REPERTORIVM COMMENTARIORVM PANORMITANI.

Jacobus Truebus Dianensis I. V. D.

INDEX ALPHABETICVS IVRIS PONTIFICII STVDIOSIS utilissimus, super Commentarijs in quinque libros Decretalium clarissimi decretorum Doctoris Nicolai de Tudeschis, Siculi, Abbatis Monacensis, Archiepiscopi Panormitani, ac Romanæ ecclesiæ Cardinalis reuerendiss. magnis iam recens & uigilijs & laboribus excusus: selectissimas quasque materias breuibus complectens.

ANNO M. D. XXXI.

Pro numeris marginalibus.

¶ Numeros marginales quos versus capitibus prefixos vides sic intelligito: vt Prima pars primi Decretalium per numerum.1.significetur.
Secunda pars primi decretalium per numerum.2.
Prima pars secundi decretalium per numerum.3.
Secunda pars secundi decretalium per numerum.4.
Tertia pars secundi decretalium per numerum.5.
In tertium librum decretalium per numerum.6.
In Quartum et Quintum per numerum.7.
¶ Ita vt materiam cui numerus.1.prefixus est queras involumine quod intitulatur Prima Panormitani in Primum Decre. Et cui numerus.2.in eo volumine quod intitulatur Secunda Panormi. in primum. et sic de reliquis.

Repertorium admoduz solenne:

super Cōmētarijs (seu mauis lecturis) Nicolai de Tudeschis: vulgo Pannormitani dicti: in quinq; libros Decretalium: in quo Lector quicquid bonarum materiarum in ijsdem Commentarijs habetur facillime reperiet. Nec desunt ea que alijs editionibus ex Antonio Corseto inserta sunt huiusmodi ☞ signo notata.

5 ABbas potest punire monachos suos sine consensu capituli: quia ipse solus habet potestatem insolidum in monachos. in capit. reprehensibilis. num. 11. de appellatio. fo. 103.

6 Abbas potest agere nomine monasterij sui etiā sine mandato capituli. in c. cum dilectus. num. 3. de succes. ab intest. fo. 131.

7 Abbas debet stare immediate post episcopum: et prefertur alijs prelatis citra episcopos. in capi. ex ore. nu. 3. de priui. fo. 142.

7 Abbas remotus ab administratione tanq; non idoneus debet habere expensas a monasterio: secus si priuatur etiam titulo. in c. ex parte. nu. 5. de accu. fo. 55.

6 Abbas vnus non potest preesse pluribus monasterijs. in c. fi. nu. 1. 2. 5. de relig. domi. fo. 187.

Abbas non potest quis esse in vno monasterio et in alio sit tanq; monachus si monasteria sint separata: sed si sunt vnita sic. ibi. nu. 5.

Abbas vnius monasterij an vocabitur ad electionem prelati alterius monasterij in quo est monachus. ibi. nu. 6.

3 Abbas ciuiliter et criminaliter in monachos sibi subiectos etiam in figura iudicij iurisditionem exercere potest: adeo q; loci incommoditate non repugnante eo pretermisso coram episcopo loci prius conueniēdi non sunt nisi talia sint communia que depositionem exposcant. in c. cum contingat. nu. 33. ver. tertia conclusio. de fo. compe. fo. 80.

1 Abbas ex aliquo iure habet ius eligendi episcopum vna cum alijs canonicis. in c. cumana. nu. 2. de elec. fo. 170.

6 Abbas solus non potest de iure aliquem in monachum recipere. in c. ad apostolicam. nu. 12. de reg. fo. 162.

5 Abbas potest prescribere iura episcopalia. in c. cum non liceat. nu. 17. de prescrip. fo. 31.

Abbas potest prescribere aliquam ecclesiam contra episcopum. ibi.

6 Abbas an possit recipere monachum in professionem sine consensu capituli vel econtra. in c. porrectum. nu. 5. 6. 9. 11. de regu. fo. 160.

6 Abbatis negligentia an preiudicet monasterio. in c. sicut nobis. nu. 6. de regu. fo. 162.

2 Abbas an possit conferre primam tonsuram suis monachis. Anto. in c. cum contingat. nu. 1. et. 2. de eta. et quali. fo. 47.

1 Abbas potest esse procurator pro ecclesia cathedrali. in c. j. nu. 3. de postula. prela. fo. 107.

7 Abbas faciens verberari monachum: ipse et verberans sunt excommunicati: nec absoluentur nisi per romanum pontificem intelligas qn facit percuti per laicum: ipse tamen abbas posset sine metu verberare. in c. vniuersitatis. nu. 1. 5. 8. de sen. ex. fo. 170.

6 Abbas potest quantūcunq; durum precipere monachis etiam si in regula non caueatur: dū tamen sit implebile et licitum. in c. super eo. nu. 6. de regula. fo. 158.

2 Abbas potest esse arbiter et procurator sine alicuius mandato. in c. ij. nu. 4. de postu. fo. 138.

6 Abbates possunt ex priuilegio portare insignia episcopalia et ordines minores conferre: et idem est in cardinalibus non episcopis. in c. clerici. nu. 6. de vi. et ho. cle. fo. 8.

2 Abbas habet iurisditionem in monachos in ciuilibus et criminalibus. in c. cum ab ecclesiarum. nu. 10. et 12. de offi. or. fo. 112.

6 Abbas habet corrigere monachos et non episcopus nisi in defectum abbatis. in c. fi. nu. 1. de capel. mona. fo. 188.

5 Abbas et alius inferior prelatus exemptus non potest prescribere iura episcopalia que numerantur. in ca. cum olim. numero. 4. et 5. de prescrip. fo. 41.

1 Abbate remoto propter eius malam administrationem non succedit conuentus ecclesia vacante: quia presumitur contra ipsum. in c. per inquisitionem. nu. 2. de elec. fo. 146.

6 Abbas potest vendicare monachum suum vbicunq; sit: et potest implorare officium prelati vt cogat monachum redire ad monasterium, in c. non est. nu. 4. de reg. fo. 156.

6 Abbas si est suspensus deuoluitur eius potestas ad capitulum. in c. j. nu. 5. ne sede vac. fo. 64.

Abbas si pro aliquo accipiendo in monasterijs acceperit pecuniā committit simoniam. in c. veniens. nu. 1. de simo. fo. 23.

7 Abbas cassinēsis habet omnimodam iurisditionem in castris monasterij. in c. j. nu. 10. de consan. et affi. fo. 31.

6 Abbas et monachi an possint statuere q; redditibus ecclesie quilibet habeat certam portionem pro vestimentis et alijs necessarijs. in c. ex parte assensis. nu. 12. de conces. preben. fo. 61.

6 Abbas potest vendicare monachum: pater filium: et maritus vxorem. in c. licet. nu. 15. de reg. fo. 163.

6 Abbas potest conferre minores ordines. in c. quia ingredientibus. nu. 6. de testa. fo. 111.

6 Abbas non potest emittere votum sine consensu episcopi vel alterius sui superioris. in c. scripture. nu. 9. de voto et vo. re. fo. 175.

6 Abbas negligens potest deponi. in c. monachi. num. 5. de statu monachorum. fo. 179.

Abbas et quilibet prelatus secularis potest deponi si est dilapidator bonorum monasterij vel sit incontinens vel ratione maioris officij. ibi. numero. 6.

Abbas solus potest remouere monachum electum ad aliquod officiū per ipsum et conuentum simul. ibi. nu. 9.

1 Abbas non potest quis eligi nisi fecerit professionem et expressam. in c. cum in magistrum. nu. 1. et 2. de elec. fo. 170.

Abbas non potest quis eligi qui sit alterius professionis vel habitus ibi. nu. 4.

6 Abbas habet iura episcopalia in ecclesijs sibi pleno iure subiectis. in c. j. nu. 3. de reb. ec. alie. fo. 73.

1 Abbas potest habere collationes beneficiorum in dioecesi episcopi: et hoc ex aliquo priuilegio. in c. abbatē. nu. 1. de rescrip. fo. 87.

3 Abbas prefertur epō in spectantibus ad regulā. in c. cum contingat. nume. 21. de foro compe. fo. 77.

Abbas si est negligens facit vt cognoscat episcopus causas inter monachos. ibi. nume. 25.

Abbas quam formā obseruabit in inquirēdo contra monachos suos. ibidem. nu. 26.

3 Abbas an possit monachis sine alterius autoritate constituere economum. in c. imperatorum. nu. 4. de iura. calū. fo. 127.

7 Abbates tria debēt episcopis locorum: et que. in c. ne dei ecclesiam. nu. 1. de simo. fo. 82.

6 Abbas et alij prelati seculares non deponuntur ex omni negligentia nisi sit magna. in c. ea que. nu. 3. de sta. mo. fo. 183.

7 Abbas an possit absoluere monachum delinquentem extra claustruz. in c. cum illorum. nu. 16. de sen. ex fo. 176.

6 Abbas potest repetere monachum suū in alio monasterio cōmorantē. in c. Joannes. nu. 2. de reg. fo. 157.

Abbas potest corrigere monachos sine cōsensu capituli: nisi abbas sit nimis seuerus. ibi. nu. 3. et 5.

6 Abbas potest eligi perpetuo aliquis in aliquo monasterio alia vero officia sunt temporalia. in c. cum ad monasterium. num. 5. de statu monachorum. fo. 181.

Abbas non tenetur statutis factis per suum predecessorem sine cōsensu episcopi. ibi. nu. 10.

Abbas solus potest contrauenire statutis factis per ipsum et conuentum quia monachi non possunt resistere abbati quin ei obediant etiaz si abbas iurauerit obseruare licet contraueniens sit periurus. ibi. numero. 11.

Abbas non obligatur monacho quin possit contrauenire. ibi. numero. 12.

Abbas non debet remoueri pro qualibet negligentia. ibi. nu. 20.

1 Abbas an possit conferre minores ordines. in c. quanto. nu. 9. de consuetu. fo. 95.

☞ Antonius Corsetus doctor excellentissimus. Adde quod Abbas cōferre potest in suo monasterio primam clericalem tonsuram laicis ad suum monasterium conuolantibus: vt legi. et not. in c. cum contingat. de eta. et quali. quid de alijs minoribus ordinibus. vide no. per Host. et do. Anto. ibi. et quod leg. et no. in c. abbates. de priui. lib. vj. et in c. j. de sup. neg. prela. et lxviij. distin. in c. j. et do. Abb. in c. veniens. nu. 5. et 6. de prescript. fo. 42. et in cle. attendentes. de sta. mona. in apost. et dic quod Abbas vltra lectoratum ordines non conferet: vt in. d. c. cum contingat. cum ibi no. secundum moderationem. dicto. c. abbates. not. Joan. an. in c. ioānes. de cle. cōiu. hāc partē tenuerūt pe. et Bar. brix. lxix. dist. c. j. et pro ipsis facit verbum solummodo positum in. d. c. cum contingat. Host. ibi dicit quod contrarium de facto seruatur. nec ob. verbum solummodo. quia determinat verbum in proprio monasterio: quod sequitur. hoc tenet ibidem do. Ant. de bu. per idētitatem rationis. c. trāslato. de consti. sed magis communis opi. est quod non possit vltra lectoratum alios ordines conferre. et vide in hoc do. Domini. in c. abbates. in ver. quero an abbas.

7 Abbas potest monachum suum punire et contra ipsum inquirere. in c. suscepimus. nu. 5. de homici. fo. 49.

6 Abbas potest eligere sibi sepulturam vbicunq; vult. in c. de vxore. nume. 5. de sepul. fo. 126.

7 Abbas vel abbatissa potest appellari etiam q; adhuc non sint benedicti si fuerint electi et confirmati. in c. meminimus. nu. 1. de accu. fo. 56.

Abbas post benedictionem potest conferre ordines minores: secus abbatissa. ibi. nu. 6.

2 Abbas non debet de facili dare licentiam monacho asserenti velle intrare strictius monasterium.anto.in.c.fi.nu.3.de renun.fo.34.

2 Abbas exemptus non potest transire nisi cum licentia pape:si non est exemptus potest cum licentia sui superioris.in.c.fi.nu.6.de translatio.episco.fo.6.

6 Abbas potest esse procurator aliorum monasteriorum.in.c.sopite.nu.3.de censi.fo.202.

1 Abbas potest eligi in episcopum sine licentia superioris.in.c.ecclesia vestra.el.ij.nu.16.de elec.fo.182.

4 Abbas an possit vni concedere vt perpetuo stet extra monasterium.in c.ex rescripto.nu.5.de iureiu.fo.134.
Abbas an possit concedere vni monacho vt seruiat vni prelato.ibidē numero.6.

6 Abbas ⁊ quilibet prelatus regularis habet facultatem donandi aliquam rem propter liberam administrationem quam habet in.c.ceterum.nu.2.de dona.fo.204.
Abbas vel prelatus quo casu possint donare res modicas cessante cōsuetudine ⁊ sine consensu capituli.ibi.nu.4.

2 Abbas si non reuocat monachum vagabundum pōt tunc ordinarius loci reuocare.in.c.quanto.nu.1.de offi.or.fo.114.
Abbas quam potestatem habeat in monachos.ibi.nu.3.

6 Abbas potest prescribere iura episcopalia.in.c.fi.nu.3.de insti.fo.55.

1 Abbas debet creari de suo ordine:vel de alieno si expediens erit.in.c.officij.nu.1.⁊.4.de elec.fo.158.
Abbate mortuo:an potestas transeat in capitulum.ibi.nu.7.

6 Abbas renuntians vel depositus an remaneat monachus monasterij.in.c.cum ad monasterium.nu.12.de sta.mona.fo.182.

☞ Corsetus.Adde nunquid Abbas renuntians abbatie remaneat monachus monasterij.et communis conclusio doctorum est talem non remanere monachum illius monasterij:sed sub obedientia episcopi:per iura et motiua ibidem adducta.tamen do.Abb.et do.Anto.de bu.videntur residere contra opi.contrariam quod remaneat monachus illius monasterij vltimi vbi deponitur seu renuntiat:quia licet ius monachatus possit esse sine iure abbatie non tamen econtra:quia non potest esse abbas cum sit monachus.facit.c.fi.de simo.⁊.c.nullus.de elect.lib.vi.vnde renuntiatio respectu abbatie non debet extendi contra voluntatem renuntiantis ad ius monachatus.et pro ista opi.facit tex.in dicto.c.cum ad monasterium.nam Abbas depositus remouet ibi monachum secundum Host.quod colligitur ex illo tex.dum dicit depositum castigandum:secundum regulam.ergo idem in renūtiante ne delinquens sit melioris conditionis q̄ renuntians.Item si esset oppositum iste remaneret monachus sine monasterio et ca.cum habeat proprium compelleretur mendicare in opprobrium cleri.contra.c.diaconi.xciij.dis.Item esset acephalus idest sine capite.contra.c.nulla.xciij.dist.et hanc questionem disputat Guido de suza.et refert Iod.an.in.d.c.cum ad monasterium.⁊ latius de hac materia per Fede.de senis consil.lxix.inci.Quidā monachus.vbi ampliat terminos questionis:querendo quid si monachus monasterij exempti promouetur in abbatem alterius monasterij:deinū renuntiat queritur nunquid remaneat monachus in primo monasterio vel in secundo.et si remaneat in secundo qualem locum et vocem habebit iste in choro et capitulo:⁊ post multa concludit q̄ non remaneat monachus:nec in primo nec in secūdo:sed sub obediētia episcopi:licet fuerit abbas et monachus monasterij exempti:quia illa exemptio competebat ratione monasterij et non persone et videtur tacite respondere ad tex.d.c.cum ad monasterium.videlicet q̄ depositus remaneat in monasterio vbi deponitur non vt ibi sit monachus sed vt penitens:nam vt clerici seculares depositi includuntur in monasterijs:non tamen per hoc habent episcopi ius monachatus:vt in.c.tue.de pe.⁊ presupposito q̄ remaneret monachus secundi monasterij talis renuntians dicit q̄ debet habere primum locum ⁊ primā vocem post abbatem et substitutum in reuerentiam prime dignitatis.pro hoc facit in or.l.fi.de decu.⁊.l.seruos.C.de questio.Sed do.Anto.et do.Abb.vt dixi quo ad primum dictum videnꝫ sentire contrarium:quorum opi.est magis equa:licet Io.de lig.videtur sequi communem opi.in cle.ne in agro.de sta.mo.vbi ponit hec dicta Fede.vide ibi Cardi.in.§.prefate.circa fi.⁊ in.§.qui autem.q.ij.et vide de hac.q.Ioan.de nua.in.c.fi.in.iiij.col.de simo.

1 Abbas alicuius monasterij nō debet quis creari nisi primo fuerit monachus ⁊ professus.in.c.cum ad nostram.nu.1.et.2.de elec.fo.158.

5 Abbas electus ad regimen monasterij potest dici ⁊ nuncupari abbas licet sit benedictus et potest omnia ad suum officium spectantia exercere.in.c.inter monasterium.nu.25.de re iudi.fo.75.
Abbas quibꝰ diebus possit benedici ⁊ qualis est talis benedictio.ibi.

5 Abbas potest acquirere possessionem per monachum.in.c.bone memorie.nu.3.de appel.fo.218.

6 Abbas generalis habet ius excommunicandi abbates inferiores.in c.fi.nu.1.de reg.fo.164.
Abbas vnius monasterij non subijcit abbati alterius monasterij.ibi.
Abbas potest monachos excommunicare et facere eos denuntiari excommunicatos a prelatis ecclesiarum.ibi.nu.2.

1 Abbates possunt cognoscere de causis ciuilibus ⁊ criminalibus.in.c.quis propter.nu.9.de elec.fo.163.

3 Abbas an sonet in nomen dignitatis an officij:vide remissiue.in.c.fi.nu.2.de iudi.fo.8.

☞ Corsetus doctor excellentissimus.Adde q̄ abbas licet sit potius nomen solicitudinis q̄ honoris:vt no.glo.⁊ doc.in.c.tuam.de eta.et quali.non tamen poterit eligi in abbatem nisi sit sacerdos:vt in.c.j.eo.ti.si tamen fuerit honestate et industria preditus potest dispēsatiue in minoribꝰ ordinibꝰ eligi.vt.d.c.tuā.⁊ ibi gl.fi.sꝫ gl.fi.in.c.exposuisti.de corrupti.tenet q̄ sit nomen honoris et nihilominus oneris.⁊ vide do.Cardi.post Guil.de monte lau.et Zenze.in cle.j.in ver.quero an nomen abbatis ⁊c.de rescrip.⁊ cōclude quod est honoris ⁊ dignitatis.per.c.indēnitatibus.§.verum.de elec.li.vi.de priui.c.vt apostolice.lib.vj.licet non sit ordinis.xxi.dist.cleros.pro hoc quia abbas pre alijs est honorādus.de statu mo.c.cum ad monasterium.ver.ab.et ver.prior.per hoc.c.j.de sup.neg.prela.et etiam est oneris et sollicitudinis:vt dicit glos.in.d.c.tuam.per.c.hoc tantum.xviij.q.ij.cum tota potestas monasterij sit penes eum:ea.cau.et.q.c.nullam.Et ideo dicimus q̄ abbas habet dignitatem et appellatione prelatorum venit Abbas.vt in.c.ij.nu.2.de in.⁊ ibi omnes.et in.c.i.de eta.⁊ quali.⁊ in.c.indemnitatibus.de elec.li.vj.Io.de lig.⁊ doc.in cle.j.c.ti.⁊ ibi per do.meum do.And.

6 Abbas solus potest creare monachos absq̄ conuentu.in.c.ea noscit.nu.4.de his que fi.a prela.fo.62.
Abbas solus potest dare licentiā monacho volenti transire ad arctiorem regulam.ibi.
Abbas solus potest facere ea que pertinent ad cultum diuinum et ad vtilitatem ecclesie.ibi.

5 Abbas non potest constituere monachum in priorem alicuius loci.in c.ad nostram audientiam.nu.9.de confir.vti.vel inuti.fo.145.
Abbas non obligatur monacho etiam cum iuramento.ibi.nu.11.
Abbas potest remouere priorem etiam q̄ priores in illo loco fuerunt per preteritum perpetui.ibi.nu.11.

3 Abbas et episcopus an quis possit simul esse.in.c.causam que.el.j.numero.8.de iu.fo.25.

3 Abbas habet iurisditionem etiam contentiosam.in.c.significasti.numero.2.de fo.compe.fo.85.

7 Abbas an et quando possit quem absoluere ab excommunicatione.in c.monachi.nu.3.de sen.ex.fo.163.

7 Abbas potest de suis excessibus non solum per monachos monasterij accusari:sed etiam per conuersos.in.c.illa prepositorum.numero.2.de accusa.fo.2.
Abbas potest ex sola negligentia deponi.ibi.nu.3.

4 Abbas vel prior depositus ab abbatia vel prioratu remanet monachꝰ.in.c.sicut ex literis.nu.1.de iureiur.fo.13.⁊.137.
Abbas habet dominium ⁊ possessionem rerum quibus preest et etiaꝫ actiones.in.c.cum deputati.nu.9.de iud.fo.40.

1 Abbas cum conuentu potest ex causa statuere vt bona communis monasterij diuidantur quo ad rem sed non quo ad administrationem vt puta q̄ certa bona sint deputata pro mensa conuentus ⁊ certa ꝑ mensa abbatis.vnde per hanc diuisionem bona non minus sunt monasterij q̄ prius nec administratio est diuisa.nam abbas administrat ea ac si essent communia.in.c.edoceri.nu.13.de rescrip.fo.65.
Abbas non potest sine consensu conuentus procurare omnino diuisa inter abbatem et conuentum sed si bona sunt omnino cōmunia vel saltem quo ad administrationem vt supradictum est ad abbatem pertinet procurare negotia totius monasterij ⁊ in tali casu tenet rescriptuꝫ impetratum expresso nomine solius abbatis.ibi.nu.5.

5 Abbates ⁊ alij religiosi an possint esse procuratores.in.c.cum dilecta.nu.18.de confir.vti.vel inuti.fo.145.
Abbas ⁊ loca religiosa ⁊ ipsorum persone quomodo subijciuntur ordinario loci.in.c.ii.nu.6.de appel.fo.90.

7 **Abbatissa** potest habere et habet iurisditionem fori contentiosi nō tñ potest cōfessiones audire vel predicare nec benedicere.in.c.noua.nu.1.de peni.⁊ remis.fo.159.

6 Abbatissa debet esse in etate triginta annoꝝ:abbas vero vigintiquinq̄.in.c.super inordinata.nu.7.de preben.fo.48.
Quod statuitur in abbatissa non trahitur ad abbates.ibi.nu.8.

6 Abbatissa habet dignitatem.in.c.de multa.nu.21.de preben.fo.37.

2 Abbatissa est capax iurisditionis episcopalis.in.c.dilecta.nu.2.de maio.⁊ obe.fo.128.
Abbatissa licet non possit excommunicare non potest tamen implorare officium iudicis vt excommunicet.ibi.nu.3.

7 Abbatia non dicitur dignitas excellens sed potius numeratur inter dignitates inferiores.in.c.per tuas.el.j.nu.7.de simo.fo.78.

1 Abbatissa non potest esse aliqua sine fuerit vidua vel illegitime nata.in.c.cum in cunctis.nu.6.de elec.fo.125.

6 Abbatissa habet liberam administrationem sui monasterij non obstāte sexu feminco.in.c.ij.nu.4.de his que fi.a prela.fo.66.

1 Abbatissa habet iurisditionem et potest habere collationem beneficiorum.in.c.cum dilectus.nu.20.de consue.fo.100.

Abbatissa dꝫ

7 Abbatissa debet benedici si est in loco vbi hoc fieri solet et si infra annum nõ fuerit benedicta perdit omne ius quod haberet si autem in loco vbi non solet fieri est secus.in.c.meminimus.nu.5.de accu.fo.56.

1 Abbatissa dicitur habere dignitatẽ.in.c.quia propter.numero.8.de electio.fo.163.

7 **Abortiuum** presumitur in dubio fuisse cum anima potius quam sine.in.c.sicut.numero.7.de homici.fo.102.

7 **Abolitione** potest quis recedere a lite et qualiter.in.c.j.nu.5.de collu.detec.fo.120.

Corsetus. Abolitio triplex reperitur: nam quedam est legitima que fit ipso iure conceditur a lege mortua: puta quãdo moritur accusatus: nam tunc tollitur instantia ⁊ extinguitur crimen.l.j.et per totum.C.si reus vel accu.mor.fue.vel quando moritur accusatus vel est aliter impeditus iuste longo impedimento: nam tunc non tollit crimen ex quo criminosus viuit: sed instantia suspenditur: ⁊ ideo alius admittitur ad prosequendam litem incohoatam infra.xxx.dies vtiles.l.libellorum.§.fi.ff.de accu.l.aut priuatim.in ver.xxx.dies.ff.ad senatuscon.turpil.ad nouam autem accusationem instituendam habet accusator tempus illi accusationi a iure prefixum: de quo in.l.querelam.C.de fal.l.qui de crimine.C.de accu.alia est abolitio publica: quia ad publicam letitiam est concessa: et hec appellatur generalis: quia generaliter omnes concernit: et hanc concedit solus princeps: quia est ibi natus filius vel propter prosperos successus quos habuit cõtra barbaricas nationes: ⁊ de ista habetur.C.de gene.aboli.per totum.et.l.abolitio.cum.l.seq.ff.ad turpil.vbi litera dicit. Publice fit ob diem insignem ob publicam gratulationem vel ob rem prospere gestam: ⁊ hec talis abolitio non extinguit crimen: nec instantiam tollit: sed illam suspendit: ⁊ ideo post finitas ferias repentinas ad causam reditur infra.xxx.dies.et ex eadem instantia.d.l.aut priuatim.ver.abolitione.et versi.triginta dies. Alia dicitur priuata abolitio: quia accusatorem tantum: et sic priuatam personam cõcernit: et hec a principe ⁊ a iudice causa cognita impetratur ⁊ presente parte conceditur.l.ij.et fin.C.de gene.aboli.et.d.l.aut priuatim.in prin.et hoc crimen nõ extinguit solum accusationem vt accusator amplius non audiatur.d.l.j.C.de gene.aboli.vbi etiam Ange.satis ponit ample de ista triplici abolitione.vide Joã.de ana.in.d.c.ij.in iiij.col.ver.extra glo.est sciendum ⁊c.de collu.detegen.et an iudex possit ex officio suo prosequi accusationem incohoatam quando abolitio legitima. Bart.in.l.libellorum.§.fi.ff.de accu.in effectu concludit quod sic per tex.in.l.pe.in princ.ff.de publi.iudi.secundum vnam lectu.quia est ibi triplex lec. Secundo dicit probari in fini.in.l.sed si vnus.§.interdum.et.§.fi.ff.de iniu.vbi instantia vnius transfunditur in alium sicut in proposito transfertur de accusatore in iudicem. Tertio dicit probari ex his que ipse no.in.l.ij.§.si publico.ff.de adul.videlicet ꝙ postꝙ iudici crimen innotescit possit ex officio procedere. Quarto dicit hoc esse expressum in ca.j.⁊.ij.de collu.detegen.et ista opinio Bar.communiter tenetur per docto. Sed disputandi gratia.vide dominum Joan.de ana.in dicto.c.ij.in.iiij.colum.in ver.his autem premissis queritur ibi: considera quia contrarium de iure forte posset defensari. et addit Joan.de imo.in dicta.l.pe.et Jaco.de are.et Ange.satis plene examinantem istud dubium in.l.j.C.de gene.aboli.in.ij.colum.vbi Ang.cõcordat opiniones. Refert et sequitur Joã.de ana.in prealleg.loco.vbi omnino vide.

7 **Absentia** iudicis de torquendo aliquem potest appellari.in.c.cum in contemplatione.numero.3.de regu.iuris.fo.191.

2 Absens ex iusta causa si comparet post annum a tempore missionis dꝫ audiri: licet missus sit effectus verus dominus.in.c.consultationibus.nu.6.de offi.dele.fo.76.

7 Absentes an et quando et quomodo sint vocandi in actibus spectantibus ad ipsam vniuersitatem tam laicorum ꝙ clericorum.in.c.cum ex iniuncto.nu.10.de no.ope.nun.fo.87.

6 Absentes non sunt vocandi quando ipsorum vniuersitas facit statutũ nisi statutum cõcerneret negotia multum ardua.in.c.j.nume.15.de his que fi.a ma.par.ca.fo.71.

Contra absentes presentes non possunt aliquid statuere.ibi.

Absentes quibus casibus sunt vocandi.ibidem.

Absens quo casu potest pronuntiari cõtra absentem cum regulariter non possit.in.c.j.nu.1.⁊.8.de cau.pos.et proprie.fo.152.et seq.

6 Absentiũ nomina non debent describi in contractu facto per aliquã vniuersitatem: ⁊ als faciens scribi punitur de falso.in.c.ꝗto.nume.7.de his que fi.a prela.fo.67.

Corsetus doctor excellentissimus. Ego adduco Bal.in.c.j.ver.sed pone in ciuitate Perusij ⁊c.in ti.de feu.cog.in vsi.feu.vbi dixit in ciuitate Perusij sunt tres conseruatores monete: ⁊ quando fiunt solutiones in communi consueuit notarius ponere nomina omnium trium: licet vnus sit absens.querit ibi Bal.vtrum ista consuetudo sit valida.refert Host.in.d.c.ꝗto.dicere ꝙ non: quia inducit crimen falsi: sed consuetudo quotidiana locorum seruat contrarium: quia ꝙ maior pars facit ⁊c.l.quod maior.ff.ad muni.quod Bal.putat verum quando in preiudicium absentis nihil fit.⁊ materia vera est in seipsa et dicit hoc alibi nõ reperiri. Caueat tamen sibi notarius: quia si talis persona esset de substantia instrumentum non careret vitio falsitatis.eadem ratione defendunter notarij communis Perusij qui sunt rogati vltima die officij: quod ad illam diem ponant solutiones q̃ fiunt ipsis massarijs.nam consuetudo ipsos excusat.et vbi est bona mens et intentio: ibi non potest esse falsitas.et hoc dictum Bal.refert et sequitur Ange.aret.optimus practicus in tractatu maleficiorum.in ver.falsario.subdens ꝑ fundamento ꝙ pro falsitate quis puniri non potest nisi talis falsitas sit alicui nocitura.nã si alicui damnum non inferat licet falsum commissum sit et dolose: non tamen talis falsitas punietur: vt est tex.cum glo.no.in l.damus.et ibi Cy.Bar.Bal.⁊ Sali.C.de fal.et doc.in.l.qui testamento.ff.eo.Cy.et doc.in.l.j.C.de sepul.vio.⁊ in.l.fi.C.si ex fal.instru.et in.l.ij.quod fal.tu.aut.per Bal.quod singulariter no.pro hisque habentur et no.in.d.c.quãto.que limitantur nisi consuetudo aliter disponat. Et per hoc saluaui et liberaui quendam notarium a pena falsi hic Bononie.nam stilus notariorum habet ꝙ notarius ex generali mandato facto sibi a iudice scribat aliqua in iudicijs absentia: ac si esset ꝑsens ⁊ potest dicere ea facta in iudicis presentia.nam stilus curie habetur pro lege: et seruari debet.c.ex literis.de consti.c.quam graui.de cri.fal.et per id quod not.doct.in.l.j.et.ij.et ibi Cy.C.que sit longa consuetudo.cum alijs concordantijs.

3 Absens si malitiose abest potest contra eum interponi primũ et secundũ decretum et potest diffinitiue condẽnari dummodo fuerit lis contestata vel simus in causis vbi non requiritur eius contestatio.in.c.fin.nu.13.de eo qui mit.in pos.fo.215.

Absens culpose dicitur vir ab vxore: clericus ab ecclesia: ⁊ similes qui precise tenentur ad standum scilicet quando vxor agit contra virũ: vel ecclesia contra clericum: secus si agant contra ipsos alie persone. Itẽ presumitur culpa in absentem quando post citationem vel lit.contest.se absentauit.ibi.

1 Absentes sunt vocandi in electionibus fiẽdis: ⁊ sunt vocandi per nuntium vel literas et non sufficit sonus campane quando sunt in prouincia.in.c.coram.nu.1.⁊.3.de elec.fo.157.

5 Absentes sunt vocandi ad capitulum non solum in casibus exceptis: sed etiam in non exceptis in quibus militat eadem vel maior ratio.in c.cum dilecta.nu.7.de confir.vti.vel inuti.fo.144.

7 Absentia coniugis quantũcunque diuturna non prestat causam legitimam separandi matrimonium.in.c.perlatum.numero.2.qui fil.sint legiti.fo.39.

Absente coniuge an debeat procedi ad matrimonij separationem altero coniuge instante.ibi.nu.4.⁊.6.

1 Absentes an debeant mittere nuntiũ vel procuratorem in aliqua cã.in.c.bone memorie.el.j.nu.21.de elec.fo.142.

1 Absentes an sint vocandi in electionibꝰ fiendis.in.c.cumana.nu.1.de elec.fo.171.

1 Absentes possunt committere voces eorum in vnum solum.in.c.scriptum.nu.5.de elec.fo.160.

6 Absens qui habetur pro presente: an debeat gaudere omni priuilegio presentium.in.c.ex parte.nu.5.et in.c.cum dilectus.in vltimo notabili.de cleri.non resi.fo.21.

1 Absens causa studiorum debet vocari ad actus celebrandos a capitulo.in.c.bone memorie.el.ij.nu.3.de elec.fo.157.

Absentes in quibus casibus sunt vocandi.ibi.nu.10.

5 Absens etiam causa reipublice potest pati missionem ex primo decreto nisi accesserit ad sedem apostolicã.in.c.meminimus.numero.4.de appel.fo.94.

6 Absens et presens quis dicatur.in.c.peruenit.nu.9.de fideius.fo.97.

2 Absens citatus an teneat mittere procuratorẽ siue sit actor siue reus in.c.ij.nu.7.de procu.fo.140.

6 Absentia presumitur fraudulenta quando abest quis qui ratione alicuius rei debet stare in certo loco.in.c.ex tue deuotionis.nu.11.de cleri.non resi.fo.120.

2 Absentes non vocantur in actu compositionis etiam super iure superioritatis.in.c.fi.nu.1.de ma.⁊ obe.fo.130.

Absentes qui dicantur ⁊ qui presentes.ibi.nu.3.fo.128.

1 Absentes in quibus actibus sunt vocandi.in.c.cum inter vniuersas.nu.8.de elec.fo.135.

3 Absens contumax conuentus personali quomodo punitur.in.c.fi.§.in alijs.nu.7.vt lite non conte.fo.117.

1 Absens potest per procuratorem eligere: presens vero non nisi iuste sit impeditus.in.c.quia propter.nu.2.de elec.fo.162.

Absentes non debent computari in numero illorum qui habent esse in capitulo.ibi.nu.5.fo.163.

Absentes non vocati non reddunt actum nullum: sed possunt annullare si volunt.ibi.nu.12.

Et intellige in casu in quo absentes essent vocandi: limita tamen vt in nu.16.fo.164.

7 Absens infamatus quomodo potest de infamia conuinci.in.c.cum.p.nu.4.de purga.cano.fo.147.

3 Absens a domicilio potest citari per iudicem domicilij etiã extra territorium ⁊ non comparens punitur vt contumax.et potest excommunicari.in.c.si.nu.41.de fo.compe.fo.92.

3 Absens anteq̃ citetur debet eius procurator requiri si certum est ipm absentem dimisisse.als secus.in.c.causam.numero.12.de dolo et contumacia.fo.197.

Absentes condẽnantur absq; eo quod requirantur eorum amici si volunt eos defendere.ibi.nu.14.

Absens quo ordine et quibus dilationibus preambulis condemnat.ibi.nu.15.

7 Absente reo culpa sua proceditur ad sentẽtiam.in.c.j.nu.3.⁊.6.qui matri.accu.pos.fo.44.

6 Absentia presumitur fraudulenta quando abest quis qui ratione alicuius rei debet stare in certo loco.in.c.ex tue.nu.11.de cle.nõ resi.fo.20.

☞ Corsetus.Adde quod ille qui in ciuitate ⁊ loco originis cognatos et consanguineos habet licet non sit in ciuitate non dicitur absens.celebris fuit doctrina Bar.in.l.cũ scimus.C.de agri.⁊ censi.li.xi.per tex.in dicta.l.cũ scimus.facit quod voluit Ang.de perusio.consi.cclxix.incip.Statuto ciuitatis cauetur ꝙ si quis steterit absens a ciuitate cũ familia:vbi dixit quod non videtur se absentasse qui in loco familiã ⁊ filios suos reliquit qui pars sui corporis sunt per.d.l.cũ scimus.circa finem.quod est perpetuo menti tenendum.Et adde ꝙ illud dicitur abesse qđ mortuum est.⁊ sic patet ꝙ verbum abesse verificatur in absentia temporali ⁊ in absentia perpetua et naturali.quod no.pro statutis que faciũt mentionem de absentia.ita not.dom.Domini de sancto Gemi.in.c.si delegatus.post Archi.et Joã.an.in.si.nota.de offi.dele.lib.vi.et quod multipliciter intelligatur verbum abesse.vide plene per Albe.de rosa.in dictionario suo.in ver.abesse.⁊ in ver.absens.facit quod nota.in cle.causam.de elec.facit quod voluit Ange.consi.cclxxix.inci.Statuto ciuitatis cauet.circa si.vbi dixit quod absentia aliter:et aliter in aliis tractatibus capitur prout suadet ratio subiecte materie vt plene no.in corp.de fideius.§.si quis igitur.in gl.in ver.presentes.⁊ no.ff.de procu.l.presens.⁊.l.qui mortis.et.l.absentem.ff.de verb.sig.et vide do.Abba.in.c.si.de maio.et obe.vbi querit qui dicantur absentes vel presentes.dicit qđ in factis concernentibus totam prouinciam:existentes in prouincia dicuntur presentes in concernẽtibus vero diocesim omnes qui sunt in diocesi:vt in.c.si.qui matri.accu.non pos.in concernentibus autem ciuitatem seu castrum illi qui sunt in ciuitate seu castro:vt in auth.hoc inn porrectum.C.de sa.san.ec.et facit.c.quia propter.de elec.⁊ vide quod do.Abb.in.c.de quarta.de prescrip.nu.30.ver.tertio ad declarationem predictorum quero.

3 Absens causa reipu.tandiu excusatur q̃diu durat impedimentum.in c.exposuit nobis.nu.14.de dila.fo.137.

Contra absentem causa reipu.proceditur si non defendatur.ibi.

6 Absens ex causa studij dicitur ex causa probabili abesse.in.c.j.nu.5.de cele.mis.fo.209.

2 Absens tenetur in leuibus causis constituere procuratorem.in.c.si.numero.3.de procu.fo.140.

3 Absens quis dicatur ⁊ quomodo capiatur.in.c.si.numero.21.vt lit.nõ contesta.fo.114.

6 **Absolutio** a iuramento non potest fieri etiam a papa sine causa.in.c.a nobis tua.nu.4.de deci.fo.150.

4 Absolutus ab excommunicatione:an teneatur prestare cautionem iuratoriam vel fideiussoriam:vel pignoratitiam.in.c.ad nostram.el.j.nume.1.de iureiu.fo.132.

4 Absolutio an teneat parte non citata.in.c.j.nu.13.de iureiu.fo.127.

7 Absolutio non datur nisi petenti.in.c.significasti.nu.7.de eo qui dux.in matri.fo.24.

2 Absolutio a iuramento potest per episcopum concedi.in.c.ad aures.nu.9.de his que vi met.causa.fo.151.

7 Absolutio ab excommunicatione non debet fieri nisi citato illo ad cuius instantiam est facta excommunicatio nisi periculum sit in mora.in c.per tuas.nu.13.de sen.ex.fo.177.

1 Absolutio facta a non habẽte autoritatem valet quod talis absoluẽs tolerabatur.in.c.dudum.el.ij.nu.21.de elec.fo.177.

4 Absolutio potest peti a iuramento quod cõtinet turpitudinem ex parte exigentis:licet non vergat in dispendium salutis iurantis.in.c.peruenit.el.j.nu.1.de iureiur.fo.127.

7 Absolutio ab excommunicatione:an possit fieri per laicum in casu necessitatis.in.c.a nobis.el.ij.nu.10.de sen.ex.fo.123.

7 Absolutio ab excommunicatione regulariter spectat ad episcopũ.in c.monachi.nu.3.de sen.ex.fo.115.

5 Absolutio ab excõicatione non est non petenti impẽdenda nisi vbi immineret vtilitas publica.in.c.apostolice.nu.1.de excep.fo.14.

7 Absolutio ab excõmunicatione quantũcunq; reseruetur pape tamen in articulo mortis solet ⁊ potest fieri ab episcopo per totũ.in.c.tua.nu.3.de sen.ex.fo.120.

Absolutio ab excommunicatione reseruata pape:an possit fieri p eius legatum.ibi.nu.4.

Et vide in.c.seq.eo.ti.

3 Absolutio ab excommunicatione an requirat speciale mandatum.in c.intelleximus.nu.11.de iudi.fo.23.

3 Absoluens ab instantia iudicij nõ debet exprimere causam absolutionis in sententia et idẽ in aliis absolutoriis.in.c.examinata.nu.8.⁊.22.de iudi.fo.38.⁊.40.

☞ Corsetus doctor excellentissimus.Vide do.Ant.de bu.in.d.c.examinata.vbi dicit ꝙ debet exprimere causam absolutionis in sententia.et subdit intantum hoc esse verum quod aliter non valeat absolutio.allegat.in aut.de iudi.§.oportet.col.vi.et dicit hoc tenere Joã.an.in.c.finẽ litibus.de dolo ⁊ contu.Abb.in.d.c.examinata.hoc dictum non putat verum:nec Joan.an.s̃m eum hoc dicit:sed solum dicit ꝙ iudex volens ex causa absoluere a condemnatione expensarum debet causam exprimere in sententia.vnde nihil dicit quando vult absoluere ab instãtia:nec tangit an aliter sententia sit nulla.vnde dicit ꝙ hoc dictũ Joã.an.non est etiam verum vt ibi per eum.do.meus do.And.Bar.in.d.c.examinata.in.xviij.col.tangit hoc et dicit se reperire Bar.in.d.l.titia.ff.de accusa.hoc sentientem.et adducit glo.in.d.l.titia.que s̃m eum hoc dicit:quam Ang.reputat ibi valde singu.sed per verbum forte dicit illã non esse verã ex eo:quia presumitur lata ex causa ineptitudinis.et sententia non habens causam restringitur ad acta.l.fi.C.de suspe.tut.l.ij.C.de sent.que sine certa quanti.⁊ dicit ꝙ de nouo agi poterit:licet non fuerit incerta causa in absolutione.Raph.s̃m eũ ibi dicit ꝙ iudex discretus dʒ hoc declarare in sententia per no.in.l.ij.§.ignominie causa.ff.de his qui not.infa.Sibi videtur ꝙ causa inserenda sit de necessitate per tex.in.l.properandum.§.illo.ff.de iudi.in ver.iudice hoc ipsum in sua sententia manifestante.et arguit sic:Ablatiui absolute positi exponuntur conditionaliter.l.a testatore.ff.de condi.⁊ demon.cum si.sed in.d.§.illo.apponuntur ablatiui absolute positi.ergo exponuntur conditionaliter:vt apparet in.d.ver.iudice ⁊c.⁊ per illum tex.dicit confundi glo.in.d.l.j.ff.si mens.fal.mo.dix.⁊ doctrinam Ang.et sequacium adducit et secundo tex.in.d.c.examinata.in ver.nec rei vendicatione.vbi papa exprimit causam.ergo et nos exprimere debemus.facit in arg.c.in causis.de re iudi.tertio adducit in simili dictum Bart.in.l.lucius.ff.de his qui not.infa.vbi dicit ꝙ licet testis reddat bonam causam dicti sui et tamen iudici videtur ꝙ non dicat verum quod potest non adhibere sibi fidem:debet tamen exprimere causam quare sibi non credit.et per ista motiua dicit dictum do.Anto.et Jo.corroborari et firmari.Jo.de imo.in.d.c.examinata colligit id quod tenet do.Anto.⁊ an hoc indistincte procedat dicit se de hoc dicturum in.c.finem litibus.de dolo et cõtu.et ibi nihil dicit do.Fran.aret.modernus in.d.c.examinata.in fi.dicit pro concordia sic distinguendum ꝙ aut ex actis potest patere certa causa absolutionis.et tunc valet sententia que solet certificari et sustẽtari per relationem ad acta.vt in.l.ij.et ibi no.C.de sen.que sine certa quanti.⁊ in.l.si quis ad exhibendum.ff.de excep.rei iudi.Si vero non potest patere de certa causa et tunc s̃m eum licet Abb.dicat ꝙ videtur facta absolutio ex causa que minus preiudicat per.l.he cause.ff.de suspec.tu.tamen probabilius potest dici quod ista sententia tũc redditur incerta et ideo nulla:et ideo procedat dictum Ant.et Spe.in ti.de senten.prola.§.qualiter.versi.verum.vbi tenet expresse quod causa debeat exprimi do.Alex.de imo.in.d.l.titia.ff.de accu.in apostil.refert doc.scilicet do.Ant.⁊ Jo.and.⁊ Jo.de imo.in preallegatis locis ⁊ allegat Bald.in.l.si ea.in prin.et in fi.ij.col.C.qui accu.non pos.sed reuera Bal.ibi in terminis nostris non tangit hanc questionem.vide eundem Alexan.latius ⁊ plenius in.d.§.illo proculdubio.circa prin.vbi refert doc.in.d.l.ij.§.ignominie.et in locis superius allegatis.Mihi placet opi.do.Ant.et glos.in.d.l.properandum.§.in illo.ꝙ iudex tenetur exprimere causam in sententia ne pereat ius agendi ex toto ipsi actori p l.ij.§.senatus.et quod voluit ibi glo.ff.de iure fis.⁊ in.l.filiusfa.§.diui.et ibi gl.ff.de leg.i.cum iuribus allegatis ibi in ipsis gl.⁊ in gl.d.§.illo.et moueor hac ratione vbicunq; iudex propter ineptam actionem videt reum absoluendum ⁊ propter aliam causam que ex actis colligitur.vel ex modo agẽdi posset obtinere actor ⁊ eum fouere debet exprimere causam propter quam absoluit ne pereat sibi alia.et ideo iudex in sententia debet sibi reseruare aliam causam per tex.singul.in.l.heblius.ff.de pactis dota.quem fecit sing.Ang.in.l.claudius.ff.qui potio.in pig.habean.et dixi.s.in alio ver.inci.Absolutio vbicunq; apparet.nec ob.qđ dicit Abb.ꝙ regula est in contrarium quia fateor.tamẽ fallit in sentẽtia absolutoria ab obseruatione ⁊ instantia iudicij per.d.§.illo.⁊.d.c.examinata.et ita firmat Spec.in ti.de sen.prola.§.qualiter.ver.verum.vbi ponit inter alios casus fallentie istum casum nostrum:⁊ enumerat do.Abb.in.c.nobis.in.j.col.de re iudi.post Jo.an.⁊ ista est communis opi.communiter approbata nec ob.si dicatur quod non reperitur iure cautum quia imo reperitur.vt in.d.c.examinata.et in.d.§.illa coniuncta ibi glo.que loq̃tur per verbum debet quod importat necessitatem.Bar.in.l.creditores.C.de pig.gl.in cle.attendentes.de sta.mo.licet aliter dixerit in.d.l.j.ff.si mens.fal.mo.dix.et si ex actis appareret haberetur perinde ac si esset expressum.vt.s.dictuʒ est:preterea quodlibet verbum appositum in.l.non apponitur sine mysterio.glo.in.c.solite.sup ver.tanq̃.de maio.et obe.⁊ Bald.in rub.C.de contrahen.emp.cum si.sed in dicto.§.illo.et.d.c.examinata.imperator ⁊ papa volunt exprimi

causam

causam ibi rei vēdi. z ibi hoc ipsum manifestante ergo zc. preterea vbicunq3 prohibetur et vetatur aliquid fieri quod alias fieri poterat debet exprimi.d.l.filiusfamilias.§.diui.coniuncta glos.sed in casu nostro est huiusmodi ergo zc.

2 Absolutio ab excōmunicatione z a quolibet alio vinculo facta ex falsa causa non tenet idem si nō expressit omnes causas.in.c.ex parte.nume.1.z.3.de offi.or.fo.113.

7 Absolutus a diocesano si data opportunitate nō vadit ad papam reincidit in excommunicationem.in.c.decetero.numero.2.de sententia excommu.fo.167.
Et vide similem casum in.c.ea noscitur.nu.2.et in.c.quod de his.in vi. nota.eo.ti.fo.eo.
Absolutio ab excommunicatione non solet dari nisi absoluendus prestet cautionem de parendo mandatis ecclesie.in.c.ad hec.nu.1.de sentē tia excom.fo.167.

7 Absolutus ab vno crimine nō potest de eodem vlterius accusari.in.c. de his.nu.1.de accu.fo.53.
Absolutus ab vno crimine siue per viam sententie vel conuentionis: vel quomodocunq3:puta in foro penitentie an possit iterū accusari:maxime per eundem accusatorem: z an absolutus ciuiliter possit criminaliter accusari de eodem delicto vsq3 ad finem.ibi.nu.3.z.6.
Absolutus ab inquisitione non potest de eodem crimine accusari.ibi. numero.7.

1 Absolutionem petens ab excommunicatiōe nō per hoc fatet se fuisse excommunicatum.in.c.venerabilem.nu.22.de elec.fo.156.
Absolutio vtrum possit peti per nuntium vel per literas.ibi.nu.23.
Absolutio ab excommunicatione etiam in foro anime nō datur nisi leso satisfacto cui si absolutus non satisfecerit incurrit eandem excōmunicationem.in.c.porro.nu.3.de sen.ex.
Absolutio ab excommunicatione non petitur per procuratorem non habentem speciale mandatum.ibi.nu.4.

7 Absolutio an possit fieri per epistolam.in.c.apostolice.nu.7.de cleric. excom.fo.127.

7 Absolutio vel venia si fuit petita ab aliquo:non per hoc fatetur delictum.in.c.exhibita.nu.6.de homi.fo.107.

☞ Correctus. Adde nunquid petens absolutionem per hoc confiteatur se esse excommunicatum.gl.in.c.venerabilem.de elec.super ver.postulaui.que solet quotidie allegari:tenet q͞ sic.et idem ibi Host.et in.c.ij. de ordine cognitionum.Sed Inn.vtrobiq3 tenet cōtrarium.z Archi. in.c.pia.de excep.li.vi.z Collectarius in.d.c.venerabilem.Ioan.an.in c.exhibita.de homi.Spe.in ti.de proba.§.videndum.ver.sed nunquid. et do.Abb.in.d.c.venerabilem.Bar.vero secutus est opi.gl.d.c.venerabilem.in.l.decem.ff.de ver.ob.et ista opi.glo.posset sustineri hoc modo petens absolutionem ab excommunicatione videtur fateri se esse ligatum.nam priuatio presupponit habitum.d.l.decem.et.c.ad dissoluendum.de despon.impub. Item venia presupponit culpam.l.si ideo.C.de his qui.vt indig.viij.q.s.ix.dist.verum.xiij.dist.nerui.In contrarium facit quia aliquando solet peti ad cautelam:et bonarum mentium est timere culpam vbi culpa non est.c.ij.de obser.ieiu.v.dist.ad eius vero concubitum.Pro concordia dicas:aut aliquis petit absolutionem in iudicio cum solennitate:et videtur se tacite fateri excommunicatum:z sic intelligitur.c.venerabilem.de elec.et quod ibi no.Abb.in fi.pe.col. Si autem extra iudicium et non solenniter petatur seu ad cautelā vel si petatur venia cum protestatione:idem ad cautelam ad mitigandum dolorem partis vel ex quadam humilitate:z tunc nō presupponit culpam.ita no.Abb.post Host.et glo.in ver.veniam.in fi.in.c.exhibita.

7 Absolui quis non potest ab excommunicatione nisi satisfaciat iniuriato:licet annus sit elapsus.in.c.ea noscitur.numero.4.de sententia excommu.fo.167.

7 Absolutio excommunicationis surreptitia non prodest excommunicato.in.c.officij.nu.4.de sen.ex.fo.177.

5 Absolutio ab excommunicatione potest fieri etiam non prestito iuramento de parendo mandatis ecclesie z non seruata forma.in.c.questioni.nu.1.de ap.fo.100.
Absolutus ab excommunicatione reincidens in idem delictum p̄ qd fuerat excommunicatus non reincidit ipso facto in excommunicationem regulariter:sed durius consequitur secundam absolutionem quā primam.ibi.nu.3.z.4.

7 Absolutio ab excommunicatione canonis si quis suadente. an aliquo casu possit fieri per episcopum.in.c.peruenit.nume.2.de sententia excommu.fo.168.

3 Absolutus simpliciter presumitur absolutus diffinitiue et non ab instantia iudicij.in.c.examinata.nu.10.z.22.de iudi.fo.38.et.40.

7 Absolutio ab excommunicatione non conceditur per inferiorem prelatum episcopo.in.c.j.nu.3.de priui.fo.136.

2 Absolutio ab excommunicatione per metum facta nō tenet.in.c.ij.nu. 15.de his que vi met.causa.fo.149.

4 Absoluere a iuramento an possit papa vel episcopus.in.c.quanto.nu. 8.de iureiur.fo.141.

7 Absolutus legitime per viam inquisitionis non debet amplius super dictis criminib⁹ impeti:licet remaneat aliqualis infamia:secus si fuerit absolutus per collusionem.in.c.intantum.nu.1.3.z nu.4.de collu. detegen.fo.121.

7 Absolutio facta in foro penitentiali non tollit quin possit condēnari et accusari in foro iudiciali.in.c.accusasti.nu.2.de accu.fo.54.

5 Absolutio ad cautelam petitur ab illo qui reputatur excommunicatus et non est.in.c.apostolice.nu.10.de excep.fo.15.
Absolutio ad cautelam per quem iudicem potest fieri.ibi.nu.11.
Absolutio in dubio censetur petita ab excommunicato non ad cautelam:sed pure et vere nisi aliud exprimatur.ibi.nu.12.
Absolutionem petens an presupponat vinculum.ibi.

6 Absolutio a iuramento potest peti in omni casu in quo quis fuit deceptus.in.c.cum causa.nu.13.de emp.et ven.fo.85.

6 Absolutio a iuramento prestita sine causa non valet:et ita absolutus non est tutus in foro conscientie.in.c.non est.numero.7.de voto et vo. redem.fo.175.

6 Absolutio obtenta per surreptionem non valet.in.c.super eo.nu.2.de coha.cleri.et mulie.fo.11.

7 Absolutio ab excommunicatione quo casu requiratur si ille satisfecerit id pro quo fuerat excommunicatus.in.c.cum tu.nu.6.de vsur.fo.111.

7 Absolutio ab excommunicatione an possit peti per procuratorem.in c.cum desideres.nu.7.de sen.ex.fo.168.

☞ Correctus. An quis possit absolui per nuntium videtur q͞ sic ex tex.c. iniunctis ibi notatis.in.c.venerabilem.de elec.quidam cōtrarium per id quod legitur z notatur in.c.cum desideres.z in.c.a nobis.de senten. excō.Abbas antiquus in.d.c.venerabilem.dicit q͞ licet quis nō debet absolui per nuntium:si tamen absoluitur tenet absolutio.quod dictum satis placet ibi consulo meo domino Abb.dicenti q͞ ille tex.non probat q͞ ille fuit absolutus per nuntium:sed petebat absolutionem p̄ nūtium.Iudicio meo posset dici q͞ cum excōmunicatio contrahatur per nuntium:vt est glo.in.c.constitutionem.de sen.ex.lib.vj.eodem modo z absolutio cum ista parificantur a iure:vt dictum est.s.et non refert an ore verbo nuntio vel literis aliqd fiat.ho.tex.in.l.non figura.ff.de act. z obli.in ver.non minus valere quod scriptura q͞ quod vocibus figuratis significatur.Facit tex.in.c.vbi periculum.§.nulli.de elec.lib.vi.c. qui in aliquo.l.dist.c.perlectis.xxv.dist.z quod voluit do.in.c.sta supra pedes tuos z loquar tecum.l.dist.facit tex.in.l.item apud labeonem.§. conuitium.et.l.lex cornelia.§.si quis librum.ff.de iniurijs.que duo iura allegata fuerunt per Lud.ro.in quodam consilio suo vbi consuluit quod ita punitur dicens alicui iniuriam in voce sicut in scriptis. licet Bal.in.l.j.in prin.de ver.ob.et in aut.habita.C.ne filius pro patre.dixerit q͞ statutum puniens loquentem cum bannito nō comprehendit mittentem nuntium seu literam ad bannitum:sed comprehendit eum qui ore ad os loquitur cum bannito.pro quo dicto Lud.ro.in.d.l.j.in prin.allegat Bar.in.l.paulus.§.paulus.ff.de le.j.et facit tex.in.l.quod sepe.§.si quis amico.ff.de contrahē.emp.nihilominus illa est vera doctrina quod procedunt a pari loqui ore literis vel nuntio.facit dictum do.Ant.in.c.cum causam.de iura.cal.ex quo exclamat ibi Jo.de imol. dicens non fuisse dictum ab alio.et forte singulare quod licet.c.ij.de cō fessis.in.vj.velit quod reus debet esse iussus z monitus a iudice tamen sufficit quod moueatur a iudice per nūtium.pro quo facit quod voluit Bar.in.l.ij.C.quō et quando iudex.vbi dicit q͞ si nuntius citat presente iudice et mandante habetur ac si ipse iudex citasset et est satisfactum solennitati illius.l.quod ampliat.glo.et tex.in.c.consuluit.de offi.dele. facit quod voluit Ang.in aut.hoc amplius.C.de fideicom.vbi dicit se habuisse de facto.monitio in casu illius aut.est fienda a iudice si fuit facta per nuntium vel epistolam an videatur satisfactum illi aut.et dicit q͞ sic.allegans glo.quam alibi dicit se nescire in autentico de heredi.et fal.in.§.illud quoq3.in ver.de certo.z de materia vide dominos meos do.And.z do.Alex.in.d.l.j.in.iiij.col.in ver.itē no.z eundem do.And. in repe.rub.de fi.instru.in.iiij.col.in ver.et premitto.

6 Absoluitur quis a iuramento cum causa:alias secus.in.c.veniens.nu. 4.de voto z vo.re.fo.174.

7 Absolutio ab excommunicatione est necessaria:nec sufficit satisfactio secus in suspensione et interdicto si ad tempus proferuntur:z quid de excommunicatione ad tempus lata etiam per papam intelligatur.in c.fi.nu.4.de matri.contrac.contra interdi.ec.fo.37.

5 Absolutio a iuramēto an debeat prestari parte aduersa non citata in c.qua fronte.nu.8.de ap.fo.102.
Absolutio a licito iuramento alteri prestito regulariter non potest fieri etiam a papa.ibi.nu.9.

1 Absolutio iniusta excommunicati facta a superiore an teneat.in.c.ab excommunicato.nu.12.de rescrip.fo.88.
Absolutus ab excommunicatione iniusta non tenetur dare illas cautiones quas dant alij zc.ibi.nu.16.

3 Absolutio etiam in casu necessitatis non potest fieri a non habente autoritatem.in.c.j.nu.34.de iudi.fo.7.

6 **Abusio** dicitur quando quis abutitur aliqua re contra eius naturam.in.c.ex literis.nu.2.de conuer.infi.fo.173.

☞ Correct⁹. Abusiones quot sunt.dic q͞ duodecim quas notat christian⁹

in.l.duodecim abusionum seculi transumptiue ponit glo.in clem.ne in agro.in.§.quia vero.in versicu.curiae.de sta.mo.et sunt hec.sapiens sine operibus:senex sine religione:adolescens sine obedientia:diues sine elemosyna:femina sine pudicitia:dominus sine virtute:christianus contentiosus:pauper superbus:rex iniquus:episcopus negligens:plebs sine disciplina:populus sine lege:dicens quod sic suffocatur iustitia:et in singulis ordinate prosequitur.Et duodecim sunt abusiones claustri de quibus in.d.glo.s.prelatus negligens:discipulus inobediens:iuuenis ociosus:senex obstinatus:monachus curialis:monachus causidicus:habitus pretiosus:cibus exquisitus:rumor in claustro:lis in capitulo:dissolutio in foro:irreuerentia circa altare.Et hec singula pulchre prosequitur Hug.de folle.lib.vi.de claustro anime:et de hoc verbo abusio vide per Alberi.in suo dictio.in verb.abusio.et domi.Abb.in apos.ad.d.clemē.ne in agro.§.quia vero.

Actio iniuriarum competit etiam illi q fuit in absentia iniuriatus.in.c.j.nu.1.de maledi.fo.123.

2 Actio an nascatur de iure ca.ex nudo pacto.in.c.j.nu.3.de pac.fo.132.

3 Actio si est simpliciter proposita intelligitur de directa.in.c.litere tue.nu.3.et.9.de dila.fo.135.

5 Actio iniuriarū siue intentetur ciuiliter siue criminaliter infamat aliquem licet aliquo respectu talis infamia possit vitari.in.c.cum te.nu.2.3.4.et.5.de re iudi.fo.78.
Actio iniuriarum an competat pro modica iniuria.ibi.nu.6.
Actio iniuriarum intentatur ad pecuniariā estimationē sm iuramētum iniuriati sm formā hic traditā secuta tñ taxatiōe iudicis.ibi.nu.23.f.79.
Actio iniuriarum si est intētata ciuiliter nō pōt vlterius criminaliter intentari.ibi.nu.24.

6 Actione de in rē verso si agitur an sit necesse q duret versum tempore quo agitur in.c.quod quibusdam.nu.8.de fideiusso.fo.99.
Actio negotiorum gestorum nō competit qñ quis gerit negotia inuiti.ibidem.nu.12.

2 Actio qd metus causa datur etiam ad damna et interesse.in.c.ij.nu.3.quod metus causa.fo.150.

5 Actio pignoratitia directa et contraria quibus competat.in.c.cū venerabilis.nu.14.de excep.fo.9.
Actio pignoratitia cōtraria nō datur creditori scienti rem pignoratā alienā vel alteri obligatam vel morbosam.ibi.
Actiones bone fidei quare potius dicantur ille que enumerantur in §.actionum.de act.quod alie.cum in omni contractu requiratur bona fides.ibi.nu.15.fo.10.

5 Actio omnis tollitur p pscriptionem.et solutus debitū pscriptū pōt repetere:nō tñ tollitur obligatio naturalis vel directū dñium:licet sint in efficacia ad agendū.in.c.ad aures.nu.4.de prescrip.fo.25.

7 Actio iniuriarum expirat per lapsum anni.in.c.ea noscitur.num.4.de senten.excom.fo.167.

7 Actio criminalis de iure canonico nō terminatur tpe quo ad hoc vt possit iudex ex officio inquirere vel purgationē indicere:sed quo ad accusationē tollitur in.c.accepimus.nu.1.de purg.cano.fo.150.

7 Actiones plures siue penales:siue persecutorie si competunt an si vna intentetur censeatur alteri renuntiatum.in.c.in tantum.numero.7.de collu.deteg.fo.121.

2 Actio negotiorum gestorum datur illi qui absentis negotia gessit.in.c.cum p causa.nu.5.de procu.fo.143.
Actio mandati datur illi qui psentis negotia gessit.ibi.
Actio nego.gest.datur vtiliter incipienti agere:licet non habuerit bonum exitum.ibi.

7 Actio si denegatur alicui intelligitur non ipso iure:sed ita demū si ponatur sibi non competere actionem.in ca.cum ex iniuncto.nume.4.de no.ope.nun.fo.135.

1 Actio popularis extinguitur vno agente et non recipitur pcurator in tali actione.in.c.cum dilecti.nu.15.de elec.fo.153.

7 Actio iniuriarū est duplex:alia ciuilis:alia criminalis:ciuilis ad estimationem:criminalis ad penā applicādā fisco.in.c.contingit.nu.10.de sen.excō.fo.176.

3 Actio hypothecaria est realis sed pignoratitia est personalis.in.c.postulasti.nu.13.de foro compe.fo.81.

7 Actio quāto minoris si fuerit intētata poterit iudex condemnare redhibitoria.in.c.licet heli.nu.14.de simo.fo.78.

7 Actiones plures nascuntur ex iniuria illata clerico.s.cōpetens pluribus:nec vnus remittit in preiudiciū alterius:in.c.cum desideres.nu.5.de sen.excom.fo.167.

6 Actio quod metus causa debet intentari infra annum a minore.xxv.a maiore vero quod citius possit:alias censentur consentire:in.c.si quis autem.nu.4.de regu.fo.156.

2 Actio odiosa tollitur per pactū ipso iure:sed fauorabilis per exceptionem in.c.fi.nu.20.de transla.epi.fo.7.

2 Actio quod metus causa datur etiam ad interesse.in rub.nu.1.qd me.cau.fo.149.

5 Actione reali cōuentus si nō dolo desijt possidere absoluitur.in.c.aduersario.nu.2.de excep.fo.19.

5 Actio pignoratitia directa nō competit nisi creditor sit in possessione pignoris.in.c.cū aliquibus.nu.6.de re iud.fo.53.

5 Actiones temporales et quanto minoris et redhibitoria de iure canonico finiuntur tempore a iure ciuili statuto.in.c.fi.nume.11.de prescriptio.fo.46.
Actiones vel accusationes criminales q post certum tempus nō possunt amplius intentari de iure ciuili non precludunt viā quia in foro canonico intententur.ibi.nu.12.

5 Actiones temporales efficiuntur perpetue per contestationem.in.c.illud antē.nu.16.de prescrip.fo.26.

5 Actio debet exprimi in libello quando ex generalitate proponēdi possunt elici diuerse actiones diuersos effectus producentes.in.c.sicut nobis.nu.13.de re iudi.fo.66.

2 Actio redhibitoria an et quanto minoris habet locū etiam in ecclesia.in.c.j.nu.13.de resti.in integ.fo.155.

1 Actio popularis nō recipit pcuratorem et cōsumitur vno agente.in.c.dudum.el.ij.nu.3.de elec.fo.176.

6 Actiones personales nō prescribūtur cum magna fide spacio.xxx.anno.in.c.per tuas.nu.8.de dona.fo.104.

6 Actio redhibitoria et quanto minoris an et quibus casibus cōpetit et ad quid.in.c.ininsiū.nu.6.de rerū permu.fo.89.

3 Actio non requiritur quod exprimatur in libello dūmodo ex eo colligatur ius agendi.in.c.dilecti filij.nu.1.12.15.et.17.de iud.fo.21.et seq.
Actio etiā de iure canonico est pponenda.ibi.
Actio est necessario exprimēda quādo ex illo facto oriuntur plures actiones diuersi effectus.ibi.nu.12.15.et.17.

4 Actio vi bonorū raptorū si aufero rem meā ab aliquo an detur illi a quo abstuli.in.c.sicut.et infra.nu.14.de iurein.fo.161.

2 Actio qd metus causa.an detur aduersus omnem metum.in.c.cum dilectus.nu.9.qd met.cau.fo.150.

6 Actio psonalis nō transit in singularem successorē.in.c.cū cōtra.nu.6.de pigno.fo.95.
Actio pignoratitia est in rē scripta:et trāsit in singularē successorē.ibi.

6 Actio confessoria est realis et datur domino pro rebus incorporalibus rei vēdicatio vero pro corporalibus.in.c.tua nobis.numero.11.de decimis.fo.151.

6 Actiones non circūscribuntur loco.in.c.nulli.numero.9.de rebus eccle.alie.fo.74.

1 Actio mandati non oritur ex turpi mandato.in.c.bone memorie.el.ij.nu.14.de postu.prela.fo.114.

2 Actio vel exceptio cōtra quā est aliqua presumptio an sit per iudicem admittenda.in.c.super hoc.nu.17.de renun.fo.13.

2 Actio rescissoria an possit simul intentari et cumulari cum officio rescindente.in cap.cum ex literis.numero.9.de restitutione in integrum fo.159.
Actio rescissoria quanto tempore duret et infra quantum tēpus potest intentari.ibi.nu.20.
Restitutio in integrum aduersus sententiam potest peti ab illomet iudice qui eam tulit.in.c.suscitata.nu.1.de resti.in integ.fo.157.
Restitutio in integrum aduersus necessariam probationem omissam conceditur absq alia probatione lesionis.ibi.nu.2.
Restitutio in integrum an possit peti per procuratorem sine speciali mandato.ibi.nu.5.et.6.fo.158.

3 Actio negatoria et cōfessoria quare dicantur ita quibus competat et p quibus rebus in.c.examinata.nu.16.de iud.fo.39.

5 Actio locati nō datur inter istos qui exhibent operas suas cōsistentes in aliquo notabili exercitio vel arte liberali puta inter aduocatum et clientulum vel medicum et infirmum et similes.in.c.quia indicante.nume.3.de prescrip.fo.27.
Actio contra agrimensorem quanto tempore duret.ibi.nu.5.

3 Actio si fuit inepte proposita facit vt reus absoluatur ab instantia iudicij et quod actor possit iterū agere.in capitulo examinata.numero.1.et 5.de iudicijs.fo.38.
Actiones non sunt sublate de iure cano.licet non sit necessarium earum nomen proponere.ibi.nu.2.
Actio inepta an habeat vitiare libellum si intentio est apta.ibidem.numero decimonono.

3 **Acta** facta corā iudice seculari an et ad quid faciāt fidē corā ecclesiastico in.c.at si clerici.nu.12.de iudi.fo.11.
Acta facta coram arbitro q erat iudex ordinarius an faciant fidem coram ipso postea pcedēte tāq ordinarius.in.c.ex pte.nu.4.de arb.f.172.

4 Acta originalia si reperiantur apud iudicē de facto nō p hoc fides copie nō vacillat.in.c.fi.nu.3.de pba.fo.34.

4 Acta iudicij debēt fiare penes notariū.in.c.qm.nu.4.de pba.fo.27.

4 Acta facta in vno iudicio respicientia habilitatē vel inhabilitatē psone ad vnū finē faciunt fidem in alio.in.c.sup eo.el.i.nume.2.de testi.fo.48.

1 Acta facta in vno iudicio non faciūt fidē in alio.in.c.per inquisitionē.nu.12.de elec.fo.146.

5 Acta facta ad vnum finem non nocent vel prosunt ad aliū finem.in.c.proposuit.nu.3.de appella.fo.101.

Acta faciunt

pretationē in deteriorem partem vt in.d.c.j.⁊ in.c.cum in iuuentute.de pur.cano.⁊ bonus tex.in.c.ij.xiiij.distin.⁊ adduco glo.ij.⁊ ibi do.in.c.j.de iura.cal.lib.vi.vbi per illam glo.not.quod vbi quis artatur per ius ad actum qui potest esse bonus ⁊ malus intelligitur quod illum actum nō faciat ad malū perpetrādum sed ad vitandum vnde si statutum disponeret quod licitum esset cuilibet interficere deberet intelligi de homicidio permisso. Item si clerico prohiberetur venatio per constitutionem episcopi non intelligeretur de permissa clericis causa recreationis sed de alia prohibita quia quedam est prohibita ⁊ quedam permissa.⁊ adduco Bal.in.l.si ad excludendam.C.de re.cre.⁊ iureiur.vbi dixi quod vbi actus potest referri ad bonum ⁊ malum qꝛ equiuocū semper debet referri ad bonum.⁊ adduco Do.de san.ge.in.c.j.de iureiur.lib.vi.vbi dixit quod quādo actus iuratus pōt referri ad permissum ⁊ illicitum in dubio potius debet intelligi quod intentio iurantis referatur ad actum licitum ꝙ prohibitum.

6 Actus qui debet explicari sub vna forma si explicatur sub alia corruit in.c.ex parte aslensis.nu.19.de conces.preben.fo.62.

1 Actum faciens cōtra ius pretextu praue cōsuetudinis an excusetur in vtroqꝫ foro.in.c.cum venerabilis.nu.5.de consue.fo.98.
Actus omnis necessitate cessante concessus propter ipsam.ibidem numero.7.

6 Actus gestus cōtra legē penalē an sit nullus ⁊ pena cōmittatur.in.c.si quorūdam.nu.4.de solutio.fo.100.

6 Actus validitas pendet a loco vbi fit non vbi habet exerceri.in.c.cum olim.nu.1.de cle.coniug.fo.16.

5 Actus nullus vel sententia eo casu quo potest per partes confirmari valebit tantum vt pactum.in.c.examinata.numero.4.de cōfirma.vti.vel inuti.fo.146.

1 Actum aliquem explicandi autoritatem habentes si non legitime explicant non priuantur tali autoritate.in.c.gratum.nume.17.de postu.prelato.fo.100.

2 Actus autorizatus per excommunicatū est ipso iure nullus.in.c.fina.nume.2.de procu.fo.144.
Actus gestus per vniuersitatē in qua erāt aliqui inhabiles est validus nisi in casibus de quibus in.d.c.fi.nu.3.4.5.

7 Actus contractus est ipso iure nullus.in.c.tua fraternitas.nume.4.de sponsa du.fo.19.

3 Actus cōtentiose iurisditionis facti in ecclesia sunt nulli.secus actus voluntarie iurisditionis.in.c.fi.nu.18.de ferijs.fo.141.

6 Actus gestus cōtra legē animatam valet mero iure lꝫ cōtrauenićs puniatur.in.c.dilectus.nu.4.⁊.12.de preben.fo.35.⁊.36.

4 Actus si est gestus absente domino ⁊ expostfacto superueniat scientia domini an presumatur ratum habere.in.c.nonne bene.numero.4.de presumptio.fo.117.

5 Actus factus coram iudice incōpetenti an saltem valeat vt actus extraiudicialiter factus.in.c.illud autem.nu.15.de prescrip.fo.26.

4 Actus explicandi a ieiunio.c.j.nu.2.de testi.fo.34.

6 Actus gestus a non habēte potestatem est ipso facto nullus pōt tamē ratificari postea.in.c.j.nu.8.ne sede vac.fo.64.

6 Actus qui potest esse iustus ⁊ iniustus si fuerit gestus a viris circunspectis presumitur iustus.i.in casu iusto gestus.in.c.nisi essent.nume.3.de preben.fo.31.
Actus gestus ab habente duplicē potestatē p̄sumitur gestus in dubio ea potestate qua actus sustinetur.ibi.nu.4.

2 Actus nullus potest ratificari per tacitum consensum.in.c.j.nume.4.quod metus cau.fo.149.

4 Actus geminatus vbi requiritur an sufficiat vnus cū iuramēto.in.c.cum contingat.nu.5.de iureiur.fo.155.

6 Actus factus contra legem an ⁊ quando sit nullus.in.c.ad apostolicā.nu.11.de regu.fo.161.
Actus factus contra solēnitatem statuti valet si statutū non procedit vlterius actum annullando.ibi.

1 Actus perfectio reseruatur superioribus.in.c.quāto.nume.6.de consuetudi.fo.95.

6 Actum aliquem qui potest libere facere potest illum expedire alio nō vocato tamen nō potest tradere possessionem possessore nō vocato.in.c.de multa.nu.3.de preben.fo.36.

7 Actus an attēdatur scd̄m tempus quo fuit celebratus an scd̄m tēpus quo exercetur.in.c.fi.nu.4.de sen.excō.fo.131.

2 Actus de nocte celebratus attribuitur sequenti vel precedenti diei secundum quod fit ante vel post mediam noctem.in.c.consuluit.nu.6.de offi.deleg.fo.28.

4 Actum probare satis est fundanti se super actu licet non probet habilitatem persone.in.c.in presentia.nu.4.de proba.fo.14.

6 Actus factus contra iuramentū tenet tam in temporalibus ꝙ in spiritualibus licet contrafaciēs sit periurus.in.c.dilecto.nu.17.⁊ numero 19.de preben.fo.34.

1 Actus factus an ruat si de honestate nō erat fiendus.in.c.bone memorie.el.ij.nu.11.de elec.fo.158.

6 Actus an vitietur ex falsa causa qñ ex alia causa poterit explicari.in c.ex parte.nu.4.⁊.8.de conuer.coniug.fo.169.

3 Actus quando venit explicādus a duobus ⁊ vnus obtinet personam illorum duorum potest illum actum expedire vno contextu absqꝫ quod dicat hoc facio vt talis ⁊ talis.in.c.causam que.el.j.numero.10.de iudic.fo.25.

1 Actus non valet nisi seruetur forma a iure inducta ⁊ in casu permisso a iure.in.c.que in ecclesiarū.nu.4.de cōsti.fo.23.

1 Actus si debet explicari cum consensu alicuius qui non vult vel non potest consentire an possit explicari sine consensu.in.c.ex parte.nume.3.de constitu.fo.40.

7 Actus explicandus collegialiter debet fieri omnibus in vnum conuenientibus adeo ꝙ non valeret si omnes per se dicerēt votum suum.in c.fi.nu.2.de sortile.fo.120.

1 Actus presumitur factus legitimo tempore nisi contrarium probetur in.c.constitutus.nu.3.de rescrip.fo.61.

☞ Corre. Facit optime.c.accedens.de cōuer.coniuga.⁊.c.cum virum.de regu.⁊ ibi dom.Abb.in.iiij.not.dicit quod vbi actus consueuit fieri in certa etate seu tempore si apparet factus ⁊ celebratus ille actus presumitur factus in etate seu tempore consueto.et dicit de hoc esse ibi tex.nota.sicut in simili dicitur quod si quis obligatur ad aliquid faciendū ⁊ illud apparet factum presumitur factum ab eo qui ad hoc erat obligatus pro hoc hon.tex.et ibi docto.in.l.secunda.de alimen.pup.prestā.Ego allego Barto.in.l.cum seruus.ff.de verborum obligatio.vbi dixit quod vbi aliquod factum seu aliquis actus requirit sumptum presumitur factus ab illo qui facere tenebatur per text.notabilē in dicta l.si que est fi.C.de alimen.pupil.prestand.Ex quo infert quod si capella reperitur in ecclesia constructa presumitur ab illo herede qui grauatus erat a testatore illam fieri ideo voluit Barto.in.l.nomina.C.arbit.tute.⁊ Bal.⁊ Sali.in dicta.l.fina.⁊ Bald.in dicta.l.id quod pauperibus.C.de episco.⁊ cleri.⁊ in.l.fina.§.in computatione.C.de iure delibe.⁊ in.l.j.in fi.C.de fruc.⁊ lit.expen.⁊ in rubri.C.de fide instrumen.in xviij.colum.in versi.sequitur videre de scriptura quorundam. Ioan.de imol.post alios in.c.j.vt eccle.benefi.Pet.de ancha.in.c.fundamenta.de elect.lib.vj.faciunt not.per docto.in.l.nesennius.ff.de nego.gest.idem tenet Ioan.de imol.in dicta.l.cum seruus.reprehendens Ang.ibi qui tenebat contra Barto.per regulam.l.ei qui.de probat.dicens quod opi.Barto.non probatur in dicta.l.fin.sed fm̄ Imo.optime probatur ibi opi.Barto.si bene cōsideretur.Paul.de cast.⁊ Raph.in.d.l.cum seruus.dicunt quod si heres fuit in mora faciendi capellam ⁊ post moram ibi reperitur facta capella non excusabit heres a pena.de qua in aut.hoc amplius.C.de fideius.secus si ante moram facta fuerit etiā ab alio preueniente:quia excusabitur heres a pena.argumen.l.sororē.⁊ ibi nota.per Barto.C.de his qui.vt indig.⁊ certe Barto.non discrepat ibi ab hoc sed idem Barto.in.l.qui sub conditione rationum.ff.de condi.⁊ demon.videtur tenere contrarium eius quod dixit in.d.l.cum seruus.volens ibi ꝙ non sufficiat expressam rem factā nisi ille qui eam facere tenebatur probet eam fecisse per.l.excellentie.in ver.flagitantibus eidem erogasse monstrauerunt.C.de eroga.mili.anno.lib.xij. Io.de imo.in.d.l.qui sub conditione ponderat istam contrarietatem Barto.⁊ concludit quod aut erant alique coniecture quod sumptus fecit illud qui allegat se eos fecisse.⁊ procedit opi.Barto.in.d.l.cum seruus.per.d.l.fi.vbi si pupillus moratur apud tutorem presumit alitus a tutore qui pupillus ꝑpter imbecillitatem etatis ⁊ industrie nō presumit aliūde sibi sciuisse de alimētis prouidere.alꝰ autem procedat opi.contraria per.d.l.excellentie.

5 Actus gestus a iudice post appellationē extraiudicialē est ip̄o iure nullus.in.c.dilecti filij.el.j.nu.2.de appel.fo.119.

3 Actus collegij expediuntur per consensum redditum in cōi nō singulariter.in.c.cū ecclesia.nu.14.de cau.pos.⁊ pro.fo.154.

5 Actus vel contractus a principio nullus an ⁊ qñ cōualidetur iure superueniente.in.c.cū ex officijs.nu.39.de prescrip.fo.38.

1 Actus in iudicio obtenti quomodo inducunt consuetudinem.in.c.fin.nume.16.de consue.fo.106.
Actus vnicus habens spatium successiuum inducit consuetudinem.ibidem.nu.17.

3 Actus excommunicandi an possit prescribi.in.c.olim inter.nu.8.de resti.spolia.fo.190.

6 **Accessorium** sequitur suū principale lꝫ minus dignū.in.c.quod in dubijs.num.4.de consecrat.eccle.vel alta.fo.207.

7 Accessorium an sequatur naturam sui principalis.in.c.latores.nu.6.de cleri.excom.fo.125.

4 Accessorium an valeat sine principali.in.c.debitores.numero.2.de iureiuran.fo.131.

☞ Corre. Adde quod accessorium tollitur sublato principali.l.cum principalis.ff.de regu.iur.regula accessorium.de regu.iur.lib.vi.cum simi.limita istud vulgatum quando tollitur de iure communi:secus si tollitur de iure speciali.puta per restitutionem in integrum.ita probatur in.l.si.§.lucius.ff.de condi.indebi.vbi habetur qꝺ restitutio cōcessa super ꝑncipali nō extēdit ad accessoriū.ita cōcludit Io.de ana.in.c.olim in.vj.

in.vi.col.in glo.iii.super verbo adherentes.de accusa.⁊ idem Joan.de ana.in.c.si quis.de simo.in.ii.col.in glo.ibi in ca.gl.ibi.c.debitores.de iureiuran.nam glo.ibi oppo.de dicto.c.debitores.⁊ non soluit.docto. remittũt se ad ibi no.glos.videtur velle qd contrarium sit regulariter verum videlicet qd vbi nõ tenet principale nec eius accessorium etiam iuramentũ sed sit speciale in casu illius.c.non tamẽ assignatur aliqua specialitatis ratio.quidam dicunt qd aut principale est contra ius et vtrunq͡ʒ vitiatur aut est preter ius:⁊ tunc accessorium non vitiatur per id qd queritur in.l.stipulatio ista.§.alteri.ff.de verb.obli.sed illa ratio non est bona:quia vsure sunt contra ius diuinum ⁊ canonicũ ergo ⁊c. ideo solet dici qd vbi est eadem ratio prohibendi principale ⁊ accessorium.⁊ tunc vtrũq͡ʒ vitiatur.aut nõ est eadem ratio ⁊ procedit.c.debitores.quia in promissione vsurarum agitur ⁊ queritur obligatio parti que illicite recepit ideo vitiatur ipsum principale sed per accessorium iuramenti agitur vt queratur obligatio deo vt ibi ⁊ in.c.si christus.co.ti.⁊ ideo nõ vitiatur accessoriũ cũ possit iurãs illud seruare sine interitu salutis eterne:ergo seruandũ.c.si vero.c.cum cõtingat.de iureiur.et dicit ibi Jo.de ana.qd ista so.est cõmunis ⁊ forte contra illã tex.⁊ istud idem videtur sentire Abb.ibi.nu.5.sed iudicio meo non est contra illũ tex.d.c.si quis.nam iuramentũ in casu.d.c.debitores.quo ad iurantem potest seruari sine interitu salutis eterne.sed in casu.c.si quis iuramentum seruari non põt sine interitu cũ sit prestitũ super re turpi quo casu nullã parit obligationẽ.c.si.de pac.⁊ iuramentũ nõ extendit ad turpia ⁊ illicita.c.j.de iureiur.lib.vi.cũ si.⁊ istud videtur sentire.⁊ glo.in.d.c.si quis.vnde quo ad deum non fuit sibi quesita obligatio.⁊ ideo nõ tenet.q͡ʒ eadem ratio que cõcurrit in principali eadem ⁊ in accessorio in quo casu vtrunq͡ʒ vitiatur.secus in.d.c.debitores.

5 Accessorium remanet aliquando sublato principali.in.c.j.nume.7.de his que fi.a ma.par.ca.fo.70.

6 Accedens ad papã an sit tutus qd interim causa nõ moueatur in partibus cõtra eum.in.c.vt debitus.nu.19.de appel.fo.127.

Acceptio personarum non dʒ esse penes papã scilʒ qñ sunt persone equalis cognitionis als secus.in.c.extir pande in rege.§.qui vero.nu.45.de preben.fo.45.

3 **Acceptilatio** inutilis an ⁊ qñ habeat vim taciti pacti. in.c.significasti.nu.20.de foro cõp.fo.87.

7 **Acquisita** ex negotiatione illicita sine alicuius calũnia nõ subiacẽt restitutioni regulariter lʒ aliquãdo distribuãtur inter pauperes.in.c.cũ sit.nu.2.de iude.fo.87.

6 Acquirens aliquid vltra debitũ in negotiationibus an ⁊ quo casu teneatur illud in foro anime restituere vel in pauperes erogare.in.c.q͡ʒ plerisq͡ʒ.nu.34.de immu.eccle.fo.233.

6 Acquirens ex contractu ipso iure nullo ppter solẽnitates non seruatas tenetur rem illã in foro cõscientie restituere scdm vnã opinionem que non est vera.ibi.nu.28.⁊.31.

7 **Accusator** si per collusionẽ desistat ab accusatione nõ impedit facultatem iterũ accusandi.in.c.in tantũ nu.1.3.4.de collu.dete.fo.121.

5 Accusatus si nil fuit probatum ↄtra ipsum ⁊ ideo absolutus an possit iterum accusari.in.c.q͡ʒuis.nu.21.de re iud.fo.83.

6 Accusator vbi non est quis non potest dãnari.in.c.vnico.nu.3.6.⁊.16.vt eccle.bene.si.di.con.fo.72.

7 Accusatus debet comparere ad instantiam illegitimi accusatoris ad allegandum priuilegium suũ als punietur tanq͡ʒ cõtumax licet appareat quod fuerit per minus idoneã personam accusatus.in.c.veniens.nu.9.de accusa.fo.57.

7 Accusatio tendit ad finem punitionis scilicet vt accusatus puniaᵗ ſm qualitatem delicti denũtiatio vero qualiscũq͡ʒ sit tendit ad finem corrigendi.in.c.super his.nu.2.de accu.fo.58.

Accusatio nõ dicitur criminalis qñ per eam non agitur ad penam sed solum vt accusans priuetur certa re.ibi.nu.4.

Accusator debet regulariter se in accusatione inscribere.fallit vt ibidẽ. nume.6.

Accusator criminosus non repellitur quando prosequitur iniuriam propriam.ibi.nu.9.

3 Accusatus de vulnere cũ sanguine absoluitur si probatur tantum de vulnere sine sanguine.in.c.examinata.nu.6.de iudi.fo.38.

5 Accusator illegitimus nõ admittitur ad accusandum.in.c.cũ ecclesiastice.nu.14.de excep.fo.4.

7 Accusator si desistat ab accusatione dʒ iudex perquirere an fecerit per collusionem.in.c.j.de collu.dete.fo.120.

Accusatores criminaliter efficiuntur inimici accusati.ibi.nu.2.

Accusator si ab accusatione desistat potest ⁊ debet iudex ex officio suo super crimine inquirere.ibi.nu.1.

Accusatores plures super eodem crimine an ⁊ quãdo debeant admitti.ibi.nu.3.

7 Accusator si desistat ab accusatione an possit iudex ex officio inquirere siue delicta sint ꝓbata siue nõ siue sit finita instãtia.siue non.in.c.crimina.nu.1.de collu.dete.fo.121.

7 Accusatio debet intelligi large vt comprehendat strictam accusationem quando agitur ad vindictam publicam ⁊ etiam vt comprehẽdat accusationem largam quando solum agitur vt priuetur beneficio suo illa enĩ non est stricta accusatio quia non intendit depositionem ab ordine.in.c.super his.nu.5.de accu.fo.58.

☞ Corre. Ego dico quod verbum accusatio adaptatur cause criminali: ciuili et pecuniarie in larga significatione.vt in.l.qui accusare.C.de eden.⁊ est glos.solennis in.l.viro atq͡ʒ vxore.ff.solu.matrimo.et ibi per legistas.⁊ ibi Bald.not.⁊ Moder.Joan.andr.domi.Anto.Joan.de imol.⁊ Abb.in.c.cum in ma.de testi.nume.1.fol.66.text.in.c.omnibus v.q.vi.⁊ ibi Domi.de san.gemi.Fede.de senis consil.xxiij.incipi.Titius electus in prelatum.vbi dixi quod significatum huius verbi accuso interpretabitur ex fine ad quem agitur ⁊ dirigitur conclusio libelli. quia non est nouum quod precedentia restringantur ⁊ regulentur per sequentia.ff.de penu leg.l.nam qd liquide.in fin.⁊ de lega.j.l.si seruus. plurium.in fi.l.talis scriptura.ff.cod.c.ij.requiris.c.inquisitioni.de appella.cum simi.refert ⁊ sequitur domi.Andr.barba.in.c.j.in.ij.colum. de constitu.⁊ in.c.tue.de procura.⁊ ibi dom.Abb.nume.5.per eundem Abb.in.c.ij.nume.3.in.ij.not.vt lite pen.et in.c.literis.in glos.j.de presump.⁊ in.c.series.in.j.not.de testi.⁊ in.c.preterea.de testi.cog.et in.c.j. vt lite non contest.et in.c.preterea.de appella.⁊ adduco Joan.de sant. in.c.nemo.xi.q.j.vbi dicit quod verbum accusare large sumptum verificatur tam in causa ciuili q͡ʒ in causa criminali tamen Specu.in titu. de accusa.§.j.versic.quid si primo dixit quod si aliquis produxit libellum ⁊ vtitur isto verbo accuso.⁊ non includit quod petat illum puniri criminaliter quod nihilominus ille puniendus est criminaliter si apparet illum puniendum de crimine ⁊ deliquisse.sed domi.Rudo.rom. in.d.l.viro atq͡ʒ vxore dãnat doctrinam Spec.⁊ Bald.quia vbi in libello est verbum accuso potest accipi ciuiliter vt ibi dicit glo.in.d.l.qui accusare:sed in penis debemus accipere rem in mitiori significato.l.preses.ff.de penis.do.meus tangit in.c.dilecti.de iudi.⁊ in rubri.de accusa.in additio.⁊ dicit quod doctrina Spec.est vera: quia verba debent intelligi in proprio significato.l.j.§.qui in perpetuum.ff.si ager vecti. vel emphy.peta.c.susceptum.de rescrip.lib.vi.cum ergo verbum accuso proprie denotet causam criminalẽ.ergo ⁊c. Jtem in causa ciuili non cadit ꝓprie pena.sed in causa criminali.⁊ vide qd voluit Fede.in cõsi. xxiij.⁊ adduco Domi.de san.gemi.in.c.j.de dolo ⁊ cõtu.lib.vi. Ego dicerem isto modo qd aut ex precedentibus ⁊ sequentibus põt apparere an causa sit criminaliter intentata aut ciuiliter ⁊ tũc causa illa erit criminalis:aut ciuilis per do.Fed.de senis consi.xxiij.aut non potest hoc apparere nec ex precedentibus aut sequẽtibus.⁊ tunc quicquid dicant Specu.⁊ do.meus do.Ant.dico quod causa erit ciuilis quia in dubiis maxime penalibus debemus benigniorẽ partem eligere regula in penis.de regu.iur.lib.vi.ff.de reg.iur.l.semper in dubiis.cum si.⁊ hoc videtur sentire Feder.in loco preallegato.idem dicemus de verb.actio. quod de suo largo significato adaptaᵗ cause ciuili et criminali.l.iij.ad fi.ff.de sepul.violato.l.agraria.ff.de termi.mo.do.meus do.Ant.in.d. c.j.in.ij.col.de consti.⁊ in.c.dilecti.in.v.col.⁊ dixit Rudo.ro.in.d.l.viro atq͡ʒ vxore.quod si constituo procuratorem ad agendum poterit accusare.quia sub verbo actio comprehẽditur accusatio. Et cõclude quod proprie verbum accusatio denotat causam criminalem vt per totum titulum.ff.⁊.C.de accus.improprie denotat causam ciuilem vt in rubro ⁊ in nigro qui ma.accu.pos.⁊ in.d.l.qui accusare.⁊ sic attẽditur materia subiecta.argu.l.si vno.ff.loca.cum simi.verbum actio proprie denotat causam ciuilem.vt inst.de actio.in prin.⁊ quasi per totũ improprie causam criminalem.vt in.d.l.iij.§.si.ff.de sepul.viola.⁊ in.d.l.agraria.⁊ sic verba intelliguntur ſm subiectam materiam per.d.l.si vno.⁊.c.cõstitutus.de relig.do.cum vulg.

7 Accusator ⁊ accusatus si simul cõuersantur ꝑsumitur collusio siue preuaricatio inter ipsos.in.c.de his.nu.8.de accu.fo.53.

7 Accusatus degradatus sed inquisitus non.in.c.inquisitionis.nu.6.de accusa.fo.62.

1 Accusatus ab vno si fuit absolutus nõ põt vlterius accusari.in.c.cum dilecti.nu.15.de elec.fo.153.

7 Accusator non repellitur tanquam inhabilis ab accusato quia ipsum in familiaritate approbauit licet paulo ante accusans ipsũ expulerit quia presumitur fecisse in fraudem.in.c.nulli episcoporum.nume.2.de accusa.fo.2.

Accusatus eo casu in quo nõ potest suũ accusatorẽ repellere an possit ipse accusans per iudicem ex officio suo repelli.ibi.nu.3.

4 Accusator proprie est quando agitur criminaliter.in.c.cum in tua.nume.j.de testi.fo.78.

7 Accusatus ab illegitimo accusatore potest ab alio legitimo accusari. in.c.cum.p.mãconella.nu.4.de accu.fo.54.

7 Accusator potest ante descriptionem ab accusa.desistere tñ super hoc vlterius nõ audietur.in.c.lʒ in beato.nu.1.4.de accu.fo.56.

Accusatio nõ põt fieri per literas sed denuntiatio sic.ibi.nu.2.

Accusator si non prosequitur accusationem infra terminum sibi vel a iudice vel ab accusato datum post illum terminum non audietur.ibi. nume.5.

Accusator an ⁊ quando potest desistere ab accusatione sine metu tur-

pilliani.ibidem.nume.6.

3 Accusatus de vulnere cum sanguine absolvitur si probatur tãtum de vulnere sine sanguine.in.c.examinata.nu.6.de iud.fo.38.

¶ Corte.doc.excellentissimus.Adde ꝙ accusator nõ cogitur apponere diem vel horam perpetrati delicti.vt in.l.libellor.ff.de accu.canoniza ta.ij.q.viij.Sed quid si reus petit accusatorem cogi exprimere diem cõ missi criminis p sui defensione.Bar.in.l.is qui reus.ff.de publi. iudi. cõcludit quod potest cogi si iudici videbitur per.l.vbicũq.ff.de inter rog.act.⁊.c.cum ioãnes eremita.de fi.instru.c.iudicantẽ.xxx.q.v.idem voluit in.l.libellorum.ff.de accu.⁊ in.l.pantonius.ff.de acquirẽ.here.et ibi do.Alex.imo.⁊ idem voluit Bar.in.l.ij.§.quod si ephesi.ff.de eo qd cer.loco.in ver.vlti.hic videt casus ⁊c.vbi dicit ibi videri casum huius questionis.nam quando omissio loci vel diei aufert reo defensionem cogitur accusator apponere diem vel locum.et dicit illum text.ad hoc non allegasse in.d.l.is qui reus. Joan.de imo. ibi scilicet in.d.l.is qui reus.tenet contrarium.per.d.l.libellorum.non ob.l. vbicunq prealle gata quia debet intelligi in casibus in quibus nõ reperitur a iure spe cifice facta provisio.quia clausula generalis non refertur ad specifica ta.l.doli clausula.ff.de verb.obliga.⁊ facit.l.sanctio legum.ff.de penis. Joan.de ana.in.c. qualiter et quando.el.ij.in.§. debet igitur ad fin.re fert Barto.⁊ Jo.de imo.in.d.l.is qui reus. Sali.in.l. penultima.in.ij. col.in ver.quero an dies commissi criminis ⁊c.C.de accu.sequitur opi. Barto.quam docto.cõmuniter sequuntur in dicta.l.libellorum. hanc partem tenet practicus doc.Ang.are.in tractatu suo maleficiorum.in versi.de presenti anno.et ibi moderniores in additionibus suis. ⁊ hec opinio mihi placet tanꝙ iuri ⁊ equitati consona per argumentũ optimum ⁊ quasi expressum in dicta.l.ij.quod si ephesi. et licet loquatur de loco validum est argumentum de loco ad tempus.vt leg.⁊ not.in.l.vinum.ff.si cer.peta.non obst.l.libellorum.quia procedit quãdo reus non petit ad sui defensionẽ diem certificari.vel alio modo. respõdeo quod licet de rigore iuris hoc fieri nõ debeat vt in.d.l.libellorum nihilominus de equitate hoc facere debet per.d.§.quod si ephesi.et vbi in aliquo casu reperitur equitas scripta ⁊ rigor scriptus equitas scripta preferẽ rigori scripto:vt legi.⁊ no.in.l.placuit.C.de iudi.⁊ in.c.si.de trãsact.sed equitas reperitur scripta in.d.§.quod si ephesi.ergo ⁊c.non obst. quod dicit Joã.de imo.quod clausula generalis ⁊c.quia salua pace licet illa theorica sit vera tamen in casu nostro est quasi casus specifice provisus per.d.§.quod si ephesi.Subdit tamen Sali.vnum sempiterna memoria dignum ⁊ in practica servandum in.d.l.pe.se non credere iudicem bene ⁊ iuridice facere si primo accusatorem ad certiorandum eum compelleret ꝙ reus iudicem certiorasset de die ⁊ tempore sue absentie vel de alio simili propter quod intẽtionem accusatoris vellet elidere ⁊ hoc ne quid malignetur circa testes quod voluit evitare.l.libellorum.ff. de accusa.que accusatorem noluit artare ad ponendum diem vel horam. argu.ff.de eden.l.j.§.editiones.et pro hoc etiam facit quia petens sibi aliquid impleri ex sua parte debet prius impleuisse.l.iulianus.§. offerri.ff.de actio.empt.cum simi.et hoc dictum Sali.refert Ange.areti. ⁊ sequitur in dicto ver.de presenti anno.⁊ ibi per moderniores ⁊ in iudicando ⁊ consulendo intrepide sequerer ad excludendum omnẽ malignitatem. Tamen in facti contingentia limitabam hoc dictum nisi reus bone fame opinionis ⁊ vite extaret ⁊ non esset verisimile eũ malignari ac calũniari.⁊ movebar ex eo quod voluit Barto.in.l.finali.in fine.ff.de heredibus instituen.l.j.C.si servus ad decur.aspira.et Ludo. roma.in.l.ij.ff. de vsucap. quod si aliquis accusat vnum quia audiverat dici a persona fidedigna quod ille cõmiserat delictum quod si iste accusator non probat ꝙ non puniatur tanꝙ calumniator quia habuit iustam causam credulitatis ex autoritate illius persone fidedigne.⁊ vide glo.quam allegat Ludo.in.d.l.ij.in.c.finem litibus.de dolo et contuma.⁊ ibi Hostien.dicit quod si persona sit valde religiosa et magne conscientie quod presumitur pro illa quod non calumnietur.argumẽ. ff.de no.oper.nuntia.l.ij.et sequitur Joan.and.⁊ communiter omnes. licet domi.Cardi.videatur tenere oppositum ex eo ꝙ non apparet de alia causa ex quo succumbit presumptio est contra eum:sed certe scdm Joan.de imo.satis videtur equa opinio Hostien.quia si alias sit vite religiose ⁊ magne conscientie non debet presumi quod in hoc fuerit calumniatus. argumen.d.c.secundi.facit text.not. valde in.c.nisi essent. de preben.vbi tex.probat quod solẽnitas extrinseca non presumitur.l. sciendum.ff.de verbo. obliga. tamen hoc est verum nisi actus esset gestus a persona fidedigna quia presumitur quod omnes solẽnitates intervenerunt.d.c.nisi.⁊ idem si fiat ab alio interveniente presentia persone fidedigne:vt est text.⁊ ibi domi.Anto.in.c.dilecti.de arbi.ad hoc allegat Ludo.rom.vbi.s.⁊ no.Inno.in.c.j.de cle.peregri.vbi licet aliquis probet quod ipse sit diaconus non tamen propterea probat se habere alios ordines qui necessario requiruntur anteꝙ sit diaconus qd est verum dicit Innoc.ibi nisi iste clericus sit factus diaconus a persona maxime autoritatis quia tunc non est verisimile quod persona illa illũ ordinasset ad diaconatũ nisi habuisset alios debitos ordines: ita refert ibi Abb.nu.6.ex quo dicto.⁊.d.c.nisi subdit Ludo. quod canonice ibi dant sing.limitationem ad dictum Innocen.in.c.ij.de dila. vbi dicit quod si iudex dixit in sentẽtia pronuntio talem filiumfami.posse testari quod licet hec sententia possit valere in castrensibus vel quasi: tamen illa sententia est ipso iure nulla:hoc tamen nisi illa persona que dedit illam sententiam sit persona magne autoritatis:quia tunc sentẽtia valebit:sed rescindetur remedio appellationis:quia non est verisimile quod ferret sententiam contra iuris errorem expressum.argumẽ. tex.not.in.d.c.nisi.nam vna persona fidedigna dat iustam causam credulitatis.dixit glo.not.in.l.titio fundum.ff.de condit.⁊ demon.⁊ plene Lud.in.d.l.ij.⁊ bonitas vite tollit suspitionẽ malignitatis.dixit domi. Ant.in.c.postremo.de appel.⁊ succedit loco satisdationis vt dixit glo. no.in.l.i.§.j.ff.de rip.muni.quã allegabat Bal.in.c.ij.de iudi.⁊ in.c. iij. de eo qui mit.in posse.causa rei servan.⁊ facit qd no.Ang.in.l.si a bone fidei.ff.de rei ven.Lap.alleg.xxvj.Bal.in.c.cum cõtingat.de rescrip.⁊ in.c.veniẽs.el.ij.de testi.gl.in.c.expedit.xij.q.j.tex.in dicto.c.ij.ff.de no. ope.nun.⁊ in.c.in nostra.de procu.facit tex.in.c.sicut olim.de accu.licet Bal.aliter voluerit in.c.iuravit.de pba.⁊ in.c.j.vt lite pen.⁊ hec fecerunt pfecto iudicem variare ⁊ puto hãc limitationem de iure fore verum.⁊ hoc posui vt posteris materiam aliqd dicendi darem.

7 Accusatus si quã exceptionẽ habet cõtra accusatorẽ dz illam opponere ante contestationẽ litis alś secus nisi de novo venerit in sui notitiã in.c.i.nu.3.de accusa.fo.51.

Accusator non debet esse criminosus nec male fame nec inimicus.ibi. nume.4.

Accusator criminosus repellitur de iure canonico ab accusando quãdo prosequitur vindictam publicam secus si propriam qr tũc quilibet criminosus admittitur.ibi.nu.5.6.

Accusator quãdo repellitur tanꝙ indignus absolvitur accusatus ab observatione iudicij.ibi.nu.12.fo.52.

Accusatus non tenetur comparere ad instantiam illegitimi accusatoris.ibi.nu.13.

Accusator si post inchoatam accusationem efficiatur illegitimus non repellitur a iudicio.ibi.nu.15.

Accusatus si post inchoatã accusationẽ inceperit habere aliqd privilegium põt illo vti vt a tali accusatione excusetur.ibi.

7 Accusatio dz fieri ab illis quoꝝ interest alś esset nulla.in.c.illa prepositorum.nu.1.5.de accusa.fo.52.

7 Accusari an poterit per procurantem provocatus ad iniuriam ⁊ an ligetur statuto faciente mentionem de percutiente.in.c.j.nu.2.de iniur. fo.102.⁊ vide in nu.4.

3 Accusatus nõ potest regulariter suũ accusatorẽ accusare pendẽte accusatione cõtra ipsum.in.c.ij.nu.31.de ord.cog.fo.146.

7 Accusans criminosum sed potius ex odio ꝙ ex zelo peccat alś secus. in.c.accusasti.nu.1.de accu.fo.154.

1 Accusatus de percussione cũ sanguine absolvit̃ si testes pbant percussionẽ sine sanguine.in.c.dudũ.el.ij.nu.37.de elec.fo.178.

7 Accusans aliquẽ calũniose dz ex officio iudicis puniri ⁊ iudex nõ puniens est redargutione dignus.in.c.j.nu.1.2.de calũnia.fo.68.

4 Accusare volenti de falso põt statui terminus perẽptorius quo elapso nõ põt accusare.in.c.accepimus.nu.3.de fide instru.fo.100.

5 Accusatio nõ põt fieri ab existẽte in peccato mortali nisi accusans psequatur iniuriam ppriam.in.c.a nobis.nu.10.de excep.fo.3.

5 Accusator si cessaverit ab accu.potest iudex ex suo officio inquirere.in c.constitutus.nu.2.de appel.fo.114.

7 Accusari non dz quis a pluribus vindictam publicam psequẽtibus: sed ipsoꝝ vindictam sic.in.c.si quis epe.nu.2.de accu.fo.52.

4 Accusatio qñq ponitur pro actione.in.c.series.nu.1.de testi.fo.58.

7 Accusator si desistat ab accu.põt iudex ex officio psequi ⁊ inquirere.in c.qualiter ⁊ quando.el.ij.nu.22.de accu.fo.66.

7 Accusatus de aliquo crimine vel denũtiatus non potest interim promoveri neq ad seculares vel ecclesiasticas dignitates.in.c. oĩpotens. nu.1.⁊.2.de accu.fo.52.

Accusatus pendente accu.nõ privatur iuribus vel dignitatibus suis licet de novo interim non possit acquirere.ibi.nu.3.

7 Accusans matrimoniũ propter questũ repellitur.in.c.significãte.nu.1. qui matri.accu.pos.fo.44.

Accusatio ob turpem causam facta nõ dz admitti.ibi.nu.4.

7 Repellitur ab accusatione matrimonij qui denũtiationis tempore tacuit nisi denuntiationem probabiliter ignoraverit vel iuret de novo didicisse:⁊ quod malitiose non accusat.in.c.si.nume.1.qui matrimo.accusa.pos.fo.44.

Ab accusatione repulsus an ad denuntiationem admittatur.ibidem. nume.8.⁊.10.

Accusatori ⁊ testis qui loquũtur de audito an sint audiendi.ibi.nu. 10.

7 Accusatio ⁊ testimonium in matrimoniali causa fieri debent personaliter et non per literas.in.c.a nobis. nume.1.⁊.3. qui matrimo. accusa. possunt.fo.43.

4 Accusatus de crimine in causa civili admittitur in testem.in.c. finali. nume.3.de testi.fo.89.

Accusatus de crimine admittitur in testem in exceptis criminibus. ibidem.nume.4.

Accusatus de crimine si appellavit an admittatur in testem. ibi.nu.5.

7 Accusatus eo casu in quo non potest suum accusatorem repellere potest ipse accusatus per iudicem ex officio suo repelli. in c. nulli episcoporum nu. 3. de accu. fo. 53.

☞ Corse. Contrarium tñ in simili vr sentire Bart. in l. nõ solũ. §. fi. ff. de iureiur. vbi tenet qđ si alicui denegatur audiẽtia vigore statuti nõ põt iudex ex officio suo pcedere ɔtra offensorẽ illius: sed Abb. in d. c. nulli epõꝝ in glo. j. in fi. placet multum illa gl. arg. in l. licitatio. §. qđ illicite. ff. de via publi. Ego pista opi. adduco do. Pe. de anch. in c. cũ inter. de exceptio. vbi dicit ꝙ si qs iniuriat̃ excõicato q non põt agere ad vindicandã vindictam iudex ex officio suo poterit psequi. ⁊ allegat Oldra. Pilleũ ⁊ Jac. de are. in l. itẽ apud labeonẽ. §. ait pretor. ff. de iniu. vide Bald. in rub. C. de manumis. vindic. ⁊ in l. cum lege. ⁊ ibi Jo. de imo. ff. de testa. ⁊ in quadã sua disputatione incip. statuto cauet qđ fenerator. ⁊ Jo. de imo. in l. de pupillo. §. si pcurator. ff. de no. ope. nunt. oẽs in l. j. §. sublata. ff. ad trebel. Bal. in c. j. de rescrip. lib. vj. ita cõcludit Ang. in l. pe. ⁊ fi. ff. de peti. here. d. Ant. in c. cũ dilectus. de cõsue. ⁊ in c. bone. de postu. prela. el. j. qđ vbi obstãte sibi aliqua cẽsura quis non potest opponere iudex ex officio suo poterit. ⁊ allegat Inno. in c. cũ olim. als in c. cum venerabilis. de excep. ⁊ hoc ne aliquis locupletet̃ cũ aliena iactura. ⁊ vide qđ voluit do. Ant. in c. j. de iud. ⁊ in c. vnico. de lit. contest. ⁊ in c. cũ ioãnes eremita. de fide instru. vbi dicit qđ licet reus post conclusum in causa nõ possit pducere instrumẽta ⁊ testes vt in c. cũ dilectus. de fide instru. tñ iudex officio suo poterit: ⁊ dicit se in facto ita obtinuisse. Sed iudicio meo hoc pbat tex. in c. cũ ioãnes. preallegato. ⁊ vide ꝙ voluit do. Do. de sancto ge. in c. indẽnitatibus. §. sane. de ele. lib. vj. vbi dicit qđ lʒ cõtra actũ cõcernẽtẽ vtilitatẽ publicã pars repellat̃ a potestate excipiẽdi vel cõtradicẽdi: nihilominus põt superior ex officio inquirere an actus sit legitim⁹ vel nõ. ⁊ vide Bar. in cõsi. inci. Dñico de Bononia. ⁊ ad l. nõ solum. §. fi. ⁊ qđ voluit ibi Bart. respõderi põt hoc modo ad cõcordiã reducẽdo qđ aut qs faceret aliquid ex dispositione legis: ⁊ tũc hoc casu iudex nõ poterit: qꝛ quos lex pbibet omnino pbibet. ⁊ ita pcedat. l. nõ solũ. ⁊ Bar. ibi: aut quis est prohibitus facere aliquid ex facto ⁊ dispositione sua: ⁊ tunc procedunt dicta in contrariũ: et de materia vide do. meum do. Anto. in d. c. nulli. ⁊ in rub. de accusa. et Bal. in l. j. C. si tutor vel cura. non ges.

7 Accusatio nõ põt fieri per aliũ vel per scripturã sed denũtiatio sic. in c. cum dilectus. nu. 2. de accusa. fo. 61.

4 Accusatus negando veritatem peccat mortaliter. in c. j. nu. 3. de testi. cog. fo. 90.

7 Accusatio criminis an possit fieri post baptisma. in c. gaudemus. nu. 16. de diuor. fo. 47.

2 **Additio** vel suppletio ꝙ fit ad aliquẽ actũ dʒ fieri qñ põt fieri ipse actus. ant. in c. fi. nu. 1. de sacra. non ite. fo. 51.

2 **Adiuuare** potius debemus ppinquũ ꝙ̃ amicũ. in c. cũ sacerdotis. nu. 6. de postu. fo. 139.

Adiuuare an potius teneamur patrẽ ꝙ̃ patriam. ibi. nu. 7.

7 **Administratores** qñ reddũt rõnẽ administrationis eoꝝ nõ statur regulr̃ eoꝝ iuramẽto nisi in minimis. in c. qualiter ⁊ qñ. el. ij. nu. 26. de accusa. fo. 16.

Administrator diffamat⁹ de dilapidatione põt cõpelli vt reddat administrationẽ. in c. qualiter ⁊ qñ. el. ij. nu. 4. de accusa. fo. 15.

Administrator alicuius rei hʒ facultatẽ agẽdi super iuribus illius administrationis. in c. cũ deputati. nu. 1. ⁊ 2. de iud. fo. 40.

5 Administratio si est cõcessa alicui nõ intelligitur data potestas dilapidandi vel donãdi ⁊ similia faciẽdi. in c. veniẽs. nu. 21. de pscrip. fo. 44.

6 Administratores vel dispensatores si aliquid querunt an presumãtur querere ex administratiõe an ex industria. in c. vt vnus. nume. 4. de pecu. cle. fo. 109.

4 **Adminicula** que sunt in casu. c. preterea. de testi. ibidẽ. nu. 7. fo. 59.

4 **Admonitiones** due sufficiũt ad validitatẽ denũtiatiõis. in c. in oi. nu. 2. de testi. fo. 37.

7 **Adoptio** nõ iuridice facta nõ causat legalẽ cognitionẽ. in c. vnico. nu. 3. de cogna. leg. fo. 29.

Adoptata si nõ trãsibit in potestatẽ adoptãtis an possit in vxorẽ duci per filiũ naturalẽ adoptantis. ibi. nu. 5. fo. 30.

Adoptio siue legal' cognitio an ĩpediat ⁊ dirimat mr̃imoniũ. ibi. nu. 6.

4 Adoptiuus nõ excludit substitutũ. in c. in pñtia. nu. 20. de pba. fo. 14.

6 **Adorari** nemo dʒ sanct⁹ etiã qđ faciat miracula sine licentia pape. in c. j. nu. 1. 2. 3. de reli. ⁊ vene. sanc. fo. 217.

6 **Aduene** debẽt obseruare cõsuetudinẽ loci vbi reperiũtur. in c. consiliũ. nu. 6. de obserua. ieiu. fo. 218.

3 **Aduersarius** an repellatur contra aduersarium. in c. j. nu. 2. ⁊ nu. 3. de iudi. fo. 3.

3 Aduersarius dicitur etiam ille qui cõtendit in iudicio in causa pecuniaria. in c. j. nu. 2. de plus peti. fo. 151.

3 Aduersarij dicuntur etiam litigantes ciuiliter. in c. pposuisti. nu. 5. de foro compe. fo. 88.

7 **Aduocare** pbibetur clericus ne videatur alteri nocere cũ ipse debeat omnibus prodesse. in c. cum p. mãconella. nu. 9. de accusa. fo. 4.

2 Aduocare non est proprie alteri nocere nec alterum offendere. in c. cũ sacerdotis. nu. 1. de postu. fo. 139.

Aduocare non possunt omnes qui habẽt sacros ordines regulariter. ibi. nu. 5. fo. 136.

2 Aduocatus potest esse testis in causa in qua quãdo fuit adhibitus testis nõ erat aduocatus. in c. ex literis. nu. 1. de transac. fo. 136.

Aduocatus aduocans in causa in qua pretendit habere ius an censeatur iuri suo renunciare. ibi. nu. 4.

Aduocatus potest decerni parti non habenti ex officio iudicis. in c. j. nu. 1. 2. 4. 5. de offi. iudi. fo. 120.

Aduocatum si quis nõ hʒ nõ potest cogi ad respondẽdũ. ibi. nu. 2.

Aduocatus potest cogi per iudicem ad patrocinandum indigẽti pro competenti mercede. ibi. nu. 5.

Aduocatus debet gratis aduocare pro paupere. ibi.

Aduocatus dicitur habere tãtam affectionẽ ad causam quod non põt etiã in causa appellationis esse testis. ibi. nu. 6. fo. 121.

5 Aduocatus vel procurator si per ipsorum imperitiam aut negligentiã quis iniuste causam perdat an teneatur in foro anime ad interesse. in rub. nu. 16. de appella. fo. 86.

2 Aduocatus an possit esse iudex in causa in qua fuit aduocatus. in c. irrefragabili. nu. 4. de offi. ordi. fo. 119.

2 Aduocatus non cogitur aduocare nisi in foro suo. c. pastoralis. nu. 8. de offi. deleg. fo. 92.

3 Aduocatus faciens perdere causam clientulo suo tenetur ad dãnum. in c. pastoralis. nu. 8. de iudi. fo. 37.

3 Aduocatus an iuret de cal. non obstante consuetudine. in c. ceterum. nu. 3. de iura. calũ. fo. 127.

7 Aduocatus excõmunicati qui eũ defendit an incidat ipse etiã in excõmunicationem. in c. proposuisti. nu. 6. de cle. excõ. fo. 77.

2 Aduocare possunt monachi cum licentia abbatis ⁊ pro vtilitate monasterij copulatiue. in c. ij. nu. 2. de postul. fo. 138.

3 Aduocatus faciens perdere causam clientulo suo tenetur ad dãnum. in c. pastoralis. nu. 8. de iudi. fo. 37.

☞ Corse. Qđ no. cõtra malos aduocatos. Nam mali aduocati oĩa mala nouerũt vt dicit gl. in l. ab anastasio. C. mã. ⁊ sepenumero moriunt̃ sine lingua vt dicit gl. iuncto tex. insti. q. nõ est pmis. face. test. ibi. sepe enĩ et literati ⁊ eruditi hoĩes varijs casibus ⁊ audiẽdi ⁊ loquẽdi facultatem amittunt. gl. ibi in verbo. amittũt dicit maxime impij aduocati.

6 Aduocatus procurator medicus ⁊ similes illicito negotio negotiãtes si aliquid vltra debitũ lucrãtur nõ tenentur in foro anime restituere si dolus malus absit. in c. qꝛ plerique. nu. 32. de immu. eccle. fo. 233.

2 Aduocatus nõ dr̃ ille q cõsulit in camera. in rub. nu. 1. de postu. fo. 138.

Aduocare prohibitus non censetur prohibitus consulere. ibi.

Aduocatus non potest esse illiteratus ⁊ non doctor. ibi. nu. 2.

2 Aduocatus defendit ius publicũ ⁊ priuatũ vñ ex hoc dicunt̃ milites ⁊ priuilegiãtur in iure in multis vt milites. in c. fi. nu. 1. de postu. fo. 139.

☞ Corse. Aduerte tñ ꝙ aduocatus nõ dr̃ habere dignitatẽ not. Guil. de cu. in l. ne quicꝗ̃. §. aduocatos. ff. de offi. procon. ideo quia vocatur officium. C. de aduoca. diuer. iudi. l. laudabile. in ver. aduocationis officiũ quod intelligerem nisi esset quis aduocatus principis seu magne persone. arg. l. j. C. de manda. princ. vbi esse notarium principis est dignitas: licet de se procurandi officium sit vile. vt in l. vniuersos. ⁊ ibi Bar. C. de decu. lib. x. ⁊ Abb. in c. post cessionem. de proba. in pe. col. idem in coquo principis. vt voluit Bal. in c. j. de feu. guar. ⁊ habens feudũ a principe efficitur nobilis. ita dicit Bal. in c. j. qui dicat̃ dux. facit text. in c. per tuas. de maiori. ⁊ obedien. ⁊ in c. mancipia. de rerum permu. et serui nobilium sunt nobilioris conditionis ꝙ̃ serui plebeiorum. Ideo debent habere meliora fercula. vt in l. habitatio. ff. de ven. in pos. mit. qđ est notandum pro scutiferis ⁊ famulis cardinalium ⁊ episcopoꝝ. simile voluit Bal. in l. etiã. C. de testi. vbi dicit ꝙ famuli episcoporum possunt testificari pro eis allegat Inno. in c. in literis. de testibus. secus dicit si sint vilium. ponit exemplum in cerdonibus et scholaribus. ꝙ non admitterem in scholaribus. tum ratione priuilegiorum eis concessorum. vt leg. ⁊ not. in auten. habita. C. ne fil. pro pa. tum etiam respectu scientie que homines nobilissimos facit. l. prouidendum. C. de postu. in princ. ⁊ in l. j. §. proinde. ff. de var. ⁊ extraord. cogni. idem dicimus in medico principis. vt in l. j. C. de comi. lib. xij. vbi medicus principis equiparatur ducibus: regulariter equiparatur obstetrici. l. j. C. communia de leg. facit tex. sing. in l. j. C. de prepo. laborum. lib. xij. in ver. quos decus lateris nostri illustrat. cum alijs simi.

2 Aduocare an possit clericus in crimine vbi venit imponẽda pena sanguinis. in c. j. nu. 5. de postu. fo. 138.

3 Aduocatus de iure tenetur subire iuramẽtum calũnie nec valeret cõsuetudo in cõtrarium. in c. j. nu. 5. de iura. calũ. fo. 123.

Aduocatus an possit in foro aĩe falsa allegare lʒ habeat iustã cãm. ibi.

6 Aduocatus efficitur patronus cause quam assumpsit patrocinio suo in rub. nu. 1. de iure patro. fo. 189.

2 Aduocatus ⁊ similes persone possunt esse testes contra suũ clientulũ qꝛ cessat ratione suspitionis. in c. ij. nu. 12. de arbi. fo. 168.

7 **Adulterium** etiam committitur cum sponsa de presenti nondum cognita et quid de sponsa de futuro.in.c.discretionem.nu.4.de eo qui cog.consan.fo.30.

6 Adulterium carnale et spirituale an compensetur.in.c.mulier que.nu.5.de conuersi.coniug.fo.172.

7 Adulterium solum an habilitet aliquem ad cōtrahendum matrimonium.in.c.significauit.nu.3.de eo qui du.in ma.fo.22.

3 Adulterij cognitio vtrū et quo casu potest pertinere ad vtrūq; forū.in c.cum sit generale.nu.23.de fo.cōpe.fo.67.

6 Adulterium inducit separationem matrimonij quo ad torū non quo ad vinculū.in.c.gaudemus.nu.2.de cōuer.coniug.fo.171.

Adulterium an possit cognosci coram iudice ecclesiastico si agatur criminaliter.ibi.nu.6.

Adulterium est causa qd vir lucretur dotem et quod vxor donationem propter nuptias quid aūt si sunt liberi.ibi.nu.7.

7 Adulterium committit etiam cōiugatus cum soluta.in.c. transmisse.nu.5.de eo qui cog.consan.fo.29.

7 Adulterium quomodo potest esse notorium.in.c. significasti. nume.4.de diuor.fo.45.

Adulterio non separatur matrimoniū sed tantum priuatur eius executione.ibi.nu.5.

Adulterio an excusetur vxor si a marito fuit causatum.ibi.nu.6.

Adulteriū mariti etiam non notoriū an vxor possit obijcere.ibi. nu.9.

6 Adulterium priuat adulterum iure coniugali.in.c.constitutus.nu.34.et.8.de conuer.coniug.fo.169.et.170.

7 Adulterium pbatur ex sola deprehensione absq; eo quod fuerint visi coire.in.c.si.nu.2.de adul.et stu.fo.105.

7 Adulterium an et in quibus dicatur esse de atrocioribus criminibus.in.c.accepimus.nu.4.de purga.cano.fo.150.

6 Adulteria cōmissa per coniuges mutua compēsatione tolluntur.in.c.constitutus.nu.9.de conuer.coniug.fo.170.

2 Adulteriū respectu laicoꝝ est cognoscibile tam per iudicem secularē q̄ ecclesiasticū et est locus preuentioni.in.c.j.nu.3.de offi.or.fo.107.

7 Adulterium post viri mortē an possit obijci per heredes mariti vxori dotē repetenti.in.c.plerūq;.nu.7.de do.inter vi.et vx.fo.48.

Adulterium post mortē vxoris an possit obijci per maritū heredibus vxoris dotes repetentibus.ibi.

7 Adulteriū et heresis seu carnalis et spiritualis fornicatio an idem operentur quo ad separationem coniugum.in.c.de illa.nume.24.de diuor.fo.46.

7 Adulterium nō cōmittit mulier pbabiliter presumens se solutā si alteri nubat.in.c.fraternitatis.nu.10.de frigi.et male.fo.35.

4 Adulterium toties cōmittitur quoties reiteratur copula.in.c.sicut nobis.nu.3.de testi.fo.44.

7 Adulterium non est grauius crimē q̄ incestus.in.c. veniens.el.j. nu.5.de eo qui cog.consang.vxo.sue.fo.29.

☞ Corre.Et vide eundem Abb.in.c.at si clerici.in.§.de adulterijs.nume.ij.v.et.vij.fol.xiij.versi.opponitur.sed videtur ob.tex.xxxij.q.vij.ca.quod in omnibus.glos.in.d.§.de adulterijs.solu.docto.ibi dicunt.et ibi Abb.post gloss.et Archid.in preallegato ca.quid in omnibus.quod quantum ad criminis quantitatem non est maius alijs vt in.d.c.adulterij malum.quantum vero ad criminis communitatem et frequentationem est maius alijs.quia communius et frequentius committitur illud q̄ alia.quantum vero ad pene impositionem potest dici ita graue sicut alia.quia pro isto sicut pro alijs magnis imponitur pena mortis.Leuitici.xx.c.Deuteronomij.xxij.c.l.quis.C.de adulte.et fuit hoc Lau.in preallegato.c.quod in omnibus.et Joan.andre.in dicto.§.de adulterijs.sed certe hec solutio sm Abb.ibi non procedit maxime de iure canonico.quia pro adulterio nō fit degradatio actualis.et tamen p quibusdam alijs sic.Item de iure ciuili in quibusdam delictis mors acerbissima indicitur:vt in paricidijs et assassinis et tamen non sic in adulterio.Vincen.dixit in dicto.§.de adulterijs.quem docto.sequuntur quod quantum ad delicti extensionem adulterium est de grauioribus.quia non solum delinquit in se:sed in plures qui tale delictum committunt. quia duorum anime polluūtur q non placet ibi Abb.quia in delicto incestus.et cum exceditur contra naturam duorum anime polluuntur et tamen illa sunt valde maiora per.d.c. adulterij malum.et subdit precedentem solutionem esse tenendam.Ego adduco si.tex.in.l.codicillis.§.instituto filio.in versi.sed et alia mihi deteriora.facit.ff.de leg.ij.vbi probatur quod vir reputat adulterium grauius occisione filij.ita allegat illum textum Jaco.de are.vt refert Bald.in.l.athletas.§.calūniator.ff.de his qui no.infa.et in.c.penul.de consuetu.et tex.in.l.j.C.qui accusare non possunt.loquitur de criminibus grauioribus.et glo.ibi ponit exemplum in adulterio.et facit tex.in.l.fina.in.§.idem autem.in versic.aut aliquid grauius admisisse.ff.de publica.vbi lex reputat adulterium esse graue crimen.facit text.in.l.patri.et in.l.quod ait.ff.ad legem iuli.de adulte.vbi licet patri occidere filiam propter adulterium.ideo dixit Bal.in.l.fin.C.si contra ius vel vtilitatem publicam.et in.l.j.ff.de constitu.princip.quod licet princeps possit statuere quod bānitus possit impune occidi vel furtum contra eum fieri tamen non potest statuere quod mulier bannita possit impune adulterari.et sic adulterium videtur graue et enorme crimen:et que sunt pene adulterij et quot.vide do.Abba.in consi.iiij.circa primam et secundam col.vnde post do.meū in dicto.§.de adulterijs.distinguo sic quod aut consideramus legem mosaicam et tunc adulterium est morte dignum:aut consideramus legem ciuilem:et eodem modo imponitur pena gladij.vt in.d.l.quis.intelligendo prout ibi dicunt docto. est enim adulterium publicum crimen.l.j.ff.de publi.iudi.et in.l.j.C.de adulte.ergo stat conclusio quod adulterium cōnumeratur inter grauiora crimina essentialiter et formaliter.sed per accidens videtur esse maius omnibus alijs:quia magis frequentatur licet in se crimē incestus aut contra naturam sint grauiora:nō tamē ita sunt frequētata sicut adulterium.aut cōsideramus legem canonicam et licet canon permittat dispensare per episcopū istud fuit de benignitate canonis.vt in dicto.§.de adulte.et ideo Bal.ibi dixit qd in vitio carnis mitius est agendum quia motus ad actum est de iure naturali.vt not.in.l.j.§.ius naturale.ff.de iustitia et iure.Et qua pena puniatur adulter seu adultera de iure canonico.vide not.in.c.tue.de procura.et in.c.gaudemus.de diuor.et dic quod pena canonica est separatio quo ad torum et dotis perditio quando agitur ciuiliter:quia pena legalis non habet locum de iure canonico.vt not.vtrobiq; scilicet in dicto.c.tue.et dicto.c.gaudemus.Itē vxor lucratur donationem propter nupt.ex adulterio mariti.vt notat Abb.in dicto.c.gaudemus.nume.17.et facit.c.plerunq;.de dote post diuortium restitu.in dicto.c.gaudemus.nō imponitur aliqua pena mulieri:sed prouidetur vt mulier collocetur in claustro:vt honeste viuat.sm Pet.et Abb.antiquum.vnde dicunt quod inuita non potest collocari in claustro in casu illius capituli.sed quando ageretur criminaliter coram iudice seculari.tunc inuita detrudetur per aut.sed hodie.C.de adult.vnde ponderant verbum collocare.non enim dicit detrudere et sic fit collatio ad penitentiā peragendā et non principaliter ad penā.et sic vt precidatur materia delinquendi debet collocari in aliquo monasterio non solū propter penitentiā sed vt honeste viuat.pro hoc bo.tex.qui hoc probat in.c.de benedicto.xxxij.q.j.in fi.ita concludit Abb.in.d.c.gaudemus.vbi supra.respectu vero clerici qua pena puniatur si cōmittat adulteriū.vide doct.in.d.§.de adul.et ibi Abb.dicit quod pro adulterio non fit degradatio actualis.sed deponitur.vt.lxxxj.distinc.presbyter.et voluit Jo.and.in.c.frustra.de reg.iur.lib.vj.in mercu.et vide ad predicta do.Abb.in.c.cum sit generale.nume.23.ver.item.et glo.enumerat crimen adulterij.

7 Adulterij deprehēsio sola an sufficiat ad puniēdum deprehēsum.in.c.ex literarū.nu.4.de eo qui du.in matri.fo.23.

7 Adulterium solum non impedit matrimonium contrahendum cum muliere prima vxore viuente cognita nisi machinata fuerit in mortem coniugis vel sibi data fuerit fides de ea ducēda.in.c.super.nu.2.de eo qui du.in matri.fo.23.

5 Adulterium est de foro ecclesiastico non solū quando agitur ad separationem tori sed etiam quando agitur ad vindictam. in.c. consuluit.el.j.nu.1.de appella.fo.99.

6 Adulteria coniugū mutua cōpensatione tolluntur quomodo intelligatur.in.c.veniēs.nu.7.de conuer.coniug.fo.170.

7 Adulteriū cōmittere alicui non licet etiā propter famē:querere em dz victū alio modo.in.c.ex literis.nu.78.de diuor.fo.45.

3 Adulterium non dicitur maius delictū alijs nisi propter eius frequētiam.in.c.at si clerici.§.de adulterio.nu.3.de iudi.fo.16.

7 Adulterā vel adulterū nō est licitum occidere de iure canonico.in.c.si vero.el.j.nu.10.de sen.exco.fo.164.

7 Adulter compelli potest per ecclesiam ad abiurandum adulteram et quod ad coniugem redeat.in.c.cum habeat.nume.2.de eo qui duxit in matri.fo.23.

Adulterium est mixti fori et iudex ecclesiasticus ratione peccati se de eo impedire potest etiam si non agatur ad separationē tori.ibi.

7 Adultera quando absoluitur ab excommunicatione debet abiurare adulterum.i.ad eum non velle vlterius redire.in.c.intelleximus.nu.2.de adul.et stu.fo.105.

Adulterium manifestum dicit duobus modis primo si mulier adhesit publice alicui concubinario:secūdo si hz filium cū alieno marito vel si palam admittebat viros causa adulterandi.ibi.nu.6.

5 Adultera non sequitur quod vna fit si vnus de adulterio cum ipsa cōmisso fuerit condemnatus.in.c.quāuis.numero.23.et.24.de re iudicata.fo.83.

6 Adulter vel adultera perdit ius qd hz in altero quo ad mutuam seruitutem.in.c.j.nu.7.de conuer.coniug.fo.165.

2 Adulterij pena hodie non est pena mortis.in.c.tue. nume.6. de procurato.fo.142.

7 Adulter qui in vna nocte pluries cōmisit adulteriū an puniatur pro qualibet vice.in.c.j.nu.3.de penis.fo.153.

7 Adulter excōicari potest et vt ad vxorē redeat cōpelli.in.c. significasti.nu.2.de eo qui du.in matri.fo.24.

3 **Affectus** an puniat non subsecuto effectu.in. c.j.nu.12.et.13.de eo qui mit.in pos.cau.rei ser.fo.213.

Corre.

☞ Corse.doctor. Adde eũdẽ Abb.in.c.j.in ver.nunc primo no.de p̃sum. et ibi Jo.de imo.post alios dicit esse restrictum per statuta italie vt q̃s nõ puniatur de homicidio: nisi perfecto. adde Angel.idem tenẽtem.in l.j.§.fi.ff.quod quisq̃ iur.vbi dicit esse derogatum per generalem consuetudinem mũdi omnibus legibus puniẽtibus affectum vt quis non puniatur nisi completo maleficio preterq̃ in crimine lese maiestatis et reipubli.allegat Specu.in titu.de accu.§.j.versi.quid si qui.idem digit Bald.in.d.l.si quis nõ dicatur rapere.in.l.iij.C.de ser.fug.⁊ in.l.si certum.§.si appetitus sit.ff.ad sil.⁊ Cy.in dicta.l.is cui cum telo. Lud.roma.in aut.similiter.C.ad.l.fal.in repe. Jo.an.do. Domi.de sancto Gemi.in.c.fi.de iureiur.lib.vj.et quo ad homicidium.adduco bonum tex. in.c.omnis.iij.distin.in ver.qui cedem fecerit capite plectatur.et sic ille tex.vult quod actus sit perfectus ⁊ in facto esse vt de homi.puniatur et adduco alium pulchrum tex.in.l.iij.incip.nemo.C.de episc.aud.in ver. homicida quod fecit expectet.quem tex.allegat Bald.in.c.de pa.tenẽ. in ver.quero contra quod dicatur factum ⁊c.in vsi.feud.et ad predicta vide domi.Abb.in.c.adolescens.quod est vltimum de sponsa.nume.2. in primo nota.fo.12.

7 Affectus seu conatus an ⁊ q̃ñ pro opere ⁊ delicto puniat̃.in.c.j.nume.7. de diuor.fo.46.

7 **Affinitas** cõtrahit̃ etiã p illicitũ coitum.in.c.preterea.nu.3. de sponsa.fo.6.

7 Affinitas superueniẽs de qua saltẽ cõstat per famam soluit sponsalia de futuro.in.c.sup eo.nu.1.de consan.⁊ affi.fo.31.

4 Affinitas contrahitur per illicitum coitum potens ad dissoluendum matrimonium post contractum secus si ante.in cap.in literis.nume.1. de testi.fo.56.

7 Affinitas non oritur ex extraordinaria pollutione et necesse est q̃d interueniat seminis cõmistio intra claustra pudoris.in.c.fraternitati.nume.2.de eo qui cog.consan.fo.30.
Semen vtrinq̃ an sit necessariũ ad affinitatem causandam ⁊ ad prolem procreandam seu ad matrimonium cõsummandum.ibidem.nu.3.

7 Affinitas superueniẽs nõ soluit matrimonium p̃sumptũ sicut nec verum.in.c.fi.nu.1.de eo qui cog.consan.fo.31.

7 Affinitas inter ɔsanguineos viri ⁊ vxoris et inter consanguineos vxoris et ipsum virum.in capitulo quod super.numero.2.de consangui.et affi.fo.32.
Affinitas quid sit ⁊ quare dicatur.ibidem.
Affinitas nulla est inter virum ⁊ vxorem.ibi.
Affinitas nulla oritur inter consanguineos vxoris et consanguineos viri.ibidem.nu.3.

7 Affinitas secundum ⁊ tertium genus hodie nõ prohibetur secus erat de iure antiquo.in capi.non debet.numero.1.6.11.de consanguinitate ⁊ affini.fo.33.
Affinitas scdm ⁊ tertium genus quid sit.ibidem.nu.6.
Affinitas q̃ñq̃ oritur ex vna copula q̃ñq̃ ex duplici vt in vxorib⁹ duorum fratrum.ibidem.nu.10.

7 Affinitas etiam per illicitum coitũ soluit spũsalia de futuro.in.c.literas.nu.4.de desponsa.impu.fo.14.

7 Affinitatis secundum genus hodie nõ prohibetur.in.c.porro.nu.5.de diuor.fo.45.

7 Affinitas superueniẽs nõ soluit matrimoniũ sed exactionẽ debiti impedit.in.c.j.nu.1.de eo qui cog.consan.fo.28.
Affinitas oritur etiã ex copula ignoranter habita tamen nõ est punibilis vnde non priuatur facultate exigendi debitum nec inhabilitatur ad matrimonium.ibidem.nu.2.

7 Affinitas superueniens etiam ex illicito coitu soluit sponsalia de futuro ⁊ priuat facultate contrahendi matrimonium.in.c.ex literis.nu.1.2. et.3.de eo qui cog.consan.fo.30.
Affinitas superueniens non soluit matrimonium de presenti sed soluit sponsalia contracta cum impubere etiam per verba de presenti.ibidem.numero.2.

6 Affinitas contrahitur per illicitum coitum ⁊ impedit matrimonium postea contractum.in.c.veniens.nu.2.de reg.fo.163.

7 Affinitas superueniẽs soluit spõsalia de futuro sed nõ matrimonium in.c.veniens.nu.2.et.3.de eo qui cog.consan.fo.29.
Affinitas superueniens est maius vinculum q̃ sponsalia de futuro.ibidem.numero.2.

7 Affinitas sequens soluit sponsalia precedentia de futuro.in.c.literas. nu.2.4.de desponsa.impu.fo.14.

7 Affinitas superueniens non soluit sponsalia de presenti.in.c.discretionem.nu.1.de eo qui cog.consan.fo.30.
Affinitas quid sit.ibidem.nu.10.

7 Affinitas etiã ex illicito coitu orit̃ impediens ⁊ dirimẽs matrimoniũ. in.c.de illo.nu.2.de eo qui cog.con.fo.29.

7 Affinitas quandoq̃ oritur sine publica honestate.in.c.sponsam.nu.3. de sponsa.fo.4.

7 Affinitas superueniẽs non soluit matrimoniũ.in.c.tue fraternitatis. nu.1.de eo qui cog.consan.fo.31.
Affinitas superueniens inter maritum ⁊ vxorem priuat solum culpabilem iure petendi debitum.ibidem.nu.2.

7 Affines primi generis vsq̃ ad quartum gradũ si matrimonium inter se contrahant separant̃.in.c.j.nu.1.de ɔsan.⁊ affi.fo.31.

5 Affines ⁊ cõsanguinei an indistincte possint recusari tanq̃ suspecti.in c.postremo.nu.8.de appel.fo.107.

6 **Afflictio** non debet dari afflicto.in.c.penultimo.de clerico egrotan.fo.51.

☞ Corse.vt.ff.de offi.presi.l.diuus.C.de epi.au.l.tam dementis.vij.q.j.cũ percussio.C.de epis.⁊ cler.oẽs p̃terea.ff.de pari.l.pe.ff.ad.l.corñ.de sic.l. infans.v.dist.c.si mulier.cũ si.in ɔtrium facit.l.romanus.ff.de tut.⁊ cura. da.ab his.dicas si afflictio sufficiẽter puniat nõ addit̃.fallit si furtũ vel culpa põt imputari.de eta.⁊ qua.c.j.opti.facit tex.i.d.c.pe.de cle.egro. ⁊ adduco Ange.de peru.in ɔsil.cxcvij.incip. In.q.pposita.in fi.vbi dicit q̃ afflictio nõ est addẽda afflicto sine cã:sed cũ cã sic.⁊ ideo notorio malefactori additur afflictio:vt ibi per eum.

3 **Agens** possessorio retinẽde succũbit si reus probat de abiuratione.in.c.audita.nu.1.et.3.de resti.spo.fo.167.

4 Agens contra testem ciuiliter ad interesse agat infra.xxx.annos.in.c. l3.nu.28.de proba.fo.24.
Agens criminaliter de falso audit̃ infra.xxx.an.de iure ciuili.sed de iure cano.perpetuo.ibi.nu.29.

4 Agens alternatiue vel quod rescindat̃ vẽditio: vel q̃d suppleat̃ iustum pretium non astringit̃ ad probãdum verum valorem rei.in.c.cum cãm. el.ij.nu.1.de testi.fo.77.

7 Agenti possessorio nõ potest obijci exceptio criminis.in.c.si cõstiterit. nu.6.et.9.de accusa.fo.55.
Agẽti possessorio obijci põt defectus ppꝛietatis notorie vel delicti notorij.ibi.nu.8.9.et.11.
Agẽti possessorio adipiscẽde in beneficialibus obstat exceptio criminis infamie etiã q̃d habeat titulum.ibi.nu.11.

3 Agẽti possessorio restituẽde ad beneficiũ nõ obijcit̃ q̃d institutionis nõ canonice facte.in.c.in literis.nu.1.de resti.spo.fo.169.

3 Agens possessorio nõ põt recõueniri petitorio in illo iudicio: secus vel econtra vel si fuerit recõuẽtus etiã possessorio si tñ recõuenit̃ petitorio ⁊ nõ opponatur procedit iudiciũ.in.c.j.nu.16.et.25.de mu.pe.fo.100.

5 Agens vti possidetis si succumbat aut reus absoluet̃ an vero actor cõdẽnabitur reo vt ipsum reum non molestet.in.c.veniens.numero.31.de prescrip.fo.45.

5 Agens ad beneficium permutatum non habet necesse probare permutantem habuisse ius in beneficio.in.c.cum venerabilis.numero.24.de excep.fo.10.

2 Agẽti possessorio nõ obstat exceptio spõtanee renũtiationis.in.c.sup hoc.nu.37.39.de renũ.fo.14.et nu.39.43.44.50.fo.15.
Agenti possessorio recuperande obstat exceptio notorie proprietatis. ibi.nu.47.et.50.
Agenti possessorio recuperãde nõ obstat exceptio q̃d donauit rẽ ipsaz spoliãti.ibi.nu.46.48.
Agẽti possessorio recuperãde nõ obstat aliqua exceptio siue agat̃ ɔtra spoliãtẽ siue ɔtra illũ qui succedit in re vitiosa.ibi.nu.55.fo.16.

7 Agẽs possessorio recuperãde debet pbare possessionem ⁊ spoliationẽ. in.c.olim.nu.10.de accu.fo.67.

3 Agẽtis intẽtio indicatur ex qualitate probationũ.in.c.examinata.nu. 20.de iudi.fo.39.

3 Agenti interdicto vnde vi aut clam nõ obstat exceptio criminis.in.c. item cum quis.nu.1.3.9.de resti.spol.fo.171.

3 Agens in dubio videt̃ agere noĩe pp̃rio non alieno nisi hoc exprimat. in.c.litere tue.nu.3.de dila.fo.135.

3 Agens possessorio si pbauit violẽtiã nõ tñ sibi adiudicat̃ pp̃rietas nisi postea agat conditione.l.si quis in tãtam.C.vnde vi.in.c.pastoralis.nu. 23.de cau.pos.⁊ pro.fo.159.

2 Agere in aliquo casu quis inuitus cogatur.in.c.conquerente.nu.7.de offi.ordi.fo.121.

5 Agens ad mutuũ dz pbare mutuum precessisse libellũ alʼs actor succũberet.in.c.auditis.nu.31.de prescrip.fo.37.

5 Agenti possessorio adipiscende in beneficialibus obstat exceptio defectus proprietatis si incõtinẽti põt probari ⁊ alie de quibus in.c.cõstitutis.el.ij.nu.15.de appel.fo.115.

2 Agenti possessorio recuperãde an obstet exceptio excõicationis pacti de non petẽdo restitutionẽ ⁊ notorietas defectus proprietatis et quod nõ poterat talẽ rem possidere q2 obstabat ius cõe.in.c.ex insinuatione. nu.8.10.et.11.de procu.fo.141.

3 Agens possessorio recuperãde debet probare possessionem ⁊ deiectionem alias nõ obtinebit.in.c.olim inter.numero.3.de restitutione spoliatorum.fo.189.

3 Agens pro alio prestat cautionem ratihabitionis ante litem contestatam postea vero non compellitur prestare.in.c.cum dilecti.nume.9.de dolo ⁊ contu.fo.203.

6 Agẽti possessorio adipiscẽde nõ obstat exceptio abiurationis vel renũtiationis.in.c.post electionem.nu.6.et.12.de cõces.preben.fo.59.

7 Agere quib⁹ casibus q̃s compellatur.in.c.j.nu.5.de collu.dete.fo.120.

7 Agenti possessorio recuperande obstat exceptio defectus proprietatis notorie siue surgat notorietas ex facti euidētia siue confessione partis etiam quod talis notorietas sit tantum super parte rei de qua agitur in.c.intelleximus.nu.3.de adul.& stu.fo.105.

6 Agenti possessorio adipiscende aut recuperande etiam in beneficialibus vel etiam petitorio an & quo casu obstet exceptio criminis cum infamia.in.c.inter dilectos.nu.11.de exces.prela.fo.22.

3 Agens cōditione.c.reintegrēda an debeat probare causam sue amissionis.in.c.cum ad sedem.nu.28.de resti.spo.fo.187.

4 Agens pro ecclesia sine mandato in casu permisso dz cōcipere libellū noie ecclesie.in.c.cum olim.nu.3.de testi.fo.66.

3 Agens possessorio quo casu potest per iudicē ex officio suspendi ne statim obtineat propter notorietatē criminis.in.c.item cum quis.nu.10.de resti.spo.fo.172.

7 Agenti possessorio adipiscende non obstat exceptio criminis nisi de eo sit infamatus.in.c.accedens.nu.1.3.de accusa.fo.64.

Agens possessorio recuperande in beneficialibus non repellitur exceptione criminis etiam cum infamia nisi tale crimen esset notorium vel infamia manifesta.ibidem.nu.11.

Agēs petitorio in beneficialibus non excludit p exceptionē criminis nisi sit crimen heresis vel homicidij vel sit als notorium.ibidem.nu.12.

7 Agens cōtra filium tanq̃ heredem an teneatur probare illum esse heredem.in.c.quod nobis.nu.3.qui fi.sint legi.fo.29.

4 Agere quis pōt ptextu detētationis rei vēdicatione & ptextu possessionis ciuilis interdicto vti possidetis.in.c.mulieri.nu.9.de iureiur.f.165.

3 Agens possessorio nō habet probare se illo die possedisse quo deiectus fuit sed sufficit sibi probare possessionem ex ante & deiectionem.in.c.cū ad sedem.nu.17.de resti.spo.fo.187.

7 Agi aliq̃n nō dicitur criminaliter licet nō agatur ad cōmodum priuatum.in.c.per tuas.el.j.nu.1.de simo.fo.78.

3 Agens possessorio non tenetur ostendere se legitime habuisse.in.c.cum super.nu.2.de cau.pos.& proprie.fo.157.

Agēs petitorio si deficiat in pbatione tituli an obtineat.ibidem.nu.3.

4 Agere pōt ciuiliter de crimine is cuius interest vt quis remoueatur a beneficio.in.c.querelam.nu.4.de iureiuran.fo.135.

5 Agenti interdicto vnde vi obstat exceptio alterius spoliationis.in.c.bone memorie.nu.20.de appella.fo.118.

5 **Agrimensor** si male se gesserit in mēsurando tenet actio nt in factum si dolo vel lata culpa fecerit in casu.in.c.qr indicante.nu.2.et.4.de prescrip.fo.28.

Agrimensor q̃n eligit vel q̃n vadit ad mensurandum dz pars citari qr potest ipsum melius informare.ibidem.nu.6.et.7.

Agrimensor dicitur & inducitur quasi vt quidam testis.ibidem.nu.7.

Agrimensor q̃n vadit ad mensurandum non est necessaria presentia iudicis.ibidem.

6 Agricolarum alij dicuntur ascriptitij:alij censiti:& alij perpetui:& alij coloni ꝯditionales:alij inquilini:alij originarij:alij simplices coloni de quibus vide late in.c.iudicatum.nu.1.et seq.de immu.eccle.fo.224.

3 Aggressor pōt impune percuti absq̃ eo qḋ ipse incipiat percutere.in c.olim.el.1.nu.16.de resti.spo.fo.180.

7 **Alchimia** non est prohibita.in.c.ex tuarum tenore.nu.8.de sortile.fo.120.

7 Allegans ignorantiam seruilis conditionis quomodo probat.in.c.fi.nu.6.de coniu.seruo.fo.26.

5 **Allegans** interruptionem cōtra prescribētem non confitetur prescriptionem qr excipiens nō fatetur.in.c.illud autem.nu.3.de prescrip.fo.26.

2 Allegare prouerbia licitum est.in.c.inter corporalia.nu.18.de translatio.episco.fo.4.

7 Allegans turpitudinem suam est audiendus q̃n vult desistere a peccato.in.c.ex diligenti.nu.2.de simo.fo.72.

7 Allegans turpitudinem propriam auditur ex qua versatur periculum anime.in.c.super eo.nu.3.de consan.& affi.fo.31.

2 Allegans malitiose falsitatem rescripti principis quomodo puniatur in.c.cum in iure.nu.5.de offi.dele.fo.96.

4 Allegans turpitudinem suam an & q̃n debeat audiri.in.c.ex tenore.nume.4.de testi.fo.67.

6 Allegans turpitudinem suā regulariter non est audiendus.in.c.inter dilectos.nu.5.de dona.fo.106.

Allegans turpitudinem suam ppriam quare ex toto elidit ius aduersarij auditur.ibidem.nu.7.

7 Alleganti incumbit onus probandi.in.c.j.nume.4.de clandest.despōsa.folio.16.

4 Allegās etatem debet probare.in.c.in presentia.numero.32.de probatio.folio.16.

4 Allegans impedimentum pōt esse testis vbi non vertitur interesse suū in.c.iurauit.nu.2.de proba.fo.10.

7 Allegās turpitudinem suam audit.in.c.preterea.nu.7.de sponsa.fo.6.

1 Allegationes intelligunt tanq̃ facti iuris.in.c.dudum.el.j.numero.3.de elec.fo.140.

6 Allegans rationem naturalem absq̃ alia allegatione iurium licitum est.in.c.ratio nulla.nu.1.de preben.fo.24.

4 Allegās turpitudinem suam audit quis vbi vertit periculum ale.in.c.tertio loco.nu.1.de presum.fo.121.

3 Allegans specialia habet ipsa probare.in rubri.numero.1.vt lite nō cōtesta.fo.106.

7 Allegans turpitudinem suam auditur ad vitandum peccatum.in.c.significasti.nu.4.de adul.& stu.fo.105.

6 Allegans turpitudinem suā an & quo casu audiatur.in.c.cum sup questione.nu.9.de conces.preben.fo.61.

7 Allegans dolum & turpitudinem suam an sit audiendus & aliud est in foro iudiciali aliud in penitentiali.in.c.tua nos.nu.7.de spon.fo.10.

5 Allegare turpitudinem suā licitum est vbi non allegādo esset periculū anime.in.c.lator.nu.6.de re iudi.fo.54.

Allegans turpitudinem suam in excipiendo an & quando sit audiendus.ibidem.nu.7.

1 Allegans turpitudinem suam auditur vbi vertitur periculum animarum.in.c.cum.in.nu.13.de consti.fo.27.

3 Allegans ꝯsuetudinē cōtrariā iuri dz eius rationabilitatem probare.in.c.cum venissent.nu.5.de eo qui mit.in pos.fo.214.

2 **Alligatus** alteri ecclesie ab alia postulatus cōcorditer non pōt administrare etiam in ecclesia vltramontana.in.c.quanto.nu.15.de transla.epi.fo.6.

4 **Alliciens** quem ad ingressum religionis propter bona sua nō debet ex hoc cōmodum habere.in.c.in presentia.nu.3.de proba.fo.14.

Ingressus religionem fratrum minorum non potest reuocare testamētum.ibidem.nu.60.fo.18.

Ingressus monasterium quod hz in cōmuni testādo inter liberos pōt reuocare inter alios vero non.ibidem.nu.61.

Alienatio illegitime facta per prelatum potest per illos de collegio retractari.in.c.querelam.numero.2.de simo.fo.22.

6 Alienatio rei ecclesie male facta potest reuocari etiam pretio nō oblato:et non tenet etiam in vita alienātis.in.c.ad audientiam.nu.4.de rebus ecclesie.alie.fo.77.

Alienatio rei spectātis ad mēsam epi vel capituli nō pōt regulariter p prelatū fieri.in.c.possessiones.nu.1.et.2.eo.ti.fo.eo.

6 Alienationi rei in qua quis ius hz si ꝯsentiat censet illud ius donare: secus si taceat.in.c.pastoralis.nu.3.de dona.fo.106.

6 Alienare phibitus non pōt nec directe nec indirecte alienare.in.c.tua nos.nu.13.de eccle.edifi.fo.221.

1 Alienare qui nō potest an possit rem in iudicium deducere.in.c.edoceri.nu.6.de rescrip.fo.65.

7 In alienatione predij ecclesiastici an requiratur autoritas epi loci vbi est sita ecclesia:an vbi est situm predium.in.c.pastoralis.numero.10.de priuileg.fo.142.

In alienatione rei minorum requiritur decretum iudicis vbi sita est res.ibidem.

4 Alienationem a se factam de rebus dignitatis sicut administrator ecclesiasticus potest reuocare:ita et positus in dignitate seculari.in.c.intellecto.nu.2.de iureiuran.fo.164.

2 Alienatio rerū ecclesiasticarum metu facta an teneat.in.c.ij.nu.10.qḋ metus cau.fo.150.

Alienatio rerū ecclesiasticaꝝ requirit ad sui validitatē q̄ fiat in casu licito & q̄ in ea seruetur forma a iure tradita.ibi.

2 Alienatio dicitur locatio ad longum tempus quod facit ad not.q.in c.1.nu.6.de resti.in integ.fo.154.

2 Alienatio rei ecclesiastice facta per rectorem ipsius ecclesie sine cōsensu superioris anvaleat in vita ipsius rectoris tantum.in.c.veniēs.nu.1.2.et.3.de transac.fo.137.

6 Alienatio phibita sine certa solēnitate pōt fieri illa solēnitate nō seruata si necessitas non capit tantam dilationem.in.c.tua nos.nu.8.de eccle.edifi.fo.221.

6 Alienatio rei ecclesiastice ad hoc vt teneat que requirūtur.in.c.cū apostolica.nume.5.et.c.sequenti.in quarto notabili.de his que fiunt a prela.fo.68.et seq.

Alienatio rei ecclesiastice requirit maiorem solēnitatem q̃ eiusdem reuocatio siue acquisitio.ibidem.nu.6.

Alienatio rei ecclesiastice inferioris an requirat cōsensum capituli ecclesie cathedralis.ibidem.nu.9.

Alienatio rei inferioris ecclesie potest fieri episcopo prestāte autoritatem:ipse autem nō alienat nisi pro necessitate maioris ecclesie.ibidem.numero.13.

6 Alienatio facta ꝯtra preceptum pape aut alterius hominis anvaleat.in.c.dilectus.nu.12.de preben.fo.36.

6 Alienatio indebita rei ecclesiastice nō tenet lz sit approbata per ꝯstitutionem laicoꝝ.in.c.fi.nu.1.de rebus eccle.alie.fo.77.

1 Alienatio rei ecclesiastice non seruata forma:an sit nulla vel annullanda.in.c.qr propter.§.nisi.nu.4.de electio.fo.164.

Alienatio

☞ Corsetus. Adde nunquid in causis alimẽtorum debeat dari libellus et an possit appellari.vide Gui.de suza.⁊ in.l.de alimẽtis.C.de trãsact. vbi dicit q̃ sic in preteritis non autem in futuris.⁊ita intellige no.ibi ⁊ quod voluit Bart.in.l.mela.ff. de ali.⁊ ciba.lega.vbi dicit q̃ a sentẽtia lata super alimentis non appellatur.vide plene Rudo.roma.in repeti. aut.similr.C.ad.l.fal.in.xvi.col.in ver.vj.vbi dicit q̃ illud dictum Bar. in.d.l.mela. quidã allegant pro singulari per.l.fi.ff. de appella.reci.sed ipse dicit hoc esse falsum q̃z censetur appellatio permissa vbi non reperitur specialiter probibita.C.de app.l.in maioribus.eo.tit.C.de ap.sed in casu nostro vbi reperit̃ specialiter probibita igitur ⁊c. monet̃ ⁊ alijs duobus dubijs de quibus vt ibi per eum salua tamẽ Bar.q̃ in alimentis ideo sit speciale ne appelletur q̃ ipsa alimẽta ipse res sunt que dilationem non recipiũt ⁊ igitur tunc appellari non poterit stante regula quam tradit iuriscõsultus in.d.l.fi.dicẽte q̃ sentẽtia lata in re que dilationem nõ recipit non habet post se appellationem:secus autem est in alia pia causa in qua nõ versaretur predicta ratio.Ego pro cõfirmatione Bar.adduco tex.in.l.si quis a liberis.§.si vel parens.in ver.summatim.ff.de libe.agno.vnde summarie ⁊ de plano dz procedi ⁊ per consequens non est necessarius libellus.vt in cle.sepe.de ver bo.signifi.vbi in summarijs necessario nõ exigitur libellus nec per cõsequẽs poterit appellari per.d.cle.sepe.in versi.exceptiones appellationes et dilationes frustratorias repellẽdo.p̃terea hec res indiget celeritate:⁊ non patit̃ dilationem.tene ergo distinctionẽ Gui.quia videt̃ satis equa.et ad tex.d. cle.sepe.posset rñderi q̃ tolluntur appellationes frustratorie.et reperi.

Anto.de bu.in repertorio suo dicentē ꝑ ⁊ approbantē opinio.Guil.de cug.⁊ allegat.l.cum hi.in prin.cōiuncta gl.ff.de transac.sed gl.ibi non declarat de libello ⁊ ap.

2 Alimenta dum petunt nō requirit litis cōtestatio.in.c.iudicis officiū nu.10.de offi.iudi.fo.124.

7 Alimenta prestita alicui siue sit affinis siue nō an ⁊ qn̄ repetātur.in.c. vnico.nu.3.de infan.⁊ lan.expo.fo.96.

7 Alimenta filijs etiā spurijs per parentes debentur de iure canonico. secus de iure ciuili.in.c.tanta.nu.13.qui fi.sint legi.fo.39.

2 **Aliud** an sit esse talem vel haberi pro tali.Anto.in.c.nup.nu.5. de biga.fo.61.
Et vide in.c.fi.in.iiij.no.eo.titu.

3 Aliud est si dicatur mandamus prouideri de ecclesia vel in ecclesia.in c.pisanis.nu.11.de resti.spo.fo.193.

6 **Altare** Si fuerit execratū nō seqnī necessario execratio ecclesie nec ꝯ.in.c.i.nu.1.de cōse.eccle.vel alta.fo.206.
Altare qn̄ ꝯsecrat̄ ponunt̄ q̄dā relique in illo lapide q ponit̄ supra altare deficiētibꝰ aūt reliquijs nō ꝺ3 poni eucharistia.ibidem.nu.2.
Altare tam stabile ꝙ̄ viaticū quibꝰ modis execret̄.ibi.nu.3.fo.217.

7 Altare viaticū nō est cā ꝙ qs possit celebrare in loco nō cōsecrato nisi habeat ex priuilegio.in.c.in his.nu.1.de priui.fo.145.
Altari viatico nō est licitū vti nisi cū licētia pape vł diocesani.ibi.nu.3.

6 Altare viaticū quod sit ex ligno in quo est ille paruus lapis an execret̄ si lapis ille remoueat̄ a ligno.in.c.ligneis.nume.2.de consecratio.ecclesie vel alta.fo.208.

1 **Alternatiua** aliquando importat ordinem et aliquando stat in sui natura.in.c. cum dilectus.nu.16. de consue.fo.109.

1 Alternatiua verificatur in aduentu vnius partis si est affirmatiue cōcepta si vero negatiue tūc requirit̄ neutrum esse.in.c.inter ceteras.numero.2.de rescrip.fo.46.

7 Alternatiue qn̄ aliquid faciendum est cui datur optio.in.c. ꝑ vestras. nu.14.de dona.inter vi.⁊ vxo.fo.49.

6 Alternatiue qn̄ debent̄ due res vna perempta alia remanet in obligatione.in.c.cū dilecte.nu.10.de emp.⁊ vendi.fo.83.

5 Alternatiua nō ducit incertitudinē qn̄ certū est ꝙ in vno casu nō pōt verificari.in.c.ij.nu.11.de appella.fo.87.

1 Alternatiua per quas dictiones inducitur.in.c.inter ceteras.nu.4.de rescrip.fo.46.

☞ Corsetus.Allodiū est res libera alicuius ex qua tamē prestat̄ tributum.glo.Guil.de cug.⁊ Bar.in.l.si fami.hercis.in gl.fi.ibi qd si vni per diuisionē iudicis assignetur totum allodiū.C.fami.hercis.Ego adduco Bal.in.c.i.in titu.de allodijs.in prin.vbi dicit ꝙ allodium est id qđ est propriū alicuius ⁊ a nemine alio recognoscit nisi a deo.⁊ de allodio tangitur.ff.de reli.⁊ sump.fu.l.at si quis.§.interdum.⁊.C.de inge.ma.l. penulti.et allodium allodij dicit̄ hereditas quam vendere vel donare possum ⁊ est mea propria ſm Hug.cum nomen hereditas large ponatur pro omni iurisditione.

6 **Ambasiatores** quibꝰ est ꝑmissum ducere tot equitaturas possunt vnū famulū pedestrem ducere inter duas equitaturas.in.c.in singulis.nu.1.de sta. mona.fo.182.

6 Ambasiatores debent eligi beniuoli illi cui mittūtur in rubri.nu.3.de vi.⁊ hone.cleri.fo.2.

6 Ambasiatoribus si quid donatum est an cedat lucro ipsorum vel illorum qui eos miserunt.in.c.postulastis.numero. 4.et.5. de concessione preben.fo.63.

☞ Corsetus. Adde ꝙ si ambasiatores procurauerunt sibi ambasiatam et aliquis fortuitus casus eis aduenerit.puta quia in itinere fuit disrobatus ꝙ cōitas nō tenetur sibi reficere dāna ex quo ꝓcurauit ambasiatam imputatur eis secus si motu ꝓprio mittentiū missi fuerint ita cōcludit Bar.in.l.inter causas.§.non omnia.ff.manda.⁊ in.l. si seruus.§. ꝙ vero.ff.de fur.facit simile quod voluit Specu.in titu.de iudi.§.i. in versic.illud autem queritur.quem refert domi. Anto.in.c.significanti. de pigno.vbi dicit ꝙ si nūtius fuit captus in itinere ꝙ dominus mittens non tenetur eum redimere si voluntarie se ingessit ⁊ subdit ibidē imi ad seruiēdum alicui cum armis ⁊ equis in exercitu ⁊ perdidi arma ⁊ equos ꝙ si data opa ⁊ nō requisitus accessi non tenet̄ dominus mihi reficere dānum.⁊ adduco quod voluit Federi. de se.ꝯsi. refert domi. Anto.in.c.proposuisti.de foro compe.de eo qui procurauit a superiore et hoc ideo vt non visitaretur ꝙ nihilominus poterit visitari ⁊ adduco quod voluit Jo.de imo.post alios.in.c.decetero.de cle.nō resi.vbi dicit ꝙ ille qui procurat se mitti pro negotijs sui prelati nō habet̄ pro rescindente.allegat.l.⁊ qui data opera.ff.qui.cau.ma.faciat glo.in.l.videamus.ff.de nego.gest.⁊ qđ habetur in.c.pastoralis.§.fi.de offi.deleg. ⁊ adduco Host.in.c.cum clamor.de testi.quod promotor inquisitionis qui sponte se obtulit nō potest post publicatum processum producere testes secus si se non obtulisset facit quod voluit do.Anto.in.c.olim.de iniur.vbi dicit quod inquisitio que emanauit ad instantiam petentis debet agitari lite contestata.als non contestatur lis.c.quoniā frequenter.§.sunt autem.vt li.non cōtest.⁊ adduco domi. Domi.de san. gemi. in.c.ij.vt lit.penden.vbi dicit ꝙ si trāslatio beneficij fuit malitiose procurata tunc habet locū text.in.d.c.ij.⁊ qđ ibi dicit Archid.ita dicit in ver.quid si alter litigantiū ⁊ adduco do.meū do.Anto.in.c.fi.de fo.cōpeten.in.xxxvi.col.vbi dicit ꝙ ille tex.⁊ in.l.ij.§.legatis.ff.de iudi.limitantur vt non habeant locum quando legati procurāt ibi procurationem dari vide quod leg.⁊ no.in.l.vniuersi.C.de leg.lib.x.adde Bar.in l.i.§.cum quis.ff.de questi.vbi inimicitia ꝓcurata et captata in fraudē non prodest nec repellit quem a testimonio et vide quod no.in.c.i.et.ij. de testi.⁊ per Bar.in.l.post legatū.§.is vero.ff.de his quib.vt indig.et in.l.vxori.§.i.ff.de fur.argu.l.que omnia.ff.de procu.⁊ fama procurata nam probat.l.si mulier.§.si miles.ff.de adulte.⁊ adduco Fede.de senis consi.cxci.⁊ do.Anto.Joā.de imo.⁊ Abb.in.c.veniens. de iureiuran.⁊ Joā.an.in regula in malis.de reg.iur.lib.vi.in mer.vbi dicunt ꝙ si filiusfamilias existēs in studio iurat nō exire ciuitatem sine licētia creditoris poterit exire patre cū reuocāte q2 intelligit̄ iuramēto exceptum ius patris ⁊ superioris nisi in fraudē ꝓcurauerit se reuocari.arg.c. pastoralis.de offi.delega.⁊.l.qui data opera.ff.ex quib.cau.ma.et adduco Host.quem refert ibi domi.in.c.legitima.de app.lib.vi.in.i.col.in ver. quero q̄ sit legitima causa vbi dicit ꝙ legitima causa recusationis iudicis est quādo iudex procurauit causam sibi cōmitti arg.ff.de procu. que omnia ⁊ de iurisdi.om.iudi.l.pretor.⁊ de offi.deleg. suspitiōis. ⁊.c. ne quis in sua causa.l.vnica.

2 **Ambitio** ex quibus presumatur. Anto.in.c.licet. nu.12. de transla.prela.fo. 20.

6 **Amicitia** indicat̄ ad similitudinē propinquitatis. in.c. requisisti.nu.24.de testa.fo.123.
Amicus relictus ad aliquid agēdum sub nomine dignitatis mortuo illo amico non transit in successorē in dignitate q2 videtur habitus respectus ad personam. ibidem.

7 Amicitia debet tm̄ causare honestos effectus ⁊ non ꝙ pro amico grauius turpia.in.c.repellantur.nu.3.de accu.fo.54.

3 Amicitia quo casu est causa recusandi iudicē tanꝙ̄ suspectū.in.c. accedens.el.ij.nu.8.vt lite non contest.fo.112.

4 Amicitia carnalis ⁊ non charitatiua detrahere fidei testis.in.c. quoties.nu.5.de testi.fo.38.

7 Amicus pōt impetrare literas ad bn̄ficia pro amico sine speciali mandato.in.c.dura sepe.nu.8.de cri.fal.fo.118.

2 Amicus an admittat̄ ad agendū pro amico sine mādato prestita cautione rati.in.c.coram.nu.6.de offi.dele.fo.98.

7 Amicus de nouo reconciliatus non est idoneus testis.in.c. cum oporteat.nu.4.de accusa.fo.61.
Amicitia si superueniat post accusationem non conualidat ipsam.ibidem.numero.6.

2 Amicus an admittat̄ ad agendū pro amico sine mādato prestita cautione de rato.in.c.cū sacerdotis.nu.4.de postu. fo.139.

7 Amor illicitus non tollit liberum consensum. in.c. veniens. el.i.nu.2. de sponsa.fo.6.

6 Amico si est factū relictū sub nomine dignitatis censet̄ factum intuitu persone.in.c.requisisti.nu.4.⁊.25.de testa.fo.123.

☞ Corsetus.Adde dn̄m meū do.And.barba.in repeti.c.raynaldus. eodem titu.vbi accumulat plura de amicitia.lxi. distin.in versic. vndecimo limita nisi esset magnus amicus testatoris.et vide Bal.in.l.si iure. C.de testa.manu.⁊ glo.docto.in.l.cum alienam.C.de leg.⁊ Bar.in.l.titia.ff.de ver.obli.⁊ in.l.heres meus.in.§.fi.ff.de conditio.⁊ demonstra. ⁊ glo.in.l.ij.C.in quibus cau.colo.cen.li.xi.⁊ quod not.in.l.tutori.C. de nego.gest.in glo.in.l.i.§.cum patronus.ff.de offi.prefec.vrbis.⁊ in.l.liberi.C.de inoffi.testa.Cy.⁊ Bal.in.l.si quis testibus.C.de testi. Bal.in repeti.l.data opera.C.qui accusa.non pos.⁊ in.l.imperialem.v. colum. in prin.de prohi.alie.feu.per Fede.in vsi.feudo.⁊ de teste amico an probet per Barto.⁊ Barto.in.l.admonendi.ff.de iureiuran.vbi dicunt qđ testis multum amicus non facit semiplenam probationem ⁊ quod voluit Bal.in.c.i.de testi.⁊ idem Bald.in.c.cum nuntius.eodem tit.quod magnus amicus repellitur a testimonio.⁊ quod voluit Pet.Cy.Bal. et Sali.in.l.eos.C.de testi.Jaco.bu.in.l.iij.in princip.ff.eodem. glo.et Ang. in.§.cogitandum.in auten.de monach.glo.iij.questio.v. in summa.et in.l.sciendum.ff.de vsur.⁊ per scribentes in.c.quoties.de testi.et in.c.mulieres.de iudi.lib.vi.tex.in.c.petrus.de homi.vbi equiparātur amici ⁊ affines tex.in.l.ij.§.i.in versi.si qui sunt alij.ff. ex quibus causis in pos.eatur.tex.in.c.nisi specialis.ff.de offi.lega.vbi princeps propter amicitiam remittit penam ⁊ glos.ibi voluit qđ iudex potest remittere penam delinquenti propter specialem amicitiam.⁊ illam allegauit ꝓ singulari Ludo.roma.in.l.si vero.de viro.ff.solu.matri. et vide Joan. de ana.in.c.penul.de iudi.in princ.in versi.nota decisam ex qua colligi potest ⁊c.⁊ vide quod habetur in.l.late.§.si quis amicos.ff.de verborū significa.⁊ in.l.quod sepe.§.si quis amico.ff.de contrahen.emp. et vide glo.in.l.testamento.ff.de fideicom.lib.⁊ vide Jo.de ana.in.c.cum oporteat.de accusa.ꝙ amicitia non repellitur nisi per accidens ex amicitia enim vnius sequitur odium alterius.⁊ ibi dicit ꝙ amicus omnino nō repellitur imo admittitur sed relinquitur arbitrio iudicis quanta fides sit adhibenda.vide ho.text.in.d.l.sciendum.ff.de vsu.vbi est casus

expressus

expressus sm Bal. ꝙ amicus potest esse testis pro amico. vt in. d. l. cos. sed sm eum in. d. l. data opera. dicit qd aliquantulũ minus credit alleg. glo. in dicto. §. cogitandum. in aut. de mona. colum. j. et vtrum amicus amici repellatur a testimonio. Cy. in dicta. l. si quis testib⁹. dicit ꝙ non sed detrahit de fide. Bal. ibi dicit vt dixi ꝙ nunꝗ amicitia repellitur nisi per accidens: quia amicitia est virtus: odiũ est vitiũ. Et an citatus a iudice amico inimici sui possit declinare eius iurisdictionẽ. vide Bal. in. l. j. C. si quacũq; preditus pote. quem refert Joan. de ana. in. d. c. cum oporteat in. ij. colũ. in versi. ex his potest decidi. vbi per eum et amicus accusat pro iniuria illata amicu vt voluit Jo. de ana. in. c. cũ dilectus. circa fi. de accusa. ⁊ ibi refert Bal. in. l. j. C. qui accusa. non poss. vbi tangit de singulari amico q dicit amico: tuus ego sum ⁊ me tuũ esse cognosco vbi finaliter concludit ꝙ nõ probatur lege ꝙ appellatione suorum contineatur amicus. ego allego glo. sing. in. d. l. ij. C. in qui. cau. col. cẽs. lib. xi. ⁊ amicitia reprobata repellitur vnde nõ excusat receptantẽ bannitum amicitia inueterata. ita dixit Joan. de ana. in. c. j. de sortile. in. v. col. in fi. vbi refert Sali. in. l. nullus. C. de male. ⁊ ma. hoc dicentem ⁊ vide domi. Abb. in dicto. §. quoties. in versi. sed potest dici. vbi loquitur de duplici amicitia de carnali: scilicet charitatiua: vide ibi per eũ vbi etiam querit quis dicatur proprie amicus et vide duas glos. vnicas et solitarias. prima est in. c. ad aures. in glos. j. in fi. ⁊ in. c. nonnulli. de rescrip. s. ꝙ ad beneficia quis potest impetrare literas pro alio sine mandato secus si literas impetrasset ad lites. vt in. d. c. nonnulli. vide Abb. in. d. c. ad aures. nu. 10. fo. 36. et vide tex. et ibi Domi. in. c. si motu proprio. de preben. lib. vi. ⁊ tex. in arg. ⁊ ibidem Do. in. c. si pluribus. in. §. si vero. eo. titu. ⁊ li. ⁊ an amicitia transeat ad heredem dic ꝙ nõ. ff. de preca. l. cum precario. in. §. fi. ⁊ amicitia operatur. l. si pupillus. §. sed si ego. ff. de nego. gest. ⁊ in. l. is qui amicitia. eodem titu. et ibi habes qd amicitia patris transit ad filium ⁊ ꝙ amicus patris est amicus filij. eodem titu. l. si liber homo. ⁊ illa est amicitia que propter honestum solis coniungitur animis. ff. de dona. inter vi. ⁊ vxo. l. iij. in prin. ⁊ amicitia propter vtile est dãnata. vt inquit Cicero apud lelium. sic ⁊ concordia. ⁊ de materia amicitie vide do. late in. §. amicos. ff. de ver. sig. ⁊ vide Albe. in suo dicto. in verbo amicitia. ⁊ in verbo amico.

6 **Angarie** sunt obsequia que cõsistunt in operis tm̃ perangarie vero cõsistunt in opis psonarũ ⁊ rerũ impendẽtia. in. c. non minus. nu. 1. de immu. eccle. fo. 224.

5 **Animus** an fuerit bonus vel malus indicatur per circũstantias ⁊ indicia. in capitulo cum te. numero. 29. de re iudi. fo. 79.

Animus probatur per iuramentum. in. c. de his. nu. 9. de accu. fo. 3.

4 Animus malus semp presumitur in malefactis que presumptio per aliam tollitur. in. c. j. nu. 3. de presum. fo. 115.

4 Animus donãdi nõ presumitur in soluente vsuras. ⁊ in eo nõ hz locũ regula cuius per errorẽ nec regula q sic soluit ⁊c. in. c. debitores. nu. 5. de iureiuran. fo. 131.

5 Animus siue bonus siue malus presumit ex gestis. in. c. ad hec. el. j. numero. 3. de appella. fo. 91.

2 Animus ⁊ ea que consistunt in animo pbant ex coniecturis. in. c. pastoralis. §. cum aũt. nu. 4. de offi. dele. fo. 94.

7 Animus bonus nõ presumitur in maleficijs. in. c. estote. numero. 6. de regu. iur. fo. 190.

1 Animus non potest probari nisi per coniecturas. in. c. ecclesia vestra. el. ij. nu. 12. de elec. fo. 181.

3 Animus acquirentis requiritur in acquirenda possessione ⁊ etiam illius contra quem acquiritur. in. c. olim inter. numero. 8. et. 12. de restitutione spolia. fo. 190.

7 **Animã** sumunt masculi in vtero matris post. xl. dies femina vo post octuaginta. in. c. si aliqs. nu. 3. de homi. fo. 97.

5 **Annalia** ad agendũ sunt perpetua ad excipiendũ. in. c. a nobis. nu. 17. de excep. fo. 3.

7 **Animal** irrationale si prouocatur ab alio ⁊ illũ occiderit nõ tenetur dñs. in. c. j. nu. 3. de iniur. fo. 151.

Et vide in. c. si bos. in fi. eo. titu.

7 Animal irrationale si fecerit aliquod damnum vel in re vel in persona dominus tenetur insolidum si sciebat ipsum dãnosum et non custodiuit secus si ignorabat quia liberat dando animal pro noxa. in. c. si bos. nu. 1. de iniur. fo. 151.

Et vide in. c. sequẽ. ⁊. c. fina.

7 Animalia aliena non possunt pascere in loco alieno si ex hoc dãnificatur dñs. als secus. in. c. si leserit. nu. 1. de iniur. fo. 153.

Animal vicini mei si inueniam dare dãnum in agro meo non possum ipsum retinere donec dominus satisfecerit qz est sibi aliter consultum. ibidem. nu. 3.

7 **Annuli** immissio non inducit matrimoniũ vbi etas deficit. in. c. tue nobis. nu. 4. de desponsa. impube. fo. 16.

Annuli immissio matrimonium nõ facit nisi verba apta ad cõtrahendum matrimonium precedant. ibi. nu. 7.

Annulus debet poni in quarto digito vbi est quedam vena sanguinis protendens vsq; ad cor. ibidem.

Annuli immissio precedẽtibus verbis de futuro spõsalia facit. ibidẽ.

Annuli immissio ⁊ arrharum traditio regulant cõtractum scdm precedentia. ibidem.

Annulus si datur in manu presumitur donatio. ibidem.

4 Annuli delatio in muliere est signũ matrimonij. in. c. illud quoq;. numero. 4. de presump. fo. 119.

1 **Antipape** nomen si inseratur in instrumento non valet instrumentũ nisi in terris antipape vt ipse colitur ⁊ toleratur in proe. Grego. nu. 17. fo. 7.

6 **Antiqua** facta magnã habent psumptionem p se. in. c. constitutus. nu. 6. de religi. domi. fo. 185.

6 Ab antiquo dicit aliqd pertinere alicui qd pertinet vigore pscriptionis. in. c. cũ contingat. nu. 2. de deci. fo. 152.

☞ Corsetus. Qd valet ad statuta disponentia super iuribus pertinentibus ad aliquem ab antiquo facit bonus text. in. c. duo simul. de offic. ordina. ⁊ bonus tex. in. c. j. in versi. sicut ab antiquo. in titu. de pace constan. ⁊ ibi Bald. colligit argumentũ ꝙ antique cõsuetudines sunt seruande ⁊ dicit ibi expressum ꝙ in pascuis pontibus aquis ⁊ molẽdinis ⁊ etiam in ipsis commoditatibus aquarum standũ est antiquitati ⁊ ab antiquioribus inchoandũ est. ff. de acquirẽ. re. domi. l. j. et instit. de rerũ diuisio. in. §. singulorũ. in ver. a vetustiore iure ⁊ ad fundandã intentionem actoris vbi de iurisditione agitur sufficit proponere et probare ꝙ sic est ab antiquo hactenus obseruatum. ita not. Host. in. d. c. dilectus. facit qd no. in. c. quãto. ⁊ in. c. fi. de cõsuetudi. ⁊ de foro cõpeten. in. c. cum contingat. ⁊ in. c. abbate. ⁊ in. c. super quibusdam. §. j. de verbo. signifi. ⁊ hec iura sunt in argumẽ. contra principes qui castra ecclesiarum et iurisditiones occupant nam sufficit ꝙ sic ab antiquo fuerit obseruatum vt per Hosti. Innoc. ⁊ Bart. in. d. c. dilectus. ⁊ mos vetustatis antique seruandus est. c. conquestus. ix. q. iij. faciat. l. cum antiquitas. C. de testa. cum alijs similibus.

2 Antiquitas tribuit titulũ ⁊ nõ est recedendũ ab antiquitate nisi ostendatur error expressus ⁊ nisi formetur vel mutetur ex se. in. c. quãto. nu. 9. de transla. episcopi. fo. 6.

5 Antiquum factũ scire nõ presumimus qd verisimiliter euanuit de memoria vel illud quod est factum in lõginquis partibus. in. c. ad probandum. nu. 12. de re iudi. fo. 80.

2 Antiquitas tẽporis prebet iustam causam aliqd petẽdi. in. c. dilectus. nu. 3. de offi. ordi. fo. 122.

4 Antiquum factum quomodo accipiatur. in. c. quoniam. nume. 24. de proba. fo. 29.

7 **Annus** luctus incipit a die mortis mariti. in. c. fin. numero. 3. de secun. nup. fo. 151.

1 Annus an requirit ꝙ sit cõpletus an inceptus in aliqua dispositione in. c. cum in cunctis. nu. 6. de elec. fo. 125.

1 Annus dicitur multum tempus ⁊ facit pro statutis. in. c. plerũq;. nu. 2. de rescrip. fo. 68.

Annus quando incipit currere impetratori vt sciatur eius negligentia. ibidem. nu. 5.

7 Annus de quot diebus intelligitur. in. c. quesiuit. numero. 4. de verb. signifi. fo. 183.

7 Annus. xij. in femina ⁊. xiiij. in masculo quo ad matrimoniũ an debeat esse cõpletus vel sufficit ꝙ sit inceptus vel prope finem sit quo ad testamentum in. c. tue nobis. nu. 6. de despõsa. impu. fo. 16.

7 Annus quartusdecimus in masculo ⁊ duodecim⁹ in femina dz esse cõpletus ⁊ si deficiẽt aliqui dies an teneat matrimoniũ. in. c. attestationibus. nu. 7. de desponsa. impu. fo. 15.

2 Annus in dubio debet esse cõpletus nisi aliud iure caueatur. in. c. cum vicesimũ. nu. 4. de offi. deleg. fo. 104.

2 Annus in iure sumitur ex. ccclxv. diebus. in. c. querenti. nume. 3. de offi. delega. fo. 87.

3 Annus qui datur reo comparẽti an incipit currere a tempore missionis an a tempore decreti interpositi. in. c. fi. §. in alijs. nume. 47. vt lite non contesta. fo. 121.

5 **Appellãs** si infra biẽnium nõ potuit appellationem psequi legitime impeditus restituitur ad aliũ annũ. in. c. ex ratione. nu. 1. ⁊. 3. de appel. fo. 93.

Appellãs impeditus in pmo anno an indifferẽter debeat habere secũdum siue impediat facto suo vel iudicis vel appellati. ibi. nu. 4.

Appellãs impeditus an restituat ipso iure vel per remedium restitutionis. ibidem. nu. 6. ⁊. 9.

Appellãs an restituat ad tps quo fuit impeditus an ad maius. ibidẽ.

Et vide in apostil. in. v. q. in prin. ibidem.

Appellãs impeditus in scdo anno an debeat habere tertiũ ipso iure vel per remediũ restitutionis. ibidẽ. nu. 9.

Appellãs impeditus ad se presentãdũ in termino dato ab hoie habebit aliũ terminum similem primo. ibi. nu. 10.

Appellãs an debeat habere scdm annũ ppter quodlibet impedimentum veniens in primo. ibidem. nu. 12.

Appellãs põt allegare impedimẽtũ etiã si post appellationẽ desertam sentẽtia sit executioni mãdata. ibidẽ. nu. 13. ⁊. 14. fo. 94.

3 Appellãs si suam appellationem nõ prosequitur presumitur habere iniustã causam.in.c.cũ dilecti.nu.3.de do.z cõtu.fo.202.
Appellatus extraiudicialiter nõ tenetur ire ad curiã nec condẽnatur in expensis. ibidem.nu.11.fo.204.

3 Appellãs potest nõ oppositum opponere z nõ probatum probare. in c.ij.nu.6.vt li.penden.fo.217.
Appellatione pendente vel infra tps datũ ad appellandũ nĩ innouatur etiam si talis sit sentẽtia q̃ trahat secum executionẽ. ibidem.

5 A sentẽtijs latis sub cõditione an appelleẽ ante.x.dies a die ꝓmulgationis an a die euenientis conditionis.in.c.preterea.el.ij.nu.8. de appellatio.fo.109.

3 Appellãs quo casu vtitur nouis probationibus illo casu appellatus potest vti nouis defensionib⁹.in.c.prudentiã.nu.3.de mu.peti.fo.10.

2 Appellari potest a sententia etiam nulla.in.c.cum contingat.nu.5.de offi.delega.fo.99.

2 Appellatio ab excõmunicatione nõ suspẽdit vinculũ.in.c.cũ ab ecclesiarum.nu.11.de offi.ordi.fo.112.

7 Appellari potest a iudice si excedat modum corrigẽdi.in.c.qualiter et qñ.el.ij.nu.15.de accusa.fo.65.

3 Appellatio põt fieri ab eo cuius interest licet alius agat sup illa causa in.c.cum deputati.nu.13.de iudi.fo.40.

5 Appellare licitum est a nimia rigorositate superioris. in.c. de priore. nume.1.z.3.de appella.fo.105.
Appellatio ipsa si nõ admittatur iudex peccat z venit puniendus.ibidem.nu.2.et.7.
Appellationẽ iniustã vel friuolã admittẽs peccat z puniẽ. ibidem.
Appellari potest a correctione superioris corrigẽtis nõ ex iustitia sed ex odio. ibidem.nu.6.

7 Appellari potest de illis rebus que remittuntur arbitrio iudicis si iudex transgrediatur secus si cõmittatur eius conscientie.in.c.inter.numero.5.de purga.cano.fo.148.

3 Appellatur a grauamine absq̧ ꝙ petatur eius reuocatio.in.c.i.numero.2.de dila.fo.132.
Appellari põt ab aliquo grauamine incõtinẽti ꝓpter timorem futuri grauaminis.ibidem.nu.3.
Appellari non licet a grauamine futuro nisi expressa causa grauaminis de presenti. ibidem.nu.6.
Appellari põt ab his q̃ relinquũtur arbitrio iudicis. ibidem.nu.7.
Appellans an appellatus hʒ ꝓbare iustã vel iniustã moderationẽ termini factam a iudice.ibidem.nu.11.
Appellari põt a citatione peremptoria breui:secus ab alia citatiõe licet terminus sit breuis.ibidem.nu.12.

2 Appellatio ab interlocutoria annullat omnia gesta post eã.in.c.cum olim abbas.nu.13.de offi.deleg.fo.97.

7 Appellare põt tertius a sñia condẽnatoria in criminalib⁹ etiã condẽnato inuito.in.c.veniẽs.nu.22.de accusa.fo.57.

6 Appellare qñ possit vtraq̧ pars eadem sententia.in.c.raynutius.numero.9.de testa.fo.124.

5 Appellatio nõ admittitur in his q̃ dilationẽ non recipiũt puta in rebus tpe perituris.in.c.qua fronte.nu.15.de appel.fo.102.

5 Appellari an possit a sñia arbitrorũ ꝓnuntiantiũ sup suspitione.in.c.requiris.nu.17.de appella.fo.111.
Appellatio illius nõ admittiẽ q appellationẽ aduersarij non admisit.in.c.an sit deferendũ.ibidem.nu.1.2.et.3.eo.titu.

5 Appellatio an ex hoc censeatur iusta ꝙ pars obtulit se ꝓbaturã indignitatẽ testiũ.in.c.cum.i.et.ii.nu.14.de re iudi.fo.77.
Appellatione pẽdẽte oĩa attẽtata veniũt reuocãda.ibi.nu.15.et.17.

7 Appellatione pẽdẽte nõ dʒ appellãs spoliari re sup qua fuit sentẽtiatum.in.c.ex tuarum.nu.3.de purga.cano.fo.147.

5 Appellatio generalis respectu cuiuslibet grauaminis nõ valet nisi restringaẽ ad certã causam z an habeat locũ in appellatione extraiudiciali.in.c.cõsuluit.el.ij.nu.1.de appella.fo.98.
Appellatio ab vno articulo suspendit iurisditionem iudicis respectu totius cause z hoc si appellator vult.ibidem.nu.2.
Appellari an possit a futuro grauamine z quomodo in appellatione extraiudiciali.ibidem.nu.4.
In appellatione tam iudiciali ꝙ extraiudiciali an sit causa exprimenda. ibidem.nu.5.

2 Appellatio ab excõicatione quare nõ suspẽdit vinculum z qd opereẽ.in.c.ad reprimendã.nu.5.de offi.ordi.fo.115.
Appellatio nõ extinguit sñiam sed ipsam suspendit.ibidem.
Appellatio quos effectus opereẽ. ibidem.nu.6.
Appellatio an possit tolli per statutum.ibidem.nu.10.
Appellatio si est remota in aliquo casu an cẽseatur remota quo ad oẽs eius effectus.ibidem.z nu.11.
An presumaẽ presentia a qua fuit appellatũ.ibidem.nu.13.

5 Appellatione extraiudiciali interposita illud solũ venit retractandũ qd sit cõtra appellationẽ nõ aũt post.in.c.i.nu.7.de appella.fo.87.
Appellatio nõ verisimilis z q̃ hʒ ius cõe cõtra se nõ reuocat attentata nisi doceaẽ de veritate cause ob quã fuit appellatum.ibidẽ.nu.7.

2 Appellãs malitiose nõ est audiẽd⁹.in.c.sup eo.nu.6.de offi.dele.fo.80.

2 Appellari an possit a mero executore.in.c.super questionum.nume.11.de offi.dele.fo.90.

5 Appellatio dr esse delata in curia si ipsam approbauit pars appellata aut iudex admiserit z ipsam in curia teneẽ prosequi appellãs licet terminus ad prosequẽdam nõ sit prefixus.in.c.interposita.§. eidẽ quoq̧.nu.1.2.et.3.de appella.fo.137.
Appellãs an possit inuito appellato cãm ꝓseq in curia.ibidẽ.nu.4.
Appellãs põt ante incohoatã appellationẽ remittere cãm ad iudicẽ a quo inuito appellato cui tñ condẽnabiẽ in expẽsis factis in illa appellatione secus post incohoatã appellationeʒ.in.d.c.interposita.§.ille deniq̧.nu.1.2.et.3.de appella.fo.141.

2 Appellans an z quando possit appellationi renũtiare inuito appellato.ibidem.nu.4.

3 Appellans si in appellatiõe expressit vnã cãm põt z alias prosequi z si succumbit ex illa videtur ex omnibus succubuisse.in.c.ij.nume.15.de libel.obla.fo.96.

1 Appellari nõ debet a vicario episcopi ad episcopum quia est eadem z iurisditio z consuetudo aliter disponens nõ valeret.in.c.cum terra.numero.1.de elec.fo.130.

1 Appellatio interposita sine iusta causa non valet.in.c.i.numero.14.de postu.prela.fo.107.
Appellãtes an z quãdo possunt desistere ab appellatione in causa electionis. ibidem.nu.14.

6 Appellatione interposita põt aliqñ attẽtari id qd poterat attẽtari illa nõ interposita.in.c.pastoralis.nu.3.de iure patro.fo.198.

2 Appellari põt ab interlocutoria habente vim diffinitiue etiam de iure ciuili.in.c.significantibus.nu.3.de offi.dele.fo.101.

5 A promissione iurata de parẽdo zc.non appellaẽ quando mandatum non excedit debitam formã iuramenti als secus.in.c.questioni.nu.2.et.5.de appella.fo.100.
Appellans ab excõicatione põt absolui a iudice a quo appellauit si est ordinarius si delegatus nõ licet nõ renũtiet.ibi.nu.6.
Appellari nõ dʒ ab executore.in.c.cũ in iure.nu.4.de offi.dele.fo.96.

5 Appellari nõ potest a correctione superiorum vt prelatorum z similiũ nisi excesserint modũ in corrigendo.in.c.cum speciali.§. porro.nu.3. de appella.fo.120.

4 Appellandum an z quãdo sit a processu executorum ad bñficia.in.c. si.nu.15.de presump.fo.126.

3 Appellãs ad papã z postea cõparẽdo corã inferiore an videatur renũtiasse appellationi maxime querẽdo cõpositionẽ cum parte appellata.in.c.cũ venissent.nu.8.z.9.de eo qui mit.in pos.fo.214.
Appellari potest ad papã a quolibet iudice omisso medio regulariter. ibidem.numero.13.

1 Appellatio restituit quẽ in terminis in quib⁹ erat post litẽ contestatã in primo iudicio.in.c.ad audientiã.nu.9.de rescrip.fo.79.

5 Appellari nõ põt a sententia lata in realibus.in.c.cum aliquibus.nu.12.de re iudi.fo.54.

5 Post appellationẽ reuocanẽ illa tantũ q̃ fuerũt innouata in preiudicium appellãtis.in.c.solicitudinẽ.nu.2.de appella.fo.122.
Appellationi renũtiatur si appellãs postea cõparuerit coram iudice a quo vel corã alio iudice ad quẽ nõ fuit appellatũ q est superior iudice a quo nisi ꝓtestetur ꝙ nõ intẽdit appellatiõi renũtiare sed quid si non fecerit hanc protestationẽ. ibidẽ.nu.4.z.6.
Appellationi an z qñ censeaẽ qs renuntiare ex eo ꝙ post illatum grauamen pars grauata aliquid fecit corã iudice puta producendo testes z similia.ibidem.nu.10.

1 Appellari nõ põt a iudice q nõ condẽnauit in expẽsis si nõ fuerint petite.in.c.qr nõnulli.nu.16.de rescrip.fo.90.
Appellari non põt a iudice qui non facit id quod potuit ex officio suo facere.ibidem.

1 Appellatio videẽ facta nole meo si qs me presente z non contradicẽte appellauit.in.c.ex parte decani.nu.9.de rescrip.fo.82.

5 Appellationẽ ꝓsequitur ille qui arripuit iter ad principẽ in termino dato ad prosequendũ.in.c.cum causa.nu.1.de re iudi.fo.54.
Per appellationẽ deuoluitur tota causa ad iudicẽ ad quem vt possit sententiã reformare etiã ex noua causa idem quando fuit actũ de nullitate.ibidem.nu.8.

Appellationi an deferatur per prefixionem termini.in.c.cũ causa.nu.2.de re iudi.fo.54.

5 Appellans iterũ infra tps decendij an censeatur a prima appellatiõe recedere.in.c.tua nobis.nu.10.de appella.fo.134.
Appellãs viua voce saluo beneficio appellandi in scriptis que postea infra.x.dies appellat in scriptis an computabiẽ tẽpus a prima appellatione an a scda.ibidem.nu.12.

5 Appellari põt omisso medio ad papã nisi appelletur a subdelegato legati pape quo casu ad ipsum subdelegantem appellatur.in.c.dilecti filij.el.ij.nu.11.de appella.fo.135.
Appellatur ad delegatum pape omissis medijs in eius legatione.ibidem.nu.12.et.19.

6 Appellationē non tenetur pars admittere siue recipere in preiudiciū sui iuris.in.c.venerabili.nu.3.de censi.fo.205.

7 Appellatio ab interlocutoria requirit expressionem cause appellatio vero a diffinitiua secus ꝛ que sit ratio differentie.in.c.significantibus.numero.3.de noui ope.nun.fo.137.

4 Appellatio non suspendit obligationem pure quesitā.in.c.breui scilicet tatus.nu.1.de iureiurā.fo.139.

3 Appellatur ab omni grauamine de iure cano.secus de iure ciuili.in c.venerabilis.nu.7.de iudi.fo.44.

Appellatione deserta perit iurisditio iudicis dati.ibidem.nu.8.

Appellari nō pōt a pena iuris sed bñ a snia iudicis declarantis illum incidisse in penā iuris.in.c.puenit.el.j.nu.6.de appel.fo.196.

Appellatio an impediat denūtiationē excōicationis.ibi.nu.8.

5 Appellatio pōt interponi p alia verba ꝙ appello.puta si dixerit submitto me protectioni talis dūmodo seruentur illa que requiruntur in appellatione.in.c.ad audientiā.nu.1.3.5.ꝛ.6.de appel.fo.105.

3 Appellatio ꝛ prouocatio an idem sint.in.c.si.numero.2.de seque.pos.ꝛ fruc.fo.223.

Appellans si succubuerit tenetur restituere ipsam rem cum fructibus perceptis a tēpore litis mote.ibidem.nu.5.

Appellatio non extinguit sententiā sed suspendit eam non tamen ad omnes effectus.ibidem.nu.6.

5 Appellans si in termino sibi prefixo non prosequitur appellationē iudex a quo reassumit iurisditionē.in.c.rephēsibilis.nu.1.de app.fo.103.

Appellās si neglexerit psequi appellationem ꝛ ipse appellatus prosequetur condēnatur in expensis ipsi prosequenti ꝛ quis iudex facit istā condēnationem.ibidem.nu.10.et.14.

Appellari nō pōt contra statuta ecclesiastica nec a pena imponēda secundum aliquā regulam vel statuta.ibidem.nu.9.

Appellās dꝫ īfra terminū facere fidē de pñtatiōe ałs iudex a q̄ mādabit executiōi snīaꝫ quā tulit credēs appellationē esse desertā.ibi.nu.11.

Appellās q lꝫ īpetrauerit iudices tñ ī termino nō se pñtauit an nihilominus possit corā iudicib⁹ impetratis appellationē psequ.ibi.nu.15.

Appellatione deserta pōt iudex a quo executioni mādare sententiam suam absq̄ alia citatione.ibidem.nu.14.

7 Appellans ab excōicatiōe dꝫ exprimere cām grauaminis.in.c.sacro.nu.5.de senten.excō.fo.179.

Appellatio ab excōicatione ad quid prosit.ibidem.nu.18.

3 Appellatio a subrogato in locum recusati coram quo ventilabit.in.c.si quis contra.nu.20.de fo.compe.fo.52.

Appellatio a delegato dabit ad appellātem.ibidem.nu.21.

Appellari quo casu liceat tertio.ibidem.nu.22.

Appellatio facta delegato epī vtrum possit coram eius vicario ventilari.ibidem.nu.15.

Appellari nō potest a sentētia vicarij ad eius epm.ibidem.nu.26.31.

5 Appellatione deserta ex negligentia partis iudex aliquo casu pōt ex suo officio ingrere de meritis ꝑpter q̄ fuerat appellatū ꝛ hoc qñ iudicis officiū exuberat secus si cōcerneret merū cōmodū priuatū.in.c.cōstitutus.nu.1.ꝛ.3.de appella.fo.114.

4 Appellatur ad papam a superiore non recognoscēte superiorē.in.c.j.nu.6.de proba.fo.2.

2 Appellari quo casu non possit ad papam omisso medio.in.c.cū te consulente.nu.1.de offi.dele.fo.81.

7 Appellari an possit statim viua voce ab interlocutoria.in.c.ad dissoluendum.nu.2.de despon.impu.fo.15.

7 Appellare nō possunt manifesti criminosi qñ scꝫ appellatio est friuola.in.c.quam perniciosum.nu.2.de vsu.fo.113.

5 Appellatio friuola nō admittitur.in.c.inter monasteriū.nume.15.de re iudi.fo.74.

1 Appellatio iudicialis suspēdit iurisditionē iudicis sꝫ appellatio extraiudicialis nō parit istū effectū.i.c.q꞉ ꝑpt.§.illud.nu.4.de ele.f.163.

3 Appellatione pendēte vel infra tp̄s datū ad appellandum nil innouatur etiā si talis sit sentētia q̄ trahat secum executionem.in.c.laudabilem.nu.6.vt lite penden.fo.217.

☞ Corsetus. Adde ꝙ appellatione pendente nihil debet innouari vt in rubro ꝛ nigro.ff.nil noua.appellatio.pendēte.c.appellatione.ij.q.vi.c.nō solū.de appel.lib.vi. Limita primo hāc regulā non hr̄e locū qñ appellās est psona suspecta vel fructus dilapidat siue res sit mobilis siue immobilis fructus seq̄strant.l.ab executione.C.quo.appel.nō re.istud voluit gl.in.d.c.appellatiōe.ꝛ voluit Bal.in.c.i.§.sancim⁹.in si.quo tēpo.mi.inuesti.pete.dꝫ.dilapidare dī ſm Bal.ibi si ꝯsumit in suos vsus cōuertēdo maxime ꝓdigaliter viuendo ꝛ refert Archi.vi.q.ij.c.q̄ reos. Limita scd̄o predictā regulā non habere locū qñ appellatio est expsse iuri ꝯtria.vt no.in.c.pastoralis.in noua.de offi.dele.ita refert Bal.in.d.c.i.§.sancimus. Limita tertio nisi appellatio esset friuola.vt in.c.cum appellationib⁹ friuolis.de appel.lib.vi. Limita q̄rto regulā esse verā quo ad ptes secus quo ad tertiū.ista est gl.celebris.in.l.creditor.in pn.in verbo pone.ff.man.quam allegat Bal.in.l.si qs filio.ff.de iniusto rupto testa.facit tex.ꝛ qd̄ voluit ibi domi.in.c.romana.§.in alium.de appel.lib.vj.ꝛ tex.sing.in.c.sup eo.ff.de offi.deleg.ſm do.Anto.in.c.vt debitus.de appel.ꝛ vide q̄ plene dixit.d.meus do.Barba.in.d.c.sup eo.ꝛ hoc voluit ibidē Domi.de san.gemi.expresse in.c.nō solū.sup gl.si.eo.titu.ꝛ lib.licet nō alleget glo.in.d.l.creditor. Limita quinto singulariter ſm Innoc.in.c.dilecte in Christo.quā ibi refert Abb.nu.2.fo.9.de excep.eam ꝓcedere respectu iudicis ꝛ nō respectu partis ꝛ sic intelligit qd̄ habet in aut.vt nulli iudi.in.c.sup hoc.ꝛ limita vt ibi per Bal. Limita sexto regulam esse verā in eadem causa secus in diuersa.istud dixit domi.Abb.in.c.q꞉ frustra.de vsu.nu.5.fo.62.ꝛ Laurē.de rodul.in tracta.de vsur.q.cxliij.ꝛ idē dic in litis pendētia ſm Bal.in.d.c.j.§.sancimus.vbi refert Inno.in.c.bone.de appel.ꝛ in.d.c.pastoralis.

1 Appellans spolians aduersariū suum possessione videt appellationi renuntiasse.in.c.ex parte.nu.6.de rescrip.fo.52.

Appellans an possit appellationi sue renūtiare inuito appellato.ibidem.nume.7.

Appellatus qui post lapsum bienñ vult prosequi appellationem facit locum appellanti qui ałs non posset prosequi habet tamen alia remedia dictus appellatus.ibidem.nu.8.

Appellatio minus legitima nō impedit libertatem conferendi beneficia.in.c.relatum.nu.3.de conces.preben.fo.57.

3 Appellans frustratorie ab aliquo grauamine nō est vlterius citādus.nisi ex benignitate.in.c.prout.nu.7.de do.ꝛ contu.fo.198.

1 Appellatio extraiudicialis an releuet appellantē.in.c.cōsiderauimus numero.4.de elec.fo.129.

5 Appellationis vim habet iter arripere ad principem si seruantur ea que seruari debēt in appellatione.in.c.dilecti filij.el.j.numero.1.5.ꝛ.6.de appella.fo.119.

Ad substantiam appellationis non est necesse exprimere verbum appello.sed sufficit equipollens.ibidem.nu.4.

Appellatio extraiudicialis non pōt fieri nisi ad illum superiorem qui potest adiri per viam querele.ibidem.nu.7.

7 Appellatio ab excōicatione operatur effectū snīe suspēsiuum ꝛ alium iurisditionis deuolutiuū.in.c.per tuas.nu.2.de sentē.excō.fo.126.

Appellatio notoria iniusta nō deuoluit causam ad iudicem ad quem.ibidem.nu.6.ꝛ.10.fo.128.

5 Appellari pōt a grauamine verbali qd̄ in futurum posset preiudicare.in.c.cum cessante.nu.5.et.8.de appel.fo.129.

5 Appellatio restituit appellantē ad eum statū in quo eā fuit post litem contestatam.secus ante.in.c.pastoralis.nu.30.de excep.fo.6.

2 Appellari non potest a sentētia pape sed bene potest quis contra eam restitui ꝛ supplicari.in.c.cum ex literis.nu.2.de restit.in integ.fo.159.et numero.17.fo.160.

Appellari licet nō possit a trib⁹ sentētijs cōformibus pōt tñ principi supplicari vt debeat iterū causa examinari.ibidem.nu.5.fo.156.

2 Appellari an possit a sententia arbitrorum.in.c.suspitionis.nu.7.de offi.deleg.fo.101.

7 Appellari an possit tertio in causa matrimoniali.in.c.fraternitatis.nu.21.de frigi.ꝛ male.fo.37.

7 Appellare pōt pars in cōmissis arbitrio iudicis si iudex inique arbitretur.in.c.sup his.nu.16.de accu.fo.58.

Appellari non pōt a pena legis sed an inciderit in penā vel nō super hoc sit ꝓnuntiatum bñ potest appellari.ibidem.nu.17.

7 Appellanti in causa matrimoniali interdici debet ꝙ cum alia nō contrahat lite pendente et si contraxerit separatur.in.c.tua fraternitas.nu.1.de sponsa duo.fo.18.

7 Appellatione pendēte pōt iudex a quo interdicere matrimonium cōtrahendū.in.c.tua fraternitas.nu.2.de sponsa du.fo.18.

3 Appellatio omnia rescindit vsq̄ ad publicationem testiū.in.c.pastoralis.nu.34.de cau.pos.ꝛ proprie.fo.161.

1 Appellari nō pōt a pena legis vel statuti.i.c.ex lris.nu.9.de ꝯsti.fo.39.

5 Appellatio interposita in absentia iudicis an valeat.in.c.cū parati.nu.16.de appel.fo.99.

5 Appellatur a sententia epī ad patriarcham.in.c.cum ex officij.nu.18.de prescrip.fo.37.

7 Appellatio a sententia excōmunicationis non admittitur quādo notorium est incidisse in excōicationē ałs secus.in.c.parochianos.nu.2.de senten.excō.fo.166.

4 Appellatio nō suspēdit censurā sꝫ bene presumptionē ipsius respectu iustitie ꝛ processus.in.c.qm̄.nu.25.de proba.fo.30.

5 Appellatio legitima eximit appellantē quo ad illā cām a iurisditione iudicis a quo.in.c.pastoralis.§.verū.nu.2.de appel.fo.121.

Appellatio nō suspendit iurisditionē iudicis a quo circa futura q̄ dependent a preteritis.ibidem.

Appellatio suspendit snīam lꝫ trahat secū executionē.ibi.nu.9.

3 Appellans a subrogato in locum recusati coram quo ventilabit.in repe.c.si qs cōtra clericū.nu.26.de fo.compe.fo.55.

Appellatio a delegato vadit ad delegantē.ibidem.nu.27.

Appellari quo casu lꝫ tertio.ibidem.nu.28.

Appellatio facta a delegato episcopi an possit coram eius vicario ventilari.ibidem.nu.30.

Appellari non pōt a sententia vicarij ad eius epm.ibidem.nu.13.

Appellare non potest vnus pro alio in ciuilibus regulariter nisi eius intersit.ibidem.nu.6.
Appellans & appellatus si hñt iudices diuersos superiores ad quē appellabit tā in appellatione extraiudiciali q̄ iudiciali.ibidē.nu.7.8.9.
Appellatus si nō detulerit appellatiōi aduersarij & ipse in alio articulo iȝ in eadē causa appellauerit talis appellatio defendit appellantē etiā respectu aduersarij.ibidem.nu.11.fo.127.
Appellatio minus legitima nō suspēdit iurisditionem iudicis nisi ei detulerit.ibidem.nu.24.
5 Appellatio vnius pdest alteri si cōi iure innef & sit eadē causa defensionis.in.c.vna sententia.nu.1.2.& seq.de appel.fo.139.
Si vnus ex pluribus ↄdēnatis appellet alijs scientibus & tacentibus si ipse nō prosequit appellationē pñt reliqui prosequi.ibidem.nu.5.
5 In appellatione a diffinitiua regulariter nō exprimit causa.in.c.consuluit.el.j.nu.4.de appel.fo.97.
Appellatur tūc demū in notorijs si in appellatione inferatur causa legitima obfuscante notorium.ibidem.
Appellatio tunc demum requirit expressionem cause si sumus in casibus in quibus non soleat appellari.ibidem.
6 Appellatio que est contra iuris dispositionem nō est admittenda.in.c.relatū.nu.3.de cleri.non resi.fo.18.
1 Appellatio interposita ab illo cuius nō interest nō valet.in.c.cū inter R.nu.3.de elec.fo.133.

3 **Apices** iuris nō cōsiderant vbi vertitur fauor ecclesie vel aie in.c.veritatis.nu.23.de dolo & ↄtu.fo.207.

7 **Apostata** quibus modis quis dicatur.in.c.j.numero.2.de aposta.fo.94.
Apostata dicitur ille irregularis qui etiam retento habitu & tonsura egressus est religionem nec viuit sub regula alicuius.ibidem.
Apostata qua pena puniatur.ibidem.nu.3.
7 Apostata an perdat priuilegiuȝ clericale.in.c.cōtingit.el.ij.numero.3.de senten.excom.fo.178.
2 Apostata nō dicit ille monachus q de vno monasterio transit in aliud nec incurrit irregularitatem:& quando.Anto.in.c.ex parte.nu.1.et.3.de temp.ordi.fo.38.
6 Apostata accipiens vxorē an possit puniri tanq̄ hereticus.in.c.de homine.nu.6.de cele.mis.fo.211.
7 Apostata dicitur etiam ille irregularis q deposito habitu sue religionis efficitur clericus secularis.in.c.fi.nu.1.de apo.fo.95.
7 Apostata an perdat ipso facto priuilegia clericalia.in.c.in audientia.nume.3.de senten.excom.fo.170.
6 Apostata potest aliquo respectu dici religiosus qui de vna religione transit in aliam.in.c.ioannes.nu.8.de regu.fo.157.
Apostata an efficiatur ille qui de vna religione trāsit in aliam lagiorē.in.c.sane.nume.6.de regu.fo.161.
6 Apostata dicitur quilibet religiosus non obediēs superiori.in.c.cum ad monasterium.nu.8.de sta.mona.fo.181.

7 **Apostolorū** vxores caste vt sorores cum eis viuebant.in c.cōsultationi.nu.3.de frigi.& male.fo.34.
7 Apostolorum dicta preferenda sunt legibꝰ ciuilibus etiam in decisionibus causarum.in.c.super illa.nu.4.de secun.nup.fo.51.
5 Apostoli qui sint tam dimissorij refutatorij q̄ reuerentiales.in.c.bone memorie.nu.9.de appel.fo.121.

4 **Approbans** vnum ad aliquod officium nō potest illum reprobare ad aliud vbi requiritur eadem idoneitas personaruȝ.in.c.presentium.nu.7.de testi.fo.63.
5 Approbatus ad vnuȝ officiū nō possum eūdē reprobare respectu eiusdem officij vel diuersi vbi consimiles persone admittūtur nisi ex noua causa superueniente.in.c.cum venerabilis.nume.55.56.de excep.fo.12.
Approbatus in iudicem potest reprobari in testem.ibidem.
1 Approbatus ad vnam dignitatem an videatur approbatus ad aliam vbi requiritur eadem idoneitas.in.c.scriptum.nu.16.de elec.fo.161.

7 **Arrha** an possit interuenire in matrimonio cōtrahēdo & quid ꝑm leges & quid ꝑm canones iudicat.in.c.gēma.nu.7.de sponsa.fo.11.
Arrhe si q velit a ↄtu resilire an restituent duplicate vel etiā quadruplicate & an recipiens eas sibi lucrifaciat.ibidem.nu.8.fo.12.

2 **Arbitri** nō possunt delegare vices suas.in.c.cuȝ a nobis.nu.1.de arbit.fo.174.
2 Arbiter siue iudex an possit esse testis sup gestis coram se.in.c.ij.nu.11.de arbit.fo.164.
5 Arbitri q cognoscūt sup cā suspicionis ipsius iudicis nō pñt super cā principali cognoscere.in.c.secūdo requiris.nu.14.de appel.fo.111.
Arbiter qs sit & qd arbitrator.in.c.qntauallis.nu.7.de iureiur.fo.145.
Arbiter pcedit seruato iuris ordine arbitrator pcedit iuris ordie nō suato corā quo procedit lite nō ↄte.nec snia dat in scriptis.ibidē.nu.9.
Arbiter nō iurat nec partes arbitrator vero sic & arbitrū iuratū parit officium iudicis.ibidē.nu.11.
Arbiter nō pōt pcedere diebꝰ feriatis arbitrator sic.ibi.nu.22.f.147.
Arbiter & arbitrator an si semel pronuntiauerunt possint mutare sententias suas.ibidem.nu.23.
Arbiter vel arbitrator an cogantur laudare.ibidem.nu.24.
Arbiter nō pōt snlaȝ ferre in ecclesia arbitrator sic.ibidē.nu.25.
Arbiter seu arbitrator an possint extēdere manū extra cōpromissum.ibidem.nu.26.
Arbitrium si continet manifestā lesionem & enormē potest p superiorē retractari.ibidem.nu.29.fo.148.
Que est ratio q̄ sententia arbitri nō reducit ad arbitriū boni viri sed arbitratoris sic.ibidē.in.d.c.quintauallis.nu.30.eo.ti.fo.eodem.
Arbiter an arbitrator sit is i quē est cōpromissum vt possit pcedere de iure & de facto sed in pronūtiādo de iure tm̄.ibidem.nu.43.fo.150.
Arbiter assumptus modo predicto si ferat sentētiā iniustā an valeat talis sententia.ibidem.nu.44.
1 Arbiter an possit interpretari sentētiā suā postq̄ tulit.in.c.j.nu.23.de postu.prela.fo.108.
1 Arbiter non acquirit partibꝰ nisi cū cessione.in proe.Greg.nu.23.fo.8.
5 Arbiter siue arbitrator et similes quo casu teneātur parti ad interesse respectu inique snle quā tulerūt in rub.nu.15.de appel.fo.86.
3 Arbitri nō possunt cognoscere sup aliqua re ex ↄsensu partiū cuiꝰ rei cognitio spectat ad maiores iudices.in.c.j.nu.29.de mutu.peti.fo.98.
2 Arbitri electi in cā suspicionis iudicis dñt dare ptibꝰ terminū ad ipsaȝ pbandā & pñt cogi p ipm iudicē cām expedire intra quē si nō expediūt pōt iudex iurisditionē reassumere.i.c.suspiciōis.nu.1.de off.dele.fo.101.
Arbitri electi sup recusatione iudicis pñt testes citare ipsos examinare & punire & partem in expēsis condēnare.ibidē.nu.2.
Arbitri tā volūtarij q̄ iuris si nō ↄcordāt cōpellunt eligere tertiū & qd in arbitratoribꝰ.vide in.c.suspicionis.nu.4.&.6.et.11.fo.101.
Arbitri eligentes tertium an debeant iudicare prout illi tertio videbitur.ibidem.
Arbitri iuris cogunt acceptare arbitri volūtarij secus.ibi.nu.8.fo.eo.
Arbitri iuris habent iurisditionem.ibidem.
Arbitri electi super suspicione iudicis an habeāt potestatē ordinariā vel delegatā.ibidem.nu.9.
Arbitri qui dederunt cōtrarias sentētias an cogātur eligere tertiū et si eligāt an possit vnam ex illis sentētijs approbare.ibidē.nu.11.
2 Arbitri non eligūtur in causa criminali.in.c.conquerente.nu.12.de restitu.spolia.fo.173.
3 Arbitri qñ sint eligendi in causa recusationis & coram quo proponi et probari debeat recusatio in repe.c.si quis contra clericum.nu.21.de foro compe.fo.55.
Arbitri iuris regulariter non eligūtur ex necessitate nisi in casibus a iure expressis idem in casibus similibus expressis.ibidem.nu.25.
5 Arbitri iudicis regulariter nō eligūtur nisi in casibꝰ a iure expressis.in.c.cum speciali.nu.3.de appel.fo.129.
3 Arbitri possunt cognoscere nulla iuris solennitate seruata.in.c.j.nume.11.de libel.obla.fo.94.
3 Arbiter semel recusatus nō pōt vlterius cōpelli ad pronuntiandum.in.c.causam que.el.ij.nu.2.de iudi.fo.42.
3 Arbitri iuris non eliguntur in ordinarijs iudicijs sed tm̄ in casibus a iure expressis.in.c.verū.nu.15.de fo.compe.fo.63.
7 Arbiter siue iudex delegatus an & qñ possint corrigere eoꝝ sententias etiam q̄ sint nulle.in.c.qualiter & qñ.nu.6.de accu.fo.59.
2 Arbitri in procedendo seruāt ordinē iudiciarium sicut iudices.in.c.cū dilectus.nu.4.de arbi.fo.171.
Arbitri possunt procedere diebus feriatis qñ dubitat ne cōpromissuȝ expiret.ibidem.nu.5.fo.172.
Arbitri non pñt cognoscere de alia re q̄ sit in cōpromisso expressa nisi sup pecunia vel adherentibus & connexis.ibidem.nu.8.10.11.
Arbiter potest ↄdēnare ↄtumacem in expēsis nō tm̄ potest ipsum mulctare nisi sit sibi data potestas a partibus.ibidem.nu.12.
Arbiter an possit pcedere parte absente & ↄtumace.ibidem.nu.13.
2 Arbitri non dicūtur habere iurisditionem.in.c.pastoralis.§.item.nume.5.de offi.deleg.fo.93.
2 Arbiter seu arbitrator non cogūtur acceptare si sunt minores.xxv.an.in.c.cum vicesimum.nu.5.de offi.dele.fo.104.
5 Arbitri in quos est compromissum vt pnuntient de iure tm̄ si iniuste pnūtiauerint reddunt laudū nullū.in.c.causam.nu.10.de re iudi.fo.63.
5 Arbitri siue arbitratores dicunt habere potestatē pro parte & non in solidū.in.c.fi.nu.7.de re iudi.fo.84.
Arbitri iuris an habeant delegatam vel ordinariam iurisditionem:& an si discordent teneant eligere tertium.ibidem.nu.21.
Arbitri iuris vel assumpti de consensu partium non possunt aliis cōmittere vices suas.ibidē.nu.22.
2 Arbitri nō possunt cognoscere causas q̄ impediunt per viam iurisditionis sed habent tātūmodo certam notionem.in.c.cum restitutionis.nu.4.de resti.in integ.fo.164.
Arbitri in quibꝰ casibꝰ nō possint assumi ēt ptibꝰ ↄsentiētibꝰ.ibidem.
Arbitri pñt cognoscere nō solū de expressis ī cōpromisso sȝ etiā de eo qd orit ex cōpromisso seu incidit in cā cōpromissi.ibidē.nu.5.
Arbitri an possint incidēter ↄcedere restitutionē in integrū.ibi.nu.6.

Arbiter

Archieps supplet negligẽtiam epõrum in notorijs maleficijs.ibidem.
5 Archieps põt visitare etiã dioceses suoꝝ suffraganeoꝝ ꝛ audire cõfessiones ꝛ absolutiones facere.in.c.cum ex officij.nu.2.de prescrip.fo.36.
Archieps habet aliquo casu iurisditionem in subditos suffraganeoꝝ.ibidem.ꝛ nu.2.
Archieps põt visitare monasteria ꝛ alia loca pia sue puĩcie.ibid.nu.3.
Archieps an iure possit excõicare subditos suffraganei denegantes sibi aut procurationes aut hospitalitatem.ibidem.nu.11.
Archieps cõcurrit cũ suffraganeo siue negligente siue non in visitatione diocesum ꝛ prefertur archiepiscopus.ibidem.nu.16.fo.38.
7 Archieps est ordinarius epõꝝ qui sunt in eiꝰ dioces.in.c.antiqua.nu.3.de priuile.fo.143.
2 Archieps põt cõmittere causam subdito sui suffraganei nõ tñ potest ipsm cogere ad accipiendum.in.c.pastoralis.nu.1.3.5.de offi.ordi.fo.117.
Archieps hꝫ iurisditionẽ in epõs suos citra depositionẽ.ibidẽ.nu.2.
Archieps quã iurisditionẽ habeat in subditos suffraganeoꝝ suorum.ibidem.nu.8.et.11.
Archieps an succedat in oĩbꝰ in quibꝰ epũs est negligẽs.ibi.nu.10.ꝛ.12.
2 Archieps potest sine pallio celebrare in certis diebus.in.c.si.nu.1.de transla.epis.fo.9.
Archieps qñ celebrat pro defunctis nõ põt celebrare cuꝫ pallio nisi ex priuilegio.ibidem.nu.2.
Archieps extra suam prouinciam an possit celebrare in pontificalibus cum licentia parochiani vel diocesani vel sine.ibidem.nu.4.
Archieps vel eps si voluerint ordinare clericos extra prouinciã de quorum licentia possunt ordinare.ibidem.nu.5.
Archieps an vtat pallio qñ celebrat pro defunctis.ibidem.nu.6.
1 Archieps vel eps an possit cõstituere nouã dignitatẽ i ecclesia sua sine licentia pape.in.c.cum olim.nu.2.3.et.6.de consue.fo.97.
7 Archieps est iudex suoꝝ suffraganeoꝝ in nõ requirẽtibꝰ depositionẽ vel qñ nõ agitur ad depositionem.in.c.si quis eps.nu.3.de accu.fo.52.
Archieps cũ suis suffraganeis põt cognoscere de crimine qð exposcit depositionẽ sed nõ potest diffinire qꝛ hoc spectat ad solum papam.ibi.
6 Archieps hꝫ iurisditionẽ in cõcernentibus facta prouincie.in.c.ea noscitur.nu.2.de his q̃ fiunt a prela.fo.68.
2 Archieps nõ põt vti pallio ex ecclesiã.in.c.i.nu.5.de aut.ꝛ vsu pal.fo.7.
Ab archiepis processiões debẽt fieri cũ indumẽtis archiepalibꝰ.ibi.nu.6.
Archieps põt vti pallio in ecclia sue prouincie lꝫ exempta.ibidẽ.nu.7.
Archieps potest vti pallio in ecclesijs sue prouincie.ibidem.nu.8.
Archieps dꝫ cum pallio sepeliri.in.c.ij.nu.1.eo.tit.
Archiepm põt archieps inuitare ad celebrãdũ nõ tamẽ potest ei pallium cõmodare.ibidem.nu.3.
Archieps trãslatus ad aliũ archiepatum dꝫ sepeliri cũ ambobus pallijs ꝛ palliũ nõ remanet in ecclia ad quem fuit promotꝰ.ibidẽ.nu.7.fo.8.
5 Archieps aliqñ litigat coram suo suffraganeo.in.c.dilecti filij.el.ij.nume.13.de appella.fo.135.
2 Archieps vocat electꝰ si adhuc nõ sit cõsecratus aut nõ habuit palliũ.Anto.in.c.post translationem.nu.2.de renun.fo.30.
3 Archieps an succedat in omnibus in quibꝰ eps est negligẽs.in repe.c.si quis cõtra clericum.nu.40.de foro compe.fo.57.
2 Archieps siue eps ante cõsecrationẽ põt exercere ea q̃ sunt iurisditionis sꝫ nõ ea q̃ sunt ordinis:ꝛ ponit quã iurisditionẽ hꝫ.Anto.de but.in.c.i.nu.5.de transla.prela.fo.18.
Archieps an possit ad epatũ trãsferri ꝛ sic descẽdere ad minorẽ dignitatem ꝛ idem in episcopo.ibidem.nu.7.
2 Archieps nõ hꝫ iurisditionem in subditos suffraganei nisi suffraganeus sit negligens.in.c.quãto.nu.6.de offi.ordi.fo.114.
2 Archieps an habeat iurisditionẽ in subditos suffraganei publice delinquẽtes.in.c.ad extirpãdas.nu.3.de fil.presby.fo.53.
7 Archieps quã ꝛ qñ hꝫ iurisditionẽ in subditos suffraganeoꝝ suoꝝ.in c.nostro.nu.1.et.3.de peni.ꝛ remis.fo.162.
6 Archieps an p̃sumat scire vacationẽ beneficij existentis in diocesi sui suffraganei.in.c.ex parte astensis.nu.13.de conces.preben.fo.61.
Archieps nõ hꝫ iurisditionẽ in diocesi sui suffraganei nisi in casibꝰ expressis ꝛ ideo eius negligentiã nõ supplet.ibidẽ.nu.16.
Archieps cõfert qñ suus suffraganeꝰ nõ vult cõferre.ibi.nu.17.fo.64.
2 Archieps quibꝰ casibꝰ possit se intromittere circa subditos suffraganeoꝝ.Anto.in.c.ij.nu.7.de eta.ꝛ quali.fo.42.
3 Archieps est iudex subditorũ sui suffraganei in cã appellationis.in.c.ex parte.nu.13.de resti.spo.fo.184.
3 Archieps non est iudex subditoꝝ suoꝝ suffraganeoꝝ.in.c.cõquerente.nu.12.de resti.spo.fo.173.
2 Archieps potest vti pallio in omnibꝰ ecclesijs sue prouincie.in.c.cum sis.nu.1.de transla.epi.fo.9.
Et vti qñ celebrat missam in diebus solẽnibus.ibidem.nu.2.
Archieps q dꝫ cõsentire si vult celebrare cũ pallio extra prouinciã.ibidẽ.
7 Archieps an possit de criminibꝰ obiectis cõ electum in epm cognoscere.in.c.super his.nu.19.de accu.fo.58.
6 Archieps põt visitare prouinciã ꝛ procurationes recipere etiã epo nõ negligentie.in.c.cum nuper.nu.1.de censi.fo.205.
7 Archieps non potest deponere subditos sui suffraganei nisi crimina sint notoria vel nisi archieps etiam iure legationis fungat.in.c.dilectꝰ filius.el.ij.nu.3.de simo.fo.76.
7 Archieps est ordinarius omniũ epõꝝ sue prouincie poterit eos interdicere ꝛ excõicare quinimo hoc poterit facere etiaꝫ eius vicarius.in.c.postulatio.nu.11.de ele.excõ.fo.126.
3 Archieps põt eligi i iudicẽ a subditis suffraganei lꝫ suffraganeꝰ ignoret.in.c.significasti.nu.12.de foro compe.fo.86.
2 Archieps ante pallij traditionẽ nõ vocat archieps.Ant.in.c.nisi specialis.nu.2.de aut.ꝛ vsu pal.fo.21.
1 Archieps hꝫ potestatem confirmãdi electionem suffraganei sui.in.c.cum dilecti.nu.3.de elec.fo.152.
2 Archieps vtit pallio in sua ecclesia ꝛ in ecclesijs sue prouincie certis temporibus.in.c.ad honorẽ.nu.3.de aut.ꝛ vsu pal.fo.8.
1 Archieps nõ hꝫ iurisditionẽ in subditos suffraganei p appellationẽ.in.c.ab excõmunicato.nu.13.de rescrip.fo.28.
6 Archieps lꝫ possit suos suffraganeos excõicare tñ nõ põt eos deponere nec priuare:qꝛ nullus citra papã põt hoc facere.in.c.ex tue deuotionis.nu.8.et.9.de cleri.non resi.fo.20.
1 Archieps hꝫ iurisditionem ordinariam in suffraganeis id est epis prouincie.in.c.suffraganeis.nu.1.de elec.fo.130.
1 Archieps dꝫ eligi a canonicis cathedralis ecclesie ꝛ nõ a suffraganeis nisi ex consuetudine simul admittãtur.in.c.bone memorie.el.ij.nu.3.de postu.prela.fo.113.
5 Archieps cognoscit inter subditos sui suffraganei bene est recusatus a partibus.in.c.cum speciali.nu.5.de appel.fo.129.
7 Archieps dꝫ esse in qualibet prouincia cuꝫ decem episcopis.in.c.sicut olim.nu.1.de accusa.fo.67.
Archiepi p̃sumunt scire vacationes bñficioꝝ q̃ sunt in prouincia ex eo qꝛ debẽt tenere in prouincia personas q̃ sibi hoc referant.ibidẽ.nu.2.
Archieps põt visitare totã prouinciã etiã nõ apparente negligẽtia suffraganeorum.ibidem.nu.4.
7 Archipresbyter cathedralis ecclesie aliquo respectu cẽsetur vicarius epi in.c.olĩ vtrinsq.nu.12.de peni.ꝛ remis.fo.160.
2 **Ardua** que dicant.Anto.in.c.ad hec.in princi.nume.1.de offi.archidia.fo.66.
7 Ardua explicare nõ debet papa sine consilio cardinaliũ.in.c.per venerabilem.nu.20.qui filij sint legi.fo.42.
☞ Corsetus.Ex quo infert do.meus in.d.c.edoceri.in.x.col.qꝫ multo fortius inferior prelatus non põt explicare ardua sine cõsensu sui capituli.vt in.c.nouit.ꝛ in.c.quãto.de his que fiunt a prela.si papa nõ potest ea explicare sine consensu cardinalium.ꝛ alibi retulit Bal.quod cum ambasiatores perusini proposuissent vrbano certa negotia refert respondisse vrbanum quod illud erat consistoriale tanq̃ arduũ ꝛ credo ipsum hoc dixisse in.d.l.cum multa.ꝛ vide glo.iij.dist.porro.q̃ dicit quod metropolitanus in consilio suo prouinciali põt edere canones in paruis negotijs:sed in arduis nõ potest.faciat singulare dictum Spec.in tit.de deleg.§.nunc ostendendũ.ver.xxiiij.quod refert Abb.in.c.quãto.de iureiuran.ꝛ in.c.venerabilem.de elec.quod quando dubitatur de periurio clarissimorũ regũ tũc tanq̃ res sit ardua eius interpretatio spectat ad romanum pontificem ꝛ ita procedit tex.in.d.c.venerabilem.sit agitur de dubio periurio personarum inferiorum ꝛ interpretatio spectat ad episcopum.ꝛ ita procedat quod no.in.c.quanto.prealleg.et habetur Exod.xviij.c.qꝫ ardua ꝛ maiora referebant summo sacerdoti.ꝛ facit.c.ad hoc.de offi.archi.vbi archidiaconus refert ardua ꝛ maiora ad episcopatum:ꝛ pulchre dicit Bar.in.c.cum omnes.de cõsti.quod quando venduntur res magne ecclesie absentes quod not.pro intellectu glo.in c.presentium.de testi.lib.vi.ꝛ idem Bald.in.l.si.C.de here.institu.dixit magnas et arduas causas cõmitti debere magnis aduocatis.facit ad hoc glos.in.l.quod si nolit.§.quod si mancipium.ff.de edil.edi.et idem Bal.in.l.parentes.C.de testi.dixit qꝫ causa ciuilis ꝛ ardua equiparatur criminali.ꝛ idem voluit in.c.ad nostrã.de proba.ꝛ no.Bar.in.l.admonendi.ff.de iureiuran.et ideo frater non admittitur pro fratre ad alterius impugnationem in causa ciuili ardua.quod dictum est stupendũ an mulier possit testificari in causa ciuili ardua sicut non potest in causa testamentaria ꝛ criminali.vide Jac.de are.in.l.qui testamẽto.§.mulier.ff.de testamen.ꝛ Bal.in.l.i.C.man.ad si.dixit quod salarium procuratoris non potest excedere summam cẽtum florenoꝝ.vt dicit ibi glos.Bal.dicit ibi hoc esse verum nisi causa esset ardua:puta qꝛ ageretur de vita hominis.qꝛ tũc nullum est taxatum salarium a iure.ideo dicit qꝫ aduocati episcoporum ꝛ abbatum quãdo agitur de eis priuandis a dignitatibus possunt recipere magnum salarium:allegat in arg.l.si pater.ff.de dona.per quam.l.hoc tenebat ibi Ray.de forli.bene facit glo.ibi que equiparat honorẽ vite.ꝛ Inno.in.d.c.edoceri.dixit quod inter ardua cõnumeratur creare officialem seu procuratorem generalem.et docto.concludunt ibi hoc esse verum quando queritur de statu ꝛ libertate monasterij.facit quod voluit Bal.in.l.ex hoc iure.ff.de insti.ꝛ iure vbi quesiuit an ciuitas possit eligere perpetuam potestatẽ id est donec vixerit seu alium officialem.allegat Host.in.c.si.de iudi.vide ibi Abb.in.ij.col.ibi:vltimo litera facit in argu.

2 Assessor alicuius delegati an debeat eligi de cõsensu partiũ.in.c.super questionũ.§.verum.nu.5.de offi.deleg.fo.88.

3 Assessores quod officiũ habeãt.in.c.ij.nu.13.de iudi.fo.9.
Assessor non potest torquere nisi in presentia sui ordinarij.ibidem.

7 **Astrologia** nõ est sciẽtia ꝓhibita a iure.in.c.ex tuaꝝ tenore.nu.6.de sortile.fo.119.
Astrologi nõ peccãt qñ aliqd ꝑdicũt prout indicãt motus superiores nisi credãt ꝙ tales motus nõ solũ inclinẽt sꝫ necessitẽt ⁊ idẽ est in alijs maxime rusticis q ſm cursum stellaꝝ seminãt vel aliud faciũt.ibi.nu.7.

4 **Attestationes** minus validas põt partes ratas habere.in.c.ꝯstitutus.nu.5.de attesta.fo.62.

4 Attestationes ⁊ ꝯfessio facte corã arbitro faciũt fidẽ corã iudice secus si corã arbitratore.in.c.quintavallis.nu.19.de iureiur.fo.147.

4 Attestationibus publicatis põt actor ad corroborandã probationem suam testes producere.in.c.cum clamor.nu.2.de testi.fo.85.
An indistincte liceat publicatis attestationibus cũ ꝓceditur p inquisitionem testes de nouo ꝓducere vel aliquos repetere.ibidem.nu.3.

5 Attestationes ⁊ ꝓbationes inter alios acte alijs nõ ꝑiudicãt ꝓut sententia.in.c.ꝗuis.nu.4.de re iudi.fo.83.

4 Attestationes recepte ſm formã.c.significauit.de testi.an valeant si is qui produxit agat contra alios.in.d.c.significauit.nu.9.fo.77.

4 Attestationibus publicatis an ⁊ qñ testes sint recipiendi.in.c.ex tenore.nu.7.de testi.fo.67.

4 Attestationes nullas partes possunt ratificare licet non possint ratificare acta nulla que sunt de substantia iudicij.in.c.cum causam.el.ij.nume.20.de testi.fo.71.

4 Attestationibus publicatis nõ potest opponi cõtra personas testium in.c.presentium.nu.2.de testi.fo.62.

2 Attestationes publicatas nõ põt pars aduersa infringere si añ publicationẽ inscio iudice ipsas plegit.i.c.cũ olim.nu.3.de offi.deleg.fo.97.

4 Attestationes ꝓductas partes possunt cõi cõsensu approbare in alia causa ⁊ ad alium effectum.in.c.veniens.nu.ij.de testi.fo.72.
Attestationes facte in iudicio summario nõ faciũt fidem in plenario.ibidem.nume.12.fo.71.
Nunquid attestationes quo ad substãtiã ꝓbationis ⁊ ad modũ ꝓcedendi plenarie recepte faciãt fidẽ in plenario vel alio iudicio.ibidẽ.nu.13.
Publicatio facta de attestationibus productis in iudicio summario non impedit productionem testium in iudicio plenario.ibidem.nu.15.
Attestationes facte in vno iudicio faciunt fidem ad reprobandum in alio iudicio ſm dictum primo contrarium.ibidem.nu.16.

5 **Attentata** pendente appellatione iudiciali vel extraiudiciali:an sint ipso iure irrita vel veniant irritanda.in.c.consuluit.nu.8.de appel.fo.98.

5 Attentata cõtra appellationẽ legitime interpositã reuocanꝫ ante oĩa nõ solũ si fuerit appellatũ a iudice sed etiã ab aduersario extraiudicialiter.in.c.dilectis.nu.13.et.14.de appel.fo.124.

5 Attẽtati via qñ agiꝫ satis est ꝙ ꝓbeꝫ possessio tpe appellationis.in.c.bone memorie.nu.19.de appella.fo.119.

5 Attẽtata post appellationẽ reuocanꝫ p remediũ attẽtati nisi causa eẽt cõmissa appel.remota.in.c.vt debitus.nu.17.de appel.fo.127.

2 Attentata post appellationẽ an retractenꝫ siue appellatio sit extraiudicialis siue non.in.c.dilecti.nu.4.de maio.⁊ obe.fo.128.

2 Attentata post appellationẽ legitimã ab interlocutoria sunt ipso iure nulla.in.c.sup questionũ.§.si.nu.4.de offi.deleg.fo.92.

5 Attentati remedio qñ agiꝫ etiã in beneficialib⁹ nõ oportet iustificare possessionẽ.in.c.bone memorie.nu.21.de appel.fo.119.

5 Attẽtata post ⁊ ꝯtra appellationeꝫ extraiudicialẽ sunt ipso iure nulla in.c.ad audientiã.nu.4.de appel.fo.106.

5 Attẽtata post appellationẽ qñ cã erat cõmissa appel.remota non sunt nulla licet possint reuocari per viam querele.in.c.pastoralis.nume.11.⁊ 15.de appel.fo.120.

7 Attẽtata post nũtiationẽ noui opis sunt irritanda secus post appellationẽ extraiudicialẽ ⁊ q̃ sit rõ differẽtie.in.c.i.nu.9.de no.ope.nũ.fo.135.

4 **Articuli** qñ admittuntur pars non est citanda sed qñ producuntur sic.in.c.ij.nu.15.de testi.fo.36.

5 Articuli non sunt admittendi qñ veniunt contra decisionem alicuius textus in.c.cum liceat.nu.14.de prescrip.fo.30.

4 Articuli noui non dependẽtes antiqui contrarij directe ⁊ indirecte ⁊ quid sit articulus.in.c.fraternitatis.nu.8.de testi.fo.52.
Qualitates q̃ de necessitate facti non includunꝫ in articulis lꝫ possent includi non videntur deducte.ibidem.nu.10.

5 Articulans non fatetur.in.c.cuꝫ venerabilis.nu.58.de excep.fo.12.

2 Articuli fiẽdi sup cessatiõe doli vel met⁹ debẽt fieri affirmatiue nõ negatiue ſm formam traditam.in.c.sup hoc.de renũ.ibidem.nu.28.fo.13.

4 Articulus receptionis testium an sit delegabilis in criminali vel in ciuili causa.in.c.si qui testium.nu.1.de testi.fo.43.
Articulus fidei quid sit et eius diffinitio ⁊ quot sint.in rub.nume.2.de summa tri.⁊ fi.catho.

7 **Artifices** experti in aliqua arte quib⁹ iudex iniungit vt debeant aliquid estimare an cogãꝫ siue possint cõpelli deponere ſm ꝯsciẽtiã.in.c.cũ dilectus.nu.1.de purg.cano.fo.148.

2 Artifices pñt ꝯueniri nõ solũ sub eoꝝ rectore sed etiã sub maiore iudice loci.in.c.cum ab ecclesiaꝝ.nu.8.de offi.ordi.fo.112.

6 **Auaritia** dicitur quedã idololatria ⁊ mater omniuꝫ maloꝝ.in.c.auaritie.nu.1.de prebend.fo.24.

4 **Autoritates** iuris diuini pñt allegari in decisionib⁹ causarum.in.c.in omni.nu.1.de testi.fo.37.

6 Autoritates sanctoꝝ patrũ valẽt multũ in decisionibus causaꝝ lꝫ non fuerint romani pontifices.in.c.cum sint.nume.2.de decimis.fo.148.
Autoritas consuetudinis non est leuis sed magna.in.c.cum cõsuetudinis.2.de consue.fo.97.

2 Autoritas tutoris per metum adhibita non validat actum.in.c.ij.nu.14.quod metus causa.fo.149.

6 Autoritates sctõꝝ pñt adduci ad declarationẽ causaꝝ ⁊ an dcã sctõꝝ ꝑferãꝫ dictis sũmoꝝ põtificũ remissiue.i.c.certificari.nu.1.d sepul.f.136.

6 Autoritas alicuius sancti coadiuuata autoritate iuris diuini preualet autoritati summi pontificis.in.c.tua.nu.6.de decimis.fo.151.

1 Autoritas iudiciaria facit presumere omnia solẽniter acta.in.c.bone memorie.el.j.nu.6.de elec.fo.141.

2 Autoritates sacre scripture pñt allegari ad decisionẽ causaruꝫ.in.c.j.nu.4.de offi.deleg.fo.72.

7 Autoritates autoꝝ dãnatoꝝ possunt allegari tanꝗ̃ rationabiles sed non tanꝗ̃ autorizabiles.in.c.fraternitatis.nu.6.de here.fo.90.

6 Autoritates sanctoꝝ possunt licite allegari in defectum canonum.c.cum apostolica.nu.4.de his q̃ fiunt a prela.fo.68.

2 Autoritas illa quos deus ꝯiunxit homo nõ separet quõ intelligatur.in.c.inter corporalia.nu.6.de transla.epis.fo.3.Et in.c.lꝫ.nu.2.eo.titu.

1 Autoritas supioris itelligiꝫ excepta in iuramẽtis qđ est verũ qñ ꝑstaꝫ sup re subiecta ipsi superiori.in.c.constitutus.nu.8.de rescrip.fo.61.

7 Autoritates noui ⁊ veteris testamenti possunt allegari in decisionib⁹ causarum.in.c.qualiter ⁊ qñ.el.ij.nu.2.de accusa.fo.65.
Autoritas alicuius sancti fulcita autoritate noui vel veteris testamẽti ꝑfertur constitutioni papali etiam in decisionibus causarũ:als secus si non concurreret autoritas noui vel veteris testamenti.ibidem.

7 **Auxiliator** siue prestans opem tenetur ad dãnũ vel ad interesse sicut principalis nisi agatur criminaliter.in.c.si culpa.nu.2.de iniur.fo.104.

1 Auxiliantes debẽt pati eam penam quã principales patiuntur.in.c.j.nu.27.de postula.prela.fo.109.

7 Auxiliũ legis nõ dꝫ quis inuocare si in legẽ committit.in.c.qi frustra.nu.25.de vsur.fo.104.

1 Auxilium dei in oĩ tpe inchoãdo inuocãdũ est.in proe.Greg.nu.1.fo.2.

7 Auxiliari ⁊ consulere ⁊ fauere sunt diuersa:⁊ statutum loquens in vno non verificatur in alio.in.c.si aduersus.nu.2.de here.fo.92.

Sequitur de litera.B.

7 **Banna** ⁊ edicta q̃ hoĩes efficiũt ⁊ sup qbus fiãt.in.c.si.nu.4.qui matri.accu.pos.fo.44.

3 Bãnitus teneꝫ cõstituere procuratorem.in.c.intellegim⁹.nu.5.de iudi.fo.23.

3 Bãnitus an dicaꝫ vagabũd⁹.i.c.si.nu.14.de fo.cõpe.f.90.

6 Bãnitũ occidẽs nõ gaudet priuilegio statuti qñ ipse dolose ꝓcurauit dãnũ.in.c.postulastis.nu.7.de ꝯces.preben.fo.63.

7 Bãnito cõicare nõ đi ille q procurat vt inducat ipm ad satisfactioneꝫ.in.c.cum voluntate.nu.4.de sen.excom.fo.180.

5 Bannitus põt alium bãnitum impune occidere stãte statuto ꝙ bãnitus posset impune occidi.in.c.dilecti.filij.nu.10.de excep.fo.14.
Bãnitus ex forma statuti nõ põt nec agere nec excipere nec vnus bãnitus potest agere nec excipere cõtra alium bãnitum.ibidem.11.

6 Bãnitus si potest impune offendi filius potest offendere patrem bannitum.in.c.j.nu.9.de conuer.infide.fo.172.

1 Bãnimẽta sufficit ꝙ fiãt in principaliorib⁹ locis ciuitatis ⁊ nõ reqriꝫ ꝙ in oĩ tpe fiãt ad hoc vt ligẽt in.c.cognoscẽtes.nu.11.de ꝯsti.fo.19.

6 Bãnitus cũ publicatione bonoꝝ si restituaꝫ an recuperet bona legitime in alioꝝ alienata.in.c.j.nu.1.de parochijs.fo.141.

2 **Baptismus** etiã datus a pagano imprimit characterẽ.Ant.in.c.ꝯsultationi.nu.4.de tẽp.or.fo.40.

7 Baptizatus ⁊ filij baptizãtis seu leuãtis sunt adinuicem fratres spiritualis.in.c.j.nu.4.de cogna.spiri.fo.26.
Baptizãs seu leuãs põt ꝯhere mrimo.cũ sorore leuati seu baptizati.ibi.

1 Baptisma tollit pctã ⁊ eoꝝ penã.Cõfessio ⁊ corpus xpi tollũt peccata nõ penã.in.c.i.§.vna vero.nu.3.de summa tri.et fi.catho.fo.13.

7 Baptisma abluit crimina etiã quo ad penã ⁊ an sit verũ in foro fori.in c.gaudemus.nu.6.16.de diuor.fo.47.

7 Baptizandi se volũtatem habens pro baptizato habetur.in.c.cum in eccle.nu.5.de simo.fo.20.
Baptismus etiam collatus a laico tenet.ibidem.

6 Baptismus est adeo substantiale sacramẽtum ꝙ sine eo nemo põt saluari.in rub.nu.1.de baptis.fo.213.

1 Baptismus non est articulus fidei:sed sacramentum.in rubri.nume.3.de summa trini.⁊ fide catho.fo.11.

3 Beneficium adiudicatur illi q̃ pbat cõferentẽ fuisse in potestate conferendi tẽpore collationis ⁊ succumbens potest agere de ppꝛietate conferendi cũ ipso collatore.in.c.cum olim.nu.1.de cau.pos.⁊ ppꝛie.fo.162.

5 Beneficij priuatio nõ fit ex omi pctõ mortali.in.c.iij.nu.11.de iudi.fo.4.

6 Beneficia debent pure renunciari.in.c.inter cetera.numero.4.de prebendis.fo.28.

Beneficia vacatura nullus citra papam põt conferre.ibi.nu.6.

Beneficiũ vacaturũ alicui collatũ a papa ideo sibi debetur vt si postea conferatur alteri sit nulla collatio.ibi.nu.7.

3 Beneficium non vacãs non potest conferri certe persone sed alicui collegio sic.in.c.cum venissent.nu.10.de resti.spo.fo.174.

Beneficium vel ecclesia si est concessum vel concessa alicui in titulũ potest cui est facta concessio ingredi possessionem ⁊ administrare propria autoritate.ibi.nu.15.

1 Beneficium si fuit datum secũdo impetratori anteq̃ primus impetrator presentet literas suas quid erit agendum.in.c.abbatem.nuñ.3.de rescrip.fo.27.

7 Beneficium illius qui deponitur in curia an dicatur vacare in curia.in.c.ad petitionem.nu.4.de accusa.fo.63.

1 Beneficium impetratum ab illo qui lꝫ non sit clericus tamen vadit in habitu clericali non potest per ipsum obtineri.in.c.cũ adeo.numero.3.de rescriptis.fo.59.

6 Beneficium primũ tũc vacat p adeptionẽ secũdi qñ ad scõm beneficiatus est pene trãslatus.in.c.j.nu.5.⁊ nu.8.de ele.coniug.fo.14.

6 Beneficium põt retineri ex diuersis titulis ⁊ vnum titulũ acceptando alteri non renuntiat ꝯfirmatio vero ex pluribus titulis non põt fieri.in.c.post electionem.nu.4.de concef.preben.fo.59.

☞ Corse. Et vide bonã cautelam p eũ.⁊ dñs Cardi.dicit ibi q̃ qui est in possessione beneficij potest se defendere ex duabus collationibus.⁊ dicit se alibi non legisse.in contrarium facit tex.in.c.cum olim.de re iud.vbi ille qui obtinet beneficium a papa ⁊ postea ab ordinario videt facere inclusionẽ pape.dñs meus Barba.ibi dicit q̃ tex.d.c.post electionẽ.limitatur ⁊ restringitur non habere locum quando prima collatio fuit obtenta a papa.⁊ dicit hoc menti tenẽdum:qꝛ nullus in.c.post electionem tetigit:vel dic qꝛ collatio facta per inferiorem ad confirmationem collationis nulle facte per papam non valet.⁊ sic dictũ.c.cum olim.intelligitur quando collatio facta per papam nõ valebat qꝛ collatio inferioris facta in ꝯsequentiam confirmationis nullius nõ valet:qꝛ si non tenet principale nec accessorium.vñ do nouũ intellectũ q̃.d.c.post electionem procedit qñ quis consequitur varios titulos habiles seu pcedentes ex capitibus habilibus ⁊ de per se:secus si ex capitibus inhabilibus.⁊ secunda collatio facta p inferiorem veniat accessorie ad concessionem pape que erat nullius momenti:qꝛ tunc dicit venire potius ad elusionẽ q̃ ad cõfirmationem.⁊ ita recte intuẽti videtur sentire ille tex.⁊ videntur sentire hoc do.Ant.⁊ do.Jo.de imo.ibi.

7 Beneficiũ si efficiat censuale p collusionem fraudulẽter factam clerico priuatur ipso beneficio.in.c.audiuimus.nu.1.de collu.dete.fo.71.

1 Beneficium potest vacare tanto tempore q̃ eius collatio ptinet ad papam.in.c.cum accessissent.nu.1.de consti.fo.26.

6 Beneficiatus si permittat se super alio beneficio intitulari priuat primo beneficio aliquando ipso iure aliquando per sentẽtiã.in.c.ex parte.nu.8.de cleri.non resi.fo.20.

6 Beneficia que requirunt residentiam.in.c.extirpande.§.qui vero.numero.8.de preben.fo.38.

2 Beneficium qd potest vacare per renuntiationem potest conferri certe persone et ratio est qꝛ cessat votum captande mortis.in.c.ex parte.el.j.nu.2.de offi.deleg.fo.77.

7 Beneficium simoniace acquisitũ in manib⁹ cuius debet consignari vel cedi.in.c.de regularibus.nu.2.de simo.fo.75.

Beneficium si fuit renũtiatũ in manib⁹ epi an possit eps absq̃ alia sententia illud alteri conferre ⁊ renuntiantem possessione priuare.in.c.accepta.nu.5.et.7.de resti.spol.fo.167.

Beneficium curatum si fuit datum alicui petenti alia beneficia perdit illa ipso iure non autem eorum possessionem sine cause cognitione.ibidem.numero.6.

6 Beneficiũ in cõmẽdã habẽtes non dicũtur habere beneficiũ suũ.in.c.cum olim.nu.3.de rerum permu.fo.90.

6 Beneficium curatum nõ datur existẽti in sacris si est ante tempus promotus in.c.illoꝝ.nu.3.de preben.fo.31.

6 Beneficio cessionis bonoꝝ non potest renũtiari etiam per iuramentũ in.c.lator.nu.2.de pigno.fo.63.

2 Beneficiũ lꝫ sit indiuiduũ quo ad titulũ tñ ei⁹ fructus pñt inter duos diuidi.Ant.in.c.pposuit.nu.2.et.6.de fil.psby.fo.53.

3 Beneficiũ habitũ per simoniã nõ retinet cũ consciẽtia etiam si peregerit penitentiam.in.c.cum super.nu.8.de cõfes.fo.225.

2 Beneficium vni ex consanguineis collatũ põt eo mortuo alteri cõsanguineo ꝯferri.Anto.in.c.ex transmissa.nu.7.de fil.psby.fo.53.

6 Beneficia duo curata si simul ⁊ semel vni cõferũtur dat sibi electio qd velit acceptare.in.c.de multa.nu.11.de prebẽ.fo.36.

Beneficij retẽtio põt fieri ppter expẽsas quas ibi feci vel quas feci circa clericum defunctum.ibidem.nu.14.

Beneficium curatum quid sit vel ecclesia curata.ibidẽ.nume.24.fo.39.

2 Beneficiũ q̃ fuerit sponte vel coacte renũtiatũ an admittat huiusmodi pbatio simul.in.c.super hoc.nu.51.de renũ.fo.16.

1 Beneficia pmoti ⁊ trãslati in epm vacãt ipso iure.in.c.cum in cunctis §.cum vero.nu.3.de elec.fo.125.

Beneficia pmoti in curia an vacent in curia vel extra.ibidem.nu.4.

Beneficia priora an vacent si electus de facto administrat anteq̃ sit cõfirmatus.ibidem.nu.10.

2 Beneficium primum an vacet statim q̃ quis adeptus est scdm.in.c.admonet.nu.11.de renun.fo.11.

6 Bñficiũ lꝫ sit vacãs tñ de facto puta qꝛ alius de facto possidet non põt conferri anteq̃ remoueat talis possessor a possessione.in.c.cuꝫ nostris.nu.8.et.19.de concef.preben.fo.58.

6 Beneficiũ vacans siue de iure siue de facto an ⁊ quo casu posset conferri ⁊ a quo in.c.cũ nostris.nu.18.de concef.prebẽ.fo.58.

Beneficiũ collatũ alteri anteq̃ ille acceptet nõ põt alteri ꝯferri.ibidẽ.

Beneficiũ vacans de iure si de facto retinetur an possit alteri ꝯferri nõ vocato possessore vel quomodo ⁊ non facta mentione de tali retentione facti.ibidem.nume.19.

Beneficium vni debitum licet alteri sit collatum poterit primo conferri non facta mentione de secunda collatione quia videtur facta in fraudem.ibidem.nume.20.

6 Beneficia ad sedẽ apostolicã deuoluta potest conferre cardinalis legatus in loco vbi vacãt:beneficia vero que vacant in curia solus papa cõfert.in.c.venerabilis.nu.2.de preben.fo.48.

Beneficia qñ dicantur vacare in curia remissiue.ibidem.

7 Beneficiũ indultũ ratione minoris etatis non extinguit lꝫ minor peruenerit ad maiorẽ etatẽ.in.c.si.nu.12.de sen.excõ.fo.181.

1 Beneficia plura curata nõ est licitũ habere.in.c.dudum.el.ij.nu.1.5.7.9.12.14.23.26.34.35.36.de elec.fo.176.

6 Beneficia vacãtia possunt conferri licet ille cui erant pmissa anteq̃ vacarent appellauerit.in.c.relatũ.nu.1.de cõcef.preben.fo.56.

Beneficij vacaturi promissio nõ conualidatur data eius vacatione qꝛ promissio ab initio fuit nulla.ibidem.nu.2.

2 Beneficium censet habitum pro derelicto per desertionẽ longo tẽpore factam.Anto.in.c.j.nu.1.de offi.vica.fo.70.

Beneficia plura nõ põt qs habere propter impossibilitatem vtrobiq̃ seruiendi.Anto.in.c.ij.nu.1.eo.ti.fo.eodem.

1 Beneficia plura qs non potest tenere etiã ex dispẽsatione pape sine rationabili causa.in.c.cum adeo.nu.6.de rescrip.fo.60.

7 Beneficia pinguiora sunt danda literatis q̃ ignaris.in.c.j.nume.3.de magistris.fo.84.

6 Beneficiũ conferens nõ põt ipsum reuocare si collatio fuit facta inhabili sed superior reuocabit:intellige nisi conferens beneficiũ fuerit papa.in.c.diuersis.nu.4.de ele.coniug.fo.15.

1 Beneficia debent pure conferri ⁊ an habeant locum in papa.in.c.significasti.nu.5.et.7.de elec.fo.122.

7 Beneficiũ qd quis hꝫ alio cõmittente simoniã eo ignorãte nõ potest cũ cõsciẽtia teneri.in.c.ex insinuatione.nu.2.de simo.fo.75.

2 Beneficium metu renuntiatũ recuperat absq̃ noua collatione.in.c.ij.nu.2.quod met.cau.fo.150.

2 Beneficiũ põt quis procurare sibi ꝯferri p plures collationes seu institutiones nec vna tollitur per aliam.in.c.ij.nu.2.de arbit.fo.167.

6 Beneficia duo curata non possunt esse penes vnũ etiã q̃ vnũ nõ sit sufficiens.in.c.exposuisti.nu.3.et nu.9.de preben.fo.47.

3 Beneficia vel priuilegiũ quis potest pro alio impetrare etiam sine speciali mandato literas vero ad lites non regulariter.in.c.fina.nume.3.vt lit.pen.fo.219.

2 Beneficium ambitiosum quot modis dicatur.in.c.si.nume.23.de trãsla.episco.fo.7.

6 Beneficia simplicia si habentur in titulũ requirũt residẽtiã als secus ⁊ in casu in quo non requiritur residentia clericus non debet vagari.in c.si.nu.3.de cleri.non resi.fo.23.

Beneficia quibus modis habentur pro derelictis adeo q̃ sine alia monitione possunt conferri.ibidẽ.nu.4.

Beneficiũ vnum curatũ habens vel simplex quo casu per adeptionem alterius cedat a primo ipso iure.ibidem.

3 Beneficiũ deserens p spatiũ longi tẽporis videt ipm habere p derelicto ⁊ sibi preiudicat.in.c.ꝯtingit.nu.14.de do.⁊ ꝯtu.fo.210.

1 Beneficiũ collatũ absenti nullũ ius q̃rit ipsi absenti lꝫ collator nõ possit amplius variare.in.c.publicato.nu.3.de elec.fo.183.

2 Bñficiũ primũ an vacet ipso iure p adeptionem secundi ante.in.c.cum te.nu.8.de eta.⁊ quali.fo.43.

6 Beneficiũ in quibus casibus non requirit residentiam.in.c.extirpãde in repeti.§.qui vero.nu.13.de preben.fo.40.

1 Beneficiũ collatũ alicui absenti an possit ei tolli ante acceptationẽ.in c.postulationem.nu.6.de postu.prela.fo.116.

1 Bñficiũ quo respectu dicat curatũ.in.c.dudũ.el.ij.nu.8.de ele.fo.177.

2 Beneficia ꝯsanguineoꝝ an sit licitũ aliis ꝯsanguineis habere.in.c.ad extirpandas

iniuriosum ⁊ quis possit accusare blasphemātē ⁊ quis teneaẽ accusare blasphemātē. vide Jo. de ana. de oibus istis. in. d. c. fin. de maledi. in. xij. col. ⁊ in. xiiij. ⁊ xv. colū. vbi plene de materia. ⁊ qd si qs eraderet imaginem dei beate virginis ⁊ alicuius sancti vel destrueret vel proijceret in terrā seu aliquē locū vbi talis imago esset picta in contēptū dei sine diuini nois: dic q cōtra talē cuiuscūq cōditionis vel preeminētie vel gradus existeret dz esse vltio dura ⁊ seuera pena. ita dicit Ang. in sua. q. q̄ incipit in refulgenti delitiarū palatio. in. ix. colū. all. no. in. c. si canonici. de offi. ordi. li. vj. ⁊ ibi gl. refert Jo. de ana. in. d. c. si. in. xvij. colū. ⁊ ibi dixit per tex. in. l. vnica. C. nemini licere signū. vbi hr qd signū sancte crucis nō dz sculpi vel pingi in loco vt possit pedibus cōculcari ⁊ cōtrafaciens grauiter punit: q pena mortis: vt dicit ibi glo. ⁊ per illum tex. clamat ibi Bald. cōtra istos religiosos mēdicātes qui permittūt super lapidibus sepulchrorum sculpi signum crucis.

5 **Bonafides** nō sufficit ad vsucapiēdum quando lex prohibet vsucapionem. in. c. cū ex officij. nu. 4. de prescrip. fo. 36.

5 In bona fide dicūtur illi qui nō habent sciētiam rei aliene. in. c. fi. nu. 3. de prescrip. fo. 44.

Bonafides requirit de iure canonico omni tpe in prescrip. ibi. nu. 4.

Bonefidei possessor rectissime quisq dicitur q̄diu possidere se ignorat alienum. ibi. nu. 40. fo. 46.

5 Bonafides an requiratur in prescriptione iurium. in. c. si diligēti. numero. 12. de prescrip. fo. 39.

In bona fide dicitur ille qui hz notitiam rei aliene. ibi. nu. 13.

Bonafides presumitur nisi in quatuor casibus ⁊ ignorātia presumitur nisi probetur cōtrarium. ibi. nu. 14.

Bonafides an ⁊ quo casu presumatur tam in prescriptione rerū corporalium quam iurium. ibi. nu. 15. et. 18.

Bonafides presumit post. xxx. annos retro semper fuisse penes illum q non fuit molestatus per dictum tps. ibi. nu. 17.

Bonafides in prescribēte libertatē indistincte presumitur lz possit probari contrarium. ibi. nu. 21.

Bonefidei possessor etiā in beneficialibus facit fructus suos als secus. in. c. in literis. nu. 20. de resti. spo. fo. 170.

5 Bonafides in dubio presumit. in. c. sanctor. nu. 3. de prescrip. fo. 23.

6 Bonafides nō presumitur quādo quis facit actū cōtra ius. in. c. peruenit. nu. 9. de emp. ⁊ vendi. fo. 83.

3 Bonafides nō presumitur nisi pbetur puta ex aliquo iusto ti. in. c. cum ecclesia. nu. 31. ⁊. 33. de cau. pos. ⁊ pro. fo. 155.

6 Bonefidei possessor cui ius resistit nō facit fructus suos secus si ius assistit etiā in beneficialibus. in. c. dilecto. nu. 12. de preben. fo. 34.

4 **Bona** que subiacent restitutioni nō possunt per se dari monasterio. in. c. in presentia. nu. 31. de proba. fo. 16.

Bona ingrediētis religionem minorum veniūt ad succedētes ab intestato. ibi. nu. 62. fo. 19.

Bona professorum in genere generalissimo sunt sub dispositione episcopi. ibi. nu. 64. fo. 20.

Bona pfessor in genere subalterno sunt totius ordinis. ibi. nu. 65.

Bona professorū in specie applicantur illi monasterio qd est ingressus nisi aliud alteri subiaceat. ibi. nu. 66.

Bona morientis infra annum approbationis an acquirantur monasterio. ibi. nume. 68.

Bona collata lege ne alienari possint transeunt in monasterium. ibidē numero. 73.

Bona delegata post ingressuz melius capit monasteriū q̄ monachus. ibi. nu. 76. fo. 21.

Bona collata monasterio reuocato ingressu an reuocentur a monasterio. ibi. nu. 79.

Quis potest ecclesie seculari omnia bona dedicare ⁊ potest condere testamentum. ibi. nu. 80.

7 Bona alicuius si fuerint cōfiscata simpliciter nō cēsentur cōfiscata bona acquirēda. in. c. ad liberādam. nu. 4. de iude. fo. 39.

3 Bona ecclesie sunt deputata ad vsum prelati capituli ad reparationē fabrice ⁊ ad alimoniā pauperū. in. c. j. nu. 16. de do. ⁊ cōtu. fo. 194.

3 Bona clericor gaudēt priuilegijs quibus ⁊ ecclesia. in. c. cū sit generale. nu. 4. de fo. compe. fo. 65.

1 Bona qño dicātur cōia inter prelatū ⁊ caplm ⁊ quō diuisa et qs potest facere istā diuisionē. in. c. edoceri. nu. 3. de rescrip. fo. 64.

1 Bona patrimonalia clericor nō gaudēt illis priuilegijs quibus gaudent bona ecclesiastica: fallit tamē in casibus a iure expressis. in. c. ecclesia sancte marie. nu. 2. ⁊. 21. de consti. fo. 30. ⁊. 32.

2 Bona patrimonialia clericor gaudēt priuilegio rerum ecclesiarum. in c. constitutus. nu. 2. de resti. in integ. fo. 162.

6 Bona ecclesie data in emphyteosim vel in feudū presumūtur ab initio ad hoc destinata: ⁊ ideo nil noui facit prelatus qui iterum illa bona reuersa ad ecclesiam concedit in feudum vel emphyteosim. in. c. vt super. nu. 1. de reb. eccle. alie. fo. 76.

6 Bona prelator tutorum cōductorum vectigalium sunt tacite hypothecata pro mala ipsorum administratione. f. ecclesie minoribus ⁊ fisco. l. c. ex literis. nu. 11. de pigno. fo. 94.

Bona clericorum an gaudeāt priuilegijs ecclesiarū. ibi. nu. 12.

7 Bona hereticor cōfiscātur ⁊ applicātur fisco dñi ciuitatis vbi morant. in. c. vergentis. nu. 1. de here. fo. 91.

Bona hereticor publicātur post eor mortem nisi tūc apparet ipsos in vita fuisse hereticos. ibi. nu. 3.

6 Bona patrimonialia clericor decedentium ab intestato sine cōsanguineis veniūt ad ecclesiam cui clericus seruiebat tpe mortis sed si non hz ecclesiam veniunt ad epm qui disponet fm deum. in. c. j. nu. 1. 2. 3. 4. de succes. ab intest. fo. 120. ⁊ seq.

3 Bona ecclesiarū dicūtur patrimonium christi. in. c. cum super. nu. 20. de cau. pos. ⁊ pro. fo. 158.

6 Bona quesita per clericos censentur in dubio quesita intuitu beneficiorum que post eius mortem veniunt distribuenda inter ecclesias secūdū q ecclesie respondebant de fructibus. in. c. relatum. el. ij. nume. 10. et. 11. de testa. fo. 121.

6 Bona relicta ecclesie cathedrali diuidūtur in quatuor partes vna debetur epo alia canonicis ⁊ alijs alia pauperibus alia fabrice. in. c. requisisti. nu. 28. de testa. fo. 123.

6 Bona ecclesie in cōtractu inito noie ecclesie possunt generaliter obligari pro eius obseruatione. in. c. ij. nu. 3. de precarijs. fo. 78.

6 Bona ecclesiastica dicūtur esse de patrimonio dei. in. c. cum secundum. nu. 4. de preben. fo. 28.

6 Bona que seruādo seruari nō possunt: possunt per solū prelatum. in. c. nulli. nu. 8. de reb. eccle. alie. fo. 75.

Bona mobilia que seruari possunt equiparant immobilibus quo ad solēnitatem alienationis. ibi.

2 Bona cōcessa alicui ecclesie ab ingresso possunt repeti ipso recedēte ab ecclesia. in. c. ex trāsmissa. nu. 4. ⁊ nu. 7. de renū. fo. 11.

5 Bonorū publicatio simpliciter facta intelligitur tñ de presentibus. in c. cum aliquibus. nu. 4. de re iudi. fo. 53.

4 Bona collata monasterio an reuocētur vitiato ingressu. in. c. causam. nu. 4. de proba. fo. 32.

6 Bona clerici delinquētis an applicentur fisco ecclesie romane an fisco prelati sui. in. c. qr diuersitatē. nu. 14. de cōces. preben. fo. 58.

Bona clericor decedētium ab intestato sine ecclesia vel consanguineis veniunt ad prelatum eorum. ibi.

6 Bona mobilia que seruari possunt equiparantur bonis immobilibus quo ad solennitatem alienationis. in. c. tua nuper. nume. 7. de his que fi. a prela. fo. 69.

6 Bona que dicant esse de mēsa epi vel capituli. in. c. vt super. nu. 9. 12. 13. de reb. eccle. alie. fo. 76.

6 Bona ecclesiarum principaliter sunt destinata ad honestum vsum clericorum ⁊ quod superest in alios pios vsus cōmitti debet. in. c. cum ab omni. nu. 6. de vi. ⁊ ho. cleri. fo. 5.

2 Bona omnia vel eor maior pars equiparantur in casu odioso. in. c. ij. nu. 1. quod metus cau. fo. 150.

1 Bona patrimonialia clericorum an sint priuilegiata. in. c. j. nume. 3. de consuetu. fo. 92.

6 Bona patrimonialia clericorum sunt obligata p mala administratione super bonis ecclesie. in. c. eps. nu. 3. de preben. fo. 24.

Bonus licet quilibet presumatur in singulari tñ in populo collecto secus etiā respectu singulariū personar nā alique presumūtur corrupte ⁊ q aliquis sit bonus ad quē spectat pbare. in c. osius eps. nu. 3. ⁊ in seq. c. nu. 7. de elec. fo. 112.

2 Bonus an quis presumatur in dubio. Anto. in. c. vnico. nu. 7. de seru. in or. fa. fo. 40.

7 Bonus quilibet presumitur. in. c. j. nu. 3. de purga. cano. fo. 146.

2 Bonus an quis presumatur. in. c. cū in iure. nu. 2. de offi. deleg. fo. 96.

4 Bonus vir est iudex. in. c. quintauallis. nu. 38. de iureiur. fo. 149.

7 Bonū pacis est qñq causa inductiua ad matrimoniū cōtrahendū nec peccāt cōtrahētes. in. c. vbi nō. nu. 4. de despon. impu. fo. 14.

6 Bonum est euitādum si ex illo pōt descēdere malum nō tñ ex omni bono potest venire malū. in. c. cū ab omni. nu. 2. de vi. ⁊ ho. cleri. fo. 5.

6 Bonum non voluntarium non est remunerabile. in. c. clericis. nume. 1. de vi. ⁊ hone. cleri. fo. 4.

2 Brachiū seculare pōt ecclesiam inuocare cōtra subditos rebelles ⁊ ecōtra. in. c. j. nu. 5. 10. ⁊. 14. de offi. ord. fo. 110. ⁊ seq.

Brachium seculare an teneatur iudex secularis dare omnino iudici ecclesiastico. ibi. nu. 11. fo. 107.

Brachium seculare an teneatur laicus tradere quādo subditus epi nō de facto sed de iure sibi resistit. ibi. nu. 13. fo. 108.

7 Brauium si dādum est primo venietī ad talē locū dabitur si nemo venerit nisi vnus. in. c. ioseph. nu. 4. de verb. sig. fo. 181.

De litera. C.

6 **Calix** non debet esse ligneus nec vitreus nec de auricalco aut ere ⁊ quare sed propter paupertatem potest tolerari q̄ sit de stagno vel de plūbo. in. c. fin. nu. 6. de cele. mis. fo. 113.

Calor iracūdie non excusat quem ab iniuria. in. c. dilecti filij.

potest agere.ibi.nu.5.

6 Canonici non possunt obligare nec locare vltra tp̃s vite ipsorũ predia beneficiorum suorum.in.c.nouit genus.nu.6.de deci.fo.144.

Canonici de iure nõ faciunt fructus beneficij suos sed statur cõsuetudini.ibi.nume.8.

Canonici an teneãtur soluere decimas de fructibus prebẽde eorum.ibi.

6 Canonici plures an põt recipi sine ꝑbẽda in eadẽ ecclesia ⁊ si nõ põt recipi cassetur receptio oim an aliquorum.in.c.dilect⁹ fili⁹.nu.9.de ꝑbẽ.fo.30.

6 Canonicum nõ põt quis esse in ecclesia cathedrali ante.xiiij.an.in.c. super inordinata.nu.4.6.7.12.de preben.fo.48.

6 Canonici debent esse ad minus subdiaconi.in.c.extirpande.in repe.§. qui vero.nu.8.de preben.fo.40.

6 Canonicorum numerus a quo dꝫ statui tam in ecclesia curata ꝙ non. in.c.ij.nu.2.de insti.fo.51.

6 Canonici priuilegiati super certo numero si aliquẽ postea sup numerum acceperũt nõ põt vti numeri receptione contra papã volentẽ etiã supernumerariũ ponere.in.c.pro illorum.nu.1.de preben.fo.32.

Canonicus ꝓmotus ante legitimã etatẽ hꝫ vocẽ in capitulo.ibi.nu.3.

Canonicus q nõ est in sacris repellit a caplo.i.nõ põt esse in caplo.ibi.

6 Canonici sine collegiati dicũtur maiores vel minimi respectu scie vel dignitatis vel tpis receptiõis.in.c.ij.nu.2.de his q̃ fi.a ma.par.ca.f.71.

6 Canonici existentes in sacris nõ habẽt vocẽ in capitulo.in.c.extirpande.§.qui vero.nu.3.de preben.fo.39.

7 Canonicis sunt obligati clerici vt vniuersis non vt singulis.in.c.cum clerici.nu.2.de verbo.signi.fo.184.

3 Canonicus nõ admissus ad eligẽdum videtur priuatus possessione eligendi.in.c.olim inter.nu.15.de resti.spo.fo.190.

3 Canonic⁹ recusat i testẽ l cũ canonici sui.l.c.cũ venissent.n.10.d in.f.31.

6 Canonici nõ possunt alterare statutũ ecclesie sine epo:sed eps cũ maiori parte capituli põt.in.c.qm̃.nu.8.de vi.⁊ ho.cleri.fo.5.

6 Canonici nõ tenẽtur recipere aliũ in canonicũ supernumerariũ etiam qꝺ facultates suppetãt nisi tantum excreuerint ꝙ cõmode possent oẽs viuere.in.c.ex parte astensis.nu.5.de cõces.preben.fo.61.

Canonicus an possit agere pro iuribus ecclesie sue sine mandato vel eã defendere.ibi.nu.8.

Canonici si negligũt eligere alios canonicos quia suppetũt facultates ecclesie eps eorum statuet eis terminũ ad eligẽdum.ibi.nu.15.fo.62.

6 Canonico recepto a caplo dꝫ per ipm sibi prouideri ꝙcito facultas ecclesie obtulerit.in.c.cũ super qõne.nu.1.4.6.7.de cõces.preben.fo.61.

Canonicus põt aliquis cõstitui sine prebẽda ad tp̃s si nõ est in alia ecclesia canonicus imperpetuũ quãdo alibi est canonicus.ibi.nu.2.

Canonicus receptus autoritate capituli nõ habet ius afficiẽs prebendam vacaturam.ibi.nu.7.

7 Canonicorum numerus an possit per ipsum epm minui vel augeri.in c.fi.nu.4.de verb.sig.fo.190.

6 Canonicus nõ põt imperpetuũ locare prediũ sui beneficij.in.c.ad audientiam.nu.1.2.de reb.eccle.alie.fo.76.

3 Venia nõ petitur a canonicis volẽtibus agere cõtra epm.in.c.cũ olim. nu.7.de cau.pos.⁊ pro.fo.163.

6 Canonicorum numerus põt in aliqua ecclesia augmẽtari per eos ad quos spectat electio nisi statutũ nõ augẽdi numerum sit iuratũ vel nisi papa confirmasset numerũ abiecta clausula decernẽtes irritum ⁊ inanc.in.c. dilecto.nu.10.⁊.14.de preben.fo.34.

Canonici si recipiũt aliquẽ in canonicũ vltra numerũ iuratũ receptio tꝫ ⁊ ipsi sunt periuri nisi receptus dederit materiã vt recipientes venirent cõtra iuramentum quo casu receptio nulla.ibi.nu.18.⁊.20.

6 Canonicus receptus sine prebẽda nõ hꝫ aliqꝺ ius ad prebẽdã vacaturam adeo ꝙ poterit alteri cõferri sꝫ dꝫ ipsi canonico a recipiẽte ꝓuideri.in.c.inter cetera.nu.6.de preben.fo.29.

4 Canonico relictũ nõ acquirit ecclesie.in.c.ex literis.nu.8.de pba.fo.6.

1 Canonicorum certus numerus si fuerit statutus ⁊ cõfirmatus a papa intelligitur nisi facultates ecclesie excrescãt: nã tũc poterit numerus augeri.in.c.cum.m.nu.4.18.21.27.de consti.fo.27.

Canonicus recipiendus intelligitur cũ prebenda.in.c.mãdatum apostolicum.nu.2.de rescrip.fo.79.

1 Canonic⁹ p surreptionẽ receptus ab alijs canonicis q credebãt surreptionẽ nõ obstare tũc poterit ab ipsis.l.c.ad audiẽtiã.nu.13.d rescr.f.79.

1 Canonici habẽt vocẽ i caplo ex sola possessiõe canonicatus: lꝫ aliter nõ appareat de ꝓprietate.in.c.in genesi.nu.5.de ele.fo.179.

6 Canonici duo efficiũtur si recipiuntur ad vnũ canonicatũ etiã si supest numer⁹ secus si ad vnã prebẽdam.in.c.maioribus.nu.5.de preb.fo.25.

5 Canonicus qui gerit vices duarũ personarum vꝫ canonici et alterius dignitatis an habeat duas voces in capitulo ⁊ duas distributiones.in c.cum olim.nu.2.⁊.6.de re iudi.fo.60.

Canonicus põt dare p ꝓcuratorẽ vocẽ suã.in.c.cui vult.ibi.nu.9.fo.61.

1 Canonicus an possit esse archidiaconus in eadem ecclesia ⁊ an habeat duas voces.in.c.cam te.nu.6.de rescrip.fo.49.

1 Canonici soli cum epo faciũt caplm nõ autem alij beneficiati licet sint perpetui.in.c.i.nu.11.de elec.fo.118.

1 Canonici tãtum faciũt capitulũ nõ alij existẽtes in ecclesia:lꝫ positi in aliqua dignitate.in.c.scriptũ.nu.4.de elec.fo.160.

1 Canonici nõ possunt tollere statuta honorabilia ecclesijs.in.c.ex parte. nu.1.de consti.fo.40.

1 Canonici sunt tot instituẽdi in ecclesia quot cõmode possint viuere ex redditibus.in.c.cum.m.nu.1.de consti.fo.26.

1 Canonic⁹ receptus q spõte aliqd dat alijs canonicis nõ cõmittit simoniam:lꝫ ibi sit statutũ ꝙ aliquid det.in.c.cũ.m.nu.26.de cõsti.fo.29.

Canonicus receptus vltra numerũ que iura habeat in caplo et an habeat portiones.ibi.nu.29.

6 Canonici possunt statuere super qualitate ⁊ quãtitate distributionum. in.c.i.nu.2.de cle.egro.fo.50.

1 Canonici non possunt sine epo aliquid statuere regulariter.in.c.cum omnes.nu.4.de consti.fo.21.

Et quid de ecclesijs inferioribus.ibi.

1 Canonicus potest esse quis sine prebenda.in.c.cum.m.nu.18.16.⁊.31.de constitu.fo.28.⁊ seq.

Canonicum quis nõ potest fieri cum isto pacto vt nõ possit petere prebendam.ibi.nu.17.⁊.24.

7 Canonicorum numerus solet minui si facultates ecclesie sunt adeo diminute vt canonici nõ possint cõmode viuere.l.c.fi.nu.2.de ver.sig.f.190.

5 Canonic⁹ põt cogi vt faciat residẽtiã i ecclia vbi hꝫ ꝑbẽdã.põt tñ cleric⁹ a tali coactiõe aliquo casu appellare.in.c.ꝑuenit.n.1.6.10.de ap.f.104.

Canonicus de iure cõi tenet personaliter residere vbi hꝫ prebẽdam an aũt valeat cõsuetudo vt possit per aliũ seruire:remissiue.ibi.nu.2.

6 Canonici sciẽter eligẽtes in canonicũ aliquẽ habẽtem cõsimile beneficium in alia ecclesia vidẽtur ei remittere residentiam quo ad canoniam sed nõ quo ad prebẽdam si quã hꝫ secun si nõ habet ipm fore beneficiatum.in.c.extirpãde.in repe.in.§.qui vero.nu.51.de preben.fo.46.

6 Canonicus receptus sine titulo dꝫ sibi ꝙcit ius fieri potest prouideri de prebenda interim habebit quotidianas portiones.in.c.dilectus filius. nu.1.4.5.6.7.8.de preben.fo.30.

6 Canonicus debet esse subdiaconus alias nõ habet vocem in capitulo. c.ij.nu.5.de insti.fo.52.

6 Canonici seruiẽtes epo suo pcipiũt fruct⁹ lꝫ absentes nõ obstãte constitutiõe in ꝯriũ ⁊ qd de iferiorib⁹ nõ canonicis an gaudeãt hoc ꝓuilegio si sunt in seruitio epi.in.c.ad audiẽtiã.nu.1.⁊ nu.8.de cle.nõ resi.fo.22.

7 Canonicus an possit habere ecclesiam parochialem.in.c.cum capella. nu.4.de priui.fo.141.

7 Canonicus si occidat prelatũ suũ vel alium canonicũ priuatur oibus beneficijs.in.c.in quibusdã.nu.6.de pe.fo.156.

6 **Capitulũ** infra quãtũ tp̃s dꝫ ꝯdicere alienatiõi factẽ sine ei⁹ ꝯsensu.in.c.ea noscit.nu.8.de his q̃ fi.a ꝓla.fo.68.

6 Capitulũ dicit vbi est maior pars canonicorum lꝫ aliqui cõtradicãt idem dic de collegio.in.c.ex parte astẽsis.nu.3.de cõces.preben.fo.61.

5 Capitulum an sede vacãte exerceat iura spectãtia ad prelatũ solum vel prelatum ⁊ capitulum.in.c.i.nu.4.de prescrip.fo.21.

6 Capitulum nõ potest citare prelatũ nec aliquẽ ex canonicis sine licẽtia superioris.in.c.ex parte.nu.5.de cle.nõ resi.fo.19.

2 Capitulũ põt obuiare cõtradicere ⁊ appellare qñ ex facto epi põt preiudicari ecclesie.in.c.dilecti.nu.1.2.3.de maio.⁊ obe.fo.128.

6 Caplm succedit sede vacãte in iurisditionibus sꝫ nõ in iuribus epalib⁹ etiã ea defendẽdo.in.c.i.nu.4.⁊ in.c.seq.nu.3.⁊.4.ne sede vac.fo.64.

6 Capitulum vel collegiũ cõsistit in maiori parte ipsorum.in.c.postulastis. nu.14.de conces.preben.fo.63.

6 Capitulũ an possit cõferre beneficia excluso epo qui per negligentiam infra tp̃s statutũ noluit cõferre ⁊ an illud tp̃s sit vtile vel cõtinuũ.in.c. nulla ecclesiastica.nu.5.⁊ nu.8.⁊ nu.11.de cõces.preben.fo.55.

6 Caplm nõ succedit qñ ꝓlat⁹ est suspẽsus a collatiõe bñficiorum vel a toto officio ꝓpter eius delictũ.in.c.graue nimis.nu.6.10.⁊.12.de ꝑbẽ.fo.38.

5 Capituli cõsensus vel consiliũ in quibus casibus requiratur siue tacite siue expresse.in.c.i.nu.3.de his que fiũt a prela.fo.65.

5 Capituli cõsensus an requirat in cõfirmationibus electionũ.in.c.qua fronte.nu.14.de appella.fo.102.

6 Capitulũ alicuius ecclesie cathedralis si non reperiatur tunc eius loco succedũt alij honesti clerici q habẽt interuenire in alienationibus rerũ dicte ecclesie.in.c.i.nu.7.de his que fi.a prela.fo.67.

Capituli taciturnitas habetur ꝓ cõsensu in alienatione ad tp̃s que fit de re ecclesiastica.in.c.ij.nu.1.3.6.de his que fi.a prela.fo.68.

5 Capitulum ⁊ singuli canonici nõ iudicitur a pari nã plus est capitulũ ꝙ singuli canonici.in.c.cũ nõ liceat.nu.2.de prescrip.fo.30.

5 Capitulũ põt agere cõtra prelatum absqꝫ eo ꝙ sibi detur actor.in.c.significauit.nu.8.de appel.fo.117.

Capitulũ equiparatur minori quo ad restitutionem in integrum.ibi.

3 Capitulum nullã hꝫ iurisditionẽ in clericos etiã sibi seruiẽtes nisi prescripserit.in.c.cum contingat.nu.4.⁊.12.de fo.cõpe.fo.66.

2 Capitulũ sede vacãte an ⁊ quibus casibus habeat administrationem. in.c.ij.nu.12.de resti.in integ.fo.156.

6 Capitulum videtur consentire collationi beneficij si fuit facta eo ꝑsente ⁊ non contradicente ⁊ sic tacens videtur consentire.in.c.ij.nume.9.de his que fi.a prela.fo.66.

– Carcer vbi detruduntur aliqui nõ debz esse ita durus q̃ verisimile sit q̃ vi carceris aliquis ibi moriatur.in.c.nouimus.nu.4.de verb.sig.fo.188.

7 Carceratus frangens carcerẽ de iure ciuili punitur pena capitis etiã si fuerit innocẽs ⁊ mitius punitur si sine fractione per incuriã custodis cepit fugam.in.c.a nobis.nu.3.de aposta.fo.95.

☞ Corre. Adde q̃ custos carceris negligẽs debz subire illud suppliciũ qd fugiẽs esset subiturus:vt no.in.l.pe.de cust.reo.⁊ dicit tamen ibi Bald. q̃ lz cõtra fugiẽtẽ ⁊ effractorẽ carcerũ induceat quedã ficta cõfessio tñ cõtra custodem carceris debz aliter pbari.l.nõ est dubium.ff.de cust.reo.et speciale est in custode carceris vt rõne culpe teneatur ad penam capitalẽ.⁊ idẽ dicit ibi Bal.in custode castri vel arcis ⁊ si quis incarcerãdo nõ innititur publica autoritate icidit is penã priuati carceris que est capitalis.l.j.C.de priua.car.⁊ punitur vltimo supplicio tanq̃ violator imperialis maiestatis:q2 videt̃ vsurpare merũ imperiũ:ideo est reus lese maiestatis ⁊ ille dicitur habere priuatũ carcerẽ fm But.vbi dicit Bal. qui hz locum deputatũ ad tenẽdum quoscũq3 hoies:nõ eñ locum hz.l. illa in eo qui tãtum vnũ hoiem aliquantulũ tz incarceratũ. Alij tamen intelligũt illã.l.indistincte de quolibet qui retinet aliquẽ incarceratum per viginti horas vel etiã minus sine causa per.l.capite qnto.ff.de adul. Alij dicũt qd illa.l.capite.nõ loquitur in materia priuati carceris:quia ibi detẽtio fiebat ad pbãdum:sed.d.l.j.loqtur qñ fit detẽtio ad carcerẽ exercendum:vt ibi per Bal.qui dicit q̃ multofortius tenetur ille q torquet detẽtum:q2 plus est torquere q̃ detinere.l.j.C.de cust.reo.qd dicit esse notãdum contra tyrãnos:⁊ querit ibi an bãnitus qui potest impune offendi possit in priuato carcere teneri ⁊ torqueri.⁊ de his oĩbus vide Joã.de ana.in.c.a nobis.de aposta.in.ij.⁊.iij.col.

7 Carcer etiã arctus est pena ecclesiastica inductus tam ad custodiam q̃ ad penam.in.c.a nobis.nu.1.2.de aposta.fo.95.

Carceratus frangẽs carceres de iure ciuili punitur pena capitis etiã si fuerit innocens.ibi.nu.3.

2 Carcerat⁹ si qd facit p̃sumit̃ metu facere.in.c.ij.nu.19.qd me.cã.fo.151.

6 Carceratus si cũ licẽtia iudicis discessit de palatio vt iret ad missam cũ iuramẽto de reuertẽdo si nõ reuertatur an possit inde extrahi.in.c.inter alia.nu.32.de immu.eccle.⁊ cemi.fo.229.

7 Carcerare faciẽs clericũ ⁊ ei minuere cibũ ⁊ potũ nõ euadit penã irregularitatis si talis cleric⁹ moriat̃.in.c.ad audiẽtiã.nu.4.de cri.fal.f.117.

6 Carcerari an ⁊ qñ possit liber homo p debito vel crimine tam a priuato q̃ autoritate iudicis.in.c.lator.nu.3.de pigno.fo.93.

2 Carcerandus iniuriatur si nõ admittitur ad fideiussores.in.c.legebatur.nu.1.de maio.⁊ obe.fo.125.

7 Carceratus nõ dicitur corporaliter ledi.in.c.nuper.nume.3.de sentẽ.excom.fo.172.

6 Carcerari põt clericus non solũ si de crimine agatur criminaliter sz si de eo agatur ciuiliter.in.c.j.nu.7.de deposito.fo.80.

Carcerari potest clericus debitor alicuius si est suspect⁹ de fuga vel recusare satisfacere.ibi.

Carcerari non debet clericus qui nõ est soluẽdo neq3 excõicari neq3 cõpelli ad cedendum bonis.ibi.

7 Incarcerati acta et matrimonium an ⁊ quando teneant.in.c.cum locum.nu.8.9.de sponsa.fo.7.

7 Carceratos clericos si prelatus faciat mori in carceribus propter exteuationem victus incurrit irregularitatem.in.c.nouimus.numero.4.de verbo.signi.fo.188.

6 Carcerari non debz clericus p debito.in.c.odoardus.nu.3.de sol.fo.101.

7 Carcerari debent aliqui p grauissimis delictis non p leuibus nisi esset timor fuge.in.c.vt fame.nu.2.de sen.excõ.fo.176.

Carcer est inuentus etiã ad penã de iure canonico.ibi.nu.3.

6 **Cardinales** transferunt in papã id qd nõ habẽt.in.c.cura pastoralis.nu.7.de iurepa.fo.193.

6 Cardinalis qui alis nõ cõuincit̃ nisi a.lxxij.testibus tñ si sint testes laudabilis vite sufficiũt duo.in repe.c.cũ esses.nu.16.de testa.fo.117.

3 Cardinales sunt in quasi possessione vt papa ardua non explicet sine eorum cõsilio.in.c.literas.nu.13.de restu.spo.fo.182.

5 Cardinales in titulis eorz habẽt iurisditionẽ quasi ẽpalem alias nullam habent iurisditionem.in.c.cum te.nu.12.de re iudi.fo.78.

Cardinales sede vacãte nil possunt excedere de spectantibus ad papã.ibidem.nu.13.

5 Cardinalis si fuit deputatus iudex non potest recusari.in.c.nouit ille qui.nu.4.de appel.fo.111.

5 Cardinali etiã legato creditur in preiudiciũ partium de iure cõi nisi sit cõsuetudo in cõtrariũ.in.c.cõstitutus.nu.12.de appel.fo.115.

1 Cardinales vtrum debeant eligi vel postulari in aliquem ẽpatum.in.c.si.nu.8.de postu.prela.fo.116.

1 Cardinales omnes si mortui sunt ad quẽ spectat electio pape.in.c.lz.de vitanda.nu.15.de elec.fo.124.

Cardinales duo si reperiuntur tempore mortis pape possunt vnum ex ipsis eligere in papam.ibi.

1 Cardinalis vel ẽps an debeant eligi an postulari ad aliam dignitatem.in.c.bone memorie.el.j.nu.5.de postu.prela.fo.111.

Cardinalis non potest esse episcopus.ibi.nu.6.

7 Cardinales an sint de iure diuino vel positiuo an sine eis possint ardua negotia explicari per papam.in.c.per venerabilem.numero.19.qui fil.sint legi.fo.41.

2 Cardinali asserenti se legatũ an ei credatur.in.c.quod translationem.nu.10.de offi.leg.fo.107.

6 Cardinales dicũtur fratres pape ⁊ canonici fratres ẽpi.in.c.nouit.nume.3.de his que fi.a prela.fo.67.

6 Cardinales habẽt ius ẽpale in titulis suis ⁊ infra totã parochiã tituli.in.c.dilectus.nu.12.de capel.mona.fo.188.

4 Cardinales si ante creationẽ summi pontificis aliqd statuãt ⁊ iurant si vnus eorz sit effectus papa nõ tenetur illud seruare si est cõtra dignitatem pontificalẽ.in.c.sicut nostris.nu.1.de iureiu.fo.154.

4 Cardinalibus an sit credendum vel eorz sigillis vel prelatis alijs.in.c.quod super.nu.5.de fi.instru.fo.104.

6 Cardinalis deponitur qui nõ residens in suo titulo monitus noluit redire.in.c.ex gestis.nu.1.de cle.non resi.fo.17.

Cardinales sunt in quasi possessione vt papa nõ explicet ardua sine eorum.consi.ibi.nu.9.

7 Cardinali asserenti aliquid in preiudiciũ tertij:non creditur.in.c.sicut nobis.nu.5.de sen.excom.fo.176.

Cardinali asserẽti rem sibi cõmissam viue vocis oraculo an credat̃.ibi.

6 Cardinalis nullus est qui non sit diaconus.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.8.de preben.fo.41.

1 Cardinalis que beneficia perdat pptera q2 effectus est cardinalis ⁊ q̃ potest postea acquirere.in.c.ecclesia vestra.el.ij.nu.3.de elec.fo.181.

Cardinalis an debeat eligi vel postulari in episcopum in ecclesia.ibi.numero.15.

2 Cardinales habent iurisditionem ẽpalem in titulis suis.in.c.his que.nu.1.de maio.⁊ obe.fo.127.

7 Cardinales locantes beneficia eis cõmendata sub certa pensione non cõmittũt simoniam:secus si renũtiant titulo cõmende accepta certa pecunia.in.c.non satis.nu.8.de simo.fo.70.

4 Cardinales ex cõmissione pape dispensant circa votũ vltramarinũ p terre sancte succursu.in.c.qd super.nu.1.de fide instru.fo.104.

7 **Carnalis** copula superueniẽs cum spõsa que tãtum excessit septimum annum an faciat matrimonium ⁊ similiter in alijs annis ante pubertatem tam in masculo q̃ in femina.in.c.continebatur.nu.6.de despon.impu.fo.14.

7 Carnalis copula potest esse notoria.in.c.de illo.nume.3.de eo qui cog.con.fo.29.

7 Carnalis copula superueniẽs spõsalibus sub cõditione an spõsalia faciat transire in matrimonium.in.c.j.nu.6.de spon.du.fo.18.

7 Carnalis copula etiã cum minore an faciat sponsalia in matrimonium transire.in.c.de illis.el.ij.nu.4.de despon.impu.fo.15.

3 Carnalis copula an interdicatur inter virum ⁊ vxo. probato adulterio vel alio impedimento ante tamen q̃ feratur sententia.in.c.ij.nume.5.vt lit.penden.fo.217.

7 Carnali copula cum minore habita presumitur potentia coeundi.in c.fi.nu.3.de eo qui cog.con.fo.31.

7 Carnalis copula volẽter extorta nõ firmat matrimoniũ ⁊ qd sequatur si vis fuit cõditionalis.in.c.discretionẽ.nu.3.de eo qui cog.con.fo.30.

7 Carnalis copula nõ addit maius vinculũ respectu essentie matrimonialis.in.c.licet.nu.4.de sponsa.du.fo.18.

7 Carnalis copula per vim extorta non firmat matrimonium.in.c.insuper.nu.5.qui matri.accu.pos.fo.44.

7 Carnalis copula si nõ sit subsecuta seminis cõmistio an faciat spõsalia transire in matrimonium.in.c.adolescens.nu.3.de sponsa.fo.13.

7 Carnalis copula precedẽs spõsalia nõ facit illa trãsire in matrimoniũ de presenti.⁊ ita pbatio copule simpliciter non concludit matrimoniũ.in.c.veniens.el.ij.nu.2.de sponsa.fo.7.

7 Carnalis copula superueniens facit transire spõsalia de futuro in matrimonium sed non iussus carnalis copule.in.c.is qui.nume.1.de sponsalibus.fo.12.

7 Carnalis copula sequens purgat metũ precedentem dũmodo copula nõ sit oĩno coacta.in.c.veniens.el.j.nu.6.de sponsa.fo.6.

7 Carnalis copula etiã inter minores consummat matrimonium sz non nisus ad copulã.in.c.a nobis.nu.3.de despon.impu.fo.15.

7 Carnalis copula non est necessaria ad essentiam matrimonij.in.c.per tuas.nu.3.⁊.6.de sponsa du.fo.19.

7 Carnalis copula nõ firmat matrimonium cõtra errorẽ seruilis conditionis.in.c.fi.nu.5.de coniu.seruo.fo.26.

7 Carnalis copula cum puella.vij.annorum dirimit matrimoniũ postea cum consanguinea contractum.in.c.fraternitati.nume.1.2.de eo qui cog.con.fo.30.

7 Carnalis copula facit transire sponsalia nedũ pura sed etiã cõditionalia in matrimonium.in.c.per tuas.nu.3.de condi.appo.fo.19.

Carnalis copula an probari debeat quod sit secuta postq̃ defecit conditio.ibi.nume.5.

7 Carnalis copula facit transire sponsalia in matrimonium.in.c.ex literis.nu.7.de sponsa.fo.5.

Carnes

6 **Carnes** possunt de iure comedi die sabbati: licet de honestate et consuetudine aliud sit: die veneris vero secus. in.c. consilium.nu.3.& in seq.in.j.no.eo.ti. fo.218.

6 Carnes non est licitum comedere in festo natiuitatis occurrente sexta feria professis & vouentibus aliis vero sic.in.c.fi.nume.1. et.2. de obseruati.ieiu.fo.219.

2 **Character** quid sit. Anto.in rubri.numero.2.de sacra.non ite.fo.50.

3 **Castra** noua facere non lz ad emulationem alterius nec vetera inhabitata rehabitare sed bene ad sui patrimonii ampliationem.in.c.pisanis.nu.15.de resti.spo. fo.193.

2 Castratus a seipso an repellitur a promotione & quid si natus est eunuchus. Anto.in.c.ex parte.nu.1.5.7.de corpo.vit.fo.60.& seq.

Castratus presbyter vel alius ex volūtate non dz seruare virilia vt dicunt vulgares.ibi.nu.6.

1 **Casus** si non reperitur decisus recurritur ad similitudinem legis non autem ad similitudinem statuti vel cōsuetudinis.in.c.translato.nu.5.de consti. fo.19.

Et vide in.c.cum olim.nu.7.de consuetu.

1 Casus exceptus a regula extēditur ex paritate rationis. in.c. cuz inter vniuersas.nu.8.de elec.fo.135.

2 Casus a regula exceptuatus an extēdatur ad similes. in.c.sacris. nu.6. quod metus cau.fo.149.

1 Casus vel cause preterite non deciduntur sm ius nouū. in.c. vndū.cl.ij. nu.22.de elec.fo.178.

4 Casus in quibus vni creditur.in.c.ij.nu.6.de proba.fo.5.

6 Casus exceptus a iure extēditur ad cōsimilē ex idētitate rōnis ita & casus exceptus a statuto qn statutū ɔtinet materiā iuris: secus si disponeret cōtra vel preter ius.in.c.ad audiētiam.nu.2.de cle.nō resi. fo.22.

1 Casus si nō reperitur decisus ad qd est recurrēdum. in.c.cū olim.nu.5. et.7.de consue. fo.98.

Et vide in.c.translato.nu.5.de constitu.

5 Casus excepti a regula extenduntur ad casus consimiles. in.c.fi. nu.17. de re indi. fo.85.

2 Casus reseruati pape remissiue.in.c. quod translationem. nume.8. de offic.lega.fo.107.

6 Casus duo equiparati si sunt in multis nō tamē equiparantur in exorbitantibus.in.c.quod dei.nu.2.de sta.mona. fo.180.

7 Casus similes expressis regulantur scdm casus expressos. in.c. cum sit. nu.1.de simo. fo.70.

6 Casus superueniēs recipit declarationem scdm statutū precedentē. in c.j.nu.6.de cle.egro.fo.40.

6 Casus fortuiti sunt illi qui non possunt preuideri.in.c.vnico.nume.13.& nu.15.de commodato.fo.79.& seq.

Casus fortuiti si aliqui fuerūt nominati dum suspicitur a contrahētibus et postea sequitur clausula generalis puta & de oibus aliis veniūt etiam alij dūmodo non sint maiores expressis.ibi.nu.18.fo.80.

Casus requirētes speciale mādatum veniūt expressis aliquib9 & postea secuta clausula generali.ibi.

6 Casus fortuitus imputatur illi qui dedit operā rei illicite per quā ille casus venit.in.c.qz diuersitatem.nu.13.de cōces.preben. fo.57.

6 Casus omissus habetur pro expresso ex mente statuētis.in.c.sane.nu.2. de cele.mis.fo.212.

2 Casus in quibus papa dispensare non potest: remissiue. Anto. in.c.ij. nu.7.de biga. fo.62.

1 Casus in quibus verba necessario requirūtur.in.c.ecclesia vestra. nu.3. de elec.fo.170.

7 Casus fortuitus imputatur danti operam rei illicite.in.c.ioānes.nu.2. de homici.fo.102.

☞ Corse. Qui sint casus fortuiti.vide insti.quib.mo.re.con.ob.§.item is cui.vbi glo.dicit q ibi melius q̃ alibi numerātur. Sali.in.l.que fortuitis.C.de pig.act.dicit q casus fortuitus contingit quādoqz facto nature quādoqz facto hominis: exemplum in primo casu vt tēpestas maris & grandinis: nix insolita: feruor solis nō cōsuetus: terremotus: vis ventorum: naufragium: impetus fluminis: aer corruptus vnde generātur bruci & locuste vel mors que cōtingit ex aeris corruptione vel ex influētia mala corporum celestiū: pbatur hoc in.l.sed & si quis.§.qd diximus. ff.si quis cau.& in.l.si fistulas.C.frumēta.ff.de contrahen.emp. et in.l. ex cōducto.ff.loc. Exemplū secundi quando veniunt facto hominis propter incursum hostium predonum et latronum. & vide ad predicta ho. tex.in.l.cōtractus.in fi.ff.de reg.iur.vbi etiam tenet q mors naturalis dicatur casus fortuitus: quod etiam tenet Bal.in.l.j.in fi.C.de his qui ad libe.perue.nō pos.ibi etiā prosequitur plene Sali. an et qn incendiū dicatur casus fortuitus et differentiam inter casum fortuitum & casum improuisum.vide per tex.glo.& Bal.qui dicit qd nescit alibi in.l.j. ad.l. corneliā.de sic.ille enī dicitur casus fortuitus quem non precedit aliqua causa descendens ab eo cui casus ille vult imputari sed casus improuisus dicitur ille vbi culpa precedit: vt ibi per eum.& casus fortuitus nullum hominum consilium preuidere potest: bonus tex.in.l.ij.§.si eo tempore.ff.de admini.re.ad ciui.perti.facit.l.si res pupillaris.ff. de admini. tuto.et.d.l.que fortuitis. et an furtum clandestinum computetur inter casus fortuitos. Vide Bald.in.l.j.C.depos. vbi dicit qd si furtum clandestinum est frequenter contingens: puta quia ostium non erat clausum vel non bene clausum hic est culpa aut est raro contingens: vt quia de nocte frangitur quedā camera seu apotheca in platea: et tunc est casus fortuitus: qz tunc verisimiliter non debet precaueri: vt in.l. cuz qui. in.§.idem scribit.ff.de furt. Ange.in.d.l. que fortuitis. dicit qd si nulla culpa precessit: puta si vxor furatur viro de nocte vel si datur alicui potatio opiatitia vt dormiat & postea furetur ipso dormiente: potest etiaz poni exemplum sm Ange.in mercatoribus stantibus in platea perusina qui de nocte dimittunt pannos in fundico sm morem ciuitatis: nā si forte subtrahuntur et ostium erat bene clausum istud furtum appellatur casus fortuitus: ideo tale periculum ad dominum pannorū pertinebit non ad mercatores tenētes eos in fundico: quod dicit menti tenendum: istud idem tenet Sali. in.l.cum duobus.in.§. dāna ff. p socio quod dicit notandum: quia sepe contingit in apothecis et stationibus in quibus nullus dormit: nam si adhibuit omnem diligentiam tale furtum non imputetur ei.

7 Casus fortuitus non presumitur nisi probetur. in.c.si vero.el.j.nu.8.de senten.excom.fo.164.

5 Casus in quibus sententia redditur nulla lz in ea error iuris nō sit expressus.in.c.j.nu.5.de re indi. fo.48.

7 In pari casu turpitudinis potior est cōditio possidētis.in.c.& si necesse.nu.9.de dona.inter vi.& vxo.fo.48.

1 Casus excepti a lege extenduntur ad alios casus ex idētitate rationis. in.c.cum omnes.nu.7.de consti.fo.22.

7 Casus in quo eps dispensat cum simoniaco in ordine & in quo simoniacus in ordine non suspēditur ab aliis ordinibus.in.c.per tuas.el.iij.nu. 6.de simo.fo.80.

2 **Causa** quando est in curia opz qd mittatur pcurator instruct9 als procedetur ad diffinitiuam. Anto.in.c.veniens. nu. 2.3.4.11.& nu.12.de renun.fo.32.& seq.

Causa qn dicatur esse deuoluta in curiam.ibi.nu.10. fo.32.

5 Causa in dubio presumitur.in.c.accedētes.nu.7.de prescrip. fo.29.

7 Causam non semper quis tenetur exprimere in actione personali. in.c. fi.nu.4.de frigi.& male.fo.26.

2 Causa cessante an & quando cesset effectus. Anto. in.c. post translationem.nu.17.de renun.fo.31.

Causa que dicatur impulsiua & que finalis.ibi.nu.18.

5 Causa matrimonialis intātum est fauorabilis quod potius statur opinioni vnius doctoris dicentis pro ea quā plurimū dicentiū contra nisi illa sit euidenter falsa.in.c.fi.nu.3.de re indi. fo.84.

7 Cause ecclesiastice in defectū canonice pūisionis possunt per leges ciuiles decidi.in.c.j.nu.3.de no.ope.nun.fo.135.

3 Causarum decisiones fiunt scdm statuta loci vbi fuit cōtractum.in.c.cū contingat.nu.8.de fo.compe.fo.76.

2 Cause maiores que dicantur ad hoc vt earum cognitio spectet ad sedem apostolicam. Anto. Butri.in.c.j. numero.2.de translatione prelatorum. fo.17.

3 Causa cōmissa decidi de iure intelligitur tam de iure communi q̃ speciali.in.c.j.nu.5.vt lit.pen. fo.216.

5 Causa quando cōmittitur app.re.poterit quilibet superior adiri p viā querele que tenetur ex debito iustitie grauamē reuocare als ab eo appellabitur.in.c.pastoralis.nu.16.&.17.de appel. fo.120.

5 Causam seu negotium an & quādo videatur superior ad se reuocare. in c.vt nostrum.nu.2.de appel. fo.124.

4 Causa cōmissa ad instantiam actoris super possessione & pprietate potest index super alterutro procedere et actor incohoare quam vult. in.c. significauerunt.nu.1.de testi.fo.68.

An super iusta causa in denegādo quartā productionem testium requiratur cause cognitio.ibi.nu.9. fo.66.

3 Causa potest cōmitti etiam per delegatum absqz eo qd requiratur consensus partium.in.c.nu.4.de fo.compe.fo.48.

3 Causa ecclesiastica est tractanda scdm regulas sacras.l.c.clerici.nu.7. de iudi.fo.24.

6 Cause magne importantie sunt per solā sedē apostolicā decidēde. in.c. maiores.nu.1.&.3.de baptis.fo.214.

4 Causa nullitatis deuoluit totā causam ad iudicē vnde poterit reformare sententiam.in.c.cum ioannes.nu.28.de fide instru.fo.109.

3 Causa quando committitur simpliciter et de plano &c. tollitur appellatio et omnis ordo iudiciarius.in.c.cum contingat. numero.26. de fo. competen.fo.78.

3 Causa ecclesiastica non potest cōmitti clerico & laico simul: qz laicus est capax.in.c.significasti.nu.16.de fo.compe.fo.86.

5 Causa ob quam appellatur debet esse iusta: & qd vera probetur. in.c. significauit.nu.6. fo.117.

2 Causa si cōmittatur cognoscenda nō presumitur cōmissa decidēda nisi specialiter dicatur. Anto.in.c.fi.nu.1.de offi.archi.fo.67.

2 Causa matrimonialis an possit delegari alteri q̃ episcopo.in.c.ex litteris.nu.1.2.3.de pesti.in integ.fo.158.

3 Causa decidenda s'm bonã consuetudinem terre quomodo decidetur si diuersa est cõsuetudo actoris et rei et iudicis: remissiue. in. c. cum venissent. nu. 14. de eo qui mit. in pos. fo. 214.

3 Causarum matrimonialium cognitio pertinet ad solum iudicẽ ecclesiasticum nec laicus cognoscit etiam incidenter. in. c. tuam. nume. 3. de ordi. cogni. fo. 148.

2 Causa efficiente cessante non cessat effectus iam impressus. Anto. in. c. de bigamis. nu. 1. et 2. de biga. fo. 62.

3 Causa si remittitur ad vnũ tribunal intelligitur remissa s'c'õm consuetudines illius tribunalis ad qđ fit remissio. in. c. licet ex suscepto. numero. 12. de fo. compe. fo. 72.

5 Causa appellationis ab interlocutoria dz exprimi in specie et alr̃ in genere. in. c. vt debitus. nu. 38. de appel. fo. 128.

3 Causa dãni infecti est summaria. in. c. j. nu. 18. de mut. peti. fo. 100.
Causa reconuentionis efficitur illius nature que est causa cõuẽtionis. ibi. nume. 19.

5 Cause quedam que reddunt iudicem suspectum. in. c. postremo. nu. 4. de appella. fo. 106.

2 Cause cognitio non censetur adhibita in sententia quando fuit lata a iudice verisimiliter non instructo. in. c. cum ex literis. nume. 6. de restit. in integ. fo. 159.

5 Causa recusationis iudicis dz corã eo allegari sed pbari corã arbitris: sed causa est euidenter frustratoria iudex dz spernere et ad vlteriora procedere idem si est notorie iusta, qz nõ dz amplius remitti cognitioni arbitrorum. in. c. cum speciali. nu. 15. de appel. fo. 130.

5 Causa appellationis si fuit vna allegata et alia pbata non excludit appellantem. in. c. postremo. nu. 7. de appel. fo. 107.

5 Causa si exprimatur vna ex multis que sit friuola alie etiã presumũtur friuole. in. c. cõstitutis. el. ij. nu. 13. de appel. fo. 115.

3 Causa cõmissa s'c'õm equitatem et veritatem quomodo terminabitur. in. c. ij. nu. 3. de iura. calum. fo. 125.
Causa mere spiritualis nec principaliter nec incidenter cognoscitur a laico. ibi. nume. 8.
Causa mista cognoscitur coram ecclesiastico. ibi.

7 Cause criminales possunt delegari clericis de iure canonico. in. c. in archiepiscopatu. nu. 2. de rapto. fo. 57.

5 Causa cessante an et quando cesset effectus. in. c. cum cessante. nume. 2. de appel. fo. 128.

5 Causa propter quã fuit appellatum dz corã iudice ad quẽ iustificari. in c. interposita. nu. 1. de appel. fo. 137.

1 Causa qñ cõmittit pluribus oẽs habẽt iurisditionem insolidũ sed oẽs habent simul exercitiũ. in. c. sciscitatus. nu. 1. de rescrip. fo. 53.

3 Causa an et quando sit exprimẽda in libello. in. c. dilecti filij. nume. 14. de iudi. fo. 22.

3 Causa appellationis vtrum possit alteri cõmitti tam de iure canonico qz ciuili. in. c. ceterum. nu. 15. de iudi. fo. 19.

3 Causa possessionis et proprietatis debet sub eodem iudice terminari. in. c. j. nu. 1. de cau. pos. et pro. fo. 152.
Cause habentes aliquam conformitatem terminari solent ab eodẽ iudice. ibi. nu. 3.

3 Causa que dicatur necessaria vel quasi vel probabilis. in. c. si. nu. 46. de foro compe. fo. 92.

3 Causa pendens nõ terminat per ius cõe vel speciale puta priuilegium emanatum causa pendẽte nisi de ea faciat mẽtionẽ. Sed an aliqua noua causa superueniens iiti pendenti decidat per iura emanata lite pendente. in. c. si. nu. 8. et 11. vt lit. pen. fo. 219.

3 Cause viles vel viliũ personarũ expediũtur sine libello et scriptura et in eis credit simplici verbo iudicis. in. c. j. nu. 17. de libel. obla. fo. 94.
Causa vilis que dicatur relinquitur arbitrio iudicis. ibi.

3 Causa ecclesiastica nõ põt delegari clerico cũ cõditione vt ferat sniam prout talis laicus iudicabit. in. c. ij. nu. 13. de iudi. fo. 9.

4 Causa vna cessante de pluribus causis simul cõsideratis ad dispositionem aliquã cessat dispositio secus si cause distributiue considerãtur. in c. cum nuntius. nu. 1. de testi. fo. 47.

4 Cause que requirunt vltra duos testes. in. c. licet. el. j. numero. 4. de testibus. fo. 56.

3 Cause quo casu possunt delegari vltra duas dietas a prouincia. in. c. sane. nu. 3. de fo. compe. fo. 49.

3 Cause cognitio hodie nõ potest trahi extra puinciã nisi per vnã dietã. in. c. ex parte. B. nu. 10. de fo. compe. fo. 82.

3 Causa an possit cõmitti vltra duas dietas extra puinciam. in. c. significauerunt. nu. 2. de iudi. fo. 45.

3 Causa criminalis clerici a solo ẽpo cognoscitur. in. c. si diligenti. nu. 29. de foro compe. fo. 75.

3 Causa si fuit simpliciter cõmissa intelligitur tam de possessoria qz petitoria tamen est in optione actoris a qua incipiat. in. c. j. numero. 6. de sequest. pos. et fruc. fo. 221.
Cause que habent adinuicẽ connexitatem quandam debent vni iudici cõmitti ne cause continentia diuidatur. ibi. nu. 14.
Causa que põt continere possessoriũ et petitoriũ si simpliciter cõmittatur videt commissa cognitio tam in possessorio qz in petitorio: alr̃ secus nisi incidenter. ibi. nu. 5.

2 Cause meri et misti imperij de iure canonico subdelegãtur. in. c. venerabiie. nu. 13. de offi. deleg. fo. 100.

3 Cause cognitio si est cõmissa alicui non videt ei cõmissa decisio nisi specialiter cõmittatur. in. c. cũ ad sedem. nu. 2. de resti. spo. fo. 185.

5 Causa summaria dr vbicũqz versat causa super qua snia lata nõ infert magnũ preiudiciũ nec totaliter decidit quin possit in alio iudicio grauamẽ reparari. in. c. cum dilecta. nu. 24. de cõfir. vti. vel inuti. fo. 142.

3 Cause clericoꝝ nõ tractãtur s'c'õm consuetudines laicales. in. c. qđ clericis. nu. 1. 6. 8. 10. 11. 17. 19. et 24. 20. et 21. de fo. compe. fo. 68.

6 Causa cessante an cesset effectus. in. c. suggestum. numero. 5. de decimis. fo. 146.

7 Causarum in decisionibus recurri põt ad nouũ et vetus testamentum. in. c. per venerabilem. nu. 14. qui fi. sint legi. fo. 42.

4 Causa consanguinitatis tunc dicitur spiritualis quando tractatur de matrimonio contrahendo vel dissoluendo. in. c. ceterum. nume. 1. de testi. cog. fo. 92.

2 Causa cessante non cessat effectus iam in esse pductus. Anto. in. c. sane. nu. 2. de renun. fo. 27.

7 Causa an possit cõmitti a sede apostolica monachis que sunt in ecclesijs cathedralibus. in. c. cũ olim. el. ij. nu. 13. de priui. fo. 141.

7 Cause incidentia nõ semper ampliant iurisditionẽ et hoc est verũ quo ad iudicem secularem: quia est incapax cognoscere de spiritualibus. in c. lator. nu. 7. qui fi. sint legi. fo. 38.

3 Causa spiritualis que remittitur ad ecclesiasticũ an cognoscat ordine iudiciario seruato. in. c. tuam. nu. 15. de ordi. cog. fo. 150.

5 Cause temporales clericoꝝ possunt per ordinarios laicis cõmitti. in. c. tua nobis. nu. 4. de appel. fo. 134.

1 Causa non potest cõmitti appellatione remota nisi per solum papam. in. c. j. nu. 1. de rescrip. fo. 43.

2 Causa põt delegari vel subdelegari reseruato cõsilio delegãtis in decidendo eã. in. c. si pro debilitate. nu. 6. 8. de offi. deleg. fo. 73.

7 Causa noua superueniens facit recedere a pacto et a pena liberat. in. c. j. nu. 5. qui matri. accu. pos. fo. 44.

6 Causa impulsiua cessante non cessat effectus secus cessante causa fina. in. c. magne. nu. 14. de voto et vo. re. fo. 177.

2 Causa restitutionis in integrum põt de vtroqz iure delegari. in. c. causa restitutionis. nu. 2. de resti. in integ. fo. 163.

1 Causa quando dicatur summarie commissa. in. c. quia propter. nu. 17. de elec. fo. 164.

7 Causa intelligitur de propinqua non autem de remota. in. c. decetero. nu. 3. de homi. fo. 99.
Causa remota an et quando puniatur: remissiue. ibi.

5 Causa si est commissa vel delegata inutiliter ordinario et partes coram eo litigarunt an valeat processus. in. c. cum ex officij. nume. 33. et. 38. de prescrip. fo. 38.

7 Causa accessoria cõmissa videtur si principalis est cõmissa. in. c. de prudentia. nu. 3. de dona. inter vi. et vxo. fo. 48.

2 Causa noua que dicat ad hoc vt quis audiatur ex tali causa ad illud qđ alr̃ fuit sibi denegatũ. in. c. beneficio. nu. 4. de resti. in integ. fo. 164.

2 Cause matrimoniales non solent cõmitti de stilo curie nisi solis ẽpis. in. c. causam. nu. 1. de offi. deleg. fo. 80.

2 Cause legitime ad accusandam suspicionem iudicis. in. c. causam que. nu. 3. de offi. deleg. fo. 81.

7 Causa si pendet coram delegatis ordinarius debet silere. in. c. cum dilectis. nu. 1. de purga. cano. fo. 149.

1 Causa cessante impulsiua an cesset effectus. in. c. postulasti. nume. 1. de rescrip. fo. 72.

5 Causarum matrimonialium cognitio potest per inferiorem prelatum prescribi. in. c. auditis. nu. 6. de prescrip. fo. 34.

7 Causa falsa si est expressa in snia: sentẽtia est nulla et quid si plures cause exprimantur. in. c. per tuas. nu. 5. et 6. qui fi. sint legi. fo. 41.

2 Causa dotis est fauorabilior qz causa alimentorum. in. c. peruenit. nu. 1. de arbi. fo. 169.

1 Causa omnis regulariter requirit plenum ordinem iudiciarium. in. c. dudum. el. ij. nu. 28. de elec. fo. 178.

7 Causa si est cõmissa examini alicuius non censetur cõmissa eius diffinitioni: sed diffinitio debet reseruari et remitti ad delegantem. in. c. cũ dilectus. nu. 2. de calum. fo. 68.

2 Causa grauis quando dicatur et quo respectu. in. c. ij. nume. 9. de procuratoribus. fo. 140.

6 Cause quando concurrunt due in eadem re vna potentior alia: illa preualet que potentior est. in. c. cum non. nu. 3. de decimis. fo. 154.

5 Causa suspicionis est proponẽda coram iudice qui allegatur suspectus sed est probanda coram illis qui de tali suspicione habent cognoscere. in. c. secu requiris. nu. 1. de appel. fo. 110.
Causa suspicionis si non fuit corã iudice opposita non poterũt arbitri super ea cognoscere. ibi. nu. 6.

3 Cause meri et misti imperij de iure canonico delegantur, et quid de iure ciuili

beneficij ne per secundam videatur renuntiare prime et hoc est tutum quando quis dubitat de validitate prime collationis. text. est. in. c. post electionem. de conces. preben. et in. c. ij. et ibi Abb. nu. 2. de arbi. et in. c. cum olim. el. ij. nu. 17. de priui. fo. 164.

7 Cautela ad hoc vt carnalis copula non faciat transire spõsalia in matrimonium. in. c. per tuas. nu. 7. de condi. appo. fo. 20.

2 Cautela quod citatus impeditus mittat excusatorem ad iudicem ad faciendum fidem de impedimento. in capit. querelam. numero. 4. de procura. fo. 140.

3 Cautela optima est si quis vult euitare infamiam q̄ soluat condemnationem ante sententiam et euadet sic iudicium. in. c. at si clerici. nu. 27. ad fi. de iudi. fo. 14.

3 Cautela est in practica vt in vniuersalibus et generalibus iudicijs nõ restringat te in libello ad certam speciem sed facias conclusionem vniuersalem vel generalem. c. ij. vltra medium post nu. 25. ante ver. quandoq̄ vult. de libel. obla. fo. 97.

4 Cautela est ad denotandum continuationem possessionis vt in articulis ponatur copula et vt articuletur et dicatur quod per quadraginta annos et per totum illud tempus possedit. in. c. licet causam. nume. 11. de proba. fo. 21.

4 Cautela est cum timetur de variatione testiũ vt prius faciat extra iudicium coram testibus confiteri cum iuramento. in. c. per tuas. nu. 11. de proba. fo. 26. et in. c. dilectus. nu. 7. de capel. mona. 188.

4 Cautela est vt si presumptio violenta moueat iudicem ad sententiam proferendã faciat illam scribi in actis alias si appellaretur ex actis sententia non iustificaretur: licet ipse iuste fuerit motus: iudex tamen ad quem cui de hoc non constat iuste retractaret sententiam. in. c. afferte. nu. 5. de presump. fo. 115.

Facit quod voluit Bar. in. l. lucius. ff. de his qui no. infa.

7 Cautela pro scholaribus et alijs volentibus recedere vt non detineantur. in. c. lator. nu. 4. qui fi. sint legi. fo. 38.

2 Cautela est vt si vis liberari generaliter facias transactionem multum generalem et non parcas verbis: vt puta dicatur q̄d partes venerũt ad transactionem compositionem et conuentionem et cõuenerunt et trãsegerunt super omnibus actionibus et super omnibus rebus cognitis cõpetentibus et incognitis tam in hac q̄ in qualibet alia. in. c. j. nu. 6. in fi. de transac. fo. 134.

2 Cautela est ad euitandas opiniones vt anteq̄ quis patiatur describi in instrumento si ex illo potest pretendere aliquod preiudicium. in. c. ex literis. nu. 5. ver. idem si fuit. de transac. fo. 136.

1 Cautela est quod si instrumentum siue priuilegium confectum manu publica habeat sigillum appensum: licz perdatur sigillum vel destruatur nõ per hoc corruit fides instrumenti: quia sufficit autoritas notarij intellige quando scriptura habet omnia signa publicitatis: ideo cautum est vt collationes beneficiorum et similia fiant per manum publicã ne destructo sigillo prelati corruat fides instrumenti. in. c. innotuit. nu. 15. de elec. fo. 128.

2 Cautela est in libello pars petat expensas factas et fiendas in futurũ et admittitur hec petitio incerta. in. c. auditis. nu. 11. de procu. fo. 143.

2 Cautela est vt in rebus arduis et ponderosis inseratur sigillum vniuersitatis in instrumento: quia presumptio est quod vniuersitatis legitime actum explicauerit nisi probetur contrarium. in. c. vnico. numero. 9. de syndi. fo. 148.

3 Cautela et practica optima excludendi deliberatorias inducias q̄ dari solent reo ad respondendum et deliberandum super contentis in libello vt in citatione ponat copia rescripti vel aliquid aliud ex quo certificetur reus super quo est conueniendus et qua actione. in. c. preterea. nu. 2. de dila. fo. 134.

3 Cautela est vt probetur expresse possessio tempore spoliationis ad consequendam restitutionem de facili. in. c. cum ecclesia. nu. 20. de cau. pos. et propric. fo. 154.

Cautela et consilium vt possit relinqui filio emancipato minus legitima portione et testamentum non sit nullum. Bar. in. l. cum ex filio. numero. 3. ff. de vulg. et pup.

Cautela quod quando causa committatur consilio sapientis vt iudex qui postea iudicauit non teneatur in syndicatu. Bart. in. l. si cõuenerit. nu. 4. de re iudi.

Cautela vt quis promittens velle posse conueniri alibi q̄ in loco contractus est vt dicatur promisit se soluturum perusij senis florentie &c. Bar. in. l. si quis. nu. 2. C. de pac.

Cautela pro capiendo debitore in domo vt pro aliquo contemptu iudicis condemnetur: quia tunc poterit in domo capi vt carceratus pro debito ibi recommendari. Bar. in. l. fi. nu. 3. ff. ad leg. iul. pecul.

Cautela quando tutor accusat aliquem quod dicat in accusatione talis tutor nec adijciat tutorio nomine. Bar. in. l. si cautiones. nu. 2. C. qui ne cu. non pos.

Cautela quod qui agit causam communem promittat aduocato salaria communi nomine. Bar. in. l. ex parte. §. respondi. nu. 3. ff. fa. her.

Cautela vt articuletur de scientia et patientia aduersarij. Barto. in. l. si aquam. nu. 9. C. de serui. et aqua.

Cautela vt producens instrumentum falsum interrogetur an velit vti dicto instrumento. Bar. in. l. diuus. nu. 1. ff. ad leg. cor. de fal.

Cautela vt inquisitus de causa ante condemnationem soluat ad hoc vt euitet infamiam. Bar. in. l. infamẽ. col. fi. nu. 11. ff. de pub. iud.

Cautela ne damnatus pro iniuria et leui fit infamis vt talis ante condemnationem soluat quia postea absoluitur. Bar. ibi. nu. 12.

Cautela q̄d quando bannitus capitur iudex vel per confessionem eius vel per probationes faciat apparere esse illum hominem et idem corpus. Bar. in. l. inter stipulantem. §. si stichũ. in fi. nu. 13. ff. de verb. obli.

Cautela vt quando quis credit se firmiter condemnandum ex causa famosa vt soluat anteq̄ lis contestetur et euitabit infamiam. Barto. in. l. ictus fustium. nu. 5. ff. de his qui no. infa.

Cautela q̄ semper in actis ponatur parte presente. Bar. in. l. certũ cõfessus. §. si quis absentem. nu. 1. ff. de confes.

Cautela est dy. timens ne quis cogatur contrahere q̄ clam protestatur quod si facit non facit voluntarie et an talis cautela sit bona. Bar. in. l. qui in aliena. §. fi. in fi. nu. 6. ff. de acqui. here.

Cautela vt in fideicõmissis apponat clausula: prout sibi videbitur voluerit et placebit. Bar. in. l. lucius titius. nu. 5. ff. de fideicõ. libe.

Cautela q̄d q̄n stat per iudicẽ q̄ appellãs iudex protestet et appellet coram honestis personis. Bar. in. l. j. §. dies. nu. 4. ff. quando app. sit.

Cautela quando iudex est absens q̄d syndicus et bannitus compareãt in termino ad tribunal et protestantur. Bar. in. l. ex quacunq̄. §. fin. ad fi. nu. 9. ff. si quis in ius voc. non ier.

Cautela vt quando quis asserit se procuratorem alicuius vt non negetur nec fateatur ipsum procuratorem. Barto. in. l. j. ad fi. numero. 14. C. de procura.

Cautela quod debitores qui recipiunt refutationem a tutore vel curatore vel ab alijs administratoribus vt semper faciant in refutatione inseri causam alias non teneret. vide Bar. in. l. j. numero. 2. C. de apochis publi. lib. x.

Cautela q̄n fiunt protestationes vt apponat clausula nisi et quatenus apparebit eũ teneri. Bar. in. l. cũ quis. §. si q̄s pro reo. nu. 4. ff. de solu.

Cautela pro instructione aduocatorum. Bar. in aut. qui semel. col. fi. ver. quero an in alia. nu. 31. C. de proba.

Cautela vt apponatur clausula ad hoc vt tollatur conditio indebiti. Bar. in. l. stichus. §. idem quesiuit. nu. 5. ff. de condi. inde.

Cautela ponenda in instrumento emptionis vt appareat pretiũ fuisse solutum de communi pecunia. Bar. in. l. ij. nu. 3. C. pro socio.

Cautela q̄ assessor in actis faciat registrari quod iudex diligenter examinauit vtrum ex vulnere esset remansura cicatrix et ipso diligenter examinato medicus hoc retulit alias non valet. Barto. in. l. semel. nu. 1. C. de re mili. lib. xij.

Cautela q̄d pater non possit donationem causa mortis factam per filiũ ipso patre consentiente reuocare. Barto. in. l. si cum filius. §. si vero pater. ad fi. nu. 5. ff. de dona.

Cautela in contractibus in quibus requiritur q̄ pecunia soluatur presentialiter et quantitas sit magna vt pecunia appareat quando ita de facili non reperiretur. Bar. in. l. singularia. col. fi. nu. 26. ff. si cer. pe.

Cautela vt in dilatione insolutũ apponatur clausula quod si res euincatur remaneat actio in pristino statu. Bart. in. l. eleganter. nume. 4. ff. de pig. act.

Cautela quando tortus absoluitur quia non confitetur nec constat de delicto q̄ iudex faciat scribere in actis q̄d tortura fuit habita cum moderamine. Bar. in. l. que fine. nu. 1. ff. de questio.

Cautela quod citatus infirmatus mittat excusatorem qui infirmitatem iudici notificet. Barto. in. l. non exigimus. §. si quis in iudicio. in fi. nu. 3. ff. si quis cau.

Cautela q̄ nuntians faciat redigere in scriptis quantum sit factum de opere tempore nuntiationis. Bart. in. l. de pupillo. §. meminisse. nu. 4. ff. de no. ope. nun.

Cautela q̄d actor etiam si super mandato disputatur compareat et contumaciam rei accuset. Bar. in. l. si finita. §. iulianus. col. iiij. ver. quid. numero. 15. ff. de dam. infec.

Cautela q̄ fideiussor promittat representare reum statim et q̄d renuntiet beneficio de fideiussoribus. Bar. in. l. si quis. nu. 5. ff. de custo. reo.

Cautela q̄d pro vendendis rebus ciuitatis ciuitas faciat statutũ. Bar. in. l. prohibere. §. plane. nu. 2. ff. quod vi aut clam.

Cautela quando venditur vel donatur res q̄d non possit alienari et si alienetur dominium reuertatur ad primum. Bar. in. l. si quis possessionem. nu. 3. ff. de acqui. pos.

Cautela vt iudex mittat p testibus vt declarent dictũ quãdo inter eos videtur contrarietas. Bar. in. l. ij. §. creditũ. ad fi. nu. 10. ff. si cer. pe.

Cautela vt in contractibus tam emptionis q̄ conductionis ponatur clausula faciens eum procuratorem in rem suam: ita vt deinde &c. Bar. in. l. j. §. j. ad fi. nu. 4. ff. de superfi.

Cautela q̄d iudex pronuntiat citatum contumacem nisi infirmitas vel absentia probetur per excusatorẽ. Bar. in. l. quesitũ. nu. 5. ff. de re iudi.

Cautela quando agitur ex contractu vt probetur contractum esse factum ante iudicium. Bar. in. l. non potest videri. nu. 1. ff. de iudi.

Cautela vt fiant positiones qd sint plures eiusdem nominis. Barto. in l. si in rem. nu. 1. ff. de rei ven.

Cautela vt pars non intret in possessionem ex primo decreto sine executore vel iudicis autoritate aliter admittit ius suum. Bar. in l. finita. §. iulianus. col. v. ver. secundo quero. nu. 21. ff. de dam. infec.

Cautela pro aduocato qn suspicatur aduersariu probare de proprietate q faciat positiones et articulos q ipse possidet clā a te respectu possessionis. Bar. in l. si de eo. §. si seruum. ad fi. nu. 4. ff. de acqui. pos.

Cautela per quam venditor cogitur satisdare q emptor faciat sibi moueri questionem. Barto. in l. j. §. stipulationum. numero. 2. ff. de preto. stipula.

Cautela vt in libello dicatur agit et agere intendit. Bart. in l. si ita stipulatus. §. chrysogonus. col fi. nu. 8. ff. de verb. ob.

Cautela vt ille qui dat dotem minori expressam obligationem cum iuramento recipiat. Bart. in repe. l. si constante. col. xij. ver. sed pone. nume. 79. ff. solu. matri.

Cautela vt certificetur minor contrahens de beneficio restitutionis in integrum. Bar. in l. sciendum. colū. ij. ver. et istud facit. numero. 8. ff. de verbo. obliga.

Cautela vt res probibita alienari alienetur. Bart. in l. sed si. §. itē quoniam. nu. 2. ff. de re. eo. qui sub tute.

Cautela pro teste qui primo examinatus iterum examinatur vt petat sibi prius testificata exbiberi. Bart. in l. eos qui. col. fi. ver. quero. nu. 5. ff. ad leg. cor. de fal.

Cautela pro teste q in secundo testimonio dicat: prout sibi videtur modo et si apparuerit aliter dixisse in alia causa ex nunc corrigit &c. Bart. ibidem nu. 7.

Cautela quando testis dicit extra iudicium scio boc tantum et nō plus quod scribatur eius dictum coram testibus. Bar. ibi. nu. 8.

Cautela relinquendi filio spurio vt scilicet contrabat societatem cum aliquo. et subinde pater instituat socium. Bart. in l. si is. in fi. nu. 6. ff. de libe. lega.

Cautela quando renouatur iudex in tribunali fiat productio quedam omnium actorū celebratorum coram precedente iudice. Bar. l. ij. col. fi. ver. tertio modo. nu. 6. C. de eden.

Cautela vt apponatur quando fit proclama. vt inueniatur quis sit beres vt dicatur vel sit qui velit dicere se beredem vel bonorum et bereditatis possessorem. Bar. in l. controuersia. nu. 8. ff. de transac.

Cautela vt in conuentionibus que fiunt super testamento apponatur inspectis et cognitis verbis testamenti. Barto. in l. de bis. nume. 5. ff. de transac.

Cautela pro rusticis vt quando recipiunt aliquam iniuriam dicāt protestor ex parte potestatis ne boc facias et arripient iter ad ciuitatē: q2 factum post talem protestationem debet reuocari. Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipsi pretori. ver. tu sustineas. col. fi. nu. 28. de ope. no. nun.

Cautela vt fiant articuli de bonitate et legalitate notarij in probatione vel reprobatione instrumenti. Bar. in l. in exercendis. colū. fi. nu. 15. C. de fi. instru.

Cautela vt minor non litiget cum procuratore constituto a seipso cum iuramento: quia non baberet beneficiū. l. minor. ff. de minoribus. Bart. in d. l. minor. la. iiij. nu. 1.

Cautela in protestationibus seu denuntiationibus de soluendo inferatur certum tempus. Bar. in l. emilius. nu. 2. ff. de mino.

Cautela vt condemnandus ex aliqua causa infamiam irrogante vt soluat ante condemnationem. Bar. in l. iusiurandum. §. cum res. nu. 2. ff. de iureiuran.

Cautela quando minor litigat cum ecclesia vt restituatur. Bart. in l. si ex causa. §. nunc videndum. nu. 2. ff. de mino.

Cautela vt fideiussor in maleficijs teneatur etiam ad augmentationē pene. Bar. in l. j. nu. 5. ff. de in lit. iuran.

Cautela quando in libello dicitur peto pronuntiari bene appellatum et reuocari attentata caueat appellator ne contestetur lis super libello. Bar. in l. j. nu. 5. ff. nil noua. appel. pen.

Cautela vt articuletur de titulo quesito ante litem contestatam. Bart. in l. matrem. nu. 7. C. de proba.

Cautela pro iudice vt in syndicatu doceat se filiusfamilias. Bar. in l. si filiusfa. iudex. nu. 2. de iudi.

Cautela qd vulgariter scribantur verba testis deponentis in vulgari quando non possunt redigi in latinum. Bart. in l. si quis filia bus. nu. 5. ff. de testa. tut.

Cautela q notarius scribat in testamento causam quando testator apponit conditionem inbumanam vel fatuam. Bart. in l. quidam in suo. nu. 2. ff. de condi. insti.

Cautela vt aduocatus partis contra quam testis aliquid falso dixerit interroget partem. Bar. in l. si falsos. nu. 3. et de fal.

Cautela qd quando accusatur de falso dicatur scienter et dolose. Bar. in l. nec exemplum. nu. 1. C. eo.

Cautela vt assessores quando capiunt aliquem bannitum faciant ipm confiteri q est idem bomo qui fuit bannitus &c. Barto. in l. demonstratio. in. vj. q. nu. 13. ff. de condi. et demon.

Cautela vt iudex faciat scribi notario sicut quolibet die et bora congrua sedit ne teneatur in syndicatu. Barto. in l. ij. numero. 1. C. de statu. et imagi.

Cautela p iudice qn pcurator comparet qd dicat q vult q compereat dns ad respondendum: q2 melius instructus vel legalior et est cōis practica. Bar. in l. ij. §. defendi. nu. 3. ff. qui. ex cau. in pos. ea.

Cautela qd in commissione et relatione executionis ponatur incipiendo primo a minus damnosis. Bar. in l. a diuo pio. §. in venditione. nume. 8. ff. de re iudi.

Cautela qd quando fertur sententia contra contumacem in sententia inferatur visis citationibus de eo factis et visa contumacia. Bart. in l. multum. nu. 4. ff. de condi. et demon.

Cautela vt iudex teneatur cōdemnare victum victori in expēsis. Bar. in l. properandum. §. sin autem. nu. 5. C. de iudi. fo. 108.

Cautela vt arbiter procuret partes componere. Bart. l. l. si quis iudex. §. recepisse. nu. 6. ff. de arbi.

Cautela vt statuatur tempus ad adeundum. Barto. in l. scriptus. nu. 1. ff. de reli. et sump. fune.

Cautela q quando appellatur a denegatione secunde dilationis causa grauaminis exprimatur et q etiam deducatur quando petitur secūda dilatio. Bar. in l. ij. col. pe. v. tertio principaliter. nu. 23. ff. de app.

Cautela qd bannito capto producatur bannum et q bannitus ɔfiteat q est ille talis qui reperitur bannitus et condemnatus pro tali crimine et tali tempore quia postea potest executio fieri. Bar. in l. diuus. colum. ij. ver. vlterius. nu. 5. ff. de custo. reo.

Cautela q prestito iuramēto pars statim petat testes examinari. Bar. in l. damni. §. sabini. ad fi. nu. 9. ff. de dam. infec.

Cautela q infirmus citatus mittat ad iudicē et petat q terminus prorogetur. Bar. in l. quesitum. nu. 2. ff. de re iudi.

Cautela qd qn quis dubitat condēnari in actione famosa q litiget per procuratorē. Bar. in l. furti. §. si quis alieno. nu. 3. ff. de bis qui no. infa.

Cautela est vt iudex faciat redigi in actis causam suspicionis propter quā fidē dictis testiū nō adbibuit. Bar. in l. testiū. §. j. nu. 1. ff. de testi.

Cautela vt conductor non expellatur de locatione etiamsi bona vendantur. Bar. in l. qui fundum. nu. 2. ff. loca.

Cautela vt colonus cogatur stare in locatione. Bart. in d. l. qui fundū. nu. 3. ff. loca.

Cautela vt in actu qui fit cū procuratore dicas litigo sub bac exceptione saluo si ipsum apparebit non procuratorem quia nolo babere ratū. Bar. in l. inter quos. §. alieno. nu. 4. ff. de dam. infec.

Cautela vt testes qui inuiti deponere non tenentur quando producuntur facias scribi in actis q volentes deponunt. Bart. in aut. presbyteros. nu. 3. C. de episco. et cleri.

Cautela vt pbibitio ɔbentiū babeat impedire trāslationē dominij: est q pmittat pena vel interesse si fiat ɔ et p tali pena et interesse obligetur illa res que probibetur alienari: tūc enim propter ius pignoris quod probibens babet in re impeditur trāslatio dominij: vt tradit Bar. in l. qui absenti. §. j. ff. de acqui. pos. et in l. si creditor. §. fi. ff. de distrac. pig. quem refert et sequitur Pau. de cast. in l. fi. ad fi. ver. querunt tamen doctores. C. de re. alie. non alie. Alexā. in d. §. j. in. j. col. ver. vnde. Bar. post Old. et idem Alexā. cons. lix. inci. viso themate. col. j. ver. quod secundum dubium. in. v. vol. do. Jason. in l. qui rome. §. coberedes. in primo no. ff. de verbo. obli.

Cautela vt mulier secūdo nubēs et filios babēs euitet penas iuris: est qd faciat filios cōsentire tali matrimonio: q2 boc modo euitabit oēs penas: nā pena q imponitur matri transeūti ad secūda vota nō babet locum qn transit de volūtate filiorum: vt no. per glo. in aut. de non eligen. secun. nub. circa mediū. in verb. copulātur. quā p singulari no. ibi Ange. in prin. in verbo et pdicta vera vbi dicit qd mater secūdo nubens punitur penis inductis in fauorē filiorum qn nubit filio inuito secus si eo volente: q2 tūc nullas penas sustinet per gl. ibi. Et boc sequitur Ludo. ro. in cons. cxxix. inci. ex themate. ver. quarto. idem probat in. ij. col. ratione de qua ibi per eū refert similiter. et sequitur do. Phil. Decius in cōs. ccvj. inci. queritur an dimisso in. ij. col. ver. et pro fundamento. lib. ij. subiungens qd consensus etiam tacitus filiorum sufficit et probatur ex eo quod no. Bal. in aut. ex testamento. col. pe. ver. sed statim quero. C. de secū. nup.

Cautela vt missus in possessionem ex primo decreto non possit eijci: est q faciat assignari reo terminum infra quem docere debeat de iure suo: quia si non docet in termino non audietur: postea sm Ange. in l. a quo. ff. de dam. infec. quem refert et sequitur Pau. de ca. ibi. ver. item p bāc legē. et similiter refert et sequitur Alexā. in l. si finita. §. iulianus. colū. xviij. ver. item iuxta predicta. eo. ti.

Cautela si apparet quem esse procuratorem et dubitatur de reuocatione mandati: est qd prestetur satisdatio de rato sub conditione qd si appareat mandatum esse reuocatum teneat promissio de rato et non aliter. Bar. in l. pretor ait. ver. venio. ad. q. ff. de dam. infec. et ibi Alexā. in primo no. Et cui debeat esse dubium an iudici an parti. vide Bal. in l. j. in. ij. col. ver. secundo quero quando. C. de procu.

Cautela est qd opponens exceptionē ɔtra executionē sententie offerat se incontinenti pbaturū: alias non impedit sm Bar. in l. fi. in fi. C. si ex

sal.instr.quẽ refert ⁊ sequitur Alex.in consi.cxxxvij.incip. visis processibus in.ij.col.ver.hodie tamen.in.ij.volu.

Cautela est qñ spõsalia vel matrimoniũ sunt contracta per impuberes etiã proximos pubertati ⁊ mulier nõ vult ratificare:qꝛ debet statim pubes effecta recedere a marito vel contradicere Prepo.Mediolañ.in.c.continebatur.in.ij.not.de despon.impub.

Cautela ad eneruãdũ effectũ fame:est vt capituletur et offerat ꝓbatio ꝙ veritas est in cõtrarium:nã cum veritas preualeat opinioni.c.veritate.⁊ ꝑ totũ.viij.dist.preualebit ista oblatio ꝓbationis vt fama nõ operetur suum effectum:vt per eundẽ Prepo.Med.in.c.tua.in.ij.colum.ver.⁊ sic habetis.de spon.

Cautela ad excusationẽ tutorũ qñ faciunt aliquem actũ dubium: est qδ faciant de consilio attinẽtium: ⁊ tunc si male succedat nõ tenebitur pupillo de culpa:nã rõne cõsilij cõiunctorum pupilli ꝓsumitur abesse dolus et culpa tutoris ſm Bal.in.l polla.C.de his quibus vt indig.quem refert ⁊ sequitur Alex.ibi ad fi.⁊ idem voluit Pau.de cast.ibi.in colũ.fi.ver.interdum est talis.

Cautela si aliquis est iussus a testatore ad reddendum rationẽ ad certum tempus sub pena et ad soluẽdũ reliqua que restãt si rationes sunt intricate:prout plerũq; contingit in mercatoꝝ rationibus ita qδ non potest de facili reuideri intra tẽpus quod restat:est qδ facias qδ soluat aliquid in quo putat se esse pro certo debitorẽ et pro residuo in quo apparebit debitor dare cautionẽ:nã tũc euitabit penã ſm Ange.in.l.si se non obtulit.§.ait pretor.ff.de re iud.quem refert et sequitur Phi.corneus consi.cclxij.incip.pro euidentia.col.fi.ver.⁊ si dicatur.in.iiij.volu. Et ideo si aliquis est condẽnatus per iudicẽ ad reddendũ rationem infra mensem sub pena quo casu intelligat condẽnatus vt soluat reliquũ pecunie quod erit penes eũ ſm Ange.in.l.aduersus.C.de vsur.et in.d.§.ait pretor.⁊ ibi Imo.⁊ Mod.⁊ per do. Ias.in.l.j.in primo not.ff.qui satisda.cog.igitur cautela est qδ condẽnatus cõpareat infra mensem ⁊ dicat creditori calculata ratione assero me debitorẽ in vno denario: ecce istũ denariũ:si liquebit me plus debere ecce exhibeo actualiter fideiussores pro residuo isto modo euitabit condẽnatus penã vt supra dixi.

Cautela qδ obligatus ad rem vendendam ad id perpetuo non teneat: est qδ interpelletur ille cui venditio fieri debet ꝙ emat et si sunt in mora per duos menses habebit liberam potestatem vendendi cui vult casus est in.l.qui rome.§.coheredes.ff.de verb.ob.ſm Ludo.ro.in consi.clxxxij.inci.in casu proposito.in fi.

Cautela vt volẽs se excusare a tutela vel cura:faciat qδ infra obseruationẽ tẽporũ de quibus habet in.l.scire oportet.ff.de excu.tu.⁊ insti.de excu.tut.§.qui excusare iudex det curatorem huic liti pupilli vel adulti quo defendente causam pupilli vel adulti ferat sententia:alias sententia excusationis tanq̃ lata ꝯ pupillũ vel adultum indefensum esset ipso iure nulla:vt docet Mathesil.in no.cxxxvj.inci.nota practicam.

Cautela vt agens commodati ex cõmodatarij leui vel leuissima culpa dicas in libello te cõmodasse ad requisitionẽ ipsius et hoc etiam habes probare:alias nõ tenet nisi de dolo ⁊ lata culpa:ad hoc enĩ vt cõmodatarius teneatur de leui et leuissima culpa est necesse vt cõmodatũ fiat ad reqsitionẽ ipsius:vt tradit Sali.in.l.si vt certo.§.interdũ.ff.cõmodati.

Cautela est ne permittas procedi contra criminosum tanq̃ notorie criminosum nisi prius discussa notorietate:quia si procedatur et pronuncietur contra eum tanq̃ notorium criminosum non poterit appellare: vt est tex.in.c.cum sit romana.ſm Prepo.Mediolañ.ibi:in.ij.col.i pe.not.de ap.et in.l.constitutiones.ſm vnum intellectum.ff.eo.

Cautela pro contrahentibus vt in concessionibus non faciant scribi ꝙ ad censum sit concessio sed in emphyteosim si velint illos non soluẽdo iure suo priuari:nam in contractu censuali:licet census non fuerit solutus quis iure suo non priuatur:vt tradit Pañ.in.c.constitutus.col.fi.ver.secundo.not.sing.de reli.do.quem refert et sequitur do.Phi.Decius in consi.clxiiij.inci.non fuisset.in.j.col.ver.similiter in ꝯtra.lib.j.

Cautela si vẽditor velit euitare periculũ:est ꝙ faciat rem mẽsurari vel qδ rei vẽdite tradat possessionẽ.ſm Ang.⁊ Pau.de cast.in.l.ij.C.de pericu.et commo.rei ven.quos refert do.Phil.Decius in consi.clxxix.incip.viso eleganti.in.ij.col.ver.quibus tamen non ob.lib.j.

Cautela est si aduocatus velit impugnare pactum gratuitum factum a tutore vel curatore vt dicat qδ debitum erat liquidum:vt tradit Ange.in.l.contra iuris.§.fi.ff.de pac.quem refert et sequitur do.Phi.Decius in consi.cccvij.inci.non patitur.col.fi.versi.sed his.lib.ij. Et vide Panor.in cõsi.xxxix.inci.duo sunt.ver.venio igitur.lib.j.vbi dicit cõmunem cõclusionem esse ꝙ licet debitum liquidum pupilli remitti non possit a tutore:secus tamen est in debito non liquido.

Cautela vt respondens positioni impertinenti non sibi preiudicet: est ꝙ si iudex te arctauerit ad respondendũ positioni impertinenti tu protesteris qδ licet respondeas positioni hoc facis propter iussuꝫ iudicis: tamen non intendis quatenus sint impertinentes illis respondisse vel per responsionẽ illã tibi ꝓiudicari.ita Gemi.in prefatio.vj.et in.c.ij.super gl.in verbo rõnabili.de cõfes.li.vj.quẽ refert ⁊ sequit Prepo.Mediolañ.in.c.solicitudinem.col.xxvj.ver.⁊ ideo ꝓ hoc membrũ.de app.

Cautela vt cesset allegatio metus reuerẽtialis: est quod ex aduerso allegetur presentia amicoꝝ vel consanguineoꝝ ⁊ probet eorum interuẽtus Pau.de ca.post Bar.et alios in.l.transactionem.ver.et dicit Bart.C.de transac.Adde ꝙ idem facit presentia iudicis quod amicorum vel cõsanguineorum ſm Bar.in.l.frater a fratre.in.xiij.col.versi.tertio quero.quid de contracta emptionis.ff.de condi.inde.

Cautela ꝓ clerico declinante iurisditionẽ potestatis vt euitet penã statuti puniẽtis declinantem:est ꝙ clericus nõ declinet sed pro suo interesse compareat superior eum reuocans ratione sui interesse.arg.c.si iudex.de sen.exc.li.vj.sicut dicimus in seruo.l.seruus.ff.de pub.iudi.et in dño feudi respectu vasalli.c.ex transmissa.de fo.compe.ita Barto.in.l.pe.§.ad crimẽ.in.iiij.col.ver.itẽ op.de.l.lucius.ff.de pub.iudi.quem sequitur Panor.in.c.si diligenti.in fi.de fo.cõpe.dicens hoc esse notandum:refert ⁊ sequitur Feli.in repe.c.ecclesia sancte marie.col.xxix.ver.et retentis predictis in.iiij.q.de consti.vbi etiam aggregat alias quatuor cautelas quas(vt breuitati elaborem)non refero.

Cautela qñ iudex est in calculo ferende sententie: est ꝙ aduersarius faciat alterã partẽ si reperit in palacio moneri per iudicẽ ꝙ tali die ⁊ hora cõpareat ad audiendã sententiã:qꝛ si nõ comparebit habebitur pro vero contumace ⁊ nõ poterit appellare Pau.de cast.in.l.ij.ver.sit ergo cautus.C.quõ et qñ iud. Et idem dicas si nuntius in presentia iudicis citat presentem partem:qꝛ presentia iudicis ⁊ partis facit vt illa citatio habeat vim monitionis facte a iudice:vt dicit Bal.in.d.l.ij.in.j.col.v.quarto ꝙ hic iudex.arg.l.si procuratori presentis.ff.de obli.

Cautela est ꝙ emptor stipuletur de euictione tam proprietatis q̃ possessionis ⁊ de sumptibus vtriusq; litis et que ex hoc resultabit vtilitas Bal.in.l.j.ad fi.C.de peric.et cõ.rei ven.

Cautela quando aliquid datur insolutum:est qδ apponatur pactũ qδ si cõtingat rẽ euinci ꝙ a prima obligatione non discedat ⁊ que vtilitas resultare põt.Bar.in.l.si quis aliã.in.j.col.ver.alij dicunt.ff.de solu.

Cautela vt valeat donatio vel promissio facta absenti nullo pro eo recipiente:puta si dicerem in presentia testium ego dono vel promitto titio centum si titius non esset presens nec aliquis pro eo reciperet nõ valeret donatio vel promissio que requirunt consensum duorum: ideo facias quod notarius recipiat nomine absentis:alias etiaꝫ si absens hoc sciens postea ratificare non valeret quia careret fundamento. Pau.de cast.in.l.j.§.pactum.ver.no.ex tex.ff.de pac.

Cautela est ꝙ actor cõtinuet ꝓcessum cõtra heredem vel faciat dari curatorẽ hereditati iacenti ⁊ cõtinuet cum illo ⁊ illũ faciat citari: qꝛ si continuat cũ defuncto nihil valet cõtinuatio nec ꝓdesset ignorãtia de morte defuncti:vt tradit Pau.de cast.in.l.pe.ff.que sentẽ.sine appel.rescin. Adde eundẽ Pau.de cast.in.l.in summa.§.fi.ff.de re iudi.

Cautela vt ꝓcurator substituens possit etiam gerere:est qδ in mandato ponant ista ṽba qδ possit substituere ⁊ etiã cũ substitutis remaneat ꝓcurator idẽ forsan si dꝛ i mãdato ꝙ possit substituere semel et pluries: vt tradit Bar.in.l.ꝙ si forte.§.quid ergo.ver.vlterius no.ff.de solu.

Cautela vt accusatus ꝓ delicto ꝓ quo in defectum pene pecuniarie corporalis imponit non carceret:est ꝙ soluat pecuniã fisco sub conditione si condemnabitur Bar.in.l.j.ver.quero quid si venit.ff.de cust.reo.

Cautela ꝙ si rei existentis prope flumen aliquis allegaret prescriptionem dicens se tanto tempore prescripsisse:est qδ tu ex aduerso alleges inũdationem fluminis et sic dicetur interrupta prescriptio: vt ꝑ Pau.de ca.post Bar.et alios in.l.iij.§.labeo.ff.de acqui.pos. Et de qua inundatione intelligatur.vide Alex.ibi.

Cautela ꝙ quando mercatores vident tempestatem si non dubitãt periclitari non debent dicere magistro quid acturus sit: quia si dicunt qδ faciat tale quid puta ꝙ nauẽ exarmet vel aliquid aliud quod sibi resultat in damnum poterit ab alijs repetere tanq̃ de voluntate vel mãdato ipsorum fecerit Pau.de cast.in.l.si laborante.§.si conseruatis.versi.no.cautelam.ff.ad l.e.rho.de iac.

Cautela qñ ad impugnandũ pactũ opponit de insinuatione non facta: est ꝙ facias articulũ ꝙ debitũ nõ erat liquidum vel qδ non fuit factum ex mera liberalitate et q̃ ex hoc resultabit vtilitas Pau.de cast.in.l.cõtra iuris.§.si filiusfa.ver.item.no.quod non omne pactum.ff.de pac.

Cautela qñ eris aduocatus vel ꝓcurator rei quẽ actor fecit cõueniri coram iudice incõpetenti credẽs ꝙ esset iudex competẽs rei: est cũ cõpares ꝓ reo non debes opponere exceptionẽ iudicis incõpetentis: qꝛ hoc modo instrueres actorẽ vt cõueniat te corã iudice cõpetẽti vñ nihil opponas sup incõpetẽtia iudicis sed patiaris qδ fiat ꝓcessus ⁊ postea opponas:qꝛ irritabis totũ ꝓcessum ⁊ sentẽtiam:qꝛ sola sciẽtia rei nõ facit illum iudicẽ competentẽ:vt dicũt Bal.⁊ Pau.de cast.in.l.si per errorẽ.ff.de iuris.om.iudi. Dicunt tamẽ qδ licet ista cautela sit honorabilis tñ in foro penitẽtie est abstinendũ:qꝛ docet damnare animam sicut et alibi dicit Cy.in.l.vnica.C.vt que desunt aduo.vbi dissuadet tales cautelas et reprehendit illos: ita malitiose procedentes dicens ꝙ reportant gloriam in hoc mũdo sꝫ in alio penam eternam: vt etiã refert Pau.de ca.in.l.edita.col.iij.ver.ideo dicit Spec.C.de edẽ.vbi in simili dicit esse cautelam ꝙ qñ actor ꝓducit libellum obscurũ vel incertũ vel alternatiuum non debet reus petere vt libellus declaretur sed dꝫ simpliciter opponere qδ libellus non procedit quia male conceptus est:ita magistraliter Spe.in ti.de libel.concep.§.fi.ver.cautus tamen sis.

Cautela alia ad irritandũ ꝓcessum qua vtũtur malitiosi procuratores

dum respondent

dum respondent libello: in fine responsionis sue caute dicūt et petit iurari de calumnia ꝛc. et postea non curant petere vt sic processus reddatur nullus si actor non iurauit: quia iuramentum calumnie bene potest tacite remitti: vt in. c. i. de iura. cal. in. vi. sed si petitum sit et non sit prestitum totus processus redditur vsq; retro nullus. l. ij. §. sed quia vere mur. C. de iura. cal. de quo vide per do. Jas. in. l. iusiurandum. et ad pecunias. §. qui iusiurādum. in primo no. ff. de iureiu. Et adde qd nec valet consuetudo q aduocatis et procuratoribus non deferatur tale iuramentum cum illi magis nouerint calūniari q simplices partes: vt dicit Lud. ro. sing. ccccxxiij. inci. tu habes. alleg. gl. in. l. ab anastasio. C. manda. vbi dicitur qd aduocati omnia mala nouerunt. Et an aliqua ratione possit introduci consuetudo que tollat istud iuramentum calū. vide Panor. in. c. ceterum. col. fi. ver. vlti. et glo. de iura. cal.

Cautela vt donatio causa mortis nō possit reuocari: est vt facias q notarius in instrumento apponat illa verba que notarij semper solēt apponere: scilicet qd dictus donator promisit dictam donationem ꝛ predicta omnia rata et firma habere nullo vnq; tempore contrauenire ꝛc. qr per talia vba donatio causa mortis q de natura sua est reuocabilis efficit irreuocabilis: nam qñ in donatione causa mortis est facta promissio de ea nō reuocādo: tūc assumit naturā donationis inter viuos et donatio inter viuos appellatur et multo fortius qñ vltra dicta verba etiam interuenisset iuramentū do. Jason. in. l. nō ois. in. ij. no. ff. si cer. peta.

Cautela alia est vt facias qd per notarium in instrumento donationis causa mortis fiat mētio heredū donatarij: videlicet talis persona donauit talē rem titio ꝛ heredibus suis: nā isto casu qñ in donatione cā mortis est facta mentio heredū donatarij talis donatio censet donatio inter viuos: ꝛ ratio est: qr donatio inter viuos bene transmittit ad heredes: secus aūt in donatione causa mortis: qr illa nō transmittit si cōtingat donatariū mori ante ipsum donatorē vnde cū in ipsa donatione sit facta mētio heredū donatio in dubio censet donatio inter viuos: ita singulariter tenet Bal. in. l. ij. col. pe. ver. quid ergo si iste filius. C. de iure do. quem refert et sequit do. Jason. in. d. l. non omnis. colū. iij. ver. secundo infero. do. Tho. Ferratius cautel. xxx. et his duabus cautelis poteris illa querere donantē causam mortis vt non possit ipsam donationē reuocare. Caueas tñ talibus remedijs ꝛ similibus abutendo animam tuā illaqueare et apud inferos sepelire vt alibi admonet idē do. Tho. fer.

Cautela quādo datur exemplū alicuius instrumēti in iudicio vt plene probet: est qd notarius dicat hoc est exemplū cuiusdā instrumenti producti per talē cuius copia datur de voluntate dicte partis. et de mādato iudicis Bar. in aut. si quis in aliquo in prima oppo. C. de eden.

Cautus sis tu qui practicas palatium quando opponitur exceptio que est proprie actionis exclusio debes in actis replicare nec iudex posset supplere q̄uis ex actis sibi liqueret: secus quando non est proprie exceptio actionis exclusio. ita dicit Ange. in. l. ij. per illum tex. C. de iud. quē refert. et sequitur Pau. de cast. ibi in colū. fi. ver. item do. Ange. et similiter do. Jason. ibi in fi.

Cautela est si debes alicui centū qd soluendo. x. dicas pro residuo: quia si creditor tuus recipiat p residuo illa dictio residuo pbat q totū fuerat solutū vñ si creditor cōueniat te ad alia nonaginta est p̄sumptio p te qd illa solueris: ita dicit Pau. de ca. in. l. ij. ver. sz q̄ro. C. de here. insti. p gl. no. in. l. si ex pluribus. in prin. in gl. in verbo reliquū ff. de solu. Et ideo creditor recipiens solutionē debet esse cautus qd nō apponat in instrumento vel in libro mercantie qd p residuo recipit s̄m Pau. de cast. ibi: quē refert ꝛ sequit do. Jason. in. d. l. ij. in. i. col. ver. item ad istum text. et Bar. Cepo. in cautel. xxi. dicit istā cautelā esse perpetuo mēti tenendā quia est de pane lucrando. Caue tamen ne ea ꝛ similibus vtaris ad malum ne sit de pena eterna lucranda: vt alibi etiam admonet idē Cepol.

Cautela vt emens rem hereditariam ab herede non possit conueniri a creditoribus hereditarijs vel legatarijs: est vt faciat apponi ista verba in instrumento emptionis q talis heres vt heres cum beneficio inuentarij pro satisfaciendo creditoribus et legatarijs vendidit sibi talē rem hereditariam et exburset pecuniam ipsi heredi presentibus creditoribus et legatarijs et immediate recipientibus dictam pecuniā ab herede: ꝛ ita scribatur in instrumento emptionis siue solutionis pecunie facte per emptorem et tunc erit securus: vt tradit Pau. de ca. in. l. fi. §. licentia creditoribus. ad fi. C. de iure deli.

Cautela qñ agit de estimāda aliq̄ re eo qr vēditor dicat se deceptū vltra dimidiā iusti pretij: est q cōsideres psonā vēditoris si erat implicita debitis vel si dedit fideiussorē vel nō vt ex h̄ possit cōcludi q talis res existens hominis sic impliciti debitis nō reperijsset emptorē tante q̄titatis idē in similib⁹ qualitatib⁹ rerū q habent augere ꝛ diminuere pretiū nō emens rem ab implicito ꝛ inuoluto multis debitis q non pōt p̄stare fideiussores de euictione nō vr̄ vendidisse infra dimidiā iusti p̄tij: licet si nō esset implicitus debitis secus esset: qr qlibet carius emeret a securo vēditore q̄ ab eo q nō est securus. Et ideo sis cautus si vēditor dicat se deceptū vltra dimidiā iusti pretij tu emptor ecōtra capitulabis q ipse erat implicitus multis debitis et non dedit nec poterat dare fideiussorem de euictione et propterea res multo minoris pretij estimatur: ita docet Bar. in. l. i. §. si heres. ver. et ideo sub nu. 3. ff. ad trebel.

Cautela vt inuentor rei aliene euitet suspitionē furti est qd faciat p̄co-nizari ꝛ intimari rei inuētionē ꝛ qcquid expēdet recuperat a dño. Panor. in. c. quidā. el. ij. col. vi. ver. consulitur. post nu. 18. de elec. fo. 171.

3 Cautio que datur a reo reuertente infra annum prout dicit. c. fi. in. §. in alijs. vt lite non contest. debet esse sufficiens nec sufficit iuratoria nisi in subsidium. ibi. nu. 18. fo. 118.

7 Cautio iuratoria recipitur quando alia haberi non potest. in. c. ex parte. nu. 4. de verbo. signi. fo. 185.

6 Cautio iuratoria potest et debet recipi si alia nō reperitur. in. c. ex publico. nu. 11. de conuer. coniu. fo. 167.

3 Cautio quando requiritur a iure in aliquo casu an intelligatur de sufficienti: puta cum fideiussore an requiratur iuratoria. in. c. pisanis. nu. 10. de resti. spo. fo. 192.

4 Cautio pactum nudum confessio et stipulatio sine causa non valēt: fallit in libertate et quando est facta in vltima voluntate in iudicio vel in pia causa. in. c. si cautio. nu. 2. de fi. instru. fo. 110.

3 Cautio que est prestanda infra annum ab illo qui est passus missionem si non potest per impotentiam prestari non est sibi imputandum dummodo p̄stet quā pōt puta iuratoriā. in. c. i. nu. 14. de eo q mit. i pos. f. 213. Cautio que prestatur a missionem passo an sit prestanda iudici vel parti et in casu in quo prestatur iudici est citanda pars missa. ibi. nu. 15.

4 Cautio sufficiens potest peti ab eo qui est suspectus de penitentia non peragenda. in. c. literas. nu. 4. de presum. fo. 122.

6 Cautio que prestatur ab vsufructuario qualis esse debet maxime de rebus mobilibus que vsu veterascunt vt sunt segetes. in. c. cum constet. nu. 3. de pig. fo. 96.

3 Cautio per quam vitatur sequestrum debet continere de iudicio sisti et de re non alienanda et restituenda in casu succumbentie. in. c. dilectus. nu. 25. de seque. pos. et fru. fo. 223.

2 Cautio iuratoria non prestatur quando non est concludendum de persona. in. c. ad reprimendam. nu. 4. de offi. or. fo. 114.

3 Cautio de non offendēdo an possit peti ab offendente prius. in. c. i. nume. 8. vt lite non contest. fo. 106.

7 Cautio de non offendendo potest peti ab illo qui semel offendit. in. c. grauem. nu. 3. de sen. excō. fo. 103.

1 Cecus vtrum possit deponere de auditu si habet notas voces contrahentium. in. c. ex literis. nu. 5. de consue. fo. 93.

4 Cecus an possit esse testis in re pceptibili auditu ꝛ qd si nō est cec⁹ ꝛ audiuit loquentes sed eos nō videt. in. c. cū causam. el. i. nu. 9. de testi. fo. 70.

6 Cecus an possit testari. in Rub. nu. 8. de testa. fo. 110.

☞ Corse. Adde nunqd cecus possit esse iudex dic q sic. ff. de iudi. l. cec⁹ a postulando autē repellit. ff. de postu. l. i. §. casum. et qd possit esse iudex intellige s̄m gl. ꝛ doct. in. d. l. cecus. qñ erat iudex anteq̄ efficeret cecus qr als nō posset. ꝛ an cecus possit esse testis. Spe. in tit. de teste. in. §. i. v. sz nunqd. cec⁹ dicit q videret q nō: qr nō pōt visu cognoscere: lz auditu sic: credit tñ q pōt cū nō sit phibitus. ff. de testi. l. i. ꝛ sequit ibi. Joā. an. in addi. allegat qd no. in aut. de here. ꝛ fal. in. §. si vo absunt. in glos. not. testimoniū. ꝛ adduco. d. Abb. ꝛ oēs canonistas. in. c. p̄terea. de testi. vbi Abb. nu. 9. dicit q cec⁹ seu ille q fuit retro cortinā vel tenuē parietē habēs voces loquētiū notas pōt deponere sup cōtractu seu vbis platis a tertio: vt est glos. no. iij. q. ix. testes. ꝛ in. l. in summa. in. §. idē labeo. ff. de aq̄ plu. arcē. ꝛ idē ibi Bar. ꝛ p Cy. in. l. testiū. C. de testi. ꝛ p cano. in. c. ij. de ꝯsue. lz aliq dicūt vt Ang. in. l. si nō spāli. C. de testi. q tales nō faciūt plenam probationē: qr potuerūt decipi i voce. ꝛ Spe. in p̄al. loco dicit h̄ esse verū maxime de his q vidit prius q̄ fieret cec⁹: nā factus cecus retinet dignitatē: vt in. d. l. cecus. ꝛ ibi gl. ꝛ. ff. de sta. ho. l. q furere. ꝛ verū est si pri⁹ voces loquētiū notas habuit. ꝛ ista est cōis opi. nec obst. qd dicit Ang. qd in voce decipi pōt: nā ꝛ visus decipit qñq;: qr oculus sepe fallit. xxvij. q. i. nec aliq̄. ꝛ i. c. cām matrimonij. de pba. Jtē Cy. in. d. l. testiū. dicit qd q̄uis vox mutari possit: tñ attēdi dz id qd cōiter accidit per id qd no. in. l. non epistolis. et in. l. neq; natales. C. de pba. ꝛ in. c. i. de cleri. non resi. et vide pulchre per Sali. in. d. l. testiū. in. viij. col. i ver. quero sexto an cecus admittat ad testimoniū in his q principaliter requirunt auditū. alle. glo. in. d. §. si vero absunt. dicit qd in alijs casib⁹ preterq̄ visus admittit: qr prohibit⁹ nō reperit p. d. l. i. Fallit i instrō inuētarij: vt in. d. §. si vo absunt. addit Jac. de are. q in cā testamētaria nō dz admitti: qr lz loquētes possint ex voce cognoscere. ar. ff. ad sille. l. i. §. eodē tecto. tñ testatorē nō sic faciliter qr vox ipsius pp̄ter infirmitatē est alterata. Alij distinguūt aut testificat de facto gesto anteq̄ esset cecus et pōt: vt in. d. l. q furere. aut de facto postea gesto. ꝛ tūc aut asserit psonā de qua testificat se bene habere notā vocē: ꝛ tunc admittitur. ar. d. §. eodem tecto. Fallit in casibus predictis: aut hoc non asserit: ꝛ tūc nō admittat. Aduerte vbi Jac. de are. eum repellit in causa testamētaria: fortius vr̄ admitti q̄ in cōtractibus: qr in cōtractib⁹ regulariter vnus testis pbat semiplene. ꝛ ideo vnicū testē cecū repelleret: qr faciliter pōt decipi: ꝛ si hz aliū cōtestē nō cecū nō vr̄ Sali. q ita faciliter debeāt pbare sicut in testamentis si ex septē vnus sit cecus: qr pp̄ter autoritatē tāti numeri testiū sibi contestiū non potest sic faciliter esse deceptus sicut qñ habet vnicum contestem tātū. ar. ff. de edē. l. si quis ex argētarijs. §. i. cogitādū tñ relinqt. ꝛ alleg. Spe. in p̄alle. loco. in. ix. col. ꝛ q cecus ꝛ mutus dūmō audiāt possint testificari simpliciter tenet gl. iij. q. ix. in. c. testes. ratio Sali. mihi placet i testa-

mento:tum qr hoc non reperit prohibitū cū edictū de testibus sit pro-hibitorium:vt in.d.l.j.tum etiā qr ille qui potest testari potest testificari:vt in.l.is cui bonis.ff.de testa.z in.§.testes.insti.eo.tit. sed ego habeo q cecus potest testari:vt in.d.l. hac cōsultissima. ergo z testificari. nec ob.illud qd dicebat Jac. de are.q ppter infirmitatē alterat vox et sic posset decipi:qr respondeo q ista presumptio tollit z cessat per alios testes:vt dixit Sali.z facit pulchre quod voluit Ang. in consi. suo primo qd licet coniunctus non sit idoneus testis pro coniūcto:vt in.l.eos.C.de testi.tamen si hz aliū contestē admittit:z per consequens Sali.non debeat relinquere hoc cogitandū faciat etiā in simili qd voluit. Bal. in.l. imperator.ff.de sta.ho.z in.c.j.q.mo.feu.amit.z tex.fin.fm Dy. z Bar. ibi in.l.is q duos.de lib.le.z qd voluit Bart.in.l.pcipimus.§. eo obseruando.C.de appel.vbi alleg. text. singularem in.l. si cōmunē.ff. quēad. ser.amit.z quod voluit glo.singu.l.si.C.de mu.et ho.li.x. et quod voluit Pe.de anc.in.c.vnico.de iure pa.li.vj.cum si.et an ceci et alio morbo laborantes excusentur a muneribus personalibus:dic q sic: vt.l.ij.C. qui mor.se excu.li.x.et Abb.in.c.licet.de censi.nu.3.ver.in gl.si.fo.136.Et an et quando cecus possit habere officia vel eligi ad potestariam. vide do. Abb.consi.xlviij.per totum.et in eo. consi.in.ij.no.colū. an secus possit succedere patri baroni vel habenti iurisditionem.

6 Cecus et pauper non tenentur ad collectas intellige personales. in.c. licet.nu.1.z.4.de censi.fo.199.

4 Cecus et ille qui fuit retro cortinam si habet voces contrahentium notas potest deponere de contractu.in.c.preterea.nu.6.de testi. fo.59.

7 **Celebrans** coram excommunicato manifesto non incurrit irregularitatem sed suspēsionem per annum. in.c.cum et plantare.nu.1.de priui.fo.137.

7 **Census** si fuerit p multa tēpora an p hoc probetur subiectio. in.c.accepimus.nu.1.de priui.fo.89.

6 Census si soluatur an per talem solutionem arguatur subiectio. in.c. omnis.nu.3.de censi. fo.199.

6 Census nou^9 nō pōt nec de nouo īponi nec imposit^9 augeri in ecclesijs per ipsum prelatum ad vtilitatem suam sed ad vtilitatē alterius ecclesie pōt ex causa rationabili.in.c.phibemus.nu.1.z.2.de censi.fo.200.
Census non augetur auctis facultatibus.ibi.nu.3.

6 Census potest imponi ab episcopo ecclesie inferiori ex iusta causa. in.c. cum venerabilis.nu.2.de censi.fo.204.

6 Census non debetur nisi causa debendi exprimatur. in.c.peruenit. nume.1.de censi.fo.199.

6 Census et tributa debent solui ex moneta antiqua que vigebat tempore impositionis.in.c.olim causam.nu.1.z.4.de censi. fo.204.

6 Census vel tributi solutio non probat necessario subiectionē.in.c.q̄to. nu.2.de censi.fo.202.

6 Census non potest imponi etiam q iam fuerit impositus sed legitima prescriptione sublatus.in.c.significauit.nu.6.de censi.fo.202.

6 Census si non soluitur res non cadit in commissum sed semper potest compelli censuarius ad soluendum secus in emphyteota.in.c.constitutus.nu.21.de relig.do. fo.186.

3 Census si fuerit prestitus aliquo tempore respectu certe rei nō per hoc illa res presumitur nec erit subdita.in.c.in causa.nu.2.z.4. de cau.pos. et proprie.fo.164.

5 Census an debeatur alicui ratione consuetudinis. in.c. ad audientiam. nu.2.de prescrip.fo.31.

2 Censualis contractus est transferre dominium vtile et directum z domino antiquo nil reseruatur nisi solutio census. in.c.j.nu.7. de resti. in integ.fo.154.
Census si non fuerit solutus non per hoc res censualis reuertitur ad primum dominum.ibi.

7 **Censura** ecclesiastica est excommunicatio suspensio et interdictum non autem dispositionem continet vel degradationem.in.c.querenti.nu.1.nu.2.z.5.de ver.sig.fo.184.

2 Censure sententias non includit seueritas siue animaduersio ecclesiastica.in.c.preterea.nu.2.de offi.dele.fo.74.
Censura ecclesiastica comprehendit sentētias excommunicationis interdicti et suspensionis.ibi.

6 Censura ecclesiastica,ppe cōcernit animā z est excōicatio:districtio vero concernit penā temporalē.in.c.nūtios.nu.2.de decimis.fo.145.

2 Censura ecclesiastica est excommunicatio sed seueritas ecclesiastica est alia pena.in.c.cum clerici.nu.4.de pactis.fo.133.

1 **Certus** an et quādo debeat certiorari.in.c.ecclesia vestra. cl.ij. n.9.de elec.fo.181.

2 **Cedens** bonis pōt reintegra reuocare cessionē z ipsum penitere.Anto.in.c.quidam.nu.1.de renun.fo.32.

6 Cedere bonis clericus non tenetur debet bene soluere debita sua deducto ne egeat odoardus.nu.8.de solu.fo.101.

6 Cessio bonorum non debet fieri nō liquidato prius debito. in.c.odoardus.nu.7.de solu. fo.101.
Cedenti bonis non sunt auferendi panni de dorso.ibi.nu.8.

7 Cessio bonorum admittitur in delictis si non habet vnde soluat. in.c. referente.nu.5.de delic.pue. fo.122.

3 Cessio bonorum non fit nisi per confitentem debitum vel condemnatum.in.c.olim.el.ij.nu.7.de resti.spo. fo.188.
Cedere bonis potest etiam filiusfamilias qui nil habet in bonis.ibi.

2 Cessio actionum quibuscūq personis facta an z quando teneat siue facta inter viuos siue in vltima voluntate.in.c.ex parte.nu.3. de alie. mu. iudi.cau.fac.fo.166.
Cessio actionum quando est facta in aliquem an possit agere cessionarius an cedens z cessionario restituere.ibi.nu.3.z.5.
Cessio actionum an z qn̄ presumatur simulata.ibi.nu.7.z.10.fo.163.
Cessio actionum facta clerico per laicum an valeat.ibi.nu.10.

4 Cessatio sola biennij solutionis census vel pēsionis an et quo casu sufficiat ad priuādum clericum de beneficio.in.c.querelam.nu.2. de iureiur an.fo.135.

1 **Chrisma** quid significat et quare fit in fronte. in.c. quanto. nu.5.de consue. fo.95.

7 Pro chrismate non debēt exigi pecunie ab ecclesijs etiam si de hoc sit consuetudo.in.c.ea que.nu.15.de simo. fo.72.

7 Chrisma potest concedi tempore quo ciuitas est interdicta quēadmodum potest z baptisma concedi.in.c.responso.nu.1.de sen.exc.fo.177.

2 Chrismatio et confirmatio in fronte conferuntur per solos episcopos. Ant.in.c.vnico.§.per frontis.nu.5.de sacra vnct. fo.50.

7 **Christiani** prohibentur habitare cum iudeis in loco aliquo.in.c.j.nu.1.de iude.z sara. fo.86.

7 Christianus cōmiscens se cum iudea ignoranter an excusetur. in.c.nōnullis.nu.3.de iude.fo.88.

7 **Charitatis** opera prosunt ad peccatorum remissionē.i.c. inter opera.nu.3.de sponsa.fo.9.

6 Charitas ordinata incipit a seipso.in.c.de his.numero.2. de eccle.edifici.fo.220.

6 Charitas est fons proprius cui non communicat alienus.in.c.licet.nume.8.de reg.fo.162.

Chirurgia est prohibita clericis propter periculum erroris quod ei inest et an incurrant irregularitatem.in.c.sententiam.nu.21.z.23.ne cle.vel mona. fo.242.

7 Chirurgico non imputatur mors si obseruauerit omnia de quibus. in c.tua nos.in princ.numero.2.in.d.c.tua nos.§. ad vltimum. numero.3. de homi.fo.101.

4 Christiano an sit peccatum iurare per alienos deos et an tale iuramētum sit seruandum.in.c.et si christus.nu.13.de iureiu. fo.154.
Christianus non peccat recipiendo iuramentum ab infidelibus secundum religionem eorum.ibi.nu.14.

6 **Cimiterium** si est pollutū an sit polluta ecclesia:z remissiue.in.c.consuluisti.numero.2.de conse.eccl. vel al.fo.207.

6 Cimiterium gaudet illa immunitate qua gaudet ecclesia. in.c. cū ecclesia.nu.2.de immu.ecc.et cimi. fo.226.
Cimiterium censetur interdictum interdicta ecclesia.ibi.

6 Cimiterium gaudet immunitate ecclesiastica. in.c. immunitatem. nume.4.de immu.ecc.fo.235.

7 **Circunstantie** aggrauant delictum vnde delictum solenni die commissum augmentatur. in c.j.nu.2.qui cle.vel vo.fo.20.

6 **Cisterciensi** ordini multa sunt interdicta.in.c.recolentes. in primo no.de sta.mo.fo.180.

7 Cistercienses abbates et monachi an subijciantur episcopis locorum. in.c.ne dei.in primo no.de simo. fo.82.

5 **Citari** debet pars etiam vbi vertitur questio iuris.in.c.sepe cōtingit.nu.7.de ap.fo.112.

3 Citatio est quedam species defensionis ideo non potest tolli. in.c. dilecti filij.nu.6.de iud.fo.21.

7 Citatio ad diffinitiuam an censeatur facta ad totam causam. in.c. cum olim.el.ij.nu.12.de priui.fo.141.

1 Citatus vt presentet se conspectui iudicis potest per procuratorem cōparere.in.c.postulationem.nu.3.de postu.prela. fo.115.

3 Citatio an debeat fieri personaliter vel domi quando reus non inuenitur.in.c.si.nu.21.vt lite non conte.fo.114.

2 Citatio est iurisditionis.in.c.super questionum.§.verum.numero.1.de offi.deleg.fo.90.

1 Citari non debet pars quando est presens in iudicio. in.c. ecclesia sancte marie.nu.8.de consti. fo.31.
Citatio non requiritur in notorijs.ibi.

6 Citatio vel monitio vbicūq requirit trina in materia odiosa nūq sufficit vna peremptoria.in.c.sacerdotib^9.nu.7.ne cle.vel mona.fo.243.

4 Citatio vna an requiratur an duplex an triplex ad hoc vt iudex possit mulctare.in.c.ij.nu.3.de testi.cog.fo.90.
Citatus ad certum tempus hora diei non expressa debet tali hora comparere vt possit explere officium suum.ibi.nu.4.
Citatus certo die ad faciendā electionē de mane comparere.ibi.nu.5.

1 Citatus protestās corā iudice nolle ɔsentire in eū tāq in iudicē dicens nō esse iudicem nec per ea q dicit vel facit intēdit recedere a sua ptestatione

de elec.fo.136.
Citatus ad aliquem actū an debeat venire de mane an de sero vel qua hora.ibi.nume.11.
6 Citatio que potest esse iusta et iniusta presumetur iniusta nisi sit facta vel commissa a iudice circūspecto et honesto.in.c. nisi essent. numero.3. de preben.fo.31.
6 Citatus a duobus iudicibus debet maiori obedire.in.c. extirpande. in repe.§.qui vero.nu.6.de preben.fo.41.
5 Citatio an requiratur in notorijs.in.c. cum sit romana. nu.31. et.32. de appella.fo.91.
Citatio nulla pōt fieri etiā per nuntios deputatos sine spāli cōmissione iudicis.ibi.nu.23.fo.90.
Citatio pōt fieri etiā ꝑ partē ex mādato iudicis nō credit tn̄ parti asserenti id facere ex iudicis mandato.ibi.nu.24.et.25.fo.90.
3 Citatio trina causatur ex vnica monitione iudicis facta in presentē. in c.j.nu.5.de mut.pet.fo.99.
3 Citatio dꝫ primo fieri in persona si est possibile alias fit domi.in.c.cūm. nu.5.de dolo ⁊ contu.fo.195.
Quando dicatur quis non posse personaliter reperiri ad effectum citādi.ibi.nu.6.
Citatio facta ad ecclesiam vel apothecā nō vꝫ si citatus habebat domū habitationis tempore citationis.ibi.nu.13.
3 Citatus peremptorie si q̄s est ⁊ est cōtumax ꝓcedit in cā sꝫ quo ad cōdēnationē expensarū sufficit vna citatio cum cōtumacia. in.c.fi.§. porro. nu.3.vt lite non conte.fo.115.
3 Citatus si est cōtumax ante lit.cōte.tūc actor mittit in pos. cā custodie si causa est huiusmodi als reus excōicatur.i.c. tue fraternitatis. nu.1.2. vt lite non contest.fo.110.
3 Citatio fit ad ecc̄liā cūtādi q̄n nō reperit.i.c.fi.nu.1.de do.⁊ cōtu.fo.211.
Citatio peremptoria pōt fieri cum vnica citatione.ibi.nu.3.
Citatio ad totā cām solet tūc fieri q̄n ps est de longinquo.ibi.nu.4.
3 Citatio vnica pōt habere vim trine citationis si hꝫ cōpetētia internalla.in.c.j.nu.5.de dila.fo.132.
Citatio peremptoria debet cōtinere tantum tempus q̄ntū habent tres citationes simplices.ibi.nu.9.
3 Citās si nō hꝫ iurisditionem citatus nō tenet cōparere nec valebit processus contra non comparentē.in.c.ij.nu.16.de dila.fo.134.
Citatus si nō cōpareat an ⁊ q̄n valeat ꝓcessus cōtra eum factus.ibi.
4 Citari dꝫ pars aduersa ad vidēdū iurare testes in casib⁹ in q̄bus mittitur ad domum testium in.c.si qui testiū.nu.2.de testi.fo.43.
3 Citatio q̄n fit de longinquo pōt fieri ad totā cām vt citatus veniat instructus.c.exposuit nobis.nu.3.et.6.de dila.fo.136.
Citatio peremptoria an ⁊ quo casu dꝫ mitti ꝓ p̄ma vice.ibi.nu.9.et.10.
Citationi peremptorie si nō est obeditū pōt iudex ꝓcedere ad vlteriora sine alia citatione.ibi.
Citatio facta semel ad omnes ⁊ singulos actus quomodo procedat.ibi. numero.11.
Citatus vt cōpareat ꝑsonalr̄ nō pōt ꝑ aliū cōparere.ibi.nu.12.fo.137.
3 Citatus corā vno iudice tenet cām corā eo prosequi: lꝫ mutauerit forū. in.c.proposuisti.nu.1.de fo.compe.fo.87.
Citatio facta ad petitionē partis ꝑpetuat iurisditionem iudicis dūmō citatio sit legitima als secus ⁊ sufficit vna citatio.ibi.nu.3.6.et.9.
Citatio debet cōmitti ad vtilitatē partis q̄n ꝓceditur ad vtilitatē priuatam als secus.ibi.
Citatus in vno loco ⁊ spreuerit si postea citatur in alio non poterit opponere.de.l.vbi ceptum.ff.de iudi.ibi.nu.12.
5 Citatio cū tenore libelli dꝫ cōtinere terminū vt reus veniat ad rn̄dēdū libello ad dilatorias ꝓponēdū.in.c.pastoralis.nu.25.de exce.fo.6.
5 Citari an debeat appellans si elapso termino ad appellationē presentandam non presentauit appellationem.in.c.cum causa. numero.9. de re iudica.fo.55.
Citari non debet appellans ab interlocutoria si iudex a quo tanq̄ friuolam non admisit.ibi.nu.10.
3 Citādi forma occultātē se.in.c.fi.§.porro.nu.6.vt lite nō cōte.fo.115.
5 Citatio non arctat citatū q̄n iudex potuit scire ꝙ petebat sibi exceptio legitima nō cōparēdi.in.c.cum speciali.nu.14.de appel.fo.130.
2 Citatus comparens ⁊ sine licētia recedēs est cōtumax.in.c.constitutis. nu.2.de procura.fo.145.
5 Citatus ad locum non tutum semper non potest appellare: lꝫ in prima vel secunda citatione non appellauerit.in.c. ex parte tua. nume.3. et.8. de appella.fo.116.
Citatus allegans locū non tutum dꝫ hoc probare nisi notorie talis locus non sit tutus.ibi.nu.7.
2 Citatio cōmittenda per delegatum principis pōt fieri per quēcūq̄ sibi placuerit.in.c.pastoralis.§.item.nu.3.de offi.dele.fo.92.
Citare non est iurisditionis.ibi.nu.5.
5 Citare nō pōt iudex quē ꝑ nūtiū priuatū sine literis dādo sibi aliquod signum.in.c.significauit.nu.7.de appel.fo.117.
3 Citatus pōt ꝑ ꝓcuratorē cōparere nisi citatio sit personalis. in.c. cum causam.nu.3.de iura.calum.fo.128.

Citatio iudicis plus operat̄ q̄ nuntij nam monitio iudicis scd̄m vim peremptorij.ibi.nu.24.et.28.
3 Citatio est de iure diuino.in.c.j.nu.5.de cau.pos.⁊ proprie.fo.152.
3 Per solam citationem quis dr̄ trahi ad alienum iudicium.in.c.ij.nu.2. de libel.obla.fo.95.
5 Citatus non tenetur parere quotiescūq̄ notorium est ꝙ sibi competit declinatoria fori nec tenet ꝓcessus cōtra eū factus.in.c. olim ⁊ infra.nu. 3.et.4.de excep.fo.13.
5 Citatus in loco vbi est pestis hꝫ iustam causam non comparendi. in.c. transmissa.nu.7.de prescrip.fo.28.
3 Citatus vt veniat ad certū terminum tenetur cōparere in termino vel post terminū q̄ citius pōt si in primo termino fuit impeditus.in.c.cum dilecti.nu.1.7.12.18.de do.⁊ contu.fo.201.
Citatio vna peremptoria potest fieri in causis de longinquo pro prima vice.ibi.numero.5.
Citatio peremptoria potest fieri absq̄ diuisione triū terminorū.ibi.
Citatio pōt fieri per priuatā ꝑsonā dūmodo ad illum actum habilitet̄ item ꝑ proprium aduersarium ex mandato iudicis.ibi.nu.6.
Citatus ad totā cām vel nō ad totam si nō cōpareat in termino an debeat iterū citari q̄n actus expedit̄ extra illū terminū.ibi.nu.18.
Citatio impossibilis puta breuis facta ad certū terminū non arctat̄ citatus comparere etiam post terminum.ibi.nu.20.
4 Citatio iudicis non valet nisi fiat ad petitionem partis. in.c. licet. numero.16.de proba. fo.22.
3 Citatio que debet fieri a iudice quo casu pōt per ipsum alteri cōmitti. in.c.fi.nu.7.de do.⁊ contu.fo.211.
Citatus semel siue peremptorie siue non si nō comparet an et quo casu habeatur pro cōtumace adeo vt possit condēnari in expensis excōicari vel missionem pati.ibi.nu.8.
Citatus si dixerit se nolle venire siue in iudicio siue extra nō est vlterius citādus itē si seipm̄ abscondat vel impedit ne citatio veniat ad ipm̄.ibi.
Citatus si dixerit iudici nolo cōparere corā vobis tanq̄ corā iudice et protestor ⁊c.potest iudex ipsum tanq̄ contumacem condemnare.ibi.
Citatus si extra iudiciū dixerit ꝙ non vult comparere ⁊ in termino nō comparet potest absq̄ alia citatione condemnari.ibi.
7 Citatio siue monitio vnica nō sufficit ꝓ tribus q̄n ius requirit tertiam monitionē ad penā incurrendā.in.c.cōtingit.nu.4.de sen.exc. fo.178.
5 Citatio pōt fieri ꝑ familiarē iudicis si ꝯstat iudicē hoc sibi iniūxisse puta ostendēdo literas iudicis.in.c.cū sit romana.nu.29.de appel.fo.90.
4 Citatio vna cōiter sufficit in meritis cause.in.c.ij.nu.3.de testi.fo.55.
Citari an semper debeat pars ad videndum iurare testes.ibi.nu.7.
Citari debet pars ad videndum publicationem testium quando proceditur per inquisitionem.ibi.nu.8.
3 Citatio facta die feriata pro non die feriata tam in honorem dei quam hominum q̄ in repentinis an valeat.in.c.fi.nu.20.de ferijs.fo.141.
Citatio facta die nō feriata pro die feriata an valeat.ibi.nu.21.
5 Citatus impeditus si non comparet in termino debet comparere q̄ citius poterit.in.c.ex ratione.nu.10.de ap.fo.93.
Citatio an requiratur in executione sententie siue super adiudicatis siue super non adiudicatis exequatur maxime quādo appellauit et appellationem prosecutus non est forte impeditus.ibi.nu.13.et.14.
Citatio requiritur in notorijs vbicūq̄ absenti potest cōpetere aliqua defensio.ibi.nu.15.
Citari semper debet aliquis licet habeat contra se presumptionem iuris quod sibi nulla competat defensio.ibi.nu.16.
Citatio non requiritur in notorijs quando ex presumptione iuris ⁊c. iure absenti non competit defensio.ibi.
3 Citatio non requiritur quando pars est presens in iudicio. in.c.j.nu.7. de libel.obla.fo.93.
5 Citari an debeat presens etiam ad audiendam sententiam. in.c.tenor. nu.12.de re iudi.fo.57.
3 Per citationem quis trahitur ad iudicium quod no. pro statutis. in.c. pastoralis.nu.4.de cau.pos.et proprie.fo.168.
Citatus ad vnam causam ⁊ presens non oportet qō vlterius citetur ad aliam notoriam causam que tunc habet moueri.ibi.nu.6.
Citatio non requiritur quando quis est presens in iudicio.ibi.
3 Citatio debet fieri autoritate iudicis et parte petente et si alterū istoꝝ deficit non valet.in.c.j.nu.4.et.33.de iudi.fo.3.
Citatio descripta in actis presumitur facta cum omni solennitate.ibi.
Citatus dicens nolo comparere habetur adeo pro manifesto contumace vt non sit vlterius citandus.ibi.nu.29.
Citatio vtrū ⁊ quo casu requirat̄ in cōdēnatione expēsarū.ibi.nu.31. fo.6.
1 Citatus non debet comparere si citans non habet iurisditionem contra eum.in.c.super literis.nu.9.de rescrip.fo.64.
6 Citatus non specificata die debet comparere q̄ citius poterit idem si dies fuit prefixa et in ea non potuit comparere. in.c. extirpande. in repe.§.qui vero.nu.21.de preben.fo.42.
3 Citatio posita in edibus domus ad hoc vt valeat debet poni hora congrua et debet stare tanto tempore vt veniat in notitiam alijs. in.c.fina. nu.2.de eo qui mit.in pos.fo.114.

Citatio

ralis.§.cum autem.nu.5.de offi.deleg.fo.94.

5 Clausula appellatione remota operatur hodie sicut olim nec cõtra eã reperitur aliquid innouatum.in.c.vt debitus.nu.13.de appel.fo.126.
Clausula appella.re.quos effectus operetur.ibi.nu.14.

2 Clausula promittens habere ratũ posita in procuratorio an operetur speciale mandatum.in.c.cõtingit.nu.3.de transac.fo.135.

2 Clausula q si nõ oẽs aut duo 7c.verificatur in vno alterius vices gerẽte.in.c.licet vndiq3.nu.1.de offi.deleg.fo.95.
Clausula vos vel alter vestrum 7c.verificatur in vno tantũ.ibi.nu.2.

3 Clausula appella.remota non tollit facultatem appellandi ex notorio grauamine 7 a casibus in iure expressis.in.c.ex cõquestione. nume.5.de resti.spolia.fo.175.

2 Clausula alte 7 basse posita in compromissis operatur vt respectu lesionis non possit peti reductio ad arbitrium boni viri. in.c.si.nume.4. de maio.7 obe.fo.131.

2 Clausula supplentes omnem defectũ quid operetur et alius citra papam non potest supplere defectum in contractibus vel iudicijs. in.c.j. nu.5.de transac.fo.134.

☞ Coise. Ego dico idẽ esse in regibus 7 principibus in regnis suis non recognoscentibus superiorem cũ sint monarche 7 gaudent eisdem priuilegijs in regnis et principatibus suis quibus papa et imperator in vniuerso per id quod voluit Bal.in.c.cũ venissent.de eo qui mit.in pos. 7 Bar.in.l.infamẽ.ff.de publi.iudi.7 ab.in.c.que in ecclesiarũ. de cõsti. nu.1.fo.201.7 Inn.in.c.cũ.p.tabellio.de fide instrumentorum.

2 Clausula q si nõ omnes 7c.operatur quod tũc vnus potest sine alio qñ certum est q alter est impeditus als secus.in.c.prudentiam.nu.1.et nume.2.de offi.deleg.fo.93.
Clausula omnes aut duo 7c.denotat q alij possunt cognoscere licet nõ constet de impedimento consortum.ibi.nu.3.
Clausula si omnes nequiueritis interesse tu frater episcope procedes quid importet.ibidem.

2 Clausula in pace dimittas quid importat. Anto. in.c. veniens.nu.14. de si.presby.fo.51.

5 Clausula ex certa sciẽtia quid importet.in.c.ea q.nu.3.de re iudi.fo.51.
Clausula ex certa scientia idẽ importat q clausula ex plenitudine potestatis.ibi.nu.8.fo.52.

3 Clausula peto mihi de predictis iustitiam fieri 7c.quid importet.in.c. ij.nume.52.de ordi.cog.fo.148.

6 Clausula 5dictores quiescẽdo 7c.dat iurisditionẽ iudici nõ solũ inter partes sed etiã inter extraneos 5dicẽtes de facto 7 quãto tpe duret talis iurisditio 7 qd cõprehẽdat.in.c.p illorũ.nu.9.7 nu.10.de preb.fo.32.

1 Clausula conscientiã tuam grauamus an importet q causa sit indelegabilis.in.c.cum in veteri.nu.4.de elec.fo.174.

6 Clausula in fine posita nõ refertur ad proximiora si ex tali relatione resultaret absurditas.in.c.postulasti.nu.7.de iurepatro.fo.198.

5 Clausula supplentes de plenitudine potestatis omnẽ defectũ faciat de inualido validũ.in.c.j.nu.7.de confir.vti.vel inuti.fo.143.
Clausula si non omnes poteritis includit volũtatem. in.c. prudentiã. §.adijcimus.nu.1.2.4.de offi.deleg.fo.82.

2 Clausula appellatione remota non operatur circa tertios pro suo iure comparentes.in.c.super eo.nu.4.de offi.dele.fo.80.

3 Clausula decidas fine debito nõ dat formã sed instructionẽ 7 snia lata cõtra debitũ finẽ nõ est nulla.in.c.cũ ad sedem.nu.3.de resti.spo.fo.189.

1 Clausula omnis que posset mouere principẽ ad nõ facile rescribendũ est ponẽda in supplicatione.in.c.ad aures.nu.4.de rescrip.fo.49.

2 Clausula cõsciẽtiã suã oneramus nõ inducit electionẽ industrie personalis adeo q cã est delegabilis.i.c.si.§.is aũt.nu.7.de offi.dele.fo.105.

5 Clausula appellatione remota posita vel alia clausula in medio literarum an referatur 7 ad precedentia 7 ad sequẽtia in.c.inquisitioni.nu.1. 3.4.5.de appel.fo.138.
Clausula appel.remo.operat hodie effectũ suũ sicut 7 olim.ibi.nu.2.

4 Clausula seruato iuris ordine procedas vel nõ seruato quid importet. in.c.quintauallis.nu.42.de iureiur.fo.150.

☞ Coise.Doc.excel.Aduerte q Inn.quẽ refert Abb.in.d.c.quintauallis dicit q innuit q cõpromittit in eũ tãq in arbitrũ illa vba q possit procedere seruato ordine iudiciario.alia vero vba q possit pcedere nõ seruato ordine iuris innuũt q tãq in arbitratorẽ.iõ sm eũ si processit seruato ordine iuris stabit dicto suo etiã iniquo qr vr pcessisse vt arbiter.Si võ pcessit iuris ordine nõ seruato tũc nõ valebit dictũ suũ nisi sit equũ vel ad equitatẽ redactũ q vr pcessisse vt arbitrator.d.Abb.ibi dicit q salua eius reuerẽtia nõ sequit hoc pictũ:qr l3 possit eligere alterã viã tñ in nõ eligẽdo pcedere videt vtraq3 autoritate.p id qd no.Inno.in.c.cũ ex officij.de pscri.7 adducit alia:de quib9 vt ibi per eũ. mihi vr q Inn.recte loquat.pcedit eñ dictũ eius qñ apparet q pcessit seruato ordine iudiciario vel nõ seruato ordine iudiciario:qr si pcessit ordine iuris seruato erit arbiter.si vero nõ seruato iuris ordine processit erit arbitrator 7 ad hoc adduco eundẽ Abb.in.d.c.cũ ex officij.vbi dicit q inspiciẽda sunt acta cause an processerit vt ordinarius vel vt delegat9.nã si pcessit vt ordinarius nõ v3 iudiciũ:vt in simili no. Bar.in l.vna.C.qui p sua iuris.si võ vt delegatus valebit.si vero sumus in dubio valebit ar.l.quoties.ff.de reb.dub.c.abbate.de ver.sig.cũ si.cũ ergo iste habeat cõmissionẽ 7 in eũ fuit cõpromissum vt possit procedere vt arbiter 7 arbitrator inspiciẽda erũt acta cause.7 si processit seruato ordine iuris erit arbiter:qr arbitria redacta sunt ad instar iudiciorũ.l.j. ff.de arbi.si vero nõ seruauit ordinẽ iuris erit arbitrator.et ita pcedãt dicta Inn.Aut sumus in dubio 7 tũc procedat doctrina Abb.7 sic mihi videtur q Inn.in hoc nõ sit reprehensione dignus.

5 Clausula appellatione re.nõ excludit quin citatus possit appellare locus nõ esset tutus tam sibi q illis quos ducit secũ vt procuratores 7 similes.in.c.ex parte tua.nu.1.2.7.5.de appel.fo.116.

2 Clausula prout tibi videbitur vel ad velle suũ 7 similes important arbitrium iustũ.Anto.in.c.cũ de tua.j.nu.3.de corpo.viti.fo.60.

2 Clausula petens sibi ius 7 iustitiam fieri quid importet. in.c.j.nu.2.de offi.deleg.fo.72.

2 Clausula appellatione remota nõ refragat quin papa possit admittere appellationẽ cui debet parere q primo cõmisit causam appellatione remota.in.c.pastoralis.§.preterea.nu.1.3.4.de offi.dele.fo.93.
Clausula appel.re.non licet impedire executionẽ sentẽtie nisi superior ex certa scientia admiserit appellationem.ibi.nu.2.

2 Clausula liberam habens facultatem non habilitat inhabilem.Ant. in.c.ex parte.el.ij.nu.1.de corpo.viti.fo.61.

1 Clausula q si nõ omnes 7c.quid importet.in.c. sciscitatus. nume.1. de rescrip.fo.53.

3 Clausula q procedatur simpliciter 7 pure quid significet 7 non tollit ordinem iudiciarium.in.c.dilecti filij.nu.4.de iud.fo.21.
Clausula non obstante iuris solẽnitate importat q solẽnitates iuris ciuilis tantum sint sublate.ibi.nu.6.
Clausula prout volueris quid significat.ibi.nu.8.
Clausula non se astringens quid importat.ibi.nu.16.

1 Clausula in fine posita an 7 quando concernat precedentia.in.c. causam que.nu.5.de rescrip.fo.60.

6 Clausula si ita est semper subintelligit in confirmatione facta per papam.in.c.dudum.nu.8.de decimis.fo.153.

6 Clausula etiam odiosa in fine posita concernit oĩa precedentia etiã diuersa.in.c.extirpande.§.qui vero.nu.11.de preben.fo.40.

1 Clausula oĩs que posset mouere principẽ ad concedendum non rescriptum est necessario exponere ipsi principi als esset surreptitiũ principum.in.c.ceterum.nu.3.de rescrip.fo.45.

7 Clausula vt tibi visum fuerit importat arbitriũ boni viri.in.c.significauit.nu.4.de peni.7 remis.fo.157.

5 Clausula appel.remota an extendatur ad omnem appellationem vel ad friuolam tantũ.in.c.super.nu.10.de appel.fo.96.

6 Clausula posita in rescripto ad beneficia v3 seu quocũq3 mõ vacet vel per alterius cuiuscunq3 persone operatur multum in materia beneficiali.in.c.ex parte astensis.nu.13.de conces.preben.fo.61.

5 Clausula appel.re.nõ excludit quin iudex possit remoueri ex legitima causa.in.c.nouit ille qui.nu.3.de appel.fo.112.

4 Clausula saluo iure addendi et diminuendi est necessaria in libello.in c.inter dilectos.nu.10.de fide instru.fo.103.

4 Clausula moneas 7 inducas nõ designat precisam cõpulsionẽ.in.c.j.in primo nota.de testi.cog.fo.90.7 in.c.ij.nu.2.7.4.de spon.fo.3.

☞ Coise.doc.excellentissimus.Contrariũ tenuit idẽ Abb.in.c.cũ infirmitas.in.ij.no.de peni.7 remis.Fede.de sen.9si.iij.7 seq. Barba.in.c.ex psentia.de pig.7 in.c.nã cõcupiscentiã.de cõsti.vide Abb.in.c.ex tue.de simo.nu.5.7 in.c.tua nos.el.ij.de iureiur.Jo.andre.arch.7 Domi.post Jo.de deo.Egidi.7 alios.7 ibi etiã per Joã.de lig.in.c.cũ si pauper.de preben.lib.vi.7 diuina fauẽte gratia hãc cõcordiã cõcepi.aut lex canon seu alia dispositio vtitur istis verbis apponendo postea verbũ cõpello seu simile verbũ 7 tũc per talia verba nõ designatur precisa cõpulsio. 7 ita procedant.c.j.de testi.cog.7 alia iura que vltra hec verba apponunt verbũ cõpello seu simile.aut apponũtur ista verba in lege et postea per verba sequẽtia innuitur compulsio.7 tunc dic q talia verba intelligun tur cũ effectu 7 sapiunt quasi quãdam compulsionẽ.7 ita procedat tex. d.c.cũ infirmitas.7 quod voluit ibi do.Abb.aut ista verba apponũtur simpliciter nec sequentia aliud indicant 7 tũc in dubio attenta eorum propria natura importãt precisam cõpulsionem per iura 7 motiua que adducit Domi.post alios in.d.c.si pauper.nam a propria significatione verborũ nõ est prima facie recedendũ.l.non aliter.ff.de leg.iij.c.et in bis.7.c.si.de verb.sig.nisi materia subiecta aliud suaderet vt in.d.iuribus notatur.Preterea vbi talia verba apponerent in cõmissione seu delegatione causarũ daretur alicui iurisditio 7 delegãs apponeret hec verba absurdũ esset dicere q talia verba non importarent coertionem ex quo iurisditio sine coertione esset delusoria per ea que habentur in c.preterea.7 in.c.ex literis.de offi.dele.facit.l.ij.ff.de iuris.om.iudi.7 in l.ad legatum.7.l.ad rem mobilem.ff.de procur.

2 Clausula appellatione remota non põt poni per inferiorẽ a papa etiã per legatũ de latere.in.c.super questionũ.nu.3.de offi.dele.fo.90.

2 Clausula q si non omnes quid importet.in.c.quoniam.nume.5.7.6.de offi.deleg.fo.78.

1 Clausula si ad mandatũ nostrũ alium non recepistis quid importet et quid differat

quid differat a si ad mādatū pape ꝛc.in.c.līis.nu.6.de rescrip.fo.87.

1 Clausula solita apponi in aliquo instrumēto si fuerit casu omissa habetur pro apposita.in.c.cum.m.nu.5.de constitu.fo.26.

1 Clausula ꝛ quidam alij ꝛ res alie posita in rescripto comprehēdit personas vel res inferiores vel equales expressis.in.c.sedes apostolica.nu.1.6.9.de rescrip.fo.57.

Clausula ꝛ quidam alij comprehēdit tantum quatuor.ibi.nu.3.

3 Clausula saluo iure addendi vel diminuendi quid importet in.c.ij.nume.28.de libel.obla.fo.97.

7 Clausula appel.remo.tollit omnem appellationem que a iure expresse non indulgetur.in.c.pastoralis.nu.1.ꝛ.3.de appel.fo.119.

Clausula quantūcunq; odiosa posita in rescripto debet aliquid operari.ibidem.nume.2.

Clausula appella.remo.potest apponi a papa vel ab imperatore et aliqñ a iudice inferiore ꝛ omnes qui de iure vel de facto non recognoscūt superiorem.ibi.nume.4.5.

Clausula appella.remo.etiam operatur effectus multos.ibi.nu.8.

Clausula appellationis operatur hūc effectū ꝙ per appellationē interpositam nō suspenditur iurisditio iudicis a quo nisi forte iudex ad quem inhibuerit.ibi.nu.9.13.ꝛ.16.fo.120.

Clausula appella.remota non tollit quin notorie grauatus possit appellare.ibi.nu.14.

2 Clausula ꝙ si nō omnes ꝛc.non excludit quin fiat inquisitio et qñ.in.c.cum causam.nu.1.de offi.dele.fo.87.

2 Clausula prouideas in aliqua ecclesiarū talis diocesis an cōprehēdat ecclesias ciuitatis.Ant.in.c.accepimus.nu.8.de eta.ꝛ quali.fo.48.

Clausula vt liberū sit importat vt quis non teneatur requirere cōsensum alterius.in.c.si pro debilitate.nu.5.de offi.dele.fo.17.

1 Clausula rato manente pacto non operatur respectu cōuenientis sed obseruantis.in.c.cū inter.r.nu.12.de elec.fo.133.

5 Clausula appel.re.nō tollit ꝙ anteq̄ quis citet nō possit aliquo respectu iurisditio iudicis suspēdi.in.c.meminimus.nu.2.de appel.fo.94.

1 Clausula in fine posita nō recipit precedētia qñ ex tali relatione sequeretur absurdū.in.c.ecclesia vestra.el.ij.nu.5.de elec.fo.181.

1 Clausula omnis qui posset mouere principem ad non rescriptum est necessario exponere ipsi principi als esset surreptitium rescriptū.in.c.ceterum.nu.3.de rescrip.fo.45.

1 Clausula ꝛ quidam alij non semper cōprehendit pares vel minores.in c.rodulphus.nu.2.ꝛ.10.de rescrip.fo.83.ꝛ seq.

2 Clausula consueta in literis apponi habetur pro apposita.Anto.in.c.accepimus.nu.2.de eta.ꝛ quali.fo.47.

☞ Corse.doc.excellē.De clausula toties quoties opus fuerit vide Ang.ꝛ ibi Moder.in.l.si finita.in prin.ff.de dam.infec.ꝛ Ang.in.l.oratione.de serijs.ꝛ in.l.ij.§.exhibendi.ff.de custo.reo.Spec.in tit.de arbi.§.sequitur.ver.sed pone qꝺ actū est ꝙ possit pronuntiare quoties voluerit Bal.in.l.si duo.§.semel.ff.de arbi.sentit Cy.in.l.cū antea.C.eo.Bal.in l.i.C.de hisque pe.nomine.in.xiij.col.vbi allegat glo.in.l.cū q̄stio.C.de leg.ꝛ ibi Sal.ꝛ Alex.Sed pro certo illa gl.exponit verbū sepius ꝛ non verbū toties sed pōt dici ꝙ allegauit in simili.facit quod voluit Bal.in c.fi.de app.ꝛ vide Ang.in terminis.in.l.quod si nolit.ff.de edil.edic.ꝛ Roma.in repeti.rub.de arbi.in.xviij.col.ꝛ Bart.in.d.l.si duo.§.semel.ff.de arbi.ꝛ quod voluit Spe.in ti.de pig.§.i.ver.sed cū pignus pignori.ꝛ conclude ꝙ verificatur in duabus vicibus.ꝛ vide.d.Car.ꝛ.d.Barba.in.c.ij.de cōsti.ꝛ vide omnino Jo.de imo.ꝛ Moder.in.d.l.si finita.in prin.vbi tenuerunt contra Ang.stat difficultas quid dicendū.et iudicio meo nō potest dari in hoc certa regula sed attēdi dꝫ materia subiecta.arg.in.l.si vno.ff.loca.ꝛ ad hoc adduco do.Car.in.d.c.ij.vbi dixit ꝙ ista dictio quoties q̄ncq; importat idem quod frequenter seu multoties q̄ncq; importat idē qꝺ semper et oī casu.l.sicut in annos.ff.quib.modis vsu.amit.aliqñ vsq; ad tertiā vicem exclusiue vt in.c.oēs epi.ij.q.vi.vbi dicit appellari posse toties quoties opus fuerit.ꝛ ibi vide ho.glos.ꝛ tñ quis nō habet potestatē appellandi tertia vice.C.ne li.ter.prouo.c.fina.de app.cōcludit ꝙ importat plus ꝛ minus ſm naturā eius cui adijcitur ꝛ optime loquitur nā clausula ex precedentibus et sequentibus regulatur.c.secundo requiris.de appel.l.talis scriptura.ff.de leg.i.in dubio tamen statur cū cōmuni opinione ꝙ talis clausula verificatur in bino actu propter infinitatem euitandam.

5 Clausula appellatiōe remota posita in cōmissione cause nō tollit quin iudex possit ex aliqua iusta causa recusari.in.c.postremo.numero.1.de appella.fo.106.

7 **Clerici** si decesserint ab intestato sine heredibꝰ vł ecclesia eius bona applicabuntur episcopo loci.in.c.excōmunicamus.el.i.nu.1.de here.fo.92.

7 Clericus percutiens clericum a quo absoluatur.in.c.cum illorū.nu.6.de senten.excom.fo.174.

2 Clericus nō cogitur satisfacere creditoribus nisi deducto ne egeat.in c.veniens.nu.4.de transac.fo.137.

7 Clericus hodie nō deponitur sicut olim ex fornicatione ꝛ simplici peccato mortali.in.c.non debet.nu.2.de consan.ꝛ affi.fo.33.

7 Clericus raptor vel particeps in rapina irrecuperabiliter deponiꝛ et beneficio priuatur.in.c.super eo.nu.2.de rapto.fo.107.

6 Clerici etiā in minoribus cōstituti nō debēt habere officia tpalia siue secularia an aūt aliter facientes degradētur vel deponātur aut suspendantur.in.c.vt clerici.nu.2.ꝛ nu.9.de vita ꝛ hone.cleri.fo.8.

Clerici indigētes possunt esse negotiatores alicuius honeste negotiationis als secus.ibi.nu.3.

Clerici an possint esse tutores.ibidem.

Clericis interdicitur omnis ludus preter ludum schacorum.ibidem nume.4.ꝛ nume.11.

Clerici an ꝛ quo casu possint portare annulos.ibi.nu.7.

Clericus publice aleator ipso facto priuatur a promotione sed non a beneficio nisi precedat monitio.ibi.nu.11.

Clericus debet ire indutus ſm consuetudinem loci non tamen debet ire cum vestibus laceratis propter humilitatem quia dignitas clericalis vilesceret.ibi.nu.18.

4 Clericus qui se obligauit stare mandato epi si eps preceperit ꝙ renunciet beneficio ꝛ ꝙ non appellet potest appellare ꝛ non est opus vt petat relaxationem a iuramento.in.c.veniens.nu.5.de iureiur.fo.139.

6 Clericus monitus non rediens priuatur beneficio nisi iustam causam absentie alleget.in.c.fi.nu.1.de cleri.non resi.fo.23.

Clericus absens ad hoc vt excusetur debet cū licētia epi abesse que sit ex causa concessa ꝙ in sua ecclesia seruiat per alium.ibidem.nu.2.

2 Clericus peregrinus quomodo probabitur ordinatus.Ant.in.c.i.nume.3.de cleri.pere.fo.64.

7 Clericus qui est in seruitio epi vel pape reputatur pro residente.in.c.olim.nu.4.de verb.signi.fo.184.

6 Clerici habentes propriū non debent ab ecclesia subueniri.in.c.inter alia.nu.28.de immu.eccle.ꝛ cemi.fo.229.

Clericus pauper debet sibi manibus querere victum.ibidem.

7 Clerici in quibus criminibus sint tradendi curie seculari etiam non expectata incorrigibilitate.in.c.ad abolendam.nu.11.de here.fo.91.

6 Clerici seculares an indistincte prohibeanꝛ beneficiari in monasterijs in.c.ea que.nu.10.de sta.mona.fo.183.

Clericus si traditur iudici seculari non tenetur iudex stare pcessui facto per ecclesiasticum iudicem nisi in casu heresis.ibi.nu.14.

7 Clericus vigore vehementis infamie potest suspēdi a suo beneficio.in c.accedens.nu.11.de accusa.fo.64.

Clericus agens pro iuribus sui beneficij non potest aliqua exceptione repelli quia toleratur in suo beneficio.ibi.nu.13.

Clericus an teneatur ostēdere titulū sui beneficij remissiue.ibi.nu.14.

Clericus qui cōsecutus est plenū ius in bñficio ꝛ petit possessionē quā nunq̄ habuit an possit aliqua exceptione repelli.ibi.nu.15.

6 Clerici tenentes beneficia sine legitimo titulo possunt ipso facto excōmunicari in.c.ex frequentibus.nu.5.de institu.fo.52.

Clericus habēs beneficiū sine legitimo titulo iusto errore ductus non tenetur ad rationē fructuū secus vbi ignorantia fuit crassa.ibi.nu.11.

7 Clericus habens tenue beneficiū dꝫ sibiipsi imputare qui tale acceptauit vnde debet ex aliqua laudabili industria victum sibi querere.in.c.suam nobis.nu.10.de simo.fo.76.

6 Clerici negotiatores ꝛ tertio moniti non se abstinentes nō debēt gaudere priuilegio clericali adeo ꝙ subiacent quo ad eorum bona statuto laicorum non autem quo ad concernentia ordinē clericalē.in.c.ex literis.nu.1.nu.7.ꝛ nu.9.de vita ꝛ hone.cleri.fo.9.

Clerici possunt ad eorū cōmoda vti statutis laicorū et an qꝺ inducunt pro ipsis teneantur contra ipsos recipere.ibi.nu.2.ꝛ nu.6.

Clerici nō debēt soluere pedagia siue gabellas de facultatibus ipsorū ꝛ eorū patrimonio licet statuta sint in contrarium.ibi.ꝛ nu.4.

Clerici cōiugati nō gaudēt priuilegio clericali in facultatibꝰ.ibi.nu.8.

Clericus negotiator de bonis ecclesie nō pdit priuilegia quo ad bona ecclesie secus si negotiator de bonis proprijs.ibi.nu.1.nu.9.ꝛ nu.10.

Clericus an gaudet priuilegio in bonis proprijs patrimonij ꝛ quid in bonis ecclesiasticis.ibi.nu.11.

Clericus habēs bona cōmunia cū laico an teneaꝛ ad onera.ibi.nu.13.

6 Clericus si ignoraꝛ vbi sit est citādus in ecclesia sua tribus edictis et si infra sex menses non redierit priuatur ecclesia sua nec sufficeret vnum peremptoriū.in.c.tue deuotionis.nu.1.2.4.5.de cleri.non resi.fo.20.

Clericus iniuste absens debet personaliter citari si potest fieri als sufficit in valuis ecclesie sue.ibi.nu.3.

Clericus non residens potest suspendi ꝛ excōmunicari ꝛ spoliari ad libitum superioris.ibidem.nu.6.

6 Clericus vel prelatus nō residens ꝛ vocatus nō rediens potest ipso facto beneficio spoliari.in.c.qualiter.nu.3.de cleri.non resi.fo.20.

Clericus non residens licet reuersus potest puniri.ibi.nu.4.

6 Clerici nō possunt redditꝰ ecclesiarū suarū debitos qbusdā rectoribus nec diuidere nec minuere.in.c.auaritie.nu.1.nu.2.ꝛ.4.de preben.fo.26.

6 Clerici moniti vt dimittant concubinas ꝛ non se corrigentes suspenduntur ꝛ deponuntur ꝛ est in optione iudicis.in.c.sicut ad extirpanda.ꝛ nu.1.ꝛ nu.2.de coha.cle.ꝛ mulie.fo.11.

Clericus notorie concubinarius an ipso iure sit suspensus nulla monitione preambula ꝛ an celebrando efficiatur irregularis.ibi.nu.3.

Clericus debet residere in beneficio vel prebēda nisi aliud dictet ɔsuetudo.in.c.inter quatuor.nu.1.2.4.de cle.non resi.fo.20.
Clericus monitus nō residēs potest vel per sentētiā vel ipso facto priuari suo beneficio ad libitum iudicis.ibi.nu.2.
Clericus se absentando dz requirere licētiā plati nisi sit aliqua necessitas que subito occurreret vel nisi aliud dicat consuetudo.ibi.nume.4.
Clericus suspensus ob aliquod crimen si interim psumpserit celebrare priuatur beneficijs ꝛ perpetuo deponitur.in.c.vt clericorum.nu.1.ꝛ nu.9.de vita ꝛ bone.cleri.fo.7.
Clerici nō possunt facere statuta super arduis sine cōsensu epi in negotijs vero tāgentibus ipsos clericos possunt.in.c.ij.nu.2.de insti.fo.51.
Clericus habens sub eodē tecto dispensatiue canonicatū ꝛ capellaniā illa hora qua celebrat vt capellanus priuatur distributionibus quas debet habere vt canonicus.in.c.cū olim.nu.3.de re iudi.fo.59.
Clerici habētes dignitates in aliqua ecclesia citra canonicatum non habent vocem.in.c.de iure cōmuni.ibi.nu.8.
Clericus nō pōt aliquid tēporale vel aliud promittere laicis pro decimis habēdis ꝛ si pmiserit pmissio est nulla.in.c.i.nu.2.de cēsi.fo.199.
Clerici de bonis patrimonialibꝰ nō debēt soluere gabellas ꝛ alia onera put laici onera vero ꝛ annexa rei vel perpetua sic.ibi.nu.9.fo.209.
Clerici possunt vti in eorū fauorem lege vel consuetudine laicorū si est fauorabilis.in.c.ad nostram.nu.1.de proba.fo.32.
Clericus potest se purgare per duos laicos etiam si contra eū probatum est per duos clericos.ibi.nu.4.
Clericus cōuictus de periurio priuatur beneficio si principaliter fuit actū ad transgressionem iuramenti als secus lz in consequentiam detegatur periuriū.in.c.peruenit.nu.4.ꝛ.13.de fideiusso.fo.97.
Clerici cōtra laicos nō admittūtur in testes in causa in qua venit imponenda pena sanguinis.in.c.decetero.nu.1.de testi.fo.48.
Clerici non obligantur soluere pedagia vel vectigalia etiam licite imposita.in.c.innouamus.nu.4.de censi.fo.201.
Clericus qui ex natura beneficij nō tenetur residere nō potest per hoc vagari als priuabitur licet habuerit licentiā vagandi vel ita sit cōsuetudo.in.c.ex tue.nu.14.de cle.non resi.fo.21.
☞ Corse.doc.excellē. Ego addo in simili aliqua perpetuo memoratu digna quo ad delictū vagatiōis ꝛ prio celebrē tex.in.l.qō nisi.§.ex prouincia.ff.de ope.lib.vbi libertus nō teneř insequi patronū vagabundū ad prestādas operas.ꝛ ibi Nic.de neap inducit ad vasallū qui teneř seruire dño sed si incipit vagare per mūdū nō teneř.ꝛ vide qō voluit idē Nicol.de neapo.in.l.itē illa.ff.de ɔstitu.pecu.vbi dixit ꝙ debitor nō teneř inuenire creditorē vagabundū ꝛ soluere ei debitū licet als secus:vt ibi plene no.ꝛ vide Spe.in tit.de loca.§.nūc aliqua.ver.clxiij.vbi dixit ꝙ si emphyteota cepit vagari per mūdū priuař emphyteosi. quem refert Bal.in aut.si quis ruinas.C.de sac.san.ecc.ꝛ vide qō voluit tex.in.l.libera peculij administratio.ff.de pecu.vbi si dñs concessit liberā administrationē peculij seruo qui incepit vagari intelligiř finita eius administratio.qr habetur pro mortuo.facit glo.in.c.nō opz.de cōse.dist.v.et adduco glos.in.c.cū tu.de vsuris.quā reputauit ibi singu.do.meus do. And.barb.qō lz vsurarius teneař prestare vsuras illi a quo extorsit:illud est verū si nouit vbi habitat.secus si ignorat vbi sit creditor. puta qr vagaret per mundū qr tūc non teneř inquirēdo vagari.ꝛ adduco gl. in.c.vnaqueqȝ.xiij.q.ij.que dicit ꝙ vxor nō teneř sequi virū vagabūdū quā gl.fecit singularē Jo.de imo.in rub.ff.sol.ma.licet per errorē allegauerit gl.in.c.ebron.eadem causa.ꝛ.q. Ego allego aliā in.c.de illis.de spon.ꝛ in.c.si quis necessitate ineuitabili.xxxiij.q.ij.ꝛ in.c.i.de coniug. lepro.ꝛ in.c.i.qui matri.accu.non pos.quas ōēs glo.limita nisi scienter mulier duxisset in virū aliquē histrionē qui solet vagari quo casu tenebiř sequi virū.ita dixit glo.in.d.c.vnaqueqȝ.ꝛ in.d.c.si quis.ꝛ vide quod voluit Bar.in.l.menia.§.vxorē.ff.de an.leg.ꝛ scribentes in dicta rub.ꝛ Jo.de imo.in.l.si cum dotē.§.si maritus.ff.solu.matri.
Clericus coniugatus potest alere de redditibus beneficij sui vxorem ꝛ cōnsanguineos pauperes et filios illegitimos.in.c.coniugatus.nu.6.de conuer.coniu.fo.166.
Clericus secularis licet habeat patrimonium in quo succedit eius filius legitimus potest etiam licite tenere ecclesiam.in.c.ex presentium.nu.2.de pig.fo.93.
Clericus generalis procurator laicorū est deponendus vel excōmunicandus nec potest esse officialis alicuius principis.in.c.sed nec.nu.1.2.5.ꝛ.6.ne cle.vel mona.fo.237.ꝛ seq.
Clericus an possit saltem in vnū negotiū laici procurare.ibi.nu.4.
Clericus pōt esse delegatus principis secularis ad vnā cām.ibi.nu.5.
Clerici nec prelati possunt esse vicegerētes principū seculariū nec possunt sub eorū cura aliquā ciuitatem tēporalem habere.ibi.nu.7.
Clerici possunt esse consiliarij principis secularis.ibidem.
Clericus vel alius administrator alicuius ecclesie non facit suos neqȝ redditus neqȝ oblationes neqȝ data pretextu voti.in.c.inquirendum.nu.2.de pecu.cle.fo.109.
Clericus etiam in sacris constitutus licite potest verberari causa discipline.in.c.vniuersitatis.nu.4.de sen.excō.fo.170.
Clerici nō possunt etiā de mādato iudicis ecclesiastici per laicos torqueri licet cōmuniter cōtrariū seruetur.ibidem.nu.6.9.11.
Clericus non potest capi ꝛ detrudi in carcerem per laicū sine metu excōmunicationis nisi cū licentia sui iudicis.ibidem.ꝛ nu.11.
Clericus intrudens se in beneficiū viuētis vel faciens se in illo institui aliquo titulo imperpetuū est inhabilis ad illud habendū si fuerit sciēs vel in supina ignorātia.in.c.post electionē.nu.5.11.de cōces.pbē.fo.59.
Clerico habenti vnū beneficiū si fuit alterū consimile collatū ꝛ fecit signū crucis collationi de primo suo beneficio alteri per superiorem facte sibi non preiudicauit anteqȝ haberet possessionem secundi.ibidem.
Clericus vagans potest priuari beneficio etiā simplici. in.c.extirpāde. in repeti.§.qui vero.nu.32.de preben.fo.43.
Clericus absens causa studiorū potest percipere fructus etiā beneficij curati quia dicitur saltem seruire ecclesie vniuersali.ibi.nu.33.fo.44.
Clericus an possit retinere plura beneficia ꝛ qualia cum dispensatione episcopi.ibidem.nu.38.
Clericus non potest esse pluralis in beneficijs siue simplicibus siue curatis iure speciali cessante.ibi.nu.4.6.ꝛ.30.35.36.
Clericus habens beneficium simplex de consuetudine potest in absentia percipere fructus etiam nullo vicario vel substituto relicto nisi ex absentia graue preiudiciū inferatur ecclesie vel sit vagabundus.ibidē. ꝛ nume.31.ver.sed aduertendum.ꝛ seq.
Clerici ꝛ eccle an sint regulariter immunes ab oībꝰ collectis ꝛ impositionibꝰ laicoꝝ.in.c.nō minus.nu.3.ꝛ.4.de immu.eccle.ꝛ cemi.fo.224.
Clerici non possunt honores inter laicos habere ꝛ non habent vocem in consilio laicorum.ibidem.nu.14.
Clerici vel monachi non tenentur subire tutelam vel curam minorum possunt tamen si volunt agnoscere legitimam.ibi.nu.15.
Clerici tenētur ad omnia onera que cōuertuntur in vtilitatē cōmunē clericorū ꝛ laicorū ꝛ ad hoc soluendum sunt cogendi coram suo iudice fm vnam opinionem que improbatur.ibidem.nu.18.
Clerici debent conueniri coram iudice ecclesiastico ꝛ cōsuetudo aliter disponens non valeret.in.c.clerici.nu.1.5.ꝛ.6.de iudi.fo.24.
Clericus potest donec satisfecerit de delicto teneri in vinculis per suū superiorem ꝛ si opus est pōt torqueri.in.c.dilectis.nu.2.de app.fo.123.
Clericus potest remittere debitū ecclesie quando illud concernit vtilitatem remittentis.in.c.veniens ad nos.nu.5.de testi.fo.45.
Clerici possunt esse iudices delegati laicorum. in.c.in archiepatu.nu.3.de rapto.fo.107.
Clericus quando teneatur prestare iuramentum calum.in.c.imperatorum.nu.2.de iuramen.calum.fo.126.
Clerici iurant de calumnia in eorū causis licet cōsuetudo sit cōtraria. in.c.ceterum.nu.1.de iuramen.calum.fo.127.
Clericus siue alius prelatus si citetur a duobus superioribus vno ecclesiastico ꝛ alio temporali cui debet potius parere. in.c.cū parati.nu.8.de appella.fo.99.
Clericus an possit coram iudice seculari reconueniri. in.c.j.nu.7.de iuramen.calum.fo.123.
Clericus si in aliquo actu non habuit licentiā superioris quā requirere debebat tamen ille non vitiatur.ibidem.nu.17.
Clericus vel religiosus si fuerunt testes in causa sine superioris licētia an illud dictum valeat.ibidem.
Clericꝰ qbus casibus pōt iurare sine licētia superioris.ibi.nu.18.ꝛ.21.
Clericus an potest esse procurator sine licentia sui prelati.ibidem.
Clericus qū iurat de calūnia debet habere speciale licentiā.ibi.nu.20.
Clericus iurando an debeat iurare tactis euangelijs.ibidē.nu.21.
Clerici an ꝛ quo casu possint compelli ad custodiā ciuitatis eorū tempore guerre.in.c.peruenit.nu.3.6.de immu.eccle.ꝛ cemi.fo.222.ꝛ seq.
Clerici tenentur ad tallias collectas ꝛ angarias tpe alicuius magne guerre vbi non valet cōsuetudo vt clerici teneanř ad predicta qui etiā constitutione imperiali non tenentur ad eas.ibi.nu.4.8.12.14.
Clerici non tenentur ad manualem pugnam aliquo modo etiam pro recuperatione terre sancte.ibidem.nu.5.
Clerici non efficiūtur irregulares si necessitate vrgēte pugnāt vna cū alijs dum tamen actualiter ipsi non occidāt licet vulnerēt.ibi.nu.7.
Clerici de iure diuino sunt exempti a potestate imperatoris.in.c.ij.nume.1.de maio.ꝛ obe.fo.125.
Clericus non tenetur in aliquo obedire laicis nisi sint feudatarij ipsorum.ibidem.nu.3.
Clerici seculares in alieno territorio stantes subijciuntur iurisdictioni episcopi ꝛ non laicorū.in.c.quod clericis.nu.3.de fo.compe.fo.67.
Clericus agens contra laicum an seruet consuetudines fori secularis ibidem.nu.6.8.10.11.
Clericus delinquendo non sortitur forum secularem.ibidem.nu.22.
Clericus qui aliquid pro se allegat debet illud idem contra se adductū recipere.ibidem.nu.36.
Clericus si est inuasor rerū aliarū potest in eum fieri manuum iniectio sine metu excōicationis.in.c.olim.el.i.nu.5.19.20.de resti.spo.fo.179.
Clericis est etiā licita defensio rerū suarū etiam contra alios religiosos sine metu excōmunicationis nisi excesserint modum.ibi.nu.22.
Clericus succedens laico ɔueniř corā iudice ecclesiastico in alijs secꝰ qr

successor puenit vbi poterat conueniri.in.c.q2.v.nu.12.de iudi.fo.29.

4 Clericus inductus in testē pro ecclesia sua ita debet contra ecclesiā testificari sicut pro ecclesia.in.c.cū nuntius.nu.2.de testi.fo.47.

Clericus an possit cogi testificari in causa seculariū & coram quo iudice debet testificari.ibidem.nu.3.

7 Clericus percutiens aliū clericum est excōmunicatus.in.c.cū pro causa.nu.2.de senten.excom.fo.171.

6 Clericus nō dz legere nec dictare sentētiā ɔtinētē penā sanguinis nec etiā interesse possunt:alās incurrūt irregularitatē etiā q sentētia nō sit mādata executioni.in.c.snlam.nu.1.3.4.5.6.11.ne cle.vel mona.fo.241.

Clerici associātes illū qui habet mori ad ipsum cōfortādum nō incurrunt irregularitatem.ibidem.nu.7.

Clerici assistētes sentētie sanguinis sunt irregulares siue sint in sacris siue non.ibidem.nu.8.

Clericus puta prelatus habens iurisditionē temporalē nō potest sententiam sanguinis dictare sed debet alteri demandare.ibidē.nu.10.

Clericus an efficiatur irregularis ex eo q scribit simpliciter q aliqs capiatur qui postea sentētiam sanguinis passus est.in.d.c.sententiam.nu.12.ne cle.vel mona.

Clericus scribens vel recipiens dicta testiū in causa criminali an efficiatur irregularis.ibidem.nu.13.

Clericus incurrit irregularitatem legendo literas ex permissu principis ad quē litere fuerunt misse vt capi faceret aliquē vt mandaret mori qui lectis literis captus & mortuus fuit.ibidem.nu.14.

Clericus aduocat⁹ in cā criminali incurrit irregularitatē.ibi.nu.15.

Clericus non debet fieri capitaneus belli siue bellum sit iustū siue non ibidem.nu.16.

Clerici an possint interesse bello iusto & hortari ad bellandum sine metu irregularitatis.ibidem.& nu.18.

Clericus nō incurrit irregularitatē vulnerando quē ad suā defensionē vbi ponitur quid ad defensam rerū.ibi.nu.17.& nu.19.fo.242.

Clericus an efficiatur irregularis ex eo q ministrauit et pparauit arma & ob id in consequentiam secutum est homicidium.ibi.nu.18.

Clerici non possunt esse physici nisi non sint in sacris vel nō beneficiati.ibidem.nu.22.

3 Clericus depositus nō statim est effectus de iudicio seculari nisi aliud superueniat.in.c.at si clerici.§.de adulterio.nu.2.de iudi.fo.16.

3 Clericus non potest prorogare iurisditionem sine consensu superioris nisi contrahendo.in.c.dilecti filij.nu.4.de fo.compe.fo.84.

7 Clericus ordinatus si pmiserat ordinatori q per tot annos nō quereret ab eo prouideri an valeat talis promissio etiam iurata tam respectu ipsius q ordinatoris.in.c.si quis.nu.4.de simo.fo.82.

7 Clericus pro sua necessaria defensiōe pōt assumere arma & nō pdit priuilegiū canonis.si qs suadēte.in.c.perpēdimus.nu.2.de sen.exc.fo.169.

Clericus dicitur se immiscere enormitatibus quādo facit seditionem in populo.ibidem.nume.3.

Clericus immiscens se enormitatibus an perdat priuilegiū fori & priuilegium canonis.si quis suadente.ibidem.nu.5.6.

Clerici buffones vel aliam artē ignominiosam exercentes si illā exerceant per annum perdunt omne priuilegiū clericale.ibi.nu.7.fo.170.

Clericus delinquendo potest prorogare iurisditionē sui iudicis quam alās non posset sine eius licentia.ibidem.nu.10.

6 Clericus venditor tenetur defendere rem venditam laico in foro seculari.in.c.si.nu.8.de emp.& vendi.fo.85.

3 Clerici non possunt prorogare iurisditionem sine cōsensu superioris.in.c.ceterum.nu.11.de iudi.fo.19.

6 Clericus vel canonicus habēs pbēdā requirētē residētiā nō pōt habere ecclesiā parochialē alās secus.in.c.expofuisti.nu.2.de preben.fo.47.

Clericus licet habeat euidentē prerogatiuā persone tñ non potest habere plura beneficia etiam annexa nisi dispensatiue.ibidem.nu.5.

6 Clerici in minoribus constituti contrahentes matrimonium priuantur beneficijs & recuperāt si qua bona dederint ecclesie.in.c.quod a te.nu.1.2.4.de cleri.coniug.fo.14.

6 Clerici non tenentur subuenire necessitatibus vel vtilitatibus ciuitatum etiam vbi laici nō sufficiunt nisi prius romano pontifi.consulto. Imo clerici sponte soluentes nil agunt sine licentia pape.in.c.aduersus.nu.1.4.6.de immu.eccle.fo.229.

6 Clericus ebriosus monitus nō desistēs suspēditur a beneficio nisi egerit penitentiam.in.c.a crapula.nu.1.& nu.3.de vi.& hone.cleri.fo.7.

6 Clericus habēs bñficia an q statim efficit monachus etiā infra annū probationis perdat beneficia.in.c.consulti.nu.6.& 3.de regu.fo.163.

6 Clerici non possunt mutare statum ecclesie sine licentia epi.in.c.ad audientiam.el.ij.nu.3.de eccle.edifi.fo.222.

2 Clericus sine facto suo exulans non debet priuari bñficio nec eius redditibus.in.c.ij.nu.3.de arbi.fo.167.

6 Clericus qui habet sufficiens patrimoniū & beneficium potest viuere de redditibus beneficij & patrimonium conseruare suis heredibus.in c.episcopus.nu.2.de preben.fo.24.

Clericus gaudet in bonis patrimonialibus priuilegio clericali lz nullam habeat ecclesiam.ibidem.

3 Clerici in bonis patrimonialibus gaudent priuilegio ecclesiastico. in c.si clericus.nu.3.de foro compe.fo.60.

6 Clerici absentes licet puilegiati possunt cōpelli ad redeūdū si ecclesia patitur detrimentū & coguntur q2 interea fructus beneficiorū suorū dantur illis qui pro eis seruiūt.in.c.cū ad hoc.nu.1.de cle.nō resi.fo.22.

Clerici debēt residere in beneficijs nisi ex licentia epi cū iusta causa vel ex indulgentia pape etiam causa non subsistente.ibi.nu.4.fo.23.

Clerici vnius ecclesie citra canonicos non faciunt collegium vel capitulum.ibidem.nu.10.& nu.11.

6 Clericus absens qui vel q2 studet in iure vel theologia vel ex alio priuilegio recipit fructus beneficij sui si non participat de quotidianis distributionibus.in.c.licet vobis.nu.1.4.5.6.8.de preben.fo.46.

Clerici etiam habentes dignitates possunt se absentare ex causa studij.ibidem.nu.2.

Clericus absens cā studij an teneatur relinquere vicariū loco sui siue sit beneficiū curatū siue simplex siue capella siue collegiatum.ibidē.nu.9.

6 Clericus non eximitur a patria potestate nisi in spiritualibus vel nisi sit epūs.in rub.nu.2.de pecu.cle.fo.108.

Clericus non facit fructus beneficij suos.ibidem.nu.3.

6 Clericus si instituit aliquē heredē a quo bona tanq ab indigno auferuntur illa applicantur fisco ecclesie respectu relinquentis qui fuit clericus.in.c.sancto.nu.1.de succes.ab intest.fo.131.

6 Clericus existēs in peccato mortali licet occulte est suspēsus quo ad se & grauiter peccat celebrādo.in.c.vestra.nu.4.de coha.cle.& mu.fo.12.

Clericus cōcubinarius an dicatur suspēsus ab officio vel a beneficio & an celebrando incurrat irregularitatem.ibidem.nu.7.& nu.8.

6 Clerici nō debēt cōpelli cū iuramēto ad dimittēdas ɔcubinas sed nolētes dimittere excōicantur.in.c.clericos.nu.1.de coha.cle.& mu.fo.10.

6 Clerici tenentur alere pauperes de fructibus qui eis superabundant.in.c.de his.nu.2.de eccle.edifi.fo.221.

Clerici expendentes aliquid de patrimonialibus pro reparatione ecclesie possunt repetere nisi dederint animo donandi.ibidem.nu.5.

6 Clerici si sint negotiatores vel procuratores laicorū nō est eis ab ecclesia subueniendum.in.c.sacerdotibus.nu.1.& 6.ne cle.vel mona.fo.236.

Clericus nullo casu potest esse procurator laicorū si hoc faciat ex cupiditate secus ex charitate vel quod redundare possit in vtilitatem ecclesie.ibidem.nu.2.& 4.

Clericus si negotia laicorum exercet valet iudicium si non excipiatur ibidem.nu.3.

6 Clerici negotiantes non gaudent priuilegio ecclesiastico in bonis patrimonialibus.in.c.recolentes.nu.1.de sta.mona.fo.180.

6 Clericus exercens iudiciū sanguinis ab officio & beneficio deponitur in.c.clericis.nu.1.& 6.ne cle.vel mona.fo.238.

Clericus nō pōt tenere vices alicuius principis secularis licet nō infligat penam mortis vel membri secus si talis iurisditio sit annexa sue dignitati quo casu in sanguinem & in membri mutilationem nō potest se intromittere.ibidem.nu.5.

Clericus in sacris ɔstitut⁹ dr etiā ille q hz ordines minores.ibi.nu.7.

Clerici vel prelati possunt esse cōsiliarij principis.ibidem.nu.10.

Clericus an possit de causa criminali cognoscere vice epi.ibidē.nu.11.

3 Clericū offendere licitū est etiam pro rebus recuperandis.in.c.cū non ab homine.nu.18.de iudi.fo.26.

6 Clericus beneficiatus vel in sacris cōstitutus lz nō sit beneficiatus est obligatus ad dicendū officiū.in.c.j.nu.4.de celebra.missa.fo.208.

Clerici in minoribus cōstituti beneficiati absentes ex probabili causa & per aliū seruientes sunt obligati dicere officium dñi.ibidem.nu.3.

Clerici tenentur ex pcepto dicere officiū beate virginis.ibi.nu.6.fo.209.

Clerici in minoribus nō beneficiati tenētur dicere officiū licet cōsuetudo cōtrariū obseruet que non dicentes excusat.ibidem.nu.7.

Clericus non dicens offitium sine causa rationabili tenetur ad restitutionem fructuum beneficij in foro anime.ibidem.nu.8.

Clericus nō residens in beneficio suo si ille priuatur an teneatur ad restitutionem fructuum.ibidem.

Clericusq nō dicit offm p plura tpa pōt cōpelli ad pnīam p sacerdotē non solū ad redicēda officia pretermissa sed etiā ad interesse.ibi.nu.9.

Clericus infirmus excusatur ab officio dicendo nisi esset leuiter infirmus.ibidem.nume.10.

6 Clericus verberans aliū clericū potest absolui a suo epo.in.c.qm̄.nu.1.& nume.3.de vita & hone.cle.fo.5.

6 Clericus petens sibi puideri de beneficio vigore cuiusdā mādati pape nō dz obtinere si ille clericus impetrauit lr̄as nō faciēdo mētionē alterius beneficij qd habebat siue fuerit tenue siue ab alio occupatū alās litere saperent surreptionē.in.c.cū teneamur.nu.1.de preben.fo.24.

Clericus habens duas ecclesias dz vnā eligere & alteram dimittere an autem priuetur vna ipso iure.in.c.referente.nu.13.eo.titu.fo.25.

6 Clericus secularis pōt institui in ecclesia regulari rōne cure exercende sed non vt faciat vnum collegiū.in.c.j.nu.4.de capel.mona.fo.187.

6 Clericus propter adulteriū deponitur laicus vero decapitatur & idē per sodomiā cōcubinarius vero priuatur beneficijs.in.c.vt clericorū.nu.8.de vita & hone.cleri.fo.7.

Clerici prohibent portare arma offendibilia.in.c.ij.nu.1.de vita & honesta.clerico.folio.3.

Clericus qui non potest aliter mortē vitare potest suum aggressorem impune occidere & nō incurret irregularitatē etiam si tūc esset in actu celebrandi.ibi.nu.2.

Clericus pro defensione rerū suarū: vel pro defensione proximi an & qñ possit impune aliquē offendere.ibi.nu.3.

Clericus secularis portās arma non est ipso facto excōmunicatus sed religiosus sic etiam tenens infra septa monasterij.ibi.nu.8.

Clerici non stipendiati nō cogūtur in ecclesijs seruire.in.c.autoritate.nu.3.de institu.fo.52.

Clericus si fuerit ordinatus ad sacros ordines per epm sine titulo alicuius beneficij debet sustētari & sibi prouideri in omnibus necessarijs a dicto epo vel eius successore donec sibi de beneficio prouideat nisi ad preces alterius fuerit ordinatus tūc enim presentator debet sibi prouidere.in.c.cum secundū.nu.1.6.9.et.15.de preben.fo.28.

Clericus si luxuriose & inhoneste dissipauerit fructus beneficij sui tenetur de suo patrimonio reficere.ibi.nu.2.

Clericus pauper licite locat operas suas spūales nec committit simoniam: quia non principaliter vēdit sed quia vult viuere.ibi.nu.3.

Clericus sine titulo ordinatus debet sustētari primo ab heredibus ordinantis ꝙ eius successore.ibi.nu.11.

Clerici possunt ferre arma in bello iusto de licentia pape. in. c.ego. N. nu.8.de iureiurā.fo.129.

Clerici qui sine canonica institutione habēt beneficia a laicis sine consensu episcopi debēt illa relaxare sub pena excōmunicationis. in.c.relatum.nu.1.et.2.de iurepatro.fo.195.

Clericus fideiubēs sine licētia plati & maioris partis capituli nō obligat ecclesiam.in.c.quod quibusdā.nu.1.de fideius.fo.99.

Clericus licet infirmus pcipit fructus sui beneficij qđ intellige si ante infirmitatē residebat: als secus.in.c.j.nu.1.6.et.7.de cle.egro.fo.49.

Clericus nec miles seculi nō tenētur cedere bonis nec possunt cōueniri vltra ꝙ facere possit.ibi.nu.4.

Clericus etiā cum iuramēto non pōt declinare forū ecclesiasticū: sed an possit tacite.in.c. si diligenti.nu.1.et.25.de fo.cōpe.fo.73.

Clericus in tēporalibus & spiritualibus est cōueniendus coram ecclesiastico.ibidem.nu.2.

Clericus cōiugatus an gaudeat priuilegio fori.ibidem.nu.6.

Clericus an possit in laicū cōpromittere sine licētia epi.ibidem.nu.16.

Clericus quomodo cogatur inuitus litigare corā iudice non suo. ibidem. nume.17.&.23.

Clerici seculares stantes in ciuitate propria an gaudeāt priuilegio vt habeant tres iudices an episcopum tantum & quid de scholaribus clericis alienis.ibidem.nu.25.

Clerici possunt esse delegati causarū laicorū.in.c.ij.nu.8.de iud.fol.8.

Clerici cōiugati licet pñt tenere beneficia ex dispensatione tñ nō possunt esse cōmissarij in causa criminali clericorum.ibidē.nu.12.&.15.

Clericus recognoscit laicū in superiorem ratione feudi. in.c.verū.nu.2.&.13.de foro compe.fo.63.

Clericus adductus in testem si contra eū fuerit oppositum de crimine poterit a laico cognosci.ibidem.nu.18.20.&.21.

Clericus qui compellitur restituere beneficiū ratione nullitatis tituli quem habebat an teneatur restituere fructus quos percepit.in.c.dilecto.nu.11.de preben.fo.34.

Clericus simoniacus vel notorie fornicator an sit suspēsus ipso iure an veniat suspendēdus p sniam.in.c.tua nobis.nu.16.de decimis.fo.151.

Clericus citatus a laico non tenetur comparere. in.c.ij.nu.16. de dilationibus.fo.134.

Clericus debet residere per se in beneficio etiā simplici.in.c.super inordinata.nu.5.de preben.fo.48.

Clericus agens possessorio recuperande agit nomine proprio secus si ageret ad restitutionem aliarum rerum ecclesie.in.c.in literis. nu.3.de restitu.spolia.fo.169.

Clericus aduocando cōtra ecclesiā in qua habet beneficium priuatur beneficio.in. c.si.nu.10.de dona.fo.108.

Clericus nō valens dicere officiū propter infirmitatē nō tenetur illud reassumere.in.c.ex parte.nu.2.de obserua.ieiu.fo.218.

Consuetudo laicorū inhonesta non est a clericis imitanda.in.c.cum ab omni.nu.3.de vi.& hone.cle.fo.5.

Cōsuetudo valet in foro seculari ꝙ iudex possit p labore accipere certam partem litis.ibidem.nu.4.

Clerici vnius diocesis possunt spectare ad epm alterius diocesis.in.c.graue.nu.2.de offi.ordi.fo.120.

Clerici ignobiles vel non eminentis scientie non repellantur a beneficijs licet ad ea obtinenda tales admitti non fuerit consuetum.in.c.venerabilis.nu.1.de preben.fo.48.

Clericus an equiparetur vsuario an vsufructuario.in repe.c. cū esses. nu.21.de testa.fo.117.

Clericus citra necessaria ad victū & vestitū suū alia acquirit eccl'ie.ibidē.

Clericus vel epūs an faciat sua illa q̄ acquisiuit post pmotionē ad clericatū vel beneficia adeo ꝙ de illis testari possit.ibidē.nu.24.fo.118.

Clericus an possit suis creditoribus satisfacere de fructibus sui beneficij.ibidem.nu.27.

Clericus nō pōt cōueniri nisi inquātū facere pōt.ibi.nu.28.fo.119.

Clericus suspēsus a beneficio pter crimen dz oīno habere moderatā sustentationem ne mendicet in opprobriū dignitatis clericalis. ibidē.

Clerici nō debēt ad diuina admittere excōicatos si tñ admiserint non efficiuntur irregulares.in.c.in lateranensi.nu.2.de preben.fo.46.

Clerici cōmittentes simoniā de rigore iuris debent deponi. in.c.cū clerici.nu.1.de censi.fo.201.

Clericus infamatus poterit suspendi donec se legitime purgauerit. in c.si quis.nu.3.de purga.cano.fo.146.

Clericus prebendatus si in eadē vel alia ecclesia prebendā alterā receperit vacat prima.in.c.literas.nu.1.&.4.de conces.preben.fo.60.

Clericus pōt habere duas prebendas in diuersis ecclesijs ex generali consuetudine in vna ecclesia vero non potest.ibidem.nu.2.

Clericus potest habere aliquo casu duo beneficia curata puta quādo vnum est cōnexum dignitati sed non sic potest habere duas prebēdas intellige in eadem ecclesia.ibidem.

Clerici quorū numerus nō est determinatus in ecclesia debēt tot institui quot pñt de redditibus eccl'ie sustētari.in.c.j.nu.1.&.2.de institu.fo.51.

Clericus cōstitutus in sacris qui de facto contraxit matrimoniū facta penitentia potest ab epo restitui etiam ad beneficia si vero occulte contrahit non indiget indulgentia facta penitentia.in.c. sane.el.ij.nu.1. et nu.4.de cleri.coniug.fo.15.

Clericus in sacris contrahens matrimonium ipso facto est suspensus non illa suspensione que inducit irregularitatem celebrando sed tanꝙ notorie criminosus.ibidem.nu.2.

Clericus in sacris magis peccat contrahendo matrimonium ꝙ committendo adulterium.ibidem.nu.3.

Clericus cōtrahens nuptias vel tenens cōcubinas debet carere officio & beneficio.ibidem.nu.5.

Clericus infirmus debet habere fructus beneficiorū & distributiones quotidianas si dum erat sanus solitus seruire vel habere als secus. in c.ad audientiam.nu.5.de cle.non resi.fo.22.

Quot debent esse clerici vel canonici qui ex iusta causa absunt quo ad hoc vt percipiant fructus suorum beneficiorum.ibidem.nu.6.

Clericus si quid acquirit ex industria sua nō acquirit ecclesie.in.c.j.nu.5.de pecu.cleri.fo.108.

Clericus an possit testari de fructibus beneficij sui.in repeti.c.cū esses. nu.21.de testa.fo.117.

Clericus an faciat fructus bñficij suos & in vita & post mortē.ibi.nu.8.

Clericus qui potest viuere de patrimonio suo potest promoueri ad sacros ordines licet nullū habeat beneficiū potest tñ petere beneficiū & epūs posset ei prouidere tamen non compellitur etiā si patrimoniū dicti clerici casmate perierit.in.c.tuis.nu.1.2.3.4.5.de preben.fo.33.

Clericus tenet solucre decimas de patrimonio suo licet in eo fuerit intitulatus qñ fuit promotus non habens aliud beneficium.ibi.nu.6.

Clericus tenetur dicere officium ratione sui ordinis licet nullum habeat beneficium.ibidem.nu.6.

Clericus an habeat plura domicilia propter plura beneficia que sunt in diuersis locis vel propter ordinationem vel propter alia.in.c.postulasti.nu.4.de fo.compe.fo.81.

Clericus habens plura beneficia residentiam requirentia potest per alium seruire & residere.ibidem.

Clerici ratione delicti non subijciuntur iudici seculari. ibidem.nu.17.

Clericus non gaudet priuilegio ecclesiastico in bonis patrimonialibus nisi in casibus expressis.in.c.venerabilis.nu.11.de iudi.fo.45.

Clericus ex delatione armorum si tertio fuerit monitus perdit priuilegia clericorum.in.c.ij.nu.9.de vi.& bone.cleri.fo.3.

Clericus vsurarius nō incōtinēti deponit sed pcedit vt hic dr.ibi. nu.10.

Clericus emens rē de pecunia ecclesie & facit scribi instrm in persona amici an sit in fraude.in.c.cum sit generale.nu.8.de foro compe.fo.65.

Clericus vel ecclesia conuenit reū in foro rei qñ agit actione que nullo iure speciali iuuatur.ibidem.nu.12.

Clericus vel ecclesia pro violentia eis illata semper agunt corā ecclesiastico.ibidem.nu.13.

Clericus non potest iudicari a laico etiam ꝙ laicus sit rex vel imperator.in.c.cum non ab homine.nu.1.de iudi.fo.26.

Clericus etiam prime tonsure gaudet priuilegio fori.ibidē.nu.2.

Clericus etiam prime tonsure potest deponi.ibidem.nu.3.

Clericus irregularis nō pdit puilegiū fori nisi sit degradatus.ibi.nu.5.

Clericus quo casu est tradendus curie seculari.ibidē.nu.6.&.28.

Clericus traditus curie seculari potest puniri pena que placebit iudici seculari: ecclesia vero non habet aliud facere.ibidem.nu.9.

Clericus qñ dicatur esse legitime deprehensus in delicto. ibidē.nu.10.

Clericus suspectus de fuga potest capi sine metu excommunicationis. ibidem.nu.11.12.&.17.

Clericus vadens de nocte potest capi a familia potestatis item in die ex iusta causa.ibidem.nu.15.

tere quia sibi morē traxerunt.in.c.abolende.nu.6.de sepultu.fo.139.
3 Clerici sunt conueniendi coram eorum epo et non possunt in aliū consentire.in.c.j.nu.1.2.de foro compe.fo.48.
Clericus remouens causam a suo epo ꝛ transferens in alium iudicem quomodo puniatur.ibidem.nu.3.
6 Clericus nancisciť forū ratione originis beneficij ꝛ domicilij.in.c.nullus eps.nu.4.de parochijs.fo.142.
6 Clericus in minoribus si accipiat vxorē nō efficitur inhabilis quominus ea mortua possit ad maiores ordines aspirare.in.c.cōstitutus.nu.3.de conuer.coniug.fo.169.
6 Clericus depositus per epm ab ecclesia pñata an possit restitui inuito patrono.Ant.in.c.ex transmissa.nu.8.de renun.fo.22.
6 Clericus non seruiens per se vel per aliū in ecclesia parochiali annexa canonie an priuetur etiam nulla monitione precedente.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.1.de preben.fo.40.
Clericus habens plura beneficia dispensatiue cogitur maiori deseruire.ibidem.nu.5.
Clericus dispensatus ad duo beneficia videť dispensatus ꝙ nō teneatur residere.ibidem.nu.6.
Clerici absentes ex iusta causa participant de fructibus alš fructus conuertuntur in vtilitatem ecclesie.ibidem.nu.9.ꝛ.31.
Clericus qui potest ꝛ debet seruire per vicariū ꝛ non seruit ipso facto est priuatus.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.17.fo.41.
Clericus non residens per se in ecclesia curata alteri non annexa causa legitima cessante ipso facto est ea priuatus sed an requiratur aliqua monitio.ibidem.nu.18.ꝛ nu.19.
Clericus qui ex aliquo facto suo occulto est priuatus ipso iure a beneficio non retinet illud bona conscientia licet illud constet nisi sibi quia deum nihil latet.ibidem.nu.24.fo.42.
Clericus absens a suo beneficio presumitur fraudulenter abesse ideo requiritur triplex citatio sed si cōstaret de fraude statim potest priuari in.d.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.26.
Clericus an possit habere duo beneficia curata vel duas dignitates in vna vel diuersis ecclesijs in eadē vel diuersis diocesib⁹ siue curata siue simplicia siue requirant residentiam siue non.ibi.nu.27.30.ꝛ.46.
Clericus non potest sua beneficia etiam simplicia requirentia tñ residentiam de iure cōmuni tenere.quid autem si non requirunt residētiā.ibidem.nu.30.ꝛ nu.34.fo.43.
Clericus beneficiatus an possit pcipere fructus sui beneficij in absentia tam de beneficijs curatis ꝙ̄ simplicibus.ibidem.nu.31.ꝛ nu.9.
2 Clericus in casibus in quibus pōt esse aduocatus an licite exigat salaria pro aduocatione.in.c.j.nu.5.ver.quero nunquid.de postu.fo.138.
¶ Corse.Uide tex.no.xv.q.ij.c.j.q vř dicere ꝙ nō sed sponte oblata pōt recipere.facit qđ legiť ꝛ no.in.c.dilectus.de simo.ſʒ Inn.dicit ꝙ illi.c. videtur derogatū per 3riā cōsuetudinē.istud dixit gl.in.d.c.j.et voluit Hta.in.§.hoc aūt.eadem cā ꝛ.q.vide in simili gl.in.c.j.de treu.ꝛ pa.ꝛ in c.in causis.de testi.ꝛ in.c.fi.de prescri.ꝛ in.c.multe.xv.q.fina.et in.l.rem nō nouā.C.de iudi.ꝛ glo.in.l.si locus.ff.quēad.ser.amit.Alij dicūt ꝙ loquiť cū clericus est aduocatus in causis spūalibus:secus si in tpalibus ꝛ ita dicit Abb.antiquus seruasse magistrū suū.Alij dicūt illud.c.loq in religiosis.de reliquis vero aduocatis certū est ꝙ iuste accipiūt ꝛ exigunt salarium.vt no.in.c.nō sane.xiiij.q.v.ꝛ in.l.j.ff.de var.ꝛ extraordi. cog.ita 9cludit Abb.in.d.c.j.non tñ eligit aliquā istarū opi.Mihi pl3 opi.Inn.ꝛ gl.in.d.c.j.Nā a gl.nō est recedendū vt voluit Bal.in.l.precib⁹.C.de impub.ꝛ alijs substi.ꝛ Cy.ꝛ But.in.l.nō moriturū.C.de cōtrahē.ꝛ cōmit.stip.Sali.in.l.traditionib⁹.C.de pac.ꝛ in.l.ij.C.de sen.q̄ sine cer.quāti.ꝛ Bar.in quodā suo 9si.dixit sequere gl.ordinariā q̄ pre ceteris melius intellexit.dicā.ſ.in verbo gl.Scđo moueor hac rōne vbi in aliquo casu sunt varie opi.amplectēda est illa quā 9suetudo loci interpretať cū sit optima legū interpres.c.cū dilectus.de 9sue.ꝛ.l.si de interpretatione.ff.de legi.ꝛ minime sunt mutāda ꝛc.ff.c. ita voluit Abb. post Jo.and.ꝛ alios in.c.j.de constitu.in.vj.col.fo.12.in ver.ꝛ vt habeas perfecte hāc materiā.facit quod voluit Bar.in.l.de quibus.ff.de legi.
6 Clericus ordinatus ad maiores ordines a viro multum prouido ꝛ honesto presumitur habere ordines inferiores quia nō presumitur illū ordinasse ad maiores nisi fuerit informatus de minorib⁹.in.c.nisi essent.nu.3.de preben.fo.31.
7 Clericus in minoribus constitutus habens beneficiū si dimiserit habitum ꝛ tonsuram dicitur apostatare secus si non habeat beneficiū.in c.tue.nu.3.de aposta.fo.95.
Clerici inhonestis vestibus vestiti licet habeant tonsurā perdūt omne priuilegiū clericale si tertio moniti non desistunt.ibidem.
Clerici constituti in sacris non possunt renuntiare priuilegio clericali alij vero possunt per contrarium actum.ibidem.nu.5.
6 Clericus non potest consanguineo diuiti aliqua donare nisi ab eo habuerit seruitia.in.c.relatum.el.ij.nu.8.de testa.fo.121.
Clericus si quid acquirit ex aliquo iusto artificio vel ꝙ legat alios docendo acquirit sibi ꝛ non ecclesie.ibidem.nu.9.
Clericus si habebat plures ecclesias tūc bona q̄sita intuitu ecclesie vel que habent deuenire in ecclesiā distribuuntur in ipsas.ibidem.nu.10.

Clerico decedenti sine testō ꝛ consanguineis succedit ecclesia.ibidem.
Clericus si quid indebite acquisiuerit,redditur veris dominis vel inter pauperes distribuitur.ibidem.nu.12.
6 Clerici in sacris non pñt esse tabelliones sub pena priuationis beneficij.in.c.sicut te.nu.1.ne cle.vel mona.fo.239.
Clericus non perdit priuilegium clericatus vel beneficiū si efficiatur tabellio secus si accipiat vxorem corruptam vel efficiatur miles ꝛ seua exerceat.ibidem.nu.3.
Clericus si efficiatur aduocatus vel procurator non perdit nec herciun nec priuilegium.ibidem.
Clericus per sponsalia de futuro nō perdit priuilegiū secus per sponsalia de presenti.ibidem.nu.4.
Clerici quare non possunt tabellionatus officium exercere.ibidem.numero.5.fo.240.
Clericus an ꝛ quo casu possit officium tabellionatus exercere in spiritualibus negotijs vel coram iudice ecclesiastico.ibidem.nu.6.
Clericus non constitutus in sacris beneficiatus vel non an possit tabellionatus officium exercere.ibidem.nu.7.
Clericus constitutus in sacris non habens beneficia non prohibetur exercere officium tabellionatus.ibidem.nu.8.
Clericus habens beneficia ꝛ in sacris non potest beneficia dimittere ꝛ officium tabellionatus accipere.ibidem.
Clericus si post prohibitionem sibi factā conficiat instrumenta an valeant.ibidem.nu.9.
Clericus non potest tabellionatus officium exercere etiam stante consuetudine in contrarium.ibidem.nu.18.fo.252.
6 Clerico nō residēti nō omnis habēs potestatē cōferēdi habet potestatē imponendi penā:sed ille tantum in cuius manibus potest beneficiū renuntiari.in.c.relatum.nu.4.de cleri.non residen.fo.18.
Clericus vel laicus transferēs se ad alienā diocesim vt accipiat sacros ordines vel vt sibi conferatur beneficiū non est admittendus sine literis sui epi nisi vero similiter noti cuius mores non oporteat approbari.in.c.fraternitati.nu.1.3.4.eo.titu.fo.eo.
6 Clericus debet sustentari de fructibus beneficij nō obstante aliqua cōsuetudine in contrarium.in.c.extirpande.nu.1.de preben.fo.38.
Clerici de iure diuino debent esse literati.ibidem.nu.3.
Clericus debet alere se de fructibus beneficij ꝛ etiam alere famulos si qualitas persone patitur ipsum habere famulos ꝛ debet plus habere quia forte est aliqua delicata persona.ibidem.nu.4.fo.39.
Clericus nō residēs in ecclesia parochiali vel nō ponēs vicariū qñ est annexa prebende priuať ea.in.d.c.extirpande.§.qui vero.nu.1.ꝛ in repeti.in.iiij.col.ver.oppo.ꝛ vide in ver.his expeditis.eo.titu.
Clericus habens ecclesiā curatam debet in ea seruire per se ꝛ non per alium nisi ex iusta causa ad modicum tps velit seruire per vicarium sed an isto casu requiratur licentia epi.ibidem.nu.2.
Clericus habens prebendam ꝛ ecclesiam parochialē illi annexam debet seruire in ecclesia maiori ratione prebende.ibidem.nu.5.
Clericus habens dispensatiue plura beneficia debet seruire magis digno ꝛ alteri per vicarium.ibidem.
Clericus non deseruiens ecclesie per se vel per aliū an ex consuetudine possit percipere fructus.ibidem.nu.8.9.ꝛ.11.
6 Clericus familiaris pape debet recipere fruct⁹ sui beneficij licet sit cōstitutio in contrarium ꝛ quando.in.c.cum dilectus.nume.1.2.3.de cle. non residen.fo.32.
Clerici seruiētes legato in puincia sua an gaudeant bñficio vt possint licite absentes recipere fructus suorū beneficiorū.ibidem.nu.6.
6 Clerici non canonici stantes in seruitio epi an gaudent illo priuilegio ꝙ quo ad perceptionem fructuum beneficiorū habeātur pro presentibus et quando.in.c.cum dilectus.nu.7.et in.c.ad audientiam.nu.8.de cleri.non residen.fo.22.
6 Clerici de diocesi suffraganei seruientes archiepō non habentur pro presentibus quo ad perceptionem fructuum beneficiorum.in.d.c.cum dilectus.nu.9.de cle.non residen.fo.22.
6 Clerici an et quo casu possunt licite negotiari.in.c.secundum.nu.1.ne cle.vel mona.fo.238.
6 Clericus non deferens tonsurā peccat mortaliter ꝛ quid importet clerica ꝛ corona ꝛ alia huiusmodi remissiue.in.c.si quis ex clericis.nu.1.de vita ꝛ hone.cleri.fo.4.
6 Clerici in minoribus perdūt beneficia si cōtrahūt matrimoniū si vero illa habuerint post matrimoniū contractū nō auferūtur ab illo qui cōtulit sed a superiore.in.c.diuersis fallacijs.nu.1.de cle.coniug.fo.15.
Clerici beneficiati qui non dixerunt officium an teneantur ad restitutionem fructuum.ibidem.nu.2.
6 Clericus nō pōt cōpelli iurare facere cōtinuā residentiā in ecclesia nisi sit statutū vel cōsuetudo.in.c.ex parte.nu.2.de cleri.non resi.fo.21.
6 Clericus absens si vult post se licite percipere fructus debet abesse ex iusta causa ꝛ cum licentia prelati ꝛ vnum istorum non sufficeret nec sufficit ꝙ licentia petatur nisi detur.in.c.relatum.nu.1.ꝛ nume.5.de cle.nō residen.fo.12.
Clericus absens ex causa studij dicitur abesse ex iusta causa d3 tamen per alium

per alium seruire.ibidem.nu.2.
Clericus potest petere licentiã si ex iusta causa absentandi non solum ab epo:sed ab omni alio prelato intellige dũmodo q talis prelatus sit suus superior.ibi.nu.4.
Clericus qui nõ põt habere licentiã a prelato se ex iusta causa absentandi põt adire superiorẽ prelati:& si periculũ esset in mora potest sine licentia se absentare.ibi.nu.6.
Clericus acceptans beneficiũ eo animo vt illud teneat donec habuerit pinguius vel nõ habuerit animũ ibi residẽdi nõ est bene promotus tñ dum de hoc agit penitentiã non cogitur dimittere.ibi.nu.7.
6 Clericus nõ põt dimittere beneficiũ ad libitũ suũ quia semel se obligauit.in.c.ex tue deuotionis.nu.6.de cle.non resi.fo.20.
Clericus qui se absentauit potest repeti ab epo suo.ibidem.
Clericus vel prelatus nõ residẽs tunc demũ citatur trina citatione et cũ expectatione sex mensiũ qñ ignoratur vbi sit vel adeo lõge distat q cõmode personaliter citari nõ potest:alẽs sufficeret simplex requisitio. ibidem.nu.10.
Clericus qñ abest presumit fraudulenter abesse & est in magna culpa:& idem est in marito.ibi.nu.11.
Clericus beneficiat9 absens si scitur vbi sit & personaliter citari debet semel & prefigi terminus quo trãsacto potest vel spoliari beneficio:vel excõmunicari:si vero nescit vbi sit debet trina citatione citari cũ expectatione sex mensium infra quos si nõ reuertit priuabit.ibi.nu.13.
Clericus depositus & postea restitutus per v̀ba generalia ad statũ suũ non recuperabit beneficiũ suũ alteri collatũ.ibi.nu.15.
Clericus depositus an possit a papa vel ab epo restitui.ibi.nu.16.
2 Clericus vni epo subiectus nõ potest per aliũ epm ordinari sine licentia:& si ordinatur interdicitur sibi executio.Anto.in.c.quod translationem.nu.1.de tempo.ordi.fo.37.
Clerici ordinati ab alieno epo sine licẽtia an sint ipso iure suspensi.ibi. numero.2.
5 Clerici tenentur obedire capitulo sede vacante:sine nõ.in.c.cũ non liceat.nu.2.de prescrip.fo.29.
Clerici vel prelati notorie fornicatores vel simoniaci sunt ipso iure suspensi a beneficio.ibi.nu.4.fo.31.
6 Clericus excõmunicatus gaudet priuilegio clericorũ circa manuũ iniectionẽ & priuilegiũ fori.in.c.ecclesie.nu.8.de immu.eccle.fo.234.
6 Clericus non tenetur de bonis proprijs aliquid relinquere ecclesie cui seruit lz habeat loco mris.in.c.cũ dilectus.nu.21.de suc.ab inte. fo.133.
4 Clericus cuius pater administrauit beneficiũ vel qui detinet ↄcubinã iuste priuatur beneficio.in.c.ex parte.nu.1.de testi. fo.41.
Clericus an & quando possit accusari per laicũ patronũ vel parochianũ vel simpliciter laicum.ibi.nu.5.
4 Clericus simplex tunc iurat obedire qñ est suspectus de inobediẽtia. in.c.nullus.nu.2.de iureiur.fo.130.
6 Clericus habens beneficiũ curatũ si aliũ acceperit primo priuatur qd debet cõferri per habentẽ potestatẽ cõferendi infra sex menses:alẽs collatio deuoluetur ad aliũ:& si vtrũq velit retinere vtroq priuabit nisi fuerit aliqua sublimis persona que dispẽsatiue põt retinere plura beneficia cõpatibilia.in.c.de multa.nu.1.de preben.fo.36.
Clericus habens beneficiũ non curatũ si acquirat postea curatũ nõ vacat primũ ipso facto. ibi.nu.2.et.10.
Clericus nõ potest nec in eadẽ nec in pluribus ecclesijs diuersa beneficia tenere.ibi.nu.4.
Clericus dispensatus habere plura beneficia intelligit in diuersis ecclesijs & non in vna.ibidem.
Clerici seculares possunt se absentare dispẽsatiue a beneficio etiã curato per septẽniũ nec teneñ interim promoueri.in.d.c.de multa.nu.6.
Clericus si acceperit secũdũ beneficiũ calore iracũdie nõ vacat primũ si incontinenti penituit.ibi.nu.13.fo.37.
Clericus promotus ad secũdũ beneficiũ non priuat primo qñ collator primi beneficij nõ vult habere ratã collationẽ secundi.ibi.nu.15.
Clericus nõ potest nec tacite nec expresse renũtiare beneficio sine autoritate superioris.ibidem.
Clericus per adeptionẽ secundi beneficij nõ priuatur primo donec nõ habuerit liberam & vacuã possessionẽ secundi.ibi.nu.16.
Clericus delinquens vel debitor non tenetur satisfacere de fructibus beneficij sui.ibi.nu.17.
Clericus non facit fructus beneficij suos de iure cõmuni adeo q non debeat capitales fructus pro eius debito:sed an valeat consuetudo in contrarium.ibidem.
4 Clericus iurãs exire vnum districtũ nisi satisfacto suo creditore an teneatur parere mãdato superioris eum reuocantis. in.c.veniẽtes.nu.3. de iureiuran.fo.142.
6 Clericus cõiugatus non cogitur deferre tonsurã nisi sit beneficiatus. in.c.ioannes.nu.1.de cle.coniu.fo.16.
Clericus per contractum matrimonij non desinit esse clericus.ibidẽ. numero.2.
Clericus cõiugatus si aliquo casu gaudet priuilegio clericali non gaudet nisi in duobus:vz quo ad forũ in criminalibus:et quo ad.c.si quis suadente diabolo.& tunc fert tonsurã.ibi.nu.3.et.6.
Clericus non incedendo in habitu & tonsura non perdit priuilegium clericale nisi post trinã monitionẽ.ibi.nu. 4.
Clericus cõiugatus an possit cõpelli ad portãdũ tonsurã.ibi.nu.6.
Clericus ↄiugatus an possit obtinere beneficiũ ecclesiasticũ. ibi.nu.7.
7 Clericus falsificãs sigillũ principis deponit & aliquo signo in facie ei9 posito mittit in exiliũ.in.c.ad audiẽtiã.nu.1. et.2.de crimi.fal.fo.117.
7 Clericus castrati spadones an adoptare possint.l.c.vnico.nu.4.de cognа.lega.fo.28.
7 Clericus seipsum vulnerãs vel percutiẽs incidit in excõmunicationẽ. in.c.contingit.nu.6.de sentẽ.excõ.fo.175.
Clericus patiens se percuti est etiã excõmunicandus.ibi.nu.7.
Clericus ↄiugatus vel bigamus vel incorrigibilis vel tertio monitus vel excõmunicatus vel hereticus vel depositus an gaudeat priuilegio canonis si quis suadente diabolo.ibi.nu.12.fo.176.
1 Clericus pauper impetrãs beneficiũ non dicitur ambitiosus.in.c.per inquisitionẽ.nu.5.de elec.fo.146.
7 Clericus deponit nõ solũ per homicidiũ volũtariũ sed casuale dũmodo culpa sua precesserit.in.c.presbyteriũ.nu.2.de homi.fo.98.
7 Clericus non potest aliũ interficere etiã pro saluãdis rebus sacris sed aliter defendere potest etiam vulnerando.in.c.significasti.el.ij.nu.2.de homicid.fo.100.
7 Clerici non possunt accusare laicos criminaliter siue veniat imponenda pena sanguinis siue non:si vero prosequitur iniuriã suam vel ecclesie sue potest etiã q veniat imponenda pena sanguinis:sed debet protestari q nõ intendit q pena sanguinis imponatur.in.c.cum. P.manconella.nu.8.10.de accusa.fo.54.
Clerici an & quando possint clericos accusare.ibi.nu.11.
Clerici duo si dicãt Titiũ cõmisisse tale delictũ tali die:& duo laici asserant illũ dicto die fuisse cũ eis:& ideo nõ potuisse tacite delictũ cõmittere statur laicis.ibi.nu.13.
2 Clericus an possit se obligare ad soluendũ censum alicui sine epo.in.c. decetero.nu.2.de trãsac.fo.135.
2 Clericus nullo modo subiacet laico nisi ratione feudi habiti ab eo. in c.solite.nu.3.de maio.& obe.fo.122.Et nu.8.fo.126.
Clerici sunt exempti a iurisditione laicorũ de iure diuino.ibi.nu.4.
2 Clericus an possit cõpromittere sine cõsensu epi.in.c.dilecti filij.nu.8. de arbi.fo.169.
2 Clericus an possit assumi ad aliam dignitatẽ sine licentia superioris: maxime si erat alias beneficiatus.Anto.in.c.quod in dubijs. nu.9. de renuntia.fo.26.
2 Clericus in minoribus tñ cõstitutus põt dispẽsatiue ad regimẽ parochialis ecclesie promoueri dũmodo infra breue tẽpus possit in presbyterum ordinari.Anto. in.c.preterea.nu.1.et.2.de eta.& quali.fo.44.
4 Clerici tunc prestant iuramentũ laicis qñ ab eis habẽt feudũ.in.c.nimis.nu.1.de iureiur.fo.162.
2 Clericus ordinatus pbat ex literis ordinatorijs de alijs modis pbationis.Anto.in.c.ij.nu.1.3.et.4.de ele.pere.fo.63.& vide in.c.seq.
6 Clericus habẽs iuspatronatus ex patrimonio suo non dicit illud iuspatronatus ecclesiasticũ.in.c.cum dilectus.nu.4.de iurepa.fo.197.
Clericus equiparatur laico in patrimonialibus.ibi.nu.5.
Clericus possidẽs beneficiũ mala fide tenetur illud restituere cum fructibus medio tẽpore perceptis secus si bona fide.ibi.nu.7.
7 Clericus in curia pape vel in foro ecclesiastico potest esse pcurator laici in curia vero seculari non nisi ad vnũ negotiũ tantũ.in.c.cum essent. nu.2.de simo.fo.71.
7 Clericus criminosus non est suspẽsus a collatione sacramẽtorũ.in.c.si. nu.8.de cle.excõ.fo.127.
7 Clericus si nõ est ordinatus ministrãs sacramẽta pertinẽtia ad ordinatũ deponitur adeo q nunq ordinabitur & tenetur pena falsi. in.c.j. nu.1.de cleri.non ordi.mini.fo.128.
7 Clericus trahere potest laicum. in.c.per venerabilem. nu.2.qui fi.sint legi.folio.41.
Clericus potest esse procurator laici in iudicio ecclesiastico et quo ad nonnulla in foro seculari.ibidem.
Clericorũ in minoribus constitutorũ filij & beneficiatorũ an adulterini dicantur & an matri succedãt.ibi.nu.33.fo.42.
6 Clerici sunt magis obligati ad subueniendũ indigentibus q laici. in c.j.nu.3.de fideiusso.fo.97.
Clericus licet nõ possit procurare vel aduocare generaliter & pro omnibus potest tamen vnum negotium exercere.ibi.nu.4.
3 Clerici etiam coniugati gaudent beneficio fori.in.c.nullus. nu.2.et.7. de foro compe.fo.49.
Clerici cõiugati olim qui fuerunt promoti ad sacros ordines possunt alere olim eorum vxores de fructibus beneficij que gaudẽt priuilegio fori. ibidem.nu.9.
Clericus an possit per iudicem secularẽ condemnari ex consensu episcopi.ibidem.nu.12.
4 Clericus priuat beneficio si exercet officiũ aduocationis vel pcurationis cõtra ecclesiã suã secus si testificat.in.c.veniẽs.nu.17.de testi.fo.71.

7 Clericus immiscens se enormitatib⁹ ipso iure perdit priuilegiū canonis si quis suadente.in.c.cum nō ab homine.nu.6.de sen.excō.fo.167.
6 Clerici nō debēt aduocare nisi pro miserabilibus personis ⁊ gratis.in c.j.nu.5.ne cleri.vel mona.fo.235.
Clerici possunt exercere aliquas operas manuales ex causa:emere autē vt cariori pretio vendant non licet.ibi.nu.6.
Clerici cōstituti in sacris siue non:an indistincte prohibeantur negocia secularia exercere.ibi.nu.12.
5 Clerici possunt licite exercere aliquod artificiū cōueniens tñ dignitati clericali.in.c.quia nos.nu.3.de testa.fo.114.
Clericus si est doctor ⁊ legat licite acquirit sibi lucrū talis lecture.ibi.
2 Clerici extranei non possunt institui ab alieno epō etiā si de hoc sit consuetudo.Anto.in.c.fi.nu.3.de cleri.pere.fo.64.
2 Clerici in sacris ɔstituti vel aliter beneficiati an possint aduocare pro eis vel corū ecclesijs:vel pro miserabilib⁹ personis.in.c.j.nu.1.3.⁊.4.de postu.fo.138.Et vide in.c.fi.
Clerici an possint negotiari.ibi.nu.4.
7 Clericis nō est licitū aliquē occidere p defensiōe rerū suarū:sed aliter defendere circa mortē sit.in.c.suscepimus.nu.1.⁊.3.de homici.fo.99.
7 Clerici vnius ecclesie possunt vigore cōsuetudinis prestare obsequiū ⁊ reuerētiā inferiori plato citra epm.in.c.ad hec.nu.2.de exces.pla.fo.129.
6 Clericus si amplectitur mulierē an in dubio presumat causa benedicēdi.in.c.j.nu.7.de cle.non resi.fo.17.
6 Clericus in casu in quo pōt fideiubere tenet satisfacere de patrimonio suo:vel de redditibus beneficij deputatis ad vsum suum:de alijs nō.in c.clericus.nu.2.de fideius.fo.97.
Clericus ⁊ si generaliter non possit pro laicis fideiubere tamen potest pro laico multum indigenti.ibi.nu.3.et.4.
6 Clerici in beneficijs suis equiparatur vsuarijs.in.c.cum olim. nu.6.de rerum permu.fo.91.
7 Clericus existēs in peccato mortali an mereatur dū dicit horas canonicas.in.c.quod quidā.nu.3.de peni.⁊ remis.fo.158.
6 Clerici debēt se abstinere ne interueniāt in iudicijs.in rub.nu.1.de vita ⁊ hone.cleri.fo.2.
7 Clericus vel epūs si aliquid dederit cōsanguineis de fructibus beneficiorū possunt taliter data repeti nisi sint data per viam elemosyne.in c.cum olim.nu.8.de priuile.fo.140.
Clericus dubitās super validitate sui tituli pōt a superiore aliū titulū impetrare non tamen potest ex vtroq; agere.ibi.nu.17.fo.141.
7 Clericus an sortiat domiciliū in loco vbi habet beneficiū. in.c.ex ore. nu.5.de priuile.fo.142.
6 Clerici ⁊ alij religiosi audientes scientias prohibitas sunt excōmunicati nec promouentur sine licentia pape.in.c.super specula.nu.2.ne cleri.vel mona.fo.242.
Clerici audientes sciētias prohibitas an sint excōmunicati non expectatis duobus mensibus.⁊ idē de alijs religiosis.ibi.nu.8.⁊.12.
Clerici vel religiosi studētes in sciētijs phibitis excōicati:an debeant absolui ab epō proprio:an ab epō loci vbi student.ibi.nu.11.
6 Clericus delinquēs nō perdit priuilegiū fori nisi precedente trina monitione ⁊ spreta.in.c.sacerdotibus.nu.6.ne cle.vel mona.fo.236.
6 Clerici vxorati nō gaudēt priuilegio clericali in rebus suis:puta circa solutionē gabelle ⁊ similiū:etiā q vadāt in habitu ⁊ tōsura.in.c.ex parte.nu.1.⁊.2.de cleri.coniu.fo.17.
Clericus depositus verbaliter si est corrigibilis gaudet priuilegijs clericalibus secus si est incorrigibilis depositus vo actualiter ipso facto perdit omnia priuilegia.ibi.nu.3.
Clericus in minoribus si efficiatur miles ⁊ exerceat militiā ipso facto perdit omnia priuilegia clericorū:als secus.in.c.fi.nu.1.eo.titu.fo.eo.
Clericus in minoribus causatiue cogit portare tonsurā scilicet si vult gaudere priuilegio clericali:precise vero nō cogitur.ibi.nu.2.
6 Clericus quomodo possit obligare fructus beneficij sui tam pro sustētatione ecclesie ⁊ persone sue q̄ pro alijs debitis per se contractis.in.c.peruenit.nu.12.de fideiusso.fo.98.
Clerici nō possunt etiā ex ɔsuetudine dimittere in morte ɔsanguineis suis omnia bona mobilia acquisita intuitu ecclesie. in.c.cū in officijs. nu.6.de testa.fo.116.
6 Clericus cōcubinarius nō est vitādus in officijs nisi crimē sit notoriū. in.c.quesitum.nu.1.de coha.cle.⁊ mulie.fo.13.
Clericus suspēsus ppter notoriā fornicationē exacta penitētia an debeat aliter cum eo dispensare vt licite possit se immiscere circa diuina. ibidem.nu.2.
Clericus notorie criminosus in alijs criminibus citra fornicationem non est suspensus quoad quādiu nō fuerit ab ecclesia precisus.ibi.nu.3.
Clerici notorie fornicarij sunt vitandi etiā q nulla monitio interuenerit.ibi.nu.4.
7 Clericus suspensus ab officio an censeatur suspensus a beneficio.in.c.inter.nu.2.de purg.cano.fo.148.
6 Clericus qui sciēter facit se institui in beneficiū vinctis est deponēdus ⁊ quas penas als patitur sub quibus solus papa dispensat.in.c.j.nu.1.et.3.de conces.preben.fo.54.

6 Clericus tertio monitus nō desistēs cū mulieribus cōfabulari excōicatur.in.c.ij.nu.1.de coha.cle.⁊ mulie.fo.10.
6 Clericus absens cā studij tūc demū pōt fruct⁹ sui bñficij recipere si est in studio bono:sec⁹ si in loco vbi est studiū minus vtile de studio cuius facultatis loquat.in.c.tue fraternitatis.nu.1.4.⁊.5.de cle.nō resi.fo.21.
2 Clericus licite se absentat causa studij dz tñ habere licentiā a suo epo. in.c.dilectus.nu.1.de procu.fo.145.
7 Clericus deflorans virginē debet cogi ad dotandū ipsam.in.c.peruenit.nu.4.de adul.⁊ stupro.fo.104.
7 Cleric⁹ an ⁊ qñ possit cogi ad ostēdēdū titulū sui beneficij epo asserēti eius collationē pertinere ad se.in. c.licet heli.nu.22.de simo.fo.78.
Clericus qui lōgo tpe tenuit aliqđ bñficiū vel plura incōpassibilia nō pōt tñ ostēdere titulū vel dispēsationē quia forte ex lōgo tpe amisit an possit probare per iuramentū.ibi.nu.22.
7 Clericus qui sine culpa sua nō pōt residere in beneficio metu tyrāni nō est sibi imputandū adeo q tanq̄ in eo nō residens nō debet eo priuari. in.c.tanta.nu.1.de exces.prela.fo.134.
Clericus homicida vel irregularis non est ipso facto priuatus beneficijs sed priuādus si homicidiū vel irregularitas fuit post collationem. ibidem numero.2.
Cleric⁹ si celebrauerit in loco īterdicto vel si ipse sit īterdict⁹ ⁊ celebrauerit incurrit irregularitatē a qua per solū papā dispēsabit.ibi.nu.4.
1 Clericus spōte litigās corā iudice nō suo nil agit.in.c.ad nostrā. nu.5. de consue.fo.94.
6 Clerici vbicūq; exigūt solutionē tēporaliū semper est siēda interpretatio contra ipsos.in.c.j.nu.7.de deci.fo.143.
5 Clerici vnius nationis tñ non debēt institui in vna ecclesia sed vndecūq; sint dūtamē sint als idonei.in.c.ad decorē.nu.1.de insti.fo.52.
7 Clericū in vinculis detinens est excōmunicatus siue publicis siue priuatis.in.c.nuper.nu.1.et.2.de sentē.excō.fo.172.
5 Clericus depositus etiā emendatus non recuperat primū statū sibi tñ prouidet de aliquibus tēporalibus per ecclesiā ne mēdicet.i.c.pastoralis.§.verū.nu.16.de appel.fo.121.
5 Clericus potest suspendi ab officijs diuinis ppter delictū. in.c. reprehensibilis.nu.5.de appel.fo.103.
Clerici beneficiati non habētes aliquid in patrimonio an dicātur habere proprium.ibi.nu.16.
Clerici an faciāt suos fructus beneficiorū suorū.ibi.nu.17.⁊.18.
Clericus litigās si cōdēnetur in expēsis an soluet illas de redditibus sui beneficij an de suo patrimonio.ibi.nu.20.
7 Clericus qui dimisit habitū ⁊ tonsurā nō perdit priuilegium clericale nisi post trinā monitionē que debet fieri per ipsum diocesanū.in.c.ɔtingit.el.ij.nu.1.et.5.de sen.excō.fo.129.
Clerici quomodo debeāt cognosci a laicis.ibi.nu.2.
7 Clericus licite potest portare cultellū aptum ad incidendū panē:⁊ non aliter.in.c.lator.nu.3.de homi.fo.49.
6 Clericus pōt subuenire de rebus ecclesie suis ɔsanguineis si sunt pauperes:als secus:itē ⁊ filijs ipsius clerici etiā ex phibito coitu nati idest post sacerdotiū ⁊ sacros ordines.in.c.j.nu.4.de coha.cle.⁊ mu.fo.10.
6 Clericus bona acquisita intuitu ecclesie cuius ipse nō habebat administrationē trāsmittit in capitulū ⁊ ei cedunt si vero clericus habebat administrationē:puta q2 rector vnius ecclesie tūc talia bona cedūt successori qui habet dispensare prout de alijs bonis ecclesie.in.c.relatum. el.ij.nu.5.de testa.fo.120.
6 Clerici extranei nō debēt cōuenire vt pro officio diuino detur eis pretium sed poterūt cōuenire vt aliquid habeāt pro labore ⁊ in recōpēsationem damnorū que sustinēt quia ibi moram traxerūt.in.c.abolende. nu.6.et.7.de sepul.fo.139.
☞ Corsetus doc.excellē.Et adde q debēt prius officia impēdi ⁊ postmodū debet fieri cōpulsio ad obseruādū cōsuetudinē vt aliquid detur pro mortuarijs.vt in.c.ad apostolicā.de simo.ɔcor.l.priuilegia.C.de sa.san. eccl.⁊ ibi Bar.q si ciuitas solita est dare certū quid ecclesie nō poterit p statutū illud tolli. not. Abb. in.d.c.abolēde.in fi.de sepul.adde Dñ. de sancto Gemi.in.c.j.in.vij.col.vᵉ.vlterius opponit.de cōstitu.lib.vj. Lud.roma.in aut.similiter.C.ad le.fal.in.ij.charta.in ver.nouit⁹.et in sing.suo.cccc.xlij.inci.pone popul⁹.Jo.and.in addi.Spe.in ti.de instr. edi.§.nūc vero aliqua.⁊ q̄uis cōtra Bar.teneat Cy.⁊ Inn.in.l.nō amplius.in prin.ff.de lega.j. Raph.⁊ Pau.de ca.in.d.l.priuilegia.⁊ Sal. in aut.cassa.in.v.col.de sacrosan.eccle.quia cōditor statuti potest illud reuocare:vt in.§.ex his.tamen puto Bar.melius locutū:quia talis lex vel statutū fauens nō subito videtur transire in priuilegiū vel ɔtractum. vt singu.voluit Inn.in.c.nouit.de iudi.quem sequitur Bal.in.l. qui se patris.in.x.colū.C.vnde libe.⁊ in.l.si cum mihi.ff.de dolo.Cardi.in repeti.c.perpendimus.in prin.de sentē.excōmu. Archidia.in.c.quicūq;. xi.q.ij.Bar.in.l.ambitiosa.ff.de decre.ab ordi.facien.cum simi.sicut ergo contractus non reuocantur etiam gesti per principem.c. cum materia.de proba.ita nec statutū habens vim contractus.⁊ ita sustineas dictum Bar.esse verum q vno casu posset procedere opinio contraria.s. propter ingratitudinē ecclesie propter singulare dictum Jo.de imo.in c.cum.M.de consti.vbi hoc expresse voluit ita limitando Inn. in.d.c. nouit.

nouit.pro hoc facit quia Jo.and.⁊ Inn.in.d.c.nouit.arguūt a simili in donatione que reuocari potest propter ingratitudinē.c.fi.de dona. sed tamen hoc non affirmo propter notabile dictum Specu.in tit. de do. §.i.versi.quid si aliquis baro.cum quo cōcordat Card.in cle.i.in penul. charta.de iureiuran.⁊ Abb.in.d.c.fi.in fi.volētes q ecclesia non possit puniri propter ingratitudinē prelati:quia ipsa peccare nō potest.c.ar repta.⁊.c.hec est fides.xxiiij.q.i.vnde delictū prelati in quesitis non no cet ecclesie.reg.delictum.de reg.iur.li.vi.pro hoc est bonus tex. in.c.ad apostolicā.de simo.⁊ vide Pe.de anc.ꝯsil.xlvij.inci.quia talia asserunt. vbi per tex.d.c.ad apostolicā.cōsuluit nō posse reprehēdi parochianos presbyteros recipiētes oblationes pro certis sacramētis etiā si eorū ec clesie sint plene dotate.⁊ aduerte q illud quod probat in.d.c.ad aposto licā.q vbi exactio nō est licita valet cōsuetudo vt recipiātur spōte dā tum procedit solū in pia causa:sm Abb.in.c.cum ab omni.in.iiij.colū. de vita ⁊ hone.cle.qui per hoc infert non valere cōsuetudinē: quia ordi narius aliquid capiat a spōte dantibus propter snias vltra salarium. adde etiam Archi.in.c.si quis.xli.dist.vbi per tex.d.c.ad apostolicam. excusat cōsuetudines disciplinatorū aliquid dādū in receptione sua.de quo in.c.iacobus.de simo.⁊ vide Fed.de se.consi.cl.inci.reuerēdissime pater.vbi in proposito cōsulnit q etiā ipsi clerici tenerent ad obseruā das ꝯsuetudines prescriptas:puta ad dādū singulis annis cādelas de cera alba:vt ibi per eum.⁊ ad introducendū istā cōsuetudinē sufficiunt decem anni quia est preter ius non cōtra.⁊ ideo succedit glos.iij.in.c.fi. de cōsue.lib.vj.quam no.Abb.in.c.sua.de simo.⁊ adduco Pau.de lea. in.c.in literis.in.x.col.ver.modo querit.de resti.spo.vbi per tex.d.c.ad apostolicā.dicit singulariter limitari no.in.c.peruenit.de cēsi.⁊.l.si cer tis annis.per Ang.C.de pac.⁊ in.l.cum in rem verso.ff.de vsu.quia illa nō procedāt in prestatione que fit in piam causam.⁊ ad hoc pōderat.d. c.ad apostolicā.⁊ vide Abb.in.d.c.suam.adde Pe.de anch.consi.cxcij. inci.magnifice domine.in.i.dubio.⁊ Jo.de imo.in.c.statuimus.de trās lationi.⁊ vide Anto.de but.consi.lxxxiij.inci.viso puncto.⁊ cōsil.in or dine penul.vbi dicit q sacerdos parochianus potest aliquid modera tū recipere cū corpus adducitur ad monasteriū ꝓpter sociandū ipsum ad sepulchrū:maxime si ex cōsuetudine licitū est pro labore.arg.d.c.ad apostolicam.⁊ alleg.Fed.consi.iij.

4 Clericus abiurans claustrum nunquid sibi preiudicet.in.c. sicut ex li teris.nu.3.de iureiur.fo.137.

7 Clericus incorrigibilis potest licite per prelatū incarcerari.in.c.vt fa me.nu.1.⁊.2.de senten.excō.fo.175.
Clericus nō potest capi de cōmissione illius qui non habet iurisditio nem in eum in criminalibus licet in ciuilibus sic et capiēs non excusa tur.ibidem.nu.5.
Clericus suspectus de fuga potest capi per quēcūq sine metu excōmu nicationis tam in causa ciuili q in criminali.ibi.nu.6.⁊.9.
Clericus non potest torqueri per laicum etiam ex consensu prelati sui. ibidem.nu.8.
Clericus etiā incorrigibilis nisi sit depositus vel tradit⁹ curie seculari non potest per laicum distringi.ibi.nu.9.

5 Clerici non possunt esse tabernarij vel similes:sed bene possunt habe re ius vt similia non exerceantur nisi in locis comm.in.c.significāte.nu me.2.de appella.fo.140.

6 Clerici indigni possunt promoueri sine assumi ad beneficia qn̄ nō repe riuntur digni dūmodo nō sit tanta indignitas que inducat peccatum quo casu si papa rescriberet pro eis non esset ei obediēdum.in.c.graue nimis.nu.2.de preben.fo.38.
Clericus inhonestus ⁊ illiteratus non promouetur ⁊ aliqn̄ promotus eijcitur.ibi.nu.3.

7 Clericus degradatus incōtinēti perdit ꝑuilegiū clericale ⁊ statim effi citur de curia seculari.in.c.nouimus.nu.2.de verb.signi.fo.187.
Clericus qn̄ traditur curie seculari puta quia degradatus debet eccle sia expresse ꝓhibere ne puniat ipsū pena sanguinis. ibi.nu.3.⁊.7.8.⁊.9.

7 Clerici possunt ⁊ debēt subuenire cōsanguineis suis pauperibus etiā de bonis ecclesie non tū ipsos ditādo.in.c.in eos.nu.2.de hereti.fo.90.

6 Clericus non potest habere plures dignitates nec in vna:nec in diuer sis ecclesijs quia hoc omnia iura prohibēt ⁊ cōsuetudo in cōtrariū non valeret.in.c.ad hec.nu.1.de preben.fo.27.
Nec dispēsatio pape nisi ex legitima causa.ibi.nu.2.et.3.

6 Clericus habens plures dignitates cogitur vnam dimittere.in.c.pre terea.nu.1.co.titu.fo.27.

5 Clericus non faciens residentiā in suo beneficio sufficit q extraiudi cialiter moneatur ⁊ postea potest de facto spoliari beneficio.in.c.perue nit.nu.3.de appel.fo.107.

6 Clericus non debet compelli ad celebrandū missam vnius sancti in to to anno:quia per hoc dimitteret missas in ferijs consuetis.in.c.signifi catum.nu.3.de preben.fo.26.
Clericus non debet institui in aliquo beneficio cum hoc q quotidie ce lebret quia non semper potest se reperire dispositum ad celebrandum: sed si fuerit taliter institutus recipit determinationē vt celebret quāto frequentius potest salua honestate sua.ibi.nu.4.
Clericus institutus in bñficio vt semp in eo faciat residētiā pōt hoc nō obstāte ingredi religionē ⁊ se ꝓpter necessaria absentare.ibi.nu.5.

6 Clericus si est prouisus in ecclesia non munerata debet sibi ꝓuideri de vacanti beneficio:vel prebēda:vel proxime vacaturo.in.c.ex parte astē tis.nu.18.de conces.preben.fo.62.

2 Clericus tenet magis exercere actū humanitatis ⁊ charitatis q lai cus.in.c.peruenit.nu.1.de arbi.fo.169.
Clericus an cōpellatur satisfacere suis creditoribus de bonis ecclesie. ibidem numero.2.

6 Clericus qui accepit vxorem per verba de futuro non perdit ipso facto beneficia si per verba de presenti sic.in.c.i.nu.5.de cle.cōiu.fo.14.
Clericus qui accepit spōsam per verba de ꝑsenti si ante carnalē copu lā ingrediat monasteriū spōsa adhuc nō recuperat beneficia. ibi.nu.6.
Clericus cōstitutus in sacris cōtrahēs matrimoniū ipso facto perdit beneficia.ibi.nu.7.

6 Clericus seruiēs epō recipit fructus beneficij acsi resideret:distributio nes vero quotidianas nō recipit:⁊ idem est si seruiūt alijs prelatis.in c.decetero.nu.1.⁊.3.de cle.non resi.fo.19.

6 Clericus nō residēs in beneficio ⁊ citatus nō reuertēs in termino pri uatur beneficio nisi habuerit iustā causam non reuertēdi et idem est in alio prelato.in.c.ex parte.nu.1.de cleri.non resi.fo.eo.Et in.c.qualiter.⁊ in.c.inter quatuor.in prin.eo.tit.fo.20.
Clericus nō residēs in beneficio si citatus vel requisitus nō reuertitur potest de facto spoliari illo beneficio.ibi.in.d.c.ex parte.nu.4.et.7.

7 Clerici etiā religiosi clādestino matrimonio interueniētes suspēdunt ⁊ qnq̄ grauius puniunt.in.c.cū inhibitio.nu.1.de clāde.despō.fo.17.

1 Clericus falsificās literas inferior iudicū debet priuari beneficio ⁊ pa ti alias penas.in.c.olim ex literis.nu.2.de rescrip.fo.68.
Clericus falsificās literas pape traditur curie seculari.ibidē.

6 Clericus nō dz obtinere plures ecclesias nisi cū dispēsatione ꝓcedēte ex legitima causa propter tenuitatē beneficiorū vel dignitatē persona rū als nō valeret dispēsatio.in.c.quia intātū.nu.1.2.et.3.de ꝓbē.fo.24.
Clericus sortit forū ratione residētie quā facit in suo bñficio.ibi.nu.5.

7 Clerici an ⁊ qn̄ teneant prestare iuramentū obediētie prelatis. in.c.cū clerici.nu.1.de verb.sig.fo.184.
Clericus cū magis astringatur epō an capitulo.ibi.nu.3.
Clericus subiectus duobus prelatis cōtraria iubētibus cui habet pri mo obedire.ibidem.

6 Clericus in quocūq ordine ꝯstitutus cōmittēs sacrilegiū detrudit ad agēdū perpetuā penitētiā.in.c.monasteria.nu.6.de vi.⁊ hone.cle.fo.5.

6 Clericus presentādus debet se personaliter exhibere nisi sit multū no tus illi cui debet fieri presentatio.in.c.ea noscitur.nu.3.de his que fi.a prela.fo.68.

6 Clericus nō residēs in bñficio etiā modice estimationis dz illo priuari nisi aliud dictet cōsuetudo ⁊ tūc debet deseruire per vicariū.in.c.cōque rente.nu.1.3.⁊.7.de cle.non resi.fo.19.

6 Clericus siue habēs administratione:siue nō:siue sit simpliciter benefi ciatus vt canonic⁹:an faciat fruct⁹ suos adeo vt possit de illis testari: siue donare.in.c.si quis.nu.5.de pecu.cle.fo.109.
Clericus si emit equū de redditibus ecclesie nō facit suū: sed est ipsius ecclesie.ibidem.
Clericus si expēdit de redditibus ecclesie voluptuose tenet de suo sa tisfacere.ibidem.
Clericus an equiparetur vsufructuario vel vsuario.ibi.

2 Clericus electus ad aliud beneficium nō tenetur ad hanc electionem acceptandam requirere cōsensum sui prelati.in.c.admonet. nu.9.⁊.13. de renun.fo.11.

1 Clericus potest subijci torture vigore cōfessionis facte corā iudice se culari vt persistat in ea.in.c.per inquisitionē.nu.13.de elec.fo.146.

2 Clericus an agat pro eclesia sine mandato.in.c.coram.nu.6. de officio deleg.fo.95.

4 Clericus index pōt excōmunicare laicū impediētē productionē testiū corā se fiendam.in.c.tam literis.nu.1.de testi.fo.65.

7 Clerici heretici degradant ⁊ curie seculari traduntur puniēdi.in.c.ad abolendam.nu.1.de heretici.fo.91.

7 Clericus pōt agere ꝯ laicū sine metu irregularitatis ciuiliter lz possit ꝑsumere q poterat puniri in sanguine dūmodo ꝓtestet qđ nō intēdit ad vindictā sanguinis.in.c.postulasti.nu.3.de homi.fo.102.

6 Clericus impetrās beneficiū qđ prius habuerat a laico hoc nō expres so nō gaudet rescripto tanq surreptitio.in.c.preterea.nu.2.de iurepa trona.folio.190.

7 Clericus aleator excluditur a beneficio obtinendo nō autē ab obtēto nisi sit incorrigibilis vsurarius vero ⁊ ab obtento ⁊ obtinēdo excludi tur.in.c.inter dilectos.nu.6.de exces.prela.fo.132.

1 Clericus qui ex priuilegio pōt studere in iure ciuili an possit in eo do ctorari ⁊ ipsum legere.in proe.Grego.nu.7.fo.3.

6 Clericus non potest emittere votū peregrinationis sine consensu epi. in.c.scripture.nu.9.de voto ⁊ voti redē.fo.175.

6 Clerici non sunt obligati ad aliquid quod in canonibus nō inuenitur. in.c.nonnulli genus.nu.1.de deci.fo.143.
Clerici suscipiētes sacramēta a ꝑsbytero parochiali tenēt ad oblatio

nes ⁊ ad que tenentur laici.ibi.nu.3.

3 Clericus cõiugatus portãs habitum ⁊ tonsurã in criminalibus indistincte gaudet priuilegio: in ciuilibus vero tũc si fuerit pfessus.in.c. proposuisti.nu.13.de fo.cõpe.fo.88.

3 Clerici cõuenti in curia Romana non possunt excipere q̃ ibi non sunt sortiti forum nulla ratione.in.c.si.nu.1.⁊.4.de fo.cõpe.fo.88.

Clericus delinquẽs in alieno territorio an perdat priuilegiũ fori: ⁊ qd de alijs priuilegiatis.ibi.nu.11.

Clericus habens beneficia in diuersis territorijs concurrẽtibus contrarijs mãdatis eodem tempore debet obedire cui primo se obligauit. ibidem.nu.22.

7 Clericus debet viuere de fructibus sui beneficij lz habeat vnde possit viuere quia diues.in.c.j.nu.3.de magi.fo.84.

4 Clericus etiã pugnãdo ɔtra Saracenos ⁊ aliquẽ ex ipsis interficit nõ euitat irregularitatẽ.in.c.petitio.nu.1.⁊.2.de homici.fo.102.

Clericus percutiẽs aliquẽ vel dans auxiliũ in bello iusto non incurrit irregularitatem excepto qd non occiderit: secus in bello iniusto in quo qualitercũq; prestet opem incurrit irregularitatẽ.ibi.nu.3.

7 Clericus in sacris ducẽs vxorẽ debet cõpelli illã abiurare.in.c.ex literarum.nu.3.qui cleri.vel vouẽ.fo.22.

Clericus in sacris ɔhens matrimoniũ perdit executionẽ omniũ ordinum nec de facili secum dispensatur.ibi.nu.4.

1 Clericus heres institutus si nõ facit inuẽtariũ tenet vltra vires hereditarias.in repeti.c.ecclesia sancte Marie.nu.18.de consti.fo.35.

Clericus delinquẽdo nõ sortitur forũ secularẽ.ibi.nu.41.fo.38.

Aut.hoc amplius.C.de fideicõ.tit.de his qui.vt indi.et similes ligant clericos.ibidem.

Clericus qui aliquid pro se allegat debet illud idem cõtra se adductũ recipere.ibi.nu.51.fo.38.

Clericus agens in foro ciuili an ligetur statutis laicorum.ibi.nu.24. 25.26.⁊.42.fo.36.⁊.38.

Clericus nõ gaudet in bonis patrimonialibus priuilegio ecclesiarum nisi in casibus a iure expressis.ibi.nu.3.⁊.26.fo.36.

6 Clericus nõ petita licẽtia ab epo põt religionẽ intrare nisi ecclesia propter hoc grauiter lederet q̃ posset petere restitutionẽ in integrũ sicut si esset lesa in tẽporalibus.in.c.licet.nu.12.⁊.14.de regu.fo.162.

6 Clericus ordinatus asserẽs se habere sufficiẽs p̃rimoniũ si nullũ an sit sibi interdicta executio sue ordinationis.in.c.ij.nu.3.de prebẽ.fo.24.

1 Clericus quis nõ debet fieri sub spe habẽdi beneficia quia cõmittit simoniã saltẽ mẽtaliter licet per hoc nõ perdere beneficia nisi ab initio precesserit pactũ de adipiscẽdo officiũ abbatis vel beneficia.in.c.cũ ad nostrã.nu.3.de elec.fo.158.

7 Clerici adinuicẽ se percutiẽtes incidũt in excõicationẽ.in.c.j.nu.3.⁊.6. de sentẽ.excõ.fo.163.

Deturpãs vestẽ clerici an incidat in excõmunicationẽ.ibi.nu.4.

7 Clericus ⁊ monachꝰ an in seruitutẽ redigi possint: ⁊ dic q̃ aliud in clerico: aliud in monacho.in.c.cum sit propriũ.nu.7.de cõdi.appo.fo.19.

7 Clericus tenetur facere plenã fidẽ de titulo sui beneficij de recẽti habito qñ nõ potest cõsiderari cõsensus prelati tacitus vel expssus vel etiã patroni.in.c.licet heli.nu.24.de simo.fo.78.

1 Clerici nõ soluũt collectã etiam de bonis patrimonialibꝰ nec valeret cõsuetudo aliter disponẽs.in.c.massana.nu.6.de elec.fo.180.

7 Clericus tertio monitus nõ desistẽs ab enormitatibus habet pro degradato: ⁊ qñ.in.c.in audiẽtia.nu.4.⁊.8.de sen.excõ.fo.170.

1 Clerici nõ debẽt priuari beneficijs nisi propter grauia delicta.in.c.dilectus filius.nu.3.de rescrip.fo.71.

6 Clericus an possit licite sine dispẽsatione obtinere plures pbẽdas vel plura beneficia simplicia ⁊ casu quo nõ põt an eps possit dispẽsare.in c.cum iamdudum.nu.6.⁊.9.de preben.fo.29.

6 Clerici in fructibus beneficiorum suorum cõparantur vsuarijs non autem vsufructuarijs qui possunt ad libitum disponere de fructibus. in.c.cum consset.nu.5.de pigno.fo.96.

Clerici an possint donare fructus beneficiorũ suorum.ibi.nu.6.

6 Clericus nutriẽs comã potest a superiore inuitus tõderi.in.c.clericis. nu.1.de vita ⁊ hone.cleri.fo.4.

6 Clericus cõuẽtus ex maleficio exigit nõ habita ratione ne egeat: ⁊ idẽ credo in alijs priuilegiatis vt in milite ⁊ ceteris.in.c.odoardus.nu.10. de solu.fo.101.

5 Clerici habentes iurisditionẽ vt sunt prelati an possint cõmittere causam criminalem sine metu irregularitatis.in.c.in archiepatu.nu.6.de rapto.fo.56.

5 Clerici gaudẽt in multis priuilegio ecclesiastico, in rebus patrimonialibus.in.c.j.nu.2.de cleri.pere.fo.139.

Clerici an possint peregrinari sine licẽtia suorũ prelatorũ siue ob deuotionem siue ad prosequendã appellationẽ.ibi.nu.9.

1 Clerici an possint peregrinari de patrimonio suo.in.c.postulasti.nu.5. de rescrip.fo.73.

1 Clericus nõ potest puniri de falso a iudice seculari si corã eo salsum testimoniũ fecerit.in.c.ecclesia sancte Marie.nu.2.de consti.fo.30.

Clericus nullo casu potest cõueniri coram iudice seculari.ibi.nu.22.

Clericus potest trahere laicum in forum suum.ibidem.

Clericus vtrum probatur quis ex eo quia dicit in rescripto talis clericus ⁊c.in.c.nõnulli.in.6.sunt ⁊ alij.nu.9.de rescrip.fo.73.

7 Clericus in sacris matrimoniũ nõ põt ɔtrahere quia habet cõsensum non tamen legitimũ.in.c.dilectus.nu.2.de sponsa.fo.10.

7. Clerici an possunt torqueri.i.c.cũ in ɔtẽplatiõe.nu.6.de reg.iu.fo.191.

6 Clericus nõ professus neq; in sacris cõstitutus potest vxorẽ ducere: sed iterũ tondebitur si vult gaudere priuilegio clericali.in.c.clericus.el.ij. nu.1.4.et.5.de vita ⁊ hone.cle.fo.4.

6 Clerici cõiugati an gaudeãt priuilegijs aliorũ clericorũ ⁊ an veniãt appellatione laicorũ.in.c.j.nu.6.de vita ⁊ hone.cleri.fo.2.

5 Clericus qui habuit secundã ecclesiã curatã licet prima quã habebat vacet ipso iure tamen non debet spoliari prima nisi citetur.in.c. ex ratione.nu.16.de appel.fo.94.

1 Clerici habẽtes ecclesias non possunt istas dimittere ⁊ ad alias trãsire sine licentia superioris.in.c.si.nu.6.de postu.prela.fo.116.

1 Clericus: hereticus: vel excõmunicatus: an possit fidelibꝰ administrare sacramenta.in.c.quanto.nu.13.de consue.fo.93.

2 Clericus illegitime promotus potest per ordinariũ beneficio spoliari. Anto.in.c.presentium.nu.1.de fi.presby.fo.52.

2 Clericus cõcubinarius est suspẽsus quo ad alios si est notorius vnde peccãt audiẽtes ab eo diuina.Anto.in.c.quia circa.nu.3.de biga.fo.63.

7 Clericus blasphemãs quomodo puniatur.in.c.statuimus.nume.8.de maledi.fo.74.

6 **Coadiutor** debet viuere de facultatibꝰ ecclesie: sed quid si facultates non sufficiũt ⁊ ipsi vel rectori.in.c. de rectoribus.nu.5.de cle.egro.fo.50.

Coadiutor non dicitur proprie prelatus.ibi.nu.6.

7 Coadiutor an sit dandus prelato suspecto de dilapidatione.in.c.licet heli.nu.18.de simo.fo.77.

6 Coadiutor nõ potest dari suffraganeo per metropolitanũ sed solũ per papã.in.c.pe.nu.3.de cle.egro.fo.50.

Coadiutor quid sit: ⁊ qualis esse debeat: ⁊ vnde dicat: ⁊ cuius etatis esse debeat.in.c.si.nu.1.eo.tit.fo.eo.

Coadiutor nõ potest esse laicus in spiritualibus nisi ex permissione pape.ibidem.nu.2.

Coadiutor potest esse religiosus illi officio cui põt principaliter preesse.ibidem.nu.4.

Coadiutoris officium expirat mortuo naturaliter vel ciuiliter illo cui in officio coadiuuabat.ibidem.

Coadiutor datur epis ⁊ superioribus a solo papa alijs vero ab alijs superioribus.ibi.nu.5.

2 Coadiutor debet dari prelato suspecto de dilapidatione.in.c.venerabili.nu.4.de offi.deleg.fo.100.

Coadiutor non datur per alium q̃ per papam.ibidem.

7 **Cognatio** seu ppinquitas orit per adoptionẽ nedũ inter adoptantẽ ⁊ adoptatũ sed etiã inter adoptatũ ⁊ filios adoptantis.in.c.vnico.nu.2.de cogn.leg.fo.28.

Cognatio legalis non durat nisi durante adoptione.ibidem.

7 Cognatio spũalis descẽdit de patre in filiũ sed non ascendit de filio in patrẽ ideo filius non põt ducere in vxorẽ filiã spiritualẽ patris sed pater potest ducere filiã spiritualẽ filij.in.c.1.nu.4.de cogna.spiri.fo.26.

7 Cognatio spũalis an extendatur ad filios illegitimos.in.c.martinus. nu.6.de cogna.spiri.fo.27.

7 Cognatio spiritualis oritur inter patrem baptizati ⁊ leuantem seu tenentem baptizatum impediens ⁊ dirimens matrimoniũ.in.c.veniẽs. nu.1.de cogna.spiri.fo.28.

Cognatio oritur inter compatrem ⁊ cõmatrem impediẽs ⁊ dirimens matrimonium.ibidem.

Cognatio spũalis an possit per procuratorẽ cõtrahi.ibi.nu.4.

Cognatio legalis an possit per procuratorẽ contrahi.ibidem.

7 Cognatio spũalis oritur inter baptizatum ⁊ filios baptizantis impediẽs ⁊ dirimẽs matrimoniũ.in.c.ex literis.nu.1.de cogna.spiri.fo.28.

Cognatio spũalis etiã orit ⁊ extẽdit ad filios illegitimos.ibi.nu.3.

Cognatio spũalis solum oritur ex sacramento baptismatis ⁊ cõfirmationis.ibidem.nu.9.

7 Cognatio spiritualis oritur inter baptizatum ⁊ filios leuantis etiam ante genitos impediẽs ⁊ dirimens matrimonium.in.c.tua nos.nu.2. de cogna.spiri.fo.28.

7 Cognatio legalis an impediat ⁊ dirimat matrimoniũ.in.c.vnico.nu. 4.de cogna.leg.fo.28.

Cognatio collateraliũ est apta impedire ⁊ dirimere durãte adoptione ea soluta non impedit nec dirimit.ibidem.nu.5.

2 **Coercio** maior dicitur qñ tormẽtat psona maior vero ɔsistit in rebꝰ.in.c.pastoralis.nu.9.de offi.dele.fo.93.

7 **Cohabitatio** triennalis nõ est necessaria vbi statim pbari põt impedimentũ.in.c.laudabilem. nu.2.de frigi.⁊ male.fo.35.

4 Cohabitatio sola sufficit de iure ciuili ad pbationẽ matrimonij.in.c. illud quoq;.nu.14.de presum.fo.120.

4 Collatio an teneat si clausula apposita in rescripto nõ verificatur. in c.fi.nu.16.de presump.fo.124.
Conferens beneficium sciẽter indigno an collatio teneat.ibi.nu.17.

7 Collatio beneficiorũ non potest fieri per laicum: nec per ipsum acquiri etiam ex consuetudine de cuius initio nõ sit memoria nisi ex speciali priuilegio pape vt habent principes ⁊ reges mũdi.in.c.de hoc.nu.10. de simo.fo.20.

7 Collatio beneficij facta excõicato etiã minori excõmunicatione nõ valet.in.c.fi.nu.3.de cleri.excõ.fo.128.

7 Conferẽs beneficiũ sibijpsi perdit ius cõferẽdi illud ⁊ collatio spectat ad superiorẽ.in.c.ad aures.nu.4.de exces.prela.fo.129.

7 Collatio beneficij facta clerico aleatori an sit nulla.in.c.inter dilectos. nu.1.6.⁊.7.de exces.prela.fo.131.⁊ seq.
Collatio bñficij facta per papã si reddatur nulla vel quia surreptitia vel indigna facta an reuertatur ad papã vel ad ordinariũ loci.ibi.nu.10.

1 Collatio beneficij facta precib⁹ alicuius valet si preces sint iuste: alš secus.in.c.cum.ad.nu.3.de consti.fo.26.

6 Collatio beneficij vacãtis causa permutationis si fiat alteri ꝙ̃ permutare volẽti: est ipso iure nulla.in.c.inter cetera.nu.2.de prebẽ.fo.29.

6 Collatio beneficij vacãtis si non sit facta infra sex mẽses non transit in superiorẽ si collator fuit legitime impeditus: quod tempus currit a die notitie vacationis.in.c.quia diuersitatẽ.nu.1.7.⁊.8.⁊ in.c.ex parte.nu. 13.de conces.preben.fo.57.

6 Collatio beneficij facta per non habentẽ potestatẽ cõferẽdi non prebet iustã causam possidẽdi: ⁊ sic nõ est opus vt de ea fiat mẽtio in literis ad beneficia.in.c.illa deuotionis.nu.2.ne sede vacã.fo.64.

6 Collatio ecclesie si non sit infra debitũ tẽpus epũs punitur.in.c.cũ venerabilis.nu.3.de reli.domi.fo.186.

6 Conferẽs beneficia videtur donare ⁊ habet illũ cui contulit naturaliter obligatũ.in.c.post electionẽ.nu.2.de cõces.prebẽ.fo.59.
Collatio inualida propter formã non seruatã facit trãsire ius cõferendi in proximum superiorẽ: quia videtur collator esse in negligẽtia.ibidem.numero.3.
Collatio facta alteri de vno beneficio presente ⁊ nõ cõtradicente vero dño: an sibi preiudicet maxime ipse alium acceptando.ibi.nu.7.

6 Collatio beneficij facta cõtra inhibitionẽ pape: an ⁊ quo casu valeat.in c.cõstitutus.nu.4.de cõces.prebẽ.fo.62.

2 Collatio beneficiorũ in ecclesia collegiata spectat ad collegiũ ipsius ecclesie.Anto.in.c.ij.nu.2.de renũ.fo.22.

5 Collatio beneficij facta ex certa scientia licet excludat surreptionẽ tamen nõ includit dispẽsationẽ: videlicet ꝙ papa velit cũ eo dispensare. in.c.cum ecclesiastice.nu.6.de excep.fo.4.

7 Collatio beneficij facta excõmunicato nõ tenet.in.c.postulatio.nu.1.de cle.excõmu.fo.136.

6 Collator beneficiorũ nõ potest sibijpsi cõferre etiã ꝙ trãsferat ius cõferendi quo ad illud beneficiũ in aliũ nisi trãstulerit omnimodã potestatem quo casu potest ab illo recipere.in.c.fi.nu.6.de insti.fo.54.

3 Collatio beneficij facta ab eo qui reputabatur superior tradit iustã causam possidendi.in.c.in literis.nu.19.de resti.spo.fo.171.

5 Collatio beneficij facta excõmunicato qui putabatur absolutus nõ valet.in.c.pastoralis.§.verũ.nu.15.de appel.fo.121.

6 Collatio beneficiorũ non deuoluitur ad superiorẽ etiam ad papã si non fuit facta per alium quia ignorauit.in.c.ex parte astensis.nu.13.de conces.preben.fo.91.

6 Collatio beneficiorũ nõ põt pertinere ad laicũ ratione pscriptionis: quia pscriptio nõ currit sine possessiõe ⁊ spũalia nõ possidentur p laicũ: sed ex priuilegio posset bñ laicus cõferre.in.c.dilect⁹ fili⁹.nu.6.de preb.fo.48.

6 Collatio beneficij facta per collatorẽ non valet si papa ante sibi rescripsit vt alteri cõferret ⁊ ad hoc misit executorẽ. in.c.pposuit.nu.1.2.⁊.7. de conces.preben.fo.56.

6 Conferẽdi potestatẽ habẽs debet cõferre illis qui soliti sunt ad alia beneficia promoueri.in.c.possessiones.nu.5.de re.eccle.alie.fo.77.

2 Collatio facta inhabili propter etatem an sit ipso iure nulla.in.c.ij.nu. 4.5.6.⁊.9.de eta.⁊ quali.fo.42.

1 Conferẽdi prebẽdas potestas non deuoluitur in superiorẽ propter negligentiam si ibi non est diuisus certus numerus prebẽdarũ. in.c.cum ecclesia.nu.7.de elec.fo.151.

5 Collatio beneficij facta post appellationẽ legitime vel ex pbabili causa interposita est ipso iure nulla.in.c.j.nu.1.de appel.fo.86.

5 Collatio beneficij facta per papam cõtra prouinciã quam tulerat dicitur surreptitia si de prouincia nõ fiat mentio.in.c.cum olim.nu.1.et.12. de re iudi.fo.59.
Collatio facta in preiudiciũ collationis quam cõferens sibi reseruauit est nulla si de ea mentionẽ non fecit.ibi.nu.14.fo.61.
Collatio beneficij si facta fuerit per superiorẽ ⁊ petitur cõfirmari per inferiorem ille talem cõfirmationem petẽs tanꝙ̃ ingratus cadit a tali beneficio nisi fiat ad cautelam.ibi.nu.18.

1 **Collegia** duo quã cõueniũt ad aliquid explicandũ nõ requiritur maior pars personarũ sed maior pars vtriusqꝫ collegij.in.c.pastoralis.nu.7.de rescrip.fo.56.

5 Collegiũ cardinalium vtrum possit aliquẽ fame restituere.in.c.cum te. nu.12. de re iudi.fo.78.

7 Collegium quomodo cõstituatur in aliqua ecclesia.in.c.dilecta.nu.1.de exces.prela.fo.133.
Collegia quibus casibus sint permissa.ibi.nu.5.fo.84.

1 Collegiũ si est cõgregatũ ⁊ postea aliqui discesserũt vtrũ remanentes possint explere ea que occurrũt.in.c.cum nobis.nu.10.de elec.fo.136.

3 Collegiati in aliqua arte si illam non exercẽt non gaudẽt eius priuilegio.in.c.j.nu.40.de iudi.fo.7.

2 Collegiũ nõ habet aliquã iurisditionẽ singularẽ de collegio nisi aliud habeat cõsuetudo.in.c.cum eam.nu.7.de offi.deleg.fo.87.

5 Collegiũ dicitur ecclesiasticũ si in eo pro maiori parte sint clerici.in rub. nu.12.de appel.fo.86.

1 Collegiũ siue vniuersitas cõsistit in duabus partibus vocãdorũ: ⁊ quod fit a maiori parte illarũ duarũ partium valet. in.c. ecclesia vestra.nu.6. de elec.fo.170.

1 Collegiũ an cõstat in his qui sunt cõgregati lꝫ pauciores si alij nolunt venire.in.c.bone memorie.el.ij.nu.9.⁊.15.de postu.prela.fo.113.

6 Collegia plura si aliquo casu faciũt vnã vniuersitatẽ vel vnum corpus statur maiori parti respectu illius vniuersitatis ⁊ nõ respectu vniuscuiusqꝫ collegij de per se.in.c.in singulis.nu.2.de statu mona.fo.182.

1 Collegia inferiora nil possunt statuere circa statum ecclesie sine cõsensu episcopi.in.c.edoceri.nu.4.⁊.14.de rescrip.fo.65.

2 Collegia possunt facere artifices inter se ⁊ eligere rectorem qui habet ordinariã iurisditionẽ in ipsos in ciuilibus.in.c.cum ab ecclesiarũ.nu. 7.de offi.ordi.fo.112.

1 Collegiũ vel ius ipsius vtrũ sit extinctũ si sunt mortui vel absentes oẽs de collegio.in.c.gratũ.nu.12.de postu.prela.fo.110.

1 Collegiũ vel repñsentans collegiũ debet citari ⁊ nõ singuli de collegio. in.c.bone memorie.el.j.nu.18.de elec.fo.142.

6 Collegiũ licitum faciũt illi qui tenẽt hospitalitatẽ in aliquo hospitali priuato ⁊ possunt eligere aliquẽ in rectorẽ singulos actus collegij exercere.in.c.inter dilectos.nu.10.de dona.fo.106.

6 Collegiatus existẽs in collegio vel cõsilio tenetur cõtradicere his que agũtur ibi si nolunt cõsentire: alš habebitur pro cõsentiente: ⁊ quo ad peccatum ⁊ quo ad penam si aliqua ibi male agerentur. in.c.ij.nume.9.de his que fiũt a prela. fo.66.

2 Collegiũ cõsistit in duab⁹ partiũ omniũ nisi sit statutus certus numerus vt interfit.in.c.prudentiã.nu.8. de offi.dele.fo.84.

6 Collegiatus quis non potest esse in duobus collegijs quãdo exercitiũ vnius impediret exercitiũ alterius: alš secus.in.c.pterea.nu.4.de prebendis.folio.27.
Collegiũ ad sui essentiã non requirit rectorẽ: sed omnis potestas rectoris est penes collegiũ cuius vices possunt dari vni ex collegiatis.in.c. cum non ignores.nu.6.eo.titu.fo.28.

6 Collegiũ si est dissolutũ quid est fiendum de bonis suis. in.c.recolẽtes. nu.3.de sta.mona.fo.180.

1 Collegiũ siue vniuersitas an possit disponere de re particulari vnius: item an possit aliquẽ eximere de bãno.in.c.cum oẽs.nu.6.de cõsti. fo.21.

5 Collegiati non possunt cõmittere votũ suum alicui nisi sit de collegio quãdo alij opponũt quia interest collegij ne eius secreta pateãt forinsecus: alš si alij nõ opponũt potest votũ extraneo cõmitti. in.c. constitutus.nu.7.de appel.fo.114.

1 Collegiũ fit ex duabus vel tribus personis.in.c.j.nu.5.de elec.fo.118.
Collegiũ reseruatur in vno si alij sunt mortui.ibi.nu.6.
Collegiũ ad hoc vt valeat nõ requiritur presentia prelati.ibidem.

1 Collegia plura si cõueniũt ad aliquid faciẽdũ an cõputẽtur voces per capita vel per collegia.in.c.scriptũ.nu.6.de elec.fo.160.

1 Collegiũ presumitur ecclesiasticũ quã sunt plures clerici vel pares secus si sunt plures laici.in.c.ex literis.nu.4.de cõsti.fo.39.

7 **Colligens** vuas alienas vel fructus tenetur ad estimationẽ nisi excusaretur ob nimiã paupertatẽ.in.c.si leserit.nu.2.de iniur.fo.151.

6 **Colonus** vel dominus quã dicãtur colere agrũ sumptibus suis: ⁊ quã dicatur colonus partiarius.in.c. ex parte.nu.2.de deci.fo.146.

6 Colonus qui colit agrũ pro certa quota fructuũ debet illos dare dño non deducto semine: nec expẽsis agriculture: ⁊ tenetur de proprio agrũ seminare: nisi cõtrarium pactum interuenit.in.c.tua nobis. nume.3.de decimis.folio.150.
Colonus an ⁊ quã teneatur soluere decimã de fructibus ex predio cõducto recollectis.ibi.nu.15.

2 **Columba** septẽ habet pprietates.in.c.vnico.§.per frõtis. in.c.vnico.nu.6.de sa.vnct.fo.50.

4 **Comes** et epũs an quis possit esse.in. c.inter dilectos.nu.5.de fide instrumen.fo.102.

1 **Cõmendatarius** idest qui habet in cõmendam aliquam ecclesiã debet de fructibus puidere illi ecclesie circa cultũ diuinũ ⁊ superabũdãtes tenere pro suo sustentaculo.in.c.querelam.nu.1.de elec.fo.143.

Commẽdatarij:

1 Cōpromissarij debēt determinare in illo loco vbi fuit factū cōpromissum.in.c.quapropter.§.vel saltem.nu.4.de elec.fo.164.

1 Cōpromittētes nō possunt soluta pena recedere a persona electa.in.c.causam que.nu.9.de elec.fo.128.

2 Cōpromittere non possunt qui non possunt alienare. in.c.cū tempore.nu.3.de arbi.fo.171.
Cōpromissum super iuribus que alienari nō possunt an sit nullū si nulla est secuta per laudū alienatio.ibi.nu.4.
Cōpromissum an fieri possit in iudicē ordinariū.ibi.nu.5.

2 Cōpromittens nō tenetur ad penā cōpromissi in eo quod nō pēdet ab eius potestate.in.c.significantibus.nu.4.de offi.deleg.fo.101.

1 Cōpromittentes tenētur electionē factā a compromissarijs acceptare nisi ex iusta causa.in.c.cum dilecti.nu.1.de elec.fo.152.
Cōpromissarij si non omnes sed maior pars ꝯsentiat quicquid agunt valet.ibidem.nu.2.

3 Cōpromitti non potest res ecclesiastica in laicum. in.c.verum.nu.16.de foro compe.fo.63.

4 Cōpromitti potest in feminā tanꝙ in arbitratricē non tanꝙ arbitrā. in.c.quintavallis.nu.2.de iureiur.fo.144.
Cōpromissum factū in arbitrū soluit morte vnius ex cōpromittētibus secus si cōpromissum sit factū in arbitratorē.ibi.nu.18.fo.146.

5 **Cōpaternitas** īpedit et dirimit mrīmoniū post ꝯctū. in.c.cōsanguinei.nu.1.de re iud.fo.58.

7 Cōpaternitas per catechismū ꝯcta impedit matrimoniū ꝯbendū:sed nō dirimit cōtractū.in.c.cōtracto.nu.1.⁊.5.de cog.spiri.fo.28.

7 Cōpaternitas an possit per procuratorē cōtrahi. in.c.martinus.nu.3.de cogna.spiri.fo.27.
Compaternitas siue actus spiritualis cōmunicatur per coniugē coniugi.ibidem. nu.4.⁊.6.
Cōpaternitas cōtracta per virū extenditur ad eius vxorē iam cognitam.ibidem.nu.6.
Compatres an efficiantur illi duo vel plures qui simul aliquem tenēt in baptismo:dic ꝙ non.⁊ tales possunt cōtrahere.ibi.nu.8.

7 Cōpaternitas ꝯhitur inter patrē baptizati ⁊ vxorem leuātis prius ab eo cognitā cōtrahit cōpaternitas efficax ad matrimoniū dirimendū. in.c.martinus.nu.1.de cogna.spiri.fo.27.

7 Cōpaternitas sciēter vel ignorāter inter cōiuges superueniēs mrīmonium non dissoluit.in.c.si vir vel mulier. nu.1.de cogna.spiri.fo.26.

7 Cōpaternitas potest dupliciter esse inter aliquos vt si ego tenui filiū tuum in baptismo tu licite potes tenere filiū meū:⁊ per vtrūꝗ istorum cōpaternitas cōtrahitur.in.c.super eo.nu.2.de cogna.spiri.fo.27.

7 Cōpatres debēt interuenire plures in catechismo baptismo in cōfirmatione ⁊ omnes debēt puerū tenere sed si fiat contrariū non vitiatur actus ⁊ cognatio spiritualis oritur inter omnes. in.c.contracto.nu.4.de cogna.spiri.fo.28.

1 **Compensatio** non admittitur in deposito.in.c.significasti.nu.11.de elec.fo.122.

6 Compensatio non admittitur in deposito.in.c.bona fides.nu.1.6.⁊.10.de deposito.fo.81.
In cōpēsationibus quantū tps daf ad liquidandū debitū.ibi.nu.10.
Compensatio fit ipso iure ad euitandū penam debētis soluere vel vsuras.ibidem.nu.11.
Cōpensatio admittitur in omnibus rebus que in suo genere recipiūt functionem:idest ꝙ vna ex toto fungitur vice alterius.ibi.nu.12.
Compensatio de specie ad quantitatem non fit.ibidem.
Compensatio est debiti ⁊ crediti inter se contributio.ibidem.
Compensatio habet locum in cōmodato.ibidem.
Compensatio indirecta an habeat locū vbi directa locum habere non potest.ibidem.
Cōpensatio indirecta est retinere rem debitoris pro debito donec fuerit sibi satisfactū:intellige rem que peruenit ad manus creditoris.ibi.

2 Cōpensatio non admittitur in deposito:⁊ quare.in.c.ij.nu.22.de ordi.cogni.fo.148.

6 Compensatio non admittitur in decimis et tributis. in.c.tua nobis.nu.10.de deci.fo.151.

1 Compensatio lucri ⁊ damni an cōsideretur in eodem contractu vel diuersis:⁊ quomodo.in.c.nihil.nu.1.de elec.fo.166.

6 Compensatio diuersarum specierum non admittitur.in.c.mulier que.nu.5.de conuer.coniu.fo.172.

5 Compensare est agere.in.c.cum inter.nu.23.de excep.fo.8.
Compensare non potest qui non potest agere.ibidem.
Compensare est soluere adeo ꝙ qui iurat soluere cōpensat nō est periurus.ibi.nu.24.

4 Compēsatio vbi ex parte actoris debitum est liquidum per confessionem rei: licet debitum non sit liquidum.in.c.cum ioannes.nu.2.de fide instrumen.fo.107.

3 Compensatio non opponitur a depositario contra deponentē.in.c.j.nu.14.de mutuis peti.fo.106.

2 **Compositio** quādo fit super decimis vel q̄libet alia ecclesiastica alienatio quid requirat.in.c.statuimus.nu.3.de transac.fo.134.

6 Cōpositio in spiritualibus licita est maxime superioris autoritate. in c.dilectus filius.nu.2.de preben.fo.30.Et vide in.c.nisi essent. in.v.no.eo.titu.folio.31.

6 Compositio super decimis non tollitur per priuilegiū sequens nisi de compositione faciat mentionē.in.c.ex multiplici.nu.1.de deci.fo.144.
Compositio super decimis in futurum soluendis valet etiam citra superioris autoritatem que tū non excedit vitam cōponentium vel transigentium.ibi.nu.2.

6 Cōpositio super decimis tā preteritis ꝙ futuris potest fieri inter clericos etiam sine autoritate superioris que tamen cōpositio nō se extendit nisi in vita ipsoꝝ a laicis vero pōt fieri dicta cōpositio super decimis preteritis sine autoritate superioris super futuris vero nō nisi superueniat superioris autoritas.in.c.cū homines. nu.4.de deci.fo.145.

6 Cōpositio de decimis non soluēdis inter ecclesias adinuicē valet.in.c.dilecti filij.nu.5.de deci.fo.145.

1 **Conciliū** debet adiuuari cū solennitate alṡ nil ageret.in.c.bone memorie.el.ij.nu.10.de elec.fo.158.

7 Conciliū generale habet illam potestatē quā habet a papa.in.c.super quibusdā.nu.3.de verb.signi.fo.187.

6 Cōcilia vel parlamēta fieri in ecclesia est prohibitū nisi respiciāt actū pietatis.in.c.cum in ecclesia.nu.10.de immu.eccle.⁊ cemi.fo.227.

2 Conciliū prouinciale potest ꝯgregari per legatū ⁊ per archiepm.in.c.quod translationē.nu.7.de offi.lega.fo.107.

6 Concilio interesse seu cōparere quādo aliquis ex aliqua necessitate nō potest personaliter potest cōparere per procuratorē.in.c.si.nu.3.de his que fiūt a prela.fo.70.

6 Conciliū an possit appellari siue accusari suspectū si sint suspecti presidentes concilio.in.c.in singulis.nu.6.de statu mona.fo.182.

4 Conciliū cetus ⁊ cōuentus idem important.in.c.j.nu.5.de testi.fo.35.

7 Concilium iurisditionem habet in causis decidendis. in.c.j.nu.4.de sponsa.folio.2.
Concilij constitutio sub nomine concilij editur:⁊ non pape tantum:secus tamen quandoꝗ fit.ibi.nu.5.
Conciliū generale recusare non potest quando papa tali concilio preest:⁊ quid in prouinciali vel alio inferiori.in repeti.c.si quis contra clericū.nu.20.de foro compe.fo.56.

6 Conciliū generale habet iurisditionē non autē solus papa.in.c.consensus.nu.1.de re.eccle.alie.fo.74.

6 **Concessio** prima in spiritualibus valet ⁊ non secūda:lꝫ in secūda fuerit tradita possessio:secus in prophanis.in.c.suggestū.nu.1.de iurepatro.fo.195.

2 Cōcessio vel ꝓscriptio vnius ex prohibitis nō extēdit ad alia ꝓhibita lꝫ sint eiusdē nature.in.c.quod translationē.nu.5.de offi.leg.fo.107.

6 Cōcessio si fuit facta alicui de eo quod maius est:censetur facta etiā de eo quod minus est.in.c.ex parte.nu.2.de deci.fo.151.

3 Concessio etiā penalis super vno ex equiparatis extenditur ad aliud. in.c.prudentiā.nu.10.de mu.peti.fo.103.

7 Cōcessum simpliciter cōcessum videtur sine tēporis prefinitione. in.c.si.nu.2.de secun.nup.fo.51.

7 Concesso vno censentur cōcessa omnia per que deuenitur ad illud.in c.cum infirmitas.nu.4.de peni.⁊ remis.fo.162.

7 Comedere licet sagimen illis diebus quib⁹ licitum est comedere oua. in.c.consuluit.nu.2.de iude.fo.86.

6 Cōcessum ꝓpter necessitatē durat quatenus necessitas postulat.in.c.deus qui. nu.2.de vita ⁊ hone.cleri.fo.6.

4 Concessio vbi nō valet ibi nō valet cōfirmatio instrumēti falsi etiam si princeps vtatur his verbis supplētes de plenitudine potestatis.in.c.inter dilectos.nu.8.de fide instru.fo.102.

6 Concessio solius episcopi tribuit iustā causam prescribendi quādo prescribens putabat capitulū cōsensisse:secus si putabat solam concessionem episcopi sufficere.in.c.dudū.nu.14.de deci.fo.153.

6 Cōcessio an in dubio presumatur realis vel personalis.remissiue.in.c.cum venissent.nu.13.de institu.fo.53.

6 Cōcedens aliquā rem intēdens illam dare integraliter ⁊ non solū ius quod habet non valet cōcessio etiam respectu sui iuris.in.c.quod autē.nu.10.de iurepatro.fo.191.

2 Concessa sub nomine proprio transeunt in successorē quando materia est nature vt transeat ad successorē.Anto.de but.in.c.quanto. nu.2.de transla.prela.fo.19.

7 Cōcessio facta ad mandatū principis ꝓsumit metu facta: ⁊ ideo potest reuocari.in.c.cum olim.el.ij.nu.5.de priui.fo.140.

7 Cōcessionis tres sunt species alia in hereditate seu libera dispositione alia in feudū:alia in vsumfructū.in.c.nuper a nobis. nu.2.de dona.inter virum ⁊ vxo.fo.49.

5 Cōcesso vno censentur alia cōcessa sine quibus illud non potest cōmode expediri.in.c.si.nu.5.de excep.fo.20.

6 Concedens aliquod ius in re censetur dn̄s illius rei maxime ad suum incōmodum.in.c.cum olim.nu.8.de cens.fo.204.

4 Cōcessio generalis totius prouincie facta ab imperatore vni nō preiudicat

nico sufficit q posset conuinci.in.c.super eo.el.j.nu.3.de testi.fo.48.
2 Condenatio expensarum fienda otra otumacē nō requirit nouam citationē.in.c.ij.nu.2.de procu.fo.140.
3 Condenatio aliqñ fit maior vel minor q̄ sit petitio.in.c.cū ecclesia.nume.40.de cau.pos.ꝛ proprie.fo.155.
5 Condenatus si aliquis fuit de homicidio iniuste ꝛ postea appareat verus homicida pōt non obstāte q fuerit primus indebite punitus ꝛ iste decapitari ꝛ idē in alijs delictis.in.c.q̄uis.nu.6.de re iudi.fo.82.
6 **Condictio** omnin est personalis.in.c.tua nobis.nuñ.11.de deci.fo.151.
3 Condictio ex lege an sit actio vel officium iudicis.in.c.sepe.nu.11.de restitu.spol.fo.191.
7 **Cōditio** turpis i 3ctu mrimonij apposita nō vitiat mrimonii sꝫ oditio ipa frāgit.i.c.j.nu.1.de odi.appo.f.18.
Conditio an possit apponi in otractu matrimonij ꝛ qualis vitiet matrimonium.ibidem.nu.2.
7 Conditio q aliqd def ex cā dotiū vel donationis an sit honesta vel turpis.in.c.de illis.nu.3.de condi.appo.fo.18.
Conditio in spōsalibus posita tollit p carnalē copulā superuenientē ꝛ consensum de presenti.ibidem.nume.45.
4 Conditio impediens matrimoniū carnale vel spirituale reijcit.in.c in presentia.nu.42.de proba.fo.17.
7 Conditio apponi pōt resolutiua libertatis in manumissione serui.in c.cum sit proprium.nu.2.de condi.appo.fo.18.
Conditionin acceptatio quid operetur.ibidem.nu.6.
6 Conditio suspendit actū adeo q interim nō pōt peti.modus vero nō suspēdit sed qualificat adeo q relictū pōt peti p̄stita cautiōe de modo adimplendo.in.c.raynaldus.nu.19.de testa.fo.128.
7 Conditio siue modus appositus in donatione facta ecclesie an p̄sumatur q sit cā finalin cōtractun ꝛ qd operet si est tanq̄ cā finalis vel nō.in c.verū.nu.2.de condi.appo.fo.19.
Conditio apponi pōt in donatione facta ecclesie q res donata nō possit alienari.ibidem.nu.4.
7 Cōditione deficiēte spōsalia ex toto euanescunt adeo q copula sequēs nihil operat.in.c.p tuas.nu.4.ꝛ.5.de condi.appo.fo.19.
4 Conditio si sine filijs ꝛc.in persona q̄ sine pacto nō pōt habere naturalen non intelligit de naturalib⁹.in.c.in p̄ntia.nu.15.de proba.fo.14.
Conditio si sine filijs decesserit ex suo corpore in psona illius q habere non potest sine pacto reijcitur.ibidem.nu.16.
7 Conditio hec si pater cōsentiat in matrimonio apposita honesta videtur.in.c.super eo.nu.1.de condi.appo.fo.19.
Conditio nō improbata pōt apponi in matrimonio.ibidem.nu.4.
7 Cōditio turpis vel ipossibilis in 3ctu mrimonij apposita hr̄ p nō adiecta nisi sit 3 substātiā mrimonij.in.c.fi.nuñ.1.2.3.de cōdi.appo.fo.20.
Cōditio apposita 3 substātiā mrimonij vitiat mrimoniū ꝛ nō vitiatur ipsa siue sit suspēsiua vel resolutiua.ibidem.nu.2.ꝛ.6.
Conditio turpis vel impossibilin regulariter vitiat 3ctum ꝛ nō vitiatur secus est in matrimonio.ibidem.nu.3.
Conditio 3 substātias actus vitiat ipsum actum cuiuscūq3 qualitatis existat.in.d.c.fi.nu.4.de condi.appo.fo.21.
Conditioni turpi vel honeste ad hoc vt matrimonium vitiet an sit necesse q ambo coniuges consentiant.ibidem.nu.6.
Conditio in pfessione religiosnn q religiosus possit hr̄e ppriū vl 3here mrimonium an valeat et an talis remaneat monachus.ibidē.nu.7.
Conditio q clericus ordinādus in sacris possit 3here mrimoniū non valet ꝛ ordinandus remanet in sacris.ibidem.
Cōditio q monach⁹ habeat ppriū est 3 substātiam religionis.ibidem.
Cōditio in ōsecratione ecclesie apponi an possit.ibidem.nu.8.
6 **Conductor** non tenet soluere maiorē pēsionē siue mercedem ppter vbertatē fructuū.in.c.ppter.nu.5.et nu.20.de locato.fo.87.
Conductor pōt ex cā ēt añ tps finitū domū odnctā dimittere.ibi.nu.7.
Cōductor ad modicū tps si expellat nullum hꝫ interdictum q2 ipe nullaui habet possessionem.ibidem.nu.11.fo.91.
4 Cōductor an ꝛ qñ possit opponere de dñio locatori.in.c.inter dilectos.nu.16.de fide instru.fo.102.
6 Conductor minuit ꝛ auget pēsionem sm qđ fructus minuūtur vel augentur.in.c.q̄to.nu.6.de censi.fo.200.
6 Cōductio pdior est interdicta religiosis qñ hūt propria ex quib⁹ pūt viuere.als secus.in.c.dilecti filij.nu.3.de deci.fo.145.
6 Conductor ea ratione qua nō tenet ad pēsionem si patit magnū dānū eadē rōne debet augere pēsionem si ōsequiē magnū cōmodum.in.c.prohibemus.nu.4.de censi.fo.201.
6 Conductor ppter pestē superueniētē potest dimittere domū.in.c.propter.nu.8.de locato.fo.87.
☞ Corre.Adde qđ no.Bar.in.l.j.ff.de bo.pos.ex testa.mili.ꝛ Bal.in.l.si.C.de testa.ꝛ Ang.in.l.si vacā.li.x.ꝛ l auf.de nō alie.in.§.q2 vero.ꝛ Sali.in.l.cū a mrib⁹.C.q pe.tu.gl.i.c.ad supplicationē.de renū.ꝛ ibi.d.Anto.de bu.ꝛ glo.i.c.si vo.de iureiu.tex.iūcta gl.i.c.cōis fili⁹.xxiij.di.putat tñ do.meus Barba.in.d.c.ppter.in.iiij.col.q inglin⁹ nō pōt dimittere domū hoc casu:q2 nō reperit priuilegiat⁹ in hoc ergo ꝛc.q2 nō sequit hoc hꝫ locū in locatore:ergo ꝛ in odnctore.p id qđ voluit glo.in.c.j.de loca.ego teneo q hoc casu licite pōt dimitti dom⁹:q2 tpe pestis loc⁹ nō dicitur tutus.p id qđ voluit Bar.in.d.l.de etate.ꝛ tex.iūcta glo.in.c.cōmunis fili⁹.ꝛ gl.i.d.c.ad supplicationē.ita tenet Bal.in.c.ex parte.el.j.in fi.de app.ꝛ ibi Pe.phil.pusi.dicit ita eē tenēdū indistincte:lꝫ Abb.in.c.cū dilecti.de dolo.v̄si.ex hoc dicto.dixerit esse in ōsideratione qualitan cōplexionin psonar.Sed certe nullus dꝫ se exponere tāto periculo:vt dicit Bal.in.d.c.ex parte.in fi.cū sit iusta cā timoris ppter quam potest quin licite recedere a loco ꝛ dimittere domū cōductā:ꝛ dꝫ sibi fieri remissio mercedis p illo tpe quo durauit pestis:vt in.l.habitatores.§.j.ꝛ ibi not.ff.loca.ꝛ miror pro certo q nec abbas nec dñs meus viderint Bal.in.d.c.ex parte.in terminis hanc questionem decidētem q eā refert ibi perusinus.in.ix.colum.in ver.vltimo queritur.ꝛ inq̄tuꝫ dicit do.meus q in hoc non reperit priuilegiatun:ego dico q de hoc est tex.quasi rotundus decidens hunc casuꝫ in.d.l.habitatores.nā ibi dicitur q si quin timoris causa recesserit de loco si iusta fuerit causa cur periculum deberet timere q̄uis periculū vere non fuisset.non debet soluere mercedem.cū ergo nulli dubium q pestis est iusta causa timoris mortis ergo non debetur merces.ꝛ ista practica esset obseruanda p illū tex.contra dominum meum Barba.ꝛ Abb.
6 Conducentes domū p certa quātitate omnes tenent pro rata ꝛ nō in solidum.in.c.constitutus.nu.9.de relig.do.fo.182.
1 **Confessio** facta in vno iudicio facit fidē in alio iudicio.in c.per inquisitionem.nu.12.de elec.fo.146.
Confessio procuratorin in vno iudicio non preiudicat dño in alio.ibi.
Confessio defuncti nō nocet suo heredi si nō habuit effectū otra defunctum ꝛ confessio filij nō preiudicat patri.ibidem.
Confessun in vno iudicio vtruꝫ possit interpretari confessionem suā in alio iudicio.ibi.nu.12.
Confessio spontanea mitius punitur q̄ conuicta.ibi.nu.14.
6 Confessus mitius punit q̄ ouictum in.c.fi.nu.4.de cele.mis.fo.211.
7 Confessio facta calore iracundie non preiudicat.in.c.statuimus.nu.6.de maledi.fo.124.
7 Cōfessio facta in tortura nō p̄iudicat nisi fuerit ratificata extra locum torture.in.c.cum in otemplatione.nu 7.de reg.iur.fo.191.
3 Confessio clerici facta corā iudice seculari nō est sufficiens vt sit ab epo odēnādun.in.c.at si clerici.nu.1.2.9.13.18.de iudi.fo.11.
Confessus nō dicitur ouictus ꝛ statuta faciētia mētionem de conuictis non habent locum in confessis.ibidē.nu.3.ꝛ.4.
Confessio ꝛ alia acta facta corā iudice incōpetēti sunt nulla ꝛ nō sufficiūt ad aliquem cōdēnandum.ibi.nu.5.
Confessio nō redditur nulla ex defectu lit.contest.secus alia facta.ibi.
Confessio facta super pcessu inualido plene preiudicat quādo est facta coram iudice suo.ibi.nu.6.
Confessio facta coram iudice sedente pro tribunali inducit plenam pbationem secus si iudex nō sedeat pro tribunali.ibidem.nu.6.et.17.
Confessio operatur vt quis mitius puniatur si est facta sponte secus si confitetur timore pbationis que potest contra ipsum fieri.ibidē.nu.8.
Confessus vel conuictus ficte non dicitur proprie confessus vel conuictus adeo quod non cadit in statuta facientia mentionem de cōfessis.in.d.c.at si clerici.nu.11.eo.tit.
Confessus coraꝫ nō suo iudice vtrum debeat purgare illam cōfessionē coram suo iudice:et quid operetur confessio facta coram non suo iudice.ibi.nu.14.30.fo.12.
Confessio facta coram non suo iudice vel cōfessio extraiudicialis an sit indicium ad torturam.ibi.nu.16.
Confessio facta calore iracundie nunq̄ est sufficiens indicium ad torturam.ibidem.nu.16.
Confessus in vno iudicio non cogitur repetere in alio si agitur ciuiliter secus si criminaliter.ibidem.
Confessus non hābetur pro cōdēnato in criminalibus sed requiritur sententia.ibidem.nu.15.
Confessio ad sui vtilitatem nō reqrit validitatē iudicij.ibi.nu.17.fo.13.
Confessio inducta p otumaciā dicit ficta confessio.ibi.nu.28.fo.14.
Confessio facta in vno iudicio parit preiudicium in alio.ibidem.numero.14.et.30.
3 Confessio pcuratoris siue administratorin an noceat dño.in.c.j.numero.29.vt lit.non contest.fo.108.
Confessio pcuratoris pōt per dñm reuocari.ibi.nu.31.
Confessio principalis in vna cā facit sibi p̄iudiciū in alia secun in confessione procuratoris.ibidem.nu.32.
5 Confessio aduocati preiudicat clientulo nisi illā reuocet.in.c.cum cām.nu.2.de appel.fo.131.
Confessio aduocati pōt reuocari p cliētē ēt nō pbato errore sꝫ cōfessio ppria vel pcuratoris nō potest reuocari nisi pbato errore.ibidem.
Confessio erronea q̄ preiudicat nō solū circa merita cause sꝫ circa processum potest reuocari.ibi.nu.3.et.6.
Confessio aduocati pōt reuocari infra tren dies p cliētē suū qñ.s.confessio preiudicat ad merita cause sed si p̄iudicat ad processum q2 induxit litis

potest esse sine curatore valet: in aliis non. in. d. c. si. nu. 8. de confes. fo. 227.
Confessio facta cum autoritate curatoris indistincte valet sed ab ea restituitur minor si est lesus. ibidem. nu. 9.
Confessio adulti facta sine curatore quem habet an et quo casu valeat. ibidem.
Confessio minoris facta in tormẽtis et postea ratificata valet etiam sine autoritate curatoris. ibidem.
Confessio tutoris curatoris vel alterius administratoris an noceat pupillo adulto et similibus. ibi. nu. 10.
Confessio dicitur factã metu et nõ valet quando est facta in tormẽtis vel apud ea vel in carcere vel propter terrorem armorum nõ tamen quilibet terror facit confessionẽ factã metu. in. d. c. si. nu. 11. de confes.
Confessio facta calore iracundie non valet nec preiudicat. ibidem.
Confessio facta in tormentis vel metu quando dicatur perseuerata ad hoc vt preiudicet. ibidem. nu. 12.
Confessio facta in fauorẽ cõfitentis non valet et quando. ibi. nu. 13.
Confessio quo casu possit pro parte acceptari et pro parte non. ibidem.
Confessio in iudicio facta an valeat sine causa et an sit opus quod aliter probetur. ibidem. nu. 14.
Confessio tam iudicialis quam extraiudicialis tam dependens ex suo facto proprio quam alieno siue facta in libello siue nõ an omni casu ad sui valorẽ requirat presentiam partis etiã si de iure canonico. ibidẽ. nu. 15. et. 16.
Confessio facta in libello: positionibus: testamẽto et exceptionibus an preiudicet. ibidem.
Confessio non dicitur facta in iudicio nisi iudex ad hoc sedeat pro tribunali. ibidem. nu. 17.
Confessus tam in ciuili quam in criminali an et quando sit cõdẽnandus vel sit ei danda dilatio ad soluendum siue ante siue post lit. contest. confiteatur. ibidem. nu. 18. fo. 228.
Confessio non infamat etiã si essemus in casibus in quibus cõdẽnatio infamaret. ibidem. nu. 19.
Confessio erronea siue iuris siue facti siue tacita siue expressa an et quãdo possit reuocari siue scienter fiat siue non siue propria siue procuratoris. ibidem. nu. 20. 23.
6 Confitenti sacerdoti omnia creduntur que in confessione dicit quia solũ agitur de preiudicio anime sue. in. c. raynaldus. nu. 14. de testa. fo. 127.
7 Cõfessio penitẽtialis multũ proficit ex eo quod confitens verecundatur quia verecũdia est maxima pars penitentie. in. c. fi. nu. 5. de rapto. fo. 106.
Confessio penitentialis deberet fieri coram proprio sacerdote ad hoc vt esset magis verecunda. ibidẽ.
7 Confessio facta calore iracũdia nõ valet nisi data perseuerantia. in. c. cum olim. el. ii. nu. 14. de priuil. fo. 141.
Confessio extorta per metũ an valeat etiã data perseuerentia. ibidem.
5 Confessio facta calore iracũdie nõ valet nisi data perseuerãtia. in. c. cum parati. nu. 13. de appel. fo. 99.
3 Confitenti crimẽ propriũ nõ creditur contra eos quos dixit fuisse criminis participes et hoc regulariter. in. c. i. nu. 1. de confes. fo. 225.
Et vide ibi. nu. 5. et. 6. vbi ponũtur quidam casus fallentie.
Confessio socii criminis nõ est sufficiens indiciũ ad torturã nisi sit coadiuuata aliis presumptionibus. ibidem. nu. 2. 6. 7.
Confitens proprium delictum nõ debet interrogari de aliis criminosis. ibidem. nu. 4. et. 8.
2 Confessus mitius punitur quam cõuictus. Anto. in. c. dilectus. nu. 8. de tempo. ordi. fo. 40.
7 Confessio facta in iudicio in quo de crimine agitur ciuiliter nõ preiudicat si de eodẽ crimine agitur postea criminaliter põt tamen bene cõpelli confessus vt perseueret in confessione et quod interpretetur illã. in. c. qualiter et quando. el. ii. nu. 25. de accu. fo. 66.
3 Confessio facta in libello valet et prodest aduersario licet ipse dati libelli non fuerit presens. in. c. i. nu. 8. de lit. contest. fo. 104.
7 Confitenti creditur in foro penitẽtiali sed non in foro iudiciali. in. c. sicut nobis. nu. 4. de senten. excõ. fo. 176.
6 Confessio dicitur fieri in presentia partis etiã quod pars ibi accidentaliter reperiatur. in. c. cum dilectus. nu. 5. de succes. ab intest. fo. 131.
Confessio etiã declaratoria actus preteriti requirit presentiam partis. ibi.
Confessio preiudicat confitenti in quantum facit contra se. ibi. nu. 12.
Confessio facta parte absente inducit semiplenã probationem. ibi. nu. 16.
Confessio incidenter facta ad interrogationẽ alterius nõ preiudicat cõfitenti tamen inducit aliquã presumptionem. ibi. nu. 17.
Cõfessio factã propter aliud etiã in presentia partis nõ plene probat. ibidem.
Cõfessio factã in testamẽto puta de male ablatis ob que in dicto testamẽto fuerunt relicta aliqua in recõpẽsationẽ an preiudicet testatori conualescenti. s. vt vigore predicte confessionis possit cogi ad restituẽdũ. ibi. n. 19.
Cõfessio patris dicẽtis in testamẽto se esse debebitorẽ pluriũ nõ preiudicat quominus filio non debeatur legitima. ibidem.
Confessio facta in vltima voluntate preiudicat si est iurata vel a parte vel a notario. ibidem.
5 Confessio prelati nõ nocet ecclesie nisi presumptio sit contra ecclesiam. in. c. si diligenti. nu. 4. de prescrip. fo. 39.
4 Confessio facta coram arbitro facit fidẽ coram iudice. in. c. presentata. numero. 8. de testi. fo. 83.
2 Confessio procuratoris generalis nocet ipsi dño. in. c. dilectus. nume. 2. de procur. fo. 145.
1 Confessio potest pro parte acceptari et pro parte non. in. c. i. nu. 7. de postu. prela. fo. 107.
7 Confessio coniugum per se et contra se an sufficiat. in. c. attestationes. nu. 8. de despon. impub. fo. 15.
6 Cõfitẽs peccatã sua et aliqua retinẽs de quibus nõ vult confiteri nõ põt per cõfessis absolui. in. c. maiores. §. sed adhuc. nu. 1. de baptis. fo. 214.
2 Cõfessio mulieris facta precedentibus flagellis est nulla. in. c. causam. nume. 2. de offi. deleg. fo. 81.
Confessio facta in processu inualido valet. ibidem. nu. 4.
3 Ille qui habetur pro confesso nõ est statim cõdẽnandus sed dicitur puniuiari quod habitus est pro confesso. in. c. cum causam. numero. 26. de iuramentum calum. fo. 129.
Contrarium sentit Abbas. in. c. seq. in nu. 11.
Cõfessio causata in cõtumacia nõ transit ad heredes nec eis preiudicat si principalis non fuit condẽnatus. ibi. idẽ in. c. seq. nu. 11.
4 Confessioni partiũ statur si acta substãtialia sunt deperdita vel si dubitatur an interuenerint. in. c. si. nu. 2. de proba. fo. 34.
3 Confessio proprii delicti grauat vt cõfessus nõ possit promoueri. in. c. ii. nume. 43. 44. de ordi. cog. fo. 147.
5 Cõfessio penitẽtialis debet esse integra nec sufficit quod vni sacerdoti quis confiteatur certa peccata et quedã alteri et ponitur hic ratio sed eidem sacerdoti confiteri diuersis horis interpellatis forte secus. in. c. omnis vtriusque. nu. 1. de peni. et remis. fo. 108.
Cõfitẽs nõ debet detegere aliena peccata nisi nõ posset dicere sua sine detectione aliorum secundum exemplum positum. in. d. c. omnis vtriusque. ibidem. numero. 2.
7 Confessus coram vno iudice põt repeti ab alio iudice super eodẽ crimine. in. c. ex parte. nu. 1. de verb. sig. fo. 185.
Confessio pretextu erroris nõ potest reuocari post diffinitiuã: sed bene post preceptum iudicis factum de soluendo nisi preceptum esset factum cum cause cognitione. ibi. nu. 7. fo. 136.
Confessio nõ facit notoriũ siue rẽ manifestã quando contra ipsam aliquid opponitur. ibidem. nu. 8.
1 Confessio criminis an et quãdo valeat. in. c. olim ex literis. numero. 8. de rescrip. fo. 71.
Confessio extraiudicialis de crimine an sit sufficiens vt quis possit cõdẽnari vel poni ad torturã. ibidem. nu. 9.
Confessio facta parte absente an preiudicet in criminalibus. ibidẽ. nu. 10.
4 Confessio sine causa extra ius facta an valet. in. c. si cautio. nume. 2. de fide instru. fo. 111.
2 Cõfessio facta coram arbitro an habeat vim cõfessionis iudicialis. in. c. cõpromissum. nu. 7. de arbi. fo. 179.
5 Cõfessio procuratoris nocet dño et quod ecclesia sit domina dũmodo sit constitutus a prelato et capitulo: alias non preiudicabit. in. c. suborta. num. 1. de reiudi. fo. 75.
Confessio solius prelati non nocet ecclesie. ibidem.
6 Confessio in iure reprobata vel non admissa põt per confessum cõtra cõueniri. in. c. cum super questione. nu. 10. de conces. preben. fo. 60.
7 Confessio extraiudicialis facit indicium ad torturam et aliquando ad penam et est sufficiens ad priuandum quem beneficiis suis glorians se cõmisisse tale crimen punitur pro delicto gloriationis. in. c. de hoc. nume. 17. de simo. fo. 70.
Confessus in iudicio timore future probationis nõ dicitur spõte confessus et ideo non gaudet beneficio cõfitentium. ibi. nu. 8.
Confessio spõtanea dicitur illa que fuit facta nõ precedente aliquo stimulo sed sponte accessit ad iudicium et confessus est crimen. ibidem.
Confessus per viam inquisitionis acrius punitur quam conuictus. ibidem.
3 Confessio ficta per contumaciam non plus operatur quam vera confessio. in. c. i. nu. 25. de iudi. fo. 6.
7 Confessione solius vxoris separatur matrimoniũ quo ad torum secus vbi agitur de substãtia vinculi. in. c. ex literis. nu. 2. de diuor. fo. 46.
Confessio facta calore iracũdie an et quando preiudicet. ibi. nu. 10.
Confessio propria an possit reuocari. ibidem.
5 Confessio cedentis an noceat cessionario remissiue. in. c. quamuis. nu. 32. de re iudi. fo. 84.
2 Cõfessio penitẽtialis debet esse integra nec põt per partes fieri. in. c. ex parte. nu. 4. de offi. ordi. fo. 113.
7 Cõfessio viri et mulieris de matrimonio clãdestino nõ preiudicat matrimonio publice contracto. in. c. quod nobis. nu. 5. de clãdesti. de spon. fo. 16.
5 Cõfessio indeliberate et festinãter emanata preiudicat confitẽti data perseuerantia. in. c. cum venerabilis. nu. 12. de excep. fo. 9.
Confessio facta calore iracundie non preiudicat. ibidem.
Confessio emanata nõ habita mẽtione instrumẽti si illud instrumẽtum reprobetur remanet cõfessio nisi pretextu insturmenti reprobati reuocetur. ibidem. nu. 34. fo. 11.
Confessio emanata vigore instrumenti nõ solẽnis valet et nõ tollitur etiã instrumento apparente non solẽni. ibi. nu. 35.

Confessio facta

☞ Conse. Et ibi dicit Abb.antiquū.d.Ant.ꝛ.d.Pe.ꝛ cōiter doc.cū hoc dicto transire sed apud eū non est sine dubitatione qr presbyter cōmittit adulteriū spirituale ꝛ sacrilegiū:vt no.glo.in.c.virginib'.xxvij.q.i.
Sed tene cōem opi.per rōnem.d.c.vt.clericoꝝ.qr cōiugatus potest vti matrimonio ꝛ clericus occidētalis non ob.glo.in.d.c.virginib'.qr hodie nō attēdimus rigorem antiquorum canonum vt est pulcherrimus

tex.xxxiiij.dist.in.c.fraternitatis. in verbo etas nostri tpis.cēsurā anti quorum canonum manere non patitur.

7 Coniuges propter alterius crimen non separantur nisi spiritualiter fornicentur ꝛ tunc durat coniugium eis etiaꝫ separatis.in.c.ij.nu.1.de diuor.fo.45.
Coniuges separati propter fornicationem spūalē an absolui videan tur a redditione debiti.ibidem.nu.4.

7 Coniuges pñt cōpelli ad redeūdū ꝛ se maritali affectione tractanduꝫ per ecclesiam propter periculū adulterij.in.c.ad id quod.numero.3.de sponsa.fo.9.

7 Coniuges separati debent ex voto continentiā seruare.in.c.ex literis. nu.6.de diuor.fo.46.

7 Coniuges non tenenť iurare sup aliquo impedimento sufficit enim ꝙ generaliter dicant nō potuisse matrimonium cōsummare.in.c.lauda bilem.nu.4.de frigi.ꝛ male.fo.35.

7 Cōiuges esse quō pbetur.in.c.lator.nu.6.qui fil.sint legi.fo.38.

7 Coniuges possunt cōpelli ad reddēdum debitum.in.c.fi.nu.4.de eo q cog.consan.fo.31.

7 Coniuges separati an inuiti possint reintegrari.in.c.ex literis.nu.12. de diuor.fo.46.
Coniuges separati sine iudicio ecclesie etiā propter heresim redire cō pelluntur.in.c.de illa.nu.1.2.4.eo.titu.
Coniuges separati propter heresim an reconcilientur si lapsus in he resim sit reuersus.ibidem.nu.4.

7 Coniugibus mortuis inquiritur de validitate matrimonij quo ad le gitimationem filioꝝ ꝛ vsqꝫ ad quod tps possit.in.c.peruenit.nu.4.qui fil.sint legi.fo.40.

7 Coniuges etiam sorores appellanť vbi carnale cōmerciū non exerceť. in.c.consultationi.nu.3.de frigi.ꝛ male.fo.35.

7 Coniuges ꝑpter leprā separandi non sunt a cōiugio:leprosi matrimo nium contrahere possunt ꝛ inuicem sibi debitum reddere teneť.in.c. quoniam.nu.6.de cōiu.lepro.fo.25.
Coniuges separari nō possunt excepta causa fornicationis.ibi.nu.2.

6 Coniuges qui adinuicem promiserūt cōtinentiam ꝛ ob hoc ambo vel alter profitentur religionem alter alterū petere nō pōt.in.c.dudū.nu. 1.et.3.de conuer.coniug.fo.171.

7 Coniugatus si viuente prima cōtrahit matrimoniū in facie ecclesie cū secunda hoc ignorante proles erit legitima.in.c.ex tenore.nu.1.qui fil. sint legi.fo.43.

7 Coniuges in alio seculo non se recognoscunt pro ꝯiugibus.in.c.super illa.nu.3.de secun.nup.fo.51.

6 Coniugatus nō promonetur ad aliquos ordines ecclesiasticos,nec ad beneficia nec vicarius epi nisi vouerit castitatem ꝛ vnam tm̄ vxorem et virgineꝫ habuerit:intellige hoc de vxore.in.c.sane.el.1.nu.1.2.3.et.4.de cle.coniug.fo.14.

7 Coniugatus intrans religionem ꝛ reuocatus ad vxorē teneť ꝙtum in se est seruare continentiā.in.c.cōsuluit.nu.3.qui cleri.vel vo.fo.22.

2 Coniugiū spūale ꝯtrahitur inter electum ꝛ ꝑ eligentes inter ecclesiaꝫ in.c.inter corporalia.nu.9.de transla.epi.fo.3.

2 **Coniuncta** persona si fuit adhibita testis in causa cōiun cte persone adminiculať instrumento.in.c.ex literis.nu.2.de transac.fo.133.

1 Coniūcte persone nō potest solui.in.c.querelā.nu.11.de elec.fo.144.
Coniuncta persona agit sine mādato ꝑstita tm̄ cautione.ibidem.

2 Coniūcta persona an dicať tam respectu sanguinis ꝙ alio respectu.in c.cum sacerdotis.nu.4.de postu.fo.139.

6 Coniūcta persona nō agit pro ꝯiuncta in causis in quibus requiritur speciale mandatum.in.c.accedens.nu.5.de preben.fo.34.

2 Coniuncta persona an dicatur clericus respectu sue ecclesie.in.c.j.nu me.8.de procu.fo.139.

1 Coniuncta persona non admittitur regulariter in casibꝰ requirētibꝰ speciale mandatū.in.c.nōnulli.§.sunt ꝛ alij.nu.2.de rescrip.fo.75.
Coniuncte psone q̄ dicanť ꝙ possint agere sine mandato.ibi.nu.10.
Coniūcta psona nō admittiť ad agendū ꝑ coniuncta in his que requi runt speciale mandatum.in.c.cum.M.nu.10.de consti.fo.27.
Coniuncta persona etiam pater non posset recipere solutionem citra mandatum.ibidem.
Cōiūcta persona diciť respectu sanguinis ꝛ nō alio respectu.ibi.nu.12.
Cōiuncta psona tā cōiunctione naturali ꝙ spūali an admittať ad agē dum sine mandato.in.c.coram.nu.5.de offi.dele.fo.98.
[C]oiuncta persona an intelligať respectu coniunctionis ciuilis.in.c.fi. [n]u.14.de procu.fo.148.
[C]oniuncti in ꝓpinquo gradu ꝓsumunť habere notitiā consanguinita tis.in.c.ꝛ si necesse.nu.7.de dona.inter vi.ꝛ vxo.fo.48.
[Coni]ūcti in ꝓpinquo gradu qñqꝫ excusanť a pena ꝛ an possint ex hu [ius]modi matrimonio aliquid lucrifacere.ibidem.nu.9.
[Coniu]ncta persona an admittať pro coniuncta sine mandato in spiri [tualibus].in.c.cum pridem.nu.7.de pac.fo.133.
[Coniuncta] persona nō dicitur ꝓprie ecclesia.in repe.c.cū esses.nuñ.20. [de testa].fo.117.

Coniuncta persona quādo in aliqua dispositione ponitur intelligitur de coniunctione sanguinis.ꝛ non alia.ibidem.

1 Coniūcta persona non agit ꝑ ꝯiuncta in his q̄ requirūt spāle mādatū in.c.ex parte decani.nu.14.de rescrip.fo.83.

2 Coniūcta psona dicitur illa q̄ est cōiuncta ꝯiunctione sanguinis.in.c. fi.nu.5.de postu.fo.138.

2 Coniūcta persona nō admittiť qñ euidēs est experiri ꝯtra voluntateꝫ absentis.in.c.constitutis.nu.6.de procu.fo.145.

5 Coniuncta persona agens pro ꝯiuncta nō preiudicat ei nisi ratum ha beat.in.c.ꝙuis.nu.5.de re iudi.fo.81.

1 **Connexa** habēt idē iudiciū principaliter.in.c.querelā.nu me.9.de elec.fo.143.

5 De connexis idem est iudicium.in.c.ad ꝑsentiā.nu.3.de app.fo.98.

2 Connexuꝫ an sit eadem dispositio.in.c.preterea.nu.6.de offi.deleg.fo.75.

4 **Cōiuratio** et conspiratio quid sit.in.c.fina.numero.1.de te sti.cog.fo.94.

7 **Cōnubiū** etiā diciť matrimoniū ꝯsummatū.in.c.martinꝰ. nu.5.de cogna.spiri.fo.27.

2 **Conscientia** lꝫ scrupulosa est sequēda.Anto.in.c.ad au res.nu.5.de eta.ꝛ quali.fo.45.

6 Cōsciētia nō excusat aliquē faciētē aliquē actū in se piū sꝫ ob aliquas causas prohibitū ab ecclesia.in.c.fi.nu.4.de relig.domi.fo.187.

3 In his q̄ dependent ex secreto ꝯsciētie alicuius statur eius dicto.in.c. nouit ille.nu.54.de iudi.fo.36.

7 Conscientia debet esse cōsona iudicio rōnis ꝛ ex tenui ꝛ scrupulosa cō scientia quis non est laudandus sed vituperādus potius.in.c.et si ques stiones.nu.2.de simo.fo.72.

4 In foro ꝯsciētie teneť quis ad emēdā dāni dolo vel lata culpa dati secꝰ si leui vel leuissima.in.c.qm̄.nu.18.de proba.fo.29.

7 Conscientia temeraria an sit aliquo casu.in.c.inquisitioni.nume.4.de sentē.excom.fo.178.

7 Contra suā cōscientientiā erroneā nō debet quis venire anteꝙ ipsam deponat ꝛ aliter veniens preparat sedem ad ignem eternum.in.c.per tuas.el.ij.nume.34.de simo.fo.79.

2 Conscientia fundata sup leui peccato an sit attēdenda.Anto.in.c.nisi. nu.8.de renun.fo.28.

7 Conscientia probatur ꝑ iuramentum.in.c.si vero.el.ij.nu.4.de senten. excommuni.fo.164.

5 Conscientia debet esse informata iudicio rōnis ꝛ sm̄ deum als non ex cusaret.in.c.constitutis.el.ij.nu.ij.de appel.fo.115.

6 **Conscius** suspᵉctus dꝫ ꝯtēnere maledicta alterius.in.c.ma gne.nu.13.de voto ꝛ vo.re.fo.177.

7 **Consanguinei** mariti cū consanguineis vxoris licite contrahunt.in.c.qō super.nu.1.de con sang.ꝛ affi.fo.32.

7 Consanguinitas ꝛ affinitas quo ad prohibitioneꝫ matrimonij hodie non excedit quartum gradum.in.c.sponsam.nu.4.de sponsa.fo.4.

7 Consanguinitas quō probatur hodie qꝛ est reducta ad quartum gra dum.in.c.super eo.nu.7.de eo qui cog.consan.fo.30.

7 Consanguinei cōiugū pñt impedire matrimoniū rōne impedimenti. in.c.contracto.nu.2.de cogno.spiri.fo.28.

7 Consanguinei an admittanť in testes pro consanguineis siue in causa ciuili siue in causa criminali in qua agatur ciuiliter aut criminaliter. in.c.cum oporteat.nu.3.de accu.fo.60.

7 Consanguinei sponsam nullus vsqꝫ ad quartum gradum habere pōt et similiter sponsus nō potest ducere consanguineas sponse.in.c.ad au dientiam.nu.3.de sponsa.fo.3.

4 Consanguinei ꝑferūtur alijs testibus in ꝯsanguinitate probāda.in.c. quoties.nu.9.de testi.fo.38.
Consanguineoruꝫ defectus ex parte patris supplebiť ex parte matris stante statuto ꝛc.ibi.nu.3.

5 Consanguinitas ꝛ affinitas vsqꝫ ad quē gradū faciat iudicē suspectū in.c.postremo.nu.4.de appel.fo.106.

7 Cōsanguinitas de facili potest esse notoria ꝛ hec parētela ex cōi tracta tu di notoria ꝓsumptione iuris.in.c.porro.nu.5.de diuor.fo.45.

7 Consanguineā priori spōse etiā post spōsalia rupta cognoscēs peccat et priuatur saltim ad tps potestate cōtrahendi matrimoniū.in.c.duo pueri.nu.5.de despon.impu.fo.15.

3 Consanguineus prelati recusať in testem pro ecclesia ipsius ꝓlati.in.c. cum venissent.nu.9.de iud.fo.31.

4 An in probatiōe ꝯsanguinitatis sufficit ꝙ duo testes ꝓbent de vno la tere alij duo de alio latere.in.c.lꝫ ex quadam.nu.10.de testi.fo.81.

6 Consanguineis debemus potius subuenire ꝙ extraneis.in.c.vt super nu.19.de rebus eccle.alie.fo.76.

2 **Consecratus** ad certā ecclesiā lꝫ nō valuerit ꝯsecratio illius ecclesie tm̄ quo ad gñalem ecclesiaꝫ in.c.inter corporalia.nu.17.de transla.epi.fo.4.

2 Cōsecratio epi siue archiepi quō ꝛ quibꝰ interueniētibus fieri debeat et qui habēt cōsentire si nolunt prestare cōsensum.Anto.in.c.nec epi. nu.1.de temp.ordi.fo.37.

Consecrationi

diversas partes.in.c.preterea.el.ij.nu.1.de transac.fo.137.
Confessio illorum de capitulo preiudicat ecclesie.ibi.nu.2.
3 Consuetudo inducitur ex usu nec ad eam inducendam requiritur causa vel titulus quia loco ipsorum est usus.in.c.cum ecclesia.nu.45.de cau.pos.et proprie.fo.156.
Consuetudo inducta ad instar prescriptionis puta cõtra certam personam requirit necessario titulum.ibi.
6 Consuetudo romane ecclesie nõ est de necessitate observãda in alijs regionibus.in.c.cõsilium.nu.1.de obser.ieiu.fo.218.
7 Consuetudo circa nuptialem benedictionem.in.c.consultationi.nu.2.de sponsa.fo.11.
1 Consuetudo põt tribuere plenũ ius electo circa confirmationẽ qđ recipit limitationẽ.in.c.nihil.nu.10.de elec.fo.167.
7 Consuetudo in penis servãda est.in.c.j.nu.5.de secũ.nup.fo.51.
1 Consuetudo ut beneficiatus pluribus beneficijs possit disponere de fructibus ad libitum sue voluntatis non valet.in.c.dudum.el.ij.nu.36.de elec.fo.178.
6 Consuetudo disponẽs id qđ ius cõmune quid operetur.in repe.c.cum esses.nu.1.de testa.fo.114.
Consuetudo contra universum statum ecclesie et contra legem divinã non valet.ibi.nu.2.
Consuetudo exigẽs superfluas probationes nõ valet:exigens vero ut minus sufficienti probationi adhibeatur fides valet.ibi.nu.3.
1 Consuetum quod est apponi habetur pro apposito.in.c.cum. M. numero.5.de constitu.fo.26.
Consuetudo quod appelletur ad parem vel ad minorẽ vel de vicario ad epm non valeat.in.c.exposuit nobis.nu.5.de dila.fo.135.
7 Consuetudo romane ecclesie in quibus casibus sit ab omnibus servanda.in.c.fi.nu.1.de reg.iur.191.
1 Consuetudo etiã cuius tpis nõ extet memoria nõ põt reddere laicum capacẽ iuris spiritualis.in.c.sacrosancta.nu.2.de elec.fo.173.
5 Consuetudo laicorum rõnabilis vel statutũ an astringat ecclesias.in.c.cũ causa.nu.3.de re iudi.fo.54.
7 Consuetudo nõ valet ut qñ reus nõ põt aliter apparere accusans et accusatus pugnent et qui succũbit habeatur pro convicto.in.c.henricus.nu.1.de cle.pug.in duel.fo.103.
6 Consuetudo quod quis possit p aliũ servire bñficijs curatis vel nõ an et quo casu valeat.in.c.qui nõnulli.nu.7.de cle.nõ resi.fo.18.
6 Consuetudo non valet quod quis possit servire beneficio curato per substitutum neque quod possit ad longum tempus aliquem substituere.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.46.et nu.32.ver.ex predictis.et nu.2.de preben.fo.45.
6 Consuetudo quod ignobiles non admittuntur in canonicos non valet quia apud deum nõ est acceptio personarum.in.c.venerabilis.nu.4.et.6.de preben.fo.48.
Consuetudo rõnabilis valet cõtra canonicorum statutũ vero nõ.ibi.
6 Consuetudo patrie põt dare ptãtem cõficiendi instrumẽta alicui que valeãt et teneant.in.c.sicut te.nu.15.ne cle. vel mona.fo.240.
7 Consuetudo nõ inducitur per actus mere facultatis.in c.abbate.nu.10.de verbo.sign.fo.186.
Consuetudo nõ requiritur quod sit obtenta in cõtradictorio iudicio.ibidem.nume.13.
7 Consuetudo delinquẽdi aggravat delictum licet in se esset minus punibile.in.c.j.nu.1.de cle.percu.fo.123.
5 Consuetudo si est rõnabilis tollit ius publicum etiã quod nõ interveniat cõsensus pape.in.c.cũ ex officij.nu.13.de prescrip.fo.37.
Illud qđ debetur rõne cõsuetudinis põt contraria cõsuetudine tolli licet si aliter deberetur nõ posset tolli cõsuetudine.ibi.nu.17.
6 Consuetudo quod a vicario epi appelletur ad epm non valet quia censetur eadem persona et appellatio requirit maioritatẽ personarum. in.c.fi.nu.4.de preca.fo.78.
6 Consuetudo semel reprobata an possit iterum induci.in.c.lateranensi.nu.1.de preben.fo.46.
6 Consuetudo non valet quod decime non debeantur.in.c.fi.nume.5.de parochijs.fo.142.
Consuetudo in favorẽ ecclesie inducitur p actus q sunt mere voluntatis etiam per laicos.in.c.ad apostolicam.nu.4.de simo.fo.81.
1 Consuetudo quod electio ecclesiastica nõ cõfirmetur per superiorem non valet.in.c.postq̃.nu.3.de elec.fo.119.
3 Consuetudo quod delinquẽs non remittatur ad locũ ubi deliqt quo casu valet.in.c.fi.nu.23.de fo.compe.fo.85.
6 Consuetudo quod clericus possit testari de bonis ecclie nõ valet nisi quo ad bona mobilia et modica.in.c.cũ in officijs.nu.5.de testa.fo.114.
Consuetudo quod clericus possit testari de fructibus percipiendis anno sequenti post eius mortẽ valet quia preiudicat successori in beneficio non autem ecclesie.ibi.
4 Consuetudo potest dare alicui potestatem tabellionatus et iudex ex cõsuetudine potest scribere acta cause.in.c.cum dilectus.nume.2.de fide instru.fo.106.
Consuetudo valet ut credatur instrumẽto sine testium subscriptione.
ibidem.nu.6.fo.105.
3 Consuetudo laicorum nõ ligat clericos.in.c.quod clericis.nume.2.de foro compe.fo.68.
Consuetudo et iura fori an servẽtur in recõvẽtionibus ubi sit recõventio an prioris fori.ibi.nu.14.
3 Consuetudo inducitur ex tribus actibus. in.c.cum ecclesiam.nu.41.de cau.pos.et proprie.fo.155.
6 Consuetudo valet quod in simplicibus beneficijs nõ sit opus residere.in c.cum iamdudum.nu.8.de preben.fo.29.
6 Consuetudo non inducitur ex facto minoris partis civitatis.in.c.ex parte.nu.7.de censi.fo.203.
6 Consuetudo an possit minuere vel augere solẽnitates requisitas in alienatione rerũ ecclesie.in.c.nulli.nu.6.de reb.eccle.alie.fo.74.
6 Consuetudo ut electores eligant unum certum nõ valet papa vero potest hoc facere ut eligatur unus certus.in.c.ex ore sedentis.nu.3.de his que fi.a ma.par.ca.fo.72.
3 Consuetudo fori servatur in iudiciorum preparatorijs ubi causa agitur.in.c.venerabilis.nu.12.de iudi.fo.44.
7 Consuetudo unius loci necessario non est servanda in alio loco nisi reducatur ad ius commune.in.c.cum inhibitio.numero.2.de clãdestina desponsa.fo.17.
1 Consuetudo generalis an debeat extendi ad loca particularia.in.c.cũ ecclesia.nu.6.de elec.fo.151.
Consuetudo prefertur iuri communi etiam in provisione beneficiorũ ibidem.nu.10.
7 Consuetudo loci an valeat sup dotis restitutiõe qñ maritus vergit ad inopiã.in.c.p vestras.nu.13.de dona.inter vi.et uxo.fo.50.
4 Consuetudo impediens productionem testium fiendã per reum.in.c.series.nu.6.de testi.fo.59.
7 Consuetudo tolerans simoniam vel inducens est nulla.in.c.non satis.nu.5.de simo.fo.69.
7 Consuetudo nõ valet quod uxor non teneatur sequi virum.in.c.j.nu.3.de conin.lepro.fo.25.
7 Consuetudo nõ inducitur p actus q sunt mere facultatis nisi favore ecclesie.in.c.suam nobis.nu.5.et.8.de simo.fo.75.
Consuetudo inducitur si oẽs de universitate aliqđ faciebãt et unus faceret q postea tali observatione desistens fuit ab alijs redargutus ne faceret q postea observavit aliorum mores nã hoc casu apparet de cõsensu populi volentis cõsuetudinẽ inducere.ibi.nu.6.
Consuetudo qua quis astringitur ad aliqđ dandũ in casu licito inducitur spatio.x.annorum et tribuit actionem volẽti vigore dicte consuetudinis aliquid petere.ibi.nu.9.
Consuetudinẽ inducit cõtinuata pstatio p aliqđ tps.de quo in.c.suam nobis.de simo.progi.relata ad certam obligationẽ.ibi.nu.7.
2 Consuetudo de licitis facit illicita.Ant.in.c.de eo.nume.2. de tempo.ordi. fo.36.
6 Consuetudo quod in bñficijs simplicibus quis non cogatur residere quo casu valeat.in.c.extirpãde.in repe.§.si vero.nu.31.de preben.fo.43.
3 Consuetudo nõ introducitur per nõ usum.in.c.cum sit generale.nu.15.de foro compe.fo.66.
2 Consuetudo aliqñ tolerat ea que sunt contra ius. Ant.in.c.sane.nu.1.de tempo.ordi.fo.35.
3 Consuetudo potest ampliare et interpretari ius divinũ.in.c.quoniam.nu.1.de ferijs.fo.138.
Consuetudo romane ecclesie nõ est necessario servãda nisi quo ad articulos fidei nisi mãdet quod debeat servari.ibi.nu.6.
3 Consuetudo quod liceat mercari diebus festis non excusat a peccato.in.c.j.nu.5.de ferijs.fo.138.
1 Consuetudo non est simoniaca hoc dictans et quare aliud in statuto et aliud in cõsuetudine.in.c.cum. M.nu.25.de cõsti.fo.28.
1 Consuetudo gñalis attẽditur et allegatur ad decisionẽ cause vertẽtis in loco particulari.in.c.in genesi.nu.6.de elec.fo.79.
3 Consuetudo trãsfert possessionem.in.c.cum super.nu.17.de cau.pos.et proprie.fo.157.
3 Consuetudo loci attẽditur ubi litigatur in preparatorijs iudiciorum.in.c.licet ex suscepto.nu.14.de fo.compe.fo.65.
5 Consuetudo cõtra substantialia appellationis non valet puta quod non appelletur ad superiorem sed ad equales vel inferiorem.in rubri.nu.2.de appella.fo.86.
3 Consuetudo dat iurisditionẽ etiam privato.in.c. cum cõtingat.nu.5.et.9.de fo.compe.fo.76.

4 **Constitutionis** alicuius trãsgressores nõ incurrũt penam si finis ad quem tendit cõstitutio nõ violatur.in.c.qm̃.nu.6.de proba.fo.27.
4 Constitutio episcopi si est quod aliqua res non possit vendi sine licentia et fiat alienatio quod presumatur licentia episcopi.in.c.nonne bene.nu.2.de presump.fo.116.
2 Constitutio declaratoria trahitur ad preterita. Ant. in.c.nimis.nu.1.de fil.presby.fo.57.
7 Constitutio loquens de episcopis nõ extenditur ad alios clericos nisi per extẽsionem

pedes iesu christi ⁊ ex dictis Inno. dicit ibi Bal. se cōcludere ꝙ nō est hereticus ille qui credit in quo multos sanctos patres habet cōtestes, lꝫ nō oēs: qđ dicit esse menti tenendū ad excusationē doct. facit ad hoc qđ voluit Hos. ⁊ Jo. an. in c. capellanus. de fer. ⁊ qđ voluit glo. in c. j. de postu. prela. lib. vi. Ergo sequor hanc cōem opi. ex quo per ecclesiam hoc cōprobatū est. nam festū assumptionis est celebrius festum aliis festiuitatibus virginis. tex. est iuncta glo. in c. alma. de sentē. excō. li. vj. in verbo assumptionis. vbi tpe interdicti campane pulsantur in tanta solēnitate. Item habet vigiliā in precepto quam non habent alie festiuitates eiusdem. in c. j. de obser. ieiu. ⁊ lꝫ ex his non recte sequatur cōclusio tñ cōsiderata tanta celebratione ⁊ approbatione ecclesie: ita tenēdum est. ⁊ pertinaciter asserere cōtrariū esset hereticū. arg. eius quod voluit Pet. de ancha. in cle. j. de vsu. ⁊ Sali. in l. cunctos populos. C. de sum. trini. ⁊ fi. catho. ⁊ qđ legitur ⁊ no. in cle. j. in verbo pertinaciter. de sum. trini. ⁊ fi. catho. ⁊ tex. iuncta glos. Bald. in l. ij. in verbo pertinaciter. C. vbi quis decurio. vel coarta. conue.

2 Corporis maceratio facit sublimationem spiritus. in c. j. nume. 4. de renun. fo. 10.

2 Corpore vitiatus an ⁊ qñ impediat promoueri ad ordines. anto. in c. fi. nu. 1. de corpo. viti. fo. 62.

7 Corpus christi an debeat sumi in die paschatis resurrectionis an in die iouis sancti. in c. omnis vtriusq;. nu. 13. de peni. ⁊ remis. fo. 161.

6 **Correlatiua** duo nō pñt esse in eadē psona. in c. postulastis. nu. 12. de conces. preben. fo. 63.

1 Correlatiua quādo vniformiter se habent dispositio circa vnū ex correlatiuis extēditur ad reliquum etiā in materia penali. in proe. grego. numero. 20. fo. 7.

☞ Corsetus. Adde eundē Abb. in c. j. de lo. nu. 9. ⁊ bar. in l. fi. ff. de accep. ⁊ in l. fi. C. de indi. vidui. tol. ⁊ in l. j. C. de cupres. li. xi. ⁊ glos. ⁊ doct. in cle. vnica. de cōsan. ⁊ affi. ⁊ do. de sancto ge. in c. j. de tēpo. or. li. vj. ⁊ abb. in c. qr clerici. de iur. pa. ⁊ in c. fi. de iud. ⁊ in c. cum ꝯtingat. de iureiu. in. vij. col. ⁊ in l. nō tantū. ff. de re iudi. per rapb. ⁊ are. Sed quid si statutum dicat de quolibet contractu venditionis soluatur gabella an comprehēdat emptionem ⁊ venditionem adeo ꝙ vterq; teneatur scꝫ venditor et emptor. Dic ꝙ solus venditor ⁊ casus est in l. debet. in fi. ff. de edi. edic. Adde Bal. in rubri. C. de re. cre. ⁊ sequitur Ro. in nota. suis in litera. g. Adde Bal. in l. j. C. de cōmu. ser. ma. adde glos. ⁊ ibi Sali. in rubri. C. de re. credi. vbi dat vnam regulam ꝙ semp in correlatiuis lex loquens de vno trahitur ad reliquum ⁊ ibi inducit ad statutum loquens de debito an cōprehendat creditum ⁊ dicit ꝙ sic: qr non potest esse contractus debiti quin sit crediti: quia hec sunt correlatiua. et ponit prefatam. q. quam dixi. Ꝫ. si statuto caueatur vt de quolibet cōtractu debiti soluat gabella ⁊ non dicit per quem vtrum ergo per debitorem vel creditorē arguit pro ⁊ contra. tamen concludit quod ille tenetur ad onus rei ad quem ipsius rei emolumentum spectat. ff. de vsufruc. l. hactenus. et. l. si quid. §. j. ⁊. ff. de muneri. ⁊ bono. l. rescript. §. fi. item ꝙ ille debeat onus subire qui habet cōmodum. C. de fur. l. manifestissimi. ff. de reg. iur. Fm naturam regu. qui sentit. eo. titu. li. vj. ex quibus infert ꝙ si contractus est feneratitius soluere tenetur creditor si simplicis mutui soluere tenetur debitor: ⁊ pro illa diuersitate accedat. l. si quis nec causam. cum ibi nota. ff. si certum peta. si esset promissio causa donationis: tunc tenetur soluere creditor. ⁊ vide Joan. de ana. in c. fi. in. ij. col. de iude. ⁊ in c. sup eo. de vsu. in. ij. col.

3 **Correctio** alicuius delinquētis est fiēda sub peccato mortali qñ ex tali correctione presumit delinquētē emendari. in c. nouit ille. nu. 35. de iudi. fo. 34.

2 **Creditor** potest conuenire debitorē nō solū vt soluat sꝫ etiā ad lucrū cessans ⁊ ad dānum emergēs. in c. p. ⁊ g. nu. 2. de offi. deleg. fo. 102.

5 Creditor litigās sup dominio pignoris agendo hypothecaria infert preiudiciū dño scienti qr censet dedisse licentiā litigādi sup dñio. in c. cum super. nu. 19. de re iudi. fo. 68.

5 Creditor nō pōt agere hypothecaria si fundus hypothecatus fuit vēditus ipso citato ⁊ nō cōparēte. in c. quāuis. nu. 36. de re iudi. fo. 85.

5 Creditor potest agere hypothecaria etiaꝫ inuito debitore. in. quāuis. nu. 8. de re iudi. fo. 82.

5 Creditores oēs censent cepisse possessionē si vnus ipsorum ipsam ingressus est. in c. cū aliquibus. nu. 11. de re iudi. fo. 55.

3 Creditor nō agit hypothecaria aduersus tertiū possessorē nisi excusso principali debitore. in c. fi. §. in aliis. nu. 12. vt lite nō cōtest. fo. 118.

Creditor an possit prescribere ius offerendi contra debitorem. ibidē. numero. 44.

Creditor an possit propria autoritate capere possessionem bonoꝝ debitoris vigore pacti inter eos conuenti. in c. decetero. numero. 13. de re iudi. fo. 54.

3 Creditor qui habet pignus litigādo sup eius ꝓprietate ꝑiudicat dño a quo a principio intelligit habuisse ius litigandi. in c. cū olim. nu. 13. de cau. pos. ⁊ proprie. fo. 163.

5 Creditor nō potest repetere debitorē suum ab alio detentum. in c. dilectis. nu. 4. de appel. fo. 123.

3 Creditor soluto debito: tenetur restituere instrumētū debiti. in c. ecclesia sancte marie. el. ij. nu. 5. vt lit. penden. fo. 218.

6 Creditor qui mutuauit pecuniā rectori alicuius ecclesie ad hoc vt possit istam pecuniā repetere ab ecclesia an sit necesse ipsam probare fuisse versam in vtilitatem ipsius ecclesie. in c. quod quibusdam. numero. 4. de fideiusso. fo. 99.

7 Credere faciliter qñ tēdit in preiudicium alterius est vituperandū alsecus qr est signū bone simplicitatis. in c. licet heli. nu. 6. de simo. fo. 77.

7 Credit vnicuiq; pro se ⁊ contra se in foro ꝯsciētie qr solū ibi agitur de eius preiudicio. in c. tua nos. nu. 5. de sponsa. fo. 10.

3 **Crimen** probatū per exceptionē incidēter an veniat puniēdū ⁊ an impediat ad ꝓmotionē. in c. ij. nu. 28. 29. et seq. 39. ⁊ seq. ⁊ nu. 44. de ordi. cog. fo. 146.

5 Crimen falsi solet puniri ex sola presumptione. in c. porrecta. nu. 3. de confir. vti. vel inuti. fo. 142.

6 Crimen non est cōmittendū etiā ꝓpter bonū spirituale quod inde pōt sequi. in c. j. nu. 5. de conuer. infi. fo. 172.

7 Crimen heresis est mere ecclesiasticū ⁊ ideo seculares nō habent super eo intromittere nisi quo ad pene executionē. in c. excōmunicamus. el. ij. nu. 1. de here. fo. 93.

3 Crimen probatū per viā exceptionis an infamet saltē infamia facti. in c. ij. nu. 36. ⁊ 37. de ordi. cog. fo. 147.

7 Crimē heresis est maius crimine simonie. l. c. lꝫ heli. nu. 21. de simo. fo. 77.

2 Crimē fornicationis est dignū depositione. in c. existēte in sacris. anto. in c. a multis. nu. 2. de eta. ⁊ quali. fo. 45.

2 Crimē punitū in vno foro an possit puniri in alio foro vel punitū ciuiliter an possit puniri criminaliter. in c. tue. nu. 5. de procu. fo. 142.

3 Crimen incidēter confessatū vel ꝓbatū in iudicio an ⁊ quo casu sit punibile. in c. cū super. nu. 6. 13. 14. de confes. fo. 226.

7 Crimē etiam occultū afficit criminosum. in c. cū non ab homine. nu. 5. de senten. excō. fo. 167.

7 Crimē per exceptionē ꝓbatū nō est cā aliquē puniēdi ex illa ꝓbatione s. ꝙ non punit vel priuatur beneficiu quod iam habuit sed illo qđ vult consequi priuabitur. in c. super his. nu. 2. ⁊ 14. de accu. fo. 68.

6 Crimen incidēter probatū an possit puniri. in c. peruenit. nu. 14. de fideiusso. fo. 98.

5 Crimen incidēter cōfessatū an sit punibile. in c. j. nu. 6. de excep. fo. 3.

Crimen qñ dicatur cōtingere causam. ibidem. nu. 17.

3 Crimen falsi pōt ⁊ p iudicem ecclesiasticum ⁊ secularē puniri. in c. cum sit generale. nu. 24. de fo. cōpe. fo. 67.

Crimina que sint ecclesiastica ⁊ que sint secularia. ibi. nu. 30.

6 Crimen confessatū p viam exceptionis an possit aliquo modo puniri. in c. cum super questione. nu. 8. de conces. preben. fo. 60.

7 Crimen simonie equiparatur crimini lese maiestatis. in c. ex diligēti. nu. 6. de simo. fo. 72.

7 Crimen fateri nō censetur dans pecuniam ne accusetur. in c. j. nu. 9. de cullu. dete. fo. 120.

2 Crimen an possit probari p instrumentū. in c. cum in ecclesiis. nu. 2. de maio. ⁊ obe. fo. 127.

2 Crimen metu cōmissum an sit punibile. in c. sacris. nu. 2. quod metus cau. fo. 148. ⁊ nu. 5. fo. 152.

6 Crimen quod trāsiuit in notorium neq; teste neq; accusatore. in c. tua nos. nu. 1. ⁊ nu. 3. de coha. cle. ⁊ mu. fo. 13.

3 Crimina que dicantur. in c. at si clerici. §. de adulterio. numero. 5. et. 7. de iudi. fo. 16.

2 Crimina enormia impediunt executionē ordinis etiā peracta penitētia nisi fuerit dispensatum. anto. in c. j. nu. 1. de corpo. viti. fo. 60.

3 Crimina p que quis potest suspēdi deponi ⁊ degradari que sunt. in c. at si clerici. nu. 33. de iudi. fo. 14.

Crimen falsi non requirit ad eius acerbam punitionem incorrigibilitatem. ibidem.

2 Crimina depositione digna que sunt ⁊ q̄ impediant promotionē etiā peracta penitentia de qualitate criminū tam illoꝝ q̄ sunt occulta aut manifesta aut notoria. in c. ex literarū. nu. 1. 2. 3. 4. de tēp. ordi. fo. 36.

3 Crimina per que clericus est deponendus. in c. cum nō ab homine. numero. 4. de iudi. fo. 26.

2 Crimina que impediunt executionē ordinis etiā post peractā penitentiam. anto. in c. nisi. nu. 7. de renun. fo. 28.

7 Crimina digna depositione an impediāt ꝙ clericus non administret ordines suos peracta pnia. in c. inqsitionis. nu. 3. de accusa. fo. 61.

3 Criminis cōscius vtrū teneatur si nō reuelauit maleficiū cōmittendū tam de iure ciuili q̄ cano. in c. j. nu. 9. de resti. spo. fo. 165.

1 Criminosus vtrum possit eligi in prelatum. in c. dudum. el. ij. nu. 24. de elec. fo. 178.

2 Criminosus cuius delicta nō possunt ꝓbari nō pōt puniri. in c. sacerdos. nu. 2. 5. 6. de offi. ordi. fo. 111.

2 Criminosus pōt esse iudex ⁊ nō testis q̄ sit ratio differētie. in c. cū ⁊ canonicus. nu. 6. de offi. deleg. fo. 99.

2 Criminosus añ vel post ꝓmotionē ad bñficia an cogat illa relaxare ad tps vel ꝑpetuo. anto. in c. qris. nu. 4. 5. 8. ⁊ nu. 10. de eta. ⁊ qua. fo. 44.

Criminosus non

¶ De littera. D.

dies interpellauerit..ibidem.nu.62.fo.37.

3 Debitor fugitiuus potest capi die feriato etiam in honorem dei.in.c.significauerunt.nu.22.de iudi.fo.47.

6 Debitor nõ fraudat creditores si potuit ꝛ noluit acqrere.in.c.ex transmissa.nu.2.de decimis.fo.148.

7 Debitor excõmunicari põt ad petitionẽ creditoris si non soluat debitum.in.c.ad aures.nu.2.de simo.fo.74.

5 Debitor vnus tũc luit in corpore qñ respectu sui id quod venit soluẽdum est pena sed respectu creditoris est interesse.in.c.reprehensibilis.nu.15.de appel.fo.106.

3 Debitor nõ põt se obligare ꝙ solutio nõ possit ꝓbari nisi per instrumentum.in.c.si diligenti.nu.8.de fo.compe.fo.73.

6 Debitores meos mihi soluere impediẽs est mihi obligatus ꝛ possum contra ipsum agere.in.c.dudũ.nu.2.et.17.de decimis.fo.153.

6 Debitor nõ dꝫ incõtinẽti detrudi in carceribus sed agit primo cõtra eum vt satisfaciat de bonis.in.c.puenit.nu.3.de fideiusso.fo.97.

6 Debitor q ꝓprie dicat.in.c.parochianos.nu.3.de decimis.fo.147.

1 Debitor an teneat ire ad domũ creditoris ꝓ debito soluẽdo an econtra in.c.significãte.nu.9.de pignori.fo.97.ꝛ in repe.c.ecclia sancte marie.nu.36.de cõstitu.fo.37.

4 Debitum an augeatur ex solutione alteri facta.in.c.eam te.nume.6.de iureiuran.fo.144.

Debitum alteri recipiens an teneatur furti.ibidem.nu.7.

Debitor an possit soluere creditori creditoris ita vt sequatur liberatio.ibidem.nu.8.

6 Debitũ naturale tantũ vel ciuile tantũ vel naturale ꝛ ciuile quid sint.in.c.is qui.nu.4.5.7.ꝛ.8.de solut.fo.102.

Debitũ ex testamento nõ solẽni dicit debitũ naturaliter.ibi.nu.6.

Debitũ naturale tantũ si soluatur ex ꝓbabili errore facti potest tanꝙ indebitum repeti.ibidem.nu.12.

Debitum ciuiliter tantum soluens quocũqꝫ errore soluat potest repetere.ibidem.nu.14.

Debitũ naturaliter ꝛ ciuiliter soluens sed per exceptionẽ indebitũ an ꝛ quo casu possint repetere.ibidem.nu.16.

Debitor ciuiliter tantum post biennũ an habeat aliquod remedium.ibidem.nu.18.

3 Debitũ si vigore statuti nõ potest probari nisi p testes non habebit locum in clericis etiam litigantibus in foro seculari.in.c.quod clericis.nu.12.13.32.de fo.compe.fo.68.

3 Debitũ cuius pretextu petitur sequestrũ põt ꝓbari per instrumẽtum vel per testes vel summarie in casib⁹ in quibus dubitatur de celeri cõsumptione.in.c.dilectus.nu.28.de seque.pos.ꝛ fruc.fo.223.

6 Debitum tantũ naturaliter est soluendũ in foro cõscientie.in.c.qꝛ plerigꝫ.nu.9.15.de immu.eccle.fo.230.

5 Debitum vigore sententie an prescribatur adeo ꝙ contra prescribentem non possit intentari denunciatio in foro ecclesiastico.in.c.fi.nu.30.de prescrip.fo.46.

1 **Decanus** nõ dꝫ de caplo nisi sit canonic⁹ vel nisi sit ꝯsuetudo.in.c.cũ inter vniuersas.nu.2.de elec.fo.134.

4 Decanus ꝛ capitulũ an possit agere pro singulis bñficiatis in ecclesia.in.c.cum olim.nu.6.de testi.fo.66.

7 Decedens ꝛ non satisfaciens de re subtracta sine qꝛ nõ põt sine qꝛ non vult an careat ecclastica sepultura.in.c.super eo.nu.6.de rap.fo.107.

4 Deceptus vltra dimidiũ iusti pretij si iurat an petendo absolutionem audiatur.in.c.cũ contingat.nu.2.3.de iureiurã.fo.159.

4 Deceptio inter contrahentes an sit permissa de iure poli.in.c.cũ causam.el.ij.nu.4.de testi.fo.77.

Deceptus vltra dimidiam iusti pretij potest venire contra:etiam si in tali venditione interuenerit decretum iudicis.in.c.cum causa.nu.6.de empt.ꝛ vendi.fo.88.

Deceptus vltra dimidiũ iusti pretij põt agere remedio.d.c.cũ causa.de emp.ꝛ vendi.vsqꝫ ad.xxx.annos.ibidem.nu.9.

6 Deceptis ꝛ non decipientibus iura subueniunt.in.c.cũ vniuersorum.nu.3.de rerum permutatione.fo.91.

6 **Decimas** si qs nõ soluerit poterit p excõicationem cõpelli ad soluẽdũ.in.c.puenit.nu.1.de decimis.fo.145.

Decime sunt soluende de omni redditu ꝛ lucro psonali.ibi.nu.2.

Decimas soluere qui differt qꝛ ab eo nõ petunt peccat.ibi.nu.3.

Decime personales non debentur ante lapsum anni: prediales vero postꝙ bladum est reportatum ad domum.ibidem.

Decime debẽt ferri vsqꝫ ad domum ecclesie sumptibus illius qui dat ipsas.ibidem.

Decime an debeant de lana lacte ꝛ fetibus pecudũ remissiue.ibidem.

6 Decime debẽtur illi q eas prescripsit excepto de fructib⁹ predij quos ecclesia que prescripsit nõ decimauit.in.c.cum in tua.nume.1.3.4.8.de decimis.fo.153.

Decime fructuum eiusdem predij possunt deberi duabus ecclesijs.ibidem.numero.6.et.7.

6 Decime nõ soluuntur a religiosis de hortis quos ad eorum vsum habent in.c.ex parte.nu.3.de decimis.fo.146.

Decime sunt soluende a colonis prediorũ exẽptorũ qñ scꝫ sunt exẽpta rõne psonarũ secus si rõne ipsorũ prediorũ.ibidem.nu.4.

8 Decime prescribunt.xl.an.c.accedẽtibus.nu.2.de priuile.fo.141.

6 Decime q cũ titulo detinent a laicis nõ pñt p ipsos in aliũ laicũ transferri aliquo titulo.in.c.prohibemus.nu.1.ꝛ nu.3.de decimis.fo.148.

Decime possunt detineri in feudũ sine peccato non tamen sine animarum periculo.ibidem.nu.2.

Decime personales debẽtur ecclesie parochiali de predialib⁹ vero an soluant ecclesie parochiali vel prediali statur cõsuetudini.in.c.ad apostolice.nu.1.ꝛ.3.de decimis.fo.150.

Decime aliqñ soluũtur in duabus ecclesijs in qsb⁹ quis pariter audit diuina ꝛ percipit sacramenta.ibidem.nu.4.

7 Decime lꝫ sint de iure diuino tamen papa põt cõcedere priuilegiũ de eis non persoluendis.in.c.si de terra.nu.2.de priuile.fo.137.

6 Decimarũ prouentus põt locari per personas ecclesiasticas si cõditio ecclesie sit melior nõ obstãte statuto diocesani aliter disponẽte.in.c.vestra.nu.1.3.4.de locato.fo.86.

6 Decime que ex priuilegio nõ soluuntur ex predijs ꝓprijs laborib⁹ cultiuatis soluuntur si illa predia alijs dantur cultiuanda.in.c.licet.nu.1.de decimis.fo.146.

6 Decime sunt integre soluende alias nõ ita soluẽs peccat mortaliter et potest excõmunicari.in.c.cũ aliquib⁹.nu.4.de decimis.fo.154.

Decime sunt debite ex precepto vtriusqꝫ testamẽti.ibidem.nu.5.

Decime prediales sunt soluẽde a possessore pdij licet ipse habuerit pactũ a vendẽte vel alias tradente ne teneretur põt tandem ipse habere regressum contra talẽ promittentem.ibidem.nu.6.

Decima tã psonalis ꝙ̃ predialis est de iure diuino ꝛ vtraqꝫ est soluẽda ꝛ asserẽs cõtrariũ est quasi hereticus tñ in tali prestatione decimarum multum operatur consuetudo loci.ibidem.nu.9.

6 Decime que prestabantur de rebus incultis debent adhuc prestari de eisdem si sunt effecte culte ꝛ laboratiue.in.c.commissum.nume.1.et.2.de decimis.fo.144.

Decime debẽt solui de fructib⁹ siue de venditis siue donatis ꝛ de pensionibus domorum.ibidem.nu.3.ꝛ.5.

Decime an debeant ex fructib⁹ cõbustis vel vineis incisis.ibi.nu.4.

Decime an sint ecclesie vel ei debeantur ꝛ qua actione.ibidem.

Decime non debẽtur si fructus non sunt recollecti ꝓpter guerras licitas.ibidem.nu.5.

6 Decimas soluere an teneatur pauper de re sibi donata.in.c.cũ homines.nu.5.de decimis.fo.145.

5 Decime possunt deberi religiosis infra parochiaꝫ vel diocesim vel ex prescriptione vel ex priuilegio.in.c.veniẽs.nu.2.de prescrip.fo.42.

Super decimis non soluendis an reges possint cõdere priuilegia.ibidem.numero.9.

7 Decime debent a iudeis ꝛ excõicatis.in.c.cum voluntate.nu.7.de senten.excom.fo.180.

6 Decime si fuerint pscripte in aliqua parochia nõ cõprehẽduntur decime noualiũ.in.c.cũ cõtingat.nu.5.ꝛ.9.de decimis.fo.152.

Decime nõ possunt prescribi a laico sed ab ecclesia ecclesie sic quia nõ refert que ecclesia habeat.ibidem.nu.3.

Decime ad quem pertineant de iure cõmuni.ibi.nu.6.

Decime psonales pertinẽt ad ecclesiã parochialẽ ꝛ ad baptismalem si hoc habet cõsuetudo.ibidem.

Decime prediales aliqñ pertinẽt ad epm aliqñ ad parochianum loci in quo sunt predia.ibidem.nu.7.

Decimarum quarta que debetur epo est prescriptibilis.ibi.

Decime debẽtur iure parochiali.ibi.nu.8.

6 Decime soluũtur añ cẽsum ꝛ tributa si vero primo detrahũtur census ꝛ tributa illa sunt decimãda.in.c.cũ nõ.nu.1.2.4.de decimis.fo.154.

Decime an ꝛ qñ sint soluẽde vel a domino vel a colono aut ab vtroqꝫ.ibidem.nu.5.et.6.

Decima an sit soluenda in parochia vbi res fuit seminata an vbi postea fuit plantata.ibi.nu.7.

6 Decime possunt prescribi a religiosis etiã parochiã nõ habẽtibus dũmodo habeant titulum.in.c.nuper.nu.5.eo.ti.fo.155.

3 Decime dicũtur esse quid spirituale dũ agitur de iure decimãdi secus si de fructibus.in.c.ij.nu.2.de iura.calũ.fo.125.

7 Decretũ primũ reuocat si passus missionẽ affert cautionem iudici vel in eius defectũ psonis idoneis.in.c.dilecto.nu.3.de verb.signi.fo.187.

6 Decimas soluere debẽt negotiatores de lucro pecuniarũ deductis tamen expensis:decime vero fructuum terre vel redditud molendinorꝫ ꝛ aliarum rerum debentur absqꝫ eo ꝙ deducantur expensis.in.c.pastoralis.nu.1.2.6.7.de decimis.fo.151.

Decime reales transeũt in quẽlibet possessorẽ ipsarũ rerum.ibi.nu.3.

Decime preterite vel tributa que nõ fuerint soluta debẽt solui ab illo qui emit predium ex quo decime ꝛ tributa debebantur quia censentur emisse cum illo onere ꝛ quia illud predium erat pro hoc obligatum potest tamen rector ecclesie agere vel contra emptorem vel venditorem.ibidem.nu.5.

Decime non soluũtur de consuetudine ab heredibus institutis vel legatarijs

gatarijs nec donatarijs secus vbi nō esset cōsuetudo.ibi.nu.8.
6 Decime vel oblatiōes ecclastice nō pñt cōcedi laicis nec pōt eps concedere dño domus vbi est pictura alicuius sancti vt de illis oblationibus disponat ad libitū.in.c.quāuis.nu.1.et.2.de decimis.fo.148.
6 Decime prediales sunt soluende expensis non deductis.in.c. non est. nu.1.de decimis.fo.149.
Decime soluantur de omnibus fructibus ⁊ rebus quos vel quas fidelis homo acquirit.ibi.nu.3.
Decime an soluantur de rebus immobilibus puta si donatur dño vel quid simile.remissiue. ibidem.
Decime solui debēt etiam a militibus de stipendio qđ eis datur dum militant in bello iusto alꝰ secus.ibi.nu.4.
Decime debentur de omni lucro personali.ibidem.
Decime nō debentur de lucris iniuste quesitis.ibidem.
Decime sunt soluēde de animabus captis in venatione aucupatione ⁊ piscatione.ibi.nu.5.
Decime animaliū captorum an sint soluēde ecclesie parochiali an vero prediali ⁊ sic an tales decime sint personales.ibi.
Decime animaliū domesticorū sunt soluēde vbi pascuntur.ibidem.
6 Decime soluuntur de redditibus molendini ad ventum.in.c.ex transmissa.nu.1.eo.ti.fo.149.
Decime sunt soluende de rebus acquisitis nō autem de illis quas quis potuisset acquirere si voluisset.ibi.nu.8.
6 Decime non sunt soluende religiosis nō habētibus iura parochialia. in.c.suggestum.nu.2.de decimis.fo.146.
6 Decime fructuū statim solui debēt non deductis expensis factis in recolligendo.in.c.cū homines.nu.1.⁊.3.de decimis.fo.145.
Decime debent solui citra aliquā monitionem.ibi.nu.3.⁊.7.
Decime nō possunt nec possideri nec prescribi.ibi.nu.
Decime debēt solui ab illo qui tñ recollegit quantū sufficit ⁊ sibi ⁊ familie sue debet tamen ecclesia sibi remittere.ibi.nu.5.
Decime preterite an sint soluēde ab eo qui propter talem solutionem oportet ꝙ vendat omnia bona.ibidem.
Decima debetur ex omni lucro licite acquisito. ibidem.
Decime non solute a vēditore alicuius fundi debent solui ab emptore eiusdē fundi qꝛ decime cēsentur eius onus reale.ibi.nu.6.
6 Decime sunt debite de iure diuino.in.c.parochianos.numero.1.⁊.3.de decimis.fo.147.
Decimas nō soluētes vigore cōsuetudinis nō excusant a peccato.ibi.
Decimandi ius laicus habere nō potest iure hereditario ⁊ nullus citra papam potest ius decimandi ad lōgum tēpus laico cōcedere.in.c. ad hec.nu.1.⁊.3.eo.ti.fo.eo.
Decime dicūtur qđ spirituale ⁊ nō pñt a laicis possideri.ibi.nu.3.
Decimandi ius nō potest cōcedi laico etiā ad modicū tps cuꝫ sit quid spirituale:fructus vero decimarū possunt cōcedi.ibi.nu.4.
6 Decime soluuntur de omnibus fructibus predialibus.in.c.ex parte. nu.1.⁊.3.de decimis.fo.149.
Decime sunt soluēde sub ꝑcepto oēs integre sine diminutione. ibidē.
Quid autem si non petuntur integre.remissiue.ibi.
Decime sunt portande vsq; in horreum ecclesie a debentibus ipsas soluere.ibidem.nu.5.
6 Decime male detinent a laicis licet habeāt in feudū ab ecclesia tñ non incurrunt pctm̄.in.c.cū apostolica.nu.3.de his q̄ fi. a prela.fo.68.
Decime nō possunt hodie dari in feudum laicis.ibi.nu.11.
6 Decima an ⁊ quando sit soluēda de illicite quesitis.in.c.ex transmissa. nu.3.⁊.4.de decimis.fo.148.
6 Decime personales debent in loco domicilij sed prediales in loco vbi predia manent.in.c.fi.nu.5.de parochijs.fo.142.
6 Decime debentur clericis ⁊ ecclesijs siue sint pauperes siue diuites.in rub.nu.1.de decimis.fo.147.
6 Decime illorum qui non sunt sub certa parochia spectant ad epm̄. in c.quoniam.nu.2.de decimis.fo.147.
Decime illius loci q̄ est itra duas parochias ⁊ ignorat sub qua parochia illarū sit debēt diuidi inter ipsas nō aūt debent epo.ibi.nu.5.
6 Decime debēt solui lꝫ sup nō solutione ipsarū fuerit sub quacūq; forma pmulgata iperialis cōstitutio.in.c.tua.nu.1.de decimis.fo.149.
Decime si fuerint alicui in feudū date nō cōprehendit decimas noualium nisi sint cōcesse clericis quia tūc cōprehendit futuras.ibi.nu.7.
Decimas si quis theologus vel alius dixerit nō esse debitas incurrit peccatum.ibidem.nu.5.
6 Decime sunt soluende a locatore ⁊ cōductore eiusdem predij nisi ostendant se exemptos ⁊ sic ecclesia petens decimas habet intentionem fundatam ⁊ asserens se exemptum debet probare.in.c.a nobis tua.nu.1.2. et.3.de decimis.fo.149.
6 Decime reales debent solui ab illis penes quos reperitur res.in.c.de terris.nu.3.de decimis.fo.147.
Decime personales an sint de iure diuino vel positiuo.ibi.nu.6.
6 Decime debent solui integraliter alꝰ nō dicuntur solui.in.c.j. nu.1.de decimis.fo.143.
Decime preteriti temporis si exhauriant totum patrimoniū laici an debeantur ecclesie cum tanto preiudicio laici.ibidem.
Decime debētur ex omni fructu qui ex terra puenit.ibi.nu.2.
Decimarū quarta pars debetur hodie epo.ibi.nu.3.
Decime primitiarum an sint sub precepto.ibi.nu.8.
7 Decime si remittantur indefinite censent remisse ⁊ preterite ⁊ future. in.c.quia circa.nu.1.de priui.fo.143.
6 Decime ex dispensatione pape an nō soluantur.remissiue.in.c.proposuit.nu.11.de conces.preben.fo.56.
6 Decime debent nō facta deductiōe seminis ⁊ sumptuum ⁊ debēt solui ecclesie nō antē pauperibus etiam qđ clerici ducant malam vel pessimam vitam.in.c.tua nobis.nu.1.de decimis.fo.150.
Decimas reseruauit sibi deus in signum vniuersalis dñij ⁊ eas voluit tradi sacerdotibus pro cultu quē faciunt ipsi deo.ibi.nu.4.
Decime non sunt principaliter debite pauperibus sed clericis qui debent dare superfluum qđ eis superest pauperibus.ibidem.
Decime etiam anteꝙ̄ tradantur dicunt in dñio ecclesie adeo qđ poterit ipsas vendicare.ibi.nu.5.7.11.et.12.
Decima est soluenda de cunctis prouenientibus.ibi.nu.6.
Ad decimas soluēdas cōpellunt laici appellatione remota qñ allegarent cōsuetudinem vel prescriptionem sed si allegarent exemptionem pape tunc secus.ibi.nu.8.⁊.9.
Decime nō possunt prescribi a laicis sed ab ecclesia ecclesie sic quia nō refert penes quā ecclesiam sint.ibi.nu.10.fo.151.
Decime qua actione petantur. ibi.nu.11.
Decime quō soluātur a dño ⁊ colono de fructibus collectis in predio anteꝙ̄ deducatur portio dñi vel quō.ibi.nu.14.
Decime an sint soluende clerico notorie simoniaco vel fornicatori.ibidem.numero.16.
6 Decimarū fructus possunt concedi laico ex cā in tps vite sue cum auctoritate tñ superioris.in.c.ꝙ̄uis.nu.4.de decimis.fo.148.
6 Decime sunt de iure diuino quia deus ipsas sibi reseruauit in signum vniuersalis dñij.in.c.exhibita.nu.4.de rerū permu.fo.91.
5 Decime nō debent epo sed decimarū quarta:decime vero debentur ecclesie parochiali.in.c.de quarta.nu.2.de prescrip.fo.24.
6 Decime sunt soluende de fructu apium puta de melle ⁊ cera.in.c. nuntius.nu.1.de decimis.fo.145.
3 Decime pñt remitti laicis p papā.in.c.cū venissent.nu.8.de iud.fo.30.
2 Decime licet debeantur de iure diuino tamē potest fieri sup his compositio vt minus vel certo modo soluantur ⁊ hoc fieri debet cum episcopi autoritate.in.c.statuimus.numero.1.et.2.de transactio.folio.131.⁊ numero.7.fo.132.
6 Decime an sint soluende a clericis vel episcopis vel abbatibus siue de bonis patrimonialibus siue de quesitis per ipsos.in.c. nouum genus. nu.4.de decimis.fo.143.
6 Decimas non soluens ex permissione pape nō est tutus quo ad deum item nec possidens vel detinens plura beneficia incompatibilia.in.c.a nobis tua.nu.5.de decimis.fo.150.
2 Decima est soluenda de pensionibus domorum per ipsum locatorem. in.c.plerisq;.nu.1.de pactis.fo.133.
6 Decimas non soluere priuilegiatus intelligit de pdijs proprijs secus de his q̄ ab alio cōducit.in.c.dilecti filij.nu.1.de decimis.fo.145.
6 Decime ⁊ omnes obuentiones spirituales que fiunt infra ecclesiā parochialem cedunt presbytero parochiano etiam si fiant alicui imagini vel capelle existenti infra parochiam.in.c.pastoralis.nume.2.de his que fi.a prela.fo.69.
1 Decima debetur nihil soluto ipsis qui debent decimas ⁊ qđ cōsuetudo sit in contrarium.in.c.j.nu.2.de consue.fo.92.
3 Decime prediales debētur de iure cōmuni ecclesie parochiali vbi sita sunt ipsa predia quarū decimarum quarta debetur episcopo.in.c.fin. nu.2.vt lit.pen.fo.219.
6 Decime an debeant ecclesie plebis an capellis positis infra plebanatum.in.c.ad audiētiam.nu.14.de eccle.edifi.fo.220.
6 Decime q̄ debent a psona ecclesiastica possunt ex cōuentione nō integraliter solui ⁊ sine pctō.in.c.ex multiplici.nu.4.de decimis.fo.146.
6 Decime possunt remitti.in.c.ij.nu.2.de his que fi.a prela.fo.66.
6 Quarta portio decimarū que soluuntur ecclesie parochiali debet epo loci.in.c.cum olim.nu.4.⁊.5.de censi.fo.204.
6 Decime an sint soluende in parochia vbi sunt predia an vero vbi quis audit ⁊ percipit diuina statur cōsuetudini ⁊ quid si non extet consuetudo.in.c.cum sint.nu.1.5.⁊.6.de decimis.fo.150.

5 **Declarare** nō est aliquid de nouo adducere vel facere.in.c. pastoralis.nu.31.de excep.fo.6.
1 Declarans aliquam reꝫ nihil de nouo inducit.in.c.ex parte. nume.4. de consuetu.fo.102.
☞ Corre. Vide Jo.an.in proe.decre.in verbo.declaramus.⁊ adduco domi.in.c.j.de sum.tri.lib.vi.vbi dixit datus fuit terminus ad producendum articulos in cā quod poterunt articuli declarari post terminum cum ex declaratione nouum quid fieri non dicatur.allegat Oldra. in consi.cxvi.⁊ dicit illum tex.esse optimuꝫ ad hoc quod ille qui declarat non dicitur nouum facere.et vide Bald. in.j.constitu.C.in.§.quibus.

quod licet statutarij nõ possent addere ad antiqua statuta possunt tamen declarare illa & glo.xxxij.dist.c.si quis viduam.& ibi domi. quod qui nõ potest articulare potest antiquos articulos & declarare.& Bal. in.l.j.§.huius studij.ff.de insti.& iur.quod si fuit datus terminus alicui ad articulandum et facit articulos generales quod poterit illos post terminum declarare.facit quod not. Barto.in rubri.de rerum permuta. statuto inquit cavetur quod de quolibet contractu soluatur gabella. quod non debet solui de declaratione contractus.et vide eundem in.l. j.post prin.C.de testa.manu.& in.l.cum in testamento.in fi.C.de manu. testa.& Joan.de imo.in.d.l.heredes palam.& vide Bald.in.l.fi.C.de testi.in ver.quero nunquid testes &c.quod licet testes qui iterato examinantur debeant iterato iurare:vt est ibi glo.& ff.de damno infe.l.si qs mihi bona.§.si quis stipulatus.quia in primo iuramento non est cogitatum de ista noua dispositione. Item quia in alia instantia et coram alio iudice.Item quia fides testis non est in eodem statu nec eadẽ qualitas eius.ff.ad carbo.l.iij.§.due cause.tamen secus dicit esse in testibus qui in eadem causa recipiuntur ad declarationẽ eius quod deposuerunt quia declarare non est de nouo testificari sed demonstrare.d.l. heredes palam.§.sed si notam.alias.§.si vero.faciat quod volunt scribentes in.l.j.§.si quis simpliciter.ff.de verbo.oblig.& domi.Anto.in.c. iudei.de iude.& Bald.in.l.si vt proponis.la.ij.de nup.et Abb.in.c.consuluit.de iudi.& Abb.in.c.pasto.in fin.de excep.vbi allegat Arcbi.xxij. q.ij.in summa.qd licet post terminum pars nõ possit excipere poterit tñ exceptio.prius positã declarare.quia qui declarat &c.d.l.heredes palam.& c.cũ dilectus.de accu.& Inno.in.c.per inquisitionẽ.de elec.& confessio pôt declarari & nõ perimi.vt in.d.c.cũ dilecti.& vide Bal. in contraria.in.c.ea que.de re iudi.qd inferior non potest de sententia confirmata per superiorẽ iudicare idem nec declarare sed dic quod illo casu interpretatio seu declaratio legis operatur qd ipsa lex.l.ita fidei.ff. de iure fisci.& eius est interptari cuius est cõdere.l.fi.C.de legi.c.inter alia. de sen.excõ.& c.cũ venissent cũ ibi notatis.de iudi.& vide do.meũ Bar. in repe.rub.de fide instru.in.lxvij.col.

2 Declarare vel exponere non est aliquid de nouo dicere.in.c. super questionum.nu.2.de offi.deleg.fo.90.

2 **Decretum** episcopi non requiritur in alienationibus rerum ecclesie sed sufficit eius consensus.in.c.statuimus.nu.4.de transac.fo.134.

2 Decretũ secũdum potest interponi etiã non expectato anno a tẽpore primi.c.cõsultationibus.nu.&.de offi.dele.fo.76.
Decretũ scdm cõceditur absq; alia litis contestatione.ibi.nu.7.
Decretũ scdm reuocatur quando iudex videt qd causa propter quam fuit interpositum erat nulla.ibidem.

2 Decretũ iudicis vbi interuenit inducit psumptionẽ iuris qd oia sint legitime facta nõ autẽ inducit psumptionẽ iuris & de iure vt nõ possit probari cõtrariũ.in.c.cõstitutus.nu.8.de restitu.in integ.fo.163.

1 Decretũ siue scriptura vtrũ sint de substantia electionis siue postulationis.in.c.innotuit.nu.6.de elec.fo.137.

3 Decretum secundum interponitur etiam quod mittendus ex primo non fuerit missus & hoc in personalibus in realibus vero non requiritur quia post annum efficitur incommutabilis possessor.in.c.j.nu.8.de dolo & contu.fo.194.

3 Decretum iudicis super alienatione rerum minoris extenditur ad rẽ sitam extra territoriũ.in.c.postulasti.nu.8.de foro cõpe.fo.20.

3 Decretũ primum etiã interponitur cõtra legitime absentem si nõ defendatur.in.c.contigit.nu.6.de do.& contu.fo.209.
Per secundum decretum aliquando adiudicatur dominium:aliquando possessio cum fructibus:aliquãdo releuatur actor ab onere probandi.ibidem.nu.10.

1 Decretum nõ est approbatũ nisi quo ad dicta sanctorũ et pontificum que ibi sunt inserta.in.c.ex parte.nu.9.de rescrip.fo.45

5 Decretũ positũ ex falsa causa nõ tenet.in.c.j.nu.20.de re iudi.fo.49.
Decretum iudicis an prebeat iustã causam possidendi.ibidem.

3 Decretum primũ vel scdm qñ interponitur que forma seruari debeat. in.c.j.nu.9.de eo qui mit.in pos.fo.212.
Decretũ primum & scdm dicunt sententie interlocutorie & possunt reuocari qñ constiterint indebite.ibidem.nu.10.
Decreti primi & secundi diffinitio que sit.ibi.nu.11.

3 Decretum scdm non requiritur qñ quis est missus in possessionem ex reali.in.c.fi.§.in alijs.nu.16.vt lite non cõte.fo.118.
Decretum scdm interponitur post annum nec auditur reus vlterius transacto anno.ibi.nu.37.&.40.
Decretum secundum non debet interponi nisi iudici cõstet de debito. ibidem. nu.39.
Decretum scdm qñ interponitur & qlo.ibi.nu.41.&.46.

3 Decretũ scdm non debet interponi nisi sit presens pars contra quam petitur.in c.j.nu.5.de eo qui mit.in pos.fo.212.
Decretũ scdm quo casu pôt interponi dum agitur reali.ibi.nu.6.

1 Decretũ an faciat plenã fidem de contentis in eo.in.c.innotuit.nu.14. de electio.fo.138.

3 Decretũ scdm nõ interponitur contra absentẽ causa reipu.vel nõ latitantẽ sed succurritur actori vt detur curator bonis qui suscipiat iudicium.in.c.fi.nu.10.de eo qui mit.in pos.fo.215.
Decretũ scdm non interponitur cõtra nõ malitiose absentem & obligatum psonali secus si ratione vitij realis quo casu peruenit ad scdm decretum etiã si malitiose non absit.ibi.nu.15.

2 **Dedicationes** ecclesiarũ possunt fieri omni tpe.Ant. in.c.ij.nu.5.de tẽpo.ordi.fo.36.

2 **Defectus** sciẽtie an & qñ sit cã sufficiẽs ad admittẽdam renũtiationẽ alicuius.in.c.j.nu.9.de renun.fo.10.

3 Defensiones nõ sunt auferende etiã diabolo si litigaret.in.c. cum contingat.nu.27.de foro cõpe.fo.78.

6 Defensio orphanorũ viduarũ & aliarum miserabiliũ personarũ pertinet ad iudicẽ ecclesiasticũ.in repe.c.cũ esses.nu.33.de testa.fo.123.

6 Defensio promissa de iure & de facto intelligitur si de facto moueat qd in iudicio secus extra iudiciũ.in.c.fi.nu.7.de emptio.& vẽdi.fo.87.

3 Defendere socium ab iniuria sibi inferenda licitum est aliter si nõ defenderetur presumeretur occultus socius in illo crimine.in.c.cum non ab homine.nu.13.14.&.16.de iudi.fo.26.

3 Defensio inculpate tutele quomodo fiat.in.c.olim.el.j.nu.15.16.&.17.de restitu.spolia.fo.180.

5 Defendere potest quis aliquem inuitum.in.c.cum super.nume.29. de re iudi.fo.68.

7 Defendens se si excessit modum in defendendo venit puniendus.in.c. significauit.nu.5.de peni.& remis.fo.158.

7 Defensio debet fieri cum moderamine inculpate tutele et quid est dictum cum moderamine inculpate tutele.in.c. significasti.el.ij. nume.5. de homici.fo.100.
Defensio rerum suarum vel persone an & quando et quomodo sit permissa tam clericis quam laicis.ibi.nu.9.

6 Defunctus extra ciuitatẽ potest in ciuitatem reportari.in.c.in nostra. nu.10.de sepul.fo.137.

7 **Degradatus** clericus in effectu desinit esse cleric⁹.in.c. cũ sit propriũ.nu.7.de cõdi.appo.fo.12.

7 Degradatio pro quibus delictis possit fieri.in.c.nouimus.nume.3.de verb.signi.fo.187.

6 Degradantur etiã clerici delinquẽtes etiã in minorib⁹ ordinibus constituti.in.c.clericus.el ij.nu.2.de vi.& hone.cle.fo.4.
Degradatio actualis eximit clericũ a ptãte iudicis ecclesiastici.ibidẽ.

7 Degradatio autem verbalis que est depositio secus.in.c. ad audiẽtiã. nu.2.de crimi.fal.fo.117.

7 Degradatio & priuatio beneficij & officij an sint idem.in.c. inquisitionis.nu.6.de accusa.fo.61.

3 Degradatus quibus casibus est tradendus curie seculari.in.c.et si clerici.nu.37.de iudi.fo.15.

7 Degradatio potest fieri nõ solum ab ordine sacerdotali sed ab omnibus ordinibus.in.c.si quis presbyter.nu.1.de cle.excõ.fo.124.
Degradatio presbyteri vel inferiorum clericorum coram quot episcopis fieri potest.ibi.nu.5.

3 Defendere & pascere aliquẽ quis tenetur sub precepto.in.c.nouit ille. nu.37.de iudi.fo.35.

7 Degradatus matrimoniũ cõtrahere nõ potest licet perdat omne priuilegium clericale.in.c.j.nu.11.qui cle.vel vo.fo.21.
Degradatus si celebrat conficit verum corpus Christi quia character imprimitur anime.ibidem.

5 Degradatus & depositus pôt per papã restitui & constat qd ex hoc est effectus infamis.in.c.cũ te.nu.10.de re iudi.fo.78.

Delegatus an possit cõpellere legatũ ad exequẽdã sniam ipsius delegati.in.c.ij.nu.6.de offi.leg.fo.103.
Delegatus in causa sibi cõmissa an sit maior legato.ibidem.

1 Delegatus dz cognoscere cãm sibi delegatã eo modo quo debebat cognoscere delegans.in.c.cũ in veteri.nu.3.de elec.fo.174.

4 Delegatus datus ad cãm instruendã potest citare ad audiẽdam voluntatem in remissione cause.in.c.cũ.olim.nu.1.de testi.fo.66.

3 Delegatus pôt citare lz nõ sit facta fides de eius delegatiõe dũmodo in citatiõe sit inserta copia sui rescripti.in.c.ij.nu.4.&.5.de dila.fo.133.
Delegato an credat absq; eo qd ostendat copiã sue delegatiõis.ibi.

2 Delegatus infirmus potest subdelegare vices suas.in.c. venerabilẽ. nu.5.de offi.dele.fo.100.
Delegatus qd non potest subdelegare.ibi.nu.12.fo.98.

1 Delegatus remittens causam ad delegãtem potest prefigere terminũ partibus in quo debeant comparere coram delegãte.in.c. dudum.el.j. nume.1.de elec.fo.139.

2 Delegatus potest citare cõtumacem punire & singula ad causam spectantia facere.in.c.preterea.nu.1.3.&.4.de offi.deleg.fo.74.
Delegatus an possit officiales infideles punire & testes delinquentes coram eo.ibidem.nu.4.

2 Delegatus habet potestatẽ etiã cognoscẽdi in tertios cõparẽtes pro iure suo.in.c.super eo.nu.3.de offi.deleg.fo.80.

2 Delegatus pape in causa sibi commissa est maior omnibus citra papam & in causa illa debet honorari tanq̃ papa in.c.significasti.nume.1. et.5.de

moratur.in.c.significauerunt.nu.3.de iudi.fo.46.

7 Delegatus in matrimoniali cā si diuortij sniam ferat pnūciare dʒ do tem restitui.in.c.de prudentia.nu.1.de dona.inter vir.ꝛ vxo.fo.48.

Delegatus in cā diuortij lata sentētia super matrimonio non est functus officio si nō pnunciauit super dote.ibi.nu.4.

2 Delegatus pncipis potest cām subdelegare siue sit solus siue habeat collegas.in.c.quis.nu.1.de offi.dele.fo.75.

2 Delegatus si est negligens ordinarius non potest se intromittere nisi ex negligentia delegati partes perseuerarent in peccato.in.c.significauit.nu.2.et.5.de offi.ordi.fo.113.

Et vide in.c.seq.eo.titu.

5 Delegabilia omnia sunt de iure canonico.in.c.decetero.numero.1.de re iudi.fo.52.

2 Delegatus quis sit.in rub.nu.1.de offi.dele.fo.72.

Delegatus pape non solum habet iurisditionem in partes sed etiā in illos qui eius iurisditionē impediunt.in.c.i.nu.1.eo.ti.fo.72.

Delegatus an habeat iurisditionē in personas quocūqʒ delinquētes in causis coram eo vertentibus.ibi.nu.6.fo.eo.

2 Delegatus principis pōt per se suam sniam mādare executioni.in.c. in literis.nu.1.de offi.dele.fo.7.

1 Delegatus pape potest excōicare licet in literis hoc non dicatur.in.c. abbatem.nu.5.de rescrip.fo.87.

3 Delegatus delinquens in cā sibi cōmissa an possit puniri per ordinarium.in.c.si.nu.12.de foro cōpe.fo.89.

3 Delegatus nō solet causam delegataʒ de honestate reuocare sine legitima causa videlicet qñ delegatus est negligens.in.c.cū causam.nu.2. de iura.calum.fo.128.

2 Delegatus pape ad nudum ministerium puta ad excōicandū vel absoluendum vel ad dispensandū an possit subdelegare.in.c.si.§. ceterū. nu.1.2.3.ꝛ.6.de offi.dele.fo.105.

Delegati ad nudum ministerium an habeant aliquam iurisditionem coercendi.ibi.nu.5.

Delegatio nudi ministerij facta sub nomine dignitatis an trāseat in successorem.ibi.nu.7.

7 Delegatus ad vniuersitatem causarum potest sniam suam corrigere si errauit in iudicando secus si est delegatus ad vnam causam.in.c. qualiter ꝛ quando.nu.2.de accusa.fo.59.

Delegatus ad vniuersitatē censetur quasi ordinarius.ibi.nu.3.

6 Delegatus quātūcunqʒ beneficiatus licite petit expēsas cum proficiscitur tam p victualibus ꝙ pro vecturis non cōputato qd expendisset domi siue sit delegatus principis siue inferioris scdm distinctionē positam in.c.cum ab omni.nu.13.de vita ꝛ hone.cle.fo.6.

2 Delegatio cause non presumitur nisi probetur. in.c.cum in iure.nu.1. de offi.deleg.fo.96.

Delegatus in causa sibi cōmissa est maior ordinario.ibi.nu.3.

4 Delegata iurisditio extinguitur morte iudicis delegantis.in.c.cū venisset.nu.2.de testi.fo.57.

6 Delegatus pape deputatus in certo loco potest ex vrgētissima causa vnum articulū cause extra locum subdelegare.in.c. constitutus.nu.6. de fideiussoribus.fo.98.

5 Delegati ad vniuersitatem causarum cēsentur ordinarij ꝛ habent iurisditionem vnusquisqʒ insolidum licet Abb.teneat contrarium.in.c. si.nu.18.de re iudi.fo.85.

1 Delegatus pape potest quē cōuenire vbi posset ipse papa qui est ordinarius omnium.in.c.dilectus filius.nu.4.de rescrip.fo.76.

3 Delegatus potest peti a reo super actione mouenda per actorem si habet ordinarium verisimiliter suspectum.in.c. conquerente.nu.5.et.10. de restitu.spolia.fo.172.

2 Delegatus pape semper pōt subdelegare etiā si sit datus cuʒ clausula preelectionis quia nō censetur eligere industriā persone.in.c.si.nu.1.2. ꝛ.4.de offi.dele.fo.104.ꝛ nu.7.fo.105.

Delegatus pape etiā sit ille tertius datus ex volūtate partium potest causam subdelegare etiam inuitis partibus nō tñ potest subdelegare consocio electo ab vna parte.ibi.nu.5.

Unus ex pluribus delegatis potest subdelegatū compellere ad acceptandū nisi velit subdelegare in collegā.ibi.nu.6.

2 Delegatus pape an possit absoluere incidenter excōicatum coram eo litigantem.in.c.prudentiā.§.sexta.nu.4.de offi.deleg.fo.86.

2 Delegatus potest precipere ordinario vt exequatur suā.i.delegati sententiam quā exequi dʒ licet sciat iniustam.in.c. pastoralis.§.quia vero. nu.1.ꝛ.4.de offi.dele.fo.94.

1 Delegatio corū que sunt iurisditionis epalis potest fieri ab episcopo secus corū que sunt ordinis.in.c.quāto.nu.7.de consue.fo.95.

Delegatus post pbibitionē sibi factā nil potest agere.ibi.nu.10.

3 Delegatus spālis pape in illa cā est maior legato generali.in repeti.c. si quis cōtra clericum.nu.22.de foro cōpe.fo.55.

Delegans vnum articulum cause an cognoscat de appellatione facta ab illo articulo.ibi.nu.29.

Delegatus etiam ab inferiore a principe potest mittere in possessionē ex primo ꝛ secundo decreto.ibi.nu.33.

Delegatus de iure ciuili siue cā recusaꝝ secꝰ iure canonico.ibi.nu.24.

2 Delegatus principis potest alteri subdelegare ꝛ potest subdelegatuʒ cōpellere ad acceptandum quādo ex necessitate subdelegat.in.c.si pro debilitate.nu.1.de offi.dele.fo.73.

Delegatus principis nō potest cuicūqʒ causas subdelegare sed tantū quibusdam personis.de quibus remissiue.ibi.nu.2.

Delegatus principis quas causas nō possit subdelegare.ibi.nu.4.

2 Unus ex iudicibus delegatis quo casu potest sine collega cognoscere. in.c.cum super.nu.10.de offi.deleg.fo.87.

2 Delegatus potest subdelegare vni vel pluribus.in.c. cum te consulente.nu.2.de offi.deleg.fo.82.

Unus ex delegatis an possit cām pluribus subdelegare.ibi.nu.3.

2 Aliqui ex delegatis nō possunt soli in cā procedere etiā parte volente. in.c.prudētiam.nu.20.de offi.dele.fo.84.

Delegatus qui habet proficisci extra suum domicilium an habeat expensas.ibi.nu.23.

2 Delegatus principis etiā pprio motu datus potest ex iusta causa recusari.in.c.cū olim.nu.6.de offi.dele.fo.97.

Delegatus non teneꝝ admittere collegam subdelegati si in rescripto est clausula qd si ambo ꝛc.in.c.coram.nu.3. eo.ti.fo.98.

Delegatus non tenetur admittere sibi collegam impetratum per literas surreptitias.ibidem.

Delegatus an ꝛ qñ possit subdelegare siue sit vnus aut plures siue dati simul siue diuisim.vide plene ibi.nu.14.fo.96.

2 Delegatus pape potest subdelegatum cogere ad acceptādam subdelegationē etiam constitutum in dignitate.in.c. pastoralis.nume.1.ꝛ.4. de offi.deleg.fo.92.

Delegatus principis dicitur omnis ille qui non recognoscit superiorem.ibidem.nu.2.

Delegatus principis censetur ordinarius.ibi.nu.3.

Delegatus pape pōt subdelegare etiā cā nō subsistēte.ibi.nu.6.

Delegatus pape qñ dicaꝝ subdelegare malitiose.ibi.nu.7.

Delegatus pape potest subdelegare cuicunqʒ vult prout poterat ipse papa.ibidem.ꝛ nu.10.fo.93.

2 Delegatus potest ferre sniam vltima die termini sibi prefixi ꝛ quid in ordinario.in.c.cōsuluit.nu.3.ꝛ.13.de offi.dele.fo.88.

5 Delegatus principis potest alteri subdelegare vices suas qui non poterit in alium subdelegare ad vitandam infinitatem.in.c.cum causam. nu.4.de appel.fo.131.

Delegatus inferioris an possit subdelegare.ibidem.

Delegatus inferioris a principe ad vniuersitatem causarū potest subdelegare.ibi. nu.12.fo.135.

Delegati ad vniuersitateʒ causarum potest vnus sine alio causam inchoare ꝛ finire.ibidem.nu.13.

2 Delegatus cognoscit nō solū de eo qd venit accessorie ad causam: sed etiam de eo qd venit accessorie ad accessoriū.in.c.prudētiam.§.si vero. nu.2.ꝛ nu.4.de offi.dele.fo.86.

1 Delegatus specialis pape in illa causa est maior legato generali.in.c. si.nu.10.de consue.fo.105.

2 Delegatus pape in cā sibi cōmissa est maior quocunqʒ ordinario licet extra illā cām sit minor.in.c.sane qʒ.nu.1.3.ꝛ.8.de offi.dele.fo.77.

Delegatus fungiꝝ vicibꝰ delegātis ꝛ hʒ iurisditionē ab eo.ibi.nu.2.

2 Delegatus potest remoueri ex noua causa etiā post lit.conte.in.c.insinuante.nu.1.ꝛ.10.de offi.dele.fo.88.ꝛ sequē.

2 Delegatus pōt precise cogi a delegāte superiore ad acceptandū.in.c. prudentiam.§.adijcimus.nu.5.de offi.dele.fo.85.

2 Delegatio facta sub noie dignitatis delegātis nō extinguitur p mortem ipsius.in.c.irrefragabili.§.ceterū.nu.2.de offi.ordi.fo.119.

5 **Delictum** prelati nocet ecclesie quo ad cōdēnationem expensarum secus delictum tutoris.in.c. nicolao. nume.3.de appel.fo.133.

6 Delictum vnius an noceat alteri.in.c.ij.nu.4.ꝛ.9. de his que fi.a ma. par.ca.folio.71.

Delictum nō debet iudicari nec seuerius nec mitius ꝙ eius qualitas exposcat.ibidem.nu.5.

7 Delictum qñ est punibile in vtroqʒ foro an pena imposita ab vno iudice impediat aliam imponendam ab alio iudice alterius fori.in.c.statuimus.nu.4.de maledi.fo.123.

3 Delictum vnius hominis an debeat plures puniri.in.c.at si clerici. nu.12.ꝛ.32.de iudi.fo.11.

Delictum facit quod quis sortiatur forum in loco vbi delinquit:idem est in contractu.ibidem.nu.22.

3 Delictum prelati cuʒ capitulo an noceat ecclesie.in.c.ij.numero.11.de ordi.cogni.fo.144.

7 Delictū si fuit punitū in foro cōtentioso pōt tñ puniri in foro penitentiali ꝛ ecōtra.in.c.accepimus.nu.2.de purga.cano.fo.150.

7 Delictum cōmissum calore iracundie non excusat.in.c.i. numero.2. de his qui fi.occi.fo.95.

Delictum cōmissum tempore furoris non est punibile.ibidem.

7 Delictum si est notoriū potest puniri absqʒ alia condemnatione.in.c. super his.

Denuntiatio euangelica an habeat locum pro peccatis manifestis et non manifestis.ibidem.nume.41.
Denuntiatio euangelica an requirat presentiam vnius testis:adeo qd sufficiat.ibi.nu.43.44.⁊.46.
Denuntiatio iudicialis que fit ⁊ quid differat ab euāgelica ⁊ quare dicitur iudicialis.ibi.nu.48.55.⁊.58.
Denuntiatus si negat que sunt partes iudicis. ibi.nu.53.
Denuntiatio canonica quid sit ⁊ vnde dicatur ⁊ quis tenetur ad eam obseruandam.ibi.nu.50.
Denuntiatio regularis quid sit ⁊ vnde dicatur.ibi.nu.61.
5 Denuntiatio excōicationis necessario non probat denuntiatum esse excōicatum.in.c.pastoralis.§.verū.nu.5.de appel.fo.124.
Denuntiare aliquē fore excōicatū an quilibet iudex possit.ibi.nu.23.
7 Denuntiatione vel dicto vnius honesti viri qui defert consanguinitatem ⁊ de fama vel scandalo docet impedire matrimoniū cōtrahendū.in.c.cum in tua.nu.1.de sponsa.fo.10.
4 Denuntiatus vel inquisitus de alio crimine an possit esse testis.in.c.non debet.nu.6.de testi.fo.89.
4 Denuntiatores cōstituere q̄ pnt.in.c.pterea.nu.6.de testi.cog.fo.92.
Denuntiatoribus an plene credatur.ibi.nu.7.
Denuntiator an admittatur in testem in causa quam denuntiauit.ibidem.numero.8.
Denūtiator non pōt denuntiare illas psonas contra quas non potest esse testis vel illas nō potest accusare.ibi.nu.9.fo.93.
Denuntiator an compellatur coram alio iudice deponere vel denuntiare.ibi.nu.10.
7 Denūtiator ⁊ accusator qñ agit ad impediendū vel dirimendū matrimoniū possunt esse testes.in.c.j.nu.6.de consan.⁊ affi.fo.31.
7 Denuntians aliqđ crimen punitur si deficiat in probando.in.c.cū dilectus.nu.3.de calūnia.fo.68.
Denuntiator siue agat ad penā siue ad denuntiationē ⁊ nō probet est puniendus de calūnia.ibi.nu.8.
7 Denūtiator criminis non se inscribit prout facit accusator.in.c.superbia.nu.1.de accu.fo.58.
7 Denūtiās an admittat ad pbandū ius sibi esse edificandi nisi reducat oia in statū pristinū.in.c.cū ex iniūcto.nu.2.de no.ope.nūtia.fo.135.
7 Denūtiare impedimentū tenet vnusquisqȝ sciens illud.in.c.tua nos.nu.3.de cog.spiri.fo.28.
7 Denuntiantes calūniose etiam puniūtur.in.c.cum inhibitio.nu.1.de clandesti.despon.fo.16.
7 Denuntiator admittitur in impedimento matrimonij etiam post terminum pfixum.ibi.nu.4.
Denuntiator in impedimento matrimonij quilibet esse potest non criminosus.ibidem.
6 Denūtiari an certus debeat ⁊ qñ.in.c.fi.nu.9.de emp.⁊ vendi.fo.85.
4 Denuntians an et quando admittatur in testem.in.c.in omni.nu.4.de testi.fo.37.

4 **Depositarius** non potest opponere cōpensationē sed deponens sic.in.c.quēadmodū.§.illud autem.nu.9.de iureiuran.fo.152.
6 Depositarius qñ teneat restituere res depositas deperditas siue dolo siue culpa siue casu.in.c.bona fides.nu.1.2.3.⁊.4.de deposito.fo.81.
Depositarius nō psumit in dolo si non valens seruare oēs res seruauit suas etiā viliores ⁊ destituit depositas pretiosiores.ibi.nu.2.
Depositarius regulariter nō tenetur de culpa nisi sponte obtulerit se deposito vel aliquid receperit pro eo.ibi.nu.3.
Depositū ⁊ alij cōtractus pendentes ex voluntate vnius possunt qñcunqȝ dissolui.ibi.nu.5.⁊ nu.1.
Depositarius quo casu dȝ habere tantam vel maiorem diligētiam in rebus depositis q̄ in suis.ibi.nu.7.
Depositarius vel cōmodatarius asserentes res depositas ⁊ cōmodatas amisisse an ⁊ quo casu habent pbare quō perdiderūt.ibi.nu.8.
Depositarius vel cōmodatarius allegātes ⁊ pbantes amissionem rei ex aduerso allegat dolus vel culpa quis hȝ probare.ibi.nu.9.
6 Depositarius si vtit deposito ꝯ voluntatē dñi vel denegat illud restituere est infamis ⁊ cōmittit furtū.in.c.j.nu.2.de deposito.fo.80.
7 Deponēs pecuniā apud vnū banchū vt capitale sit semp saluū ⁊ vt lucrū cōiter diuidat nō est vsurari⁹.in.c.nauigāti.nu.12.de vsur.fo.116.
7 Depositio apud mercatorē pro lucro acquirendo quō fiat.in.c.per vestras.nu.7.de do.inter vi.⁊ vxo.fo.49.
2 Deponēs apud aliquē saccū sigillatū si rehabuerit dissigillatū statur iuramēto suo de pditiōe aliquarū rerum.in.c.fi.nu.7.qd me.cā.fo.154.

4 **Deportatus** nō admittit ptātē eligendi.in.c.post cessionem.nu.19.de proba.fo.13.
3 Deportati quando possunt esse in iudicio actiue ⁊ passiue.in.c.intelleximus.nu.15.de iudi.fo.24.

7 **Depositus** clericus vel irregularis matrimonium ꝯhere nō potest.in.c.j.nu.6.q cle.vel vo.fo.21.
Deponit cleric⁹ ppter homicidiū ⁊ nō actualr degradatur.ibi.nu.11.
Depositio potest appellari degradatio lȝ nō sit actualis.ibidem.

7 Deponit tanq̄ simoniacus ille qui pecunia accepta eiecit aliquem de ecclesia sua se in ea intrudendo.in.c.q aliū.nu.1.de simo.fo.69.
7 Depositio vel excommunicatio iniuste prolata an liget.in.c.j.nu.4.de cle.excommu.fo.125.
7 Depositus etiam per homicidium dispēsatur per episcopum quo ad beneficia quo ad alia requiritur dispensatio pape.in.c.super eo.nu.3.de rapto.fo.107.
4 Deponi quis potest a beneficio ⁊ ab ordine ppter periuriū.in.c.querelam.nu.2.de iureiuran.fo.135.
3 Depositio epōrum vel aliorum est perpetua non tpalis.in.c.veritatis.nu.13.de do.⁊ contu.fo.206.
7 Depositus a beneficio quia deficit in purgatiōe simonie an possit per dispensationem episcopi ad illud vel aliud admitti.in.c.insinuatum.nume.7.de simo.fo.71.

3 **Deprehensio** in aliquo crimine an inducat notorietatem vel infamiā ⁊ an sit sufficiens ad torturam.in.c.cum nō ab homine.nu.19.de iudi.fo.27.

7 **Desponsans** duas p vba de pñti primā desponsatā hȝ in vxorē etiā si prius secūdam cognouerit ⁊ nō valet cōsuetudo in ꝯtrariū.in.c.tuas.nu.1.de spōsa duo.fo.18.
7 Desponsatā alterius in vxorē ducēs ⁊ cognoscens nunq̄ in vxorē eam habere poterit.in.c.accepisti.nu.1.de sponsa duo.fo.17.
7 Desponsatio quid sit et differt a matrimonio.in.c.accessit.nume.2.de desponsa.impu.fo.13.
6 Deputatus ponere aliquem in possessionem vel cōferre alicui beneficium nō tenetur cōpellere cōtradictores nisi hoc fuerit sibi mandatū.in.c.pro illorum.nu.11.de preben.fo.32.
7 Desponsata inuita ⁊ postea sponte cognita non auditur cōtra matrimonium.in.c.insuper.nu.1.qui matri.accu.pos.fo.44.

7 **Detrusio** in monasteriū an debeat fieri ad tps an i ppetuū.in.c.tue discretionis.nu.2.de penis.fo.155.

2 **Deuotio** magis crescit in sene q̄ in iuuene ceteris parib⁹ in.c.j.nu.7.de renun.fo.10.

7 **Deus** proles est in matrimonio.in.c.per venerabilem.nu.35.q fil.sint legi.fo.43.
7 Deus mutat aliqua ⁊ an incōmutabilis sit.in.c.non debet.nume.5.de consangui.⁊ affi.fo.33.

3 **Dies** quando incipiat quo ad diuersas dispositiones.in.c.qñ.nu.3.de ferijs.fo.138.
6 Dies interpellat p hōie quo ad moram ꝯhendam qñ dies imponitur ad aliquid faciendū.in.c.potuit.nu.5.de locato.fo.88.
5 Dies presentationis rescripti an computetur in termino.in.c.super.nu.11.de appel.fo.96.

1 **Dieta** nō cōputat a domicilio rei sed a sua dioceā.in.c.nōnullę.nu.2.⁊.6.de rescrip.fo.73.
3 Dieta an computetur a loco cōmissi delicti vel cōtractus.in.c.dilecti filij.nu.8.de foro compe.fo.84.
1 Diete cōputatio a quo loco dȝ fieri tam in actione reali q̄ personalī.in.c.dilectus filius.nu.3.⁊.6.de rescrip.fo.76.
3 Diete cōputatio a quo loco fit in cōmissione cause extra prouinciam.in.c.ex parte.B.nu.9.de foro compe.fo.82.
5 Dieta vltra q̄ prohibet quis trahi cōnumerat a fine diocesis nō autē a loco habitationis.in.c.olim.⁊ infra.nu.2.de excep.fo.13.
Dieta an cōsideranda per aquā an per terram dato qđ vna istarū viarum sit breuior vel longior alia.ibi.nu.5.
Dieta an consideretur vsqȝ ad locū vbi causa est cōmissa vel ad locum ad quem se iudices conferunt.ibi.nu.6.

6 **Dictiones** omnino nullo modo si ponant in aliqua dispositione operant qđ in illo casu nō admittatur dispensatio.in.c.nō magno.nu.5.ne cleri.vel mona.fo.237.
2 Dictiones nullus nulla ⁊c.denotant omnimodam exclusionem.in.c.graue.nu.8.de offi.ordi.fo.123.
3 Dictiones incerte nō operant in his in quibus aliquid est determinate probandum.in.c.litere tue.nu.14.de dila.fo.136.
7 Dictio iuxta ⁊ scđm expollent.in.c.abbate.nu.20.de vbo.sig.fo.187.
2 Dictio intra qđ denotet.Ant.in.c.j.nu.1.de auto.⁊ vsu.pal.fo.20.
6 Dictio quondā ⁊ dictio olim possunt notare ⁊ pñs ⁊ futurum tēpus.in.c.cum cōtra.nu.3.de pigno.fo.95.
2 Dictio duntamen facit actum conditionalem. Anto.in.c. licet.nu.5.⁊.6.de transla.prela.fo.19.
4 Dictio maxime amen ⁊ kyrie eleison.in.c.⁊ si Christus.nume.9.de iureiuran.fo.154.
6 Dictio maxime potest exponi pro tantum.in.c.charissimus.nume.8.de conuer.coniuga.fo.169.
7 Dictio psertim quō sumat.in.c.cū volūtate.nu.6.de sen.excō.fo.181.
6 Dictio quasi de sui natura importat improprietatem vbi vero resultaret absurditas inducit similitudinē ⁊ est expressiua veritatis.in.c.parochianos.nu.2.de decimis.fo.147.
3 Dictio vsqȝ posita iuxta tempus facit quod pars que tenet aliqđ facere possit ante aduētum temporis facere secus si fuerit tale dictū tali tempore

☞ Corsetus. Adde Cy. Bal.⁊ alios.in.l.a caligato,C.de nuptijs.⁊ vide elegātissimum cōsilium Oldra.in ordine quadragesimumnonū vbi luculēter loquiꝫ. Et adduco gl.in cle.sicut.in ver.a die.de appel.⁊ ibi do. Abb.in apostī.dicit qđ dictio a coniuncta numero dierū excludit illā diem cui adiungiꝫ:simile notaꝫ in.c.statutum.de preben.lib.vi.⁊ ꝓprie denotat exclusionē seu separationē vide plene de hoc per modernos l.j.in.iiij.col.ff.si qs cautionibus.⁊ vide speculatorem ⁊ ibi Joan.an.in additionibus.in ti.de citatione.in.§.viso.ver.pe.⁊ quod notatur.ff.de actionibus empti.l.iij.in fi.cum simi.

☞ Corse. Et ideo si testes deponūt qđ titius cognouit semproniam violenter ⁊ nō ꝓbant qđ titius intulerit violentiā mulieri qꝛ illud verbuꝫ violenter pōt verificari actiue ⁊ passiue:⁊ ꝓbatio est interpretanda cōtra ꝓbantem.c.in presentia.de ꝓba.hoc voluit Bar.in.l.ij.ff.de duob⁹ reis.⁊ idē voluit Bart.in.l.filiusfa.la.j.ff.de testa.vbi idē voluit:⁊ idem in.l.si vxor.§.si qs vxorē.in fin.ff.de adul.hanc partē tenet Abb.in.d.c. dudum.de elec.vbi supra.sed reperio do.meū Barba.in.c.quia.de iud. dicentē qđ contra Bar.facit ibi tex.⁊.c.vt fame.in verbo violenter. de sent.excō.⁊.c.cuꝫ pridem.in verbo violēter.de pac.⁊.c. presens.xx.q.iij. vbi illud verbum capitur in significatione actiua.⁊ licet capi posset in significatione passiua: nihilominus attendi debet natura subiecta et illud qđ est verisimile.de presump.c.quia verisimile.l. nō est verisimile. ff.qđ metus causa.nam illud qđ non est verisimile est quedam falsitatis imago:vt voluit Bal.in.l.j.als in.l.si fugitiui.C.de seruis fugi.facit.l.si ita quis.versi.qđ nemo sanus diceret.ff.de euic.licet enim mulier possit inferre vim masculo vt eam cognoscat carnaliter.vt voluit glo.singularis in.l.j.C.de rap.vir.nihilominus illud nō est verisimile nisi ꝓbetur quia dictum testis debet intelligi ꝟm cōmunem modū loquēdi. vt voluit Inno.in.c.cum clamor.de testi.⁊ Bar.in.l.stipulatio ista.§.hi quoqꝫ.ff.de ꝟbo.obli.⁊ iste videtur esse cōmunis modus loquēdi ⁊ maxime intelligentiꝫ:⁊ per tex.ꝓallegatos.ergo Bar.non bene loquitur ⁊ iudicio suo non debet iudex repetere testes vt declarat illud verbum violēter vt dixit Ange.in.d.l.ij.⁊ nō bene qꝛ satis recepit declaratio-

nem sm eum a cōmuni vsu loquendi ⁊ etiam ad dispositionem iuris p p̄allegatos tex.sed iudicio meo nō est recedēdum ab opi.Bar.q: vbi verbum est equiuocum ⁊ testes simpliciter deponunt interpretatio fit cōtra producentem testes.tex.est qui non potest cauillari.c.in presentia.de pba.secundo.In dubio debemus capere viam vt excludaſ delictum.ita dixit Bar.in.l.nō solum.§.sed vt probari.ff.de noui ope.nunctia.⁊ Innoc.in.c.dudum.ij.de elec.facit.l.merito.ff.p socio.⁊.c.dudum. de presum.non ob.de cōmuni vsu loquendi quia illud est verū nisi agatur ad effectum pene imponēde quia tunc benigniorem partem sequi debemus vt pena euitetur per predicta iura.

7 Dictio vniuersalis si impossibile sit stare in sua vniuersitate resoluitur in particularem in interpretatione dispositionum.in.c.nemo.nume.5. de simo.fo.72.

1 Dictio preter an stet inclusiue vel exclusiue.in.c.dudum.el.ij. nume.16. de electio.fo.177.

3 Dictio de plano non tollit omnem solēnitatem ordinis iudicarij.in.c. nonit ille.nu.31.⁊.56.de iudi.fo.34.

7 Dictio nunc non semper denotat tempus instans.in.c.j.numero.1.de verbo.signi.fo.181.

2 Dictio imo stat correctiue aut declaratiue.Anto.de but.in.c.inter corporalia.nu.18.de transla.prela.fo.18.

2 Dictio aliqua verificatur etiam in re minima.in.c.pastoralis.nu.9.de offi.delega.fo.93.

2 Dictio alius alia aliud quid significet.in.c.officij.nume.2.de peniten. et remissi.fo.113.

6 Dictiones meus tuus suus denotant dominium licet large sumendo denotent ius quod quis habet in re.in.c.ij.numero.6.de his que fiunt a maio.par.capi.fo.71.

7 Dictio exactus quid significat.in.c.fina.nume.5.de eo qui cogno. consang.fo.31.

3 Dictio vnanimiter innuit qd actus sit factus nemine discrepāte.in.c. cum ecclesia.nu.2.de cau.pos.⁊ pro.fo.154.

1 Dictio in capiſ multipliciter.in.c.ad nostrā.nu.4.de consue.fo.94.

3 Dictio maxime exponiſ aliquādo pro tantum.in.c.fi.§.porro.nu.7. vt lite non contest.fo.115.

2 Dictio infra denotat intrinsecitatem eius cui apponitur.in.c.j. nu.2. de anto.⁊ vsu.pal.fo.7.

3 Dictio diu verificatur in tempore vltra sex menses.in.c. cum ecclesia. nu.50.de cau.pos.⁊ pro.fo.156.

3 Dictio quasi est aliquando expressiua veritatis quādo dicendo aliud resultaret absurditas ⁊ idem de huiusmodi dictionibus.in.c.prout.numero.6.de do.⁊ contu.fo.198.

3 Dictio sicut aliquando nō denotat omnimodam similitudinem.in.c. nonit ille.nu.5.de iudi.fo.32.

1 Dictio rite denotat solēnitatem recte vero causam.in.c.j.§. vna vero. nu.1.de summa tri.⁊ fi.catho.fo.13.

7 Dictio pauci in quo verificaſ.in.c.latores.nu.5.de cle.excō.fo.125.

3 Dictio imo venit correctiue ad precedētia.in.c.ij.numero.9.vt lite nō contesta.fo.109.

Dictio forte non semper stat dubitatiue.ibi.nu.23.

3 Dictio presertim quomodo sumatur.in.c.licet ex suscepto.nume.11.de foro compe.fo.71.

2 Dictio vsq3 stat aliquando inclusiue ⁊ aliquādo exclusiue tantū.in.c.j. nu.6.de ordi.ab epi.fo.41.

1 Dictiones iste meum ⁊ tuum an importent dominium.in.c.j.nu.26.et nu.30.de postu prela.fo.109.

7 Dictio proprie refertur ad honestatē.in.c.primo.numero.2. de na.ex libe.ven.fo.26.

1 Dictiones iste mox statim illico quātum tempus demonstrent.in.c.q: propter.nu.17.de elec.fo.164.

2 Dictio reali qñ stat abundāter aliqñ denotat instantiā quandam cum solicitudine.in.c.super hoc.nu.5.de renun.fo.12.⁊ nu.37.

3 Dictio vicissim quid importet.in.c.j.nu.6.de mu.peti.fo.99.

Dictio incōtinenti quid importet.ibi.nu.15.

1 Dictio alius quas res includat.in.c.sedes apostolica.numero.13.de rescrip.fo.59.

1 Dictio cōtinuo importat vt non stat temporis interuallum.in.c. ceterum.nu.4.de rescrip.fo.45.

7 Dictiones olim dudū ⁊ quondam possunt significare tps preteritum presens ⁊ futurū.in.c.j.nu.3.de cleri.excō.fo.124.

7 Dictio per denotat perfectionem ⁊ augmentum rei cui additur.in.c. si constiterit.nu.13.de accusa.fo.5.

1 Dictiones vnanimiter ⁊ cōcorditer important q̄ nullus discrepauerit.in.c.bone memorie.el.ij.nu.2. de postu.prela.fo.113.

1 Dictio nulla excludit omnes actus quibus adheret.in.c. cum ad nostram.nu.5.de elec.fo.158.

6 Dictio cū copulat accessorie ⁊ copulat principaliter quod facit ad multa licet aliqñ illa dictio cum non copulat accessorie.in.c. cum marthe. nu.3.de celebra.mis.fo.210.

3 Dictio ⁊ vltra quid importat.in.c.litere tue.nu.10.de dila.fo.135.

4 Dictio necessitas cōprehendit de larga significatione vtilitatem.in.c. ⁊ si Christus.nu.1.de iureiur.fo.153.

3 Dictiones olim quondam dudum significāt tria tempora.in.c. ex parte.b.nu.2.de foro compe.fo.82.

3 Dictio maxime denotat idem in casu contrario.in.c. cum contingat. nu.6.de foro compe.fo.76.

1 Dictio imo est correctiua.in.c.innotuit.nu.5.de elec.fo.137.

2 Dictio imo quid denotat.in.c.inter corporalia. numero.13. de translatio.episco.fo.4.

6 Dictio pene ⁊ dictio quasi significant diminutionē.in.c.vestra. nu.12. de coha.cleri.⁊ mulie.fo.13.

2 Dictio vnanimiter importat quod actus fiat nemine discrepante.in c.licet.nu.1.de offi.deleg.fo.107.

6 Dictio forte ponitur dubitatiue ⁊ affirmatiue.in.c.ex parte.nu.3.de celebra.missa.fo.209.

6 Dictio alius alia ⁊c.facit positionem eiusdem qualitatis cum precedētibus.in.c.sacris.nu.2.de sepul.fo.139.

7 Dictio prorsus vel penitus importat actū fieri ipso iure etiā si fuerit iuncta cū verbo futuri tpis.in.c.in quibusdā.nu.7.de penis.fo.157.

5 Dictio presertim poniſ pro tm̄.in.c.j.nu.15.de excep.fo.2.

5 Dictio tūc denotat extremitatē tpis.in.c.sup.nu.11.de appel.fo.96.

Dictio a qñq3 est exclusiua ⁊ qñq3 inclusiua.ibi.nu.13.

3 Dictio sicut non semper denotat similitudinem.in.c. quia.v. nume.6. de iudi.fo.29.

7 Dictio presertim si stat cōparatiue stat proprie si stat taxatiue stat improprie nisi addantur alia adminicula.in.c.per tuas.el.j. numero.6. de simo.fo.78.

6 Dictio in aliquando stat augmētatiue aliquādo priuatiue.in.c.j.nu.1. de fideiuſ.fo.97.

3 Dictio p̄sertim sumiſ diuersimode.in.c.ij.nu.34.de ordi.cog.fo.147.

2 Dictio item est continuatiua ⁊ geminatiua precedentium.in.c. pastoralis.§.item.nu.2.de offi.deleg.fo.93.

6 Dictio infra quid importet.in.c.j.nu.3.de cle.coniung.fo.13.

2 Dictio tanq̄ ⁊ quasi regulariter nō sunt expressiue veritatis.in.c.solite.nu.5.de maio.⁊ obe.fo.125.

6 Dictio ex eo denotat cām immediatam:dictio ob id denotat cām mediatam ⁊ remotā.in.c.exhibita.nu.3.de rerū permu.fo.91.

7 Dictio libere importat actū non dependere a voluntate alterius.in.c. nostro.nu.2.de peni.⁊ remis.fo.163.

3 Dictio infra circa vel circiter adiuncta tempori denotat imperfectionem tēporis.in.c.ex parte.nu.3.de resti.spo.fo.183.

7 Dictio vel exponitur aliquādo pro.⁊ in.c.qualiter ⁊ quādo.el.2.nu.30. de accusa.fo.66.

7 Dictio ⁊ cetera abbreuiate scripta cōprehendit aliqua vltra precedētia.in.c.estote.nu.4.de reg.iur.fo.190.

7 Dictiones circa plus ⁊ vltra quid ⁊ quantum importent.in.c. tua nobis.nu.3.de desponsa.impu.fo.16.

6 Dictio presertim potest exponi pro maxime ⁊ pro tantū.in.c.preterea. nu.4.de censi.fo.201.

1 Dictio precise idem importat qd absolute ⁊ sine cause cognitiōe.in.c. sedo.nu.5.de rescrip.fo.45.

☞ Correctus.Adde Bal.in.d.c.ij.in fi. vbi induxit illū text.ad.q.statutū disponit qd reformationes debeant precise seruari quomodo debeat intelligi verbum precise.dicit posse argui ex illo tex.quod intelligitur sine cause discussione.sed hoc est falsum sm eum p illū tex.nam hec dictio precise non excludit legitimas defensiones.vt in.l.stipulatus sum. ff.de verbo.obli.allegat Ja.de are.ibi ⁊ dictio precise recepit determinationem legalē.l.ita pudor.C.de adul.et intelligiſ verbū precise.i.ad lrām put iacet:⁊ si opus est etiam manu militari. Item ⁊ remedio carceris.l.sacrilegij.§.fi.ff.ad le.iul.pecu.l.qui restituere.ff.de rei vendi. et qd no.in.l.sed he.§.ptor.ff.de pcura.⁊ adduco eundē Bal.in.c.cū.M. de cōsti.vbi dixit qd verba precisa pape recipiunt tacitā conditionē et interpretationē.allegat.d.l.si stipulatus.⁊ idē Bal.in.l.oēs populi.in vltima charta.ff.de iusti.⁊ iure.dixit qd male statutū recipit determinationē laudabilē.alle.d.l.si stipulatus sum.⁊ verbum p̄cise sm doctores est ac si dictū sit qd illud statutū precedat oīa alia q̄ aliter disponerent.Itē exponiſ p̄cise.i.necessario.allegat.l.sed ⁊ he.§.ptor.ff.de pcura.⁊ adduco eundem Bal.in rubri.de consti.qd vbi in statuto apponitur verbū p̄cise debet ad vnguem seruari.allegat notata in cle.ne romani.de elec.⁊ tm̄ valet dicere precise quātū omnimode ⁊ indistincte. allegat tex.in.l.semper.in.§.demōstraſ.ff.de iure immu.reuera tex. ibi vtiſ verbo abscise.⁊ glo.ibi dicit vel p̄cise ⁊ adduco eundem Bal.in.l.si causam.C.de execu.rei iudi.in.ij.col.qd virtus horū verborū videlicet qd statutū sit p̄cisum hoc est qd adeo sit stricti iuris.i.firmatū vt nullo mō possit ab eo recedi allegat not.in.l.placuit.C.de iudi.⁊ adduco eundem Bal.in.l.executionē.C.de pba.in vlti.col.statutū disponit qd accusatus teneaſ rñdere precise accusationi:reseruatis tm̄ exceptionibus sibi iste opponit exceptionē iudicis incōpetētis an talis exceptio admittatur ad contestationē litis impediendā rñdet qd sic per glo.in.l.j. de seque.pos.⁊ fruc.facit qd voluit Bal.in.l.cōmissorie.C.de pac. inter emp.⁊ ven.

tuimus.nu.5.de transac.fo.135.
Et vide in.c.super eo.nu.2.eo.titu.

1 Differentia que fit inter rescriptum priuilegium ⁊ beneficiū.in rubri.nu.2.de rescrip.fo.43.

1 Differētia inter clericos ⁊ laicos circa scientiam articulorum.in rubri.nu.6.de sum.tri.⁊ fide catho.fo.11.

2 Differētia inter fictionem ⁊ presumptionem.Anto.in.c.literas.nu.4.de tempo.ordi.fo.39.

4 Differentia est inter iuramentū ⁊ simplicē loquelā inualidā:secus si loquela est valida.in.c.debitores.nu.3.de iureiuran.fo.131.

6 Differētia que fit inter stare ⁊ sedere.in.c.j.nu.3.de vi.⁊ ho.cle.fo.2.

4 Differentia inter positiones et interrogationes.in.c.quoniam.nu.15.de probatio.fo.28.

6 Differentia que fit inter consensum ⁊ consilium.in.c.j.nu.5.de his que fiunt a prela.fo.65.

6 Differētia q̄ fit inter cōmode viuere ⁊ sine penuria viuere.in.c.j.nu.4.de institu.fo.51.

2 Differētia inter appellationē iudicialem ⁊ extraiudicialē.in.c.dilecti.nu.4.de maio.⁊ obe.fo.128.

3 Differentia an sit in aliquo inter sniam et rem iudicatā.in rubri.nu.1.de re iudi.fo.47.
Differētia an sit inter syndicum ⁊ actorem.in.c.j.nu.1.de syndi.fo.145.

7 Differentia que fit inter homagium ⁊ fidelitatem.in.c.ex diligenti.numero.1.de simo.fo.72.

1 Differentia inter obreptionem ⁊ surreptionem.in.c.cum dilecta.nu.7.de rescrip.fo.66.

3 **Difficultas** permittit id qđ alс est p̄hibitum.in.c.significasti.nu.11.de fo.compe.fo.25.

7 **Digitus** an sit membrum vel pars membri.in.c.j.nu.10.qui cleri.vel vo.fo.21.
Digitum incidens alicui an fiat irregularis.ibidem.
Digit⁹ nō est mēbrū sȝ pars mēbri.i.c.significasti.nu.10.de elec.fo.116.

1 **Dignitatē** acceptare nolēs peccat si non reperit alius idoneus.in.c.venerabilem.nu.14.de elec.fo.155.
Dignitas q̄ solet auferri per electionem nō dȝ semp dari illis quorum antecessores habuerūt illam dignitatem.ibi.nu.15.

2 Dignitates que habēt annexum ordinem presbyteratus.Anto.in.c.j.nu.2.de etate ⁊ qualita.fo.42.

7 Dignitas ⁊ potentia aduersarij an sufficiat ad p̄bādum metum.in.c.insinuante.nu.8.qui cle.vel vo.fo.22.

6 Dignitates ecclesiastice nō vadūt per viam ꝯsanguinitatis.in.c.j.numero.1.et.3.de preben.fo.23.

7 Dignitas que tribuitur persone potest ꝯferri in mortuum sed nō illa que cōsignatur vel tribuitur scietie.in.c.a nobis.el.ij.nu.8.nu.11.et nu.12.de sen.excom.fo.171.

4 Dignitas delinquētis an aggrauet delictū ⁊ quis magis puniat maior in dignitate vel minor.in.c.cum quidā.nu.1.de iureiur.fo.135.

6 Dignitas personatus ⁊ offiñ qđ sint.in.c.de multa.nu.21.de p̄bē.fo.38.
Dignitates plures nō possunt esse penes vnū qñ vnaqueq; de p se requirit exercitium seruiendi.ibidem.nu.22.

7 Dignitas quātūcunq; excellens vilescit qñ sunt in numero persone illam habētes.in.c.j.nu.4.de priui.fo.136.

7 Dignitatē quā nō hȝ si quis sibi ascribit ita punit q̄ nunq̄ poterit cōsequi dictam dignitatē.in.c.ex literis.nu.1.de cle.nō ordi.mini.fo.127.

1 Dignitas nō debet generare superbiam sed humilitatem.in proemio Gregorij.nu.2.fo.6.

1 Dignitas nō moritur.in.c.significauit.nu.4.de rescrip.fo.84.

2 Dignus quis nō presumitur ad aliquā dignitatē nisi probet.in.c.vnico.nu.6.⁊ nu.8.de seru.in or.fa.fo.40.

7 **Dilapidatio** que fit in bonis ex quib⁹ cōiecturis appareat.in.c.licet heli.nu.9.de simo.fo.77.

3 Dilationes dilatorie nō dantur reo:eo quia actor declarauit libellum ambiguum si per expressa potuit reus deliberare.in.c.litere tue.numero.1.de dila.fo.135.

4 Dilationes improbe petētes non sunt admittendi vel eis iuramentum est deferendum.in.c.nullus dubitat.nu.3.de presump.fo.116.

4 Dilationes qñ incipiūt currere.in.c.vltra tertiam.nu.6.de testi.fo.89.
Is qui habuit dilationem trium mēsium pro testib⁹ in eadē p̄uincia existentib⁹ an habebit aliam dilationem sex vel nouē mensiū pro testibus in longinquo existentibus.ibidem.nu.7.
Dilationi quarte an sit locus in exceptionibus p̄bandis.ibi.nu.9.

5 Dilationes sunt minuende maxime qñ cā est cōmissa breui tpe terminādā.in.c.super.nu.16.et.18.de appel.fo.97.
In summarijs etiam causis nō sunt dande tam breues dilationes infra quas partes non possint docere ius suum.ibidem.nu.19.

5 Dilationes date an possint reuocari sine cause cognitione vel qñ.in.c.significāte.nu.7.de ap.fo.136.

5 Dilatio data ex partiū cōsensu nō pōt altera parte inuita reuocari.in c.significante.nu.4.⁊.7.de ap.fo.eodem.
Dilatione vel termino pēdente potest iudex statuere aliū terminū vel dilationem ad aliū actū successiue explicādum eidem parti vel alteri: q: non tendit in p̄iudicium prime dilationis.ibidem.nu.9.

3 Dilationes dilatorie nō dātur qñ reus habuit copiā rescripti:sed an in causa criminali.in.c.ij.nu.6.et.9.de dila.fo.133.et seq.
Dilatio solet dari reo pro amicis ꝯsulendis.ibidem.nu.11.fo.134.
Dilationes quo casu dātur ad ꝯsulendum aduocatum.ibidem.nu.17.
Dilationes deliberatorie nō dātur actori in principio cause.ibi.nu.13.
Dilationes an sint dāde iudice sedente pro tribunali.ibidem.nu.14.
Dilationes date sine cause cognitione an valeant.ibidem.

3 Dilationes nō sunt abbreuiande qñ agitur de reb⁹ ecclesiasticis secus si de prophanis.in.c.j.nu.4.de dila.fo.132.
Dilatio quid sit ⁊ quotuplex sit.ibidem.nu.15.fo.133.
Dilatio an possit dari a iudice parti nō petenti.ibi.nu.16.

4 Dilatio p̄batoria dr peremptoria.in.c.13.nu.4.de p̄ba.fo.22.

2 Dilationes iuris possunt abbreuiari qñ causa est cōmissa decidi infra breuem terminum.in.c.de causis.nu.6.de offi.deleg.fo.74.

5 Dilationes possunt ⁊ debēt abbreuiari cū cause cognitione.in.c.qđ ad consultationem.nu.17.de re iudi.fo.64.

4 Dilatio dȝ dari breuis ⁊ causa cognita sup reprobatione facienda:et reprobatio est causa.in.c.13 dilectus.nu.4.de testi.fo.82.

3 Dilationes dantur reo licet habuerit terminum peremptorium infra quē ob publicam vtilitatem non potuit interesse.in.c.exposuit nobis.nu.1.et.2.de dila.fo.136.
Dilationes sunt dande ad consulendos eos qui sunt informati ⁊ quos causa tangit.ibidem.nu.7.

7 **Diocesis** dicitur parochia epoꝝ.in.c.parochianos.nu.1.de sen.excom.fo.166.

2 Diocesis tota de iure et regulariter spectat ad ep̄m ipsius.in.c.graue.nu.2.de offi.ordi.fo.123.

6 Diocesis appellatur parochia epi.in.c.apostolice.nu.7.de do.fo.107.

6 Diocesis est parochia epi.in.c.qm̄.nu.2.de deci.fo.147.

1 **Directe** qui nō pōt aliquid facere nō pōt etiā indirecte.in.c.dudum.el.ij.nu.17.de elec.fo.177.

2 **Discipulus** debet tueri ⁊ defendere opinionem magistri sui.in.c.oēs.nu.2.de maio.⁊ obe.fo.125.

7 **Disparitas** diuitiarū ⁊ nobilitas excludit parētes et p̄pinquos a testimonio in matrimoniali causa.in.c.videtur.nu.6.qui matri.accu.pos.fo.44.
Disparitas qualis esse dȝ satis remittitur arbitrio iudicis.ibidem.

6 **Discretio** solet peruenire post annos pubertatis.in.c.cum virum.nu.2.de regu.fo.159.

7 **Dissimulatio** inducit ꝯsensum.in.c.qm̄.nu.1.ne prelati vices suas.fo.83.

7 **Disiunctiua** qñq; capitur ⁊ idem operat qđ copulatiua.in.c.ex literis.nu.7.de spon.fo.4.

1 **Dispensatus** in minori dignitate nō videtur dispēsat⁹ ad maiorem.in.c.cum vintoniensis.nu.8.de electio.fo.145.

2 Dispensatio an aliquo casu late interpretatur.in.c.literas.nume.7.de fil.presby.fo.56.

7 Dispensari potest cum homicida circa habendū beneficium curatum per papam non curatum vero per ep̄m.in.c.henricus.nume.3.4.et.7.de cle.pug.in duel.fo.103.

6 Dispensatus a papa super pluralitate beneficioꝝ causa cognita est tutus apud deum:alс secus.in.c.extirpande.in repeti.§.qui vero.nu.43.de prebendis.fo.44.

7 Despōsari dicitur tam in matrimonio de p̄senti q̄ in matrimonio de futuro.in.c.veniens.el.ij.nu.4.de sponsa.fo.7.
Desponsatio ⁊ sponsus quid significent.ibidem.

6 Desponsatus vt possit promoueri ad dignitates an possit promoueri ad ep̄atum.in.c.dilectus filius.nu.1.de conces.preben.fo.62.
Dispensatio est quid odiosum.ibidem.
Dispensatus vt possit esse ep̄s nō poterit p̄moueri ad archiep̄atū ⁊ sic de maioribus.ibidem.

2 Dispēsatus ad sacros ordines nō intelligitur dispēsatus ad beneficiū curatum.Anto.in.c.literas.nu.6.de fil.p̄sby.fo.56.

☞ Correctus. Istud idem voluerunt Jo.mo.Archi.Jo.and.Pe.de ancharā.Domi.de sancto Gemi.in cap.j.de fil.presby.lib.vj.idem voluit Domi.in.c.ij.eo.ti.⁊ lib.et in.c.13 canon.in princ.de elec.lib.vj.Old.ꝯsi.ccxv.incip.puncta breuia.in.iiij.col.do.Cōpo.in.c.cum in cūctis.§.inferiora.de elec.Spec.in titu.de leg.§.si.in ver.quid si dispēsatum.Feli.in c.postulasti.in.xviij.col.de rescrip.⁊ vide glo.in clemē.gñalem.de eta.et quali.⁊ do.Abb.in.c.pro illoꝝ.de preben.vbi tenet hanc partem glo.⁊ Abb.in cle.vt hi qui.de eta.⁊ quali.Cōtrariū videt sentire Jo.cald.in c.j.de fil.presby.allegās Inno.in.c.si.eo.titu.sed dicas dictū coꝝ p̄cedere in bñficio simplici.nec ob.c.accepimus.de eta.⁊ quali.vbi approbat⁹ ad ordinē videt approbatus ad bñficium ordinis ꝯsecutiuū q: ƒm do.Anto.ibi:illud est verū in minori vel simili:sed in maiori vel separato nō:⁊ ꝯsultus seu requisitus vt ꝯsulerem nolui quia cōis opi.est vt non videatur dispēsatus per rōnes allegatas in p̄allegatis locis.

Dispensare

2 Dispositio.c.j.de 2stit.lib.vj.loquit qñ lex ex toto tolleret statutum vel consuetudinẽ.in.c.2stitutus.nu.9.de resti.in integ.fo.163.

7 Dispositio.c.oipotens.supra eo.loquit qñ pendebat accusatio seu denuntiatio actualiter.in.c.meminimus.nu.9.de accu.fo.56.

6 Dispositio.c.quia propter.de elec.solũ habet locum in ecclesijs cathedralibus et regularibus collegiatis.in.c.vnico.nume.18.in fi.vt eccle.benefi.sine di.fo.73.

4 Dispositio.l.in 3ctibus.C.de nõ nume.pecu.an habeat locũ in ecclia.in.c.si cautio.nu.8.de fide instru.fo.112.

7 Dispositio.c.licet.de spon.duo.an ad precedentia matrimonia trahatur.ibidem.nu.6.fo.17.

5 Dispositio.l.fi.C.de tẽpo.appel.loquit in restrictione termini ⁊ nõ in prorogatione.in.c.ex rõne.nu.8.de appel.fo.94.

6 Dispositio.c.j.de locato.an habeat locum in omnibus studijs.ibidem.nume.10.fo.86.

6 Dispositio.§.nunc vidẽdum.in.l.si certo.ff.cõmo.loquitur quãdo recipiens expresse promisit se prestaturum estimationem.in.c.vnico.nu.24.de commo.fo.80.

1 Dispositio.c.ecclesia vestra.de elect.an habeat locum in omnibus electionibus:vel in alijs negotijs explicãdis per vniuersitatem vt ad illorum validitatem non sufficiat maior pars cõparatione aliarum partium sed requiratur maior pars totius vniuersitatis seu capituli.ibidem.nume.4.fo.170.

7 Dispositio.c.ad falsarior.de crimine falsi.hʒ locum si lre papales gratiose reperiantur false si vero sunt lre de iustitia ꝓcedit.c.accedens.eo.titu.ibidem.in.d.c.accedens.ibi.nu.5.fo.119.

1 Dispositio.c.pastoralis.de rescrip.hʒ locuʒ vbicũqꝫ 2tingit dubitatio tam sup facto ꝙ super iure.ibidem.nu.5.fo.55.

7 Dispositio.c.si.qui fil.sint legi.loquit qñ suberat impedimẽtũ lege canonica tantum.ibidem.nu.5.fo.43.

5 Dispositio.c.si qs eps.vi.q.loquit in epis ꝓuincie cognoscẽtibus ordinario iure ⁊ nõ delegato.in.c.non potest.nu.14.de re iudi.fo.50.

1 Dispositio.c.pia.de excep.lib.vj.hʒ locũ in iudicio agitato coram ordinario.in.c.dilectus filius.nu.9.de rescrip.fo.72.

2 Dispositio legis fina.C.in quibus causis resti.in integ.nõ est neces.nõ habet locum in prescriptionibꝰ iudicialibus.in.c.beneficio.nu.3.de restitutio.in integ.fo.164.

7 Dispositio.c.qd dilectio.hodie remanet si hodie papa dispẽsaret vt distantes a tertio aut quarto gradu possint 3here adinuicẽ.in.d.c.qd dilectio.nu.8.de 2sangui.⁊ affi.fo.32.

4 Dispositio.c.sicut nobis.de testi.habet locũ siue snia sit talis ꝙ trãseat in rẽ iudicatam siue non.ibidem.nu.8.titu.eo.fo.44.

4 Dispositio.c.licet dilectus.de testi.nec solũ habet locum circa psonas testiũ sed etiam circa dicta.ibidem.nu.2.fo.80.

4 Dispositio.c.fi.de testi.an habeat locum in inquisito ⁊ denũtiato.ibidẽ.in.d.c.fi.nume.7.fo.89.

6 Dispositio legis bene a zenone.C.de quadri.prescrip.qñ habeat locũ.in.c.ij.nu.6.de reb.eccle.non alie.fo.74.

☞ Corsetus.Adde ꝙ dicta lex bene a zenone ꝙ vult ꝙ non habeatur regressus 3 ementẽ a principe:vel ad habẽtem cãm a fisco nõ habet locũ nisi in imperatore nõ aũt inferiore a principe sm Bald.in.c.ad aplice.de re iudi.li.vj.limita nisi princeps i territorio suo regalia ⁊ iura fiscalia a papa vel ab imperatore habeat vel non recognoscat superiorẽ vel possedisset regalia ⁊ iura singularia fiscalia per tm̃ tempus cuiꝰ initij memoria non extaret.c.super quibusdã.§.preterea.de vbo.signifi.l.hoc iure.§.ductus aque.ff.de aqua quoti.⁊ esti.faciũt not.per Bar.in.l.ij.C.de iure fis.vel sit liber ppls.Bar.in.l.j.C.de bo.va.lib.x.nam iudicatur de inferiori principe non recognoscente superiorẽ sicut de imperatore sm Bar.in.l.infamẽ.ff.de pub.iudi.⁊ in.l.hostes.ff.de cap.⁊ Bald.in.c.cum venissent.de eo qui mit.in pos.Innoc.in.c.cum.p.tabellio.de fide instru.⁊ Abb.in.c.que in ecclesiarũ.de cõstitu.Scdo non habet locum dicta.l.bene a zenone.qñ princeps non possedit rem alienatã sm Bar.in.l.fi.C.si cõtra ius vel vti.publi.Tertio nõ hʒ locũ.d.l.bene a zenone.quãdo princeps esset in mala fide:vt quia scit rem esse alienam.glo.no.in.l.j.C.de ven.re.fis.lib.x.⁊ in.l.ij.C.de cõ.re.ali.Abb.in.c.ij.de rebus eccle.nõ alie.Quarto modo habet locũ.d.l.bene a zenone.nisi cõstet ꝙ princeps velit vti plenitudine potestatis sm Bal.in proe.decret.refert tñ do.meus in.c.ij.de reb.eccle.nõ alie.in ciuitate Mantue se cõsuluisse quod.d.l.bene a zenone.ꝓcedit in absoluta potestate imperatoris.et alleg.Ange.formaliter hoc dicentem in.d.l.bene a zenone.et Bal.in.l.multũ.C.de cõ.re.ali.dixit tamen do.meus Barba.in.d.2silio ꝙ papa de plenitudine potestatis potest vti priuilegio illius legis ⁊ olim fecit hoc Gregorius contra quosdã ciues Perusinos.ita refert Ange.in.l.omnes.C.de quadri.prescrip.⁊ in.l.item si verberatum.ff.de rei vendi.Quinto non habet locũ.d.l.bene a zenone.quãdo vẽditur res nomine creditoris sm Bald.in.d.proe.decre.et vide Cy.in.l.fin.C.si aduer.fis.Sexto non habet locum.d.l.in rebus ecclesiasticis sm Archi.xxiij.qd.si.c.conuenior.Septimo non habet locum in rebus ecclesie alienatis a principe vel fisco.glo.xij.q.ij.c.quicũqꝫ militum.⁊ in.c.ij.de re.eccle.nõ alie.⁊ ibi Abb.nuũ.7.⁊ vide glo.xvj.q.iij.c.placuit.quam alleg.Jo.de imol.in.d.c.ij.Octauo non habet locum in minore qr minor potest petere restitutionẽ in integrum.l.j.C.si aduer.fis.sm Ang.in repeti.l.j.C.de fide instru.⁊ iur.ha.fis.lib.x.Nono nõ hʒ locum qñ princeps alienat ante traditionem sʒ Bald.in.c.j.§.fi.de no.for.fideli.voluit hoc Mar.lauduñ.in tract.suo de principibus.in.ij.col.voluit Bal.in.l.fi.C.de iure emp.vbi tex.dixit ꝙ si emphyteota alienat rẽ emphyteoticã incõsulto dño ⁊ nõ tradidit possessionẽ quod non cadit n iure suo.voluit idem Bal.in.c.j.in.§.aut si libellario.qui.mo.feu.amit.refert do.meus Barba.in.c.epi.de reb.eccle.non alie.dicit tñ do.Abb.in.d.c.ij.vlt.3.qd speciale est in principe vt si habet rem cõem cum priuato possit tũc de illa in totuʒ disponere ⁊ satisfacere priuato de estimatione:ergo secus vbi nõ dat illa cõmoditas.alleg.glo.in.d.l.ij.⁊.d.l.j.quas dicit esse not.pro intellectu.d.l.bene a zenone.

5 Dispositio.c.fi.de prescrip.an se extendat ad prescriptiones precedentes.ibidem.nu.36.fo.46.

4 Dispositio.c.decet.de immu.eccle.lib.vj.habet locum in arbitrio.in.c.quintauallis.nu.35.de iureiuran.fo.147.

4 Dispositio.c.verum.de iureiuran.an habeat locuʒ in omni coactione.ibidem.nu.3.fo.138.

2 Dispositio.c.volentes.de offi.leg.an habeat locum in legato non rõne dignitatis sue:sed rõne persone:vel ecõtra.ibidem.nu.5.fo.109.

7 Dispositio.c.j.habet locum etiam si sit separatio facta quo ad torum ⁊ mutuã seruitutem.in.d.c.j.nu.2.de dona.inter vi.⁊ vxo.fo.47.

1 Dispositio.l.quod meo.ff.de acqui.pos.loquit qñ ille q tradidit verbo et oculo erat in possessione.in.c.ex lris.nu.10.de 2sue.fo.93.

4 Dispositio.c.dilecto.de testi.habet locum etiaʒ si pars habet duos testes.ibidem.nu.4.fo.75.

Dispositio.d.c.dilecto.habet locũ etiam in cã criminali.ibidem.nu.5.

Dispositio.d.c.dilecto.habet locum etiam in vno iudice et in persona impetrantis.ibidem.nu.14.

7 Dispositio spãlis nõ dr superflua ex hoc qd 2tineatur sub generali qr per eam plus tenet.in.c.si aduersus.nu.1.de here.fo.91.

5 Dispositio nõ solũ extẽdit ex idẽtitate rõnis:sed etiam casus exceptꝰ.in.c.cum dilecta.nu.6.de 2fir.vti.vel inuti.fo.141.

2 Dispositio an cẽseatur realis ex eo qd est facta expresso nole dignitatis tñ vel an cẽseatur personalis ex eo qr est facta expresso nole proprio vel expresso tam nole dignitatis ꝙ nole proprio.in.c.qm̃.nu.8.⁊ nu.16.de offi.de leg.fo.79.

1 Dispositio penalis debet large iterpretari si aliter nõ haberet effectũ in.c.bone memorie.el.j.nu.3.de postu.prela.fo.111.

6 Dispositio penalis debet excedere ꝓpriũ casum.in.c.nõ magno.numero.10.ne cle.vel mona.fo.237.

In penalibus nõ est recedendũ a verbis dispositionis maxime qñ pena imponit ipso iure.ibidem.nu.10.

7 Dispositio debet intelligi cum aliquali impropietate pro vitãda absurditate vel dslatione aliarum regularum.in.c.j.nume.5.de clandesti.desponsa.fo.16.

3 Dispositio generalis nõ extendit ad ea que spãli nota sunt digna.in.c.verum.nu.22.de foro cõpe.fo.64.

5 Dispositio penalis extendit ad limites rationis expresse.in.c.j.nu.15.de re iudi.fo.48.

6 Dispositio generalis limitatur per specialem.in.c.immunitatẽ.nu.7.de immu.eccle.fo.235.

2 Dispositio penalis loquens de vero extẽditur ad fictũ.Anto.in.c.literas.nu.2.de tempo.ordi.fo.29.

2 Dispositio an sit realis vel psonalis magis attendit subiecta materia ꝙ expressio verbor.in.c.quãto.nu.3.de transla.epi.fo.5.

7 Depositio verbalis ab ordine dicitur degradatio:⁊ i ea requiritur numerus epor:non autem in actuali.in.c.qualiter et quando.el.ij.nu.10.de accusa.fo.65.

6 Dispositio 2cernens vniuersos extenditur ad singulos.in.c.interdicimus.nu.2.de decimis.fo.155.

6 Dispositio odiosa sup quasi 3ctu nõ extendit ad purum 3ctuʒ:nec ecõtra.in.c.cũ ecclesia.nu.7.de immu.eccle.⁊ cemi.fo.226.

7 Dispositio cõcernens tẽpus guerre videt cõcernere tẽpus treuge.in.c.significauit.nu.1.de iude.fo.87.

Dispositio loquẽs psonaliter 2cernẽs actũ psone cõprehendit nedum facientem sed etiam mandantem.ibidem.nu.2.

1 Dispositio penalis extẽdit ex idẽtitate rõnis vt seruetur dispositio nõ quo ad penã.in.c.qr nonnulli.nu.10.de rescrip.fo.89.

2 Dispositio nõ variat vbi remanet eadẽ cã in substãtia licet aliquod accidẽs variet.in.c.inter corporalia.nu.12.de transla.epis.fo.4.

2 Dispositio vbi nõ est reseruata qñ videat cõcessa inferioribus.Ant.in c.ij.nu.10.de biga.fo.62.

6 Disposita in monachis ⁊ abbatibus tensentur disposita in monialibꝰ et abbatissis:sed non econtra.in.c.ea que.nume.5.et.6.de statu monachorum.fo.183.

6 Dispositum in casu vero non extenditur ad casum fictum in penalibꝰ etiam si ista duo aliquando reperiãtur parificata.in.c.ioannes.nuũ.5.de cleri.coniuga.fo.19.

Domicilium cẽsetur quis in alio loco ꝯstituere immediate qñ vẽdit bona in loco vbi prius habitabat ⁊ emit possessiones in loco vbi vult vel incipit habitare ⁊ sic ex coniecturis apparet.ibidem.nu.8.

6 Domiciliũ qs mutãdo eximit se a iurib⁹ spũalib⁹ in quibus priori ecclesie erat obligatus.in.c.ad apostolice.nu.2.de decimis.fo.148.

3 Domicilium vtrũ quis sortiat ex assidua ꝯuersatiõe in aliquo loco vel si hʒ maiorem partem bonoꝝ vel ex alijs de quib⁹ in.c.ex parte.B.nu.8.de foro compe.fo.82.

Domiciliũ quis sortit rõne rei site in alio loco respectu illius rei ideʒ rõne ꝯctus.ibidem.nu.9.

1 Domiciliũ quis nõ sortitur rõne domus quã possidet in aliquo loco.in.c.dilectus filius.nu.3.de rescrip.fo.76.

1 Domiciliũ quis sortitur ratione beneficij.in.d.c.dilectus filius.numero.1.de rescrip.fo.eodem.

2 **Dominiũ** rei nõ statim ꝑdit per sñiam latã ꝯ aliquẽ.in.c.quãto.nu.14.de transla.epis.fo.6.

3 Dominium positũ in bello intelligit de directo siue vtili secus in alijs dispositionibus.in.c.ceterũ.nu.18.19.20.de iudi.fo.20.

Dñium vtile vel directũ an acquiratur per prescriptionẽ.ibid.nu.20.

6 Dominium rerum ecclesiasticaꝝ est penes deum.in repeti.c.cum esses.nu.29.de testa.fo.118.

6 Dominium nõ trãsfert in emptorẽ nisi vẽditor ꝯstituit se eius nomine possidere quo casu per constitutum transfertur dñium.in.c.fi.nu.8.de precarijs.fo.78.

3 Dñium rerũ ecclesiasticaꝝ quo casu dicitur esse penes epm.in.c.olim el.j.nu.21.de resti.spo.fo.108.

3 Dñium vtile qđ hʒ ecclesia in re quã tenet in ephyteosim non perdit per nõ solutionem canonis.in.c.j.nu.18.de do.⁊ ꝯtu.fo.195.

3 Dñium semel ꝓbatũ p̃sumit semꝑ fuisse ꝯtinuatum.idem est de possessione.in.c.cum ecclesia.nu.19.et.20.de cau.pos.⁊ ꝓprie.fo.154.

3 Dñium nõ ꝓbat ꝑ famã.in.c.cũ ad sedẽ.nu.20.de resti.spo.fo.187.

6 Dñium fideicõmissi vniuersalis an trãseat in fideicõmissariũ citra aliquam restitutionem.in.c.raynaldus.nu.26.de testa.fo.128.

2 Dñium quõ probetur.in.c.super hoc.nu.26.de renun.fo.13.

2 Dñium transfert absq; traditione in societate oĩm bonorũ in legato. secus in legato rerum incorporalium.in.c.inter corporalia.nũi.29.de transla.episco.fo.5.

7 Dñium transit in ecclesiã ex titulo solo sed possessio non nisi corporaliter accipiatur.in.c.pastoralis.nu.4.de priuile.fo.93.

5 Dñium potest trãsferri in aliũ citra aliã traditionẽ si ꝯsuetudo hoc dictauerit.in.c.cũ causa.nu.16.de re iudi.fo.56.

1 Dñium transfert absq; traditione si res erat penes ꝯtrahentem.in.c.ex literis.nu.13.de ꝯsuetu.fo.94.

6 Dñium difficillimũ est ꝓbare.in.c.epi.nu.1.de re.eccle.non alie.fo.74.

5 Dñium directum ꝑ vsucapionẽ acquirit per prescriptionem vero dilate.vt in rubri.nu.4.de prescrip.fo.20.

Dñium an acquirat vtile vel directũ vel vtrũq; ex prescriptione.ibid.

1 Dñium nõ acqrit sine traditione vel vsucapione intelligit circa tẽporalia.secus tñ est in spũalibus.in.c.cum.ad.nu.31.de ꝯstitu.fo.30.

6 Dñium ꝓbat ex eo q̄ qs ꝓbat se percepisse fructus tãto tpe qđ sufficit ad prescribẽdum.in.c.cum ꝯtingat.nu.2.de decimis.fo.152.

5 Dñium rei an perdat per sñiam latã super illa re.in.c.cum aliquibus.nu.13.de re iudi.fo.54.

3 Dñium rei si petatur nõ sufficit allegare possessionẽ.in.c.in causa.numero.1.et.3.de cau.pos.⁊ ꝓprie.fo.164.

3 **Dominus** an excõicetur ꝑ contumaciã ꝓcuratoris.in.c.j.nu.34.vt lit.nõ ꝯtest.fo.108.

4 Dñs ꝯstituẽs dotẽ vel donationẽ ꝓpter nuptias seruo vel ancille videtur ei ꝯferre libertatẽ.in.c.illud quoq;.nu.11.de presump.fo.120.

2 Dñs semel semꝑ presumitur dñs nisi ꝓbet ꝯtrariũ.in.c.preterea.el.ij.nu.3.de transac.fo.135.

2 Dñs illius loci si vult illũ locuʒ subijcere alterius dñio possunt homines illius loci ꝯdicere.in.c.dilecti.nu.1.de maio.⁊ obe.fo.128.

6 Dñs in dubio presumit ille qui possidet.in.c.j.nu.2.et.4.de religiosis domibus.fo.183.

7 Dñs ꝯsentiens alienationi de re sua sibi ꝓindicat.in.c.nuper a nobis.nu.7.de dona.inter vi.⁊ vxo.fo.49.

3 Dñs an cogatur iurare de calũnia si ad hoc dedit procuratorem.in.c.ceterum.nu.2.de iura.calum.fo.127.

1 Dñs quibus denegatur accessus rei sue licitum est frangere ostia.in.c.cum vintoniẽsis.nu.14.de elec.fo.145.

2 Dñs q ex facto ⁊ dolo ꝓcuratoris sentit dãnũ potest primo agere ꝯtra procuratorẽ qui si extiterit nõ soluẽdo restituet in integrũ:secus si procurator fuit negligẽs.in.c.ij.nu.17.et.19.de resti.in integ.fo.156.

1 Dñio rei sue quis priuatur ꝓpter vtilitatẽ publicã.in.c.cognoscẽtes.nu.3.de ꝯstitu.fo.17.

3 Dñs tenetur de violẽtia illata a suis hoibus idem ecclesia a suis clericis.in.c.j.nu.2.et.6.de resti.spo.fo.165.

Dñs an ⁊ quibus casibus teneatur ex delicto sue familie.ibidem.nu.6.

3 Dñs vel alius eius loco si per subditos nõ fuerit admissus censet sua possessione spoliatus.in.c.significauerunt.nu.4.de iudi.fo.45.

2 Dominus rei ⁊ ille qui pretendit habere aliquod ius cõsuetudine vel prescriptione acquisitum si simul ꝯcurrant ad vsum illius rei que forte ambobus non sufficit est preferendus verus dominus.in.c.dilecti filij.nu.7.de arbi.fo.169.

4 Dñs pro hoibus suis potest agere q̃uis tales homines sint liberi.in.c.licet.nu.13.de proba.fo.22.

Dñs nõ potest agere ꝓ furto cõmisso subditis suis.ibi.nu.14.

5 Dñs an possit agere pro iniuria furto vel turbatione illatis subditis vel colonis.in.c.dilectus.nu.5.de appel.fo.123.

3 Dñs nõ habet iurisditionem in illos qui ibi seruiunt.in.c.cum cõtingat.nu.3.et.20.de foro compe.fo.76.

1 Dñs si ratificauit gesta per falsuʒ ꝓcuratorem nõ põt vlterius cõtradicere.in.c.ex parte decani.nu.8.de rescrip.fo.81.

3 Dñs an quis presumat nũc ex eo q: probatur olim dñs tam si neget se dñm q̃ si asserat tam in prophanis q̃ in beneficialibus.in.c.cuʒ ad sedem.nu.18.de resti.spo.fo.187.

Domus si est data in pignus et ipsam habitauerit creditor quõ ⁊ qualem pẽsionem computabit in sortem.in.c.cum ꝯtra.nu.10.⁊.c.seq.in vlti.no.de pigno.fo.96.

3 Dñs feudi habet iurisditionem ordinariã in vasallos.in.c.verũ.nu.5.de foro compe.fo.63.

Dñs feudi hʒ iurisditionẽ ordinariã i clericos nisi agat criminaliter: nam tũc absoluere ⁊ ꝯdẽnare pertinet ad prelatum.ibi.nu.17.

6 Domus cõis si ꝓpter vni⁹ delictũ venit in parte delinquẽtis destruẽda an innocẽs habeat aliquod remediũ si eius pars ꝓpter demolitionẽ alterius venit dãnificata.in.c.sacris.nu.4.de sepul.fo.139.

6 Donator an ⁊ qñ teneat de euictione remissiue.in.c.inter cetera.numero.8.de preben.fo.29.

3 Donatario an acquirat possessio per solutionem pẽsionis rei donate.in.c.cũ venissent.nu.1.et.11.de resti.spo.fo.173.et seq.

6 Donans aliqua bona alicui collegio vel monasterio si inde postea exiuerit an et quo casu recuperet bona illa donata.in.c.quod a te.nũi.4.de cleri.coniuga.fo.14.

6 Donare prohibitus nõ cẽsetur ꝓhibitus donare animo remunerãdi.in.c.per tuas.nu.6.de dona.fo.104.

In donationibus fit latissima interpretatio.in.c.cũ dilecti.nu.1.eo.tit.

4 Donatio alicuius rei multo tpe facta inducit in ecclesiã obligationeʒ in futurũ.in.c.veniẽs ad nos.nu.2.de testi.fo.45.

6 Donator an et quo casu teneatur de euictione.in.c.fi.nu.10.de emp.et venditione.fo.85.

5 Donat recte aliqđ famulo vel alteri nũtio portãti signum vel sigillum alicuius:⁊ ille q vigore talis signi aliquid dat excusat intellige in his q̃ sunt leuis preiudicij vel nisi talis persona verisimiliter signũ subtraxerit.in.c.significauit.nu.7.de appel.fo.117.

7 Donatio facta ecclesie sub modo de aliqua re:res donata statim efficitur ecclesie nec reuocat modo nõ seruato nisi in ꝯctu fuerit expressum.in.c.verum.nu.1.de condi.appo.fo.19.

Donator potest in donatione quã facit ecclesie ꝯditionẽ seu modũ apponere etiam ꝯctus resolutiuum.ibidem.nu.2.

Donator laicus an donationem factam ecclesie ꝓpria autoritate possit reuocare.ibidem.

Donatio facta ecclesie an possit reuocari ꝓpter cõditionẽ non seruatã per prelatum.ibideʒ.nu.3.

4 Donatio Constantini facta ecclesie valet.in.c.inter dilectos.nume.11.de fide instru.fo.103.

6 Donatio inofficiosa reuocatur tñ respectu legitime:sʒ testamẽtũ reuocat in totum.in.c.raynutius.nu.22.de testa.fo.126.

7 Donatio remuneratoria inter virum ⁊ vxorem valet etiã nõ expectata morte alterius ꝯiugum quia non est simplex donatio.in.c.cum in ecclesie.nu.4.de simo.fo.70.

4 Donatio oĩm bonoꝝ p̃ntium ⁊ futuroꝝ facta ecclesie valet.in.c.presentia.nu.2.de proba.fo.14.

6 Donatio causa mortis in qua est positũ pactum de nõ reuocãdo trãsit in vim donationis inter viuos.in.c.fi.nu.4.de precarijs.fo.78.

6 Donatio facta solo p̃lato de rebus ecclie an valuerit attẽdit quãtitas rei ⁊ loci ꝯsuetudo.in.c.ceterum.nu.1.de dona.fo.104.

Donatio facta per prelatũ alicui suo amico vel ꝯsanguineo valet si est cõsuetudo q̄ possit facere.ibidem.nu.3.

5 Donatio facta per epm de bonis ecclie cũ ꝯsensu capli valet.in.c.cum inter.nu.19.de re iudi.fo.61.

6 Donatio centesime vel quinquagesime quã fecit eps potest per successorem reuocari si ex ea resultabat ecclesie detrimentuʒ.in.c.apostolice.nu.1.de dona.fo.106.

Donationes plures facte vni quarũ q̃libet nõ excedit summã ⁊ sic non requirit insinuationẽ oẽs vero simul coaceruate excedũt summã attendetur ista cumulatio ⁊ requirũt insinuacionem.ibi.nu.5.fo.107.

Donationes plures facte vni quarũ oẽs de per se nõ indigẽt insinuatione:sed omnes simul sic an defalcentur oẽs vel vna ad hoc vt reducãtur ad summã iustam.ibidem.nu.10.

6 Ecclesia est obligata creditoribus inquantum est meliorata: licet plus fuerit expensum.in.c.quod quibusdam.nu.9.de fideius.fo.99.

6 Ecclesia an teneatur soluere collectas seu alia onera pro possessionib⁹ ei collatis pro quibus anteq̃ ad ecclesiam peruenissent soluebantur talia onera.in.c.ex literis.nu.12.de vi.z bo.cle. fo.9.

5 Ecclesia prescribit rem priuati per spatium.xxx.annorum cum bona fide et sine titulo cum titulo vero per spatium.x.annorum. in.c. sanctorum. nu.1.z.5.de prescrip. fo.23.

6 Ecclesia parochialis que dicatur et quis dicatur parochianus.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.10.z.11.de preben.fo.40.

3 Ecclesiam aliquam fundans siue dotans non per hoc dicitur dominus. in.c.examinata.nu.16.de iudi.fo.39.

6 Ecclesia interdicta gaudet immunitate ecclesiastica.in.c.ecclesie. nu.8. de immu.ec.fo.234.

Ecclesia vsq; ad q̃tum circuitum circũ circa gaudeat immunitate ecclesiastica. ibi.nu.10.

3 Ecclesia vniuersalis non potest errare.in.c.j.nu.14.de iudi.fo.4.

5 Ecclesia parochialis siue baptismalis pot pertinere ad ius monachorum.in.c.ex transmissa.nu.2.de prescrip.fo.28.

6 Ecclesia potest inire mutuum et pro eo pignus capere etiã cessante vtilitate ecclesie dummodo insit necessitas illius qui exigit mutuum. in.c. j.nu.2.de feudis.fo.91.

6 Ecclesia dz respõdere epo in cui⁹ diocesi est de procuratorib⁹ quarterii decimarum z aliis episcopalibus.in.c.olim.nu.1.z.3.de censi.fo.203.

Ecclesia q̃ sit in diocesi incumbit onus probandi epo. ibi.nu.2.

6 Ecclesie possunt consecrari tam diebus festis q̃ non festis.in.c.tua. nu me.1.de conse.ec.vel al. fo.206.

6 Ecclesie vni si datus fuerit fundus vt ipsa aleret dantem in vita sua: licet ille fundus casualiter periret adhuc ecclesia tenetur ad alendum. in c.exhibita.nu.5.de rerum permu. fo.81.

3 Ecclesia restituit in integrũ corã iudice ecclesiastico sz qd si petit reductionẽ ad bonũ virũ.in.c.cũ sit generale.nu.10.z.11.de fo.cõpe.fo.65.

Ecclesia non potest punire illum qui commisit delictum in ea: secus si aliquis rapuit bona ecclesie.ibi.nu.27.

Ecclesia põt se impedire vbicũq; non reperit alius iudex.ibi.nu.29.

6 Ecclesia potest edificari intra parochiam ex causa puta quando aliqui sunt nimis distantes ab ecclesia parochiali. in.c. ad audientiam. nu.1. de eccle.edi. fo.220.

Ecclesia parochialis non debet construi infra parochiam alterius ecclesie sine causa. ibi.nu.2.z.3.

Ecclesiam fundans potest precise compelli ad eam dotãdam.ibi.nu.5.

Ecclesia põt ex magna necessitate construi sine dote.ibi.nu.7.

Ecclesia etiam sita infra parochiam alterius non presumitur subiecta nisi ecclesie cathedrali z asserẽti 9triũ incũbit onus probandi.ibi.nu.8.

Ecclesiam dotans ex redditibus beneficij sui acquirit iuspatronat⁹ illi beneficio z non consanguineis suis.ibi.nu.12.

2 Ecclesia qñcũq; restituit aduersus necessariam probationem omissam etiã cõtra aliã ecclesiã.in.c.auditis.nu.16.18.de resti.in integ. fo.157.

Ecclesia minor z ciuitas equiparant z etiam imperium.ibi.nu.10.11.13.

Ecclesia restituitur in integrum aduersus prescriptionem contra eam factam.ibi.nu.12.

Ecclesia restituitur aduersus lucrum cessans. ibi.nu.15.

Ecclesia restituitur aduersus delictum prelati in iudicijs. ibi.

Ecclesia si restituitur aduersus priuatum an priuatus restituat aduersus ecclesiam.ibi.nu.17. fo.158.

6 Ecclesia q̃ secundũ q̃ ruit reficit nõ dicit eadẽ ecclesia: z ideo op⁹ est q̃ iterũ reconsecret.in.c.proposuisti.nu.8.de conse.ec.vel al.fo.206.

Ecclesia polluta vl' execrata an altare sit pollutũ vl' execratũ.ibi.nu.10.

Ecclesia vel altare quibus modis recõsecret vel reconciliat. ibi.nu.9.

6 Ecclesie cathedrales neq; inferiores nõ possunt statuere neq; ardua explicare sine consensu episcopi in concernentibus statum ecclesie et hoc propter communionem quam habent adinuicem.in.c. vt requisiti. nume.10.z nu.11.de testa. fo.122.

6 Ecclesia si vult vti priuilegio legali dz vti cum moderationibus inductis ab ipsa lege:lz sint dãnose ecclie.in.c.is qui.nu.20.de solu.fo.103.

6 Ecclesia in qua sunt commissa homicidia et vulnera non reconsecratur iterum sed reconciliatur potius ob terrorem q̃ ob necessitatẽ.in.c.proposuisti.nu.1.z.5.de conse.ec.vel al.fo.206.

Ecclesia polluitur per homicidium sine sanguine perpetratũ: puta p suspensionem et huiusmodi.ibi.nu.2.

Ecclesia an polluatur per homicidium ad defensum factum vel per homicidium alicuius sancti hominis:remissiue.ibi.

Ecclesia non polluitur propter rixam in ea factam sine sanguine z homicidio. ibi.nu.4.

Ecclesia quando presumatur consecrata vel non. ibi.nu.6.

Ecclesia reconsecratur qñ superficies parietum est combusta:q: in tali superficie consecratur ecclesia idem si parietes corruant. ibi.nu.7.et.8.

3 Ecclia an z qñ teneat ex facto plati.i.c.cũ deputati.nu.23. de iud.f.42.

3 Ecclesiastica persona potest agere pro iniuria sibi illata. in.c.j. nu.2. de lit.contest.fo.103.

3 Ecclesia potest inducere legem inquantum facit pro se et inquantũ facit contra se non acceptare.in.c.nouit ille.nu.28.de indi.fo.34.

3 Peccator non semper punitur. in.c.nouit ille.nu.29.de indi.fo.34.

6 Ecclesia restituitur si reperit se enormiter lesam propter alienationem quam etiam cum solennitate fecit:debet tamen restituere precium si que sunt facta melioramẽta.in.c.ad nostrã.nu.1.z.4.de re.ec.nõ alie.fo.77.

Ecclesia restituitur in integrũ in foro suo aduersus laicum vel vbicũq; vtitur aliquo priuilegio. ibi.nu.2.et.6.

6 Ecclesia non vacans non potest concedi in beneficium sed in proprietatem sic puta si conceditur alicui monasterio sine preiudicio tamẽ rectoris qui eã tenet dũ viuit.in.c.cõsultationib⁹.nu.1.z.2.de dona. fo.104.

Ecclesia nõ vacãs põt vniri cum alia etiã rectore non vocato.ibi.nu.2.

Ecclesia non vacans vel beneficium quare non potest concedi in titulũ sed in proprietatem sic. ibi.nu.3.

3 Ecclesia dicitur quid vniuersale tamen successor in ecclesia non dicitur vniuersalis.in.c.q:v.nu.9.z.10.de indi.fo.29.

6 Ecclesia restituitur in integrum si est lesa ex alienatione vel donatione rite et recte facta sed si esset nulla:tunc nõ restituitur quia ipso iure annullatur.in.c.apostolice.nu.13.de dona. fo.106.

6 Ecclesia polluta non potest per simplicem sacerdotem reconciliari nisi ex cõmissione pape.in.c.aqua.nu.1.z.8.de conse.ec.vel al.fo. 110.

6 Ecclesia an z per quos possit grauari pretextu procurationis fiende. in c.quia plerique.nu.1.de immu.ec.fo.230.

Ecclesia si fuit integraliter exacta per episcopum ex aliqua re vtili habet postea regressum contra alias ecclesias. ibi.

6 Ecclesia collegiata si habet presentandi ius prelatus presentabit cũ cõsensu saltẽ maioris ptis capli.i.c.ea noscit.nu.1.de his q̃ fi.a pla. fo.68.

6 Ecclesia etiã nõ cõsecrata si polluat adhuc est recõciliãda sz non regrit illã solẽnitatẽ quã si esset 9secrata.i.c.si.nu.1. z.6.de 9se.ec.vel al.fo.210.

Ecclesia polluitur per immissionem seminis. ibi.nu.4.

Ecclesia occulte polluta nõ requirit q̃ vlterius recõcilietur.ibi.nu.5.

6 Ecclesia potest esse subiecta etiam quo ad episcopalia inferioribus prelatis episcopo.in.c.procurationes.nu.2.de censi.fo.207.

Ecclia q̃ põt impẽdere epo visitãti debẽt alie 9tribuere.ibi.nu.4.z.7.

6 Ecclesia vocatur post consecrationem:basilica vero ante in Rub.nu.2. de conse.ec.vel al. fo.208.

3 Ecclesia quando constituit syndicum an acquiratur licẽtia superioris. in.c.imperatorum.nu.7.de iura.cal.fo.123.

4 Ecclesia collegiata non põt cõpelli vt recipiat aliquẽ l fratrẽ si facultates ecclesie non sunt sufficientes.in.c.dudum.nu.3.de presum. fo.122.

6 Ecclesia patronata si eius iuspatronatus remanet libera. in.c. q: clerici.nu.8.de iurepa. fo.191.

6 Ecclesia debet respondere episcopo in cuius diocesi est sita nisi contrarium appareat.in.c.constitutus.nu.1.2.de reli.do. fo.185.

Ecclesia si habet aliquid in emphyteosim si cessauerit a solutione canonis per biennium vel triennium cadit a iure suo.ibi.nu.18.

7 Ecclesia si concedatur pleno iure vel vtroq; iure idẽ importat.in.c.quoniam.nu.3.de priui.fo.143.

1 Ecclesia plebanatus an possit tenere capellam positam in suo plebanatu non ponendo ibi rectorem.in.c.ex parte.nu.1.de rescrip. fo.52.

3 Ecclesia põt priuari feudo ppter feloniã prelati z priuabit dũ viuit prelatus postea reconsolidat cũ ecclesia.in.c.j.nu.13.de do. z contu.fo.194.

3 Ecclesia cathedralis quando vacat non debet contra eam aliquid preiudiciale intentari.in.c.verum.nu.3.et.7.de fo.compe.fo.63.

Ecclesia non priuatur feudo propter delictum quod commisit clericus nisi in vita clerici.ibi.nu.19.

6 Ecclesia vsq; ad quod spatiũ gaudeat immunitate sua. in.c. inter alia. nu.30.de immu.ec.et cemi. fo.230.

6 Ecclesia vna quando vnitur cum alia debent interuenire solennitates requisite in alijs alienationibus:nam ista dicitur alienatio et imperpetuum.in.c.tua nuper.nu.4.de his que fi.a prela. fo.69.

Ecclesia restituitur si est enormiter lesa aduersus alienationẽ quam fecit etiam cum solẽnitatibus requisitis et in casu licito. ibi.nu.8.

6 Ecclesia non reconsecratur si ruerit tectum parietibus saluis z integris remanentibus.in.c.ligneis.nu.1.de conse.ec.vel al. fo.207.

7 Edicta publicationis in quibus z quot locis debeant proponi. in.c. cũ inhibitio.nu.7.de clande.despon.fo.17.

7 Edicta et bannimenta que fiunt in ciuitate afficiunt existentes in diocesi.in.c.si.nu.2.z.4.qui matri.accu.pos.fo.44.

4 Editio quo iure petatur.in.c.j.nu.25.de proba.fo.3.

Editio statutorum qualiter fiat.ibi.nu.34. fo.4.

7 Edictum vbi est premissiua materia dicitur prohibitorium et non premissorium et dicitur edictum ad instar edicti pretorij alij tamen oppositum dicunt.in.c.cum apud.nu.2.de sponsa. fo.9.

7 Edificij alicuius noua constructione prohibita an videatur prohibita reformatio.in.c.consuluit.nu.1.z seq.de iude.fo.86.

☞ Corse. Adde Bald.in.l.si vt pponis.el.ij.C. de nup. vbi dixit statuto cauet q̃ nõ possit fieri fortilicium aliq̃ icõsulto romano põtifice quoddam fortilicium fuit destructũ tẽpore guerre superuenit filius z refecit illud castrum. dicit Bal.ibi q̃ nõ potest inconsulto papa: z hoc modo intelligas

☞ Corsetus doctor excellentissimus. Utrũ emphyteota vadẽs vagando p mundũ si ignorat̃ vbi sit:⁊ an viuus vel mortuus sit nullis relictis filijs aut nepotibus dimisit tñ ꝓcuratorem vt solueret pensionẽ ecclesie: mõ ecclesia noluit accipere censum a ꝓcuratore propter dubiũ mortis: procurator aũt vult stare in possessione donec certificat⁹ sit de morte an ecclesia possit rẽ vendicare sibi ⁊ arguã ad partes. Et primo ad partem affirmatiuã ⁊ vr̃ qđ sic.arg. text.in.l.si ita pater.⁊ in.l.si filius.ff. de ritu nup.vbi in.d.l.si ita pater.dr̃ q̃ si pater absit et ignoraretur vbi sit et an sit ⁊ terminus effluxerit q̃ liberi vtriusq̃ sexus poterũt matrimoniũ ⁊ nuptias legitimas ɔ̃bere si aptissime pater fuit ignoratus vbi degit: et in.d.l.si filius.dr̃ q̃ si pater est apud bostes vel ante trienniũ captiuitatis vel absentie fili⁹ duxit vxorẽ vel filia nubat matrimoniũ recte ɔ̃bit̃ dũmodo certus sit patrẽ nõ repudiaturũ conditionẽ ei⁹ cũ quo seu qua matrimoniũ ɔ̃bit̃ sic ergo in simili si emphyteota vagat̃ et ignorat̃ vbi sit ⁊ an sit ecclesia poterit rẽ emphyteoticã sibi vẽdicare.ar. illoꝝ iuriũ. Secũdo cõfirmat̃ ex boc p tex.in aut.de nup.§.sed etiã.in v̄.si v̄o. colũ. iiij.vbi si incertũ sit vtrũ alter cõiunx superfit vel ne expectãdũ est quinquenniũ quo elapso conuolabitur ad secundas nuptias sine periculo. Tertio adduco text. ad boc no.in.l.cũ dñi borreoꝝ.ff.loca. vbi dñi borreoꝝ poterunt aperire eorum borrea ⁊ ea que sunt ibi describere si conductores eoꝝ diu apparuerũt nec ei⁹ tp̃is pensionẽ exoluerint et sic vr̃ ibi tex.p bac opi. Quarto adduco gl.q̃ reputat̃ sin.in.c.nõ oportet. el.j. de conse.di.v.q̃ dixit q̃ si clericus tãdiu absit dubitetur qđ an viuat an mortu⁹ sit desinat babere liberã administrationẽ.alle.text. insti.de vsu. §.qđ aũt.el.ij.ver.si qs loci vacantis possessionẽ ꝑpter absentiã aut negligentiã dñi aut q2 sine successore decessit sine vi nanciscat̃ sine malafide nõ possedit sed bona licite rem vsucapit.⁊ illã glo. faciunt singulariter doc.⁊ ibi Abb.in.c.ex tue.de cle.nõ resi.⁊ rõ est: q2 p̃sumit̃ mortuus. Quinto adduco tex.in.l.libera peculij administratio.ff. de pecu. vbi dr̃ qđ ille qui vagat̃ ⁊ nescit̃ an viuat vel mortuus sit pdit liberam peculij administrationẽ ad boc faciat text.in.l.qđ nisi.§. ex ꝓuincia.ff. de oper. liber.vbi libertus nõ tenet̃ insequi patronũ vagabundũ ad prestandũ operas.⁊ ibi Nico.de nea.inducit ad vasallum q tenet̃ seruire dño sed si incipit vagare per mũdũ non tenet̃:⁊ adduco quod voluit idem Nic. de nea.in.l.item illa.ff.de consti.pecu.vbi dicit qđ debitor non tenet̃ inuenire creditorem vagabundum et soluere ei debitum:lꝫ al's secus vt ibi plene no.⁊ adduco gl.cũ tex.de vsuris quam gl.reputauit ibi singu. do. me⁹ do.And.q̃ lꝫ vsurari⁹ teneat̃ p̃stare vsuras illi a quo extorsit illud est verũ si nouit p mundũ:tunc q2 nõ tenet̃ inquirendo vagari.⁊ adduco gl.in.c. vnaquæq.xxiij.q.ij.que dicit q̃ vxor nõ tenet̃ sequi virum vagabundũ.quã gl.facit sing.do.Jo.de imo.in Rub.ff.so.ma.licet p errorem alleganerit gl.in.c.ebron.ea.cã ⁊ q̃stione:sꝫ soleo allegare gl. aliam in.c.de illis.de sponsalib⁹.⁊ in.c.si quis ineuitabili necessitate.xxxiij.q. ij.⁊ in.c.j.de coniung.lepro.⁊ in.c.j.qui matri.accu.pos.que omnes. glo. limitantur nisi scienter mulier duxisset in virũ aliquẽ bistrionẽ qui solet vagari quo casu tenebitur sequi virũ. Ita dixit gl.in.d.c. vnaquæq. et in.d.c.si qs.facit quod voluit Barto.in.l.menia.§.vxore.ff.de annuis leg.⁊ scribentes in.d.rub.⁊ Joã.de imo.in.l.si cum dotem.§.si maritus. ff.so.ma. Sexto faciat quia eoipso qđ quis longo tempore absuit presumitur qđ pro delicto babuit:tempus enim inducit obliuionẽ: vt.ff.de dãno infec.l.si finita.§.non autem.et no. Barto.in.l.si de eo.§. si forte.ff. de acqui.pos.⁊ glo.insti.de vsuc.§.quod autẽ.el.ij. in verbo propter absentiam.banc partem approbat Spe.in tit.de loca.§. nunc aliqua. ver. cxiiij.et Bal.in aut.qui rem.in si.C.de sac.sanc.ecc. quia in dubio iudicandum est pro fauore ecclesie:quia maxima et summa est ratio que facit pro religione.l.sunt persone.in si.ff.de reli. et sump. sune. licet dicat ibi Bal.recurrendum esse in boc ad coniecturas. Et iudicio meo videtur probari eius tbeorica.in.d.l.si ita pater.in versi. postq̃ apertissime pr̃ fuerit ignorat̃ vbi degit banc etiã opi.secut⁹ est dñs meus. in.d.c.cuꝫ tu.⁊ in repe.rub.C.q admit.ad bo.pos.col.lxvj.et do. Jason mediolanẽsis.in repe.l.ij.in ver.xxxiiij.quero.in.xxxvij.col.C.de iure emphyteotico.⁊ boc dicit procedere in dubio per.d.l.sunt persone. al's putat veri⁹ q̃ cum ecclesia fundet se ex morte si cessarent coniecture mortis alio nõ apparente qđ ecclesia non posset remvendicare ab illo procuratore qui soluit pro absente in priuato tamen putat boc expeditum ⁊ boc quo ad partem affirmatiuam. Capio partem negatiuam ⁊ primo adduco tex. in.l.nec nos.C.de capti.et postli.reuersis. vbi ille qui nititur et fundat se sup morte alicuius dꝫ eã ꝓbare saltẽ p famã:al's presumit̃ in dubio viuere.l.si quidem.⁊ ibi not.C. solu.matri.⁊ in.l.ij. dubitetur.ff. quemadmo.test.aper.cum ergo ecclesia fundat se super morte.ergo eam probare debet per iura preallegata et vbicũq̃ tractatur: de commodo seu de bereditate alicuius sufficit probare mortem per famam vel qđ consanguinei fecerunt luctum:presertim cũ tractatur de morte in longinquo loco secuta:vt plene per glos.et Barto.in.d.l.secunda.§. si dubitetur.et per Bar.in.l.quoties.C.de naufra.lib.xi.et per glos. in.c.quoniam frequenter.§.si vero.in ver.si autem.in ver.presumitur.vt lite non contest. et in.l.sed et si de sua.⁊ ibi no.ff.de acqui.bere.no.cano.et maxime Anto.de bu.in.c.in presentia.de sponsa.et per Bar.in tractatu de teste.circa tertiam chartam.per glo. Cy.et Bar.in.d.l.si quidem.et Alexan.de imo.consi.xxi.inci.viso processu cause vertentis.in.iiij.volu. et Barto.

in.l.qđ

in.l.quod presens.C.de muni.leg.lib.xj. maxime cum agatur de magno preiudicio fm Ange.in.d.l.quoties. Secundo presumptio iuris est liquida probatio glo.singularis.in.l.si tutor.C.de peri.tuto.et ibi Bal.et Jo.de imo.et no.doc.in.c.cum olim essemus.de priuilegijs.et Anto.de but.in.c.vestra.de coba.cle.z mulierum.in repetitione. facit quod legit et notatur.in.l.licet imperator.ff.de lega.j.cum simi.sed presumptio iuris est qd homo presumitur viuere per centum annos:vt in.l.fi.C.de sacrosan.ecc.et alibi per cetum et viginti.vt in aut.de mona.in prin.ergo cum presumptio sit pro empbyteota non poterit ecclesia rem sibi vendicare. ¶ Tertio priuare quem re sua est pena:ita dixit Joa.an.et docto. sequuntur in.c.fin.de elect.lib.vj.et per do.meum domi. And.in.c.ij.de consti.et censura ecclesiastica non curat de penis ciuilibus sed de mera restitutione.ita dixit Bal.in.c.sicut.el.iij.de iureiur.alle.gl.in.c.fraternitas.xij.q.ij.et Abb. in.c.raynaldus.de testa.et in.c.j. de constitu.et in c.si egressus.de iniurijs.et in.c.quia plerumqz. de immu.ecc. et in.c.audiuimus.de simo.et in rub.de appel.in fine.et in.c.tua.de vsur. in fi. Bal. in extractis gl.decreti do. Anto.in.d.c. quia pleriqz. et in.c.j.de dolo et contu.z in.c.fi.de prescri. Pe.de ancb.in.d.c.j.de consti. Bal.in.l.si nondum.C.de fur.Ludoui.ro.in repe. Rub.ff.de arbi.in finalibus verbis. Preterea vbi pena est imposita a lege vel canone illam imponere non debemus.glo.est singu.in.c.fin.de iurepat.fm Abbatem ibi:sed similis est glo.ij.xv.q.octaua.et est bo. text. in.l.at si quis.in ver. labeo ait.el.ij. in verbo diuus.ibi penam tamen in eum statutam non esse.ff. de relig. et sum.fune.facit text. in aut.de non eligen. secundo nubentes. in versi. non est lex tale quid dicens.et.l.si seruum.ver.non dixit pretor.ff. de acqui. here. ¶ Quarto ecclesia non debet locupletari cum aliena iactura:quinimo nec etiam laicus.c.calumniam. de penis regula locupletari.de regu.iur.lib.vj.et.l.nam hec natura.ff. de condi. inde. cum similibus sed si ecclesia vendicaret sibi rem et iste viueret locupletaretur cum aliena iactura:ergo zc.nam ecclesia debet esse cultrix iustitie vt est bonus tex.in.c.j.de natu.feu. ¶ Quinto vbicunqz procurator soluit nomine empbyteote prodest empbyteote maxime ad hoc constitutus: vt legitur et notatur.in.l.si procurator.ff.de condi.inde.et est quasi omnium sententia:et maxime Ludo.ro.in consi.cixj.inci. viso questionis proposite themate ceterisqz deductis zc.et etiam negotiorum gestorum:vt in.l. soluendo.ff.de neg.gest.quinimo in fortioribus terminis vbi tractatur de conseruatione iuris realis vt est empbyteosis non refert quomodo soluatur aut a quo soluatur aut cuius nomine dummodo solutum fuerit:vt in.l. arboribus.§.quid tamen.ff. de vsufru. qui rectius probatur. ff.quemadmodum ser.amit.l.qui fundum. Item de hoc est casus quasi in terminis et singula.in.l.forma.§. si cum ego.ff. de censibus clare determinans qd solutio census aut canonis facta per ius non habentem nomine suo ius habenti quo ad conseruationem empbyteosis aut fundi censuarij:hoc aperte decidit And.de pis.Guil.de cung.et Bald. eos referens in.l.solennibus.C.de rei ven.idem firmat Spec. in tit.de loca. §.nunc aliqua.ver.lxxxj.et Ludo.ro.in preall. suo consi. et sic non obstat.l.si pene.§.j.ff.de condi.inde.et.l. que vtiliter. ad finem.ff. de nego. gest.vbi indebiti solutio per alium nomine suo facta creditori iure debenti soluere prodesse non potest:cu ergo in casu nostro procurator soluerit nomine empbyteote poterit pro conseruatione huius iuris realis rem empbyteoticam retinere:et per consequens ecclesia non poterit vendicare. ¶ Sexto adduco tex.attenta sui ratione. in.c. quoniam frequenter.§.si vero.ver.si autem.vt lite non conte. vbi si coniunx abest tadiu debet expectari donec de ipsius obitu verisimiliter presumatur: quia cum sine culpa absens:et forsan aliqua iusta causa: puta captiuitate egritudine vel alio iusto impedimento detinetur ei preiudicare non debet:cu ergo in casu nostro iste empbyteota aliquo iusto impedimento detineri possit nec propria voluntate:et sic non malitiose vult morari in alienis partibus ergo ei preiudicare non debet nisi verisimiles presumptiones extent contra eum vt senectus si est in acie vel est alia verisimilis presumptio de morte per famam. ¶ Septimo et vltimo validu est argumentum a sufficienti partium enumeratione.c. venerabilem. de elect.c.quoniam contra.de proba.insti.de actio.§. actionum.l. patre furioso.ff.de his qui sunt sui vel alie.iur.sed ego habeo text. in quibus priuatur re empbyteotica:vt in.l.j.et.iij.C.de iure empby. et.c.potuit. de locato. Item habeo casus in quibus quis priuatur re conducta.l. edem.C.loca.c.propter sterilitatem.co.ti.ergo ex quo iste casus reperit ponere nos debemus.argu.l.si seruum.in ver.non dixit pretor.ff. de acqui.here.cum vulga.huius itaqz dubio ad vtraqz partem discusso respondere conabor ad argumentum:deducta pro et contra: vt disputas defendi et tutari possit. Et primo ad tex.d.l.si ita pater.et ad text.d.l. si filius. dico quia illa iura loquuntur in diuersa materia et ex diuersis non infertur.l.papinianus exuli.ff. de mino. cum vulga. imo sunt correcta per tex.in aut.hodie.C.de repu.et lex abrogata seu correcta allegari non debet.tex.iuncta glo.in.c.nouit.de iudi. et text. in aut.de nau. vsu.in prin.in ver.constitutionem precedentem in totum esse inutilem. quem tex.allegauit Nico.de nea.in preludijs feudorum.et in.l.j.de coniugen.cum emanci.lib.glo.et doc.in.c.j.de consti. Arche.in.c.quicunqz. xj.q.j.doc.post glos.in.l.j.C.de lati.liber.tollen. imo producens scienter statutum correctum incidit in penam falsi secundum Bald.C.de iusti. codi.cofir. Uel tertio dicere possumus:qz ibi no agitur de magno preiudicio tertij:nec obstat si dicatur qp imo agitur de preiudicio partis p l.paulus.als cum qui.ff. de sta. ho. vbi consensus patris requiritur de necessitate:quia respondeo qd parum et quasi nullum est preiudicium et consensus requiritur de iure canonico.de honestate:vt sunt due glos. in iure pontificio solitarie in.c.sufficiat.xxvj.q.ij.z in.c.fi.xxxij.q.ij. non obstat tex.in aut.de nup.§.sed etiam.in ver.si autem.nec obst. text. in.l. cum domini horreorum.ff.loca.quia fm Raph.Fulg.in.d.aut.qui rem. illa.l.nihil. facit: quia ibi loquitur quando non tantum erat absentia: sed etiam cessatio solutionis. Ceterum si esset qui pro absente solueret vt in terminis nostris nequaqz loqueretur.l.illa. Preterea prout dicit Pau. de cast. in.d.l. cum domini. duo requiruntur vt fieri possit quod ibi dicitur qd steterit absens per biennium z qp p bienniu soluere cessauerit nec videt sufficere qd steterit absens minori tpe: lz cessauerit per bienniu:z hoc qm coduxerat ad maius tps:als cessaret practica illius.l. in ztrariu facit:qz si cosideranf ibi ambo frustratorie cosideraretur absentia:qz sola cessatio solutionis suffecisset:p.l. quero.§. inter locatore. ff.loca.sed dic verum esse hoc quo ad expulsionem conductoris:quo vero ad practica illius.l.illa duo simul requirunt. Preterea dici potest in cotrariu:amice sola cessatio solutionis no facit illa practicam introduci:qz datur remedium.d.l.quero.§.inter locatorem.ff. loca. sed sola absentia biennij:nam cum ibi agat de interesse z preiudicio dni p sola absentiam biennij iurisconsultus prouidit duo vt aperiantur horrea z ea que ibi sunt describerentur:eode modo in casu nostro cum agaf de preiudicio ecclesie non habet alium empbyteotam data absentia poterit reuendicare dicta rem empbyteoticam per ratione illius.l. lz tene primam solutionem Fulg.z Pau.de ca.nec obstat gl.in.c.oportet.quia loquitur in casu beneficiali a iure determinato: vt in.d.c. qm frequenter. §.si vero.z in.c.ex tue.de cle.non resi. et qz agitur de magno preiudicio ecclesie:quia ecclesia non debet esse destituta ministris:vt in.c.pe. eo.ti. et sic vertitur periculum anime non solum beneficiati: sed aliorum: et vbi maius periculum vertitur zc.vbi periculu.de elec.li.vj.nec obstat.c. qd autem.quia loquit in rebus ppbanis mobilibus que prescribuntur et vsucapiuntur triennio:secus in rebus ecclesie.c.de quarta. de prescrip. auten.quas actiones.C.de sacrosan.eccle.cum simili. nec obst.d.l.libera peculij administratio.quia ibi agebatur de magno preiudicio domini: quia propter absentiam serui ne res sue pereant et iactura patiant iurisconsultus voluit prouidere indemnitati sue: expedit enim ne quis re sua male vtatur.insti.de his qui sunt sui vel alie.iur.§.sed etiam. Preterea in illo casu nemo erat qui administraret in casu nostro erat procurator loco empbyteote:qui faciebat incumbentia ei ergo alia ratio reformat pactum.l.interpositas.C.de transa.et he responsiones sufficiat quo ad augmenta istius partis affirmatiue. ¶ Quo vero ad augmenta partis negatiue.z primo qp ille qui fundat se super morte zc. per dictam.l.nec nos.cum alijs similibus:quia illud verum vbi agitur de magno preiudicio vel maximo: secus si de leuissimo seu minimo preiudicio:quia tunc leuissime probationes sufficiunt fm doctores in preallegatis locis.z do.Macbanum de azoguidis.in.l. cum quedam.§. quod dicitur.ff.de acqui.here.sequitur Bal.in.l.quoties.C. de naufra. lib.xj. vnde quia ecclesia est fauorabilis et multa specialia sunt introducta in fauorem ecclesie:vt no.docto.in.c.j.vt lit.non conte.et tex. in.c. sunt qui opes.xvj.q.iiij.c.si.de testa.do.Anto.z Abb.in.c.j.de proba. Abb.in.c. in presentia.de proba.Lud.ro.post Bar.in.l.stipulatio hoc modo concepta.de ver.ob.poterit vendicare rem empbyteoticam: et deinde com perto errore potius restituere qp in dubio stare in periculo. argu.insti. de vsuca.in princ.preterea dicta iura habent locum nisi aliud reperiatur de iure expressum:sed ego habeo tex.in.d.l.libera.pro opinio. Spe. ergo zc.z ad hoc adduco dominum meum.in repe.rub.C. qui admit. in xvj.col. ¶ Tertio dico hoc pcedere nisi doc.z magistri aliter interpretarentur casum dubium:quia tunc est standum eorum interpretationi. iste est bonus tex.in.c.j.in ver.arbitrio magistrorum.de deci. et hoc verum nisi conuincatur de errore:pro hoc facit quod habetur. in.l. vnica. C.de profes.qui in vrb.constan.li.x.quia magistrorum opi. est probabilis et non necessaria secundum doc.in.l.j.et ibi Bar.ff. de leg.et in.c.capitulum.de postu.prela.cum ergo in dubio ita interpretentur communiter doc.ergo zc.Nec ob.secundo qd presumptio iuris est liquida pbatio zc.et qp homo presumitur viuere per cetum annos.c.quia licet istud sit veru eliditur a dispositione iuris que vult quod in dubijs debemus fauere pie cause.c.ex literis.de proba.c. fi. de re iudic. facit quod voluit Bald.in.l.proxime.§.fi.ff.de his que in testa.delen. ¶ Uel secundo dico illam legem non procedere in actu preiudiciali ecclesie que est fauorabilis z summa est ratio zc.l.sunt persone zc. ¶ Uel tertio dico illud verum nisi in certis casibus ius presumat aliud:vt in.d.l.libera.z vna presumptio eliditur alia validiori presumptione.c.literas.de presum.c.accedens.de cri.fal.l.diuus.ff.de in integ.resti. Item in.d.l.fi. non dicitur quod presumitur sed quod longissimu vite hominis tempus sunt anni centum.et ibi Bar.nec obst. tertio qp priuare quem est pena zc. quia actus agentium non operantur vltra intentionem eorum:vt leg. z not. in.l.non omnes.ff.si cer.pe.cum ergo ecclesia non intendat priuare: sed propter dubiu mortis reassumere ad se rem empbyteoticam: ergo zc.

nec ob. qd ecclesia non debeat locupletari cum aliena iactura: quia hoc casu nõ locupletat attẽta et cõsiderata eius mẽte: imo quoties error apparebit ecclesia reddet rem emphyteoticã ipsi emphyteote et sanctius est res ecclesie illibatas seruari q̃ in dubio periculi ei subiici: nec ob. q pro curator soluerit noie emphyteote: et ille q dimittet aliquẽ loco sui nõ dicitur delinquere sm Pau. de ca. in. l. cũ dñi horreor. ff. loca. faciũt ea q̃ leg. et no. in. c. si. de eo q mit. in pos. cau. rei ser. et qd voluit Bald. in Rub. C. qui admit. et si qs incepit vagari et nescit vbi possunt amici cõparere et petere decerni bo. pos. e facit quod voluit Bal. per illum tex. in. l. cum scimus. C. de agri. et censi. lib. xi. et Ange. consi. clxix. inci. statuto ciuitatis rc. tex. in. l. i. ff. de procu. quia respondet dicta pcedere ad hoc vt non cadat a iure suo pp̃ter solutionẽ non factam a dño: sed eius procuratorem: et licet non dicatur delinquere hoc verũ est a prin. licet data longa absentia seu diutina presumit delinquere: vel hoc procedit fauore ecclesie pp̃ter dubiũ mortis. nec ob. q voluntas non presumit mutata. l. cuz qui. ff. de proba. c. maiores. de bap. qz tractu temporis presumit augmentum. c. ad id qd. de sponsa. cum simi. ¶ Pro parte negatiua facit q ecclesia dz facere id qd decet. c. magne. de vo. l. semper. ff. de ritu nup. glos. in. l. semper. ff. de reg. iu. gl. x. q. ii. c. hoc ius porrectũ. cum si. Itẽ non dz inhiare commodis alienis. c. suam. de pe. c. ex parte. de censi. Itẽ debet facere id quod est in vulgi opi. ne iudicetur rigida et aspera ne p̃sumant aliquod sinistrũ: per id quod legit et notat. in. c. quid sit fugitiuus. et ibi Bar. ff. de edil. edi. et per id quod no. in. c. tua. de iureiur. nam aliquando id qd est illicitũ iudicat licitũ ecclesia preterea generalis equitas q̃ est q quis nõ locupletetur cũ aliena iactura prepõderat culpe et dolo partis aduerse: ita dicit Pe. de anc. et Jo. de imo. ibi per illum text. in. c. ad aures. de reb. ec. non alie. facit etiã text. sing. in. l. fi. ff. de fundo dotali sm Bal. in. l. fistulas. §. qui fundũ. ff. de cõtrahen. emp. ¶ Pro parte affirmatiua facit tex. in. l. i. §. illud. iuncta. l. sed et si certũ. §. i. ff. ad sil. vbi paria sunt qd constet dominũ occisum et q dubitetur vbi sit ipse: ad hoc vt torqueantur serui: facit tex. etiam in. l. fundi. ff. de cõtrahẽ. emp. vbi paria sunt aliquid non esse et non apparere. Et his omnibus consideratis puto in hoc casu recurrendum esse ad coniecturas: quibus non extantibus dico de equitate theoricam Specu. in dubio procedere: de iuris vero rigore contrariam partem puto de iure veriorem. ¶ Laus deo et gloriose virgini et toti curie celesti triumphanti amen.

6 Emphyteoticum ius non potest alienari in potẽtiores. in. c. potuit. nume. 10. de locato. fo. 88.

6 Emphyteota tenetur soluere integrum canonem: licet patiatur damnum in re emphyteoticaria nisi tota res pereat quo casu cessabit a solutione canonis. in. c. potuit. nu. 16. de locato. fo. 88.

Emphyteota non liberatur a solutione canonis propter sterilitatem licet maximum. ibi. nu. 17.

6 Emphytcota non potest renuntiare rei emphyteoticarie domino contradicente. in. c. indicatum. nu. 1. de immu. ec. et cemi. fo. 224.

6 Emphyteosis dicitur perpetua etiam data ad annos. xxx. in. c. nulli. nume. 4. de reb. ec. alie. fo. 74.

4 In emphyteosi data alicui et filiis suis veniũt naturales ex tacita mente contrahentis. in. c. in presentia. nu. 24. de proba. fo. 15.

Emphyteosis legari potest etiam irrequisito domino. ibi. nu. 27.

Emphyteosis concessio simpliciter facta intelligitur vsq3 ad tertiã generationem. ibi. nu. 28.

Emphyteosis ecclesie extenditur in perpetuum vbi alienatio valeret. ibi. nu. 29. fo. 16.

Emphyteosis trãsit i ecclesiã p igressũ nisi dñs reuocet. ibi. nu. 70. f. 19.

6 Emphyteota pro canone soluendo dz ire ad domum domini si vterq3 est eiusdem fori: als secus. in. c. significante. nu. 10. de pigno. fo. 96.

6 Emphyteota an teneat illo tpe soluere pẽsionẽ: lz fundus emphyteoticarius non possit coli propter guerram. in. c. potuit. de loca. fo. 91.

¶ Conse. doc. excellentissimus. Et cõis opi. legistarũ. in. l. i. C. de iure emphy. est qd non teneatur rationibus de quibus per Abb. in. d. c. potuit contrarium. in. q. facti consuluit do. Fran. zabarellus cardinalis padue et idem collegium totum paduanum principaliter motum per. l. i. in fi. C. de iure emphy. requiritur enim vt substantia ipsius rei penitus ledatur quod non contingit quando non potest coli propter timorem hostium: nam reperiet eo tempore emptorem: et sic in cognitionem dominii debet soluere canonem maxime cum guerra sit temporalis: et hanc opi. putat veriorem Abb. in. d. c. potuit. in fi. hoc intelligẽs nisi fundus ex toto esset captus ab hostibus: nec esset spes de recuperatione. et hoc casu putat pcedere opinionẽ cõtrariã q̃ fuit Jacobi de are. quẽ sequit Cy. Bar. Bal. Ang. et Sali. in. d. l. i. et Pe. de anc. in. d. c. potuit. et Joã. an. in addi. Spec. in tit. de loca. §. nunc aliqua. ver. xxvii. et sequitur do. Ant. in. d. c. potuit. nisi modico tẽpore guerra durasset: qz tũc non fieret remissio: sed reperio Jo. de imo. in. d. c. potuit. dicere se vidisse de facto istã. q. et cõsuluisse sm opi. Jaco. de are. et sequaciũ. et dicit q limitatio dñi Anto. non pbat lege qz pro illo modico tpe nihil potuit percipere. Nec ob. d. l. i. qz satis dicitur interim perire tota res ex quo propter vim hostiũ nihil põt ɔsequi. Nec ob. sm eũ si dicat q pp̃ter sterilitatẽ nõ sit remissio pẽsiõis: qz ideo est illud q interim hz patiẽtiã vtẽdi re emphyteotica: lz pp̃ter sterilitatẽ fructus non recipiãtur secus est in casu guerre: et istam dicit fore cõem opi. et ita ɔsuluisse do. meum do. Bar. in. d. c. potuit. adducit Alb. de rosa. dicentẽ q p parte rei emphyteotice diminuta teneat emphyteota ad ĩtegrũ canonẽ et nõ sit sibi remissio pẽsionis: ita etiã et si res emphyteotica esset deperdita pro parte tpis pro qua durat guerra: ita dicit se in arduis causis cõsuluisse et obtinuisse et facit pro eo qd in simili dicit de colono partiario: qz censet dñs vna cũ socio suo: qz non remittit solutio debita dño: lz secus sit in colono simplici. tex. est. in. l. si merces. §. vis maior. ff. locati. ergo ita est dicendum in emphyteota. Secũdo facit dictũ Spe. in. d. §. nũc aliqua. v. xxxii. et ideo ɔcludit dñs meus q si q̃titas illius canonis est ita magna q si res locaretur de anno in annũ nõ mereret maiores pensiones tũc procedat cõis opinio: et ideo dicit Bal. in. d. l. i. qd si census est magnus dz fieri remissio propter guerram. et ibi Bar. dicit quod pp̃rie non est cõtractus emphyteoticus qñ datur tanta pensio quãta daretur pro locatione: si vero modica esset pensio in cõtractu emphyteotico vt cõiter fieri videmus tunc nõ sit remissio mercedis. arg. d. l. si merces. §. vis maior. et. l. ex cõducto. §. i. et. l. si vno. ff. locati. et ita pcedat ɔsilium Albe. dñi Cardi. collegii paduani. et do. Abb. siculi. facit qd voluit Bar. in. l. interdũ. §. i. ff. de acq. pos. et ibi per Mod. et ita residet do. meus. in. d. c. potuit. in. xiiii. et. xv. columnis. mihi videtur qd opinio Jac. de are. et sequacium: et etiam Joã. de imo. sit verior: nam interim q propter guerram fundus nõ potest coli et cultiuari satis grauatur emphyteota ex quo in totũ occupatur fundus ab hostibus et nihil potest percipere: vnde p illo tpe quo durat guerra dicitur res tota perire et hoc p iura allegata p eos. et ad hoc adduco Pet. de anch. consi. lxxxvii. vbi dicit q ementes passagium possunt consequi remissionẽ mercedis si superuenit guerra imo fortius diceret si esset timor guerre: qz forte occuparetur fundus ab hostibus vt non posset ibi tutus haberi accessus: vt dicit Pe. de anch. in preallegato cõsilio et adducit illud Senece in trage. peior est bello timor ipse belli: ideo dicimus q terror armorum operatur eundẽ effectum quẽ operant ipsa arma. l. prima. §. idem labeo. ff. de vi et vi ar. Item subito qd appellatur a grauamine comminato. l. si quis prouocatione. C. de ap. glo. iuncto tex. c. ad nostram. et in. c. cum cessante. eo. tit. et adduco tex. in. l. nouissime. §. si qs compulsus. ff. quod falso tuto. auto. vnde idem operatur terror tormenti quod ipsum tormentum: facit bonus tex. in. c. i. in verbo timẽtes grauari. de dilationi. quem ad hoc ponderauit do. meus Bart. ibi q timor grauaminis idem operatur quod ipsum grauamen: facit quod voluit Domi. in. c. i. de re iudi. li. vi. vbi dicit qd idem operatur premium quo ad penam incurrendam et expectatio premii. et vide Abba. in. c. personas. de appel. vbi potest appellari a grauamine comminato vel preparato. et facit tex. in. l. cum pater. C. de cessione bonorum. et text. in. l. quẽadmodum. C. de inof. test. et ibi Ange. facit quod voluit Bal. in. c. i. §. si quis iniuria. de pace iura. fir. in vsi. feu. et Cy. in. l. prima. C. vnde vi. post Pet. ibi. et Barto. in. l. secunda. ff. de noxalibus. et Abb. in. c. sacris. qd metus causa ex quibus infertur quod idem operatur mortis metus sicut mors ipsa: et in hoc casu satis bene procedit opinio. Abb. in. d. c. potuit. vbi proxi.

1 Emphyteosis si est reuersa per mortem vasalli debet potius cõcedi heredi ipsius vasalli q̃ extraneo. in. c. bone memorie. el. ii. nu. 28. de post. prela. fo. 115.

6 Emphyteota si non soluit canonem infra biennium nõ cadit a iure suo si ille cui debebat fieri solutio erat debitor emphyteote. l. c. bona fides. nu. 11. de deposito. fo. 81.

6 Emphyteotice rei renouatio de generatione in generationẽ vel de tempore in tempus sine longinquitate temporis aliquis dicat rem esse ppriam. in. c. i. nu. 5. de preca. fo. 78.

6 Emphyteota potest exponere ius suum venale sine cõsensu domini nõ tamen potest vendere. in. c. potuit. nu. 3. de loca. fo. 88.

Emphyteota potest ius quod habet in re alteri donare vel legare. ibi. numero. 8.

Emphyteota priuati non potest ius quod habet in re alienare in ecclesiam tanq̃ in potentiorem sed si legauerit ecclesie non consequetur tantum pretium illius iuris. ibi. nu. 10.

Emphyteota vendens irrequisito domino vel cessans a solutione canonis an possit propria autoritate expelli a domino. ibi. nu. 13.

Emphyteota non soluens canonem vel alienans irrequisito domino perdit omnes meliorationes quas fecit. ibi.

Dominus rei in emphyteosim date si recipit pretium ab emphyteota qui cessauit soluere debito tempore an censeatur ipsum in re integrare. ibi. nu. 14.

2 **Episcopus** a propria sede expulsus si fuit ad aliam electus non potest ad illam propria autoritate transire. Ant. de but. in. c. i. nu. 4. de transla. prela. fo. 17.

Episcopus electus licet non possit consecrare potest tamen alteri episcopo hoc demandare. ibi. nu. 6.

2 Episcoporum cessio: translatio et depositio sunt de reseruatis sedi apostolice. in. c. inter corporalia. nu. 7. de trans. epi. fo. 3.

6 Episcopi autoritas vbi interuenit non presumitur collusio. in. c. cũ clerici. nu. 2. de censi. fo. 200.

5 Epũs cũ capitulo dñr explicare negotia ecclie nec vnus sine alio. in. c. cũ non liceat.

2 Episcopus qui renũtiauit episcopatui retinet ea q̃ sunt ordinis. Ant. in.c.j.nu.1.2.3.6.de ordi.ab epi.fo.41.
Ep̃s in dubio renũtians ep̃atui an censeatur renũtiasse loco tãtum an ordini z loco.ibi.nu.8.
2 Episcopus nõ potest aliquid statuere cõtra canones. l.c. qđ super his. nu.1.de maio.z obe.fo.227.
7 Episcopus an possit dispensare in voto continentie. in.c. veniẽs. nu.6. qui cle.vel vo.fo.21.
2 Ep̃s cũ visitat dz predicare populis z ad eũ p̃ncipaliter pertinet offiũ predicandi.in.c.inter cetera.nu.1.de offi.ordi. fo.120.
Ep̃i visitãtes per alios an possint aliquid exigere a visitatis.ibi.nu.2.
Ep̃s mittẽs legatũ ad aliqua loca dz ipse illi puidere expensis nisi expensa sit grauis z mittat pro cõi negotio. ibi.nu.3.
Ep̃s non põt exigere alia iura ep̃alia nisi illa que sunt in iure expressa nisi necessitas aliud suadeat.in.c.cõquerente.nu.1.eo.ti. fo.118.
Ep̃s que iura ep̃alia habeat in sua dioecesi.ibi.nu.2.
6 Ep̃i duo insolidũ possunt esse in eadẽ diocesi ex aliqua maxima causa: alias secus.in.c.j.nu.2.z.3.de parochijs.fo.141.
2 Ep̃s qui propria autoritate de sua ecclesia se transfert ad aliam carebit vtraq;. Anto.ne but.in.c.quanto.nu.1.z nu.5.de transla. fo.18.
Episcopus qui p̃pria autoritate se transfert ad aliã ecclesiã non est priuatus prima ipso iure.ibi.nu.6.fo.19.
2 Ep̃s an z quando possit dispensare sup minori etate ad bñficia. Anto. in.c.preterea.nu.4.6.de eta.z quali.fo.43.
7 Ep̃s vel alius prelatus cui interdicit ingressus ecclesie nõ per hoc perdit iurisditionalia.in.c.sacro.nu.10.de sen.excõ.fo.180.
7 Ep̃s si dicatur vel petatur maritus alicuius sedebitur in dubio matrimonio spiritnali.in.c.cum causa.nu.6.de rapto. fo.108.
2 Ep̃s põt qõ fieri lz habeat filios. Ant.in.c.ad hec.nu.2. de fil.p̃sb.f.55.
2 Ep̃s põt alteri cõmittere ea que sunt cõsecrationis seu ordinis z potest cõpellere subditũ ad acceptandũ sed aliũ non z põt predicta cõmittere pro libito volũtatis.in.c.qđ sedes.nu.1.2.3.de offi.ordi. fo.116.
7 Episcopus an possit dispẽsare cũ incestuoso vt contrahat. in.c.veniẽs. nu.3.de eo qui cog.con.fo.29.
6 Ep̃s cõcurrit cũ quolibet alio prelato in correctione subditoꝝ z est locus preuentioni.in.c.si.nu.1.de capel.mona.fo.195.
4 Ep̃s ex officio põt p̃cedere contra hereticos z multa ponũtur ad intelligentiam capituli.in.c.literas.nu.6.de presump.fo.222.
6 Ep̃s nõ potest recipere clericos alienos quo ad ordines et his dandos sed qui ad beneficia sic z post q̃ eis dedit beneficia poterit eos ordinare qr incipiũt esse sui subditi.in.c.cũ iamdudũ.nu.7.de preben. fo.30.
2 Episcopus solus dz deferre annulũ:inferiores prelati non nisi ex priuilegio.in.c.si.nu.5.de transla.epi.fo.6.
7 Episcopus non potest dispensare nisi a casibus a iure expressis.in.c.de simoniace.nu.7.de simo. fo.74.
2 Ep̃s põt ordinare clericos suos si clerici cõsentiant z si cõsentiat diocesanus loci.in.c.ex tuarũ.nu.11.de au.z vsu pal. fo.9.
1 Ep̃s cõferẽs beneficiũ indigno priuatur potestate cõferẽdi p̃ p̃ria vice si scienter fecerit.in.c.cũ in cunctis.§.clerici sane.nu.4.de elec.fo.127.
6 Ep̃s instituens aliquẽ sine presentatione patroni institutio est nulla. in c.ex insinuatione.nu.3.de iurepatro.fo.193.
7 Ep̃s transferẽs se de vno ep̃atu ad alium sine licẽtia pape dz vtroq; carere.in.c.illud.nu.11.de cle.excõ.fo.125.
2 Ep̃s promouẽs aliquẽ ad ordines qui nõ habebat beneficiũ cõpellitur ipsi de beneficio prouidere. Anto.in.c.vel non est.nu.4. fo.38.
Ep̃s an possit super oĩbus dispẽsare que non reperiũtur expresse prohibita. Anto.in.c.dilectus.nu.5.z.6.eo.ti.fo.eo.
Ep̃s super quibus possit dispensare.ibi.nu.6.
6 Ep̃s qui reputatur z non est nõ potest cõferre ordines z si cõtulerit nõ valent.in.c.ad apostolicã.nu.1.de presby.non bap.fo.222.
3 Ep̃s loci delicti põt sentẽtiare cõtra clericũ delinquentẽ z snia mãdabitur executioni ab ep̃o loci.in.c.postulasti.nu.1.z.7.de fo.compe.fo.80.
5 Episcopi quot requirãtur siue agatur ciuiliter siue criminaliter in depositione episcoporum sacerdotum diaconoꝝ z aliorum religiosorum. in.c.non potest.nu.4.11.de re iudi.fo.50.
In depositione episcopi vbi agitur criminaliter requirantur adminus duodecim episcopi vltra metropolitanum qui habent tantũ recognoscere:diffinire vero spectat ad papam. ibi.nu.5.
Ep̃s per solum papã remouet ab episcopatu z non per aliũ.ibi.nu.7.
Episcopus potest excõmunicari sine alia pena: minor puniri per metropolitanum.ibi.nu.8.
In depositione episcopi electi z confirmati nondum consecrati requiruntur sex episcopi. ibi.nu.9.
Episcopi vel alij qui requirantur in depositione episcopoꝝ et aliorum a quibus eligendi sunt.ibi.nu.13.
5 Deputati ad depositionẽ episcopoꝝ vel alioꝝ sufficit q̃ p̃ parte maiori cõsentiant.in.d.c.non põt.nu.14.z.15.de sentẽ.z re iudi.fo.51.
Episcopi vel alij electi ad deponendum aliquem an sint omnes iudices.ibi.nu.1.8.z.20.
Episcopi qui deputantur ad aliquem deponendum debent ire ad locũ iudicij suis sumptibus.ibi.nu.19.
5 Ep̃s de iure cõi est superior in oĩbus spiritualibus exercendis infra diocesim.in.c.cũ olim.nu.1.de prescrip. fo.41.
Episcopus solus dicitur diocesanus in tota diocesi. ibi.nu.2.
7 Ep̃s nõ põt vẽdere suã iurisditionẽ ep̃alẽ.in.c.j.nu.1.ne pre.vi.su.f.82. Et vide in.c.seq.eo.titu.
6 Ep̃s si nõ instituit presentatũ infra sex mẽses nõ per hoc priuatur potestate instituẽdi.in.c.pastoralis.nu.6.de iurepatro. fo.198
7 Episcopus etiã hereticus non põt deponi ab alio q̃ a papa. in .c. excõmunicamus.nu.13.de here.fo.92.
6 Episcopus nõ dz p̃mouere aliquẽ qui nõ habet vnde viuat et sic ordinare aliquem sine titulo.in.c.ñ.nu.1.de preben. fo.24.
6 Episcopus qui tolerauit subditũ in beneficio suo nõ põt ipsum cõpellere ad ostendendum titulũ beneficij sui põt tñ episcopus assumere onus probandi contra titulũ.in.c.dilecto.nu.8.z.13.de preben.fo.35.
6 Episcopus cõsequitur canonicã portionẽ de relictis factis ecclesijs particularibus sibi subiectis.in.c.apostolice.nu.2.de dona.fo.110.
Episcopus põt in sua tñ diocesi cõstruere monasterium et illud dotare vel aliquã aliam ecclesiã:lz exẽptam a sua iurisditione magnificare de quadam parte sui redditus.ibi.nu.3.z.7.vbi hoc declaratur.z nu.8.
Episcopus in vita an possit aliquid donare de rebus ecclesie z an de illis testari possit.ibi.nu.9.
2 Ep̃s tenet sibi vicariũ cõstituere.in.c.qm̃.nu.3.de offi.ord.fo.120.
Episcopi duo an possint esse in eadem diocesi z oino pares ex dispensatione pape.ibi.nu.4.
2 Episcopus cõcurrit in iurisditiõe cũ oĩbus prelatis inferiorib[9] sue diocesis z est locus preuẽtioni z forte hoc nõ p̃cedit in prelatis regularib[9] vt infertur ex sequẽtibus.in.c.cũ ab ecclesiarũ.nu.9.de offi.ordi.fo. 112.
7 Episcopus põt quis fieri ante collationem ordinis presbyteralis.in.c. vnico.nu.5.de ele.per sal.promo.fo.228.
1 Episcopus in die consecrationis non põt ordines cõferre sed papa sic. in.c.quod sicut.§.super eo.nu.4.de elec. fo.149.
1 Episcopus põt creare nouũ delictum et imponere maiorẽ penã q̃ imponat ius cõe.in.c.cum dilectus.nu.10.de consue.fo.100.
Episcopus non põt ius vnius ecclesie alteri tribuere.ibi.nu.14.
5 Episcopus põt ad se reuocare causas vertẽtes coram eius vicario.in.c. vt nostrum.nu.2.de appel.fo.124.
1 Episcopus an transfertur ad aliũ episcopatum nisi primũ episcopatũ renuntiet.in.c.scriptum.nu.2.de elec.fo.160.
1 Episcopatus nõ habet maiorẽ dignitatẽ supra se sed hz maius officiũ. in.c.licet de vitanda.nu.6.de elec. fo.123.
7 Episcopus qui simoniace emit ep̃atum nõ põt valide clericos ordinare z ab eo ordinati nõ hñt executionẽ.in.c.p̃ tuas.nu.8.de simo.fo.79.
6 Episcopus nõ potest suũ episcopatũ renuere z alium acceptare sine licentia pape:alis priuabitur vtroq; non ipso facto sed per sententiã etiã si fuerit electus vel postulatus ab ecclesia vacante z idem in alijs clericis.in.c.j.nu.1.z.2.de ele.non resi.fo.17.
Ep̃s non põt priuari suo episcopatu nisi a solo papa.ibi.nu.6.
1 Episcopus nondũ consecratus potest cõcedere indulgentias. in.c.suffraganeis.nu.3.de elec.fo.130.
3 Episcopus iurat de calũnia si p̃ ipsum litigat prepositis sed non tactis euãgelijs sed si per aliũ iurat per illũ.in.c.si.nu.2.3.de iur.cal.fo.130.
Episcopus põt in causa pecuniaria per se litigare et idem alie persone illustres licet de honestate non. ibi.nu.4.
Episcopi z alij religiosi an teneantur iurare tactis scripturis an supra pectus eorum.nu.6.
5 Episcopus vel alius prelatus non põt ad libitũ disponere de rebus ad eius ecclesiam pertinẽtibus.in.c.cũ venerabilis.nu.6.de excep. fo.9.
Episcopus vel aliter prelatus põt prescribere vt habeat aliquas ecclesias sibi temporaliter subiectas.ibi.
Episcopus põt dici dñs redditnũ ecclesie quo ad administrationẽ non quo ad hoc vt possit fructus in suos vsus cõuertere.ibi.nu.43. fo.11.
6 Episcopus põt facere censuales ecclesias ex iusta causa alias secus. in c.cum clerici.nu.2.de cens.fo.201.
2 Episcopus qui p̃pter crimẽ renũtiauit episcopatui nõ põt ad illũ amplius assumi. Anto.in.c.post translationem.nu.1.de renun.fo.29.
Ep̃s sine papa an dispẽset ꝯ cõciliũ aut decretũ.ibi.nu.7. fo.30.
Episcopus qui trãsiuit ad monachatum quibus casibus possit ad episcopatum reassumi.ibi. nu.9.12.15.
7 Ep̃s nõ põt sine licẽtia pape se de vno episcopatu ad aliũ trãsferre nec sufficit qđ petat licẽtiã nisi obtineat.i.c.illđ.nu.2.z.11.de cle.exc.fo.125.
2 Episcopus non põt deserere episcopatum z transire ad vitã solitariam vel heremiticam. Anto.in.c.nisi.in prin.nu.1.de renun.fo.27.
Episcopus vel alius prelatus an clericus quibus casibus habẽt legitimam causam cedẽdi episcopatui aut alteri prelature.ibi.nu.3.
Ep̃s an possit absq; licẽtia superioris cedere episcopatui qñ illum non retinet cum bona conscientia. ibi.nu.5.z.6.
Episcopus infirmus an debeat cedere episcopatui an antẽ debeat sibi dari coadiutor.in.d.c.nisi.§.alia vero.nu.9.eo.ti.fo.28.
Ep̃s an teneatur cedere episcopatui p̃pter defectũ sciẽtie.in.d.c.nisi.§. pro defectu

toritate episcopi. ibi.nu.7.

Episcopus nullā portionem dʒ habere de bonis testatoris nisi de relictis factis ecclesijs.ibi.nu.7.

4 Episcopus an compellatur ferre testimonium ꝛ an solius epi testimonium sufficiat.in.c.cum nūtius.nu.5.de testi.fo.48.

3 Eps nō pōt deponi ab aliquo nisi a papa sʒ cognitio depositionis potest ab alio fieri.in.c.cum super.nu.11.de cau.pos.ꝛ pro.fo.157.

6 Eps nō potest recipere aliquid de ecclesijs sibi subiectis nisi quo ad iura epalia.in.c.de monachis.nu.7.de preben.fo.27.

Eps an quomodo ꝛ quo iure potest concedere ecclesiam secularem religiosis vel monachis. ibi.nu.15.

3 Eporum depositio est reseruata soli pape et non alteri etiam legato de latere.in.c.j.nu.18.de iudi.fo.5.

2 Eps quot ꝛ quas personas dʒ secum ducere dum visitat monasteria vide per totum.in.c.vt iugta.nu.2.de offi.ordi.fo.122.

3 Eps si recusatur suspectus a reo potest causam alteri non suspecto delegare:ꝛ eius sentētiam executioni mandare.in.c.si quis contra. nu.1.10.11.ꝛ.18.de fo.compe.fo.50.ꝛ in repe.fo.54.

6 Eps efficitur executor testamenti negligentibus testamentarijs executoribus infra tps illud exequi non autem eps succedit in locum illius q non declarat infra tempus illud quod testator mandauit declarādum. in.c.nos quidem.nu.1.8.11.de testa.fo.111.

Vide tamen quod ponit idem Abb.in.c.si heredes.in.1.nu.eo.ti.

6 Epi clerici ꝛ alij prelati habēt tātum administrationē rerū ecclesiasticarum ꝛ fructuū ipsarū adeo ꝙ non possunt de ipsis disponere ꝓ libito volūtatis sed tātum moderate.in repe.c.cū esses.nu.23.de testa.fo.117.

Eps an possit indistincte cōpellere executores testamētoꝝ ad exequendū officiū ꝑ eos susceptū tam in legatis pijs quā nō.ibi.nu.32.fo.125.

1 Eps debet habere completum trigesimum annum et debet esse natus ex legitimo matrimonio tamē ex legitima causa potest circa hoc dispēsari.in.c.cum in cunctis.nu.1.ꝛ.2.de elec. fo.125.

1 Episcopus an possit dispensare super simonia.in.c.si alicuius. nu. 4.5. et.6.de elec.fo.184.

Eps nō pōt dispēsare nisi super his casibus qui a iure exprimūtur. ibi.

6 Eps an possit vnire vnā ecclesiā cuius collatio pertinet ad inferiorem prelatum alteri ecclesie.in.c.consultationibus.nu.4.de dona.fo.104.

Eps pōt vnire ecclesiā sibi subiectā:lʒ eius collatio per eius negligētiā sit deuoluta ad papā nō alio iure est deuoluta ꝛ alio iure vnit.ibi.

6 Episcopus vel alius prelatus conferens alicui beneficium quod cōferre nō poterat illo euicto debet sibi de alio prouidere. in.c. inter cetera. nu.1.3.ꝛ.9.de preben. fo.29.

7 Episcopo asserenti aliquem criminosum an credatur. in.c. qualiter et quando.el.ij.nu.30.de accu. fo.66.

5 Episcopus an possit concedere qḋ in ecclesia interdicta celebretur.in.c. ad hec.cl.v.nu.4.de appel.fo.107.

Eps nō pōt suspēdere interdictum qn̄ persona ob suū delictum est interdicta: secus si ob delictum alterius.ibi.nu.6.

6 Eps non pōt corrigere subditū sine cōsilio capituli valet tamē cōsuetudo in cōtrarium.in.c.quāto.nu.6.de his que fiunt a prela.fo.67.

6 Eps debet subuenire de fructibus sui epatus clericis non habentibus vnde possint viuere.in.c.exposuisti.nu.7.de preben.fo.47.

3 Eps potest facere statuta cum clero sine cōsensu populi in his que spectant ad iurisditionem suā in alijs secus.in.c.si.nu.5.de ferijs. fo.141.

6 Eps an possit deputare fructus beneficij vacantis in quo quis habet iuspatronatus in necessarios vsus irrequisito patrono. in.c. vnico.nu. 20.vt eccle.bene.si.di.con. fo.73.

Episcopus an possit vnire mense sue vel capitulo suo vel alijs prebendis aliquam ecclesiam.ibi.

5 Eps pōt ad libitum eius vicarium remouere et ab eo aliquam causam aduocare.in.c.dilecti filij.el.ij.nu.3.de appel. fo.134.

Eps cōuenit subditos suos coram arbitris iuris a quibus appellatur ad papam.ibi.nu.14.

Eps pōt delegare causam suo vicario quo casu pōt ad ipm appellari sʒ si malitiose hoc facit eps expedicabitur per superiorem. ibi.nu.18.

6 Episcopus nō potest dispensare circa ea que papa statuit. in.c.si. nu.3. de relig.domi.fo.187.

6 Eps an possit aliquā ecclesiā eximere a iurisditione sua et ꝙ iura possit remittere in ecclesia sibi subiecta.in.c.ꝯstitut⁹.nu.10.de reli.do.fo.185.

Eps vel alius prelatus citra papā quo casu possit cōcedere vni ecclesie aliquod ius in preiudicium alterius.ibi.nu.11.

Episcopus vel alius prelatus non potest inuitus transferri sine causa rationabili.ibi.nu.14.

6 Eps hʒ intentionem fundatam de iure cōi in oibus pijs locis.in.c.quia monasterium.nu.5.de relig.domi.fo.184.

7 Eps potest adiuuare dispositionē canonis qui dum simpliciter loquatur ipse potest imponere penam contrafacienti.in.c.fin.nu.2. de eo qui furti.ordi. rece.fo.128.

6 Eps non pōt ecclesiam patronatam alteri conferre sine presentatione patroni ꝛ aliter institutus nō obtinet ipso iure fallit.in.c. illud preter eundem.nu.2.ꝛ.8.de iurepatro. fo.192.

Eps nō potest presentare aliquem sine consensu patroni nisi patronus sit negligens vel presentauerit indignum.ibi.nu.8.

6 Episcopus non potest emittere votum peregrinationis sine consensu capituli vel pape quando peregrinatio esset longa. in.c. magne. nu.9. 10.ꝛ.15.de voto ꝛ vo.re. fo.176.

Eps non pōt se absentare ab ecclesia sua saltem diebus dn̄icis ꝛ solēnibus quibus debet interesse officijs diuinis.ibi.nu.11.

6 Epi non possunt cōsecrari nisi die dn̄ico ꝛ idem in abbatibus benedicēdis.in.c.cum sis.nu.2.de conse.eccle.vel al.fo.207.

3 Eps ex euidenti ꝛ necessaria causa potest statuere cōtra ius cōe. in repet.c.si quis cōtra clericum.nu.23.de fo.compe. fo.55.

Eps ex causa potest diminuere penitentiam iniunctam a papa ibi.

Eps ordinarius totius diocesis.ibi.nu.41.

3 Episcopus nō potest prorogare sine licentia pape. in.c. significasti. nu. 9.de fo.compe.fo.85.

Eps nullam iurisditionem hʒ in exemptos a se.ibi.nu.11.

Eps non pōt prorogare iurisditionem in laicos respectu clericorū nec in ecclesiasticum inuito clerico sed inuito eo potest tam laico ꝙ ecclesiastico causas clericorum delegare quia.ibi.nu.25.

Eps non pōt clericum inuitū cogere vt accipiat ab alio sacros ordines licet possit alium epm in hoc delegare.ibi.

3 Eps potest donare ecclesiam alicui loco religioso non in titulum sed in proprios vsus non potest tamē rectorem illius ecclesie spoliare. in.c. cū venissent.nu.2.8.ꝛ.9.de resti.spo.fo.173.ꝛ seq.

Episcopus an et quando potest constituere ecclesiam de nouo censualem.ibi.nu.9.

6 Eps non potest sine causa facere ecclesiam cēsualem cū causa vo secus. in.c.significauit.nu.1.ꝛ.3.de censi.fo.202.

6 Eps an possit dare capitulo rem destinatam mense ipsius capituli vel econtra.in.c.possessiones.nu.3.de reb.eccle.non alie.fo.77.

6 Episcopus si consecrauerit ecclesiam indotatam potest cogi de redditibus sue ecclesie vel patrimonij sui illam dotare.in.c.cum sicut.nu.4.de conse.eccle.vel al.fo.207.

2 Eps non dʒ appellari eps ante consecrationē ꝛ idem in archiepiscopo ante pallij receptionē.in.c.nisi specialis.nu.7.de au.ꝛ vsu pal.fo.8.

7 Eps cōcurrit cum oibus curatis in administrādis sacramētis hoibus diocesis.in.c.nos inter.nu.1.de purga.cano. fo.147.

1 Eps potest eligi aliquis lʒ non sit presbyter dūmodo tēpore debito efficiatur presbyter. in.c.j.nu.4.de elec.fo.118.

7 Eps an possit dispensare qḋ iudeus habeat nutrices christianas. in.c. ad hec.nu.3.de iude. fo.86.

6 Episcopus potest deputare fructus beneficij vacantis in aliquem laudabilē vsum ecclesie pro iusta ꝛ necessaria causa.in.c.vnico.nu.15.20.vt eccle.bene.si.di.con. fo.73.

6 Eps pōt iura debita sibi ex aliqua ecclesia minuere ex causa ꝛ consensu capituli.in.c.cum venerabilis.nu.1.de censi. fo.204.

Eps pōt remittere ecclesie inferiori iura que super ea hʒ cum consensu capituli ꝛ ex causa exceptis octo de quibus. ibi.nu.3.

Eps tenetur saltē semel in anno visitare suam diocesim ꝛ qūo debeat se habere tam circa clerum ꝙ circa populū: remissiue.ibi.nu.6.

6 Eps potest instituere rectorē sine presentatione patroni qn̄ presentatus per patronū non potest esse sine scandalo ꝛ qn̄ tps datum patronis ad presentādum est lapsum.in.c.quoniā.nu.5.de iurepatro.fo.190.

6 Eps an ꝛ quo casu succedat in executione legatorum ad non pias causas negligentibus executore testamentario et herede. in.c. si heredes. nu.7.de testa. fo.113.

7 Eps an possit dispensare cum clerico in sacris qui matrimonium contraxit.in.c.ex literarum.nu.5.qui cle.vel vo.21.

6 Eps dispensat circa omne votum regulariter.in.c. ex multa. nu.10. de voto ꝛ vo.re. fo.178.

7 Eps vel alius prelatus an possit vti insignijs dignitatis sue extra locū sibi subiectum.in.c.antiqua.nu.9.de priui. fo.143.

3 Eps de iure cōmuni non potest tenere officiales armatos. in.c. cum nō ab homine.nu.8.de iud.fo.26.

7 Epi nō possunt exercere iurisditionalia sine caplo de iure sed secus est si ipsi prescripserunt.in.c.qualiter ꝛ qn̄.el.ij.nu.6.de accu. fo.65.

1 Eps de iure cōmuni habet collationem beneficiorum in diocesi sua. in c.abbatem.nu.1.de rescrip.fo. 87.

6 Episcopus habet plenam potestatem in ecclesijs sibi subiectis. in.c.j. nu.2.de reb.eccle.alie. fo.73.

Eps si edificauit aliquā nouā ecclesiā potest illam dotare de superabundantibus fructibus alterius dūmodo precedant solēnitates.ibi.nu.5.

6 Epi vel clerici quicqui acquirūt ex eorum industria acquirūt sibi ꝛ non ecclesijs eoꝝ.in.c.cum in officijs.nu.3.de testa.fo.113.

6 Eps potest tenere matrē vel aliam non suspectā in domo: lʒ honestius esset vt non teneret.in.c.j.nu. 2.de coha.cle.ꝛ mu. fo.10.

6 Eps potest quis fieri lʒ habuerit vxorē vel concubinam et consecrabit. in.c.vidua.nu.4.de regu.fo.157.

2 Eps electus ꝛ confirmatus pōt per solū papā transferri. Anto.de but. in.c.inter corporalia.nu.1.de transla.prela.fo.17.ꝛ nu.15.fo.18.

Eps vel

opposita declarari.ibi.nu.21.

2 Exceptio non verisimilis an sit admittenda.in.c.supra hoc.numero.18.de renun.fo.13.et.31.

5 Exceptio aliqua nõ admittitur contra ordinarium donec toleratur in officio.in.c.de priore.nu.5.de appel.fo.105.

2 Exceptiones ex se cõcludẽtes nõ tñ admittẽde si de facto fuerint p iudicẽ admisse debet iudex sm illas pronuntiare alias excipiens haberet iustã causam appellandi.in.c.cum cõtingat.nu.8.de offi.deleg.fo.99.

Exceptio iniustitie non dz opponi ꝯ sniam que trãsiuit in rem iudi. tñ si fuit de facto opposita impedit executionem sententie.ibi.nu.9.

4 Exceptio tua nõ interest est delatoria.in.c.ex parte.nu.6.de testi.f.41.

7 Exceptio criminis an habeat obstare prosequenti ius proprium. in.c.quia frustra.nu.7.de vsur.fo.114.

Contra vsurarium non possunt excipere cõuenti ab eo ꝙ non restituerit vsuras.ibi.nu.8.

Exceptio quã vnus vsurarius opponit cõtra aliũ est dilatoria ⁊ ante litem contestatam opponenda ⁊ infra octo dies probanda.ibi.nu.9.

2 Exceptio falsi procur.⁊ omnis exceptio que reddit iudiciũ retro nullũ põt opponi qñcũqꝫ etiã post sniam.in.c.in nr̃a.nu.4.⁊.7.de pcu.f.141.

Exceptio dilatoria opponitur aliquando etiam post sententiam.ibi.

Exceptio tu non potes esse procurator an possit opponi post lit.cõtest. ibi.nu.7.et.9.

Exceptio que non potest opponi in prima instantia post litẽ contesta. non potest opponi in causa appel.ibi.nu.8.

1 Exceptiones cõtra aliquã rem opposite debẽt prius examinari anteꝗ̃ illa res mãdetur executioni.in.c.venerabilẽ.nu.27.de elec.fo.156.

2 Exceptiones proposite cẽsentur refutate si iudex ad vlteriora pcedat. in.c.cum super.nu.9.de offi.dele.fo.87.

7 Exceptiones dilatorie possunt discuti post lit.cõtest.iudex eas reseruauit.in.c.ad dissoluendũ.nu.4.de despon.impu.fo.15.

4 Exceptio contra personas testium non est nec dilatoria nec peremptoria.in.c.presentium.nu.1.de testi.fo.62.

1 Exceptio intẽtiõis dr̃ illa que nõ excludit ipsaꝫ actionẽ quare ante excipitur quã agitur.in.c.dudũ.el.ij.nu.2.⁊ nu.29.de elec.fo.176.

5 Exceptio spoliationis excludit appellantem:secus exceptio attentati. in.c.an sit deferendum.nu.7.de appel. fo.111.

5 Exceptio tu nõ fecisti residẽtiã in bñficio non põt opponi nisi ab illo a quo petũtur fructus dicti bñficij.in.c.cũ ꝗ̃rẽte.nu.4.de cle.nõ resi.f.19.

6 Exceptio excõmunicationis nõ nocet quin excõicatus possit prosequi appellationem.in.c.dilecte.nu.1.de excep.fo.15.

Excõicatio lata in collegiũ vel vniuersitatem an afficiat oẽs.ibi.nu.2.

Exceptio de illegitimatione psone est dilatoria ⁊ idẽ in exceptione tua non interest:⁊ ideo debent proponi ante lit.contest. alias secus nisi post venerit in notitiam.in.c.j.nu.2. de accu.fo.1.

2 Exceptio non verisimilis non est admittenda per iudicẽ sine cause expressione.in.c.super hoc.nu.20.de renun.fo.13.⁊ nu.31.32.36.fo.14.

Exceptio litis finite per iusiurandum obstat siue iusiurandum fuerit iudiciale siue non.ibi.nu.54.

6 Exceptio concludens intentum excipiẽtis nõ vitiat per verba inepta. in.c.cõstitutus.nu.32.de religi.domi. fo.186.

5 Exceptio recusationis iudicis an possit opponi qñcũqꝫ ante litẽ cõtest. maxime qꝛ fuit legitimum super aliꝗ̃s peruentum ad aliquos actus.in c.inter monasterium.nu.5.de re iudi.fo.73.

Exceptio falsi pcuratoris an debeat opponi primo ꝗ̃ exceptio declinatoria iudicij.ibi.nu.7.

Exceptio per quã negatur iurisditio potest semp opponi: licet fuerint alie ante ipsam opposite.ibi.nu.12.

Exceptio perẽptoria non opposita in primo iudicio põt opponi causa appellationis nisi fuerit dolose omissa in primo iudicio qđ probatur ex coniecturis de quibus.ibi.nu.14.

5 Exceptio alicuius rei nõ debet opponi ab illo qui in eadem re laborat. in.c.cum ecclesiastice.nu.34.9.de excep.fo.4.

Exceptio tu habes vel queris plura beneficia an possit obijci per illuꝫ qui etiam habet plura beneficia.ibi.nu.5.10.11.

Exceptio nõ dz oppõi ab illo q posset eadẽ exceptiõe repelli. ibi.nu.9.

Exceptio famosa vel de iure cõmuni notoria admittitur cõtra illũ cui de beneficio est prouisum.ibi.nu.15.

3 Exceptio generaliter pposita que põt obstare ⁊ nõ obstare: nõ dz reijci statim sed iudex dz instare vt pars excipiẽs declaret ⁊ quatenus cõcludit admittere alios secus.in.c.ij.nu.2.de resti.spo.fo.165.⁊ seq.

Exceptio renuntiationis tam in beneficialibus ꝗ̃ in prophanis an et quando obstet agenti possessorio recuperande.ibi.nu.17.

Exceptio non verisimilis an opponatur cõtra agentem possessorio recuperande vel etiam petitorio.ibi.nu.12.⁊.13.

5 Exceptio notorie pprietatis an obstat agenti possessorio recuperande. in.c.in literis.nu.7.10.27.de resti.spo.fo.169.⁊ seq.

Et quando obstat debet de ea incontinenti fieri fides. ibi.nu.30.

Exceptio defectus proprietatis an obstet agẽti possessorio recuperande vel retinẽde vel adipiscende tam beneficialibus ꝗ̃ non. ibi.nu.27.

Exceptio criminis cum infamia obstat in beneficialibus.ibi.

Exceptio dñi an possit opponi a nõ spoliante contra agentẽ possessorio recuperande.ibi.nu.33.

Exceptio spoliationis non põt opponi contra tertium agẽtem.ibi.

7 Excepto peremptoria põt opponi ante litẽ cõtestatam quando notorium est ipsam cõpetere.in.c.j.nu.11.de no.ope.nun. fo.135.

7 Exceptio contra petentem beneficium an ⁊ quando admittatur. in.c. accedens.nu.8.de accusa. fo.64.

1 Exceptio an ⁊ qñ sit tẽporalis ⁊ ppetua.in.c.si aũt.nu.5.de rescri. fo.50.

5 Exceptiones quando producuntur non requiritur qđ lis cõtestetur. in c.per tuas.nu.5.de appel.fo.125.

5 Exceptionis diffinitio.in rub.nu.1.de excep. fo.2.

Exceptio actionis que sit. ibi.

Exceptio intentionis que sit.ibi.

7 Excipiens de crimine ⁊ non probans punitur extraordinarie. in.c. super his.nu.1.⁊.22.de accu.fo.58.

Exceptio intentionis vel facti que sit.ibi.nu.5.

5 Exceptio spoliationis obstat petenti vel implorãti officium iudicis cõtra tertium.in.c.nouit ille qui.nu.9.de appel. fo.112.

Exceptio nullitatis que incontinenti potest probari obstat executioni sententie.ibi.nu.10.

4 Excipiens de falsitate audit perpetuo.in.c.licet.nu.27.de pba.fo.24.

1 Exceptionem aptam si pars omiserit opponere potest iudex ex officio actum irritare saltem anteꝗ̃ sententia transeat in rem iudicatam. in.c. cum dilecta.nu.9.de rescrip.fo.66.

4 Exceptio falsitatis cũ corruptiõe põt opponi post publicas attestationes ⁊ sententiam.in.c.licet.nu.5.de proba. fo.22.

3 Exceptio excõicationis nõ põt opponi vltra duas vices in eadẽ instantia.in.c.pastoralis.nu.21.de cau.pos.⁊ pro. fo.159.

Exceptio delicti nõ admittitur cõtra vendicãtem beneficiũ nisi sit tale delictum quod inducat priuationẽ beneficij ipso facto. ibi.nu.29.

6 Exceptionũ alia tẽporalis alia perpetua alia odiosa alia fauorabilis et de pluribus specieb⁹ vide in discursu.in.c.his q.nu.4.de solutio.f.102.

Exceptio valleiani est fauorabilis exceptio macedoniani est odiosa et vtraqꝫ est perpetua.ibi.nu.9.

Exceptio non numerate pecunie non competit ecclesie nec eius personis post lapsum biennij. ibi.nu.19.

Exceptio adulterij an sit perẽptoria vel dilatoria. in.c.si.nu.9. de adul. et stu.fo.56.

5 Exceptio rei iudicate nõ cõpetit reo absoluto: qꝛ nõ possidebat si post sententiã inceperit possidere.in.c.aduersario.nu.1.⁊.3.de excep.fo.19.

Intellige vt in nu.10.ibi.fo.20.

Exceptio rei iudicate obstat si finis agendi:idem est licet modus agendi sit diuersus. ibi.nu.13.

Exceptio rei iudicate obstat tantum in prosecutis: licet petitio fuerit generalis.ibi.nu.14.

3 Exceptio spoliationis est dilatoria et opponitur ante litem contest. an autem post litem contest.aliquo casu opponatur ⁊ debet probari infra xv.dies.in.c.ij.nu.2.6.⁊.53.de ord.cog.fo.144.

Exceptio spoliationis an habeat locum contra nõ spoliatorem:vel cõtra eum qui successit in re spoliata. ibi.nu.12.

Exceptio excõicationis põt opponi post cõclusionẽ in causa. ibi.nu.16.

Exceptio spoliationis non admittitur quando factum est notoriũ vel in obligatione iurata sed a fideiussore sic.ibi.nu.19.fo.145.

Et in quibus casibus excep.talis non obstet.ibi.nu.23.

Exceptio spoliationis non admittitur in deposito. ibi.nu.22.

Exceptio spoliationis admittitur in causa matrimoniali vel spirituali.in.d.c.ij.nu.24.eo.ti.

Exceptio rei iudicate in exceptionibus non admissis non obstat volẽti super eadem re agere:secus econuerso.ibi.nu.26.⁊.27.

Exceptio rei iudicate in causa criminaliter intentata non obstat in eadem causa ciuiliter intentanda.ibi.nu.30.fo.146.

Excipiens de crimine an scribat se ad penam talionis crimine non probato.ibi.nu.25.

Exceptio que nocuit alicui in vno iudicio an noceat in alio iudicio.ibi. nume.30.et.42.

Exceptio criminis pbata i vno iudicio nõ repellit i alio.ibi.n.39.⁊.42.

1 Excipiẽs dz pbare exceptiões suas.in.c.cũ nobis.nu.5.de elec.fo.135.

2 Exceptiões ꝯ sniam vel instr̃a si excludũtur a statuto si quis incõtinẽti vellet eas pbare dz admitti.in.c.suscitata.nu.7.de resti.in integ.f.161.

Corse. Limita istud dictũ dñi ab. esse verũ nisi esset presumptio contra eũ ꝙ calũmose exciperet:lꝫ offerat se pbaturũ incõtinẽti:istõ voluit gl.quã ad hoc nescio alibi.in.d.c.suscitata.que glo. limitat dictũ.c.literas.⁊ istud dictũ sentit do.ab.in.d.c.sup eo.vbi bal. singulariter dicit p illũ tex.iũcta gl.ꝙ a summaria cognitiõe põt qs repelli vbi psupponit quis calũniari:qđ dictum dicit menti tenẽdũ:putat tñ do.ab. in.d.c.super eo.illud dictũ gl.⁊ Bal.pcedere vbi opponẽs offerret se pbaturũ incõtinẽti ⁊ presumptio est de malitia:qꝛ per talẽ obligationẽ non purgatur presumptio malitie:qđ dictũ ita limitatũ perpetuo tene menti.

3 Exceptio declinatoria opponitur ante litem contesta.in.c.si.§. in alijs. nu.4.vt lite non contest.fo.118.

Exceptio

4 Exceptio que reddit dubiā petitionē actoris si potest interuenire delictum eam excludit. in.c.in presentia.nu.6.de proba.fo.14.
Exceptio reddēs petitionē actoris equiuocā eam tollit.ibi.nu.8.
5 Exceptiones si nō admittunt cēsentur reprobate.in.c.suborta.nu.9.de re iudi.fo.75.
3 Exceptio peremptoria opposita a reo post fundatā intentionē actoris si nō est probata condēnatur reus in expēsis vel alio modo ad arbitriū iudicis ipso nō existēte soluēdo:⁊ idem in exceptione dilatoria. in.c.finem.nu.1.⁊.10.de do.⁊ contu.fo.199.⁊ seq.
Exceptio peremptoria quo casu potest opponi post publicatas attestationes.ibidem.nu.3.
Excipiens si non probat an cōdēnetur in expēsis:⁊ an statim vel expectata diffinitiua.ibi.nu.6.et.11.fo.200.
Exceptio quasi perēptoria est quā opponit ꝯtra testes.ibi.nu.11.fo.201.
5 Exceptio excōicationis an possit opponi cōtra actorē in quacūq; parte litis:⁊ si malitiose reus distulerit opponere condēnetur in expēsis:⁊ an indistincte hoc casu reus condēnabitur in expēsis. in.c.exceptionē.nu.1.5.22.23.et.24.de excep.fo.18.
Exceptio excōmunicationis est dilatoria.ibi.nu.2.
Exceptiones dilatorie regulariter opponūtur ante litē cōtest.ibidē.
Exceptio excōmunicationis est dilatoria.ibi.nu.2.
Exceptiones dilatorie regulariter opponuntur ante litem cōtest.ibi.
Exceptionum quot sint species.ibi.nu.9.
5 Exceptio spoliationis an retractet executionē sentētie.in.c.nouit ille.nu.8.de appel.fo.112.
2 Exceptiones minus legitimas nō tenet admittere iudex siue sit ordinarius siue delegatus.in.c.ex parte.el.ii.nu.2.de offi.dele.fo.77.
Exceptiones sublate per rescriptū principis an cōprehēdant omnes exceptiones tam dilatorias ꝙ peremptorias.ibi.nu.5.
Exceptiones si per statutū non possint opponi cōtra instrumentū publicū poterit opponi illa ꝙ non sit publicū idē si cōtra sentētiā secus si statutū tollat defensiones.ibi.nu.6.fo.76.
3 Exceptio perēptoria pōt opponi ante lit.contest.qñ est notoria.in.c.ex parte.ii.nu.13.de fo.compe.fo.83.
3 Exceptiones inhabilitates personā ad agendū possunt opponi etiam post rem iudicatā.in.c.si.nu.16.de iura.calū.fo.130.
5 Exceptio non requirēs altiorē indaginē impedit actū qui de sui natura exigit celeritatē:secus si requirit altiorē indaginē.in.c.cum dilecta.nu.22.de cōfirma.vti.vel inuti.fo.141.
Exceptio dicit requirere altiorē indaginē:que lz ab initio videret facilis tñ propter disputationē vel aliā rem requirit longū tractatū.ibi.
5 Exceptio cōtra personas vel dicta testiū vsq; ad quantū tēpus potest opponi.in.c.i.nu.3.7.et.10.de excep.fo.2.
Exceptio contra testes non est peremptoria.ibidem.
Exceptio peremptoria vel habēs naturā perēptorie pōt opponi vsq; ad sententiam.ibidem.
Exceptio contra personas testiū an ⁊ quo casu possit opponi in causa appellationis.ibi.nu.8.
Exceptio que potest opponi in primo iudicio ante sententiā ⁊ litis cōtesta.potest opponi in causa appellationis.ibidē.
Exceptio omnis que malitiose nō fuit opposita in prima instantia vel tēpore cōgruo nō potest vlterius opponi.ibi.nu.9.
Exceptio cōtra personas testiū an possit opponi post sentētiā in casibus in quibus sentētia non trāsit in rem iudicatā.ibi.nu.10.
5 Exceptio perēptoria non opposita in causa principali non pōt opponi in causa appellationis nisi malitiose fuerint pretermisse dilatorie vero secus.in.c.exceptionē.nu.17.de excep.fo.18.
Exceptiones que possunt opponi post litem cōtestatā possunt opponi in causa appellationis.ibi.nu.18.
Exceptiones peremptorie cōcernētes exactionē sentētie possunt opponi post sententiam.ibidem.
Exceptiones anomale perēptorie sunt ille que possunt opponi vel ante litē cōtest.vel post sentētiā cōtra naturā peremptoriarū.ibi.nu.19.
Exceptiones anomale dilatorie sunt ille que in qualibet parte iudicii possunt opponi contra naturā dilatoriarū.ibidem.
Exceptio falsi procuratoris reddit iudiciū retro nullū ⁊ potest qñcūq; opponi.ibidem.
Exceptio excōmunicationis probata vt detecta an processus priusvalidus remaneat nullus vel sententia tam respectu iudicis actoris aut rei:siue in causa principali vel appellatiōis:siue corā ordinario vel delegato.ibidē.nu.21.23.et.56.fo.19.
Exceptio excōmunicationis si malitiose non fuit proposita per reū in tēpore cōgruo in quibus expēsis condēnabitur.ibi.nu.25.
5 Exceptiōes dilatorie cōcernētes ipm iudiciū nō possunt opponi post litē cōte.vel post terminū datū ad opponēdū ex rōne nisi de nouo superueniāt vel ad notitiā deducant.in.c.exceptionē.nu.10.de excep.fo.18.
Exceptio declinatoria ipsius iudicis est opponēda nō solū ante litē cōtestatā:sed etiā anteꝙ alie dilatorie opponant quia videret alias primo proponendo cōsentire in iudicē: si vero omnes simul opposuerint censetur primo declinatoria proposuisse.ibi.nu.11.

Exceptiones dilatorie cōcernentes negotiū principale possunt opponi ante ⁊ post litem conte.vsq; ad tps.ibi.nu.12.et.13.
Exceptio dilatoria cōcernēs negotiū principale nota vel nō nota iudici si non sit opposita per partem quid est agendū.ibi.nu.14.
Exceptionū peremptoriarū alique non possunt opponi nisi post litem contest.alique ante ⁊ post:de quibus vide exēpla ibi.nu.15.
5 Exceptio excōicationis nō eluditur si cōtra excipientē replicat ꝙ ipse sit per participationē excōicatus.in.c.a nobis.nu.1.de excep.fo.3.
Exceptio q̄ pōt opponi agēti an possit opponi ꝑ excipiētē.ibi.nu.17.
Exceptio perēptoria quo casu sit probanda per excipiētē.ibi.nu.20.
1 Exceptio omnis que potest opponi post li.ꝯte.pōt opponi in appellatione.in.c.ad audientiā.nu.9.de rescrip.fo.79.
Exceptio non opposita per ignorantiā potest iterū opponi.ibidē.
5 Exceptiones dilatorie an ⁊ qñ possunt opponi post elapsuz terminum datum a iudice.in.c.pastoralis.nu.1.et.4.de excep.fo.4.
Exceptiones dilatorie possunt opponi vsq; ad litis cōtest.de iure.ibi.numero.2.et.5.
Exceptiones peremptorie possunt de iure opponi vsq; ad ꝯclusionem in causa:sed quid si ad eas opponēdas fuit statutus ꝑ iudicē terminus an eo elapso poterūt opponi.ibi.nu.6.et.9.fo.5.
Utrū stet iuramēto partis dicentis ꝙ post terminū ꝑuenit ad notitiā suā exceptio perēptoria vel dilatoria quā vult opponere.ibi.nu.6.et.8.
Exceptiōes perēptorie possunt opponi vsq; ad ꝯclusionē in causa:nec dz prefigi terminus ad ipsas ꝓponēdas sine cause cognitiōe.ibi.nu.9.
Exceptiones miste possunt opponi post li.ꝯtest.indistincte.ibi.nu.10.
Exceptio dilatoria orta post cōclusionē in causa nō potest amplius opponi.in.d.c.pastoralis.nu.11.eo.titu.fo.5.
Exceptio excōmunicationis potest dilatorie opponi etiam post terminū.ibidem.nu.12.
Exceptio tu non eras iudex an possit opponi elapso termino quē talis iudex dederat ad probandū ⁊ nil fuit probatū.ibi.nu.14.
Exceptio dilatoria quando post terminū opponitur que forma spectatur.ibi.nu.17.
Exceptiones dilatorie vtrū indistincte nō opponātur post terminum.ibi.nu.18.
Exceptiones ꝯrie an possunt vno ⁊ eodē tēpore opponi.ibi.nu.19.
3 Exceptio cōsanguinitatis nō admittit mulieri agēti possessorio ad restitutionē mariti sui secꝰ si ageret petitorio.i.c.i.nu.3.de ord.co.fo.142.
Exceptio perēptoria potest opponi a reo post fundatā intētionē actoris ⁊ sic post testes productos.ibi.nu.4.et.8.
Exceptio peremptoria elidit intētionē actoris.ibi.nu.5.
Exceptio dilatoria an soleat proponi ante li.conte.ibi.nu.6.
Exceptio peremptoria nō opponitur regulariter ante litē cōtesta.nisi sit notoria vel litis finite ⁊ similes.ibi.nu.8.
Exceptio peremptoria an opponat post publicatas attestationes vel post sententiā.ibi.nu.9.fo.143.
Exceptio peremptoria quo casu debet ex iussu iudicis proponi post litem contesta.ibidē.nu.9.
3 Exceptio dilatoria non potest opponi post litem cōtestatā.in.c.fi.nu.7.de ordi.cogni.fo.151.
Excipiens de spoliatione ⁊ obtinens contra agentē petitorio si postea agat directe de spoliatione an teneat respondere super dicta petitione petitoria.ibi.nu.18.
Exceptio spoliatiōis an opponat ꝯtra agētē vti possidetis. ibi.nu.19.
3 Excipiēs ꝯ electū vel formā electiōis hz hoc ꝓbare ⁊ isto casu electꝰ nō cōfirmatur nisi probet se idoneū.in.c.cū super.nu.20.de cōfes.fo.226.
2 Exceptiones dilatorie proponuntur ante litē cōtestatā.in.c.mandato.nu.4.de procu.fo.146.
5 Exceptio non admissa ⁊ ob id fuit appellatū debet corā iudice appellationis declarari vera.in.c.olim ⁊ infra.nu.1.de excep.fo.12.
5 Exceptio spoliatiōis ꝯtra remediū attētati nō obstat quia talis reuocatio fit ex mero iudicis offō.in.c.bone memorie.nu.20.de app.fo.119.
7 Exceptio tu non debes audiri est dilatoria ⁊ ante litē cōtestatā ꝓponēda ⁊ infra octo dies probāda.in.c.quia frustra.nu.9.de vsur.fo.114.
☞ Corse. Tu adde Bar.in.l.omnes.C.de fun.patrimo.lib.xi. ꝙ ista exceptio introducta per statutū ꝙ pars nō debeat audiri impedit litis ingressum:⁊ an valeat lex seu statutū denegās alicui audientiā ꝓpter suū delictū:vide Host.in.c.pastoralis.de iudi.⁊ Ange.ꝯsi.ccxx.in.l.si non speciali.C.de testa.⁊ in.l.i.C.de bo.vacan.lib.x.Bar.in.l.si cum mulier.ff.solu.mat.⁊ ibi per Nico.de neapo.⁊ And.barb. in.l.iubemus.§.sane.C.de sacrosan.eccle.⁊ in repeti.d.l.si cum mulier.⁊ in qōne inci. statuto e auct.⁊ in.l.i.C.de pa.pote.⁊ in.l.peremptorias.C.sentē.rescin.nō pos.⁊ in.l.plane.ff.de peti.her.⁊ Ang.in.l.vēditioni.C.de vsuc.pro emp.plene per Bar.in.c.fi.de ordi.cog.⁊ in.c.quia frustra.de vsu.⁊ in cle.in rub.de excep.⁊ in.c.pastoralis.⁊ Roma.in ꝯsi.xx.in ordine meo.vbi ꝯcludūt omnes ꝙ valet lex seu statutū denegās alicui audiētiā: vt ꝓbat in.d.c.sic frustra.⁊ in.d.l.vēditioni.⁊ dixi plene in notabilibꝰ meis in dictiōe nullatenꝰ:secꝰ si statutū denegaret iustitiā quia tūc nō valeret: vt sing. dixit Inn.in.c.que in ecclesiarū.de cōsti.refert Ange.in.d.cōsi.ccxx.et vide Jo.de ana.in.d.c.quia frustra.an possit actori vel reo audiētia de

negari ex quo defensio nulli aufertur: ꝛ si statutũ vel ius denegat alicui audiẽtiã taliꝰ nõ poterit agere possessorio recuperãde: qđ no. ꝑpter statuta denegãtia bãnitis audiẽtiã: vide Jo. de ana. in. c. ad abolendã. de hereti. ꝛ ibi enumerat casus in quibus denegaꝛ audiẽtia alicui in iure.

3 Exceptio spoliationis non obstat actori directe nõ agẽti cõtra spoliatum. in. c. cum ecclesia. nu. 16. de cau. pos. ꝛ ꝓprie. fo. 154.

3 Exceptio facultatis põt opponi post sentẽtiã si alias nõ opposuit ꝛ nõ succubuit. in. c. fi. nu. 25. de iura. calũ. fo. 32.

4 Exceptiones dilatorias excludit actus factus post litis cõte. in. c. fraternitatis. nu. 6. de test. fo. 52.

Excipiens de excõicatione si succubuit potest postea ꝓbare de publica excõmunicatione. ibi. nu. 9.

5 Exceptiones cẽsentur reprobate si index processerit ad vlteriora. in. c. dilecto. nu. 11. de appel. fo. 132.

5 Exceptiones calũnie possunt per iudicem non admitti. in. c. decetero. nu. 10. de re iudi. fo. 53.

2 Excipiẽs nõ teneꝛ dicere causaꝫ sue exceptiõis iudice cogẽte teneꝛ exprimere causam. in. c. sup hoc. nu. 3. ꝛ. 9. de renũ. fo. 12 ꝛ nu. 16. ꝛ. 19. fo. 13.

5 Exceptio criminis an tollatur per replicationẽ eiusdẽ criminis: et sic an paria delicta mutua cõpensatione tollantur. in. c. dilecti filij. nu. 7. ꝛ 17. de excep. fo. 13.

Si tu excipis ꝙ gabella non est soluta de cõtractu in quo me fundo et ego excipio ꝙ nec tu soluisti tua exceptio non tollitur per meã replicationem. ibi. nu. 8. fo. 14.

3 Exceptio legitima si non admittatur per iudicẽ potest appellari. in. c. fi. nu. 4. de libel. obla. fo. 98.

Exceptio que incõtinenti põt probari per reum non impedit quin adhuc libellus admittatur. ibi. nu. 8.

Exceptio perẽptoria nõ admittiꝛ ante lit. cõte. etiã si incõtinẽti offeratur probatio nisi sit notoria ꝛ cõstet per instrumẽtũ. ibi. nu. 9. et. 10.

6 Exceptio adulterationis anteq̃ probetur nõ obstat agẽti interdicto vti possidetis. in. c. cum venissent. nu. 19. de insti. fo. 54.

1 Exceptio excõicationis est admittẽda qñ obijcitur tñ onus probandi eam incũbit opponẽti. in. c. nihil. nu. 14. de elec. fo. 168.

5 Exceptiones cõtrarias si quis opposuerit videtur illas disiunctiue opposuisse. in. c. auditis. nu. 26. de prescrip. fo. 35.

Exceptio perẽptoria quo casu põt opponi post fundatã itẽtionẽ actoris ꝛ post publicatan attestatiões. l. c. accepta. nu. 3. de resti. spo. fo. 167.

5 Exceptio macedoniani: ꝛ velleiani: ꝛ similes habẽt locũ in vtroq̃ foro. in. c. fi. nu. 26. de prescrip. fo. 45.

5 Exceptio falsi aliqñ põt opponi ante li. cõte. tñ: aliqñ post sniam. in. c. super eo. nu. 10. de appel. fo. 95.

2 Exceptiones dilatorie non possunt opponi in causa appellationis. in c. coram. nu. 7. de resti. in inte. fo. 162.

6 Exceptio si euidẽter elidit ius actoris põt index nõ audire actorẽ tãq̃ notorie iniustitiã fouentẽ. in. c. inter dilectos. nu. 7. de dona. fo. 10.

5 Exceptio quelibet maxime declinatoria potest dici defensio. in. c. cũ inter. nu. 4. et. 6. de excep. fo. 7.

Exceptio cõpetẽs reo ꝑncipali cõpetit etiã eius fideiussori. ibi. nu. 26.

2 Exceptio ordinatoria potest opponi post li. cõtesta. qñ est nouiter orta. Auto. in. c. j. nu. 5. de obli. ad ratioci. fo. 59.

3 Exceptio tu nõ potes possidere rẽ quã petis est exceptio litis finite que potest opponi ad merita cause ꝛ ad ꝓcessum. in. c. ex parte. nu. 29. de restitu. spolia. fo. 185.

6 Exceptio non firmat regulã in casibꝰ qui aliquo iure non possunt esse sub regula. in. c. in nostra. nu. 1. de sepul. fo. 137.

8 Exceptio rei iudicate est exceptio litis finite ꝛ impedit litis ingressuꝫ. in. c. sicut nobis. nu. 3. de re iudi. fo. 67.

6 Excipiens potest de vna exceptione ad aliã etiã cõtrariã transire. in. c. cum dilectus. nu. 9. de reli. domi. fo. 127.

Exceptiones cõtrarie possunt disiũctiue proponi. ibidem.

3 Exceptio rei iudicate an obstet illi qui succubuit in rei vẽdi. volẽti agere ex noua causa: ꝛ quid in personalibꝰ. in. c. ij. nu. 14. de lib. obla. fo. 95.

Exceptio que nõ tollit sentẽtiã sed modificat executionẽ potest opponi post sentẽtiã. ibi. nu. 26.

3 Exceptiones possunt opponi a reo anteq̃ cõueniatur. in. c. si quis contra. nu. 2. de fo. cõpe. fo. 51. ꝛ in repeti. fo. 53.

Executor non potest vt suspectus recusari. ibi. nu. 11.

Executio sententie late a delegato an fiat ab ipso vel ab ordinario. ibi. nu. 27. 29. et. 32.

Executio sentẽtie est meri ꝛ misti imperij. ibi. nu. 30.

7 **Excommunicatio** est iurisditionis ꝓalis ꝛ non ordinis. in. c. canonica. num. 3. de senten. excõ. fo. 130.

2 Excõmunicari an possit nõ subditus rõne iurisditionis prorogate. in c. P. et. G. nu. 3. et. 6. de offi. dele. fo. 102.

Excõmunicatio quare non fertur in vniuersitatem. ibi. nu. 4.

Excõmunicari an possit quis sine precedenti monitione etiã ex suo cõsensu. ibi. nu. 7. fo. 103.

Excõmunicatio pro futuris culpis an possit ferri. ibi. nu. 10.

Excõicatio lata contra non soluẽtes censum nõ ligat illos qui per impotentiam non soluunt. ibi. nu. 11.

6 Excõmunicationẽ nullã an reddat iniustitia notoria. in. c. odoardus. nu. 9. de solu. fo. 101.

Excõicatio nõ deꝫ ferri cõtra debitorẽ notorie existẽtẽ nõ soluẽdo. ibi.

5 Excõicatio lata per errorẽ cause vel facti an teneat. in. c. inter ceteras. nu. 9. de re iudi. fo. 56.

1 Excõicatio potest aliqñ fieri a laicis. in. c. ecclesia sancte Marie. nu. 5. de constitu. fo. 30.

3 Excõicatio an incurraꝛ per expellẽtes religiosos de re ipsoꝝ expellentium excedendo vel non excedendo modũ. in. c. olim. el. j. nu. 5. 19. et. 22. de resti. spo. fo. 179. ꝛ seq.

Excõicatio requirit dolũ siue ignorãtiã crassam ꝛ supinã. ibi. nu. 20.

3 Excõicatio lata ab ep̃o in hoĩes vnius loci nõ ꝓbat possessionẽ ep̃i in dicto loco licet aliquibus diebus fuerit obseruata. in. c. olim inter. nu. 1. 2. 6. 12. et. 17. de resti. spo. fo. 189.

Excõicatio an inducat iustum metũ qui cadit in constantẽ virum. ibi. nu. 10. et. 11. fo. 190.

Excõicatio est maior pena q̃ fit in ecclesia. ibi.

7 Excõicatio semper fertur propter cõtumaciã in aliquid nõ faciẽdo. in c. fraternitati. nu. 1. de cle. excõ. fo. 125.

6 Excõicationẽ an incurrat ille qui participat cũ excõicato mortuo puta ipsum sepeliẽdo. in. c. cõsuluisti. nu. 3. de cõse. eccle. vel alta. fo. 210.

Excõmunicatus sacerdos recte cõficit eucharistiã veram que non indiget alia consecratione. ibi. nu. 6.

6 Excõicatio an irrogeꝛ ipso iure per ista verba viteꝛ ab omnibus tanq̃ excõicatus. in. c. super specula. nu. 1. ne cle. vel mona. fo. 246.

Excõmunicatus nõ potest esse procurator. ibi. nu. 10. fo. 255.

7 Excõicatio non fulminaꝛ per ista verba statuo sub pena excõicationis etiã si proferantur per papã. in. c. dura sepe. nu. 1. de cri. fal. fo. 118.

Excõmunicatio potest pro eodẽ facto frequẽter innouari. ibi. nu. 4.

Excõicatio ĩcurriꝛ ipso facto p ista v̾ba excõicatiõi subiaceat. ibi. nu. 8.

6 Excõicatio lata a delegato papeꝰ vltra cõtẽta in delegatione est ipso iure nulla. in. c. fi. nu. 5. de preben. fo. 49.

Excõmunicatio lata a delegato cõtra intẽtionẽ delegantis an sit ipso iure nulla. ibidem.

Excõicatio lata sine cause cognitione tenet licet sit iniusta. ibidẽ.

7 Excõicatio fertur ipso iure per hec verba noscãt se excõicationi subiacere. in. c. excõmunicationẽ. nu. 1. de rapto. fo. 107.

6 Excõicatio nunq̃ fertur nisi pro crimine mortali in rẽpub. c. cuꝫ esses. nu. 7. de testa. fo. 116.

3 Excõicatio an inducaꝛ per ista verba videlicet nullus cõmunicet cum tali. in. c. j. nu. 34. de iud. fo. 7.

7 Excõicatio iam lata nõ suspẽditur per appellationẽ. in. c. ad hec. el. v. nu. 1. de appel. fo. 110.

Excõicatio ꝛ interdictũ in quibꝰ cõueniãt ꝛ in quibꝰ differãt. ibi. nu. 3.

7 Excõicatio non impedit monachatũ. in. c. veniẽs. nu. 4. de simo. fo. 73.

3 Excõicatio nõ ꝓferꝛ per ista v̾ba a cõione habeanꝛ alieni: ꝛ qd importent ista verba. in. c. si diligẽti. nu. 5. 21. et. 22. de fo. cõpe. fo. 73.

7 Excõicatio superueniẽs non impedit quin cum tali excõicato participemus in ꝯctu cum eo inito qui non põt sine cõmunione explicare. in c. si vere. nu. 1. et. 3. de senten. excõ. fo. 174.

A debitore excõmunicato licite exigitur. ibi. nu. 2. et. 4.

Excõicatũ an teneamur vitare cum dãno nostro. ibi. nu. 7. et. 10.

Excõicatus an possit sibi acquirere spũalia vel alteri cõferre. ibi. nu. 9.

Cũ excõicatis debemꝰ vitare cõionẽ oĩno volũtariã. ibi. nu. 10. fo. 126.

Excõmunicatũ debemus vitare quo ad sua cõmoda. ibidem.

3 Excõicatio ꝓbata per viã exceptionis an faciat ꝙ ille euiteꝛ tanq̃ excõmunicatus. in. c. ij. nu. 38. et. 39. de ordi. cog. fo. 147.

Excõmunicatio nõ probatur ex eo ꝙ quis petit absolutionẽ ab excõmunicatione. ibi. nu. 39.

Excõmunicatus in vno loco reputatur excõmunicatus in omnibus locis ꝛ apud omnes. ibi. nu. 40.

Excõicatio probata per viã exceptionis an sit causa priuationis beneficij vel alterius iuris. ibi. nu. 41.

7 Excõicatio facta vel fulminata a non habente autoritatẽ non requiriꝛ aliquã absolutionẽ sed tñ relaxationẽ. in. c. olim. nu. 4. de accu. fo. 67.

Excõicatus nõ põt ferre testimoniũ ꝑpter periculũ cõionis. ibi. nu. 6.

7 Excommunicatio nõ debet ferri nõ premissa monitione tñ lata tenet. in. c. apostolice. nu. 6. de cle. excõ. fo. 127.

Excõicatꝰ põt absolui in morte qñ apparẽt signa ꝯtritionis. ibi. nu. 8.

Excõicatus nõ põt allegare ꝓbabilẽ causam ignorãtie si scit per famã se esse excõmunicatũ. ibi. nu. 9.

7 Excõicatio nõ notat excõicatũ infamia perpetua sed eo absoluto tollitur infamia. in. c. proposuit. nu. 3. de cle. excõ. fo. 126.

Excõicatus an presumaꝛ absolutus eo ꝙ cõicat cũ superiore. ibi. nu. 5.

5 Excõicatio tenet lata post appellationẽ qñ causa est commissa appellatione remota. in. c. pastoralis. nu. 9. de appel. fo. 120.

2 Excõicatio vel alia sententia lata in exemptum est ipso iure nulla. in. c. graue. nu. 3. de offi. ordi. fo. 123.

iure nulla.in.c.dilecti filij.el.j.nu.2.de appel.fo.119.

6 Excōicatio infert per ista verba ipso iure:videlz talis vitet ab oībus tanꝗ excōicatus.in.c.non magno.nu.4.ne cle.vel mona.fo.237.

5 Excōicatio qūo intelligit ꝙ non trāsit in tertiā personā.in.c. cum causam.nu.11.de appel.fo.132.

Excōmunicato cōmunicans incurrit minorē tm̄ per quam solum priuatur a perceptione sacramentoꝝ.ibidem.

Excōicationem nullam incurrit participās cum illo qui participauit cum excōmunicato.ibidem.

7 Excōicatio canonis incurrit per solā manuum iniectionē absqꝫ violētia.in.c.cōtingit.nu.3.de sen.excō.fo.175.

Participās in crimine cum excōicato an sit tūc excōicatus.ibi.nu.7.

7 Excōicatio videt ꝯtēni si infra terminū assignatū vel infra annum nō fuit facta restitutio vel ei paritū.in.c.postulasti.nu.4.de homi.fo.102.

Excōicatus si steterit in excōicatione vltra annum presumitur hereticus.ibidem.

1 Excōicatio per quas ꝑsonas potest fieri.in.c.cum in cunctis.§.inferiora.nu.5.de elec.fo.126.

Excōicatio facta cum maiori solēnitate nō plus ligat quo ad deum ꝗ alia sed fit ad terrorem.ibi.nu.6.

7 Excōicatio an ꝓbari debeat ꝙ sit emanata post appellationē.in.c.per tuas.nu.5.de condi.appo.fo.20.

5 Excōicatio nō incurrit si aliquis participat ignorāter cum excōicato.in.c.a nobis.nu.2.de excep.fo.3.

Cum excōicatis nō est participādū etiam in bonis operib⁹.ibi.nu.3.

Excōicatus non potest neqꝫ agere neqꝫ accusare etiam suam iniuriam prosequendo.ibi.nu.4.

Excōicat⁹ minori nō repellit a limine iudicij sed tm̄ a participatione sacramentorum.ibi.nu.5.

Excōicationē minorē incurrit quis etiā ex participatione coacta nisi fuisset quedam coactio precisa.ibi.nu.6.

Excōicato est reseruata omnis exceptio ꝛ defensio.in.d.c. a nobis.nu.7.8.ꝛ.11.de excep.

Excōicatus minori excōicatione quo casu repellatur a limine iudicij.ibidem.nu.9.

Excōicatus an admittat ad replicandū sicut ad excipiēdū.ibi.nu.12.

Excōicationem maiorem incurrit participās cum excōicato a papa.ibidem.nu.13.

7 Excōicatio non fertur ab hoīe nisi pro ꝯtumacia a iure antē fert aliqñ ob delictū nulla pmissa monitione.in.c.j.nu.2.de rapto.fo.106.

Excōicatus in vno loco est vbiqꝫ vitādus.ibi.nu.3.

3 Excōicatis cōmunicātes non semper peccant.in.c.veritatis.nu.39.de dolo ꝛ contu.fo.208.

2 Excōicatus an possit alium excōicare.Ant.in.c.cum clericis.nu.4.de ordi.ab epi.fo.42.

5 Excōicatus an possit impetrare rescriptū sup nullitate snīe a qua nō appellauit tacito de excōicatione.in.c.qd ad cōsultationē. nu.35.de re iudi.fo.65.

Excōicatus contra executorē snīe potest legitimas exceptiones opponere vt euitet grauamen iuris vel facti.ibi.nu.25.

7 Excōicatus in vno loco est etiā excōicatus in omni alio loco.in.c.cum ꝛ plantare.nu.1.de priui.fo.137.

Excōicatio siue interdictū non fertur per ista verba subiaceāt excōicationi vel interdicto.ibidem.

6 Excōicatus tolerat⁹ nō est vitādus in diuinis:sed in occulto sic vt erubescat.in.c.tanta. nu.4.de simo.fo.69.

3 Excōicatus nō liberat ex sola satisfactione sed requirit absolutio. secus est in suspēso.in.c.j.nu.6.et.23.de iudi.fo.3.

Excōicatus non priuat beneficijs sed eorum redditib⁹:ꝛ an statim vel per sniam.ibi.nu.8.9.ꝛ.24.

3 Excōicatus an ꝛ qñ admittat ad defensionem sue ecclesie.in.c.exhibita.nu.6.de iudi.fo.42.

4 Excōicati non admittunt ad testimoniū lz excōicatio sit nulla nisi absoluātur.in.c.veniens.nu.5.de testi.fo.72.

Excōicatus inductus in testem an ꝛ quādo debeat absolui ad cautelā.ibidem.nu.18.fo.73.

Excōicatus propter cōtumaciā si steterit in excōicatione vltra annum an perdat causam.ibidem.

4 Excōicatus an possit esse arbiter ꝛ qs dicatur notorie excōicatus.in c.quintaualllis.nu.27.de iureiu.fo.147.

3 Excōmunicato non interdicūtur ea que sunt sibi incōmodo.in.c. cum causam.nu.9.de iura.calū.fo.128.

5 Excōicatus non desinit esse excōicatus nisi fuerit absolutus.in.c.dilectis.nu.10.de appel.fo.123.

Excōicatus iniuste non est vitādus.ibi.nu.15.ꝛ.16.fo.127.

Excōicatio non plus ligat ꝗ ipsum peccatū propter qd fulminat quo ad ecclesiā triumphantē:sed militantē sic.ibi.nu.33.

7 Excōicat⁹ est vitādus añ denūtiationē qñ certū est ipsum esse excōicatum sec⁹ si fctū sol⁹.in.c.cū nō ab hoīe.nu.1.2.4.ꝛ.7.de sen.excō.fo.167.

5 Excōicatus nō potest petere executionē snīe:ꝛ si petat obstat sibi exceptio spoliationis.in.c.nouit ille qui.nu.9.de appel.fo.112.

3 Excōicatus an possit esse in iudicio:ꝛ qūo.in.c. intelleximus.nu.1.7.9.et.12.de iudi.fo.22.

Excōicat⁹ participat de oīb⁹ illis ꝗ pñt esse sibi incōmodo.ibi.nu.4.

Excōicatus maiori excōicatiōe ꝓhibet a cōione hoīm regulariter:excōicatione minori ꝓhibet a pceptione sacramētoꝝ tantum.ibi.

Excōicatio in dubio intelligit de maiori.ibidem.

Excōicatus pōt ꝯstituere ꝓcuratorē si vult non tm̄ necessitat.ibi.nu.5.

Excōicatus nō perdit remedia quib⁹ pōt se defendere si vult.ibi.

3 Excōicat⁹ potest appellare ꝛ appellationē ꝓsequi.in.c. intelleximus.nu.5.de iudi.fo.23.

Excōicatus non ꝓhibetur participare cum patre filio:ꝛ alijs similib⁹ personis.ibi.nu.6.

Excōicatus spoliat⁹ nō audit petēs restitutionē regulariter.ibi.nu.8.

Excōicatus an possit petere absolutionē per procuratorē.ibi. nu.10.

Excōicatus potest ꝯstituere procuratorē in omnib⁹ casibus in quibus potest per se stare in iudicio.ibidem.

Excōicatus si fuit de facto admissus an valeat iudiciū.ibi.nu.13.

3 Excōicat⁹ pōt cōparere p ꝓcuratorē.i.c.pastoralis.nu.7.de iudi.f.37.

6 Excōicat⁹ dr tradit⁹ Satane.in.c.si qs.nu.3.de re.eccle.alie.fo.75.

Excōicatio parū vel nihil operat quo ad ecclesiā triūphantē. ibidem.

6 Excōicatus est absoluēdus si illam non curādo efficeret deterior ꝛ incorrigibilis.in.c.clericos.nu.5.de coha.cle.ꝛ mu.fo.11.

5 Excōicatus potest stare in iudicio semper ad sui defensionē.in.c.significauerunt.nu.4.de excep.fo.16.

Excōicatus iuste volens litigare super iniustitia excōicationis nō auditur nisi petita solutione.ibi.nu.14.fo.17.

Excōicatus non debet in sui fauorem reportare sniam.ibidem.

Excōicatus auditur dicendo sniam nullam.ibi.nu.20.

Excōicatus an possit petere qd laudū reducat ad arbitrium boni viri vel retractari sniam que nō transiuit in rem iudicatā.ibi.nu.21.

Excōicatus an audiat petens se restitui aduersus sniam a qua nō appellauit.ibi.nu.22.

6 Excōicatus a concilio ꝓuinciali potest absolui ab epo suo.in.c. graue nimis.nu.13.de preben.fo.39.

Excōicatus ex ꝯstitutione alicuius epi alieni potest a suo epo absolui: secus si esset excōicatus ab homine quia non posset absolui nisi ab illo vel superiore ipsius.ibi.nu.14.

6 Excōicatus non est participās cum aliquo qui in actu participatiōis incurrit excōicationem.in.c.j.nu.14.de loca.fo.86.

3 Excōicatus pro re dubia non absoluit nisi prestet cautionē sup illa re.in.c. pisanis.nu.3.de resti.spo.fo.192.

Excōicatus vel absoluēs contra certā formā sibi datā facit excōicationem vel absolutionem nullam.ibi.nu.4.

7 Excōicatus priuat cōmunione aliorū actiue ꝛ passiue.in.c. illud.nu.6.de cle.excō.fo.125.

Excōicatus priuat etiam cōmunione excōicati.ibi.nu.7.

Excōicatus si ingerat se celebrationi diuinoꝝ quocūqꝫ grauissime peccat ꝛ irregularitatē incurrit ſm aliquos.ibi.nu.8.

Excōicatio a quocūqꝫ ferēda debet ferri premissa monitione lz aliter lata liget etiam.ibi.nu.9.

7 Excōicatus non potest salua ꝯscientia retinere beneficiū qd acquisiuit tpe excōicationis.in.c.postulatio.nu.2.de cle.excō.fo.125.

Excōicatus occultus ꝛ manifestus non differunt in his que cōcernūt suam vtilitatē:secus si aliquid fecerit ratione officij quia inter vtrūqꝫ est differentia.ibi.nu.4.

Excōicatis an sint auferēda beneficia que ante excōicationem habuerunt.ibi.nu.7.fo.77.

Excōicatio iniusta si contēnatur ligat etiā quo ad deum.ibi.nu.12.

7 Excōicatus pro manifesta offensa non absoluit ante satisfactionē nisi sit in articulo mortis quo casu sufficit ꝓmissio de satisfaciendo.in.c.in literis.nu.5.de rap.fo.108.

7 Excōicandus debet citari ad dicendū causam quare nō debeat excōicari.in.c.parochianos.nu.2.de sen.excō.fo.166.

7 Excōicatus qui est suspēsus vñ absolutus ab excōicatione cēset absolutus a suspēsione nisi fuerit citra excōicationē etiā suspēsus qꝛ vtraqꝫ de per se reqrit absolutionē.in.c.dura sepe.nu.9.de cri.fal.fo.68.

7 Excōicatus in vno loco est excōicatus in omni loco vbi reperitur. in c.quod nōnullis.nu.2.de priui.fo.144.

5 Excōicat⁹ publice qs dicat ad effectū ꝙ participās cū eo peccet vł ꝙ ipm possit iudex a iudicio repellere.i.c.exceptionē.nu.27.de exce.fo.19.

Excōicatus ingerēdo se cōmunioni hominū magis peccat.ibi.nu.28.

2 Excōicatus in vno loco est excōicatus p totū orbem.in.c.ad reprimendam.nu.2.de offi.ordi.fo.115.

Excōicatus ab epo an ꝛ qñ possit per archiepm absolui.ibi.nu.3.

6 Excōicat⁹ cleric⁹ si ptinaciter steterit in excōicatiōe remouet ab administratiōe bñficij ꝛ in totū ab eo excludit ꝛ priuat:suspendit tm̄:scz ab administratiōe.in.c.ex tue deuotionis.nu.7.de cle.nō resi.fo.20.

7 Excōicat⁹ nō ligat sibi nō subditos.i.c.a nobis. nu.1.de sen.exc.fo.169.

Excōicatio fertur ipso iure per ista verba excōicatus sit.ibi.nu.3.

Excōicatus cōuictus potest per procuratorē respōdere.ibi.nu.2.fo.7.

Excōicatus in casu in quo potest esse in iudicio an possit petere sententiā pro se ferri.ibidem.nu.10.

Excōicatus cōuentus non potest cōpellere actorem ad agendū si actor oblato libello negligit prosequi.ibidem.

Excōicatus an tanq̄ reus possit indistincte esse in iudicio.ibi.nu.12.

Excōicatus potest esse in iudicio tāq̄ actor si reus est fugitiuus vel res est tempore peritura:sed in hoc vltimo aliqui contra.ibi.nu.13.

2 Excōmunicari potest non obediens iudici seculari.in.c.ij.nu.4.de maior.ꝛ obedien.fo.125.

2 Excōicatus ab homine nō absoluitur nisi ab episcopo vel eius successore:excōicatus vero a iure pōt a quocūq; absolui regulariter.in.c.pastoralis.§.preterea.nu.1.de offi.ordi.fo.118.

Excōicatus potest a quocūq; absolui in articulo mortis.ibi.nu.2.

5 Excōicatus qn̄ absoluitur iurare debet de parendo mandatis ecclesie vel iudicis.in.c.ad hec.el.ij.nu.2.de appel.fo.100.

7 Excōicari potest homo mortuus ꝛ operabitur ꝙ nō sepelietur in sacro: vel sepultus dehumabitur.in.c.mulieres.nu.7.de sen.excō.fo.165.

Participās cum excōicato etiam mortuo incidit in excōicationē.ibi.

5 Excōicatus absoluitur prestita cautione de satisfaciendo:licet creditores vel alij instanti ꝙ non absoluatur:ꝛ de ratione.in.c.qua fronte.nu.1.2.et.5.de appella.fo.121.

Excōicatus qn̄ absoluitur debet pars citari si ad eius instantiā fuit excōmunicatus:alias secus:tū si de facto fuit absolutus sine citatione partis absolutio tenet.ibi.nu.6.fo.102.

Et vide in nu.7.vbi in hoc distinguitur.

Excōicatio nunq̄ fertur ab homine nisi propter contumaciā: idest qn̄ aliter corrigi non potest.ibidem.

Excōicatio potest ferri sine alia monitione qn̄ precessit cōtumacia.ibi.

Excōicatus nō debet absolui nisi prius prestita iuratoria cautione de parēdo mādatis ecclesie:ꝛ hoc regulariter.ibi.nu.17.

6 Excōicatus debet repelli a limine ecclesie quacūq; causa intret.in.c.cū ecclesia.nu.5.de immu.eccle.ꝛ cemite.fo.226.

6 Excōicatus nō est ipso facto ille qui trāsgreditur id ꝙ erat sibi mandatum sub pena excōicationis.in.c.relatum.nu.5.de iurepatro.fo.199.

7 Excōicatus per participationē scienter non solet absolui nisi a primo excōicatore si vero ignorāter absoluitur etiā per aliū et qn̄.in.c.nuper.nu.1.de senten.excom.fo.172.

Excōicatus a lege potest a quocūq; absolui nisi cōditor legis reseruauerit sibi absolutionē.ibi.nu.5.

Participare cum excōicato dicitur ille qui dat auxiliū consiliū vel fauorem.ibi.nu.4.8.ꝛ.9.

7 Excōicatus debet absolui etiam si satisfecerit rei pro qua erat excōicatus.in.c.ad aures.nu.3.de simo.fo.74.

5 Excōicato cōicās etiā in iudicio nō euitat peccatū mortale si excōicatus est actor si autē sit reus.remissiue.in.c.exceptionē.nu.3.de excep.fo.18.

2 Excōicato cōmunicans quam excōicationē incurrit.in.c.sacris.nu.3.qō me.cau.fo.148.ꝛ nu.8.fo.152.

Cōmunicās cum excōicato propter metum vel necessitatē an incurrat excōicationem.ibi.nu.4.et.6.

5 Excōicari an possit subditus absens.in.c.cum sit romana.nu.8.et.28.de appella.fo.90.

Excōicatio an ꝛ quo casu feratur cōtra nō citatū.ibi.nu.28.et.30.fo.93.

Excōicatio nunq̄ fertur ab homine nisi ratione cōtumacie.ibi.nu.33.

2 Excōicatus in vno loco est excōicatus per totū mundū.in.c.j.nu.2.de trenga ꝛ pace.fo.131.

5 Cōmunicantes cum excōicato incurrūt minorē nisi episcopus dixerit si quis participauerit sit excōicatus nam tunc participās incurrit maiorem.in.c.peruenit.el.j.nu.4.de appel.fo.96.

7 Excōicatus ob manus iniectionē in clericos a solo papa absoluitur nisi in articulo mortis.in.c.non dubiū.nu.1.de sen.excō.fo.165.

3 Excōicatus in causa criminali post lapsum anni habetur pro cōuicto et contra eum fertur sentētia diffinitiua secus in ciuilibus.in.c.veritatis.nu.21.de do.ꝛ contu.fo.207.

Excōicatus nō pōt eē arbiter neq; iudex: pōt hn̄ testari.ibi.nu.32.fo.209

Excōicatus qui cōi reputatione habetur pro nō excōicato quicquid agit valet tam ratione publici officij si qō habet q̄ priuati nisi ille qui cū eo cōtrahit sciat quo casu nō valet in eius fauorē vel si nō credētes ipsum excōicatū erat in crassa ignorātia.ibi.nu.33.42.43.ꝛ.45.

Excōicatus est suspēsus ab administratiōe rerū ecclesie ꝛ a quocūq; officio publico ꝛ cōi.hinc est ꝙ non pōt esse tutor:arbiter:et pcurator: ꝛ si miles:ꝛ si quid ratione istoꝝ officioꝝ facit est nullū.ibi.nu.34.

Excōicatus potest emere:vēdere:locare:ꝛ alios ꝯtus nomine proprio facere ꝛ pcuratorē cōstituere ad negotia etiā si nō ignoret ipsum fuisse excōicatū ꝛ potest ingredi religionē ꝛ cōtrahētes cū eo an peccēt.in.d.c.veritatis.nu.35.et.39.eo.titu.fo.209.

Excōicato licite potest dari elecmosyna.ibi.nu.40.

Excōicatus vtrū possit agere pro iniuria sibi illata.ibi.nu.41.

Excōicatus mittens aliquem in possessionē rerū spiritualiū non facit actum nullum.ibi.nu.42.fo.210.

Excōicatus potest agere omnia que sunt meri facti.ibidem.

Excōicatus an possit cōferre:ꝯfirmare:sentētiare ordines:vel chrisma dare.ibidem.

Excōicatio quo ad deum nullū vel minimū vinculū inducit quosdam tū effectus operatur ꝛ respectu dei ꝛ ecclesie militātis.ibi.nu.44.

Excōicatus si in vno loco reputatur excōicatus:ꝛ in alio nō:quomodo valebunt per ipsum gesta.ibi.nu.46.

Excōicatus siue publicus:siue secretus non pōt eligere neq; rescriptū impetrare.in.d.c.veritatis.nu.47.eo.titu.fo.210.

3 Excōicatus potest iterū excōicari.in.c.nullus.nu.3.de fo.cōpe.fo.48.

1 Excōicatus pōt iterū excōicari.in.c.capitulū sancte.nu.1.de rescr.fo.78.

6 Excōicatus a statuto pape vel inferioris a papa pōt absolui a proprio epō si statuēs nō reseruauit sibi absolutionē:excōicatus vō ab homine non potest absolui nisi ab excōicante vel eius superiore.in.c.ex frequētibus.nu.6.et.12.de institu.fo.52.

1 Excōicatus non pōt impetrare literas vt admittatur ad agendū qn̄ erit absolutus.in.c.dilectus filius.nu.8.de rescrip.fo.73.

1 Excōicatus pōt absolui etiā a non sacerdote dūmodo habeat iurisdictionem.in.c.transmissam.nu.2.de elec.fo.132.

Excōicatus inuitus potest absolui:sed non quo ad peccatū.ibi.

Excōmunicare est meri imperij.ibi.nu.4.

1 Excōicatus si aliqua gerit an teneāt.in.c.nihil.nu.13.de elec.fo.168.

6 Excōicatus si est aliquis cū suis fautoribus oportet illos declarare anteq̄ sint excōicati.in.c.in lateranēsi.nu.7.de prebē.fo.47.

6 Excōicatus occulte si cōferat beneficiū scientiū nō valet collatio.in.c.dilectus.nu.11.de preben.fo.36.

7 Excōicari nemo potest nisi cōpetenti monitione pmissa ꝛ causa rationabili ꝛ manifesta.in.c.sacro.nu.1.2.et.4.de sen.excō.fo.178.

Excōicatio non fertur hodie sine scriptura.ibi.nu.3.

Excōicare nō pōt p̄latus aliquē ex causa ipsi soli p̄lato nota.ibi.nu.4.

Excōicatus non solum potest cōqueri per viam appellationis:sed etiā per viam querele.ibi.nu.6.

Excōicatio est pena grauissima.ibi.nu.7.

Excōicatio an teneat non premissa monitione.ibi.nu.9.fo.180.

Excōicatus an sit remittēdus pro absolutione ad excōicatorē.ibi.nu.11.

Excōicatio si iniusta nō requiritur aliqua absolutio sed reuocatio tm̄.ibidem.nu.12.

Excōicator potest cognoscere de iustitia vel iniustitia excōicatiōis etiā parte absente.ibi.nu.14.

7 Participās cum excōicato incurrit excōicationem etiam ꝙ sit participans epūs vel in alia dignitate cōstitutus.in.c.cum desideres.nu.2.de senten.excom.fo.168.

Excōicatus licet satisfecerit damnū passo adhuc indiget absolutione.ibidem.nu.5.

Habitus pro excōicato per solam famam est vitandus.ibi.nu.6.

7 Excōicatus si recipiat ordines sacros quō puniatur.in.c.cū illoꝝ.nu.1.ꝛ.2.de senten.excom.fo.173.

Excōicatum ob enormem iniuriā factam clerico epūs non absoluit.ibi.nu.9.fo.125.

2 Excōicare possunt etiam prelati inferiores epis.in.c.cū ab ecclesiarū.nu.3.de offi.ordi.fo.112.

Excōicatio semper presumitur iusta nisi probetur ꝯtrium.ibi.nu.11.

7 Excōicatus vel suspēsus ab vno non potest nisi per illum vel eius superiorem absolui.in.c.tuarū.nu.3.de priui.fo.139.

7 Excōicatus ante legis reuocationē indiget absolutione etiā post legē reuocatā.in.c.non debet.nu.14.de cōsan.ꝛ affi.fo.34.

1 Excōicatus minori excōicatione celebrando efficitur irregularis.in.c.quisquis.nu.7.de elec.fo.166.

5 Excōicatus repellitur tam a petitione iudiciali q̄ extraiudiciali.in.c.cum parati.nu.1.de appel.fo.99.

Excōicationē alterius pōt etiā tertius denūtiare ꝛ excipere.ibi.nu.3.

Excōicatio fulminata post appellationē etiā extraiudicialē non valet.ibi.nu.14.et.15.

7 Excōicare an quis hodie indistincte aliquem cū omnibus fautoribus et participibus suis possit.in.c.sacris.nu.1.de sen.excom.fo.176.

Excōicatus non presumitur absolutus nisi probetur.in.c.sicut nobis.nu.1.et.2.eo.titu.

7 Excōicatus pluribus excōicationibus siue ab vno vel a pluribus prelatis oportet ꝙ ab omnibus absoluatur.in.c.officij.nu.1.de sen.excō.fo.177.

Excōicatio lata ab homine non fertur nisi per cōtumaciā.ibi.nu.2.

Excōicatus pluribus excōicationibus quō pōt vna vice ab omnibus absolui siue sit ab vno siue pluribus prelatis excōicatus.ibi.nu.5.

Excōicatus ab vno prelato non potest ab alio absolui nisi cōmiserit vices suas alteri.ibidem.

Uide in.c.sacro.in.v.nota.

7 Forū qs pōt habere in pluribus locis.in.c.officij.nu.3.de sen.exc.fo.177.

1 Excōicatus minori excōicatione potest esse in numero eligentiū nō tū potest eligi.in.c.illa quotidiana.nu.1.4.6.et.8.de elec.fo.159.

Excōicati si interuenerūt in aliquo actu an ille actus ruat vel saltē respectu habiliū remaneat firmus.ibi.nu.7.

ad pias causas nisi verisimiliter cōiecturetur vel re vel verbo illud acceptasse.ibidem.nu.3.
Executores an possint agere contra heredes vt eis tribuāt vnde possint exequi voluntatē defuncti.ibi.nu.4.fo.130.
Executor an possit vēdere bona hereditaria pro executione vltime voluntatis.ibi.nu.6.
Executores testamentorū a quocūqꝫ factorum possunt esse etiam clerici et in relictis ad non pias causas.ibi.nu.7.
5 Executor nō recusaē nec ab eo appellaē nisi modū excesserit in exequēdo.in.c.nonit ille qui.nu.1.de appel.fo.111.
Executor an et qñ possit recusari.ibi.nu.6.fo.112.
Executor deputatus per papā in beneficialibus an et quo casu possit recusari.ibi.nu.7.
6 Executio testamenti infra quantum tēpus deuoluitur ad episcopū executore testamentario vel herede negligentibus.in.c.si heredes.nu.6.de testamen.fo.149.
7 Executor ad iudicia tenetur exequi sententiā siue iustā siue iniustam secus in executore extraiudiciali ratione differentie.in.c.vniuersitatis.nu.7.de senten.excō.fo.170.
4 Executor ad beneficia potest assumere partes iudicis.in.c.si.nume.12.de presump.fo.124.
Executor quo casu tenetur sumere partes iudicis.ibi.nu.13.
An coram executore sit lis contestanda.ibi.nu.14.fo.126.
2 Executio sententie an impediatur si aduersus eam petitur restitutio in integrū.in.c.suscitata.nu.8.de resti.in integ.fo.161.
Executio sententie nō debet fieri postqꝫ fuit postulata restitutio aduersus eam.ibi.nu.9.
Executio sententie nō retardatur per supplicationē factam princip.ibidem.nu.10.
3 Executio sententie an et qñ cum cause cognitiōe fiat.in.c.significauerūt.nu.20.de iud.fo.47.
Executio facta die feriato in honorem dei tenet licet cōmittatur peccatum.ibi.nu.22.
5 Executio sententie est delegabilis.in.c.decetero.nu.1.de re iudi.fo.52.
Coraꝫ illo cui est cōmissa executio sententie pōt allegari nullitas ipsius sententie super qua ipse executor nō cognoscet sed remittit superiori et interim supersedetur in executione.ibi.nu.2.
Executor sententie non potest cognoscere de fraude vel nullitate que allegatur in dicta sententia.ibi.nu.3.
Executor criminaliū causarum si cognoscit aliquē esse iniuste cōdēnatum non debet ipsam sententiā exequi.ibi.nu.5.
Executor sententie an possit resistenti violentiā inferre quo ad actum executionis explendum.ibi.nu.6.
Executor cui est scriptū vt det alicui possessionē remoto quolibet illicito detētore an habeat iurisditionē.in.d.c.decetero.nu.8.de re iudi.
Cui est cōmissa executio an possit cognoscere de surreptione et falsitate rescripti si coram eo opponatur.ibi.nu.9.
Executor an debet exceptiones oppositas admittere.ibi.nu.10.fo.53.
Executio sententie an possit cōmitti parti vincenti vt ꝓpria autoritate possit possessionē intrare.ibi.nu.11.
6 Executio testamentorꝫ pertinet ad iudicē ecclesiasticū.in rep.c.cum esses.nu.33.de testa.fo.119.
Executor testamēti si fuerit impeditus infra annū ad exequendū testamentum an sit priuatus tali officio.ibi.nu.34.
6 Executor datus ad faciendū ꝓuidere vel ad faciendū assignare an possit per se prouidere vel assignare.in.c.pro illorꝫ.nu.13.de preben.fo.33.
6 Executor qui habet distribuere inter pauperes poterit eligere suos cōsanguineos.in.c.j.nu.5.de cohabi.cle.et mu.fo.10.
3 Executio sententie petitur sine libello.in.c.j.nu.18.de fo.compe.fo.94.
3 Executio testamēti quo casu potest pertinere ad ecclesiasticū.in.c.ex tenore.nu.7.de fo.compe.fo.72.
3 Executio sententie nō impediē per illū qui dixit sua interesse nisi de suo interesse summarie doceat.in.c.si.nu.20.de fo.cōpe.fo.90.
3 Executio sñie qñ per appellationē supersedeē fit seqstratio illarū rerū mobiliū in quas debebit fieri executio secus si appellaē a sñia quia tūc nō fit sequestratio.in.c.dilectus.nu.8.de seque.pos.et fru.fo.223.
3 Executio sententie facta infra tpꝰ ad appellandū retractatur: ac si esset facta post appellationē.in.c.tuam.nu.13.de ordi.cog.fo.150.
3 Executor ad cōferēdū an et qñ possit ꝓcedere ad collationē faciēdā pte nō citata tā l ꝓpetate qꝫ l possessiōe.l.c.conqrēte.nu.9.de rest.spo.fo.173.
1 Executor datꝰ ad beneficiū pōt ꝫdicētes excōicare lꝫ in literis nil dicatur de excōicatione.in.c.abbatē.nu.4.de rescrip.fo.87.
5 Executor ad beneficia si nō admittit exceptiōes legitimas licite ab eo appellatur siue assumpserit partes iudicis:siue nō.in.c.dilecto.nu.3.de appella.fo.135.
2 Executor ad eligendū si elegerit indignū potest ordinarius loci talem electionē nō admittere.Ant.in.c.cum te.nu.2.de eta.et quali.fo.43.
5 Executio sñie pōt fieri sine alia creatione qñ appellās in termino dato ad appellandū non appellauit.in.c.cum causa.nu.14.de re iudi.fo.55.
6 Executor datꝰ ad bñficia vt cōpellat ordinariū vt ꝫferat nō poterit ipse prouidere ordinario nolēte ꝫferre.in.c.cū nr̄is.nu.9.de ꝫces.pbē.fo.58.
Executio vt mittat aliquem in possessionē non poterit excōicare contradictores.ibi.nu.10.
6 Executio contra doctores nō potest fieri in eorū salarijs:et idem cōtra milites.in.c.peruenit.nu.11.de fideius.fo.101.
7 Executor merus sñarū pōt admittere exceptionē nullitatis oppositā cōtra sñiam ne mādeē executiom.in.c.super eo.nu.2.de cri.fal.fo.117.
6 Executor datus ad beneficia pōt primū vacaturū sibi reseruare et collatori ordinario interdicere ne cōferat.in.c.si.nu.9.de preben.fo.49.
3 Executio sñie an differaē qñ tertiꝰ se opponit forte petēdo iteresse l re sup qua debebat fieri executio.in.c.pisanis.nu.14.de resti.spo.fo.193.
5 Executio sententie an differatur si tertius summarie docet de iure suo.in.c.cū super.nu.7.et.31.de re iudi.fo.67.
6 Executio sententie nō pōt fieri super stipēdijs nec clericorꝫ:nec militum seculariū.in.c.j.nu.4.de cle.egro.fo.49.
3 Executio sententie late a delegato an fiat ab ipso vel ab ordinario.in repeti.c.si quis contra clericū.nu.32.34.36.37.et.39.fo.56.
Executio sententie est misti imperij.ibi.nu.38.
6 Executores testamentorū possunt cōpelli ab epo ad exequendas pias voluntates testatorū etiam ꝙ testator hoc prohibuerit.in.c.tua nobis.nu.1.et.5.de testa.fo.126.
Executores testamētorꝫ possunt esse tam laici qꝫ clerici exceptis fratribus minoribus.ibi.nu.2.
Executores testamentorū an epi debēt distribuere male ablata testatoris ibidem.nu.3.
Executores testamentorū nō possunt cōmutare vsum destinatū per testatorē etiā in meliorē vsum etiā ex cōsensu epi.ibi.nu.4.
6 Executor testamēti nō diciē ille qui habet declarare id ꝙ testator mandauit ab eo declarandū.in.c.nos quidē.nu.12.de testa.fo.111.
6 Executor testamēti si nō potuit exequi testamētū infra annū nihilominus deuoluiē ptās ad epm.in.c.qr diuersitatē.nu.3.de cōces.preb.fo.57.
2 Executor testamēti si nō exequiē infra tpꝰ datū a testatore nō pōt vlterius exequi.Ant.in.c.literas.nu.3.de sup.negli.prela.fo.35.
2 Executio laudi nō potest fieri per ipsum arbitrū:sed per iudicē ipsius rei.in.c.per tuas.nu.1.de arbi.fo.175.
6 Executor datus ad dandū alicui canonicatū nō pōt ei ꝫferre vel ꝓuidere de prebenda vacatura.in.c.ꝓposuit.nu.3.et.8.de cōces.preb.fo.56.
2 Executores testamētarij si sint plures dati an vno nolente interesse vel mortuo possit alter exequi.in.c.prudentiā.nu.15.de offi.deleg.fo.85.
1 Executores testamēti qō faciunt videtur mandatū ab ipso testatore.in c.in causis.nu.6.de elec.fo.160.
2 Executores alicuius vltime volūtatis possunt vnus ab alio exigere qō debeat.in.c.non iniuste.nu.9.de procu.fo.146.
3 Executorꝫ quot sint species tam ad beneficia qꝫ ad alias res et qualē iurisditionē habeāt tales executores.in.c.pastoralis.§.quis vero.nu.3.de offi.delega.fo.94.
7 Executioni resistentes excōicari possunt etiam per delegatum.in.c.veniens.el.j.nu.7.de sponsa.fo.7.
2 Executor merus an possit punire impediētē eius officium.in.c.ex literis.nu.4.de offi.dele.fo.95.
2 Executor siue deputatus ad nudum ministerium an possit tanqꝫ suspectus recusari.in.c.super questionū.nu.5.de offi.dele.fo.87.et in.§.verū.in.iij.nota.fo.91.
Executor quis proprie dicatur.ibi.nu.10.
5 Executio sententie an et quo casu possit fieri statim post datā sententiā vel post aliquod tempus.in.c.ij.nu.1.de re iudi.fo.49.

4 **Exemplis** principū recte iudicare possumus.in.c.afferte.nu.1.de presump.fo.115.
6 Exemplatū si cōtineat plusqꝫ originale presumitur falsum.in.c.cū marthe.nu.1.de cele.missa.fo.210.
7 Exēpla non arctāt regulā.in.c.inquisitionis.nu.5.de accu.fo.61.
6 Exempla sanctorꝫ possunt allegari et sm ipsa iudicari potest.in.c.verū.nu.4.de conuer.coniu.fo.166.
4 Exemplatio instrumenti vel priuilegij qualiter faciēda est.in.c.albericus.nu.5.de testi.fo.78.
4 Exemplis principum recte iudicare possumus.in.c.afferte.nume.1.de presump.fo.115.
☞ Consetus.Et sic limita.l.nemo.C.de sentē.que dicit legibus nō exemplis iudicandum:vide ad hoc glo.no.in.c.si.xx.distin.Et exemplis veteris testamenti licite iudicamus:maxime si sint diuina: vt in.c.qualiter et quando.el.ij.de accusa.et.ij.q.1.deus omnipotēs.vt no.Abb.in.d.c.afferte.Adde quod primū dictum Bal.in.d.l.nemo.ꝙ in dubio sequenda sunt exempla virorꝫ magne autoritatis.et ibi dixit glo.ꝙ ex cōsilijs virorum prudentū et ex cōsultationibus principum nascitur consuetudo:quod procedit quando talia sunt deducta in notitiam populi.et subdit ibi Bal.ꝙ licet francigene non vtantur legibus tamen vtūtur rationibus legū.et vide do.Anto.et Jo.de imo.in.c.cum inter vos.de re iudi.vbi dixerunt ꝙ licet exemplis non sit iudicādum inquātum inter alios est iudicatū:tamen bene videtur posse iudicari exēplis inquantū inter eosdem est iudicatū:sed in diuersa instantia.quo vero ad

secundum

6 Extensio in penalibus non fit vbi non est eadem ratio. in.c.extirpāde. in repe.§.qui vero.nu.48.de preben.fo.45.

6 Extensio in penalibus aliqñ fit ad casum non habentem per oīa idētitatem rationis.in.c.dilectus.nu.6.de preben.fo.36.

1 Extensio de casu ad casum nō debet fieri nisi militet omnimoda ratio. in.c.coram.nu.4.de elec.fo.157.

2 Extensio non dicitur id quod deprehenditur ex tacita et coniecturata mente alicuius quod est notandum pro statutis.in.c.super questionū. nu.7.de offi.deleg.fo.90.

7 Extensio de vno casu ad alium non fit in exorbitātibus.in.c.tua.nu.4. de senten.excō.fo.169.

1 Extensio quomodo ⁊ quando fiat in penalibus.in.c.j.nume.31.de postu la.prelato.fo.109.

6 Extensio fit de casu ad casum ex idētitate rationis in fauorabilibus. in c.j.nu.15.de his que fi.a maio.par.ca.fo.71.

1 **Extranei** non vocati venientes ad aliquod collegiū possunt per vim repelli in.c.cū vintoñ.nu.14.de elec.fo.14.

1 Extranei possunt admitti ad eligendū nisi alij volunt.in.c.cum vintoñ. nu.3.de elec.fo.144.

7 Extranei quo ad dotandā mulierē intelligit̄ quilibet qui non hʒ mulierē in potestate.in.c.donatio.nu.10.de do.inter vi.⁊ vxo.fo.50.

4 Exterminatores qb⁹ penis subijciant̄.in.c.ex lris.nu.13.de pba.fo.7.

4 Extrauagans quādo dicitur iure cōmuni dissona.in.c.pastoralis.nu.3. de fide instru.fo.105.

1 Exules si nō possunt esse in ciuitate propter partialitatē nō potest cōtra eos ⁊ eorū preiudiciū aliquid ordinari ⁊ possunt interpellare stantes in ciuitate vt constituant eis locum tutum in expediēdis negotijs ciuitatis.in.c.bone memorie.el.j.nu.1.⁊ nu.10.de elec.fo.141.

De litera.F.

7 **Factum** legitime nō retractatur lʒ casus post eueniat a quo incboari nō potuit.in.c.significauit.nu.8.de eo qui du.in ma.fo.23.

7 Factum ipsum magis cōsideratur ꝙ iuris effectus. in.c. ad audientiam.nu.7.de sponsa.fo.3.

5 Facta extraiudicialia non transeūt in rem iudicatam.in.c.cum sit roma. nu. 19.de appella.fo.91.

2 Facto suo cōtrauenire an quis possit.Anto.in.c.veniens. nume.10. de fil.presby.fo.53.

5 Factū aliquid esse ex certa scientia principis quō probet̄ ⁊ cui incūbat onus probandi.in.c.porrecta.nu.5.de confir.vti.vel inuti.fo.142.

2 Facta non p̄sumunt̄ nisi pbent̄.in.c.cū in iure.nu.2.de offi.dele.fo.96.

5 Factum quando est punibile certo loco vel tempore debet exprimi locus ⁊ tempus als dubia probatio non releuaret.in.c.auditis. nu.29.de prescrip.fo.35.

7 Factum ipsum magis consideratur ꝙ iuris effectus. in.c.inuenis.nu. 3.de sponsa.fo.3.

6 Facto proprio an quis contrauenire possit.in.c.diuersis. numero.6.de cle.coniug.fo.15.

6 Facto proprio quo casu quis autorizare potest.in.c.vnico. nu.20.vt ecclē.bene.si.di.con.fo.73.

3 Facta ad que quis tenetur ex obligatione iuris.in.c.literas.nume.29. de resti.spo.fo.183.
Item obligationes iudiciales non recipiunt obligationē ad interesse sed debent precise adimpleri.ibidem.

2 Factū a papa dicitur factū a deo.in.c.inter corporalia.nu.5.de transla. epi.fo.3.Et in.c.quanto.nu.4.eo.ti.fo.6.

6 Factū siue cōsuetū aliquid fieri in etate loco vel tēpore si reperit̄ factū illud presumitur in illa etate loco vel tēpore ⁊ allegāti ꝯtrariū incūbit onus probandi.in.c.cum virum.nu.4.de regu.fo.159.

1 Facto proprio contrauenire licitum est qñ illud factum non tenuit ex defectu potestatis.in.c.nosti.nu.3.⁊.5.de elec.fo.129.

☞ Corse. Et an quis possit venire ꝯtra factū ꝓpriū.vide gl.in.c.cū laici. de iurepatro.⁊ ibi Jo.an.⁊ Jo.cal.in.c.si qs p̄sbyter.de re.ecc.nō alie.⁊ ibi per Jmo.⁊ per eūdē in.c.diuersis fallacijs.de cle.cōiu.⁊ ibi Abb.in fi.⁊ per eūdē in.d.c.cū laici.in.c.fi.de iurepa.⁊ per abbatē in.c.cū sup.de ꝯcessi.pbē.⁊ Bar.i.l.post mortē.ff.de adop.⁊ in.l.q ea mēte.ff.de furt.⁊ p Cy.in.l.si qs nō dicā rapere.C.de epi.⁊ cle.vbi tractat an sit locus penitētie in delictis ⁊ aliquid per Abb.in.c.j.de eo qui mit.in pos.⁊ lʒ quis regulariter nō possit venire ꝯ factū suū. Fallit primo vbi vertit̄ periculū aīe ⁊ si cōstiterit ecclesiā fuisse deceptā.vt no.in.c.cōsanguinei.⁊ in.c.lator.⁊ in.c.tenor.de re iudi. Scdo fallit in iudice q iudicauit ⁊ cui⁹ sñia est appellatū qui postea si successit appellāti poterit dictā appellationē prosequi ⁊ venire ꝯ sniam a se latā voluit Jo.an.in addi.spe.in ti.de sen.prola.§.qm̄.ver.quid si pcurator.referūt do.Ant.⁊ Jmo.in.c.j.de re iudi. Ego adduco glo.⁊ ibi arcbi.in.§.itē si cōtra patrē.iij.q.vij.⁊ quod no.in.l. j.ff.de excep.rei iudica. Tertio fallit in eo qui tāꝙ arbiter tulit sententiā qm̄ si illa causa est sibi delegata poterit iudicare ꝯtra id quod iudicauit tāꝙ arbiter. Jta dixit arcbi.in.d.§.itē si cōtra.quē refert ⁊ sequitur Bal.in.l.si creditoribus.C.de seruo pig.dato manumisso.

7 Factū legitime retractari non dʒ lʒ casus sequat̄ a quo non potuit incboari.in.c.discretionem.nu.11.de eo qui cog.con.fo.10.

5 Factum non presumitur aliquid ex certa scientia nisi hoc exprimatur in.c.cum inter.nu.8.de excep.fo.7.

3 Factores ecclesiarū coram quo iudice conueniuntur.in.c.nullus. nu.6. de foro compe.fo.48.

5 Facto aliquid explicare plus est ꝙ verbo.in.c.dilecti filij.el.j.nume.4. de appella.fo.119.

6 Facto proprio autorizare nemo potest.in.c.possessiones.nu.3.de rebus eccle.alie.fo.77.

2 Factum ꝙ episcopus sit transmissus ad aliam ecclesiam nō potest esse non notorium.in.c.quanto.nu.6.de transla.epi.fo.6.

2 Facere an quis possit illud quod tendit in cōmodū suum ⁊ nocet alteri in.c.nisi specialis.nu.8.de au.⁊ vsu pal.fo.8.

6 Facto proprio quod viribus non consistit licitum est contrauenire. in c.transmisse.nu.3.de iurepatro.fo.198.

5 Facilitas que cōsideratur in vno casu presumit̄ in alio simili nisi probetur contrarium.in.c.constitutus.nu.4.de appel.fo.114.

5 **Falsitas** potest allegari vsq; ad viginti annos.in.c.cū venerabilis.nu.42.de excep.fo.11.

4 Falsitas potest accusari post sentētiā ⁊ regulariter probatur indirecte nisi super falsitate sit mota lis in prima instantia nam tunc requiritur appellatio.in.c.licet.nu.21.de proba.fo.23.

2 Falsum non presumitur committi a magno viro. anto. in.c.fi.nu.2.de cleri.peregri.fo.65.

7 Falsum non cōmittit quis si vtat̄ instrumēto falso in iudicio nisi ipse falsauerit instrumentū vel scienter ipso vtat̄ nā presumit̄ ignorantia si desistit ab eius vsu.in.c.inter dilectos.nu.4.de exces.prela.fo.121.

7 Falsum narrare peius est ꝙ verum tacere.in.c.quia circa.nu.5.de consangui.⁊ affini.fo.33.
Falsa causa expressa qualis esse debet ad implendum rescriptum vel legatum.ibi.nu.6.

7 Falsum cōmittit testis non solum si dicit mendaciū sed etiam si veritate occulta si super ea fuit interrogatus vel iurauit dicere veritatem in tota causa.in.c.j.nu.1.3.4.de cri.fal.fo.117.

7 Falsantes literas papales per se vel per aliū sunt excōicati si vero sint clerici degradantur ⁊ curie seculari traduntur etiā non expectata incorrigibilitate.in.c.ad falsariorum.nu.1.2.de cri.fal.fo.118.
Falsis literis vtētes laici excōmunicantur clerici deponuntur ⁊ beneficijs priuantur ⁊ quando.ibi.nu.6.10.
Falsans literas apostolicas efficitur de foro ecclesiastico.ibi.nu.4.
Falsarius an incurrat penas de quibus. in.d.c.falsariorum. siue cū eo agatur ciuiliter siue criminaliter.ibi.nu.8.
Falsantes literas et rescripta principum puniuntur vltimo supplicio ibi.nume.9.

7 Falsitas an presumitur cōmissa per officialem pape an per impetrantem.in.c.fi.nu.4.de cri.fal.fo.119.

7 Falsitas literarum apostolicarum ex quot et quibus signis apparere potest.in.c.licet.nu.1.de cri.fal.fo.118.
Et vide in.c.seq.eo.ti.
False presumunt̄ litere papales si in eis eps vocatur filius vel inferior frater vel si vni scribitur in plurali.in.c.quā graui.nu.1.2.3.4.eo.titu.
False presumuntur litere apostolice quando emanant preter vel cōtra solitum stilum curie.ibi.nu.2.

6 Falsitatis presumptionem presentia presbyteri in aliquo actu tollit.in repe.c.cum esses.nu.12.de testa.fo.116.

1 Falsificans literas principis etiam iniustas debet puniri.in.c. olim ex literis.nu.6.de rescrip.fo.71.

4 Falsa latinitas si resultat ex appositione vnius litere loco alterius nō vitiat rescriptum.in.c.ex parte.nu.3.de fide instru.fo.110.

3 Falsa latinitas nō vitiat qñ pōt p figurā saluari.l.c.1.nu.13. de iud.f.4.

1 Falsa latinitas vitiat rescriptum pape nisi possit aliquo modo vel per figuram saluari vel nisi surgat ex modico defectu.in.c.ad audientiam. nu.2.de rescrip.fo.51.
Falsa latinitas non vitiat instrumenta notariorum ⁊ an vitiet literas aliorum principum.ibi.nu.3.

6 **Falcidia** debet̄ ex hereditate exhausta legatis vel occasione pene inflicte per testatorem. in.c.raynaldus. nu.12. ⁊.15.de testa.fo.127.
Falcidia detrahitur cōtra voluntatem testatoris tacitam sed non expressam.ibi.nu.16.
Falcidia et trebellianica non detrahuntur de relictis ad pias causas. ibi.nume.18.

6 Falcidia tunc detrahitur de legatis ad pias causas qñ est instituta ecclesia heres.in.c.cum causam.nu.2.de preben.fo.48.

4 Falcidiā potest detrahere ecclesia instituta heres de legatis alij ecclesie vel ad pias causas.in.c.in presentia.nu.37.de proba.fo.17.

☞ Corse.doc.excellen.vide doc.⁊ Rapha.cu.in.l.j.§.ad municipiū.ff.ad l.fal.⁊ Albe.de rosa.in.l.si quis ad declinandā.C.de epi.⁊ cle.⁊ Lud.ro. in repe.aut.similiter.in.lxxvi.⁊.lxxvij.col.et per.d.meū Barb. in.d.c.in presentia.⁊ in.c.fin.de or.cog.et per Abb.in.c.cū pro causa.nu.3.de sen. excom.et in

Ferie non obstant qñ partes non lederentur litigare.ibi.nu.18.
Ferie an currant in causis ecclesiasticis.ibi.nu.19.
Ferie non habent locum vbicunq; periculum est in mora.ibi.nu.24.
3 In ferijs in honorem dei licitũ est operari propter necessitatẽ alimentorum ⁊ in rebus tpe perituris.in.c.licet tam.nu.1.de ferijs.fo.139.
Et vide in.c.fi.nu.14.
3 Feria vnde dicat̃ ⁊ quib⁹ modis sumat̃. in rubri.nu.1.de ferijs.fo.137.
3 Ferie si reperiuntur diuerse in foro actoris iudicis et rei attenduntur ferie in loco iudicis.in.c.fi.nu.23.de ferijs.fo.142.
Ferie vindemiarum ⁊ messium an habeant locum ⁊ currant si non recolligitur vinum vel granum.ibi.nu.24.
3 Ferijs messium an gaudeant milites ⁊ doctores et similes.in.c.fin.nu.25.de ferijs.fo.142.
Ferijs inductis in honorẽ dei non potest renuntiari nec processus aut sentẽtia valebit nisi ex necessitate vel pietate alijs vero sic indistincte.in.c.fi.nu.1.2.3.et.9.de ferijs.fo.140.
Ferie fiũt in criminalibus per tps q̃dragesime de iure ciuili. ibi.nu.7.
Feriarum species que sint.ibi.nu.8.fo.141.
Ferie si veniant in termino quo casu pars restituitur.ibidem.
Ferijs repentinis non est licitum renuntiare.ibi.nu.11.
Ferijs renuntiari potest adeo q͏ non possit penitere.ibi.nu.12.
Feriarũ tẽpore iudiciũ an sit indistincte interdictũ.ibi.nu.13.
Feriarũ tpe appellatio pt̃ interponi nõ tñ põt fieri eius psecutio.ibidẽ.
Feriarũ tpe in vtilitatẽ hominũ sñia põt mãdari executioni. ibidem.
Ferie non obstant in omnibus causis pijs ⁊ necessitatẽ vel celeritatem habentibus ⁊ alijs de quibus.in d.c.fi.nu.14.co.ti.
Feriato die in honorem dei tutor potest dari ⁊ prestari alimẽta pupillis.ibi.nume.15.
Feriatis diebus in honorem dei decretum nõ interponitur in alienatione rerum minoris.ibidem.
Ferie non obstant actibus extraiudicialiter factis.ibi.nu.16.
Feriato die in honorem dei excõmunicare licet.ibi.nu.17.
Feriato tpe in honorẽ dei an possit fieri executio personalis.ibi.nu.19.

3 **Festiuitas** noua potest induci ad honorem dei cũ consensu episcopi citra consensum pape.in.c. quoniã.nu.2.de ferijs.fo.138.
Et vide in.c.fi.nu.4.

6 **Feudatarius** nõ põt alienare feudũ irrequisito dño directo sed põt alteri dare in feudũ eo irrequisito.in.c.cum apostolica.nu.10.de his que fi.a prela.fo.68.
Feudũ rei ecclesiastice quod est penes laicum potest per ipsum alienari in alienam ecclesiam irrequisita prima a qua ipse habet.ibidem.
3 Feudi qõ dz terminari p dñm feudi siue laicũ siue ecclesiasticũ ⁊ si sunt plures vnus nõ põt sine alio.in.c.verũ.nu.1.⁊.4.de foro cõpe.fo.63.
Feudum concessum ecclesie potest a dño feudi propria autoritate tolli non seruata conditione secus fructus feudi.ibidem.
4 Feudũ non transit in monasteriũ si seruitium est incertum als semper transit.in.c.in presentia.nu.69.de proba.fo.19.
Feudũ receptum pro se ⁊ filijs non transit in monasterium.ibi.nu.71.
2 Feudũ an ⁊ qñ venit in feminã.in.c.dilecti filij.nu.11.de arbi.fo.170.
5 Feudalis res põt prescribi contra dominum non tñ per vasallum.in.c.si diligenti.nu.8.de prescrip.fo.39.
3 Feudum nõ potest tolli vasallo etiã per principem nisi vasallus sit culpa conuictus.in.c.i.nu.5.de cau.pos.⁊ proprie.fo.153.
6 Feudũ si fuerit datũ in pignus dño directo nõ cõputantur fructus in sortẽ siue dñs fuerit laicus siue ecclesia.in.c.i.nu.1.5.de feudis.fo.91.
3 Feudalis causa dz cognosci ⁊ ventilari corã dño feudi qui super hoc hz ordinariam iurisditionem.in.c.ceterum quia.nu.1.de iudi.fo.18.
Sed quid si alius sententiauit super hoc.ibi.nu.9.
Feudatarius negans feudũ spectare ad dominũ quo casu cadat a feudo.ibi.nu.21.
3 Feudum ecclesiasticũ regulatur ſm cõsuetudinẽ feudi laicalis nõ autẽ ſm iura canonica.in.c.quod clericis.nu.7.⁊.15.de foro compe.fo.68.
1 Feudum si habetur per clericũ a laico tunc clericus recognoscit laicũ in superiorem.in.c.ecclesia sancte marie.nu.23.de constitu.fo.32.
6 Feudũ non dicitur quid vniuersale qñ consistit in vno predio secus si cõsistit in villa vel castro.in.c.cũ seculum.nu.1.de iurepatro.fo.193.
2 Feudum non potest inuito vasallo in alium transferri per ipsum dñm infeudantem.in.c.dilecti.nu.1.de maio.⁊ obe.fo.128.
5 Feudũ an qs possit pscribere respectu vtilis dñij qđ ẽ penes vasallũ directo remanẽte penes dñiũ.l.c.ad audiẽtiã.nu.14.⁊.16.de pscri.fo.32.
Feudum potest quis prescribere possidendo per triginta annos ⁊ seruitia prestando.ibi.⁊ nu.15.
Feudum si fuerit perditum ⁊ dñs recuperauerit nõ tenetur illud vlterius vasallo restituere.ibi.nu.15.
3 Feudalis cã super possessorio ⁊ qñ agunt miserabiles persone cognoscit ecclesia als secus.in.c.ex parte.h.nu.11.de foro compe.fo.82.
7 Feuda vel iuspatronatus an veniant in confiscatione bonorũ.in.c.vergentis.nu.4.de here.fo.91.
5 Feudum pignoratum dño non computat fructus in sortem.in.c.13 ex suscepto.nu.16.de foro compe.fo.72.
7 Feudũ alienari ⁊ in dotem dari potest.in.c.nuper a nobis.nu.6.de dona.inter vi.⁊ vxo.fo.49.
3 Feudi questio debet terminari per dñm a quo habetur feudum etiam q͏ et inter clericos ⁊ dño negligente cognoscit iudex ecclesiasticus. in c.ex transmissa.nu.1.de foro compe.fo.62.
Feudalis iurisditio non potest prorogari per vasallum sine consensu domini feudi.ibi.nu.2.⁊.3.
Feudũ potest dari ab vno vasallo alteri qui recognoscit primũ vasallũ immediate et eo negligente cognoscit primum dñm.ibi.nu.4.
Feudum proueniens ab ecclesia in laicum vel a laico in ecclesiam an dicatur ecclesiasticum vel seculare.ibi.nu.6.
3 Feudalis questio non dicitur quando agitur possessorio super feudo in c.ij.nu.6.de iura.calũ.fo.125.
4 Feudum receptum pro se ⁊ filijs non transit in monasteriũ.in.c.in presentia.nu.71.de proba.fo.20.
☞ Corse. Adde nũquid eps possit succedere in feudũ.glo.⁊ Bal.in.c.i.de hũi.femine dicit q͏ sic ⁊ ibi dicit q͏ cardinalis succedit in feudũ et voluit Bal.in.l.nullus.C.de malc.⁊ mathema.⁊ mouet p.l.qsqs. et p.l.ad similitudinẽ.C.de epi.⁊ cle.⁊ an papa succedat i feudũ vide Bal. l. ant. nisi rogati.C.ad treb.vbi dicit q͏ sic ⁊ prestabit seruitiũ per substitutũ ⁊ ita cõsuluit do.meus Bar.prout.ipse refert.in.d.c.in presentia.
3 Infeudator primus recognoscitur in superiorem in causa appellationis.in.c.verum.nu.25.de foro compe.fo.64.
2 Feudũ datur vasallo tanq̃ idoneo si postea inueniatur improbus non potest illo priuari.Anto.in.c.fi.nu.6.de eta.⁊ quali.fo.48.
6 Feudũ laici põt donari ecclesie dũmodo ecclesia possit explorare bone sic id ad quod laicus tenebatur.in.c.fi.nu.7.de reb.eccle.alie.fo.77.
6 Feudum personale reuertitur ad dñm directum mortuo vasallo vel si acceperit pro se ⁊ filijs ⁊ moriat̃ filijs masculis femina vero nõ succedit nisi expresse dicatur.in.c.ex parte.nu.2.de feudis.fo.92.
Feudum potest dari in dotem in vita feudatarij.ibi.nu.6.
Feudum acquisitum pro se ⁊ filijs an perdatur propter delictũ patris etiam respectu filiorum.ibi.nu.9.
Feudum an veniat in publicatione bonorũ vel remaneat penes descendentes vel consanguineos filius cuius bona sunt publicata.ibidem.
5 Feudũ an prescribatur eo solo q͏ quis prestiterit seruitia dño p plura tempora.in.c.fi.nu.33.de prescrip.fo.46.
6 Feudũ qđ habet ecclesia a dño seculari dicitur feudũ seculare ⁊ habet naturã feudi secularis.in.c.dilectus filius. nu.4.⁊.5.de preben. fo.47.

7 **Fictio** iuris est qñ ius certũ de aliquo facto fingit statuẽdo oppositum.in.c.is qui.nu.6.de spon.fo.11.

6 **Fideicõmissarius** decedens ante diẽ fideicõmissi restituendi nil trãsmittit ad suos heredes.in.c.raynaldus.nu.22.de testa.fo.128.

6 **Fideiubere** in casu in quo põt clericus tenet̃ satisfacere de patrimonio suo vel de redditibus bñficij deputatis ad vsum suũ:de alijs no.in.c.i.nu.2.de fideius.fo.97.
Fideiubere si clericus generaliter non posset pro laicis tñ potest pro laico multum indigenti.ibi.nu.3.⁊.4.
Fideiussor si potest esse clericus pro laico in contractu tamen nõ potest esse de iudicio sisti.ibi.nu.5.
4 Fideiussor clerici potest conueniri coram iudice seculari.in.c.ex rescripto.nu.2.de iureiur.fo.134.
6 Fideiussor ⁊ principalis si sunt absentes quo remedio subuenitur sibi creditori.in.c.peruenit.nu.8.de fideius.fo.101.
Fideiussor si pro debito pro quo fideiussit soluerit vsuras an respectu vsurarum habeat principalem obligatum.ibi.nu.99.
2 Fideiussores non offendendo possunt dari officio iudicis vbi timetur scandalum.in rub.nu.2.de treu.⁊ pa.fo.131.
6 Fideiubere potest clericus indistincte pro clerico. in.c.peruenit. nu.1.de fideiusso.fo.97.
Fideiussor qui soluit illud pro quo fideiusserat hz regressum principale etiã nõ cessis sibi actionibus de oibus damnis ⁊ interesse.ibi.nu.2.
Fideiussores plures insolidũ diuidunt debitũ inter eos si sunt psentes ⁊ soluendo ⁊ hoc postulauerunt ante litem contestatam.ibi.nu.5.
Fideiussor non cogitur soluere principali debitore indiscusso etiam q͏ constiterit se principaliter debitorẽ:nisi specialiter renuntiet beneficio auten.presente.C.de fideiusso.ibi.nu.6.
Fideiussor qui soluit id pro quo fideiusserat habet beneficiũ cedẽdarũ actionum aliter denegare potest solutionem.ibi.nu.7.
Quis prius cõueniatur an fideiussor an debitor principalis.ibi.nu.2.
Fideiussor cõuenitur ante debitorẽ principalẽ si notoriũ sit ipsum non esse soluendo vel non posse facile conueniri quia est potens.ibidem.
6 Fideiussor an teneatur si debitum est augmentatum ex mora principali.in.c.constitutus.nu.7.de fideiusso.fo.98.
Fideiussor qui fideiussit pro eo qui erat obligatus ad certum tempus teneat pro rogato tempore principali.ibi.nu.11.
7 Fideiussor potest repetere a principali si ipse cũ non haberet de suo accepit pecunias sub vsuris.in.c.i.nu.6.de vsur.fo.110.

Fideiussionem

rij vero non.in.c.tanta.nu.1.qui fil.sint legi.fo.39.
Filij nati ex illo qui ignoranter contraxit matrimoniũ cum cõiugata sunt legitimi.ibi.nu.8.
Filij spirituales sacerdotis dicũtur omnes de sua parochia.ibi.nu.11.
Filij spirituales pape dicuntur omnes christiani.ibidem.
Filij spirituales episcopi dicuntur oẽs de eius ciuitate & dioce.ibidẽ.
Filijs illegitimis an possit aliquid legari per parentes.ibi.nu.13.
Filius illegitimus q̃q; succedit matri: nisi sit illustris.ibidem.
Filij legitimi non legitimantur per sequens matrimoniũ.ibi.nu.14.
Filij ex christiano & infideli an legitimẽt per sequẽs m̃rimoniũ.ibid.

7 Filij secunde vxoris viuente prima vel illius cui fidem dedit nati si de fide probari non põt an cũ alijs legitimis filijs succedãt.in.c.veniens.nu.5.de eo qui du.in ma.fo.24.

7 Filij in matrimonio nõ obstante impedimẽto contracto duobus modis sunt legitimi primo si dispẽsat super matrimonio scdo si matrimoniũ fuit ignoranter cõtractũ.in.c.referente.nu.[illegible] qui filij sint legi.fo.40.

7 Filius clerici legitimus nõ põt imediate cõsequi ecclesiã si fuit beneficiũ paternũ nepos vero põt.in.c.accedens.nu.2.de accusatio.fo.64.

7 Filij hereticorũ sunt liberati a patria ptãte.in.c.fi.nu.3.de here.fo.93.

2 Filius sacerdotis etiã legitimus repellitur ab ecclesia in qua pater immediate ministrauit etiã tãq̃ vicarius perpetuus secus si nõ immediate.Anto.in.c.ad extirpandas.nu.1.4.5.de fil.presby.fo.55.
Et vide in.c.seq.
Filius sacerdotis q̃re prohibet intitulari in ecclesia paterna.ibi.nu.2.

7 Filius nõ est in potestate patris quo ad spiritualia põt etiã nonnulla alia agere sine patris cõsensu.in.c.non est.nu.1.de sponsa.fo.6.
Filius potest in spiritualibus agere cõtra patrẽ & econuerso.ibi.nu.2.

2 Filiusfamilias potest esse procurator etiã in iudicio si est maior nec requiritur patris cõsensus.in.c.non iniuste.nu.1.de procur.fo.146.

2 Filius sacerdotis potest preesse illi ecclesie in qua pater sine titulo ministrauit.Anto.in.c.constitutus.nu.1.de fil.presby.fo.54.
Et vide in.c.ex tua.in.ij.no.eo.ti.

7 Filius natus ex libero & ancilla liber est si cõsuetudo loci extat q̃ partus sequatur conditionẽ patris & vt liber matrimoniũ contrahit.in.c.licet.nu.1.de coniu.seruo.fo.26.

2 Filius sacerdotis quo casu potest promoueri ad ecclesiam olim patris sui.Anto.in.c.ex transmissa.nu.2.5.de fil.presby.fo.54.

7 Filius natus ex vxore alicuius intantũ presumitur filius mariti vt nõ credatur matri asserenti cõtrariũ etiam si probetur adulteriũ vel fuerit natus in loco suspecto.in.c.officij.nu.3.de peni.& remis.fo.159.
Filius cui m̃r dixerit ipsum nõ esse filiũ sui mariti an debeat ei credere adeo q̃ restituat bona alijs q erãt successuri ab intestato.ibi.nu.4.

7 Filius nõ presumitur licet fuerit nutritus in domo.in.c.trãsmisse.nu.2.qui fi.sint legi.fo.38.
Filij non semper nutriuntur in domo.ibidem.
Filiationis in possessione existens nõ debet excludi ab hereditate nec a iure filiationis ex sola negatione parentum.ibi.nu.4.
Filius non tenetur credere verbis parentum ex quo est in possessione filiationis.ibidem.
Filius potest legitimã petere parẽte intrante monasterium.ibi.nu.6.
Filius de vxore natus presumit filius mariti & de legitimo matrimonio natus.ibi.nu.9.10.
Filiatio nõ potest probari ex parte patris & q̃o probet.ibi.& nu.10.
Filius cõcubine que in domo tenet presumit filius cõcubinarij.ibidẽ.

7 Filij duorum cõpatrum per quorũ neutrũ deuentũ est ad compaternitatem adinuicem matrimoniũ contrahere possunt consuetudo tñ contraria seruanda est.in.c.super eo.nu.1.&.4.de cogna.spiri.fo.27.
Filij leuantis & baptizantis nulla ratione possunt inter se matrimonium contrahere.ibi.nu.3.

5 Filij nati ex matrimonio qd vir & vxor credebãt fore legitimũ et in rei veritate nõ erat sunt legitimi si fuerũt nati vel saltẽ cõcepti ante sniaz & possunt succedere parentibus.in.c.quãuis.nu.29.de re iudi.fo.84.

6 Filius potius teneat patrie q̃ patri adeo q̃ licite occidit patrẽ bannitum.in.c.peruenit.nu.2.de immu.eccle.& cemi.fo.222.

6 Filius rogatus restituere hereditatẽ retinet & legitimã & trebellianicã de qb⁹ põt ad suũ libitũ disponere.i.c.raynaldus.nu.1.de testa.fo.127.
Filius põt grauari restituere omnia bona paterna sed super quartis sibi debitis grauari non potest.ibi.nu.2.

6 Filiusfamilias recipiendo mutuum est ciuiliter & naturaliter obligatus & idem in femina fideiubente tñ habent exceptiones perpetuas.in c.is qui.nu.9.de solutio.fo.102.

7 Filius illegitimus nõ potest cõtrahere matrimoniũ cum filia adoptata patris sui.in.c.vnico.nu.7.de cogna.lega.fo.29.

7 Filius nõ semper succedit matri in dote.in.c.donatio.nu.10.de dona.inter vi.& mu.fo.50.

6 Filiusfamilias obligatur voto dumtamen tale votũ nõ preiudicet patrie potestati.in.c.scripture.nu.7.de voto & vo.re.fo.175.

6 Filius potest offerri religioi vel a patre vel a matre q̃n scz filius est impubes si vero pater & mater discordãt potior est conditio prohibentis.in.c.si quis autem.nu.5.&.6.de regu.fo.156.

6 Filius nõ implendo voluntatem defuncti in prestãdis legatis siue ad pias causas siue nõ lz priuet successione tñ nõ priuat sua legitima licet de hoc fuerit opi.in.c.si heredes.nu.8.de testa.fo.113.

6 Filius põt petere legitimã suã a monasterio q̃n eius pater se & sua obtulit monasterio.in.c.cum scimus.nu.1.&.3.de regu.fo.160.
Filius oblatus monasterio a patre non compellitur ibi stare nisi vsq; ad annos discretionis.ibi.nu.2.

7 Filius epi etiam legitimus nõ potest habere etiam ab epo beneficium paternum.in.c.i.nu.5.de preben.fo.23.

6 Filij ex marito et vxore postq̃ vouerunt continentiam sunt illegitimi in.c.charissimus.nu.7.de conuer.coniug.fo.168.

6 Filiusfamilias an et quo casu teneatur in foro cõscientie restituere pecuniã quã mutuo accepit.in.c.q2 plerique.nu.26.&.18.de imu.ec.fo.233.

6 Filius legitimus licet alibi natus cõsequitur ciuilitatẽ ex origine patris.in.c.fi.nu.7.de parochijs.fo.142.

4 Filij legitimati succedunt vna cũ legitimis ex alia vxore postea natis sic nota q̃ legitimatio non vitiatur per superuenientiam filiorũ.in.c.i.nu.11.de iureiuran.fo.126.

7 Filius sacerdotis non potest succedere in ecclesia paterna etiam cũ dispensatione epi ne notetur quedam successio in ecclesia dei.in.c.ex diligenti.nu.7.de simo.fo.72.

6 Filij cões si vnus ex cõiugibus infidelibus conuertitur ad fidem assignantur conuerso.in.c.ex literis.nu.1.7.8.de conuersi.infi.fo.173.

7 Filiusfamilias obligatur ex contractu & delicto.in.c.referente.nu.5.de delic.pue.fo.122.

7 Filij ex matrimonio cõtracto in liberũ & seruã quã putabat esse liberã an sint legitimi et ingenui.in.c.ex tenore.nu.7.qui fil.sint legi.fo.43.
Filij sequuntur v... rem.ibidem.
Filij ex m̃rimonio pu...ito sunt legitimi etiã quo ad ordines.ibi.nu.8.

7 Filij duorum compatrum per quorum neutrum deuentum est ad compaternitatem licite inter se cõtrahunt nisi cõsuetudo repugnet.in.c.i.nu.1.de cogna.spiri.fo.26.
Filius cõpatris per quem ad compaternitatẽ deuentũ fuit non potest contrahere cum filijs alterius compatris.ibi.& nu.4.

7 Filius illegitimus licet ipse sit legitimus excluditur tãq̃ illegitimus quo ad successionem aui & aliorum ascendentiũ & sic successiue eius descendentes.in.c.causam que.nu.3.qui fi.sint legi.fo.38.

7 Filij nati ante publicationẽ matrimonij censentur legitimi.in.c.quod nobis.nu.4.de clandesti.desponsa.fo.16.

1 Filius in multis fert delicta pris.in.c.venerabilẽ.nu.12.de elec.fo.155.

3 Filiusfa.qui accepit mutuum tenetur naturaliter & tamen non est obligatus in foro conscientie.in.c.nouit ille.nu.33.de iudi.fo.34.

6 Filius lz aliq̃n denominetur a matre tñ ei⁹ vera denominatio venit a patre & ponit cũ demonstrationis.in.c.raynutius.nu.2.de test.fo.124.

☞ Corse.Adde ad Abb.qd leg.& no.in.l.nullus.C.de decu.lib.x.& ibi vide Bar.q̃ in honoribus & dignitatibus qs sequit p̃rem & nõ m̃rem: q2 nemo põt habere ab ipsa matre qd mater nõ hz.& vide gl.in.c.dicat aliquis.xxxij.q.iiij.& Bal.in.l.fi.C.de ser.fugi.q̃ filius nõ nobilis quãuis mater sit nobilis q2 cũ nobilitas sit q̃dã dignitas a parẽtibus deriuata q̃ dominat a potentiori causa & certũ est q̃ potẽtior est forma q̃ materia cũ forma sit agẽs & materia patiẽs & omne agẽs sit nobilius patiẽte.de quo vide per doc.in.d.c.ij.alibi tñ dicit q̃ iesus christus denominatus est a matre q2 dictus est de stirpe dauid.et in.c.nouit.de iudi.potes dicere qd negari nõ põt qn natus ex nobili muliere nõ dicat nobilis & si participet aliqd de nobilitate cũ omne cõpositũ participet de materia & forma.xxxij.q.iiij.c.fi.& spe.in ti.de feu.§.qm.ver.v. Ita dicit Bal.in.d.l.fi.vide glo.no.in.d.c.dicat.que ponit tres casus in quib⁹ filius sequitur patrem & vnum in quo sequitur matrem.

1 Filij naturales nati ex alia q̃ ex cõcubina nullo casu possunt patri succedere.in.c.innotuit.nu.17.de elec.fo.132.
Filij naturales proprie dicuntur illi qui sunt nati ex concubina retenta loco vxoris.ibi.nu.18.
Filij presbyterorum sunt insuccessibiles quia non dicuntur naturales sed spurij.ibi.nu.19.

7 Filij nati ex clãdestino matrimonio in gradu phibito vel cõtra modũ ibi expressum cõtracto etiã per ignorãtes de impedimẽto sunt illegitimi.in.c.cũ inhibitio.nu.1.&.4.de clande.desponsa.fo.16.
Filij nati ex publico matrimonio in gradu prohibito contracto si ambo parentes sciunt impedimentũ matrimonij sunt illegitimi.ibidem.

7 Filius dicitur diues si eius pater est diues & tantum habere in bonis quantum habet eius pater.in.c.i.nu.1.de magi.fo.84.

4 Filius vel nepos rogatus restituere pure nõ tenet restituere si habeat postea filios.in.c.in presentia.nu.30.de proba.fo.16.

4 Filius ingressus monasterium propter ingratitudinem commissam in seculo non potest a patre exheredari.in.c.testimonium.nume.13.de testi.fo.82.

7 Filiusfa.cuius pater est absens potest patre non expectato agere.in.c.parochianos.nu.3.de sen.excom.fo.166.

5 Filiusfamilias non tenetur restituere mutuum etiam in foro anime in c.fi.nu.29.de rescrip.fo.46.

Filij ex

7 Fratres vel sorores sancti francisci an si sint excōicati absoluantur ab epo vel eorū generali.in.c.de monialibus.nu.6.de sen.excō.fo.174.

6 Fratres minores non soluunt decimas hortorū quos habent ad ipsorum vsus:secus de illis ex quibus exponunt fructus venales.in.c.cum dicat.nu.5.de eccle.edifi.fo.219.

6 Fratres mendicantes non possunt recipere aliquem ad professionem ante annum & aliter receptus nō obligatur illi religioni in specie: sed potest intrare quam vult:secus in alijs religiosis non mendicantibus in.c.ad apostolicam.nu.5.de regu.fo.161.

1 Fratres mendicantes citati coram epo non tenentur cōparere:& sic nō dicuntur contumaces.in.c.cum ordinem.nu.6.de rescrip.fo.48.

7 Fratres minores & predicatores debent viuere in arctissima paupertate adeo quod nil possunt possidere:nec annui redditus eisdē relinqui.in.c.nimis praua.nu.2.de exces.prela.fo.133.

Fratres minores & predicatores & alij omnes tenētur ire ad processiones dūmodo non fiant ex leui causa.ibi.nu.3.&.5.

4 Fratres predicatores & alij qui non sunt astricti tante mēdicitati possunt capere bona ingredientiū & ea ad victum vendere.in.c.in presentia.nu.63.de proba.fo.19.

2 Frater pro fratre:socius pro socio:scholaris pro scholari potest testificari.in.c.cum.R.canonicus.nu.4.de offi.deleg.fo.99.

2 Frater etiā si sit clericus tenet dotare sororē suā & si nō habeat aliunde pōt ex redditibus sui beneficij.in.c.peruenit.nu.1.de arbi.fo.169.

7 Frater non potest aliquem adoptare in fratrem vel sororem.in.c.vnico.nu.1.de cogna.leg.fo.121.

5 Fratres mendicātes possunt transire ad religionē sancti benedicti ex regula quam habent:sed non ex cōstitutionibus quas postea fecerunt quibus statur.in.c.ad nostram.nu.6.de appel.fo.28.

4 Frater an sit idoneus testis pro & contra fratrem & an possit cōpelli.in c.literas.nu.1.&.8.de presump.fo.122.

6 Fratres mendicātes possunt audire confessionē aliorū parochialium etiam sine licentia proprij presbyteri:sed alia sacramenta non possunt dare.in.c.vt dominicis.nu.1.de parochijs.fo.141.

6 Fratres predicatores de obseruantia non possunt trāsire ad monasterium monachorum.in.c.sane.nu.5.de regu.fo.159.

6 Fratres minores quibus est aliquid relictū quod tenere non possunt debent illud vendere vel mutare vel in eleemosynā erogare.in.c.recolentes.nu.4.de sta.mo.fo.186.

6 Fratres minores pro nulla re pñt esse in iudicio:hinc est qd eis relicta ipsi nō possunt petere sed iudex etiā secularis ex officio suo pōt cogere debentē exequi ad soluendū.in.c.nos quidē.nu.5.de testa.fo.111.

7 Fratres cōuersi siue oblati alicui monasterio an gaudeant priuilegio immunitatis persone vel fori.in.c.vt priuilegia.nu.3.de priui.fo.144.

7 Frater pmittēs alicui sibi sororē in vxorē dare obligat ad inducendū illā vt cōtrahat.in.c.j.nu.6.de matri.cōtra.contra inter.eccle.fo.37.

7 Fratris relictam in vxorem ducere non licet. in.c.fi.numero.1.24.de diuor.fo.47.

Fratris relicta in vxorem potest duci secundum legem moysi si frater sine prole decessit & si ducatur ad suscitandum semen fratris et tūc filij dicuntur filij defuncti.ibidem.nu.3.

5 Fratres duo vterini & consanguinei cōtraxerunt matrimonium cum duabus sororibus vterinis & consanguineis si sententia feratur cōtra vnum de impedimento matrimonij nō preiudicat alteri per rationes de quibus in.c.quāuis.nu.27.de re iudi.fo.83.

7 Fratri carnali heretico potius subueniendum est ꝙ extraneo catholico.in.c.si quis.nu.2.de here.fo.90.

Et vide in.c.seq.eo.titu.

7 Fratres tertij ordinis sancti Frācisci non gaudent ecclesiastico priuilegio.in.c.cum & plantare.nu.4.de priui.fo.137.

2 Frater potest esse testis in causa fratris.in.c.insinuante.nu.6.de offici.delega.fo.89.

6 **Fraus** a nemine debet adhiberi in cōtractibus maxime ab ecclesia.in.c.per tuas.nu.5.de dona.fo.104.

6 Fraus an presumatur ex eo quod clericus senex permutauit suū beneficium magnum cum vno paruo quod habebat eius nepos.in.c.j.nu.5.de cle.non resi.fo.17.

7 Fraus & dolus probantur per coniecturas.in.c.nobis fuit.nume.4.de simo.fo.75.

7 Fraus & dolus non presumitur cōmitti pro rebus modicis. in.c.accedens.nu.2.de cri.fal.fo.119.

7 Fraus & dolus non debent alicui patrocinari.in.c.si vir vel mulier.nu.5.de cogna.spi.fo.27.

6 **Frequentatio** ex quot vicibus inducatur.in.c.monasteria.nu.5.de vi.& ho.cle.fo.5.

4 **Fructus** possunt peti in genere si accessorie petūtur. in.c.inter dilectos.nu.2.de fide instru.fo.102.

2 Fructus decimarum licet possint vendi & locari non tamen possunt in dotem concedi.in.c.peruenit.nu.2.de arbi.fo.169.

6 Fructus an & quo casu dicantur deductis expensis: siue proferantur a lege:siue ab homine.in.c.pastoralis.nu.9.de decimis.fo.152.

Fructus si legauit testator alicuius predij alicui qd viueret nō tenetur heres reficere seu colere ipsum predium.ibidem.

3 Fructus an possint peti vna cum ipsa re principali in eodem libello.in c.grauis.nu.18.de resti.spo.fo.178.

Fructus qui veniunt accessorie ad rem si nō sint petiti nō possunt amplius peti finita lite super principali.ibi.nu.20.

Fructus qñ petuntur quo casu in libello debeat exprimi eorū quantitas & eo casu quo quantitas non exprimitur debet in processu declarari vt sententia exinde ferenda sit certa.ibi.nu.21.

Fructus qui debentur si extant petūtur ipsi si non extant petitur eorū estimatio si dubitatur petuntur alternatiue.s.vel fructus si extāt si nō eorum estimatio.ibi.nu.22.

6 Fructus rei pignorate cōputantur in sortem principalem. in.c.ad nostram.nu.1.de emp.& ven.fo.84.

6 Fructus terre respectu dei dicūtur naturales:sed respectu culture hominis dicuntur industriales.in.c.cum non.nu.2.de deci.fo.154.

3 Fructus dilapidare qñ quis dicatur ad effectum inducende sequestrationis.in.c.fi.nu.8.de seque.pos.& fruc.fo.223.

7 Fructus rei pignorate cōputantur in sortem nisi creditor habeat in re pignorata directū dñium.in.c.cōquestus.nu.1.4.&.5.de vsuris.fo.113.

6 Fructus dicūtur deductis expēsis.in.c.propter.nu.13.de locato.fo.87.

7 Fructus ecclesie si superexcrescūt debēt cōuerti in vtilitatē ecclesie donec de eis aliter fuerit dispositū.in.c.fi.nu.4.de ver.sig.fo.190.

7 Fructus beneficij prouenientes post mortē & ante collationē reseruantur successori.in.c.querelam.nu.7.ne prela.vi.suas.fo.83.

7 Fructus rei pignorate deductis expensis debēt computari in sortem als esset vsura.in.c.j.nu.1.2.de vsur.fo.110.

Fructus rei pignorate cōputantur in sortē qñ sunt consumpti si autē non sunt consumpti debent restitui vna cum pignore.ibi.nu.3.

Fructus percipiendi vel qui percipi potuerunt an & quando computentur in sortem.ibi.nu.5.

3 Fructus industriales qui sint.in.c.grauis.nu.3.de restitu.spo.fo.177.

6 Fructus rei pignorate ad hoc vt creditor cogatur cōputare in sortem aditur etiam a laicis iudex ecclesiasticus qr non computare fructus in sortem sapit vsurā.in.c.significante.nu.2.de pigno.fo.95.

6 Fructus rei cuius lis pēdet an interim possint peti.in.c.ex literis.nu.6.&.9.de iurepatro.fo.191.

2 Fructus alij sunt ciuiles alij naturales alij industriales. in.c. grauis.nu.3.de resti.spo.fo.181.

7 Fructus beneficiorū que sunt vacatura licite impetrant ab epo ad tps pro debitis ecclesie soluendis.in.c.tua nobis.nu.1.de ver.sig.fo.189.

7 Fructus quantūcūꝙ modici & ex vilibus arboribus nati cōputantur in sortem.in.c.quoniā.nu.3.de vsur.fo.111.

2 Fructus beneficij in quo non est facta residentia per propriū clericum quomodo distribuentur.Anto.in.c.fi.nu.1.de offi.vica.fo.72.

2 Fructus ecclesie vacantis debet conuerti in vtilitatē ecclesie vel seruātur pro futuro rectore.in.c.cū vos.nu.3.de offi.or.fo.112.

6 Fructus beneficij vacantis pñt deputari per epm cū capitulo in soluēdis debitis que eps cōtraxit nomine ecclesie.secus nomine suo qr ecclesia tunc nō tenetur.in.c.vnico.nu.20.vt eccle.benefi.si.di.con.fo.73.

4 Fruct9 rei pignorate nō cōputant in sortē qñ debitor iurauit nō molestare nisi prius sortē soluerit.in.c.ad nostrā.el.j.nu.2.de iureiur.fo.132.

6 Fructus rei pignori date cōputantur in sortem non solū percepti sed qui percipi potuissent.in.c.cum contra.nu.1.et.9.de pigno.fo.95.

3 Fructus rerū feudaliū quas hz pignori directus dñs non cōputantur in sortē licet secus sit in alijs rebus.in.c.at si clerici.nu.23.de iud.fo.13.

3 Fructus decimarū possunt locari laico.in.c.ij.nu.11.de iudi.fo.8.

5 Fructus quo casu possunt peti re perempta.in.c.aduersario.nume.12.de excep.fo.19.

5 Fructus perceptos ex contractu inito cōtra ius nunꝙ quis lucrat. in c.cum causa.nu.17.de re iudi.fo.55.

6 **Fugiens** ad ecclesiā qñ punietur in pena aliqua si est in ecclesia vel qñ fiat contra ipsum executio. in.c.inter alia.nu.9.de immu.eccle.& cemi.fo.227.

Fugiens ad ecclesiā nō potest per iudicē ecclesiasticū puniri.ibi.nu.11.

6 Fugiens manus iudicis vt euitet penam legitime inferendā peccat.in c.ex parte.nu.2.de sepul.fo.138.

6 Fugiens ad ecclesiam si fuit inde violenter extractus potest ecclesia cōpellere extrahentem ad restitutionem.in.c.inter alia.nu.26.de immu.eccle.& cemi.fo.228.

Fugiens ad ecclesiam a quo debet alimentari.ibi.nu.28.

7 Fuga quando timetur potest huiusmodi suspectus in carcere mācipari.in.c.vt fame.nu.2.de sen.excom.fo.175.

4 Fuga sola vel contumacia an sufficiat ad condemnationem. in.c. nullus.nu.2.de presump.fo.114.

☞ Corsetus.Adde Bar.in.l.iij.C.de asses.vbi dixit ibi esse casum singu. in quo fuga facit quem haberi pro confesso.

3 Fuga inducit semiplenā probationē.in.c.fi.nu.19.de foro cōpe.fo.90.

3 Fuga non probat delictum nisi contra officiales inculpatos de aliquo delicto.in.c.veritatis.nu.30.de do.& contu.fo.207.

1 Gesta post appellationē aliqñ sunt nulla: aliqñ sunt annullanda.in.c.cōsiderauimus.nu.1.de elec.fo.129.
Gesta ɔtra ius sunt ipso iure nulla: secus ignorantia iuris.ibidē.nu.2.

4 Gesta cū procuratore excommunicato sunt nulla.in.c.post cessionem.nu.17.de proba.fo.11.

6 Gesta in aliquo concilio ꝛ scripta manu publica semper faciunt fidem.in.c.ij.nu.2.de cle.non resi.fo.17.

2 Gesta p vicariū censent gesta p illū cuius vicē gerit.Anto.de but.in.c.inter corporalia.nu.7.de transla.prela.fo.17.

1 Gesta p habētes autoritatē valent etiā nō vocatis illis q erāt inhabiles.in.c.gratum.nu.15.de postu.prela.fo.110.

1 Gesta a non habente autoritatem non valent.in.c.venerabilem.numero.26.de elec.fo.156.

2 Gesta per falsum pcuratorem nō tenēt in preiudiciū dñi: sed in piudicium ipsius sic.in.c.i.nu.2.de procu.fo.138.

6 Gesta p officialem rōne publici officij post interdictū superioris sunt nulla nisi quo ad ignorantes.in.c.sicut te.nu.11.ne cle.vel mona.fo.245.

1 Gesta a caplo ad hoc vt valeāt opꝫ ꝙ fiant collegialiter ꝛ in ipso collegio.in.c.in genesi.nu.4.de elec.fo.179.

5 Gesta p excōicatum corā ordinario valēt anteꝙ repellat sed corā delegato dubitatur.in.c.cum inter.nu.13.de excep.fo.7.

Glosse
opinio nec etiā cōis q̄ est falsa ꝛ euidēter nō est sequenda.in.c.capellanus.nu.3.de fer.fo.139.

☞ Corsetus doctor excellentissimus. Adde ꝙ glo.ceteris opinionib⁹ pponenda est per id qđ voluit Jac.bu.in.l.i.C.q pro sua iurisdi.vbi dixit iudicādū esse fm opi.glos.nisi ɔsuetudo esset in ɔtrariū: vt pulchre dixit Cy.in.l.i.C.de act.ꝛ ob.qđ est iuris idolū.ꝛ Bal.in peculio suo referēs Cy.in.l.nō moriturū.C.de cōtrahen.ꝛ commit.stipu.dixit loqui aduocato.ꝛ dic audi idolū tuū.ꝛ Bar.in ɔsi.incip.Andriolus dixit sequere glo.ordi.q̄ melius pre ceteris intellexit. Bal.in.l.cū hereditas.C.depo si.dixit ꝙ autoritas glo.oēs alios antecellit.ꝛ idē Bal.in.l.fi.§.necessitate.C.de ho.que lib.adhereas Odos.veritatis.i.glo.ꝛ imperpetuū nō errabis.ꝛ Bal.in.c.i.de na.suc.feu.ꝙ in consulēdo multum sequit glos.ord.qꝛ nō pōt adherere meliori. Itē dixit in.l.precib⁹.C.de impu.et in l.i.ff.de vul.ꝛ pup.ꝛ in auť.cessante.C.de legi.here.ꝛ in.l.ij.C.de sen.que sine cer.quāti. Bal.in.l.fi.C.de pe.iud.q male iud.qđ nō debemus recedere ab opi.sapien.ꝛ maxime glossarū: nec presumit p snīa iudicis q solitus est sequi opiniones insolitas: ꝛ idē Bal.in.c.ɔtingit.de do.ꝛ ɔtu. dixit ꝙ Bar.sommiauit in quodā passu de quo ibi qđ dicit accidere doctoribus volētibus infringere opiniones glossarū.et idē Bal.in.c.i.§.iudices.de pac.iur.fir.ꝙ pp̄ter opiniones doctoꝝ nō debemus recedere ab opinionibus approbatis.alle. Jo.ino.in.c.cupiētes.de ele.lib.vj. dicit etiam ꝙ nō debemus recedere a tex.ꝛ regulis.facit qđ voluit bal. in.c.infirmitas.de consti.ꝛ in.l.obseruare.§.proficisci.ff.de offi.procon. et Ang.in.l.ij.ff.de accu.dixit non esse tutum recedere ab opinionibus glossarum.ꝛ adduco Sali.in.l.traditionibus.C.de pac.dicētem qđ ita debemus inherere opinionibus glossarū sicut Bononienses carotio de quo dixit glo.fi.esse in.l.ois diffinitio.ff.de reg.iur.sed illa glos.dicit standum esse regule sicut bononienses ꝛc.ꝛ idem Sali.dixit in.l.ij.C.de sen.q̄ sine cer.quāti.pfer.ꝙ ille q nescit equitare teneat se super arzone ita dixit de iudice qui nescit iudicare vt sequat opi.glossarū.et adduco Joā.de imo.in.c.pastoralis.in prin.de offi.ordi.qđ potius est standum opinioni glo.ꝙ dicto Inno.ꝛ idē Imo.in.c.cū cōtingat.de iureiuran. dixit non esse tutū iudici recedere ab opi.glos.facit qđ voluit Matth. matthe.i celebri trac.suo de eligē.opi.hāc partē tenuit do.me⁹ barba. in.d.c.capellanus.de fer.ꝛ Bar.in.l.i.ff.de insti.et iur.ꝙ autoritas glos. oēs antecellit: ꝛ ibi vide dñm Jas.may. Bal.in.c.i.in prin.in ti.imperator lotharius.in vsi.feu. Bald.in auť.cessante.in.ij.colū.C.de leg.here. Jo.de imo.in.l.i.in.ij.col.de vulga.ꝛ pupil. In cōtrarium facit glo.in.l. sed licet.ff.de offi.presi.que dixit no.arg.cōtra eos qui in defectū legū probationem glossarū inducunt. respon.glos.procedere nisi opiniones doctoꝝ moueant meliorib⁹ ꝛ subtilioribus rōnibus.argu.opti.in.d.c. capellanus.ꝛ ibi Abb.vel qñ loquitur sine lege: qꝛ in tantū credit glo. et doctori inquantū mouet lege vel rōne vt est ho.tex.in.c.ego solis.x. dist.video pulchre dixit Bald.in.l.respublica.C.q.ex cau.ma.in integ. resti.ꝙ glo.nihil allegans loquitur ex capite suo: ꝛ standum sit glo.adde Bar.in consi.inci.testator in suo testamēto. Pau.de ca.in ɔsi.lix.incip.ad primū videt dictas sorores.circa fi.ꝛ Joā.de uno.in.l.centurio. in.v.col.ff.de vulga.ꝛ pupil.

7 **Graduum** computatio qūo fiat.l.c.qđ dilectio.nu.2.et.6.de consang.ꝛ affi.fo.33.
Gradus remotior a stipite attenditur ꝛ ideo ambo in remotiori gradu esse dicuntur.ibidem.

2 Gradus ɔsanguinitatis ꝛ affinitatis phibit⁹ ab ecclesia nō pōt dispensari nisi per solū papā.in.c.qđ trāslationem.nu.9.de offi.leg.fo.107.

7 Gradus secundus in linea equali prohibitus est de iure diuino: sed in linea equali prohibetur tantum a iure canonico.in.c.gaudemus.nu.11.de diuor.fo.47.

2 Gradus secundus in linea equali est dispensabilis p solū papā ex maxima causa.in.c.fi.nu.8.de transac.fo.137.

7 Graduū computatio etiam in linea inequali quomodo fiat.in.c.fi.nu.3.de consan.affi.fo.33.

3 Gradus consanguinitatis phibitus a lege diuina circa matrimonia.in.c.literas.nu.16.de resti.spo.fo.182.

6 Gratia quib⁹ modis sumatur.in.c.vnico.nu.2.de commo.fo.79.

1 Gratia nō presumitur.in.c.in causis.nu.12.de elec.fo.150.

6 Gratia surreptitia nō dicit si oia nō exprimātur dūtā sint expressa illa q̄ si nō essent expressa aut gratia nō ɔcederet aut cū maiori difficultate.in.c.cōstitutus.nu.5.de relig.do.fo.125.

7 Gratia eadē nō est indifferenter oibus concedenda.in.c.venerabilem.nu.8.qui fi.sint legi.fo.42.

2 Gratia concessa alicui per principem: an expiret morte principis si ille cui est facta concessio cepit vti illa gratia in vita concedentis. Anto.in c.ex tua.nu.4.de fi.presby.fo.55.

1 Gratia semel cōcessa nō pōt amplius reuocari si est alteri ius quesitū.in.c.cum inter vniuersas.nu.12.de elec.fo.136.

1 Gratia si est iusta princeps pōt cōpelli ad ipsam faciēdā.in.c.bone memorie.el.i.nu.13.et.14.de postu.prela.fo.112.

1 Grā expirat si morit ɔcedēs re integra.l.c.lris.nu.4.de rescrip.fo.87.

1 Grā in dubio nō est presumēda.in.c.cōgregato.nume.4.de elec.fo.175.

7 Grā cōcessa p sedē aplicā non pōt pbari nisi p lr̄as ꝛ non p testes excepto qñ scriptura sit deperdita.in.c.ex diligēti.num.3.de simo.fo.72.

1 Gratia an possit pbari sine lr̄is.in.c.in nr̄a.nu.11.de rescrip.fo.81.

1 **Grauatur** quis dū bñficia cōfert.in.c.mādatū apostolicū.nu.3.de rescrip.fo.86.
Collatio beneficioꝝ computatur inter fructus.ibidem.

6 Grauamē impositū a superiore dꝫ esse moderatū alias dꝫ reduci ad debitā moderationē.in.c.preterea.nu.7.de iurepa.fo.195.

2 Grauamē extraiudiciale nūꝙ transit in rē iudicatā. Anto.in.c.ad aures.nu.12.de temp.ordi.fo.37.

1 Grauare nō dꝫ ecclesiā ille q misit executorias sꝫ ille q primo misit monitorias.in.c.literis.nu.1.de rescrip.fo.86.

5 Grauamē ob qđ fuit appellatum discutit corā iudice ad quē etiā parte cōtumace ꝛ lite nō contestata etiā in prima instātia.in.c.interposita.§.sane.nu.1.et.2.de appel.fo.138.

6 Grauamē qđ imponit nō dꝫ excedere cursum solitū.in.c.cum apostolus.nu.3.de censi.fo.200.

2 **Grecus** presbyter ordinatus a latino an possit accipere vxorem. Anto.in.c.ꝙ trāsla.nu.3.de tempo.ordi.fo.38.

1 Greci presbyteri habēt vxorē.in.c.13 de vitāda.nu.4.de elec.fo.123.

1 Greci an teneātur ad obseruationē canonū.in.c.i.nu.8.de ɔsti.fo.16.

2 Grecus presbyter qui licite retinet vxorē si veniat inter latinos an cogatur dimittere vxorē.in.c.cū scdm.nu.2.de temp.ordi.fo.38.

1 **Gregorius** idē est ꝙ vigilās ꝛ fuit pspicacissimi ingenij ꝛ eminētis sciētie.in proc.Grego.nu.7.fo.6.

3 **Guelfi** dicunt illi q adheserūt ecclesie. Gibellini dicūt qui adheserūt imperatori tpe quo inter ecclesiā ꝛ Federicū imperatorem fuit discordia.in.c.pisanis.nu.13.de resti.spo.fo.193.

7 **Guerra** existēte inter xpianos ꝛ infideles nō solum est excōicatus deferēs arma ꝛ alias merces phibitas sed etiā deferēs quascūꝙ merces.in.c.qđ olim.nu.1.de iude.fo.fo.37.

☙ De litera. H.

7 **Habitus** susceptio inducit tacitam pfessionē.in.c.insinuāte.nu.4.qui cle.vel vo.fo.22.
Habit⁹ susceptio sine pfessione īpedit mr̄imoniū ɔhēdū sꝫ nō dirimit ɔctū.in.c.ɔsuluit.nu.1.et.3.q cle.vel vo.fo.21.
Habit⁹ pfessoꝝ susceptio extra religionē a nō hñte ptātē incorporādi religioni ipedit mr̄imoniū ɔhēdū sꝫ nō dirimit ɔctū.ibi.
Habitus pbationis vel professionis an ꝛ qñ matrimonium impediat et dirimat.ibidem.nu.3.
Habitus pbatiōis delatio p annū extra religionē an obliget.ibi.n.4.

7 Habitus religionis susceptio an votū solēnizet.in.c.meminimus.nu.4.qui cle.vel vo.fo.21.

6 Habitus nō facit monachū.in.c.porrectū.nu.1.4.8.de regu.fo.160.

6 Habitus solus an sufficiat ad professionem.in.c.sicut nobis.num.4.de regu.fo.162.

7 Habitus facit presumere quē esse qualis est habitus.in.c.si vero.el.ij.nu.3.et.6.de sen.excom.fo.164.

7 Habilitatus ad studēdū in aliqua facultate an cēseatur habilitatus vt possit in ea doctorari vel legere.in.c.i.nu.2.de magi.fo.24.

7 **Heres** mariti tenet alere vxorē mariti defuncti donec restituerit dotē si nō habet vnde aliūde se alat: alias secus.in.c.salubriter.nu.6.de vsur.fo.115.

7 Heres cōtumax in nō satisfaciēdo facit preiudiciū defuncto q in vita fuit negligēs in restituendo.in.c.in literis.nu.2.4.de rap.fo.108.
Heres an ꝛ quando teneatur ex delicto defuncti etiam vltra vires hereditarias.ibidem.nu.3.
Heres censetur tacite grauatus per defunctum vt restituat male ablata si defunctus in vita penituit ꝛ in forma ecclesie absolutus fuerit.ibi.

6 Heres si nō ɔficit inuētariū nō pōt detrahere falcidiam etiam de iure

7 **Heremita** potest nomine vniuersalis ecclesie votum continentie recipere.in.c.veniens.numero.3.qui clerici vel vo.fo.21.

1 Heremita nō dicitur religiosus licet gaudeat priuilegio ecclesiastico: ꝛ non habet superiorem heremitam.in.c.cum monasterium.nume.2.de elec.fo.131.

6 Heremite non appellātur persone religiose ꝛ nō renūtiant proprio et sunt sicut locuste sine rege ꝛ dubitatur an gaudeāt priuilegio ecclesiastico.in.c.ex parte.nu.10.de regu.fo.169.

3 Heremite vtrū sint persone ecclesiastice ꝛ gaudeāt priuilegio fori.in.c.nullus.nu.10.de fo.compe.fo.49.

7 **Histriones** an peccēt ꝛ ipsi ꝛ illi q dāt eis pecuniā.in.c.j.nu.1.de cle.vena.fo.122.

6 Histriones seu buffones non possunt promoueri ad clericatū etiā pacta penitētia dūmodo exercuerint eoꝝ artem cū questu.in.c.cū decorem.nu.2.de vi.ꝛ hone.cle.fo.7.

7 Histriōes tenent ad restitutionē illoꝝ q̄ lucrati sunt vigore talis exercitij.in.c.cū sit.nu.5.de iude.fo.88.

Hypothecaria actio cōpetēs i bonis alicuius trāsit cū trāslatione bonoꝝ in tertiū facta etiā cū autoritate iudicis.in.c.ex literis.nu.3.de pig.fo.95.

Hypothecaria agens excludit si sibi auferat debitum cuius vigore habet hypothecam.ibidem.nu.4.

6 Hypocrita si quid acquirit contemplatione boni christiani debet in pauperes erogare vel ecclesie restituere.in.c.q2 plerique.nu.36.de immu.eccle.fo.234.

Homagium vel fidelitas an licite prestent circa periculum simonie pro beneficio ꝯsequēdo.in.c.ex diligenti.nu.4.de simo.fo.22.

7 Homagiū quid sit et vnde dicat ꝛ pro quib⁹ rebus prestet.in.c.fi.nu.2.de reg.iur.fo.191.

7 Homagiū prestās siue tributū alicui cēsetur illū in superiorē recognoscere.in.c.veniēs.nu.3.de accu.fo.56.

5 **Homicidium** computat inter grauiora et horribiliora pctā ꝛ idem est furtum ꝛ rapina.in.c.cum cōtingat.nu.22.de foro compe.fo.78.

7 Homicidium necessarium non priuat spe coniugij.in.c.j.numero.1.de diuor.fo.45.

7 Homicida pōt cum epo dispensari.in.c.ex literis.nume.2.de cle.non ordi.mini.fo.127.

7 Homicida occidēs aliquē vt liberet se ꝛ sua nō punit vel etiā vt liberet res tm̄:ꝛ hoc vltimo casu nō punitur.s.in foro cōtētioso:secus in foro aīe.in.c.interfecisti.nu.2.de homi.fo.96.

7 Homicida dr̄ nō solū ille q interfecit:sed ille q ligauit hoīem vt facili⁹ interficeret.in.c.suscepimus.nu.2.de homi.fo.99.

6 Homicida nō pōt esse maritus illius mulieris cuius virū ipsius mulieris cōtēplatione interfecit:secus si sine dolo ꝛ fraude interfecerit.in c.j.nu.1.4.6.et.7.de conuer.infi.fo.172.

7 Homicidiū quo ad peccatū remittit p simplicē sacerdotē.in.c.perpendimus.nu.4.de sen.excō.fo.169.

7 Homicida est qui dat causam abortioni quādo se3 cōceptum erat viuum:als secus ꝛ de iure ciuili capite punitur.in.c.sicut.el.ij.nu.1.2.3.et 8.de homici.fo.102.

☞ Correct⁹.Adde ꝙ mulier faciens abortiū punit vt homicida de quo in.l.diuus.ff.de extraor.cri.vbi habet ꝙ mulier q̄ data opera fecit abortiū dādā est tpali exilio.ꝛ subdit ibi litera.Indignū enim videri potest impune eā maritū liberis fraudasse:pondera illā rationem.vtrum illa.l.cū simi.habeat locū in muliere nō pregnāte ex marito sed ex altero.glos.ibi dicit ꝙ illa.l.procedit si non erat grauida per.gl.dies:quia post.gl.dies tenet de homicidio fm legem moysi vel pompeiam de parricidijs:quia tunc partus erat animatus.Barto.ibi in illa.l.diuus.dicit ꝙ etiā qd non erat animatus si fecit per pecuniam capite punit:p.l.cicero.ff.de penis.que.l.dicit ꝙ grauius punit illud quod fit per pecuniam q̄ sine.ꝛ sic facit fm Bart.cōtra assessores qui pretio accepto aliquid faciunt.ꝛ subdit in.d.l.diuus.ꝙ qn̄ dicatur partus animatus vel non relinquendu3 est naturalibus.et remittit se ad notata in.d.c.sicut.el.ij.Ange.vero in.d.l.diuus.primo colligit ꝙ mulier studiose faciens abortiuum relegatur:ꝛ ꝙ partus masculus citius viuificatur in ventre q̄ femineus:q2 masculus p.gl.dies format in ventre.femina post.lxxx.Et ideo post ista tpa tenet.l.pompeia.ꝛ.l.cornelia.ꝛ vult etia3 allegare d.c.sicut.Adde etiam predictis qd habet in.l.pe.C.de sica.vbi dicitur ꝙ si quis necandi infantes piaculū aggressus est capitali supplicio punitur.ꝛ est ibi casus fm Bal.ꝙ nō est necesse ꝙ offensus reuocet ibi ad iniuriam ꝛ animum.ꝛ quod mulier faciēs insultū causa occidendi punitur vt masculus.Butrig.ibi dicit ꝙ illa litera pōt intelligi de infante nato ꝛ de existēte in ventre:ꝛ ideo facit ad questionem statuti cauentis ꝙ occidēs hominem capite puniat.quidam percussit pregnantem ꝛ fecit abortiuum vtrum debeat capite puniri percutiens.quidam dicunt ꝙ non:q2 aut accusatur.l.cornelia.de sica.ꝛ illa requirit dolu3:sed iste non est in dolo:ergo ꝛc.aut.l.municipali.et idem quia dicit homine:sed iste nō est homo anteq̄ nascatur.vt in.l.pe.C.de postbu.here.insti.vnde dicitur esse in spe ꝛ non in re:ꝛ minus est esse in spe q̄ in reut in.l.minus.ff.de regulis iur.Alij distinguunt ant erat ante.gl.dies aut post.ꝛ dic vt.s.ꝛ istud sciet si extrahatur de ventre fm phos.Butri.dicit ꝙ in.l.cornelia.ipse distingueret an homo esset in dolo:secus in.l.municipali.vt ibi per eum.Ang.ibi dicit ꝙ inquantum ibi probat in tex.ꝛ glos.ꝙ percutiens mulierem pregnantem capite punitur procedit si sciebat pregnantē ꝛ sic si fuit in dolo ꝛ ꝙ partus fuerit animatus.Sed istis duobus cessantib⁹ nō pōt puniri pena capitis s3 alia pena.de quo remittit se ad notata p.l.plagij.C.de plagia.Sali.ibi credit ꝙ pro decisione huius dubij sit recurrendum ad materiam illam qn̄ quis delinquit vltra cogitatum an ꝛ qualiter puniatur:quam materiam ipse posuit in.l.qm̄ multa facinora.C.ad le.iul.de vi publi.et aliquid tangit in c.sicut dignum.de homici.ꝛ subdit ibi Sali.ꝙ illa.l.pe.potest intelligi quando sciebat pregnātem.ꝛ sic habebat animum occidendi vētrem ꝛ non putat verum quod dicit Butrig.videlicet ꝙ statutum non requirit dolum:quia statuta penalia recipiunt interpretationem restrictiuā fm ius commune.de quo remittit ad notata per se in.l.ij.C.de noxalibus.facit quod no.in.c.cum dilectus.de consue.et in.l.fi.§.in computatione.C.de iure deliberandi.Et sic no.ꝙ licet statutum puniat factum consummatum ꝛ nō animum prout facit ius cōmune tamen debet esse factum dolo cōsummatum.Mihi placet opi.Ang.ꝙ dicta.l.diuus.procedat in sciente pregnātem:et sic si fuit in dolo pro quo pondero tex.in d.l.diuus.in ver.data opera.ꝛ sic presupponit studium ꝛ sciētiam.optime facit.l.data opera.ꝛ qd ibi no.C.qui accu.nō pos.ꝛ qd voluit Ang.in.l.j.C.de thesau.li.x.in versicu.studio.ꝛ aut.de nuptijs.in.§.si vero ab initio.ꝛ in aut.vt ex ac.instā.do.in.§.fi.ꝛ Bal.in.l.j.C.de lati.liber.tol.et in.l.j.§.huius studij.ff.de iusti.et iu.vbi digit statuto cauetur qd si quis fecit maleficium studiose puniatur.qd intelligit voluntarie cum applicatione animi.ꝛ vide glossam ordinariam.l.j.C.de his qui se defe.cum simi.Item placet mihi illa opinio.aut corpus erat animatum vel non animatum pro quo dico esse casum in indiuiduo.in.c.qd vero.xxxij.q.ij.ꝛ ita intelligatur statutum fm ius cōmune.prout dicit Sali.quē oīa perpetuo nota.

7 Homicidium casuale non imputatur ei qui non occidit nec fuit in culpa.ij.c.exhibita.nu.1.de homici.fo.102.

Homicidium casuale non impedit quisquis possit promoueri.ibide3.numero.24.

7 Homicida potest per papam dispensari vt postea promoueatur ad sacros ordines licet hoc cum difficultate concedatur in minoribus autē per epm dispēsatur.in.c.sicut dignum.nu.12.de homici.fo.98.

Et in.c.seq.in vlti.nota.eo.titu.

7 Homicidiu3 casuale non imputatur ei q dat operam rei licite nec fuit in aliqua culpa.in.c.dilectus.nu.1.de homici.fo.99.

Homicidium casuale ꝛ sine culpa nō facit quem irregularem.ibi.nu.3.

7 Homicidiū l3 nō pcesserit ex culpa tū q ille q2 fuit causa dabat operā rei illicite nō excusat.in.c.tua nos.nu.4.de homici.fo.101.

1 Homicida licet penitens nō potest administrare sine peccato.in.c.sciscitatus.nu.14.de rescrip.fo.54.

2 Homicida etiam peracta penitentia prohibet in sacris administrare.in.c.fi.nu.3.et.5.de tempo.ordi.fo.40.

7 Homicidium coniugis non impedit matrimonium contrahi nisi hoc proposito factum fuerit.in.c.super hoc.numero.4.de eo qui du.in matri.fo.23.

7 Homicida dr̄ etiā ille q dat sortilegia siue malias vel venena ad bibēdum ad hoc ne soboles nascatur.in.c.si aliquis.nu.1.de homici.fo.97.

Homicida est ille q dat ad bibēdum pocula amatoria si illa q̄ sumpsit mortua est:licet preter intētionem dātis.ibidem.nu.2.

7 Homicidium casuale nō imputat ei q nō fuit in culpa.in.c.lator.nu.1.de homici.fo.99.

6 Homicida pōt retinere beneficia si nō priuatur nā ipe nō est priuatus ipso iure.in.c.cum nostris.nu.22.de ꝯcessione prebēde.fo.59.

3 Homicida qualificatus grauius punitur q̄ simplex homicida.in.c.at si clerici.nu.39.de iudi.fo.15.

7 Homicidium casuale imputatur ei qui dedit causam rei illicite vel licite:dummodo diligētiam non adhibuerit.in.c.cōtinebatur.numero.1.de homici.fo.98.

Homicida casualis nō dispēsatur nisi per papam si culpa pcesserit casum intellige in sacris ordinibus:secus in minorib⁹.ibidem.nu.2.et.4.

7 Homicidium casuale non est punibile.in.c.significasti.el.j.nu.2.de homici.fo.100.

7 Homicida qui interfecit aliquē ob necessariam offensionem sui vel suarum rerum nō comprehēditur sub statuto loquēte de homicidio.in.c.si perfodiens.nu.1.de homici.fo.97.

7 Homicidium casuale nō imputatur ei qui dedit operam rei licite:nec fuit in culpa.in.c.ioānes.nu.1.de homici.fo.102.

7 Homicida est ille sacerdos qui dū vult peutere ca discipline adeo modum excessit quod ex verberibus ille mortuus est.in.c.presbyteru3.numero.1.de homici.fo.98.

Homicidium ꝛ aliud delictū vel dānum datū si fuerint cōmissum sine dolo

¶ De litera. I.

7 Ignorãtia iuris nõ excusat quē a delicto lz mitius puniat q̄ si ex proposito peccaret.in.c.per tuas.el.ij.nu.3.de simo.fo.80.

6 Ignorãtiã iuris incurrere iurisperitus non presumit.in.c.cũ sis.nu.2.de conuer.coniug.fo.166.

6 Ignorantia iuris diuini vel naturalis neminē excusat.in.c.cum causa.nu.13.de emp.& ven.fo.85.

2 Ignorãtia circa sciētiã literalē presumitur ex eo q̃ probat q̄ aliquis non habuit libros et q̄ nunq̄ intrauit scholas vel doctorem audiuit.Anto.in.c.fi.nu.2.de eta.& qua.fo.48.

5 Ignorans an restituatur aduersus prescriptionem.in.c.vigilanti.numero.3.de rescrip.fo.25.

7 Ignorãtia quõ pbetur.in.c.de his.nu.9.de accu.fo.53.

7 Ignorãtia probabilis excusat aliquē alia nõ:nec requirit q̄ qs sit multum curiosus in sciēdo dũmodo nõ sit nimis desidiosus.in.c.apostolicc.nu.2.de cle.excom.fo.127.

Ignorantia crassa & supina que sint & que dicãtur.ibidem.nu.3.

Ignorantia crassa & supina & latissima culpa equiparatur sciētie etiaz in penis delictorum.ibidem.

Ignorantia ab errore quõ differat.ibidem.nu.4.

3 Ignorãtia tolerat in facto pprio de lõginquo:secus in non intricato:seu diuturno.in.c.litere tue.nu.11.et.13.de dila.fo.135.et seq.

1 Ignorantia nõ presumitur in facto proprio.in.c.ab excõicato.nu.4.et numero.18.de rescrip.fo.87.

7 Ignorantia dicitur mater omnium errorum.in.c.cum ex iniũcto.nu.1.de here.fo.91.

6 Ignorantia probatur per iuramentum illius qui illam allegat.in.c.qr diuersitatem.numero.7.de concessio.preben.fo.57.et in.c.ex parte.numero.13.eo.titu.

6 **Ieiunium** quid sit et quotuplex sit.in rubri.nu.1.de obser.ua.ieiu.fo.217.

Ieiunans qua hora debet comedere:et an peccet transgrediendo illaz horam.ibidem.nu.2.

Ieiunium non rumpitur per potum & collationem moderate sumptã.ibidem.numero.3.

Ieiunium non rumpit medicina necessaria.ibidem.nu.4.

Ieiunãs quo casu & quib⁹ temporib⁹ põt vti lacticinijs.ibi.nu.5.

Ieiuniũ quibus temporib⁹ debet fieri sub precepto.ibidem.nu.6.

Ieiunare nemo cõpellitur sub pcepto ante.xx.annos post sic.ibi.nu.7.

Ieiunare an cogant mulieres cõiugate.ibidem.nu.8.fo.218.

Ieiuniũ ecclesie põt cũ cã dispēsari p epos sine cã vero a solo Papa:ieiuniũ vero voluntariũ etiã sine cã potest per epm dispēsari dũtamen cõmutetur in melius.ibidem.nu.9.

Ieiuniũ potest transferri in aliũ diem ex aliqua iusta cã.ibidem.nu.10.

Ieiunium trãsgrediēs quo casu obliget ad mortale peccatũ.ibi.nu.11.

6 Ieiunia iniũcta ab eccl'ia nõ põt eps sine causa cõmutare.in.c.magne.nu.16.de voto & vo.re.fo.177.

6 Ieiunare nõ valēs vno die an & quo casu possit & teneat alio die ieiunare.in.c.ex parte.nu.1.de obser.ieiu.fo.218.

7 Ieiuniũ improbat si ex eo timeat infirmitas vel mors.in.c.cũ infirmitas.nu.3.de peni.& remis.fo.162.

Ieiuniũ non impedit medicina.c.ex parte.nu.2.de cele.mis.fo.220.

7 Ieiuniũ si est impositũ alicui in pane & aqua põt adimpleri in alijs cibarijs deficiēte pane.in.c.lz.nu.1.2.de peni.& remis.fo.158.

Ieiunium siue votum an possit commutari sine superioris autoritate.ibidem.nu.3.

6 Ieiunia indicta ab ecclesia non possunt mutari nec redimi sine causa existente:ieiunia vero indicta per penitentiam possunt arbitrio imponentis commutari sine arbitrio eius secus.in.c.1.numero.5.de voto et vo.re.fo.172.

7 Ieiuniũ impositũ vt fiat tãto tpe non intelligit q̄ faciat oĩbus diebus illius tēporis sed quibusdã a iure determinatis idē in alijs penitētijs.in.c.accusasti.nu.3.de accu.fo.53.

6 Ieiuniorum consuetudo relaxatiua an valeat.in.c.consilium.nume.5.de obser.ieiu.fo.218.

6 Ieiuniorum cõsuetudo relaxatiua quo casu valeat.in.c.fi.nume.3.de obser.ieiu.fo.219.

2 **Illegitimus** an & quo casu possit per episcopum dispensari ad beneficia.Anto.in.c.ad abolendã.nu.4.de fil.presby.fo.56.

Et vide in.c.nimis.in prin.& in ver.quero.eo.ti.

2 Illegitimus nõ ordinat ad ordines nisi ingrediat religionē regularē.Anto.in.c.1.nu.1.de fil.presby.fo.51.

Illegitimus est irregularis illegitimi repellunt a dignitatibus ecclesiasticis seu a secularibus.ibidem.nu.3.et.6.

Illegitimus pmotus p ignorãtiaz an recipiat characterē.ibi.nu.4.

Illegitimus factus monachus an possit esse abbas.ibi.nu.6.

6 Illegitimus qui potest ex dispensatione promoueri ad clericatum intelligitur vt promoueatur ad minores.in.c.ij.nu.5.de cohabi.clerico.& mulierum.fo.10.

7 Illegitimatio est ignominia licet non sit peccatum.in.c.per venerabilem.nu.3.qui fi.sint legi.fo.41.

Illegitimi quare non possint promoueri.ibidem.

Illegitimi ex dispensatione nõ solum possunt pmoueri in epos verũ etiam in summos pontifices.ibidem.nu.5.

Illegitimi filij incestuosi & adulterini & similes etiam dicuntur naturales licet proprie naturales dicãtur ex ꝯcubina nati:et quid requiratur vt naturales omnino dicãtur.ibidem.nu.31.fo.42.

Illegitimi nobiliũ filij an dicãtur de domo parētũ & an eorum arma siue insignia deferre possint.ibi.nu.34.

2 Illegitimi quibus rationibus non possunt promoueri ad ordines.Anto.in.c.presentium.nu.2.de fi.presby.fo.51.

2 Illegitimus est regularis ad ordines & dignitates.Ant.in.c.nisi.§.persone.nu.14.de renũ.fo.28.

Illegitimus promotus ad ordinem potest dispensari & dispensatio retrotrahitur.ibi.nu.16.

Illegitimorum filiorum species quot sint.ibi.nu.20.fo.29.

2 Illegitime natus qñ dispēsetur per epm siue per papam ad beneficia.Anto.in.c.nimis.nu.2.de fi.presby.fo.56.

2 Illegitimus põt quis esse & natus ex vxore legitima & de veritate.Anto.in.c.literas.nu.1.2.4.de fi.presby.fo.55.

Illegitimus per solum papam dispēsatur.ibi.nu.3.

2 Illegitimus habetur p illegitimo in eo q̃ est dispēsatũ.in alijs remanet illegitimus.in.c.fi.nu.21.de transla.epi.fo.7.

7 Illegitimationē probat probãs parētes illius fuisse ꝯcubinarios per maiorem partē vicinie.in.c.per tuas.nu.2.q fi.sint legi.fo.41.

6 **Immunitate** ecclesiastica an gaudeat palatiũ epi.in.c.inter alia.nu.30.d imu.ec.& cemi.fo.229.

6 Immunitate quo casu gaudeat fugiēs ad ecclesiã.in.c.inter alia.nu.23.de immu.eccle.& cemi.fo.228.

5 Immunitas onerũ cõcessa aliquib⁹ an operet vt onus incũbēs immineat insolidũ reliquis.in.c.accedētes.nu.8.de prescrip.fo.29.

6 Immunitas ab exactionib⁹ est concessa ecclesijs clericis & eorum bona a iure diuino.in.c.nõ minus.nu.17.de immu.eccle.& cemi.fo.225.

6 Immunitas ecclesiastica vez vt ad eã fugiētes non possint puniri non censetur concessa ipsis clericis & religiosis.in.c.cum inter alia.numero 12.de immu.eccle.& cemi.fo.227.

6 Immunitate ecclesiastica gaudet fugiēs ad locũ vbi est corpus christi etiam quod non sit in ecclesia puta quãdo portatur p sacerdotem.in.c.sane.nu.1.de cele.mis.fo.212.

6 Immunitate ecclesiastica nõ gaudet qui deliquit in ecclesia sub spe immunitatis secus si extra ecclesiam.in.c.inter alia.nu.17.18.de immuni.eccle.et cemi.fo.228.

Immunitate ecclesiastica quare non gaudent famosi latrones & quidã alij de quibus in.d.c.inter alia.nu.20.eo.ti.

Immunitate ecclesiastica an gaudeat delinquēs ex proposito.ibidem.et numero.25.

Immunitate gaudet fugiens ad ecclesiam pro debito vt inde non possit inuitus extrahi nisi propter tale debitum haberet alteri seruire vel esset pro debito tributorum & quomodo procedatur cõtra tales debitores.ibi.nu.22.24.

1 Immunis a collectis si semel soluit sibi preiudicat in futurum nisi fuerit protestatus.in.c.cũ accessissent.nu.7.de ꝯstitutionib⁹.fo.26.

Immunis a muneribus vel honoribus an vnũ acceptãdo sibi preiudicet in alijs.ibi.nu.8.fo.27.

6 Immunitas cõcessa vni per superiorem an operabitur vt totum onus immineat reliquis.in.c.peruenit.numero.6.17.18.20.de immu.eccle.& cemi.fo.223.

Immunitas ꝯcessa nõ valet nisi ꝯcedatur motu pprio vel nisi in priuilegio ponatur non obstãte tali lege.ibi.nu.19.

Immunitas quo casu potest ꝯcedi per ciuitatem vel decuriones ciuitatis.ibidem.nu.21.

Immunitas in genere ꝯcessa nõ facta speciali mētione a quib⁹ muneribus neminē excusat maxime ab onerib⁹ ordinarijs.ibi.nu.23.

Immunitas ꝯcessa aliquibus veniētibus de nouo ad habitãdũ in aliquã ciuitatē nõ potest amplius reuocari quia transiunt in speciem contractus.ibi.nu.24.

Immunitas ꝯcessa alicui an per ipsu censeatur reuocata si fecit actum cõtrariũ immunitati puta soluēdo.ibi.nu.25.fo.224.

6 Immunitatem ecclesiasticam violans qua pena puniatur tam de iure ciuili q̄ canonico.in.c.ecclesie.nu.11.de immu.eccle.fo.235.

6 Immunitate non gaudent ecclesiastici qui pretextu immunitatis delinquunt in ecclesia etiã si nõ deliquerint respectu immunitatis an autem habeat locum in omni delicto cõmisso ptextu immunitatis.in.c.immunitatem.nu.1.8.et.9.eo.titu.fo.235.

Immunitatē ecclesiasticã violat ille q extrahit quē ab ecclesia p partē mãcelli q̃ erat extra ecclesiam nisi ille sponte iuerit.ibi.nu.10.

Immunitate ecclesiastica gaudet ille q stans in ecclesia percutit aliuz alibi existentem.ibi.nu.11.

Immunitate ecclesiastica an gaudeat ille qui mandat delicium fieri in ecclesia ad quã postea ipse aufugit vel stans in ecclesia mandauit delictum alibi

immu.eccle.& emi.fo.225.

4 Imperator nõ tenet pbare oĩa ɔtẽta i rescripto si habẽt intẽtionẽ fun datã iuris presumptione.in.c.si.nu.5.de presum.fo.122.

7 Imperatori oẽs tenent obedire dũmodo hmõi obediẽtis nõ veniat cõ tra libertatẽ ecclesiasticã vel ɔ iustitiam & suã ppriã libertatẽ.in.c.significauit.nu.3.de peni.& remis.fo.158.

7 Imperator nõ põt ligare papã sed bñ põt ligari a papa.in.c.j.nu.2.de no.ope.nũtia.fo.134.

3 Imperator est subiectus in spiritualib9 etiã suo p̃sbytero parochiano in.c.nouit ille.nu.8.de iudi.fo.32.

6 Imperator si donauit rem alterius ignorãter nõ potest molestari post quadriennium ante sic ad estimationez:donatarius vero nunq̃.in.c.ij.nu.6.de reb.eccle.alie.fo.74.

Imperator rẽ quã hz eõem cũ priuato põt disponere ad libitum suũ & priuato de pretio satisfacere.ibi.

1 Imperator recognoscit imperium a papa.in.c.venerabilem. numero 18.de elec.fo.156.

1 Imperator etiã ante cõfirmationẽ de ɔsuetudine administrat.in.c.nihil.nu.10.de elec.fo.167.

7 Imperator põt filios naturales habilitare ad hereditatẽ p ei9 rescriptũ & legẽ.in.c.tãta.nu.12.qui fi.sint legi.fo.39.

4 Imperator p̃t ɔueniri a subdito suo corã papa.in.c.j.nu.2.de pba.f.2.
Imperator habet imperiũ a papa.ibi.nu.3.

4 Imperator nõ põt aliquẽ priuilegiare in preiudiciũ canonũ.in.c.super nobis.nu.2.de testi.fo.82.

5 Imperator nõ posset cõcedere priuilegiũ oĩmode exẽptionis:q2 esset lacerare imperium.in.c.cum nõ liceat.nu.16.de prescrip.fo.30.

6 Imperator non põt laicũ suo patrimonio sine cã priuare ita nec papa clericum.in.c.cum dilectus.nu.5.de iurepa.fo.197.

2 Imperium merum & mixtum penes quos iudices est.in.c.qõ sedes.nu.7.de offi.ordi.fo.113.

2 Imperium subest sacerdotio & ei obedire tenetur.in.c.solite.nume.1.de maio.& obe.fo.125.

1 **Impetrans** aliquid dicendo esse dignitatẽ cũ sit officiũ non committit surreptionem.in.c.sup literis.nu.6.de rescrip.fo.63.

Impetrans bñficiũ vacatũ a renũtiatione cũ sit vacatum a morte cõmittit surreptionẽ.ibi.

5 Impetrans iudicẽ non potest vlterius illũ accusare.in.c.inter monasterium.nu.11.de re iudi.fo.73.

1 Impetrãs debet in rescripto facere mẽtionẽ de pensione annua quam habet & de literis aĩs obtẽtis lz eis renũtiauerit.in.c.ad audiẽtiã.nu.1.et.4.de rescrip.fo.78.

6 Impetratio facta de bñficio in quo ipse impetrãs fuit institutus viuẽte primo rectore eiusdẽ vel qõ violẽter occupauerat est surreptitia si de predictis in ea nõ fiat mẽtio.in.c.j.nu.3.de conces.preben.fo.54.

1 Impetrans beneficiũ debet asserere se esse clericũ.in.c.cũ adeo.nu.2.de rescrip.fo.59.

6 Impetrãs bñficiũ dz facere mẽtionem de primo obtento etiã minimo.in.c.extirpãde.in repe.§.q vero.nu.28.de preben.fo.42.

6 Impetrare potest literas ad beneficia pater pro filio & etiam quilibet extraneus pro alio.in.c.ex ore sedentis.nume.2.de his que fiũt a maio.pa.ca.fo.72.

6 Impetrans prebendam potest conuinci quod nõ sufficiunt redditus & vnus potest hoc opponere etiam aliis inuitis.in.c.quoniam.num.4.de vi.& hone.cle.fo.5.

2 Impetrãs rescriptũ ad delegatũ põt ɔueniri & p̃ueniri a legato tanq̃ ordinario nec pderit sibi rescriptũ q2 nõ fuit presentatũ añ citationẽ.in.c.ij.nu.4.de offi.leg.fo.106.

1 Impetrãs aliqõ beneficiũ dz facere mẽtionẽ de dignitate quã obtinet aĩs nõ valet rescriptũ etiaz q papa dixerit nõ obstãte q habeat aliud beneficiũ.in.c.ad aures.nu.1.de rescrip.fo.49.

Impetrãs aliquid a papa an debeat de nobilitate & diuitiis facere mẽtionem.ibi.nu.2.

Impetrãs aliqõ bñficiũ an teneat mẽtionẽ facere de qualitatibus beneficij impetrandi & illius quod habet.ibi.nu.3.6.9.

7 Impetrãs rescriptũ vel offerẽs libellũ an teneat pbare cãm expressaz in rescripto vel libello.in.c.ex parte.nu.8.de priui.fo.140.

1 Impetrans diuersas literas an debeat facere mẽtionẽ sebe de prioribus.in.c.in nostra.nu.5.de rescrip.fo.80.

3 Impetratione secũda facta ad eosdem an sint eligẽdi arbitri & debeat procedi sm formã.c.pastoralis.et.c.cum ɔtingat.de rescrip.sicut quando fit impetratio ad diuersos.in.c.audita. numero.17.de restitu.spoliato.fo.168.

1 Impetrans dignitatẽ cum sit officium nõ cõmittit surreptionez.in.c.significante.nu.6.de rescrip.fo.83.

Impetrãs beneficiũ vacatũ per mortẽ cõmittit surreptionẽ si fuit vacatum per renuntiationem.ibi.

1 Impetrare literas in cã appellationis & arripere iter ad principẽ hz vim appellationis.in.c.dilectus filius.nu.2.de rescrip.fo.76.

1 Impetrans secundas literas surreptitias & eis vtatur ex nullis cõsequetur:ex primis validis non:quia videtur renũtiatum:ex secũdis nõ:q2 sunt surreptitie.in.c.in nostra.nu.8.de rescrip.fo.80.

Impetrans beneficium debet facere mentionem de beneficio quo ipse fuit spoliatus.ibi.nu.10.

Utrum sit faciẽda mentio in rescripto de literis que possunt annullari.ibidem.nu.9.

1 Impetrãs in eadẽ ecclesia beneficiũ vno recepto alter excluditur.in.c.capitulum sancte.nu.2.de rescrip.fo.77.

1 Impetrans beneficium si non facit mentionem de illo quod habet licet sit minimum committit surreptionem.in.c.si proponente.nume.1.de rescrip.fo.84.

1 Impetrans per surreptionem potest etiam criminaliter puniri.in.c.quia nonnulli.nu.18.de rescrip.fo.91.

3 Impetrans rescriptum in vna cã appellatio.remo.vtrũ appellabit in alia cã quã habet cũ tertio.in.c.prudẽtiam.nu.11.de mu.peti.fo.103.

4 Impetrans si nõ exprimit verũ valorẽ bñficij gratia est ipso iure nulla & ipse tenetur pbare valorẽ.in.c.si.nu.9.de pbationib9.fo.124.

6 Impetrans a papa beneficium tenetur obseruare statuta & consuetudines ecclesie vel loci vbi impetrauit.in.c.ex parte astensis.nume.14.de conces.preben.fo.61.

6 Impetrans rescriptum ad beneficia non tenetur facere mẽtionem de euidenti iusta possessione alterius in dicto beneficio.in.c.cum nostris.nu.23.de conces.preben.fo.59.

7 **Impotentia** coeundi ex quibus arguat et qño pbatur separatio propter impotentiã post lõguz tempus petita.in.c.j.nu.5.de frigi.& male.fo.33.

7 Impotens ad copulã est impotens ad matrimonium contrahendum siue impedimentum etatis sit siue nature.in.c.quod sedem.nume.1.de frigi.& male.fo.fo.34.

Impotentiã allegare sufficit etiã si qualitas non specificetur.ibi.nu.3.
Impotentia temporalis & perpetua an idem operentur.ibi.nu.4.
Impotentia coitus non omnis matrimoniuz impedit nisi sit talis qõ arte medicoꝝ reparari nõ possit & intellige de reparatione q̃ sine periculo corporis fieri possit.in.c.ex literis.nu.2.de frigi.& male.fo.34.

1 Impotẽtia an includat volũtatẽ.in.c.sciscitatus.nu.3.de rescrip.fo.53.

2 Impotẽtia non includit volũtatẽ.in.c.corã.nu.4.de offi.dele.fo.98.

7 Impotentia viri et mulieris an idem operetur.in.c.fraternitatis.nu.14.de frigi.& male.fo.35.

2 Importunitas repellẽda est.in.c.j.nu.5.de renun.fo.10.

2 **Impossibilitas** quotuplex sit et an quando vitiet dispositionem.in.c.fina.nume.1.de pactis.fo.134.

6 Impossibile reputatur illud qõ per solum principem fieri potest.in repeti.c.cum esses.nu.19.de testa.fo.117.

7 Improprietates sunt excusande & fugiẽde.in.c.veniẽs.nu.25.de accusa.folio.57.

7 Improprietates sunt fugiẽde.in.c.p tuas.el.j.nu.13.de simonia.fo.78.

1 **Impubes** non potest fieri monachus.in.c.officij.nume.2.de elec.fo.159.

6 Impubes doli capax obligatur omi voto excepto voto religionis.in c.scripture.nu.7.de voto & vo.re.fo.175.

7 Impubes doli capax obligatur ex iuramẽto.in.c.ex literis.nume.6.de sponsa.fo.5.

6 Impubes doli capax licet obliget ad matrimoniũ carnale tñ ad matrimoniũ spirituale nõ.in.c.significatum.nu.4.de regu.fo.159.

7 Impuberes añ pubertatẽ separari nõ debẽt sed post pubertatẽ p̃nt si contradicũt nisi carnalis copula interueniat vel tacitus cõsensus post pubertatẽ.in.c.a nobis.nu.1.de despon.impube.fo.14.

3 Impubes facit iudiciũ.in.c.cũ cãm.nu.12.de iuramẽto calũ.fo.128.

7 Impubes maior septẽnio licet sponsalia contrahere possit tamen nõ obligatur priusq̃ ad etatẽ peruenerit legitimã.in.c.de illis.el.j.nu.4.de despon.impu.fo.14.

6 Impubes factus monachus & ingressus monasterium si infra annum nõ fuerit reuocatus a parẽtib9 post annũ amplius nõ reuocatur.in.c.si quis aũt.nu.1.et.2.de regu.fo.156.

7 Impuberes ambo vel alter nisi pro bono pacis cõiũgi nõ debẽt.in.c.vbi nõ.nu.1.et.6.de desponsa.impu.fo.13.

7 Impubes maior septẽnio adueniẽte etate legitima potest sine aliqua causa a sponsalibus & matrimonio resilire licet mulierẽ sepe nisus fuerit corrũpere.in.c.attestationes.nu.5.de despons.impu.fo.15.

Impubes factus pubes si vult a sponsalibus resilire cõcedẽda est licẽtia ambobus.ibi.nu.6.

7 Impubes desponsata & traducta si petit licentiam pubes facta alteri nubẽdi nõ audit si vir iuratẽ cognouisse nec ẽt audit p̃xima pubertati si pbet cognita.in.c.cõtinebat.nu.1.2.5.de despon.impu.fo.13.

Impuberes licet matrimonialiter cõiungi non debeãt tamen si cõiunguntur & puella apparet cognita tenet matrimonium.ibi.nu.2.

3 **Incantatores** possunt puniri in vtroq3 foro.i.c.cũ sit gnale.nu.26.de foro compe.fo.67.

Incantatores

peni. & remis. Et nota bene eam in fi. quatenus dicit quod hāc plenissimam indulgentiam seu remissionē solus papa cōcedit. intelligitur enim quod glo. intendit excludere alios prelatos inferiores per. c. cum ex eo in fi. de peni. & remis. Non aūt concilium vniversale. nā conciliū vniversale potest tales remissiones facere cum representet totam ecclesiā per ea que not. Innocen. in. c. quod autem. eo. titu. ecclesia enim est illa que principaliter recepit ligandi & soluendi potestatem: vt dicit Hiero. in c. omnibus. & Ange. in. c. quodcunque. & Cyn. in. l. loquitur. xxiiij. q. i. que representatur per sacrū cōciliū legitime cōgregatū & oibus apostolis simul collectis fuit p Christū dictū. Quecunque ligaueritis super terrā erūt ligata & in celo & quecunque solueritis super terrā erunt soluta & in celo. Matth. xviij. c. ita concludit Abb. in. d. cle. ij. in apost. suis et dicit se alibi hunc articulum plene examinasse.

2 Indulgentia an sit latissime interpretanda. Ant. in. c. licet. nume. 9. de transla. prela. fo. 19.

2 Indulgentia cōtra ius stricte intelligenda est sed late interpretaf contra cōcedentem dignitatē. in. c. fi. nu. 7. de transla. epis. fo. 6.

Indulgentia ad tollendū impedimētū fauorabile stricte intelligif secus ad tollendū impedimētum odiosum. ibi. nu. 19. fo. 7.

2 **Industria** persone vbi est electa non potest actus per aliū explicari. in. c. fina. §. is autē. numero. 3. de offi. deleg. fo. 105.

☞ Corsetus. Adde quod industria persone videf electa p principem qū cōmittit causā alicui cū aduerbio personaliter: quod qualificat & dat formam cōmissioni: idem si dicatur confidentes de industria et circunspectione tua: & in tali casu nō potest cōmissarius causam aliū cōmittere quod intellige quando negotium non est expedibile per alias personas. qd sentit Inno. & Abb. in. d. c. fi. nu. 6. §. is autem. licet aliter dicat ibi Abb. propter verbum personaliter: & adducit glo. singu. in cle. i. in verbo personaliter. de vita & hone. cleri. & ibi plene per dominū meum Barba. tu adde quod idem est si statuto caueatur quod principalis citatus teneatur respondere als habeatur pro confesso quod tale statutum non habebit locum in procuratore cōtumace fm Barto. in. l. neque infantes. ff. de fideicō. libe. idem si dicatur propriis manibus fm Joan. and. in. c. sicut dignū. de homi. Sequitur Domi. in. c. si quis viduam. l. distinctio. Jaco. de belui. quem sequitur Bal. in. c. i. §. vel furtum. de pace iuramen. firman. in vsibus feu. & in. c. periculose. de peni. distinctio. i. et in. c. i. de verborum significatio. lib. vi. idem si dicatur per manus nostras: fm domi. Car. in clemen. i. de iureiuran. per text. ibi per manus nostras referens se in contingentia facti ita consuluisse: & vide tex. in. l. probatorias. in verbo nostras. C. de diuer. offi. lib. xij. & ibi Bart. induxit illum textum ad questionem statuti loquentis de instrumēto facto manu publici notarii. idem si dicatur per se. tex. est in. l. per hanc. C. de erogatione mili. anno. libro. x. vbi habetur quod militantes pro re publica debent recipere stipendia per se. ergo nō per substitutum. & Bal. inducit ad questionem docto. legentis & salariati de publico vt nō possit recipere salariū suum per substitutum: sed manu sua illud recipiat: et adduco textum in. l. seruus si heredi. ff. de statuliber. in verbo persone que demonstratur adheret: per quem textum pulchre dixit Bal. in c. primo. §. iniuria. de pace iuramen. fir. statuto cauetur licere offenso assumere vindictam de offensore quod non poterit mandare illam vindictam assumi per alium quia videtur electa industria persone ipsius offensi: quo casu dicit quod poterit ipse assumere vindictam cum complicibus: non autem mandare aliis: idem voluit Bald. in. l. accusationis. ff. quod metus causa. & in. l. vt vim. ff. de iusti. & iu. & in. c. ad nostram. de proba. & in. c. decetero. de re indic. & in. c. fina. de iuramento calū. et in c. que in ecclesiarum. de consti. licet contrarium dixerit in. l. gracchus. C. de adulte. sed reuera loquitur in adultero. quo casu pater potest occidere adulterum. l. nec in ea. ff. de adul. & maritus occidere adulterum vt in dicta. l. gracchus. quo casu potest mādare filio vt occidat adulterum: illud procedit causa intolerabilis doloris quia deterius sibi reputat maritus adulterium q̄ occisionem filii sui vt est celebris tex. in. l. codicillis. §. matre: als instituto filio. ff. de lega. ij. de quo text. fecit festum Bald. in. l. athletas. §. calumniator. ff. de his qui no. infa. et in. c. fina. de consue. et sic erit casus specialis in adulterio: facit quod voluit Bart. in cōsi. lxxxij. incip. Factum sic se habet: vbi cōsuluit quod per illa verba ipsis filiis imponatur industria persone: quod not. per. c. mulieres cum ibi no. de senten. excom. et in. c. si quis suadente. xvij. questione. iiij. & vide textum in. c. in criminali. v. q. iij. & ibi Domi. quod si mandatur actum fieri per se non poterit fieri per substitutum. facit. l. singulos. ff. de testa. in verbo proprio chirographo vbi gl. colligit quod non poterit scribere per alium. facit. c. fi. in verbo proprio iuramento: quod metus causa. vide do. Anto. in. c. licet ex quadam. de testi. Archi. & Joan. and. in. c. vt circa. de elec. lib. vi. vide Rudo. roma. in notabili. ix. incip. an iuramentum. Sed quid si dicatur tuam conscientiam oneramus. vide Archi. Joan. andr. & Domi. in. c. ij. de testa. libro. vi. et Bald. in. l. nulli. C. de episco. & cleri. Abb. in. c. cum in veteri. de elec. & in. c. fina. §. is autem. de offi. delega. & ibi per dominum meum Barba. Angel. in aut. ad hec. C. de iudi. Barba. in. c. fina. de dila. Bald. in. c. i. §. notandum in fi. in titu. de no. feud. & ingētum dixit de verbo perse: vide text. in. l. sepe audiui cesarem. ff. de offi. presi. in verbo ipse facit quod voluit Bart. in l. si cum miles. ff. de aliena. iudi. mu. cau. fa. Abb. in consil. xciij. Bald. in c. vnica. §. ne autem. C. de cadu. tollen. facit glos. singu. in. l. i. alias in. §. quoties. ff. de vi et vi arma. Oldr. consil. xlij. quod voluit Bald. in. l. i. in vltima questione. ff. de re. diui. vbi loquitur de iuramento fidelitatis quod debet prestari per vasallum in propria persona. et vide eundem Bal. in fi. C. de condi. infer. quod vasallus tenetur ire ad domum domini ad prestandum fidelitatem domino licet aliud senserit in dicta. l. vnica. §. ne autem. per tex. in. c. i. §. personam. in titu. per quos fiat inuesti. tamen primum dictum est verius fm dominum meum in. d. c. fina. de dila. Item vbi papa in commissione tacite vel expresse eligit industriā persone non potest commissarius alium subrogare. vt est ho. text. in. c. is cui. de offi. deleg. lib. vi. tex. & ibi Abb. in. d. c. fi. in. §. is autem. vbi. s.

¶ Item si in commissione apponatur verbū precipio: videtur electa industria persone. glo. est sing. in. l. sepe audiui. ff. de offi. presi. fm Jo. de imo. in clemen. sepe. de verb. signi. Item si est electa fides alicuius qr tunc videtur inhibita subrogatio: tex. & Abb. in. d. §. is autem. vbi. s. et not. de verbo fidem: quod ponitur ibi pro legalitate. an autem in aliis officiis possit quis per substitutum seruire: vide tex. & Bart. in. l. pe. C. de agen. in rebus. lib. xij. & quomodo cognosceē vtrū cōmittens videat elegisse industriam persone. Abb. in. d. §. is autem. Itē videtur eligere industriā persone quando negotium cōmissum nō est pariter expedibile p alios: quod sentit Inno. in. d. c. is autē. & pro hoc text. in. c. is cui. de offi. deleg. lib. vi. vbi non apponitur aliquod verbum quod denotat industriā persone: sed solum ex materia subiecta. papa ibi dicit quod videtur electa industria persone: & est ille tex. semper menti tenēdus qr multum declarat dictum. §. is autem. qui loquitur quando fuit appositum verbum personaliter nisi velis dicere q ille tex. loquatur quādo cōmittitur nudum ministerium sine iurisditione: vt in. §. ceterū. d. c. fi. secus autem vbi cōmitteref negotiū cū cause cognitione qr tunc quātumcunque sit arduum non videtur tunc papa eligere industriā persone nisi exprimat expresse vel tacite fm Abb. in. d. §. is autem. Item videtur electa industria persone fm Innoc. quando negotium commissum est magnum secus si paruum: qr licet tunc dicatur personaliter exequaris nihilominus potest alteri subdelegare vices suas nisi sit dictū confidentes de industria tua: & cum hoc dicto transit do. Anto. in. d. §. is autem. licet aliter velit ibi Abb. Itē videtur etiam electa industria persone si nudum ministeriū exequendū cōmittif sine iurisditione tex. et ibi Abb. in. d. c. fina. §. ceterum. Itē fallit si videtur electa industria persone in exactore tributorū qui nō potest alteri delegare officiū suū. vide Albe. de rosa. in. l. & quia. ff. de iurisd. om. iudi. vbi alleg. text. in. l. i. in princip. cum. l. se. C. de cano. sacra largi. lib. xi. & est ratio iudicio meo quia habet nudum ministerium & sic videtur electa industria persone argumen. d. §. ceterum. Item videtur electa industria persone si executor alicuius vltime voluntatis relictus est in testamento quia non potest executionem alteri committere nisi esset persona illustris: puta episcopus vel cardinalis fm Bal. in. l. si nullus. C. de decu. libro. x. p illum textum. Sed an facientes artem per substitutum gaudeant priuilegio immunitatis. vide Barto. in rubri. C. de nauicula. lib. xi. in versi. circa istam rubricam. & Lud. ro. in nota. suis: vbi in contrarium allegat tex. a nemine pōderatum. in. l. si. circa prin. ff. de execu. tu. Item videtur electa industria persone quando in cōmissione dicatur tu fm Bald. & do. Car. in. d. c. fi. licet aliter velit ibi Jo. de imo. vide ibi per. d. meū Barb. et hec omnia tene menti de industria persone qr alibi nō habes hec in vnum fasciculum collecta.

6 **Infamis** nō pōt esse tabellio nisi rogef a partib' pcurator fic. in. c. sicut te. nu. 4. ne cle. vel mona. fo. 239.

5 Infamia facti est illa q̄ obuenit ex cōi hoīm oblocutione q̄ non potest aboleri nisi contrario facto videlicet quod cōtrarium dicatur. in. c. cū te. nu. 9. de re iudi. fo. 78.

Infamis ex forma alicuius statuti potest restitui fame p principes & ciuitates superiorē nō recognoscentes. ibi. nu. 20. fo. 81.

3 Infamia exificēs in possessione bñficii suspendif donec se purgauerit. in. c. cū olim. nu. 16. de can. pos. & pro. fo. 163.

1 Infamia vtrum nascatur per crimen probatum p exceptionem. in. c. super eo. nu. 2. de elec. fo. 131.

Infamis infamia facti suspendif a bñficio donec se purgauerit. ibi.

1 Infamia priuat iudicē ipso facto iurisditione. in. c. sciscitatus. nu. 7. de rescrip. fo. 53.

7 Infamare aliquē est grauissimum delictum. in. c. cū dilectus. nu. 9. de calūnia. fo. 68.

7 Infamatus nō solū sup cā criminali sed & super defectu & inhabilitate debet priuari. in. c. accedens. nu. 1. de purg. cano. fo. 149.

Infamatus non admittif ad purgandum qū eius infamia pōt per testes probari. ibidem. nu. 4.

6 Infamati infamia generāte scādalum debēt purgari als habētur pro conuictis. in. c. tua nos. nu. 5. & 6. de coha. cle. & mu. fo. 13.

7 Infamatus si se non purgauerit habetur pro conuicto. in. c. accedens. nu. 1. 4. 15. de accu. fo. 64.

Infamatus si est in possessione beneficii et non se purgauerit non per hoc priuatur

to.nu.1.2.5.6.7.de diuor.fo.46.

7 Infideles cõiuncti in gradu ꝓhibito a lege canonica post baptismum nõ separantur.in.c.de infidelibus.nu.1.de cõsan.ꝛ affi.fo.32.

Infidelis nõ cõpellit baptizari sed si fuerit baptizatus põt cõpelli in baptismate remanere.in.c.quidã.nu.1.de aposta.fo.45.

Infideles minus peccant qui non agnouerunt christum ꝙ qui agnouerunt ꝛ dereliquerunt.ibi.nu.2.

7 Infidelis vel hereticus dici non põt ille q aliqñ sup fide dubitans nõ perseuerat in illa cogitatione.in.c.j.nu.1.de hereti.fo.89.

Infideles non possunt esse testes contra christianos.ibi.nu.3.

6 Infideles nouiter redeũtes ad fidẽ sunt tolerandi in morib⁹ ꝛ ritibus eorum dũmodo non sint tales quod offendatur deus.in.c.fi.nume.2.de baptis.fo.215.

7 Infidelis conuersus ad fidẽ potest vti matrimonio cũ relicta fratris prius per ipsum contracto.in.c.fi.nu.2.de diuor.fo.47.

7 Infideles sunt incapaces excõicationis.in.c.relatũ.nume.1.de senten.excommu.fo.176.

Infidelis percutiens clericũ nõ est excõicatus sꝫ aliter punitur.ibidem.

6 Infideles non infesti a christianis ꝛ recognoscẽtes dñium ecclesie non sunt molestandi ꝛ licite retinent principatus ꝛ dñia.in.c.quod sup.numero.10.de voto ꝛ vo.re.fo.177.

Infideles si delinquunt pñt puniri p papam q est generalis vicarius dei in terris vel per imperatorem.ibi.nu.12.ꝛ.14.

Infideles ꝛ iudei an possint expelli a christianis.ibidem.nu.15.

Infideles pñt vocari in auxilium a christianis in bello licito.ibi.

7 Infidelis ꝯuersus ad fidẽ põt cohabitare cũ vxore infideli ex quo vult secum cohabitare sine peccato.in.c.quanto.nu.2.de diuor.fo.46.

Infidelis qui ad fidẽ nõ vult cõuerti eius cõiuge cõuersa relictus nõ est sed reliquit coniugem.ibi.nu.6.

7 Infideles quo ad prohibitionem matrimonij ꝛ alia spiritualia nõ includũtur lege canonica lege autẽ diuina sic.in.c.gaudemus.nu.2.et.12.de diuor.fo.47.

Infideles delinquentes contra ius diuinũ puniri possunt secus si delinquunt contra ius canonicum.ibi.nu.3.12.

7 Infidelium cibis non licet vesci regulariter.in.c. quam sit. numero.2.de iude.fo.87.

1 Infideles nõ pñt sine cã priuari bonis suis nec a papa nec ab imperatore.in.c.que in ecclesiarum.12.de consti.fo.24.

6 Infideles nõ possunt cogi ad fidem suscipiẽdam.in.§.maiores.§. item queritur.nu.2.de baptis.fo.215.

5 **Infirmitas** grauis excusat quẽ a contumacia secus si est leuis.in.c.tenor.nu.1.de re iudi.57.

Infirmitas quomodo ꝓbatur.ibi.nu.2.

6 Infirmitas corporis non impedit votũ nec relicta depẽdentia ex volũtate sed infirmitas animi sic.in.c.porrectum.nu.2.de regu.fo.160.

2 Infirmitas tã sua ꝙ suorum an sit legitima causa nõ cõparendi in iudicio.in.c.ij.nu.1.de procu.fo.140.

Infirmitas quomodo probetur.ibi.nu.5.

7 Infirmitas superueniens quãtũcunqꝫ grauis nõ soluit matrimonium consummatũ.in.c.j.nu.4.de coniu. lepro.fo.25.

7 Infirmitas superueniens quãtũcunqꝫ grauis nõ soluit matrimonium etiã quo ad torũ ꝛ mutuã seruitutẽ siue furor sit vel demẽtia etiã si clauda efficiatur mulier.in.c.qm.nu.3.de coniug.lepro.fo.25.

Infirmitas nõ impedit matrimoniũ contrahendũ.ibi.nu.4.

2 Infirmitas nõ facit aliquẽ actũ nullũ dũmõ non excludat mentẽ actũ facientis.Anto.in.c.ex transmissa.nu.2.de renun.fo.21.

1 Infirmitas impediẽs est causa ne aliquis ꝓmoueatur in prelatũ.in.c.cũ inter canonicos.nu.2.de elec.fo.139.

7 Infirmi nõ obediẽtes medicis non incurrunt crimen inobedientie.in c.tua nos.§.ad vltimũ.nu.5.de homici.fo.101.

Infirmitas que prouenit ex defectu infirmi causat peccatum.ibi.

6 Infirmus in extremis constitutus presumitur sane mentis nisi ꝯtrium probetur.in.c.dilectus.nu.9.ꝛ.13.de succes.ab intest.fo.131.

7 **Ingenium** supplet tempus in bene studentibus. in.c.fin.nu.5.de magi.fo.85.

5 **Ingenuus** simpliciter pronũtiatus an habeatur pro ingenuo quo ad omnes. in.c. ꝙuis. numero.19.de re iudi.fo.83.

2 **Ingratitudinẽ** cõmittũt aduocatus ꝛ ꝓcurator exercendo officiũ ꝯtra illũ a quo fuerunt beneficiati.in.c.cũ sacerdotis.nu.2.de postu.fo.139.

6 **Ingressus** religionis metu vel imperio superioris puta patris an teneat.in.c.cum virum.numero.8.de regula.fo.159.

6 Ingressus religionẽ seductione an possit allegare seductionem ad inualidandum ingressum.in.c.ad nostrã.nu.3.de regu.fo.158.

6 Ingressus religionẽ p vim si infra annũ nõ reclamauerit vlterius non auditur cum censeatur consentire.in.c. si quis autem. numero.1.et.4.de regu.fo.156.

7 Ingressus religionis non vitiatur si fiat per excõmunicatũ. idem de matrimonio.in.c.cum illorum.nu.4.de sen.excõ.fo.174.

4 Ingredi monasterium volens potest vt miles.in.c.in p̃sentia. nu.49.de proba.fo.18.

Ascendẽtes ꝛ descẽdentes q debent aliqd capere debẽt expectare mortem ingressi monasteriũ qõ potest habere bona sed si nõ potest statim debent consequi.ibi.58.fo.18.

7 Ingressus religionẽ non tollit defectus ꝯctos cũ peccato ingrediẽtis secus sine pctõ.in.c.ex tue.nu.4.de simo.fo.73.

3 Ingressus religionis remouet omnẽ defectum quẽ hꝫ ingrediẽs.in.c.cum deputati.nu.5.ꝛ.7.de iudi.fo.40.

6 Ingressus religionis dolo factus tenet sed bona ingressi non acquiruntur monasterio si auiditate patrimonij fuit dolo inductus ad religionem.in.c.nostra.nu.7.de sepul.fo.137.

2 Ingressus religionis dolo factus non vitiatur.in.c.cum dilectus. nume.12.quod met.cau.fo.153.

6 Ingressus religionis per dolum factus non vitiatur.in.c.veniens.nume.2.de conuer.coniug.fo.170.

2 **Inhabilis** cẽset habilitat⁹ si eps eũ sciẽter ꝓmouit.anto.in.c.veniẽs.nu.1.2.3.6.7.de fil.p̃sby.fo.51.

Inhabilis an censeat habilitatus si cũ eo fuit per superiorẽ sciẽter aliquid actum.ibi.nu.7.

2 Inhabiles an vitient actum per ipsos ꝛ habiles celebratum.in.c.fina.nu.4.7.de procu.fo.147.

1 Inhabilitas vnius vtrum suppleat p inhabilitatem alterius.in.c. illa quotidiana.nu.7.de elec.fo.159.

2 Inhabilis promotus ad officium non pandens suũ defectũ punitur.in.c.fi.nu.13.de procur.fo.147.

6 Inhabilis ad pugnandũ nõ dicit ille q inhabilis est corpe sed cõsilio pollet.in.c.ex multa.nu.7.de vo.ꝛ vo.re.fo.178.

2 **Inhibitio** iudicis ꝯ ius facta nõ inducit nullitatẽ actus gesti contra illã inhibitionẽ etiam qõ pars nõ appellauerit.in.c.ij.nu.5.ꝛ.12.de resti.in integ.fo.156.

3 Inhibitoria si non est missa ad aliquẽ iudicẽ q sup cã ꝓcessit an valeat ꝓcessus.in.c.tuam.nu.11.de ord.cog.fo.149.

Inhibitoria qñ mittitur an requirat cause cognitio.ibi.

5 **Inimicus** presumit aliqs si aliũ nõ salutat.in.c.cũ cessante.nu.8.de appel.fo.128.

5 Inimicus an possit putari ille qui resistit alicui ne faciat aliquid contra iuris ordinem adeo vt repellatur a testimonio.in.c.cũ.i.ꝛ.a.nu.22.de re iudi.fo.77.

7 Inimicus manifestus debet repelli ex iudicis officio.in.c.meminim⁹.nu.4.de accu.fo.55.

2 Inimicus quomodo qs ꝓbet.in.c.cũ sup.nu.4.de offi.deleg.fo.87.

7 Inimicus presumit ille q vult testificari contra aliquẽ in causa criminali ꝛ ideo ab eius accusatione repellitur.in.c.cum.p.mãconella.nu.2.de accusa.fo.54.

Inimicitia contracta cũ vno ex attinẽtibus trãsit in alios ꝓpinquiores in gradu.ibi.nu.3.

4 Inimicus nõ presumitur pluries in eadẽ causa si vnus ꝓducit contra alium.in.c. cum causam.el.ij.nu.2.de testi.fo.77.

7 Inimicus censetur ille q asserit aliquẽ nõ diligere.in.c. inquisitionis.§.tertie.nu.6.de accu.fo.62.

Asserenti se inimicũ alterius credit absqꝫ eo quod nullam inimicitie causam alleget.ibi.nu.7.ꝛ.10.

7 Inimicus presumitur qs ex eo ꝙ nõ salutat illũ quẽ solitus erat salutare.in.c.olim.nu.6.de iniur.fo.153.

7 Inimicitia causat siue precesserit iusta vel iniusta cã.in.c.meminimus.nu.8.de accusa.fo.55.

3 Inimicitia considerat etiam qõ habuerit originẽ ex iusta causa.in.c.j.nu.2.de iudi.fo.3.

Inimicitia capitalis solet oriri propter cõtentionẽ omnium bonorum vel maioris partis.ibi.nu.3.

7 Inimicitie capitales oriunt ex accusatione.in.c.de his. numero.8. de accusa.fo.53.

3 Inimicitia capitalis tñ est causa recusandi iudicem.in.c. accedens.el ij.nu.3.vt lite non contest.fo.111.

Inimicitia quod modis dicatur capitalis.ibi.

7 Inimicitie capitales quomodo oriantur.in.c.cum oporteat.nume.4.de accusa.fo.60.

Inimicitia an sit legitima cã repellendi aliquẽ a testimonio relinquitur arbitrio iudicis dũmodo inimicitia nõ sit capitalis.ibi.

7 Inimicitia ꝛ amicitia probatur ex coniecturis.in.c.repellantur.nu.2.de accusa.fo.53.

Inimicitia probatur ex hoc ꝙ aliquis multum familiariter conuersatur cum inimicis meis.ibidem.

Inimicitia capitalis dicit qñ qs minatus est mortẽ vel accusat criminaliter vel qñ est contẽtio de maiori parte bonorum.ibi.nu.4.

Inimicitia capitalis tñ repellit quem ab accusatione.ibidem.

Inimicitia capitalis causat siue quis habeat iustam causam litigandi vel non.ibidem.nu.5.

Quis põt

Quis potest excipere contra inimicum lz inimicitia sit causata culpa ipsius excipiētis nisi in hoc cōmiserit dolum.ibi.

3 Inimicitie oriūtur inter spoliantē τ spoliatū habiles ad recusandum nō solū eoꝝ testimoniū sed etiam eorum cōsanguineorum.in.c.item cū quis.nu.2.de resti.spo.fo.171.

7 Inimicitia nō repellit testē inimicū qñ coacte venit secus si sponte.in c.cum.p.manconella.nu.13.de accu.fo.54.

7 Inimicitia causatur nō inspecta cā vnde ꝓcesserit iusta vel iniusta fuerit.in.c.lz heli.nu.15.de simo.fo.77.

7 Inimicitie graues oriuntur inter denūtiatū τ denuntiantē.in.c. olim nu.7.de accusa.fo.67.

7 Inimicitie dicūtur iustum impedimētū ad eundum ad aliquem locū. in.c.decetero.nu.1.de sen.excom.fo.167.

7 Inimicitia quelibet an repellat accusantē.in.c.j.nu.8.de accusa.fo.51.

7 **Iniurie** inferende ꝓxime an q̄s teneaƚ obuiare remissiue.in c.quāte.nu.8.de sen.excom.fo.178.

5 **Iniuriam** adinuicem dicētes pōt alter alterū accusare.in c.cum te.nu.25.de re iudi.fo.79.

Iniuriosum verbum est dicere alicui tu es bastardus animo iniuriandi.ibi.nu.27.τ.28.

2 Iniuria fit alicui cuius verbo credi debebat si ab eo exigitur scriptura.in.c.legebaƚ.nu.1.de maio.τ obe.fo.125.

4 Iniuriā ꝓpriam τ suorū etiā criminaliter quis licite prosequitur etiā de iure canonico.in.c.decetero.nu.8.de testi.fo.49.

7 Iniuria enormis dicitur illa q̄ est facta in loco notorio lz sanguis ex percussione nō exiuerit.in.c.cū illorū.nu.9.τ.10.de sent.excō.fo.174.

Iniuria facta cum pugno in naso vnde multum sanguinis exiuit non dicitur atrox.ibi.nu.10.

Iniuria facta clerico an sit leuis vel enormis relinquiƚ arbitrio epī vt si sit leuis ipse absoluet si vero enormis remittet ad papā.ibi.nu.10.

7 Iniuriam clerico inferens tenetur satisfacere nedum etiā clerico sed ecclesie.in.c.postulasti.nu.3.de iude.fo.87.

Cognoscens de iniuria criminaliter potest ex officio compellere iniuriantem ad satisfaciendum leso.ibi.nu.4.

1 Iniuria nō cōmittiƚ ab illo qui vtitur iure suo.in.c.cum ecclesia.nu.11. de elec.fo.152.

3 Iniuriam teneƚ q̄s remittere sed nō eius satisfactionē.in.c.cōquestus nu.3.de foro compe.fo.83.

5 Iniuria fit alicui etiam si ei dicis veritatē dūmodo animo iniuriandi dicas.in.c.cum te.nu.1.τ nu.26.de re iudi.fo.78.

2 Iniuria enormis dicitur omnis iniuria habēs in se mēbri mutilationem. Anto.in.c.exposuisti.nu.2.de corpo.viti.fo.62.

7 Iniuria illata clerico parit actionē iniuriarū et sibi τ ecclesie sue etiā si habeat plures nec vnus in preiudicium alterius remittiƚ.in.c.parochianos.nu.4.de sen.excom.fo.166.

Iniuriās clericum cōueniƚ corā iudice ecclesiastico.ibi.nu.5.

7 Iniuria leuis mediocris vel enormis que sit statur arbitrio iudicis.in c.peruenit.nu.3.de sen.excom.fo.168.

5 Iniuriā cōmittit qui hz animum iniuriandi lz erret in persona.in.c.si lud autem.nu.9.de prescrip.fo.26.

7 Iniuria nō est alicui inferenda ratione cause fauorabilis.in.c.nuper a nobis.nu.3.de dona.inter vi.τ vxo.fo.49.

7 Iniuria an fiat volēti.in.c.cōtingit.nu.2.de sen.excō.fo.176.

1 Iniuria debet fieri qñ nō ꝯcediƚ successori id qđ erat ꝯcessum ꝑdecessori.in.c.bone memorie.el.ij.nu.28.de postu.ꝑla.fo.115.

7 Iniuria tāto dicitur atrocior q̄to coram pluribus facta est.in.c.j. numero.2.de maledi.fo.123.

Iniuriatus si fuit superior an possit ipse iniuriantē punire.ibi.nu.5.

Iniurie satisfactionē nemo teneƚ remittere sed rancorem sic.ibi.nu.7.

Iniuriatus si dixerit sacerdoti remitto iniuriā intelligit de odio non satisfactione.ibidem.

7 Iniuria si irrogaƚ episcopo censetur irrogata omnibus ecclesijs sibi subiectis adeo quod possunt pro tali iniuria agere.in.c.olim. nume.2. de iniur.fo.152.

Iniuria illata clerico potest per ipsum estimari τ pena applicatur sibi ibidem.nu.3.

Iniuriarum estimatio τ condēnatio qñ fiat.ibi.nu.4.

Iniuriatus an cēseatur remisisse iniuriam ex eo quod salutat iniuriātem.ibidem.nu.6.

7 Iniuriās clericū ꝯueniƚ corā iudice ecclesiastico q: cōmisit sacrilegiū. in.c.cum ab hole.nu.2.de sen.excom.fo.167.

7 Iniurians aliquem verbaliter an teneatur si dixerit veritatem.in.c.si culpa.nu.5.de iniur.fo.153.

7 Iniuriatus si remiserit iniuriā nō censeƚ remisisse suū interesse sz tantūmodo rancorem.in.c.j.nu.7.de iureiur.fo.152.

Iniuriatus nō tenetur remittere iniuriā nisi ab eo petatur.ibi.

Iniuriatus potest agere contra iniuriantem criminaliter et ciuiliter non tamen simul.ibi.nu.9.

5 Iniuriantes se adinuicē non cōpensant imo alter alterū accusat.in.c. an sit deferendum.nu.4.de appel.fo.111.

4 Iniurians licite iurat stare mandato iniuriati pro satisfactione iniurie τ cum agitur de crimine criminaliter nō potest compromitti.in.c. quintanallis.nu.1.de iureiur.fo.145.

7 Iniurians tenetur iniuriato satisfacere de iniuria ꝑm qualitatē persone iniuriate.in.c.ea noscitur.nu.3.de sen.excom.fo.167.

4 Iniuriata pars nūquid possit ignoscere gratis parti iniurianti.in.c. veniens.nu.1.de iureiu.fo.138.

3 **Iniustitia** notoria quando dicatur. in.c.ij.numero.17. de dila.fo.134.

2 Iniustitia cōtinet in se nullitatem qđ facit ad multa sed nō econtra.in c.cum cōtingat.nu.5.de offi.deleg.fo.96.τ nu.15.fo.99.

3 Iniustitia non debet alteri fieri pretextu miserabilis persone.in.c.ex tenore.nu.4.de foro compe.fo.72.

7 **Innocentia** accusati qđ interfecerit bānitum potest ꝑ quēcunq; allegari τ probari.in.c.illa ꝓpositorum.nu.4.de accusa.fo.52.

7 Innocētia inquisiti potest per quēcunq; allegari.in.c.veniens.nu.22. de accusa.fo.57.

7 **Inobedientia** est peccatū mortale.i.c.ex parte. nu.3. de verb.signi.fo.185.

6 **Inops** dicitur ille qui viuit ex proprio artificio.in.c.quod super.nu.4.de vo.τ vo.re.fo.177.

3. Inopia opposita cōuento impedit executionē sententie etiā in interdicto possessorio.in.c.olim.el.ij.nu.1.de resti.spo.fo.188.

Inopia differt solutionē in ciuilibus sed non in criminalibus nā tunc succedit pena corporalis.ibi.nu.2.

Inopia seu paupertas an impediat executionē sentētie vel processum iudicij.ibi.nu.6.

7 **Inquisitio** semp ꝺz continere qualitatē criminis τ circūstantias qñ fit ad penā imponendā als forte secus.in.c.accepimus.nu.7.de pur.cano.fo.150.

6 Inquisitio pōt iterari ex noua infamia vel indicijs nouis.in.c.fi.nu.2. de celeb. mis.fo.212.

7 Inquisitio contra prelatum non debet fieri nisi precedēte infamia scādalosa aut periculosa.in capitulo.in tantum.numero.26. de collu. dete.folio.121.

7 Inq̄sitio nō req̄rit vnā solā clamosam insinuationē sz plures ꝙ tamē remittitur arbitrio iudicis.in.c.lz heli.nu.5.de simo.fo.77.

7 Inq̄sitio siue generalis siue specialis dūmodo nō fiat ad penā imponēdam sed tm̄ ex debito officij non req̄rit ꝙ precedat infamia.in.c. qualiter τ qñ.el.ij.nu.11.de accu.fo.65.

4 Inquisitio nō est faciēda ꝓpter infamiā a maliuolis ortā nisi de fama requiratur.in.c.cū in iuuētute.nu.1.de presump.fo.123.

7 Inq̄sitio facta ex officio τ facta ad instātiā alterius differūt in multis de quibus in.c.qualiter τ qñ.el.ij.nu.17.de accu.fo.65.

Inquisitus ex officio nō pōt ꝓducere ꝓbationes super bona fama sed si est inquisitus ad instantiam alterius potest q: non ita presuuniƚ contra iudicem sicut cōtra partem.ibi.

7 Inq̄sitio pōt fieri cōtra suspectū que prius debet fieri super infamia ꝙ super veritate criminis.in.c.si quis.nu.1.de purg.cano.fo.146.

7 Inq̄sitio qñ fit ad denuntiationem alterius puta publici officialis vt sunt syndici castrorum non requirit qđ precedat infamia.in.c.qualiter τ qñ.el.ij.nu.12.de accu.fo.64.

7 Inquisitio fieri non debet nisi infamia precedat.in.c.qualiter τ quādo el.ij.nu.1.de accusa.fo.65.

1 Inquisitio afficit mitiori pena inq̄sitū ꝙ accusatio accusatum.in.c.ꝑ inquisitionem.nu.14.de elec.fo.146.

6 Inquisitio generalis potest fieri aliqua fama non precedēte: specialis vero id est quando fit cōtra certam personam nō potest fieri aliqua fama nō precedente.in.c.graue nimis.nu.9.de preben.fo.38.

Inquisitione generali si nominetur certa persona cōtra quam postea specialiter inquiratur depositiones facte in inquisitione generali non facient fidem in inquisitione speciali.ibi.

7 Inquisitio ad dicta paucorum denuntiantium committitur.in.c.fin. nu.2.de accu.fo.67.

☞ Corfetus. Hoc tenuit Hosti.in.c.inq̄sitionis.in fi.de accu. Jo.and.in d.c.fi.eo.tit.tenet contrarium.nam Hostien. ibi dixit quod licet dicta paucorum non infament per tex.in.d.c.inquisitionis.in fi.tamen committitur inquisitio quod non placet Joan.and.in.d.c.fi.per tex.ibi qui dicit inquiratis veritatem.sed opi. Hostiē.magis placet ab. qi ex quo papa nō expressit quod istum haberet pro infamato commissa simpliciter inquisitio veritatis videtur tanq̄ preambulum τ antecedens commissum negotium super infamia quod non est verisimile quod in simplici commissione papa voluerit violare regulas iuris. per hoc videtur tex.cum ibi no.ꝑm eum in.c.cum oporteat.de ac.τ ita residet Abb. in.d.c.fi.sed iudicio meo opi. Joan.and. videtur quia in casu.d.c. fina. non erat necesse prius inquirere de infamia prout dicebat Hostiensis quia papa ibi non dubitabat de infamia.τ ad hoc pondero mihi verba ibi fame sue prodigus τ salutis.nam responsio debet congruere petitioni.l.vt responsum.C.de transact.l.si defensor.§. qui interrogatus.

ff.de interroga.act.c.de muliere.de sponsa.c.inter dilectos.§.ceterum. de fide instru.vel possumus saluare ab.quod cum fuerit dictum q erat prodigus rerum z fame.z papa mandet inquiri de veritate.quod intelligatur super vtroqz.Nec obst.q fuerit dictũ fame sue prodigus qz illa verba sunt narratiua que non inducunt iuris ministerium.glos.est singu.in.l.vnica.C.quando non peten.partes. voluit Jo.an.in.c.dilecto. de preben.glo.in.c.abbate sane.in verbo iudicio.de re iu.li.b.vj.z in cle. dispendiosam.de iudi.z in.c.auditis.de elec.cum simi.

7 Inquisitio gñalis si fuit facta z fuit reptus aliqs culpabilis an possit puniri vigore probationũ in generali inquisitione productarum.in.c. ad petitionẽ.nu.2.de accu.fo.63.

Contra inquisitionẽ formatam contra aliquod collegium vel vniuersitatem possunt omnes singulariter contradicere qz singulariter omnium interest.ibi.nu.3.

Inquisitio an sit iudicium extraordinarium vel ordinarium in rubri. nu.3.de iudi.fo.2.

7 Inqsitio sup fama põt formari etiã nõ precedentibus legitimis indicijs.in.c.licet in beato.nu.7.de accu.fo.56.

6 Inqsitus rñdẽdo se nõ fecisse si postea cõuincatur quod fecit põt dicere se fecisse qz licuit sibi.in.c.is qui.nu.3.de solu.fo.102.

7 Inqsiti accusati vel denuntiati debent habere copiam testificatorũ et nõia testium.in.c.olim.nu.8.de accusa.fo.67.

Inquisitiones q̃ non tendunt ad penam pñt fieri nulla p̃cedente infamia: secus si tendunt ad penam qz debet p̃cedere infamia.ibi.nu.9.

7 Inquisitor heretice prauitatis an habeat ordinariam vel delegatã potestatem et ab ipso ad quem appellatur.in.c. excommunicamus.nu.13. de here.fo.92.

7 Inquisitus licet absoluat qz cõtra eũ nil extitit pbatũ oĩno dz purgari propter aliqualẽ infamiã.in.c.cũ oporteat.nu.2.de accusa.fo.60.

Inqsitio si fuit commissa alicui simpliciter a papa an possit vel debeat prius inquirere de fama.ibi.nu.7.

Inqsitio super veritate criminis non facta prius inquisitione sup fama an valeat siue sit facta per ordinarium vel delegatum siue opponatur siue non.ibi.nu.8.

Inquisitus contra quẽ est pbata infamia per testes an possit pbare p alios testes se esse bone fame z sic repellere inquisitionẽ super veritate. ibidem.nu.10.

3 Inqsitus miti⁹ puniẽ q̃ accusat⁹.in.c.at si clerici.nu.34.de iudi.fo.14.

5 Inqsitores positi ad regrendum de aliquo crimine pñt reptũ culpabilem priuare officio z bñficio.in.c.cũ.i.z.a.nu.2.z.3.de re iudi.fo.76.

Inquisitores an possint dici iudices z in quibus differant a iudicib⁹. ibidem.nu.4.z.8.

Inqsitores deputati sup aliquo crimine z in certo loco nõ pñt de alio crimine z in alio loco inquirere.ibi.nu.7.

Inqsitor deputat⁹ sup plurib⁹ criminibus z cõtra plures psonas non tenetur sup oĩbus z cõtra oẽs simul pcedere.ibi.nu.8.

Inqsitores habẽt delegatã nõ aũt ordinariã iurisditionẽ.ibi.nu.9.

7 Inqsitor heretice prauitatis an z qñ possit cognoscere vtrũ aliqd crimen sapiat heresim.in.c.j.nu.4.de sortile.fo.119.

7 Inqsitus accusatus vel denũtiatus an possit eligi ad dignitates.in.c. omnipotens.nu.4.de accu.fo.52.

8 Inqri de fama alicuius dz in loco vbi est conuersatus.in.c.postq̃. numero.6.de elec.fo.119.

3 Inquisitus nõ tenetur respondere nisi fuerit citatus z crimina exposita secus in ciuilibus.in.c.j.nu.15.de iudi.fo.4.

7 Contra p̃latos z alios superiores nõ inqrit nisi p̃cedente infamia que scandalũ z periculũ põt afferre sed ɔtra alios sufficit simplex infamia z quando.in.c.qualiter z quando.nu.9.de accusa.fo.65.

7 Inqsitus qñ citatur an debeat in citatione poni tenor inquisitionis. in.c.meminimus.nu.3.de accusa.fo.55.

5 Inquisitores heretice prauitatis dicuntur delegati ad vniuersitatem causarum z fauore fidei habent iurisditionem insolidum.in.c.si.nu.19. de re iudi.fo.85.

4 Inqri potest ad vtilitatem ecclesie nulla precedente infamia.in.c.sicut nostris.nu.2.de iureiur.fo.154.

7 Si contra p̃latum infamatũ de dilapidatiõe inquiraẽ interea interdicitur sibi omne genus alienandi exceptis bonis que seruando seruari non possunt.in.c.si.nu.1.6.de accusa.fo.67.

7 Inqsitus mitius puniẽ de iure canonico q̃ accusat⁹ nã puniẽ extraordinarie nisi crimẽ sit cõfessatum vel notoriũ quo casu punietur pena ordinaria de iure ciuili tñ punitur inquisitus q̃tũ accusatus.in.c. qualiter z qñ.cl.si.nu.20.de accusa.fo.65.

Inqsitio ppríe est illa que sit ex officio iudicis puro z mero nemine deferente vel impetrante.ibi.nu.21.

Inquisitio non debet fieri contra aliquem ex sola infamia a maliuolis orta.ibi.nu.29.fo.16.

7 Inqri non debet contra aliquem de veritate nisi p̃cedat infamia.in.c. inquisitionis.§.tertie.nu.1.2.et.3.de accusa.fo.62.

7 Inqsitus si nõ pbaẽ contra eũ nisi p famã vel testiũ credulitatẽ nõ puniatur sed requirunẽ probationes clare. in.c. inquisitionis.§. quesiuisti. nu.1.et.2.de accu.fo.62.

4 Inquirendo non pcediẽ sup iuribus singulariũ psonarũ nisi sint miserabiles persone.in.c.ad nostrã.el.ĩ.nu.9.de iureiuran.fo.143.

7 Inquisitores generales possunt procedere ad inquirendum non receptis testibus super infamia dummodo de eis cõstet per frequentẽ clamorem secus si esset deputatus ad vnam causam tñ. in.c.cum dilecti. nu.2.de accu.fo.60.

7 Inqri potest etiam contra prelatum ad denũtiationẽ vnius.in.c. cum dilectus.nu.1.de calũnia.fo.68.

7 Inqsitus si pẽdente inqsitione efficiaẽ eps an ab inqsitione sit desistendum.in.c.per tuas.el.j.nu.14.de simo.fo.78.

7 Inquisitus mitius punitur q̃ accusatus.in.c.inquisitiõis.nu.1.z.6. de accusa.fo.61.

Inqsitus non incurrit infamiam sed accusatus sic qñ est tale crimẽ q soleat irrogare infamiam.ibi.nu.2.

2 Inqsitores heretice prauitatis habẽt delegatã nõ ordinariã ptãtem. in.c.causa restitutionis.nu.1.de resti.in integ.fo.163.

5 Inqsitores heretice prauitatis an possint inquirere post quinquẽniũ a morte heretici ad effectum confiscationis bonorum.in.c.cum nobis. nu.8.de prescrip.fo.33.

2 Inqsitio generalis põt fieri nulla precedente infamia specialis vero nõ.in.c.j.nu.6.de offi.ordi.fo.110.

4 **Inscriptionibus** monumẽtorum librorũ z inscriptionibus colũnarum an credatur.in.c.q̃to.nu.10.de iureiur.fo.141.

7 Inscriptio quã faciũt accusatores nil aliud est nisi q ipsi se obligẽt ad penam talionis.in.c.sup his.nu.7.de accu.fo.58.

Inscriptio ad penã talionis nõ est necessaria qz lz non fuerit facta nihilomin⁹ ad eã teneẽ si in accusatione defecerit accusator.ibi.nu.8.

7 **Insignia** an quis possit portare et ex cuius priuilegio.in.c. dilecta.nu.3.de exces.prela.fo.132.

Insignia alio⁊ nõ est licitũ facere siue portare.ibi.nu.4.

2 Insignia denotantia iurisditionẽ nõ pñt portari extra limites sue prouincie.in.c.j.nu.4.de aut.z vsu pal.fo.7.

3 Insignia denotantia superiorẽ pñt ex priuilegio vel consuetudine vel prescriptione portari vbiqz alś non nisi in quibusdã specialibus verũ autẽ sufficiat alterũ isto⁊ ad portanda insignia p̃dicta.in.c.j.nu.3.7.et 9.vt lit.pend.nihil inno.fo.116.

Insignia nõ denotantia superioritatem:sed dignitatem insigniti pñt vbiqz portari.ibi.nu.7.

Insignia pontificalia an possint per inferiorem epõ prescriptione acquiri.ibidem.nu.10.

5 Insignia q̃ danẽ abbatibus potius sunt ad decorem q̃ ad subsistẽtiam. in.c.inter monasterium.nu.25.de re iudi.fo.75.

7 **Insinuatio** est descriptio donationis in actis publicis coram iudice z inuẽta fuit ne fiat fraus.in.c. donatio.nu.13.de do.inter vi.z vxo.fo.50.

4 Insinuatio quid sit.in.c.si.nu.1.de fide instru.fo.113.

5 **Instantia** non põt p partes prorogari.in.c.ex ratione.nume.8.de appel.fo.93.

3 Instantia non potest consensu partium prorogari.in.c.j.nume.12.de libel.obla.fo.94.

2 Instantia tam iuris q̃ statuti si est perempta an valeant acta post ea facta.in.c.de causis.nu.10.de offi.dele.fo.74.

5 Instãtia si est perempta res inducitur fere ad illũ statũ in quo res erat prius.in.c.illud autem.nu.20.de prescrip.fo.26.

4 Instantia an currat coram arbitro vel arbitratore.in.c. quintauallis. nu.22.de iureiur.fo.147.

2 Instantia quãto tpe perit corã iudice tãto tpe perit corã arbitro.in.c. cum dilectus.nu.21.de arbi.fo.173.

2 Instantia finita an pereant acta postea facta.in.c. significasti.nu.2. de offi.deleg.fo.75.

3 Instantia in quibus casibus durat minori tempore.in.c. venerabilis. nu.13.de iudi.fo.44.

Instãtia durat p.xx.dies tñ qñ officiales syndicãtur.ibidem.

In notorijs perempta instãtia põt ferri adhuc sñia.ibi. nu.18

3 Instãtia incepta cum vno clerico sup vna ecclesia nõ trãsit in successorem in illa ecclesia secus si instantia esset inchoata sup ecclesia qz dignitas nõ moritur.in.c.qi.v.nu.9.z.10.de iudi.fo.29.

Instantia nõ transit nisi in successores vniuersales.ibidem.

Instantia inchoata cõtra vnum an z quando transeat in successorem. ibidem.nu.11.

3 Instantia iudicij non perit lapsu triennij.in.c.venerabilis. nume.1.4. et.5.de iudi.fo.44.

Instãtia perempta nõ expirat iurisditio delegata.ibi.nu.3.

Instãtia qñ est pempta p subterfugia partis vel ex defectu iudicis an deẽ restitutio vel qñ succurraẽ illi q nõ est in culpa.ibi.nu.9.

Instantia certi temporis non currit quando iudex est legitime impeditus.ibidem.nu.10.fo.45.

Instantia nõ perit lapsu triennij qñ in foro seculari agitatur causa ec-

clesiastica

negant se interuenisse in illo instrumēto an tale instrumentū valeat.in c.cū ioannes.nu.16.de fide instru.fo.109.

☞ Coīse.doc.excellen.Adde q̄ si instrumēta duo mādati reperiunt sub codē tpe ꝛ loco ꝛ vnū est diuersum ab altero nec constat q̄ prius fuerit factū stabit illi in quo minor ballia cōtinet.allegat.l.sempronius pcu lo.ff.de leg.ij.Ita signāter dixit Bal.in.l.falsus.in.xiij.col.C.de fur. q̄ dictū verificari pōt per tex.in.l.i.§.si stipulātu.ff.de vb.ob.fm Alex.ibi pro quo vide etiā Bal.in.d.l.scripture.C.de fid.instr.ꝛ in.l.cū pponere tur.ad fi.ff.de leg.ij.ꝛ in.l.imperatori.in pe.col.ff.de statu ho.qd intelli ge verū fm Alex.in palle.loco vbi fit diuersitas in quātitate:secus si in qualitate mādati fm eundem ibi:in.ij.sallentia.Et ita apud forliuium in facti contingentia consului vbi erāt duo instrā facta ab vno ꝛ eodem notario ꝛ in quātitate discordabāt dixi stādū esse vtriq; in ea parte in qua cōueniebant per.d.l.sempronius proculo.ꝛ adduxi Bal.in.d.l.scri pture.in ver.nunc istā materiā cōcludo ibi:aut sunt compassibiles.

4 Instrī productio postq̄ est conclusum in causa an releuet.in.c.quoniā nu.17.de proba.fo.28.

5 Instrumēti dubia pbatio nō releuat nisi factū aliter certificetur.in.c. auditis.nu.3.de prescrip.fo.34.

7 Instrm notarij mortui exemplatū an et qn̄ faciat fidem.in.c.abbate. nu.14.de verb.signi.fo.186.

Instrm qn̄ exemplatur debet citari pars cuius interest.ibidem.

4 Instrm an probet si tēpore rogationis protocollū nō fuit lectū coram partibus.in.c.cum.p.nu.4.de fide instru.fo.113.

3 Instrm crediti si fuerit redditū debitori presumitur liberatus a cōten tis in eo vel solutione vel remissione idem si fuit traditū vnū ex instru mentis idē cōtinentibus ꝛ quando.in.c.ecclesia sancte Marie.el.ij.nu. 10.13.ꝛ.16.vt lit.pen.fo.219.

Instrm emptionis aliquarū rerum si fuerit ab emptore donatum vel legatū presumitur donasse illas res vel legasse.ibi.nu.11.ꝛ.12.

Instrumētū crediti vel pignoris si fuerit redditū in dubio nō presumi tur donatio si ex alia causa potest presumi fuisse redditū.ibidē.nu.13.

Instrm in quo erāt mihi plures obligati si vni reddidi an sibi soli pre sumatur donatū an etiā alteri.ibidē.nu.14.

Instrm crediti si reddidi debitori meo ꝛ ipse reddiderit mihi an presu matur in persona mea facta donatio.ibidē.nu.15.

Instrumentū crediti si reperitur cancellatū an presumatur facta solu tio.ibidem.nu.17.

Conditiones ꝛ circunstantie personarū multū operantur circa istas presumptiones bonas vel malas.ibidem.

2 Instrumēti tenor scriptus apud acta ita demum probat scilicet instru mētū esse talis tenoris si fuit scriptus voluntate partiū alr secus.in.c. cū in iure.nu.6.de offi.deleg.fo.96.

6 Instrm non vitiat si dicat Aeneas filius Mariani ꝛ nō fuit apposita dictio quōdā:ꝛ cū marianus sit defunctus idē si esset posita dictio quō dam ꝛ pater non esset mortuus.in.c.cū cōtra.nu.2.de pigno.fo.95.

2 Instrumentorum traditio vel donatio vel legatum an inducat tradi tionem:donationem vel legatum rerum in eis contentarum.Anto.in c.sane.nu.4.de renun.fo.26.

1 Instrumentum transsumptum sine solēnitate non facit fidē.in.c.scri ptum.nu.10.de elec.fo.161.

☞ Coīse.doctor excel.Adde quod respectu hore cēset aliquid posterius ꝛ anterius.glo.est sin.in.l.si ex pluribus.§.f.n.ff.de solu.ꝛ an sit de iuris solennitate vt hora apponatur in instrumentis:dic q̄ non est iure cau tū vnde non vitiabitur instrumētū de defectu hore.Ita elegāter dixit Io.and.in addi.Specu.in tit.de instru.edi.in princi.in.xij.col.adduco Bald.in.l.imperator.ff.de statu ho.ꝛ in.l.prescriptione.C.si contra ius vel vti.publi.ꝛ in.l.fi.C.de edi.diui adria.tollen.et in.l.cum proponas. C.de interdi.matri.ꝛ in.c.qm̄ contra.de proba.ꝛ in.c.ego.N.de iureiu. in quibus locis repetat illam glo.sing.ꝛ in.c.ij.de cōfes.ꝛ in.c.licet cau sam.de proba.dixit idem Bal.per illam glo.quod nihilominus iudex ex officio suo pōt interrogare testes de hora.et ad hoc allegauit textū bonū.in.l.si prius.ff.ad sille.

7 Instrumenta confecta a notarijs suspēctis non tenent.in.c.si aduersus. nu.3.de here.fo.91.

5 Instrumenta quibus casibus habeāt maiorem fidem q̄ testes.in.c.ad audientiam.nu.8.de prescrip.fo.31.

7 Instrumentū redditur dubiū propter rasuras ꝛ propter subscriptio nes plurium vna manu factas.in capitulo cum olim.el.ij.numero.18. de priuile.fo.141.

5 Instrumentū an censeatur reprobatum ex eo q̄ contra ipsum feratur sententia.in.c.suborta.nu.8.de re iudi.fo.75.

4 **Intellectus** ad.c.cum contra.de testi.ibidē.nu.1.fo.93.

6 Intellectus implicantes cōtrarietatē vel repugnantiam non sunt ad mittendi.in.c.maiores.§.sed adhuc.nu.3.de baptis.fo.214.

6 Intellectus iurtū non sunt trahendi ad gratiam.in.c.cura pastoralis. nu.3.de iurepatro.fo.193.

Intellectus alicuius legis vel statuti euidens dicit ille q extrahit per aliquem subtiliter intelligentē lz nō oēs scirent extrahere.Anto.in.c. literas.nu.1.de tempo.ordi.fo.38.

6 Intellectus impropriantes vel violantes verba dispositionū sunt mi nime recipiēdi.in.c.ad audictiā.nu.2.de decimis.fo.146.

2 Intellectus plures si iura habent debent intelligi fm intellectum ma gis dubitabilē.in.c.super qōnū.§.si vero.nu.7.de offi.deleg.fo.89.

1 Intellectus verus ad.c.susceptū.de rescrip.lib.vj.in.c.significante.nu me.7.de rescrip.fo.83.

7 Intellectus continens absurditatem est vitandus in.c.ex tue.nume.2. de priuile.fo.142.

6 Intellectus capitur in odiosis minus iuri exosus et contrarius.in.c. de multa.nu.4.de preben.fo.36.

1 Intellectus iuris non debent trahi ad gratiam.in.c.cum te.nume.11. de rescrip.fo.48.

2 Intellectus ad.l.annua.§.j.ff.de an.leg.in.c.quoniā.nu.7.vsi.vnde ad uerte.de offi.deleg.fo.78.

7 Intellectus plures si possunt dari ad aliquē textū ille est dandus q cō tinet dubitationē.in.c.peruenit.nu.1.de senten.excō.fo.168.

5 Intellectus ad.§.hoc quoq;.in aut.vt spō.larg.in.c.ex ratione.nume ro.6.de appel.fo.93.

7 Intellectus ad.l.seruum quoq;.§.publice.ff.de procu.in.c.veniens.nu me.19.de accusa.fo.57.

2 **Insufficientia** alicuius est causa legitima ipsiꝫ remo uendi ab officio.Anto.in.c.finali.nu.1. de renun.fo.33.

3 **Interlocutoria** an possit reuocari per iudicem non citata parte in cuius fauorē fuit la ta.in.c.finem.nu.36.de do.ꝛ contu.fo.202.

5 Interlocutoria pōt reuocari per illum qui dedit tam si est ordinarius q̄ delegatus etiā si ab ea fuerit appellatū.in.c.cū cessante.nu.3.et.4.de appella.fo.128.

Interlocutoria an trāseat in rē iudicatā tam respectu partis q̄ respe ctu iudicis.ibidē.nu.9.ꝛ.17.fo.127.

Interlocutoria potest per iudicē qui tulit reuocari regulariter.fallit in casibus de quibus.ibidem.nu.10.

Interlocutoria habēs vim diffinitiue an possit amplius reuocari vel si per eam finiatur officium iudicis.ibidem.nu.11 ꝛ.12.

Interlocutoria nō pōt amplius reuocari si fuerit ab ea bis appellatū ꝛ semper fuerit confirmata.ibidē.nu.13.

Interlocutoria non reuocat si est lata ex consensu partiū.in.d.c.cū ces sante.nu.14.de appella.fo.132.

Interlocutoria non reuocatur si iudex qui tulit detulit appellationi. ibidem.nu.15.

Interlocutoria an reuocetur si ab ea fuit appellatum ꝛ iudici qui tu lit fuit inhibitum.ibidē.nu.16.

Interlocutoria pōt p iudicē reuocari vsq; ad diffinitiuā ex officio suo sed ad petitionem partis vsq; ad.x.dies.ibidē.nu.17.

In reuocatiōe interlocutorie an debeat iudex qui tulit adhibere cau se cognitionem vel partis consensum.ibidem.nu.8.

5 Interlocutoria data ex ōsensu partiū nō pōt per ipsum iudicē q tulit amplius reuocari.in.c.significante.nu.4.ꝛ.7.de appe.fo.136.

4 **Interdicto** subijci potest terra sua propter delictum do mini.in capitulo sicut.et infra numero.3.de iureiuran.fo.160.

5 Interdicto vti possidetis sufficit probare possessionē vtile tamen esset probare dñium qr si vterq; probat de possessione prefertur ille qui pro bat etiam titulum.in.c.veniens.nu.8.de pscrip.fo.42.

Interdictum recuperande ꝛ retinende si simul cumulent vnū ab acto re aliud a reo in reconueniendo quomodo sententiabitur et quomodo procedetur.ibidem.nu.24.fo.43.

In interdicto recuperande debet probari possessio tempore cōtestatio nis ꝛ turbationis.ibidem.

Interdictū vti possidetis datur non solum cōtra possidere cōtenden tem sed etiam contra illum qui turbat licet possidere non contendat. ibidem.nu.27.

7 Interdictū generale dicitur etiā si sit emanatū in vna villa.in.c.cum in partibus.nume.1.de verb.signi.fo.123.

4 Interdictum vnde vi datur heredi.in.c.significauerunt.numero.2.de testibus.fo.68.

1 Interdictum pape violans non potest postulari ad prelaturam.in.c.j. nu.1.de postu.prela.fo.107.

7 Interdictū iudicis vel ecclesie an ꝛ qn̄ matrimoniū impediant.in.c.j. nu.4.de ma.contrac.contra inter.eccle.fo.37.

3 Interdictū recuperāde nō datur contra illū qui nō spoliauit nec man dauit nec spoliationem ratam habuit.in.c.cum ad sedem.nu.1.de resti. spolia.fo.185.

Interdictum vnde vi datur contra singularē successorem succedentem in vitium.ibidem.nu.23.fo.188.

Interdictū possessorium vtile cōpetit contra illum qui possidet cuius familiam sine eius consensu spoliauit.ibidem.nu.29.fo.189.

3 Interdictum vti possidetis intētatur etiā ab habente malā fidē secus

interdictum

Judex a quo potest se intromittere ad faciliorē exitū appellationis ex officio tñ suo vel ut hoc ab eo gestū teneat nō aūt ꝙ pars teneat sue citationi parere. ibidem. nu. 11.

1 Judex nō debet ferre sentētiam cōtra ꝯtumacem nisi sibi cōstet de meritis cause saltem unius partis si alia est cōtumax. in. c. dudum. el. j. numero. 4. de elec. fo. 140.

4 Judicis relationi credit ubi data est potestas iudici vel arbitro ut ꝑcedat sine scriptis. in. c. qm̄. nu. 3. de proba. fo. 27.

7 Judex ecclesiasticus potest iure proprio exercere suā iurisditionē etiam in laicos exercētes detestabile vitiū maledicte sodomie. in. c. in archiepiscopatu. nu. 7. de rapto. fo. 107.

Judex ecclesiasticus hꝫ iurisditionem in laicū ut satisfaciat ꝗ debebat eius autor defunctus. in. c. in lr̄is. nu. 1. co. ti. fo. 68.

7 Judex appellationis nō hꝫ iurisditionē in causa principali nisi post iustificatā appellationē. in. c. per tuas. nu. 6. 10. de sen. excō. fo. 176.

5 Judex a quo an possit appellāti prefigere terminū breuiorem termino iuris ad prosequēdū nō antē ad finiēdū appellationem. in. c. cum sit romana. nu. 3. 12. et. 17. de appel. fo. 90.

Judex ad quem potest ex causa restringere terminuꝫ datū ad appellationem. ibidem. nu. 17.

1 Judex potest cognoscere an sua sit iurisditio. in. c. ex parte decani. numero. 3. de rescrip. fo. 81.

1 Judex nō facit litē suā iudicādo pro una parte in casu multū dubio. in c. j. nu. 16. de cōstitu. fo. 17.

3 Judex debet providere ut solēnitates seruent in iudicijs. in. c. causam que. el. j. nu. 1. 3. et. 4. de iudi. fo. 24.

4 Judex videns testes vacillare dꝫ facere scribere in actis quāta fides sit eis adhibenda. in. c. qm̄. nu. 34. de ꝓba. fo. 31.

6 Judex volēs clericos sub se litigare ꝛ sic impediēs iurisditionē epi an sit excōicatus. in. c. aduersus. nu. 15. de immu. eccle. fo. 230.

3 Judex si arbitrat penā arbitrio suo pōt ab eius snīa appellari ꝛ potest ut suspectus recusari. in. c. cū venissent. nu. 9. de iudi. fo. 31.

Judex cui impeditur iurisditio an ipse possit ꝑcedere ꝛ qd si est iudex delegatus. ibi. nu. 11.

3 Judex qui arctauit terminum sine cause expressione facit quod ad hoc possit appellari si causa exprimatur ꝛ quando. in. c. primo. nume. 8. et. 10. de dila. fo. 132.

Judex moderando terminum iuris an presumatur facere cum causa. ibidem. nume. 11.

3 Judicē alias suū declināns ex causa vel ex priuilegio dꝫ saltē verbo cauere de rn̄dendo corā alio iudice suo si sit absens alias nō requiritur cautio aliqua si est ꝑsens. in. c. put. nu. 10. de do. ꝛ cōtu. fo. 198.

6 Judex tā ecclesiasticus ꝙ secularis pōt cōpellere ꝯiuges ad reddendū cōiugale debitū. in. c. ex publico. nu. 3. de cōuer. coniug. fo. 167.

7 Judex ecclesiasticus iudicat de causa tēporali laicoꝝ si venit accessorie ad causam ecclesiasticam ꝛ sic de incidēti tēporali qōne. in. c. de prudētia. nu. 2. de dona. inter vi. ꝛ vxo. fo. 48.

Judex secularis nō iudicat de incidēti qōne spūali sed remittit ad iudicem ecclesiasticum. ibidem.

Judex ecclesiasticus est iudex competens in dotiū restitutione etiam si principaliter de ea sine matrimonio agatur varia tamen est doctorum opinio. ibidem. nu. 7.

Judex lata sentētia super principali an possit se postmodū de accessorio intromittere. ibi. nu. 8.

1 Judex non potest esse aliqs qui sit vel seruus vel infamis. in. c. sciscitatus. nu. 2. de rescrip. fo. 53.

Judex nō repellit si ꝯtra eum obijciat aliqō crimē secus est in teste. ꝛ ꝗ est ratio differētie. ibi. nu. 8.

Judex an possit se excusare ꝙ sit infamis. ibi. nu. 14.

Judex illiteratus cui est cōmissa causa pōt repelli. ibi. nu. 15.

5 Judex a quo non potest statuere terminū ad finiendā appellationem ꝛ si statuerit intelliget de prosequenda. in. c. ex insinuatiōe. nu. 1. 2. et. 4. de appel. fo. 117.

Judex pōt ꝑcedere parte absente qñ certū est parti nō cōpetere aliud ius nisi illud qō iudex hꝫ in manibus. ibi. nu. 6. fo. 121.

1 Judex etiā delegatus pape perperam ꝑcedit sine citatione. in. c. venerabilem. nu. 5. de elec. fo. 154.

5 Judex potest terminū a iure statutū abbreuiare si sibi videbit. in. c. pastoralis. nu. 2. de excep. fo. 4.

Judex de cuius incōpetentia est oppositū non potest se in causa intromittere donec de sua iurisditione sit iudicatū ꝛ interim super illa causa non est ei parendum. ibi. nu. 13.

Judicis incōpetentia potest allegari etiam post sententiā. in. c. pastoralis. nu. 6. de excep. fo. 5.

Judex pōt opponere dilatorias post lapsum terminū ex officio suo in casibꝰ in quibus potest ex officio supplere. ibi. nu. 31. fo. 6.

7 Judex unius loci patiendo vel sustinēdo iudicē alienū ꝑcedere nō per hoc prorogat eius iurisditionē. in. c. ad petitionē. nu. 7. de accu. fo. 63.

7 Judex q aliquē licet iuste ad mortē cōdēnauit non pōt ꝓmoueri ad sacros ordines sine dispēsatione. in. c. dilectus. nu. 3. de homici. fo. 100.

6 Judex potest cōdēnare ad interesse vel estimationē licet non fuerit petitum a parte in obligationibus rem dari vel tradi. in. c. olim causam. nu. 5. de censi. fo. 204.

4 Judei ratiōe humanitatis a christianis sunt fouēdi. in. c. iudei. nu. 2. de testibus. fo. 55.

Judeus an possit excipere christianos non repellendo a testimonio et ab accusatione. ibi. nu. 3.

Judeus non potest esse doctor. ibi. nu. 4.

7 Judex potest ex officio inuestigare innocentiā ipsius rei inquisiti. in. c. veniens. nu. 19. ꝛ. 22. de accusa. fo. 57.

7 Judex an ex officio possit reijcere accusationē ob turpē causam factā. in. c. significāte. nu. 4. qui matri. accu. pos. fo. 44.

3 Judex ecclesiasticus potest ꝑcedere cōtra laicum peccatorē ꝛ periurū. in. c. nouit ille. nu. 1. de iudi. fo. 31.

Judex secularis potest compellere partes ad pacem. ibidem.

Judex ecclesiasticus non potest cognoscere an res super qua litigat sit de suo foro. ibi. nu. 19.

Judex ecclesiasticus cognoscit de pace ꝛ iuramēto. ibi. nu. 49.

7 Judex ecclesiasticus nō solū est iudex cōpetēs in cā mr̄imoniali sꝫ etiā ubi agit de cōsecutiuis ad ipm̄ matrimoniū et per ꝯñs occasione pene in eo promisse ꝛ de dote. in. c. gēma. nu. 5. de spōsa. fo. 11.

5 Judex impetratus per scriptū surreptitiū cognoscet super validitate rescripti ꝙ si inueniet surreptitiū condēnabit impetrantē in expēsis. in. c. ut debitus. nu. 6. de appel. fo. 126.

Judex ad quem si non condēnabit in expensis friuole ab interlocutoria appellantem iudex a quo reseruabit condēnationem expensarū in fine litis. ibi. nu. 7.

Judex ad quem succedit in loco iudicis a quo iustificata causa appellationis ꝛ procedet sup causa principali sicut fuisset processurus iudex a quo. ibidem. nu. 8.

Judex a quo nō deferens appellationi vel deferens appellationi friuole venit puniēdus. ibi. nu. 27. fo. 127.

Judex potest leges interpretari quo ad causas per eum decidēdas. ibidem. numero. 28.

Judex pōt iudicare ꝯ cōem opinionē si viderit illā notorie falsam vel posse cōuinci pluribus rōnibus. ibi. nu. 29.

Judex a quo debet deferre appellationi qñ dubitat an causa appellandi sit legitima. vel non. ibi. nu. 30.

Judex pōt allegari suspectus etiā ꝙ suspitio ꝓuenerit culpa illiꝰ qui allegat ipsum suspectum. ibi. nu. 32.

Judex a quo nō pōt allegari suspectus per appellantē nisi posset probare iudicem fuisse sibi cōminatum. ibidem.

3 Judex ecclesiasticus nō dꝫ seruire in clericos pena laicali nisi prius fuerit usus pena ecclesiastica. in. c. cū nō ab homine. nu. 7. de iudi. fo. 26.

Judex secularis nō pōt cognoscere an clericus qui dr̄ depositus sit de foro suo si talis clericus obiecit de priuilegio suo et si aliter nō fuit declaratū per iudicem ecclesiasticum. ibi. nu. 29.

3 Judex an possit ꝯdēnare in fructibus si non sint petiti in libello. in. c. grauis. nu. 19. de restitu. spo. fo. 178.

7 Judex ordinarius pōt inquirere de fama ꝯ aliquem simpliciter ꝛ de plano sine ordine. in. c. cū in tua. nu. 5. de spōsa. fo. 10.

5 Judex delegatꝰ nō potest se intromittere in causa si pars aduersa ante notitiam cōmissionis miserit super dicta causa nūtium ad superiorē. in. c. ad hec. el. iiij. nu. 1. de appel. fo. 105.

2 Judex non solū debet causas decidere fm̄ ius sed etiā eas concordare si potest. in. c. ex parte. nu. 2. de trāsac. fo. 134.

Judex dꝫ semper inclinare se in partē equiorē ꝛ habere equitatem pre oculis. ibidem. nu. 4.

Judex an possit cū bona ꝯscientia reducere partes ad cōcordiā qñ iura partiū sunt clara ipsi iudici. ibi. nu. 7.

5 Judex si nō admittat tacite vel expresse exceptiōes licite ab eo appellatur. in. c. ex parte. in. nu. 2. de appel. fo. 135.

Judex nō admittendo vel respuēdo exceptiones propositas an ꝛ quo casu possit ab ipso appellari. ibi. nu. 3. fo. 136.

6 Judex ecclesiasticus potest impedire circa delicta notoria laicoꝝ quando iudex secularis est negligens ad puniēdum. in. c. parochiano. nu. 1. de sepul. fo. 139.

7 Judex snīam ferre pōt sine testibus de eo qō est sibi notū vel notorium. in. c. de illo. nu. 4. de eo q cog. con. fo. 29.

3 Judex non dꝫ impendere officiū suū ad priuatam utilitatē nisi parte petēte. in. c. prout. nu. 19. de do. ꝛ contu. fo. 199.

1 Judex nō admittēdo exceptionē legitimā grauat partes ꝛ possunt appellare. in. c. significāte. nu. 2. de rescrip. fo. 83.

2 Judex ex quibus causis possit recusari. in. c. cum super. nu. 3. de officio deleg. fo. 87.

3 Judex potest recusari ut suspectus etiā postꝙ est conclusum in causa. in. c. j. nu. 10. de mut. peti. fo. 99.

Judex utrū possit partes ad cōcordiā constringere. ibi. nu. 26.

7 Judex si timet de violētia etiam parentū dꝫ puellam surripere ꝛ in loco tuto ponere. in. c. cum locum. nu. 5. de spon. fo. 6.

3 Iudex datus super proprietate an possit cognoscere super causa possessoria.in.c.pastoralis.nu.10.de causa pos.⁊ propric.fo.158.

7 Iudex an possit supplere illud quod non pōt facere pars vigore forte alicuius statuti.in.c.nulli episcopoꝝ.nu.3.de accu.fo.52.

1 Iudex excōicatus minori pōt absoluere excōicatũ.in.c.ab excōicato.nu.15.de rescrip.fo.88.

1 Iudex licet non sit sacerdos potest quē ab excōicatione absoluere.ibidem.nume.16.

4 Iudex ex officio pōt prouidere qñ debitores iurant non repetere vsuras.in.c.ad nostrã.el.ij.nu.3.de iureiuran.fo.145.

Iudex vbicũq₃ equitas suggerit ⁊ pars nō potest agere potest ex officio prouidere parti.ibidē.nu.4.

Iudex ex officio an possit ingrere de aliquo impedimēto canonico inter cōiuges.ibidē.nu.5.

Iudex ex officio potest inquirere de iuribus principis.ibi.nu.6.

Iudex regulariter ex officio non ingrit de crimine cũ agit ad penã temporalem.ibidē.nume.7.

Iudex potest procedere ex officio super iuribus ecclesie ⁊ in actu pio.ibidem.nume.8.

1 Iudex cui fuit cōmissa cã vt eam cognoscat cũ cōsilio aliquorũ pōt dictã cãm alteri delegare ⁊ delegat⁹ dз cognoscere cũ dicto cōsilio sapiētis in.c.cũ in veteri.nu.3.de elec.fo.173.

☞ Corsetus. Adde quod voluit Bal.in.l.si puellam.C.si manci. ita fuerit alie.vbi dixit testator mandauit executori ꝙ distribuat bona sua in pauperes ſm consiliũ guardiani sancti Francisci:ipse executor fuit negligens infra annũ ad exequendũ voluntatē testatoris deuoluta est potestas ad episcopũ per.l.nulli.C.de episco.⁊ cleri.c.nos quidem.de test.⁊ quod vtrobiq₃ not.tamen episcopus tenetur seruare formã quia debet exequi ſm consiliũ guardiani:quia licet sit recessum a persona executoris tamen nō est recessum a forma pro quo dicto do.meus dicit esse casum in.c.dura.in verbo.iuxta prescriptã formam.de cri.fal. Ego adduco tex.in clemē.vna.de supplē.negligē.prela.⁊ Io.and.⁊ Abb.in.c.publicato.de elec.nume.5.

3 Iudex suspectus nō potest cognoscere an sua sit iurisditio.in.c.cōquerente.nu.11.de resti.spo.fo.173.

Iudex delegatus qui habet cognoscere de causa spoliationis pōt cognoscere de causa restitutionis quia videtur hoc sibi tacite cōmissum.ibidem.nu.14.

3 Iudex vnius territorij nō potest mandare executioni sententiã suã in alieno territorio.in.c.postulasti.nu.3.de fo.cōpe.fo.80.

Iudex potest priuare delinquentem etiã de bonis sitis in alieno territorio.ibidem.nu.7.

Iudex nemo potest esse in causa propria nec consuetudo aliter dicens valeret.ibidem.nu.14.

4 Iudex potest ex officio publicatis attestationibus testes recipere non ad petitionem partis ⁊ si non vult repetere non cogitur licet obscure deponant.in.c.cũ clamor.nu.1.de testi.fo.85.

2 Iudex minor an possit iurisditionem exercere in presentia maioris iudicis.in.c.volentes.nu.4.de offi.lega.fo.109.

3 Iudices deputati in certa causa possunt illam delegare.in.c.ceterum.nu.15.de iudi.fo.20.

2 Iudex potest recusari pro causa etiam modica.in.c.cum.r.canonicus.nu.5.de offi.deleg.fo.99.

7 Iudex nō recusatur si ab eo nō appellatur.in.c.qualiter et quãdo.el.ij.nu.15.de accusa.fo.65.

Iudex ordinarius non potest repelli vel recusari per exceptionē criminis quid autē de delegato remissiue.ibidē.nu.16.

6 Iudex quando procedit ex presumptionibus debet multum temperare sententiam suam vt modice vel raro penam imponat.in.c.ij.nu.3.de coha.cleri.⁊ mulie.fo.10.

5 Iudex an teneatur in syndicatu si iudicauit ſm opinionem multorum que tamen non est vera.in.c.j.nu.10.de re iudi.fo.48.

Iudex non sequendo cōem opinionē est in culpa nisi sit falsa vel possit probabilibus rationibus cōuinci.ibidem.

5 Iudex potest ex officio libellũ lacerare si videt ius non cōpetere actori maxime in spiritualibus in quibus regulariter iudex supplet ex officio.in.c.cũ ecclesiastice.nu.8.de excep.fo.4.

7 Iudex ecclesiasticus pōt inter laicos de causa dotis iudicare.in.c.proposuit.nu.4.de coniu.seruo.fo.25.

3 Iudex ecclesiasticus potest coercere iudicē secularē nō administrãtem iustitiã petentibus.in.c.cũ deputati.nu.3.de iudi.fo.40.

Iudex nō debet precedere ad missionē bonoꝝ ꝓpter cōtumaciã vnius quando plures erunt vocandi.ibi.nu.10.12.

6 Iudex appellationis quando sentētia est nulla qꝛ fundata super nullo processu habet tantũ pronũtiare sententiã nullam sed si sententia licet nulla vel iniqua sit formata super processu valido ipse haberet formare sententiã.in.c.cũ dilecti.nu.4.de emp.⁊ vendi.fo.47.

4 Iudex pōt iterũ ex officio interrogare testes obscuros: secus ad petitionem partis.in.c.in presentia.nu.35.de proba.fo.17.

2 Iudex potest recusari si est dominus aduerse partis.in.c.j.nume.6.de offi.iudi.fo.124.

Iudex potest recusari suspectus ex quibusdam causis de quibus vsq₃ in finem.ibidem.

1 Iudex excōicatus non potest aliũ excōicare.in.c.ab excōicato.nu.7.de rescriptis.fo.82.

Iudex occulte excōicatus an possit aliquē excōicare.ibi.nu.8.

2 Iudex dubitãs an exceptio sit admittenda vel ne qualiter debeat eam admittere.in.c.cũ cōtingat.nu.12.de offi.dele.fo.100.

2 Iudices plures vbi reperiũtur:electio est actoris corã quo velit reum conuenire.in.c.j.nu.4.de offi.lega.fo.106.

7 Iudex pōt in arbitrarijs imponere penam corporalē.in.c.accepimus.nu.8.de purga.cano.fo.151.

5 Iudex a quo exitit appellatũ an possit per appellantē in alia causa recusari vt suspectus in.c.ad hec.el.j.nu.2.4.⁊.5.de ap.fo.91.

Iudex de imperitia vel negligētia tenetur ad interesse parti licet a sua sententia non prouocauerit.ibidē.nu.6.

Iudicis suspicio an possit de vtroq₃ iure allegari tam respectu delegatorũ ꝙ̃ ordinariorũ tam cũ expressione cause ꝙ̃ sine.in.c.ad hec.el.j.numero.2.⁊.4.de appel.fo.93.

6 Iudex potest supplere defectũ allegationũ partis ideo potest allegare illud quod nō allegat per partē ⁊ ex ipso causam decidere.in.c.ex parte astensis.nu.11.de cōces.preben.fo.61.

4 Iudex secularis non debet cognoscere quoties oritur dubiũ super iuramento.in.c.cũ cōtingat.nu.15.de iureiuran.fo.157.

1 Iudex secularis lite pendente non exercet officiũ suũ contra ecclesiasticas personas etiam in causis incidentibus.in repe.c.ecclesia sancte marie.nu.9.de consti.fo.34.

Iudex pōt ꝓcedere ad diffinitiuã ex presumptione violēta.ibi.nu.12.

Iudex debet attendere ad statuta ⁊ consuetudines litigantiũ.ibidem.nu.44.41.⁊.52.

4 Iudicis recusatio dãda est in scriptis.in.c.qm̃.nu.13.de proba.fo.28.

Iudex dicens in sententia per A.et.B.fuit bene probatũ presumitur pro eius sententia si non retulit se ad acta.ibi.nu.21.

Iudex debet sententiam retractare constito sibi de iniustitia etiam si iniustitia fuit detecta per vnũ admissum de facto ad respondendũ.ibidem.numero.22.

1 Iudex an ⁊ quando possit venire contra sententiã suam.in.c.nosti.numero.5.de elec.fo.129.

5 Iudici asserēti se delegatũ ⁊ habere cōmissionē an ⁊ qñ credatur.in.c.sicut nobis.nu.21.de re iudi.fo.66.

Iudicis incōpetentia non potest allegari post litem contest.vel postq̃ sententia transiuit in rem iudicatã.ibidē.

Iudex non tenetur sequi consiliũ sapientis nisi sit iuridicũ etiam ꝙ ex forma statuti teneatur requirere.ibi.nu.27.fo.67.

6 Iudex ordinarius nō potest regulariter petere expensas cũ proficiscit extra domiciliũ occasione cause sibi delegate.in.c.cũ ab omni.nu.12.de vita ⁊ hone.cleri.fo.6.

7 Iudex pōt ꝓcedere ex officio suo per inquisitionē si accusator vel denũtiator desistat.in.c.licet heli.nu.7.de simo.fo.77.

3 Iudex non cogitur citare aliquē extra prouinciã.in.c.causam.nu.4.de do.⁊ contu.fo.196.

5 Iudex si nō admisit appellationē nō potest appellanti prefigere terminum ad prosequendũ.in.c.peruenit.el.j.nu.3.de ap.fo.97.

7 Iudex ecclesiasticus est iudex competens inter laicos in causa peccati nedum post peccatum sed etiam ante vt peccatum euitetur.in.c.ex literis.nu.9.de sponsa.fo.5.

2 Iudex si vnus ex iudicibus datis requiratur vt intersit et non compareat in termino presumitur non posse vel nolle interesse et ideo tota iurisditio consolidatur in collegam.in.c.cum causa.numero.5.de officio delega.fo.87.

6 Iudex ecclesiasticus aditur cōtra laicũ nolentē exhibere ꝯiugi affectũ maritalem.in.c.charissimus.nu.3.de cōuer.cōiug.fo.162.

5 Iudex potest ex officio etiã parte non excipiente personas indignas a testimonio repellere.in.c.dilecti filij.nu.12.de excep.fo.14.

Iudex potest allegare pro vtraq₃ parte ⁊ aperire dubia processus.in.c.bone memorie.el.j.nu.7.de postu.prela.fo.111.

Iudex an ⁊ quando possit ex officio suo supplere.ibidem.nu.9.

3 Iudex potest lacerare libellũ si ineptitudo sit notoria licet nō cōstet ex libello.in.c.si clericus.nu.4.de fo.cōpe.fo.60.

Iudex an possit cognoscere an sua sit iurisditio.ibi.nu.8.

Iudex procedendo super certa qualitate que si est vera licet sibi nō cōstet valet processus.ibidē.nu.12.

6 Iudex potest repellere exceptiones partis aduerse qñ calũniose proponit.in.c.post electionē.nu.13.de cōces.preben.fo.60.

6 Iudex in notorie iniustis pōt extraiudicialiter ⁊ de facto se intromittere.in.c.qꝛ clerici.nu.4.de iurepatro.fo.191.

7 Iudex precipiēdo alicui sub pena si ille ꝯtrafecerit nō incidit in penã ipso iure sed venit puniēdus.in.c.vnico.nu.3.de sagitta.fo.104.

7 Iudex in inquisitionibus non tenet locũ partis quia talem locum tenet diffamatio que est contra inquisitũ.in.c.qualiter ⁊ qñ.el.ij.nume.7.

de accusatio.fo.65.

Judex debet esse oibus idē ⁊ nemini cõplacere ꝯ veritatē.ibi.nu.8.

3 Judex nõ supplet officiū suū ad vtilitatē priuatā nisi vertaꝛ periculū anime.in.c.in lris.nu.1.de resti.spo.fo.169.

5 Judex an debeat pronūtiare sup replicatiõe vez an obstet vel nõ.in.c. a nobis.nu.21.de excep.fo.3.

Judex procedendo ad vlteriora censetur pronūtiare exceptiones non obstare.ibidem.

2 Judex q male tulit sniam sine ab ea fuerit appellatū siue nõ adhuc te/netꝛ in syndicatu ad īteresse partis.in.c.pastoralis.§.qr vo.nu.5.fo.94.

Judex an debeat iudicare ſm allegata ⁊ acta si repugnat cõsciētia sua vide plenissime ibi.nu.8.fo.92.

1 Judex secularis nõ dz se intromittere inter psonas ecclesiasticas etiā in causis incidētib⁹.in.c.eccl'ia sancte marie.nu.2.de cõsti.fo.30.

5 Si vnus ex iudicibus datis allegeꝛ suspectus vel moriaꝛ expirat iuris/ditio olm q̃z censeꝛ talis iurisditio data p parte secus si insolidū.in.c. cum inter.nu.3.de excep.fo.7.

Judices suspecti vtrū possint dari per papā ex certa sciētia.ibi.nu.9.

5 Judex nõ debet ad vtilitatē priuatā suū officiū non petitū interpone/re.in.c.apostolice.nu.1.de excep.fo.14.

2 Judices plures si dantur in aliqua causa an possit vnus sine alio sen/tentiare etiam interlocutorie.in.c.causam.numero.3.7.et.8.de officio delegati.fo.21.

4 Judex an post litis ꝯtestationē teneaꝛ docere de sua iurisditiõe vel an procurator de mādato.in.c.qm̄.nu.37.de pba.fo.32.

5 Judex qui remittit negotium ad superiorē pōt cuilibet partium dare attestatiões suas ipsi supiori deferendas ⁊ statuere vtriq̃z parti termi/num peremptoriū ad cõparendū ⁊ superior pōt pronūtiare absq̃z alia citatione.in.c.cū bertoldus.nu.4.de re iudica.fo.69.

Judex an possit restituere quē etiā maiorē aduersus sniam quam ipse iudex tulit.ibi.nu.18.

Judex pōt pcedere ad decisionē cause per iura partis presentis: si cre/dit illa sufficere ad ipsam decisionē.ibi.nu.32.fo.73.

Judex ordinarius qui tulit sniam licitā per obreptionē vel dolum ma/lum pōt eundem reuocare.ibi.nu.33.

2 Judex delegatus si in eadem causa fuerit electus arbiter an possit vti vtraq̃z iurisditione.in.c.innotuit.nu.7.de arbi.fo.177.

2 Judex an ⁊ qn̄ possit cogere partes ad pacē vel cõcordiam tam in ciui/libus q̄ in criminalib⁹.in rubri.nu.1.⁊.3.de treug.⁊ pace.fo.131.

Judex pōt cogere partes ad faciendā treugam.ibi.nu.2.

7 Judex cõtra iudicē non ita de facili presumitur sicut contra aliū. in.c. qualiter ⁊ qn̄.el.ij.nu.31.de accu.fo.66.

4 Judex pōt vsq̃z ad sniam ⁊ post ꝯclusionē in cā interrogare circa meri/ta cause.in.c.cū ioānes.nu.8.de fide instru.fo.107.

2 Judex ecclesiasticus potest cogere partes ad treugam.in.c.j.num.1.de treng.⁊ pa.fo.131.

5 Judex nõ potest recusari sine causa rationabili.in.c. super. nume.1. de appel.fo.95.

Judex cõmissarius si reperit se ligatū tempore quo sibi presentatur re/scriptum an tempus in rescripto contentū recurrat a die presentatio/nis.ibi.nu.15.fo.96.

Judex cui est cõmissa causa terminanda infra breuiorem terminū ter/mino iudicis an possit breuiare dilationes et in ipsis non seruare ius cõmune ad hoc vt in termino sibi prefixo possit causam terminare. ibi/dem.numero.16.

Judex non restituit quem ad suas defensiones finito officio ipsius iu/dicis.ibidem.

Judex cui fuit mādatū vt infra certū tēpus causam instruat et instru/ctam remittere mādanti potest causam remittere nõ instructā quia ex defectu partium nõ potuit hoc facere.ibi.nu.22.

7 Judex ex officio pꝛuidere dz q̄ coniuges iuuenes non stent seorsum p/pter periculū adulterij.in.c.j.nu.1.de coniug.lepro.fo.25.

Judex non impartitur q̄ coniunx sit cum leproso coniuge nisi petat. ibidem.nu.9.

5 Judex licet possit breuiare terminos tamen non teneꝛ.in.c. personas. nu.3.de appel.fo.89.

Judex delegatus potest terminū appellāti prefigere ad prosequendā appellationem.ibi.nu.5.

1 Judex delegatus an debeat dari de cõsensu vtriusq̃z partis.in.c.cete/rum.nu.11.de rescrip.fo.46.

5 Judex delegatus qui recusatur vtetur sua iurisditione si causa recusa/tionis nõ sit legitima de qua cognoscent arbitri ad hoc eligendi si ve/ro fuit pronūtiata legitima remittet causam ad superiorē ⁊ an debeat alteri cõmittere de cõsensu recusatoris.in.c.cū speciali.nu.1.4.11.13.de appella.fo.129.

Judex nõ potest recusari de iure canonico nisi ex causa allegata ⁊ pba/ta secus de iure ciuili.ibi.nu.2.

Judex potest de iure canonico in totum recusari sed de iure ciuili daꝛ adiunctus.ibidem.

Judex potest allegari suspectus ex multis causis que iure nõ exprimū/tur que arbitrio iudicis de hoc cognoscētis relinquūtur.ibi.nu.7.

5 Judex ex officio suo potest actorem repellere quando notorie cõstat q̄ nulla competit sibi actio.in.c.ad aures.nu.9.de prescrip.fo.25.

5 Judex an possit eodem tempore dare diuersas dilationes ad diuersos actus.in.c.significante.nu.10.de appel.fo.136.

3 Judex datus alicui non potest transire ad illum qui non erat in rebus humanis tempore datiõis iudicis puta ad eius heredem.in.c.quia.v. nu.5.de iudi.fo.29.

3 Judex an ⁊ quādo possit ferre sniam post terminū elapsum.in.c.vene/rabilis.nu.17.de iudi.fo.45.

Judex qui tenetur aliquid facere sub certa pena nõ incidit in eam nisi pars institerit vt illud faciat.ibi.nu.19.

Judex quando videt instantiam perire potest ex officio venire ad sen/tentiam.ibidem.nu.20.

7 Judex ex officio potest inquirere de impedimēto matrimonij si fama refert illud existere.in.c.porro.nu.1.⁊.4.de diuor.fo.46.

Judex ex officio si impedimentum est notorium potest matrimonium separare.ibidem.

5 Judicis suspitio semper pōt allegari lz ab eius pronuntiatione possit appellari.in.c.pposuit.nu.6.de appel.fo.136.

2 Judex suspectus debet recusari qui si nõ admiserit recusationem tūc pōt ab eo appellari.in.c.super questionū.nu.12.de offic.delega.fo.88. Et vide in.§.si.in penul.no.fo.93.

Judex appellationū nõ potest de iure ciuili causas subdelegare secus de iure canonico.ibi.nu.15.

Judex ordinarius an possit causas subdelegare reseruata sibi senten/tia.ibidem.nu.16.

5 Judex appellationis an censeatur tacite condēnare vel absoluere si p/nuntiauerit male vel bene sententiatum ⁊c. in.c.cum causa.nu.7. de re iudica.fo.55.

Judex a quo qui prefigit terminū ad appellationē psequendā et aliter non detulit appellationi non potest termino pēdente pcedere contra appellantem.ibi.nu.11.

7 Judex an debeat supplere.in.c.ex lris.nu.9.de diuor.fo.46.

7 Judex ecclesiasticus inter laicos nõ cognoscit de causa ciuili cognoscit tamen an quis sit de legitimo matrimonio natus.in.c.causam.nu.1.qui fil.sint legiti.fo.39.

5 Judex appellationis videns appellationem friuolam ⁊ iniustam de/bet appellantem remittere ad iudicem a quo.in.c.cum in ecclesia.nu.1. de appel.fo.111.

4 Judex potest pcedere ad diffinitiuā ex psumptione violēta nõ pbata nec allegata.in.c.afferte.nu.3.de psump.fo.115.

Judex an possit ex psumptionibus infligere penā corporalē vel pecu/niariam ⁊ qn̄ agitur ciuiliter vel criminaliter.ibi.nu.6.

4 Judex an teneatur consulere superiorem.in.c.pastoralis. numero.3.de fide instru.fo.105.

7 Judex a quo potest oia facere q̄ tēdunt in faciliorē exitū appellatiõis. in.c.sacro.nu.8.de sen.excõ.fo.179.

Judex a quo pōt absoluere excõicatum lz appellauerit quādo pericu/lum est in mora.ibidem.

Judex ad quē an ⁊ quo casu debeat citare iudicē a quo ad defendendā sniam quam tulit.ibi.nu.15.

4 Judex potest cõmittere examinationē testium etiā in causa matrimo/niali ⁊ quo noīe appelleꝛ ille cui est cõmissa talis examinatio.in.c.j.nu/mero.1.de testi.cogen.fo.90.

3 Judex quot modis recusatur suspectus.in.c.accedens.el.ij.nu.2.vt li/te non contesta.fo.111.

Judex potest fauere vni parti dūmodo non excedat modū nec reputa/bitur suspectus.ibi.nu.8.

Judex loquēs secrete cū vna partiū dicitur suspectus.ibi.

5 Judex pōt in vna re ex plurib⁹ petitis pronūtiare si iudex viderit illā clarā ⁊ sup alijs pcedere.in.c.cū inter.nu.24.de re iudica.fo.62.

4 Judices an possint dilatiões dilatas a iure abbreuiare vel prorogare. in.c.vltra tertiam.nu.4.de testi.fo.89.

4 Judex ecclesiastic⁹ cõpellit laicū relaxare iuramentū turpiter receptū in omni materia.in.c.sicut.⁊ infra nu.2.de iureiurā.fo.160.

3 Judex in quibus casibus cognoscit ⁊ non decidit.in.c.cū super. nu.11. ⁊.13.de cau.pos.⁊ proprie.fo.157.

2 Judex proprius non pōt precipere subdito ne litiget corā alieno iudi/ce.in.c.p.⁊.g.nu.19.de offic.deleg.fo.104.

7 Judex ecclesiasticus cognoscit de legitimatione inter laicos.in.c.j.nu. 2.qui fil.sint legi.fo.37.

2 Judex appellationū potest de iure canonico causas subdelegare.in.c. pastoralis.nu.4.de offi.ordi.fo.117.

7 Judex ecclesiasticus qn̄ potius debeat imponere penā pecuniariam q̄ spiritualem.in.c.postulasti.nu.6.de iude.fo.88.

5 Judex qui tulit sniam nullā an possit sup eadem causa iterū pronun/tiare.in.c.j.nu.25.de re iudica.fo.50.

Judex delegatus qui probabili errore ductus tulit aliquam sententiā potest illam reuocare ⁊ super causa iterum pronuntiare quod an pro/

cedat:

Judex qui est in peccato magis peccat alios iudicando.ibidem.

2 Judex ecclesiasticus potest se intromittere in criminibus secularibus data negligentia iudicis secularis.in.c.primo.numero.7.de officio ordinarij.fo.110.

Judex an debeat iudicare fm cõscientiam suam an scdm acta.ibidem numero.8.

Judex iudicans iniuste per errorem nõ committit peccatum.ibidem. numero.9.

4 Judex vel notarius ex licentia eis data q possint extendere instrumẽtum non possint addere iuramentũ vel stipulationem.in.c.clericus.numero.4.de iureiuran.fo.166.

5 Judex quotiescũq ꝓcedit ꝯ absentẽ debet pro ipso ex officio supplere.in.c.per tuas.nu.8.de ap.fo.125.

7 Judex dz habere pre oculis ⁊ misericordiam ⁊ seueritatem simul et nõ vnã sine alio.in.c.estote.nu.3.de reg.iur.fo.190.

5 Judex nõ admittẽdo exceptionẽ partis nõ dicit illã grauare nisi forte q putabat illã falsam vnde debet expectari donec probet veritas.in.c. interposita.nu.2.de ap.fo.136.

3 Judicẽ non declinare promittẽs non potest ipsum amplius penitere. c.j.nu.1.5.16.17.de iudi.fo.3.

Judex non debet interponere officium suum ad priuatam vtilitatem. ibidem.nu.4.

Judex põt circa tẽdentia ad decisionẽ cause interrogare partem ante ⁊ post lit.contest.ibi.nu.5.

Judex potest mulctare contumacem etiam parte non petente.ibidem numero.7

Judex põt recusari si est suspect⁹ etiã ciuitas põt recusari ⁊ quodcũq tribunal illius ciuitatis.ibi.nu.14.

Judex quoties potest quem mulctare super eadẽ re. ibi.nu.32.fo.7.

2 Judex potest cogere partes ad compositionez.in.c.cum pridem.nu.8. de pactis.fo.133.

4 Judex an teneatur mittere ad examinandas egregias personas.in.c. si qui testium.nu.4.de testi.fo.43.

4 Judex qui de per se non potest instrui de causa vel potest sed honestas non patitur debet recurrere ad iudicium petitorum. in.c. proposuisti. nu.3.de proba.fo.7.

3 Judex dz ex officio declarare ꝓcessum esse nullũ qñ est etiam parte nõ petẽte.in.c.j.nu.4.de lit.non cõtest.fo.103.

2 Judex qñ possit cogere partes ad cõpositionẽ faciendam.in.c.fi.nu.2. de maio.⁊ obe.fo.130.

3 Judex recusat vt suspectus in causa sui superioris vel familiaris.in.c. fi.nu.8.vt lite nõ contest.fo.109.

Judex non reputat suspectus si cognoscit inter duos inter quos cadit par causa affectionis.ibi.nu.21.

1 Judex potest ferre sententiã ad consiliũ sapientis.in.c.ad nostrã.nu.3. de consuetu.fo.94.

3 Judex potest iudicare in notorijs absq alia probatione.in.c.dilecti filij.nu.3.de iudi.fo.21.

Judex non potest iudicare de eo quod constat sibi vt priuato ⁊ non vt iudici.ibidem.

Judex debet ex officio suo prouidere parti qñ aduersarius lucrat cuz sua iactura.ibi.nu.17.

7 Judex qualis esse debeat ⁊ precipue in matrimoniali causa.in.c.j.numero.7.de consan.⁊ affi.fo.31.

Judex ordinarius delegare potest.ibi.nu.8.

2 Judex põt ex officio supplere in tangẽtibus publicam vtilitatẽ. Ant. in.c.tuam.nu.2.de eta.⁊ quali.fo.46.

2 Judex põt supplere ex officio qñ in iudicio sibi ꝯstat de iure tertij funditus exclusiui intentionis agentis. Anto.in.c.licet.nu.3. de supplen. negli.prela.fo.35.

Judex potest ex officio supplere in tangentibus publicam vtilitatem. ibidem.

5 Judices ordinarij habent iurisditionem insolidum.in.c.fi.nume.9. de re iudica.fo.85.

Ordinarius ⁊ delegatus pape electi iudices in vna causa si discordant recurritur ad papam idem si vnus vno modo ⁊ alter alio modo sentẽtiauerit.ibi.nu.14.

4 Judex põt se gerere tripliciter circa recipiendo testes ꝓbatorios ⁊ reprobatorios.in.c.cũ causam.el.j.nu.1.de testi.fo.69.

Judex fm qualitatem cause potest qñq plures qñq pauciores testes admittere.ibidem.nu.3.

Judex omittens interrogare testes in causa scientie tenet parti ad interesse.ibidem.nu.7.

Que sint circũstantie de quibus iudex interrogat vltra causaz sciẽtie. ibidem.nu.10.

Judex inferior a papa an possit alteri cõmittere examinationẽ testiũ. ibidem.nu.22.fo.71.

4 Judex põt ex officio statuere terminũ ⁊ si nõ petatur ⁊ non statuit non tenetur in syndicatu.in.c.licet.nu.15.de ꝓba.fo.22.

7 Judex qui tulit sñiam nõ põt ipsam reuocare nec eius successor ⁊ q̃ sit ratio.in.c.significantibus.nu.5.de purga.cano.fo.151.

4 Judicis in arbitrio est an primo admittat testem an exceptionẽ testiũ exceptis quatuor casibus.in.c.ex parte.nu.8.de testi.fo.40.

6 Judex nõ incurrit excõicationẽ si ex iusta causa carcerat clericũ.in.c.j. nu.7.de deposito.fo.80.

5 Judex a quo si semel detulit appellationi non potest vlterius causam reassumere in se q iurisditio est transfusa in superiorem.in.c. delictis. nu.12.de appel.fo.123.

2 Judex appellationis confirmãs sentẽtiam debet appellantẽ in expensis cõdẽnare ⁊ istam condẽnationẽ potest vterq iudex exequi.in.c. pastoralis.§.preterea.nu.8.de offi.deleg.fo.94.

4 Judex qd debeat facere si mulier petat poni bãna.vt in.c.fi.de clandesti.despon.in.c.mulieri.nu.11.de iureiurã.fo.165.

7 Judex secularis nõ est cõpetens in causa separationis mrĩmonij.in.c. plerũq.nu.3.de dona.inter vi.⁊ vxo.fo.42.

5 Judex a quo potest statuere terminum appellãti quando contra eum est presumptio q calumniose appellauerit.in.c.peruenit. numero.5.de appella.fo.104.

6 Judex appellationis põt de nouo condẽnare qñ cõdẽnatio ad ipsum transmissa fit iuridica etiã q nõ dicat male appellatũ ⁊ bene sententiatum.in.c.raynutius.nu.10.de testa.fo.124.

Et in.c.raynaldus.in.x.not.

Judex appellationis potest reformare sñiam licet per partẽ non allegetur vel petatur.ibidem.

Judex põt ⁊ dz ex officio suo supplere illud qd sibi est notũ etiam q a partibus nõ petatur vel allegetur. ibi.nu.11.

5 Judex ordinarius vel appellationis nõ potest a se abdicare onus iudicandi.in.c.accepta. nu.1.de ap.fo.106.

3 Judex põt interꝑtari legẽ seu can[illegible]c circa causam corã eo vertentem. in.c.capellanus.nu.3.de ferijs.fo.140.

4 Judex ecclesiasticus ⁊ secularis est competens iudex ad compellendũ coniuges ad cohabitandum.in.c.tua nos.el secundo.numero.2. de iureiurando.fo.151.

3 Judex cui est cõmissum vt citet aliquem in suo territorio debet hoc facere alias punitur maxime si non remittit.in.c.fin.nu.8.9.⁊.16.de foro competẽ.fo.89.

Judex qui non potest cognoscere de aliquo delicto potest tamen delinquentem remittere ligatum ad iudicem qui potest cognoscere. ibidem nume.17.⁊.11.

Judex puniẽs delinquentem in foro delicti poterit punire fm statuta loci vbi delictum est cõmissum.ibi.nu.24.⁊.39.

Judex habet omnimodam iurisditionem in rem et personam illius qui contrahit in loco sue iurisditionis licet nõ possit ipsum extra territorium citare nisi quo ad missionem bonorũ in loco contractus. ibidem.numero.36.

Judex non tenetur regulariter remittere cõtrahentẽ ad iudicem loci vbi contraxit.ibidem.nu.37.

7 Judex ecclesiasticus potest adiri principaliter in dotis restitutiõe matrimonio prius separato.in.c.significauit.nu.2.de dona. inter virum ⁊ vxorem.fo.47.

5 Judices plures delegati non cẽsentur in dubio habere iurisditionem insolidũ sed pro parte omnibus competentẽ.in.c. ad probandũ.nu.4. ⁊.21.de re iudica.fo.80.

1 Judex an et qñ teneat defendere sñiam quã dedit.in.c. dilectus filius. nu.6.de rescrip.fo.27.

3 Judex an possit dari altera parte absente vel inuita.in.c.j.nume.4.de foro competẽ.fo.48.

4 Judex habet necesse deferre iuramentũ necessariũ.in.c. iuramentũ.§. sane.nu.3.de iureiurã.fo.162.

5 Judex delegatus an possit facere quẽ absolui ad cautelam.in.c.ad presentiam.nu.3.de ap.fo.98.

Judices siue auditores dati in curia an habeãt ordinariã.ibi.

2 Judices plures vel habentes aliquam potestatem an possint illã exercere omnes insolidũ vel debeãt insimul cõuenire.in.c.prudentiã.nu.7. de offi.deleg.fo.84.

5 Judex a quo nõ hz suspẽsam iurisditionẽ in his q̃ tendũt in faciliorẽ exitũ appellationis.in.c.questioni.nu.7.de ap.fo.101.

2 Judex extra territoriũ põt cognoscere inter subditos suos ex cor cõsensu ⁊ cõsensu iudicis territorij.in.c.nouit.nu.4.de offi.lega.fo.108.

4 Judicis admonitio habetur pro trina citatione. in.c.ij. numero.2. de testibus.fo.35.

Judex põt facere ad instantiã partis vt testes examinent clandestine: qñ timetur potẽtia aduersarij.ibi.nu.9.

5 Judex appellationis ex quo recipit appellationẽ emissam ex ꝓbabili causa potest inhibere iudici a quo ne ꝓcedat sup principali.in.c. super eo.nu.5. de appel.fo.95.

2 Judex põt absoluere ⁊ punire subditũ delinquentẽ extra territorium. in.c.excõicatis.nu.6.de offi.lega.fo.106.

Judex hz iurisditionẽ in nõ subditum rõne delicti cõmissi in suo territorio ⁊ põt ipsum aut absoluere aut condẽnare.ibi.nu.7.

posset iudicari suspectus.ibidem.nu.7.

2 Iudici iniuste aliquid facienti an possit impune resisti.in.c.cū causa.nu.4.de offi.delega.fo.87.

☞ Corse. Adde si aliqs dat vnā alapā potestati alicuius terre ꝑpter singularē inimicitiā quā hz cū eo an possit capitaliter puniri.repto Bal.i c.j.§.iniuria.de pace iura fir.i vsi.feu.determinātē ꝙ sic ꝑpter atrocitatē facti nā pene arbitrarie extēdunt vsqz ad mortē iclusiue ꝑpter excessum facinoris. Ista est glo.ordi.isti.de iniur.§.i sum.ꝛ dicit Inno.qḋ ꝑpter emergētes casus licitū est legē trāsgredi vt ipse no.i.c.j.de cōstitu.

5 Iudex appellationis pōt reformare supplere ꝛ ꝑ pte approbare prout melius vī sniam a qua extitit appellatū.in rubri.nu.8.de appel.fo.86.

Iudex appellationis si nō reperiatur in loco appellat ad superiorem loci.ibidem.numero.10.

Iudex tenet parti in syndicatu respectu inique sententie siue pars non appellauerit siue appellauerit ꝛ succubuerit.ibi.nu.14.

5 Iudex cui est data certa forma in pnūtiando si illā excedat reddit actū nullum.in.c.causam.nu.10.de re iudi.fo.63.

Iudex ad quem potest se informare ex actis factis i prima instātia si in iudicio appellationis nil adducatur.ibidem.

7 Iudex delegatus pōt ꝑcedere nō seruato tenore rescripti qñ rescriptū ꝯtinet monitionē potiꝰ ꝙ̄ ꝯditionē.in.c.illud.nu.10.de cle.excō.fo.126.

5 Iudex an possit delegare cām post litem ꝯtestatam.in.c.cum causam.nu.10.de appella.fo.131.

2 Iudex ex officio suo vbicūqz pōt supplere nō arctat ad supplēdū nec potest appellari si nō suppleat.in.c.super hoc.nu.10.de renun.fo.13.

5 Iudicis recusatio est de iure naturali.in.c.cū iter.nu.9.de excep.fo.7.

3 Iudex secularis ꝯdēnans clericū sua autoritate excōicatur.in.c.nulliꝰ.nu.1.de foro compe.fo.48.

Iudex i dubio an intelligatur de ecclesiastico vel de seculari.ibi.nu.4.

5 Iudex nō teneatur ꝯdēnare victū in expēsis si nō fuerit petite ꝛ si nō cōdēnauerit an pars possit.in.c.significauerit.nu.9.de excep.fo.15.

Iudex quotiescūqz potest facere aliquid ex officio suo et non facit non potest ab hoc appellari.ibidem.nu.10.

Iudex non tenetur impartiri officium suum ad cōmodum priuatum nisi petatur.ibidem.

Iudex si omisit condēnare partē in expensis petitis tenetur resarcire de suo als secus.ibidem.

Iudex appellationis potest habere ꝯsiderationem expensarum licet nō fuerint petite in primo iudicio.ibidem.nu.11.

Iudex appellationis succedit in locum primi iudicis.ibidem.

Iudex appellationis si videt appellantem fouere iustitiam ꝛ esse excōicatū an debeat pro appellāte excōicato pronūtiare an expectabit ipm absolutum.ibi.nu.15.fo.17.

7 Iudex in concernētibus vtilitatem publicam supplet ex officio.in.c.si constiterit.nu.15.de accusa.fo.55.

Iudex ecclesiasticus pōt inhibere iudici laico ne ꝑcedat sup cā pendēte ex ea quam ipse cognoscit.in.c.tuam.nu.5.et.11.de ordi.cog.fo.149.

Iudex secularis quo casu pōt cognoscere de causa spirituali incidēter et iudex ecclesiasticus de causa laicali.ibidem.nu.7.et.9.

Iudex potest absqz requisitione aliqua procedere in concernentibus preiudicium anime.ibidem.nu.12.

Iudex secularis nō potest statuere terminum iudici ecclesiastico infra quem haberet terminare questionē spiritualem quā ei remisit ipse iudex laicus.ibidem.nu.14.fo.150.

1 Iudex qui stat extra territoriū potest delegare causam subdito q stat in territorio.in.c.qm̄ autem.nu.3.de rescrip.fo.57.

Iudex qui habet iurisditionem habito respectu personarū nō potest ipsas citare anteqꝫ exprimantur.ibidem.nu.4.

Iudex delegatus super pluribus causis potest primo diffinire vnam ꝛ postea aliam.ibidem.nu.6.

1 Iudex non debet pronuntiare super nō petito.in.c.cum inter.nu.4.de consuetudi.fo.96.

Iudex nō tenetur pronuntiare super exceptione perēptoria sed potest si vult.ibidem.nu.5.

Iudex potest supplere ex officio suo quando defectus consistit in iure.ibidem.nume.6.

4 Iudex ordinarius pōt esse arbitrator ꝛ non arbiter.in.c.quintauallis.nume.14.de iureiuran.fo.146.

7 Iudex ad quē si reuocat priorē sniaz ex nouiter actitatis dz cām exprimere ꝛ seruet honor primi iudicis.in.c.cū olim.el.ij.nu.11.de pri.fo.141.

5 Iudex si partes nō cōcordant in seruatione puncti quid agere debeat.in.c.intimasti.nu.3.de appella.fo.136.

Iudex qñ hz mittere cām ad cōsilium sequētis nō dz facere pūctum ex se qꝛ tunc nulla adhibetur fides sed debet interuenire ꝯsensus partiū ꝙ si nolunt consentire serua.ibidem.nu.3.et.4.

3 Iudex qui hz cognoscere sup pluribus articulis potest si vult vnū expedire ꝛ postea reliquos quid enim si cognouit sup olbus an possit per partes sententiare ꝛ quid si fuit vnicus articulus remissiue.in.c.j.nu.5.de sequest.pos.ꝛ fruc.fo.220.

Iudex dicitur functus officio suo in sententiando qñ sententiauit sup toto secus super parte.ibidem.nu.11.fo.221.

Iudex qui pronuntiauit super proprietate nō pōt amplius cognoscere super possessorio quia petitorium absorbet causam posses.sed nō ecōtra.ibidem.nu.12.

Iudex potest cognoscere de multis casibus sibi non cōmissis.remissiue.ibidem.nu.15.

Iudex vtrū possit reseruare ꝯdēnationē expēsarum sicut pōt taxationem.in.d.c.1.nu.22.et.25.de seqne.pos.ꝛ fruc.fo.221.ꝛ sequen.

Iudex potest per sentētiam reseruare parti ius ꝛ facultatē petēdi expensas absqz eo ꝙ iudex in eis ꝯdēnet.ibidem.nu.21.et.24.fo.eo.

Iudex nō debet dicere partibus quam sentētiam habet ferre.ibidem.numero.29.fo.222.

2 Iudex delegatus nō pōt esse quicūqz maior.xx.anno.maior vero.xviij.ex consensu partium minor.xviij.datur a principe tantum dūmodo sit maior.xiiij.in.c.cū vicesimum.nu.1.et.2.de offi.delega.fo.104.

Iudex an ꝛ qñ possit dari inuitus ꝛ inuitis partibus.ibidem.nu.5.

Iudex delegatus cuius etatis esse debeat.ibidem.

6 Iudex a quo nō potest esse testis coram iudice ad quem super rectitudine processus.in.c.vnico.nu.6.de eccle.bene.si.di.con.fo.73.

3 Iudicis secularis negligentia an ꝛ quando transmittat cognitionem in iudicem ecclesiasticum.in.c.licet ex suscepto.nu.9.de foro competen.folio.71.

2 Iudices plures dati non possunt vnus sine alio procedere.in.c.cū causa.nu.1.de offi.dele.fo.87.

Iudex non iudicialiter procedens presumitur persona priuata.ibidē.nume.4.et.5.

Iudici iniuste aliquid facienti potest impune resisti.ibidem.

3 Iudex pōt recusari ex omni causa per quā verosimiliter presumit inclinare in fauorem alterius partis.in.c.cām que.el.ij.nu.1.de iudi.fo.42.

Iudex delegatus pōt qñcunqz reuocari licet honestum sit allegare causam reuocationis.ibidem.nu.2.

5 Iudex debet sequi in sententiando opinionem suam ꝛ nō voluntatem.in rubri.nu.2.de re iudi.fo.47.

5 Iudex cōmissarius deputatus vt iudicet sub cōmemoratione loci vbi residet non potest illum locum iudicare.in.c.olim.ꝛ infra.nu.6.de exceptionibus.fo.13.

Iudex appellationis si ad ipm fuit appellatum circa vnum articulum an debeat vel possit se intromittere super tota causa.ibidem.nu.7.

1 Iudex quid hz facere qñ repetit casū dubium ꝛ opiniones doctoꝝ cōtrarias.in.c.j.nu.14.de consti.fo.17.

6 Iudex nō debet ꝯsulere vni cum graui preiudicio alterius.in.c.quāto.nu.10.de censi.fo.202.

1 Iudex si nō seruat formā rescripti ꝑcessus est ipso iure nullus.in.c.cū dilecta.nu.4.de rescrip.fo.66.

3 Iudex an ꝛ quo casu possit libellum ineptū ex suo officio reijcere.in.c.examinata.nu.21.de iudi.fo.40.

7 Iudex ecclesiasticus iudicat de cā tēporali laicoꝝ si venit accessorie ad cām ecclesiasticam ꝛ similiter de incidēti tēporali qōne nā accessoria cā commissa videtur si principalis est commissa.in.c.de prudentia.nu.2.et 3.de dona.inter virum ꝛ vxorem.fo.48.

☞ Corsetus doctor excellētissimus. Facit in simili tex.aureus ꝛ celebris in.l.interdum.§.qui furē.ff.de fur.vbi licet iudex maleficioꝝ principaliter nō possit cognoscere de cā ciuili tñ accessorie ꝛ in ꝯsequētiā poterit cognoscere qḋ est valde singulare sm Bar.ibi.ꝛ tene mēti ꝑ limitatione.l.solemus.§.latrūculator.ff.de iudicijs.

1 Iudex potest interpretari leges quo ad causas decidēdas per eū.in.c.j.nume.20.de postu.prela.fo.109.

7 Iudex pōt nūtium ꝯstituere ad citandum etiam cōsanguineum citandi.in.c.perlatum.nu.3.qui filij sint legi.fo.40.

Iudex ecclesiasticus vbi de legitimatiōe cognouit potest ꝛ debet se interponere ne is quem legitimum pronuntiauit ab hereditate excludatur.ibidem.nume.4.

5 Iudex qui nō potest aliquē cōdēnare ex aliquo respectu an possit pronuntiare condemnandum.in capitulo non potest.numero.6.de re iudicata.folio.50.

1 Iudex potest facere sequestrari fructus rei petite si reus est contumax.in.c.olim ex literis.nu.1.ꝛ.4.de rescrip.fo.70.

Iudices possunt esse testes in causa coram eis agitata si illa causa agatur coram alio iudice.ibidem.nu.7.

Iudex ex officio suo potest supplere quando partes delinquūt in iudicio.ibidem.nume.11.

7 Iudex ecclesiasticus qñ imponit penaz ꝛ publicam ignominiā.in.c.cū haberet.nu.3.de eo qui du.in ma.fo.23.

7 Iudicis arbitrio relinquuntur illa que sunt dubia.in.c.super specula.nume.5.de priuile.fo.145.

3 Iudex ordinarius potest vt suspectus recusari de iure canonico et deputabitur alius iudex.in.c.si quis contra.numero.6.8.et.9.de foro competen.folio.50.

Iudex electus ex consensu partium non potest recusari sine legitima causa.ibidem.nu.9.

Judex pōt

Iudex potest suam iniuriam vindicare. ibidem. nu. 11. et. 17.

Iudex recusatus vt suspectus: an indistincte det in causa delegatum et an in tali delegatione requiratur cōsensus partis: et an remittat causas ad superiorem. ibidem. nu. 17. 13. 14. et. 18.

Iudex cōmittēs causam alteri an videatur suspectus. ibidem. nu. 22.

3 Iudex condemnans aliquem propter eius contumaciam debet primo ipsam cōtumaciam patefacere. in. c. cum dilecti. nume. 8. de dolo et cōtumacia. et in repeti. fo. 203.

Iudex qui sine indicijs inquisiuit contra aliquē si postea absoluat reū tenetur sibi in expensis. ibidem. nu. 17. fo. 205.

2 Iudex potest allegari suspectus etiam si habeat plures collegas. in. c. causam que. nu. 1. de offi. deleg. fo. 79.

3 Iudex quomodo iurabit de calumnia. in. c. j. numero. 11. de iuramen. calumnie. fo. 123.

1 Iudex appellationis an debeat statim mittere inhibitoriam iudici a quo. in. c. dilectus filius. nu. 7. de rescrip. fo. 77.

2 Iudex recusatus vt suspectus nō potest cognoscere de causa suspicionis. in. c. suspicionis. nu. 2. de offi. deleg. fo. 101.

5 Iudex a quo potest prefigere terminum ad appellationem prosequendam siue ex officio siue ad partis instantiam. in. c. cum speciali. §. porro. nu. 2. de appella. fo. 130.

3 Iudex a quo q procedit ex officio et ab eo fuit appellatū dz citari per iudicem ad quē alias processus esset nullus sed an idem sit qñ processit ad instātiam partis. ibidem. nu. 8. fo. 133.

3 Iudex denegans iustitiam clericis qua pena venit puniēdus. io. c. si diligenti. nu. 6. de foro compe. fo. 73.

Iudex cuius iurisditio est prorogata poterit inquirere ꝯ illū q prorogauit etiā sup illo casu sup quo est iurisditio prorogata. ibi. nu. 15.

Iudex q nō potest cognoscere sup principali aliqñ cognoscit sup accessorio quod procedit in casu posito. ibidem. no. 21. et. 20.

Iudex aliquis nō sit dñmodo possit esse potest punire contumacem in suo tribunali secus si nō potest esse iudex. ibidem. nu. 33.

7 Iudex cui est cōmissum vt se informet et referat pōt citare partes vt se presentent corā iudicio ad quē fit remissio nisi ab eo fuerit appellatum. in. c. si. nu. 78. de accusa. fo. 67.

Iudex a quo pōt statuere terminum infra quem appellās compareat ad iudicem ad quem. ibidem.

Iudex qui cognoscit sup sorreptione vel obreptione pōt condemnare partē in expensis pnuntiando literas surreptitias. ibidem.

Iudex a quo licet nō detulerit appellationi tñ potest statuere terminū ad appellationem. ibidem. nu. 8.

5 Iudex ordinari⁹ si est delegat⁹ pape pōt pcedere vtraq autoritate et tūc ab ei⁹ snia appellat ad papā. i. c. cū ex officij. nu. 18. et. 25. de ps. fo. 37.

Iudex ordinarius et idē delegatus pōt vti in eadē causa partim ordinaria partim delegata iurisditione. ibidem.

Iudex vel tutor q in veritate habēt officiū si ipsi ignorēt et procedunt circa aliquem actum explicādom annullāt illum. ibidem. nu. 28. fo. 38.

Iudex ordinarius et idē delegatus pcedēdo i cā simplr nō exprimendo ptātem censetur pcedere eo iure quo pcessus valdet. ibi. nu. 31. fo. 38.

7 Iudex a quo licet appellationi deferat potest tamē precipere parti ne attentet id propter quod appellatur. in. c. ex literis. nu. 4. de matri. cōtrac. cōtra inter. eccle. fo. 37.

Iudex a quo pōt attētare oia tendentia ad faciliorē exitū cause appellationis nō tñ de iuribus appellationis cognoscendo. ibidem.

3 Iudex an possit mittere actorē in possessionem et reū contumacem alia pena mulctare. in. c. si. §. in alijs. nu. 8. vt lite nō contest. fo. 117.

Iudex ordinarius potest cōmutare penas delegatus vero nō. ibidem. numero. 34.

Iudex potest ex causa abbreuiare tps a iure statutū. ibi. nu. 43.

7 Iudex ecclesiasticus lz de incidenti qōne corā seculari iudice opposita cognoscere habeat tñ de principali corā eodem seculari iudice cepta se intromittere non pōt. in. c. latro. nu. 5. qui filij sint leg. fo. 38.

Iudex ecclesiasticus si de legitimatiōe principaliter qō corā ipso fuerit opposita poterit accessorie de principali cā cognoscere. ibidem. et nu. 7.

Iudex ecclesiasticus cognoscit de incidenti questione temporali coram ipso opposita. ibidem. nume. 7.

5 Iudex nō pōt tanq̄ suspectus recusari nisi ex cā legitima et q̄ sint cause legitime. remissiue. in. c. inter monasteriū. nu. 2. de re iudi. fo. 73.

Iudex dz allegari suspectus ante litē cōtesta. quia exceptio iudicis recusatoria est exceptio dilatoria nisi suspicio vel euenerit vel detecta fuerit post litem ꝯtest. ibidem. nu. 3.

Iudicis persona an cēseat a partib⁹ approbata p aliquā pnunciā quā ad partiū instātiā ipse iudex ante litē ꝯtesta. tulit adeo q nō possit vlterius opponi exceptio declinatoria iudicij. ibidem. nu. 7. et. 8.

Iudex recusatus suspectus nō potest cognoscere de causa suspicionis sed ad ipsam cognoscēdam eligūtur arbitri. ibidem. nu. 10.

3 Iudex potest circa tendētia ad decisionem cause interrogare partem et post litem contestatam. in. c. j. nu. 5. de iudi. fo. 3.

☞ Corre. Adde do. Ant. i. d. c. j. de iudi. et i. c. cū ioānes. de fide instru. et in c. j. de litis ꝯtest. vbi voluit iudicē posse i q̄libet parte litis iterrogare partē ad veritatē facti eliciēdā et ēt ad fundādā probationē post ꝯclusionē in cā p. l. generaliter. §. j. C. de reb⁹ credi. et p gl. dicte. l. vbicūq. refert et sequit Ioā. de imo. pro quo dicto do. Ant. vr optimus tex. in. d. c. cum ioānes. et adduco Andre. de isernia. in. c. j. §. si quis hoiem. de pace tenen. et vio. eius. vbi voluit quod iudex post conclusum in causa potest interrogare partes si semel vel pluries factus fuit insultus et allegat in argumen. dicti. c. cum ioannes. et Specu. in tit. de renuntia. et conclu. in prin. ver. et scias. Bald. in. l. j. C. senten. rescindi non posse. et facit glo. in clemē. sepe. in verbo interrogabit. de verbo signifi. Bal. in. l. j. C. vt que desunt aduoca. in. j. col. et in. iiij. col. et Bald. in. l. accusator. C. de accusatio. et in. l. in bonefidei. C. de rebus credi. et iureiurā. vbi dixit quod sepe defertur iuramentum parti post cōclosum in causa ad declarationem actitatorom. allegat ad hoc dictū. c. cum ioannes. qd dictū videtur esse contra cōmunem doctrinam doc. nam Bar. et Bal. in. l. admonendi. ff. de iureiuran. et Bal. in. c. j. §. item si vasallus. in ti. de controuer. inuesti. tenuerūt iuramentum esse deferēdum ante conclosum in causa potest dici q cōmunis opinio procedit regulariter sed dictum Bal. procedat qñ equitas hoc soadet q tunc licet pars sit exclusa ad petendum iuramentum deferri pter cōclusum in causa qd nihilominus equitate suadente poterit iudex ex officio suo deferre. facit simile qd voluit. d. Ant. in. c. cum dilectus. de consuetudi. et in. c. bone. el. j. de postulatio. prelato. vbi dicit se de facto dixisse quod licet pars nō possit opponere obstante statuto tamē poterit opponere iudex equitate suadente. facit glos. in c. nulli. de accosatio.

4 Iudex et notarius potest quis esse in causis modicis. in. c. ex literis. nume. 11. de probatio. fo. 7.

6 Iudex nō potest sententiare super re in futurū debita vel debenda nisi ius sit in presenti fundatum licet habeat tractum in futurum. in. c. in nostra. nu. 6. de sepultu. fo. 137.

4 Iudex delegatus q iurat se nihil scire in cā a qua petitur remoueri nō remouetur a testimonio dicēdo. in. c. dilecto. nu. 6. de testi. fo. 75.

Iudex impetratus qui volebat esse meus aduocatus non remouetur. ibidem. numero. 7.

Iudex delegatus si anteq̄ incipiat cognoscere cōmittat totam causas an teneat cōmissio et ao possit testificari in causa corā suo sobdelegato. ibidem. nume. 8.

Iudex a quo si efficiatur iudex ad quem cōmittit alteri causam. ibidē. numero. 9.

Iudex maior falsom deponens an posit a minore iudice puniri. ibidē. numero. 12.

An aduersarios possit opponere ꝯtra iudicem remotum quando ipse impetrauit iudicem. ibidem. nu. 13.

5 Iudex nō debet suū officium non postulatum impartiri ad vtilitatem priuatam. in. c. ea que. nu. 2. de re iudi. fo. 51.

Iudex appellationis debet procedere iuris ordine seruato et iudicialiter nisi fuerit papa qui extraiudicialiter potest super hoc cognoscere. ibidem. nume. 6.

3 Iudex qñ procedit ꝯtra aliquem per viam inquisitionis potest imponere mitiorem penā tñ ad hoc nō astringitur et pōt ex causa imponere maiorem. in. c. cum super. nu. 10. de cōfes. fo. 225.

3 Iudex appellationis pōt retractare sententiam iudicis a quo quia nō sustentatur ex actis factis in prima instātia et potest sequi dicta testium que iudex a quo noluit sequi et ideo nō fecit scribi in actis. in. c. cum ad sedem. nu. 6. de resti. spo. fo. 186.

7 Iudex dz interdicere matrimonium si de impedimēto suspicatur. in. c. si. nu. 2. de matri. cōtrac. cōtra inter. eccle. fo. 37.

5 Iudex tā delegatus q̄ ordinarius pōt recusari si est aut affinis aut cōsanguineus alterios partis aut si fuit aduocatus in illa causa vel quia pro eo consuluit. in. c. postremo. nu. 2. et. 3. de appel. fo. 106.

Iudex an possit allegari suspectus si est consanguineus impetrātis tñ caosa non est impetrantis sed alterius. ibi. nu. 6. fo. 110.

7 Iudex in penis arbitrarijs dz cōsiderare qualitatez psone et excessus. in. c. inquisitionis. no. 4. de accusa. fo. 61.

Iudex in penis arbitrarijs nō dz excedere penas ordinarias nec scdz eas punire sed ipsas diminuere vel ꝯm consuetudinem taxare alias dicetur grauasse partes. ibidem. nu. 9.

7 Iodex quādo cognoscit vt bonus vir ab eo nō appellatur idē quādo committitur conscientie sue. in. c. super his. numero. 16. de accusationibus. fo. 52.

☞ Corsetus. Adde q in cōmissis arbitrio iudicis si iudex cognooit vt iudex poterit ab eo appellari et sic procedit glo. in dicto. c. super his. de accusationibus. et probatur per textum in. l. si qua pena. iuncta. l. illud. §. inter. ff. de verbo. significa. vbi mulcta imponitur arbitrio iudicis: tamen poterit appellari si modos excedatur. et hoc sentit gl. in dicta. l. si qua. et ibi Barto. in. si. q. dicens q si pena debet imponi ad arbitrium iudicis poterit ab eo appellari. secus si aliquid committitur arbitrio iudicis libere. in argu. l. nunquid. ff. de iudi. et in. c. consuluit. de officio delega. nam tunc non poterit ab eo appellari. ad hoc quod not. Ioan. andre. in additio. Specu. in titu. de cita. §. sequitur. versic. sed nunquid credetur. Abb. in. c. super his. in. iij. col. de accusa. ego adduco eundem

Abb.in.c.ex parte ade.in.viij.col.de testi.et in.c.quod ad consultationem.de re iudi.Pe.de ancha.in.c.si.de eo qui fur.or.rece.et in.c.si.de treuga.et in.q.sua incipie.C.laicus.Inno.in.c.ad petitionē.de accusa.Bar.in.l.admonendi.ff.de iureiuran.d.Abb.in.c.preterea.de testi.d.Barba.in.d.c.ex parte.et plenissime per eum.in.c.j.de dila.Inno.in.c.si.de fer.et hanc opi.sequere:licet Bar.mutauerit opi.in.l.j.ff.de lega.ij.alleg.Innoc.in.c.statutum.de rescrip.lib.vi.tamē Jo.de imo.et Moder.tenerent ibi cōtrariū et iudicio meo casus est per illa.q.recte intuenti.in.c.j.de dila.vbi dilatio est arbitraria et si iudex arbitratur paruam dilationem et nimis breuem appellatur vt ibi est casus.

5 Judex a quo nō deferens appellationi licet alias puniatur tamē qn̄ causa est commissa appella.remota nō puniretur.in.c.pastoralis.nu.10.de appella.fo.120.

4 Judex potest in primo precepto imponere mulctam cōtumaci.in.c.ij.nume.2.de testi.cog.fo.90.

Judex excōicauit testes nō cōparētes in termino prefixo et testes in dicto termino fuerūt impediti nūquid sint excōicati.ibi.nu.6.

6 Judex debet facere scribi in actis qn̄ examinat testes si perpendit eos vacillare vel cum trepidatione loqui et si habet eos suspectos.in.c.cōstitutus.nu.5.de fideiusso.fo.98.

Judex qn̄ malitiose videt partes exceptiones opponere potest ipsas nō admittere.ibi.nu.9.

2 Judex pōt legitime vt suspectus recusari qn̄ aliqd agit ex quo cōcludit nimis fauere alteri parti.in.c.ij.nu.6.de resti.in integrū.fo.155.

7 Judex qn̄ cognoscit vt bonus vir ab eo nō appellat idem qn̄ cōmittit conscientie sue.in.c.super his.nu.16.de accu.fo.58.

Judex in cōmissis arbitrio suo debet seruare equitatē vbi ius scriptū non est.ibi.nu.18.

1 Judex potest parte citata procedere qn̄ notoriū est ipsā nullam habere defensionē.in.c.causam que.nu.3.de rescrip.fo.60.

7 Judicis arbitrio relinquatur multa.in.c.cum in tua.numero.9.de spōsa.folio.10.

2 Judex si dixerit se nō habere iurisditionē nō pōt postea illā et partiū cōsensu reassumere.in.c.significātibus.nu.1.et.7.de offi.dele.fo.101.

1 Judex vtrū possit interpretari sententiam suam postq̄ tulit.in.c.j.nume.22.de postu.prela.fo.109.

7 Judex potest repellere illegitimū accusatorē ex officio suo licet nō petatur a parte quia concernit nō solum cōmodum priuatū sed etiā bonorem suum.in.c.j.nu.13.de accu.fo.51.

Judiciū agitatum cum illo qui poterat exceptione repelli et nō fuit repulsus valet et tenet.ibidem.nu.14.

3 Judex ecclesiasticus d3 laicis cōquerētibus de clericis iustitiā facere.in c.qualiter et qn̄.nu.1.de iudi.fo.42.

Judex ecclesiasticus supplet defectus iudicis secularis sed nō ecōtra.ibidem.numero.7.

5 Judex a quo et q̄ fit delegatus pōt prefigere terminū ad prosequēdā appellationē quo elapso reassumit iurisditionē et q̄ appellationi detulerit.in.c.ad aures.nu.1.de appel.fo.105.

3 Judex q nō cōdēnauit partē recusantē iurare de calumnia an teneatur alteri parti.in.c.si.nu.23.de iura.calū.fo.131.

1 Judex pōt ex officio suo annullare processum factū sup lr̄is surreptitijs et q̄ nō sit surreptio opposita.in.c.ad audiētiā.nu.11.de rescrip.fo.79.

5 Judex q nō pōt aliquē cōdēnare ex aliquo respectu an possit eū pronūtiare cōdēnādum.in.c.nō pōt.nu.6.de re iudi.fo.51.

☞ Conse.Adde q̄ absoluere aliquem qnq̄ nō potest iudex potest tamen pronūtiare absoluendum vt in.l.j.in prin.et ibi Ang.areti.in ver.not.q̄ aliud est aliquem actualiter deportare et aliud pronuntiari deportandum.simile habetur in.l.si quis filio.§.eius qui.ff.de iniust.testa.et facit in si.l.j.cum ibi no.per Bar.Bald.Sali.et Ang.C.si aduersus liber.qn̄ consultor consuluit titium condēnandum et iudex pronūtiat scdm formam consilij an sit condemnatus quod etiam facit scdm Bal.et Joan.de imo.in.d.§.eius qui.si statuto cauetur vt est mirsie q̄ potestas vltimo mense sui regiminis non possit aliquem absoluere poterit tamen pronūtiare absoluendum fore sed hoc non est dictum ipsorum sed fuit dictum Bar.ad literam in.l.solent.in prin.ff.de offi.procon.et per ista putarem veras et saluarem glo.ij.q.vi.biduum.et in.c.frater noster.xvi.q.j.quas videt sequi Archidia.in.c.accusatus.iij.q.vi.et licet metropolitanus non possit epm̄ deponere potest tn̄ eum pronūtiare deponendum.sicut preses prouincie licet nō possit in insulā deportare pronūtiat tamē aliquē deportādum.vt.d.c.biduum.et.l.relegatorum.ff.de interdi.et releg.quod non placet do.Abb.in.c.nō potest.nume.6.de re iudicn.quin scdm eum nō solum depositio reseruatur pape sed ipsius cause decisio seu diffinitio.vt in.d.c.accusatus.patet in.c.q̄uis.et.c.dudum.eadē cā et.q.nec ob.simile de preside quia preses habet potestatem deportādi si habet insulā in quā vult deportare subiectam.vt in.d.l.relegatorum.vel pronuntiat deportandum et expectat vt princeps assignet sibi insulam vt ibi et sic ideo deficit sibi iurisditio sed in casu nostro deficit potestas in decidendo nō autem in exequēdo tantum q̄ scdm eum est tenendum sed iudicio meo do.Abb.nō recte reprehendit illas glo.q2 licet archiepiscopus nō possit deponere tamē bene potest pronūtiare deponendum per papam ad quē spectat epoꝝ depositio.argu.preallegatorum iuriū nec est verū q̄ presidi prouincie nō desit potestas deportādi: quin glo.et doc.loquūtur quando deficit sibi potestas preterea archiepiscopi et similes equiparantur presidibus vt no.glo.in.c.ij.de offi.leg.lib.vi.in ver.proconsulum.et glos.in.l.vnica.super ver.iudicaturus.ff.de offi.prefec.preto.cum ergo presides possint hoc facere ergo et archiepi quia vbi duo equiparantur iure dispositū in vno habet locum in reliquo vt est glo.in.c.si postq̄.de elec.lib.vi.cū vulg.nec ob iura allegata p Abb.quia procedunt in diffinitione seu cognitione cū effectu subsequēte sed sola pronūtiatio nō intelligit archiepiscopis prohibita ex quo executio non fit per eos.facit ad hoc quod legitur et no.per Abb.in.c.postulasti.de foro compe.nu.1.et.7.cum simi.

1 Judices diuersi non debent impetrari cōtra eundem siue sup vno negotio vel pluribus.in.c.qi nōnulli.nu.5.9.10.et.13.de rescriptis.fo.87.

Judex qui pronūtiat rescriptum nō valere vel se non esse iudicem pōt cōdēnare partem in expēsis.ibi.nu.14.

Judex nō tenetur aliquē cōdēnare in expensis nisi fuerit petitum.ibidem.numero.15.

Judex non impartit officium suum ad vtilitatem priuatam nisi petatur.ibidem.

Judex delegatus delinquens an possit puniri per ordinarium loci.ibidem.nume.17.

5 Judicis incōpetētia potest allegari etiam post sentētiam.in.c.pastoralis.nu.16.de excep.fo.5.

☞ Consetus doctor excellētissimus.Adde q̄ incompetentia fori semper allegari potest.gl.est singu.in clemē.j.de seque.pos.et fruc.scdm doc.ibi et Ang.in cōsi.cxc.tex.et glo.in.l.nō erit.§.dato.et ibi Ang.ff.de iureiuran.tex.in.l.fideiussor.§.pretor ait.ff.qui satisda.cogā.et ibi Bal.et illum tex.allegauit pro singu.d.Cardi.in dicta clemē.vnica.tex.et ibi Ang.in.l.j.de his qui notātur infa.tex.in.l.qui testamēta.et ibi Bal.C.de testamē.tex.in.l.ij.§.si.ff.de penis.tex.in.l.scire oportet.ff.de excusatio.tutorum.et ibi Bald.tex.in.l.si quis.ff.de iniust.rup.testamen.et ibi Bald.dicit q̄ si iudex secularis propter delictum cōdemnat clericum et mittat ad furcas q̄ nō perdit testamēti factionem.et vide Bal.in.l.si.C.de excep.et in l.si.C.de iudi.et in.l.licet.de procura.et in.l.j.C.de iur.et fac.ignora.Ang.in.l.j.C.si a non compe.iudi. ¶ Et limita hoc non habere locum in suspecto de fuga.scdm do.meū Bar.in.c.at si clerici.de iudi.vbi dicit se vidisse dubitari de facto suspectus captus fuerat per incōpetētem iudicem petebāt illū relaxari tanq̄ captum a nō iudice suo consuluit q̄ vbi est periculum more propter fugam nūq̄ admittitur exceptio incōpetētie.allegauit elegans consilium Pe.de ancha.cōsi.clxxx.facit glo.sing.in.l.nullus.C.de iude.et qd̄ habetur in.l.aut pretor.§.si debitorem.ff.que in frau.credi. ¶ Limita secūdo q̄ nō habet locum exceptio incōpetentie fori si iudex est incōpetēs super principali:quia super incidēti bene poterit pronuntiari et valebit pronūtiatio super incidēti. Jstud voluit gl.in.c.si.de rescrip.probatur in tex.meliori de iure in cle.j.de rescrip.et in.c.dispēdia.eo.ti.lib.vi.facit quod voluit Spec.in ti.de excep.§.iuxta.ver.ix.cuius dictū nō procedit per.c.cū appellationibus.de appel.lib.vi.et per.l.penul.ff.de re iudi.et per.c.vt debitus.de appel.et dānauit do.Abb.in.c.si.ad fi.de rescrip.et Jo.de imo.in.l.iudex.ff.de re iudi. ¶ Limita tertio nisi iudex pronūtiasset se cōpetētē:nec fuisset ab eo appellatum:quia actus postea ab eo gestus valebit.Nō ob.incōpetētia.singulare fuit dictum Inno.in.c.super literis.de rescrip.volunt Lap.Abb.in c.j.eo.titu.lib.vi.quod Domi.ibi reputat singu.volunt Ange.in.l.j.ff.si quis in ius voc.nō ie.et in.l.ij.C.si a nō cōpe.iudi.et do.meus Bar.in.d.c.super literis. ¶ Limita quarto nō habere locū in electione romani pontificis:quia si electus est a duab⁹ partib⁹ cardinalium remouetur exceptio incompetētie cōtra eius electionē. Jta probatur in.c.licet.de elec.vide ibi do.Anto.idē voluit Bal.in addi.Spec.in ti.de excep.et est ratio:quia in illo actu procedit scdm merū ius nature:nec ex toto subijcitur iuri positiuo.secus si opponeret exceptio nature.s.q̄ cardinales nō consenserunt. ¶ Limita quinto si nō esset persona cū qua iudicium nullitatis intētari posset:vt in papa cui ois creatura subdita est vt dixit Inno.in.c.j.de cōsti.facit.c.cuncta p mundum.ix.q.iij.ideo nō posset opponi q̄ papa sit incōpetens. ¶ Limita sexto nisi esset talis actus q nō tēderet ad preiudicium vocati:q2 licet qs nō erat subditus iudicis eū vocātis tn̄ actus valebit.tex.est in.l.nō tantum.§.senatus.in verbo presides prouincie cognoscūt.ff.de fideicō.liber.vbi est casus mirabilis scdm vnū intellectū.vbi dicit Ang.q̄ nullo modo subditus iurisditioni vocātis vocari potest p iudicem ordinariū et actus per eū gestus tenet.et ratio est scdm eum:quia actus ille nō tēdit ad preiudiciū vocati:et p consequēs nō obstabit exceptio fori incōpetentis. ¶ Limita septimo.nam iudex secularis quo ad clericū est incōpetens.c.si diligenti.de foro compe.tamē si secularis iudex citat clericum vt compareat coram eo ad vidēdam cōfectionem inuētarij q̄ talis citatio valet et tenet:nec potest infringi tanq̄ facta fuerit ab incompetenti.ita pulchre dixit Ang.in l.j.§.hec stipulatio.ff.si cui plusq̄.per.l.fal.dicit tamen ibi q̄ si de facili posset haberi copia superioris ipsius clerici q̄ iudex laicus coram quo debet confici inuentarium deberet scribere illi superiori q̄ moneat clericum si sua putauerit interesse vt cōpareat coram dicto iudice

laico ad

laico ad vidẽdum cõfici inuẽtarium.⁊ est via tutior ſm eũ tamen prima
practica valida est ⁊ pcedit de iure ſcõ3 eũ ſeqnr ibi Jo.de imo.⁊ vide
Pe.de ancha.in.c.ſignificaſti.de foro compe.vbi querit quidã petit ſe
mitti in poſſeſſionem ex edicto diui adriani.de quo in.l.ſi.C.de edi.di.
adria.tollen.facit pclama quicũq; putauerit ſua intereſſe cõpareat.vt
voluit gl.ſingu.in.l.ea quidẽ.C.ſi manci.ita fu.alie.modo cõparet cleri-
cus.dubitatur ſi pceſſus corã eo factus valeat refert quẽdã ſolẽnem do
ctorẽ cõſuluiſſe in ↄtingẽtia facti proceſſum nõ tenere per dictũ.c.ſi di-
ligenti.nõ tamẽ cõmemorat nomẽ indiuiduum cõſulẽtis.ipſe vero di-
ſtinguit.aut clericus poſſidebat rem hereditariã:⁊ ſic cẽſeret reus.et
iſto caſu pceſſus nõ teneat p dictũ.c.ſi diligẽti.aut nõ poſſidebat ⁊ tũc
cenſeretur actor ⁊ valeret pceſſus per.c.ſi clericus laicum.eo.tit.⁊ dicit
eſſe dictũ ſuũ nouum.qđ dictum magnificauit Jo.de ana.in.d.c.ſigni-
ficaſti.⁊ vide eundẽ Pe.in repe.c.ea que.de reg.iur.lib.vi.in.xvii.q.vbi
format eandẽ qõnẽ.⁊ dicit q̃ ille doc.conſulens fuit do.Ray.de monte
vbiano egregius aduocatus Peruſii.ita refert ibi in.lviii.col.et vide
Bar.in cõſi.incipien.Diambra porrexit.vbi tangit an clericus poſſet
a laico iudice citari qñ qs mittitur in poſſeſſionẽ ex edicto diui adria
ni.⁊ vide Bal.C.de teſta.in.l.publicati.al's in.l.teſtamẽta.vbi dicit ſta-
tuto cauetur q̃ legata nõ valeant niſi inſinuẽtur corã capitaneo popu-
li.modo quidã clericus fuit inſtitutus in teſtamẽto in quo fuerãt lega-
ta relicta quibuſdã laicis q petũt inſinuationẽ legatorũ ⁊ fecerunt cita-
ri ipſum clericũ heredẽ corã vicario capitanii:quo nõ comparente iu
dex pnũtiauit dicta legata inſinuata eſſe:quia clericus nõ potuit trahi
directe vel indirecte ad forum ſeculare.per dictũ.c.ſi diligenti. ¶ In
cõtrariũ videt.nam ſi hoc eſſet ſequeretur q̃ dicta legata non valerẽt
cũ inſinuari non poſſent alius enim q̃ iudex citare nõ poſſet.Non ob.
q̃ iudex laicus debet ſcribere iudici eccleſiaſtico vt citet ſuum clericũ
vt cõpareat ad opponẽdũ de inſinuatiõe.nã aut citabit q̃ cõpareat in
curia epali.⁊ hoc eſt impoſſibile:qꝛ nec per formã ſtatuti nec de iure cõi
habẽt hãc iuriſditionẽ cognoſcẽdi ſup hac inſinuatione:vt in.d.l.teſta
ſtamẽta.et in.l.cõſulta.eo.tit.⁊ in.l.repetita.de epi.⁊ cle.aut citabit cle
ricum vt cõpareat coram iudice ſeculari.⁊ hoc videtur impoſſibile p di
ctũ.c.ſi diligẽti.decidit q̃ dicta inſinuatio valet:quia ſuper talibus eſt
iudex cõpetẽs ſecularis nõ aũt aliquis iudex eccleſiaſticus ſi ergo erit
iudex cauſe.⁊ per conſequens omnium que dicte cauſe debent adeſſe et
quilibet volẽs opponere ſiue ſit clericus ſiue laicus oportet q̃ opponat
corã eo qui eſt iudex cauſe.l.a diuo pio.§.ſi ſuper rebus.ff.de re iudi.ci-
tatio que ſit de herede nõ eſt ſimplex nec abſoluta citatio ſ3 potius cõ-
ditionalis in effectu.ſ.ſi vult ſe opponere ſi autẽ nõ opponit nõ eſt ad-
uerſarius:vt.d.l.ea quidẽ.in gl.adeo talis citatio oẽs attingit.c.ſi.qui
matri.accuſa.poſ.c.ſi.de elec.li.vi.⁊ potius videtur eſſe citatus ad veri
tatem exquirẽdã q̃ ad cauſam. Idẽ ſi citatus eſſet forenſis:quia iudex
bene poteſt citare forẽſem infra ſuũ territoriũ. Ita dicit fuiſſe conſultũ
Peruſii per antiquos ſapientes.do.meus Barba.in rubri.de foro cõ-
petẽ.dicit pro hoc dicto fore caſum meliorẽ de iure.in.d.l.nõ tãtum.§.
ſenatus.ff.de fideic.liber. ¶ Limita octauo niſi eſſent tres ſentẽtie vni-
formiter late:qꝛ tũc nõ poſſet opponi exceptio incõpetẽtie propter au-
toritatẽ illarũ triũ ſententiarum.glo.eſt ſingu.in clemẽ.i.de re iudi.de
quo dicendũ vt ibi no.niſi ſentẽtia lata a nõ ſuo iudice fuiſſet cõfirma
ta per ſuperiorẽ ex certa ſcientia:qꝛ tunc nõ poſſet opponi nullitas in-
cõpetentie.allegatur ſing.dictũ Inno.in.c.i.de confirma.vti.vel inuti.
ſed Bal.in.l.i.C.ſi a non cõpetenti.iudice.ad fi.querit an ſentẽtia lata
a falſo iudice delegato poſſit ratificari per ordinariũ cuius nole exer-
citata eſt.⁊ dicit q̃ nõ per glo.ordi.in.l.inſtar.C.de iure fiſ.lib.x.qꝛ hoc
negotium ſpectat ad ratificantẽ:ideo oportet precedere delegationẽ ⁊
dicit idẽ eſſe in iuriſditione ordinaria ſuperuenienti nõ habenti: quia
initiũ debet ſpectari:ideo nõ firmatur ſm eum actus iam geſtus.Sed
cõtra dictũ Bal.allegat gl.in.l.i.C.qui pro ſua iuriſditione. facit quod
voluit idẽ Bal.in.l. falſus.C.de fur. ¶ Limita nono niſi iudex a prin-
cipio eſſet incõpetens ſed pendente proceſſu eſſet adeptus iuriſditio-
nem: qꝛ tũc proceſſus cõfirmabitur:nec obſtabit exceptio incompeten
tie. Iſta eſt glo.ſingu.in.l.i.C.qui pro ſua iuriſditione. vide ibi docto.
¶ Limita decimo niſi iudex incõpetens delegaſſet cauſam cuidã ha-
benti iuriſditionẽ ordinariã non tñ in illa cauſa ⁊ partes ſcienter liti-
gauerũt q̃ nihilominus valet iudiciũ.ita dixit gl.in.l.i.C.q pro ſua iu-
riſditione:quia valet tanq̃ factum coram ordinario. de quo vide ibi
per ſcribẽtes. ¶ Limita vndecimo niſi iferior epiſcopo haberet iuriſ
ditionem in clericos vel ex preſcriptione vel priuilegio vel cõſuetudi-
ne ⁊ clericus ille fuiſſet cõuentus vel inqſitus corã proprio epiſcopo ⁊
nõ coram illo iudice inferiori:nec oppoſuiſſet incõpetentiã:quia vale-
ret proceſſus contra illũ clericum factus corã epiſcopo:nec obſtaret q̃
non interuenerit cõſenſus illius iudicis.iuxta.c.ſignificaſti.de foro cõ
peten.quia nõ requiritur quando aditur ſuus iudex naturalis: qꝛ res
de facili reuertitur ad naturã ſuã.c.ab exordio.xxxv.diſt.l.ſi vnus.§.
pactus ne peteret.ver.qđ i ſpecie.ibi forme ſue redditur.ff.de pac. Ita
cõſuluit Abb.in conſilio incipiẽ.Attingã predicta dubia concluſiue.
¶ Limita duodecimo non habere locũ in epõ expulſo a propria ſede:
quia tũc in foro alieno poterit expulſores ⁊ fautores corã citare ⁊ excõ
municare:nec poterit opponi exceptio fori incõpetẽtie.tex.eſt ſing. in

cle.i.de foro cõpe. ¶ Limita tertiodecimo nõ habere locũ in epõ expul
ſo:qꝛ in alieno foro poterit reddere ſubditis pprijs ius.tex.ſingu.in.d.
cle.i. ¶ Limita quartodecimo nõ habere locũ in ſtatuto populi.pote-
rit enim ſtatuere populus q̃ reus ſequatur forum actoris.ita ſingu.di-
xit Bal.in.l.iuris ordinem.C.de iuriſdi.om.iudi. ¶ Limita.xv.non ha
bere locũ in vagabũdo:quia poterit puniri in foro in quo deprehendi-
tur:nec poterit petere ſe remitti ad forũ ad ſe ſpectãtem.glo.eſt in.l.ex°.
ff.ad munici.et in.l.iiij.§.pretor ait.de dam.infec.et.l.i.C.vbi de cri.agi
opor.⁊ in.l.heres abſens.ff.de iudi.⁊ ibi dicit Bar.q̃ multi ribaldi ſuſ-
pendũtur in ciuitatibus alienis.ſequit Jo.calde.in.c.i.de rap.aliter tñ
ſentit ibi Inno.vide domi.meũ in.c.ſi.de foro cõpe. ¶ Limita ſextode
cimo niſi iudex pronũtiaſſet territoriũ eſſe ſuum:quia tũc preiudicaret
iudici illius territorij qꝛ nõ fuit appellatũ poterit ibi cõueniri:nec ad-
mittetur exceptio incompetentie.Elegans fuit dictum Inno.in.c.ſu-
per literis.de reſcrip. ¶ Limita decimoſeptimo niſi iudex citaret in
alieno territorio.eſt tñ dubiũ extẽs declaratione Ceſaris:vt per Ang.
in.l.ſi.C.de iuriſdi.om.iudi.Bar.in.l.i.de requi.reis ſcriben.in clemen.
paſtoralis.de re iudi.⁊ in.c.romana.§.cõtrahẽtes.de foro cõpe.lib.vi.⁊
in.c.ij.de conſtitu.eo.lib. cum ſimilibus. ¶ Limita decimooctauo niſi
partes prorogaſſent expſſe q̃ delegatus i vno loco cognoſceret in alio
quia tũc nõ poſſet opponi incompetẽtia.ſingu.eſt tex.in.c.ſtatutum.§.
in nullo.de reſcrip.in.vi.in ver.expreſſus.ad id partium conſenſus ſm
Ang.in.l.ſi.de iuriſdi.om iudi.aliter tñ dixit do.Abb.in.c.cum olim.
nume.§.de offi.delega.vide ibi p dñm Barba. ¶ Limita decimonono
niſi eſſet iudex ordinarius quia poſſent partes prorogare iuriſditionẽ
in alieno territorio ita voluit per Cy.⁊ alij in.l.ſi quis ex cõſenſu.C.de
epiſco.audien.vide plene per Bal.in.l.ſi.ff.de iuriſdi.omnium iudicũ.
¶ Limita.xx.non habere locũ in abſolutoria ab excõmunicatione pro
pter eius magnum preiudicium qđ pateretur exter proprium territo-
rium.ita dixit Inno.per verbum forte.in.c.nouit.de offi.lega.ſequitur
Ang.in.d.l.ſi.ff.de iuriſdi.om.iudi.vide q̃ dixit do.meus in.d.c.nouit.
¶ Limita.xxi.ſi preſes duarũ prouinciarum abeſt ab vna prouincia ⁊
adeſt in alia:qꝛ in eadẽ poterit expedire negotiũ vtriuſq; prouincie.ita
voluit Inno.in.d.c.nouit.Ang.in.d.l.ſi.facit qđ habetur in.l.ſi vt pro-
ponis.C.quõ ⁊ qñ iudex. ¶ Limita.xxiij.nõ habere locũ ſi pp̃ter par-
tiũ cõſenſum iudex dimittat ſolitũ locũ cauſarũ ⁊ cognoſcit in alio lo-
co:ita dicit Bal.in.l.ſi.ff.de iuriſdi.om.iudi.allegat.d.l.ſi vt proponis.
et ſufficit ſm eum tacitus partium cõſenſus. ¶ Limita.xxiij.niſi eſſet
clericus cõmuni opi.reputatus laicus:qꝛ citatus corã iudice ſeculari
cõparuit ⁊ ↄfeſſus eſt debitũ ⁊ recepit preceptũ a iudice ſeculari de ſol
uendo q̃ tale preceptũ valet ⁊ tenet ⁊ illa ↄfeſſio preiudicat ſibi ſaltem
vt extraiudicialis.ita pulchre cõſuluit in cõtingentia facti Gaſpar de
cal.in ſuis cõſi.in tit.de foro compe.ↄſi.xij.qđ adden ad ea que dixit do.
meus in.c.at ſi clerici.§.de iudi. ¶ Limita.xxiiij.nõ habere locum qñ
emittit edictũ p plebanũ pro factis eccleſie cathedralis de eccleſia po-
ſita in ſuo plebanatu ſine licẽtia ſui epi.potuit enim committi edictum
in foro alieno:nec admittitur exceptio in foro competentie.ita pulchre
cõſuluit.d.Domi.qđ ↄſiliũ inuenitur inter ↄſilia Jo.cal.in ti.de elec.
cõſi.ij. ¶ Limita.xxv.nõ habere locũ in cã reconuẽtionis cũ iudex in ca
ſit cõpetẽs.l.cum papinianus.aut.et conſequẽter.C.de ſentẽ.⁊ interlo.
om.iu.c.i.de mu.peti.glo.in.c.at ſi clerici.de iude.vide plene dicta ibi l3
ergo requiratur q̃ forus ſit cõpetens per iura allegata ſuperius.Ad
vnum tamẽ aduerte q̃ poſito q̃ iudex competẽs tamẽ ſi modus proce-
dẽdi eſt incõpetens poteſt opponi de incompetẽtia modi.ita dicit Ja.
bu.quem refert ⁊ ſequit Bal.in.l.licet.C.de procura. Pone exemplum
qñ in iudicio nõ ſunt oẽs perſone q̃ ad iudicij inſtãtiã requirũtur.⁊ ſta
exceptio opponi põt qñcũq; qꝛ reddit iudiciũ retro nullũ. ¶ Limita
xxvi.niſi incidẽter eſſet iudex incompetẽs:quia eſſet competens ſuper
principali negotio ⁊ ſup incidẽti eſſet incõpetẽs qđ nihilominꝰ poteſt
principaliter pnũtiare ſuper principali ⁊ ſuper incidenti.exemplum
in iudice maleficiorũ q durãtaxat poteſt cognoſcere de crimine ſed nõ de
cã ciuili q̃ nihilominus cognoſcẽdo de crimine pronũtiat ſuper cauſa
ciuili incidẽter vt fur reſtituat rẽ quã furatus eſt.tex.eſt ſing.in.l.inter-
dũ.§.qui furẽ.ff.de fur.qđ no.p limitatione.l.ſolemus.§.latrũculatoꝛ.
ff.de iudi.facit.l.iiij.§.ſi dicãtur.ff.ſi.reg.facit qđ voluit Cy.in.l.ſi quis
ad ſe fundũ.C.ad leg.iul.de vi pub.⁊ ibi p Bar.Bal.⁊ alios licet Sali.
aliter ibi loquatur.vide Bal.in.l.ſi.C.vbi cã fiſ.Inno.Jo.and.⁊ alios
in.c.cũ oporteat.de accu.Bal.in.l.is apud quem.C.de edẽ.facit tex.in.l.
quot.C.de iudi.vide Anto.in.c.qualiter.el.ij.in ſi.de accu.Bald.in.l.ij.
C.ſi a nõ cõpe.iu.vbi dicit q̃ fur in eadẽ ſnia mittit ad furcas ⁊ cõdem
natur ad rem reſtituẽdam.⁊ dicit ſe ponere vnum nouũ qđ vbi impoui
tur pena mortis poteſt accumulari ciuilis ⁊ criminalis cã.⁊ vide Bal.
in rub.de iudi.vbi limitauit hãc doctrinam nõ habere locum in iudice
delegato.⁊ ratio eſſe põt quia eius iuriſditio eſt ſtricti iuris.vt not.gl.
in.c.i.de reſcrip.li.vi.⁊ in cle.ij.de offi.or.voluit Abb.in.c.cũ dilectus.
de cle.nõ reſi. ¶ Limita.xxvij.per glo.in.d.l.interdũ.§.qui furẽ.ſed illa
gl.cõiter dãnat ſc3 qñ qs daret ſe torquẽdũ paſſo furtũ qꝛ tunc paſſus
furtum poſſet torquere ⁊ nõ eſſet incõpetẽs. ¶ Limita.xxviij.niſi lai-
cus occupaſſet rẽ eccle qꝛ nihilominus poſſet ↄueniri corã eccliaſtico
licet regulariter ſit incõpetẽs reſpectu laici.⁊ addi pñt oẽs caſus qui

enumerãtur per glo.⁊ doc.in.c.cũ sit generale.de foro cõpet.¶ Limita xxix.vbi quis esset priuatus homo ⁊ ɔsuetudo daret sibi iurisditionez: quia lz esset priuatus nõ tñ posset opponi incõpetẽtia iudicis.nam cõsuetudo dat iurisditionẽ homini priuato.ista est glo.singu.in.l.fi.C.de eman.libe.ẜm Ang.in.l.imo.ff.de lega.⁊ vide ho.tex.in.c.cũ cõtingat.de fo.cõpe.quẽ Joan.and.ibi dicit esse meliorẽ de iure.¶ Limita.xxx.vbi iudex haberet territoriũ ⁊ haberet iurisditionẽ in personas vt est rector scholariũ:vt in aut.habita.C.ne fi.pro patre.¶ Limita.xxxi.qđ lz iurisditio diuidat̃ p partes vel p quarteria ⁊ vnus iudex vni⁹ quarterij non possit se impedire de quarterio alterius tñ si esset pestis in ciuitate ⁊ iudex vnius quarterij seu porte absentaret se nihilominus iudex alterius quarterij seu porte poterit impedire.ita pulchre dixit Ange.in repe.l.si vacãtia.C.de bo.vocã.li.x.⁊ refert ⁊ sequit̃ do.meus Barba.in rubri.de foro compe.ex quo ĩfero q̄ hec regia ciuitas Bononie que regit̃ p quarteria q: quodlibet quarteriũ habet suũ tribunũ plebis.i.cõfalonerium populi:qđ si vnus aliqua de cã absentaret se alter posset impedire se de quarterio illius.argu.l.si hoiem.ff.mãda.Regit̃ etiam per dominos.xvi.inter quos inuictissimus ⁊ gloriosissimus armoꝝ capitaneus ⁊ strenuus miles auratus dñs Joã.bentiuolus resplendet quẽ immortalis de⁹ cum gloriosa familia sua semipiterno euo ɔseruet secundet fortunet ac ꝓsperet.beniuol⁹ est princeps:⁊ ideo bentiuolus nomen eius est ɔsequens rei.insti.de do.§.est ⁊ aliud.c.cũ scđm apostolũ.¶ Limita.xxxij.nõ habere locũ in foro penitẽtiali:vt in.c.j.de rap.⁊ in c.fi.de foro cõpe.quia in tali foro nõ attẽditur forũ delicti sed attenditur dũtaxat proprij sacerdotis ⁊ ideo iniũgitur sibi penitẽtia a sacerdote proprio parochiali.gl.est vnica ⁊ singu.in.l.placuit.el.j.xvi.q.i.quã gl.magnifaciũt doc.⁊ ibi Abb.in.c.cũ cõtingat.de foro compe.⁊ sic in vno foro delinquit ⁊ in alio imponitur penitentia ⁊ est rõ:q: offenditur deus in foro penitẽtie ⁊ deus est vbiq;:ergo iudex est ille qui est in loco dei ⁊ hmõi est ꝓprius sacerdos:quia iura parochialia nõ cõcernunt locum aut territorium sed ꝑsonas.facit.c.super eo.de parochi.⁊ si aliter diceremus sequeret̃ q̄ cõfessio fieret per partes qđ nõ est dicẽdũ vt voluit glo.in.c.nõ tibi dico.de peni.di.i.¶ Limita.xxxiij.nõ habere locũ vbi delictũ esset factum in exercitu huius ciuitatis q̃ esset ɔtra mutinã in territorio mutinẽ.⁊ in tali exercitu vnus forensis occideret alium forensem:q: tunc potestas huius ciuitatis põt illũ homicidã punire:q: ex quo ciuitas ista habet ibi exercitũ videt̃ habere territoriũ ibi:ideo delictũ ibi factũ videt̃ factuz in territorio huius ciuitatis pulchrũ dictũ Martini de fili. qđ sequit̃ Jac.butri.Bar.Bal.⁊ alij in.l.cũctos populos.C.de sum.trini.⁊ mouentur per.l.pupillos.§.territoriũ.ff.de verb.sig.⁊ est cõmune dictũ omniũ.sed do.meus Bar.in.d.rub.de foro cõpe.in fi.dicit q̄ si subtiliter põderetur tex.d.§.territoriũ.cõfunditur per illũ tex.dictũ eorũ.nã ibi dicitur q̄ potestas cuius est territoriũ hz potestatẽ terrendi:ergo sequit̃ qđ non alius.nã territoriũ est vniuersitas agrorũ:ergo ad locũ referẽ ⁊ nõ ad gentes loci:⁊ maxime si iurisditio adhereat loco:vt per Bar.in.l.i.ff.de iurisd.om.iudi. facit etiã q: in territorio hostiũ dz seruari ius cõe.l.q a latronib⁹.in prin.ff.de testa.et per cõsequẽs nõ recte loquũtur doc.ẜm eũ.Ego dicerẽ cõe dictũ doc.posse saluari q: eo tpe quo exercitus est in alieno territorio et dicit̃ ibi terrere q: bona efficiunt̃ capientiũ in bello vel saltẽ publicantur si sunt bona ĩmobilia vt no.p Bar.i.l.si qđ in bello.⁊ in.l.si captiuus.§.j.et in l.hostes.ff.de cap.⁊ no.Abb.in.c.sicut.el.iij.de iureiur.iiij.col.vnde negari nõ põt qn ille locus in quo est exercitus nõ sit ipsoꝝ capiẽtiũ vnde q ibi deliquit iuris fictione dz delinquere in territorio eorũ ⁊ per cõsequẽs tollit̃ motiuũ dñi mei.¶ Limita.xxxiiij.nõ habere locũ in ciuitatibus ⁊ pulchre dixit Bar.in.l.cũctos populos.C.de sum.trini.et in.l.nõ dubito.per illũ tex.ad hoc singularẽ.ff.de capti. ¶ Limita seu amplia.xxxv.q̄ forũ capitur ꝓ mari nã si capit̃ pro territorio vt dicũt doctores q̄ eodẽ modo cõprehẽdit mare adherẽs territorio ⁊ ad hoc adduco Bar.in.l.insule.ff.de iudi.vbi per illum tex.dixit se semel dixisse Pisis cõtra quosdã piratas qui derobabãt in mari ⁊ reducebant se in quãdã Isulã ꝓpe Pisas q̄ licet dicat̃ q̄ mare est cõe ⁊ sic ibi nõ possint cõueniri tñ ipse dixit qđ illa insula est pars illius cui adheret. facit gl.valde singularis in.c.licet.de fer.vbi mare cẽset̃ esse eiusdẽ iurisditionis cuius est territoriũ adiacens ⁊ vide glo.in.c.vbi periculũ.§.porro.de elec.li.vi.⁊ tex.in.l.j.C.de classi.lib.xi.quẽ tex.reputat sing. Ange.in d.l.insule.⁊ vide gl.insti.de actio.in.§.rursus.⁊ Bal.in.l.fi.C.de testa.et in.c.licet.de fer.⁊ in.c.accedens.el.ij.vt lit.non cõte.⁊.c.ex literis.⁊ in.c.licet causam.de pba.⁊ in.l.ij.ff.quẽad.testa.ape.⁊ in.l.j.C.vbi de cri.agi opor.⁊ per do.meũ Bar.in rub.de foro cõpe.⁊ in.d.c.licet causam.

7 Judex ecclesiasticus potest se impedire de dote. in.c.per vestras. nu.2. de dona.inter vi.⁊ vxo.fo.49.

Judex ecclesiasticus est iudex competens etiam inter laicos pro miserabilibus personis.ibidẽ.nu.3.

7 Judicandũ an sit secũdũ romanã eccle.in.c.consultationi.nu.4.de frigi.⁊ male.fo.35.

7 Judex potest ex officio suo testes indignos repellere.c.cum.J.⁊.A.nu.me.21.de re iudi.fo.128.

7 Judex debet vitare nimiã familiaritatẽ cũ subditis ne eius autoritas contemnatur.in.c.dilectus.nu.2.de penis.fo.156.

Judex non potest illum qui ipsum iniuriat punire nisi iniuria sit notoria.ibidem.nu.3.

5 Judex ecclesiasticus põt ius dicere in ecclia iudex secularis nõ ⁊ si secus fecerit reddit iudiciũ nullũ.in.c.qua frõte.nu.2.⁊.13.de appel.fo.101.

Judex ad quem an eligatur ad electionẽ appellantis.an appella.ibiđ.nume.11.fo.102.

3 Judices si litigant super limitibus prouinciarum quid fiet.in.c.sane.nu.7.de foro compe.fo.50.

7 Judex ex officio suo procedere potest contra vsurarios.in.c.cũ in diocesi.nu.3.de vsur.fo.115.

7 Judex ordinarius potest de iure canonico in totũ recusari.in.c.j.nu.6.de maledi.fo.123.

4 Judicibus an sit credendũ.in.c.quoniam.nu.29.de proba.fo.30.

Judex potest deputare notariũ ad recipiendos testes.ibidẽ.nu.30.

5 Judicium an possit concipi in personã solius tutoris tutorio nomine ⁊ quando possit etiã cõcipi cõtra pupillum.in.c.tua nobis.nu.1.de appel.fo.133.

6 Judiciũ quod sit pro pupillo vel contra eum potest fundari in persone tutoris qñ solus agit vel in ꝑsona pupilli sicut autoritate tutoris agit.in.c.raynutius.nu.8.de test.fo.124.

3 Judiciũ trãseũdo de vno in aliã personã alterat̃:nã alio modo ꝓcedit̃ contra vnam:⁊ alio contra aliã.in.c.quia.v.nu.2.de iudi.fo.28.

5 Judicium ceptum coram vno iudice nõ potest finiri corã alio etiã si sit legatus.in.c.cũ in ecclesia.nu.5.de appella.fo.108.

6 Judicio alicuius si quid cõmittitur videt̃ cõmissum tãq̃ in discretum ⁊ bonũ virũ.in.c.cũ autem.nu.6.de iurepatro.fo.196.

3 Judiciũ an dicatur criminale qñ imponitur pena pecuniaria. in rub.nu.5.de iudi.fo.2.

¶ Corse.Adde q̄ cõis opi.est qñ pena pecuniaria applicat̃ fisco dz iudiciũ criminale:vt est glo.in.d.l.iij.§.diuus.in ɔ̃riũ facit tex. in.l.caius.ff.ad sille.ẜm do.meũ in.d.rub.vbi agebatur ad penã delicti applicandã fisco ꝓ delicto.⁊ dz ibi q̄ cã est ciuilis per quẽ tex. cõfundit̃ ẜm eũ cõis doctrina doc.ego dico q̄ ille tex.non facit ɔ̃ q: ibi agebat̃ actione petitionis hereditatis ad vindicãdã necem defuncti.⁊ hoc sentit ibi Bar.⁊ gl.in.l.j.C.de his qb⁹ vt indig.⁊ q̄ hoc sit verũ interuenit ibi procurator q nõ interuenisset si cã fuisset criminalis:⁊ sic ciuilis agebat̃.ibidẽ.

6 Judiciũ agitatum super rebus ecclesie vacantis non tenet.in.c.fi.nu.1.ne sede vacan.fo.65.⁊ in.c.j.in fi.eo.titu.

Judiciũ nõ solũ non potest intẽtari sede vacãte cõtra ecclesiã sed etiaz intẽtatũ nõ põt cõtinuari siue ecclesia sit actrix siue rea nisi periculum sit in testibus habẽdis per mortem vel alio modo.ibi.nu.3.

3 Judicium reddit̃ notoriũ ex ɔfessione extraiudiciali coadiunata alijs iudicijs.in.c.fi.nu.19.de ɔfes.fo.228.

3 Judiciũ an sit indiuiduũ.in.c.significauerũt.nu.14.et.15.de iud.fo.47.

2 Judiciũ agitatũ cũ illo q non poterat stare iudicio an teneat si nõ fuit oppositũ.in.c.nõ iniuste.nu.6.de procu.fo.146.

2 Judicium ceptũ coram vno ex ordinarijs parem iurisditionem habentibus nõ potest coram alio finiri nisi dato impedimento primi.in.c.prudentiam.nu.11.de offi.dele.fo.84.

1 Judicia ecclesiastica sunt regẽda scđm canones etiã q̄ agitẽtur coraz iudice seculari nam tũc decidũtur scđm canones licet scđm eos nõ tractẽtur ⁊ quare.in.c.canonũ.nu.3.de cõstitu.fo.15.

2 Judiciũ vniuersale ⁊ ꝑticulare qđ sit.i.c.ɔq̃rẽte.nu.3.de offi.ordi.f.121.

7 Judiciũ dz finiri vbi ẽ icboatũ ⁊ qñ.i.c.postulasti.nu.2.de homi.f.102.

¶ Corse.doc.excellẽtissimus.do tibi pulchras limitationes ad.l.vbi ceptũ.ff.de iudi.quã allegat Abb.in.d.c.postulasti.vbi supra et primo limita eũ scđm eũdẽ.in.c.postulasti.vbi dicit p illũ tex.ex quo ibi ceptum fuit iudiciũ corã ecclesiastico ⁊ finitũ corã laico q̄.d.l.vbi ceptũ.hz locũ qñ corã primo iudice ɔtrouersia põt habere finẽ.alr secus:nã i casu.d.c.postulasti.cõtinebat̃ excõ.⁊ sic nõ poterat finiri iudiciũ per ecclesiasticum iudicẽ:⁊ fuit recursum ad secularem iudicem.Scđo limita regulã ẜm Bal.i.l.imperialẽ.§.preterea.de ꝓhi.alie.feu.per Fede.vbi dicit q̄.d.l.vbi ceptũ.nõ habet locũ vbi agit̃ de preiudicio alterius iurisditionis nã si vasall⁹ litigat sup feudo ⁊ nõ recurrit ad dñm feudi sed vadit ad aliũ:tunc dñs feudi potest mandare sub pena q̄ amplius non cõpareat corã eo.⁊ subdit q̄ Jo.mo.in.c.accusatus.de here.lib.vi.dixit hic.Tertio limita p id qđ voluit Bar.in.l.sepulchri.ff.de sepul.vio.vbi q̃rit formata est inq̃sitio ɔ̃ aliquẽ in marchia ille absentat se ⁊ vadit ad ducatũ dux icipit inquirere cõtra eũ ⁊ dixit q̄ iudiciũ est ceptũ:⁊ sic nõ potest amplius inchoari.dicit ibi Bar.q̄ regula.d.l.vbi ceptũ.non potest allegari p eũ ⁊ dicit sepenumero consuluisse super hoc.Quarto adduco illud quod dicunt doc.in.c.cum plures.de offi.delega.lib.vi.q̄.d.l.vbi ceptũ.habet locũ respectu persone ⁊ non respectu loci nã si commissa sit causa mihi ⁊ incepi iudiciũ in isto loco postea cõmittit̃ duob⁹ alijs qui potuerunt finire in loco vbi voluerunt: et non obstat.d.l.vbi ceptum.quia vt dixi habet locum respectu persone ⁊ non respectu loci Quinto adduco q̄ voluit doc.in.c.vt debitus.de appel.vbi dicunt iudiciũ principali est inceptũ ab vno iudice principale appellat̃ ab vno articulo ad aliquẽ iudicem potest ꝓsequi ⁊ decidi ille articulus coram eo et sic nõ habet locum.d.l.vbi ceptum.Sexto adduco tibi Bald.in aut.

sed nouo

6 Juramentū de nō alienādo intelligitur de alienatione illicita.in.c.tua nos.nu.3.et.5.de eccle.edifi.fo.229.
Juramētū operat vim clausule si non valet qđ ago vt ago ꝛc.ibi.nu.4.
Juramētum debet intelligi vt aliquid operetur.ibidem.
Jurās permanere in aliquo loco potest iuramēto nō obstāte se absentare ex necessitate vel vtilitate illius loci.ibidem.nu.5.
Juramētum de nō alienādo nō extenditur ad alienationē modice rei idem credo in prohibito alienare.ibidem.nu.9.
Jurās nō alienare vel pignorare bona ecclesie sue potest fructus possessionum vendere vsq ad.xx.annos.ibidem.nu.11.
7 Juramētum obediētie prestitū alicui intelligit ꝙ obediet in his q̄ spectāt ad officiū illius qui recipit tale iuramentum.in.c.sup quibusdam.nu.5.de verbo.signi.fo.187.
1 Juramētum calūnie exigit in spiritualib⁹.in.c.dudum.el.ij.nume.30.de elec.fo.178.
6 Juramentum calumnie nō potest per ꝯsuetudinem tolli in.c.constitutus.nu.4.de fideiusso.fo.98.
4 Juramētum malitiose toties est prestādum quoties visum fuerit iudici.in.c.presentium.nu.11.de testi.fo.63.
Jurans se malitiose nō opponere si deficit in ꝓbationibus an excuset ab expensis.ibidem.nu.13.
2 Juramētum metu prestitum an liget.in.c.cum dilectus.nu.10.qđ metus causa.fo.153.
7 Jurās nō accusare aliquē repellitur ab accusatione si ipsum accusauerit.in.c.veniēs.nu.1.et.15.de accusa.fo.56.
7 Juramētum nō est exigēdum a reo in causa clādestini matrimonij etiā actore nō probāte tamē distinguēdum est.in.c.quod nobis.nu.2.de clādesti.desponsa.fo.16.
4 Juramentum an extēdatur ad actus futuros.in.c.clericus.nu.1.de iureiurando.fo.166.
Juramētum est stricti iuris ꝛ stricte interpretatur propter periculum anime.ibi.nu.2.
Juramētum nō extēditur ad alia ex cōuētione partiū quā ad ea super que fuit interpositum.ibidem.nu.3.
4 Juramēti exceptio est exceptio litis finite.in.c.si Christus.nume.2.de iureiuran.fo.153.
Ad iuramēti substātiā non est de necessitate verbum iuro sed satis est ꝙ interponat deum implicite vel explicite.ibidem.nu.3.
Jurare per crucē per euāgelium p angelum ꝛ p salutē principis an sit licitum.ibidem.nu.6.
3 Juramētum calūnie non excusat victum a ꝯdēnatione expensaꝝ.in.c.finem.nu.21.de dolo ꝛ contu.fo.201.
3 Juramētuꝫ nō ligat quādo quis iurauit nolle aliquid facere qđ est bonum.in.c.nouit ille.nu.40.de iudi.fo.35.
1 Jurās obseruare fidelitatem alicui tanquā imperatori si declaratur ꝙ non est imperator non tenetur iuramētum obseruare.in.c.venerabilē.nu.2.17.et.25.de elec.fo.155.
7 Juramentū quatenus venit in degradatione iuris cōis vel iuris alterius est stricte interpretādū.in.c.in nostra.nu.4.de iniur.fo.153.
6 Juramētum quod prestāt prelati de nō alienādo bona ecclesie an extēdatur ad bona omnium ecclesiarum sue diocesis.in.c.tua nos.nu.15.de eccle.edifi.fo.224.
Juramētum debet stricte intelligi.ibidem.
3 Juramētū calūnie qn̄ defertur an possit peti terminus ad deliberādū.in.c.cum causam.nu.6.de iura.calū.fo.128.
Juramētum calūnie vtrum prestetur ab excōicato.ibidem.nu.9.
Juramētū calūnie prestatur a tutore ꝛ curatore ꝛ patre quādo est legitimus administrator.ibidem.nu.10.
Juramētum calūnie prestatur per illum qui respōdet ad interrogatoria.ibidem.nu.17.fo.129.
Juramētum calūnie si est prestitum sup tota causa an sit amplius prestandum de nouo.ibidem.
6 Juramētū cōfirmatorium ꝯtractus alias ꝓhibiti vel permissi nullam producit actionē sed agitur vigore ꝯtractus ꝛ actione descēdēte ex eo.in.c.cum venissent.nu.25.de insti.fo.54.
Juramētū appositū sup aliquo ꝯctu nō facit mutare forū sed accumulare forū foro ꝛ est in optione actoris corā quo iudice velit agere.ibidē.
Juramētū obligationis inductoriū positum super obligatione naturali precedente producit actionem scđm vtrūq ius.ibidem.nu.26.
6 Juramētū de nō infeudādo de nouo nō extēdit qn̄ plat⁹ vult itegrare vasallū in mēsura deceptā.in.c.per tuas.nu.1.et.3.de donatio.fo.104.
3 Juramētū in litē ꝓcedit qn̄ dolose restituit res vel qn̄ dolo nō possidet et pōt excedere valorem rei.in.c.fi.§.in alijs.nu.26.vt lite nō ꝯte.fo.119.
6 Juramentum non ligat iurantem in preiudicium ecclesie.in.c.grauis.nume.3.de censi.fo.202.
2 Juramentum etiam temerarium est obligatorium.Anto.in.c.ij.numero.6.de renun.fo.21.
Juramētum trāsactio ꝛ rescriptum nō extendūtur ad incogitata ꝛ ad postea superuenientia.ibidem.nu.7.et.9.
4 Ex iuramento super vsuris soluendis prestita obligatio saltem secundaria acquiritur parti suscipiēti.in.c.i.nu.1.de iureiuran.fo.126.
Ex iuramēto puro oꝛit parti suscipiēti obligatio saltē natural.ibi.n.2.
Juramētū cōtinēs turpitudinē ex parte suscipiētis tantum est obligatorium.ibidem.nu.3.
Jurans alia absolutione nō indiget si ille in cuius fauorē iuratur obligationem remittit.ibidem.nu.4.
Juramētum vbi validat contractum sublato iuramento non ꝓpterea rescinditur contractus.ibidem.nu.12.fo.128.
4 Judex ex officio suo potest occurrere peccato futuro.in.c.j.nume.5.de iureiuran.fo.127.
7 Juramētum in supplemētum semiplene probationis non defertur in causis preiudicialibus vel grauissimi preiudicij.in.c.cum causa.nu.7.de rapto.fo.108.
7 Juramētum nō est fortius vinculum voto vnde nō valet iuramentum contra votum.in.c.rursus.nu.3.qui cle.vel vo.fo.22.
6 Juramētum quod prestatur a singulis ligat ipsos singulariter ꝯtrauenientes nō aūt collegialiter.in.c.j.nuꝫ.7.de his q̄ fi.a ma.par.ca.fo.70.
Juramentū tendēs ꝯtra vtilitatem ecclesie nō est seruādum imo dicit potius periurium.ibidem.nu.9.
Juramētū temerariū quos effectus producat.ibidē.nu.10.et.7.
7 Juramentum de nō repetēdis vsuris non efficit quin vsurarius possit compelli ipsas restituere.in.c.tuas.nu.1.de vsur.fo.114.
Juramētum de nō repetendis vsuris non inducit liberā remissionem vsurarum.ibidem.nu.2.
Jurans nō repetere vsuras potest absolui a iuramēto ꝛ ipsas postea repetere.ibidem.nu.5.
3 Juramentū calūnie prestatur per generales administratores notitiaꝫ habētes de causa ꝛ tunc iurant in animā propriam alias in animā dñi.in.c.in pertractandis.nu.1.2.et.4.de iura.calū.fo.126.
7 Juramētū a reo exigi potest in causa matrimoniali etiā si actor nihil probauerit.in.c.attestationes.nu.11.de desponsa.impu.fo.15.
4 Juramentum non defertur reo quādo actor nil probauit.in.c.iuramētum.§.sane.nu.1.de iureiuran.fo.168.
An semper recurrendum sit ad iuramētum dato aliquo gradu probationis.ibidem.nu.8.
Juramentum cui sit deferēdum in defectum scꝫ an actori an reo.ibidē.numero.9.fo.169.
Juramētum an sit deferēdū qn̄ actor plene probauit ꝛ reus semiplene ꝛ cui sit deferendum.ibidem.nu.10.
Juramētuꝫ istud vt deferatur an pars petere debeat.ibi.nu.15.fo.170.
6 Juramētū nō est deferēdū illi ꝯtra quē presumit de trāsgressione.in.c.clericos.nu.2.de coha.cleri.ꝛ mu.fo.11.
4 Juramēto alicuius stādum est in dependentibus a ꝯsciētia sua.in.c.ꝓsentium.nu.3.de testi.fo.6.
6 Juramētū nō est prestandū quando timetur de contrauentione.in.c.ex parte.nu.2.de cle.non resi.fo.21.
Juramētum debet verificari in casu vero ꝛ non ficto.ibi.nu.3.
Juramentum regulatur secundum naturam actus vbi interponitur.ibidem.numero.4.
Juramētum extēditur ad cōnexa non ad extranea.ibidem.
3 Juramētū calūnie nō dꝫ nec pōt ꝓstari a clerico sine licētia superioris et potest per clericū alteri cōmitti.in.c.i.nu.1.et.16.de iura.calū.fo.122.
Juramētū calūnie ꝓstat post litis ꝯtestationē ꝛ aliqn̄ an̄.ibi.nume.4.
Juramētū calūnie si nō est prestitū non vitiatur processus.ibidem.
Juramētum calūnie quid debet ꝯtinere.ibi.nu.10.
Juramētum nūquā debet ab aliquo peti qn̄ verisimiliter dubitatur de transgressione.ibidem.
Juramētū calūnie an prestet in causis criminalibus.ibi.nu.12.
Juramētū calūnie prestatur qn̄ redarguit instr̄m de falso.ibi.
Juramētum calūnie in quibus casibus subeatur.ibi.nu.13.
Juramētū calūnie prestatur etiam in causis modicis.ibi.nu.14.
4 Juramētum cōtra iuramētum an valeat.in.c.intellecto.numero.8.de iureiuran.fo.164.
Jurans non alienare si locauit per centum annos an efficiatur periurus.ibi.nu.10.
5 Juramentū nō pōt prestari a clericis sine licētia sui superioris.in.c.significasti.nu.8.de foro cōpe.fo.85.
4 Juramētum quid sit:quid sacramētū:ꝛ quid iusiurandum.in rubri.nume.1.de iureiuran.fo.126.
Super quo est iurandum.ibi.nume.2.
7 Juramētū nō inualidat actum spiritualem superuenientem.in.d.c.de illis.nu.3.de sponsa.fo.3.
3 Juramētū calūnie an prestetur in causis spiritualib⁹ vel annexis.in.c.ij.nu.1.4.et.5.de iura.calū.fo.125.
Juramētū calūnie qđ differat a iuramēto de vitate dicēda.ibi.nu.10.
Juramentū calūnie est iterū prestādum qn̄ dicitur melius cognoscere veritatem licet semel sit prestitum.ibi.nu.11.
Per iuramētum de veritate dicēda nō ridetur per verbum credo secus in iuramento de calum.ibidem.nu.10.et.12.fo.124.
4 Juramentum non est seruandum quando sine interitu salutis eterne vel corporalis

Jus ciuile

6 Jus eligendi habentes si non eligunt infra sex menses vel tres hodie transfertur ius eligendi in proximum superiorem.in.c.dilectus filius. nu.2.de concess.preben. fo.62.

2 Jus portandi insignia extra provinciam potest habere quis ex privilegio vel consuetudine.in.c.ad honorem.nu.7.de au.⁊ vsu pal.fo.8.

5 Jus decimādi prescribitur in aliena parochia spacio quadraginta annorum.in.c.ad aures.nu.1.de prescrip. fo.25.
Jura spiritualia nō possunt possideri per laicum etiam per tm̄ tp̄s de cuius initio non est memoria in contrarium. ibi.nu.2.

5 Jus pōt alicui cōpetere vt nō vendant victualia in alio loco nisi in suo vel vt nō coquat panis vel nō molet granū in alio furno vel molēdino: ⁊ hoc q̄ volētes alibi exercere fuerūt prohibiti ⁊ prohibitioni acquieverunt per tempus longū.in.c.significāte.nu.1.de appel.fo.136.

3 Jus canonicum servatur vbiq̄ in his que concernūt animam. in.c.sepe.nu.4.de resti.spo.fo.191.

4 Jus qđ procedit limitative ad regulas iuris potest extendi data paritate rationis.in.c.iuravit.nu.3.de proba.fo.10.

7 Jus canonicū hz depēdētiam a iure divino in multis ⁊ in multis a iure civili.in.c.qualiter ⁊ q̄n.el.ij.nu.3.de accusa.fo.64.

2 **Jura** personalia non possunt ad alios transferri.in.c.ij. nu.2. de auc.⁊ vsu.pal.fo.7.

6 Jura episcopalia petens censetur petere tam ea que competunt de iure communi q̄ ea que de iure speciali.in.c.constitutus.nume.24.de religi.domi. fo.189.

2 Jura episcopalia possunt prescribi per inferiorem prelatum. in.c. conquerente.nu.8.de offi.ordi. fo.121.

6 Jura episcopalia vel parochialia possunt cum titulo prescribi. in.c.cū sint.nu.8.de deci.fo.142.

5 Jura ⁊ bona spectantia ad papam possunt prescribi etiam per ecclesiā inferiorem sed eius suprema potestas nō prescribitur. in.c. si diligenti. nu.11.de prescrip.fo.39.

6 Jurium correctionem non debēt inducere intellectus subauditi ⁊ suppleti.in repe.c.cū esses.nu.13.de testa.fo.117.

6 Jura episcopalia possunt p̄scribi in aliqua ecclesia posita in aliena diocesi sine cū titulo sive sine per tm̄ tp̄s de cuius initio nō est memoria. in c.super eo.nu.6.de parochijs.fo.142.

6 Jura loquentia de electione non habent locum in postulatione. in.c. q: ingredientibus.nu.4.de testa. fo.111.

2 Jura personalia non transferūtur etiam per contractum commodati. Anto.in.c.ad hoc.nu.1.de auto.⁊ vsu pal.fo.20.

5 Jura reservata imperatori in signum supreme potestatis prescribunt tanto tempore de cuius initio non sit memoria.in.c.cum nobis.nu.3. de prescrip.fo.32.

5 Jura episcopalia que sint prescriptibilia.in.c.cum ex officij.numero.6. de prescrip. fo.37.

6 Jura episcopalia possunt prescribi contra ep̄m.in.c. cum venerabilis. nu.5.de censi. fo.105.

2 Jura sunt cōsiderāda scđm sensum qui cadit in intellectu periti ⁊ subtiliter intuētis.in.c.inter corporalia.nu.14.de transla.epi. fo.4.

6 Jura spiritualia an ⁊ quo casu an transeant cū vniversitate si ipsa vniversitas alienetur in qua ↄtinebātur dicta iura spiritualia.in.c. ad questiones.nu.6.de rerum permu. fo.90.

5 Jura ⁊ etiam regule possunt limitari per solam rationem naturalem. in.c.vt debitus.nu.36.de appel.fo.128.

6 Jura episcopalia pn̄t acquiri per inferiorem prelatum forte per p̄scriptionem.in.c.j.nu.3.de reb.ecc.alie. fo.73.

5 Jura licite deducūtur in argumētū ⁊ hoc q̄n aperte nō probat intentū allegātis.in.c.scđo requiris.nu.4.de appel.fo.110.

6 Jura sp̄ualia ⁊ ecclesiastica pn̄t vēdicari rei vēdicatione vtili nā directa datur vero dn̄o.in.c.cum venerabilis.nu.2.de religi.domi. fo.186.

5 Jura episcopalia possunt pleno iure prescribi sed nō illa que sunt ordinis.in.c.auditis.nu.4.⁊.23.de prescrip. fo.34.
Jus excōicandi vel visitādi potest esse apud plures insolidum et locus est preoccupationi.ibi.nu.14.⁊.17.

3 **Jurisditionem** contentiosam in p̄sonas dūtaxat obtinētes eam in tota diocesi etiā extra loca propria exercere pn̄t secus si habent iurisditionem in territorio limitatam iurisditionem vero penitētialem etiam extra territoriū dicere pn̄t.in.c.cum contingat.nu.33.ver.vij.conclu.de fo.compe.fo.18.⁊ in repe.c.si quis contra clericum.nu.54.eo.ti.fo.60.

1 Jurisditio ex q̄bus actibus perpetuet.in.c.q̄m ab̄t.nu.5.de rescri.f.57.

2 Jurisditio delegata nō perpetuatur per subdelegationem. in.c. pastoralis.nu.3.de offi.deleg. fo.93.

6 Jurisditio data a lege dicitur ordinaria.in.c.in singulis. nu.3. de statu mona.fo.182.
Jurisditio delegata cēset illa q̄ dat per ista verba vice nostra.ibi.nu.7.

3 Jurisditio si dat alicui respectu certe qualitatis evanescit pro tūc si negatur illa qualitas.in.c.si clericus.nu.6.8.9.de fo.compe.fo.60.

3 Jurisditio non perpetuatur ex actu nullo que perpetuatur ex citatione.in.c.significaverunt.nu.17.de iud. fo.47.

6 Jurisditio in genere an cēseat ad vnū ptinere p exercitiū vnius actus vel articuli in iurisditione.in.c.j.nu.3.⁊.5.de religi.domi.fo.184.

2 Jurisditio prorogata in aliquem constitutum in dignitate an transeat in successorē illo remoto a dignitate.in.c.novit.nu.6.de offi.leg. fo.108.

2 Jurisditio si fuerit prescripta intātū est penes prescribētem inquātum ipse est solicitus in ea exercenda alias potest ordinarius supplere. in.c. irrefragabili.nu.1.⁊.2.de offi.ordi.fo.119.

3 Jurisditio delegata vtrū duret post absolutionem ab instantia iudicij. in.c.examinata.nu.22.de iud.fo.40.

6 Jurisditionis quasi possessio iniuste habita nō causat actū validū. in.c. cum dilectus.nu.4.⁊.5.de religi.domi.fo.187.

5 Jurisditio iudicis a quo non suspendit in his que tendūt in faciliorem exitum appellationis.in.c.qua fronte.nu.16.de appel.fo.102.

2 Jurisditionem ordinariam dant lex princeps et consuetudo. in.c. duo simul.nu.2.de offi.ordi.fo.116.

5 Jurisditio vicarij est suspensa suspenso vel excōicato episcopo.in.c. dilecti filij.el.ij.nu.3.de appel.fo.135.

3 Jurisditio episcopalis etiam cum territorio potest prescribi.in.c.j.nu. 10.vt lit.pen.fo.216.

7 Jurisditio temporalium causarum spectat ad regem in regno suo. in c.causam.nu.3.qui fi.sint legi.fo.39.

3 Jurisditionem prorogātes an teneātur stare sentētie late a tali iudice. in.c.significasti.nu.22.de fo.compe.fo.88.

2 Jurisditio delegata durat tanto tp̄e quanto durat actio ante sententiā nisi cōtrario rescripto sit sublata.in.c.querēti.nu.7.de offi.dele.fo.90.

2 Jurisditio episcopalis an possit acquiri per alium circa ep̄m in aliena diocesi ⁊ posito qđ sic an sit totaliter acquisita an vero sit locus preventioni.in.c.pastoralis.nu.7.de offi.ordi.fo.114.
Et vide in.c.irrefragabili.in nota. eo.ti.

2 Jurisditio tam ordinaria q̄ delegata perpetuatur per litis cōtestationē ⁊ p citationē in delegatis.in.c.relatū.nu.1.2.⁊.4.de offi.dele. fo.112.
Jurisditio in dubio presumit ↄcessa ordinaria nō delegata. ibi.nu.5.

3 Jurisditio ꝓrogat p actū aliū citra litis cōte.in.c.j.nu.18.de iudi.fo.5.

3 Jurisditio non potest prorogari ad aliam iurisditionis speciem omnino separatam.in.c.si diligenti.nu.30.de fo.compe. fo.75.

3 Jurisditio ordinaria confertur per legem.in.c. ceterum quia. nume.2. de iudi. fo.18.
Jurisditio concessa alicui respectu certe rei durat quantum ille vult ⁊ potest. ibi.nu.5.
Jurisditio devolvitur ad ordinarium quando ille qui primo habebat non potest vel non vult vti. ibi.
Jurisditio potest prescribi.ibi.
Jurisditio dn̄i super feudo non potest prorogari a vasallo sine licentia domini. ibi.nu.9.
Jurisditio si fuerit alicui interdicta adhuc valent acta facta nisi talis iurisditio sit alteri tributa. ibi.nu.10.
Jurisditio devolvit ad alium proximū superiorem si ille qui eam habebat erat negligens.ibi.nu. 12.
Jurisditio data pluribus intelligitur data non omnibus insolidū: sed omnibus simul.ibi.nu.15.

6 Jurisditio tota an cēseatur prescripta per prescriptionem vnius actus iurisditionis.in.c.dilectus.nu.19.de capel.mona.fo.188.

7 Jurisditio ordinaria nō extinguit per mortē illius q dat secus iurisditio delegata.in.c.ad abolēdam.nu.15.de here.fo.91.

6 Jurisditio volūtaria potest exerceri in extraneos cōsentientes. in.c. sicut te.nu.14.et.13.ne cle.vel mona.fo.240.

3 Jurisditionem fori penitētialis dūtaxat obtinentes excōicationem in parochianos etiā indeterminate proferre nequeūt: in habentibus vero iurisditionem etiam si ep̄o inferiores existāt aliud est sentiendum. in.c. cū contingat.nu.33.ver.vj.cōclu.de foro compe.fo.81. et in repe. si quis contra clericum.nu.54.eo.ti.fo.60.

3 Jurisditio data alicui p primas literas tollitur per secūdas ipso facto. in.c.ij.nu.4.de do.⁊ contu. fo.195.

2 Jurisditio delegata perpetuatur per citationem.in.c.fin. nu.1 .⁊ nu.5. de offi.lega.fo.106.⁊ nu.10. fo.110.

2 Jurisditio pluribus simpliciter delegata expirat mortuo vno ex delegatis.in.c.vno delegatorum.nu.1.de offi.deleg.fo.104.

2 Jurisditio perpetuatur etiā per simplicem cōmissionem citationis: licet non pervenit ad citādum.in.c.fi.nu.11.de offi.leg.fo.110.

5 Jurisditio delegata pōt pervenire per ordinarium anteq̄ litere delegationis presententur.in.c.vt debitus.nu.4.⁊.21.de appel.fo.126.

2 Jurisditio potest esse penes aliquem absq̄ exercitio.in.c.volētes.nu.1. de offi.lega.fo.105.

2 Jurisditio vsq̄ ad certum tempus data finito tempore an expiret. in c.de causis.nu.1.9.de offi.dele.fo.72.
Jurisditio delegata potest per partes prorogari.ibi.nu.2.

5 Jurisditio prorogata est eiusdem nature cuius erat prima.in.c.prudētiam.nu.4.de mut.peti.fo.103.
Jurisditio potest acquiri ex cōsuetudine. in.c.ex parte decani.nu.2. de rescrip. fo.68.

☞ Corse.doctor excellentissimus.Hoc idem tenet Host. ibi allegat.c. cōtingit.de arbi.qꝛ assessor nō iudicat nec hꝫ iurisditionē: vt in.l.j. de offi. asses.nec hꝫ aliquā potestatem nisi officiū consulendi nec pōt sibi committi facultas dictandi sniam in spiritualibus.qđ dictum Host.sequūtur do.Anto.ꝛ do.Abb.ibi.ꝛ sequitur Bal. qui dicit qđ assessor hꝫ potius ꝯsulere ꝙ iudicare:vt in.l.metū.§.ꝛ licet.ff.quod met.cau. qꝛ assessor hꝫ assistere ꝛ consulere nō pronuntiare nisi sit interlocutoria iuris: puta talis libellus est ineptus pro certo videtur ꝙ nō sit vera doctrina scdm do.meum do Barb.in.d.c.decernimus. licet hodierni ep̄i communiter habuerint assessores laicos versutos et teneant vicarium qui sepenumero est vnum pecus ꝛ literas ignorat ꝛ illi assessores laici quo ad effectum iudicant.Et mouetur his rōnibus qđ laicus nō possit esse assessor episcopi primo ex text.d.c.decernimus.vbi dicitur qđ nō pōt laicus tractare causas ecclesie cōiuncto.c.tua.de his que fi.a prela. cū glo. sua vbi sm eum videtur casus contra cōem opi.Scđo adducit tex.in.c. in nona.xvj.q.vij.dicit qđ laici non possunt tractare negotia ecclesiastica.Tertio ꝙ prelati nō possunt disponere causas ecclesiasticas iudicio laicorū.Quarto si aliter diceremus sequeretur qđ istud verbū tractare apponeretur superfluo in.d.c.decernimus. Quinto qđ laici cōmuniter sunt ignari circa causas ecclesiasticas vel melius:prelati sunt ignari circa causas decidendas et constituūt laicos assessores quoꝝ consilia decidunt causas cōtra dispositionem.d.c. decernimus. ꝛ posito ꝙ cōis opi. esset vera tamen ꝓcedet qñ non essent clerici sufficientes ad consulendum.ar.d.c.relatum.ne cle.vel mona. Sed melius arg.in.c. inter quatuor.de relig.do.Judicio meo iste rationes non militant nec stringunt: qꝛ ex quo assessor non iudicat nec exercet aliquā iurisditionē: sed tantū cōsuluit qđ hec iura nō ꝓhent cū a peritioribus habendū sit cōsiliū per tex.celebrē in.l.si alia.C.ne inge.ꝛ ma.in ver.si tractatū cū peritioribus habuisses facile cognosceres:nec ob.d.c.decernimus. qꝛ consulēdo proprie quis non dꝛ iudicare ꝛ tractare:prout capit in.d.c.decernimus. qꝛ illud verbū ibi positū hꝫ importare actum iudicij ad hoc vt ille tex. cōgruat rubro.arg.l.imperatores.ff.de in di.adie.ꝛ gl.in.c. tibi qui. de rescrip.lib.vj.ꝛ in.c.cum monasteriū.de elec.ꝛ in.c.bone memorie.de consti.vel.vel inntl.ꝛ in.c.si super gratia.de offi. delega.lib.vj. et in cle.j. de offi.delega.Et adde qđ si reperiatur scriptū ꝙ episcopus cōstituit laicum vicarium suum impropriabuntur verba ꝛ intelligetur de assessore per.l.pater seuerinam.§.conditionum verba.ff.de condi. et demonstra. l.et puto.ff.fami.hercis.l.proculus.ff.de vsufruc.c.constitutus. coniuncta glo.de religi.domi.ita concludit Bald.in.c.decernimus.de iudi. qđ non placet domino meo ibi quia interpretatio cadit super re dubia: vt in.c.cum contingat.de rescrip.ꝛ in.l.ij.C.de legi. sed in casu nostro nulla est dubitatio ergo cessat interpretatio:vt in.l.ille aut ille.§.cū in verbis.ff.de lega.iij. Item quia interpretatio fit contra proferentem:vt in l.veteribus.C.de pactis.nec obst.d.§.conditionum.quia concurrebant verba ꝛ mens in genere ꝛ fauor vltime voluntatis sed iudicio meo magis placet dictum Bald. quia semper debemus capere intellectum vt res potius valeat ꝙ pereat.l.quoties.ff. de rebus dubijs.c. abbate. de verbo.sig.cū simi.nec obst.l.veteribus.qꝛ illa.l.loquitur in cōtractibus seu in materia preiudiciali sed in creatione vicarij seu assessoris fauorabilis ꝛ nemini preiudicialis nec est verisimile qđ ep̄s ignoret laicum non posse esse vicariū vnde debemus mentem suam coniecturare in saniorem partem et impropriare ne actus remaneat inualidus:per.d.§. conditionum verba.cum alijs iuribus preallegatis.

1 Laicus etiam ex consuetudine nō habet ius eligendi: qꝛ est quid spiritualē.in.c.querelam.nu.6.de elec.fo.143.
Laicus an prescribat ius patronatus.ibi.nu.9.
Laicus nō potest nec possidere nec prescribere ius patronatus. ibi.
3 Laicus nō potest excipere contra clericum qui vult testificari coraꝫ eo. in.c.at si clerici.nu.21.de iudi.fo.13.
1 Laicus nō pōt esse vicarius.in.c.cū causam.nu.9.de elec.fo.147.
7 Laici siue inimici nō possunt accusare clericos criminaliter etiam si de crimine sint infamati.in.c.cū p mānconella.nu.2.5.6.de accu.fo.54.
7 Laicus an possit relinquere aliqd ecclesie cū onere vt dicātur singulis mēsibus tot misse vel hmōi.in.c.qm̄.el.ꝑ.nu.2.ne prela.vi.su.fo.83.
3 Laici nullo modo possunt tractare negotia ecclesiastica.l.c.ij.nu.1.3.4.5.7.9.10.et.19.de iudi. fo.8.
Laicus nō potest excōicare nisi ex permissu solius pape.ibi.nu.5.
Laicus non potest esse vicarius epi.nu.9.ꝛ.12.
Laicus an possit esse notarius in causis ecclesiasticis.ibi.nu.14.fo.9.
Laicus an possit predicare. ibi.
Laici possunt in necessitatibus baptizare et confessionem audire. ibi. nume.19.
7 Laicus efficitur de foro ecclesie propter adulterium. in.c.j.nume.6. de coniu. lepro.fo.25.
3 Laici vsurpantes bona ecclesie puniuntur per iudicem ecclesiasticum. in.c.conquestus.nu.1.de fo.compe.fo.83.
3 Laicus hꝫ iurisditionē in clericos quādo hꝫ iurisditionē respectu certe cause que viget in clericis.in.c.ceterum.nu.6.de iudi. fo.9.
1 Laici neqꝫ prescriptione neqꝫ consuetudine acquirunt spiritualia.in.c. fi.nu.15.de consue. fo.106.
6 Laici valde honeste possunt appellari religiosi.in.c.abolende.nu.4. de sepult.fo.139.
6 Laicus nō pōt prescribere res spirituales: qꝛ eas non pōt possidere. in c.cum apostolica.nu.12.de his que fi.a prela.fo.70.
Laicus nō acquirit titulū rei ecclesiastice etiam qꝫ eam detinuerit tāto tempore de quo non extat memoria in contrarium.ibi.
6 Laici nō possunt disponere etiā super rebus tpalibus ecclesie nec super spiritualibus ꝛ annexis.in.c.fi.nu.4.5.de reb.eccle.alie. fo.78.
Laici possunt statuere in ampliādis vel restringēdis pōpis exequialibus dūmodo nō concernant animas defunctoꝝ puta qꝫ nō celebrētur nisi tot misse quo casu credo qꝫ nō possint statuere. ibi.nu.6.
5 Laici non pñt prescribere ius decimandi: qꝛ cū sit quid spūale non possunt illud possidere.in.c.causam.nu.1.de prescrip.fo.26.
Laici conuersi qui possunt dici religiosi possunt spiritualia prescribere: qꝛ non sunt simpliciter laici.ibi.nu.5.
2 Laicus est incapax vniuersalis administrationis bonoꝝ ecclesie. Ant. in.c.ij.nu.2.8.de eta.ꝛ quali. fo.42.
7 Laicus ex permissu pape pōt excōicare sed nō ex permissu episcopi. in c.canonica.nu.3.de sen.excom. fo.179.
6 Laicus potest esse procurator ecclesie sed nō generalis economus. in.c. sacerdotibus.nu.5.ne cle.vel mona.fo.237.
3 Laicus an hꝫ iurisditionem in clericos ratione feudi etiā in eos manus iniciendo.in.c.verum.nu.23.de fo.compe.fo.66.
3 Laicus nō potest laicū conuenire in foro ecclesiastico nisi in defectū iustitie vel ex consuetudine.in.c.lꝫ ex suscepto.nu.1.de fo.cōpe.fo. 70.
3 Laici conueniūtur coram papa vel eius delegato quando sunt de terris subiectis pape: vel qꝛ inuadūt res ecclesiasticas vel ex cōsuetudine vel qꝛ laicus nō excepit.in.c.ij.nu.46.de ord.cog. fo.147.
3 Laicus nō pōt prescribere possessiones audiendi nec aias absoluendi ꝛ similia.in.c.olim inter.nu.18.de resti.spo.fo.190.
6 Laicus nō pōt pignorare decimas quas detinet siue sine titulo siue cū titulo nisi isto vltimo casu pignoret clericis et cum consensu diocesani. in.c.interdicimus.nu.1.2.3.4.de decimis. fo.155.
7 Laicus patronus non potest clericū criminaliter accusare secus ciuiliter.in.c.cum p manconella.nu.6.de accu. fo.54.
Et in.c.illa.nu.5.7. eo.ti.
Laicus accusat clericum criminaliter si vult aut suam aut suorum iniuriam prosequi.ibi.
Laici an indistincte vnus accuset alium. ibi.nu.12.
6 Latro nocturnus ꝛ depopulator agrorum qui sint.in.c.inter alia. nu.5. de immu.eccle.ꝛ cemi.fo.227.

5 **Laudum** latum contra formam iuris vel cōpromissi etiam confirmatū per papam in forma cōi est nullū.in.c. examinata.nu.2.de confir.vti.vel inuti.fo.142.
2 Laudum latum contra vnum mandatur executioni contra eius heredem.in.c.ex parte.nu.2.de arbi. fo.176.
2 Laudum emologatum hꝫ executionem tam de iure ciuili qꝫ canonico. in.c.per tuas.nu.4.de arbi.fo.175.
Laudum etiam nullū potest per partes emologari. ibi.nu.5.
Laudum dicit emologari non solū per partiū subscriptionem sed etiā per aliam approbationem sine subscriptione. ibi.nu.9.
Laudum sequutū ex cōpromisso sine iuramēto tamē penali an possit tacite vel expresse emologari.ibi.nu.15.fo.106.
2 Laudum nō potest emologari anteqꝫ feratur.in.c. cum dilectus. nu.15. de arbi.fo.169.ꝛ nu.19.fo.174.
2 Laudum dolo arbitri datum an sit exequendum. in.c.ij. numero.9. de arbi.fo.167.
Laudum siue arbitrium iniquum debet per superiorem retractari infra.x.dies.ibi.nu.14.fo.168.
Laudum continens peccatum vel notorium iniquitatem an sit ipso iure nullum.ibi.
1 Laudum ipso iure nullū non reducitur ad arbitrium boni viri secus si est iniustū.in.c.causam que.nu.8.de elec.fo.128.
2 Laudum arbitroꝝ non dicitur ꝓpria sententia.in.c.irrefragabili.§.ceterum.nu.3.de offi.ordi. fo.119.
2 Laudum penale non emologatur taciturnitate decem dierū. in.c. dilecti filij.nu.17.de arbi. fo.170.

2 **Laudare** et seipsum cōmendare an et quādo sit licitū. Ant. in.c.nisi.§.verū.nu.22.de renū.fo.29.

5 **Lecture** plures vbicūqꝫ possunt elici ex vno textu illa est amplectenda que magis cōuenit rubrice vbi est positus ille textus.in.c.bone.nu.5.de confir.vti.vel inuti.fo.140.

5 **Legatus** qui non est de latere nō habet collationē beneficiorum.in.c.i.nu.3.de appel. fo.87.
6 Legatus de latere nō potest venire contra priuilegia cōcessa ecclesie. in c.pro illorum.nu.15.de preben.fo.33.
2 Legatus etiam de latere nō pōt epos transferre epatus vnire vel vnum diuidere.in.c.nisi specialis.nu.1.de offi.leg.fo.106.
Legatus de latere potest excommunicatum ob manuum iniectionem absoluere.ibi.
Legatus etiam de latere nil potest attentare contra canones vel generalem consuetudinem.ibi.nu.3.
Legatus nō potest causam cōmittere simpliciter ꝛ de plano ꝛc.ibi.
6 Legatus nō pōt venire cōtra statutū pape maxime in preiudiciū priuatarum personarū.in.c.autoritate.nu.2.de institu.fo.53.
2 Legatus natus dr ille qui statim qꝫ promotus est ad aliquā dignitatē est ipso iure legatus.in.c.i.nu.1.de offi.leg.fo.106.
Legatus pape cōcurrit cū quolibet ordinario in ꝓuincia sua ꝛ hꝫ potestatem conferre beneficia ad eoꝝ collationem spectantia. ibi.nu.2.
Legatus pape dicitur habere ordinariam potestatem.ibi. nu.3.
Legatus pape habet illam iurisditionem quam olim habebant procōsule. ibidem.
Legatus pape non potest ad se auocare causam motam seu mouēdam coram iudice competenti.ibi.nu.4.ꝛ.6.
Legatus non potest compellere appellantem ad papam litigare corā se.ibi.nu.6.
Legati de latere tantum habent iurisditionem in exēptos.ibi.nu.8.
Legati de latere qui dicantur.ibi.
7 Legati de latere dicuntur ex eo quia mittuntur de latere pape ex eo qꝫ semper assistant lateri pape.in.c.ad eminentiam. nume.1. de sententia excom. fo.169.
7 Legato vel cōmissario vel alteri asserēti se venire mandato superioris an credat si nō ostēdat cōmissionem.c.cū olim.nu.9.de priui.fo.140.
6 Legatus de latere pōt ecclesiam patronatam ecclesiastice conferre sine patroni licentia nisi in illa ecclesia habeat iuspatronatus laicus. in.c. transmisse.nu.9.de iurepatro.fo.202.
2 Legatoꝝ plures species et eorum autoritates.in.c.excōicatis. nu.1.2.ꝛ nu.3.de offi.lega. fo.109.
Legatus pape ad certam ꝓuinciam pōt vti insignijs legationis etiam dum est in itinere ad illam prouinciam.ibi.nu.4.
Legatus pape equiparatur proconsulibus.ibi.
Legatus an possit absoluere subditos extra prouinciam.ibi.nu.5.
3 Legatus pape non pōt alienare bona spectantia ad ecclesiam romanā etiam in terris subiectis ecclesie quo ad temporalia. in.c. cuꝫ venissent. nu.2.de eo qui mit.in pos.fo.214.
7 Legatus etiam de latere non dispensat contra conciliū.in.c.quod dilectio.nu.5.de consan.ꝛ affi.fo.32.
5 Legatus principis secularis potest esse etiam prelatus vel epus. in.c. cū parati.nu.3.de appel.fo.99.
Legatus pape est tanqꝫ papa. ibi.nu.7.
7 Legatus sedis apostolice an possit vti vestibus et insignijs pape. in.c. antiqua. nu.4. de priui. fo.143.
6 Legato pape debent subuenire etiam clerici in eius necessitatibus. in c.quia plerique.nu. .de immu.eccle.fo.231.
6 Legatus pape nō potest conferre beneficia nisi habeat ex indulgentia pape.in.c.dilecto.nu.4.de preben.fo.34.
Legatus pape nō pōt dispēsare cōtra cōsilia nec cōtra constitutionem pape nisi in casibus in quibus pōt epus.ibi.nu.5.
7 Legatus anteqꝫ ingrediatur ꝓuinciā nō pōt causas delegare: et idē in quolibet alio officiali.in.c.a nobis.nu.7.de sen.excō.fo.169.
2 Legatus de latere potest omnia dispensare que non sint expresse reseruata pape.in.c.fi.nu.4.de transac. fo.137.
Legatus in ꝓuincia est maior omnibus ordinarijs citra papam. ibi.

Legatus

6 Legatus apostolicus nec alius citra papam potest dispensare cōtra cō stitutionem concilij.in.c.non magno.nu.5.ne cle.vel mona.fo.237.
1 Legatus de latere potest dare prelatis exemptis licentiam transeundi ad alias dignitates.in.c.cum venerabilis.nu.3.de consue.fo.95.
1 Legatus de latere non potest cōmittere causam appellatione remota nec cōmittere causam simpliciter & de plano.in.c.j.nu.2.de rescri.f.42.
2 Legatus de latere potest conferre beneficium patronatum inuito patrono ecclesiastico secus si sit laicus vel laicus et clericus. in.c.dilectus. nu.2.4.5.de offi.leg. fo.108.
Legatus de latere concurrit in collatione beneficiorum cum quolibet ordinario prouincie. ibi.nu.2.
4 Legato cardinali vni non creditur in preiudicium tertij pape vero sic. in.c.cum a nobis.nu.1.de testi. fo.59.
6 Legati sedis aplice & eorum nūtij nō solū stãtes in loco destinato sz etiam transeuntes licite petūt procurationes ab oībus ecclesijs et monasterijs nō obstãte aliq̃ pscriptione.in.c.cū instãtia.nu.1.2.&.3.de censi.fo.203.
7 Legatus habet maiorem iurisditionem in prouincia q̃ habeat archiepiscopus.in.c.nostro.nu.4.de peni.& remis.fo.163.
Legatus potest adiri sine appellatione per quemlibet de prouincia.ibi.
2 Legatus nō potest se intromittere in causa alteri specialiter commissa nisi ex aliqua causa vrgentissima.in.c.j.&.ij.nu.1.&.2.de offi.leg.fo.106.
6 Legatus de latere non potest disponere circa ea que sibi specialiter papa reseruauit.in.c.tua nos.nu.20.de ec.edifi. fo.221.
Legatus de latere concurrit cum quolibet prelato prouincie sue:nō autem cum alio nisi quo ad bona posita in sua prouincia.ibi.
Legatus de latere remittit iuramentum prestitum inferiori prelato q sit de prouincia sua alias secus. ibi.
5 Legatus de latere non potest tollere appellationē. in.c. pastoralis. nume.7.de ap.fo.120.
7 Legatus apostolicus matrimoniales causas in sua prouincia audire potest et matrimonium separare in casibus a iure permissis.in.c.fin.nu.2. de coniu.seruo. fo.26.
Legatus in sua prouincia concurrit cum episcopo in his que pertinēt ad dignitatem episcopalem. ibi.nu.3.
3 Legatus de latere nō pōt cōmittere causam cognoscendā simpliciter & de plano ordine iudiciario nō seruato.i.c.dilecti filij.nu.5.de iudi.fo.21.
2 Legatus pluriū prouinciarum an possit reddere ius hominibus vnius prouincie in alia prouincia.in.c.nouit.nu.1.&.2.de offi.leg.fo.108.
Legatus vel alius iudex existens extra territoriū an possit exercere ea que sunt volūtarie vel cōtētiose iurisditionis in subditos. ibi.nu.3.&.5.
7 Legatus de latere an possit vnire beneficia posita in sua legatione licet in alterius diocesi.in.c.sicut vnire.nu.5.de exces.prela.fo.130.
5 Legat⁹ pape hz ordinariā iurisditionē & ideo pōt causam iure legationis sibi cōpetentē delegare.in.c.cū bertoldus.nu.6.de re iudi.fo.69.
2 Legatus an & quando possit statuere contra ius commune. Anto. in.c. fi.nu.2.de offi.archipresby.fo.70.
2 Legatus vnius prouincie non censetur reuocatus per aduentum alterius.in.c. volentes.nu.2.de offi.leg.fo.108.
2 Legatus de latere habet potestatem in exemptos et non alius nisi sibi specialiter papa cōcedat.in.c.qđ trāslationē.nu.10.de offi.leg.fo.107.
Legatus de latere an possit alienare illa que sunt de temporali dominio ecclesie.ibi.
6 Legatus pōt edere statuta in legatione sua preter iuris cōis dispositionē q̃ durat etiā finito tēpore legationis.in.c.j.nu.2.de locato. fo.26.
2 Legatus an possit extendere manū ad beneficia quorum collatio spectat ad aliquem de iure speciali.in.c.dilectus.nu.6.de offi.lega.fo.108.
☞ Corse.doc.excel. Tu dic q conclusio est qđ legatus de latere nō potest cōferre beneficiū patronale laicorum nisi sit ius patronale laicorum acquisitum pscriptione cōsuetudine & cōmodo possessionis sm Fede.de sc.cōsil.lxv.& sm Ant.de bu.& Abb.in.d.c.dilectus.de offi.le.lz Imo. teneat ibi ↄtriū.sed Mar.laudē.defendit Fede.& sequaces:qm subrogatum sapit naturā eius in cuius locū subrogat.§.fuerat.insti. de act. sz laicus q prescripsit ius presentandi cōtra epm subrogat loco epi: ergo cēset ius patronale ecclesie rōne originis:scđo mouet qm ius prescriptiōis est restringibile tāq̃ odiosum.no.in.c.si.de prescri.& in.l.fin.de edi. diui adri. tol.nec ob.c.cū dilectus.de iurepa.allegatū ab Io. qi loquit in iurepatronatus laicorum rōne fundationis vel donationis.nec ob. rō Imole qr laici retraherentur a benefaciēdo ecclesijs:qr cū reuerētia hec ratio facit cōtra eū:nā laicus prescribens cōtra ecclesiā ius patronatus nō bene facit ecclesie.& iđ rō doctorum loquit qñ laicus bñfacit eccłie dotãdo vel fundãdo ecclesiā sm do.de ro.in.iij.deci.in fi.do.me⁹ Barb.in.c.dilect⁹. tenet opi. Imo.adde do. Car.sequentē Fede.in.d.c. dilectus. et in cle.j. vt lit.pen.in.vij.q.& do.Alexā.de imo.ↄsi.lxxiij.inci.viso puncto. in.iiij. vol.cōsi.adde etiā qđ voluit ro.ↄsi.ccclxi.inci.in casu pposite ↄsultationis.vbi i dicit q legat⁹ de latere pōt ↄferre beneficiū situ in sua prouincia qđ vacat si ille ad quē spectat psentatio vel collatio ipsius beneficij stat extra illā prouinciā dicto legato cōmissam ex quo est situ in sua diocesi: sz hoc dictū ro.nō attingit.q.nostrā:tñ voluit hic interserere qr notab. sz videret qđ opi. Imo.& Barb.sit de iure verior: nā habeo regulā q legatus de latere nō pōt ↄferre iuspatronat⁹ laicorum: quomodocūq̃ ergo acquirat stabim⁹ regule ex quo iure aliud nō pbat:qr lex indistincte loquēs indistincte dz intelligi.c.solite.de ma.& obe.pterea laicus pscribēs ius patronatus laicorum succedit in illud ius qđ habebant laici veri patroni:ergo eodē iure vti dz vt gaudeant eodem priuilegio: per regulā Mar.qr subrogatus &c.tamē iudicando & consulendo non est tutū recedere ab opi.Fede.& sequacium que est communis.
7 Legati de latere non coguntur ostendere mandatū in his que veniunt iure legatiōis in alijs vero sec⁹.in.c.ad eminētiā.nu.2. de sen.exc.f.169.
Legatus de latere potest absoluere excommunicatos vigore canonis si quis suadente:etiam de enormissima iniuria.ibi.nu.3.
5 Legati nati dicuntur illi qui habent legationis officium vigore dignitatis cui legationis officium indultum est ex priuilegio apostolico. in c.cum in ecclesia.nu.4.de ap. fo.111.
1 Legatus pape pōt confirmare electionē factā de pmouendo in epm tñ nō pōt dispēsare scismaticū.in.c.qr diligentia.nu.7.de elec. fo.123.
6 Legatus non habet potestatem confirmandi collationem factā de prebenda vacatura.in.c.constitutus.nu.2.de conces.preben.fo.62.
Legatus non potest contra consilium disponere. ibi.
7 Legatus pape potest absoluere a sententia canonis si quis suadēte. in c.quãuis.nu.2.de sen.excō.fo.180.
5 Legatus etiā de latere nō pōt cōcedere ecclesiā alicui in preiudiciū iuris quē debet diocesano loci.in.c.si.nu.1.de cōfir.vti. vel inuti. fo.143.
Legatus etiam cardinalis non potest eximere aliquam ecclesiam a iurisditione sui ordinarij.ibi.
Legatus non potest committere causam cognoscendam simpliciter et de plano sine strepitu & figura iudicij. ibi.
Legatus de latere non potest aliquid facere quod tendat ad violationem iuris communis.ibi.nu.2.
Legatus de latere an possit autoritate sue legatiōis vnire ecclesias vel vnam alteri concedere.ibi.nu.4.
Legatus in legatione sua cōcurrit cum quolibet ordinario quicūq̃ sit vel episcopus vel abbas &c.ibi.nu.5.
Legatus de latere nō pōt ecclesiā secularē facere religiosam.ibi.nu.6.
Legatus non potest alienare rem spectantem ad romanum pontificem nec supprimere aliquam dignitatem in ecclesia. ibi.nu.7.
Legatus qui non est legatus de latere non habet collationem beneficiorum:legatus vero de latere sic in aliquibus ecclesijs.ibi.nu.8.
1 Legatus non potest committere causam simpliciter et de plano: qr nō potest tollere substantialia iuris.in.c.officij.nu.5.de elec. fo.159.
2 Legatus de latere habet magnam potestatem et est pars corporis pape.Ant.in.c.dilectus.nu.3.de fil.presby.fo.56.
Legatus de latere non pōt cōtra canonem cōsilij dispensare.ibi.nu.4.
4 Legatus ex quo gerit vices pape an possit extendere manus circa que potest papa.in.c.mandata celestia.nu.2.de presump.fo.117.
2 Legatus pape hz ordinariā iurisditionē.in.c.si.nu.3.de offi.leg.fo.109.
Legatus an possit facere statuta solus sine cōsensu aliorum.ibi.nu.67.
Legatus nō pōt derogare canonibus & iuribus generalibus. ibi.
1 Legatus potest interpretari rescriptū pape.in.c.j.nu.18.de postu.prelato.fo.108.
6 Legatus de latere potest ecclesiam patronatam ecclesiasticam etiā non vacantem sue collationi reseruare secus si iuspatronatus erat laici. in c.cum dilectus.nu.1.2.3.11.de iurepatro.fo.197.
7 Legatus pape potest absoluere ab excommunicatione lata vigore canonis si quis suadente.in.c.quod de his.nu.1.de sen.excō.fo.171.
5 Legatus generalis pape non impedit se de causa alteri specialiter cōmissa.in.c.dilecti filij.el.ij.nu.3.de ap. fo.135.
7 Legatus de latere potest conferre beneficia vacantia in sua legatione. in.c.proposuit.nu.1.de ele.excom.fo.126.
7 Legatus de latere non potest se impedire in specialiter commissis per papam.in.c.ad petitionem.nu.1.de accu.fo.63.
2 Legatus pape habet ordinariam iurisditionem.in.c.cuz in iure. nu.8. de offi.dele.fo.96.
2 Legatus de latere tantū & non alter legatus habet ius conferendi beneficia.Ant.in.c.literas.nu.4.de sup.neg.prela.fo.35.
6 Legatus de latere non potest dare alicui ius ad vacaturum beneficium licet possit reseruare sibi collationem beneficij vacaturi etiam respectu certe persone.in.c.dilectus filius.nu.3.de preben.fo.30.
3 Legatus principis non potest tollere substantialia iudicij. in.c.ceterū. nu.10.de iura.cal. fo.227.
6 Legatū relictū vni vt restituat alteri si ille alter añ restōnē moriat remanet penes pmū.in.c.ioā.nu.5.de test.fo.129.
6 Legatum nudis verbis relictum debet legatario prestari nec sit differentia an sit ad pias causas vel non:nam sufficit probari per testes. in c.indicante.nu.1.et.2.de testa.fo.122.
Legata ad pias causas an debeant ex testamēto nō solēni.ibi.nu.3.
Legata ad pias causas non vitiantur respectu incertitudinis personarum vel locorum quibus fuit legatum.ibi.nu.4.
Legati dubij electio siue optio an ptineat ad hfdē vl legatariū.ibi.n.5.
Legatum ad pias causas indefinite et generaliter factum interpretat quod debeatur de meliori re.ibi.nu.6.

Legatarius an et quo casu debeat consequi rem legatam expensis heredis vel testatoris. ibi.nu.7.

Legatum ad pias causas factum de re aliena an valeat etiam respectu estimationis.in.c.filius noster.nu.1.de testa. fo.113.
Legatū rei aliene sive in totū sive ī ptē an ⁊ qn valeat.ibi.nu.4.
Legatum rei aliene ignoranter factum ecclesie an valeat tanq̃ ecclesia habeatur pro coniuncta persona.ibi.nu.5.et.6.

Legans scienter rem alienam censetur legasse estimationem rei si vero habebat aliquod ius illud censetur legare. in.c. pastoralis. nume.6. de dona. fo.105.

Legatum factum camillo filio Pellini sub cuius est potestate non censetur factum contēplatione patris.in.c.raynutius.nu.2.de testa.f.124.

Legatus si fuerit calix intelligitur de argento secus forte si debet fieri ab illo qui venit.in.c.ex parte.nu.4.de censi. fo.202.

Legatum relictum pro male ablatis incertis distribuendis inter pauperes christi per executores testamenti an debeat dispensari per episcopum.in.c.cum sit.nu.6.de iudeis.fo.89.
Legatum factum pro restitutione male ablatorum cōvertitur ad pias causas si male ablata non reperiuntur. ibi.

Legata res si est in patrimonio testatoris debet sine mora prestari: alis heres tenetur ad prestationem cum omni fructu et interesse. in.c. si heredes.nu.4. de testa. fo.113.
Legata pia nullo alio dato executore exequitur episcopus de legatis vero pro male ablatis se remittit si vere executor est negligens episcopus succedit in exequendo legata ad pias causas.ibi.nu.6.

Legatum vel quodcunq relictum factum ecclesie cum aliquo onere si illud onus excedat lucrum potest etiam ex postfacto tale relictum repudiari.in.c.j.nu.4.de testa.fo.111.

Legatum factum pro anima dicitur ad pias causas.in.c.ij. nume.10.de prescrip.fo.23.

Legatum quando petitur ⁊ non apparente testamento defertur iuramentum potest a tali iuramento recedi si postea reperiatur iuramentum.in.c.iuramentum.nu.9.de iureiur. fo.167.

Legatarius pōt assistere heredi litigāti in iudicio sup validitate testamēti pro interesse ipsius legatarij.in.c.ex parte.nu.6.de deci.fo.149.

Legatum rei aliene scienter factū an de iure canonico valeat vt possit peti eius estimatio.in repe.c. cum esses. nu.18.de testa. fo.117.

Legata ad pias causas possunt peti coram iudice seculari qui hʒ terminare secundum canones ⁊ nō secūdum leges tam in terris ecclesie q̃ in terris imperij.in.c.relatum.el.j.nu.2.et.8.de testa. fo.119.
Legata ad pias causas debentur etiam non adita vel repudiata hereditate.ibi.nu.6.
Legata ad pias causas dicuntur omnia illa que relinquuntur pro anima. ibi.nu.7.

Legata ad fabricam non debent converti in ornamēta ecclesie. in.c. de his.nu.2.de testa.fo.130.
Legatum factum quolibet anno de certa re dāda ecclesie an duret perpetuo.ibi.nu.5.

Legatum censetur ademptum si fuit ademptum onus propter qd̄ fuit factū legatū vel presumatur factū.in.c.in nostra. nu.4.de sepul.fo.137.

Legatum factum pauperibus talis loci vel tali loco semper censet legatum factum loco.in.c.dudum.nu.4.de conver.coniu. fo.171.

Legatū potest fieri monasterio construendo sed non donatio. in.c. nos quidem.nu.2.de testa. fo.111.
Legatum potest fieri incerte persone donatio non.ibi.
Legatū factū in diē debet legatario adveniente die cum fructibus interim perceptis si dies fuit appositus in favorē legatarij.ibi.nu.7.fo.112.
Legatum quod a principio tenuit si ex postfacto deficiat an et quo casu remaneat penes gravatum.ibi.nu.14.
Legatum factum pro maritanda tali puella si illa moriat an remaneat penes gravatum vel convertetur in maritanda alia.ibi.

Legatum factum filie de mille si nuberet et si monasterium ingrediatur quod habeat quinquaginta valet ⁊ habebit mille.in repe.c. ecclesia sancte marie.nu.35.de consti.fo.57.

Legatum factum de omnibus rebus que sunt in domo non extenditur ad illas que sunt causa vendendi.in.c.si.nu.44.de fo.compe.fo.92.

Legans aliquam rem cēsetur legare ius quod habet in ea. in.c.raynaldus.nu.4.de testa.fo.127.
Legatariꝰ nō pōt petere legatū nisi hereditas adeat ⁊ sufficit ꝙ adeat ab vno herede vt ab illo partem legati possit petere. ibi.nu.10.
Legata ad pias causas debent ex testamēto nō solēni etiā si non sit apposita clausula codicillaris.in.c.raynaldus.nu.24.de testa. fo.138.

Legere

et cantare ponūtur vt diversa ⁊ facit pro statutis. in.c. quod in te.nu.6.de peni.⁊ remis. fo.11.

Legere an dicatur ille qui mente legit vel qui non intelligit quod facit ad multa.in proe.greg.nu.13.fo.4.

Legitima

non per omnia succedit loco alimentorum. in.c. raynaldus.nu.2.de testa.fo.127.

Legitima debetur filio in oībꝰ bonis paternis ⁊ pōt detrahi de singulis rebus nisi testator vel officium iudicis aliud disposuerit.ibi.nu.8.

Legitima an sit debita filio si pater suus est monachus. in.c.cū scimus. nu.4.de regu. fo.161.
Legitima non debetur filio nisi post mortem patris. ibi.nu.6.

Legitima filiorum potest diminui per cōsuetudinem. in.c. raynutius. nu.12.de testa.fo.175.
Statutum vel consuetudo possunt in totum tollere legitimam filijs qui habent vnde vivere possunt: alias secus quo casu in totum tolli nō potest legitima sed minui sic. ibi.

Legitima debetur filio statim ꝙ eius pater est ingressus monasteriū. in.c.in presentia.nu.59.de proba.fo.19.

Legitima debetur filio in bonis patris matris ⁊ avie nec in illa potest gravari.in.c.raynutius.nu.1.de testa.fo.124.
Que imputentur in falcidiam que in trebellianicam et que in legitimā ⁊ que sit ratio quod diversa computantur in vnam et diversa in aliam. ibi.nu.23. fo.126.
Legitima non debetur filio vivo patre etiam si pater fuerit ingressus monasterium.ibi.nu.29.

Legitima an possit tolli vel minui per statutum. in.c.si. numero.23. de consue.fo.107.

☞ Corse. Adde Dy. in regula indultū.de reg.iu.in.vj.⁊ ibi Bal.in apostillis.⁊ Cy.in.l.sancimus.C.de nup. Bar.⁊ Mod.in.l.titio. centum.§. titio genero.ff.de condi.et demon. Barto.in consi.inci. ex facto ppont qd̄ nobilis Bal.in.l.j.§.ius naturale.ff.de insti.⁊ iu. et in.l. cunctos populos.C.de sum.tri.in ver.subsequenter queritur. Bal. et Sali. in aut. novissima.C.de inof.test.in.l.sancimus.preal. Old.in cōsi.lxxvij.lxxviij. ⁊.ciij.⁊.cxiij. Sali.in.l.scimus.C.de inof.test. Bal.in.l. tali.§. socer.ff. de iure do.⁊ in repe.c.si pater.de testa.lib.vj.in.vij.colū.⁊ in.l.si.C.de fru.et lit.expen.⁊ in.l.maximū vitiū.C.de lib.prete. Alb.de ro.in.ij.parte statutorum.q.ciij.⁊.q.ciiij.⁊ in.l.quoniā in prioribus.C.de inof.test.⁊ in proemio ffotum.⁊ Ang.in.l.papinianus.in.§.quanta.ff.de inof.test. ⁊ in consil.clxxxix.als.ccciij.inci.in dei nomine cōsultatio.⁊ in.l. qd̄ de bonis. in §.si.ad le.fal.⁊ in aut.de here.⁊ fal.in pn.⁊ Pau. de ca.in.d.aut. novissima.⁊ Ro.in cōsi.cxxxiij.inci.pro declaratione prime dubitationis. et in consi.xxxi.circa si.incipiēte visa municipali constitutione.⁊ in.l.sequēs ad fil. Jo.an. Ant.⁊ Jmo.in.d.c.raynutius. Jo.an.in addi. Spe.l tit.de succes.ab inte.in Rub.addi.inci.sed reducit in questionē.in.v.col. Jod. cal.in consi.xv.inci.an statutū augeat.in ti.de consti. et in consi.xxiiij. et in consi.xxxij.in ti.de testa.per do.de Ro.in deci.novis decisio.xviij. vbi Abb.antiquus.in.d.c.raynutius.p do.meū Barb.in.d.c.si.⁊ in.d.c.raynutius.in repe. Ange.in.l.j.§.ius naturale.ff.de inst.⁊ iure. Dy. in.l.cū ratio.de bo.dā. Richar.malū.disputavit hāc questionē: vt refert Cy.in d.l.sancimus.⁊ cōis opi.doc.est ꝙ lʒ statutū seu cōsuetudo non possit in totū tollere legitimā: pōt tū eā minuere ⁊ facere ꝙ filia debeat stare contenta dote sibi assignata vel assignanda. et idē in filio.vide qd̄ dixi.s. in ver.consuetudo. Abb.in consi.lxiiij.in.iiij.col.⁊ in cōsi.lxxvj.in.ix.colū.

Legitima an minuatur filio ex eo ꝙ eius pater confiteatur debitū absorbens totum patrimonium.in.c.Quis.nu.33.de re iudi.fo.84.

Legitimus

quis esse quomodo probetur. in.c.lator. nu.6. qui fi.sint legi. fo.38.

Legitimatus si impetrat beneficium non tenetur de priori defectu seu legitimatione prius facta dispensationem facere. in.c. veniens. nu.14. de prescrip. fo.42.

Legitimatio quomodo ꝓbatur et similiter contra eam quomodo probatur.in.c.pervenit.nu.4.qui fi.sint legi. fo.40.

Legitimatus per rescriptum pape potest in episcopum promoveri. in c.cum vintoni.nu.5.de elec.fo.144.
Legitimatus per papam an succedat in temporalibus.ibi.
Legitimari an possit per papam natus ex fratre et sorore.ibi.nu.8.
Legitimatus an succedat in feudo. ibi.

Legitimati per subsequens matrimonium an sint vere legitimi vel habeantur tanq̃ legitimi et an veniant in dispositione statuti loquētis de legitimis.in.c.tanta.nu.3.qui fi.sint legi. fo.39.
Legitimati p sequēs mr̄imoniū nō excludunt ab hereditate pr̄na. ibi.
Legitimati per sequens matrimonium an succedant patri in feudo et quid de legitimis per rescriptum principis.ibi.
Legitimatus per sequens matrimonium potest esse episcopus.ibi.
Legitimi filij tantum dicuntur adoptivi et si sunt emancipati non succedunt patri.ibi.nu.9.
Legitimi ⁊ naturales dicuntur filij nati ex vero matrimonio vel putativo et isti exclusis alijs succedunt parentibus et sunt quasi domini illis viventibus.ibi.nu.10.
Legitimi et spirituales filij dicuntur suscepti in baptismate vel confirmatione ⁊ isti in nihilo parentibus succedunt.ibi.nu.11.

Legitimandi spurios potestatem habēs item incestuosos an possit legitimare spuriū ⁊ incestuosum simul.in.c.mādato.nu.5.de si mo. fo.82.

Legitimum se pronūtiari an quis petere possit.in.c.causam. nu.7. qui fil.sint legi.fo.40.
Et vide in.c.quod a nobis.nu.2. eo.ti.

Legitimatus per subsequens matrimoniū nō pōt ꝓmoveri ad episcopatū sine dispēsatiōe. Ant.in.c.ad extirpādas.nu.11.de fi.presby.fo.54.

Et vide

Legi vel regule contrauenienn an et quando incurrat peccatum mortale ⁊ ponit perfectam distinctionem. ibi.nu.2.

4 Lex canonizata contraria canonibus non est seruanda. in.c. super eo. el.j.nu.4.de testi.fo.48.

7 Lex debet conuenire tẽpori.in.c.nõ debet.nu.2.de cõsan.⁊ affi.fo.33.
Lex proditur vt appetitus noxius sub iuris regula limitetur.ibi.
Lex debet esse rationabilis ⁊ deseruit fini. ibi.
Leges summorum pontificum et consiliorum appellantur statuta humana ⁊ sic non possunt dici ius diuinum.ibi.nu.4.

7 Contra legem facit ille qui committit non solum contra verba legis sꝫ etiam contra eius mentem.in.c.quãto.nu.2.3.⁊.4.de priui. fo.144.

3 Lex ciuilis non astringit clericos.in.c.verum.nu.22.de fo.cõpe. fo.64.

5 Preter legem vel contra legem an idem sit.in.c.causam.numero.7. de re iudi. fo.63.

3 Lex abrogata an ⁊ qñ possit allegari.i.c.nouit.nu.23. ⁊ nu.27.8 in.i.33.
☞ Corse.doc.excellentissimus. Adde ꝙ abrogare est destruere vel l totũ delere: vnde dicitur lex abrogata.i.in totũ sublata vel destructa: sed derogatur ei quando in parte tollitur vel ei detrahitur.ff.de ver.sig.l.derogare.⁊ not.glo.in.§.leges.iiij.di.⁊ etiã interdũ abrogare est addere aliqd. Et septẽ de causis aliquid abrogatur: vt no.iiij.di.§.hec ⁊ si legibus.primo 3ria consuetudine que nota est principi: vt in.d.§.leges.⁊.ff. de leg. l.de qbus.scda cõtraria cõstitutione.xxxj.di.ante trienniũ. tertio cause cessatione.lxj.di.c.neophitus.quarto locoꝝ varietate.c.aliter.xxxj.dist. quinto nimio rigore canonico.xxxiiij.di.fraternitatis. sexto si precibus occasionẽ malignãdi habeat.xvj.q.j.legi.septimo propter malũ inde sequens.lxiiij.di.§.verũ. Sed an abrogata lex possit allegari glos.in.c.nouit.sup ver.quicũq.de iudi.cõcludit qꝺ sic: non vt faciat ius ⁊ vt cã decidatur secundũ illã sed vt habeatur ipsius notitia.⁊ põt allegari ꝓpter rationem sui: qꝛ ratio nõ tollitur: vt in.l.eas.ff. de cap.dimi. et has rõnes sentit Inn.in.d.l.nouit.vel ẽm Jo.an.ibi.bene potest princeps arguere per legẽ abrogatam.l.ij.§.⁊ nemini.C.de consti.pecu. nõ autem inferior a principe. Uel ẽm Inno.princeps nõ potest abrogare et in totum tollere legem in preiudicium ecclesie cui fuit aliquod priuilegiũ cõcessum.ita refert do.Abb.in.d.c.nouit.in gl.super ver. quicũq. in.vj. col. vbi est singulare: vꝫ ꝙ priuilegiũ ꝯcessum nõ subdito non potest reuocari.⁊ vide do. Abb.in.c.j.de cõsti.vbi exponit abrogata.i. sublata per aliam legem vel constitutionem.⁊ querit an cõstitutiones vt leges possunt abrogari: remittit se ad no.in.d.c.nouit. Ego adduco gl.in.c.canonum statuta.de consti.sup ver.statuta. que vult ꝙ statuta canonũ abrogata non sunt seruanda.quam glo.et supradicta limitabis nisi statuta essent abrogata in parte ⁊ in parte nõ.iste est casus sing. ⁊ ibi Bal. in.l. j.C.de lati.liber.tol.⁊ ibi dixit gl.sing. ẽm Bal.quod lex pro parte tenet et pro parte non.secũdo limitabis hoc ꝓcedere quando cõstitutio corrigens tenuit sed si de iure non tenuisset tunc prima constitutio tenet ⁊ obseruatur: casus est celebris.in.c.cum omnes.de constitu. vbi non fuit sublata antiqua consuetudo per nouã constitutionem nullã ⁊ iniquam. Tertio limitabis nisi quis iurasset seruare cõtẽta in statuto: qꝛ lꝫ cassetur ⁊ abrogetur statutũ nõ liberatur iurãs: secus si iurasset seruare statutũ: vt no.in.c.j.de his que fi.a maio.par.ca.⁊ ibi Abb. ⁊ no.in.constitutus. de rescrip.⁊ Abb.in.c.dilecto.in prin.iiij.col.in ver.sed aduerte.de preben.⁊ Pan.in cle.j.de reg.⁊ ibi alij: faciunt enim doc. differentiã vtrum iuretur obseruãtia legis vel obseruãtia eorũ que cõtinentur in lege. ꝓmo casu annihilata lege annihilatur iuramentũ tanq̃ eius accessoriũ.scdo casu secus qꝛ nõ dependet iuramentũ a statuto. Simile habes in alia materia vtrum vitiato ingressu vitietur oblatio bonoꝝ: nam distinguitur vtrũ bona sint ablata per se an sint ablata per accidẽs seu accessorie: vt no.C.de sac.san.ec.in aut.ingressu.ita dixit Bald.in preiudijs feudo. in vij.col. Quarto limita nõ hr̃e locũ regulã in habẽte potestatẽ legis cõdende: qꝛ per eũ allegari poterit lex abrogata.ita habetur in.d.c. nouit.et in.c.quicũq.xi.q.j.et in.c.raynutius.de testa.vbi papa allegauit.l.lombardã.que tamẽ est sublata.⁊ nõ solũ princeps potest allegare leges correctas situatas in corpore iuris sed etiã eas que non sunt in corpore iuris clause ẽm do.meũ.d.And.har.in.c.canonũ statuta.in.vij.col. Quinto limita nisi lex vel statutũ transisset in priuilegiũ vel contractũ cũ nõ subdito: qꝛ tunc allegari poterit; licet sit abrogata vel abrogatũ: qꝛ non potuit abrogari ⁊ tolli in preiudicium iuris quesiti nõ subdito.ita pulchre dixit Inn.in.c.nouit.de iudi.⁊ in.c.dilectus.de temp.or. Jo.an. in addi.Spe.in ti.de censi.§.nunc dicendũ.⁊ in ti.de instru.edi.§.nunc vero aliqua.⁊ in.c.constitutus.de reli.do.⁊ do.Ant.in.d.c.canonũ. et in.d. c.nouit.⁊ in.d.c.dilectus.⁊ in.c.cũ omnes.alias cũ. M.ferra. de constit. Bar.in.l.omnes populi.ff.de insti.⁊ iur.⁊ in.l.ei qui.ff.de iureiu. et in.l. quod semel.ff.de decre.ab or.faci.Archi.in.d.c.quicũq.et bene facit qꝺ voluit.in.l.priuilegia.C.de sac.san.ec.Bal.in.l. qui se patris.C. vnde li. et in.l.princeps.ff.de legi.⁊ in.l.j.⁊ fi.ff.de consti, prin. et in.l. si cũ mihi. ff.de dolo.⁊ in.c.j.de pba.⁊ ibi omnes.in.c.j.de natu. feu. ⁊ in.c.j. de natura feudorũ sine culpa non amit. ⁊ in.l.nupte.ff. de sena. Joan. de fan. dẽs.in.c.j.de consti.li.vj. Pe.de anch.in cõs.suo.iiij. alias.vj. ⁊ per Cy. Bald.⁊ alios in.d.l.digna vox.C.de legi.⁊ plene per do.meum.do. Andre.in.d.c.canonũ.et in.d.c.nouit.cum alijs concor. tamen priuilegium vel statutum transiens in quasi contractum cũ suo subdito potest bene per principem ex iusta causa reuocari.singulare fuit dictum Inn. in.c. in nostra.et ibi doc.de iniurijs et dam.da.pro quo est text.valde sing.in l.titius.ff.de obse.et alibi illum tex.allegauit pro sing.ad hoc Ludo.ro. in.l.si vero.§.de viro.ff.so.ma.⁊ in sing.suis sing.cccclxvij.inci. Un.dux mediolani.et do.meus.do.And.in.d.c.nouit.facit.c. pe.de cle. non resi. et.c.suggestum.de deci.et.l.ex facto.ff.de vul. et pup. et quod no.in.c.cũ omnes.et in.c.que in ecclesiarum.de consti.et in.d.c.dilectus. Sexto limita nisi lex abrogata allegaretur quo ad sui rationem vt dictum est.et hoc voluit Bal.in.c.translato.de consti. Septimo limita nisi allegaretur quo ad ipsius notitiam: vt dictum est per gl.et doc.in.d.c. nouit. Et sic habes regulam qꝺ ex legibus abrogatis non debent sumi argumenta in causis per tex.coniuncta glo.C.de no.co.confir.§. hunc igitur.sup ver.necesse.⁊ per.d.l.j.coniuncta gl.super ver.imaginem.C.de lati. lib. tol.⁊ Bal.colligit ex illo tex.ꝙ reuocatis statutis reuocate sunt omnes reformationes facte circa statuta: fallit in casibus predictis: in contrarium facit tex.in aut.de nau.vsu.in ver. aliã. rursus negotiatoribus ⁊c. col.ix.vbi in totum tollitur et est inutilis constitutio precedens: quem tex.allega.Nico.de nea.in preludijs feu.⁊ in.l.j.ff.de coniũgen.cũ emanci.libe.ipse respondet qꝺ hoc intelligitur quo ad negotium principale: secus quo ad rationem ⁊ quo ad argumentũ. Et conclude de hac materia: vt per Joã.de imo.post do.And.in.d.c.canonum. et ibi plene p do. meum.et vide Host.in summa.de immu. ec.§. inquantum.ver. nec credendum est. Archi.in.c.fi.de offi.leg.li.vj.doc.post gl.in.d.c.nouit. et in dicto.c.quicũq.⁊ ibi Archi.gl.⁊ doc.in.d.§.nũc igitur.⁊ gl. et doc.in.d. l.j.doc.in.l.fi.ff.de sal.et in.c.in primis.ij.q.j.et in.c.fuerunt.vij.dist. Nico.de nea.in preludijs feu.⁊ in.d.l.j.ff.de coniũgen.cum eman. lib. et de allegantibus apostillas aliquorum quorum non fuerunt per Barto. in dicta.l.fi. vnũ tamen nõ omittam.nam Bal.in.d.§. hunc igitur. in ver. necesse dixit qꝺ ꝓducens instrumentũ correctũ scienter incidit in penã falsi.quod dicit esse verũ si statutũ nõ facit ad causam: puta ꝙ terminetur per statutũ vetus non per nouũ eo qꝺ agitur de negotio veteri qꝺ pertinet ad legem antiquã ⁊ nõ ad nouã ⁊ istud non est penale: imo licitum est producere tale statutũ cũ vigore eius quãtũ ad causam illã non sit sublatus: vt in aut.vt eum de ap.cogno.in prin. nisi lex noua corrigeret legem veterem in preteritum et in futurum: quia tunc nullo modo posset allegari in iudicio.in argumentum tamen allegatur ex quo reperitur in corpore iuris clausa: vt voluit gl.⁊ Bal. in.d.l.j.ff.de coniũg. cum eman. lib. licet enim lex tollatur non tollitur eius ratio si expresse per legem corrigentem non tollatur.d.l.eas.ff.de capi.dimi.

1 Lex etiam penalis recipit interpretationem extensiuam ex similitudine rationis vel connexitate negotij.in.c.translato.nu.1.de consti.fo.19.
Lex statutum vel consuetudo extenduntur ad casum similem nisi ille casus similis decidatur per aliam legem. ibi.nu.4.

7 Legem vel canonem male intelligere non est peccatũ nisi ex hoc malo intellectu cõmittatur aliqꝺ peccatũ.l.c.p tuas.el.ij.nu.9.de simo. fo.79.

5 Gesta contra legem sunt nulla nisi lex vltra procedat ipsa confirmãdo. in.c.quod ad consultationem.nu.2.de re iudi.fo.64.

6 Lex imperialis fauens ecclesie ipso facto videtur approbata ab ecclesia nisi contradicat si vero est damnosa ecclesijs videtur reprobata nisi expresse approbetur.in.c.is qui.nu.20.de solu.fo.103.

5 Lex continẽs in se peccatũ etiam veniale est ipso iure nulla. in.c.fi. nume.2.de prescrip.fo.44.

5 Lex vel alia dispositio non exprimens causam dꝫ considerari ꝙ sit fundata in ratione naturali et iuxta illam rationem debet interpretari. in c.suggestum.nu.2.de ap.fo.97.

4 Lex si facit mentionem de pena capitis intelligitur de pena deportationis.in.c.quanto.nu.7.de iureiur. fo.140.

6 Lex vel statutũ emanatũ ob aliquam iustam causam an dicta cã cessante debeant obseruari.in.c.qꝛ plerĩq.nu.38.de immu.ec.fo.234.

1 Lex extenditur tantum ad futura nisi expresse caueatur vt extendatur ad preterita.in.c.cognoscentes.nu.1.2.4.de consti.fo.17.
Lex loquens per verba presentis temporis non extenditur ad futura quod habet locum si per hoc daretur materia delinquendi.ibi.nu.2.
Lex vel statutum an ⁊ quando liget ignorantes.ibi.nu.6.

1 Lex diuina potest allegari in decisionibus causarum.in.c. cum causaꝫ. nu 5.de elec.fo.147.

1 Lex positiua an debeat obseruari in foro conscientie in proe. grego. in ver.rex pacificus.nu.4.⁊.6. fo.9.

1 Lex principis preiudicialis ecclesijs non extẽditur ad ecclesias nisi expresse approbetur p papã.in.c.ecclesia sancte marie.nu.9.de consti.fo.31.
Lex ciuilis specifice disponens super ecclesijs an sit seruãda in foro canonico si non reperitur canon contradicens.ibi.nu.10.
Lex ciuilis que non potest seruari sine peccato in nullo foro est seruanda.ibi.nu.11.
Lex ciuilis si generaliter loquitur nec canoni contradicit an sit a clericis seruanda.ibi.nu.13.
Lex ciuilis rationabilis ⁊ deuians a canone est seruanda in foro suo: sꝫ si sum⁹ l terris subiectis ecclesie etiã tẽporaliter seruatur canõ. ibi.nu.14.
Lex ciuilis nullo modo potest disponere contra libertatem matrimonij imponendo penam.ibi.nu.15.

Lex ciuilis

2 Litis cōtestatio an requiratur in beneficialibus. Ant.in.c.accepimus. nu.9.de eta.et quali.fo.48.

3 Lis contestatur per solam responsionem factam in libello nec opus est alia expressione verbali.in.c.j.nu.4.vt lit.non conte.fo.106.
Lis non contestatur per cōtumaciam rei:quia in hoc requiritur verus consensus.ibi.nu.5.

7 Lite pendente exercitium matrimoniale suspendi non debet. in.c.cum inter.nu.4.qui fil.sint legi. fo.38.

5 Litis contestatio an inducatur per exceptionem factam a parte.in.c. cum venerabilis.nu.13.de excep. fo.9.

5 Lite pendente non debet reus spoliari vel prohiberi vti iure suo alias a lege non improbato:licet illud ius sit contra intentionem actoris. in c.significante.nu.3.de ap.fo.126.

7 Litis contestatio an et quando requiratur in inquisitionibus.in.c.cum dilectis.nu.3.de purg.cano.fo.149.

1 Lis potest esse inter episcopum et capitulum absq̃ eo q̄ capitulum habeat curatorem ad litem.in.c.cum ecclesia.nu.3.de elec.fo.151.

7 Lis dicitur nota cum fuerit contestata.in.c.ex parte.el.ij.nu.1.3.de verbo.signi.fo.189.

5 Litis contestatio fit coram papa per narrationem facti ⁊ verbalem cōtradictionē ⁊ sine libello.in.c.in causis.nu.6.de re iudi.fo.72.

3 Litis contestatio potest fieri iubente iudice ne partes discedant anteq̃ lis contestetur ⁊ si vna pars discedit mulctatur et alia mittitur in possessionem.in.c.fi.§.in aliis.nu.9.vt lite non conte. fo.117.

7 Lite pendente super matrimonio ex causa seruilis erroris an debitum ⁊ alia prestanda sint.in.c.proposuit.nu.6.de coniu.seruo.fo.25.

6 Lis non contestatur quando examinatur aliquis clericus.in.c.cum secundum.nu.8.de preben.fo.28.

3 Litis contestatio an inducatur per responsionem indirectam vel opponendo exceptionem peremptoriam.in.c.prout.nu.5.de do.⁊ cōtu.f.198.
Litis contestatio inducitur etiam per responsionē rei factam sine iussu iudicis.ibi. nu.9.⁊.13.
Litis contestatio non inducitur per responsionem ad petitiones s3 ad petitionem etiam q̄d responsio fiat ex interuallo.ibi.nu.14.
Litis contestatio non potest fieri sine libello. ibi.nu.15.

2 Litis contestatio an requiratur quādo imploratur officium iudicis.in c.iudicis officium.nu.1.3.6.9.10.de offi.iudi.fo.124.

7 Litis contestatio inducit per actū qui pōt fieri post lit. contest. ad hūc effectum scilicet q̄ non admittantur exceptiones que solēt admitti ante lit.conte.tantum.in.c.cum oporteat.nu.9.de accu.fo.61.

4 Litis contestatio constituit in mala fide reum et actorem respectu fructuum.in.c.significauerunt.nu.6.de testi.fo.68.

3 Lis habetur contestata quando ventum est ad actum qui debet celebrari post litem contest.in.c.ij.nu.19.de dila. fo.134.

3 Lis dicitur mota post eā cōtestatā.in.c.j.nu.4.de iura.cal. fo.122.
Litis exordium est post lit.conte.ibi.

5 Litis contestatio fit etiam in causa appellationis. in.c.per tuas. nu.2. de appel.fo.125.
Et vide plene in nu.3.vbi ponitur an requiratur libellus.

3 Litis contestatio et alia que consistunt in facto debet fieri ab ipsa parte principali ⁊ non ab aduocato nisi aduocatus respondeat parte presente ⁊ tacente.in.c.pastoralis.nu.1.4.5.de iudi.fo.37.

5 Litis contestatio non requiritur in causis summariis ⁊ parui preiudicii.in.c.cum dilecta.nu.21.de confir.vti.vel inuti. fo.141.
Litis contestatio non requiritur quando agitur sub renouatione vel transumptione instrumenti.ibi.nu.23.

3 Lis quando dicatur pendere ad hoc vt priuilegium ea pendente impetratum non habeat vires.in.c.fi.nu.12.vt lit.pen.fo.219.

☞ Corsc. Adde Bal.in.l.j.C.de relatio.q̄ vbi impetratur rescriptū non debet solum fieri mentio de litis pendentia sed de statu cause. ⁊ dicit se audiuisse q̄d curia romana hoc seruat allegat.c.inter monasterium. de re iudi.dicit tamen Lap.et Abb.allegat.ixxix. q̄d ista regula limitatur in causa matrimoniali q̄ valet rescriptum in causa matrimoniali: licet non faciat mentionem de litis pendentia:hoc voluit idem Bal.in.l.deo nobis.C.de episco.et cleri. et hoc fauore matrimonii. Limita secundo nisi rescriptum esset gratiosum et princeps concederet gratiam lit. pē. quia tunc non est opus q̄d faciat mentionem de litis pendentia: ita dixit do.Anto.in.c.ij.de in integ.resti.allegat Inno.in.c. dudum. de elec. Limita tertio vbi lis non teneret probatur in.c.bone.de confir. vti. vel inuti.doc.et Hos.in.c.dilecte.de excep.do.Anto.et Ioā.de imo. in.c.tenor.de re iudi. Pe.de aneh.cōsi.xv.als.xvj.et vide eundem in.c. nōnulli.de rescript.vbi apponit rationem quare debeat fieri mentio de litis pendentia.do.meus Barb. in.d.c. causam. dicit se consuluisse q̄d si fuit impetratum rescriptum lit.pen.et non fuit facta mentio de statu cause dixit quod erat surreptitium.per id quod habetur in.c. inter dilectos. de fi.instru.facit quod voluit Ioā.de imo.in.d.c.inter monasterium.q̄d vbi secūde litere nō faciūt mentionē de priuilegio per primas concesso vel de processu habito per illas non valeat:adducit q̄d habetur in.c.ceterum.de rescrip.et in.c.dilectus.el.ij.⁊ in.c. super eo. de coha. cle. et mu. facit quod voluit Abb.in.c.oblate.de appel.nu.4. in ver.vlti. no.fo.53. vbi dicit q̄d secunde litere valent non faciētes mentionem de prioribus dummodo priores sint non legitime impetrate. De literis ergo surreptitiis non est necesse in secundis facere mentionem: ita colligit ibi in arg.a 3rio sensu.⁊ vide gl.expressam.in.c.ex tenore. de rescrip. et in.c.cū nostris.de cōces.preben.⁊ in.c.suggestum.de iurepa. quod procedit etiā in beneficialibus.vt no.in preal.gl.⁊ hec bene no.in practica.

3 Litis contestatio inducitur per petitionē ⁊ responsionē factam in iudicio que si omittitur processus est null⁹.in.c.j.nu.1.2.5.de litis 3te.f.103.
Litis contestatio an inducat per responsionem ad positiones.ibi.nu.6.
Litis contestatio vtrum possit fieri vna parte absente ⁊ sic sine verbis. ibi.nu.7.fo.104.
Litis contestatio an inducatur per responsionem factam ex interuallo.in.d.c.j.nu.7.de litis conte.fo.104.
Litis contestatio quid sit.ibi.nu.9.et.10.
Litis contestatio perpetuat actionem vsq̃ ad.xxx.annos. ibi.nu.11.
Litis cōtestatio vtrū inducatur per confessionē factam a reo. ibi.nu.13.
Litis contestatio inducitur per confessionem aduocati animo litigandi si non reuocetur confessio.ibi.nu.14.fo.105.
Litis contestatio inducitur licet in responsione non dicatur animo litem contestandi.ibi.nu.15.
Litis contestatio an inducatur licet reus dixerit respondeo non tamen animo litem contestandi.ibi.nu.16.
Litis contestatio an inducatur per obiectionē exceptionū.ibi.nu.18.
Lis an contestetur per responsionem factam libello in quo simpliciter ponitur narratio ⁊ non petitio. ibi.nu.19.⁊.21.

3 **Litigiosa** res vel actio siue vniuersalis siue particularis q̄n dicatur que an possit cedi sine vel cū vitio litigiosi siue quando agitatur personali vel reali vel mixta siue ad corporalia siue ad incorporalia.in.c.ecclesia sancte marie.el.j.numero.7.vt lit.pendē.fo.217.

3 Litigiosam rem locans quo casu incidit in vitium litigiosi contractus. in.c.ecclesia sancte marie.el.ij.nu.9.vt lit.pen.fo.218.

3 Litigiosa res si vendatur debet in eius locum altera equiualens surrogari.in.c.ecclesia sancte marie.el.ij.nu.2.vt lit.pen.fo.218.

5 Litigiosa non efficitur proprietas si questio est super possessione mota. in.c.j.nu.5.de confir.vti.vel inuti.fo.140.

3 Litigiose rei legatum fideicommissum et transactio an valeat. in.c. ecclesia sancte marie.el.j.nu.8.vt lit.pen. fo.117.
Litigiosa res non potest sine vitio litigii pignorari obligari vel alienari nec locari ad longum tempus sed ad modicum sic. ibi.nu.9.

3 Litigiosi vitium non habet locum super incorporalibus: de quo remissiue.in.c.fi.nu.7.vt lit.pen. fo.219.

4 Litigiosam rem an faciat sola cōmissio cause vel notificatio vel citatio vt priuilegiū lite pen.valeat:vel nō valeat.i.c.cūm.el.ij.nu.5.de te. fo.54.

2 **Litigator** qui recedit a lite dicitur consequi magnum commodum.in.c.j.nu.2.de transac.fo.134.

5 Litigans coram iudice nō suo an censeat in ipsum cōsentire adeo q̄ nō possit ipsius incōpetētiā allegare.in.c.pastoralis.nu.16.de excep.fo.5.

5 Litigare corā iudice periculosum est.in.c.cū inter.nu.5.de excep.fo.7.

7 Litigator qui temere contradicit iudici coram quo litigat punitur arbitrio superioris.in.c.dilectus.nu.1.2.4.de penis. fo.156.

5 Litigans coram iudice quem accusauit suspectum censetur exceptioni renunciasse.in.c.inter monasterium.nu.3.de re iudi. fo.72.

3 Litigans periurus etiam in spiritualib⁹ nō perdit causam. in.c.prout. nu.6.de do.et contu. fo.198.

7 Litigans temere vel calumniose si succubuerit condemnatur in expensis.in.c.calumniam.nu.1.de penis. fo.154.

☞ Corsc. Adde q̄d l3 in expensis debeat condemnari victus victori vt in d.c.calumniā.⁊ in.l.sancimus.C.de iudi. et in.l.pperandū.§. siuautē alterutra.C.e.tū si statutū dictaret victū victori in expensis cōdēnari habebit locū etiā in habente iustā causam litigādi; l3 secus sit de iure cōi: et hoc vt statutū aliqd addat iuri cōi. Ita sing.dixit Bar.in.l.iij.§.si rē. ff.de le.iij.quā opi. Bar.in.d.§.si rē.expresse t3 Ange. in auc.de exhi.re. in pn.ad hoc ponderis gl.ibi in v̄bo cām.quā dicit sing.notādā. ⁊ idem no.Ang.in.l.nō solū.ff.de rei ven.facit q̄d voluit Bart. in.l.iiij.§. ptor. in ver.q̄ro qd si statuto.ff.de dā.infec.⁊ in.l.ij.ff. de vsuca. l3 3riū sentiat Bal.in.l.terminato.ad fi.C.de fru.⁊ litiū expē.⁊ in.l. cos.§. in cautione. C.de ap.in fi.pe.col.vbi p hoc allegat no.per gl.in.§.tripli. insti. de act. bū facit q̄d no.gl.in auc.generaliter.C.de epis.⁊ cle.in verbo iniuste.vbi notat an statutū debeat interpretari s̄m ius cōe hic nō examino dicam plene.s.in verbo statutū.teneas tñ q̄ si statutū disponat victum victori ⁊c.q̄d habebit locū etiā in habente iustam causam litigādi. et dr iusta causa q̄n q̄s h3 p se opiniōes doctor̄. Ita dicit Pe.de anc.in cle. ne romani post antiquos.de elec.vel cōsilia doc.per.l.in bonorum. et ibi not. Bar.ff.de bo.pos.tit.generali.⁊ Moder.in.d.§.siuautē. Limita vt per Bar.⁊ plenius per Bal.in.l.iuris.in.ij.q.C.q admit.⁊ ibi Bal. q̄d non sufficit consiliū vnius periti:sed requirunt duo si haberi psit:vt in auc. de non aliena.§.q̄d aūt.per Bart.in proemio.ff.in fi.prin.⁊ in.l.j.§. fi.ff. de ver.ob.et ibi Moderni doc.et Abbas in.c.proposuisti.nu.5.de proba. Item vbi opiniones aliquorum doctorū essent pro vna parte. Ioā.an. in.c.vt

petratis valent ⁊ idē est in rescripto.in.c.oblate.nu.8.de appel.fo.125.

3 Litere surreptitie ad lites tribuunt iurisditionē licet elidibilem vnde opus est appellatione.in.c.ij.nu.14.vt lite non contest.fo.109.

1 Litere testimoniales faciunt magnam presumptionē licet nō plenam in.c.cum inter.R.nu.4.de elec.fo.133.

6 **Locatio** ad longū tempus non potest fieri per ecclesiam inferiorem sine cōsensu epi ad modicum tempus sic puta ad nouem vel decem annos.in.c.requisisti.nu.11.de testa.fo.122.

6 Locare perpetuo operas suas nemo pōt quia esset species seruitutis potest tñ quis se obligare perpetuo seruire alicui hospitali etiam priuato quia inest fauor spiritualitatis.in.c. inter dilectos.numero.11.de donatio.fo.106.

6 Locatio facta ad certum tps vel canonicum vel vsufructuarium expirat ex mortuis.in.c.ad audientiam.nu.2.de reb.ecc.alie.fo.76.
Locare in perpetuum non potest prohibitus alienare.ibi.nu.3.
Locatio ad maximum tps non transfert dominium vtile.ibidem.

6 Locatio ad modicum tempus non transfert possessionem in cōductorem sed simplicem detentationē.in.c.ex literis.nu.5.de iurepa.fo.191.

6 Locatio predij si est facta rectori ecclesie successor tenet stare colono secus si fuit facta a canonico vel fructuario.in.c.nonnulli genus. nu. 6. de decimis.fo.144.

3 Locatio non probat possessionem respectu locantis qn̄ possideret alis secus.in.c.cum venissent.nu.12.de resti.spo.fo.174.

3 Locatio presumitur renouata trāsacto anno.in.c.in causa.nume.10.de can.pos.⁊ pro.fo.164.

6 Locator pōt inquilinū repellere de domo ante finitū tps cōductionis si peruenerit ipsi aliqua necessitas vel inquilinus male versetur vel pē sionem non soluat.in.c.propter.nu.2.6.⁊.10.de locato.fo.87.
Locator expellens conductorē peruerse habitantē in domo ante finitum tps an remittet sibi pensionē pro rata tēporis.ibi.nu.16.fo.91.

6 Locare an possit quis in perpetuū operas suas. in.c. indicatum. nu.2. de immu.eccle.⁊ cemi.fo.224.

6 Locare quis tenetur domos scholaribus.in.c.j.numero.6.de empt.et vendi.fo.82.

6 Locatio ad longū tempus an dicatur alienatio.in.c.nulli.nu.13.de rebus eccle.fo.75.

4 **Locum** famosum preponens in aliquo festo ratione ludi non excusatur a pena.in.c.j.nu.4.de presump.fo.114.

6 Religiosus locus:non ex hoc solo presumitur ꝙ ibi aliqn̄ celebrentur misse nisi probaretur ꝙ omnes ibi admittebantur ad dicendum ⁊ audiendum missam ⁊ ꝙ haberet campanam eleuatam in campanili.in.c. inter dilectos.nu.8.de dona.fo.106.
Locus religiosus nō presumitur de necessitate licet cognominetur ab aliquo sancto.ibi.nu.9.

7 Locus tutus assignari debet puelle si timetur de violentia.in.c.cum locum.nu.1.⁊.5.de sponsa.fo.7.

6 In loco interdicto hodie licite celebrat̄ submissa voce ⁊ clausis ianuis. in.c.quesitum.nu.5.de coha.cle.⁊ mu.fo.13.

6 Locus religiosus de quib⁹ religiosis reformari debeat.in.c.inter quatuor.nu.1.de reli.domi.fo.184.

3 Locus an attēdatur in delictis vbi fuit factū vulnus an locus ex quo fuit emissum telum ad vulnerandum.in.c.si.nu.25.de fo.cōpe.fo.90.

6 Locus an efficiatur religiosus ꝑpterea ꝙ ibi sit aliquis sepultus sine autoritate pontificis.in.c.abolende.nu.4.de sepul.fo.139.

6 Locus deputatus autoritate epi ad fundandum hospitale vel ecclesiā est effectus sacer adeo ꝙ non debet redire ad vsus prophanos. in.c.ad hec ⁊ infra.nu.1.de relig.dom.fo.184.

6 Locus religiosus non efficitur ex eo quod laicus sepelierit cadauer in eo in.c.ad hec ⁊ infra.nu.3.de reli.domi.fo.184.
Religiosus locus non efficitur per laicos.ibidem.

6 Loca pia non dicuntur oratoria priuata.in.c. si.nu.1.de censi.fo.206.
Loca pudibunda olim inspiciebantur hodie vero non. in.c. puberes. nu.2.de despon.impu.fo.13.

7 Loca vicina que dicantur.in.c.super specula.nu.5.de priui.fo.96.

6 Loca pia que dicantur.in.c.de his.nu.3.de testa.fo.130.

7 **Locupletior** ⁊ pauperior quando dicatur fieri donator vel alius.in.c.donatio.nu.8.de dona. inter vir.⁊ vxo.fo.50.

7 **Lucrum** iniuste extortum an sit restituēdū pauperibus christi an vero alijs.in.c.cū sit.nu.8.⁊.9.de iude.fo.88.
Lucrum quesitum ex cōmercio dānato subiacet restitutioni similiter acquisitum per excōmunicatū.in.c.ad liberandam.nu.1.eo.ti.

7 Lucrum honestum prouenire potest ex pecunia. in.c.per vestras. nu.6. de dona.inter vi.⁊ vxo.fo.49.

6 **Ludi** inhonesti nō debent exerceri in ecclesijs neq̄ a clericis. in c.cum decorem.nu.1.de vi.⁊ hone.cle.fo.6.

7 Ludus noxius est in culpa.in.c.exhibita.nu.3.de homi.fo.102.

7 Ludus an sit prohibitus clericis cum laicis.in.c.continebatur.nu.3.de homi.fo.48.

7 Lud⁹ solatiosus nō est clerico interdict⁹.i.c.lator.nu.2.de homi.fo.99.

6 Ludens ⁊ vincens an ⁊ quo casu sit obligatus ad restitutionem in foro anime ꝙ in foro fori.in.c.quia plerisq̄.nu.35.de immu.eccle.fo.233.

6 Ludum illud quod vincitur in ludo schacorum vel in ludo qui consistit ⁊ sit gratia virtutis experiende non subiacet restitutioni nisi quis principaliter ludat causa spoliandi proximum vel vincendi.in.c.clerici.nume.12.de vi.⁊ hone.cleri.fo.8.
Illud quod vincitur in ludo fortune vel ingenij ⁊ fortune non habentibus administrationem puta filio ⁊c.debet restitui patri et similibus ibi.nume.13.
Quod vincitur cum fraude in ludis habēti administrationē an subiaceat restitutioni ⁊ quid sit sine fraude.ibidem.
Consuetudo ꝙ illud quod vincitur in ludo non restituatur non valet licet aliqui contra.ibi.nu.14.
Ludenti pecuniam mutuans non potest repetere secus si alteri nō ludenti licet in ludo mutuet.ibi.nu.15.
Transactio facta in ludo non valet.ibi.nu.16.
Vendens rem in ludo an teneatur de euictione.ibi.nu.17.

5 Ludendo si vnus vendit alteri euiens non prescribit et venditor non tenetur de euictione secus si vendit alteri.in.c.si diligenti.nume.27.de prescrip.fo.39.

7 Ludentes si ex constitutione epi sunt excōicati incurrunt excōicationem etiam si ludant cū ipso epo licet eps non incurrat quare non potest ligari sua cōstitutione.in.c.j.nu.9.de simo.fo.69.

7 **Luere** in corpus in defectum pene habet locū in penis pro maleficio secus si est obligatus ex cōtractu. in. c.statuimus. nu.2.de maledi.fo.124.

De litera.M.

7 **Machinatio** in mortem cōiugis priuat quem spe coniugij si aliquod sequat̄ homicidium.in.c.j.nu.1.⁊.3.de diuor.fo.45.
Machinatione mulieris in morte viri an vir possit eam deserere ⁊ econtra.ibi.nu.4.

7 Machinatio vnius tantum in mortem cōiugis non sufficit ad impediendum matrimonium nisi adulteriū precesserit. in. c.super hoc.nu. 4.de eo qui du.in ma.fo.23.

7 Machinatio in mortem vxoris vxore mortua non potest in vxorē ducere ⁊ an impediat ⁊ dirimat matrimonium.in.c.j.nu.3.de eo qui du.in ma.fo.22.

7 Machinatio in mortem coniugis sufficit ad impediendum matrimonium vbi adulterium intercessit ⁊ dirimit iam contractum. in.c.super hoc.nu.3.de eo qui du.in ma.fo.23.

7 Machinatio in mortem coniugis adhibita ab adultero vel adultera dirimit matrimonium post cum tali contractum. in. c. significasti. nu. 6.de eo qui du.in ma.fo.24.

7 **Magistri** qui cōducūtur docere in aliqua ecclesia collegiata an debeāt percipere de prebēdis singulorum si nō vacat alia q̄ sit sibi assignāda.in.c.quia nōnullis.nu.4.de magi.fo.84.

6 **Maior** pars oīm qui sunt in aliquo consilio attenditur lz ibi sint due partes diuersarū factionum ⁊ sic non attenditur maior pars cuiuslibet factionis sed maior pars omnium simul in concreto.in.c.j.nu.5.de paro.fo.141.

5 Maiori pti vniuersitatis stat̄ i his q̄ gerunt̄ p ipsam vniuersitatē nisi minor ps aliqd rōnabile opponat in ꝯnū.i.c.si. nu.13.de re iudi. fo.85.

1 Maior pars intelligitur de maiori parte presentiū in concilio.in.c.licet de vitanda.nu.14.de elec.fo.124.

7 Maiores septēnio si cōtrahunt sponsalia neuter ante pubertatem resilire potest.in.c.de illis.el.j.nu.1.⁊.5.de despon.impu.fo.14.
Maior si cū minore cōtrahit cōtractus claudicat quia maior obligatur ⁊ minor nō saltem priusq̄ ad etatem peruenerit legitimam.ibi.nu.3.

5 Maior censetur ille in dignitate qui est in honorabiliori loco.in.c.antiqua.nu.2.de priui.fo.92.

2 Maior pars dicitur ⁊ cōsideratur nō solū respectu numeri sed dignitatis.in.c.prudentiam.nu.10.de offi.deleg.fo.83.

6 Maior pars canonicorum potest facere etiam alia parte inuita ꝙ oēs teneātur certam partem suorum redditnum ad opus fabrice ꝯferre.in repe.c.cum esses.nu.22.de testa.fo.117.
Maioris partis iudiciū nō tenetur sequi minor pars contra cōscientiam.in.c.bone memorie.el.ij.nu.24.de postu.prela.fo.108.

1 Maior pars nō potest aliquid statuere super re cōmuni omnibus vt singulis quibus sit preiudicium.in.c.cū omnes.nu.5.de constitu.fo.21.
Maior pars potest aliquid facere qn̄ illud factum sit ex necessitate secus ex voluntate.ibidem.
Item queritur ꝙ vocentur absentes.ibidem.

5 Maior an quis sit vel minor habitu ⁊ ex aspectu cognoscitur.in.c.puberes.nu.3.de despon.impu.fo.14.

1 Maior pars duplo importat duas partes totius.in.c.scriptum.nu.7. de elec.fo.160.

1 Maior ⁊ senior pars copulatiue requiritur in electionibus. in.c.quia propter.nu.7.de elec.fo.162.

6 Maior pars canonicorū non potest facere sine episcopo ꝙ bona eccle

sie in

3 Mandatum an requiratur clericis volētibus agere vel defendere pro sua ecclesia etiam sine cautione.in.c.j.nu.10.de resti.spo.fo.165.

3 In generali mandato veniunt ea que sunt de natura actus.in.c.j.nu.28.vt lite non conte.fo.108.

3 Mandatum an presumatur ex quo res de qua litigatur reperitur penes illum de cuius mandato z consensu dubitatur.in.c.cum ad sedem.nu.29.de resti.spo.fo.189.

5 Mandatum procuratoris non extenditur ad illicita.c.cum venerabilis.nu.8.de excep.fo.9.

Mandatum procuratoris non reuocatur re integra per mortem domini si in procuratorio dominus cauit pro procuratore.in.c.mandato.nu.6.de procur.fo.143.

2 Mandatum non tenetur quis ostendere nisi petatur.in.c.cum in iure.nu.4.de offi.dele.fo.96.

7 Mandans cōmitti delictū in vno loco punitur in eo loco nō aūt in loco vbi factū est mandatū.in.c.patentibus.nu.5.de priui.fo.138.

4 Mandans tenetur de casu fortuito de quo verisimiliter erat cogitandum.in.c.sicut z infra.nu.17.de iureiur.fo.162.

4 Mandans in vno loco vt fiat delictum in alio loco debet cōueniri vbi delictum fuit cōmissum.in.c.j.nu.2.de presump.fo.114.

7 Mandās an teneatur de delicto.in.c.sicut dignū.nu.11.de homi.fo.98.

☞ Corre. Vide Nico.de neap.in.l.si qs mihi bona.§.ꝙ si mandauit.ff.de acqui.here.vbi per tex.in.l.certe.§.j.ff.de precario.in verbo me mādāte vel ratū habēte.dixit ꝙ statutū loquēs de faciēte hz locū in mandante ꝙ est illud barbadoro.quē ibi Cy.z Bar.dicit fuisse decapitatū florentie:lz esset de nobili domo.z reputat.d.l.certe.§.j.vnicā et singularē ad hoc quē tex.nō allegauit Bar.in.l.quēadmodū.C.de agri.et censi.li.xj.ꝙ statutū loquēs de faciēte hz locū in mandāte p gl.sing.vbi quasi voluit ꝙ lz statutū sit penale tū si emanauit ad publicū fauorē dz extendi qz censet fauorabile.z nō penale.ꝙ est bñ no.p eo qd dicit Bar.in rub.ff.de oper.no.nū.in ꝯtrariū posset adduci qd voluit Bal.in.l.illud.de sac.san.ecc.vbi dixit ꝙ vbi cōstitutio fauorabilis apponit penā semp dicitur odiosa.z p tex.d.l.certe.§.j.dixit Bal.in.l.j.C.de acqui.pos.ꝙ hec est veritas ꝙ modus ille acquirēdi est fictus z ciuilis.sed illud qd acquiritur est materia subiecta.ad hoc allegat.d.l.certe.§.j.z sic apparet ꝙ est trāslata vera possessio per actū fictū:sed apponi posset illū tex.nō pbare hāc doctrinā eo quia alteratur significatus illius verbi proprie qz subdit ibi tex.dico proprie possidere.nā illud verbū proprie denotat actū pprie persone.p id qd voluit Jo.and.in.d.c.sicut dignū.§.si.z Do.in.c.si quis viduā.l.di.reuera.tū fuit dictū Jac.de bel.quē refert z sequitur Bal.in.c.j.§.vel furtum.de pace iura.fir.in vsibus feu.z est tex.in.c.periculose.in verbo pprijs manibus.de pe.di.j.z in.c.vniuersitatis.in verbo in propria persona.de sen.excō.z in.c.quicūqz.in verbo proprijs manibus.de here.lib.vi.z in.l.singulos.in verbo pprio chirographo.ff.de testa.coniuncta gl.z tex.in.c.de his.in verbo proprias personas.de sen.excō.z facit in.l.j.in verbo pprie nō per cōiecturas.ff.si ta.test.nul.exta.ergo iurisconsultus nō potuit dixisse ibi ꝙ proprie possidet ille qui p aliū possidet.qz illud repugnat materie subiecte.dic ꝙ iurisconsultus non permansit in illo verbo proprie.sed alterauit naturā eius per verbū dicor.nā aliud est esse z aliud dici esse.vt in.l.j.§.hec aūt.ff.qd quisqz iur.in verbo p nullo hr ac est.z p ꝯtrarius est differētia inter esse et dici.l.inter eos.ff.de ver.sig.z p certo Bar.posuit verba sua nō cōformia illi litere:qz dicit pprie.ego possideo z tū tex.dicit dicor possidere.z sic lz verbū pprie importet veritatē.nō tū illud īportat verbū dicor.z id tex.in.d.c.periculose.dicit ꝙ iudei hora nona pprijs manibus occiderunt christū.z non dicit tex.dicuntur occidisse.z sic loquitur per verbū veritatis z actus corporalis.facit qd hr in.c.si cupis esse ꝙ diceris.xvi.q.j.vbi probatur formaliter ꝙ aliud est esse z aliud dici.posset tū p cōcordia dici aut dñs est presens qñ venditur z cōstituit se possidere noīe titij pcuratoris talis dñi et tunc dicendū ꝙ dñs vere possit.z ita pcedat dictū Bar.z Bal.z Ang.in locis pallc.z ad hoc allego.l.iij.§.si interim.ff.de acqui.pos.z Bald.cōsi.ciij.inci.in qōne proposita.vbi etiā cōsuluit ꝙ paria sunt numerare pecuniā in manu tua.vel numerare in manu alterius te presente z mādāte.per.d.l.iij.§.si interim.facit ꝙ pulchre voluit Bal.in.l.cessante.C.quō z qñ iud.vbi si citatio facta est ab isto iudice personaliter hz vim peremptorij.de quo in.c.cōsuluit.de offi.dele.nā dicit Bal.in.d.l.cessante.ponc ꝙ nūtius citat iudice psente z manifeste dicit ꝙ perinde est ac si iudex citasset per id qd hr in.l.si procuratori presenti.ff.de ver.ob.aut dñs est absens z nō presens.z tūc dicatur ficta possessio ex quo nō apprehēditur ab ipso dño.z isto mō pcedat doctrina Guil.de cu.in.l.ab emptione.ff.de pac.vbi dixit si aliquis dixit cōstituo me precario possidere noīe titij pcuratoris Andree:ꝙ penes Andreā nō est vera possessio ne duplex fictio cōcurrat circa idē.sz dici pōt ꝙ nō est nisi vna fictio qz pprie ego possideo z sum verus possessor ita dicit Bar.in.d.l.certe.§.j.vbi dicit illū tex.apponere in profundo illud dictū Guil.de cu.in.d.l.ab emptione:z idē sequitur ibi Ang.tū pōt cōcordari vt dixi.z vide plene de hoc per do.meū Barb.in repe.rub.de causa pos.z ppu.circa si.facie bonus tex.in.c.mulieres.de sen.exc.vbi hr ꝙ si mando alicui vt percutiat clericū qui mādato meo percutit dicitur ibi ꝙ vere crimen cōmittit is cuius autoritate vel mandato cōmissum est delictū.z loquitur ibi tex.de actu corporali si quis iniecerit manus violentas in clericum de quo habetur in.c.si quis suadēte.xvij.q.iiij.z emanauit.d.c.mulieres.ad declarandū.d.c.si quis suadēte.et sic potestas legis tāta est ꝙ vbi requiritur actus corporalis operatur actū verū p modū fictū z sic vr ille tex.declarare tex.d.l.certe.§.vt potius attēdatur verbū pprie ꝙ verbū dicor.Aduertas tū ꝙ.d.c.mulieres vtitur illo verbo cōmittit ꝙ ille qui mandat fieri crimen vere cōmittit crimen fm do.meū in.d.rub.vbi dicit se ita consuluisse:z adducebat Alb.de rosa.in trac.statutoꝝ vbi dicit de illo verbo cōmittit.z allegat Jac.but.in.l.nō dubiū.C.de leg.idē dicit Sali.in l.nō ideo minus.C.de accu.que oīa perpetuo memorie māda.z de natura huius verbi cōmitto dixi in notabilibus meis in verbo cōmitto et quo ad primū dictū vide plene per Bal.in.d.c.mulieres.vbi de mādāte includatur ex interpretatione an ex proprio intellectu verborum.

6 Mandans aliquem verberari vel vulnerari si ille mandatarius occiderit mandās tenetur de homicidio.in.c.sententiam.nu.20.ne cle.vel monachi.fo.141.

Mandans famulo vt nō reuertatur nisi ipse sentiat aliquid de tali re tenetur mandans de omni eo quod fecit dictus famulus.ibidem.

6 Mandans aliquod delictum punitur absqz eo ꝙ mandatū consequatur effectum.in.c.non magno.nu.9.ne cle.vel mona.fo.237.

6 Mandans nō dicitur facere per se in materia priuilegij.in.c.licet.nu.3.de decimis.fo.146.

3 Mandans maleficiū in aliquo loco cōmittēdū an puniatur in loco cōmissi delicti an in loco mandati.in.c.si.nu.27.de foro compe.fo.90.

8 Mandare videtur ille qui patitur aliquem agere in causa sua z nō cōtradicit.in.c.ex parte decani.nu.9.de rescrip.fo.81.

7 Mandans clericum percuti est excōicatus sicut percutiēs.in.c.mulieres.nu.1.de sen.excom.fo.165.

Mandans dicitur vere cōmittere delictum etiam in materia penali z odiosa.ibi.nu.4.5.9.11.

Mandans an debeat puniri tanqz principalis tam de iure cōmuni ꝙ statutario.ibi.nu.9.

7 Mandans non censetur vere facere veritate inspecta nisi quo ad peccatum.in.c.henricus.nu.1.de cle.pug.in duel.fo.103.

7 Mandatarius vt cōmitteret maleficium si fuerit in illo interfectus an mandans in aliquo tenetur maxime quo ad irregularitatem mandantis.in.c.ad audientiam.nu.6.de homi.fo.99.

Mandatarius si post longū tps vltra determinatum interfecerit aliquem mandans tenetur si mandatum non reuocauit.ibi.nu.7.

4 **Manifestum** est id qd a pluribus predicatur:de quibus.in.c.tertio loco.nu.3.de presump.fo.121.

7 Manifestum qñqz capitur pro notorio et quid operatur.in.c.super eo.nu.6.de consan.z affi.fo.32.

7 Manifestū dicitur illud quod cōstat per cōfessionē vel legitimā probationem vel facti euidentiam.in.c.cum olim.nu.1.de ver.sig.fo.186.

Manifestum in dubio quomodo sumatur.ibi.nu.2.

6 Manifeste z euidēter dicitur fieri illud quod fit ex verisimilibus coniecturis.in.c.j.nu.3.de cle.non resi.fo.17.

7 **Marito** z vxori qñ z qñ credatur quo ad copulam.in.c.duo pueri.nu.6.de despon.impu.fo.15.

6 Maritus habens alia bona per que pōt esse cōsultū vxori potest vendere rem vxoris z emptor qui saltem rem possedit lōgo tēpore non pōt ab ipsa molestari.in.c.peruenit.nu.1.de emp.z vendi.fo.83.

6 Maritus interficiens vxorem suam causa aliam rehabendi priuatur ꝙ non potest vlterius contrahere matrimonium.in.c.j.nu.8.de cōuer.infi.fo.173.

7 Maritus z vxor possunt se adinuicē vendicare et quā potestatē habet alter in alterum.in.c.attestationes.nu.3.de despon.impu.fo.14.

2 Mine maritorum an inducant iustum metum vxoribus.in.c.causam.nu.5.de offi.deleg.fo.81.

7 Maritus propter onera matrimonialia non potest nisi fructus dotis lucrifacere.in.c.j.nu.3.de dona.inter vi.z vxo.fo.47.

7 Marito repetenti vxorem an possit opponi exceptio excōicationis.in c.inter alia.nu.5.de sen.excom.fo.173.

6 Maritus qui de licentia vxoris intrauit religionem si vxor est suspecta de incontinentia restituetur sibi maritus.in.c.j.nu.1.4.z.8.de conuer.coniug.fo.165.

Maritus vel vxor an z qñ ambo vel vnus sine altero vel vtroqz cōsentiente vel altero tantum possint intrare religionem.ibi.nu.5.

Maritus vel vxor vouens castitatem tenetur reddere debitū sed non exigere.ibi.nu.6.

7 Maritus vel alia cōiuncta persona ludens cū muliere cum ludo honesto z dedisset causam abortioni nō imputaretur sibi mors:secus si fuisset aliqua persona cū qua non licebat ludere etiam ꝙ mulier concepisset ex ea.in.c.sicut.nu.6.de homici.fo.102.

7 Maritus vel vxor non potest etiam de consensu alterius intrare religionem quādo.s.remanens in seculo sit iuuenis z de continentia suspectus.in.c.cum causa.nu.3.de rapto.fo.108.

7 Maritus qui sciēter cōtraxit cū impotēte ad coitū etiam ꝙ cum alia cōtrahat tenetur necessaria subministrare illi impotēti mulieri.in.c.cōsultationi.

ibidem.nu.2.et.3.
Maritus et vxor non sunt vna caro ante consummationem matrimonii.ibi.nume.5.
Maritus qui vxore inuita ingressus est religionem si fuerit aliquo casu ipsi vxori restitutus non potest cogi ea mortua ingredi monasterium licet non debeat cum alia contrahere.in.c.quidam.nu.1.eo.ti.
Maritus et vxor non habent plenam sui corporis potestatē nam vnus dependet ab alio.ibi.nu.2.
Maritus vel vxor qui vouit continentiam potest exigi sed non exigere.ibi.nu.4.
7 Maritus nō lucratur de dote vxoris nec vxor de donatione mariti soluto matrimonio sed dos restituitur vxori et donatio marito.in.c.donatio.nu.5.de dona.inter vi.et vxo.fo.50.
Maritus propter adulterium vxoris lucratur dotem.ibi.nu.12.
7 Maritus compelli potest per excōmunicationē ad recipiendū vxorem incaute dimissam.in.c.porro.nu.3.de diuor.fo.45.
6 Maritus an possit intrare religionem inuita vxore.in.c.veniēs.nu.8.de regu.fo.165.
4 Maritus si tenet vxorem extra lectum et mensam non tractat eam vt vxorem.in.c.illud quoque.nu.5.de presump.fo.119.
Maritus pōt vendicare vxorē adiecta cā de iure canonico et de iure diuino et datur etiā ei officiū iudicis et interdictum etc.ibi.nu.10.fo.118.
6 Maritus non potest ordinari in preiudiciū vxoris etiā quod vxor adhuc non sit cognita.in.c.maiores.§.itē queritur.nu.7.de baptis.fo.214.
7 Maritus nō lucratur dotē separato matrimonio propter adulteriū per secularem iudicem.in.c.plerūque.nu.3.de dona.inter vi.et vxo.fo.48.
Maritus an possit propria autoritate vxorem adulterā expellere.ibi.numero.4.
Maritus adulter perdit donationē propter nuptias quam facit vxori.ibi.nu.6.
Maritus et vxor ad paria iudicantur.ibidem.
7 Marito licet credatur super copula cōtra mulierem negantem: secus tamen est circa essentiam matrimonii.in.c.i.nu.3.de clande.despon.fo.16.
7 Maritus et vxor ad paria iudicantur.in.c.discretionem.nu.5.de eo qui cog.consan.fo.30.
Maritus et vxor si affines sunt matrimonium exercent ad petitionem illius qui non fuit affinitatis conscius.ibi.nu.6.
Maritus an possit obiicere vxori adulterium de quo ipse fuit causa et que causa sit sufficiens.ibi.nu.8.et.9.
7 Maritus et vxor vltra debitū tenentur sibi ad mutua obsequia et seruitia necessaria etiam infirmis.in.c.i.nu.5.de coniug.lepro.fo.25.
3 Mariti et vxoris seuitia aduersus alterum ex causa separationis tori quādo est magna quod relinquitur arbitrio iudicis.in.c.literas.nu.7.de resti.spo.fo.181.
Maritus potest agere possessorio recuperande contra vxorem etiam si ipse expulerit eam.ibi.nu.9.
Mariti etiam seuitia proueniens ex facto vxoris est causa vt maritus prestet cautionem vxori de non offendendo.ibi.nu.23.fo.182.
3 Maritus non agit possessorio recuperande ad vxorem non precedentibus sponsalibus legitimis et aliis de quibus.in.c.ex parte.nu.1.de resti.spo.fo.183.
Uide latius in nu.22.et seq.
Maritus potest agere possessorio ad vxorem quā simpliciter carnaliter cognouit non interuenientibus sponsalibus.ibi.nu.27.
6 Maritus regulariter non intrat religionem nisi et ipsa etiā intret.in c.cum sis.nu.1.3.et.4.de conuer.coniug.fo.166.
Maritus potest in omnem casum intrare religionem si vxor sua cōmisit adulterium.ibi.nu.4.
3 Maritus petens restitutionem vxoris sue debet primo ostēdere ipsam desponsasse et agnouisse.in.c.ex transmissa.numero.1.et.5.de restitu.spolia.fo.173.
6 Maritus et vxor nō possunt emittere votum abstinentie sine licentia et consensu alterius.in.c.scripture.nu.8.de voto et vo.re.fo.175.
Maritus si consentit vxori voventi abstinentiam potest postea reuocare licet male faciat.ibidem.
7 Maritus tenetur ad prouidendum vxori de necessariis etiam si dotem non habuit.in.c.ex literis.nu.3.4.de diuor.fo.46.
Maritus potest accusare vxorem de adulterio.ibi.nu.4.
6 Mariti exilium est iusta causa vt vxor repetat dotē.in.c.ex literis.nu.6.de pigno.fo.94.
7 Maritus ignobilis si aliquid dat vxori nobili in recompensationē parentele licite dat et huiusmodi donatio valet.in.c.cum in ecclesie.nu.3.de simo.fo.70.
7 Marito et mulieri asserentibus matrimonium creditur ac si matrimonium esset in conspectu ecclesie ab initio cōtractum.in.c.quod nobis.nu.3.de clandesti.despon.fo.16.
7 Maritus et vxor quō cōmuniter acquirant bona.in.c.significauit.nu.3.de dona.inter vi.et vxo.fo.47.
7 Maritus excommunicatur si absque iusta causa vxorem dimittit.in.c.significasti.nu.2.de diuor.fo.45.

Marito non creditur de adulterio vxoris.ibidem.
2 Maritus potest agere pro vxore absque aliquo mandato.in.c.constitutis.nu.1.et.5.de procur.fo.145.
3 Maritus in lucranda dote attēdit statuta domicilii sui nō vxoris sue.in.c.fi.nu.30.de foro compe.fo.91.
4 Maritus an possit castigare vxorem suam et inuinculare.in.c.quemadmodum.§.illud autem.nu.15.de iureiur.fo.152.
7 Maritus et vxor quomodo habeant potestatem alter alterius corporis et ad quid tenetur vxor marito.in.c.non debet.numero.6.de cōsan.et affini.fo.33.
7 Maritus accusans vxorē de adulterio an subscribet se ad penā talionis et an sit necessarius libellus.in.c.maritis.nu.2.de adul.et stup.fo.105.
7 Maritus nō debet vxori fornicāti necessaria ministrare nec cū ea habitare alias erit particeps criminis.in.c.si vir.nu.1.2.de adul.et stup.fo.104.
6 Maritus et vxor an dicantur ante matrimonium consummatū.in.c.ex publico.nu.6.et.9.de conuer.coniug.fo.167.
7 Maritus potest se absentare ab vxore dūmodo diutius nō stet absens.in.c.i.nu.7.de coniug.lepro.fo.25.
7 Maritus nō tenetur fructus pro dote promissa in sortem computare: secus est in suo herede.in.c.salubriter.nu.1.2.4.de vsur.fo.115.
3 Maritus excusat vxorem criminaliter de adulterio et non econtra sed quo ad tori separationem vnus accusat alterum.in.c.i.nu.3.vt lite non contest.fo.106.
3 Maritus est legitimus procurator sue vxoris sine mandato nisi cōstet de contraria voluntate vxoris.in.c.fi.nu.2.de confes.fo.226.
7 Maritus potest propria autoritate negare debitum coniugale et vxorem expellere qn̄ scit ipsam adulterantē dotem vero non lucratur nisi secuta sententia.in.c.fi.nu.6.de adul.et stu.fo.106.
Maritus si adulteram vxorē cognouit censetur reconciliatus cum ea adeo quod non potest vlterius ex preterito adulterio niti.ibi.nu.7.
6 Maritus qui est factus infidelis si postea reuertitur ad fidē pōt suam vxorē repetere que tamen cogitur redire si vult ingredi monasterium alias secus.in.c.mulier que.nu.1.de conuer.coniug.fo.172.
Maritus aut vxor si efficiuntur infideles perdunt dotē et donationem propter nuptias et debet esse remanentis in fide.ibi.nu.3.
Maritus an possit ingredi monasteriū inuita vxore iuuene que commisit adulteriū et ita vxor marito adulterante.ibi.nu.3.et.4.

1 **Masculinum** concipit femininū in rescriptis.in.c.significauit.nu.2.de rescrip.fo.84.
7 Masculinum an cōcipiat femininum ex interpretatione ex propria significatione.in.c.mulieres.nu.15.de sen.excō.fo.166.
6 Masculinum concipit femininū sed nō econtra.in.c.super inordinata.nu.8.de preben.fo.48.

1 **Materia** posita in diuersis locis inducit difficultatem studentibus.in proe.greg.nu.2.fo.2.
2 Materia permissiua et prohibitiua quomodo cognoscat.in.c.inter corporalia.nu.38.de transla.epi.fo.5.

2 **Mater** est legitima testis quo ad legitimitatem vel illegitimitatem filiorū.Ant.in.c.i.nu.5.de fi.presby.fo.51.
7 Mater est certa.in.c.transmisse.nu.9.qui fi.sint legi.fo.38.
7 Matrem sponse cognoscens nec matrem nec filiam habere poterit.in c.veniens.nu.6.de eo qui cog.consan.fo.29.
5 Mater non potest esse tutrix filiorum nisi renuntiauerit secundis nuptiis et velleiano.in.c.ex parte.M.nu.5.de appel.fo.136.
Mater relicta tutrix testamentaria debet seruare solēnitates de quibus in aut.matri et auie.ibi.nu.9.
Mater non solum potest esse tutrix filiorum sed etiam curatrix idem in auia.ibi.nu.10.
7 Matrem sponse qui in vxorem ducit et eam cognoscit nec matrem nec filiam habere poterit.in.c.literas.nu.1.de despon.impu.fo.13.
4 Matri asserenti filium non esse natum ex suo marito non creditur.in c.per tuas.nu.4.de proba.fo.26.
4 Mater admittitur in testem pro filiis vbi agitur de matrimonio contrahendo vel vbi reuocatur in dubiū matrimoniū contractū vbi esset equalitas etc.in.c.super eo.el.ii.nu.1.et.8.de testi.fo.55.
Mater an sit idonea testis vbi filia sua excellit in vno et vir in alio.ibi.nu.9.fo.56.
Matris testimonium non est ita suspectum in sponsalibus sicut in matrimonio.ibi.nu.10.
7 Matres tenentur lactare filios propriis vberibus causa legitima cessante aliter earum expensis ablactentur.in.c.cum haberet.nu.8.de eo qui du.in ma.fo.23.
7 Mater sponse siue vxoris potest accusare seu denuntiare matrimoniū in.c.significauite.nu.2.qui matri.accu.pos.fo.44.
6 Mater priuatur tutela filiorum nō solū si trāsiuerit ad secundas nuptias sed etiā si incōtinēter vixerit.in.c.vxoratus.nu.2.de cōuer.cōiug.fo.168.
3 Matricidium in foro anime est minus peccatū quam interficere vxorē.in c.at si clerici.nu.2.de iud.fo.11.

6 **Matrix** ecclesia aliquando intelligitur de romana et aliquando de cathedrali.in.c.venerabili.nu.1.de ver.signi.fo.133.

Et vide

Matrimonij scda institutio facta fuit vt euitetur fornicatio.ibi.nu.8.

Matrimoniū pōt peti separari ab altero cōiugū propter cōsanguinitatē licet ipsam ab initio scinerit.in.c.literas.nu.2.de resti.spo.fo.121.

Matrimoniū contractum dolo non vitiatur.in.c.cum dilecti.nu.7.de emp.⁊ vendi.fo.83.

Matrimonium nō potest dissolui ab alio q̄ a deo.Ant.in.c.licet.nu.2.de transla.prela.fo.19.

Matrimonium non contrahitur nutu et non compellitur quis cōtrahere matrimoniū nisi prius precesserint sponsalia.in.c.publicato.nu.2.de elec.fo.182.

Matrimoniū habet essentiam a iure diuino ⁊ sicut deus est immutabilis ita ⁊ matrimoniū.in.c.tuas.nu.6.de spon.duo.fo.18.

Matrimoniū non consummandi propositum non impedit vires matrimonij dūmodo in pactum non deducatur.in.c.cōmissum.nu.2.de sponsa.fo.8.

Matrimoniū verum fuit inter beatā virginē et Joseph:licet omnino beata virgo in copulam non consenserit.ibi.nu.2.

Matrimonium contractum cum concubina in mortis articulo causa prolis legitimande an verum sit.ibi.nu.3.

Matrimoniū an per hoc probetur si per duos testes probet̄ q̄ vir iacuit cū vna muliere ⁊ vir intēdat cōseruare possessionē iuris matrimonialis ⁊ hoc intēdat mulier.in.c.illud quoq̄.nu.9.de presump.fo.120.

Matrimoniū an presumatur si probatur q̄ maritus dederit annulum mulieri.ibi.nu.12.

Matrimonium an presumatur si probatur tantum q̄ mulier portat annulum.ibi.nu.12.

Matrimonium soluit sola mors naturalis.in.c.in presentia.nume.2.de sponsa.fo.8.

Matrimonium de presenti non dissoluitur per absentiam quātācūq̄ mariti etiam si de vita vel de morte ignoretur.ibi.nu.3.

Matrimonij separatio propter adulterium facta est penalis sentētia.in.c.porro.nu.2.de diuor.fo.45.

Matrimonium carnale requirit mandatum de certa persona faciens mentionem.in.c.in causis.nu.15.de elec.fo.151.

Matrimoniū scienter cōtrahens cum impotente ad copulam non separatur.in.c.consultationi.nu.1.2.de frigi.⁊ male.fo.35.

Matrimoniū verū esse non potest cum impotente ad coitum nam deficit causa institutionis matrimonij.ibi.nu.2.

Matrimoniū institutū est propter spē sobolis vt euitet̄ fornicatio.ibi.

Matrimoniū secūdo loco cōtractū per potentem cum potente tenet non obstante q̄ prius scienter cum impotente contraxerit.ibidem.

Matrimonium scienter cōtrahens cū impotente tenetur cum ea caste morari tanq̄ cum sorore.ibi.nu.3.

Matrimoniū etiā in mortis articulo cōtrahi pōt ⁊ filij antegeniti per contractū hmōi legitimantur.in.c.qm̄.nu.4.de coniu.lepro.fo.25.

Matrimoniū de presenti non cōsummatū per carnalem copulam nō soluitur superueniente lepra.in.c.literas.nu.3.de coniu.lepro.fo.25.

Matrimoniū de presenti etiam non cōsummatū non soluitur nisi per ingressum religionis.ibidem.

Matrimonium de presenti dicitur consummatū per cōsensum quo ad sui essentiam.ibidem.

Matrimonium in causa vbi super vero matrimonio fundatur petitio actor probando matrimonium presumptum presumptione iuris et de iure obtinet acsi verum probasset matrimonium.in.c.per tuas.nu.2.de condi.appo.fo.20.

Matrimoniū potest cōferri in arbitrium etiam extranei.ibi.nu.3.

Matrimoniū pure cōtractum post matrimonium cōditionale preiudicat primo:vnde cōditio postea adimpleta non releuat.ibi.nu.8.

Matrimonium spiritnale contrahitur inter ecclesias ⁊ prelatos.in.c.dudum.el.ij.nu.33.de elec.fo.178.

Matrimonium de presenti non cōtrahitur per verba de futuro.in.c.de illis.nu.1.de sponsa.fo.3.

Matrimoniū cōtractū cōtra iuramētū tz licet periurus sit.ibi.nu.3.

Matrimonium prius contractum non soluit incestus.in.c.transmisse.nu.3.de eo qui cog.consan.fo.29.

Matrimoniū separatum propter impedimentū reintegratur si postea appareat ecclesiam fuisse deceptam.in.c.fraternitatis.nu.1.et nu.13.de frigi.⁊ male.fo.35.

Matrimonium nullum tractu temporis non formatur.ibi.nu.2.

Matrimonialis causa per inferiorem episcopo cognoscitur quādoq̄ iudex ex officio allegato impedimento potest impotentes inspici facere.ibi.nu.3.

Matrimoniū separatū propter impotentiā ex maleficio prouenientem non reintegratur si postea aliam ducat ⁊ cognoscat.ibi.nu.13.

Matrimoniū separatur etiā propter precedēs impedimētū.ibi.nu.15.

In dubio non semper iudicatur pro matrimonio.ibi.nu.16.

Matrimonium cōtrahentes cōtra preceptum iudicis ex eo q̄ cōsanguinei dicebātur debēt separari donec de causa cognoscat̄.in.c.fi.nu.1.de matri.cōtrac.cōtra inter.eccle.fo.37.

Matrimonium cōtractum contra interdictū si causa impedimenti est perpetua est nullum secus si sit temporalis.ibi.nu.3.

Matrimoniū cōtractū contra interdictū propter suspicionem cōsanguinitatis si consanguinitas non reperitur tenet.ibidem.

Matrimonium qñ separatur quo ad torum si ex delicto mulieris vir lucratur dotem si ex delicto viri vxor lucratur donationem propter nuptias ⁊ isto casu vterq̄ debet seruare cōtinentiā alias vnus restituetur alteri.in.c.fi.nu.3.de adul.⁊ stup.fo.106.

Matrimoniū post copulam carnalem ex nulla causa potest dissolui.in.c.cum causa.nu.2.de rapto.fo.108.

Matrimonij prohibitio vsq̄ ad quartum gradum restricta intelligitur de collateralibus quia talis prohibitio inter ascendentes ⁊ descendentes durat vsq̄ ad infinitū.in.c.non debet.nume.8.de consangui.et affinita.fo.35.

Matrimonialis prohibitio ex quib⁹ causis hodie sit restricta ad quartum gradum tantum.ibi.nu.9.

Matrimonij institutor an fuerit adam.in.c.fin.nume.8.de frigi.et male.fo.36.

Matrimoniū cum illa quis contrahere non potest quam vxore viuente cognouit si machinata fuit in mortem coniugis.in.c.super hoc.nu.1.de eo qui du.in ma.fo.23.

Matrimonium si contrahatur cū alia mortua vxore non obstante fide prestita ⁊ matrimonio contracto cū alia an teneat.in.c.j.nu.3.de eo qui du.in ma.fo.22.

Matrimonium contra impedimenta predicta contractū ad cuius petitionem possit ⁊ valeat separari.ibi.nu.4.

Matrimonium non potest claudicare.ibidem.

Matrimoniū non presumitur nisi probetur.Anto.in.c.quia circa.nu.4.de biga.fo.64.

Matrimoniū separatur quo ad torū propter nimiam ⁊ irreparabilem seuitiam mariti.in.c.ex transmissa.nu.4.de restitu.spo.fo.173.

Matrimonio soluto cogit̄ vir dotē restituere ⁊ bona diuidere que cōiter obuenerūt eis.in.c.significauit.nu.1.de dona.inter vi.⁊ vxo.fo.47.

Matrimonium licet sit inductum causa sobolis procreande ⁊ incontinentie euitande:tamen si ob aliam causam contrahatur tenet.in.c.tuanos.nu.4.de sponsa.fo.10.

Matrimonium per dolum vel deceptionem contractum si in veritate non consensit non tenet quo ad deum secus est quo ad ecclesiam in foro iudiciali.ibi.nu.6.

Matrimoniū cōtractū cū secūda viuēte prima vxore nō recōualidatur moriēte ipsa prima vxore.in.c.cōsuluit.nu.2.de cōuer.cōiug.fo.168.

Matrimoniū nō dirimitur ex eo q̄ cōiuges afferant aliquod impedimentum sanguinis.in.c.nos inter.nu.2.de purga.cano.fo.147.

Matrimonium secundū lite pendente super primo contractū tenet si primū erat nullum et an idem sit in spirituali matrimonio.in.c.cum in apostolica.nu.3.de sponsa.fo.8.

Matrimoniū debet esse liberū ex quo infertur q̄ qui sponsalia cōtraxit de futuro si cōpellatur ad matrimoniū cōtrahendum de presenti q̄ tale matrimoniū nō teneat.in.c.requisiuit.nu.2.de spon.fo.8.

Matrimoniū cum serua ignoranter cōtractū si postq̄ liber sciuit non sensit separatur et cum alia contrahere poterit.in.c.si.nume.1.de coiu.seruo.fo.26.

Matrimonialis causa est dignitatis ep̄alis.ibi.nu.3.

Matrimoniū nō separatur ad dictum vnius asserētis affinitatē inter coniuges precessisse.in.c.de illo.nu.1.de eo qui cog.cōsan.fo.29.

Matrimoniū factum cōtra interdictum ecclesie tenet licet cōtrahētes veniant puniendi.in.c.quia in insulis.nu.5.de regu.fo.158.

Matrimoniū non potest cōsistere inter illos qui sunt diuerse fidei nisi ex postfacto in eadē fide reperiantur.in.c.j.nu.3.de cōuer.infi.fo.172.

Matrimoniū nō debet separari quo ad torum sine licentia episcopi tñ sine licentia separatum tenet.in.c.j.nu.3.de conuer.coniug.fo.165.

Matrimonium an possit pluries accusari de impedimento.in.c.cū inhibitio.nu.10.de clandesti.despon.fo.17.

Matrimonium dirimitur si coniuges religionem profitentur.in.c.veniens.nu.1.6.et.8.de regu.fo.163.

Matrimonium si separetur ex cōmuni cōsensu semper potest reintegrari si alter coniugum petat ⁊ si non admittantur poterit agere tanq̄ spoliatus possessorio recuperande.ibi.nu.5.

Matrimoniū potest separari quo ad torum propter continentiam seruandam.ibi.nu.6.

Ad matrimoniū accusandū vel impediendū vel ad ipsum reintegrandum si est indebite separatū admittitur quilibet de populo.in.c.tenor nu.7.de re iudi.fo.57.

Et vide in.c.seq.in primo no.eo.titu.

Licet in dubio presumatur pro sententia ⁊ interim mādetur executioni tñ secus est in causa matrimoniali in qua nil innouatur pendente litigio super nullitate prime sententie.ibi.nu.9.

Matrimoniū cōtrahēs post votū simplex peccat sed ecclesia permittit vt euitetur maius malum.in.c.veniēs.nu.6.qui cle.vel vo.fo.21.

Matrimonium contrahendi licentia non datur post votū simplex sed non prohibetur contractum.ibidem.

Matrimonium non

Matrimoniũ nõ impedit dispar cõditio inter sciẽtes ⁊ hoc de iure canonico: secus de iure ciuili.in.c.proposuit.nu.3.de coniu.seruo.fo.25.

Matrimoniũ metu factũ potest retractari infra annũ a minore.xxv.a maiore vero ꝙ citius potest.in.c.si quis autẽ.nu.4.de regu.fo.156.

Matrimoniũ ꝯhere potest distans a stipite quarto gradu vel citeriori cum distante quinto vel viteriori.in.c.fi.nu.1.de cõsan.⁊ affi.fo.34.

Matrimoniũ verum est inter iudeos ⁊ alios infideles.in.c.de infidelibus.nu.4.et.5.de consan.⁊ affi.fo.32.

Matrimonij in gradu ꝓhibito ꝯcti separatio non separat quos deus cõiungit quia deus nõ cõiungit prohibitos lege canonica.ibi.nu.5.

Matrimoniũ est magnũ sacramentũ in ecclesia dei.in.c.consuluit.el.j.nu.1.de appel.fo.97.

Matrimoniũ instante vxore separatur propter viri adulteriũ.in.c.plerũqꝫ.nu.6.de dona.inter vi.⁊ vxo.fo.48.

Matrimoniũ ignorãter ꝯctũ per liberũ cũ serua separatur nisi postea hoc sciens illã cognouerit.in.c.proposuit.nu.1.de coniu.seruo.fo.25.

Matrimoniũ potest esse inter liberũ ⁊ seruam.ibi.nu.3.

Matrimoniũ de presenti etiã nõ cõsummatum nõ soluitur nisi per ingressum religionis.in.c.ex literis.nu.3.de frigi.⁊ malefi.fo.34.

Matrimonium nõ potest cõtrahere incestuosus.in.c.duo pueri.nu.7.de despon.impu.fo.15.

Matrimonium contrahere an inhibeat perpetuo vel ad tempus incestus.ibidem.

Matrimoniũ non potest accusari quod nõ est vt si cum minori septennio sit cõtractũ denũtiari tñ potest impedimentũ ne in postremũ contrahatur.in.c.ad dissoluendum.nu.1.et.3.eo.titu.

Matrimoniũ cõtractũ cõtra interdictũ pape etiam cum clausula decreti irritantis tenet alio non obstãte impedimento: in hoc tñ varia est opinio.ibi.nu.6.

Matrimoniũ cõsummatũ fortius est ꝙ nõ cõsummatũ: qꝛ nõ soluitur per ingressum religionis.in.c.licet.nu.4.de spon.duo.fo.17.

Matrimoniũ factum ex volũtate coacta nõ tenet.in.c.maiores.§.item queritur.nu.4.de baptis.fo.214.

Matrimoniũ allegãti incũbit onus probandi illud.in.c.j.nu.1.et.4.de clande.despon.fo.16.

Matrimoniũ quibus tẽporibus nõ põt ꝯtrahi.in.c.capellanus.nu.7.de ferijs.fo.139.

Matrimoniũ contractũ cum secunda viuente prima post mortẽ etiam prime non tenet nec cõualescit nisi nouo interueniẽte consensu.in.c.veniens.nu.2.et.3.de eo qui du.in ma.fo.25.

Matrimoniũ ꝯctum cõtra interdictũ iudicis vel ecclesie propter hoc solũ nõ dirimitur penitẽtia tñ ꝯhentibꝰ imponitur ⁊ separãtur donec de causa interdicti cognoscitur.in.c.j.nu.1.de matrimo.ꝯcto.fo.37.

Matrimoniũ post spõsalia de futuro cõtractũ tenet nõ obstante receptione munerũ: amplexibus: osculis ⁊ nisu ante copulã.ibi.nu.3.

Matrimoniũ ꝯhens cum aliqua viuẽte prima vxore peccat ⁊ efficitur infamis.in.c.fi.nu.3.de eo qui du.in ma.fo.24.

Matrimoniũ presumptũ habet tantã vim quantã verũ ex hoc infertur ꝙ dispositũ in casu vero habet locum in presumpto.in.c.veniens.el.ij.nu.6.de sponsa.fo.7.

Matrimoniũ metu cõtractũ est ipso iure nullũ.ibi.nu.7.

Matrimoniũ negans ꝙ ab altero clam ꝯctũ esse dicitur nõ cõpellitur si aliter probari nõ potest.in.c.quod nobis.nu.1.de clãde.despõ.fo.16.

Matrimonij clãdestini publicatio qualiter fiat.ibi.nu.4.

Matrimoniũ publicũ preiudicat clãdestino: ⁊ quid iuris sit per vnum testem ⁊ famam pro clandestino iudicatur.ibidem.

Matrimoniũ ꝯctum cum ea qua viuente vxore sine fidei donatione cognouerat tenet dũmodo in mortẽ defuncte nõ fuerit machinatus.in.c.significasti.nu.1.de eo qui du.in ma.fo.24.

Matrimonium contrahi potest cum polluta per adulterium alio non interueniente.ibi.nu.5.

Matrimoniũ in statutis intelligitur de carnali nõ spirituali.in.c.cum inter canonicos.nu.10.de elec.fo.139.

Matrimoniũ potest esse inter fidelem et infidelẽ si ante conuersionem contractũ fuit: alis secus: quia non potest esse inter dispares fidei.in.c.gaudemus.nu.5.de diuor.fo.47.

Matrimonium ad sui essentiam duo requirit.in.c.tuas.nu.10.de sponsa.folio.10.

Matrimoniũ non vitiat clãdestinitas solus enim cõsensus sufficit sed clam sit prestitus peccant tamen sic ꝯhentes.in.c.j.nu.2.de clãdesti.desponsa.folio.16.

Matrimoniũ inter certas ꝑsonas ⁊ ad certũ tꝑs per leges ꝯhi ꝓhibetur sed talis prohibitio nõ valet.in.c.fi.nu.2.de secun.nup.fo.51.

Matrimoniũ ꝯctum a clericis in minoribus ordinibus cõstitutis tenet ⁊ ipsi dimittũt beneficia ipso iure si vero fuerit in sacris matrimoniũ non tenet.in.c.j.nu.1.et.4.de cle.coniu.fo.14.

Matrimoniũ non soluit propter adulteriũ nisi respectu seruitij quod coniugi debet.in.c.cõstitutus.nu.8.de conuer.coniu.fo.170.

Matrimoniũ secundũ ꝯhens viuente vxore cogi potest per ecclesiã ad agendũ penitentiã ⁊ puniri de delicto.in.c.cum haberet.nu.3.de eo qui duxit in matrimo.fo.22.

Matrimoniũ publicũ ꝯhendi datur modus ⁊ forma.in.c.cum inhibitio.nu.1.de clande.despon.fo.16.

Matrimonia clandestina cõtrahentes puniendi sunt.ibidem.

Matrimoniũ quã cõtrahitur presbyter debet venire vel saltem de eius scientia cõtrahitur.ibi.nu.3.fo.17.

Matrimonia clãdestina pluribus modis cõtrahũtur ⁊ quot sunt eius species.ibidem.nu.9.

Matrimoniũ clandestinũ an dicatur si modus de quo in.d.c.cum inhibitio.non seruatur.ibidem.

Matrimoniũ quomodo dicatur cõtrahi in faciem ecclesie.ibi.nu.10.

Matrimonialis sententia non transit in rem iudicatam.ibidem.

Matrimoniũ cõtrahere non põt incestuosus.in.c.veniens.nu.1.2.et.3.de eo qui cogno.consan.fo.29.

Matrimoniũ est sacramentũ.in.c.j.nu.6.de secun.nup.fo.51.

Matrimoniũ vt ꝯhatur non sufficit proximitas etatis: sed oportet ꝙ sit talis ꝙ carnaliter cõiungi poterit.in.c.de illis.el.ij.nu.2.et.4.de despon.impu.fo.14.

Proximitas etatis ⁊ potẽtia coeundi an simul requirantur in matrimonio contrahendo vel vnus de per se sufficiat.ibi.nu.4.

Matrimoniũ non soluitur propter captiuitatẽ etiam apud infideles ⁊ hoc de iure canonico: secus est de iure ciuili.in.c.dominus.nu.2.de secundis nup.fo.51.

Matrimoniũ sola morte soluitur.ibidem.

Matrimoniũ ꝯhere non dꝫ incestuosus sed si ꝯhit tenet et tũc tenetur reddere debitũ: sed nõ põt petere ⁊ nihilominus tenet vxori necessaria ministrare.in.c.transmisse.nu.1.2.et.3.de eo qui cog.cõsan.fo.29.

Matrimoniũ presumptũ tenet: lꝫ secundũ verũ matrimoniũ superueniat.in.c.is qui.nu.3.et.4.de sponsa.fo.12.

Matrimoniũ secundũ ꝯctum post primũ presumptũ est de iure nullũ: ⁊ hoc an sit verum in foro penitentiali.ibi.nu.5.

Matrimoniũ spirituale an sit fortius ꝙ carnale.in.c.inter corporalia.nu.31.de transla.epi.fo.5.

Matrimoniũ solus cõsensus facit.in rub.nu.4.de sponsa.fo.2.

Matrimoniũ dolo factũ tenet nisi esset tam magnus dolus qui tolleret cõsensum.in.c.cum dilectus.nu.13.quod me.cau.fo.153.

Matrimoniũ an faciat cõsensus prestitus circa finẽ impubertatis vel principiũ pubertatis.in.c.attestationes.nu.7.de despon.impu.fo.16.

Matrimoniũ ꝯctũ ex mulieris pulchritudine seu appetitu copule extorquende valet.in.c.j.nu.4.de sponsa duo.fo.17.

Matrimoniũ absqꝫ annuli traditione ⁊ solẽnitate sm loci cõsuetudinem tenet.ibi.nu.5.

Matrimoniũ ꝯctum cum moniali ex dispẽsatione pape tenet propter bonam fidem ꝯhentis cum moniali ne decipiat ex licẽtia principis sed illa professa non debet exigere debitũ: sed reddere.in.c.cum ad monasterium.nu.22.de statu mona.fo.182.

Matrimoniũ sumpsit cognomẽ a matre potius ꝙ a patre propter maiora onera que sustinet mater.in.c.ex literis.nu.2.de cõuer.infi.fo.173.

Matrimoniũ si propter adulteriũ sit separatũ quo ad torũ apud quem filij sint alendi ⁊ cuius expensis.ibi.nu.10.fo.182.

Matrimoniũ nullũ ex defectu etatis ratione metus cõualidat ⁊ spontanea cohabitatione: ⁊ maxime si interuenit copula carnalis.in.c.insuper.nu.2.qui matr.accu.pos.fo.44.

Matrimonij prohibitio nunc non excedit quartum gradum.in.c.non debet.nu.1.et.8.de cõsan.⁊ affi.fo.33.

Matrimonij separatio quo ad torũ propter adulteriũ vel incestũ põt fieri.in.c.literis.nu.3.de presump.fo.121.

Matrimoniũ est vnũ de septẽ sacramẽtis ⁊ an per illud cõferatur gratia.in.c.significante.nu.6.qui matr.accu.pos.fo.44.

Matrimoniũ factum per professum vel sacerdotes dirimitur.in.c.clericus.el.ij.nu.3.de vita ⁊ hone.cleri.fo.4.

Matrimoniũ metu ꝯctum spõtanea cohabitatione cõualescit: sed dic ꝙ cõualescit vt ex nũc: non vt ex tũc.in.c.ad id quod.nu.1.de spõsa.fo.8.

Matrimoniũ an teneat vel non seruatur vsquequaqꝫ iuris ordo.in.c.j.nu.6.vt lite non contest.fo.106.

Matrimoniũ per verba de presenti per impuberes ꝯctũ iuris interpretatione spõsalia sunt de futuro ⁊ ab eis ante pubertatẽ resilire nõ possunt.in.c.a nobis.nu.2.de desp.impu.fo.14.

Matrimoniũ ꝯhere potest omnis qui expresse nõ prohibetur.in.c.inter opera.nu.2.de sponsa.fo.8.

Matrimoniũ non facit ꝯctus ante pubertatẽ.in.c.attestationes.nu.1.de despon.impu.fo.14.

Matrimoniũ non facit nisus ad copulam.ibidem.

Matrimoniũ separat propter adulteriũ vxoris ⁊ si vir postea fornicatur reintegratur.in.c.ex literis.nu.1.et.6.de diuor.fo.46.

Matrimoniũ non separatur propter adulteriũ nisi quo ad torũ ⁊ mutuam cohabitationẽ.ibi.nu.5.

Matrimoniũ reintegratur propter viri incontinentiã.ibi.nu.6.et.11.

Matrimoniũ quod per duos testes probari potest valet.in.c.cõsultationi.nu.3.de sponsa.fo.10.

Matrimoniū nō presumitur etiam probata cohabitatione.ibi.nu.5.

7 Matrimonio separato quo ad torum propter adulteriū remanet nihilominus matrimoniale vinculū etiam si adultera intrauerit monasterium.in.c.ex literarum.nu.2.de eo qui du.in matrimo.fo.21.

Matrimoniū ꝯtractum et cōsummatū non soluitur nisi morte naturali.ibi.

Matrimonij secūdi ꝯtractus cum adulterio secuto non impedit quominus mortua legitima cōiuge possit adulter cum alia ꝯtrahere.ibi.nu.3.

6 Matrimoniū nō dicitur ꝯfirmatū nisi interueniat copula carnalis.in c.ex publico.nu.5.de conuer.coniu.fo.169.

Matrimoniū ad sui essentiā nō requirit cōmixtionē carnalē.ibi.nu.12.

Matrimoniū fuit institutū a deo in statu innocentie.ibidem.

Matrimoniū per copulā carnalē consummatū est indiuiduū et inseparabile ante vero copulā carnalē secus:licet etiā tunc sit verū matrimonium quo ad sui essentiam.ibi.nu.13.

Matrimoniū ante sui cōsummationē ex cōsensu vtriusqꝫ potest papa dissoluere etiā sine causa de potestate absoluta.ibi.nu.14.et.16.fo.176.

7 Matrimoniū propter impedimētū separatur nō obstāte lapsu multorum annorum.in.c.fi.nu.2.de frigi.et male.fo.36.

Matrimoniū fuit institutum a deo et in statu innocentie in paradiso:et alia excellit sacramēta propter multa.ibi.nu.5.et.8.

Matrimoniū separatur ꝑpter impedimentū tam frigiditatis ꝙ maleficij.ibidem.nu.6.

7 Matrimoniū debet differri et impeditur cōtrahendū ad solā famā deferentem impedimentū.in.c.cum in tua.nu.4.et.6.de spōsa.fo.10.

3 Matrimoniū potest contrahi cum consensu sine verbis.in.c.ex parte.nu.8.et.28.de resti.spo.fo.183.

4 Matrimoniū de presenti inducitur per ista verba:promitto ꝙ tenebo te in vxorem.in.c.quēadmodū.§.illud autē.nu.2.de iureiu.fo.152.

2 Matrimoniū metu factū est ipso iure nullū.l.c.fi.nu.8.q6 me.cau.fo.150.

7 Matrimoniū quomodo dicatur esse cōtractū in facie ecclesie.in.c.ex tenore.nu.4.qui filij sint legi.fo.43.

Matrimonio scientēr ꝯtracto non obstāte impedimēto an filij sint legitimi etiam si in facie ecclesie fuerit cōtractū.ibi.nu.5.

7 Matrimoniū quid sit:vnde:vbi:et per quem fuit institutū:et cause instituendi:ac eius impedimentū.in rub.nu.2.de sponsa.fo.2.

7 Matrimoniū subsequēs legitimat filios naturales ex soluto et soluta genitos etiam quo ad hereditatē.in.c.1.nu.1.et.3.qui fi.sint leg.fo.37.

6 Matrimonium an soluatur per mortem ciuilem.in.c.cum sis.nu.5.de conuer.coniug.fo.166.

7 Matrimonium impedit contrahēdum si non sit iuratum dicto vnius.in.c.preterea.nu.1.et.8.de sponsa.fo.6.

6 Matrimonij tāta est virtus ꝙ filios illegitimos legitimat etiā ꝙ ꝯtrahat sine dotibus instrumētisqꝫ dotalibus:de hoc est verū de iure canonico:sed legiste tenēt ꝯtrarium.in.c.tanta.nu.2.qui fi.sint legi.fo.39.

Matrimoniū si aliud ꝯtrahatur intermediū an filij illegitimi legitimentur per aliud matrimoniū.ibi.nu.3.

6 Matrimoniū cōtractū cū cōstituto in sacris est nullū:secus si est cōstitutus in minoribus.in.c.vt clericorū.nu.2.de vita et hone.cle.fo.7.

4 **Mediatores** vel proxenete quo casu cōpellantur ad testificandum.in.c.dilectorum.nu.3.de test.cogen.fo.94.

7 **Medicus** semel approbatus reprobari potest.in.c.de illis.el.1.nu.8.de despon.impu.fo.14.

6 Medici an efficiantur irregulares ex eo ꝙ aliqui infirmi in manibus eorū moriantur.in.c.sententiā.nu.21.et.23.ne cleri.vel mona.fo.241.

7 Medici vocati ad infirmos debent ante omnia inducere ipsos ad confessionē sub precepto peccati:nec valet cōsuetudo in cōtrariū.in.c.cum infirmitas.nu.1.et.6.de peni.et remis.fo.162.

7 Medicus si promisit aliquē sanare ab infirmitate sua qui sanatus post aliquot dies reincidit in infirmitatem an dicatur sanasse vel non ad hoc vt possit petere pretium sibi promissum.in.c.presbyterum.nu.5.de homici.fo.98.

7 Medicus siue alius artifex qui per imperitiā aliquod damnū cōmisit tenetur ad interesse.in.c.si culpa.nu.3.de iniu.fo.153.

7 Medicus quando est peritus et in nulla culpa reperitur nō imputatur ei mors infirmi:secus si nō est peritus vel dedit medicinas malas.in.c.tua nos.§.ad vltimū.nu.4.de homici.fo.101.

2 Medicus qui aut ex negligētia aut imperitia nō sanauit infirmū non pōt sine dispēsatione promoueri.secus si mors infirmi nō potest aliquo modo medico imputari.in.c.ad aures.nu.1.et.2.de eta.et quali.fo.43.

Medicus tenetur infirmū pauperē gratis curare.ibi.nu.7.fo.44.

Medicus medicans qui pro danda sanitate pretium recipit an euitet crimen simonie.ibidem.

Medicus de publico salariatus potest a sano salarium accipere.ibidē numero.8.

6 **Medium** presumitur extremis probatis.in.c.accedēs.nu.4.de conuer.coniu.fo.170.

6 **Meliorationes** facte per beneficiatum in beneficio sunt sue.etiā si dimittat beneficium vel eo priuetur propter delictū de illis tn̄ testari nō potest.in.c.fi quis.nu.1.et.4.de pecu.cleri.fo.109.

Meliorationes facte per prelatum in ecclesia de patrimonio ipsi⁹ prelati potest ipse vel eius heres repetere.ibi.nu.2.

7 **Membrum** proprie quod dicat.in.c.cum illorū.nu.8.de senten.excom.fo.174.

Membri mutilatio et trūcatio differūt.ibidem.

2 Membri difformitas an et qn̄ impediat aliquē ꝓmoueri. Anto.in.c.fi.nu.3.de corpo.vitia.fo.60.

2 Membri mutilatio enormi impedit quem ꝓmoueri ad ordines. Ant.in.c.exposuisti.nu.1.de corpo.vitia.fo.61.

7 Membri mutilatio an intelligat esse qn̄ mēbrum debilitat vel inutile fit:et an ex hoc sequat irregularitas.in.c.1.nu.9.qui cle.vel vouē.fo.21.

Membrum quid dicatur.ibi.nu.10.

2 **Mendacium** vel simulatio an aliqn̄ sit permissa.in.c.fi.nu.7.q6 me.cau.fo.143.

7 Mendaciū inductū ad matrimoniū ꝯtrahendum non impedit essentiam matrimonij.in.c.cum in apostolica.nu.2.de sponsa.fo.8.

7 Mendaciū non debet quis dicere ad hoc vt proximus euitet iniuriam suam.in.c.qui scādizauerit.nu.1.de reg.iur.fo.190.

2 Mendaciū an in aliquo casu sit permissum. Anto. in.c. nisi specialis.nu.1.de auto.et vsu pal.fo.20.

5 Mētiri est peccatū mortale.in.c.cum cessante.nu.20.de appel. fo.129.

2 **Mendicare** non est licitū episcopis vel clericis quia tendit in vituperiū ordinis ecclesiastici. An. in c.ad supplicationē.nu.3.de renū.fo.27.

6 **Mens** contrahentiū colligit ex tenore et serie instrumēti:et in omnibus dispositionib⁹ dubijs recurrit ad mentē disponentiū.in.c.cum dilecti.nu.2.et.3.de dona.fo.104.

2 **Mensis** ex quot diebus constat et quō fit ipsorū computatio. Anto.in.c.licet.nu.6.de sup.negli.prela.fo.35.

6 **Mensuras** et pondera fraudās qua pena venit puniendus.in.c.ij.nu.3.de emp.et vēdi.fo.82.

7 **Mentio** an fieri debeat in rescripto ad lites de snia et ꝓcessu nullo.in.c.ꝑ vestras.nu.11.de do.inter vi.et vxo.fo.49.

7 **Mercator** volēs trāsportare suas merces ad aliū locū vbi carius vendunt et alius anteꝙ mercator portet illas ad locū offert id qđ poterat ibi carius vēdere non incurrit crimē vsure si talis mercator sibi vēdat.in.c.nauigāti.nu.15.de vsur.fo.116.

7 Mercator potest agere cōtra debitorē ad interesse ꝙ verisimiliter fuisset lucrat⁹.in.c.per vestras.nu.6.de dona.inter vi.et vxo.fo.49.

2 Mercator vilis non ꝑsumitur habere res pretiosas:idem de paupere.in.c.fi.nu.11.quod me.cau.fo.153.

7 **Mercimonia** prohibitū est clericis exercere: si tamen indigēt possunt aliquam honestam negotiationē facere vt emere chartas:et scribere libros etc.in.c.nauigāti.nu.19.de vsuris.fo.116.

7 **Meretricem** in vxorē ducere que vult se corrigere pium est:et ad remissionē proficit peccatorū. in.c.inter opera.nu.1.de sponsa.fo.8.

Meretriciū quantūcunqꝫ publicū nō prohibet matrimoniū. ibidem.numero.2.

Meretrix dicitur illa publicū questum facere:que questus causa duos admittit.ibi.nu.5.

6 Meretrix et histrio lꝫ turpiter ꝗrant tn̄ licite retinēt an aūt sit peccatū dare talib⁹ pecunias.remissiue.i.c.ex trāsmissa.nu.3.et.4.de deci.f.149.

6 Meretrix nō tenet ad restitutionē turpis questus:sed bene dꝫ penitentiā agere tā ipsa ꝙ illi qui dāt.simile in istis mathematicis q nō tenent etiā in pauperes erogare.in.c.qr plerique.nu.12.et.13.de imu.eccl.fo.232.

Meretrix pōt facere elecmosynā de pecunijs quas acquisiuit nec eas tenetur restituere secus illa que nō est meretrix.ibi.nu.14.

Meretrix licite potest petere quod sibi ꝓmissum est:secus si nō est meretrix.ibidem.

3 **Merum** et mistum imperium an possit prescribi:maxime per inferiorē episcopo cum territorio.in.c.cum contingat.nu.10.et.18.de fo.compe.fo.77.

7 Merum et mistum imperiū an possint prescribi. in. c.significantibus.nu.3.de purga.vulga.fo.151.

3 **Metus** purgatur si postea promissio facta metu fuerit ratificata.in.c.ij.nu.8.de resti.spo.fo.166.

7 Metus disponentis colligitur ex cause expressione.in.c.quod dilecto.nu.7.de consan.et affini.fo.32.

7 Metus sed non omnis excusat matrimoniū:videlicet ille qui possit cadere in cōstantem.in.c.cōsultationi.nu.4.de spōsa.fo.10.

Metus minus excusat mulierem ꝙ virum.ibidem.

Metus licet annullet ipso facto matrimoniū tn̄ per copulā subsequentem conualescit nisi etiā copula fuerit per metum.ibi.nu.7.

Metus conditionis an excuset.ibidem.

7 Metus siue promissio facta metu tollitur per spontaneam solutionem subsequentē.in.c.fi.nu.1.de rapto.fo.108.

6 Metum iustum an inducat reuerētia paterna vel dominica. in. c.cum virum.

monasteriū.§.tales.versi.nec alicui.sentit Inno.in.c.si. qui cle. vel vo-uen.⁊ Fede.de se.consi.eccle.incip.casus talis est posito pro cōstanti ⁊c. vbi latissime de hoc.⁊ ꝙ papa possit hoc facere adduco tex. apertissi-mum in.c.cum inter. R.ibi:dum vinceret possidēdos.de elec.⁊ ibi consi culus meus Abb.in.iij.nota.nu.2.colligit hoc quem tex. diligēter no-tabis pro limitatione.c.porrecta.⁊.c.ad nostram.de confir.vti. vel inu. vbi habetur ꝙ non potest religioso ꝯfirmari prioratus ad vitam. pro-cedunt illa iura:⁊ similia:nisi papa illud faciat ex certa scientia.vt in.c. cum inter. R.quod tenet etiam Inno.ibi ⁊ no.in.c.nisi.de preben.et si abbas vellet istum remouere sine causa:non posset: quia quo ad istum prioratū est obedientiarius pape ⁊ non abbatis.sed remanebit in alijs subiectus abbati. ita dicit Vincē. in.d.c.cum inter. R.quem refert ibi Abb.nu.10.versi.in glo.ij.remanet in alijs subiectus abbati.⁊ no. hoc dictum Vincē.singulariter.⁊ de materia vide plene Abb.in.d.c.ad no-stram audientiam.⁊ in.c.porrecta.nu.2.et.4.⁊ in.c.nisi preall.⁊ doct.in cle.quia regulares.de sup.negli.prela.cum simi.

6 Monachus vel alius religiosus effect⁹ eps quicquid acquisiuit cedit episcopatui.in.c.j.nu.5.de testa.fo.110.

Monachus nouitius non potest eligi in abbatē ⁊ talis electio est ipso iure nulla potest tamen postulari:⁊ ita postulat⁹ dicitur tacite ꝓfiteri. in.c.quia ingredientibus.nu.4.eo.titu.

7 Monachi an teneantur obedire pōtifici cōtra corū regulā:et an papa possit dispēsare cum religioso vt ducat vxorē.in.c.ne dei ecclesia. nu.2. de simo.fo.81.

6 Monachus ex dispēsatione pape an possit habere propriū.in.c.propo suit.nu.15.de conces.preben.fo.56.

7 Monachus excōicatus quo casu possit per abbatē absolui.in.c.cum il lorum.nu.3.de senten.excō.fo.174.

2 Monachus potest stipulari monasterio absq; alio mādāto. in.c.quan-to.nu.2.de offi.ordi.fo.114.

Monachus an equiparetur seruo.ibidem.

Monachus delinquēdo non obligat monasteriū.ibidem.

Monachus qui de licētia abbatis est in studio potest monasteriū pro suis necessitatibus obligare.ibi.nu.5.

6 Monachi possunt licite habere eccl'as parochiales eis subiectas quo ad tēporalia super quibus nō habent ius instituēdi sed tm̄ presentādi: institutio vero pertinet ad episcopum.in.c.de monachis.nu.1.2.⁊.8.de preben.fo.26.⁊ seq.

Monachi vel alij religiosi qui habent ecclesias seculares quo ad titu-lū collatorū possunt in eis instituere rectores:nō aūt aliquid de fructi-bus percipere idē si haberēt quo ad titulū.ibi.nu.7.fo.27.

Monachi vel alij religiosi qui habent ecclesias seculares quo ad tēpo ralia ⁊ spiritualia quam iurisditionē in his habent.ibi.nu.9.et.12.

Monachi vel religiosi fundantes aliquā ecclesiam quo iure habuerūt illam.ibi.nu.16.

5 Monachi ⁊ alij religiosi appellāt a correctione superioris qui in corri gendo excedit modū.in.c.ad nostrā.nu.1.de appel.fo.28.

Et vide in nu.7.vbi ponit quid sit agendū in tali appellatione.

Monachi delinquētes circa regulā ⁊ ipsius ordinationes sunt plectē-di per abbatē:si v̄o delinquūt circa alia crimina ob que venit forman-da contra eos inquisitio.remissiue.ibi.nu.2.et.3.

Monachi ⁊ alij religiosi vel clerici seculares an possint post ꝓfessionē astringi vt viuant sub strictiori regula quam in ingressu inuenerunt. ibidem.nu.4.et.5.

6 Monachi sub precepto peccati mortalis obligentur tm̄ ad tria. scʒ ca stitatem:obedientiā:⁊ paupertatē:circa que papa non potest dispēsare cetera cōtenta in regula non obligāt ad mortale nisi transgrediantur ex contēptu vel nisi regula preceptiue prohibeat.in.c.deus qui.nu.3.de vita et honesta.cleri.fo.6.

Monachi possunt comedere carnes si non est memoria in cōtrarium. maxime papa sciente ⁊ tolerante.ibidem.

Monachi propter scandalum vitandū nō possunt mittere substantia-lia regule.ibidem.

Monachus vel alius regularis portans habitū religionis inferius: exterius vero non:non incidit in penam.ibi.nu.4.fo.7.

Monachus potest promoueri ad ecclesiā curatam:⁊ fieri canonicus in ecclesia seculari ratione cure animarū:alꝫ secus.ibidem.

7 Monachi denuntiantes abbatē ⁊ denūtiationē prosequentes debent habere expensas a monasterio:⁊ eas propria autoritate accipere. in.c. olim.nu.3.de accusa.fo.67.

Monachi ⁊ alij regulares lʒ nihil possideant tamen possunt possesso-rium recuperande aliquo casu intentare.ibi.nu.11.

Monach⁹ vel alius regularis spoliat⁹ per suū superiorē aliq̄ dignita te an possit agere possessorio recuperāde ad ipsam dignitatē.ibi.nu.12.

6 Monachus potest ꝓfiteri absq; eo ꝙ suscipiat habitū. in.c.porrectū. nu.1.et.7.de regu.fo.160.

Monachus nō potest quis fieri ex volūtate nisi acceptetur.ibi.nu.10.

6 Monachus habens peculiū sine licētia abbatis priuat' fratrū cōmu-nione ⁊ sepulture.in.c.monachi.nu.1.de statu mona.fo.179.

Monachus si dederit pecuniam pro habendo aliquo officio in mona-sterium ⁊ ipse decipiens deponitur.ibi.nu.2.

Monachus qui prefertur alicui ecclesie parochiali tāq̄ simplex cleri-cus non habet vlterius aliquā cōionem cum suo monasterio.ibi.nu.3.

Monachus non potest habere propriū etiam ex cōsensu pape nisi pro alendo seipsum quo casu sufficit cōsensus abbatis.ibi.nu.4.

Monachus non potest inuito abbate tenere aliquā administrationē. ibidem.nu.11.

7 Monachus potest promoueri ad rectoriā ecclesie secularis vel ad epi-scopatum an aūt possit promoueri ad inferiores ecclesias. remissiue. in c.sicut tuis.nu.2.de simo.fo.79.

7 Monachi possunt deputari legatis sedis apostolice. in.c.cum dilecti. nu.1.de accu.fo.60.

7 Monachus potest accusare abbatem ⁊ expensas quas facit in accusa. debet soluere monasteriū:quia versatur vtilitas etiam monasterij.in.c. ex parte.nu.13.de accu.fo.54.

Hic vt in nu.9.eo.titu.

Monachi non veniunt contra obedientiam quando accusant eorum prelatum minus idoneum quia in illicitis non debent ei obedire.ibi. nu.2.4.et.5.

Monachi tenent pendēte accusa.abbati obedire dūmodo ex hoc ac-cusa.non turbetur.ibi.nu.4.⁊ in.c.cum dilectus.in fi.eo.titu.

Monachus an ⁊ quādo admittatur ad accusandū abbatē propriū vel alios.ibi.nu.6.et.9.

Monachus potest accusare abbatem non petita venia.ibidem.

Monachi non possunt aliquā rem etiam peculiarē obligare: sed elee-mosynam competentē facere sic.ibi.nu.7.

Monachi an possint ⁊ qn̄ obligare monasteriū pro eorum propria ne-cessitate.ibi.nu.8.

3 Monachi ecclesie cathedralis qn̄ possunt vocari canonici possunt esse cōmissarij sedis apostolice.in.c.causam que el.j.nu.9.de iud.fo.25.

6 Monachus pōt esse laicus ⁊ interesse singulis tractatibus monasterij vna cum alijs qui sunt clerici.in.c.fi.nu.9.de insti.fo.51.

6 Monachus per professionē factā in vno monasterio desinit esse mona chus primi:nam nemo potest esse monachus pluriū monasteriorū etiā consentientibus prelatis.in.c.preterea.nu.2.et.3.de preben.fo.27.

2 Monachi nigri habent strictiorē regulam q̄ albi. Ant. in.c.ex parte. nu.2.de tempo.ordi.fo.38.

6 Monachus si reperit̄ habere propriū ⁊ nolit dimittere est priuandus ecclesiastica sepultura:⁊ si ibi fuerit sepultus debet exhumari.in.c.sup. nu.1.de statu mona.fo.180.

6 Monachus an possit ad aliud monasteriū transire temere ⁊ an possit aliquid habere.in.c.ioānes.nu.1.et.6.de regu.fo.157.

Monachus ex cōcessione abbatis potest habere administrationē ali-quarum rerum spectantiū ad monasteriū in suas necessitates conuer-tendam.ibi.nu.6.

Monachus an possit eligi in papam inuito abbate suo.ibi.nu.7.

7 Monachus simoniace receptus est priuandus illo monasterio et est in arctiori detrudēdus : in illo v̄o nō nisi dispēsatiue.in.c.dilectus filius. el.ii.nu.4.de simo.fo.76.

6 Monachi ⁊ canonici regulares in quib⁹ casib⁹ equiparētur.in.c.quod dei.nu.2.de sta.mona.fo.180.

Monachi vel canonici regulares an ⁊ quo casu possunt promoueri ad dignitatē epalem aut ad ecclesiā inferiorē.ibi.nu.5.fo.181.

Monachus vnius monasterij nō potest eligi in abbatē alterius habi-tus vel religionis.ibi.nu.6.

Monachus vel alius religiosus an possit presentari per patronū ad ecclesiam parochialem.ibi.nu.7.

Monach⁹ dispēsatus ad curā alicuius ecclesie parochialis est solutus ab obediētia sui monasterij nisi illa ecclesia sit sub ꝓtectione ⁊ obedien tia ipsius monasterij.ibi.nu.9.

Monachus promotus ad curā alicuius ecclesie an et quo casu debeat habere consocium.ibidem.

Monachus nō pōt promoueri ad aliquā dignitatē etiā in papā sine li cētia sui abbatis qui cōpellitur cōsentire si vtilitas vel necessitas sug-gerit ad promouendum.ibi.nu.12.

6 Monachus nō est recipiēdus citra suum monasteriū in aliquo loco vt ibi diu moretur.in.c.nō est.nu.5.de regu.fo.158.

Monachus electus in papā nō potest cōsentire papatui quia non ha-bet:nec velle nec nolle ⁊ abbatē super caput suū vice dei.ibi.

Monachus an ⁊ qn̄ possit trāsire de vna religione in aliā:siue strictio-rem:siue equalē:siue laxiorē.⁊ an requiratur licentia pape vel alicuius prelati.ibidem.nu.6.

3 Monachus remanet ciuis sue ciuitatis quo ad cōmoda. in.c.postula-sti.nu.5.de fo.compe.fo.80.

Monachus potest ordinari ab epo originis lʒ monasterium sit in alia diocesi.ibi.nu.6.

7 Monachus stans in studio vel cuius ꝓlatus abest potest agere ex pre-sumpta volūtate ⁊ licētia superioris.in.c.parochianos.nu.3.de sentē. excom.fo.166.

7 Monachus nunq̄ desinit esse monachus.in.c.cum sit propriū.nu.7.de condi.

condi.apposi.fo.18.

1 Monachus tenetur magis obedire abbati suo q̄ epo loci.in.c. ne pro defectu.nu.5.de elec.fo.161.

6 Monachus an possit ex dispositione pape accipere vxorē ad tempus donec accipiat filium:⁊ postea ingrediatur monasteriū. in.c.ex publico. nu.15.de conuer.coniu.fo.167.

6 Ad monachatū ⁊ ad aliam religionē potest quis adduci blandis verbis dūmodo ei dicantur omnia dura regule.in.c. ad nostram.nu.3. de regu.fo.158.

Monachus vel alius religiosus potest esse eps vel platus cum dispensatione:bn̄ficia vero simplicia vel canonicatus habere nō potest etiam dispēsatiue.in.c.super eo.nu.3.eo.titu.fo.158.

Monachus vel alius religiosus qui intrauit monasteriū in quo tempore ingressus nō obseruabatur quedā rigorositas que iam erat in obseruantia:si postea superior vult dictam antiquā rigorositatem obseruari an possit predictus religiosus cogi ad obseruādū an possit inde exire. ibidem.nu.4.

7 Monachus acqrit monasterio si psenerat in illo:sec⁹ si trāsit ad aliud monasteriū vel ecclesiā.in.c.cum olim.el.ij.nu.6.de priui.fo.140.

Monachus factus eps non soluitur a nexibus regule in substātialibus in ceteris concernentib⁹ solēnitatē secus.ibi.nu.7.

6 Monachus pfessus potest extrahi de monasterio ⁊ epatui pfici fauore publico.in.c.per tuas.nu.5.de voto ⁊ voti redēp.fo.178.

Monach⁹ elect⁹ in epm absoluitur ab obediētia abbatis ⁊ nullā ampli⁹ habet cōmunionē cum primo monasterio.ibi.nu.7.

6 Monach⁹ si ante pfessionē mortuus est an succedat ei monasteriū an heredes sanguinis.in.c.quod a te.nu.6.de cle.cōiu.fo.15.

Monachus fugitiuus quicquid acqrit monasterio de quo aufugit et abbas potest ipsum vēdicare cum omnib⁹ bonis q̄sitis.ibi.nu.7.

Monachus ingrediēs religionē strictiorē vel factus eps alterius ecclesie recuperat bona patrimonialia in primū monasteriū trāslata ⁊ alteri acquirit.ibi.nu.8.

2 Monachus an possit agere pro monasterio sine mandato.in.c.j.nu.3. de offi.indi.fo.123.

6 Monachi de iure cōi nō habent parochiā [illegible] ex priuilegio sic.in.c.in nostra.nu.5.de sepul.fo.137.

6 Monachus d3 habere peculiū qn̄ aliquid tenet abbate sciente ⁊ patiēte.in.c.quod quibusdā.nu.10.de fideiu.fo.99.

6 Monachus de licētia abbatis potest pcurare negotia laicoꝝ amicoꝝ monasterij si in ꝯsequētia potest redūdare in vtilitatē monasterij.in.c. sacerdotibus.nu.2.ne cle.vel mona.fo.236.

6 Monachus non potest esse minor.xiiij. annoꝝ.in.c. super inordinata. nu.10.de prebē.fo.42.

6 Monach⁹ nō pōt fieri aliquis furiosus nisi post furorē habeat ratam professionē expsse vel per delationē habitus per annū postq̄ furor decessit.in.c.sicut tenor.nu.1.⁊.4.de reg.fo.161.

6 Monachi corriguntur per epm loci qn̄ abbas est vel negligēs vel dissolutus.in.c.relatū.nu.2.ne cle.vel mona.fo.238.

Monachi ⁊ alij religiosi male viuētes in monasterio ⁊ incorrigibiles sunt remouēdi a monasterio ⁊ alij in locū eorum ponēdi.ibi.nu.3.

6 Monachus assumptus ad regimē alteri⁹ ecclesie eximitur ab obediētia abbatis si illa ecclesia non erat subiecta monasterio:alis secus.in.c. fi.nu.2.de capel.mona.fo.129.

6 Monachus cogitur quis fieri q habitū monachalē portat vel illum desinat portare.in.c.vt clerici.nu.1.⁊.3.de reg.fo.156.

Monachus qui ingressus est religionē vt efficeretur abbas l3 non cōsequatur intentū suum nihilominus remanet monach⁹. ibi.nu.2.

1 Monachus non debet quis fieri vt postea creetur abbas.in.c.cum ad nostram.nu.3.de elec.fo.158.

Monachi possunt habere dignitates seculares curatas:sed nō curatas non.ibi.nu.4.

1 Monachus vnius monasterij elect⁹ abbas in alio monasterio non h3 amplius vocē in primo monasterio etiā si ex ꝯsensu capituli hoc sibi reseruauerit.in.c.cōstitutus.nu.1.⁊.3.de elec.fo.169.

Monachus nō potest habere locū in duplici monasterio.ibi.nu.3.

1 Monachus non potest acceptare epatum sine licentia abbatis.in.c.ecclesia vestra.el.ij.nu.16.de elec.fo.122.

6 Monach⁹ non acqrit sibi relicta vel legata:sed acquiruntur monasterio. in.c.cum ad monasteriū.nu.2.de sta.mona.fo.181.

Monach⁹ effectus eps an possit comedere carnes.remissiue.ibi.nu.3.

Monach⁹ non d3 habere pprium qn̄ administrat vel expēdit aliquid ex permissu:puta si est in studio vel alio modo.ibi.nu.9.

Monachus ex consensu abbatis potest comedere carnes qui ex causa potest comedere.ibi.nu.16.

Monachi qui reperiuntur comedere carnes quia diu in ipsoꝝ monasterio vsus carniū fuit in vsu psumuntur licite carnes comedere.ibi.nu.18.

5 Monachus potest cōueniri de gestis ante monachatū nec liberatur per ingressum monasterij:⁊ si cōdēnatur d3 snia ferri in personā vtriusq3: vc3 ⁊ monachi ⁊ monasterij.in.c.cū.J.⁊.A.nu.27.de re iudi.fo.29.

Monachus pōt esse pcurator alicuius laici qn̄ ex hoc posset resultare vtilitas monasterij. Item ex alijs causis:de quib⁹ ibi.nu.29.

Monachus non potest recipere literas quantūcūq3 priuatas sine licētia superioris.ibi.nu.31.

6 Monachi retinēt iura sanguinis ⁊ succedūt progenitoribus sed acquirunt monasterio.in.c.quia nos.nu.2.de testa.fo.159.

5 Monachus psequendo causam ppriam ⁊ contumax non condēnatur in expēsis quia nihil h3:sed considera qn̄o monachus potest psequi causam propriā.in.c.nicolao.nu.3.de appel.fo.133.

6 Monachus potest fieri masculus in etate.xiiij. anno. femina vero in etate.xij.an.in.c.nullus.nu.4.de regu.fo.156.

4 Monachus an obligetur naturaliter ⁊ cum cōsensu abbatis an obligetur ciuiliter.in.c.ex rescripto.nu.1.de iuretur.fo.134.

3 Monachus h3 interdictum recuperādę:quia possidet nomine monasterij:per se autē nihil possidet etiam cappam quam habet.in.c.cu3 venissent.nu.5.de resti.spo.fo.174.

2 Monachus an possit esse aduocat⁹ in causa que in cōsequentiā potest esse vtilis monasterio.in.c.ij.nu.3.de postu.fo.138.

Monachus potest aduocare pro amico monasterij cum licentia abbatis. ibidem.nu.3.

6 Monach⁹ alicuius monasterij quo casu possit preesse cure animarū et remaneat sub obediētia abbatis.in.c.j.nu.5.de capel.mo.fo.187.

1 Monachus elect⁹ in abbatē an ⁊ qn̄ requirit cōsensum in electione a superiore.in.c.cum dilectus.nu.2.de cōsue.fo.98.

Monachus in causa monasterij non agit sine mādato.ibi.nu.9.

3 Monachus an possit esse in iudicio sine licentia abbatis.in.c. intelleximus.nu.16.de iudi.fo.24.

6 Monachus factus dolo ⁊ matrimoniū ꝯtractum dolo non vitiatur.in.c.cū dilecti.nu.7.de emp.⁊ vendi.fo.83.

4 Monachi vel moniales defenduntur per syndicum monasterij.in.c.causam.nu.3.de proba.fo.33.

6 Monachi magis tenentur obedire abbati q̄ epo.in.c.j. nu.2. de statu monacho.fo.179.

6 Monachus pmotus in epm vel cardinalē non mutat habitum monachoꝝ neq3 regulā quo ad illa tria substātialia ⁊ nō acquirit sibi sed ecclesie cui preest.in.c.clerici.nu.5.⁊.19.de vita ⁊ hone.cle.fo.8.

7 Monachus per ingressum religionis nō liberatur a ꝯtractu vel delicto ante ingressum perpetrato. in.c.j.numero.3.de eo qui furti.ordi.rece. folio.128.

1 Monach⁹ hodie non potest esse delegat⁹ nisi papa ex certa sciētia sibi delegetur.in.c.per inquisitionē.nu.3.de elec.fo.146.

2 Monachi an possint psentare monachū ad ecclesiam subiectā monachis que ꝯsueuit regi per clericos seculares.Anto.in.c.ij.nu.4.de sup. negli.prela.fo.35.

5 Monachus magis debet obedire abbati q̄ episcopo.in.c.ij.nu.6.de appella.fo.88.

6 Monachus qui de ꝯsensu abbatis ⁊ capituli stat in studio censetur habere licentiā faciēdi eleemosynas ꝯgruentes de sibi cōcessis a superiore. in.c.nouum genus.nu.3.de deci.fo.143.

3 Monachus d3 magis obedire abbati q̄ epo in cōcernentib⁹ regulā. in.c.ceterū.nu.8.de iudi.fo.19.

2 Monachus vnius monasterij pmotus abbas ad aliud monasteriū si postea renūtiauit an possit repetere locū in primo monasterio.Ant.in c.ex transmissa.nu.7.de renū.fo.22.

6 Monachus trāsfert in monasteriū omnia bona ⁊ iura ⁊ realia ⁊ personalia.in.c.veniēs.nu.5.de conuer.cōiu.fo.170.

6 Monachi diuersoꝝ habituū l3 sint eiusdē ordinis non possunt stare in eodē monasterio sed in diuersis.in.c.ex parte.nu.1.de deci.fo.146.

2 Monachus si vocatur ad aliquā dignitatem qs dispēsabit cu3 eo. Ant. in.c.post translationē.nu.14.de renū.fo.31.

Monachus an impediatur eligi ad illam dignitatē quam dimisit vt efficeretur monachus.ibi.nu.22.et.24.

6 Monachi nō perdūt ius succedēdi.in.c.relatū.nu.6.de sepul.fo.134.

2 Monachi magis tenentur obedire eorum abbati q̄ epo.in.c.cum ab ecclesiarum.nu.10.de offi.ordi.fo.112.

6 Monachus clerici ⁊ prelati non desinūt esse ciues loci originis l3 efficiantur ciues locoꝝ vbi habitant ⁊ vbi habent dignitates ⁊ platuras. in.c.fi.nu.7.de paro.fo.142.

6 Monach⁹ religiosus pōt sine licentia sui abbatis se defendere ⁊ eleemosynā facere in casu necessitatis ⁊ si non potest licētiam cōmode petere.in.c.ij.nu.6.de vita ⁊ hone.cle.fo.3.

Monach⁹ nō habetur pro mortuo circa ea que sunt iuris naturalis.ibi.

6 Monachus potest fieri quis post.xiiij.an.inuitis parentib⁹. in.c.si qs autem.nu.2.de regu.fo.156.

Monachus habetur pro mortuo ⁊ liberatur a patria potestate.ibi.

Monachus nō potest qs fieri inuitus etiā oblatus a patre nec monasterium debet recipere.ibi.nu.9.

Monach⁹ impubes oblatus a patre non obligatur perpetuo monasterio:sed vsq3 ad etatem annorū.xiiij.⁊ tunc potest remanere vel exire prout vult.ibi.nu.10.

6 Monachatus est antiquior q̄ institutio aliorum religiosorum.in.c.

auaritie.nu.5 de preben.fo.25.

4 **Monasterium** habet dominiũ & possessionẽ bonorũ statim cum quis est factus monachus. in.c.in presentia.nu.74.de proba.fo.20.

Monasterium non venit iure heredis in bona ingressi.ibi.nu.75.

6 Monasteriũ quod venit fundandũ ex dispositione testatoris non põt eius administratio vel subiectio relinqui alteri ꝙ episcopo.in.c.requisiti.nu.22.de testa.fo.123.

6 Monasteriũ vnitum cum alio debet retinere abbatẽ.in.c.quia monasterium.nu.7.de reli.domi.fo.184.

5 Monasteriũ potest pretẽdere subiectionẽ vel ius eligẽdi actiue & passiue in alio monasterio.in.c.inter monasteriũ.nu.1.de re iudi.fo.72.

Monasteriũ si subiacet epõ electio abbatis spectat ad ipsum vel alteri superiori cui subiacet.in.c.monachi.nu.10.de sta.mona.fo.182.

6 Monasteriũ non acquirit bona ingressi qñ dolose propter eius bona circũuenit illum vt ingrederet̃ secus si vt seruiret deo.in.c.dudũ.nu.9. de conuer.coniu.fo.171.

Monasterium non debet dãnificari ex delicto particularis monachi nisi omnes delinquerent.ibidem.

5 Monasteriũ potest habere pleno iure ecclesiã inferiorẽ subiectã aut ex priuilegio aut ex pscriptione.in.c.auditis.nu.4.de pscriptio.fo.34.

6 Monasteriũ non mutat statũ suũ respectu exẽptionis vel nõ si mutat statũ respectu habitantiũ.in.c.dilectus.nu.9.de capel.mona.fo.188.

6 Monasterij tota potestas est penes abbatem. in . c.ioannes . nume.4. de regu.fo.157.

6 Monasteriũ est obligatũ ad sustentandũ monachos.in.c. super inordinata.nu.10.de preben.fo.48.

7 Monasterium potest habere clericos seculares ibi beneficiatos qui tamen non facient vnum corpus cum monachis.in.c.quoniam . nume.1. de priuile.fo.99.

6 Monasteriũ curã animarũ si habet debent clerici seculares huiusmodi cure preesse quorum institutio vel depositio ptinet ad epm loci cum cõsilio monasterij.in.c.j.nu.1.2.et.6.de capel.mona.fo.187.

6 Monasterio vacante ob depositionẽ abbatis:vel aliter:an succedat capitulum tam in temporalibus ꝙ in spiritualibus.in.c.ea que. nu. 8.de statu mona.fo.183.

2 Monachus an possit de licentia solius abbatis ad aliud monasteriũ transire.Anto.in.c.fi.nu.2.de renun.fo.34.

6 Monasteriũ subiectũ est epõ in cuius diocesi est situm nisi pbetur exẽptum.in.c.cum dilectus.nu.1.de reli.domi.fo.186.

5 Monasteriũ obligat̃ ex facto monachi quo casu omnia cõcipiunt̃ in psonã monasterij.in.c.cũ. J.et A.nu.28.de re iudi.fo.77.

7 Monasteriũ exẽptũ dicit̃ esse in diocesi epi.in.c.de monialibus.nu . 4. de sen.excom.fo.174.

3 Monasterium statim ꝙ apprehẽdit possessionẽ alicuius tanꝙ monachi apprehẽdit etiam absq3 apprehẽsione reali possessionẽ omniũ que habebat ingressus.in.c.cum ad sedẽ.nu.13.de resti.spo.fo.186.

6 Monasterium non potest per epm sine causa spoliari monachis vt alij alterius ordinis apponant̃ in eo.in.c.relatũ.nu.4.ne cle. vel mo. fo.238.

Monasteriũ si habet monachos incorrigibiles an et quo casu possint in eo clerici seculares poni.ibi.nu.5.

6 Monasterium potest erigi in ecclesia cathedrali si papa mãdat. in.c.j. nu.1.ne sede vacan.fo.64.

Monasteria tenentur ad eleemosynas faciẽdas & ad hospitalitatẽ tenendam:& ad religionẽ seruandã.ibi.nu.2.

2 Monasteria possunt habere iurisditionẽ tẽporalẽ & episcopalẽ in subditos.in.c.dilectus.nu.1.de offi.ordi.fo.122.

Monasteria an & in quibus subsint iurisditioni epali:et in quibus sint exempta.vide per totum.ibi.nu.4.

Monasteria an sint obligata ad decimas prediales.ibidem.

4 Monasterio põt quis donare se & omnia bona sua vt efficiatur cõuersus & non monachus.in.c.in presentia.nu.1.de proba.fo.13.

6 Monasteria monialium frequẽtans si est clericus suspẽditur:si est laicus excõicatur nisi ex iusta causa et manifesta.in.c.ex monasterio. nu.1. 2.et.3.de vita & hone.cleri.fo.4.

5 Monasteria subsunt episcopo loci de iure cõmuni.in.c.ex parte. nu.2. de regu.fo.164.

6 Monasterium non potest grauari per epm nouo censu. in.c.scientes. nu.1.de censi.fo.199.

Monasteria debẽt esse exempta ab omnibus oneribus et prestationibus.ibi.nu.3.

5 Monasteriũ condẽnatur in expensis ex cõtumacia abbatis & capituli. in.c.nicolaus.nu.3.de appel.fo.133.

6 Monasteria non subiacent epõ nisi in causa correctionis. in.c.j.nu.1.2. 3.5.et.6.de sta.mona.fo.179.

Monasteria an teneantur cõtribuere quãdo eps vadit ad aliquẽ locũ pro vtilitate diocesis.ibi.nu.6.

Monasteria an teneantur episcopo ad charitatiuũ subsidiũ sicut alie ecclesie.ibi.nu.7.

6 Monasteria tenent̃ cõtribuere in visitationibus quas facit archieps.in c.sopite.nu.1.2.et.4.de censi.fo.202.

6 Monasterio alicui potest quis se & sua dedicare absq3 eo ꝙ efficiat̃ monachus.in.c.cum dilectus.nu.2.de succes.ab inte.fo.136.

6 **Moneta** dz solui illius valoris cuius erat tpe quo fuit promissa.in.c.olim causam.nu.4.de censi.fo.204.

7 Monetã falsam scienter expẽdẽs nõ punitur pena falsi regulariter.in c.ad falsariorũ.nu.5.de cri.fal.fo.118.

4 Monete falsarius qua pena puniat̃.in.c.quãto.nu.4.de iureiu.fo.140.

Monetã falsam scienter expendens qua pena puniatur.ibi.nu.5.

Monetã cudere an licitũ sit inferiori a principe.ibi.nu.6.

An inscribẽs nomẽ alterius in moneta incurrat falsum.ibi.nu. 9.fo.141.

Monetã cudendi ius habens quot modis princeps vel alius dicatur eam fraudare.ibi.nu.11.

Monete valor qui erat tẽpore testamẽti attẽditur si in testamẽto relinquitur pecunia.ibi.nu.13.

Moneta que currebat tpe statuti an attendatur in statutis mãdatis & gratiis:an que currit post cõditum statutũ.ibi.nu.14.

1 **Moniales** habent electionẽ.in.c.cum dilectus. nume.19. de consue.fo.100.

7 Moniales excõicate absoluunt̃ p epm loci etiã ꝙ excessus sit enormis. in.c.de monialibus.nu.1.4.et.5.de sen.excõ. fo.174.

Moniales gaudẽt priuilegio canonis si quis suadente.ibi.nu.2.

6 Monialis professa potest cõtrahere matrimoniũ si ex hoc potest venire magna vtilitas reipublice Christiane.in.c.cũ ad monasteriũ. nu.21. de statu mona.fo.182.

7 Monialis gaudet priuilegio canonis si quis suadente.in.c.veniẽs.nu. 2.de senten.excõ.fo.168.

6 Monialis que ante assumptionẽ habitus fuit corrupta non cõsecrat̃: electus vero in epm ɔsecratur licet ante habuerit vxorẽ de ratione differentie.remissiue.in.c.tua.nu.3.ne cõse.eccle.vel alta.fo.206

7 Moniales qñ recipiũt aliquã in sororẽ non debẽt ab ea vel eius cõsanguineis aliqd petere sed vel ipsi cõsanguinei aliquid spõte offerãt monasterio:vel ꝙ ipsi dicãt volẽti intrare vt aliquid portet pro victu:non antẽ paciscant̃:q2 esset simonia.in.c.non satis.nu.6.de simo.fo. 69.

6 Monialis potest ingredi aliud monasteriũ strictius.in.c.ea que.nu.7.de statu mona.fo.183.

7 Moniales etiã pretextu paupertatis nõ debẽt recipere aliquid ab intrare volentibus monasteria:q2 debẽt tot recipere quot possunt ex redditibus viuere nisi hoc faciant per viam protestationis simplicis.in.c. quoniã.nu.5.de simo.fo.80.

6 Moniales tenentur deferre habitũ secularẽ & sm cõsuetudinẽ loci illũ portare & si non fecerint nõ per hoc iudicant̃ seculares si se monasterio dedicauerũt.in.c.quia ingredientibus.nu.1.2.et.3.de testa.fo.111.

7 Monialẽ carnaliter cognoscẽs cõmittit tria delicta adulteriũ sacrilegium & incestũ.in.c.cum dilectis.nu.2.de pur.cano.fo.149.

1 Moniales non possunt claustrũ exire:sed possunt procuratorẽ constituere.in.c.cum dilecta.nu.1.de rescrip.fo.66.

3 Moniali vitiata cõmittunt̃ tria crimina adulteriũ sacrilegiũ et incestus.in.c.at si clerici.nu.35.de iudi.fo.15.

6 Moniales vtrũ de iure debeant tonsurari.in.c.vxoratus.nu.4.de conuer.coniu.fo.168.

6 Monialẽ violans incurrit plura peccata:de quibus in. c.monasteria. nu.6.de vita & hone.cleri.fo.5.

1 Moniales possunt cõpromittere electionẽ abbatisse in masculũ. in.c. causam que.nu.3.de elec.fo.128.

6 Moniales & cõuersi non debent habere clericã:sed caput tonsum.in.c. si quis ex clericis.nu.2.de vita & hone. cleri.fo.4.

1 **Monitio** iudicis sedẽtis p tribunali hz vim trine admonitionis.in.c.ecclesia scẽ marie.nu.8.de ɔsti.fo.31.

6 Monitio nõ requirit̃ qñ certũ est illũ cui dz fieri non habere facultatẽ aliquid faciẽdi vel in aliquo actu interueniendi.in.c.extirpãde.in repe. §.qui vero.nu.22.et.19.& seq.de preben.fo.41.

6 Monitio si nõ precedat clericus nõ priuat̃ beneficio pp̃ter nõ residentiam.in.c.vnico.nu.18.vt eccle.benefi.sine dimi.cõfe.fo.54.

2 Monitio iudicis facta in presentia partis habet vim trine citationis. in.c.cõsuluit.nu.12.de offi.dele.fo.76.

7 Monitio an requiratur qñ agitur ciuiliter de crimine vel qñ agitur in causis mere ciuilibus.in.c.si quis eps.nu.4.de accu.fo.51.

2 Monitio ꝙtumcũq3 extraiudicialis dz esse trina qñ requirit̃ superior de ɔuincẽda eius negligẽtia.Anto.in.c.j.nu.1.de sup.neg.prela.fo.34.

1 Monitio vna regulariter requiritur in actibus extraiudicialibus.in c.ex literis.nu.8.de cõstitu.fo.40.

7 Monitio de qua in.c.si quis eps.de accu.nõ est necessaria in accusationibus.ibi.nu.6.fo.52.

6 **Morbus** superueniens alicui animali empto an presumat̃ antiquus vel nouus.in.c.iniustum.nu.6.de rerum permuta.fo.89.

7 Mors tribus modis probatur:& que probatio excuset vxorem si ad secũda vota trãseat.in.c.in presentia.nu.6.de sponsa.fo.8.

3 Mors quõ probetur.in.c.fi.§.porro.nu.12.vt li.non cõtest.fo.115.

Mors non

credendã.remissiue.in.c.sicut.nu.4.5.de homi.102.
6 Mulier non excusatur ab ignorãtia iuris in aliquo casu.in.c.veniẽs.nu.3.de conuer.coniu.fo.170.
7 Mulier si corrumpatur inuita non dicitur corrupta quo ad deum.in c.super specula.nu.4.de priuil.fo.145.
3 Mulier potest vendicare maritum suum.in capi.j.numero.2.de ordi.cogni.folio.141.
6 Mulier pro dote sibi restituenda agit cõtra quẽcũqꝫ bona mariti possidentem.in.c.ex literis.nu.1.de pig.fo.94.
Mulier an preferatur in dote repetenda creditoribus habẽtibus expressam hypothecam.ibidem.nu.8.fo.99.
Mulier an habeat obligata bona mariti respectu donationis ꝓpter nuptias ⁊ an in ea preferatur anterioribus creditoribus ⁊ quid in bonis paraphernalibus.ibidem.nu.9.⁊.10.
1 Mulieres nõ pñt inducere cõsuetudinem.in.c.fi.nu.8.de ꝯsue.fo.100.
6 Mulieres quo casu peccant mortaliter in colorando eaꝝ facies.in.c.j.nu.11.ne cle.vel mona.fo.235.
7 Mulier non excusatur per coactionem modicam.in.c.insinuante.nume.5.qui cle.vel vo.fo.22.
7 Mulier nõ reclamans cõtra matrimoniũ post.xij.annum nõ auditur postea.in.c.insuper.nu.4.qui matri.accu.pos.fo.44.
7 Mulier nubẽs infra annũ lugubrem hodie infamiã nõ incurrit.in.c.super illa.nu.1.de secun.nup.fo.51.
Mulier debet lugere virũ defunctũ per annũ ⁊ vestes lugubres deferre sed hodie aliud est.ibidem.nu.2.
7 Mulieres cuiuscũqꝫ gradus ⁊ generis sint si pcutiãt clericos possunt absolui ab epo loci.in.c.mulieres.nu.2.de sen.excom.fo.165.
4 Mulier sine iuramẽto nõ obligatur etiam naturaliter vendendo rem dotalem nec eius fideiussor.in.c.cũ ꝯtingat.nu.2.de iureiur.fo.155.
3 Mulier etiam maritata dicitur in potestate patris nisi sit emãcipata.in.c.literas.nu.27.de resti.spo.fo.182.
5 **Munera** que dicantur tam realia ꝙ personalia vel mixta et similia ⁊ qui teneãtur ad ea.in.c.non minus.nu.11.de immu.eccle.⁊ cemi.fo.224.
Muntra personalia sunt que labore corporis explicantur sine rerum detrimento.ibidem.nu.12.
Munera personalia iurisditionem nõ habẽtia nõ possunt subire femine als secus.ibidem.nu.13.fo.225.
6 Munera ordinaria sunt illa ꝙ imponuntur a lege vel a principe.in.c.licet.nu.4.de censi.fo.199.
7 Munera an inducant simoniam consideretur persona dantis et recipientis qualitas et quantitas muneris.in.c.⁊ si questiones.numero.1.de simo.fo.72.
7 Munerum receptio amplexus oscula ⁊ nisus ad copulã nisi plene cognoscatur non faciunt transire sponsalia in matrimonium.in.c.j.nu.3.de ma.contrac.fo.37.
2 Mutatio pallij cũ tpe iuuẽtutis discriminis periculi seu belli videtur periculosa.in.c.j.nu.2.de renun.fo.10.
6 Mutuum factum sine tpis prefinitione nõ põt incõtinẽti reuocari.in c.fi.nu.11.de precarijs.fo.78.
6 Mutuum acceptum per religiosum si nõ sit versũ in vtilitatẽ ecclesie non tenetur ecclesia.in.c.quod quibusdam.nu.1.de fideius.fo.99.
4 Mutuum vel depositum pecuniariũ an debeat restitui in eadeꝫ forma ⁊ materia vel an possit restitui in diuersa forma vel in diuersa materia.in.c.quanto.nu.15.de iureiur.fo.141.
6 Mutuans ad hoc vt tali tẽpore recipiat frumẽtũ debet fieri estimatio frumenti secundum tempus solutionis.in capi.j.numero.3.ne cleri.vel mona.fo.235.
7 Mutuum probaꝛ si testis dixerit vidi pecuniam sibi numerari licet nõ dicat nõie mutui.in.c.si questiones.nu.3.de simo.fo.72.
7 Mutuarius si fuit in mora restituẽdi mutuatam pecuniam poterit cõueniri ad interesse sine metu vsure.in.c.nauiganti.numero.14.de vsuris.folio.116.
Mutuans frumentum ꝙ valebat tunc decem si tẽpore receptionis valet viginti an possit cum ꝯsciẽtia recipere si plus valet.ibidem.nu.20.
7 Mutus sine verbis potest contrahere matrimonium.in.c.tue fraternitati.nu.3.de sponsa.fo.9.
7 Mutus ⁊ surdus ⁊ quicunqꝫ qui expresse nõ ꝓhibetur matrimonium cõtrahere potest.in.c.cum apud.nu.1.de sponsa.fo.9.
Mutus ⁊ surdus possunt explicare omnẽ contractum qui solo consensu contrahitur.ibidem.nu.4.
Mutus ⁊ surdus ⁊ cecus simul nunquid possit matrimonium ꝯtrahere.ibidem.nu.6.

¶ De litera N.

7 **Narrata** in impetratione probari debent per impetrantem ⁊ opponens ea probare nõ tenetur.in.c.quia circa.nu.3.de cõsan.⁊ affi.fo.34.
Narratorum veritas consideratur ſm tempus impetrationis qꝛ nõ sufficeret quod essent vera ante vel post.ibidem.numero.4.
3 Narrata superflue in libello vltra eius ꝯclusionem nõ subijcitur necessitati probandi.in.c.j.nu.22.de lit.ꝯtest.fo.105.
4 **Naturalis** excludit substitutum qñ persona instituta non potest habere filium legitimum.in.c.in presentia.nu.14.de proba.fo.15.
Naturalis nõ excludit substitutum si testator erat honeste vite.ibidem numero.18.
Naturalis an excludatur a successione matris ꝑ substitutũ.ibiđ.nu.21.
7 Natus ex libera vel liberta liber est.in.c.j.nu.1.de natis ex lib.vẽ.fo.26.
1 Natus ex ciuibus in comitatu dicitur esse ciuis.in.c.rodulphus.nu.8.de rescrip.fo.84.
Natus ex parentibus per aliquem locum trãseũtibus nõ dicitur ciuis filius loci.ibidem.nu.9.
4 Natus ex adultera presumitur natus ex legitimo patre nõ adultero.in c.per tuas.nu.1.de proba.fo.25.
Natus ex cõcubina presumitur natus ex ꝯcubinario.ibidem.nu.2.
7 **Nepos** legitimus filius illegitimi nõ succedit auo.in.c.ex tenore.nu.2.qui fi.sint legi.fo.43.
7 Nepos proprie dicitur filius ex filio vel filia: ex fratre vero vel sorore dicitur nepos etiam sed improprie. in capitulo accedens. numero.2.de accusatio.fo.64.
2 Nepotes ex filio presbyteri an possint intitulari in ecclesia auita.Ant.in.c.ad extirpandas.nu.8.de fil.presby.fo.54.
6 **Necessitas** qñ imminet periculũ est in mora põt actus explicari sine solẽnitate als requisita.in.c.nõ minus.nu.19.de immu.eccle.⁊ cemi.fo.226.
6 Necessitas facit cessare iuris solẽnitates.in.c.tua nos.numero.8.de eccle.edifi.fo.221.
7 Necessitas excusat quẽ a furto tam respectu pene ꝙ culpe.in.c.qñ.nume.5.de simo.fo.80.
Necessitatis tempore omnia sunt cõmunia.ibidem.
7 Necessitas aliqñ necessitat si subiecta materia non patiatur.in.c.inter alia.nu.4.de sen.excom.fo.173.
1 Necessitas facit aliqua que citra necessitatem nõ essent faciẽda.in.c.venerabilem.nu.4.de elec.fo.154.
7 Necessitate vigente vel propter euidẽtem vtilitatem recedẽdum est a dispositione iuris cõis.in.c.nõ debet.nu.3.de cõsan.⁊ affi.fo.33.
7 Necessitas nõ subiacet legi ⁊ peccatũ cõmissũm tpe necessitatis nõ est punibile.in.c.quod nõ est.nu.1.de reg.iur.fo.190.
3 Necessitas si cogit aliquem ad rem als illicitam debet ille in recompẽsationem facere aliquam eleemosynam.in capitu.licet tam.numero.4.de ferijs.fo.138.
7 Necessitate vigẽte vel pro bono pacis potest qsqꝫ recedi a iuris dispositione.in.c.vbi nõ.nu.3.de despon.impu.fo.13.
6 Necessitas ⁊ vtilitas equiparantur in iure.in.c.vt super.nu.15.de rebꝰ eccle.nõ alie.fo.72.
4 **Negatiua** que habet inclusam affirmatiuã nõ est ꝓprie negatio.in.c.qm.nu.1.de proba.fo.26.
Negatiua an possit probari.ibidem.nu.2.
4 Negatiua qñ probetur qñ est probata affirmatiua et qñ admittatur hmõi probatio.in.c.ad nostram.nu.3.de proba.fo.32.
7 Negatiua coartata loco ⁊ tempore potest ꝑ testes probari.in.c.de testibus.nu.1.de purga.cano.fo.149.
7 Negatiua nõ astricta loco ⁊ tpe licet nõ probeꝛ per testes tñ aliqñ ꝓbatur per iuramẽtum partis negãtis qñ nõ apparet aliud in ꝯtrium.in.c.accedens.nu.3.de purga.cano.fo.149.
4 Negatiuaꝫ debet probare fundans se super illa.in.c.fina.numero.11.de presum.fo.124.
1 Negatiua an ⁊ quando possit probari.in.c.bone memorie.el.j.nume.13.et.16.de elec.fo.142.
Negatiua an ⁊ quãdo transferat onus probãdi in aduersarium vel in negantem.ibidem.nu.14.
3 Negatiua preposita verbo potest: importat necessitatem.in.c.si quis cõtra.nu.15.de foro compe.fo.55.
3 Negatiua coartata loco et tẽpore potest probari.in.c.cum ecclesia.nu.28.de causa pos.fo.155.
4 Negationes due qñ faciãt affirmatiuam ⁊ qñ negẽt.in.c.⁊ si christus.nume.5.de iureiur.fo.153.
2 Negatiua que habet implicitam affirmatiuã est probabilis.in.c.super hoc.nu.6.de renũ.fo.12.et nu.15.fo.13.
5 Negatiua quomodo probatur.in cap.consanguinei.numero.6.de re iudicata.fo.58.
3 Negatiua probaꝛ qñdo est coartata ad certam qualitatem.in.c.j.numero.3.de lit.contest.fo.103.
6 **Negotiatio** ab initio iusta ex postfacto vero non: an sit licita.in.c.j.nu.11.ne cle.vel mona.fo.236.
Negotiatio in veneno vendendo est licita.idem in armis.ibidem.
7 Negotioꝝ gestor vel factor alicuius si fuerit cõdẽnatus potest dñs per se vel per procuratorẽ comparere vt differatur executio donec reddat rationes.in.c.veniens.nu.13.de accu.fo.57.

Negotiatores

6 Nomine pene stricto modo sumpte nõ venit nisi pena corporalis.in.c. inter alia.nu.4.de immu.eccle.& cemi.fo.227.

2 Nomine heredis an veniãt heredes heredis.in.c.cõpromissum.nu.10. de arbi.fo.179.

1 Nomine iuris regulariter venit ius commune licet aliquando veniat ius speciale venit etiam cõsuetudo.in capitulo cumana.numero.11.de electio.folio.172.

6 Nomine proprietatis venit aliquãdo plenũ dñium.in.c.cum ad monasterium.nu.1.de sta.mona.fo.181.
Nomine possessionis venit aliqñ plenum dñium.ibidem.

6 Nomine districtionis quid veniat.in.c.pro illoꝝ.nu.2.in.ij.no.ver.no. ij.de preben.fo.31.

6 Nomine populi non venit clerus.in.c.j.nu.2.de preben.fo.23.

4 Nomine exceptionum non venit recusatio stricte sed large sic.in.c.qm. nu.14.de proba.fo.28.

5 Nomine ordinarij venit nõ solum episcopus sed quilibet alius habẽs ordinariam potestatem.in.c.cum olim.nu.2.de prescrip.fo.41.

1 Nomine ecclesie venit capitulum & non episcopus.in.c.cam te.nu.3.de rescriptis.fo.48.

6 Nomine bonorum venit iuspatronatus.in.c.ex literis.nume.12.de iurepatro.fo.191.

6 Nomine ecclesiarum venit ecclesia cathedralis quãdo iura indistincte loquũtur de ecclesijs & hoc in fauorabilibus secus in odiosis.in.c.cũ super.nu.2.de sepul.fo.136.

2 Nomine mortis venit excommunicatio.in.c.ij.numero.4.de maiorita te & obedi.fo.125.

2 Nomine electionis an veniat postulatio.Anto.in.c.post translationē. nu.5.de renun.fo.30.

7 Nomine partis venit medietas.in.c.super eo.numero.3.de eo qui cogno.cõsan.fo.29.

7 Nomine clericorũ veniunt canonici.in.c.cum tibi.numero.1.3.4.5.de verb.signi.fo.124.

7 Nomine clericorum venit omnis persona in totũ translata in obsequiũ diuinũ.in.c.de monialibus.nu.2.de setẽ.excom.fo.174.
Nomine monachorum veniunt moniales.ibidem.

2 Nomine comitum an veniant comites palatini.in.c.legebatur.nu.3.de maio.& obe.fo.125.

3 Nomine prelatorum veniunt abbates.in.c.ij.nu.2.de iudicijs.fo.8.

6 Nomine sacerdotis in materia odiosa venit tantum presbyter:in materia vero fauorabili veniunt omnes cõstituti in sacris.in.c.ij.nu.2.de coha.cleri.& mulie.fo.10.
Nomine clericorum veniunt in quacunq; dignitate constituti in materia fauorabili.ibidem.nu.5.

6 Nomine beneficiorum in materia stricta comprehenduntur tantũ beneficia simplicia & non curata vel dignitates.in.c.fina.nume.4.de con ces.preben.fo.63.

2 Nomine clericorum veniunt omnes in ordinibꝰ sacris cõstituti.Anto. in.c.clericos.nu.1.de offi.vica.fo.71.

7 Nomine monialium non venit abbatissa vel priorissa vel aliter prelata in.c.qm.nu.1.de simo.fo.80.
Nomine monialium non veniunt monachi.ibidem.nu.2.

3 Nomine populi non veniunt clerici.in.c.cum nõ ab homine.nu.21.de iudi.fo.27.

2 Nomine sententie venit etiam interlocutoria vbi nõ surgit absurditas in.c.causam.nu.3.de offi.deleg.fo.81.

3 Nomine fructuum veniunt pensiones domorum.in.c.grauis.num.3.de resti.spol.fo.177.

1 Nomine ecclesiarũ an veniant monasteria vel alia loca pia.in.c.2.nu.1. de consuetu.fo.92.

☞ Corsetus. Vide plenissime per dominum meum Barba.et Abb.in capitulo finali de test.& Jo.and.in capitulo primo et secundo.de in integ.restitutio.lib.vi.& in.c.grandi.de supplen.negligen.prelatorum.eo. lib.& ibi Joan.de antu.et alios:et per docto.in.l.omnia priuilegia.C. de episcopis et clericis.et Hostien.in.c.conquestus.de foro competẽti. Abbas in.c.accedentibus.de priuileg.scribentes in cap.de quarta.de prescrip.Bald.in aut.licentia.C.de episcopis et cleri.Ange.in aut.de ali.et emphy.§.si nunc quidam.Bald.in.l.si quis ad declinãdam.C.de episco.et cleri.Archidia.xvij.q.iiij.c.diffinimit.et Bald.in aut.hoc ius porrectum.C.de sac.san.eccle.Inno.in.c.cum ad sedem.de restitu.spol. et ibi Abb.& vide eundem Abba.in.c.cũ sit generale.de foro competẽ. Pet.de ancha.in clemẽ.dispendiosam.de iudi.& in cle.j.de in integ.restitu.& in cle.causam.de ele.Pau.in.d.cle.dispendiosam.& in.d.cle.constitutionẽ.Lap.in.c.j.§.hec autem.de elect.lib.vj.Domi.de san.Gemi. in.d.c.grãdi.& in.c.sciant cuncti.& in.c.generali.de elec.lib.vi.& sup hoc distinguas hoc modo aut materia in qua profertur est proportionabilis alteri eorum et tunc id comprehenditur cui proportionat vnde appellatione monasterij comprehẽditur ecclesia secularis tñ:vt est casus ẽm intellectum glos.in.c.nemini.xvj.q.vij.& no.glo.pe.in cle.j.de elec.& sic econuerso appellatione ecclesie comprehẽditur monasterium tñ:vt est tex.de cẽsi.quanto.aut materia est equaliter proportionabilis.& tũc aut profertur in materia stricta & appellatione ecclesiarum non includũtur monasteria:quia de propria significatiõe vocabuli vnum differt ab altero & ideo monasteriorum appellatione in materia stricta nõ cõprehenduntur ecclesie seculares:vt no.glos.in.d.cle.j.in verb.monasterijs.qz proprie sumendo monasterium nõ includit secularem ecclesiam vt no.Archid.x.q.ij.c.j.sic appellatione ecclesiaꝝ nõ comprehẽduntur monasteria.& ita posset intelligi tex.in.d.c.grandi.& in.d.c.ij.de consue. et de elec.c.sciãt cuncti.aut profertur in materia larga:& tunc appellatione ecclesiarum comprehẽdũtur etiam monasteria:& ita possent intelligi iura que allegat Jo.and.in.c.Joãnes.de regu.& in.d.c.grandi.vbi ita distingit Domi.de sancto Gemi.post alios.

6 Nomine ecclesiarum prouincie veniũt ecclesie exempte.in.c.pro illoꝝ. nu.6.de preben.fo.32.

6 Nomine mortis an veniat ciuilis an naturalis.in.c.nisi esset.nu.11.de preben.fo.31.

5 Nomine rei vel bonorum veniunt iura & actiones.in.c.fina.numero.17. de prescrip.fo.45.

7 Nomine nepotum veniunt filij fratris vel sororis.in.c.tua nos.nu.2.de consan.& affi.fo.33.

5 Nomine processus an veniat sententia.in.c.cum.J.&.A.nu.5.de re iudicata.fo.76.

4 Nomine partium veniunt testes & cõfessiones legitimorum documẽtorum.in.c.qm.nu.38.de proba.fo.31.

•7 Nomine clericorũ veniunt canonici.in.c.ad abolendam.numero.9.de here.folio.90.

2 Nomine monachorum an veniunt canonici regulares.Ant.in.c.ij.nu. 1.de sup.negli.prela.fo.34.

6 Nomine alienationis quid contineatur.in.c.nulli.nume.1.4.13.de rebus eccle.alie.fo.74.
Noie immobiliũ venit res mobilis destinata p immobili.ibidẽ.nu.2.
Nomine mobiliũ vel immobiliũ an veniant iura & actiones.ibi.nu.9.
Nomine rerũ mobiliũ vel immobiliũ an veniãt seruitutes.ibi.nu.10.
Nomine rerum immobilium veniunt annui redditus.ibidem.

6 Noie vxoris cõtinetur illa cũ qua facta est copula carnalis:& illa q̃ per verba de futuro est desponsata.in.c.j.nu.5.de cleri.cõiuga.fo.14.

7 Nomine diuinorum officiorũ venit baptisma & penitẽtia.in.c.non est. nu.5.de sponsa.fo.6.

7 Nomine monachoꝝ venit abbas qz per abbatiam non desinit esse monachus & hoc procedit in fauorabilibus.secus in odiosis.in.c.mandato.nu.1.2.de simo.fo.82.
Nomine scholariũ venit rector:qz per rectoratum nõ desinit esse scholaris.secus in materia odiosa.ibi.
Nomine beneficioꝝ nõ veniũt dignitates vel rectorie.ibidem.nu.2.
Nomine ecclesie parochialis in materia odiosa nõ venit ecclesia parochialis collegiata.ibidem.nu.2.

6 Nomine regulariũ vel religiosorum nõ veniũt fratres vel sorores tertij ordinis sancti Francisci & hoc in odiosis.secus in fauorabilibus.in rub.nu.2.de reg.fo.155.
Nomine religiosoꝝ an veniãt rectores hospitaliũ portãtes certũ habitum vel vestem certi coloris & gaudent priuilegio fori.ibidem.nu.4.

6 Nomine clericoꝝ veniunt monachi in fauorabilibus:secus in odiosis cõuersi vero nunq; veniunt.in.c.j.nu.7.ne cle.vel mona.fo.235.
Nomine ecclesiarum an veniant monasteria.remissiue.ibidem.

1 Nomine scholarium nõ comprehẽdũtur doctores etiam in materia fauorabili:secus in actu indiuiduo.in proe.Greg.nu.4.et.9.fo.6.

6 Noie clerici qñq; intelligitur de capitulo ecclesie cathedralis.in.c.cũ apostolica.nu.13.de his que fi.a prela.fo.70.
Noie epi non venit capitulum.ibidem.nu.14.

2 Nomine sacerdotum veniũt omnes habẽtes sacrum ordinem.in.c.cũ pastoralis.nu.5.de postu.fo.139.

2 Nomine fratris venit frater iunctus vinculo sanguinis nõ autẽ vinculo ciuili.in.c.licet.nu.2.de offi.lega.fo.107.

6 Nomine dignitatis non venit episcopatus in odiosis.in.c.venerabilis nu.5.de preben.fo.48.

6 Nomine bladi vel tritici venit omne id qđ in terra vel in agro cõterit. in.c.ex multiplici.nu.3.de decimis.fo.140.
Nomine frumenti venit omne id quod habet aristam sed de communi vsu loquendi venit granum solum.ibidem.

1 Nomine suorum an veniant adherentes.in.c.j.numero.28.de postula. prela.fo.109.

6 Nomine clericorum & ecclesiarum nõ veniũt monachi nec monasteria. in.c.j.nu.3.de institu.fo.51.

5 Nomine sacerdotum veniũt epi sed nõ in materia penali.in.c.nõ potest nu.2.de re iudi.fo.50.

6 Nomine presbyteroꝝ veniunt clerici inferioris ordinis.in.c.j.nume.2. de pigno.fo.92.

4 Nomine sociorum in materia odiosa non veniunt scholares stantes in eadem domo:secus in materia fauorabili.in.c.inter dilectos.nu.18.de fide instru.fo.104.

6 Noie presbyteri venit aliqñ epus.in.c.scientes.nume.2.de censi.fo.199.

Noie heredis

7 Nomine heredis quandoq; veniunt filij legitimi tm̄.in.c.nup a nobis. nu.4.de dona.inter vi.⁊ vxo.fo.49.

4 Nomine legitimoꝝ documētoꝝ veniūt testes ⁊ cōfessiones partium.in c.qm̄.nu.38.de pꝛoba.fo.32.

☞ Coꝛsetus. Adde ꝙ acta possunt pꝛobari per testes vt dicit glos.in.l. quoties.§.fi.ff.de pꝛoba.idem glo.in.l.etiam.C.de testib⁹.⁊ glo.in.l.quo niam.C.de here. Pau.de cast.consi.ij.idem tenet.allegat Inno.⁊ Ioā. and.in.d.c.quoniam contra falsam.de pꝛoba.idem tenet Ange.in.l.te stiū.C.de testi.dūmodo acta fuerint deperdita ⁊ qꝺ interfuerint actis. ⁊ ita dicit intelligēdas esse pꝛeallegatas glo.idem Bal.in.l.gesta.C.de re iud.⁊ in.l.scire opoꝛtet.§.opoꝛtet.ff.de excusa.tuto.Bar.in.l.etiam.⁊ in.l.ne in arbitris.C.de arbi.do.Abb.et do.meus do.And.in.d.c.quo niam contra falsam.pꝛope finem.

2 Nomine heredis an veniant vsq; in infinitum.Anto.in.c.ex trāsmissa. nu.4.de fil.pꝛesby.fo.53.

1 Nomine suspensionis an intelligatur de maioꝛi.in.c.cum dilectus.nu. 18.de consuetu.fo.100.

1 Nomine diocesis an veniat ciuitas.in.c.rodulphus.numero.1.et.5.de rescrip.fo.83.

Nomine comitatiuoꝛum an veniant filii de comitatu.ibi.nu.7.fo.78.

Nomine comitatiuoꝛum an veniant ciues.ibidem.nu.7.

3 Nomine clericoꝛum an veniant monachi.in.c.j.nu.9.de iuramento ca lumnie.fo.123.

Nomine ecclesiarum aliquando veniunt monasteria et non econtra. ibidem.

6 Nomine locationis non venit nisi locatio constituta in pecunia in ma teria stricta.in.c.pꝛopter.nu.16.de locato.fo.87.

7 Nomine oblationum quid veniat.in.c.cum inter vos.nume.3.de verb. signi.fo.188.

6 Nomine ville aliquando compꝛehenditur ciuitas lꝫ non ex pꝛopꝛio si gnificato vocabuli.in.c.venerabili.nu.1.de censi.fo.205.

6 Nomine penitentiarum quid veniat.remissiue.in.c. cum venerabilis. nu.5.de relig.domi.fo.186.

4 Nomine neptis venit filia fratris ex vsu loquendi qui pꝛefertur ꝓpꝛie significationi vocabuli.in.c.per tuas.nu.6.de pꝛoba.fo.26.

7 Nomine heredum veniunt extranei nisi aliud voluerit testatoꝛ vel quā do sumus in materia non transmissibili ad extraneos.in.c.in quibus dam.nu.3.de penis.fo.157.

2 Nomine pꝛepositi qui compꝛehendātur.Ant.in.c.ad aures.nu.4.de tē po.oꝛdi.fo.37.

6 Nomine membꝛi venit omne mēbꝛum habens officiū distinctum.in.c. clericis.nu.3.ne cle.vel mona.fo.238.

1 Nomine dignitatis non venit dignitas episcopalis in materia stricta. in.c.cum vinton̄.nu.8.de elec.fo.145.

2 Nomine diocesis an veniat ciuitas.in.c.j.nu.2.de offi.oꝛdi.fo.110.

2 Nomine monachoꝛum veniunt omnes religiosi regulares etiam cano nici regulares nisi ex aliqua qualitate appareat qꝺ intelligatur de mo nachis tm̄.in.c.ij.nu.1.de postu.fo.138.

6 Nomine domus an veniat poꝛticus.in.c.j.nu.4.de deci.fo.143.

1 Nomine studentium compꝛehēditur doctoꝛ in fauoꝛabilibus:secus in odiosis.in pꝛoe.Grego.nu.6.fo.3.

3 Nomine cause spiritualis non venit iuspatronatus in odiosis:secus in fauoꝛabilibus.in.c.ij.nu.5.et.7.de iura.calū.fo.125.

2 Nomine famuloꝝ compꝛehēdūtur serui.Anto.in.c.de famulis.nume.1. de ser.non oꝛdi.fo.58.

Nomine ecclesie continetur pꝛelatus.ibidem.nu.2.

2 Nomine religiosoꝛum an veniāt clerici seculares.in.c.dilecta.nume.4. de maio.⁊ obe.fo.128.

2 Nomine religiosoꝝ an veniant isti milites gaudentes et isti de tertio oꝛdine sancti Francisci.Anto.in.c.j.numero.6.de obligatis ad ratio cinia.folio.59.

3 Nomine cautionis qd veniat siue simpliciter siue sufficiēter fuerit po stulata.in.c.ex transmissa.nu.6.de resti.spo.fo.173.

6 Nomine capituli an et qn̄ veniat pꝛelatus.in.c.post electionem.nu.8.et nu.9.de conces.pꝛeben.fo.59.

6 Nomine sacerdotis an veniāt clerici in sacris vel minoꝛibus cōstituti. in.c.clericis.nu.8.ne cle.vel mona.fo.238.

6 Nomine obuentionum vel oblationum quid veniat.in.c.ad audiētiaꝫ nu.14.⁊.15.de eccle.edificandis.fo.220.

1 Nomine beneficioꝝ nō veniūt stricte habētes canonicatus sine pꝛeben da.in.c.in nostra.nu.1.de rescrip.fo.80.

6 Nomine agricultoꝛis venit etiam hoꝛtolanus.in.c.ex parte.num̄.2.de decimis.fo.149.

1 Nomine clericoꝝ regulariter nō veniunt canonici.in.c.bone memoꝛie. el.j.nu.2.de postu.pꝛela.fo.111.

3 Nomine mercatoꝝ qui veniāt.in.c.j.nu.38.de iudi.fo.7.

2 Nomine excessus continetur delictū in cōmittēdo ⁊ omittendo.Anto. in.c.ij.nu.3.de sup.negli.pꝛela.fo.34.

6 Nomine dignitatis nō venit epatus in odiosis.secus in fauoꝛabilibus. in.c.dilectus filius.nu.1.de conces.pꝛeben.fo.62.

6 Nomine sanguinis venit modicum sanguinis nisi dicatur effusio san guinis.in.c.pꝛoposuisti.nu.3.de conse.eccle.vel al.fo.207.

3 Nomine officij oꝛdinarij non venit inquisitio in materia stricta.in ru bꝛi.nu.3.de iudi.fo.2.

5 Nomine fratrum an veniat pꝛioꝛ.in.c.cum olim.numero.5.de re iudi cata.fo.59.

6 Nomine ecclesie venit illa que nondum est ꝯsecrata.in.c.ecclesie.nu.2.⁊ 4.de immu.eccle.fo.234.

5 Nomine ciuium veniunt clerici ⁊ ibi beneficiati ⁊ omnia collegia ciui tatis.in.c.cum causa.nu.4.de re iudi.fo.55.

7 Nomine legis venit cōsuetudo.in.c.j.nu.2.de sponsa.fo.2.

6 Nomine rei non veniunt iura ⁊ actiones.in.c.qꝛ monasterium.nu.3.de relig.domi.fo.184.

3 Nomine fratrum non veniunt monachi in statutis odiosis.in.c.causaꝫ que.el.j.nu.2.de iudi.fo.25.

6 Nomine armoꝛum non venit cultellus paruus aptus ad incidendum panem et moderandum pennas.in.c.ij.numero.7.de vita et honestate clericoꝛum.fo.3.

☞ Coꝛsetus. Que veniant appellatione armoꝛum:vide tex.in.l.armoꝛuꝫ appellatione.ff.de ver.signi.⁊ institu.de interdi.in.§.qui autem.⁊ quod not.in.c.quoꝛundam.de iude.⁊ in.c.si perfodiens.de homi.⁊ quod not. Paulus ⁊ doct.in clemen.ne in agro.de statu mona.et.ff.de publi.iud. l.item.l.coꝛnelia.⁊ de vi publi.l.armatos.⁊ de vi ⁊ vi arma.l.idem.§.ij. C.que res expoꝛ.non possunt.l.ij.⁊ ibi per Albe.de ro.⁊ conclude quod appellatione armoꝛum veniunt fustes ligna et lapides.⁊ ita pꝛocedunt glo.in dicto.c.si perfodiens.⁊ in dicto.c.ita quoꝛundam.quod intellige in larga significatione pꝛout habentur in dicta.l.armoꝛum appellatio. stricte vero non veniunt nisi ea que naturaliter sunt inuenta ad offen dendum.casus est in.l.si pignoꝛe.§.furem.ff.de furtis.⁊ ibi per Bart.et Ange.Aret.institu.de publi.iudi.§.item lex coꝛnelia.Bart.in.l.j.ff.ad legem iuliam.de vi publi.dixit quod appellatione armoꝛum non venit gladius ad pꝛeparandas pennas.glos.est singu.in aut.de ar.in.§.pen̄. col.vj.de qua Ange.fecit festum in dicta.l.si pignoꝛe.et in dicto.§.pe nultimo.et in dicta.l.j.nec venit etiam pelta id est bucculerium. Bart. in loco extraneo.in.l.pediculis.§.argento.ff.de auro ⁊ argento legato. vbi dicit quod vbicunq; quis vteretur armis defensibilibus ad offen dendum venirent appellatione armoꝛum et sic pelta:quod tene menti pꝛo limitatione limitationis.scilicet quod appellatione armoꝛum non veniunt arma defensibilia:quia illud verum nisi vtaris eis ad nocēdū. secus si ad defendendum.vt dicit Barto.in dicta.l.j.et in.l.si seruus.C. de his qui ad ecclesi.confu.Guil.de monte laud.in dicta clemen.ne in agro.in verbo arma.dixit quod pꝛohibitum est monachis poꝛtare ar ma.monachi in poꝛta tenent lapides ⁊ gladium attēdi debet fm̄ eum ad quam fidem tenent ibi an ad pēnas ⁊ pꝛo defensione an ad aliud et alio modo.Adde Flo.de sancto Petro in.l.si seruus seruum.ff.ad le gem aquil.referentem Ludo.ro.dicentem quod Ioan.in suis repoꝛta tis glos.dicte clemen.ne in agro.in ver.arma.singulariter notabat ꝙ illud quod dicitur appellatione armoꝛum continetur lapides ⁊c.illud pꝛocedit post factum maleficium.secus autem dicit esse ante factum et commissum:quia tunc non continentur.quod facit ad statuta facien tia mētionem de armis puta si quis fuerit inuentus cum armis:⁊ sub dit do.Flo.quod statutum non habet locum in paruis armis puta in moderatoꝛio:per glos.in rubꝛi.C.de fabꝛi.lib.xi.et in aut.de ar.§.penul. facit quod voluit Bal.in.l.penul.als fina.C.de edi.ac.⁊ do.Flo.in.l.ex hac lege.ff.si quadru.pau.fecisse dicatur.Item pꝛedictum statutum nō habet locum in calcaribus.textus est notabi.in clemen.ne in agro.§.j. iuncto.§.pꝛefate.et ibi glo.de statu monacho.nam appellatione armo rum calcaria non continentur:vt ibi maxime quando quis venit de fo ris ad claustrum non animo tenendi.Adde etiam quod appellatione armoꝛum continentur dentes:vt est tex.notabi.in.c.noli.de peni.dist. pꝛima.sed Bart.consuluit in consilio suo incipien.statuto ciuitatis ca netur.vbi dicit quod statutum puniens vulnerantem cum armis non habet locum in vulnerante cum dentibus:quia armoꝛum appellatio ne dentes non continentur.Sed salua ipsum quia loquitur de commu ni vsu loquendi qui semper debet inspici:vt in.l.labeo.§.idem tubero. ff.de sup.leg.⁊ in.c.ex literis.el.j.de sponsa.cum simil.de quo vsu non vi detur quod appellatione armoꝛum contineantur dentes.secus autem si de iure communi.vt in.c.noli.vel dic hoc pꝛocedere in larga significa tione:secus in stricta:quo casu pꝛocedit doctrina Barto.⁊ qualiter pu niatur rusticus.vide textum in.c.j.§.si quis rusticus.de pace tenenda ⁊ vio.eius.vbi etiam notatur per illum textum:an licitum sit equitanti per ciuitatem arma ad sellam equi poꝛtare:⁊ ibi glo.dicit quod ille qui poꝛtat arma vetita debet perdere arma:⁊ ille qui poꝛtat arma pꝛesumi tur habere animum maluꝫ nisi poꝛtaret ea alligata.⁊ ibi Bal.dicit illā glo.esse in.§.seq.Item no.quod licitum est poꝛtare arma vt quis defen dat se a latrone.vt ibi dicit Bal.⁊ glo.in.d.c.clerici.Item not.quod ad palatiuꝫ communis Floꝛentie quod est in italia magne excellentie:ne mo potest poꝛtare arma sicut nec ad palatium comitis.ita concludit Bal.in.d.§.si quis rusticus.et.§.si quis alium eiusdeꝫ.c.tene menti tex. quod qs pilans capillos punitur pena.x.libꝛarum applicandarum de

iure cōi parti offense ꝛ in .xx. libris auri applicandis fisco. ita singulariter dixit do. Floria. in .d. l. si seruus seruum. ꝛ quo ad primum vide glo. in .c. clerici. xxiij. q. viij. Jo. de lig. ꝛ alios in .d. cle. ne in agro. ꝛ an cleric⁹ debeat iuuare papam cum armis. vide do. abba. in .c. ego. N. de iureiuran. ꝛ vide glo. in .c. sciscitaris. vij. q. j. ꝛ vide Jo. de ana. in .d. c. ita quorūdam. in glo. ij. et in .ij. col. de iude.

7 Noīe rerū veniūt etiā incorporalia. in .c. j. nu. 1. de reg. iur. fo. 190.
Nomine Actus an veniat Actus matrimonij. ibi. nu. 4.

7 Nomine monachorū an veniat abbas. in .c. vniuersitatis. nu. 12. de senten. excom. fo. 170.

4 Noīe vxoris an veniat illa cū qua ꝯtractum est matrimoniū per verba de presenti ꝛ non est traducta ad domū nec carnaliter cognita. in .c. tertio loco. nu. 5. de presump. fo. 121.

6 Nomine liberorum an veniant bastardi. remissiue. in .c. raynaldus. nume. 21. de testa. fo. 128.

4 Nomine romane ecclesie an veniant cardinales ꝛ papa. in .c. ego. N. nume. 1. de iureiur. fo. 129.
Nomine membri quid veniat. ibi. nu. 2.

7 Nomine degradationis venit aliquando dispositio. in .c. ad audientiā nu. 2. de cri. fal. fo. 118.

6 Nomine laicorum veniunt reges ꝛ imperatores. in .c. tua. numero. 2. de decimis. fo. 150.

1 Nomine beneficij non venit annua pensio. in .c. ad audientiam. nu. 1. de rescriptis. fo. 78.

2 Nomine prelatorum etiā cōprehenduntur inferiores epo. Anto. in .c. fin. nu. 1. de cleri. per. fo. 65.

4 Noīe sniē venit diffinitiua. in .c. cum olim. nu. 8. de testi. fo. 66.

6 Nomine clericorum qui veniant. in rubri. nume. 4. de vita et honestate clericorum. fo. 2.
Nomine vrbis qñqꝫ sola cōprehēditur ciuitas ꝛ appellatiōe parochie diocesis. Ant. in .c. j. nu. 2. de offi. archi. fo. 63.

7 Nomine prelatorum venit archidiaconus. in .c. j. nu. 2. de eo qui furti. ordi. rece. fo. 128.

2 Nomine arbitrorū veniūt etiā arbitratores nisi in eis def ratio diuersitatis. in .c. vno delegatorū. nu. 4. de offi. deleg. fo. 104.

1 Nomine iuris venit consuetudo ꝛ statuta. in .c. cum nobis. numero. 6. de elec. folio. 135.

6 Nomine legentium an veniant scholares. in .c. non magno. nu. 3. ne clerici. vel mona. fo. 237.

2 Nomine prelatorum veniūt nō solū superiores sed etiā inferiores habētes iurisditionē. in .c. cū ab ecclesiarū. nu. 1. de offi. ordi. fo. 111.

7 Nomine patris veniunt omnes ascendentes in lata significatione non autem de propria significatione. in .c. nam ꝛ ex. numero. 1. 3. 4. de verborum signi. fo. 181.

2 Nomine paruulorū cōprehendunf minores. xiiij. ann. Anto. in .c. indecorum. nu. 1. 2. de etate ꝛ qualita. fo. 43.

7 Nomine fratris veniunt omnes christiani ꝛ vnum patrē habent. s. deū. in .c. gaudemus. nu. 4. de diuor. fo. 47.

2 Nomine sacerdotum an veniant clerici vel ecōtra. Anto. in .c. fi. nu. 1. de tempo. ordi. fo. 40.

2 Nomine ecclesie an ꝛ qñ veniat alia ecclesia vltra cathedralem. Anto. in .c. j. nu. 1. de anto. ꝛ vsu pal. fo. 21.

6 Nomen matrimonij aliqñ intelligif de cōsummato ꝛ aliqñ nō: sm subiectam materiā. in .c. verū. nu. 7. de ꝯuer. coniu. fo. 165.

6 Noīe pṙbyteri an veniat epūs. in .c. pṙbyter. nu. 2. de pecu. cle. fo. 109.

2 Noīe ecclesie an veniat cathedralis tm̄. in .c. j. nu. 3. de au. ꝛ vsu pal. fo. 7.
Noīe diocesis an cōprehendatur ꝓuincia. ibi. nu. 9.

6 Noīe ecclesie venit in materia fauorabili basilica que est ecclesia nō ꝯsecrata. in .c. fi. nu. 2. de cōsecra. eccle. vel alta. fo. 208.

4 Noīe actorū venit snīa. in .c. qm̄. nu. 5. de proba. fo. 27.

6 Nomine clericorū veniūt clerici cuiuscūqꝫ ordinis in fauorabilibus in odiosis se remittit. in .c. ij. nu. 2. de preben. fo. 23.

6 Nomine dignitatis nō venit epatus in materia odiosa. in .c. cū nostris. nu. 4. de conces. preben. fo. 58.

2 Nomine sententie non venit laudum in materia restringibili. in .c. j. nume. 2. de arbi. fo. 167.

2 Nomine eunuchi veniunt tam castrati a natiuitate ꝙ non a natiuitate. Anto. in .c. ex parte. nu. 3. de corpore vitiatis. fo. 61.

1 **Nomina** verbalia habēt duplicē significationem. s. actiuam ꝛ passiuam. in rubri. nu. 2. de elec. fo. 117.

2 Nomina debitorū an possint emi minori pretio ꝙ sit in ipsorū exactione. in .c. ex parte. nu. 6. de alie. mut. iudi. cau. fac. fo. 166.

1 Nomina propria deberent emi magno pretio si venderentur. in proe. Greg. nu. 7. fo. 6.
Nominis proprij mutatio, voluntaria in seruo prohibef in libero: sec⁹ cessante dolo. ibi. nu. 9.
Nomen appellatiuum seu impositum ab euentu durat durante potentia ꝛ habitu non omnino remoto. ibi. nu. 11. ꝛ. 12. fo. 6.

6 Nomina verbalia ex quot actibus verificētur. in .c. clerici. nu. 11. de vita ꝛ hone. cleri. fo. 8.

3 Nomen proprium alicuius si requiritur in aliquo actu sufficit ꝙ exprimatur per euidens appellatiuum maxime qñ proprium sciri non pōt. in .c. ij. nu. 49. de ordi. cog. fo. 148.

1 Nomē pape in terris ecclesie ꝛ imperatoris in terris imperij ꝛ in temporalibus si non inferaf in instrumēto instrumētum corruit nisi aliud inducat consuetudo. in proe. Greg. nu. 14. 15. fo. 7.

7 Nomen si dolo mutaf per contrahentē in propria psona nō vitiat Actū ex quo de corpore ꝯstat. in .c. tua nos. nu. 3. 6. de sponsa. fo. 10.

5 Nomen collectiuum potest adiungi verbo pluralis numeri. in .c. significauerunt. nu. 2. de excep. fo. 16.

6 Nominatim' expressi in penalibus dicunf illi q nomine proprio vel per indubitatas circunstantias exprimunf scꝫ qñ pena incurritur ipso iure: secus quando non incurritur pena ipso facto. in .c. in lateranensi. nume. 7. de preben. fo. 46.

4 Nominatio ꝛ cōmunis reputatio excludūt nominantē dicentē contrarium etiā cū iuramēto. in .c. per tuas. nu. 9. de proba. fo. 26.
Nominatio nō acqrit aliquod ius nominato ꝛ quotuplex sit. in .c. quod sicut. §. super eo. nu. 1. de elec. fo. 148.

1 Nominatio non acquirit aliquod ius nominato. in .c. auditis. nume. 3. de elec. fo. 149.

1 Nominatus primo presumitur dignior. in .c. cū dilecta. nume. 4. de rescrip. fo. 66.

3 Nominatus in iudicio debet citari. in capi. verum. nūero. 4. de foro cōpetenti. fo. 63.

5 Nominatus in iudicio si in termino sibi dato nō comparet nō per hoc priuatur iure suo. in .c. cum super. nu. 23. de re iudi. fo. 68.
Judicium contra aduocatum an preiudicet parti principali vocate et presenti. ibi. nu. 24.

2 Nominis proprij expressio in materia concernente dignitatem facit dispositionem realem priuilegia concessa prelato acquiruntur dignitati. in .c. j. nu. 2. de transla. epis. fo. 2.

1 Primo noīatus presumitur magis dilectus et dignus. in .c. sedes apostolica. nu. 5. de rescrip. fo. 57.

4 Nominatio sola incidenter facta an constituat quē in quasi possessione filiationis donec cōtrarium probetur quando fit in actu qui magis cōuenit filio ꝙ extraneo. in .c. p tuas. nu. 6. 7. 8. de proba. fo. 26.

☞ Corse. doctor excel. Tu aduerte quod Bar. in .l. j. §. iulianus. ff. de lib. agno. notanter tenet quod sic etiam in nato extra domum. ar. l. quidē. ff. de proba. ꝛ videtur eum sequi do. Anto. in .d. c. per tuas. de proba. qd̄ tamen dictum Abba. in .d. c. per tuas. vbi supra non credit procedere. per tex. in cle. si summus pontifex. in .ij. responso. de sentē. excom. ꝛ opi. Abba. videtur sequi do. meus Barb. in .d. c. per tuas. sed do. Fran. are. ibi videtur sequi opi. Barto. ꝛ domini Ant. per tex. in .l. j. §. ad questionem. ff. ne questio. non obst. tex. in .d. cle. si summus. quia nominatio cū tractatu probat in preiudicium tractantis sed non ad preiudicium tertij. nam si ex assertione summi pontificis probaretur aliquis esse prelatus hoc preiudicaret ecclesie vel tertio: vnde dicit tex. in .c. ex ore. de his que fi. a ma. par. capi. vbi not. quod si aliquis tractat aliquem vt prelatum presumitur contra ipsum pro prelatura. ponderat etiam tex. in .c. licet ex quadam. de testi. ꝙ ꝙuis tractatus duorum qui se habēt pro cōsanguineis probet ad eorum preiudicium tamē nō probat preiudiciū descendentium ex eis nisi aliud concurrat. et sic concludit ꝙ si aliquis nominatur filius in actu proportionabili soli filio tunc per talē nominationem probatur filiatio: p .d. l. j. §. ad qōnē. ꝛ ita ibi residet in .vij. col. Ego pro opi. Abba. adduco tex. insti. de adop. in fi. vbi si domin⁹ actis interuenientibus nominauerit seruum filium suum lꝫ constituaf liber tamen per hoc non acquirit ius filiationis nec sufficit hoc ad accipiendum ius filij. ꝛ tamen prima facie videref ꝙ illa verba prolata in iudicio: veni huc fili mi. deberent operari omnem effectum nō solum libertatis sed etiam filiationis. ꝛ tamen cōtrarium ibi deciditur. tamen iudicio meo opi. Bar. ꝛ Anto. posset procedere vbi ex euidentissimis cōiecturis apparet testatorem seu nominantem hoc voluisse in tali actu proportionabili magis filio quā extraneo per iura allegata per eos. et argu. eorum que not. in .c. per tuas. qui filij sint legi. alꝪ in dubio procederet opi. Abb. qꝛ verba generalia ꝛ simpliciter prolata nō obligāt. c. cum venissent. de instit. ꝛ not. in .l. si ruffinus. C. de test. mili. cū talia verba aliqñ dicanf ad cōplacentiā. Nec ob .d. §. fi. qꝛ cū ibi posset agi de preiudicio alioꝝ: debemus interpretari verbū vt minus ledat ꝛ sufficit vt aliquid operetur. s. libertatē ꝛ nō ius filiationis. Itē qꝛ ibi non sumus in actu ꝓportionabili magis filio sm opi. Bar.

3 Nominatio facta in iudicio de dño habet locū etiā si sit petita res mobilis. in .c. fi. §. in alijs. nu. 22. vt lit. non contest. fo. 118.
Nominatio an possit fieri in iudicio domino si nominans habet aliqd̄ ius in re. ibi. nu. 23.
Nominatio debet fieri ante litem cōtestatā. ibi. nu. 24. fo. 119.
Nominatio si est facta in iudicio valet ꝓcessus cōtra illū qui non nominauit non contra dominum. ibi. nu. 25.
Nominatio per quem debet notificari nominato. ibi. nu. 27.
Nominans aliquem in iudicio nō iurat de calūnia. ibi. nu. 32. fo. 120.
Nominans aliquem in iudicio an debeat probare se possidere nomine nominati

festis.Anto.in.c.q̄m.nu.1.2.et.3.de fi.presby.fo.54.

5 Notoriū inducit ex priuilegio aliquo impetrato vel indulto itē ex ꝓbationibus factis in iudicio.in.c.inter monasterium.nu.21.et.23.fo.77.

5 Notoria lʒ excusent ab onere ꝓbandi tñ nō releuāt ab onere proponendi.in.c.vt debitus.nu.1.de appel.fo.126.

7 Notoriū ⁊ fama ꝓbat ꝑ duos testes.in.c.cum olim.nu.8.de priuil.f.139.

6 Notorium illud censet quod cōstat ex instrumēto.in.c.cum olim.nu.9.de censi.fo.204.

5 Notorium dicitur illud qd̄ cōstat ex tenore bullarum pape.in.c.j.nu.9.de confirma.vti.vel inuti.fo.140.

3 In notorijs nō requirit accusator vel testis sʒ iudex ex officio pōt punire.in.c.veritatis.nu.9.18.et.25.de do.⁊ contu.fo.206.

1 Notoriū de necessitate an recipit probationes.in.c.bone memorie.el.j.nu.4.de elec.fo.141.

Notoria an ⁊ q̄n indigeant citatione.ibidem.nu.5.

Notoriū licet aliquid sit tñ nō cōstat iudici debet ipse super hoc accipere probationes.ibidem.nu.12.

6 Notorium nō redditur dubium si negat.in.c.tua nos.numero.4.de cohabi.cleri.⁊ mu.fo.13.

5 Notorium causatur ex attestationibus factis si ꝯtra eas in oppositum fit.in.c.cum speciali.§.porro.nu.4.de appel.fo.130.

3 In notorijs ordo est ordinem non seruare.in.c.conquerente.nu.2.de restitu.spol.fo.172.

7 Notoriū inducit ꝑ ꝓbationes in iudicio factas post tñ cōclusionem in causa.in.c.cum olim.nu.3.de verb.sig.fo.186.

☞ Corse.Adde ad Abb.glo.reputatā sing.in.c.significauerunt.in vb.liquere.de testa.Ange.in.l.si vnus.§.pactus ne peteret.circa fi.sup glos.in opponēdo.ff.de pac.vbi allegat dictū Inno.in.c.ex insinuatione.et Bal.in aut.ad hec.C.de vsur.in.iij.col.vbi pro hoc dicto Innoc.allegat etiam tex.in.l.pro sententia.C.de penis.facit glo.in.c.bone.de postu.pla.⁊ in.c.euidētia.de accu.Omia eñ q̄ constant ex actis dicunt notoria ⁊ in omni notorio iudex de facto supplet ⁊ procedit iuris ordine nō seruato q̄ in notorijs iuris ordo non requirit.in.c.iij.de testi.cogē.c.ad nostram.el.iij.de iureiur.c.bone memorie.el.j.de elec.no.glos.in.l.j.C.q et aduersus quos.per Inno.in.c.cum in tua.qui matri.accu.pos.⁊ adduco Ange.in ꝯsil.cclix.lib.ij.vbi dicit quod acta faciūt rem notoriam ⁊ possunt acta principalis cause produci notario cause appellationis: et ita seruat cōmunis consuetudo mundi:vt ibi per eum.

7 In notorijs licet nō seruet ordo iuris tñ q̄n factū pōt esse notorium et non potest:tunc secus idem si aliqua facta sint notoria aliqua non.in.c.olim.nu.5.de iniur.fo.152.

3 Notoria nō requirunt sententiam vel minus solennē.in.c.cū venissent.nu.8.de iudi.fo.31.

5 In notorijs in quibus nulla pōt cōpetere defensio pōt deueniri ad sententiā sine citatione:als secus.in.c.cum olim.nu.20.de re iudi.fo.60.

In notorijs potest ferri sententia sine libello ⁊ litis contestatione.ibidem.numero.21.

5 Notorium inducitur etiam per inspectionem actorum.in.c.ex insinuatione.nu.nu.5.de appella.fo.118.

7 **Nouum** non dicitur esse aliquid post annum.in.c.fi.nu.1.de priuile.fo.146.

7 Noua nō dicitur res nisi sit tota noua nec sufficit quod aliqua pars sit noua.in.c.j.nu.2.de verb.signi.fo.181.

3 Nouatio tollit omnia priuilegia actionis precedentis ⁊ fideiussores et pignora si est volūtaria:secus si est necessaria.in.c.examinata.nume.14.de iudi.fo.38.

7 **Noualia** que dicantur.in.c.quid per nouale.nume.1.de verbo.signi.fo.184.

6 **Nouitius** debet stare per annū ante ꝓfessionē tñ vt ipse experiat austeritatē monasterij ⁊ monasteriuʒ mores suos.in.c.ad apostolicam.nu.3.de regu.fo.161.

Nouitius potest prohiberi facere professionem si mores eius nō placēt monasterio.ibidem.

Nouitius nō pōt de iure aliq̄s profiteri ante triēnium.ibidem.nu.8.

Nouitius q̄ stat in religione ꝑ sex mēses ⁊ postea exiuit ⁊ ex internallo rediit ⁊ stetit ꝑ sex alios mēses nō dr̄ fecisse ꝓfessionem.ibidem.nu.9.

6 Nouitius pōt infra annū ꝓbationis ad seculū redire nisi appareat voluisse omnino mutare vitam.⁊ q̄ sint signa ꝙ voluerit mutare vitam.in.c.consuluit.nu.1.2.6.⁊ in.c.statuimus.in fi.de regu.fo.164.

Nouitius siue receperit habitum nouitiorum siue professorum q̄ infra annum ꝓbationis exit monasteriū an possit contrahere postea matrimonium ⁊ an licite possit stare in seculo:⁊ an sit obligatus alicui religioni in genere.ibidem.nu.3.et.4.

Nouitij qui exiuerunt religionem non prohibētur reaccipere vestes cū quibus intrauerunt nisi sint nimis lasciue quas non debēt portare in signum antique religionis.ibidem.nu.5.

Nouitius qui infra annum probationis redit ad seculum pōt licite ad beneficia ⁊ ad ordines promoueri.in.c.postulasti.nu.1.et.2.eo.titu.

6 Nouitius non debet profiteri ante annum tamen professus tenet stare licet abbates hoc permittentes puniantur.in.c.quia in insulis.nume.4.de regu.fo.157.

6 Nouitius sponte se gerens in actibus professorum censetur professus nec potest retrocedere asserens se non fecisse animo profitendi.in.c.vidua.nu.1.2.6.et.7.de reg.fo.156.

Nouitij non debent interesse.in.c.cum professis.ibidem.nu.7.

6 Nouitius maior.xiiij.an.si acceperit habitum professorum et in eo triduo perseuerauit obligatur possessioni.in.c.ad nostram.numero.1.5.de regu.fo.152.

6 Nouitius censetur professus si vltra annum portat habitum monachalem.in.c.ex parte.nu.1.de regu.fo.164.

Nouitius infra annum probationis potest libere redire ad seculuʒ nisi appareat vitā mutare voluisse vel tacite vel expresse.in.c.statuimus.nume.1.et.3.eo.titu.

Nouitius qui exiuit infra annum monasterium an recuperet bona donata vel aliter alienata.ibidem.nu.4.

6 Nouitius accipiens habitum nouitiorum potest infra tempus ad seculum redire:si vero acceperit habitum professorum compellitur ibi permanere vel ad aliā religionem transire etiā laxioreʒ.in.c.super eo.nu.1.et.2.de regu.fo.158.

Nouitius potest probare regulam alicuius religionis etiaʒ in habitu seculari lʒ de hoc sit standum consuetudini.ibi.nu.7.

7 **Nox** quando dicatur esse ad hoc vt sciatur quando delictum sit commissum de nocte vel de die.in.c.si perfodiens.nume.2.de homici.fo.97.

1 **Nullum** et minus vtile quando equiparentur.in.c.si proponente.nu.2.de rescrip.fo.83.

1 Nullum dicitur illud quod potest annullari:sed largo modo.in.c.ceterum.nu.8.de rescrip.fo.46.

7 **Numerus** pluralis q̄nq̄ ponitur ad exclusionem maioris et quādoq̄ minoris numeri.in.c.gaudemus.nume.13.de diuor.fo.47.

3 **Nuntij** missio ad superioreʒ an aliquid operetur.in.c.audita.nu.10.de resti.spo.fo.168.

7 Nuntiatus nō pōt etiā prestita cautione de demoliēdo interim edificare si denūtiās nō vult.in.c.significātibꝰ.nu.1.de no.oper.nuntia.fo.136.

Et vide in.c.seq.eo.tit.

Nuntians nouum opus tenet infra tres menses docere de iure suo als nūtiatus edificabit data cautione de opere demoliendo.ibidem.nu.2.

6 Nuntij missi ad vocandum aliquos possunt testificari super vocatione facta.in.c.dilectus.nu.6.de capel.mona.fo.188.

2 Nuntians missus pro pallio si moriat in via vel infideliter agit an sufficiat ad penam euitandam ꝙ nuntium semel misit.in.c.ad honorē.nu.9.de auto.⁊ vsu pal.fo.8.

Nuntius missus ꝓ pallio quid dʒ habere.in.c.mādatis.ibi.nu.10.

3 Nuntius missus a iudice vt ponat creditorem in possessionem bonorū ⁊ ipse assignauit vnā pro alia nō trāsfert possessionem in ipsum creditorem.in.c.cum aliquibus.nu.8.de re iudi.fo.53.

4 Nuntio publico ⁊ iurato credit.in.c.q̄m.nu.10.de proba.fo.27.

5 Nuntij accedentes pro alijs ad sedem apostolicam gaudēt ne interim a partibus molestentur.in.c.j.nu.5.de cle.pere.fo.139.

2 Nūtijs an ⁊ quando detur fides.in.c.prudentiam.numero.21.de off.deleg.fo.84.

5 Nuntijs vel alijs creditur non soluʒ si asserant aliquem citasse:sed etiā si asserant aliqua que sint vicina ⁊ proxima ipsi citationi.in.c.cum parati.nu.4.et.12.de appel.fo.99.

Cui magis credatur nuntio vel parti vel nuntio vel notario ⁊ quanta fides adhibeatur istis nuntijs.ibi.nu.12.

3 Nuntius si dixerit se citasse ad domū nō intelligit ꝙ prius perquisiuerit personam.in.c.causam.nu.8.de do.⁊ cōtu.fo.197.

5 Nuntius si fuerit missus ad superiorem an operetur aliquos effectus.in.c.vt debitus.nu.18.de appel.fo.127.

7 Nuntio an sit credendū.in.c.in ꝑsentia.nu.6.de sponsa.fo.8.

1 Nuntijs publicis credit sine lr̄is.l.c.sciscitatus.nu.16.de rescrip.fo.49.

3 Nuntiatio noui operis sufficit si fiat vni ex pluribus dñis.in.c.cuʒ deputati.nu.10.de iud.fo.40.

7 Nuntiatio noui operis habet locuʒ etiā q̄n ecclesia edificat ⁊ opus post denuntiationem ꝯstructū dʒ destrui expēsis edificātis.in.c.j.nu.1.de noui ope.nun.fo.134.

Nuntiatio noui operis nō operatur ꝙ edificium postea cōstructum destruatur q̄n notorium est nuntiantem nullum ius habere:secus si dubitatur.ibi.nu.10.

7 Nuntiatio noui operis non debet nec potest fieri illi qui est in aliqua dignitate vel magistratu nisi dignitas vel magistratus sint perpetui.in c.cum ex iuncto.nu.1.de noui ope.nun.fo.135.

Nuntiatus si velit ostendere sibi esse ius edificandi pōt nūtiās excipere ꝙ nō audiatur nisi demolito edificio ꝙ est verū si excipit ante litē cōtestatam:post vero nō admittit talis exceptio.ibi.nu.3.

Nuntiatio noui operis an transeat in successorē nūtiati.ibi.nu.8.

Nūtiatio noui operis nō habet locum in operis rusticanis:vel vbi ī dilatione esset periculum.ibi.nu.9.fo.137.

Nuptie simulate

rali vel diuino quia in nullo foro punitur.in.c. interfecisti. nume.2.de homici.fo.96.

7 Occidēs parētem vel filium punitur s̄m leges etiam in terris ecclesie quia s̄m canones nō reperitur in hoc aliqua pena.in.c.j.nu.3.de his q filios occiderunt.fo.94.

6 Occidere nō est licitum alicui seipsum ex aliqua causa etiam ad vitandum peccatum.in.c.ex parte.nu.2.de sepulturis.fo.138.

7 Occidere an possit pater inuētum cū filia in actu venereo.in.c.veniēs.el.ij.nu.8.de sponsa.fo.7.

3 **Occultans** se vt impediat citationem quo casu habetur pro peremptorie citato. in.c.fi.§. porro.nu.6.⁊.11.vt lit.nō contest.fo.115.

7 Occultum dicitur aliquid esse etiam quod aliquibus sit notū.in.c.q̄situm.nu.4.de peniten.⁊ remis.fo.159.

3 **Odium** si cōcurrit cum fauore cōsideratur fauor.in.c. in literis.nu.34.de resti.spo.fo.171.

4 Odium priuatum ⁊ nō publicum repellit quem a testimonio.in.c.quoties.nu.4.de testi.fo.38.

6 In odiosis centum ⁊ centum non faciunt.cc.in.c.ad apostolicam.nu.9.de regu.fo.161.

3 **Offensio** licita est propter defensionē persone alterius iniuriate in persona vel rebus. in.c.olim.el.j.nu.18. de resti.spo.fo.180.

6 **Officiales** vel consiliarij an teneant̄ potius dimittere officium quam aliquid constituere vel consentire quod non sit bonum.in.c.aduersus.numero.19.et.21.de immunitate ecclesia.fo.230.

6 Officialis an et quo casu teneatur finito officio de gestis in officio et vsq̄ ad quātum tempus.in.c.aduersus.numero.14.de immunitate ecclesia.fo.230.

2 Officiales si capiunt clericum violenter de mandato episcopi non incurrunt excōicationem.in.c.j.nu.5.de offi.ordi.fo.110.

6 Officiales possunt puniri ⁊ inquiri de male gestis etiam finito officio.in.c.ea que.nu.4.de statu mona.fo.183.

7 Officialis iniiciens manus in clericum incidit in excōmunicationē.in c.si vero.el.j.nu.1.3.⁊.6.de senten.excō.fo.164.
Officialis capiens clericum de nocte ⁊ illū ducēs ad curiā epi nō incurrit excōicationem vel si fecerit mādato epi.ibi.nu.6.⁊.7.

7 Officialis capiēs clericum euntē de nocte non incurrit excōicationem.in.c.vt fame.nu.6.de sen.excō.fo.175.

7 Officiales an licite possint aliquod munus accipere.in.c.⁊ si questiōes.nu.8.de simo.fo.73.

2 Officiales non possunt cognoscere inter suos subditos in alieno territorio nisi cōsensu partium expresso:⁊ de licētia iudicis illius territorij.in.c.P.⁊.G.nu.15.de offi.deleg.fo.103.

6 Officiales nō debēt habere aliquod premiū si capiunt exbānitos quia ratione officij tenētur licet capienti sit statutū certū premium.in.c.ecclesijs.nu.2.de censi.fo.201.

6 Officialis vltra debitū exigēs tenetur in foro cōsciētie restituere.in.c.quia plerique.nu.33.de immu.eccle.fo.238.

2. Officiales an possint per substitutum seruire.remissiue.in.c.si.§.is autem.nu.4.de offi.deleg.fo.105.

2 Officialis an possit cōueniri tam ciuiliter q̄ criminaliter donec est in officio.in.c.legebat̄.nu.3.de maio.⁊ obe.fo.125.

3 Officialis elect⁹ anteq̄ accipiat possessionē officij non administrat idē extra territoriū.in.c.significauerūt.nu.6.de iudi.fo.46.
Officialis electus ad aliquod officium si nō exercet ex aliqua causa an currāt sibi tempora.ibi.nu.8.
Officialis cui aliqd opponitur interim nō administrat.ibi.nu.10.

2 Officiali iniuste exequēti an ⁊ qn̄ licitum sit resistere impune siue pars grauata appellet siue nō.in.c.si qn̄.nu.2.de offi.deleg.fo.75.

2 Officialis negligens deponitur ab officio.Anto.in.c.j.nume.1.de offi.cu.fo.70.

6 Officialis excōicatur volēs cōstringere clericū etiā in minorib⁹ legere vel dictare s̄niam sanguinis vel vt sit minister iustitie.in.c.sentētiam.nu.9.ne cle.vel mona.fo.241.

5 Officialis an teneat̄ dimittere officiū si nō pōt alicui iniuste rei obuiare.remissiue.in.c.cōsuluit.nu.6.de appel.fo.104.

7 Officialis secularis si cōdēnauit clericum ⁊ ex hoc ipse clericus passus fuerit dāna tenet̄ ipse officialis resarcire o'a dāna ⁊ ei de iniuria satisfacere.in.c.olim.nu.1.de iniur.fo.152.

2 Officiales si sunt simul extranei quis eorum preferetur.in.c.j.nume.4.de maio.⁊ obe.fo.124.

2 Officiali iniuste exequēti potest resisti etiam per tertium.in.c.ex literis.nu.2.⁊.5.de offi.deleg.fo.95.

5 Officium iudicis datur contra quēlibet possessorem ex naturali equitate.in.c.bone memorie.nu.16.de appel.fo.119.

7 Officio duplici incompatibili nemo potest fungi.in.c.qualiter ⁊ quando.el.ij.nu.7.de accu.fo.65.

2 Officium iudicis ⁊ actio an sint idem.in.c.iudicis officium. nume.2.de offi.iudi.fo.124.
Officium iudicis quando imploratur an requiratur in libello cōclusio et quomodo.ibi.nu.6.
Officium iudicis extenditur ad accessoria que venerunt post litem cōtest.secus ante.ibi.nu.4.
Officium iudicis nobile ⁊ mercēnariū qd̄ sit ⁊ eius exēpla.ibi.nu.5.
Officium iudicis nō perpetuat̄ per litis cōtestationē.ibi.nu.2.

7 Officium chirurgie est interdictū o'b⁹ clericis ⁊ peccāt exercēdo etiā intuitu pietatis.in.c.tua nos.nu.2.⁊.5.de homi.fo.101.

7 Officium si qs non pōt habere q2 fuit ad hoc inhabilitatus pōt tñ ad illud eligi:vel sic s̄m aliā literā q nō pōt habere vnū officiū:q2 inhabilitatus pōt eligi ad aliud.in.c.excōicamus.ibi.nu.5.de here.fo.92.

5 Officiū iudicis an possit implorari ante lit. contesta.in.c. significante.nu.6.de appel.fo.136.

3 Officium iudicis multū consideratur circa spūalia ⁊ beneficialia.in.c.veritatis.nu.9.de do.⁊ cōtu.fo.206.

6 Officia diuina pñt celebrari etiam in ecclesia nō cōsecrata cū autoritate epi.in.c.ecclesie.nu.3.de immu.eccle.fo.234.

3 Officium aduocatorum est respondere de iure.in.c. pastoralis. nu.9.de iudi.fo.37.

6 Officium dignitatis siue iurisditio an expirent mortuo illo a quo ista habentur.in.c.j.nu.5.ne sede va.fo.64.

2 Officium iudicis rescindēs clauditur quadriēnio.in.c. tum ex literis.nu.12.de resti.in integ.fo.159.

7 Officiū qd̄ non spectat ad aliquē si ille exercet an sibi imputet̄ si ex hoc aliquod scādalū oriatur.in.c.ioānes.nu.3.de homi.fo.102.

7 Officia assumētes cōtra iuris vel statutorum dispositionem qua pena puniantur.in.c.cum sit.nu.3.de iude.fo.28.
Officialis depositus propter baratariā debet tñ habere salarium pro tempore preterito ⁊ tenetur conducēti ad interesse.ibi.

6 **Oleum** nō cōsecratū si misceat̄ cū oleo cōsecrato totū sit cōsecratū.in.c.qd̄ l dubijs.nu.1.⁊.2.de cōse.ecc.vl al.f.206.

2 **Omissum** in materia prohibitiua censet̄ p̄hibitū in materia permissiua qd̄ nō est p̄hibitū censet̄ permissum.in.c.inter corporalia.nu.37.de transla.epi.fo.5.

2 Omissum habetur pro prohibito in materia p̄hibita.in.c.inter corporalia.nu.21.de transla.epi.fo.4.

5 **Onus** probādi incūbit ei q asserit se esse talē nisi multo tpe pro tali habit⁹ fuerit.in.c.sicut nobis. nu. 23.de re iudi.f.66.

1 Onus probādi q̄ vnus actus precesserit aliū incūbit allegāti actū precessisse.in.c.cōstitutus.nu.2.de rescrip.fo.61.

4 Onus probādi cui incūbit si fuit exceptū de insufficientia facultatum alicuius ecclesie.in.c.fi.nu.10.de presum.fo.124.

1 Onus probādi incūbit gratiam alleganti.in.c. bone memorie.el.ij.nu.19.de postula.prela.fo.113.

4 Onus probādi cui incumbit quādo aliqua opponuntur contra rescriptum vel cōtra gratiam.in.c.fi.nu.8.de presump.fo.124.

5 Onus probādi in causa appellationis cui incūbit.remissiue.in.c.causam.nu.11.de re iudi.fo.64.

6 Onus impositum super aliqua facit illā rem minus valere. in.c. in aliquibus.nu.2.de decimis.fo.154.

7 **Opem** dicitur prestare qui pōt delicto obuiare ⁊ non obuiat.in.c.quāte.nu.4.de senten.excō.fo.178.

7 **Opinio** euidēter falsa pōt appellari temeritas et p̄sumptio quedā.in.c.quāte.de sen.excō.fo.178.

7 Opinio cōis doctor̄ seruari d3 ⁊ in iudicādo vel cōsulēdo graue est ab ea recedere.in.c.fi.nu.4.de secū.nup.fo.51.

3 Opiniones quādo sunt dubie in aliquo casu an stetur determinationi ecclesiastice.in.c.licet ex suscepto.nu.10.de fo.cōpe.fo.71.

2 Opinio in quā cōcurrūt plures doctores est tenēda nisi probabilibus rationibus cōuinci possit.in.c.prudentiā.nu.4.de offi.deleg.fo.83.

7 Opinio cōis est tenēda.Abb.in.c.tua nos.de vsu.⁊ in.c. prudētiam. de offi.deleg.⁊ in.c.querēti.co.ti.in prin.⁊ in.c.nouimus.de verbo.signi.et in.c.cum sint.de deci.⁊ in.c.ij.de cogna.spi.⁊ in.c.venientes. de censi . et in.c.j.post Jo.an.de consti.vide oīno eum in dictis locis:an ⁊ quādo sit sequenda opi.cōmunis ⁊ quando non.

4 Opinio quid sit.in.c.quāto.⁊ infra.nu.2.de presum.fo.116.

7 Opinio equior est sequēda vbi varij sunt doctores ⁊ si vtraq̄ est rationabilis sequendum est plurimorum iudicium ⁊ quando.in.c.ij.nu.3.de cogna.spiri.fo.27.

☞ Correctus.Adde q̄ quādo iurisconsultus refert diuersas opiniones ⁊ non eligit aliam ex illis in dubio videtur sequi illā quam vltimo loco retulit.Cy.in.l.j.C.de sacrosan.eccle.legitur ⁊ notatur in.l. qui filiā.§.sabinus.ff.ad trebel.similiter dicimus de Innocen.q̄ illa opinio dicatur teneri ab eo quam vltimo loco refert.ita dicit Joan.an.in.c.j. de priuileg.lib.vj.⁊ Bald.in aut.ex testamēto.C.de col.⁊ Barba. in repetitione.c.raynaldus.de testamen.in.iiij.charta.⁊ vide glos.in.l.ea lege.C.de cōdi.ob causam.que dicit altera pars est vera que est vltima. optime facit text.et in.l.bona fides.ff.deposi.et in.l.si idem.de iurisditione om.iudi.et in.l.damni infec.§.sabinus.ff.de dam.infec. nisi doctor aliquam

ipso cōnexis.in.c.quanto.nu.3.⁊.6.de indi.fo.10.

3 Ordo iuris si in aliquo casu remittitur non censetur remissa citatio. in c.i.nu.4.de cau.pos.⁊ proprie.fo.153.

1 Ordines reseruati episcopis.in.c.quāto.nu.3.de consuetu.fo.95.

2 Ordo iuris seruādus est in quolibet possessorio. in.c. cōsultationibus. nu.9.de offi.deleg.fo.76.

2 Ordinatus ad ordines nullum beneficium habens potest agere cōtra ordinantem vt sibi de beneficio prouideatur. Anto.in.c. veniens.nu.5. de fil.presby.fo.52.

2 Ordinatus a papa an possit per inferiorem deponi.in.c.per tuas.nu.2. de maio.⁊ obe.fo.126.

2 Ordinatus extra quatuor tempora recipit characterem nō tamen executionem ordinum nisi fuerit cum eo per episcopum dispensatū. Ant. in.c.consultationi.nu.1.2.⁊.3.de tempo.ordi.fo.40.

7 Ordinatus a schismatico est ab officio repellēdus nisi ꝓbauerit fuisse cū ipso postea dispensatum.in.c.fraternitati.nu.1.de schisma.fo.94.

7 Ordinatus si fuerit aliquis sub promissione de non petēdo ab ordinatore prouisionē per aliquod tēpus vterqꝫ an puniatur ad tēpus et preterꝙ a papa nō restituitur.in.c.si quis. nu.1.⁊.2.de simo.fo.82.

2 Ordinatus ab excōicato recipit characterē sed nō executionē. Ant.in c.cum clericis.nu.1.⁊.3.de ordi.ab epi.fo.42.
Ordinatus ab excōicato a quo dispensabitur.ibi.nu.2.

7 Ordinatus sine examinatione ⁊ cōsensu superioris recipit veros ordines tamen non habet eorum executionem sine dispēsationē.in.c.i.nu.1. de eo qui furti.ordi.rece.fo.128.

6 Ordinatus in aliqua ecclesia debet cōsequi alimēta in illa ecclesia etiā si sint plures ordinati.in.c.postulasti.numero.2.⁊ numero.3.de iurepatronatus.fo.198.
Ordinari possunt plures in eadem ecclesia non tamen possunt esse oēs rectores eiusdem ecclesie.ibi.nu.3.

2 Ordinatus si non habet beneficium potest ordinantem compellere ad prouidendum de beneficio et eius successorem. Anto.in.c. accepimus. nu.1.3.⁊.4.de eta.⁊ quali.fo.48.

2 Ordinatus contra mādatum apostoli recipit characterem ⁊ habitum ordinis. Ant.in.c.ii.nu.2.⁊.5.de biga.fo.60.

7 Ordinatus ad titulum ecclesie alterius clerici cum consensu tamē suo debet viuere ex redditib9 ipsius ecclesie dūmodo ibi in diuinis seruiat alias secus vel facultates ecclesie nō sufficerēt.in.c.per tuas.el.iii. nu.1. et.2.de simo.fo.80.

2 Ordinatus a papa non potest per inferiorem promoueri et licet habeat multa priuilegia tamen non eximitur a potestate sui epi.in.c.cum in distribuendis.nu.1.de tempo.ordi.fo.38.
Ordinatus ab vno citra papā pōt per alium promoueri.ibi.nu.2.
Ordines sacri quibus diebus conferendi sint. Anto.in.c.literas.nu.3. eo.titu.fo.39.
Ordinans puerum ad ordines priuatur potestate conferendi ordines non tamen ipso iure sed per sententiam. Anto.in.c.vel non est.nume.1. et.nu.2.eo.titu.
Ordinatus in inhabili etate ad ordines sacros recipit ordines ⁊ eorum executionem nisi suspendatur.ibi.nu.3.⁊ nu.9.

2 Ordinati primo preferendi sunt ceteris paribus. in.c.i.nume.1.⁊.3.de maio.⁊ obedien.fo.124.

6 Ordinatus ad maiores ordines non est obligatus seruire in minorib9 nisi ex necessitate.in.c.vt quisqꝫ.nu.4.de vita ⁊ hone.cle.fo.4.

4 Ordinādus tenetur omnino prodere ea que impediunt ordinis executionem.in.c.cum causam.el.i.nu.14.fo.70.

2 Ordinatio alicuius in presbyterū qūo ⁊ cū qua solēnitate fieri debeat. Anto.in.c.nec archiepi.nu.2.de tēpo.ordi.fo.37.
Ordinans ⁊ ordinatus extra tempora punitur. Anto.in.c.cum quidā. nu.1.eo.titu.fo.38.
Ordinatus extra quatuor tempora caret executione nisi per papam dispensetur.ibi.nu.2.3.4.5.fo.37.

2 Ordinatio presbyteri cū qua solēnitate fieri debet vel aliorum. Anto. in.c.si.nu.2.de sacra.non ite.fo.51.

7 Ordinatio vel consecratio non censetur simoniaca si ordinatori aliqd fuerit donatum non tamen ex pacto. in.c. et si questiones.numero.1.et 4.de simo.fo.72.

4 **Originale** ostenditur iudici vt videat sufficit tamen quod copia remaneat in iudicio.in.c.i. numero.32. de probatio.fo.4.

5 Ad originale recurritur si trāsumptum discordat cum originali.in.c. cum venerabilis.nu.7.de excep.fo.9.

De litera. P.

7 **Pactum** apponi an possit in ꝯtractu matrimonii ꝙ vxor nō teneat seq virū ⁊ ꝙ vir teneat stare in certo loco.in.c.i.nu.5.q matri. accu.pos.fo.44.

7 Pactio ⁊ ꝓmissio pōt appellari fides ⁊ veniens ꝯtra promissionem dicitur venire contra fidē prestitam.in.c.i. nu. 2.de spon.duo.fo.17.

6 Pactū cōtra accidētalia cōtractus valet:contra substātialia vero nō. in.c.vnico.nu.6.de commodato.fo.79.
Pactū appositū cōtra naturā contractus possibile est ꝙ faciat ipsum transire in vim alterius contractus.ibi.nu.10.

6 Pactū de futura successione an ⁊ qn̄ valeat ⁊ an firmetur iuramento. in.c.nulla ecclesiastica.nu.10.de conces.preben.fo.56.

7 Pactum licite fit de eo ꝙ a lege permittitur.in.c.de infidelibus.nu.6. de consan.⁊ affi.fo.32.

4 Pactum nudum sine causa an valeat.in.c.si cautio.numero.2.de fi.instrumen.fo.11.

7 Pactū ꝙ periculū spectat ad recipiētē pecunias an sit feneratitiū.in c.per vestras.nu.8.de dona.inter vi.⁊ vxo.fo.49.

3 Pactū de nō petēdo factū inter maritū ⁊ vxorē nō impedit restitutionis petitionem.scꝫ quādo vnus diuertit ab alio.in.c. literas.nu. 10. de resti.spo.fo.181.

3 Pactum de non diuidenda societate non valet.in.c. si diligenti.nu.8. de foro compe.fo.73.

2 Pactū nudū ligat de iure canonico.in.c.i.nu.1.2.3.⁊.5.de pactis.fo.132.
Pactū nudū quid sit ⁊ quibus modis vestiatur.ibi.nu.4.

1 Pactum positū in cōpromisso vt eligatur vnus nō valet.in.c. quia propter.§.vel saltē.nu.3.de elec.fo.164.

6 Pactum de non petendo ius sibi in futurū cōpetiturum valet.in.c. ex multiplici.nu.7.de decimis.fo.144.

7 Pactum ꝙ monachus habeat propriū an valeat.in.c.insinuāte.nu.6. qui cle.vel vo.fo.22.
Pactum cōtra naturam cōtractus quid operetur.ibidem.

6 Pactū vel cōsuetudo cōtra naturā cōtractus nō valet nisi per appositionem pacti ille cōtractus transeat in vim alterius cōtractus.in.c.si. nu.4.de precariis.fo.78.

7 Pactum de lucrāda dote ⁊ donatione propter nuptias soluto matrimonio valet dūmodo sit equale ⁊ quomodo fieri debeat.in.c. donatio. nu.11.de dona.inter virū ⁊ vxo.fo.50.

7 Pactum de reuendendo facit presumi ꝯtractū vsurarium coniunctū cū modicitate pretii ⁊ emptor cōsueuit vsuras exercere.in.c.cōquestus. nu.7.de vsur.fo.113.

6 Pactū de lucrādis fructibus positum in cōtractu emptionis reddit ipsum suspectū qꝛ natura talis contractus est lucrari fructus.in.c.illo vos.nu.6.de pigno.fo.94.

1 Pactum de futura successione iuratum quo casu valeat.in.c.venerabilem.nu.24.de elec.fo.156.

6 Pactum legis cōmissorie an habeat locū in pignore.in.c.significante. nu.1.⁊.6.de pig.fo.95.
Pactum legis commissorie quare regulariter improbatur in pignore sed nō in cōtractu emptionis.ibi.nu.7.

3 Pactum nudum est efficax ad agendum nec valet statutum in contrarium.in.c.dilecti filii.nu.9.de indi.fo.21.

6 Pactū de retrouēdēdo cū modicitate pretii an faciat ꝓsumi cōtractū feneratitiū.in.c.ad nostram.nu.4.8.9.10.11.⁊.12.de emp.⁊ vendi.fo.84.

3 Pactum nudum ⁊ iuramentū nō producunt actionem.in.c.nouit ille. nu.50.de indi.fo.36.

2 Pactum vel iuramentum de nō cedendo bonis an valeat. in.c.si.nu.3. de pactis.fo.134.

7 Pacta per dissolutionē matrimonii non tenēt.in.c.⁊ si necesse.nu.3.de dona.inter vi.⁊ vxo.fo.48.

7 **Pagani** coniuncti in gradu prohibito lege canonica tantū conuersi ad fidem non separantur.in.c. gaudemus. nu.1.de diuor.fo.47.
Paganus cōuersus ad fidē q plures prius habebat vxores adhereret prime ⁊ si repudiata vxore cū scdā ꝯxit scdam dimittat ⁊ adhereat repudiate etiā si repudiata cū alio ꝯtraxisset secus si esset fornicata.ibi.

6 **Palatium** episcopi gaudet immunitate ecclesiastica etiāꝫ ꝙ sit extra circuitum ecclesie.in.c.ecclesie.nu.9. de immuni.eccle.fo.234.

2 **Palleum** quid sit in rubrica.numero.2. de autorita. et vsu pal.fo.7.
Palleum scribēdum per e.⁊ vnde dicatur.ibi.nu.4.
Pallei forma quomodo debet esse.ibi.nu.5.
Palleū habēt ꝯcedere patriarche archiepis sibi subiectis.ibi.nu.3.
Quid designant cruces in palleo.ibi.nu.6.

2 Palleum significat plenitudinem pontificalis officii.in.c.ad honorē. nu.2.de au.⁊ vsu pal.fo.8.
Palleū instāter est petendū ⁊ debet peti infra tres menses a die consecrationis de iure nisi fuerit impeditus.ibi. nu.8.

2 Palleum an possit accōmodari.in.c.ii.nu.6.de au.⁊ vsu pal.fo.8.
Ante traditionē pallei nō transfertur plenitudo pontificalis officii. in.c.nisi specialis.nu.1.eo.titu.
Que pōt archieps cōfirmatus ante acceptionē pallei.ibi.nu.3.

2 Palleum quid sit ⁊ a quo cōcedatur ⁊ vnde dicat̄ ⁊ que sit eius forma. Anto.in rubri.nu.1.⁊.2.de autori.⁊ vsu pal.fo.20.

6 **Papa** siue cardinalis si reperiant̄ hr̄e vxores facere debent vt intrēt monasteriū.in.c.sane.nu.3.de ꝯuer.cōiu.fo.166.

Papa vel

Papa nõ potest causa cessante trãsferre epm inuitum de vno epatu in aliuin sed cũ causa potest.ibi.nu.13.

1 Papa nil potest disponere contra euangelium.in.c.significasti.nu.2. de elec.fo.119.

Papa qñ est ꝛ in quibus casibus cõtra cõciliũ ꝛ in quibus cõciliũ contra papam.ibi.nu.3.

Papa qui est in notorio ꝛ incorrigibili peccato ꝛ in eo persistit, potest tanq̃ hereticus puniri.ibi.nu.4.

Papa nõ põt quẽ absoluere a iuramẽto sine legitima cã.ibi.nu.9.

6 Papa solus põt cõferre beneficia vacatura licet de honestate nõ dꝫ facere.in.c.proposuit.nu.5.de conces.preben.fo.56.

Papa põt dispẽsare cõtra statuta cõcilij generalis.ibi.nu.6.

Papa in quibus casibus nõ dispensat.ibi.nu.9.

Papa nõ dispẽsat in cõcernẽtibus fidẽ.ibi.nu.10.ꝛ.20.fo.56.ꝛ seq.

Papa in totũ põt tollere votũ ex causa alias nõ:eps vero nõ põt tollere in totũ sed põt ipsum cõmutare.ibi.nu.12.fo.56.

Papa põt facere oia q̃ põt ipse deus claue tñ nõ errante.ibi.

Papa sine causa nõ põt quẽ absoluere a iuramẽto neq; seipsum.in.d. c.proposuit.nu.13.de conces.preben.

Papa nõ põt dispensare circa vniuersum statum ecclesie nisi ex aliqua iusta causa.ibi.nu.14.

Papa nõ põt dare potestatẽ principi seculari vt possit iudicare inter clericos nisi ex magna causa.ibi.

Papa nõ dispẽsat in secũdo gradu in linea inequali sed in linea equali sic.ibi.nu.16.fo.57.

Papa nõ potest iudicari nec ab imperatore nec a toto clero nec populo nisi de sola heresi quo casu est deponẽdus nõ a semetipso sed ab alio. ibidem.nu.17.

Papa existẽs in peccato mortali dꝫ moneri ſm denũtiationem euangelicam ꝛ si erit pctm notoriũ p quod ecclesia scandalizabitur ꝛ monitus nõ destiterit poterit priuari qꝛ sapit heresim.ibi.nu.18.

Pape est obediẽdum circa omnia illa que precipiet nisi contineãt peccatum mortale.ibi.nu.19.

Papa in oibus põt dispẽsare preterq̃ in articulis fidei vel pter ea que sui natura sunt mala.ibi.nu.20.

6 Papa solus põt dispẽsare circa plures dignitates personatus ꝛ beneficia curata quãdo illa principaliter cõceduntur in honorẽ psone quo casu legatus de latere nõ põt.in.c.extirpande.in repe.§. qui vero.nu.38. et.39.ꝛ seq.de preben.fo.44.

Papa lꝫ possit tollere ius positiuum pro libito volũtatis pcedit quo ad ecclesiam militantem sed quo ad deum nõ põt qñ est fundatũ super bono ꝛ equo.ibi.nu.44.fo.45.

Papa de sola heresi põt iudicari de alijs vero nõ qꝛ papa iudicat oẽs ꝛ a nemine iudicatur.ibidem.

Papa cõmittit simoniã recipiendo pecuniã de beneficijs vel de titulo ipsorum.ibi.nu.53.ꝛ.58.quia gratis sunt conferenda. pecuniam etiam cõuertendam in vsus pios.ibi.nu.54.fo.46.

Papa peccat si cõmittit aliqd qđ sit ꝯtra dei instituta.ibi.nu.54.

Papa nõ põt facere ea p que denigratur status ecclesie.ibi.nu.56.

7 Papa hꝫ iurisditionẽ in terris imperij rõne delicti ecclesiastici et eius vigore imponere põt penã cõfiscationis bonoꝝ.in.c. vergẽtis.nu.2.5. de here.fo.91.Et vide in.c.seq.in.iij.no.eo.ti.

3 Papa non dispẽsat vel nõ est cõsuetus dispensare in gradibus cõsanguinitatis diuina lege phibitis secus si humana. in.c.literas. nu.4.et 12.de resti.spo.fo.181.

Papa tenetur legẽ diuinã vsq; ad animã ꝛ sanguinẽ defensare.ibi.

Papa nõ dispẽsat cõtra precepta moralia negatiua.ibi.nu.4.ꝛ.12.

Papa nõ potest dispẽsare circa vniuersum statũ ecclesie sine rationabili causa.ibi.nu.13.ꝛ.14.fo.182.

Papa an possit ordna attẽtare sine cõsilio cardinaliũ.ibi.

Papa nõ posset cõcedere principi seculari potestatẽ iudicãdi ꝛ condẽnandi clericos sue prouincie.ibi.nu.14.

Papa nõ potest dispẽsare in secũdo gradu ascendẽtium ꝛ descendentium sed in scđo gradu collateraliũ sic dũmodo sit in linea equali puta inter filios duorum fratrum non autem inter neptem et patruum.ibidem.nume.17.

Papa dato q̃ possit dispensare in secũdo gradu diuina lege phibito dispẽsat prout exnunc non prout extunc adeo q̃ filij ante nati nõ erũt legitimi.ibidem.

5 Papa potest ecclesiam vni epo subiectã exemptam facere ꝛ illã ita eximẽdo censetur priuare epm oibus iuribus epalibus quo ad illã ecclesiam.in.c.cũ inter.nu.15.de re iudi.fo.62.

7 Papa condens cõstitutionẽ contra legẽ diuinã dicitur potius errare q̃ legem cõdere.in.c.qualiter ꝛ qñ.el.ij.nu.2.de accu.fo.64.

1 Papa nõ hꝫ dominiũ rerum ecclesiasticarũ sed bene hꝫ liberam administrationẽ.in.c.constitutus.nu.9.de rescrip.fo.62.

1 Papa vacante regno in quo habet proprietatem ipse succedit ꝛ succedit in iura vasalli rebellis vel schismatici.in.c.cũ inter vniuersas.nu. 7.de elec.fo.134.

7 Papa quare appellat epos fratres alios vero filios.in.c.quam graui. nu.3.de crimi.fal.fo.118.

Papa scribens cardinalibus epis appellat ipsos fratres alios vero filios intellige de illis episcopis prout est sabinẽsis portuensis et similes.ibidem.nu.4.

Papa rescribẽs infidelibus an appellet eos filios.ibi.nu.5.

1 Papa rescribens pro notorie indigno an sit obediẽdum ei.in.c. si quãdo.nu.3.de rescrip.fo.47.

Papa non habet potestatem peccandi.ibidem.

6 Papa nõ põt facere quin clerici dicãt officiũ sed bene põt dare facultatem mutãdi officiũ.in.c.1.nu.2.de celebra.mis.fo.209.

6 Papa potest instituere strictiorẽ vitam in religione q̃ eius regula exposcat:puta q̃ religiosi nõ exeant claustrũ ꝛ similia.in.c.super.eo.nu.6. de regu.fo.159.

6 Papa dispẽsat super re inducta a iure diuino ꝛ talis dispẽsatio dicetur facta autoritate diuina quia papa tenet locũ dei. in.c. non est. nume.5. de voto ꝛ vo.re.fo.175.

1 Papa dꝫ eligi saltẽ a duabus partibus cardinaliũ alr electio est nulla.in.c.licet de vitãda.nu.1.ꝛ nu.5.de elec.fo.123.

Papa põt facere cõstitutionẽ sup electione sui successoris quẽ tamen nõ potest eligere ipse.ibi.nu.2.

Papa si reperitur q̃ tpe sue electionis erat vxoratus tamen dꝫ remanere in papatu.ibi.nu.4.fo.117.

6 Papa non arctatur seruare formã iuris.in.c.peruenit.nume.14. de fideiusso.fo.98.

1 Papa quo casu dꝫ vel põt vti plenitudine potestatis.in.c. illa quotidiana.nu.2.de elec.fo.159.

7 Papa nõ videtur vti potestate absoluta nisi expresse dicat.in.c.fi. nu. 5.de matri.cõtracto contra inter.eccle.fo.37.

3 Papa ꝛ imperator debẽt se adinuicẽ in necessitatibus adiuuare. in.c. nouit ille.nu.2.de iudi.fo.32.

Papa hꝫ iurisditionẽ in infideles peccantes contra legẽ naturale vel contra eorum legem.ibi.nu.3.

Papa an habeat potestatẽ in tpalibus ꝛ spũalibus.ibi.nu.11.

Papa semp est adeũdus in necessitatibus siue facti siue iuris.ibi.nu.16.

Papa succedit deficiente imperio.ibidem.

Papa criminosus dꝫ denũtiari denũtiatione euãgelica.ibi.nu.38.

2 Pape nõ est obediendum in cõcernẽtibus peccatum.in.c.significauit. nu.3.de offi.ordi.fo.114.

3 Papa vel alius plátus an possint esse iudices in causa ppria vel ecclesie vel possint esse testes ꝛ quibus casibus papa habeat iudicẽ.in.c.cum venissent.nu.6.de iudi.fo.30.

Papa non potest accusari nisi de crimine heresis vel de delictis notorie scandalosis.ibi.nu.7.

Papa nõ est dñs rei ecclesie adeo q̃ nõ est ei licitũ alienare sine causa. ibidem.nu.8.

Papa in dubio qcqd facit presumit facere ex cã rationabili.ibi.

1 Papa nõ põt aliquid facere contra dispositionẽ diuinam.in.c.1.§.vna vero.nu.1.de sum.tri.ꝛ fi.catho.fo.13.

2 Papa non posset clericos subijcere potestati laicali.in.c.fi.nume.2. de maio.ꝛ obedien.fo.125.

2 Papa si rescribit epo fulgitani vt prouideat alicui de beneficio poterit eps sibi prouidere de beneficio alr exempto a iurisditione epi.in.c. graue.nu.1.de offi.ordi.fo.123.

7 Papa statuta pdecessoris sui reuocare põt ꝛ cõtrariã constitutionẽ facere ꝛ ius diuinũ interpretari.in.c.licet.nu.5.de spon.duo.fo.17.

1 Papa non potest cõmittere non sacerdoti vt conficiat corpus christi. in repe.c.ecclesia sancte marie.nu.6.de consti.fo.34.

Papa potest se subijcere iudicio simplicis sacerdotis in confessionis actu.ibidem.nu.7.

2 Papa an dicatur precipere illud quod precipit eius legatus.Anto.in c.dilectus.nu.5.de fi.presby.fo.56.

5 Papa qñ rescribit pro aliquo beneficiãdo an admittãtur exceptiones proposite cõtra executorẽ cõtra beneficiandũ ꝛ contra rescriptũ.in.c. de cetero.nu.4.de re iudi.fo.52.

6 Papa solus põt dispẽsare sup nõ residentia imperpetuũ in bñficio sꝫ ad tẽpus ex causa quilibet superior põt.in.c.extirpãde.in repeti.§. qui vero.nu.2.de preben.fo.39.

3 Papa est iudex ordinarius omniũ ꝛ nullus potest eius forũ declinare in spũalibus idẽ in imperatore.in.c.fi.nu.45.de fo.compe.fo.92.

6 Papa an possit solus dispẽsare cõtra cõstitutionẽ cõcilij.remissiue.in c.ex parte tua.nu.3.de capel.mona.fo.188.

1 Papa nõ recognoscit superiorẽ ad quẽ recurratur.in.c. postulationẽ. nu.4.de postu.prela.fo.116.

3 Papa põt cõmittere causam iudici suspecto ꝛ pcludere viã recusandi. in.c.ex trãsmissa.nu.5.de fo.cõpe.fo.62.

6 Papa nõ potest tollere obligationem alteri quesitã.in.c.veniẽs.nu.4. de voto ꝛ vo.re.fo.76.

3 Papa ligatur cõstitutione capli ois vtriusq; sexus.de peni.ꝛ remis.qꝛ est de iure diuino.in.c.significasti.nu.13.ꝛ.14.de fo.compe.fo.86.

Papa an ex necessitate submittat se iurisditioni alterius.ibidem.

Papa non

de iura.calum.fo.122.

1 Papa presumitur grauare ecclesiam in minus ꝙ possit.in.c.mandatum apostolicum.nu.1.de rescrip.fo.86.

Papa non potest tollere ius ciuile in concernentibus animam.in.c.si.nu.1.de prescrip.fo.44.

1 Papa dans motu proprio aliquod beneficium non expressa qualitate nõ valet gratia.in.c.ad aures.nu.5.de rescrip.fo.49.

7 Papa omnia potest claue non errante.in.c.a nobis.el.ij.nu.3.de sentẽ.excom.fo.172.

1 Papa si mandat laico sibi nõ subiecto nõ tenetur laicus sibi obedire.in.c.que in ecclesiarum.nu.16.de cõstitu.fo.24.

1 Papa vel alius index superior si icepit cognoscere super aliqua causa an videatur illã de manu inferioris tollere adeo vt processus corã inferiore non teneat.in.c.cum.M.nu.33.de constitu.fo.29.

7 Papa potest dispensare super simonia quia est ꝓhibita iure tantũ positiuo.in.c.mandato.nu.6.de simo.fo.82.

3 Papa potest dispensare circa dispositionẽ veteris testamẽti.in.c.licet tam.nu.3.de ferijs.fo.138.

1 Papa ex dilectione subditos filios & de stilo curie in literis non ponit in christo nisi scribat ad abbatissam.in proe.Greg.nu.3.fo.6.

1 Papa potest partes litigantes in beneficialibus compellere ad cõpositionẽ.in.c.cum inter.R.nu.1.&.7.de elec.fo.132.

1 Papa an possit cõfirmare electionez absentis & ignorantis.in.c.innotuit.nu.2.de elec.fo.137.

Papa nõ dz gñaliter vti plenitudine ptãtis.ibi.nu.23.fo.138.

2 Papa põt dispẽsare etiã cõtra apostolũ dũmodo nil statuat ꝯtra fidẽ.Anto.in.c.post trãslationẽ.nu.26.de renũtia.fo.32.

7 Papa participãs cũ excõicato non incurrit aliquã excõicationẽ licet aliter peccet.in.c.cũ desideres.nu.3.de sen.excõ.fo.168.

6 Papa põt dispẽsare generaliter vt vnus possit habere plura bñficia curata cũ cã tñ alias ille dispẽsatus nõ teneret cũ cõsciẽtia & papa nõ diceretur dispẽsator sed dissipator.in.c.extirpande.in repeti.§.qui vero.nu.29.& nu.43.de preben.fo.42.

7 Papa habet amplam facultatem super matrimonio non consummato.in.c.ad dissoluendum.nu.9.de desponsa.impu.fo.16.

5 Papa potest sententiã etiã iniustã sine ordine iudiciario prolatã cõfirmare nisi deficiat in iustitia naturali quo casu papa non põt supplere.in.c.ea que.nu.9.de re iudi.fo.51.

2 Pape potestas a quo & potestas imperatoris.in.c.j.nume.6.de trãsla.episco.fo.2.

2 Papa an possit tollere vni ecclesie & dare alteri ecclesie.in.c.duo simul.nu.4.de offi.ordi.fo.116.

6 Papa non potest quẽ eximere de potestate sua.in.c.cũ instantia.nu.6.de excessi.prela.fo.209.

3 Papa habet potestatem pronũtiandi vltra vires libelli.in.c.cum sup.nu.9.de cau.pos.& proprie.fo.157.

6 Papatus nõ recipit duos papas quinimo aliud sentire est hereticũ.in.c.j.nu.3.de parochijs.fo.141.

2 Papa nõ potest se submittere iurisditioni alicuius hominis de mundo.in.c.p.&.g.nu.17.de offi.dele.fo.103.

6 Papa põt cõferre ecclesiam etiã laico patronatã patrono irrequisito sed debet facere mẽtionem de patronatu laici alias collatio est surreptitia quia papa nõ solet cõferre talia beneficia.in.c.cum dilectus.nu.12.de iurepatro.fo.198.

6 Papa nõ potest disponere id qd deus nõ disponeret.in.c.vnico.nu.2.vt eccle.bene.si.di.con.fo.73.

Papa non ligatur suis legibus nec predecessor suorum.ibi.nu.12.

2 Papa recipit ptãtem immediate a deo & materia canonũ processit ex autoritatibus veteris & noui testamẽti.in.c.j.nu.1.de trãsla.episco.fo.2.

7 Papa non arctatur sequi diffinitionẽ predecessor.in.c.discretionem.nu.7.de eo qui cog.consan.fo.30.

Papa debet sequi diffinitionẽ non iuridicam predecessorum.ibi.

7 Papa an vẽdicet sibi penam in reges & principes non recognoscẽtes superiorẽ.in.c.& si necesse.nu.8.de dona.inter virũ & vxo.fo.48.

6 Papa potest prouidere de ecclesia patronata laicorũ sine presentatione patronorum alius vero citra papam nemo potest.in.c.quoniã.nu.2.de iurepatrona.fo.190.

2 Papa non potest multum de facili dispẽsare cõtra legem apostoli vel concilij citra papam vero nullus dispensat.Anto.in.c.ij.numero.4.de biga.fo.60.

1 Papa dispensans vt quis possit plura beneficia retinere intelligitur si canonice retinet.in.c.dudum.el.ij.nu.16.de elec.fo.177.

7 Papa an inuoluatur crimine simonie.in.c.j.nu.6.de simo.fo.68.

6 Papa potest aliquid mandare filio sub pena maledictionis.in.c.licet.nu.2.de voto & vo.re.fo.176.

Papa potest priuare laicum ratione peccati aliqua dignitate vel iure succedendi in ea.ibi.nu.4.

2 Pontifices duo eodẽ tẽpore non possunt esse sed duo imperatores sic.in.c.qm.nu.4.de offi.ordi.fo.120.

6 Papa non potest priuare clericũ suo beneficio sine causa.in.c.j.nu.3.de cle.egro.fo.49.

Papa nõ est tolerandus volẽs turbare statum ecclesiasticum sine causa rationabili. ibidem.

6 Papa habet potestatem in omnes gẽtes lz de facto alique nõ obediãt in.c.si.nu.3.de baptis.fo.215.

3 Papa põt excõicare etiã principes seculares qui nõ subueniũt ecclesie indigenti.in.c.exposuit nobis.nu.8.de vila.fo.136.

Papa & nullus alius prelatus tenetur personaliter pugnare.ibi.

5 Papa non põt sine citatione procedere in causis notorijs vbi põt aliqua defensio cõpetere etiã procedendo contra suos subiectos.in.c.cum olim.nu.22.&.24.de re iudi.fo.60.

7 Papa est supra ius & potest sine causa cõtra ius dispẽsare & etiã in totum tollere nisi ex hoc decoloraretur vniuersus status ecclesie.in.c.nulli.nu.1.&.4.de sen.excõ.fo.164.

Papa an possit tollere dispositionẽ canonis si qs suadẽte.ibi.nu.2.

Papa participans cũ excõmunicato nõ incurrit excõmunicationem ibidem.nu.4.

2 Papa an possit cõpellere precise partes ad cõpositionẽ.in.c.cum pridem.nu.6.de pactis.fo.133.

Papa vbi interuenit cessat ois presumptio violentie.ibi.nu.11.

3 Papa solus potest vltra cõtenta in libello pronuntiare.in.c.ex cõquestione.nu.15.de resti.spo.fo.176.

2 Papa an possit matrimonium iam contractum dissoluere. Anto.de bu.in.c.inter corporalia.nu.2.6.12.&.14.de trãsla.prela.fo.18.

Pape nõ licet dicere cur ita facis.ibi.nu.22.fo.19.

5 Papa si cõtulit alicui regulari prioratum in loco vbi abbas ponebat & remouebat ad nutum an poterit ipse abbas & istum & qui habet collationem a papa remouere.in.c.ad nostram audientiam.nu.7.de confir.vti.vel inuti.fo.141.

Papa concurrit in collatione beneficiorum cum omnibus ordinarijs ibidem.nu.8.

6 Papa solus dispensat ꝙ vnus possit habere plura beneficia curata et quid de epo.in.c.de multa.nu.19.de preben.fo.37.

7 Si duo contendũt de papatu debet cõcilium generale fieri cuius erit de hoc decisio vel diffinitio ꝙ cõgregabunt cardinales.in.c.fraternitatis.nu.2.de here.fo.89.

5 Papa solus potest cõponere sup decimis minuẽdis.in.c.venerabilis.nu.5.de confir.vti.vel inuti.fo.142.

5 Papa solus infeudare põt bona ad romanã ecclesiã pertinẽtia sed an hoc possit facere sine cã remissiue.in.c.ad audiẽtiã.nu.1.de ꝑscri.fo.31.

Papa non habet superiorem in orbe.ibi.nu.13.

Pape assertioni in dubijs plenissime creditur.ibi.nu.10.

6 Papa nõ potest facere vt monachus habeat proprium.in.c.monachi.nu.8.de sta.mona.fo.179.

5 Papa nõ põt dissoluere matrimoniũ cõsummatum inter fideles.in.c.ex publico.nu.16.de cõuer.coniu.fo.167.

Papa nõ potest tollere ea que sunt de iure diuino.ibi.

7 Papa de heresi accusatur nõ autẽ de simonia nisi cõcurrẽtibus tribus de quibus remissiue.in.c.quoties.nu.2.de simo.fo.69.

1 Papa an possit dispensare vt quis teneat plura beneficia.in.c.dudum.el.ij.nu.36.de elec.fo.178.

Et an peccet mortaliter tenẽs plura beneficia etiã simplicia.ibi.

3 Papa vel alius princeps superiorẽ nõ recognoscẽs pretextu suspitionis recusari non potest.in repe.c.si quis contra clericum.nume.20.21.de foro compe.fo.55.

Papa põt cognoscere de causa propria etiam si criminaliter agatur & qñ ab alio iudicari possit.ibi.nu.21.

6 Papa si reperitur habere vxorem põt per eam a papatu reuocari.in c.cõstitutus.nu.10.de cõuer.coniu.fo.170.

Papa quem iudicem habet.ibi.

6 Papa solus & nullus alius citra eum põt imponere collectã subditis.in.c.cum apostolus.nu.2.de censi.fo.200.

3 Papa põt reuocare quod fecit predecessor suus indebite in papatu.in c.j.nu.10.de seque.pos.& fruc.fo.220.

7 Papa ex causa dispẽsat contra testamentum nouum.in.c.fin.nu.4.de diuor.fo.47.

5 Papa si reseruauit sibi prouisionẽ alicuius abbatie & ante talem reseruationẽ aliqs erat electus & cõfirmatus nõ cẽsetur velle derogare iuri istius electi.in.c.vt nostrum.nu.5.de appel.fo.124.

6 Papa nõ põt dare potestatẽ non sacerdoti conficiendi corpus christi.in.c.aqua.nu.4.&.8.de cõse.eccle.vel alta.fo.208.

3 Papa solus põt sanctorũ corpora canonizare nõ aũt epo etiam in sua diocesi.in.c.si.nu.4.de ferijs.fo.140.

6 Papa ꝓmouendo vel eligẽdo inhabilẽ videt cũ eo dispẽsare inferior vero non.in.c.diuersis fallacijs.nu.3.de cle.cõiug.fo.15.

4 Papa nominãs aliquẽ noie dignitatis scienter nõ videt illum approbare.in.c.per tuas.nu.7.de prob.fo.26.

4 Papa hz ptãtem in tpalibus habitu.in.c.j.nu.4.de proba.fo.2.

6 Pape omnia licent nisi sint contra fidem.in.c.magne.nu.17.de voto & vo.re.fo.177.

Papa non

Papa non ligatur suis constitutionibus.ibidem.

6 Papa potest appellari princeps.in.c.si quis autem.numero.3 de regulari.fo.156.

4 Pape cardinali legato de latere episcopo et iudici an credatur.in.c.cū a nobis.nu.2.de testi.fo.59.

4 Papa propter suspitionem cōmittit alteri causam propriam.in.c.dilecto.nu.10.de testi.fo.75.

5 Papa exercet iurisditionem in laicos etiam infideles in concernentibus decorem christiane religionis etiam peccato cessante.in.c.ꝯsuluit.nu.2.et.3.de appel.fo.104.

5 Papa licet mandet episcopo vt prouideat alicui de prebēda tamen si ipse prouidet aliter valet collatio licet veniat puniendus.in.c.cum ex officij.nu.23.de prescrip.fo.37.

6 Papa non potest tollere statuta sanctorum.in.c.cum esses.numero.5.de testa.fo.115.

6 Papa potest impedire ingressum religionis.in.c.licet.numero.13.de regula.fo.161.

6 Papa si reperitur habere vxorem pōt remanere in papatu et reddere debitum vxori.in.c.ioannes.nu.7.de regu.fo.157.

7 Papa an possit monachum a religione et voto liberare.in.c.cū sit proprium.nu.7.de condi.appo.fo.17.

6 Papa si vult pōt cōferre oia beneficia de mūdo et in collatione beneficiorū cōcurrere cū quolibet ordinario licet non sit honestuz ꝙ auferat alijs potestatē.in.c.quia diuersitatē.nu.5.de conces.preben.fo.57.

Papa est ordinarius totius orbis.ibidem.

7 Papa potest inducere nouum articulum fidei.in.c.cum Christus.nume.1.de here.fo.90.

5 Papa dz seruare iuris ordinē et rigorem et equitatē et contra iustitiam nulli parcere.in.c.in causis.nu.1.de re iudi.fo.72.

6 Papa potest deponere cardinales absq; generali ꝯcilio itē reges imperatores et alios.in.c.ij.nu.3.de cle.non resi.fo.17.

7 **Paraphernalia** bona dicunt illa que mulier vltra dotez habuit.in.c.plerūq;.nu.8.de donatio.inter virum et vxo.fo.49.

4 **Parentes** an admittant in testes in matrimonio spūali.in.c.super eo.el.ij.nu.11.de testi.fo.56.

7 Parentes et ꝑpinqui in matrimoniali causa possunt esse testes super cōsanguinitate et cōtractu siue agat de matrimonio coniungendo siue separando.in.c.videt.nu.1.2.et.6.qui matri.accu.pos.fo.45.

Parentes et propinqui ꝑsumuntur habere plenam notitiā consanguinitatis et cōtractus matrimonij.ibi.nu.2.

7 Parentes nō succedunt filijs in illis casibus in quibus filij non succedunt parentibus.in.c.tanta.nu.13.qui filij sint legi.fo.39.

7 Parentum consensus non requirit in matrimonio.in.c.veniens.el.j.nu.3.de sponsa.fo.6.

7 Parentes carnales nō debēt filios proprios de sacro fonte vel confirmatione leuare.in.c.si vir vel mulier.nu.2.de cogna.spiri.fo.27.

7 Parentum dicto etiam cum iuramento super filiatione non statur si tractatus precedens et fama vicine habebat cōtrarium.in.c.per tuas.nu.3.5.6.et.8.qui filij sint legi.fo.41.

7 Parentum negatiua ꝑiudicat filio nisi contrarium indicijs et testibus probetur.in.c.transmissa.nu.4.5.et.10.qui filij sint legi.fo.38.

7 Parētes in casu necessitatis possunt filios baptizare.i.c.si vir vel mulier.nu.2.de cogna.spiri.fo.27.

6 Parentes licet proprie sint ascendētes tamen verificantur quandoq; in collateralibus ex hoc ꝟm vulgarem modum loquendi.in.c.fraternitatem.nu.1.de sepultu.fo.134.

7 **Paria** delicta siue adulteria mutua compēsatione tolluntur.in.c.significasti.nu.10.de diuor.fo.46.

3 Paria sunt appellare frustratone et non appellare.in.c.cum venissent.nu.10.de eo qui mit.in pos.fo.215.

2 Paria sunt aliquid non esse et esse inutiliter.in.c.inter corporalia.nume.16.de transla.episco.fo.4.

1 Paria sunt nō venire et venire et non stare vsq; ad finem.in.c.cum nobis.nu.10.de elec.fo.136.

1 Paria sunt non excipere vel non excipere et a reiectione nō appellare.in.c.ceterum.nu.9.de rescrip.fo.46.

6 Paria sunt aliquid non fieri vel non rite fieri.in.c.veniens.nume.1.de presby.non bapti.fo.216.

☞ Correctus. Adde ad Abb.gl.in.l.ij.incipi.l.si pater.C.ne de sta.defun.ꝙ litis cōtestatio nulla non dicitur litis contestatio: et qd volunt Bal.in.l.si vt proponis.la.j.quomodo et quando iudex.quod nullum est non debet aliqd operari vt citatio nulla.alleg.d.l.si pater.et lit. ꝯtest. nulla.vt in auc.offeratur.C.de lit.contesta.et adduco tex.aurēum in.l.accusaturus.ff.de adul.ꝙ libellus inualidus nō dicitur libellus.et text.est singu.ꝟm Bal.ibi in.l.ij.C.de eunuchis.ꝙ cōtractus inualidus non dicitur contractus.voluit Bal.in.l.non dubium.C.de le.statuto inquit cauetur ꝙ de contractu soluatur gabella intelligitur de valido et non de nullo.vt in.d.l.ij.facit glo.in dicta.l.ij.C.de here.ꝙ falsus denarius nō dicitur denarius.et Bald.in.l.fina.§.in computatione.C.de iu.deli.statutum loquens de instrumēto habet locū in instrumēto valido.et vide do.Barba.et Jo.de ana.in cle.ij.de cri.fal.vbi litere false non merētur dici litere ꝟm eos.ibi allegant.c.sup literis.de rescrip.ex quo sunt ipso iure nulle et snīa nulla non meretur habere nōmen sententie nec executionem:vt.ff.de re iudi.l.iiij.§.condēnatum.et.c.si.eo.titu.lib.vi.ij.q.i.in primis.et no.gl.in cle.vnica.super ver.non obstante.de seque.pos.et fru.et tex.in cle.ij.cōiuncta gl.de test.ꝙ attestationes publicate indiscrete et nō rite nō habentur pro publi.et glo.in.c.xlv.distin.ꝙ falsa iustitia non est iustitia et qd Sali.in rubri.C.de ꝓba.ꝙ falsa probatio nō est probatio et paria sunt ecclesiam nō habere prelatū vel inutilē habere.text.est in.c.inter corpalia.de trāsla.ꝑla.et paria sunt nō habere maritū et inutilem habere:et nō dicitur solū vidua q̄ est priuata marito sed etiam que habet inutilē.gl.est singu.in.l.fi.C.ad legē flaui.de pla.et ibi Sali.in fi.vbi dicit idē quē summopere no.pro statutis facientibus mentionē de viduis et adduco gl.iuncto text.in.l.non putauit.in.§.non queuis.ff.de bo.pos.cōtratabu.vbi nō quelibet exheredatio sed que rite et solēniter facta est priuat filiū a bonoꝝ posses.cōtratabu.et ibi Bal.statuto inquit cauet ꝙ bānitus possit impune offendi ꝙ si est bānitus banno inualido nō poterit offendi:et adduco Domi.in.c.pia.de exce.lib.vi.vbi dixit ꝙ paria sunt quid non esse vel esse et non posse probari.et vide text.in.c.alius.xv.q.vi.vbi rex Francorū fuit depositus ꝑpter inutilitatē eius circa regnū et facit tex.in.c.fi.de etate et qualita.vbi quidā fuit priuatus ex statu suo q: ignorabat donatū.et facit vulgatus tex.in.l.quoties.ff.qui satisda.cogā.vbi paria sunt nō cauere et inutiliter cauere.

6 Paria sunt excipere et non probare et nō excipere.in.c.cum super q̄stione.nu.3.de conces.preben.fo.60.

Paria sunt beneficium non habere vel habere et minus sufficiens.ibidem.nu.5.

3 Paria delicta mutua compensatione tolluntur quando respicitur interesse partium secus si interesse publicum.in.c.olim.el.j.nume.23.de resti.spolia.fo.181.

1 Paria sunt non consueuit facere et non potest facere.in.c.bone memorie.el.j.nu.12.de postu.prela.fo.112.

5 Paria sunt non habere actionem vel inutilem habere.in.c.ad aures.nu.9.de prescrip.fo.25.

6 Paria sunt exprimere nomina ꝑpria vel ꝑ indubitatas circūscriptiones.in.c.quāto.nu.7.de his que sunt a prela.fo.67.

5 Paria sunt non probare et minus sufficienter probere.in.c.cum bertoldus.nu.28.de re iudi.fo.71.

6 Paria sunt aliquid fieri tpe habili vel inhabili dūmodo eius effectus conferat ad tps habile et ecōuerso.in.c.de vxore.nu.2.de sepul.fo.135.

Limita tamen vt in nume.4.

7 Paria delicta mutua compensatione tollunt qn̄ agitur ad priuatam vtilitatē secus si ad publicā vt ad infligendā penam legalem et qn̄.in.c.intelleximus.nu.5.8.et.9.de adul.et stu.fo.105.

5 Paria sunt non facere et male facere.in.c.j.nu.27.de re iudi.fo.49.

3 Paria sunt aliquid fieri tempore permisso vel fieri tempore prohibito et conferri in tempus permissum hoc quomodo intelligatur.in.c.fi.nu.20.de ferijs.fo.241.

2 Paria sunt aliqd facere tpe inhabili vel tpe habili si effectus cōfertur ad tps inhabile.in.c.accepimus.nu.2.de pactis.fo.133.

6 **Parochianus** potest percipere sacramenta non solū in sua parochia sed etiā in ecclesia cathedrali apud proprium epm etiam sine aliqua licētia parochialis sacerdotis quia episcopus concurrit cum quolibet curato.in.c.cum sup.nu.9.de sepul.fo.136.

6 Parochiani cōpelluntur prouidere necessaria eorum sacerdoti nō habenti vnde viuat.in.c.de rectoribus.nu.6.de cle.egro.fo.50.

6 Parochianus si eligit sepulturā in alia ecclesia debet ꝑsbytero parochiali canonica portio de relictis factis ecclesiastice sepulture nisi ipsi presbytero testator aliqd reliquerit.in.c.officij.nu.5.de testa.fo.122.

Parochianus tenetur ex iuris dispositione aliqd relinquere presbytero parochiali.ibidem.

1 Parochiani vtrū ꝑsumant patroni si sunt in possessione presentandi et non reperit alter patronus.in.c.cū ecclesia.nu.9.de ele.fo.152.

6 Parochiani tenentur in defectū ecclesie ad refectionem de proprio patrimonio.in.c.si quis.nu.8.de reb.eccle.alie.fo.75.

6 Parochiani pn̄t instare vt habeāt certū presbyterū eis gratū.item vt deponat qn̄ est male vite.in.c.qd dei.nu.1.de statu mo.fo.120.

7 Parochianus vel patronus pn̄t agere de crimine ciuiliter ꝯ clericuz vt priuet illa ecclesia.in.c.sup his.nu.4.et.21.ad fi.de accu.fo.58.

1 Parochiani nō habent ius ꝑsentandi nisi sint patroni vel nisi sint in quasi possessione.in.c.querelam.nu.3.de elec.fo.143.

6 Parochiani tenent in subsidiū ad refectionē ecclesie vbi diuina percipiunt nec pn̄t renūtiare vsui eccl'ie.in.c.j.nu.4.de eccle.edi.fo.219.

7 Parochianus potest denuntiare suum prelatum nam interest sua ne habeat lupum pro pastore.in.c.qualiter et quando.el.ij.numero.23.de accusatio.fo.66.

1 Parochiani nullum habent ius in presentando vel eligendo nisi sint patroni.in.c.sacrosancta.nu.8.de elec.fo.173.

o

2 Parochiani etiã laici admittunt ad denuntiandũ prelatũ suspectum de dilapidatione.in.c. venerabili.nu.9.de offi.dele.fo.100.

6 Parochianus si eligit sepulturã extra suam parochiã ⁊ in ecclesia sepulture aliquid reliquũ debetur de tali relicto canonica portio ecclesie parochiali.in.c.j.nu.1.de sepul.fo.133.
Et quid si parochianus sumebat pariter sacramenta ex duab⁹ ecclesijs.ibidem.nume.3.

5 Parochiani debent se confiteri presbytero parochiali licet habitent in aliquo monasterio ad seruiendũ ei nisi consuetudo sit in cõtrarium. in.c.si.nu.5.de censi.fo.206.

4 Parochiani an ⁊ qñ debeãt dare qd loco beneficij ꝑ administratione diuinorum ecclesie.in.c.veniens ad nos.nu.3.de probatio.fo.45.

6 Parochianus vouẽs se alicui monasterio siue in vita siue in morte tenetur certam partem bonorum suorum linquere ecclesie parochiali.in c.relatum.nu.1.⁊.6.de sepul.fo.133.

6 Parochiani q̃ casu sub ꝑcepto peccati mortalis debẽt audire missam in propria parochia.in.c.vt dominicis.nu.1.de parochijs.fo.141.
Parochiani nõ possunt recipere sacramẽta ab alijs religiosis in aliena ecclesia nisi ex licẽtia ꝓprij sacerdotis ⁊ illi religiosi qui aliter ministrant ipsis sacramenta sunt ipso facto excõicati.ibidem.
Parochianus alienus si in contemptum vult audire missam ab alio parochiano potest per ipsum de ecclesia expelli etiam contra eundem manum violentam inijcere ⁊ non incurreret irregularitatem etiam ꝙ ille esset clericus.ibi.nu.2.

7 Parochianus debet se abstinere ab assumptione eucharistie ex consilio proprij sacerdotis secus alieni.in.c.omnis vtriusq̃.nu.3.de penitẽ. ⁊ remissio.fo.111.
Parochianus non potest confiteri peccata sua alteri sacerdoti nisi petita ⁊ obtenta licentia a proprio non solum in cõfessione semel in anno sed in omni alia confessione.ibi.nu.5.

6 Parochiani compelluntur subuenire presbytero si aliter nõ hꝫ vnde viuat.in.c.significatum.nu.8.de preben.fo.26.

7 Parochiani ⁊ patroni ecclesie possunt agere ciuiliter cõtra ꝑlatum de crimine ⁊ priuet ecclesia quia interest ipsorũ habere bonũ prelatũ alij vero nõ admittuntur.in.c.licet preposito.nu.5.de accu.fo.52.

6 Parochia quid sit ⁊ vnde dicat.in rub.nu.1.de parochijs.fo.140.
Parochiani nõ tenent sponte facere oblatiões presbytero parochiali nisi sit cõsuetudo ⁊ nisi indigeat quo casu pñt cõpelli ab epo nõ antẽ ꝙ presbyter possit cessare ab administratione diuinoꝝ.ibi.nu.3.

3 **Pars** interrogata ab aduersario nõ tenetur respondere sed si responderit, tenet responsio.in.c.cum causam.nu.13.19.et nu.22.de iura.calũ.fo.128.

3 Partes non possunt facere ꝙ iudex cognoscat super aliqua re de qua iudex nõ potest cognoscere.in.c.j.nu.29.de mu.peti.fo.101.

3 Pars nõ potest cogi precise vt litem contestetur.in.c.cum causam.nume.27.de iura.calũ.fo.129.

3 Pars non potest compelli ad aliqd faciendum de nocte.in.c. quoniã. nu.4.de ferijs.fo.138.

7 Pars aliqua qd importat.in.c.sup eo.nu.3.de eo qui cog.con.fo.29.

3 Partes possunt dare potestatem iudici vt procedat iudiciario ordine non seruato.in.c.j.nu.12.de lit.conte.fo.104.

6 Pars vna vel due alicuius rei an intelligatur habito respectu ꝙ illa res potest diuidi in duodecim partes vel quomodo.in.c.cũ homines. nu.2.de decimis.fo.145.

3 Partes non possunt renuntiare solẽnitati iudiciarie.in.c.j.nume.4. de lit.contesta.fo.103.

7 **Partus** sequitur de iure conditionem ventris valet tamen statutum ⁊ consuetudo in contrariũ.in.c.licet.nu.2. de coniu.seruo.fo.26.

7 Partus sequit cõditionẽ matris.in.c.j.nu.3.de na.ex libe.ven.fo.26.

2 Par in parem aliquando habet imperium.Anto.in.c.ad supplicationem.nu.5.7.de renũ.fo.28.

7 **Pastor** tenetur ad emendam ouium quas comedit lupus qr tenetur ad custodiam.in.c.ꝙuis.numero.2.de regulis iuris.fo.191.

7 **Paternitas** non contrahitur nisi animo ⁊ certa scientia precedentibus.in.c.si vir vel mulier.nu.4. de cogna.spiri.fo.27.

4 **Pater** in omnibus casibus in quibus potest filiũ exheredare potest ei denegare alimenta.in.c.quintauallis.nume.5. de iureiuran.fo.144.

7 Pater ꝑ filio impubere cõtrahit sponsalia ꝑ pubere vero non nisi cõsentiat.in.c.j.nu.1.de despon.impu.fo.12.
Pater an teneatur filiam dotare que matrimoniũ contraxit sine suo consensu.ibidem.nu.6.

6 Pater si efficiatur monachus statim desinit habere filios in potestate.in.c.si quis autem.nu.2.de reg.fo.156.
Pater potest offerre filiũ impuberẽ vel ipsum a monasterio reuocare inuito eo sub cuius potestate est pater ⁊ filius.ibi.nu.7.

7 Pater nõ tenetur dotare filiã maritatã si nullã ab initio ꝑmisit dotẽ sed si filia quando se maritauit promisit dotem tenetur pater illaꝫ soluere.in.c.cũ causa.nu.5.de rapto.fo.108.

1 Pater cõtrahendo cum filio videtur sibi dare ꝯsensum stante statuto ꝙ sine cõsensu patris filius nõ possit cõtrahere.in.c. cũ dilectus.nu.2. de consue.fo.101.

7 Patre mortuo filius an possit ⁊ debeat legitimari in preiudiciũ agnatorum.in.c.per venerabilem.nu.29.qui filij sint legi.fo.42.

6 Pater cogitur alere filium officio iudicis nisi filius possit ex sua industria seipsum alere dum tamen non sit sibi dedecori operari.in.c.ex literis.nu.5.de conuer.infi.fo.173.
Pater denegans alimẽta filio perdit patriam ptãtem.ibidem.
Pater qui negauit alimenta filio qui ob hoc mortuus est põt puniri ac si proprijs manibus interfecisset.ibidem.

7 Pater si nominat filiũ suũ in testamẽto vel alibi legitimum an illegitimus censeat.in.c.per tuas.nu.5.6.⁊.8.qui filij sint legi.fo.41.

4 Pater volens ingredi monasterium nõ põt priuare descendentes vel ascendentes legitima.in.c.in ꝑsentia.nu.53.de ꝓba.fo.19.
Pater ꝑ ingressum monasterij ꝑdit medietatẽ vsufructus.ibi.nu.57.

7 Pater licet habeat filios in ptãte sua nõ tñ potest filij vxoreꝫ retinere imo cõpellitur illam sibi restituere.in.c.nõ est.nu.1.de sponsa.fo.5.

7 Pater priuat patria potestate ⁊ dñs dominica si filios vel seruos exposuerunt vel ratũ habuerunt vel alimenta eis denegauerũt si fuerint languidi als secus.in.c.vnico.nu.1.⁊.2.de infan.⁊ lan.expo.fo.96.

7 Pater non tenetur pro delicto filij etiam in legitima de iure cõmuni. in.c.referente.nu.3.de delic.pue.fo.122.

7 Pater licet non possit filiã obligare ad matrimonium sed si iurat videtur promittere se curaturum quantum in eo erit.in.c.ex literis.nu.1. ⁊.6.de sponsa.fo.5.

4 Pater an sit idoneus testis ꝑ filio.in.c.in omni.nu.3.de testi.fo.37.

7 Pater potest in vita hereditatem filijs cedere aliquo sibi retento.in.c. transmisse.nu.7.qui filij sint legi.fo.38.

7 Pater licet generaliter in cã filij nõ testificet nec filius in cã patris fallit tñ in quibusdã.in.c.videtur.nu.5.qui matri.accu.pos.fo.44.

7 Pater alius dꝫ esse carnalis alius spiritualis.in.c.si vir vel mulier.nume.2.de cogna.spiri.fo.27.

7 Pater incertus est ⁊ ille presumitur pater quem nuptie demonstrant ⁊ hoc ꝓcedit si maritus erat presens secus si absens tempore cõceptionis.in.c.transmisse.nu.9.qui filij sint legi.fo.38.

7 Pater non tenetur dotare filiam iam maritatam nisi ipsa dũ maritabatur clam promisit dotẽ marito quo casu pater debet ipsam soluere. in.c.j.nu.6.de adul.⁊ stu.fo.104.

1 Pater non tenetur dotare filiam maritatã si nullam ab initio ꝑmisit dotem sed si filia qñ se maritauit promisit doteꝫ tenetur pater.in repe. c.ecclesia sancte Marie.nu.20.de cõstitu.fo.35.

7 Pater potest contrahere cum filia spirituali filij sui.in.c.j.nume.4. de cogna.spiri.fo.26.

7 Pater vendit filium ꝓpter famẽ.in.c.ex literis.nu.7.de diuoꝛ.fo.46.

6 **Patria** potestas nõ est penes illos q nõ subsunt romano imperio.in.c.ex literis.nu.6.de conuersi.infide.fo.173.

7 Patria potestas non soluitur per sacros ordines nisi per episcopum. in.c.cum voluntate.nu.8.de sen.excõ.fo.180.
Patria potestas nõ curatur in spiritualibus.ibi.

1 Patria potestas soluitur per ingressum religionis.in.c. officij.nu.2. de elec.fo.158.

3 Patria potestas dissoluitur per cõfessionem religionis.in.c.ex parte. nu.11.de resti.spolia.fo.184.

6 Patrie quis magis obligatur ꝙ parẽtibus.in.c.primo.numero.9.de conuer.infi.fo.172.

6 Patria potestas soluitur per ingressum monasterij factum per patrẽ. in.c.cum scimus.nu.5.de reg.fo.161.

2 Patria potestas soluitur per dignitatem episcopalem ⁊ per introitũ cuiuscũq̃ religionis approbate.in.c.constitutus.nume.2.de restitu.in integrum.fo.162.
Patria potestas non consideratur in spiritualibus.ibidem.

6 **Patrimonium** clerici in quo ipse fuit ordinatus nõ habens aliud beneficium an possit per eum alienari sine solẽnitate qua alienantur bona ecclesiastica.in.c. tuis.nu.8.de preben.fo.33.

1 Patrimoniũ sufficiens habens an cũ bona cõscientia retineat beneficium.in.c.postulasti.nu.4.de rescrip.fo.73.

6 **Patientia** non operatur tacitum cõsensum quando quis nõ potest actum cõtradicendo impedire.in.c. peruenit.nu.2.de emptio.⁊ vẽdi.fo.83.

3 Patiẽtia tunc est causa acquirendi iura incorporalia quando patiens citra actum patientie potuisset illa iura als concedere.in.c.in literis. nu.15.de restitu.spolia.fo.170.

3 Patiẽtia in incorporalibus habetur pro iusto titulo.in.c.cum ecclesia. nu.43.46.⁊.49.de cau.pos.⁊ proprie.fo.155.
Patientia illorum ex quorũ voluntate transfertur possessio vel quasi iurium incorporalium habet pro titulo.ibi.nu.43.46.⁊.49.

Patronus etiam ecclesiasticus non potest alicui conferre ecclesiam in titulum.ibidem.nu.2.

Patronus non poterit per iudicẽ secularem priuari iurepatronatus nisi cum vniuersitate bonorum.ibi.nu.3.

Patronus si cõmiserit crimen lese maiestatis eius filius clericus nõ priuatur ecclesia patronata quam habet.ibi.nu.4.

6 Patronus non habet aliud ius in ecclesia patronata q̃ ius p̃sentãdi in.c.illud pretereũdum.nu.1.de iurepatro.fo.192.

Patronus simpliciter concedendo ecclesiam patronatam quid cẽsetur concessisse.ibi.nu.7.

Patronus presentando indignum an priuetur potestate presentandi illa vice.ibidem.nu.8.

6 Patronus verus qui nõ est in possessione p̃sentandi nõ habet ius presentãdi.in.c.cõsultationibus.nu.9.de iurepatro.fo.195.

6 Patronus in fundatiõe vel donatiõe eccl'ie quo casu possit aliqd tẽporale cũ autoritate ep̃i sibi reseruare.in.c.j.nu.1.de cẽs.fo.199.

1 Patroni.i.qui habent ius patronatus:nõ possunt aliquem p̃sentare singulariter.in.c.cũ oẽs.nu.8.de cõstitu.fo.22.

1 Patronus ecclesie nõ põt etiam tp̃e quo fundatur disponere de iuribus ecclesie in preiudiciũ ep̃i sed bene hoc potest ep̃s facere ad requisitionem patroni.in.c.cũ dilectus.nu.4.5.&.11.de cõsue.fo.99.

7 Patronus an possit cõditionem apponere q̃ ecclesia nõ subsit ep̃o.in c.fi.nu.8.de condi.appo.fo.20.

1 Patronus nõ potest vendicare ex cõsuetudine ius interessendi in electione ep̃i quia cõsuetudo nõ facit laicũ capacẽ iuris spiritualis regulariter.in.c.qd̃ sicut.§.sup eo.nu.6.de elec.fo.148.

1 Patroni plures an debeant oẽs consentire in p̃sentando aliquem vel sufficit maior pars.in.c.in genesi.nu.8.de elec.fo.180.

6 Patronus etiã si sit clericus nõ habet ius instituendi vel destituendi vel bona ecclesie patronate administrandi sed tantũ presentandi.in.c.preterea.nu.1.de iurepatro.fo.190.

3 Patronus.i.q hz ius patronatus in aliqua eccl'ia nõ hz alia iura nisi denũtiationẽ male administratiõis & defensionem & vt ei subueniat ne vergat ad inopiã.in.c.cũ ad sedẽ.nu.12.de resti.spo.fo.186.

6 Patronus si infra tp̃s statutũ nõ presentat ecclesie vacantis rectorem ep̃s loci supplebit.in.c.si vero.nu.1.de iurepatro.fo.193.

Patroni laici habent quatuor menses ad presentandum clerici vero sex menses.ibi.nu.2.

Patroni si cõtẽdunt super iurepatronatus debet episcopus expectare vsq; ad tempus statutum quando.s.constat ecclesiam esse patronatam alias secus.ibi.nu.3.

2 Patroni cõsensus nõ requirit in puisione superioris in qua principaliter nõ ordinat sed ex aliqua cã fit.Ant.in.c.pposuit.nu.4.fo.53.

6 Patronus etiam ecclesiasticus nõ potest ecclesiam patronatam vacãtem alteri conferre & si contulerit ad eam nihilominus poterit presentare quia illa prima collatio non habet vim presentationis.in.c.transmisse.nu.1.&.2.de iurepatro.fo.198.

Patronus non solum debet eligere presentandum sed electum actualiter presentare ibi.nu.4.

Patrono ignoranti ecclesiam patronatam vacare currit tempus ad presentandum.ibi.nu.6.

6 Patroni si non presentauerint rectorẽ in ecclesia infra tempus statutum tempus ordinabit sine preiudicio patronorum.in.c.cum propter.nu.1.de iurepatro.fo.197.

Patrono litiganti super iurepatronatus currit tp̃s p̃sentãdi patrono vero ignoranti vel aliter impedito secus.ibi.nu.2.

Patronus ecclesiasticus & patronus secularis in qb' differãt in iurepatronatus qd̃ habent.ibi.nu.5.

1 Patronus laicus non habet ius eligendi prelatum in ecclesia neq; de iure neq; ex pacto neq; ex consuetudine.in.c.sacrosancta.numero.2.de electio.fo.172.

1 Patroni possunt presentare aliquem & valet presentatio licet nõ fuerit maior pars patronorum.in capitulo ecclesia vestra.nume.5.de electio.fo.170.

6 Patroni plures possunt esse in eadem ecclesia.in.c.ad audiẽtiam.numero.4.de eccle.edifi.fo.220.

Patronus non põt reseruare in fundatione ecclesie vt ius instituendi presentatum pertineat ad inferiorem ep̃o.ibi.nu.13.

6 Patronus laicus licet possit variare tamen presentat scd̃m accumulatiue non autem potest ex toto recedere a primo.in.c.cum autem.nu.2.de iurepatro.fo.196.

☞ Corsetus doctor excellẽtissimus.Adde an laic' possit successiue vltra duos accumulare & dicit q̃ nõ quia licet iura dicãt laicum patronum posse plures accumulare debet intelligi de duob' quia pluralis locutio duorum numero est contenta regula pluralis de regu.iur. libro.vj. vbi no.ff.de test.item talis variatio est odiosa ideo restringenda de regulis iuris.lib.vj.hodie ad hoc optime de preben. is cui.lib.vj.itẽ infinita est vitanda de rescrip.lib.vj.cum in multis.item si videantur iura de hoc loquentia clare istud innuunt vnde capitulum quod antẽ dicit postmodum aliud capitulũ cum dilectus dicit secũdum pastoralis dicit aliud & secundo loco ex quibus omnibus apparet aperte qd̃ huiusmodi variatio fieri potest successiue de duobus & nõ de pluribus & per hoc r̃ndetur ad id quod no.in cle.ij.de iurepatrona.in.§.fi.super verbo plures.intendit enim qñ simul plures q̃ duo presentant et vnus ex eis per ipsum eligatur vt ibi in tex.& idem etiam quando due presentationes facte successiue fuerunt & sic intelligitur ibi glo.sequens super ṽbo presentare & si bene inspiciatur idem est in effectu illo casu sicut dictum est:quia fit presentatio vt vnus eligatur sed vltra duos non posset fieri tertia per predicta nec obstat q̃ istud reputetur nouum cum alius doctor hoc nõ dixerit quia nõ reperitur aliquem cõtrarium dixisse ita cõcludit Jo.calde.in consilio.xvj.incipiẽ.an laicus in ti.de iurepatrona. facit.l.si quis iusiurandum.C.de reb.credi.& ibi Bald.in aut.habita.in gl̃.colũ.in ver.tertio quero.C.ne filius pro patre.non obstat qd̃ voluit do.Abb.in.d.c.bone.quia loquitur in postulatione & non in presentatione item loquitur quando nullum ius est acquisitum presentato saltem ad rem.c.cum ber.de re iudi.& ibi Abb.in contrarium facit glo.in cle.plures.in verbo presentare.de iurepatro.&.c.cũ autem.eo.ti. prima pars sentitur per Abba.in.c.cum vos.de offi.ordi.faciunt no.in.c.dilectus.de offi.deleg.hanc partem tenet Jo.calde.sequitur do. Bartholomeus de belenzinis auditor rote.in.c.nobis.de iurepatro.& ita in facto consului ferrarie & obtinui.

6 Patronus nõ põt ecclesiam patronatam pro se retinere vel alteri etiã filio concedere.in.c.consuluit.nu.1.&.2.de iurepatro.fo.194.

Patronus licite non posset seipsum presentare potest tamen filiũ suũ idoneum presentare.ibi.nu.3.

5 Patronus non potest presentare plures variando sed cumulatiue sic. in.c.cum bertoldus.nu.10.de re iudi.fo.69.

6 Patronus an possit seipsum p̃sentare & an possit institui ab ep̃o. in.c. per nostras.nu.1.3.&.4.de iurepatro.fo.197.

6 Patronus non potest promittere se presentaturũ aliquem ad beneficium vacaturũ nec potest dare alij potestatem presentãdi anteq̃ vacet. in.c.fi.nu.1.&.6.de conces.preben.fo.63.

Patronus non habet ius presentandi prelatum in ecclesia collegiata sed habet ius presentandi ad prebendas que sunt in ipsa ecclesia collegiata.ibidem.nu.3.fo.64.

Patronus presentando dicitur donare.ibi.nu.5.

Patronus põt dare generalẽ ptãtem p̃sentandi cui vult.ibi. nu.6.

7 Patronus laicus alicuius ecclesie collegiate an habeat ꝯsentire in electione prelati.in.c.de hoc.nu.10.de simo.fo.70.

6 Patronus presentans aliquem pretio vel dono cõmittit simoniam.in c.ex insinuatione.nu.3.de iurepatro.fo.194.

6 Patronus alicuius ecclesie dicitur ille q fundauit vel dotauit ipsam. in rub.nu.2.de iurepatro.fo.189.

Patronus debet presentare presbyterum in ecclesia in qua iuspatronatus nec ep̃s vel alius prelatus potest aliquem instituere sine licentia patronorum.ibi.nu.4.

Patronus si deuenerit ad inopiam est alendus ex redditibus ecclesie in qua habet iuspatronatus dum tamen ipsi redditus remaneant vltra necessaria.ibi.nu.5.

6 Patronus an possit presentare clericũ peregrinum sine literis cõmẽdatitijs sui ep̃i.in.c.significasti.nu.3.de iurepatro.fo.194.

6 Patronus potest variare in presentãdo ante institutionẽ episcopi.scz accumulando non autem prorsus recedendo a prima.in.c. quod autẽ. nu.3.de iurepa.fo.190.

6 **Pauca** considerentur in parua vel magna q̃titate scd̃m materiam.in.c.j.nu.1.ne cle.vel mona.fo.255.

3 **Paupertas** non excusat quem a litigando sed an respectu fideiussoris seu procuratoris. in.c.olim.el.ij.nu.6.de resti.spo.fo.189.

2 Paupertas excusat procuratorem si non appellauerit.in.c.nõ iniuste. nu.12.de procu.fo.146.

6 Paupertas non impedit quominus clericus non possit pmoueri ad beneficia.in.c.j.nu.2.de pecu.cle. fo.108.

5 Paupertas an excuset a promotione appellatiõis.in.c.ex ratione.numero.5.de appel.fo.93.

☞ Corsetus. Et quis dicatur pauper:dic q̃ relinqtur arbitrio iudicis sm̃ Bar.& alios legistas in.l.si constante.ff.solu.matri.& sm̃ Jo.and.et alios in.c.significantibus.de offi.delega.& ibi per do.meum Barba.et ibi Abb. dicit q̃ vidua pauper potest trahere secularem ad iudicium ecclesiasticum.& vide glo.ij.q.1.prohibentur.& gl.in.l.nõnulli.ff.de accu. q̃ ille dicitur pauper qui non habet in bonis tãtum q̃tum est causa.et vide gl.in aut.de here.& fal.in prin.que dicit q̃ ille dicitur pauper qui non habet quinquaginta in bonis:& glo.insti.de excu.tuto.in.§. ppter paupertatem.& adduco bonum tex.in.c.illa.xv.q.1.q̃ paupertas nõ est de genere malorum & adduco gl.in.c.in primis.ij.q.i.in princ.q̃ primo est causa pauperis tractanda q̃ diuitis:vt.C.de episco.& cleri.l.si qs ad declinandũ:sed male seruatur quia hodie dicit.Si nihil attuleris ibis homere foras.& adduco Vincen.relatũ ab Abbate in.c.si qui testium. in fi.de testi.q̃ iudex ordinarius dabit expẽsas pauperibus testibus: quia tenetur pauperibus puidere.vt in aut.de man.princ.in.§. si tibi. & de exces.

⁊ de exces. prelato. in. c. sicut vnire. ⁊ adduco tex. insti. de excu. tuto. in. §. sed ꝓpter paupertatem. vbi paupertas excusat a tutela. ⁊ in. l. paupertas. ff. eo. ⁊ adduco. Bal. in. c. sedes apostolica. de rescrip. vbi dicit ꝙ per istam clausulam generalem ⁊ quidā alij non includuntur pauperes qui propter paupertatē nō possunt se defendere: quia paupertas excusat allegat. l. titius. ff. de procura. ⁊ adduco Ray. de forli. in. l. non facile. in §. i. ff. si cui plus ꝙ per. l. falci. ꝙ pauperi remittit̄ onus satisdandi ⁊ adduco Bal. in. c. ij. de rescri. vbi dicit ꝙ si propter paupertatē vel metū tyrāni quis nō fuit ꝓtestatus excusatur quod intelligit verum ibi do. meus Barba. si in ꝓtestatione fienda erant necessarie expense faciende arg. l. si ꝓcuratorē. §. si ignorantes. ff. man. ⁊ adduco Bald. in. l. ij. §. si quis in iudicio. ff. si quis cau. vbi refert se liberasse quēdam a pena furcarum qui appellauerat ⁊ propter paupertatē non poterat prosequi appellationem ⁊ per consequens appellatio erat deserta qui excutiebatur per d. §. si ignorantes. ⁊ ibi etiam voluit Bald. in. l. cum quidam. C. de cōdi. inser. ⁊ in. l. acceptam. C. de vsur. Inn. Abb. ⁊ Alij. in. c. ex rōne. de app. ⁊ adduco eundē Bal. in. c. sedes apostolica. vbi dicit ꝙ inopia seu paupertas repentina dicitur casus fortuitus. l. si res pupillorū. ff. de administra. tuto. subdit tñ ꝙ in clausula indifferēti bene includitur pauper ⁊ adduco eundem Bal. in. d. c. si qui testium. ⁊ in. d. c. sedes. ⁊ in. c. penul. de cōsue. ⁊ in. c. que in ecclesiarum. de cōstitu. vbi dicit ꝙ paupertas nocet que captione prouenit ⁊ ex culpa allegat bonū tex. in. l. penul. ff. de iure do. ⁊ adduco bonum tex. in. l. iudices. C. de episco. audien. ꝙ iudex tenet̄ facere expēsas carcerato pauperi ⁊ adduco Bal. in. l. magis puto §. i. ff. de re. eorū. ꝙ si pauper cōtendit cū rege seu alia potenti ꝑsona ꝙ rex tenebitur prouidere pauperi de expensis et adduco Archi. in. d. c. decimas. xvi. q. i. ꝙ pauperes excusantur a decimis adeo ꝙ si constitutione synodali caueatur ꝙ qui non soluerit decimas sit excommunicatus ꝙ nō includentur pauperes. facit ꝙ voluit domi. Ane. post Inno. in. c. penulti. ⁊ Goffre. de offi. deleg. ⁊ in. c. olim. el. ij. de restitu. spolia. et vide do. Abb. in. c. fi. numero. 3. de testi. cogen. ⁊ adduco bonum tex. in. l. forma. §. quenꝗ. ff. de censi. quem textum allegat Bald. pro singulari in l. acceptam. C. de vsur.

6 Paupertas voluntaria non reprobatur in clericis sed necessaria sic. in. c. tuis. nu. 8. de preben. fo. 33.

7 Pauper excōicatus an teneatur ire pro absolutiōe ad papam. in. c. eanoscitur. nu. 5. de sen. excom. fo. 167.

4 Pauper quis sit ⁊ an repellatur a testimonio. in. c. cū causaꝫ. el. i. nu. 15. de testi. fo. 168.

7 Pauper cōstitutus in maxima necessitate pōt implorare officiū iudicis ꝯtra diuitē vt sibi subueniat ⁊ ille nō subueniēdo peccat mortaliter secus si nō sit magna necessitas. in. c. si quis. nu. 7. de furtis. fo. 109.

1 Pauper potest officio iudicis cōpellere diuitē ad faciendū sibi elemosynam. in. c. cum cām. nu. 8. de elec. fo. 147.

6 Pauperes non sunt obligati ad victualia. in. c. cum instantia. nu. 7. de censibus. fo. 203.

6 Pauperes licet nō habeant actionem cōtra diuites ad victualia cōicanda possunt tamen implorare officium iudicis vt eos compellat ad cōicandum. in. c. i. nu. 7. de emp. ⁊ vendi. fo. 82.

4 Pauper propter paupertatem non repellitur a testimonio ⁊ ad eum debet mitti si propter paupertatem verecundatur exire domum. in. c. si qui testium. nu. 8. de testi. fo. 44.

2 Paupertas excusat quem a pene solutione. in. c. nisi specialis. nu. 6. de offi. lega. fo. 106.

6 Pauperes tenentur ad solutionem decimarum. in. c. cum dicat. nu. 4. de eccle. edifi. fo. 225.

7 Pauper an ⁊ quādo repellatur ab accusando ⁊ quis dicatur pauper ⁊ multa in hoc relinquuntur arbitrio iudicis. in. c. primo. numero. 11. de accusa. fo. 51.

3 Pauperes sunt sub protectione ecclesiastica. in. c. cum sit generale. nume. 3. 6. ⁊. 7. de foro compe. fo. 65.

6 Pauper potest intentare officium iudicis contra quēcūꝗ diuitem vt sibi subueniat. in. c. i. nu. 8. de cle. egro. fo. 49.

2 **Pax** vel trenga si fuit rupta per vtrāꝗ partem an vtraꝗ pars possit agere ad penā. in. c. i. nu. 3. de treu. ⁊ pa. fo. 131.

1 Pax facta inter principales an extendatur ad adherentes ipsorum. in c. i. nu. 29. de postu. prela. fo. 109.

1 Pax facta sub certa pena si vnus rumpit ⁊ postea alius intelligit̄ rupta a primo tñ. in. c. bone memorie. el. i. nu. 3. de elec. fo. 141.

☞ Consetus doctor excellentissimus. Quid si quis fecit pacē cum inimico et ꝓmisit non offendere sub pena deinde adulterauit vxorē an dicatur rumpere pactū ⁊ sic incidere in penam. Bar. in. l. verum. ff. de fur. dicit ꝙ nō per illam. l. quia non fecit animo iniuriandi ⁊ reuocandi iniuriā iam sopitā ⁊ hoc dicit verū nisi forte iste fuerit passus similem iniuriam ⁊ ꝓpter hoc orta fuerit inimicitia. Ang. ibi dicit ꝙ dictū Bart. ꝓcedit quā constat ꝙ causa libidinis ac hunc actum fuit ꝓcessum alias presumptio esset contra libidinē facientē arg. c. i. de presum. ⁊. l. i. C. de sica. vbi cū actus ad plura delicta se habere potest delinquentis semper interpretatio fit cōtra eum in partem duriorem allegat no. per Dy. in regula in obscuris in. vj. facit ad predicta quod no. Bal. in. c. primo. in prin. de pace tenen. vbi allegat Host. in. c. fi. de immu. eccl. facit etiā quod no. Pe. de ancha. in repe. de iureiu. Addo bonum arg. in. c. cū volūtate. de senten. excōmu. ⁊ Bal. in. c. primo. in prin. qui. mo. feu. amit. ⁊ Jo. an. in regula frustra. de regu. iur. in. vi. in mercu. per Pau. de cast. in. l. q seruū. ff. de verbo. obliga. nihilominus dicto Bart. videt̄ cōtrariari. l. penul. iuxta fi. de plag. vide Joā. de ana. in rub. de adul. in. iij. col. in ver. iuxta predicta quero. ⁊ in practica teneas opi. Bar.

4 Pacem si duo fecerant ⁊ vnus rumpat primus rumpens potest accusari et non accusare. in. c. quemadmodum. §. illud autem. numero. 3. de iureiurando. fo. 152.

7 Pacis bono ⁊ scandali euitādi causa recedit̄ a dispositione iuris positiui. in. c. quia circa. nu. 2. de consan. ⁊ affi. fo. 33.

3 Pax cuius culpa sit violata pertinet ad papam cognoscere qui rōne peccati potest compellere ad paces vel treugas faciendas ⁊ idē in epo: in. c. nouit ille. nu. 9. de iudi. fo. 32.

3 Pax si fuerit facta pertinet talis cognitio ad iudicē ecclesiasticū. in. c. cum sit generale. nu. 28. de foro compe. fo. 67.

2 Pacem faciens cū aliquo ⁊ ꝓmittens nō offendere sub certa pena talis promissio restringit̄ ad casum offendendi rōne inimicitie presentis vel preterite. in. c. cū inter. nu. 10. de renun. fo. 10.

7 **Peccati** euitandi cā multa cōcedunt̄ que alias non concederentur. in. c. preterea. nu. 7. de spon. fo. 6.

1 Peccatum originale non remittitur remanente actuali. in proemio Grego. nu. 6. fo. 6.

2 Peccatum patris an ⁊ quando noceat filio. Anto. in. c. literas. nu. 5. de fil. presby. fo. 55.

6 Peccata plura magis aggrauant ꝙ pauciora nisi pauciora sint grauiora. in. c. de homine. nu. 4. de celebra. mis. fo. 211.

7 Peccatū vbi potest esse ⁊ nō esse debemus potius presupponere ꝙ sit. in. c. cum desideres. nu. 6. de sen. excō. fo. 168.

7 Peccatum etiā minimum non debet quis cōmittere vt euitet̄ maius. in. c. qui scandalizauerit. nu. 1. de regu. iur. fo. 190.

7 Peccatum quando aliquid potest in dubio esse ⁊ non esse semper debemus interpretari ꝙ nō sit peccatum vt vitemus illud. in. c. estote. nu. 5. ⁊. 7. de reg. iur. fo. 190.

5 Peccatum mortale non est male intelligere legem vel canonem. in. c. cum ex officij. nu. 29. de prescrip. fo. 38.

5 Peccatum an incurrat ille qui petendo rem suam non potest eam sine scandalo consequi. in. c. ij. nu. 2. de prescrip. fo. 22.

7 Peccatum vbi potest esse ⁊ nō esse potius est censendum ꝙ sit ꝙ ꝙ nō sit licet sit vel fiat durior interpretatio. in. c. latores. numero. 7. de cleri. excōmu. fo. 125.
Et vide in. c. sequen. nume. 4.

5 Peccatum non incurrit qui operatur bonum ⁊ potuit optimū operari. in. c. constitutis. el. ij. nu. 7. de appella. fo. 118.

6 Peccatum factū in ecclesia est magis graue ⁊ punibile. in. c. cum ecclesia. nu. 9. de immu. eccle. ⁊ cemi. fo. 227.

7 Peccatum diminuit dies hominis. in capitulo licet heli. numero. 2. de simo. fo. 77.

5 Peccatum est causa ꝙ quis separetur a gratia dei. in. c. pastoralis. §. verum. nu. 12. de appel. fo. 121.
Ad peccatū vel periculum anime vitādum tutior via eligenda est licet videatur durior. ibidem.

6 Peccatū an quis incurrat qui rem male possidet. in. c. cum apostolica. nu. 3. de his que fi. a prela. fo. 62.

7 Peccatum cōmittens propter paupertatem non excusatur quando illud est semper ⁊ omni tempore malum alias secus vt in furto. in. c. quoniam. nu. 5. de simo. fo. 80.

7 Peccatum in spiritūsanctū quid sit ⁊ an remittitur in hoc seculo. in. c. statuimus. nu. 10. de maledi. fo. 124.

5 Peccatū mortale non semper quis incurrit ex contrauentione canonis. in. c. ij. nu. 4. de appel. fo. 88.

7 Peccatū vel delictum vel irregularitas vbi in dubio pōt esse ⁊ nō esse semper ad cautelam in foro anime debemus cōsiderare ꝙ sint secus in foro cōtentioso. in. c. ad audientiam. nu. 2. de homi. fo. 99.
Et in. c. significasti. el. ij. in. iiij. no. ⁊ in. c. sicut. nu. 7. eo. ti.

7 Peccatum reiteratum aggrauat licet fuerit alias punitum. in. c. i. nu. 2. de cleri. percus. fo. 123.

6 Peccatū grauius cōmittunt habentes notitiā legis diuine quā ignorantes. in. c. nō minus. nu. 2. de immu. eccle. ⁊ cemi. fo. 224.

4 Existens in peccato mortali an debeat remoueri a beneficio ⁊ an temerarie iurans remouendus sit a testimonio ⁊ ab electione. in. c. sicut nostris. nu. 3. de iureiu. fo. 154.

7 Peccatum non dicitur si non est voluntarium. in. c. quod non est. nume. 1. de regu. iur. fo. 190.

7 Peccatum non debemus cōmittere vt vitemus dānū. in. c. si vere. numero. 7. de sen. excom. fo. 174.

7 Peccata venialia nō indigent ꝯfessione speciali nisi sint continuata ⁊ redacta in consuetudinē quia tunc conuertuntur in mortalia. in. c. omnis vtriusꝗ. nu. 10. de penitē. ⁊ remis. fo. 161.

7 Bone operationes facte in peccato mortali ad quid prosunt.in.c.quod quidam.nu.2.de peni.ꝛ remis.fo.158.

7 Peccatū mortale non omne repellit quē a testimonio. in.c. inquisitionis.§.tertie.nu.8.de accu.fo.62.

2 Peccatū aliquid esse presumiꝭ qñ agitur de preiudicio anime.Ant.in c.vnico.nu.7.de scruti.in ordi.fa.fo.41.

7 Peccatū luxurie an sit maius cum pulchra vel turpi.in.c.veniens. nume.2.de eo qui cog.con.fo.31.

Peccatum an maius cōmittatur cū sorore sponse ante ꝙ post contractum matrimonium vel cum ipsa sponsa post affinitatem subsequētem in vxorem ducta.ibidem.

4 Peccatum mortale omne an repellat a testimonio.in.c. testimonium. nu.3.de testi.fo.86.

1 Peccatū nullum est adeo veniale qđ non fiat mortale ex cōsuetudine. in.c.nam cōcupiscentiam.nu.5.de cōstitu.fo.20.

7 Peccatum cōmissum sub spe venie multum aggrauat.in.c.illud.nu.5. de cle.excō.fo.125.

7 Peccatorū remissio duplex est culpe.s.ꝛ pene ꝛ quō peccata remittanꝭ ꝛ an ex sola cōtritione.in.c.inter opera.nu.3.de sponsa.fo.8.

Peccatorū remissio siue indulgētia plenaria pape qd operetꝭ. ibidem.

7 Peccatū quando dubitaꝭ an sit vel non sit debemus potius interpretari pro salute anime vel ꝙ sit peccatum ꝛ abstinendum.in.c. in ciuitate.nu.4.de vsur.fo.112.

7 Peccatū non dꝫ quis cōmittere pro scandalo vitando.in.c.cum ex iniuncto.nu.7.de no.ope.nuntia.fo.136.

6 Peccatū veniale si est in cōsuetudine conuertitur in mortale.in.c. relatum.nu.6.ne cle.vel mona.fo.238.

7 Peccatū nō euitat ille qui facit malū ad bonum finē sed ei dꝫ alleuiari penitentia.in.c.significauit.nu.1.de peni.ꝛ remis.fo.158.

6 Peccatū originale qđ est.in.c.maiores.§.verū.nu.2.de baptis.fo.214.

7 Peccatū non remittitur ex eo solo ꝙ quis restituit rem furatam.in.c. sicut dignum.nu.7.de homi.fo.97.

Peccatū tāto magis est punibile ꝙto magis in eo pseueraꝭ.ibi.nu.9.

7 Peccatū vbi potest esse ꝛ nō esse si agitur ad penam imponendā debemus potius cōsiderare non esse si vero ad penitentiam secus.in.c.significasti.el.ij.nu.4.de homici.fo.100.

7 Peccata venialia dimittuntur per simplicē benedictionē prelatorum. in.c.antiqua.nu.10.de priuile.fo.143.

7 Peccatum non excusatur licet emanauerit ex voluntate turbata.in.c. mattheus.nu.3.de simo.fo.74.

7 Peccatū vbi potest esse ꝛ nō esse quo ad cōscientiam debemus potius attendere ꝙ sit peccatum quo ad forum vero contentiosum secus. in.c. nauiganti.nu.9.de vsur.fo.116.

6 Peccatū veniale si sumitur in consuetudinem efficitur mortale.in.c.j. nu.2.de reli.ꝛ vene.san.fo.217.

5 Peccatū vt euitetur in dubio mitior pars est eligēda.in.c.tenor.nu.8. de re iudi.fo.57.

2 Peccatum vt vitetur debet quis pati mortem.in.c.sacris.nu.1.ꝛ.7. qđ metus causa.fo.152.

Pctū veniale cōuertiꝭ in mortale ex nimia frequētatione.ibi.nu.9.

2 Peccat mortaliter loquens etiam veritatem contra conscientiā.Ant. in.c.j.nu.4.de scru.in or.fa.fo.41.

6 Peccans pretextu venie fortius delinquit ꝙ alij.in.c.immunitatē.numero.2.de immu. eccle.fo.235.

7 Peccator in extremis cōstitutus vocans sacerdotē si moriatur anteꝙ sacerdos veniat non oportet ꝙ amplius absoluatur si apparebat eius cōtritio.in.c.a nobis.el.ij.nu.9.de sen.excō.fo.172.

7 Peccator notorius cōpelliꝭ ad penitentiā.in.c.j.nu.6.de spōsa.fo.2.

4 Peccans publice an magis grauetur de peccato ꝙ peccās occulte.in c.cum quidam.nu.3.de iureiur.fo.136.

7 Peccare non licet etiam venialiter ad hoc vt alius vitet mortē vel peccatum mortale.in.c.super eo.nu.3.de vsur.fo.110.

7 Peccator si ipsum penituerit an careat ecclesiastica sepultura.in.c.super eo.nu.4.de rapto.fo.107.

Et vide in primo no.eo.titu.

Peccatū si fuerit cōdigne punitū in hoc seculo ꝛ fuerit pena patiēter recepta non punietur amplius in alia vita.ibi.nu.5.

Et vide in secundo no.eo.ti.

6 **Pecunia** data vt iudex ferret iniquā sniam nō pōt a parte repeti q: turpitudo est ex parte vtrinsqꝫ sꝫ a fisco sic.in.c.cum ab omni.nu.8.de vi.ꝛ hone.cleri.fo.5.

Pecunia data iudici vt ferat iustā sniam quo casu pōt repeti.ibidem.

7 Pecunia deposita apud mercatorē licite potest capi pars honesta lucri.in.c.per vestra.nu.6.7.ꝛ.8.de dona.inter vi.ꝛ vxo.fo.49.

5 Pecuniam dari qñ est in obligatione habetur ratio lucri cessantis.in c.cum venerabilis.nu.17.de excep.fo.10.

7 Pecunia simoniaca accepta per regētes ecclesias quomodo distribuetur et taliter accipientes puniantur.in capitulo de hoc.numero.11.de simonia.fo.70.

7 Pecunia si fuerit data alicui ne dantē de facto molestaret repetitur si molestet.in.c.dilectus filius.el.j.nu.1.de simo.fo.75.

6 Pecunia cū numeratur inter res mobiles ꝛ pōt alienari ꝑ solum prelatū.in.c.nulli.nu.11.de rebus eccle.alie.fo.75.

6 Peculiū quod est penes laicos est aduētitiuꝫ apud clericos nōminaꝭ castrense vel quasi.in.c.quia nos.nu.5.de testa.fo.115.

6 Peculium quid sit ꝛ quibus modis sumatur in rubrica.nume.1. de pecu.cleri.fo.108.

2 **Periculum** mortis vbi est:est optimus cā faciendi aliquē actum als prohibitum.Anto.in.c.ad supplicationem.nu.1.ꝛ.2.de renun.fo.28.

6 **Pedagia** noua licitum est imponere solis principibus ꝛ regibus:inferiorib⁹ vero nō.in.c.innouamus.nu.1. ꝛ.6.de censi.fo.201.

Pedagia male ꝛ indebite extorta subiacent restitutioni.ibi.nu.2.

Pedagiū vectigal tributū ꝛ cēsus in quibus differāt.ibi.nu.3.

6 Pedagia exigentes a clericis sunt ipso facto excōmunicati etiā nulla precedente monitione.in.c.non minus.numero.7.de immune. eccle.et cemi.folio.224.

2 **Pena** pōt exigi nō solum per laicos sed etiā per clericos.in.c. dilecti filij.nu.6.ꝛ.12.de arbi.fo.169.ꝛ sequē.

Penam non soluens nō tenetur in foro cōscientie nisi sit ipso iure imposita.ibidem.nu.12.fo.170.

Pene an ꝛ quando in vtroqꝫ foro possint exigi etiā a religiosis ꝛ quot sint penarum genera.ibidem.

Pena an sit exigenda vltra ꝙ interest tpis.ibi.nu.13.ꝛ.14.

Pena an ꝛ qñ censeaꝭ apposita in fraudē vsurarum.ibi.nu.15.

2 Pena debet esse cōmensurabilis delicto.in.c.nisi specialis. numero.5. de offi.leg.fo.106.

Pena an ꝛ quando possit remitti a iudice sine principe tam que venit applicanda fisco ꝙ parti.ibi.nu.6.

Pena statutaria pōt per iudicem minui ꝛ moderari. ibidem.

5 Pena imposita per iudicem indebite vel aliter incongruenter nō pōt per iudicem reduci sed oportet ꝙ princeps adeatur.i.c.suborta.nu.12. de re iudi.fo.75.

6 Pena apposita in vno ex correlatiuis videꝭ apposita in altero concurrēte eadem rōne.in.c.quia clerici.nu.7.de iurepatro.fo.191.

6 Pena quando imponitur a statuto vel lege alternatiue electio est iudicis nisi verba statuti vel legis dirigātur ad reum.in.c. a crapula.nu.4. de vi.ꝛ hone.cleri.fo.8.

7 Pena an omnino sit prohibita in sponsalibus matrimonijs et inter ipsos contrahentes ꝛ eorum parētes ac propinquos.in.c.gēma.nu.9. de sponsa.fo.11.

2 Pena statutaria potest per iudicem moderari ex causa.in.c.fi.nu.3. et 10.de transactio.fo.137.ꝛ sequē.

5 Pene an habeant locum in foro anime.in rubri.numero.16.de appellatio.fo.87.

3 Pena qñ imponitur ipso iure pro aliquo delicto debet illud delictum esse cōsummatum als pena nō imponitur idē si imponiꝭ pena a statuto.in.c.j.nu.13.de eo qui mit.in pos.fo.213.

7 Pena duas vxores vel duos viros habētis.in.c. cum haberet.nu.3. de eo qui du.in ma.fo.23.

2 Pena vbicūqꝫ est iposita a statuto iudex nō dꝫ recedere ab illa als punitur in arbitrio iudicis.in.c.de causis.nu.4.ꝛ.11.de offi.dele.fo.74.

Pene plures si reperiantur posite pro eodem delicto que pena erit eligenda.ibidem.nu.14.

Pena an ꝛ qñ tollat penam iuris cōis.ibidem.

Pena a iure vel statuto iposita an possit minui vel augeri vel in totū ab ea recedi tam per iudicē ordinarium ꝙ delegatum.ibi.nu.16.

Pena qñ nō reperiꝭ in vno iure recurrendū est ad aliud.ibi.nu.17.

7 Pena que soluiꝭ pro iniuria facta alicui pꝛsbytero an applicetꝭ epō vel heredi ipsius iniuriati.in.c.pꝛsbyteri.nu.3.de penis.fo.154.

7 Pena qñ imponitur ipso iure afficit delinquentem quātūcūqꝫ occultum.in.c.fi.nu.2.de here.fo.93.

1 Pena imposita alicui an sit perpetua vel tēporalis.in.c.ex literis. nume.10.de constitu.fo.39.

7 Pena pecuniaria est soluenda de pecunia que visitatur in illo.in.c.statuimus.nu.12.de maledi.fo.124.

7 Pena quando non reperitur limitata est imponenda scđm circūstantias delicti ex quibus pena vel augetur vel minuitur.in.c. sicut dignū. nu.1.de homi.fo.97.

4 Pena applicatur parti si pro illo delicto lex introducit actionē.in.c. ex literis.nu.14.de proba.fo.7.

Pena applicaꝭ fisco si ꝓ illo delicto lex introducit accusationē.ibi.

Pena applicatur fisco in dubio.ibidem.

7 Pene vbi sunt posite plures pro aliquo delicto electio est iudicis.in.c. cum tu.nu.8.de vsu.fo.112.

1 Pena an sit imponēda scđm qđ dictat statutum tpe cōmissi delicti an scđm statutum tpe snie vigens.in.c.fi.nu.12.de cōstitu.fo.42.

7 Pena imposita posteritati alicuius cōprehendit etiā descendentes ex linea feminina.in.c.in quibusdam.nu.2.de penis.fo.157.

☞ Corsetus doctor excel. Adde ꝙ clausula arbitrio suo facit ꝙ si statutum disponat ꝙ iudex oēs penas imponēdas suo arbitrio habeat ꝙ pōt iudex vsq; ad penā capitalē inclusiue trāsire. gl. habes singularem insti. de iniur. in §. in summa. quam not. Bal. in l. fi. ff. de re. diui. Ludo. ro. in repeti. rub. de arbi. in xi. col. dicit illam glo. reprobandam s̄m do. Ant. in c. de causis. de offi. deleg. ꝙ dictū statutū intelligitur de pena q̄ imponitur ꝓ simili delicto. ad delictū cuius pena est arbitraria. glo. est singu. s̄m do. Anto. in c. inquisitionis. in fi. de accusa. vel s̄m Roma. in preal. loco intelligit̄ de illa pena q̄ cōsueta est apponi pro simili delicto scdm glo. in l. qd ergo. §. pena grauior. ff. de infa. ⁊ in l. si seuerior. C. eo. ⁊ hoc confirmatur per id quod voluit Bal. in l. quicūq;. C. de ser. fugi. ⁊ in l. cōuenticulam. C. de episco. ⁊ cleri. ⁊ in l. ij. C. de probatio. ⁊ in l. et si post tres. in viij. colū. in lectura. ff. si quis cau. hanc partem tenuit do. Cardi. in dicto. c. de causis. vbi dixit ꝙ licet iudex possit arbitrari penam. tamē intelligitur de pena temporali ⁊ nō de pena mortis per tex. singu. in l. prima. in versi. temperari. ff. de fur. balne. sed opi. eius reprobant Abb. in d. c. ex literis. de constitu. ⁊ domi. meus Barba. in d. c. de causis. vbi allegant glo. in d. §. in summa. pro qua facit text. in l. sacrilegij. ff. ad legem iuli. pecula. nec ob. text. in dicta. l. j. quia debet restringi in casu suo vt procedat vbi ius in speciali crimine imponit penam arbitrio iudicantis quasi ius tūc senserit de pena temporali qui sciuisset imponere penā perpetuā sed vbi ius specifice non disponit de crimine in dubio credit Abbas ꝙ pena possit esse ꝑpetua. ⁊ hec opi. Abb. mihi placet vt dicamus gl. dicti. §. in summa debere intelligi vt procedat si qualitas delicti ⁊ quātitas patiatur: vt tūc sit imponēda pena mortis alias pena temporalis. Item intelligatur ꝓcedere nisi p̄cedētia verba restringant sequētia. pone exemplum. Statutum dicit cōmittens tale quid puniatur pena centum vel alia extraordinaria pena. tunc dico ꝙ dꝫ intelligi de alia pena temporali citra mortem. ⁊ ad hoc adduco tex. iuncta glo. in l. si fugitiui. C. de seruis fugiti. propter dictionem alius alia aliud que implicat similia. et ex quo premisit penam pecuniariam debet intelligi verbū sequēs de pena simili vel temporali ⁊ gl. ita intellecta ꝓcedet: licet aliqui dicant quod glo. non dicat illud ad quod allegatur ⁊ non bene. quia satis dicit cum dicat extraordinaria. scilꝫ capi-

tis status ⁊c.ad hoc facit.l.§.ff.de pub.iudi.cum simi. Et qd de clausula habes liberū arbitriū iudicādi.vide de ea Ro.in repeti.l.j.l fi.ff.de arbi.⁊ qd voluit Bal.in.l.j.in fi.C.de insti.⁊ vide Bal.in extrauagā.ad reprimē.in v.videbit.⁊ in.l.j.ff.de testa.mil.⁊ in.l.filiusfa.ff.de dona.⁊ adduco tex.opti.in.l.magis puto.§.si eo nbsenū.in v. nō cū pretoꝝ liberū arbitriū datū est.ff.de re.co.vbi probat ꝙ illa vba excludūt iuris solēnitatē.facit qd voluit do. Car.i.c.ad hec.de reli.domi.⁊ vide plene do.meū Barba.in.c.j.in vbo liberā ptātem.de offi.ordi.vbi allegat alia iura ⁊ motiua in cōtrariū ꝙ p talia vba non videat circūscripta ⁊ sublata solēnitas iuris.tū cōcludit in hoc attendendā fore materiā subiectā ar.l.si vno.ff.loca.vnde si factū est cōpromissum in plures ꝙ habeāt liberum arbitrium iudicādi:tali clausula inducere videt ꝙ lata sit potestas cuilibet insolidū iudicandi vr̄ cū tunc actū fuisse ꝙ vnus possit alio irrequisito iudicare fm Bal.in.d.l.j.⁊ hoc videt verū virtute talis clausule lꝫ aliud esset de iure cōi si talis clausula nō apponeret:lꝫ Ro. in preallc.loco dixerit super hoc cogitandum.

2 Pena pecuniaria pōt imponi p prelatos quā dicūt in vsus pios conuertere.in.c.irrefragabili.§.ceterū.nu.1.de offi.ord.fo.119.

7 Pene varie iponebant p leges mulieri nubēti infra annū luctus ⁊ an hodie p capitulū finale.de secū.nup.sint sublate.ibi.nu.3.fo.51.

7 Pena ratione iniurie debita pōt per clericū iniuriatum peti.in.c.cuꝫ pro causa.nu.3.de sen.exco.fo.171.

6 Pena que apponit in aliqua conuentione cōmittitur ex conuentione facti licet non hnbuerit qd est no.maxime pro compromissis.in.c.raynaldus.nu.17.de testa.fo.127.

6 Pena quā soluunt persone ecclesiastice debet conuerti in pios vsus.in c.quia plerisq.nu.4.de immu.eccle.fo.231.

7 Pena pecuniaria nō dꝫ de facili imponi per plātos qꝛ cēset ex cupiditate quadā illa imponere.in.c.licet.nu.2.⁊.4.de penis.fo.154.

7 Pena corporalis ex qua possit verisimiliter expectari pena mortis est penitus probibita ne per iudices ecclesiasticos imponatur.in.c.ad audientiam.nu.4.de cri.fal.fo.112.

5 Pena certo modo terminata a iure pōt minui vel augeri p ipm iudicem p aliquo delicto.in.c.reprehēsibilis.nu.8.de appel.fo.193.

7 Pena siue penalis dispositio quo casu ligat aliquē ipso iure vel oportet ꝙ pcedat monitio.in.c.excōicationi.nu.2.de rapto.fo.107.

2 Pena dirigit hoiem ad virtutē ⁊ eius timore quis desistit a malo.in.c. ad reprimendam.nu.1.de offi.ordi.fo.115.

6 Pena a lege ipso iure imposita non dꝫ extendi ex identitate rationis. in.c.transmisse.nu.8.de iurepatro.fo.199.

7 Pena talionis q̄ sit ⁊ vn̄ dicat.in.c.sup his.nu.8.de accu.fo.58.

2 Pena transferentiū episcopos sine licētia pape ⁊ illoꝝ qui trāslationi cōferunt.in.c.inter corporalia.nu.24.de transla.epi.fo.4.

7 Pena talionis indubitanter habet locū in accusatione sed in denunciatione tunc demum qn̄ ex tali denuntiatione pōt quis deponi etiam ab ordine.in.c.inquisitionis.nu.6.de accu.fo.61.

6 Pene ipositio in actu a iure prohibito nō confirmat actum ꝯ inhibitionem attentatum.in.c.sicut te.nu.10.ne cle.vel mo.fo.240.

3 Pena capitalis in dubio non intelligitur de morte naturali.in.c. at si clerici.nu.38.de iudi.fo.15.

Pena sanguinis quo permittitur ab ecclesia.ibidem.

3 Pena trahentis clericū ad iudicē secularem que sit ⁊ an inferatur ipso iure an per sententiam ⁊ qn̄ cōmittatur ⁊ practica cōmittēdi.in.c.si diligenti.nu.6.18.19.⁊.20.de foro compe.fo.73.

7 Pena nō pōt imponi nisi p iudicē.in.c.fi.nu.6.de adul.⁊ stu.fo.106.

6 Pene non debentur in foro conscientiali.in.c.parochiano.nu.6. de sepultu.fo.140.

7 Pena sanguinis an imponatur de iure canonico.in.c. primo.nu.9.de collu.dete.fo.121.

1 Penam vltra sortem nō tenetur quis soluere de iure cano.in proemio Grego.in ver.rex pacificus.nu.6.fo.9.

7 Pena qn̄ imponit alicui ipso facto non requirit ꝙ apponatur in sn̄ia condēnatoria.in.c.inter dilectos.nu.12.de exces.prela.fo.132.

7 Pena irrogans mortem non reperit de iure canonico.in.c. nouimus. nu.4.de verb.signi.fo.188.

6 Pena quadrupli presupponitur debita de iure canonico. in.c. qꝛ plerisq.nu.6.de immu.eccle.fo.231.

6 Pene dānatorum possunt per orationes alleuiari non tamen in totū tolli secundum vnam opi.que reprobatur.in.c.cum marthe.nu.9.de celebra.mis.fo.210.

2 Pena si est imposita sine q̄titate relinquitur arbitrio iudicis.in.c.cū clerici.nu.4.de pactis.fo.133.

Pena si est apposita in pacto inualido an ⁊ quādo possit peti.in.c.plerisq.nu.2.eo.titu.

Pena quando est apposita in aliquo contractu an possit agi tam ad rē q̄ penam.ibidem.

6 Pene nō sunt in consideratione in foro penitētiali sed in foro iudiciali sic.in.c.raynaldus.nu.25.de testa.fo.128.

7 Pene qn̄ sunt plures in vno delicto iudex pōt eligere quam vult.in.c. preterea.nu.4.de vsur.fo.112.

Pena illa est primo infligēda q̄ verisimiliter plus timetur.ibi.

7 Pene in foro aie nō debent.in.c.tua nos.nu.12.de vsur.fo.113.

7 Pena apponi pōt in matrimonio dūmodo non sit contra libertatem matrimonii.in.c.j.nu.5.qui matri.accu.pos.fo.44.

3 Pena pecuniaria applicanda etiam parti resoluitur in corporalē qn̄ debitor non est soluendo.in.c.finem.numero.5.de dolo et contumacia. fo.199.

3 Pene quas irrogat ius canonicum.in.c. cum non ab homine.nu.24. de iudi.fo.27.

7 Pene que pro eodem delicto imponuntur a diuersis constitutionibus ambe imminent contrafacientibus ita ꝙ ipso facto ligētur.in.c. quod olim.nu.2.de iude.fo.87.

7 **Penalia** non extendunt etiam ex maioritate rōnis puta ꝙ pena magna ponat p paruo delicto ad qd homines sunt promptiores.in.c.perpendimus.nu.8.de sen.excō.fo.170.

6 **Penitentia** imposita peccanti per canonem potest p sacerdotem determinari.in.c.secundo.nu.1.de emptio.⁊ vendi.fo.82.

6 Penitētia ex consensu penitentis potest agi in loco angusto et paruo. in.c.veniens.nu.3.de regu.fo.163.

7 Penitentia nō datur penitenti in morte sed bene sibi notificatur.in.c. in literis.nu.5.de rapto.fo.108.

7 Penitentia imponitur pro volūtate siue affectione siue effectu.in.c.cōtracto.nu.4.de cogna.spiri.fo.28.

7 Penitentia iteratur sed non solēnis.in.c.vir autem. nume.4. de secū. nup.fo.51.

1 Penitentia quā quis agit pro peccato respicit deum ⁊ non mundum. in.c.quia diligentia.nu.6.de elec.fo.123.

1 Penitentia non prodest delinquentibus in foro contentioso.in.c.quia propter.§.nisi.nu.5.de elec.fo.165.

7 Penitētia nō causat cognationē spiritualē licet ille dicatur filius spiritualis sacerdotis.in.c.ex literis.nu.7.de cogna.spiri.fo.28.

7 Penitentia an in casu necessitatis possit ab heretico recipi.in.c.nō est. nu.9.de spon.fo.6.

3 Penitentia licita est in penis legalibus vsq ad sententiam .in.c.j. nume.7.de plus peti.fo.151.

7 Penitentiā agere non semper quis compellitur ⁊ hoc vt maius malū euitetur futurū.in.c.requisiuit.nu.3.de sponsa.fo.7.

7 Penitentia alicuius criminis si fuit apposita illicita ⁊ minor per sacerdotem minus discretum an peccator sit tutus in conscientia.in.c.ex diligenti.nu.5.de simo.fo.72.

6 Penitentia potest cōmutari ab illo qui penitentiam iniungit vel a superiore.in.c.j.nu.6.de voto ⁊ vo.re.fo.174.

7 Penitentia qualis debeat iniungi seruis.in.c.primo.nu.4.de coniug. seruo.fo.27.

7 Penitētia que sit imponenda pro incestu ⁊ violatione publi. ho. iustitie.in.c.veniens.nu.5.de eo qui cog.con.fo.29.

7 Penitētia iniungenda a sacerdote scdm qualitatē peccatorū ⁊ contritionē confitentis.in.c.deus q.nu.1.⁊.3.de peni.⁊ remis.fo.159.

7 Penitentia nō est iniungēda illis qui nō possunt illā agere.in.c. significauit.nu.2.de peni.⁊ remis.fo.158.

6 Penitētia iniuncta p sacerdotē si nō potest exequi dꝫ fieri cōmutatio siue redēptio.in.c.qd sup.nu.6.⁊.16.de voto ⁊ vo.re.fo.177.

Quia pōt imponi a sacerdote etiā in lōga peregrinatione.ibi.nu.7.

7 Penitentia publica imponitur accipienti spōsam alterius in vxorem ⁊ ambo infames efficiuntur ⁊ sacrilegiū cōmittunt.in.c.accepisti.nu.3. de sponsa duo.fo.17.

Quia pro quolibet peccato mortali dat septem annorꝫ nisi sacerdos eam abbreuiauerit ⁊ quid pro tali penitentia agatur.ibi.nu.4.

6 Penitentia imposita a sacerdote potest regulariter cōmutari.in.c. ex multa.nu.12.de voto ⁊ vo.re.fo.178.

4 Penitentia que imponatur pro periurio ⁊ peccato mortali.in.c.sicut nobis.nu.4.de testi.fo.44.

7 Penitentia publica vel solēnis an imponat propter oppressionem filiorum.in.c.quesitum.nu.1.de peni.⁊ remis.fo.159.

2 **Pensio** an sit soluenda in fine vel in capite anni.in.c. peruenit.nu.5.de arbi.fo.168.

6 Pensio debet solui de moneta que currebat tempore contractus que si non est in vsu nō debet solui eius estimatio.in.c.cum canonicis.nu.1.de censi.fo.206.

1 Pensio annua non habet aliquid spiritualitatis.in.c.ad audientiam. nu.2.de rescrip.fo.78.

6 Pensio rei cōducte est soluēda in fine anni.in.c.propter. nu.4.10.⁊.18. de locato.fo.87.

6 Pensio alicuius bn̄ficij si q̄rit augmētari ⁊ clerici nolūt quo casu pōt superior sine eis facere augmētū.in.c.auaritie.nu.6.de prebē.fo.26.

6 Pensio cōstituta pro pluribus rebus censetur distributa in singulas res vt sic quelibet res teneatur pro rata ad pensionem.in.c.cōstitutus. nu.8.de reli.domi.fo.185.

1 Pensio q̄ recipit ex aliqua re trāsfert possessionē illius rei in accipientem.in

Permutatio beneficiorum licet possit ad alium ꝙ ad epm spectare tamē non potest fieri sine consensu epi ille vero ad quem spectat habet eligere epus vero consentire.ibidem.nu.9.

Permutatio beneficiorum continet in se quandam renuntiationem.ibi.

6 Permutari possunt adinuicem ecclesie q̄ habētur iure ꝓprietatis ⁊ earum possessiones ⁊ ꝓ minus valentibus pretiū suppleri.in.c.ad qōnes.nu.1.2.et.3.de rerum permu.fo.90.

Permutatio an dicaꝛ si ab vtraqꝫ parte interuenit species tamen ab vna interuenit etiā certa quātitas.ibidem.nu.4.

Permutari qua autoritate possunt bñficia possessa iure proprietatis vel in titulum.ibidem.nu.5.

6 Permutatio inter rē eccłie ⁊ rē alterius ecclesie valet etiā data equalitate rei ⁊ ratio pōt esse qr priuilegiatus nō vtiꝛ priuilegio ꝯ priuilegiatum.in.c.j.nu.5.de rerū permu.fo.29.

6 Permutatio beneficiorum si est cōpleta ex vna parte ⁊ ꝑ alterā fiat quominus impleaꝛ restituiꝛ pars ad suū beneficiū.in.c.cū vniuersorum.nu.1.de rerum permu.fo.91.

Permutatio prebendarum licet sit prohibita tñ tractatus habitus de permutādo nō prohibetur nam tractatus nō ꝯcludit deliberatum cōsensum.ibidem.nu.2.⁊.6.

Permutatio beneficiorum facta precedente aliquo pacto sapit simoniā.ibidem.nu.4.⁊.5.

Permutatio beneficiorum ex sola expedientia et vtilitate personarum pōt fieri.ibidem.nu.7.

Clericus q resignauit beneficium in manu superioris ex causa permutationis fiende cū tertio si ille tertius noluit postea resignare vel quia mortuus est ille qui resignauit restituendus est ad beneficium suū cum noua tñ prouisione.ibidem.nu.8.

6 Permutatio inter rē principis ⁊ ecclesie licita est dūmodo ecclesia recipiat rem meliorē vel equalē etiam prelato ꝯtradicente q ad hoc potest cogi.in.c.j.nu.1.2.et.4.de rerum permu.fo.89.

6 Permutās dignitatem vel beneficiū sine autoritate superioris perdit illa.in.c.cum olim.nu.1.de rerum permu.fo.90.

Permutatio oim dignitatum vel beneficiorum est licita dum tñ fiat cum autoritate superioris.ibidem.nu.2.3.et.4.

Permutari nō pōt epatus sine consensu pape sine quo epus non potest dimittere suum epatum.ibidem.

5 Permutatio an possit fieri cum alio ꝙ cum dño.in.c.cum venerabilis.nu.22.de excep.fo.10.

6 Permutatio facta de re ecclesiastica nō seruata solēnitate potest reuocari.in.c.vt cōmutationes.nu.1.de rerum permu.fo.89.

Permutatio inconsulte facta dicitur illa que non fuit facta in casu licito.ibidem.nu.2.

6 Permutatio de spiritualibus ad tēporalia est ꝓhibita.in.c.exhibita.nu.1.de rerum permu.fo.91.

6 Permutare non possunt inter se canonici domos sibi assignatas sine licentia superioris.in.c.j.nu.4.de rebus eccle.alie.fo.73.

7 **Perseuerantia** tridui post etatem an cōualidet gesta ante etatē.in.c.tue nobis.nume.6.de despon.impu.fo.16.

3 Persona honesta ⁊ religiosa presumitur habere iustā causam litigādi.in.c.finē.nu.22.de do.⁊ ꝯtu.fo.201.

7 Persone q̄ nō possunt torqueri.in.c.cum in contemplatione.nume.10.de regulis iuris.fo.190.

4 Persone graues q̄ dicantur.in.c.lꝫ ex quedā.nu.7.de testi.fo.80.

3 Persone q̄ possunt ꝑ procuratores respōdere.in.c.pastoralis.nu.5.de iudicijs.fo.37.

3 Persona suspecta diciꝛ vel quia nil aut parū habet in bonis vel ꝓpter malos mores vel quia cōsueuit dilapidare.in.c.dilectus.numero.9.de sequest.pos.fo.222.

6 Persona vna fungitur vice duarum qñ in ipsam concurrunt due diuerse qualitates.in.c.raynutius.nu.26.de testa.fo.126.

5 Persona vna ⁊ eadē ꝯsideratur vt diuerse aliqñ.in.c.dilecti filij.el.ij.numero.2.de appel.fo.135.

1 Persona in quā ꝯcurrunt due diuerse potestates nō astringitur illas vnico actu expedire.in.c.cū inter vniuersas.nu.6.de elec.fo.134.

Et vide in.c.cum inter canonicos.nu.9.eo.titu.

7 Persone cū quibus oritur spūalis cognatio sunt viginti.in.c.martinus.nume.9.de cogna.spiri.fo.28.

5 Persone religiose an possint esse tutores,remissiue.in.c.ex parte.in.numero.2.de appel.fo.136.

3 Persone que gaudent priuilegio fori.in.c.nullus.nume.5.et.6.de foro competen.fo.48.

2 Persone industria ex quibus verbis cēseatur electa.in.c.fi.§.is autē.nu.6.21.et.4.de offi.dele.fo.105.

1 Persone seculares possunt statuere ꝯ leges ecclesiastice vero nō ⁊ q̄ est ratio.in.c.fi.nu.9.de cōstitu.fo.105.

4 Persona addita persone ꝑ carnis copulā mutat genus non gradum.in.c.in literis.nu.4.de testi.fo.56.

2 Persone industria vbi est electa non potest actus per alium explicari.in.c.fi.§.is autem.nu.3.de offi.dele.fo.104.

3 Personaliter cōparere teneꝛ quis in causis criminalibus.in.c.literas.nu.29.de resti.spo.fo.183.

6 Personaliter nō diciꝛ aliquid fieri qđ fit aliquo mediāte.in.c.licet.nume.3.de decimis.fo.146.

2 Personaliter si aliquid dꝫ fieri nō verificaꝛ si fit per alium.in.c.fi.§.is autem.nu.1.3.et.6.de offi.dele.fo.104.⁊ seq.

2 **Peremptorium** potest mitti prima vice maxime ꝓpter distantiam locorum dummodo peremptorium habet terminos cōpetentes.in.c.tum ex literis.nu.14.de restitu.in integ.fo.159.

6 **Pertinere** diciꝛ aliquid alicui ab antiquo qđ pertinet vigore prescriptionis.in.c.cum contingat.nu.2.de decimis.fo.152.

Pertinere ad se dicitur etiā id qđ prescripsit.ibidem.

7 Pertinax dr ille q vult persistere in suo errore ⁊ nō vult se corrigere.in c.qualiter ⁊ qñ.nu.1.de accusa.fo.59.

3 Pertinētie q̄ dicantur esse vnius ecclesie castri vel hospitalis vel iuris epalis vel quomodo ꝓbanꝛ iste pertinētie.in.c.cū ad sedē.nu.11.et.14.de resti.spolia.fo.186.

6 **Pestis** est legitima causa nō comparendi in iudicio ⁊ se absentandi.in.c.ꝓpter.nu.8.de locato.fo.87.

3 Pestis quo casu inducit legitimā causam nō comparēdi vel non prosequēdi causam tam principalem ꝙ appellationis.in.c.cū dilecti.nu.16.de dolo ⁊ contuma.fo.203.

6 **Petitorium** si est intētatum potest iudex tueri reum in possessione si in ꝓcessu negotij constat sibi reum possidere.in.c.cū venissent.nu.20.de institu.fo.54.

Petitorium ⁊ possessorium si simul intētētur vna sñia debēt terminari nisi prius constet iudici de possessione quo casu primo ꝓnunciabiꝛ sup possessorio.ibidem.nu.21.

3 Petitorij suspensio an habeat locum in causa appellationis.in.c.pastoralis.nu.33.de cau.poss.⁊ ꝓprie.fo.161.

3 Petitorium potest prodesse etiam respectu possessionis.in.c.ij.nu.5.vt lite non ꝯtest.fo.109.

3 Petitorium requirit maiores probationes ꝙ possessoriū.in.c.in literis nu.13.de resti.spolia.fo.70.

3 In petitorio succūbēs an audiaꝛ volēs agere possessorio.in.c.pastoralis.nu.24.de cau.pos.⁊ ꝓprie.fo.159.

Petitorium suspendens an cōdēnetur in expensis factis super eo.ibidem.numero.31.

Petitorij suspēsio an possit fieri publicatis attestationibus nō tamen est cōclusum in causa.ibidem.nu.36.

5 Petitoriū ⁊ possessorium si simul intententur pōt iudex sup possessorio pronūtiare si sup eo viderit rem claram circa petitorium vero ad vlteriora procedere.in.c.suborta.nu.7.de re iudi.fo.75.

3 Petitoriū ⁊ possessorium sicut in principio possunt accumulari si nulla resultat ꝯtrarietas ita ⁊ ex postfacto.in.c.pastoralis.nu.22.de cau.pos.et proprie.fo.159.

Petitoriū si fuerit intētatum ⁊ obtentū ꝯsequiꝛ obtinēs fructus a tpe deiectiōis ⁊ qui percipi potuerūt ⁊ oia mobilia etiā alienata secus est in rei vendicatione.ibidem.nu.26.

Petitoriū si suspēdatur ab actore volēte intentare possessoriū an possit reus petere vt ꝓcedaꝛ sup vtroqꝫ.ibidem.nu.30.

3 Petitoriū includiꝛ sub cōmissione facta sub tali forma cognoscere sup spoliatione ⁊ detētatione talis rei quā titius dicit ad se pertinere.in.c.j.nu.16.de sequest.pos.⁊ fruc.fo.220.

3 Petitoriū ⁊ possessoriū si simul a diuersis intētenꝛ agiꝛ super possessorio suspēso petitorio.in.c.ex conquestione.nu.1.de resti.spo.fo.175.

3 Petitoriū si est intentatū ante ꝯclusionē in causa pōt agi possessorio et an econuerso.in.c.pastoralis.nu.1.et.17.de cau.pos.⁊ ꝓprie.fo.158.

Et an sufficiat renūtiatio in causa sine renūtiatione in causa.ibi.nu.8.

Petitoriū ⁊ possessoriū vtrum simul cōcurrāt videlicet renūtiato petitorio vel non ⁊ quid de alijs interdictis ⁊ qñ admittiꝛ suspēsio petitorij post ꝯclusionē in causa.ibidem.nu.17.18.et.25.fo.159.

Petitoriū ⁊ possessoriū possunt simul ab eodē intētari.ibidem.nu.18.

Petitorium si est renūtiatum in beneficialibus an possit intētari.ibidem.nume.18.

Petitorium vtrum possit suspendi pluries in eadem instantia.ibidem.numero.21.

4 Petitorium an suspendatur an vero in totum tollatur cumulato possessorio.in.c.significauerunt.nu.5.de testi.fo.66.

Petitorij renuntiatio tollit effectum lit.contesta.respectu restitutionis fructuum.ibidem.nu.7.

3 Petitorium ⁊ possessoriū siue vtrūqꝫ possessoriū intētatū a diuersis sup eadē re vel sup diuersis rebus in vno iudicio an vnum repellat aliud.in c.fi.nu.5.et.14.de ordi.cog.fo.150.

3 Succumbēs in petitorio non potest postea agere possessorio nisi succubuerit quia agens petitorio nō potuit probare.in.c.literas.nume.11.de resti.spolia.fo.182.

1 Possessio iurium incorporaliū ad hoc vt queratur que sunt necessaria. in.c.bone memorie.el.ij.nu.20.de postu.prela.fo.114.

6 Possessio colorata vel nō colorata quō ꝛ q̄ dicaᷓ.in.c.cū nostris.nu.23. de cōces.preben.fo.60.et in.c.literas.nu.5.eo.ti.fo.59.

Possessionis titulū nemo cogiᷓ alteri dicere nisi iudici ꝛ hoc intellige in beneficialibus in quibus exuberat suum officium.ibi.nu.24.fo.60.

3 Possessio non probatur probato dominio.in.c.cum ad sedem.nuū.17. de resti.spo.fo.187.

Possessio vtrū probet dominiū etiā iuncta fama vicinie ꝛ sic qui possidet an presumatur dn̄s.ibidem.nu.20.

6 Quasi possessio iuriū dꝫ articulari super exercitio actuū si tantū cōpetunt quasi possidentibus illud ius qđ intendit ꝓbare aliquis ad se pertinere.in.c.dilecto.nu.7.de preben.fo.34.

3 Possessio ex mandato iudicis poteſt apprehēdi per ipsum principalē intellige qn̄ iste actus fit coram iudice.in.c.cum dilecti.nu.6.de dolo et contumacia.fo.203.

6 Possessiones minus vtiles ecclesie possunt de ꝯsensu capituli ꝑmutari vel alienari vel vendi ꝛ ex precio vtiliores emere.in.c.vt super.nu.12. 3.4.de rebus eccle.alie.fo.76.

5 Possessio non est alicui auferenda sine cause cognitione.in.c.decetero. nu.7.de re iudi.fo.52.

Possessio bonorum adiudicatorum quando capitur requiritur citatio partis.ibidem.nu.12.

1 Possessio tāti tpis cuius nō extat memoria hꝫ vim tituli qn̄ daᷓ capacitas in exercente.in.c.quāto.nu.2.de consue.fo.94.

5 Possessio bonoꝝ adiudicatoꝝ transfertur in creditorem ꝑ nuntium a longe stantem ꝛ bona ipsa videntem ꝑ veram opi.Abb.in.c.cū aliquibus.nu.8.et.10.de re iudi.fo.53.

Possessionem vnius bn̄ficij qn̄ qs vult accipere dꝫ oīm rerū ipsius beneficij possessionē accipere ꝛ nō sufficit si acceperit possessionē vnius ꝑ oibus nisi ꝯsuetudo sit in ꝯtrarium.ibidem.nu.9.

Possessio beneficij acquiritur in ꝯspectu beneficij licet non intrauerit actualiter etiam si alius sit in possessione oīmodo ꝯtra eum sit lata sententia.ibidem.nu.10.

3 Possessio non transfertur in aliū per traditionē fustis vel alterius rei nisi de hoc sit specialis ꝯsuetudo.in.c.cum venissent.nu.14.de resti.spoliato.fo.174.

Possessio ep̄atus vel alterius dignitatis que ex consuetudine acquiritur per installationem in aliqua sede nō poteſt acquiri per installationem factam in alia sede.ibidem.

3 Possessione alicuius rei quis non priuatur nisi citetur.s.quando posset competere possessori aliqua defensio.in.c.accepta.nume.6.de restitutione spolia.fo.167.

Possessionem alicuius rei non lꝫ accipere illi cui illa res est collata vel per snīam adiudicata.ibidem.nu.6.

5 Possessio naturalis aliquo casu sufficit ad prescribendū.in.c.illud autem.nu.7.de prescrip.fo.26.

3 Possessio an perdatur si fuerit occupata per clandestinum possessorē dn̄o absente ꝛ que remedia habeat dn̄s isto casu.in.c.itē cū quis.nu.4. de resti.spolia.fo.172.

1 Possessio an acquiraᷓ ecclesie sine traditione si de hoc nō sit ꝯsuetudo. in.c.ex literis.nu.6.de consue.fo.93.

Possessio in pluribꝫ casibꝫ trāsferᷓ sine apprehēsione.ibi.nu.9.fo.87.

Possessio sine inuestitura beneficij tam absentis q̄ presentis quomodo fiat.ibidem.nu.10.

Possessio beneficij vtrū possit accipi ꝓpria autoritate ab habēte titulum in beneficio.ibidem.nu.11.

Possessio transfertur per ꝯstitutum.ibidem.nu.14.

3 Possessio vel quasi proprietas vel quasi datur super istis incorporalibꝫ in.c.cum olim.nu.6.de cau.pos.ꝛ ꝓprie.fo.162.

4 Possessionem si quis ingrediatur presente dn̄o an dn̄s ꝑsumaᷓ cōsentire.in.c.nonne bene.nu.3.de presump.fo.117.

6 Possessio vera pōt haberi in beneficialibus sine iusto titulo licet talis possessio non erit iusta.in.c.cum nostris.nu.6.de ꝯces.ꝑben.fo.58.

Possessio qn̄ dicatur habere plurimū iuris vel plurimū facti vel multum iuris ꝛ multum facti.ibidem.nu.14.

3 Possessio in beneficialibꝫ poteſt legitime haberi sine titulo beneficium vero non.in.c.contingit.nu.13.de do.ꝛ ꝯtu.fo.210.

Possessio beneficij ꝯcessi in titulū pōt accipi absq̄ alia licētia ep̄i sꝫ data in ꝓprietatē secus.in.c.pastoralis.nu.5.de priui.fo.93.

3 Possessio rei volūtarie sequestrate est penes illū penes quē est res ipsa. in.c.dilectus.nu.11.de sequest.pos.ꝛ fruc.fo.222.

5 Possessio alicuius rei si probatur equaliter fuisse apud duos est vtrique res illa adiudicāda.in.c.auditis.nu.18.de prescrip.fo.34.

6 Possessio facta a minore.xiiij.annis nō obligat vsq̄ ad illud tēpus.in c.ad nostram.nu.1.de regu.fo.158.

4 Possessionē alterius intrans dicitᷓ aut violētiā cōmittere aut iniuste possidere.in.c.licet.nu.10.de proba.fo.22.

3 Possessio rei sequestrate penes quem sit.in.c.j.numero.19.de sequestra. pos.ꝛ fruc.fo.221.

5 Possessionis commodum maximum est ꝛ parit multos effectus.in.c. cum super.nu.18.de re iudi.fo.68.

6 Possessio non est penes conductorē.in.c.cum venerabilis.nume.7.de religio.domi.fo.166.

Possessio presumitur penes detinentem.ibidem.

3 Possessio poteſt haberi in beneficialibus sine canonica institutione.in c.in literis.nu.4.de resti.spo.fo.169.

Possessio euidēter iniusta nō parit possessoriū.ibi.nu.14.16.21.fo.170.

Possessio beneficij iniusta videᷓ postea approbata si superior admittit possidentem ad aliquem actum ad quem beneficiati admittuntur.ibidem.numero.17.

Possessio antiquissima presumitur iniusta vel colorata.ibi.ꝛ nu.26.

Possessio ep̄atus vel alterius beneficij pōt violēter acquiri ꝛ ex ea cessatur remediū possessoriorum.ibidem.nu.21.

Possessio beneficij quo quis est priuatus poteſt retineri.ibidem.

Possessio rerum sp̄ualium nō pōt teneri per laicū sine titulo hinc est q̄ si deiciatur non hꝫ interdictū recuperande.ibidem.nu.24.

Possessio vel quasi iuriū incorporaliū qualiter acquiraᷓ remissiue.ibidem.numero.32.fo.171.

6 Possessio quā hꝫ per se ꝯstituēs ad solū trāsfertur per constitutū sed quā hꝫ per colonū vel aliū.in.c.fi.nu.9.de precarijs.fo.78.

3 Possessio si nō pōt ꝓbari a spoliato quid est ab eo agendū vt possit in ea restitui.in.c.olim.el.j.nu.14.de resti.spo.fo.180.

Possessio presumitur de presenti probādo se aliqn̄ possedisse.ibidem.

6 Possessio non dꝫ alteri ꝯferri nō vocato possessore etiā iniusto.in.c.cū nostris.nu.19.de ꝯces.preben.fo.58.

6 Possessio an trāsferaᷓ per inuestiturā.in.c.ꝑ illoꝝ.nu.12.de ꝑben.fo.33.

7 Possessio sumitur aliqn̄ pro tota substātia rei puta ꝑ proprietate.in.c. officij.nu.1.de penitē.ꝛ remis.fo.159.

2 Possessio alicuius dignitatis ꝓbaᷓ per exercitiū alicuius actꝫ spectantis ad illā dignitatem.Anto.in.c.vt nostru.nu.2.de offi.archi.fo.67.

1 Possessio antiquior habet presumptionē pro se.in.c.cū ecclesia.nu.5. de elec.fo.151.

7 **Possessorium** recuperāde datur etiam pro iuribus licet nō habeat dn̄ium illoꝝ iuriu putā si quis est expulsus prestando vocem in capitulo ꝛc.in.c.olim.numero.11.de accusa.fo.67.

1 Possessoriū daᷓ etiam pro iuribꝫ incorporalibꝫ quibus aliquis est spoliatus.in.c.querelā.nu.2.et.12.de elect.fo.143.

3 Possessorium vbi tractatur an debeat tractari petitorium.in.c.significauerunt.nu.14.de iudi.fo.47.

6 Possessorium recuperande competit fructuario.in.c.j.nu.6.de immu. eccle.ꝛ cemi.fo.222.

6 Possessoriū recuperande poteſt intentari ad cadauer sublatū sed qui intentat tale remediū ad hoc oportet q̄ ꝓbet saltem apparenter iustū titulum.in.c.cum liberum.nu.2.de sepul.fo.135.

Possessoriū recuperāde q̄ cōpetit ad personas liberas dꝫ saltem ad hoc vt competat probari per ipm̄ agētē titulus apparēter iustus nec admittūtur exceptiones ꝯcernētes intrinsecum defectum tituli sed reseruantur in communi ꝓprietatis.ibidem.

6 Possessorium remedium cōpetit pro cadauere restituēdo.in.c.ex parte.nu.2.de sepul.fo.135.

2 Possessorium recuperande an elidaᷓ per exceptionem defectus ꝓprietatis.Anto.in.c.cōstitutus.nu.3.7.10.11.12.de fil.presby.fo.53.

Possessorium recuperande datur non solum ad rem principalem sed etiam ad fructus.ibidem.nu.6.

6 Possessorium recuperande non datur expulso a simplici detentatiōe. in.c.propter.nu.11.de locato.fo.87.

3 Possessorium recuperāde vel retinende ꝯcurrit cum petitorio.in.c.pastoralis.nu.5.de cau.pos.ꝛ ꝓprie.fo.158.

Possessorium recuperande quotuplex sit ꝛ ꝑ quibus rebus cōpetat et est idem q̄ interdictum vnde vi.ibidem.nu.15.

Possessorium retinēde quotuplex sit ꝛ ꝑ quibus rebus datur ꝛ est idē q̄ interdictum vti possidetis.ibi.nu.16.

3 Possessorium an excludat petitorium.in.c.fi.nu.14.de ordi.cog.fo.150.

6 Possessoriū recuperāde daᷓ ꝯ quālibet personam non prestātem obedientiam de facto superiori.in.c.dilectus.nu.2.de capel.mo.fo.188.

3 Possessorium recuperande an competat illi qui fuit missus in possessionem causa rei seruande ꝛ exinde fuit deiectus.in.c.j.nu.13.de sequestra.pos.ꝛ fruc.fo.220.

3 Possessorium adipiscende si intentatur in beneficialibus an admittātur exceptiones concernentes defectum tituli.in.c.cum olim.nu.15.de cau.pos.ꝛ proprie.fo.163.

3 Possessoriū recuperāde cōpetit etiā ꝯ spoliationē factā a iudice ordine iuris nō seruato.in.c.eccl̄ia sancte marie.el.ij.nu.1.vt lit.pē.fo.218.

2 Possessoriū ꝛ petitoriū possunt intētari ꝑ certis annuis obligationibus ꝛ redditibus.in.c.peruenit.nu.3.de censi.fo.112.

3 Possessoriū retinēde poteſt ꝯcurrere cū petitorio an autem ab eodem possint accumulari ꝛ a diuersis ꝛ quid de alijs interdictis.in.c.cum dilectus.nu.5.6.et.7.de cau.pos.ꝛ ꝓprie.fo.161.

Obtinens in

Obtinēs in possessorio et succumbens in petitorio et ob hoc appellauit an appellatione pendēte exequetur sentētiam super possessorio. ibidem. numero. 12. fo. 162.

3 Possessorium recuperande non admittit aduersarium volētem incōtinenti probare dñium secus in alijs possessorijs et quare. in c. j. nume. 5. de resti. spo. fo. 164.

3 Possessoriū solū semp pōt intētari lʒ cā sit cōmissa cognoscēda tā sup petitorio q̄ possessorio. in c. cū ad sedē. nu. 7. et. 22. de resti. spo. fo. 186.
Possessorium recuperande an sit idem cū remedio canonis reintegrāda et quid differāt inter se. ibidem. nu. 25.

3 Possessorium prius discutitur q̄ petitorium. in c. exhibita. nume. 9. de iudicijs. fo. 43.

3 Possessorium retinende vel recuperande an detur depositario vel colono et similibus q non possident tam cōtra eum a quo habēt rem q̄ ꝯ alium. in c. contingit. nu. 20. de do. et contuma. fo. 211.

7 Possessorio si agatur in matrimoniali nō audit proponēs de ꝓprietate nisi incōtinēti paratus sit ꝓbare. in c. veniēs. el. j. nu. 10. de spon. fo. 7.
Possessorio si agatur proprietatis quomodo excluditur in odium spoliantis. ibidem.

3 Possessoriū recuperāde datur ꝯ illum q sciēter successit in vitium. in c. ecclesia sancte marie. el. ij. nu. 8. vt lit. nō ꝯtest. fo. 218.

3 Possessoriū et petitoriū si simul sint intētata et fuerint recepte ꝓbationes sup vtroq̄ prius cognoscit sup possessorio secus si nō fuerit super vtroq̄ qꝛ nō potest tūc iudex accipere tm̄ ꝓbationes sup possessorio. in c. ad vltimum. nu. 1. 2. et. 3. de cau. pos. et proprie. fo. 152.
Possessoriū recuperande vel adipiscende si intentatur an admittatur incipiens de proprietate vel de crimine. ibidem. nu. 4.

5 Possessoriuʒ an cōpetat pro iurib⁹ personalib⁹. in c. sicut nobis. nu. 2. de re iudi. fo. 66.

3 Possessorium recuperāde an detur spoliato possessione cuius erat penitus incapax. in c. ex parte tue. nu. 19. de resti. spo. fo. 184.
Possessorium causatur nō solum ex ciuili sed etiam ex naturali possessione. ibidem. nu. 20.

3 Possessorium recuperande dum intētatur obseruari dʒ ordo iudiciarius. in c. ij. nu. 20. vt lite nō ꝯtest. fo. 111.

3 Possessorium et petitorium in quo casu cumulent. in c. cū super. nu. 1. 8. de cau. pos. et proprie. fo. 156.

6 Possessoriū intētatur nō solum si desinit quis possidere sed etiā si possidet sed nō libere. in c. si. nu. 2. ne sede vacan. fo. 65.
Possessorium datur pro iuribus incorporalibus. ibidem.

5 Possessoriū recuperāde sup iure subiectionis pōt intētari ꝓbata possessione vel q̄si et q̄ nūc subditi nolūt ei obedire quo casu cēset ipm̄ spoliare iure subiectiōis qđ in ipsos hʒ. in c. suborta. nu. 2. de re iudi. fo. 75.
Sup possessorio q̄n agitur de subiectione quō ꝓnūtiabit. ibidem. nu. 3.

3 Possessorium quare potius suspendit petitoriū intētatū circa eādē rē q̄ circa diuersas res. in c. ex conquestione. nu. 7. de resti. spo. fo. 175.
Possessorium habet priuilegiuʒ suspensiuum siue opponatur ante siue post litem ꝯtest. ibidem. nu. 8.

3 Possessorium nō cōpetit illi qui fuit expulsus a dño de sua possessione cum possessio aliqua non esset penes expulsum. in c. olim. el. j. nu. 1. et. 8. de resti. spolia. fo. 178.

5 Possessoriuʒ retinende pōt intētari per seruū absente dño si turbat in possessione quā detinet noīe dñi. in c. cū teneamur. nu. 3. de appel. fo. 98.

2 Possessoriuʒ recuperāde dat ꝓpter spoliationē iudicialē. Ant. in c. veniens. nu. 4. 9. 10. et. 11. de fil. presby. fo. 52. et seq.
Possessoriū recuperāde dat ꝯ quēlibet invitiū succedentem. ibi. nu. 4.

3 Possessoriū incūbit pro iuribus incorporalibus. in c. olim inter. nu. 4. de resti. spo. fo. 190.

2 Possessoriū recuperāde cōpetit spoliato a iudice nō iudicialiter procedente. in c. cum causa. nu. 4. de offi. deleg. fo. 86.

3 Possessorium recuperāde nō datur illi q fuit delectus incontinenti q̄ incipit iniuste possidere secus si ex interuallo reijciatur. in c. ij. nu. 6. de resti. spol. fo. 165.

2 Possessoriū recuperāde cōpetit probata possessione et spoliatione. in c. consultationibus. nu. 1. de offi. deleg. fo. 76.

2 Possessoriū reintegrāde q̄n detur spoliato vigore sn̄ie nulle. in c. ex insinuatione. nu. 4. de procu. fo. 140.
Possessorium recuperande an detur illi qui possidebat rem cōtra ius commune. ibidem. nu. 10. et. 11.

3 Possessoriū recuperande datur etiam ꝯ singularē successorē sed secus interdictū vnde vi. in c. sepe. nu. 5. de resti. spo. fo. 191.
Possessorium recuperande nō solū cōpetit ad restitutionē omnimode possessionis sed etiam ad restitutionem libere possessionis. in c. pisanis. nu. 1. 8. 12. 13. de resti. spoli. fo. 192.

3 Possessor non cōstituitur in mala fide per solam reclamationem contra eum factā. in c. cuʒ olim. nu. 5. de cau. pos. et proprie. fo. 162.

3 Possessores etiaʒ violenti spoliati habēt interdictum recuperāde sed non interdictum ne vis fiat ei et ad exhibendum. in c. in literis. nu. 5. de restitu. spo. fo. 169.

Et de ratione vide ibidem. nu. 8.
Possessor non tenetur ostendere titulum possessionis sue quando possessor non habet contra se presumptionem aliquam: als secus. ibidem numero. 18. fo. 170.

6 Possessor nō cogitur ostēdere titulum sue possessionis nisi possessio sit cōtra ius. in c. quāto. nu. 8. de censi. fo. 202.

3 Possessor malefidei nō excusat quin teneat restituere fruct⁹ post lit. cōtesta. ꝓpter iustā cām litigandi. in c. grauis. nu. 15. de resti. spo. fo. 178.
Possessor malefidei quis presumitur post lit. cōtesta. ex presumptione iuris et de iure. ibidem.
Possessor an constituatur in malafide ex eo qđ fuit sibi denūtiatum rē quam possidet esse alienam. ibidem. nu. 16.
Possessor malefidei an quis efficiatur quia errat in iure. ibi. nu. 17.

3 Possessor violētus pōt incōtinēti repelli quō intelligatur incōtinēti. in c. olim. el. j. nu. 10. et. 13. de resti. spo. fo. 180.
Possidens per aliū quo casu ꝑdit possessionē et quā ex defectu vel morte illius per quem possidet. ibidem. nu. 11.

5 Possessor a nemine molestatus non pōt petere vt declaretur dñs nisi ab alio postea molestetur. in c. cum causa. nu. 6. de re iudi. fo. 55.

3 Possessor bonefidei sine titulo facit fructus suos industriales et naturales ꝯsumptos secus si hʒ titulū: qꝛ etiā non consumptos itē fructus ciuiles facit suos. in c. grauis. nu. 4. et. 5. de resti. spo. fo. 177.
Possessor bonefidei q̄n teneatur restituere fruct⁹ quos bona fide percepit siue sit fact⁹ locupletior siue nō ex qua actione et si nō restituit p spatium trium annoꝝ prescribit ipsos. ibidem. nu. 6. et. 11.
Possessor malefidei sine titulo tenetur ad restitutionem fructuū perceptorum etiam si sint consumpti et percipiendoꝝ rei vēdi. sine causa et officio iudi. ibidem. nu. 7.
Possessor malefidei cū titulo tenet de perceptis de percipiendis vero excusatur propter titulum. ibidem.
Possessor bonefidei in dubio presumitur vsq̄ ad lit. contesta. et non cōdēnatur in fructibus nisi appareat postea ab initio fuisse in malafide. ibidem. nume. 8.
Possessor bonefidei ab initio et postea incipit esse in malafide an teneatur restituere fructus et ad quos et qua actione tam de iure ciuili q̄ canonico. ibidem. nu. 9.
Possessor malefidei ab initio si superuenit bonafides an faciat fruct⁹ suos. ibidem. nu. 10.

1 Possessor malefidei anteq̄ declaret esse malefidei oēs fructus dʒ recolligere. in c. cumana. nume. 12. de elec. fo. 172.

3 Possessor malefidei qui tenet de fructibus q percipi potuissent an intelligatur qui percipi potuissent a possessore vel petitore. in c. grauis. nu. 13. de resti. spo. fo. 178.

3 Possidere se negās si ꝯuincat de mendacio an perdat possessionē. in c. cum causam. nu. 18. de iura. calum. fo. 128.

2 Possidere pacifice nō dr̄ quis beneficiū in quo patitur ꝯtrouersiam iudicialem. Anto. in c. ij. nu. 4. de renū. fo. 21.

3 Possidens noīe alieno et deiectus pōt intētare remediū possessoriū nomine tm̄ illius cuius possidet. in c. ex parte. nu. 21. de resti. spo. fo. 184.
Possidens nomine alterius et molestatus potest agere interdicto vti possidetis. ibidem.

1 Possidens beneficiuʒ minus canonice non dicitur proprie cōmittere furtū sed in fructibus vere cōmittit furtū. in c. dudum. el. ij. numero. 19. de electio. fo. 177.

5 Possidere desinens dolo habetur pro possessore. in c. aduersario. nu. 6. de excep. fo. 19.
Possessor qui a principio fuit in dolo vel in mala fide tenet re perēpta vel si sine dolo desierit possidere. ibidem. nu. 7.
Possessor quomodo probabitur dolo desijsse possidere. ibi. nu. 8.
Possessor qui rem ad quā ꝯueniebat desijt possidere an cōdēnabitur et ad quid et quomodo et an teneatur ad fructus si rem non possidet sine culpa. ibidem. nu. 12.

5 Possidens per alium precario potest illā possessionem cum violentia capere qꝛ dicit potius se defendere q̄ violētiam inferre. in c. decetero. nu. 13. de re iudica. fo. 53.

5 Possidens presumitur iuste possidere nisi aliud appareat in ꝯtrariuʒ. in c. veniens. nu. 31. de prescrip. fo. 44.

3 Possidere i presenti quō quis presumat siue sit viuus siue sit mortuus si probatur semel possedisse tam in re mobili q̄ in immobili tam si negat se possidere q̄ si asserat. in c. cū ad sedem. nu. 15. de resti. spo. fo. 187.
Possidere presumitur quis eoipso qđ probat detinere. ibi. nu. 21.

6 Possidens pendente iudicio proprietatis est tuēdus in possessiōe sua. in c. cū venissent. nu. 1. de instit. fo. 53.
Possessio alicuius rei innata vera ꝓsumptione sufficit ad repellendū proprietariū illius rei nisi declarat defectū tituli ꝓsumpti lʒ regulariter sola possessio non prosit contra proprietarium. ibidem. nu. 8.

3 Possidens aliquā rem vitiosam an presumatur scire vel ignorare. in c. sepe. nu. 14. de resti. spo. fo. 191.
Possessor malefidei spoliatus habet remedium. d. c. sepe. ibidem. numero. 17. folio. 192.

Possessor bonefidei quo remedio tenetur restituere rem quã bonafide habet priori possessori.ibidem.nu.8.

5 Possidere quiete quis dr qñ non simulatur in iudicio syncere vere qñ hz bonam fidem.in.c.sanctor.nu.2.de prescrip.fo.23.

5 Possidere rem pacifice quis nõ dr sup qua est mota sibi questio.in.c.j.nu.3.de confir.vti. vel inuti.fo.140.

3 Possidens res ecclesie presumit in mala fide.in.c.si clericus.nu.2.de foro compe.fo.60.

3 Possidens per alium quo mortuo ingredit possessionẽ et repellatur potest intentare interdictum restituende.in.c.cum venissent.numero.1.de resti.spo.fo.173.

Possidens per alium quo casu hz interdictũ recuperãde si ille per quẽ possidebat fuit deiectus.ibidem.nu.6.

Possessio naturalis postea adiũcta cũ ciuili nõ dr de nouo acquisita sz continuata.ibidem.nu.7.

Possessio acquiritur per actuz equipollẽtem actui corporeo.ibi.nu.13.

Possessio acquiritur per constitutum.ibidem.

Possidens ciuiliter si scit aliuz naturaliter illã rem possidere an perdat et per quantum tempus suam ciuilem.in.c.cũ venissent.nume.16.de restitu.spolia.

6 Possidens iure resistente possessor malefidei appellatur et est.in.c.cõsultationibus.nu.8.de iurepatro.fo.195.

2 Possidere pacifice beneficiũ nõ videtur ille q patitur ꝯtrouersiam iudicialem sup ipso beneficio.in.c.cum inter.nu.6.de renun.fo.10.

3 Possidens immobilia quo casu tenet satisdare de iudicio sisti.in.c.si.g. in aliis.nu.2.vt lit.non ꝯtest.fo.114.

2 Possidere si quis dolo desierit qñ habeat pro possessore.in.c.j.nu.5.de alie.mut.iudi.cau.fac.fo.165.

3 **Positionibus** respondet per verbũ credit vel nõ credit.in.c.j.nu.27.de lit.cõte.fo.105.

3 Positio partim vera et partim falsa an possit in totũ negari.in.c.j.numero.15.de plus peti.fo.151.

1 Positionibus respondetur per verbum credo.in.c.j.num.1.de summa trini.et fide catho.fo.12.

2 Positiones siue articuli si sint impertinentes an reus cogatur respõdere saluo iure suo.in.c.cũ ꝯtingat.nu.13.de offi.dele.fo.100.

3 Positionibus criminosis vtrũ pars vel testis teneat respondere.in.c.cũ super.nu.16.18.19.de confes.fo.225.

Et an qñ quis teneatur respõdere positioni criminose.ibi.nu.10.

Positioni criminose pars tenetur respondere qñ est de crimine publice infamata.ibidem.

3 Positiones producens an videat contenta in eis ꝯfiteri.in.c.examinata.nu.3.de iudi.fo.38.

3 Positionibus pars debet respondere nõ aũt eius aduocatus quem respondentem iudex debet repellere nisi pars sit simplex.in.c.pastoralis.nume.8.de iudi.fo.37.

3 Positiones cõfessiones et interrogationes possunt fieri ante et post lit.cõtesta.in.c.si.nu.5.de ꝯfes.fo.226.

5 Positionibus iuris scripti nõ est respõdẽdum secus iuris non scripti vt est ꝯsuetudo.in.c.sepe contingit.nu.3.de ap.fo.112.

1 Positionibus criminosis an quis teneatur respõdere.in.c.dudũ.el.ij.nu.7.de elec.fo.176.

3 Positiones producens videt in eis cõtenta confiteri secus pducẽs interrogationes.in.c.cum causam.nu.16.de iura calum.fo.128.

Positiones possunt fieri vsq ad cõclusionem in causa nam succedunt loco probationum.ibidem.nu.20.et.21.

Positiones superfluas et impertinentes põt iudex cancellare.ibidem.

Positionibus est clare respondenduz alias responsio interpretabitur contra respondentem.ibidem.nu.23.

Positionibus vel interrogationibus non respõdens an habeatur p confesso.ibidem.

Positiones possunt fieri ante et post lit.contest.ibidem.nu.25.

1 **Postulatio** admissa per superiorem habet vim electionis et cõfirmationis.in.c.gratũ.nu.13.de postula.prela.fo.110.

1 Postulatio dependet a gratia et debet humiliter peti.in.c.j.nume.4.de postulan.fo.107.

1 Postulationem cassatam innouãtes priuãtur potestate eligendi.in.c.gratũ.nu.1.et.3.de postu.prela.fo.109.

1 Postulatio venit sub noie electiõis etiã in materia penali.in.c.in causis.nu.10.de elec.fo.150.

Postulãtes possunt a postulatione recedere anteq̃ pape p̃sentetur secus in electoribus.ibidem.nu.13.

1 Postulãtes non possunt a postulatione recedere si est presentata pape nisi cum voluntate superioris.in.c.bone memorie.el.ij.nume.1.10.et.12.de postula.prela.fo.112.

1 Postulatus vtrũ poterit repetere expẽsas quas facit sequuta variatione.in.c.bone memorie.el.ij.nu.13.de postu.prela.fo.113.

Postulatio potest cõfirmari ex consentibus singulariter superuenientibus.ibidem.nu.18.et.27.

1 Postulatio solẽnis habet vim electionis et confirmationis.in rubri.nu.1.de elec.fo.117.

1 Postulatio solẽnis si est admissa habet vim electionis.in.c.j.nu.3 4.de postula.prela.fo.109.

2 Postulatus vigore indulgẽtie de qua in.c.si.de trãsla.epi.potest assentire postulationi cui nõ poterat alias poterit petere coram proximo superiore et approbata postulatione sine licentia pape põt trãsire ad aliaz ecclesiam.in.d.c.si.nu.15.

1 Postulatio et electio non procedunt a pari nec arguit de vno ad aliud.in.c.publicato.nu.6.de elec.fo.183.

1 Per postulationem nullũ ius acquirit postulatio etiaz q sit p̃sentata pape et tunc nõ possunt partes a postulatione recedere ne illudatur superiori.in.c.postulationem.nu.1.de postu.pla.fo.116.

Postulatio nõ admissa an et qñ inferat iniuriã pro postulato vel postulantibus.ibidem.nu.2.

2 Postulare quid sit.in rubri.nu.1.de postu.fo.138.

1 Postulari vel eligi q persone debeãt.in.c.si.nu.3.de postu.prela.fo.116.

Postulãtes aliquẽ debẽt oẽm defectũ postulati exprimere als nõ valeret.ibidem.nu.9.

Postulãtes an debeant consentire sue postulationi.ibidem.nu.11.

1 Postulãtes admittunt ius postulandi si patiũtur postulatum ante cõfirmationem administrare se nõ eligẽtes.in.c.bone memorie.el.j.nu.2.de electio.fo.141.

Postulatus et electus administrantes ante cõfirmationem ipso facto sunt priuati.ibidem.nu.2.

Postulãtes et eligẽtes aliquẽ per impressionez laicor sunt priuati ipso facto potestate eligẽdi.ibidẽ.nu.22.fo.143.limita vt per Abba.in.c.cũ vintonien.in vlti.col.ver.sed ꝯtra.eo.tit.

1 Postulatio quid sit.in rubri.nu.1.de postu.prela.fo.107.

1 Postulatio facta a minori q̃ tertia parte collegij non valet.in.c.bone memorie.el.j.nu.1.de postu.prela.fo.111.

Postulatio per quã priuata vtilitas prefertur cõi nõ valet.ibidem.

Postulatio siue noiatio si sunt legitime facte acquirunt ius postulato siue noiato.ibidem.nu.8.

Postulãtibus nõ licet a postulatione recedere si postulatio representata est superiori.ibidem.

Postulatio vtrũ debeat admitti si numerus postulãtium non est maior duplo.ibidem.nu.12.fo.112.

Postulatio dz admitti si est necessaria et iusta.ibidem.nu.15.

Postulantes debent prouidere de aliquo stipendio illi quem fecerunt ordinare vt postularent et non postularunt.ibidem.nu.16.

7 **Potentiam** coeũdi non declarat nisus ad copulam.in.c.attestationes.nu.2.de despon.impu.fo.14.

7 Potentia coeundi probari potest per aspectũ corporis.in.c.si.nu.3.de eo qui cog.consan.fo.31.

7 Potentia si appareat post separationem an matrimonium sit reintegrandum et quid iuris si ad alia vota sit deuentum.in.c.j.nume.7.de frigid.et malefi.fo.34.

Potẽtia coeundi si sit cum alia muliere et non cũ vxore quid agẽdũ sit.ibidem.nume.35.

7 Potentia coeundi quomodo cognoscitur.in.c.de illis.el.ij.numero.4.de despon.impu.fo.14.

3 **Potestas** vel alius officialis in tẽporalibus nõ potest eligi in perpetuo.in.c.significauerunt. numero.9.de iudi.fo.47.

1 Potestas eligendi remanet penes non delinquẽtes licet numero pauciores si vero omnes delinquunt deuoluitur ad superiorem.in.c.cũ vintonien.nu.2.et.12.de elec.fo.144.

5 Potestas an possit cognoscere de delicto cõmisso inter vel cõtra familiam suam.in.c.proposuit.nu.9.de appel.fo.101.

2 Potestas vel quicũq alius officialis an habeat potestatem in subditos si sint extra prouinciam.Anto.in.c.ex tuarum.numero.2.de auto.et vsu pal.fo.20.

3 Potestas tenet ex facto suoruz officialiũ.in.c.j.nu.7.de resti.spo.fo.165.

7 Potestatem minuendi habens in causa diminutionis redditunz non videtur habere potestatem augendi in casu augmẽtationis redditum.in.c.si.nu.3.de verbo.sig.fo.190.

1 Potestatem habens aliquid faciendi si illud sibi cõmittatur sub certa forma potest illum actum expedire et valebit licet forma non sit seruata nisi in commissione fuerit processum ad vlteriora.in.c.cum in veteri.numero.10.de elec.fo.174.

4 **Practica** probãdi vel reprobãdi instrumẽta antiqua et qualiter probetur q scriptor fuerit notarius.in.c.significauit.nu.7.de testi.fo.76.

3 Practica quomodo tractentur cause in conuẽtione et recõuentione.in c.j.nu.7.de mutu.peti.fo.99.

1 **Prebenda** si fuerit collata duob⁹ quis preferat.in.c.cum m.nu.14.de constitu.fo.27.

6 Prebenda non debet diuidi pro integratione alterius.in.c.cum causam.nu.1.de preben.fo.48.

6 Prebenda licite pōt diuidi in duas si facultates suppetant alis reintegrabit ⁊ qñ pōt fieri diuisio.in.c.vacāte.nu.1.3.5.de preben.fo.35.
Prebēde debiles reintegrant ab aliqua alia pingui.ibi.nu.4.
6 Prebēdarū vel canonicatuū vacatio nō datur in ecclesijs non numeratis.i.non est certus numerus canonicoꝝ vel prebendarum ⁊ sic earū collatio non transit de vno in alium superiorem.in.c.ex parte astensis.nu.1.de cōces.preben.fo.61.
6 Prebenda siue beneficium an possit conferri clerico alterius diocesis sine literis cōmendatitijs proprij episcopi.in.c.fraternitati.numero.2.de cleri.non resi.fo.18.
6 Prebēda annexa canonicatui est quid spūale separata vero non.in.c.maioribus.nu.4.de preben.fo.25.
5 Prebende minuunt si redditus ecclesie minuūtur.in.c.ex parte.nu.2.de constitu.fo.34.
4 Prebēdarius cōcurrens cū procuratore ecclesie est preferendus.in.c.ex literis.nu.3.de proba.fo.6.
Prebendarius habet legitimam administrationem sicut alius rector ecclesie.ibidem.nu.6.
Prebendarius non potest obligare prebendam vltra tempus vite sue.ibidem.nu.7.
6 Prebenda connexa canonie dicitur quid spirituale: alis secus et poterit laico cōferri ad ipsius subuētionē.in.c.dilecto.nu.6.de prebē.fo.34.
Prebēda nō dicit vacare in ecclesia si in ea nō est certus numerus prebendarum.ibidem.nu.9.
4 Prebēde sacerdotales sunt que habēt onus celebrādi annexū.in.c.dilecto.nu.3.de testi.fo.74.
6 Prebēda nō hꝫ in se onus sacerdotij annexum de iure cōi.in.c.cōstitutus.nu.2.de conces.preben.fo.62.
6 Prebenda iniusta ⁊ tenuis quomodo reintegratur.in.c.cum causam.nu.3.de preben.fo.48.
7 Prebēda q̄ ꝯsistit in bonis tēporalibus potest esse penes laicum secus si est annexa.in.c.tua nos.nu.3.de simo.fo.79.
1 Prebende q̄ postea instituūtur in ecclesia nō debēt esse minoris valoris q̄ prebende antique.in.c.cum.m.nu.7.de consit.fo.27.
6 **Precarium** in neutro genere nō ꝯcedit ad certū ⁊ determinatū tēpus etiā si pactū interuenerit sed precaria in feminino sic.in.c.j.nu.1.de precarijs.fo.78.
Precaria in feminino genere quid sit et quomodo fiat.ibi.nu.3.
6 Precaria indebite facta p predecessorē reuocat per successorē.in.c.ij.nu.1.de precarijs.fo.78.
6 Precarium ꝯstituitur p ista verba cōmodo tibi hāc rem ad talē vsum precario.in.c.vnico.nu.10.de commodato.fo.79.
6 Precarium extinguitur ad voluntatem concedentis vel ei succedētis etiam q̄ sit appositum contrarium pactum.in.c.fina.numero.1.et.3.de precarijs.fo.78.
Precarium tacite reuocat morte illius cui fuit cōcessum ⁊ alienatione ipsius rei.ibidem.nu.2.5.et.8.
Precarium licet reuocetur ad libitum concedentis tamen eius morte non reuocatur.ibidem.nu.6.
Precarium potest cōcedi ad certum tempus tamen ante illud finituꝫ potest reuocari.ibidem.nu.11.et.13.
Precarium cōcessum ad certum vsum si ante reuocetur potest agi contra reuocantem actione de dolo si ex hoc ille patiatur damnum.ibidē.numero.13.fo.79.
Habēs rē precario dicitur possidere.ibidem.nu.7.fo.78.
7 **Preceptum** affirmatiuum ligat semper sed non ad semper: sed loco ⁊ tempore debito.in.c.omnis vtriusq̄.nu.20.de peni.⁊ remis.fo.161.
3 Preceptū impossibile non ligat.in.c.j.nu.14.de dila.fo.132.
3 Preceptum iudicis impossibile non ligat.in.c.cum dilecti.nume.20.de dolo ⁊ cōtu.fo.204.
7 Preceptum iudicis non habet vim diffinitiue.in.c.ex parte.nuꝫ.7.de verbo.signifi.fo.185.
Preceptū qñ dicatur fieri cū cause cognitione.ibidem.
Preceptum iudicis cum clausula iustificatoria neminem grauat ⁊ resoluitur in simplicem citationem parte comparente ⁊ petēte reuocari.ibidem.nu.8.
2 Preceptum iudicis sine cause cognitione factū ⁊ iniquum nō trāsit in rem iudicatā.in.c.ij.nu.5.et.15.de resti.in integ.fo.156.
Precepto iudicis iniquo nō tenet quis obtemperare.ibidem.
5 Preceptū qd̄ iudex facit vel cōmittit an sit sententia ⁊ que.in rubri.nu.7.de re iudi.fo.47.
3 Preceptum iudicis omne est interlocutoria.in rubri.nume.1.vt lit.non contesta.fo.106.
6 In preceptis multa reperiunt ex institutis sanctoꝝ patrū q̄ tamē non reperiuntur scripta.in.c.j.nu.6.de celebra.mis.fo.209.
3 Preceptum iudicis dꝫ fieri cū causa ita videtur colligi in.c.propositi.nu.21.de fo.compe.fo.87.
3 Preceptum de citando est quedam sententia interlocutoria.in.c.fina.nu.20.de ferijs.fo.141.
6 Preceptum sine mandatū superioris sine distinctione factuꝫ admittit excusationē probabilis cause.in.c.qd̄ sup.nu.3.de vo.⁊ vo.re.fo.177.
2 Preceptū etiā pape factū extra iudiciū ⁊ sine cause cognitione non ligat qñ est factū sup causa q̄ requirit sniam ⁊ cause cognitionē.in.c.tum ex literis.nu.9.de resti.in integ.fo.148.
3 Precepta nō solēt fieri sine clausula ⁊ si senseris te grauatum ⁊ ideo habet vim simplicis citationis.in.c.j.nu.6.de cau.pos.⁊ proprie.fo.152.
6 Preceptū statutū vel lex quorum interpretatio est dubia nō ligat non obseruantem in pctō mortali.in.c.j.nu.8.de deci.fo.149.
4 Preceptum iudicis non dꝫ obseruari si est difficile vel periculosum et potest ab eo pars appellare ⁊ qd̄ dicat facile statur arbitrio iudicis.in.c.accepimus.nu.1.de fi.instru.fo.100.
Preceptum pape q̄uis durum est seruandum si nō ꝯtineat peccatum.ibidem.nu.2.
5 Preceptū factū circa ea q̄ cōcernunt animam non suspenditur per appellationem vel sic.in.c.ad hec.el.v.nu.1.de appel.fo.107.
Preceptum factuꝫ de non intrando aliquā possessionē suspēditur per appellationem.ibidem.
2 Preceptū impossibile nō ligat.in.c.p.⁊.g.nu.9.de offi.deleg.fo.103.
7 Preceptum sub pena excōicationis factū non inducit excōicationē in cōtrafacientem si ad vlteriora nō fuerit processum nisi dicat quā ex nūc profert vel alia similia verba.in.c.ex literis.nu.5.de matri.contrac.cōtra inter.eccle.fo.37.
7 Preceptum iudicis mādans aliquid fieri sub tāta pena si illud nō fuerit factum non p hoc incidit in penam q2 est cōmonitio quedā de pena infligēda.in.c.sicut tuis.nu.6.de simo.fo.79.
6 **Pretium** rei prohibite alienari nō dꝫ esse nec penes emptorem nec vēditorē sed penes illū cui est facta iniuria.in.c.de iure.nu.3.de iurepatro.fo.194.
3 Pretium succedit loco rei in vniuersalib⁹ secus in particularibus nisi succedat autoritate superioris vel alijs casibus specialibus de quibus remissiue.in.c.ecclesia sancte marie.el.j.nu.6.vt lit.pen.fo.217.
6 Pretiū rei est estimādū nō sm̄ qd̄ valet ipsa res libera sed cū onere qd̄ habet in se.in.c.in aliquibus.nu.3.de deci.fo.154.
7 **Predia** sunt tacite obligata p decimis ⁊ tributis nō solutis.in.c.tua nobis.nu.10.de deci.fo.151.
Predium emptuꝫ ex pecunia non decimata subiacet decime respectu illius pecunie.ibidem.nu.13.
Prediū ex quo veniebat soluēda certa gabella si fuerit locatū onus solutionis gabelle incūbit cōductori ⁊ nō domino.ibidem.nu.14.
6 Predia de quibus sunt soluēde decime sunt danda colenda talibus a quibus sine contractione possit ecclesia decimas cōsequi.in.c.in aliquibus.nu.1.de decimis.fo.154.
3 **Predo** est restituēdus in possessione nisi cōstet in iudicio euꝫ esse predonem.in.c.cuꝫ ecclesia.nume.26.de cau.poss.et proprie.fo.154.
3 Predo semper est in mora.in.c.grauis.nu.14.de resti.spo.fo.178.
3 Predones restituūtur in possessione etiā q̄ cōstet eos esse pdones nisi in beneficialib⁹.in.c.in literis.nu.9.11.14.de resti.spo.fo.169.
3 Predo si fuerit spoliatus hꝫ interdictū vñ vi ꝯ spoliātem lꝫ spoliatus fuerit dñs.in.c.ij.nu.13.de ordi.cog.fo.144.
5 **Predicatores** licite possunt petere tēporalia p sustētatiōe.in.c.cum ex officij.numero.7.de prescrip.fo.36.
6 Predicare dicitur officium ⁊ valet ad multa.in.c.quod dei.nume.3.de sta.mona.fo.180.
1 **Predestinatio** quid sit et quid sit prescientia.in proe.ibi rex pacificus.nu.7.versi.in gl.ver.disposuit.fo.9.
2 **Preeminentia** in canonicis vel alijs quid operet vide per totum.in.c.j.numero.2.de maioritate ⁊ obedien.fo.124.
6 **Prefationes** indicant quid sit actum in cōclusione intellige dubia.in.c.ex multa.nu.6.de voto et vo.redē.fo.178.
6 Preferri quis debeat an presentat⁹ a marito an ab vxore circa ius patronatus quod est in dote.in.c.fi.nu.8.de ꝯces.pben.fo.64.
Presentatus a pupillo prefertur presentato a tutore.ibidem.nu.9.
3 **Prelatus** potest preiudicare ecclesie in requirendis secus I inquisitis.in.c.verū.nu.28.de fo.cōpe.fo.64.
6 Prelati magis peccāt delinquēdo q̄ alij pter maluꝫ exēplū qd̄ alijs dant.in.c.relatum.j.ne cle.vel mo.fo.138.
6 Prelatus potest imponere penaꝫ pecuniariā clericis pro delicto.in.c.vt clericoꝝ.nu.10.de vi.⁊ hone.cleri.fo.7.
3 Prelatus absens citatus per edicta vel aliter vt respōdeat de iurib⁹ suis per quātū tēpus debet expectari infra qd̄ cōpareat.in.c.cuꝫ olim.nu.10.et.12.de do.⁊ cōtu.fo.205.
2 Prelatus nō pōt in prelatura sua eligere sibi successorē nisi ex cōsensu solius pape.in.c.accepimus.nu.2.de pactis.fo.133.
1 Prelati negligētia est pctm̄ mortale.in.c.nihil.nu.3.de elec.fo.166.

Prelatus agẽs pro iuribus ecclesie an possit ꝯtra eũ aliquid obijci puta defectus tituli vel aliud crimen.ibidem.nu.11.

Prelat⁹ verus anteꝙ̃ accipiat possessionẽ nõ põt administrare.ibidẽ.

3 Prelatus non succedit in vitiũ predecessoris sui hinc est ꝙ si ipse est in bona fide pscribit rẽ quã pdecessor suus possidebat mala fide.in.c.grauis.nu.10.de resti.spo.fo.177.

5 Prelatus an ⁊ qñ possit tacite vel expresse iurib⁹ ecclesie cõpetentibus renũtiare.in.c.veniens.nu.21.de prescrip.fo.43.

Prelatus potest indistincte preiudicare ecclesie qñ reuertit ad ius cõe.ibidem.nu.22.

Prelatus qñ renuntiat tacite vel expresse an requirat consensus capituli.ibidem.nume.23.

6 Prelati vel clerici cõsiliarij principis secularis an possint impune cõsulere principem circa mortem alicui inferẽdam.in.c.clericis.nu.9.ne cle.vel mona.fo.238.

7 Prelatus an debeat se purgare de delicto cõmisso ante prelaturã ⁊ an possit indici sibi purgatio per illũ qui eũ promouit.in.c.accepimus.numero.3.de purga.cano.fo.150.

5 Prelatus ⁊ qlibet superior potest a suis subditis de crimine incusari.in.c.cum.J.et.A.nu.1.de re iudi.fo.76.

7 Prelatus presbyter parochialis ⁊ similes an possint accusari aut denũtiari per alios ꝙ̃ parochianos vel subditos.in.c.qualiter ⁊ qñ.el.ij.nu.24.de accusa.fo.66.

Prelatus non põt assimilari tutori curatori aut pcuratori.ibi.nu.25.

1 Prelatus qui nõ potest alienare bona eccl'ie nõ potest cedere liti q̃ versatur illis bonis.in.c.ondũ.el.ij.nu.17.de elec.fo.177.

5 Prelatus timẽs ne patronus psentet aliquẽ nõ idoneũ eccl'ie ad preces forte aliquoꝝ potest ipm abiurare vt bonũ ⁊ vtilẽ presentet.in.c.cõstitutis.el.ij.nu.1.de appel.fo.115.

Prelatus impeditus administrare propter senectutẽ remouet et ei datur coadiutor.ibidem.nu.9.

6 Prelatus quis dicatur.in.c.de multa.nu.21.de prebẽ.fo.37.

6 Prelatus bona q̃ acquisiuit post suã cõsecrationẽ dꝫ relinquere ecclesie.in.c.vt vnus.nu.1.et.2.de pecu.cle.fo.108.

Prelatus vel rector ecclesie si emit aliqua bona nomine suo an post ei⁹ mortẽ sit iudicandũ pro ecclesia an pro herede ipsius prelati simul supdictis bonis litigantibus.ibidem.nu.3.

Et vide in.c.j.de testa.in.iiij.not.

6 Prelatus male aliẽnãs bona ecclesie põt petere ipsam alienationẽ reuocari.in.c.si quis.nu.4.et.12.de reb.eccle.alie.fo.75.

6 Prelatus inferior epo hꝫ ius instituẽdi priuãdi et excõicãdi.in.c.referente.nu.2.de preben.fo.25.

6 Prelatus an possit trãsigere vel liti cause ⁊ exceptioni cõpetenti ecclesie renũtiare.in.c.1.nu.8.de deposito.fo.80.

6 Prelatus potest dici largo modo rector ecclesie.in.c.tua nos.nu.2.de cleri.egro.fo.50.

Prelatus vel quilibet sacerdos põt remoueri ab ecclesia sua ob bonũ publicum ⁊ ob scandalum vitãdum quo casu dꝫ sibi prouideri de bono cambio.ibidem.nu.3.et.5.

2 Prelatus põt piudicare ecclesie in omittendo licet ꝫ eũ possit ecclesia agere ad interesse.in.c.j.nu.9.de resti.in integ.fo.154.

6 Prelatus emẽs aliquid de pecunia ecclesie debet ꝯficere instrumentũ nomine ecclesie alias priuatur administratione.in.c.presbyter.nu.1.2.5.de pecu.cleri.fo.108.

Prelatus ecclericus ⁊ similes nõ dicunt domini fructuũ beneficioꝝ suoꝝ.ibidem.nu.4.

6 Prelatus qui permisit in negligẽdo vt res ecclesie prescribãtur vel cadant in cõmissum tenet reddere ecclesiam indẽnem.in.c.cõstitutus.numero.19.de religio.domi.fo.185.

5 Prelatus quo casu peccet nõ repetẽdo res ecclesie vel pauperũ ad hoc vt vitet strepitũ iudicioꝝ.in.c.ij.nu.4.de prescrip.fo.22.

Prelati delictũ preiudicat ecclesie in omittendo.ibi.nu.6.

5 Prelatũ nõ habere et inutilem habere paria sunt.in.c.j.numero.7.de prescriptio.fo.22.

Prelatus põt pindicare eccl'ie in iudicialib⁹ sed in ꝫctu nõ.ibi.nu.10.

6 Prelatus solus an potest reintegrare emphyteotam q cessauit soluere canonẽ.in.c.potuit.nu.15.de locato.fo.89.

6 Prelatus nõ dꝫ sine ꝯsilio capituli neq; instituere neq; alia negotia ecclesie tractare.in.c.nouit.nu.1.4.5.de his q̃ fi.a prela.fo.67.

Prelatus potest exercere minora negotia sine ꝯsensu capituli maiora vero non.ibi.nu.6.

Prelatus non tenet etiam in arduis requirere ꝯsensum capituli subsistẽte causa rationabili.ibidem.

Prelatus solus põt requirere hñficiatum vt resideat alias ipm priuare.ibidem.nume.7.

Prelatus in notorijs requirit ꝯsensum capituli.ibidem.

7 Prelatus inferior an possit ecclesias sibi plano iure subiectas vnire.in.c.sicut vnire.nu.3.de exces.prela.fo.130.

Prelatus inferior dicitur habere iurisditionem epalem in ecclesijs sibi pleno iure subiectis.ibidem.

6 Prelatus indebite alienando bona ecclesie sine iuramẽto põt ipsemet venire ꝯtra dictam alienationem.in.c.cũ venissent.nu.15.de insti.fo.53

Prelatus q dum alienauit in ꝫctu iurauit non ꝯtrauenire nec petere restitutionẽ in integrũ p ecclesia nihilominus si ecclesia est lesa põt iuramento non obstante petere restitutionem in integrũ.ibi.nu.16.et.18.

Prelatus non potest sponte a se abdicare titulum prelature nec per iuramentum se obligare ad non administrandum.ibidem.

Prelatus si committit delictum aduersus dñm priuatur feudo in vita sua post vero reuertitur ad ecclesiam qñ scꝫ feudum pertinebat ad mensam prelati.ibi.nu.17.

3 Prelatus delinquẽs etiã cõtemplatione ecclesie punit in suo patrimonio.in.c.j.nu.12.de do.⁊ cõtu.fo.194.

Prelatus quo casu preiudicat.ibidem.

Prelatus in multis casibus requirit cõsensum capituli circa administrationem rerum ecclesiasticaꝝ.ibi.nu.14.

Prelatus ⁊ caplm nõ possunt renũtiare iuribus ⁊ alijs introductis in fauorem ecclesie.ibi.nu.17.fo.195.

Prelatus delinquẽdo si nõ põt soluere dꝫ luere in corpus.ibi.nu.19.

Prelatus potest preiudicare ecclesie in q̃rendis.in.d.c.1.nu.21.eo.titu.

Prelatus potest repudiare hereditatẽ vel legatum delegatuꝫ ecclesie.ibidem.nu.22.

Prelatus potest preiudicare ecclesie in relictis ꝯditionalib⁹ ipsi ecclesie factis.in.d.c.j.nu.23.de do.⁊ ꝯtuma.

Prelatus in quib⁹ rebus preiudicat ecclesie in nõ acquirendo tenetur de suo ad interesse.ibidem.

Prelatus potest preiudicare ecclesie in quesitis quo ad modicã lesionẽ secus quo ad magnam etiam cum consensu capituli nisi interuenerint solẽnitates requisite.ibi.nu.24.

Prelatus pindicat ecclesie in quesitis in omittendo tenetur tñ postea ad interesse.ibidem.nu.25.

Prelatus non potest facere ꝙ aliqua res data ecclesie recedat propter aliquid factum vel non factum sed vna cum capitulo posset.ibi.nu.26.

Prelatus qui in iudicio non produxit exceptiones legitimas preiudicat ecclesie q̃ tñ hꝫ remedium restitutionis.ibi.nu.27.

6 Prelati non debẽt p delictis statim fulminare excõicationes sed incipere a suspẽsione ⁊ interdicto.in.c.clericos.nu.3.de coha.cle.⁊ mu.fo.11.

6 Prelatus nõ potest esse iudex lite orta inter ipsuꝫ ⁊ subditũ.in.c.licet.nu.4.de regu.fo.163.

1 Prelatus notorie criminosus an possit per subditum corrigi id est vt subditus possit cõtra ipsum excipere de crimine.in.c.sciscitatus.nu.9.de rescriptis.fo.53.

2 Prelatus potest ꝯuenire ⁊ ꝯueniri sine ꝯsensu capli nisi res sit ardua.in.c.contingit.nu.2.de transac.fo.135.

Prelatus an possit transigere sine cõsensu capli.ibidem.nu.2.

7 Prelatus habens ecclesiam sibi subiectam potest a presbytero exigere rationem non ꝙ̃tum expendit quolibet die sed ꝙ̃tum expendit in fabrica ecclesie.in.c.cum ⁊ plantare.nu.3.de priuile.fo.137.

1 Prelatus citra epm potest ad aliam prelaturam eligi:epũs vero dꝫ postulari.in.c.cum inter canonicos.nu.1.de elec.fo.139.

3 Prelatus male viuendo dr polluere ecclesiã cui preest quo ad opiniones homi.in.c.veritatis.nu.2.de do.⁊ ꝯtu.fo.206.

3 Epũs potest suspẽdi ab officio ⁊ beneficio ppter grauia crimina in ipm iniecta ⁊ propter eius euidentem contumaciam.in.c.veritatis.nume.3.de dolo ⁊ contuma.fo.206.

Epũs depositus ab ordine pontificali non videtur depositus a sacerdotali secus econtra.ibi.nu.15.

3 Prelatus vel rector agens pro iuribus ecclesie vel suis an formare debeat libellum noĩe suo vel eccl'ie.in.c.litere.nu.3.5.6.de dilatio.fo.134.

Prelati ⁊ alij administratores rerum ecclesiasticarum non sunt dñi et non possunt alienare nisi in casibus expressis.nu.4.

Prelatus reuocat procuratorem datum a conuentu.ibidem.

Prelatus agit possessorio recuperande vel adipiscẽde noĩe proprio nõ ecclesie.ibidem.nu.5.

Prelatus agens simpliciter an in dubio videatur agere noĩe suo vel ecclesie ⁊ quid de tutore ⁊ simi.ibi.nu.7.

Prelatus an presumatur acquisiuisse de bonis eccl'ie sue.ibidẽ.⁊ nu.8.

6 Prelatus qui obligauit ecclesiam pro debitis alienis ipso facto est suspensus ab administratione tẽporaliũ ⁊ spiritualium ⁊ ecclesia nõ tenetur.in.c.si quoꝝdam.nu.1.et.2.de solu.fo.100.

Prelatus potest obligare ecclesiam pro sua sustẽtatione.ibi.nu.2.

Prelatus qui mutuat pecuniam ipsius ecclesie alijs nõ dicit res ecclesie male administrare.ibi.nu.9.

3 Prelati inferiores epo etiã habẽtes collegium licet iurisditionem in illoꝝ personas de collegio iure cõi sibi vendicẽt territoriũ tñ fori contentiosi non habent sed tota prima diocesis est territoriũ epi.in.c.cũ cõtingat.nu.33.ver.prima cõclusio.de fo.cõpe.fo.80.

Prelati seculares citra epm de criminibus suoꝝ clericoꝝ etiã si depositionem nõ exposcant cognoscere iudicialiter nõ valẽt sed ciuiliter ⁊ cognitionaliter in eos iurisditionem exercere possunt eis tñ ptermissis coram ordinario loci conuenire poterunt.ibidem.ver.quarta conclu.

Prelati inferiores institutionem beneficiorum de iure cõmuni vel priuilegio speciali simpliciter indulto obtinẽtes clericos in eisdem institutos propter simplicem administrationem seu nõ residentiam destituere queunt ac eorum resignationem recipere: secus si ex pscriptione vel consuetudine eis instituendi ius competat nisi beneficium pleno iure eidem sit subiectum. ibi. ver. vij. conclu.

3 Prelatus an noceat ecclesie in delictis commissis in iudicio. in. c. j. nume. 39. vt lite non conte. fo. 108.

3 Prelatus preiudicat ecclesie patiendo rem ecclesie prescribi. in. c. cum ecclesia. nu. 49. de cau. pos. et pro. fo. 156.

6 Prelatus potest indistincte donare fructus beneficij quos facit suos residuum vero non nisi interueniãt requisita. in. c. ceterum. nu. 4. de donatio. fo. 204.

3 Prelatus et maritus non possunt se absentare ab ecclesia et vxore sine causa et absentando presumuntur facere malitiose. in. c. si. §. porro. nume. 2. et. 13. vt lite non conte. fo. 124.

6 Prelatus an possit solus repudiare legatum ecclesie factum. in. c. tua nuper. nu. 9. de his que fi. a prela. fo. 69.

☞ Corse. Uide Fede. de se. consi. ix. Bal. in aut. si qua mulier. C. de sacrosan. ec. et in. l. pupillorum. C. de repu. here. et in. l. magis puto. §. fundũ. ff. de rebus eo. et in. l. cõtra iuris. §. si curator. ff. de pac. Lud. ro. cõsil. clxxxiiij. inci. visis que narrantur in facto. Pe. de anc. do. Car. Jo. de imo. et do. meus Barb. in. c. vt super. de reb. ec. non alie. do. Car. in. c. de multa. de preben. et in cle. gratie. de rescrip. Inno. in. c. admonet. de renun. et in. c. verum. de condi. appo. Abb. in. c. tua. de his que fi. a prela. et in. c. qm̃. de deci. Lap. alle. xxvj. Lap. Abb. et do. de sancto Gemi. in. c. j. de rebus ec. non alie. lib. vj. ro. in. l. si is qui heres. §. neq3 filius. ff. de acqui. here. Dy. Ja. de are. Bal. et Jmo. in. l. seruum filij. §. j. ff. de leg. j. Pau. de ca. et do. Alex. de imo. in. l. legatum. ff. eo. ti. ver. quid autem in prelato an sine cõsensu capituli &c. Et licet do. Alexã. in. d. l. legatũ. dicat magis cõmunẽ opi. esse ꝙ nõ possit. Mihi videt ꝙ cõis opi. est in cõtrariũ ꝙ prelatus hoc possit facit gl. et qđ voluit do. Car. ibi. in. c. potuit. de loca. et facit homus text. optimũ argumentũ in. l. qui aũt. ff. de his que in frau. cre. et in l. si sponsus. §. si maritus. ff. de do. inter vi. et vxo. et. l. seruus. et quod voluit Sali. C. de pac. et qđ voluit Bal. in. c. clerici. de indi. et Sali. in. l. pactum curatoris. C. de pact. et in. l. j. C. qui admit. et vide do. meũ Barb. in c. si. de ord. cog. et in. d. c. vt super. et plene per eundem. in repe. rub. de cã pos. et ppri. et Abb. in. d. c. verũ. vbi. 3. Et vide oĩno in addi. proxi. seq.

3 Prelatus an possit iniuriam sibi factam punire. in. c. cum venissent. nume. 12. de indi. fo. 31.

7 Prelati inferiores a papa dũ scribunt subditis debent appellare ipsos socios aut fratres dum autem ipsis a subditis rescribitur debẽt appellari patres. in. c. quam graui. nu. 5. de cri. fal. fo. 118.

6 Prelatus qui acquisiuit ex industria sua aliqua bona ecclesie põt liberius disponere de bonis ipsius ecclesie quam alius qui nihil acquisiuit. in. c. consensus. nu. 2. de reb. ec. alie. fo. 74.

Prelati possunt exigere seruitia a subditis que consueuerant prestari dominis temporalibus. ibi. nu. 3.

Prelatus potest remunerare de bonis ecclesie: illos qui se adhibuerit pro seruitijs ecclesie. ibi. nu. 4.

6 Prelatus licet debeat subuenire potius suis indigentibus ꝙ̃ alijs tamen grauissime peccat si facit eos diuites non subueniendo alijs indigentibus. in. c. inquirendum. nu. 4. de pecu. cle. fo. 109.

6 Prelati licite possunt prestare consilium et auxilium dominis temporalibus pro ipsorum statu conseruando. in. c. non est. nu. 4. de voto et voti re. fo. 175.

3 Prelatus quando per confirmationem acquirat potestatem administrandi et quando possessionem beneficij. in. c. cum super. nu. 14. cũ plu. seq. de can. pos. et pro. fo. 157.

Prelatus agens pro iuribus ecclesie quo nomine agit suo vel ecclesie et an teneatur ostendere titulum sue potestatis. ibi. nu. 20. 21. et. 22.

5 Prelatus non est remouendus etiam ob notoriam infamiam si paratus est ipsam purgare. in. c. quia nos. nu. 2. et. 3. de ap. fo. 105.

Prelatus sine alius superior nõ tenetur ob aliquod delictum deponere prelaturam in manibus aliquorum nisi superioris nisi cõsuetudo sit in contrarium. ibi. nu. 5. et. 6.

7 Prelatus si receperit pecuniam ex pacto pro ordine conferendo committit simoniam. in. c. ex tue. nu. 1. de simo. fo. 73.

3 Prelatus cum capitulo potest preiudicare ecclesie. in. c. si diligenti. nume. 24. de fo. compe. fo. 75.

6 Prelatus cum maiori parte capituli potest statuere vt quilibet teneatur contribuere pro necessarijs impensis ecclesie etiam aliquibus contradicentibus. in. c. si. nu. 1. et. 2. de his que fi. a ma. par. ca. fo. 72.

6 Prelatus inferior episcopo potest de iure speciali habere institutionẽ vel collationem prebendarum et dignitatum ecclesie cathedralis s3 de iure communi non habet. in. c. si. nu. 2. de insti. fo. 54.

7 Prelatus tenetur si potest acquirere ecclesie et non acquirit. in. c. conquestus. nu. 9. de vsur. fo. 113.

6 Prelatus et capitulum possunt beneficio vacanti certum onus imponere quod habeat subire ille cui beneficium cõferetur et ista oneris impositio d3 cõfirmari a papa. in. c. significatũ. nu. 1. et. 2. de pbẽ. fo. 26.

6 Prelati sustinentes clericos suspensos celebrare priuantur beneficijs et deponuntur. in. c. clericorum. nu. 1. et nu. 4. de vi. et ho. cle. fo. 7.

6 Prelatus quilibet citra episcopum potest dimittere prelaturam et intrare religionem. in. c. quod dei. nu. 11. de sta. mo. fo. 181.

5 Prelato excommunicato etiam occulto simoniaco in ordine et notorie fornicatori impune non paretur secus aliter criminosis. in. c. ad probandum. nu. 17. de re indi. fo. 81.

6 Prelatus et tutor si potuerunt acquirere ecclesie vel pupillo et non acquisiuerunt tenentur eis de interesse: quia sunt obligati acquirere ratione officij suscepti. in. c. ex transmissa. nu. 2. de deci. fo. 149.

3 Prelatus et miles nullo casu coguntur cedere bonis. in. c. olim. el. ij. nume. 8. de resti. spo. fo. 189.

6 Prelatus potest emittere votum pro subsidio terre sancte etiam sine licentia superioris. in. c. si. nu. 1. et. 2. de voto et vo. re. fo. 178.

6 Prelatus nõ dicitur dominus rerum ecclesiasticarum sed administrator et habẽs longiores habenas ꝙ̃ procurator. in. c. fraternitatem. nu. 2. de dona. fo. 103.

Prelatus qui ex sui negligentia patitur rem ecclesie prescribi tenetur de suo ad interesse inquantum ecclesia est damnificata. ibi. nu. 4.

5 Prelatus pîudicat ecclesie sue in omittẽdo puta in pmittẽdo rẽ ecclie pscribi tenet tñ de suo resarcire. in. c. auditis. nu. 34. de prescri. fo. 36.

5 Prelatus an possit esse iudex inter ipsum et subditum dum agitur de causa subiectionis in causa vero ecclesie sue potest esse iudex. in. c. ad audientiam. nu. 7. 8. de ap. fo. 108.

6 Prelatus qui cõcedit aliquod ius spirituale laico vel alienans indebite rem ecclesie deponitur in perpetuum et excõmunicat ad tps quousq3 reddiderit ecclesiam indẽnem. in. c. ꝙ̃uis. nu. 5. de deci. fo. 148.

6 Prelatus vendendo rem ecclesiasticam non potest facere vel habere fidem de pretio idem in procuratore fisci confessionem vero de pretio recepto possunt facere. in. c. ij. nu. 6. de precarijs. fo. 75.

6 Prelati omnes alicuius prouincie faciunt vniuersitatem. in. c. non est. nu. 1. de reg. fo. 158.

6 Prelatus an possit solus repudiare legatum ecclesie factũ. in. c. tua nuper. nu. 9. de his que fi. a prela. fo. 69.

☞ Corse. Tu adde qđ abbas seu prelatus solus potest repudiare legatũ factum ecclesie maxime de rebus immobilibus: ita concludit Fede. de se. consi. ix. et mouetur principaliter: quia dominium non est vere acquisitum ecclesie ante acceptationem legati vnde repudiando potius non acquirit quod alienat sed in nõ acquirẽdo nõ requiritur solẽnitas: pro hoc facit. c. cũ apostolica. de his que fi. a prela. vbi solẽnitas requiritur cum alienatur res que possidetur ab ecclesia: et non est par eademq3 ratio lucra non capere et debita seu quesita perdere. l. si sponsus. §. si maritus. ff. de do. inter vi. et vxo. et in. l. si. C. de codicil. vbi ho. text. tenetur tamen prelatus satisfacere de suo quẽadmodũ tutor tenet si potuit acquirere pupillo et nõ acquisiuit. C. arbi. tu. l. quicquid. et est bonus tex. cũ gl. xij. q. ij. in. c. ij. et gl. xvj. q. vj. §. si. que dicit qđ in acquirendis platus potest facere conditionem ecclesie deteriorem: idem dicit Inno. in. c. ij. de do. ad idem quod notat ipse. in. c. quoniam. de deci. Potest tamẽ in contrarium adduci. l. magis puto. §. fundus. ff. de rebus eorum. vbi dicitur quod pupillus non potest repudiare fundum sibi legatum: cũ non possit alienare sua: videtur ergo quod ex repudiatione sequatur alienatio: potest dici quod ille. §. fundus loquitur in pupillo qui non habet administrationem rerum suarum sicut prelatus in rebus ecclesie: in ꝯtrarium facit etiam. l. qui actionem habet. ff. de reg. iur. vbi dicit tex. quod habens actionem ad rem videtur habere ipsam actionẽ ergo sicut prelatus non potest alienare solus rem: ita nec ipsam actionem do. Abbas in. d. c. tua. in ver. vl. scias. in si. mouet istam. q. et dici potest quod responderit per. c. cum apostolica. e. ti. et fatetur ꝙ iste casus est dubius dico ad contrarium qđ proprie alienatur res que possidetur et non res que nõdum est acquisita: et fateor qđ non potest alienare actionem: scilicet acquisitam sed acquirendam: tamen si prelatus sine causa repudiauit potest compelli vt satisfaciat ecclesie de suo et hanc conclusionem puto verissimam: et adduco rationem: quia facilius abdicatur a nobis ius querendum ꝙ̃ quesitũ. tex. est ad hoc celebris. in. l. qui autem. ff. de his que in frau. cre. vbi preiudicatur creditoribus in querendis non tamen in quesitis. et adduco do. Cardi. in cle. gratie. de rescrip. in prima oppo. in verbo oppono qđ non teneat renuntiatio. vbi concludit ꝙ renuntiatio ad rem põt fieri sine superioris autoritate secus de iure in re. idẽ voluit in. c. de multa. de prebend. et opti. ad hoc est tex. in cle. gratie. et adduco Bal. in aut. si qua mulier. C. de sacrosan. ec. vbi idem sentit. et in. l. imperatores. ff. de pac. et in. l. pupillorum. C. de repu. here. et in. c. clerici. de iudi. et in. l. iubemus. ff. ad trebel. et in. l. cum proponas. C. de here. insti. et in. l. is qui. §. neq3. ff. de acqui. here. et in. l. magis puto. §. fundum. prealegata. do. Card. Pet. de ancha. et do. meus. d. And. barba. plenissime in. c. vt super. de rebus ecc. non alie. Inno. in. c. admonet. de renun. Salice. in. l. pactũ curatoris. C. de pac. vbi dicit quod tutor aut curator potest preiudicare pupillo et adulto in querendis. gl. et do. Cardi. in. c. potuit. de loca. quod si emphyteota non soluit debitum canonem per plures annos quod eo casu erat priuandus emphyteosi. Si tamẽ prelatus

recipit canonem preteritorum annorum q videtur preiudicare ecclesie in iure recuperandi illam emphyteosim et adduco Ricbar. de sali. in repe. l. j. C. de sac. san. ecc. vbi ad finẽ dicit quod imperator potest preiudicare ecclesie in rebus querendis et mouetur per. l. fi. C. de acqui. pos. et adduco Inno. in. c. veniens. de prescri. vbi prelatus potest tacite renuntiare prescriptioni impetrando priuilegium et ibi do. Abb. post alios et adduco eundem Inno. in. c. verũ. de condi. appo. vbi prelatus potest non adimplere conditionem ex cuius impleme͂to commodum acquiritur ecclesie facit quod voluit Bal. in. l. bonorum. C. qui admit. et Sali. in. l. j. C. co. ti. et quod voluit idem Bal. in Rub. de consti. et in. c. canonum statuta. de consti. vbi tetigit quod statutum potest preiudicare in querendis et quod voluit idem Bal. in quodam suo consilio posito inter consilia Pe. de anc. in ordine est consilium. xj. vbi egregie consuluit q potest statutum laicorum preiudicare ecclesijs in querendis et quod voluit et consuluit And. ro. in cõsi. clxxxiij. et do. Abb. in. d. c. quoniam. nu. 4. de deci. et in consi. suo. xxxij. glo. in regula delictum. de regu. iur. li. vj. Pau. de cast. consi. xj. vbi pulchre loquitur de intellectu. l. magis puto. §. fundum. et Ro. in. d. l. is qui. §. neq. ff. de acquir. here. et adduco tex. in. d. l. si sponsus. §. si maritus. ff. de dona. inter vi. et vxo. vbi dicitur quod licet donatio sit probibita inter virum et vxo. tamen hoc procedit in rebus quesitis secus in rebus querendis facit quod not. in l. seruus. C. de indi. vbi hoc dicunt quod seruus potest preiudicare domino in querendis et hoc voluit Bal. in. d. c. cũ proponas. facit quod voluit idem Bald. in. l. j. C. qui admit. cum si. Et vide supra in addi. progi.

6 Prelaturam vel administrationem habere quis proprie dicatur. in. c. requisiti. nu. 14. de testa. fo. 123.

7 Prelatus solus non potest remittere aliquid per qđ sit quesitum ius ecclesie. in. c. querelam. nu. 1. de simo. fo. 72.

5 Prelatus qui habet scientiã rei aliene quam noĩe ecclesie possidet an teneatur illam restituere. in. c. fi. nu. 41. de prescrip. fo. 46. Prelato solo non creditur etiam vt testi. ibi. nu. 42. et. 44. fo. 47.

3 Prelatus potest agere et conueniri sine consensu capituli. in. c. cum deputati. nu. 8. de iudi. fo. 40.

7 Prelati delictum sine negligẽtia an noceat ecclesie. in. c. verum. nu. 3. de condi. appo. fo. 19.

6 Prelati qui ex priuilegio vel ex ɔsuetudine aut prescriptione possunt portare insignia episcopalia an possint illa portare extra locum priuilegiatũ. in. c. cleri. nu 8. de vi. et ho. cle. fo. 9.

6 Prelati visitantes diocesim non possunt recipere aliquod genus munerum et si receperint non possunt absolui a peccato nisi restituant duplum. in. c. procurationes. nu. 6. de censi. fo. 205.

7 Prelatus potest preiudicare ecclesie in omittendo ipse tamẽ tenetur de satisfaciendo omne damnum ad quod per negligentiam suam peruenit. in. c. si de terra. nu. 4. de priui. fo. 137.

5 Prelato etiam notorie criminoso obediendũ est a subditis nisi in quibusdam casibus specialibus. in. c. de priore. nu. 4. et. 5. de ap. fo. 105.

6 Prelatus potest pignorare bona ecclesie pro eius sustentatione si nõ habet vnde viuat. in. c. de rectoribus. nu. 6. de cle. egro. fo. 50.

7 Prelatus habens liberam administrationem an possit aliqua donare. in. c. cum olim. el. ij. nu. 15. de priui. fo. 141.

1 Prelati qui dicuntur. in. c. nihil. in. ij. not. de elec. fo. 166.

7 Prelatus excedens modum in corrigendo vt torquendo clericum incidit in excommunicationem. in. c. vniuersitatis. nu. 9. de sententia excommu. fo. 170.

4 Prelatus ecclesie collegiate potest agere nomine dignitatis sue et cõueniri sine mandato capituli. in. c. inter dilectos. numero. 11. de fide instru. fo. 101.

6 Prelatus male alienãs bona ecclesie deponitur. in. c. si quis. nu. 10. de rebus ec. non alic. fo. 75.

6 Prelatus si tempore promotionis erat pauper quicquid habet presumitur de bonis ecclesie acquisiuisse admittitur tamen probatio in cõtrarium. in. c. j. nu. 1. 3. 5. 6. de pecu. cle. fo. 108. Et vide in. c. pe. in. ij. no. c. ti.

2 Prelatus habẽs coadiutorẽ tenetur in administratione habere eius consensum. in. c. venerabili. nu. 10. de offi. dele. fo. 100.

3 Prelatus cogetur causas criminales delegare laicis. in. c. ij. nume. 7. de indi. fo. 8. Prelati qui dicantur. ibi. nu. 16.

7 Prelati visitatores prouincie an et quando debeant habere expensas. in. c. sicut olim. nu. 3. de accu. fo. 66. Prelati plures si concurrant in eadem visitatione an vnus impediat alium. ibi. nu. 5.

1 Prelati mala vita inducit malam presumptionem cõtra totam ecclesiam que ipsum tolerauit. in. c. per inquisitionem. nu. 2. de elec. fo. 146.

7 Contra prelatum bona dilapidantem quomodo procedatur et an debeat ei dari coadiutor remissiue. in. c. fi. nu. 5. de accu. fo. 67.

1 Prelatus sine iusta causa non potest bona ecclesie vendere etiam cum cõsensu cleri et populi alias tenetur de suo. in. c. quod sicut. §. super eo. nu. 5. de elec. fo. 148. Prelatus iniuste alienans res ecclesie non euitabit penam etiã q velit ecclesiam indemnem conseruare. ibi. nu. 14. fo. 143.

6 Prelatus vbicunq stat in aliquo collegio non vt prelatus sed tanq vnus de collegio non debet tenere caput ipsius collegij licet dignitas sua sit excellentior et vox sua non preualet alijs licet sit ponderosior. in c. postulastis. nu. 8. et. 14. de concess. preben. fo. 63.

7 Prelatus habens ecclesiam subiectaz pleno iure an possit solus eius bona alienare. in. c. cum et plantare. nu. 6. de priui. fo. 137.

7 Prelati qui dicantur stricte vel large. in. c. fi. numero. 3. de peni. et remis. fo. 163.

7 Prelatus habens aliquem ad sua seruitia sub certo salario donec de beneficio prouideat sibi an committat simoniam dando tale beneficiũ retinendo maxime sibi salarium preteritum quod promiserat. in. c. cũ essent. nu. 5. de simo. fo. 71.

1 Prelatus non debet multum se humiliare circa subditos ne contẽnatur ab eis propter nimiam familiaritatem. in proe. greg. fo. 6.

6 Prelatus obligatur naturaliter ex eius simplici consensu. in. c. ad aures. nu. 3. de rebus ec. alic. fo. 75. Prelatus debet ɔtrahere cum illo de rebus ecclesie a quo recipit maiorem vtilitatem. ibi. nu. 4. Prelatus promotus per papam vel eius mandato iurat nõ alienare ipso inconsulto quid autem operetur tale iuramentum. in. c. vt super. nu. 8. et. 16. eo. titu. Prelatus presumitur applicasse mense capituli si retinuit per annũ bona que reuersa sunt ad ecclesiã ex aliquo casu feudatarij vel emphyteote. ibi. nu. 10. et. 13. Prelatus solus potest reintegrare emphyteotam qui per nõ solutionem canonis cecidit a iure suo quod limita vt ibidem. Prelatus quo casu potest dare in emphyteosim rem ecclesiasticam vel eam alienare consanguineo suo. ibi. nu. 18.

3 Prelati inferiores an preferantur episcopo eiusdem loci in cognoscẽdo in causis subditorum et quam iurisditionem habeãt. in. c. cum contingat. nu. 21. 28. et. 29. de fo. compe. fo. 77. Prelati inferiores habentes iurisditionem in personas collegiatorum an habeant potestatem destituendi quem a beneficio suo. ibi. numero. 32. Prelati inferiores quo loco debẽt locare sedes suas cum in figura iudicij cognoscunt. ibi. nu. 33.

3 Prelatus non est idoneus iudex in causa ecclesie sue tamen si non recusatur potest esse iudex. in. c. j. nu. 2. de iudi. fo. 3.

6 Prelati factum nocet ecclesie in iudicio. in. c. cuz olim. numero. 5. et. 13. de censi. fo. 204. Prelati factum an noceat ecclesie. ibi. nu. 12.

7 Prelatus simoniacus non potest conferre ordines quia est suspensus a suis. in. c. per tuas. el. ij. nu. 2. de simo. fo. 79.

1 Prelatus non tenetur requirere consensum capituli in eo q ipse habet iure deuolutionis. in. c. ne pro defectu. nu. 6. de elec. fo. 161.

6 Prelatus in acquirẽdo potest preiudicare ecclesijs. in. c. quoniam. nume. 4. de deci. fo. 147. Prelatus an possit repudiare hereditatem vel legatũ delatum ecclesie. ibidem.

6 Prelatus si sine iusta causa non acquisiuit ecclesie tenetur de suo satisfacere. in. c. tua nuper. nu. 9. de his que fi. a prela. fo. 69.

1 Prelatus non potest ad aliam prelaturam eligi sed postulari. in. c. fi. nu. 1. 4. 5. de postu. prela. fo. 116.

6 Prelatus quasi contrahit cum ecclesia acceptãdo prelaturam. in. c. ex literis. nu. 11. de pigno. fo. 95.

5 Prelatus licet possit pro modica causa a regimine repelli tamen non sufficit leuis causa. in. c. ij. nu. 5. de ap. fo. 88.

1 Prelatus potest in aliam prelaturam postulari. in. c. bone memorie. el ij. nu. 1. de postu. prela. fo. 113.

5 Prelatus inferior citra episcopum potest habere iurisditionẽ in clericos etiam proprio episcopo excluso. in. c. dilectus. nu. 3. de ap. fo. 123.

5 Prelatus licet possit esse iudex in causa ecclesie sue tamen potest allegari vt suspectus. in. c. postremo. nu. 6. de ap. fo. 107.

3 Prelatus an possit preiudicare ecclesie faciendo et distrahendo rem litigiosam. in. c. ecclesia sancte Marie. el. j. nu. 11. et. 13. vt lit. pen. fo. 218. Prelatus offerẽs se liti nomine ecclesie et succũbat an preiudicet ipsi ecclesie. ibi. nu. 12. et. 13.

3 Prelatus preiudicat ecclesie in omittendo. in. c. imperatorum. nu. 3. de iura. calum. fo. 126.

6 Prelatus nõ potest res vnius ecclesie alteri dare nec adinuicem permutare sine ipsarum consensu cum causa tamen potest facere. in. c. j. nume. 1. 2. 4. 5. de rebus eccle. alie. fo. 73. Prelatus inferior episcopo an habeat ius autorizandi in alienationibus rerum ecclesiasticarum. ibi. nu. 3.

1 Prelatus solus tenetur administrare ex officio sibi iniuncto negotia communia inter ipsum et capitulũ. in. c. edoceri. nu. 2. de rescri. fo. 64. Prelatus potest agere et cõueniri sine licentia et consensu capituli nõ tamen in arduis. ibi. nu. 6. et. 9. Prelatus solus potest alienare ex causa licita. ibi.

Prelatus solus

dei donarent et vt in suis necessitatibus ei subuenirent. ibi.

6 Princeps non intendit ducere ius nouum quando respondet ad consultationem.in.c.peruenit.nu.8.de emp.et ven.fo.83.

6 Principi non est obediendum si per hoc posset incurri peccatum mortale.in repe.c.cum esses.nu.10.de testa.fo.116.

2 Princeps semper presumitur motus ex iusta causa. in.c. nisi speciali. nu.6.de offi.leg.fo.106.

2 Principis certa scientia presumitur de omnibus in supplicatione contentis.in.c. pastoralis.§.preterea.nu.4.de offi.dele.fo.94.

5 In principe presumitur causa quando rescribit ex certa sciētia. in.c. cū olim.nu.17.de re iudi.fo.60.

Principi mandanti aliquid fieri contra suum subditum est parendum etiam quod mandet et suspendatur:quia presumitur moueri ex causa contra suum subditum.ibi.nu.23.fo.61.

1 Princeps pōt precipere subdito in his que spectant ad officiū suum et nō exprimendo causam precepti.in.c.si quādo.nu.5.de rescri.fo.47.

4 Princeps potest statuere vtrum testi credatur in certis causis.in.c.nuper nobis.nu.1.de testi. fo.84.

3 Princeps nō presumitur aliquid concedere in preiudiciū tertij etiam si concederet motu proprio.in.c.j.nu.20.de iudi. fo.5.

1 Princeps non presumitur aliquid concessisse in generali cōcessione qđ in speciali non fuisset concessurus.in.c.j.nu.5.de rescrip. fo.43.

7 Princeps mādās inqri ꝯ aliquē cēset mādasse vt pmo inquirat sup infamia ꝙ de veritate qꝛ illud est preambulū.in.c.si.nu.2.de accu. fo.67.

4 Princeps non potest componere de damnis subditis datis nō requisito eorum consensu.in.c.ꝙto.nu.1.de iureiu.fo.140.

1 Princeps potest resistere electioni facte de aliquo in episcopum si ipse non fuit requisitus:prout erat cōsuetudo vel si habet electum suspectū etiam si papa elegisset.in.c.j.nu.9.de elec. fo.118.

6 Princeps videtur dispensare vbicūq; rescribit toleramus secus si simpliciter tolerat.in.c.nisi essent.nu.9.de preben.fo.31.

1 Princeps laicus potest ex iusta causa resistere electiōi facte per papā. in.c.quod sicut.§.super eo.nu.7.de elec.fo.148.

2 Princeps pōt tollere oēs exceptiones per suū rescriptū tamen nō presumit hoc velle facere.in.c.ex parte.el.ij.nu.45.de offi. dele.fo.77.

4 Princeps pōt limitare ius diuinū.in.c.omni.nu.6.de testi.fo.37.

5 Princeps confirmando non potest supplere defectum consensus deficientis iure confirmata nisi talis res penderet a mera facultate sua. in c.j.nu.14.de confir.vti.vel inuti.fo.141.

7 Principes etiā laici qui accepta pecunia cōsentiūt electioni alicui⁹ in prelatum committunt simoniam tenentur illas pecunias restituere illi ecclesie de cuius prelatura agebatur.in.c.de hoc.nu.6.de simo.fo.70.

3 Princeps vel papa non potest contra partem non citatam pronuntiare.in.c.j.nu.4.de cau.pos.et pro.fo.152.

☞ Corse.doc.excel. Uide Bar.in.l.si iussa.ff. de dona. vbi dicit citationē esse de iure gē.sed si certū est absenti exceptionē nō cōpetere non reqrit citatio etiā per inferiores iudices:per hoc.c.cū olim. de re iudi.et in.l.ij. et quod ibi no.Bar.ff.de admi.re.ad ciui.pti. si aūt pōt defensio absenti cōpetere tūc inferior nō ꝓcedit sine citatiōe ad actū ꝓiudicialē: vt in l.si.C.si per eum vel alio mō.iij.q.ix.c.oīa.ꝓinceps vero regulariter citare dꝫ sꝫ si nō citat et ꝓcedit ex certa sciētia vel dat facultatē ꝓcedēdi sine citatiōe vꝫ qđ agit:qꝛ in eo ꝓsumit cā.et lꝫ non possit tollere ea q sunt de iure gentiū sine cā:tū si facit ꝓsumit in eo cā:vt not.doc.in.l.si.C.si ꝯ ius vel vti pub.et i cle.vnica. de ꝓba.et i.c.q in ecclesiarū.de ꝯsti.et p Inno.in c.inquisitiōi.de sen.exc. Abb.in.c.j.de cā pos.et ꝓprie.nu.4.tꝫ ꝓmisit:tu vide do.Ant.in.d.c.cū olim.vbi tꝫ ꝙ ꝓcessus pape ēt in notorijs pōt ꝓcedere sine citatiōe:qꝛ subijcit forme iuris:vt p glo.in.c.nulli. de sen.excō. et hāc partē videt tenere gl.in.l.meminerint.C.vnde vi.dicit eñ imperatorē posse dare facultatē occupādi possessionē sine citatiōe:lꝫ aliud i iudice inferiori:videt tñ idē etiā dicere i iudice videre ei.et ideo Bal. in.l. ne causas.C.de ap.dicit fuisse qōnē antiquitus disputatā et fuisse conclusum p illā tex.valere sentētiā ꝓincipis sine cause cognitiōe si vꝫ eius priuilegiū:vt est glo.sing.in.l.bis q reipu.ff.qui.ex cau.ma.que dicit qđ si iusta cā est valet factū ꝓincipis etiā sine citatione.et ad dictā cle. pastoralis. Bal.ibi respōdet.facit etiā pro hac parte qđ voluit idē Bal. in.l. cessante.in ꝓn.C.qūo et qñ iu.vbi dicit ꝙ in ꝓcessu principis non requirit citatio dūmodo iusta cā insit.alleg.not.l.o.l.is qui. Sali.tñ in.d.l.ne causas.lꝫ primā opi.et alleg.d.cle.pastoralis.dicēs qđ Bal.nō bene respondet ad illā cle.dicit tñ qđ dictū Bal. pōt saluari qñ ꝓinceps ꝓcedit ex certa sciētia:hāc partē tꝫ Jo.de imo.in.d.c.cū olim.ꝯ.d. Ant. per.d. cle.pastoralis. Idē voluit Raph.cumanus in.l.si.C.de legi.vbi dicit ibi esse casum de hoc.et glo.ibi tꝫ hāc partē:facit.l.iij.§.si ad diē.ff. de re mili.et illā tex.d.l.si.C.de lega.allegauit Abb.in.d.c. si olim. et hoc voluit Bar.in extrauag.ad reprimēdū in vbo sine figura.et in.d.l.si iussa. et in l.j.ff.de testa.mili.facit ēt.c.j.de feu.sine cul.nō amit.vbi q vs nō dꝫ priuari feudo ēt p ꝓincipē añq sit de culpa ꝯuict⁹ et adducit tex.l.c.j.de cā pos.et ꝓprie. Itē qꝛ citatio est de iure diuino de⁹ eñ videt cā instituisse.c.deus ops.ij.q.j.nec de⁹ cōdēnauit adā anteq ipm citaret et suā defensionē audiret:vt habet Gen.j.hāc partē tenet Joā.de ana.in.c.ꝙ periculosum. in prin.de vsu.magis:et p illā glo.rationē: scꝫ qꝛ sit de iure naturali p.d. cle.pasto.et per no.ibi.et allegat Bar.l.d.extrauag. et ideo dicit ꝙ si statutum permittat aliqđ fieri parte nō citata qđ nō vꝫ: ius eñ naturale est immutabile:nec tolli pōt:nec p ius ciuile nec municipale.§.sed naturalia.insti.de iure natu.et in.l.eas.de capi.dimi.et eadē ratione dicit forte dici posse ꝙ tali defensioni q puenit ex citatiōe nō possit renūtiari: per no.plene.l.c.si diligēti.de fo.cōpe.et in.l.pe.C.de pac. Principes vō nullus poterit tale ius immutare et ad saturitatē vite.vide de hac qōne.d. Barb.l.d.c.j de cā pos.et ꝓprie.et iudicio meo ꝙ ꝓinceps nō possit ꝓcedere parte non citata q est cōis doc.sn̄ia.pondero.d.c.primū.de cau.pos.et proprie.in verbo nō possumus.nec debem⁹ pōderare illa vba q imponūt necessitatē:iuxta gl.in.c.j.de reg.iu.li.vj.et quod voluit Bar. in.l.creditores.C.de pig.et gl.i cle.attēdētes.de sta.mona. Itē per tex. in.d.cle. pastoralis. Itē per tex.in.c.indicas.iij.q.ix.in versi. nos vni parti ad offerimē alterius xc.et per.c.inter quatuor.de maio. et obe. Itē qꝛ ꝓinceps nō pōt venire cōtra legē nature:nec dictamē rōnis ſm Bal. l.l. si aquā. C.de ser.et aqua.nec etiā cōtra.l.cōtractus: vt no.in.c.j.de ꝓba.et Bal. in c.j.de natura feu.vñ lꝫ possit venire cōtra ea que sunt introducta ex mero iure positiuo: vt est tex.in.c.ꝓposuit.de ꝯces.ꝓbē.et voluit Inno.in.c. cū ad monasteriū.de sta.mo.quē referūt ibi doc.et Abb. in.d.c.de multa.de prebē.nu.1.et in.c.j.de cōsti.et in.c.in causis.de re iudi.tñ nō pōt venire contra ea que sunt introducta ex iure naturali per dictam cle. pastoralis.et per Bal.in.d.l.si.C.de leg.et per Abb.in.d.c. in causis.nu.3. nec ob.d.l.ne causas.qꝛ recte intuenti ille tex.videt facere in contrariū.

3 Princeps nō recognoscens superiorem an possit conueniri coram papa.in.c.nouit ille.nu.6.et 15.de iudi. fo.32.

Princeps non recognoscens superiorem an possit esse iudex in causa propria.ibi.nu.14.

2 Princeps promouendo indignum ad dignitatem videtur ipsum habilitare.in.c.nonnulli.nu.11.de rescrip. fo.74.

3 Pīceps ꝓsumit velle qđ est de iure.l.c.cū venissent.nu.2.de iudi.f.30.

2 Princeps rescribendo ordinario an et quando censeatur suam iurisditionē excitare vel ipsum delegatum facere.in.c.licet.nu.3.de of.or.f.118.

1 Principis certa scientia ex quibus presumatur in rescripto. in.c.nonnulle.nu.8.de rescrip.fo.73.

4 Princeps obligatur saltem naturaliter ex contractu inito cum subdito.in.c.j.nu.1.de proba.fo.2.

Princeps nō recognoscēs superiorē pōt esse iudex in cā sua.ibi.nu.5.

2 Princeps non presumitur nullum velle alteri preiudicare nisi expresserit.in.c.prudentiam.§.adijcimus.nu.3.de offi.dele.fo.85.

5 Princeps solus potest alterius iura tollere et diminuere.in.c. fin. nu.1. de confir.vti.vel inuti. fo.143.

Princeps non potest priuare suū subditū re sua sine causa. ibi. nu.14.

7 Princeps non potest tollere ius tertij sine causa. in.c. in nostra. nu.5. de iniur. fo.153.

1 Princeps quomodo cognoscatur ꝙ vult vti plenitudine potestatis.in c.ad hec sūmus.nu.7.de rescrip. fo.51.

Princeps non potest committere causam suspecto de plenitudine potestatis sine facultate recusandi.ibi.nu.8.

1 Principes si sine causa negant auxiliū ecclesie depresse possunt deponi.in.c.venerabilem.nu.9.de elec.fo.155.

7 Princeps si asserat se cum aliquo dispensasse nō creditur ei nisi aliud ostendat.in.c.fraternitati.nu.5.de schisma.fo.94.

7 Princeps alicui⁹ regni an possit se opponere cōtra electionē alicuius prelati qui habet stare in regno suo.in.c.super his.nu.13. de accu.f.58.

7 Principis tolerantia seu patientia an inducat dispensationē et a peccato excuset.in.c.quia circa.nu.8.de consan.et affi. fo.33.

6 Princeps quis proprie dicat;remissiue.in.c.j.nu.2.de verū pmu.f.89.

6 Princeps secularis non potest donare bona ecclesie accipiens huiusmodi donationem excommunicatur et si qua bona habet legitime ab ecclesia perdit.in.c.ij.nu.1.2.5.de rebus ec.alie. fo.73.

1 **Principium** attenditur et non finis:licet principiū non esset necessitatiuum finis.in.c.literas. nu.1. de rescrip. fo.86.

3 Principium alicuius temporis dicitur vsq; ad dimidium dicti temporis.in.c.quoniam.nu.5.de ferijs.fo.138.

6 **Primogenitura** quos effectus pariat.in.c.licet.nu. 8.de voto et vo.re. fo.176.

3 Primogenitus si ex forma statuti dꝫ succedere quo casu succedet in bonis extra territoriū statuti ſitētib⁹.l.c.qđ clericis.nu.33.de fo.cōpe.f.63. Et in repe.c.ecclesia sancte marie.nu.48.de consti.fo.38.

Primogenitus qui ex forma statuti excludit secūdogenitū hꝫ locū tantum qñ fuit factū anteq secūdogenitus efficeretur clericus.ibi.nu.39.

7 Primogenitus dicitur etiam ille qui vnice natus est et si nullus sequatur.in.c.ioseph.nu.1.de verbo.signi.fo.181.

3 Primates vel patriarche nihil iuris pre ceteris debent habere nisi inquantum canones illis permittant et consuetudo illis contulit ab antiquo.in repetitio.c.si quis contra clericum. numero.41.de fo. competenti.fo.57.

7 **Prior** si est in aliquo monasterio vel ꝓpositus ꝙ nō habeat abbatē is oibus fungit loco abbatis adeo qđ cōstitutio lo-

quens

queus de abbate venit talis prior vel prepositus.in.c.cum illorum. nume.13.de sen.excom.fo.174.

5 Prior ⁊ dñs clerici alicuius ecclesie possunt esse testes etiã ad cõmodũ ⁊ vtilitatẽ ipsius ecclesie.in.c.cũ inter.nu.6.de re iudi.fo.62.

6 Prior cõuẽtualis habẽs collegiũ sub se vel habẽs ex cõsuetudine curã animarũ debet esse annorũ.xxv.⁊ non minus alias potest esse in maiori etate.in.c.super inordinata.nu.9.de preben.fo.48.

1 Prioratus alicuius monasterij põt cõcedi a papa vt possideatur toto tempore vite illius cui conceditur ⁊ alius citra papã non possit. in.c.cũ inter.c.nu.2.⁊.10.de elec.fo.132.

1 Priuatus nõ tenetur preferre bonum publicum suo cõmodo: lz iudex sic.in.c.bone memorie.el.j.nu.11.de postu.prela.fo.112.

1 Priuati si sunt aliqui aliqua potestate illa potestas remanet penes nõ priuatos:lz numero pauciores qui representant totũ collegiũ etiam si fuerit vnus.in.c.gratum.nu.5.8.9.de postu.prela. fo.110.

7 Priuatio presupponit habitũ.i.c.de infidelib⁹.nu.5.de cõsan.⁊ affi. fo.32.

7 Priuatio presupponit habitum.in.c. ad dissoluendũ. nu.3. de despon. impu. fo.15.

2 Priuatus ⁊ restitutus nõ recuperat prima iura ⁊ restitutio non retrotrahitur.Anto.in.c.ex transmissa.nu.4.de renũ.fo.22.

1 Priuati potestate eligendi an et qñ possint pro alio vocari ad eligendum.in.c.cũ vintoñ.nu.3 9.⁊.11.de elec.fo.144.

2 Priuatus aliquo honore si restituatur an recipiat ipsum honorem. in c.ex transmissa.nu.3.de renun.fo.11.

1 Priuati potestate eligẽdi transferunt illam in alios suos de collegio. in.c.bone memorie.el.j.nu.2.de elec.fo.141.

2 **Priuilegium** et beneficium an extendatur.in.c.fin.nume.22.fo.7.

7 Priuilegium qđ ex postfacto incipit esse nociuũ an sit reuocandum. in c.quid per nouale.nu.2.de verb.signi. fo.185.

7 Priuilegium cõcessum respectu certe rei vel loci nõ extẽditur ad aliã rem vel locum.in.c.cũ capella.nu.2.6.de priui. fo.141.

7 Priuilegiũ inouatũ an ⁊ qñ inducat nouũ ius.i.c.qz.nu.1. de p̃ui.f.145.

Priuilegium cum quibus solẽnitatibus innouatur.ibi.nu.2.

6 Priuilegiũ cõcessum persone collegio vel ecclesie an tollatur p̃ vnicam contrauentionem.in.c.pro illorũ.nu.4.de preben. fo.32.

7 Priuilegiũ si perdatur ⁊ cõstet de eius tenore et perditione per testes innouatur.in.c.cum olim.nu.1.de priui.fo.139.

Priuilegia ⁊ etiam instrumenta non debent reuocari sine citatione illorum quorum interest.ibi.nu.3.

6 Priuilegiũ qđ põt esse partim fauorabile ⁊ p̃ parte odiosum restringit inquãtũ est odiosũ ⁊ alteri p̃iudicat.in.c.lz vobis.nu.3. de p̃bẽ.fo.46.

Priuilegiũ cõcessum a p̃cipe nõ intelligit derogare cõsuetudini loci nisi in eo fiat expressa mẽtio de consuetudine: qz princeps in dubio non presumitur velle tollere consuetudinem.ibi.nu.7.

7 Priuilegiũ cõcessum persone respectu certi loci nõ sequitur personã extra illũ locum.in.c.quoniam.nu.2.de priui.fo.143.

6 Priuilegia ⁊ cõsuetudines si inducunt dãnum ecclesie reuocãtur ⁊ qñ. in.c.cũ ad hoc.nu.2.3.⁊.4.de cle.nõ resi.fo.23.

Priuilegiũ qđ incipit esse nociuũ ecclesie vel tertio an possit reuocari per inferiorẽ ipsius qui cõcessit an sit ipso facto nullũ.ibi.nu.7.

Priuilegium pape nõ potest interpretari inferior a papa.ibi.

Priuilegiũ nociuũ alteri si de hoc nocumento non fiat mentio in eo est surreptitium.ibi.nu.8.

Priuilegium indulgẽtia licẽtia cõcessum vel cõcessa alicui an expirent morte concedentis vel expirato eius officio.ibi.nu.9.

5 Priuilegij innouatio operatur tm̃ cõseruationẽ iuris si qđ cõpetebat in.c.cum dilecta.nu.1.de cõfir.vti.vel inuti.fo.141.

Priuilegium vnũ tm̃ habere est periculosũ qz si perderet forte p̃pter viarũ discrimina perdit in effectu ius in eo contẽtũ:⁊ ideo de eo p̃nt fieri plures copie solẽniter q̃ facerẽt fidẽ de perdito originali.ibi.nu.2.

In reuocatione priuilegiorũ põt pars cuius interest cõdicere.ibi.nu.5.

Priuilegia prescriptione vel alio modo sublata nõ debent reuocari ne prestent materiam litigandi.ibi.

Priuilegium qđ legi nõ põt p̃pter vetustatem vel cõsumptionem non debet renouari secus si legitur sed cũ difficultate.ibi.nu.16.

In renouatione priuilegij an debeat pars citari.ibi.nu.25.

1 Priuilegium nõ trãsit in successorem si mortuus est tpe datẽ is cui conceditur.in.c.significauit.nu.7.de rescrip.fo.85.

6 Priuilegiũ reale trãsit ad quẽcũq ad quẽ peruenit ipsa res: personale vero nõ egreditur personã.in.c.ex parte.nu.5.de decimis.fo.146.

3 Priuilegiũ datũ alicui ne excõicet ab ordinario nõ valebit tũc excõicatio lata ab ordiario p̃uilegiũ ignorãte.i.c.audita.nu.14. d re.spo.f.168.

1 Priuilegium cõcessum a papa non potest per legatũ de latere tolli. in c.cum in veteri.nu.1.de elec. fo.173.

6 Priuilegiũ cõtinens lesionẽ tertij reuocatur in totũ non tm̃ modificatur.in.c.suggestũ.nu.4.de decimis.fo.146.

Priuilegium cõcessum ex causa nõ reuocatur ex causa cessante qñ priuilegium habuit suam perfectionem secus si haberet causam successiuam.ibi.nume.5.

Priuilegiũ ex quibus casibus perdatur ex postfacto.ibi.nu.6.

Priuilegium qđ trãsiuit in cõtractum vel quasi cõcessum non subdito non potest ex postfacto reuocari.ibi.

7 Priuilegiũ legitime cõcessum per antecessorẽ extenditur ad successorem.in.c.quia circa.nu.2.de priui. fo.143.

Priuilegiũ inquãtũ cõcernit tm̃ p̃iudiciũ cõcedẽtis est latissime interpretãdũ sz q̃ten⁹ cõcernit p̃iudiciũ tertij stricte interp̃tat.ibi. nu.3.⁊.4.

3 Priuilegiũ fori superueniẽs an trahatur ad litẽ pendẽtem. in.c. p̃posuisti.nu.1.⁊.13.de fo.compe. fo.88.

1 Priuilegio abutentes priuãtur cõmodo ipsius.in.c. gratum. nu.4. de postu.prela.fo.110.

7 Priuilegiũ seu principis beneficiũ debet late interpretari.in.c.qđ dilectio.nu.6.7.de consan.⁊ affi.fo.32.

3 Priuilegio impetrato cõtinẽti cõem fauorẽ quo casu liceat renuntiare vel ab impetrãte vel ab alio.in.c.ex conqõne.nu.11.de resti.spo. fo.176.

7 Priuilegia ⁊ statuta sunt intelligenda vt aliquid addant iuri cõmuni. in.c.in his.nu.2.de priui. fo.96.

Priuilegiũ non faciens mentionẽ qđ res super qua vult priuilegiũ sit possessa ab altero nõ preiudicet possessori.in.c.dudum.nu.1.eo.ti.

Priuilegiũ dz itelligi vt nõ p̃iudicet enormiter iuri alteri⁹.ibi.n.2.4.f.97.

6 Priuilegiũ cõcessum alicui ordini p̃pter arduitatẽ regule perdit si regula nõ obseruat.in.c.recolentes.nu.1.de sta.mona.fo.180.

1 Priuilegiũ vel rescriptũ deuiãs a cõmuni stilo curie presumitur suspectum et non mandatur executioni nisi princeps scđo rescribat. in.c. ex parte.nu.4.de rescrip.fo.48.

7 Priuilegia non sunt violanda etiam indirecto modo.in.c.quãto. nu.1. de priui.fo.144.

7 Priuilegia non extenduntur ex idẽtitate rationis.in.c.canonica. nu.1. de sen.excom.fo. 179.

7 Priuilegium si quis allegat dz illud ostendere aliter sibi non creditur. in.c.porro.nu.1.de priui.fo.138.

7 Priuilegiũ tendẽs in preiudiciũ tertij dz stricte intelligi vt minus ledat tertiũ.in.c.dilecto.nu.2.⁊.4.de verbo. signi. fo.188.

7 Priuilegiũ dotis marito tributũ cessat aliqñ et nõ transit ad heredes mariti extraneo.in.c.j.nu. 4.de dona.inter vi.⁊ vxo fo.47.

2 Priuilegio potest cõcedi vt archiep̃s vtatur pallio extra p̃uinciam.in c.ex tuarum.nu.4.de auto.⁊ vsu pal.fo.8.

Priuilegiũ debet interpretari sine alterius preiudicio.ibi.nu.5.

Priuilegium qđ archiep̃s possit vti pallio extra p̃uinciam an trãseat ad successores.ibi.nu.13.

6 Priuilegiũ tangẽs preiudiciũ tertij etiã cõcessum ex causa pietatis est stricte intelligendum.in.c.cũ dicat.nu.3.de eccle.edifi.fo.209.

6 Priuilegiũ qđ ex postfacto incipit esse nociuũ tertio reuocatur sed an ipso iure vel aliter.in.c.suggestũ.nu.1.de decimis.fo.146.

Priuilegiũ concessum a principe est interpretandũ vt preiudiciũ non inferat tertio. ibi.nu.3.

Priuilegiũ an incipiat forte enormẽ lesionem est in estimatione principis qñ dubitat alias qlibet iudex põt per hoc discernere. ibi.nu.4.

1 Priuilegiũ qualiter sit interpretandum.in.c. causam que. nume.7. de rescrip.fo.61.

6 Priuilegia cõcessa militibus seculi extendũtur ad clericos vbi est eadẽ ratio alias secus.in.c.j.nu.5.de cle.egro. fo.49.

3 Priuilegia sedis apo.dubia solus papa interpretatur.in.c.cum venissent.nu.1.⁊.3.de iud. fo.20.

6 Priuilegiũ cõcessũ p̃ri an trãseat ad filios.i.c.lz.nu.4.⁊.5.d cẽsi.f.199.

7 Priuilegia siue beneficia principis latissime interpretãtur. in.c. olim. nu.1.3.⁊.7.de verb.sig.fo.183.

Priuilegiũ p̃ncipis an ⁊ qñ sit latissime interpretãdũ.ibi.n.3.7.f.184.

Priuilegiũ cõtra ius cõe est latissime interpretandum qñ verba priuilegij hoc patiuntur.ibi.nu.4.

Priuilegiũ indultũ contra statutum vel contra consuetudinem quod tamen sit iuri cõi conforme est latissime interpretandũ.ibi.nu.5.

Et vide in.c.cum tibi. in opp.

Priuilegiũ rescriptũ ⁊ beneficiũ qđ sint ⁊ quõ interpretant.ibi.nu.7.

6 Priuilegia studij bononiẽsis cõcessa studio senẽsi an extẽdant ad priuilegia futura ⁊ an sublatis priuilegijs studij bononiensis sint sublata priuilegia studij senẽsis.in.c.sup specula.nu.5.ne cle. vel mona.fo.242.

Priuilegia cõcessa primis si illa cõcedũtur secũdis que sint reuocata a primis an censeantur reuocata a secundis.ibi.

5 Priuilegiũ pape facit fidem de cõtẽtis in eo etiam cõtra laicũ tertium possessorem.in.c.ad audientiam.nu.3.⁊.9.de prescrip.fo.31.

6 Priuilegiũ extẽditur ad causam non expressam ex mẽte priuilegiãtis. in.c.sane.nu.2.de celeb.mis.fo.212.

Priuilegiũ concessum militibus secularibus extendit ad clericos. ibi.

6 Priuilegiũ cõcessum scholaribus cẽset etiã cõcessum eorũ familie ⁊ cũ eis habitantibus.in.c.j.nu.9.de locato.fo.86.

6 Priuilegiũ cõcernens preiudicium tertij est stricte interpretãdũ. in.c. licet.nu.2.de decimis.fo.146.

Priuilegium de non soluẽdis decimis concessum persone ecclesiastice extẽdit ad decimas noualium nisi priuilegium cõcedatur laico. in.c. ex

notario. & vide glo. & Domi. in c. solet. de sen. exco. lib. vi. & domi. in c. presentium. §. si vero. de testi. eo. lib. & vide Bal. in l. si ea. C. qui accu. nõ pos. in .ij. no. vbi dicit qd nõ dicitur pducta accusatio si est pducta tabellioni vt ostendat iudici. ff. de fur. l. sempronia. & subdit Bal. in d. l. si ea. qd nõ satisfaciat termino qui cõparet corã tabellione & nõ corã iudice per no. in l. iubemus. C. de lib. causa. sed Bar. in l. eos. C. de ap. dicit qd instrumenta possunt produci corã notario refert & sequit illud dictũ Pet. de anch. in c. cordi. in col. iiij. de appel. lib. vi. sed cõtra reprobatur: qr notarius est deputatus ad scribẽdũ & nõ ad recipiẽdũ sm Ange. in d. l. eos. & in l. in offerendis. & in l. precipimus. C. eo. & ibi etiã Bal. nã productio instrumenti est pbatio: vt in c. cõtingit. de fide instru. Sed probatio est fienda iudici vt dictũ est: pbat etiam in l. pcurator. C. de eden. in l. j. C. de rebus alie. nõ alie. in verbo psidi puincie pbatus fuerit. et in c. cos. in verbo religioni iudiciarie. C. de testi. et in l. si qñ. §. sed cũ oportet. C. eo. & in l. idcirco. in verbo presidi puincie pbauerit. C. qui. ex cau. ma. in integ. resti. & in l. doce ancillã. in verbo in notione presidis. C. de rei vendi. & in l. j. in verbo ei qui super ea re cogniturus est pbandum. C. de cõditio. ob tur. cau. & vide glos. in §. item sepe. iiij. q. iij. & facit quod voluit Inno. in c. quoniam contra. de pba. quem refert & sequitur Bald. in l. nullũ. C. de testi. quod notarius non põt scribere qd testis deposuit trepide: qr hoc spectat ad iudi. nõ ob. aut. supplicatio. C. de preci. ipe. offe. quã allegat Bar. p dicto suo: qr supplicatio nõ est pbatio. vide do. in c. ij. de fo. cõpe. lib. vi. Sed iudicio meo Bart. põt saluari qr debet intelligi quod productio dz fieri notario nõ vt ipse cognoscat & examinet: sed vt per ipsum iudici consignetur: nam tex. d. aut. supplicatio loquit quo ad receptionem vel protectionem nõ quo ad examinationẽ & diffinitionem. Ita dicit Jo. and. in c. romana. in §. responso. & ibi do. de app. lib. vi. & per consequens dictum eius dz intelligi sm legẽ quã allegat. & voluit idem Bar. in l. non solum. §. liberationis verbo. ff. de lib. leg. & Ludo. roma. consi. cex. incip. allega. doctoris.

4 Probatio dubia de per se non releuat pbantem. in c. in presentia. nu. 5. & 6. de proba. fo. 14.

Probatio in genere non pdest si quelibet species genere non cõsequitur ad effectum quem proponitur. ibi. nu. 9.

Probatio generalis non declaratur scdm subiectam materiam vel intentionem proferentis. ibi. nu. 10.

Probatio ambigua interpretatur contra probantẽ. ibi. nu. 34. fo. 16.

1 Probatio euidens quomodo cognoscatur. in c. cum contingat. nume. 3. de rescrip. fo. 69.

7 Probatio propinquorum cum iuramento necessaria est ad separandũ matrimonium propter impotentiam et quot debeant esse numero & in eorum defectum loco propinquorum assumantur vicini. in c. fi. nu. 11. de frigi. & male. fo. 16.

7 Probatio per iuramentũ admittitur qñ aliquid consistit in cõscientia alicuius. in c. accedens. nu. 3. de cri. fal. fo. 119.

6 Probationes semiplene tendentes ad eundem effectum iunguntur et faciunt plenam. in c. cum dictus. nu. 17. de succes. ab intest. fo. 132.

4 Probationes imperfecte tendẽtes ad vnũ cõiungũtur secus si tendũt ad diuersa. in c. cum causam. nu. 2. de proba. fo. 32.

3 Probationes facte ab excipiente non prosunt volẽti agere super eadẽ re. in c. fi. nu. 8. de ordi. cog. fo. 150.

7 Probatio per vnum testem et famam quid operetur. in c. quod nobis. nu. 5. de clandesti. despon. fo. 16.

7 Probatio non admittitur contra presumptionẽ iuris. in c. is qui. nu. 4. de sponsa. fo. 12.

5 Probatio debet in specie & non in genere concludere. in c. auditis. nu. 25. & 28. de prescrip. fo. 36.

2 Probationis spẽs quot sint. Ant. in c. in psentia. nu. 3. de renũ. fo. 25.

7 Probatio semiplena excusat quem a calũnia vel a pena talionis. in c. qualiter & quando. el. ij. nu. 22. de accusa. fo. 65.

3 Probatio generalis que in nulla specie admitteretur reijcitur non expectata aliqua declaratione probare volentis. in c. ij. nume. 3. de resti. spolia. fo. 166.

1 Probationes dubie interpretantur contra illum qui pducit. in c. dudum. el. ij. nu. 37. de elec. fo. 178.

3 Probatio domini difficilis est tñ quibus modis pbetur: remissiue. in c. sepe. nu. 2. & 3. de resti. spo. fo. 191.

3 Probatio facta sine dilatione an valeat. in c. j. nu. 16. de dila. fo. 132.

1 **Processus** factus cõtra rationem nõ est ipso iure nullus nisi sit peccatum in forma. in c. ex insinuatiõe. nu. 2. de rescrip. fo. 26.

5 Processus factus corã ordinario qui processit tanq̃ delegatus an valeat. in c. cũ ex officij. nu. 26. & 32. de prescrip. fo. 37.

2 Processus factus coram iudice recusato est nullus. in c. cum super. nume. 1. de offi. deleg. fo. 87.

5 Processus initus per iudicem recusatum an teneat citra aliquã appellationem. in c. cũ speciali. nu. 12. de appel. fo. 130.

2 Processus factus corã vno ex duobus iudicibus datis nõ valet. Ant. in c. veniens. nu. 1. de renun. fo. 32.

3 Processus factus dũ litigat de vigore secũdarum literarũ an interim valeat. in c. audita. nu. 7. & 15. de resti. spo. fo. 167.

6 Processus est dãdus iudici ex quo debet dari copia parti. in c. ea que. nu. 13. de sta. mona. fo. 183.

5 Processus publicatio non est de substãtia iudicij adeo qd sentẽtia lapsa processu nõ publico valet. in c. cum l & a. nu. 10. de re iud. fo. 76.

5 Processus factus corã iudice recusato nõ valet antequ discutiat super exceptione recusationis. in c. ij. requiris. nu. 5. de appel. fo. 110.

4 Processus cõtumacie primitiuus vel fundatus super cõtumacia non valet & si iudex eam ignoret. in c. quoniam. nu. 11. de proba. fo. 28.

5 Processus nullus ex defectu ordinis nõ seruati põt per solũ principẽ conualidari de plenitudine ptãtis. in c. cũ olim. nu. 27. de re iudi. fo. 61.

Processus magis vitiatus ex defectu ordinis quã cause. ibi.

5 Processus factus coram iudice ad quem per illum qui falso dixerit se appellasse vel tacuerit se appellationi renunciasse rescindit. in c. si duobus. nu. 11. de appel. fo. 93.

Processus factus contra absentem cui exceptio legitima competebat an valeat. ibi. nu. 13.

2 Processus an & qñ presumat. Anto. in c. in psẽtia. nu. 12. de renũ. fo. 25.

3 Processus redditur nullus nõ seruato iuris ordine. in c. exhibita. nu. 10. & 12. de iudi. fo. 43.

3 Processus factus contra citatũ & contumacem quem ignorat iudex an sit in territorio vbi deliquit nõ valet. in c. si. nu. 10. de fo. cõpe. fo. 89.

2 Processus in beneficialibus quomodo fiat. Anto. in c. accepimus. nu. 9. de eta. & quali. fo. 48.

1 Processus factus super literis surreptitijs an et qñ valeat. in c. ad audientiam. nu. 10. de rescrip. fo. 79.

7 Processus non annullatur si sentẽtia redditur nulla. in c. ad petitionẽ. nu. 10. de accusa. fo. 63.

4 Processus publicatio tñc impedit ne admittant ampli' testes qñ sua põt trãsire in rẽ iudicatã: alr secus. in c. iurauit. nu. 4. de pba. fo. 10.

1 Processus pendẽs coram duobus iudicibus ordinarijs et paribus an vterq̃ processus valeat & quid si sint late due sententie contrarie. in c. cum. M. nu. 34. de constitu. fo. 29.

3 Processus factus a non cõpetenti iudice an valeat. in c. si diligẽti. nume. 31. de fo. compe. fo. 76.

1 Processus varij facti super varijs rescriptis an valeãt pendet ex validitate rescriptor. in c. cũ cõtingat. nu. 2. de rescrip. fo. 69.

Processus factus super rescripto surreptitio nõ est ipso iure nullus sed factus contra formã rescripti sic. in c. cũ dilecta. nu. 5. de rescrip. fo. 60.

1 Processus factus super rescripto nullo retractatur licet pars non opposuerit falsitatem rescripti quia ignorabat. in c. nõnulli. §. sunt & alij. nu. 7. de rescrip. fo. 75.

1 Processus factus cõtra maiores an valeat si nõ opponatur. in c. sedes apostolica. nu. 1. & 11. de rescrip. fo. 57.

3 Processus factus a iudice recusato tenet nisi fuerit appellatu3. in c. ij. nu. 10. vt lite non contest. fo. 109.

Processus factus lite nõ cõtest. est ipso iure nullus. ibi. nu. 15.

5 Processus factus coram iudice cuius iurisditio poterat elidi per exceptionẽ et nõ fuit elisa valet nisi iudex suã sciuisset iurisditionẽ posse de facili elidi. in c. si duobus. nu. 3. 4. 14. 16. 18. 19. de appel. fo. 92.

6 Processus factus per iudicẽ secularem in ecclesia vel cemiterio est ipso iure nullus secus per iudicem ecclesiasticum. in c. cum ecclesia. nu. 2. 4. de immu. eccle. & cemi. fo. 226.

1 Processus factus super rescripto quod dicebatur falsum & fuit pronũtiatum verum an valeat si postea rescriptum reperitur falsum. in c. super literis. nu. 11. de rescrip. fo. 69.

1 Processus factus cõtra ius qr iudex male intellexit canonẽ vel legem est nullus. in c. causam que. nu. 2. de rescrip. fo. 60.

Processus an & qñ potest pnuntiari nullus parte absente. ibi. nu. 3.

2 Processus factus contra formam rescripti est nullus. in c. venerabili. nu. 1. de offi. deleg. fo. 100.

2 **Proconsul** quare vtitur insignijs extra puinciã et idem in legato pape & archiepo non. in c. ex tuarũ. nu. 8. de auto. & vsu pal. fo. 9.

7 **Procurator** vel aduocatus in prima instantia non sunt idonei testes in causa appellationis idem denuntiator in causa quã denũtiauit idem in accusatore. in c. licet heli. nu. 16. de simo. fo. 77.

4 Procurator in causa criminali nõ põt interuenire sed ad certum articulum potest interuenire. in c. ex parte tua. nu. 7. de testi. fo. 42.

7 Procurator interuenit qñ de crimine discutitur per viam exceptiõis. in c. super his. nu. 1. de accu. fo. 58.

Procurator admittitur in illis criminalibus in quibus nõ agitur ad penam & potest esse quando de crimine agitur ciuiliter. ibi. nu. 4.

Procurator capituli nõ admittitur contra electum excipiendo contra ipsum de crimine si canonici sunt cõspiratores vel criminosi. ibi. nu. 12.

5 Procurator potest constitui per literas priuatas autẽtico sigillo cõstituentis sigillatas. in c. significauit. nu. 2. de appel. fo. 117.

2 Procurator potest petere inducias in his in quibus pbabiliter dubitat ad cõsulendũ dñm absentẽ. in c. dilectus. nu. 3. 5. de pcu. fo. 145.

Procurator an dominus debeat citari adeo vt vnius ipsorum contumacia habeat nocere. ibi.nu.4.

7 Procurator admittitur in criminali quādo reus est in vinculis vel qñ est conclusum in causa.in.c.veniens.nu.20.de accusa.fo.57.

2 Procurator si nō cōparet legitime in termino in quo fuit dominus citatus potest tanq̄ contumax dominus puniri. in.c. coram. nume.3. de resti.in integ.fo.161.

1 Procurator si est vilis persona: et dñs non: potest dominus cōpelli ad respondendum.in.c.dudum.el.ij.nu.31.de elec.fo.178.

3 Procurator in animam suam vel domini iurat de calūnia. in.c.j. nu.6. de iura.calū.fo.122.

5 Procurationes que debentur prelatis visitantibus non possunt prescribi etiam per tempus de quo non sit memoria in contrariū.in.c.cum ex officij.nu.1.2.4.de prescrip. fo.36.
Rationes ponuntur.ibi.nu.11.
Procurationes qs pōt pscribere petendo non negando.ibi.nu.6.
Procuratiōes quare sunt debite prelatis cum habeant redditus suorum beneficiorum ad hoc vt visitent diocesim.ibi.nu.9.
Procuratio an aliquo respectu sit prescriptibilis aut in totum aut in partem.ibi.nu.12.fo.37.
Procuratio an possit remitti per prelatos aut in totum aut in partem siue expresse siue tacite.ibi.nu.14.
Procuratio an possit cōmutari in aliud puta qđ clerici sint obligati p procuratione aliud dare siue volentes siue inuiti.ibi.nu.15.

2 Procurator reuocatus quicquid agit nulliter agit. in c. in nostra. nu. 2.2.6.de procur.fo.141.

5 Procurator debet citari post litem cōtestatam e non dominus. in.c.sepe contingit.nu.2.de appel.fo.112.

1 Procuratores dati nō insolidū sȝ simpliciter oēs habēt simul potestatem adeo qđ vnus nō agit sine alio.in.c.cū dilecti.nu.2.de elec. fo.152.

2 Procurator reuocatus post cōclusionem in causa nō impedit sentētiā ferri.in.c.cum dilectus.nu.14.de arbi. fo.172.

3 Procurator pōt cōparere in causa quādo ipse ⁊ quādo dñs.in.c. ex cōquestione.nu.3.de resti.spo. fo.175.

3 Procurator an censeatur reuocatus si dñs comparet per se.ibi.

7 Procurator in actionibus popularibꝰ nō interuenit ex parte actoris nisi post litem contest.ex parte vero rei quādocūq: idem in publicis iudicijs.in.c.veniens.nu.11.de accusa.fo.56.

3 Procurator generalis potest ex causa specialiter promissa per dominum tollere.in.c.at si clerici.§.de adultero.nu.9.de iudi.fo.17.

6 Procurator habēs generale mādatū ad vendendū si fuit deceptus an dñs possit cōtrauenire.in.c.cū causa.nu.5.de emp.⁊ vendi.fo.84.

1 Procurator non preiudicat domino in cōfessione quā facit. in.c.dudū. el.ij.nu.6.de elec. fo.176.

7 Procurator in criminalibus potest cōparere ad allegandum inhabilitatem accusatoris ⁊ idem forte ad allegandum quod inquisitio est formata sine indicijs.in.c.veniens.nu.8.15.de accusa.fo.56.

5 Procurator ad eligendū qui ⁊ ipse habet ius eligendi nō pōt ex persona sua vnū eligere ⁊ tanq̄ pcurator eligere alium nisi habuisset in mandatis talem eligere.in.c.cum olim.nu.9.de re iudi.fo.61.

6 Procurator habens mādatum vt possit agere totum id qđ potest dñs personaliter censetur sibi data potestas agendi ea que requirūt speciale mandatum.in.c.cum dilectus.nu.8.de reli.domi.fo.187.

2 Procurator capituli vel vnus canonicus petit pallium nomine electi de cōsuetudine.in.c.ad honorē.nu.11.de auto.⁊ vsu pal.fo.8.

2 Procurator non recuperat intrinsecas expēsas factas in itinere dum iret pro domino vt puta expensas factas in infirmitate.in.c.cū pro causa.nu.4.de procu.fo.142.

1 Procurator ad quedā negotia expressa ⁊ ad alia an cōprehendat similia vel maiora expssis.in.c.sedes apostolica.nu.7.de rescrip.fo.57.
Procurator super casibus requirentibus speciale mādatum nō potest se intromittere super rebus arduis speciale mādatum requirentibus. ibi.nu.8.⁊.10.

1 Procuratorem prelatus solus potest constituere sed si vult ipsum facere generalem vel in perpetuum requiritur consensus capituli. in.c.edoceri.nu.8.de rescrip. fo.65.

☞ Corre. Et qui potest per se agere potest pcuratorē cōstituere: vt in.l.j. ff.de pcu.⁊ ibi no. Bart.idē in religiosis notāter ponit Inno. in.c.cum J.⁊.A.de re iudi.facit ho.text.in.c.petitio.de pcu.⁊ in.c.j.eo.titu. scđm vnum intellectum: nam licet tutor ante lit.cōtest.nō possit pcuratorem constituere: vt in.l.neq: tutores.C.de pcur. Abbas seu prelatus potest tanq̄ habens liberiorem administrationem.no.Abb.in.c.edoceri.pres alleg.nu.8. Ego quo ad primū dictū scȝ quod qui pōt per se agere pōt procuratorem cōstituere.addo ho.tex.⁊ ibi Bar.in.l.etiā.§.ex preterito tpe.ff.de ma.vind.vbi dicit Barto.qđ eo casu quo minor potest stare in iudicio ⁊ per se agere potest et constituere pcuratorem: facit qđ voluit Barto.in.l.seruus.ff.de ali.⁊ cib.leg. vbi dicit quod eo casu quo seruus potest stare in iudicio pōt cōstituere pcuratorem ⁊ idem dicit in fratribus in minoribus: facit quod voluit do.domi.de san. Gemi. in.c.fin. de iudi. lib.vj. vbi dicit quod eo casu quo filiusfamilias potest stare in iudicio sine cōsensu patris poterit cōstituere pcuratorē.⁊ alleg. Inno.in c.cū J.⁊.A.vide Bal.in rub.de pcu.⁊ hic in apost.suis vbi de hoc dicit se allegare casum.in.l.si vnus.§.si iussa.cū.§.seq.ff.de iniur. ⁊ qđ voluit idem Bal.in.l.ij.§.si curatores.ff.qui pe.tu.⁊ in.l. neq:.C. de pcu.⁊ in.l. reos.in.x.col.C.de accu. vbi dicit qđ vbi pater pōt cōparere in iudicio ⁊ ī causa criminali p filio poterit ꝯstituere pcuratorē.idē voluit Gui. naso.in.c.auditis.de pcu.⁊ Benedi.de plumbino.in.l. seruos.ff. de lib. cau.⁊ Inno.⁊ ibi do.meus do.And.barba. Sicu. in.c. intelleximus.de iudi.⁊ hic.⁊ per do.Abb.in.d.c.cū J.⁊.A.in nu.24.ver.nūc extra gl.et adduco glo.in.l.j.C.de preci.Imper.offe.que dicit qđ eo casu quo seruus pōt stare in iudicio nō per se poterit impetrare rescriptū et p cōsequēs per predicta poterit pcuratorem cōstituere.⁊ adduco eūdem do. Abb. post alios in.c.ex parte.de resti.spo.nu.7. ver. nota vnū casum. vbi per illū tex.dicit qđ vbicūq: quis pōt esse in iudicio per se pōt pcuratorem cōstituere: vt ibi auerte phas.⁊ vide glo.in cle.religiosus.super ver.cōstituere.⁊ ibi do.Abb.post alios in apostillis suis. de procu.

5 Procurator potest substituere alium pcuratorē post litem contestatā. in.c.cum causam.nu.10.de appel.fo.131.

3 Procurator vel alius administrator an debeat iurare de veritate dicēda: remissiue. in.c.si.nu.26.de iura.calū.fo.131.

4 Procurator dr habere officiū.in.c.post cessionē.nu.3.de pba.fo.10.
Procurator absoluens ab excōicatione ex tacita volūtate cōstituentis potest acceptare iterum procuram.ibi.nu.13.
Procurator excōicatus repellitur ab exercitio pcure.ibi.nu.15.
Procurator datus ad substituendum vt nudus minister non pōt aliū substituere. ibi.nu.18.

7 Procurator qui p alio in baptismo interuenit an p se cognationē spiritualem acquirat.in.c.veniens.nu.4.de cogna.spiri. fo.29.

2 Procurator censetur reuocatus per dationem alterius.in.c.volentes. nu.3.de offi.lega. fo.108.

2 Procurator ad agēdum intelligitur etiam datus ad defendendum sed quid si est posita dictio taxatiua.in.c.accedens.nu.4.de pcu.fo.144.
Et vide in.c.constitutus.ad finem.nu.5.

2 Procurator potest viua voce reuocari licet fuerit per scripturā constitutus.in.c.ex insinuatione.nu.1.de procu.fo.140.

2 Procurator sine mandato legitimo nō auditur.in.c.j. nu.1.⁊.3. de procurato. fo.139.
Procurator qui negatur procurator non auditur etiam promittēs de rato.ibi.nu.3.⁊.6.
Procuratorium siue mandatum an possit probari tam per testes quā per instrumentum. ibi.nu.5.

7 Procurator potest interuenire in criminalibus quando inquisita est vniuersitas que per se comparere non potest: quia est impossibile. in.c. veniens.nu.14.de accu.fo.57.
Procurator in criminalibus admittitur p persona que impedimento iuris nō potest comparere prout est monialis. ibi.nu.15.
Procurator excipiens cōtra crimen notorium exceptionem admittit: alias secus.ibi.nu.16.
Procurator non admittit qñ p crimine venit imponēda pena capitalis vt mortis vel emissionis libertatis vel ciuitatis.ibi.nu.17.
Procurator in criminalibus nō admittitur quando p eis imponitur alia pena quā pecuniaria: licet multi dicāt quod a relegatiōe citra admittitur procurator.ibi.nu.18.
Procurator quare nō potest interuenire in casu vbi venit imponenda alia pena quam pecuniaria.ibi.nu.19.

2 Procurator cōstitutus ad exigēdū e ad fidē faciēdā de receptis nō censetur cōstitutus ad cōfitendū se recepisse ⁊ nō preiudicat dño nisi cōstet de recepto.in.c.cū olim abbas.nu.4.de offi.deleg. fo.97.
Procurator cōstitutus ad mutuū recipiendū nō cēsetur cōstitutus ad cōfitēdū de mutuo recepto nisi cōstet ex alio q̄ ex cōfessiōe.ibi.nu.5.
Procurator ad vendendum an possit transferre dominium habita fide de precio.ibi.
Procurator constitutus ad vendendum an preiudicet domino si confitetur se habuisse pretium.ibi.nu.6.
Procurator an possit transgredi fines mandati presente ⁊ nō contradicente domino.ibi.nu.8.
Procurator an possit iurisditionem prorogare. ibi.nu.10.

5 Procurator qui appellauit a snia an possit appellationem prosequi si postea excōicetur.in.c.significauerunt.nu.19.de excep.fo.17.
Procurator tenet appellationē interponere nō aūt ipsam psequi.ibi.

5 Procurator generalis pōt inhibere pcuratori speciali aliqd ex causa verisimili nō cogitata p dñm.in.c.dilecti filij.el.ij.nu.4.de app.fo.135.

1 Procurator reuocatus ante certificationē reuocatiōis quicquid agit tenet.in.c.ex parte decani.nu.7.de rescrip. fo.81.
Procurator an ⁊ quando possit reuocari.ibi.nu.10.⁊.12.
Procurator habens speciale mandatum an possit literas impetrare. ibi.nume.14.

3 Procurator potest interuenire in causa depositionis episcopi. in.c.veritatis.nu.6.de dolo ⁊ contu.fo.206.
Procurator non admittit ad defensam absentis in criminalibus vbi

venit imponenda pena maior. ibi.nu.20.

Procurator admittitur in causis criminalibus qñ pena que ex crimine imponi pôt est execquibilis in absentem als secus.ibi.nu.31.fo.208.

7 Procurator nõ admittitur in criminalibus nisi ad allegãdum absentiam inquisiti vel als exceptiones ipm crimẽ nõ tangẽtes. in.c. veniẽs. nu.1.15.21.de accu.fo.56.

2 Procurator nõ potest cõpromittere nec trãsigere sine speciali mãdato et si aliter fecerit tenetur de suo facere.in.c.per tuas. nu.2.7.6. de arbit. fo.171.7 nu.16.fo.176.

2 Procurator si est reuocatus post cõclusionẽ in causa nõ est impedimẽto quin sentẽtia ferri possit.in.c.auditis.nu.1.2.7.4.de pcu.fo.143.

Procurator nõ potest reuocari post litẽ cõtesta.sine causa contradicẽte aduersario.ibi.nu.8.

7 Procurator si repetat vsuras que suo principali fuerint extorte nõ potest sibi obijci vt ipse restituat quas extorsit:qr venit ex alterius persona.in.c.michael.nu.3.de vsur. fo.115.

1 Procurator absentis habet vocem in electionibus. in .c. congregato. nu.1.de elec.fo.175.

7 Procurator vbi nõ debet interuenire 7 interuenerit iudiciũ est nullũ. in.c.veniens.nu.23.de accusa. fo.57.

3 Procurator potest constitui ab oibus illis qui possunt esse in iudicio. in.c.ex parte.nu.7.de resti.spo. fo.183.

2 Procurator habens generale mãdatũ nõ potest facere illa que requirunt speciale mandatum nisi sit pcurator cum libera. in.c.petitio.nu.1. de procur.fo.144.

Procurator cũ libera censetur cõstitutus si dñs pmittat habere ratũ quicqd pcurator egerit vel si fuerit data plena administratio. ibi.nu.2.

Procurator cõstitutus ad litẽ cõtestãdam 7 in cõsecutiuis vt cõstituat alium poterit ipse per se totam litem agere.ibi.nu.3.

3 Procurator pôt cõstitui ad opponẽdũ crimina cõtra aliquẽ et ad hoc requirit speciale mãdatũ.in.c.cum dilecti.nu.2. de do.7 cõtu.fo.202.

Procurator si dz in aliqua causa cõstitui 7 non inueniatur an imputet nõ valẽti eum reperire 7 quid fiet isto casu.ibi.nu.14.fo.204.

1 Procurator effectus dñs instãtie an possit reuocari per dñm pprium. in.c.qr propter.§.vel saltem.nu.1.de elec.fo.163.

5 Procuratores duo cõstituti ab eodem non insolidum et vnus neget et alter cõfiteatur nil agunt tanq̃ 3 rñ.in.c.si.nu.10.de re iudi.fo.85.

3 Procurator pôt ante lit.cõtest.cõstitui ab ecclesia seu epo secus a tutore vel curatore.in.c.cum causam.nu.4.de iura.calũ.fo.128.

Procurator an debeat habere terminũ ad respondendũ positionibus 7 ad consulendum dominum.ibi.nu.8.

3 Procurator potest respondere pro domino si tamen est nimis cauillosus potest iudex ex officio compellere dñm vt ipse respondeat. in.c. pastoralis.nu.5.de iudi.fo.37.

3 Procurator an iurabit de calũnia si dominus est absens. in.c.ceterum. nu.7.de iura.calũ.fo.127.

2 Procurator ad negotia an possit alium substituere.in.c. si.§. ceterum. nu. 4.de offi.deleg.fo.105.

2 Procurator reuocatus non impedit iudicium cum eo agitatum si huiusmodi reuocatio erat tam iudici q̃ aduersario incognita.in.c.mãdato.nu.1.de procu.fo.142.7 nu.5.7.7. fo.146.

Procuratoris reuocatio nõ preiudicat si est facta post lit.cõtest. aduersario ignoranti:si ipsi reuocanti sic.ibi.nu.2.

Procurator rei quãtũcũq; cõstet de mãdato dz semper cauere de iudicatum soluẽdo nisi dñs fideiusserit pro eo secus est in pcuratore actoris 7 de ratione differentie.ibi.nu.3.

Procurator si est reuocatus per mortẽ dñi 7 hoc ignoret iudex 7 aduersarius an teneat iudicium cũ eo agitatum.ibi.nu.6.

Procuratoris reuocatio si est facta ante litem cõtesta. an debeat notificari parti vel iudici.ibi.nu.7.

Procuratoris reuocatio dz notificari iudici 7 parti per ipsum reuocãtem 7 non per alium. ibi.nu.8.

3 Procurator laicus iurans de calũnia opz q̃ habeat spãle mãdatũ nisi sit syndicus vniuersitatis tutor vel curator secus in pcuratore clerici. in.c.j.nu.15.de iura.calũ.fo.123.

2 Procurator ex quibus presumatur habere consensum domini ad agẽdum.in.c.cum in iure.nu.9.de offi.deleg. fo.97.

Procurator de cuius mandato dubitatur potest cogi ad promittendũ de rato. ibi.nu.10.

2 Procurator non admittitur quando requiritur presentia personalis. in.c.exposuit nobis.nu.12.de vila.fo.139.

Procurator an p̃iudicet dño in cõfitendo 7 dolũ cõmittẽdo.ibi.nu.13.

Procuratorẽ non cõpellitur quis cõstituere in causa ardua.ibi.nu.15.

Procurator cõstitutus vt possit oia facere que dñs pôt an videatur cõstitutus in his que requirunt speciale mãdatum.ibi.nu.18.

Procurator cõstitutus ad certa negotia cũ clausula pmittens habere ratũ quicqd ipse fecerit an videatur ex hoc cõcessa libera.ibi.nu.19.

2 Procurator simpliciter cõstitutus ad lites censetur cõstitutus tam ad presentes q̃ ad futuras.in.c.nõ iniuste.nu.2.de pcu.fo.146.

Procuratores plures dati non censentur dati insolidum nisi dicatur adeo quod vnus sine alio non potest aliquid facere.ibi.nu.3.

Procurator primo datus an censeatur reuocatus per dationem secundi.ibi.nu.4.

Procurator in causa principali durat etiam in causa appellationis si vult ibi.in.d.c.non iniuste.nu.5.fo.146.7 nu.12. fo.147.

Procuratores plures insolidũ ad negotia dati an vnus possit ab alio exigere.ibi.nu.8.

3 Procurator debet esse instructus adeo quod si dicat se velle consulere dominum condẽnatur in expensis nisi sit casus de nouo emergens.in.c. in pertractandis.nu.3.de iur.calũ.fo.126.

Procurator etiam generalis non iurat de calũnia nisi habeat speciale mandatum secus in alijs administratoribus. ibi.nu.1.4.7.5.

Procurator habens speciale mandatum ad iurandum de calũnia nõ obligat dominum nisi fuerit dictum in tali causa.ibi.

Procurator ad negotia quando iurat de calũ.ibi.

1 Procurator nõ potest interuenire in casu electionis fiende nisi in casu necessitatis vel nisi alij de capitulo hoc veliat l alijs vero causis potest. in.c.quia propter.§.illud.nu.1.de elec. fo.164.

Procurator in casu in quo potest cõstitui est cõstitutus vnus de capitulo vel vniuersitate nisi illi de collegio hoc non curent. ibi. nu.2.

Procurator iurans dñm esse impeditũ si postea appareat nõ esse verũ gesta p eũ nõ retractent nisi ex officio iudicis 7 idẽ est si nõ iurauit.n.3.

3 Procurator nõ dz ɔstitui ab inuito.in.c.itellegimus.nu.5.de iudi. fo.23.

Procurator excõicat' nõ pt ɔparere nec p pte actoris nec rei.ibi.n.10.

6 Procurator lz itercedat post litẽ ɔtestatã tñ sñia absolutoria siue ɔdẽnatoria pôt ferri l psonã ipsi'.in.c.cõstitut'.nu.7.de religi.do.fo.135.

2 Procurator qui habuit sñiam cõtra se pôt petere restitutionẽ in integrũ aduersus eã absq; alio spãli mãdato.in.c.ij.nu.3.de off.leg.fo.106.

3 Procurator preiudicat dño in negligẽdo secus in dolum cõmittendo: nam isto casu dominus non habet recursum contra eum. in.c. cũ olim. nu.8.de cau.pos.7 pro. fo.163.

7 Procurator admittitur in causam suspecti tutoris vt remoueatur sed vt puniatur non.in.c.veniens.nu.22.de accusa.fo.57.

Procurator cõparens pro interesse tertij admittitur in causa criminali nõ autem pro interesse inquisiti.ibi.nu.13.

7 Procurator non potest interuenire in criminalibus sed si interuenerit 7 oppositum non fuerit valet iudiciũ potest tamen iudex 7 debet ipsum remouere.in.c.nulli eorum.nu.4.de accu.fo.52.

Procurator non cogitur post litem contestatam ostendere mãdatum ad instantiam partis si ante nõ fuit oppositum sed ad instãtiam iudicis bene poterit cogi ad ostendendum.ibi.nu.5.

5 Procurator in quibus casibus preiudicet domino. in.c.j. nu.15. vt lite non contest.fo.107.

Procurator tenetur domino si per suam culpam 7 dolum male pcurauit negotia domini. ibi.nu.16.20.et.22.

Procurator nunquid noceat domino in omittendo.ibi.nu.17.

Procurator nunquid noceat dño in aliqd faciendo.ibi.nu.27.fo.108.

Procurator factus ad fideiubendum an possit renũtiare beneficio ordinis.ibi.nu.28.

Procurator nõ pôt facere ea que tendũt in speciem donationis.ibi.

Procurator preiudicat dño in responsione quã ipse fecit positionibus siue vere siue ficte puta per contumaciam.ibi.nu.30.

Procurator ecclesie si est condẽnatus in expensis pp̃ter eius negligentiam vel delictum an fiet executio in bonis ecclesie.ibi.nu.35.

Procurator ex cuius facto dominus dãnificatur potest cõueniri ab eo actione mandati.ibi.nu.37.fo.109.

5 Procurator ante litem contestatam non potest aliũ substituere postea vero sic quia est effectus dominus litis. in.c. cum bertoldus. nume.19. de re iudi.fo.70.

Procurator post lit.conte.non reuocatur inuitus. ibi.

1 Procurator generalis ex noua causa superueniẽte mutat que specialiter dñs cõmisit.in.c.si.nu.10.de cõsue.fo.105.

6 Procurator datus ad pacem faciẽdam potest imponere penã et obligare principalem pro obseruatione eorum que geruntur. in.c.ij. nu.3. de precarijs. fo.80.

Procuratores ecclesie vel fisci quo casu possunt apponere penã in contractu inito cum ecclesia vel fisco.ibi.nu.5.

3 Procurator admittitur in causa status ex parte se defendentis quãdo erat in possessione libertatis secus si esset in possessione seruitutis. in.c. si.nu.6.de do.7 contu. fo.211.

3 Procurator qui stipulatur ex re dñi acquirit dño vtilẽ si non ex re dñi tenetur dño cedere.in.c.si clericus.nu.13.de fo.cõpe. fo.61.

2 Procurator admittitur in criminalibus ciuiliter intentatis. in.c. tue. nume.3.de procu. fo.142.

6 Procurator si nõ facit fidẽ de mandato suo potest dñs tanq̃ contumax accusari.in.c.veniẽs.nu.1.de presby.non bap.fo.216.

2 Procuratores plures an vnus sint cõstituendi qñ sunt plures actores vel plures rei litigantes.in.c.nõ iniuste.nu.10.de pcu. fo.146.

Procurator q habuit sñiam cõtra suũ pncipalẽ tenet appellare 7 non expectare qd dñs appellet:licet sciat sñiam cõtra se latam.ibi.in.d.c.nõ iniuste

Pubertatis

5 **Quarta** portio decimarũ vel funeraliũ debita epõ põt p ipm in aliũ trãsferri: z sic alienari: z alteri cõcedi: an autẽ requirat cõsensus capituli.in.c.de quarta.nu.4.et.11.de prescrip.fo.23.

3 **Que** non possunt fieri directe cõceduntur indirecte.in.c.at si clerici.§.de adulterio.nu.15.de iudi.fo.17.

7 **Questio** natiuitatis opposita petenti hereditatẽ corã iudice laico est ad ecclesiasticũ iudicẽ trãsmittẽda. in.c. lator.nu.1.3.et.7.qui filij sint legi.fo.38.

3 Questiones preiudiciales quõ z quibus respectib⁹ z casibus dicantur. in.c.tuam.nu.6.de ordi.cog.fo.148.

Questio an aliquis sit filius vnius vel alterius potest cognosci coram laico.ibidem.nu.10.

4 Questio facti non dirimitur sorte.in.c.licet.nu.37.de proba.fo.25.

3 Questio possessoria iuris spiritualis an dicatur mere spiritualis.in.c. ij.nu.6.de iura.calum.fo.125.

7 Questio spiritualis incidẽs corã iudice seculari apposita supersedẽdũ est in principali causa per secularẽ iudicẽ donec incidẽs questio terminetur per iudicẽ ecclesiasticũ.in.c.lator.nu.3.qui fi.sint legi.fo.38.

2 Questio fidei non decisa per ecclesiã est decidẽda per papam.in.c.quod translationẽ.nu.6.de offi.lega.fo.107.

7 Questio debet esse dubia potest tñ responderi ad satisfaciendũ querenti.in.c.rursus.nu.5.qui cle.vel vouen.fo.22.

7 **Questores** eleemosynarũ non admittũtur sine literis papalib⁹ aut epi loci qñ petũt eleemosynas tãq̃ missi ab abbate sancti Antonij: vel simili: secus si nomine proprio.in.c. cum ex eo.nu.1.et.7.de peni.z remis.fo.162.

Questores eleemosynarũ sancti Antonij si attẽtauerint aliquid cõtra eorũ autoritatẽ possunt puniri per epm loci.ibi.nu.2.et.3.

2 **Qui** non potest per se nõ potest per aliũ: quõ intelligat ista regula.Anto.de but.in.c.i.nu.6.de transla.prela.fo.17.

1 Qui non potest per se non potest per alium: nisi ille alius de per se posset.in.c.suffraganeis.nu. 2.de elec.fo.130.

7 Qui prelati habeant iurisdictionẽ in clericos.in.c.vt fame.nu.6.de sententia excom.fo.175.

5 **Quicquid** est certũ nature est certum legi.in.c.pastoralis. §.verum.nu.14.de appel.fo.121.

4 **Quod** spectat ad aliquẽ de iure speciali dicit illud spectare de iure.in.c.licet.nu.2.de proba.fo.22.

2 Quod est nullũ conualidatur ex tractu tẽporis. in.c.prudẽtiã. §.sexta. nu.10.de offi.deleg.fo.85.

6 Quod phibetur directe censet esse prohibitũ indirecte. in.c.quod quibusdam.nu.5.de fideiusso.fo.99.

1 Quod non potest fieri per actũ non potest fieri per statutũ: z similia. in c.sacrosancta.nu.3.de elec.fo.173.

6 Quod fit nemine discrepãte cõcorditer dicitur id fieri.in.c.in singulis. nu.4.de statu mona.fo.182.

6 Quod cõmune est an dicat meũ.in.c.ratio'nalia.nu.2.de preben.fo.24.

2 Quod maius est aliquo respectu põt esse minus.in.c.fi.nu.12.de translatio.episco.fo.6.

7 **Quodcunq̃z** ligaueris super terrã erit ligatum z in celis: quõ intelligat.in.c.a nobis.el.ij.nu.12. de senten.excom.fo.172.

1 **Quotidie** dicit fieri illud q̃ etiã fit aliquo interuallo tpis. in proe.grego.in ver.rex pacificus.nu.1.fo.9.

¶ De litera R.

7 **Rapiens** bona ecclesie an sit ipso iure excõicatus. in.c.cõquesti.nu.2.de sen.excõ.fo.169.

7 Rapiẽs spõsam suam de eius ꝯsensu non incurrit aliquã penã: secus si non esset sponsa: z etiam cum eius voluntate raperet.in.c.cum causa.nu.1.et.4.de rapto.fo.108.

Rapiens an puniatur hodie ex eo q̃ inter raptorẽ z raptam est ꝯtractum matrimoniũ.ibi.nu.4.

7 Raptores qui rapuerũt incertis personis puta qñ aliqua ciuitas fuit spolijs sub missa debẽt restituere pauperibus quocũq̃ vel vbicũq̃ sint. in.c.cum tu.nu.4.et.14.de vsur.fo.112.

7 **Rasura** paucarũ literarũ in loco non suspecto non reddit literas falsas.in.c.fi.nu.1.2. et.4.de crimi.fal.fo.69.

6 Rasura instrumenti reddit ipsum suspectũ licet fuerit insuper scriptũ manu proprij notarij nisi adhibeatur cautela: de qua in.c.cum venerabilis.nu.8.de reli.domi.fo.186.

4 Rasura in narratione facta z in nominib⁹ possessionũ an vitiet rescriptum.in.c.ex literis.nu.4.de fide instru.fo.100.

6 **Ratificatio** non fit ab ignorante. in.c.consuluit. nu.2.de conuer.coniu.fo.168.

2 Ratificare actum an quis dicatur eoipso quod potest cõtradicere z nõ contradicit.in.c.4.nu.13.quod me.cau.fo.149.

2 Ratificatio an z qñ retrotrahitur ad actum nullum.in.c. prudentiam. nu.19.de offi.deleg.fo.84.

1 Ratificari nõ potest rescriptũ sine mãdato impetratũ: secus gesta per falsum procuratorem.in.c.nõnulli.§.sunt nlij.nu.4.de rescrip.fo.75.

Ratificari nõ possunt acta per aliũ que sunt ipso iure nulla.ibi.nu.5.

4 **Ratihabitio** potest fieri absente illo qui actũ gessit. in c.nõne bene.nu.5.de presump.fo.117.

5 Ratihabitio non trahitur ad ea que non pendent ex volũtate partis. in.c.i.nu.24.de re iudi.fo.49.

6 Ratihabitio an z qñ cõfirmet actus precedentes vel delicta. in.c.cum vos.nu.6.de his que fi.a prela.fo.67.

6 Ratihabitio an equiparet mandato in delictis.in.c.i.nu.10. de cõuer. infide.folio.172.

3 Ratihabitio retrotrahitur etiã in maleficijs.in.c.ij.nu.10. de ordi.cognitionum.fo.143.

1 Ratihabitio habet locum in spiritualib⁹.in.c.qd sicut.§.super.nu.10. de elect.fo.148.

7 Ratihabitio in delictis que possunt per alium explicari equiparatur mãdato vt est homicidiũ: secus si delicta non possunt per aliũ explicari vt vitia carnis. in.c.mulieres. nu.8.de sen.excõ.fo.165.

7 Ratũ habere an possim illud quod nomine meo gestũ nõ est. in. c.sicut tuis.nu.8.de simo.fo.79.

5 **Ratio** licet nõ reperiat expressa in aliqua dispositione tamen illa coniecturari debet que potuit mouere iurislatorẽ. in.c.fi.nu.16.de re iudi.fo.85.

6 Ratio qñ alia nõ potest cõiecturari in lege vel in statuto est cõsideranda ratio naturalis.in.c.ex publico.nu.2.de cõuer.cõiu.fo.167.

6 Ratio vbicũq̃ est exp̃ssa in aliqua dispositiõe dz illa dispositio restringi z ampliari ad limites rõnis.in.c.quia in insulis.nu.3.de reg.fo.157.

1 Ratio si non potest assignari nisi in lege illa habetur pro expressa.in.c. nihil.nu.9.de elect.fo.167.

5 Ratio naturalis restringit generalẽ dispositionẽ legis lz ipsa ratio nõ sit in lege expressa.in.c.proposuit.nu.4.de appel.fo.101.

6 Ratio naturalis est attẽdenda vbi deficit ius scriptum. in.c.cum sint. nu.4.de deci.fo.148.

1 Ratio naturalis potest allegari vbi deficit lex.in.c.in genesi.num.3.de elect.folio.179.

3 Ratio legis restringit z ampliat dispositionẽ etiam in odiosis. in.c.i. nu.8.de iura.calum.fo.125.

1 Ratio an sit reddẽda de omnib⁹ reb⁹.in.c.si qñ.nu.4.de rescri.fo.47.

2 Ratio naturalis potest allegari ad decisiones causarum.in.c.secundo requiris.nu.2.de appel.fo.116.

1 Ratio si nõ potest reddi nisi vna illa habetur pro expressa.in.c.cum inter vniuersas.nu.8.de elec.fo.135.

1 Ratio qñ non potest reddi nisi vna illa habetur pro expressa.in.c.quin nonnulli.nu.2.de rescrip.fo.89.

2 Rationale quid sit.in.c.ex tuarum.nu.6.de auto.z vsu pal.fo.9.

6 **Recedi** non debet a proprio significatu verbor̃ in odiosis.in c.in lateranẽsi.nu.7.de preben.fo.46.

7 **Receptus** sub protectione pape nõ per hoc dicitur exemptus.in.c.ex parte.el.ij.nu.1.de priui.fo.142.

7 Receptus in canonicũ nõ debet aliquid inuit⁹ dare etiã minimũ alijs canonicis etiã si esset prandiũ stante de hoc ꝯsuetudine: sed bene potest teneri ad dandũ aliquod paramẽtũ: vel quid simile dũmodo nõ tendat in vtilitatẽ canonicorũ.in.c.iacobus.nu.2.de simo.fo.21.

Receptus in canonicũ an z qñ possit cõpelli aliquid dare vel cõuertendũ in vtilitatẽ aliorũ canonicorũ: vel in fauorẽ cult⁹ diuini ante vel post receptionẽ stante vel nõ de hoc cõsuetudine.ibi.nu.3.

6 Receptus in canonicũ debet habere prebẽdã ex qua possit viuere: z videtur q̃ canonicus põt quis esse: lz nõ sit beneficiatus de quo debet sibi postea puideri. z interim habet vocẽ in capitulo z facit omnia sicut alij.in.c.relatũ.nu.1.2.et.3.de preben.fo.25.

Canonic⁹ põt esse qs in vna ecclesia sine pbẽda qñ hz in alia ecclesia pbẽdã: imo nõ posset hre duas pbẽdas etiã ex dispẽsatiõe epi.ibi.nu.5.

Canonicus si vnus fuit primo receptus a capitulo: alter postea a papa vterq̃ sine prebẽda: prebẽda primo vacatura est danda secũdo recepto quia a papa.ibi.nu.7.

Canonicus receptus autoritate capituli non potest excipere cõtra receptum autoritate pape quod non fecerit mentionẽ de receptione sua: z sic surreptitie impetrasse.ibidem.

7 Recipere aliquem in protectionẽ non preiudicat iuri aliorum. in.c.accepimus.nu.3.de priuile.fo.138.

Recipiẽs aliquẽ in protectionẽ nõ tenetur ipsum defendere si sibi moueatur guerra qñ scilicet est iusta: secus si iniuste opponitur.ibi.nu.4.

7 **Reclamans** dicitur qui voce et alio signo ostẽdit animi desistẽtiã.in.c.veniẽs.el.i.nu.4.d spõ.fo.6.

2 **Reconuentio** non habet locũ coram arbitro nisi forte sit arbiter iuris. in. c.cum dilectus. nu.1.6.et.7.de arbi.fo.171.z seq.

Recõuentio habet locum coram delegato nisi sit impetratus ex ꝯsensu partium.ibi.nu.6.

Recõuentio an habeat locum contra pupillum.ibi.nu.9.

Recõuentio non tribuit iurisditionẽ.in.c.ceterũ.nu.3.de iudi.

3 Recõuentio dicitur fieri coram illo iudice vbi est facta conuentio.in.c. significauerũt.

Regularis licet possit esse canonicus ecclesie cathedralis: tamen canonicus ecclesie secularis esse non potest. ibi. nu. 4.
Regularis remot⁹ ab aliqua dignitate sine causa: an habeat aliqđ remediũ. remissiue. ibi. nu. 12.
7 Regularis dimittens habitum incidit in excõicationem. in. c. fi. nu. 2. de aposta. fo. 95.
Regularis intrans aliud monasteriũ licet sit magis largũ nõ dicitur apostatare. ibi. nu. 4.
3 Regula dolo facis petere qđ restituturus es: in quibus casibus habet locum. in. c. in literis. nu. 7. 10. et. 27. de resti. spo. fo. 179. ⁊ seq.
3 Regula semper fallit vbi equitas suadet. in. c. intelleximus. nu. 5. de iudi. folio. 23.
7 Regula magistrorum approbata debet etiam a iure approbari. in. c. fi. nu. 2. de cõsan. ⁊ affi. fo. 34.
6 Regula antiqua alicuius religionis potest reformari per maiorẽ partem inuita minore licet reformetur in modũ strictiorẽ ⁊ respicit omnes vt singulos. in. c. super eo. nu. 6. de regu. fo. 159.
7 Regulã strictiorẽ intrare volẽti sufficit petere licentiã a superiore licet non obtineat. in. c. quam sit. nu. 4. de iude. fo. 87.
3 Regula actore non probante reus absoluitur quõ intelligat. in. c. proinde. nu. 23. de dolo ⁊ cõtu. fo. 199. Et vide in. c. seq. nu. 17.
2 Regula posita per aliquẽ canonẽ non est restringẽda per ius ciuile. in c. i. nu. 12. de resti. in integ. fo. 154.
4 Regula cui damus actionem ⁊c. ⁊ regula dolo facis ⁊c. an prosit ei qui iuuit soluere vsuras. in. c. debitores. nu. 4. de iureiur. fo. 131.
6 Regula aliqñ reperit sine exceptione. in. c. licet. nu. 5. de regu. fo. 162.
6 Regulas nouas inueniẽtes ⁊ exercẽtes peccant mortaliter nisi confirment a Romano põtifice: ⁊ hoc quia tanta diuersitas religionũ inducit scandalũ infidelibus. in. c. deus qui. nu. 1. de vita ⁊ hone. cle. fo. 6.
2 Regula ista cuius est ligare illius est soluere: nõ semper est vera. Ant. de but. in. c. inter corporalia. nu. 4. de transla. prela. fo. 17.
6 Regula an et qñ obliget ad peccatũ ipsam non seruantẽ. in. c. relatum. nu. 6. ne cle. vel mona. fo. 238.
4 **Relatio** nuntij potest fieri notario vel iudici etiã non sedẽti pro tribunali. in. c. quoniã nu. 12. de proba. fo. 27.
3 **Relatiuum** quis vel qui restringit. in. c. nouit ille. nu. 13. de iudi. fo. 33.
6 Relatiuũ quis vel qui restringit precedẽtia. in. c. de cetero. nu. 4. de cle. non residen. fo. 19.
6 **Relicta** ad certos pios vsus si in illos nõ possunt cõuerti cõuertunt in alios. in. c. tuis nobis. nu. 7. de testa. fo. 126.
6 Relictũ omne qđ fit pro aĩa dr̃ ad pias causas etiã si stat consanguineo pauperi: secus si diuiti lȝ dicat pro anima. in rub. nu. 9. de testa. fo. 110.
6 Relictũ factũ epo ab extraneo videt factũ cõtẽplatione ecclesie. in. c. pastoralis. nu. 3. de his que fiũt a prela. fo. 70.
6 Relictũ factũ amico sub nomine dignitatis censet factũ intuitu persone. in. c. requisisti. nu. 25. et. 24. de testa. fo. 123.
Relictũ factũ ciuib⁹ alicui⁹ ciuitatis cẽset factũ ipsi ciuitati. ibi. nu. 27.
6 Relictũ factũ religioso cũ cõditione vt nõ queratur monasterio an valeat. in. c. monachi. nu. 8. de sta. mona. fo. 179.
6 Relicta per testatorẽ si nõ sufficiũt ad vsum destinatũ per testatorẽ non fiunt caduca: sed in alios similes vsus destinãtur nec per hoc fiũt caduca. in. c. nos quidem. nu. 6. et. 14. de testa. fo. 111.
Relicta ad pias causas debent integra etiã cũ fructibus medij tẽporis si tempus fuit appositũ in fauorẽ pie cause. ibi. nu. 7.
6 Relictũ factũ pauperibus sub cõmemoratione alicuius loci in quo habitãt censet factũ illi loco: als secus. in. c. officij. nu. 7. de testa. fo. 122.
Relictũ factũ vel donatio epo an censeatur factũ cõtẽplatione persone vel ecclesie: ⁊ quid de relictis factis alijs clericis inferiorib⁹. in. c. requisisti. nu. 1. 2. 3. 4. 7. 23. 24. et. 26. de testa. fo. 122. ⁊ seq.
Relictũ factum illi qui nõ potest proprium possidere censetur factum ecclesie. ibidem. nu. 12.
Relictũ factũ vni canonico vel alteri administrationẽ non habẽti censetur factũ persone nisi ex cõiecturis probetur cõtrariũ. ibi. nu. 13. ⁊. 27.
6 **Religiosi** qui habẽt iuspatronatus in aliqua ecclesia nihil aliud habẽt plus q̃ si forẽt laici nisi quod habẽt custodiã ecclesie vacãtis ⁊ exigũt rationem de fructibus ecclesie. in. c. de monachis. nu. 6. de preben. fo. 27.
7 Religiosi tenentur ad decimas soluẽdas. in. c. si de terra. nu. 2. de priuile. folio. 137.
4 Religiosi possunt esse procuratores in causis ecclesiarũ suarum. in. c. insuper. nu. 1. de testi. fo. 37.
6 Religiosus sine causa dispẽsatus ad latiorẽ regulã non est tutus in foro anime. in. c. non est. nu. 9. de voto ⁊ voti redẽp. fo. 175.
Religiosus qui est dispẽsatus sine causa ad aliquã ecclesiam curatã vt ei presit: non vt ei prosit: peccat mortaliter. ibidem.
2 Religiosus an ⁊ qñ possit trãsire ad strictiorẽ religionẽ. Anto. in. c. intelleximus. nu. 1. de eta. ⁊ quali. fo. 47.
Religiosus transiẽs ad strictiorem ordinẽ an possit postea ad primum reuerti. ibi. nu. 2.

4 Religiosi appellãtes a precepto superioris nõ euadũt notã trãsgressionis obediẽtie. in. c. bene scisciatus. nu. 2. de iureiu. fo. 140.
6 Religiosi exeũtes claustrũ etiam nõ causa audiẽdi sciẽtias prohibitas incurrũt penã. c. nõ magno. ne cle. vel mo. in. d. c. nõ magno. nu. 8. fo. 81.
7 Religiosis nõ licet ire ad predicãdũ infidelibus sine licẽtia. in. c. quam sit. nu. 3. de iude. fo. 87.
6 Religiosus qui est in studio nõ obligat monasteriũ nisi in his que contrahit ob studij necessitatẽ in alijs non est respectu peculij si qđ habet. in. c. quod quibusdã. nu. 3. de fideius. fo. 99.
3 Religiosi nõ dicũtur isti qui sunt de tertio ordine sancti Frãcisci. in. c. causam que. el. i. nu. 2. de iud. fo. 24.
2 Religiosi si inducũt aliquẽ ad ingrediendũ monasteriũ vt lucrent bona valet professio: sed bona non acquiruntur monasterio. in. c. preterea. nu. 5. de offi. deleg. fo. 74.
7 Religiosus habere potest administrationẽ bonorũ iure sibi delatũ sed non ex pacto. in. c. si. nu. 7. de cõdi. appo. fo. 20.
2 Religiosus qui transiuit ad aliud monasterium an aliquid retineat de primo. Anto. in. c. ex trãsmissa. nu. 6. de renun. fo. 22.
7 Religiosi regulares an ⁊ quo casu possint facere eleemosynã. in. c. si quis. nu. 3. de fur. fo. 109.
2 Religiosus vndecunq̃ aliquid acquirat: acquirit monasterio. in. c. quisto. nu. 2. de offi. ordi. fo. 114.
3 Religiosus potest ingredi strictiorẽ regulã si vult. in. c. olim. el. i. nu. 7. de resti. spolia. fo. 179.
6 Religiosus põt intrare religionẽ strictiorẽ petita prius licẽtia: lȝ non obtẽta: ⁊ licet monasteriũ in quo stat sit priuilegiatũ ne de illo ad aliud etiã strictius transeatur. in. c. licet. nu. 1. 9. et. 10. de regu. fo. 162.
Religiosus ad hoc quod possit transire ad aliã religionẽ requiruntur tria. ibi. nu. 2. 3. 7. et. 12.
5 Religiosus an ⁊ qñ possit cõstituere procuratorẽ nomine proprio ⁊ qñ ipse potest cõstitui. in. c. cum. J. et. A. nu. 24. et. 29. de re iudi. fo. 77.
Religiosus accusans propriũ prelatũ debet habere expẽsas a monasterio. ibi. nu. 25.
Religiosus vbicunq̃ habet legitimã personã standi in iudicio oĩa possunt actiue ⁊ passiue cõcipi in personã suam. ibi. nu. 26.
2 Religiosi qui inducũt aliquẽ ad intrãdũ religionẽ propter bona tẽporalia debẽt illis priuari. in. c. cum dilectus. nu. 12. quod me. cau. fo. 153.
6 Religiosus verus ⁊ professus potest aliquo casu habitare cũ vxore ⁊ tenetur sibi reddere debitũ. et hoc qñ ante ingressum habebat vxorẽ que ignorauit huiõi ingressum. in. c. vxoratus. nu. 8. de cõuer. cõiu. fo. 168.
6 Religiosus põt trãsire ad aliã religionẽ strictiorẽ: als secus: an autẽ requiratur licẽtia superioris. in. c. sane. nu. 1. 2. 3. 4. 7. et. 8. de regu. fo. 159.
6 Religiosus nõ põt se trãsferre ad regulã arctiorẽ sine superioris autoritate. in. c. recolentes. nu. 2. de statu mona. fo. 180.
Religiosus recedẽs a monasterio an debeat rehabere id quod cõtulit. ibidem. nu. 3.
2 Religiosus trãsiens ad aliã religionẽ est penitus separat⁹ a prima etiã infra tps probationis in secũda. in. c. ex trãsmissa. nu. 9. de renun. fo. 11.
Religiosus trãsiens ad aliam religionẽ an retineat aliquid de primo monasterio. ibi. nu. 10.
6 Religiosus an possit preffici hospitali vel collegio leprosorũ. in. c. cum dicat. nu. 7. de eccle. edifi. fo. 219.
6 Religiosus grauius punit delinquẽdo q̃ laicus qñ facit ex contẽptu: als secus. in. c. sed nec. nu. 3. ne cle. vel mona. fo. 237.
2 Religiosus trãsiẽs ad aliam religionẽ an debeat petere licẽtiã a superiore. in. c. admonet. nu. 4. 7. et. 10. de renun. fo. 11.
6 Religiosus debet profiteri tria: castitatẽ: paupertatẽ: et obedientiã. in. c. cum ad monasteriũ. nu. 7. de sta. mona. fo. 181.
6 Religiosi studẽtes in sciẽtijs prohibitis: ⁊ ante duos mẽses si cõuertunt se ad theologiã: non antẽ reuertũtur ad claustrũ euitãt penas. c. super specula. ne cle. vel mona. ibi. nu. 9. fo. 242.
Religiosi audiẽtes sciẽtias prohibitas in claustro an incurrãt penas. d. c. super specula. ibi. nu. 13.
Religiosi audiẽtes scientias prohibitas semel vel bis causa honorãdi amicũ non incidũt in penas nisi frequẽter audirẽt. ibi. nu. 14. et. 15.
Religiosi an prohibeantur legere leges ciuiles vel physicã. ibi. nu. 16.
6 Religiosus professus vel cõstitutus in sacris relinquẽs habitũ dicitur apostatare. in. c. tue. nu. 2. de aposta. fo. 44.
Religiosi professi vel cõstituti in sacris qui dimiserunt habitũ possunt precise cõpelli ad reassumendũ habitũ idẽ in clericis in minoribus beneficiatis: si vero nõ sint beneficiati causatiue tñ compellũtur. ibidem. numero. 4.
7 Religiosi nõ tenent obedire epo precipiẽti aliquid cõtra eorũ regulam a sede apostolica approbata. in. c. nimis. nu. 1. de exces. prela. fo. 133.
Religiosi a quibus grauaminibus sint exempti. ibi. nu. 4.
Et vide in. c. seq. in tex.
5 Religiosi nõ possunt administrare temporalia etiam ex cõfirmatione pape: q̃ cẽsentur aut surreptitia aut nulla ⁊ si cõfirmãt ex certa sciẽtia pape nõ poterũt remoueri: in alijs vero remanẽt sub obediẽtia superioris ⁊ qñ. in. c. ad nr̃am audiẽtiã. nu. 1. et. 4. de cõfir. vti. vel inuti. fo. 141. ⁊ seq.

1 Religiosi in absentia prelati possunt contendi:r et maxime si sint in studio. in.c.cum dilecta.nu.12.de rescrip.fo.67.

Religiosus eiect⁹ a monasterio potest petere se restitui in monasteriũ. ibidem.numero.13.

6 Religiosus qui ꝓfitetur sub ꝯditione vt possit retinere bona sua: intelligitur quo ad vsumfructũ.in.c.monachi.nu.7.de sta.mona.fo.179.

6 Religiosus fact⁹ quis per metũ põt quãdocũq; recedere et talis metus facit aceũ ipso iure nullũ.in.c.nullus.nu.1.de regu.fo.155.

6 Religiosi an et quo casu debeãt obseruare omnia in regula cõtenta sub ꝑcepto peccati mortalis.in.c.relatũ.nu.6.ne cle.vel mona.fo.238.

6 Religiosi qui dicant̃ et quibus modis capiãtur.in rubri.nu.3.de relig. folio.155.

6 Religiosi pro subsidio terre sancte possunt vouere sine cõsensu eorum abbatis vel superioris.in.c.ex multa.nu.8.de voto et voti redẽp.fo.178.

7 Religiosi an impediant̃ ꝓmoueri ad sacros ordines ex sola ꝓhibitione superioris alia causa nõ apparẽte.in.c.ex tue.nu.6.de simo.fo.73.

Religiosi nõ impediunt̃ exequi sacros ordines suspectos ex sola ꝓhibitione alia causa non apparente.ibi.nu.7.

6 Religiosi peccãt qui ꝓpter abstinentiã detrahũt necessaria corpori et plus debito corpus macerant.in.c.non est.nu.6.de regu.fo.158.

6 Religiosus si ꝯueniat̃ ex eo qd̃ ipse fecerit añ ingressum põt monasteriũ etiã eo iuito opponere exceptiões.i.c.veniẽs.nu.5.de ꝯuer.ꝯiu.fo.170.

Religiosus si ꝯueniat̃ ex gestis ante religionis ingressum poterit iudicium fundari in persona sua.ibi.nu.6.

6 Religiosus chirurgicus si pietatis cã chirurgiã exercuerit ex q̃ mors secuta est: irregularitatẽ nõ euadit.in.c.tua nos.nu.1.de homi.fo.101.

6 Religiosi ꝓfessi nõ possunt audire leges nec phyficã si audiuerint debẽt infra duos mẽses reuerti sub excõicationis pena: nec possunt promoueri sine pape licẽtia: et quid de alijs scientijs.in.c.nõ magno.nu.1.et 6.ne cleri.vel mona.fo.236.

Religiosi vel regulares dicunt̃ ꝓprie illi qui profitentur tria substãtialia regule.ibi.nu.2.

6 Religiosus vel monachus potest de monasterio extrahi vt efficiat̃ cubicularius alicuius epĩ vel qd̃ subeat onus alios docendi. in.c.clerici. nu.10.de vita et hone.cle.fo.8.

6 Religio noua est prohibitũ ꝙ ꝯstituat̃ etiã ꝙ sit pia vel religiosa citra voluntatẽ solius pape.in.c.fi.nu.1.2.et.3.de reli.domi.fo.187.

6 Religiosus potest promoueri ad vicariatũ alicuius epĩ.in.c.fi.nu.4.de cleri.egrotã.fo.51.

5 Religiosi nõ peccãt ius suũ prosequendo in iudicio licet sit honestũ vt syndicũ cõstituant.in.c.ij.nu.1.de prescrip.fo.22.

7 Religiosus ꝓfessus in vno monasterio si postea ingrediat̃ aliud oportet ꝙ iterũ ibi profiteat̃.in.c.abbate.nu.5.de ver.signi.fo.186.

7 Religio appellatur ordo.in.c.ex literarũ.nu.2.qui cle.vel voto.fo.21.

6 **Relinquendo** ecclesie aliquid respectu sepulture an possit apponi cõditio vt dicat̃ certum officiũ.remissiue.in.c.filius noster.nu.2.de testa.fo.113.

6 **Reliquie** si tollantur ex aliqua ecclesia non per hoc ecclesia execratur nisi sint reliquie que sunt in tabula altaris quo casu altare execrat̃.in.c.quecũq;.nu.1.de iurepatro.fo.189.

6 Reliquie de nouo inuẽte non debẽt venerari in publico sine licẽtia sedis apostolice.in.c.cum ex eo.nu.1.de reli.et vene.san.fo.217.

6 **Remedium** extraordinariũ cessat qñ cõpetit ordinariũ nisi extraordinariũ sit pinguius.in.c.cũ dilecti.nu.5.de emp.et vendi.fo.83.

2 Remediũ ordinariũ nõ semper tollit remedium extraordinariũ. in.c. tum ex literis.nu.18.de resti.in inte.fo.160.

4 Remediũ.l.is a quo.ff.de reivendi.habet locum in spiritualibus.in.c. veniens.nu.7.de testi.fo.72.

3 Remediũ canonis reintegrãda datur cõtra quẽlibet possessorẽ etiam nõ vitiosum rerũ ecclesiasticarũ vel clericorũ vel etiã laicorũ ꝯm vnam opi.in.c.cum ad sedem.nu.26.et.27.de resti.spo.fo.187.

4 Remediũ.l.si quis in tantam.C.vnde vi.an habeat locũ qñ ecclesia vel prelatus cõmittũt aliquã violentiã.in.c.cũ liberũ.no.3.de sepul.fo.125.

4 Remediũ ꝙ creditores cõpellantur remittere iuramẽtum an sit subsidiarium.in.c.j.nu.7.de iureiuran.fo.127.

5 Remedium canonis reintegrãda datur etiam contra bona fide possidentẽ probata antiquiori possessione aduersarij.in.c.si diligenti.nu.17. de prescrip.fo.39.

1 Remedium ordinariũ an et quando concurrat cum extraordinario. in c.ex parte.nu.9.de rescrip.fo.53.

3 Remedia prodita contra illum qui nõ mittit aliquem in possessionem ꝯm mandatũ iudicis.in.c.tue fraternitatis.numero.5.vt li.non contestata.fo.111.

5 Remedium attentati non solum datur contra spoliantẽ: sed etiã contra illum qui successerit spolianti.in.c.bone memorie.nu.6.et.8.de appella.fo.118.

4 Remedium.c.significauit.de testi.an cõpetat reo vel actori et qualiter procedat.in.d.c.significauit.nu.4.fo.76.

Remediũ vnum extraordinariũ non tollitur per aliud.ibi.nu.6.

6 **Remissio** pensionis fit propter sterilitatẽ grauem sine culpa coloni cõtingentẽ nisi possit fieri cõpensatio cũ vbertate precedentis vel sequẽtis anni.in.c.propter.nu.1.et.3.de locato.folio.87.

6 Remissio propter sterilitatẽ non fit in contractu emphyteotico. in.c. propter.nu.3.de loca.fo.87.

7 Quid est dictũ illud ꝙ dici solet ꝙ fit remissio pene et culpe vigore quarundam indulgẽtiarũ.in.c.ad liberandã.nu.3.de iude.fo.88.

2 Remissio in criminalibus ad locũ delicti habet maxime quo ad executionem.in.c.pastoralis.nu.7.de offi.dele.fo.94.

2 Remissio cause ad superiorẽ priuat remittẽtẽ potestate ipsam vlterius cognoscẽdi nisi ipsam de voluntate partium reassumat. in.c.licet.nu.3. de offi.lega.fo.107.

1 Remissio non debet fieri ad iudicem suspectũ vt cognoscat: sed bene vt ita faciat.in.c.ab excõicato.nu.14.de rescrip.fo.88.

4 Remittere an sit dare.in.c.veniens ad nos.nu.6.de testi.fo.45.

6 Remittere et dare idem est.in.c.ex insinuatione.nu.5.de iurepa.fo.194.

7 Remittere est dare.in.c.per tuas.nu.7.de simo.fo.80.

1 Remoti qui dicantur si in aliqua dispositione fit mẽtio de remotis. in c.nihil.nu.8.de elec.fo.167.

2 **Renuntiatio** et iuramentũ in dubio restringuntur ad ius cõpetens tẽpore renũtiationis. in.c. cũ inter.nu.3.de renun.fo.10.

3 Renuntiatio beneficij non potest fieri sine licentia superioris: sed bene pactum de non mouẽdo questionẽ super illo. in.c.audita. nu.3.de resti. spolia.fo.167.

7 Renũtiatio beneficij in cuius manibus debet fieri. in.c.ex insinuatione.nu.3.de simo.fo.75.

4 Renũtiatio simplex attestationũ habetur pro publicatione.in.c.constitutis.nu.4.de testi.fo.80.

2 Renuntiatio beneficij quõ probabit̃ ꝙ fuerit sponte facta. in.c.super hoc.nu.29.et.38.de renun.fo.14.

Renũtiatio beneficij facta in manib⁹ alterius q̃ prelati sui preiudicat renũtianti: sed non prelato.ibi.nu.41.fo.15.

Renũtiatio nõ facta in presentia partis tam in reali q̃ in personali an preiudicet.ibi.nu.39.in fi.et nu.49.

Renũtiatio quando presumatur facta quo ad ius reale vel personale. ibi.nu.42.et nu.30.

6 Renũtiatio super iure futuro nõ valet nisi fiat in presentia iudicis vel partis.in.c.ex multiplici.nu.7.de deci.fo.144.

Renũtiatio simpliciter facta non extendit̃ ad futura nisi hoc caueatur in renuntiatione.ibidem.

1 Renũtiatio beneficij nõ valet sine licẽtia superioris sed literis ad hũsica põt ad libitũ renũtiare.in.c.ad audiẽtiã.nu.3.et.7.de rescri.fo.78.

2 Renũtiatio sine iuramentũ respiciens aliquã rem intelligitur ꝯm terminos in quib⁹ tũc huiusmodi res reperit̃. Ant. in.c.ij.no.1.8.9.10.11. et.12.de renun.fo.21.

Renũtiatio iurium an extendatur ad futura.ibi.no.11.

3 Renũtiatio nõ extẽditur ad causas vel res que nõ erãt tpe renũtiationis nisi sit facta mentio de futuris.in.c.fi.nu.12.de ferijs.fo.140.

2 Renũtiatio beneficij sine litis super beneficio per pecuniã facta an sit simoniaca.in.c.cum pridem.nu.1.de pac.fo.132.et nu.8.et.9.fo.133.

Renuntians liti videtur renuntiare omni iuri sibi competenti in illa causa.ibi.nu.2.

Renuntiatio beneficij facta in manibus illius qui nõ potest recipere nõ valet.ibi.nu.3.

Renũtiare liti an possit ꝑlatus qñ est lis in causa ecclesie.ibi.nu.4.

Renũtians liti potest cogi ad resignandũ instrumẽta ad causam illaz facientia.ibi.nu.5.

2 Renũtiatio facta de omni iure qd̃ quis habet vel habere sperat sup aliq̃ re an trahat̃ ad ius postea superueniẽs.in.c.cũ liter.nu.12.de renũ.fo.10.

Renũtiatio cum iuramẽto facta de beneficio occasione iuris imposterũ sibi querẽdi an indistincte sibi preiudicet.ibi.nu.13.

Renũtians beneficio suo nõ potest illud repetere nec tacite nec exꝑsse. in.c.ex trãsmissa.nu.1.et.8.eo.tit.

4 Renũtiatio exceptionis: simulationis: vel fictionis non valet.in.c.cum cõtingat.nu.19.de iureiurã.fo.158.

Renũtiatio priuilegij inducti propter fragilitatez persone non valet. ibidem.nu.20.

6 Renũtiatio beneficij cum aliquo pacto dicitur simoniaca aliter est licita.in.c.dilecto.nu.3.de preben.fo.34.

6 Renũtiatio generalis non firmat̃ iuramẽto quia respectu non exꝑssorum nõ cadit ꝯsensus.in.c.vnico.nu.19.de cõmo.fo.80.

2 Renũtiatio beneficij facta in manib⁹ laici non tenet: tamen renũtians est beneficio priuandus nisi fuisset metu facta. Anto.in.c.quod in dubijs.nu.1.et.2.de renũ.fo.27.

Renũtiatio beneficij nõ facta in manu superioris tenet in preiudiciuz renũtiantis sed nõ superioris.ibi.nu.3.et.8.

Renũtiatio beneficij acquirẽdi quõ fiat.ibi.nu.4.

Renũtiatio beneficij an requirat consensum solius prelati: an etiã ca-

pituli.ibidem.nu.5.
Renuntiare an quis possit beneficio sine cõsensu presentãtis vel eligẽtis.ibidem.nu.6.
Renũtiatio an possit fieri cum consensu capituli sede vacante.ibidem.numero.7.fo.27.

2 Renuntiatio facta in mortis articulo an valeat.Anto.in.c.lecte.nu.2.de renun.fo.33.
Renuntiatio facta per suasionẽ alterius fraudulẽter suadentis an valeat.ibidem.nu.3.
Renuntiatio sine cessio an possit fieri in manibus legati. Anto.in.c.si.nu.4.eo.titu.fo.34.
Renuntiatio facta in manibus inferioris an possit ratificari per superiorem.ibidem.

2 Renũtiatio beneficii facta cum iuramento vel sine obstat clerico illud repetenti.in.c.super hoc nu.7.de renun.fo.13.
Renũtiatio beneficii nõ presumitur spõte facta.ibi.nu.11.et.13.
Renuntiatio facta absente parte an noceat quo ad perdẽdum dñium: vel possessionẽ vel ius reale vel personale.Anto.in.c.veniẽs.nu.6.et.7.de renuntia.fo.32.
Renuntiatio facta liti an intelligatur tam de iure quesito ꝙ querẽdo.ibi.numero.9.

7 Renũtiatio beneficii non potest fieri in manibus illius qui habet ius instituendi in eo de iure speciali.in.c.cum ex iniuncto.nu.6.de hereti.folio.92.

5 Renuntiatio beneficii facta sine consensu superioris an valeat adeo qđ superior nõ possit renocare vel quod renũtians nõ possit se retrahere.in.c.quod dei.nu.4.de sta.mona.fo.180.

5 Renũtiatio bñficii facta vt cõferat alicui ex cõsanguineis paciscentiũ tanꝙ simoniaca non valet.in.c.cum vniuersorum.nu.5.de re.permu.fo.91.

2 Renũtiatio beneficii nõ debet nec põt fieri hoc pacto vt cõferatur certe persone.in.c.ex parte.el.i.nu.4.de offi.dele.fo.77.

3 Renũtiatio in causa fit a parte: cõclusio vero in causa fit a iudice. in.c.pastoralis.nu.8.de cau.posses.ꝛ proprie.fo.158.

4 Renũtiatio ꝛ publicatio attestationũ nõ excludũt ꝓbationẽ fiendam per instrumentũ ꝛ allegationes.in.c.licet.nu.18.de proba.fo.22.

3 Renũtiatio beneficii ad hoc vt ꝑindicet renũtiãti oportet ꝙ fiat in iudicio vel in manibus superioris.in.c.ii.nu.10.de resti.spo.fo.166.
Renũtiatio beneficii facta minus legitime intantũ est inualida quod non potest eam superior ratificare.ibidem.
Renũtiatio beneficii facta post spoliationẽ ꝑsumit sponte facta si ante spoliationẽ cõstituit procuratorẽ ad restituendũ.ibi.nu.11.

2 Renuntiatio beneficii metu facta an teneat.in.c.ii.nu.9.quod me.cau.fo.150.Et vide in.c.ad aures.nu.2.7.et.8.eo.titu.fo.151.

7 Renũtiari non potest rei quam quis ignorat.in.c.vnico.nu.3.de cleri.per sal.promo.fo.128.

2 Renũtiare an possint beneficio sine licentia superioris omnes illi qui propter aliquod crimen patiuntur aliquem defectũ in titulo beneficii. Anto.in.c.nisi.in prin.nu.5.de renun.fo.28.

6 Renũtiare bñficio suo clericus nõ põt neque tacite neque exp̃sse sine licẽtia sui supioris.in.c.ex ore sedẽtis.nu.10.de his q̃ fi.a ma.par.ca.fo.72.

5 Renũtiare iuri introducto in odiũ alterius nemo potest. in rub.nu.7.de p̃scrip.fo.21.

2 Renuntiare beneficio non potest quis nisi in manu sui prelati.in.c.admonet.nu.1.3.4.8.et.14.de renun.fo.11.

4 Renũtians beneficio per metũ nõ indiget alia collatione. in.c.si vero.nu.1.de iureiuran.fo.132.

3 Renũtians iuri suo super vno articulo cause non videt in aliis renuntiare.in repeti.c.si quis contra clericũ.nu.29.de fo.cõpe.fo.56.

5 Renũtiari non potest quin sentẽtia trãseat in rem iudicatam.in.c.sepe contingit.nu.10.de appel.fo.113.

2 Renũtians literis nõ censetur renũtiare iuri per ipsas quesito.Anto.in.c.sane.nu.1.2.et.3.de renun.fo.27.

3 Renũtiare an quis possit fauori publico principaliter vel secundario.in.c.si diligenti.nu.4.de fo.cõpe.fo.73.
Renũtiare an ꝛ qñ quis possit fauori suo.ibi.nu.7.
Renũtiari potest velleiano: secus macedoniano.ibi.nu.9.et.11.
Renũtiatio velleiani an valeat etiam ꝙ mulier sit certiorata de tali fauore.ibidem.nu.9.

2 Renũtians sponte electioni de se facte super ea non auditur vlterius. Anto.in.c.in presentia.nu.1.de renun.fo.25.

5 Renuntiari non potest appellationi a diffinitiua sine consensu appellati: secus ab interlocutoria ꝛ de ratione.in.c.accepta.nu.4.de appella.folio.106.

7 Renuntiare an quis possit priuilegio suo.in.c.si de terra. nu.5. de priuilegiis.fo.137.

1 Renũtiãs liti ꝛ cause vel liti ꝛ iuri nõ venit ius futuri: ꝛ quid si simpliciter renũtiat liti.in.c.dudũ.el.ii.nu.17.de elec.fo.177.

4 Renũtiatur non solum per cõclusionẽ probationibus sed etiã allegationibus.in.c.cum dilectus.nu.8.de fide instru.fo.106.

5 Renũtiare censetur iuri suo qui sponte breuiorẽ dilationẽ recipit ꝙ in iure disponatur.in.c.quod ad consultationẽ.nu.9.de re iudi.fo.64.

3 Renũtiare an sit donare.in.c.i.nu.28.vt li.non cõtest.fo.108.

3 Renũtiare in causa est qñ partes renũtiant ꝓbationibus facti.in.c.pastoralis.nu.7.de cau posses.ꝛ proprie.fo.158.

3 Renũtians iuri suo super vno articulo cause nõ videtur in aliis renuntiare.in.c.si quis cõtra.nu.24.de fo.cõpe.fo.52.

3 Renuntiare quis nõ potest fauori sibi ꝛ alteri indiuidue cõcesso.in.c.si.nu.6.de feriis.fo.140.

2 Renũtiãs beneficio potest adducere testes ꝙ coacte renũtiauit: aliter vero nõ potest probare ꝙ spõte renũtiauit.in.c.super hoc. nu.1.et.2.de renun.fo.12.ꝛ nu.14.23.24.et.28.fo.13.ꝛ nu.51.fo.16.

2 Renũtians rei sue tacite vel expresse illã amplius repetere non potest. Anto.in.c.ex transmissa.nu.1.de renun.fo.21.

6 Renũtians fauori suo cũ iuramẽto non oportet ꝙ certioretur ad quid cõpetat talis fauor.in.c.cum causa.nu.11.de emp.ꝛ vendi.fo.85.

7 Renũtiare nemo potest priuilegio inducto principaliter in fauorẽ publicum: licet in cõsequentia in fauorem priuatum.in.c.contingit.nu.4.de senten.excom.fo.175.

6 Renũtiare nõ potest quis fauori suo si principaliter est cõcessus in publicam vtilitatẽ: alr̃ secus.in.c.ad apostolicã.nu.10.de regu.fo.162.

2 Renũtiare possunt partes etiã tacite fauori in ipsarũ vtilitatẽ itroducẽdo: secꝰ i vtilitatẽ publicã.l.c.si.§.is aũt.nu.2.et.5.de offi.dele.fo.105.

5 Renũtiare nõ potest quis iuri introducto in odiũ alterius vt prescriptioni ꝛ macedoniano.in.c.si.nu.10.de prescrip.fo.44.

6 Renũtiare quis videt iuri qđ habet in aliqua dignitate qñ exhibet reuerentiã alicui in eodem intruso tanꝙ legitime cõstituto. in.c.ex ore sedẽtis.nu.5.8.et.9.de his que fiũt a maio.par.capi.fo.72.
Renũtiatio primi beneficii inducit per acceptationẽ secundi potest tñ superior ipsum reuocare ad primũ beneficiũ.ibi.nu.10.
Renũtiatio bñficii tacite facta põt tacite per superiorẽ acceptari.ibi.

6 Renuntiare quis põt iuri qđ etiã ignorat sibi cõpetere qñ cupit ꝛ vult in omnẽ euentũ obligari.in.c.ad apostolicã.nu.6.de regu.fo.161.

2 **Reuerentia** quã quis debet alicui dño: an inducat iustũ metũ.i.c.cũ dilectꝰ.nu.7.qđ me.cau.fo.152.

7 Reuerentia parentũ vel mariti an causet iustum metũ. in.c.insinuãte.nu.8.qui cleri.vel vouen.fo.22.

1 **Reuocatio** potestatis alicui tribute õr exp̃sse lꝫ aliqñ tacite fieri.in.c.in causis.nu.14.de elec.fo.151.

2 Reuocatio ꝓcuratoris facta etiã ante litẽ cõtestatã debet notificari iudici ꝛ parti.in.c.in nostra.nu.5.et.6.de procu.fo.141.

2 Reuocatio procuratoris an debeat peruenire ad notitiã iudicis ꝛ aduersarii.in.c.ex insinuatione.nu.5.de procu.fo.140.

6 **Reges** sunt mere laici nec per coronationẽ aut vnctionẽ recipiunt aliquẽ ordinem ecclesiasticũ. in.c.dudũ. nu.5.de decimis.fo.153.

2 Reges an possint eligere ꝯfessorẽ.in.c.omnes.nu.3.de ma.ꝛ obe.fo.125.
Reges tenentur ad decimas prediales ꝛ personales.ibi.nu.4.

7 Rex Francie ꝛ rex Hispanie an sobiaceant imperatori.in.c.super specula.nu.3.de priuile.fo.145.

2 Rex vel alius princeps si est minor.xiiii.ann.an debeat sibi dari tutor qui habeat iurisditionẽ administrare: factus vero maior ipse solus administrabit.in.c.cum vicesimũ.nu.3.de offi.deleg.fo.104.

4 Reges non possunt facere alienationẽ de bonis et iuribus regni. in.c.intellecto.nu.1.de iureiur.fo.164.
Rex tẽpore coronationis iurat non alienare bona regni.ibi.nu.3.
Rex si non iurauit non alienare: sed post alienationẽ iurauit non reuocare iuramentũ non est obligatoriũ.ibi.nu.4.
Reges fiunt per successionẽ non per electionẽ.ibi.nu.5.

7 Rex Francie non cognoscit superiorẽ in tẽporalibus.in.c.per venerabilem.nu.9.et.37.qui filii sint legi.fo.42.
Rex Hispanie an cognoscat superiorẽ in tẽporalibus.ibi.nu.37.
Reges ꝛ principes qui cognoscunt superiorẽ non possunt legitimare.ibi.numero.26.
Rex Francorum ꝛ rex Hispanie ꝛ rex Anglie an potuerũt prescribere cõtra imperiũ ꝛ an peccent ei nõ obediẽdo: rex Anglie an subsit imperatori.ibidem.nu.37.

5 Regina an aliqua dicatur mortuo marito rege.in.c.ex parte. B.nu.2.et.14.de foro compe.fo.81.

5 **Retrotractio** an ꝛ quo tp̃e et ad qđ tp̃s fieri possit. in c.preterea.el.ii.nu.7.de appel.fo.109.

1 Retractio actus an ꝛ qñ dicatur damnosa vel penalis. in.c.cognoscentes.nu.5.de cõsti.fo.18.

6 **Restitutio** in integrũ cõpetit nõ solũ ecclesiis sed ꝛ omnibus aliis piis locis.in.c.relatũ.el.i.nu.7.de testibus.fo.120.

6 Restitutio in integrũ ꝛ omne remediũ extraordinariũ cõpetit vsque ad quadriennium.in.c.cum causa.nu.9.de emp.ꝛ vendi.fo.85.

2 Restitutio aduersus aditionẽ requirit ꝙ creditores hereditarii citentur.in.c.iudicis officiũ.nu.7.9.et.10.de offi.iudi.fo.124.

7 Restitutio in integrũ aduersus sentẽtiã nõ cõceditur nisi a solo principe.in.c.

4 Res inter alios acta aliis non preiudicat: quomodo intelligat in terminis.c.inter dilectos.de fide instru.nu.15.fo.103.

6 Rem ponẽs sub clauibus nõ potest redargui de negligẽtia vel incauta custodia.in.c.j.nu.1.de custo.encha.fo.116.

6 Res propter nuptias donata vxori a marito non potest ab eo alienari etiã vxore cõsentiẽte nisi interueniat secũdus cõsensus vxoris post biennium: item q̃ vir habuerit facultates vt indẽnitati vxoris posset consuli.in.c.peruenit.nu.2.et.6.de emp.et vendi.fo.83.

6 Res tantum valet q̃tum cõmuniter vendi potest.in.c.j.nu.3.de emp.et venditione.folio.82.

¶ Consetus. Ego adduco casum peregrinũ et expressum s̃m vnã lec. quã sequitur ibi Bart.in.l.septẽ.C.de eroga. mili.anno.lib.xij. q̃ quantum valeat frumentũ vel alie res nunq̃ debet inspici nisi in loco publici fori et quanto ibi vendi potuisset: vnde si res potest vendi multo plus vel multo minus alibi: sed non in foro: debemus locum fori inspicere: et sic cõsiderare debes estimationem s̃m locum publici fori. vide que dixi in singula.meis in ver.venditio.

1 Res inter alios acta licet non faciat plenam fidem in alio casu tñ facit presumptionẽ que transfert onus probandi in aduersariũ.in.c.cum inter canonicos.nu.8.de elec.fo.139.

3 Res quando est tempore peritura possunt partes cõpelli venire ad iudicium.in.c.fi.nu.13.de ferijs.fo.140.

5 Res inter alios acta ratione indiuidui alteri nocet.in.c.quãuis.nu.15.de re iudi.fo.83.

6 Rem vitiosam locãs vel vendẽs etiã ignorãter tenetur nõ solũ ad restitutionẽ pretij sed ad interesse.in.c.vno.nu.22.de cõmo.fo.80.

7 Res an possit esse plus vel minus valitura statur p̃suetudini et etiã attenditur id quod frequentius accidere potest.in.c.nauiganti.nu.10.de vsuris.fo.116.

5 Res permutata si euincatur datur regressus cõtra illũ qui talem rem dedit.in.c.cum venerabilis.nu.22.de excep.fo.10.

7 Res repertas accipiens in naufragio an et q̃n faciat suas vel cõmittat furtum.in.c.cum dilecti.nu.11.de accu.fo.60.

Rem alterius reperiẽs si ignorat dñm et putauerit ipsum habuisse illã rem pro derelicta potest vsucapere: si vero nõ putauerit debet erogare inter pauperes.ibi.nu.12.

Res inuenta naufragio an presumatur habita pro derelicta.ibi.nu.11.

3 Res aliena donata ecclesie et cõsecrata nõ potest amplius ad dñm reuerti sed donãs tenet ad interesse.in.c.verũ.nu.27.de fo.cõpe.fo.64.

5 Res mea nõ põt esse mea ex pluribus cõtrarijs acquisitionibus.in.c.auditis.nu.24.de prescrip.fo.35.

7 Res aliena si fuerit inuito vel ignorãte domino cõsecrata nõ debet desacrari: sed est satisfaciendũ domino de interesse suo.in.c.j.nu.12.de no.ope.nuntia.fo.135.

6 Res aliena si pignoretur ignorãte dño potest ab ipso vendicari etiam non satisfacto creditori.in.c.ex presentiũ.nu.7.de pigno.fo.93.

3 Res inter alios acta non preiudicat etiam habentibus consimilẽ causam.in.c.causam que.el.ij.nu.3.de indi.fo.42.

2 Res acquisite per contractum vel testamentũ in quo non sunt adhibite solẽnitates iuris ciuilis in foro cõscientie licite retinentur.in.c.j.nu.19.de resti.in integ.fo.155.

6 Res debita perempta apud debitorẽ an pereat sibi vel creditori.in.c.cõmissum.nu.4.de deci.fo.145.

2 Res dicit dubia p̃ negationẽ partis.in.c.corã.nu.9.de offi.dele.fo.98.

2 Rem retinere quis potest donec fuerit sibi satisfactũ de expensis quas in ea fecit.in.c.j.nu.3.de resti.in integ.fo.154.

5 Res prohibita alienari per legẽ vel statutũ vel defunctũ siue per pactũ an possit prescribi.in.c.cum non liceat.nu.7.de prescrip.fo.30.

1 Res integra non dicitur vlterius q̃n substãtialia negotij incipiũt tractari.in.c.in causis.nu.7.de elec.fo.150.

6 Res laicalis data ecclesie nõ subijcit amplius oneribus quibus subijciebatur anteq̃ esset tradita ecclesie.in.c.dilectus filius.nu.3.de pbẽ.fo.48.

Res que peruenit ad manus exempti priuilegio exemptionis.ibidẽ.

2 **Rescriptum** ad lites nõ extenditur ad futuras.in.c.nõ iniuste.nu.2.de procu.fo.146.

7 Rescriptũ cõtra ius non est seruandũ nisi dicat non obstante tali iure.in.c.pastoralis.nu.4.de fide instru.fo.153.

6 In rescriptis non est necesse facere mentionẽ de iure cõmuni.in.c.cum dilectus.nu.4.de ele.non resi.fo.22.

5 Rescripta et priuilegia non reuocãt alia rescripta nisi de ipsis faciant specialẽ mentionẽ.in.c.veniẽs.nu.11.de prescrip.fo.42.

2 Rescriptũ debet facere mentionẽ de iure quod p̃hibet huiusmodi rescriptum fieri.Anto.in.c.eam te.nu.5.de eta.et quali.fo.43.

7 Rescriptum ad lites vel ad beneficia nõ extẽditur ad futura.in.c.quia circa.nu.5.de priuile.fo.143.

1 Solita poni in rescriptis habentur pro appositis.in.c.mandatũ apostolicũ.nu.4.de rescrip.fo.86.

5 Rescriptum delegatoriũ est surreptitiũ si in eo non fit mẽtio quod causa erat cepta coram ordinario etiam per solam citationẽ.in.c.vt debitus.nu.20.de appel.fo.127.

In rescriptis ad lites an attendatur tempus date: an tẽpus presentationis.ibi.nu.22.

Rescripta principis sunt perpetua et nõ tollũtur nisi per aliud rescriptum.ibi.nu.23.

1 Rescriptũ si producitur an requiratur alius libellus.in.c.dudum.el.ij.nu.39.de elect.fo.178.

3 Rescripta nõ extenduntur ad casus in eis nõ expressos et quãdo.in.c.j.nu.15.et.17.de seque.posses.et fru.fo.220.

1 Rescripta ad lites stricte interpretant.in.c.rodulphus.nu.1.de rescri.folio.83.

1 Rescriptũ quid est: et quibus modis sumat.in rub.nu.1.de rescr.fo.42.

Rescriptũ a priuilegio quomodo cognoscitur.ibi.nu.3.

6 Rescriptũ quo mãdatur alicui prouideri de beneficio non includit dignitatem vel rectoriã nisi fuerit dictũ de beneficio cõpetenti quo casu intelligit s̃m qualitatẽ persone.in.c.si.nu.1.2.et.6.de preben.fo.49.

Rescriptũ principis recipit interp̃tationẽ ab intẽtione sua.ibi.nu.4.

1 Rescriptũ non faciẽs mentionẽ de excõicatione impetrantis est surreptitiũ.in.c.dilectus filius.nu.1.de rescrip.fo.71.

1 Rescripta diuersa contra vnum et super eodem et ad diuersos iudices impetrata: et impetrãs vtroq̃ vtatur non valent: quia impetrans priuatur cõmodo vtriusq̃.in.c.ex tenore.nu.1.et.5.de rescrip.fo.58.et seq.

Rescriptũ quod est effectũ cõmune non tollitur nisi per cõsensum cõmunem.ibi.nu.2.fo.59.

Rescriptum secundũ non faciens mentionẽ de primo non est ipso iure nullum.ibi.nu.3.

Rescriptũ als validũ irritatur dolo impetrantis.ibi.nu.4.

Rescriptũ primũ quod potest elidi exceptione an requiratur q̃ de eo fiat mentio in secundo.ibi.nu.6.

1 Rescriptũ secundũ tollit primũ si de eo fiat mentio: als secus.in.c.ceterum.nu.2.et.5.de rescrip.fo.45.

Rescriptũ impetratũ de cõmuni cõsensu vnius partis tantũ nisi de illo cõmuni cõsensu primi rescripti fiat mentio in secũdo.ibi.nu.3.

Rescriptũ cõtinens plures gratias surreptio in vna non vitiat alias.ibi.numero.7.

Rescriptum secundum an tollatur si primus impetrãs obiecit surreptionẽ: an vero requiratur q̃ appellet si iudex non admittit suam obiectionem.ibidem.nu.9.

Rescriptũ secundũ faciens mentionẽ de primo an tollat primum ipso iure adeo q̃ processus factus super primo fit nullus.ibi.nu.10.

Rescriptũ est ipso iure nullũ si impetratur ab excõicato.ibi.nu.12.

Secundum rescriptũ faciens mentionẽ de primo an sit ipso iure nullum.ibi.nu.5.

1 Rescriptũ ad beneficia debet facere specialẽ mẽtionẽ nõ solũ de beneficio quod quis habet: s3 de eo quod quis expectat.in.c.in nostra.nu.2.4.et.7.de rescrip.fo.80.

1 Rescriptũ debet facere mẽtionẽ de alio in specie et non in genere.in.c.cum dilecta.nu.2.de rescrip.fo.66.

3 Rescriptũ et priuilegiũ an extẽdantur ad alias personas.in.c.prudentiam.nu.3.de mu.peti.fo.102.

1 Rescriptũ nullũ assumit vigorẽ si iudex pronuntiauit validũ et ab hoc non fuit appellatũ.in.c.ex parte decani.nu.11.de rescrip.fo.83.

1 Rescriptũ respectu personarũ eligẽdarũ põt esse incertũ sed nõ respectu iudicũ.in.c.quoniã antẽ.nu.1.de rescrip.fo.56.

3 Rescripti copia an faciat tantã fidem quantã ipsum originale.in.c.ij.nu.4.de dila.fo.133.

1 Rescriptũ speciale derogat generali prius impetrato: l3 de generali non fiat mentio in speciali.in.c.j.nu.3.et.10.de rescrip.fo.43.

1 Rescriptũ faciens mentionẽ de primo non indistincte tollit primum et non faciens mentionem de primo et tamen aliq̃n tenet.in.c.pastoralis.nu.2.de rescrip.fo.55.

Rescripta duo si inueniantur super eadem data quid fiendũ.ibi.nu.3.

Rescriptum secundũ debet specialiter de primo facere mẽtionẽ et non in genere: et hoc quomodo procedit.ibi.nu.4.

7 Rescriptum ad lites surreptitium est si in eo non fiat mentio de processu cause et sententia.in.c.per vestras.nume.10.de dona.inter virum et vxorem.fo.49.

7 Rescriptum impetratũ per excõmunicatũ an saltẽ valeat post absolutionem.in.c.apostolice.nu.6.de cle.excõ.fo.127.

5 Rescriptũ licet dicatur surreptitiũ potest tamen allegari in fauorem aduersarij inquantũ in eo narrabãtur aliqua in suum fauorẽ.in.c.cum venerabilis.nu.40.de excep.fo.11.

4 Rescriptum an vitietur ex defectu litere: dictionis: vel syllabe.in.c.ex parte.nu.1.et.2.de fide instru.fo.85.

3 Rescriptũ an vitietur ex falsitate narrata ex qua surgit exceptio peremptoria an reseruet talis cognitio in meritis cause.in.c.ex parte.B.nu.12.de fo.cõpe.fo.106.

1 Rescriptũ impetratũ sine mãdato an sit ipso iure nullũ.in.c.nonnulli.§.sunt et alij.nu.6.de rescrip.fo.75.

3 Rescriptũ producẽs vel presentans videtur in eo cõtenta cõfiteri.in c.examinata.nu.4.de indi.fo.38.

Rescriptũ impetratũ

Rusticorum

spectu quas tñ putabat esse decem & inveritate erant plures an omnes vel que erant consecrate.ibi.nu.15.fo.109.

6 Sacerdos deponit ex crassa ignorãtia.in.c.fi.nu.3.de cele.mis.fo.212.

6 Sacerdos ꝯcubinari⁹ si tolerat ab eo licite audiunt diuina & pcipiunt sacra a notorio vo est abstinẽdũ.i.c.vestra.nu.1.de coha.cle.& mu.fo.11.

Sacerdos pollutus non polluit sacramenta que ministrat.ibi. nu.2.

7 Sacerdos si pbabiliter ignorat se suspensum & celebrauerit non incurrit irregularitatem.in.c.apostolice.nu.1.de cleri.excom.fo.127.

6 Sacerdos nõ põt retinere feminam in domo etiam matrẽ & attinẽtes ppter periculũ peccati & qñ.in.c.j.nu.1.& nu.3.de coha.cle & mu.fo.10.

7 Sacerdos excõicatus si celebrauerit est deponendus:sed si dubitauerit se esse vel non esse excõicatum non ita grauiter punitur.in.c.illud.nu.1.4.de cleri.excom.fo.126.

2 Sacerdos incõtinenti ꝙ assumptus est ad ordinẽ sacerdotalẽ tenet dicere officium.Anto.in.c.cum sit ars.nu.1.de eta.& quali.fo.48.

7 **Sacramenta** alia fuerunt instituta a deo:sed post peccatum.in.c.fi.nu.1.de fri.& male.fo.36.

1 Sacramẽta reseruata sola põtificibus non delegant:nisi a papa:nisi delegentur alijs pontificibus.i.epis.in.c.quanto.nu.7.de cõsue.fo.95.

6 Sacramẽta percipiens a notorie suspẽso notorietate iuris:qui est cõcubinarius:qr venit cõtra preceptum ecclesie:& quid de notorie suspenso notorietate facti.in.c.vestra.nu.5.& 6.de coha.cle.& mu.fo.12.

Sacra an & q̃ casu recte pcipiãtur a clericis peccatorib⁹.ibi.nu.9.fo.13.

6 Sacrm baptismatis licite recipitur ab heretico in casu necessitatis:et etiam ab alijs criminosis:vt a simoniaco & similibus.in.c.vestra.nu.10.de coha.cle.& mu.fo.12.

Sacrm qd de necessitate dz cõferri si dubitat:an interuenerit dz ad cautelã cõferri & cõfertur.in.c.vnico.nu.2.& 6.de cle.per sal.pmo.fo.78.

7 Sacramentum non est iterandum.in.c.j.nu.6.de secun.nup.fo.51.

1 Sacramenta ministrare nõ potest incidens in peccatum notorium sine dispensatione.in.c.quia diligentia.nu.6.de elec.fo.123.

7 Sacramenta ecclesiastica non sunt neganda homini quãtũcunq facinoroso vt sunt isti qui suspenduntur vel decapitantur si in morte appareant contriti & confessi.in.c.fures.nu.2.3.de fur.fo.109.

1 Sacramenta ecclesie aliqua sunt necessitatis & aliqua voluntatis.in.c.quanto.nu.4.de consue.fo.95.

7 Sacramenta recepta ignoranter ab heretico tenent secus si sciẽter.in c.fraternitatis.nu.7.de here.fo.90.

7 Sacramentũ matrimonij permissum est muto & surdo & an sic de alijs fit.in.c.cum apud.nu.5.de sponsa.fo.9.

2 Sacramentum matrimonij an imprimat gratiam. Ant.in.c.vnico.§.scire.nu.4.de sacra vncti.fo.49.

2 Sacramentum quid est & vnde dicatur & quot sunt sacramenta.Anto.in rubri.nu.1.de sacra.non iter.fo.50.

Sacramentorũ proprietates que sint & ad quid fuerunt instituta sacramenta.ibi.nu.3.

7 **Sacrilegium** est crimẽ ecclesiasticũ adeo ꝙ iudex ecclesiasticus potest de eo imponere pena temporalem.in.c.ad aures.nu.1.de penis.fo.156.

3 Sacrilegium cõmittit non solum si bona ecclesie occupantur:sed etiaz si ecclesia in eis turbatur.in.c.conquestus.nu.2.de foro compe.fo.83.

Sacrilegus an sit ipso iure excommunicatus.ibi.nu.7.

3 Sacrilegium est crimen mistum & potest cognosci in vtroq foro.in.c.cũ sit generale.nu.1.& 16.de foro compe.fol.65.

3 Sacrilegium etiam in casu dubij cognoscitur coram ecclesiastico.in.c.pisanis.nu.2.de restu.spo.fo.192.

6 Sacrilegium incurrit qui aliquid sacrum accipit de manu laici:vt retineat.in.c.dudum.nu.7.de decimis.fo.153.

6 Sacrilegium cognoscitur per iudicem ecclesiasticũ.in.c. aduersus. nu.5.de immu.eccle.fo.229.

6 Sacrilegium punitur per iudicem ecclesiasticum. in.c.immunitatem.nu.5.de immu.eccle.fol.235.

7 Sacrilegiũ est vtriusq fori & vterq iudex ecclesiastic⁹ & secularis possunt cognoscere & penam imponere.in.c.accepisti.nu.3.de spon.fo.17.

6 Sacrilegium cõmittitur in cemiterio sicut in ecclesia.in.c.cuz ecclesia.nu.2.de immu.eccle.& cemi.fo.226.

6 Sacrilegiũ potest cognosci in vtroq foro.in.c.gaudemus.nu.6.de conuer.coniug.fo.171.

6 Sacrilegium & furtũ simul cõmittitur in furãdo res ecclesie.in.c.inquirendum.nu.3.de pecu.cle.fol.109.

6 Sacrilegium facit ꝙ laicus efficiatur de foro ecclesiastico.in.c.relatuz.nu.3.de iurepatro.fo.199.

Sacrilegus nõ est excommunicatus ipso iure:nisi fregerit etiam ecclesiã.ibi.nume.4.

3 Sacrilegium cõmittitur etiam p inuasionez rei patrimonialis ipsius clerici.in.c.ceterum.nu.17.de iudi.fo.20.

2 Sacrilegus etiam ꝙ sit laicus potest conueniri coram ecclesiastico iudice.in.c.cum olim abbas.nu.2.de offi.dele.fo.96.

7 **Salarium** licite capiunt assessores vel aduocati & alij locãtes opas suas.i.c.j.nu.4.ne pla.vi.suas.fo.83.

3 Salarium qd prestari dz propter aliquod opud an prestetur in fine vel in principio operis.in.c.fi.nu.32.de foro compe.fo.91.

6 Salarium debetur adhuc heredibus si potestas moritur.in.c.j.nu.9.de cleri.ergo. fol.49.

6 Salarium non debetur famulo infirmo quando illud salarium sibi debetur ratione sue persone tantum secus si datur contemplatione aliorum.in.c.j.nu.9.de cle.egro.fo.50.

6 Salariũ debetur officiali qui ex defectu superioris nõ potest seruire.in c.aduersus.nu.18.de immu.eccle.fo.230.

2 Salarium licite debetur etiam administratoribus rerum ecclesiasticarum.in.c.j.nu.1.de syndi.fo.148.

6 Salarium totius temporis vel pro rata an debeant habere doctor vel aduocatus qui moriuntur ante eorum exercitiũ finitum.in.c.j.nu.10.de cleri.egro.fo.50.

1 **Salomon** an sit damnatus:an saluatus.in.c.ne innitaris.nu.2.de consti.fo.20.

3 **Saluusconductus** est remediũ fragile:et qui nõ cõfidit in eo habet iustã causam.in.c.accedens.el.ij.nu.3.vt lite non contest.fo.111.

2 Saluusconductus concessus alicui intelligitur vt ducatur ad locũ vbi possit secure morari.in.c.accedens.nu.2.de procur.fo.144.

6 Saluusconductus datus alicui ad veniendum ad aliquem locum intelligitur ꝙ possit ibi secure morari & secure redire. in. c.quia diuersitatẽ.nu.6.de conces.preben.fo.57.

2 Saluusconductus datus alicui ad eundum intelligitur etiã datus ad redeundum.in.c.innouamus.nu.1.de treug.& pa.fo.131.

Saluusconductus an tollatur per primam vicem.ibi.nu.2.

2 **Sandalia** sunt calciamẽta depicta vel aurea quib⁹ vtitur eps qñ celebrat.in.c.fi.nu.3.de transla.epi.fo.9.

6 Sanguis si minuit.xiij.die februarij nõ potest illo anno ex febre perire in.c.cum ad monasterium.nu.4.de statu mona.fo.181.

2 Sanguis phlebotomatus non venit in statutum puniens quẽ de sanguine.in.c.solite.nu.2.de maio.& obe.fo.125.

3 **Satisdatio** de iudicatum soluendo datur ab illis qui volunt aliquem defendere & non habẽt mandatum.in.c.cum deputati.nu.11.de iudi.fo.41.

1 **Scandalum** magnũ vbicũq timetur si mandatur executioni rescriptũ principis non est finienda talis executio.in.c.si quando.nu.2.de rescrip.fo.47.

7 Scandalo qui potest obuiare & non obuiat an presumatur in dolo.in.c.quante.nu.2.de senten.excõ.fo.178.

6 Scandalũ si potest interuenire si obeditur literis pape licite quis potest non obedire etiam si papa rescripserit scandalum non obstante. in c.cum teneamur.nu.2.de preben.fo.24.

2 Scandalum semper est vitandũ qñ potest vitari sine periculo vite eterne als secus.Anto.in.c.nisi.§.pro graui.nu.12.13.de renun.fo.29.

Ob scandalum vitandum an debeat omitti iustitia.ibi.nu.13.

3 Scãdalũ vt vitet an sit omittẽda iustitia.in.c.ij.nu.4.de tẽp.or.fo.34.

6 Scandalum quo casu est sufficiẽs ꝙ quis priuetur iure suo. in.c. de rectoribus.nu.3.& in.c.sequen.nu.2.de cle.egro.fo.50.

7 Scandalum si vehemẽter timetur ex cõtractu matrimonij põt & debet iudex matrimonium interdicere.in.c.cũ in tua.nu.4.de spon.fo.10.

1 Scãdalũ vt euitet multa ꝯcedunt.i.c.ꝯsiderauim⁹. nu.5.de elec.f.129.

7 Scandalũ vt euitetur receditur aliqñ a iure rigoroso.in.c.super eo.nu.2.de sen.excom.fo.180.

2 Scandalum vt euitetur nõ debet quis desistere ab operatione boni.in c.ad aures.nu.3.de temp.or.fo.37.

7 **Scientia** iuris scientia est:licet mutabilis.in.c.nõ debet.nu.2.de consan.& affim.fo.33.

7 Scientia tribuit habentibus eam perpetuitatem et eternitatem. in.c.fi.nu.3.de magi.fo.85.

7 Scientia presumpta non punitur in delictis sed vera. in.c.dilectus filius.nu.9.de simo.fo.76.

7 Sciẽtia q̃lis reqrit in epo vel plato.in.c.j.nu.10.de cõsan.& affi. fo.31.

6 Scientia non eminens non requiritur in beneficijs maxime simplicibus.in.c.venerabilis.nu.3.& nu.8.de preben.fo.48.

Sciẽtia qñ dicat eminens sufficiẽs vel mediocris remissiue.ibi.nu. 8.

1 Sciẽtia q reqrit i platis q̃lis eẽ dz.i.c.cũ in cũctis.nu.4.de elec.fo.125.

2 Scire dicitur quis etiam illud quod scit per credulitatem aut presumptionem.Anto.in.c.j.nu.2.de seru.in or.fa.fo.41.

6 Scientia & studium conueniũt omnibus maxime clericis ex ore dei. in c.non magno.nu.7.ne cle.vel mona.fo.236.

7 Scientia quomodo presumatur.in.c.de his.nu.9.de accu.fo.53.

7 Scire quis presumitur id quod cõmuniter alijs innotescit. in.c.fin.nu.6.de conu.seruo.fo.26.

2 **Scena** qd sit & habẽs vsumfructũ vestis scenice nõ põt illa vti nisi in scena.i.c.ad honorẽ.nu.6.de au.& vsu pal.fo.8.

1 **Schismaticus** non põt amplius promoueri ad epatum nisi dispensetur. in. c.qr diligentia.nu.1.& 3.de elec.fo.122.

fecus in domo ecclesie maxime si iudex secularis habet illã conductam vel gratis.in.c.j.nu.2.de immu.eccle.ꝛ cemi.fo.221.

3 Sentẽtia lata cõtra legitimũ administratorem ecclesie mandaꝛ executioni ꝯtra ipsam ecclesiam.in.c.cum deputati.nu.11.de iudi.fo.41.

6 Sententia an tollat vel tradat dñium illi cõtra quem vel pro quo datur.in.c.proposuit.nu.21.de conces.preben.fo.57.

5 Snia lata sup aliquo iure qd nõ faciat ad ꝓpositũ nõ est nullã maxime si potest alio iure sustineri.in.c.cũ ex officij.nu.29.de prescrip.fo.38.

3 Sententia quomodo feratur quãdo est simul actum petitorio ꝛ possessorio.in.c.pastoralis.nu.32.de cau.pos.ꝛ propric.fo.160.

4 Sentẽtia lata vtrum retractatur probata corruptione testiũ.in.c.sicut nobis.nu.6.de testi.fo.45.
Sentẽtia lata ad dicta eoꝝ qui sunt periuri põt retractari licet cõstet ex postfacto esse periuros.ibidem.nu.7.

5 Sentẽtia lata ex dictis testiũ quoꝝ sunt aliqui habiles ꝛ aliqui nõ sustinetur per illos habiles.in.c.cũ.J.ꝛ.A.nu.6.de re iudi.fo.76.
Sentẽtia ꝯ ius litigatoris dꝫ data qñ nõ publicatur ꝓcessus.ibi.nu.11.

6 Sentẽtia in spiritualibus firmaꝛ in psona economi tam ex parte actoris ꝙ ex parte rei.in.c.dilectus.nu.10.de capel.mona.fo.182.

6 Sentẽtia iudicis põt prospicere in futurũ si natura actionis hoc patitur.in.c.dudum.nu.9.de decimis.fo.159.

2 Snia excõicationis an possit ferri sub ꝯditione ad hoc qd liget.in.c.p.et.g.nu.8.de offi.deleg.fo.103.

6 Sentẽtia potest proferri in personam dñi vniuersitatis ecclesie ꝛ similium si procurator vel syndicus fuerint in iudicio.in.c.cũ dilect⁹.nu.11.de succes.ab intest.fo.132.

5 Sẽtẽtia a qua nõ fuit appellatũ facit ius inter partes post decem dies nisi notorie cõstat de iniustitia ante decem dies vero declarat ius inter partes.in.c.cum inter.nu.7.de re iudi.fo.62.
Snie statur etiaꝫ inique de iure canonico lꝫ ille pro quo fuit lata si scit illam iniquam nõ possit vti cum bona ꝯscientia.ibidem.nu.8.
Sentẽtia que trãsiuit in rem iudicatam retractaꝛ ex ꝯfessiõe partis ꝑ qua fuit lata si asserat ipsam iniquam.ibidem.
Snia ꝯtra ius litigatoris nõ est nulla imo si nõ appellaꝛ ab ea facit ius inter partes sed sentẽtia cõtra ius est nulla.ibidem.nu.9.
Sentẽtia dicitur ꝯtra ius:quãdo in ea exprimitur error iuris sꝫ qñ nõ exprimitur dicitur contra ius litigatoris.ibidem.
Sentẽtia lata ex duabus causis quarũ vna sit ꝯtra ius ꝛ alia nõ sustinetur ex illa ꝙ nõ est ꝯtra ius.ibidem.nu.10.
Sentẽtia postꝙ trãsiuit in rem iudicatam habet presumptionem pro se ꝙ fuerit rite ꝛ recte lata adeo ꝙ nõ est necesse ad probãduꝫ iniustitiã producere acta.in.d.c.cum inter.nu.11.et.22.de re iudi.
Sentẽtia an ꝛ qñ faciat ius inter alias partes citra eas inter quas fuit lata.numero.21.
Sentẽtia que reperitur lata iam sunt anni duo si ab ea nõ fuit appellatum hꝫ presumptionẽ pro se ꝙ in ea fuerit seruaꝛ iuris ordo.ibi.nu.22.
Sentẽtia an ꝛ qñ valeat lata super parte petitoꝝ.ibidem.nu.23.fo.63.
Sẽtentia iudicis lata in maiori summa si ipse nõ potest cognoscere nisi de minori est nulla.ibidem.nu.25.

5 Sentẽtia suspensionis beneficij dependet ex futuro euẽtu ꝛ sapit naturam interlocutorie.in.c.pastoralis.§.verũ.nu.11.de appella.fo.121.

5 Sentẽtiam dicimus esse nullã ipso iure.i.ipso iure disponẽte nec est necesse expectare sentẽtiã informatoriã hois.in.c.i.nu.3.de re iudi.fo.48.

5 Snia lata ꝯ vẽditorẽ sup re vẽdita vel ꝯtra vxorẽ sup dote an preiudicet emptori vel marito ꝛ quid ecõtra.in.c.ꝙuis.nu.12.de re iudi.fo.82.
Sentẽtia lata in causa filiationis an preiudicet alijs videlicet ꝙ sit vel non sit filius.ibidem.nu.17.
Sentẽtie late inter alios ꝙ sint que ꝛ alij preiudicẽt.ibidem.nu.20.
Sentẽtia lata cõtra vnum ex cõnexis pnta cõtra electum vel electoreꝫ vel similes an noceat alteri cõnexo.ibidem.nu.22.fo.83.
Sentẽtia lata contra adulterum non nocet illi que dicitur adultera in eodem delicto.ibidem.nu.23.et.24.
Sentẽtia lata inter duos nobiles super iurisditiõe vnius castri nõ preiudicat hominibus de dicto castro.ibidem.nu.28.
Sentẽtia lata ꝙ nõ potuit esse matrimonium inter viruꝫ ꝛ vxorem an noceat filijs ꝙ per hoc iudicẽtur illegitimi.ibidem.nu.29.

2 Snia nulla an possit ratificari.in.c.prudẽtiã.nu.19.de offi.dele.fo.84.
Sẽtẽtia lata nõ visis vidẽdis valet licet postea appareat ꝙ illa ꝙ erãt vidẽda non faciãt ad rumbum.ibidem.nu.24.

7 Sentẽtia excõicatiõis potius equiparaꝛ interlocutorie ꝙ diffinitiue.in.c.sacro.nu.5.de sen.excom.fo.179.
Sentẽtia interlocutoria põt ad libitum ꝑ iudicem reuocari.ibidem.

5 Sentẽtia lata pro excõicato siue sit ante vel post excõicatus nõ mãdaꝛ executioni ante absolutionẽ.in.c.si.nu.8.de excep.fo.19.

4 Sẽtentia lata cõtra particularẽ personaꝫ ecclesie parit exceptionẽ rei iudicate quominus alius admittaꝛ.in.c.cum olim.nu.4.de testi.fo.66.

6 Sẽtentia nec ordo iuris requiritur in notorijs.in.c.ex parte.nu.4.et in.c.sequenti.nu.6.de cleri.nõ residen.fo.19.

6 Sententia notorie iniusta vel lata post appellationem est ipso iure nulla.in.c.odoardus.nu.9.de solutio.fo.101.

5 Sentẽtia in matrimonialib⁹ quare nunꝙ transit in rem iuditatam.in c.exceptionem.nu.5.de excep.fo.17.
Sentẽtia lata in fauorem excõicati nunꝙ mãdatur executiõi nisi post absolutionem.ibidem.nu.6.

5 Sentẽtia lata sine cause cognitiõe est ipso iure nulla.in.c.ad audiẽtiã.nu.12.de appella.fo.106.

6 Sentẽtia super depositiõe episcopi per solum papam fieri potest.in.c.maiores.nu.1.de baptis.fo.214.

5 Sentẽtia nõ dicitur res iudicata proprie durãte tẽpore appellationis in rubri.nu.1.de re iudi.fo.47.
Snia post lapsum decẽ dieꝝ an possit appellari res iudicata.ibi.nu.3.
Snia quid sit ꝛ quibus modis sumatur ꝛ quotuplex sit.ibidem.nu.4.
Snia lata sup exceptiõe pemptoria an sit diffinitiua.remissiue.ibi.n.5.
Sẽtentia quasi diffinitiua que sit ꝛ eius exemplum.ibidem.nu.6.
Sẽtentia habẽs diffinitiuam que sit.ibidem.nu.8.
Sẽtentia excõicationis an sit interlocutoria:an diffinitiua.ibi.nu.9.

2 Sẽtentia a qua fuit appellatũ an mãdetur executiõi ꝑ primũ vel scdm iudicem.in.c.pastoralis.§.preterea.nu.6.de offi.deleg.fo.93.

6 Sentẽtia incerta valet si potest certificari per relationeꝫ ad aliud.in.c.cum venerabilis.nu.4.de relig.domi.fo.186.

2 Sentẽtia que trãsiuit in rem iudicatam retractatur per ꝯfessionẽ iniuste factam a victore.in.c.cum ꝯtingat.nu.9.de offi.delega.fo.99.

2 Sentẽtia dubia siue laudum an possit declarari per iudicem vel arbitrum qui tulerit.in.c.cum olim.nu.1.de arbi.fo.174.

6 Snia lata cõtra clausulã insertã in rescripto cõcernẽtem instructioneꝫ circa merita cause tenet si ab ea nõ appellaꝛ.in.c.si.nu.5.de prebẽ.f.49.

7 Sentẽtia etiam iusta nõ valet reseruato ordine iudiciario.in.c.vniuersitatis.nu.10.de sentẽ.excom.fo.170.

2 Sentẽtia lata cõtra citatum impeditum est nulla si iudici cõstabat de impedimẽto alˢ secus.in.c.ij.nu.4.et.10.de procu.fo.140.

2 Snie ṽba sunt stricte intelligẽda.in.c.dilect⁹.nu.2.de offi.ordi.fo.122.

6 Sentẽtia lata ab illustri persona potest per aliũ legi.in.c.cum vos.nu.7.de his que fi.a prela.fo.67.

7 Sẽtẽtia an sit necessaria diuortij inter infidelem ꝛ eius cõiugem ad fidem ꝯuersum.in.c.quãto.nu.7.de diuor.fo.46.

7 Snia sup libelli ineptudine lata iterlocutoria est hꝫ tñ vim diffinitiue q: primã diffinit instãtiã.in.c.ad dissoluẽdũ.nu.2.de despõ.impu.fo.15.

6 Snia lata super re dubia dꝫ inepta.in.c.in nostra.nu.8.de sepul.fo.138.
Snia principis valet ꝙuis nõ ꝯueniat regulis iuris positiui.ibidem.
Snia an possit esse gñalis in generali vel vniuersali actiõe:ꝛ ꝙ in eius executiõe recipiãtur probatiões super rebus particularibus.ibi.
Snia ꝛ libellus in accessorijs põt esse gñales ꝛ post sniam poterũt ista accessoria declarari ꝑ testes.in.c.in nostra.nu.9.de sepul.

5 Snia scdo ꝯtra primam an valeat item lata ꝯtra iuramẽtuꝫ vel trãslationem valet.in.c.inter monasterium.nu.16.de re iudi.fo.73.
Sẽtentia lata ex probationibus priuilegiatis:lꝫ trãsiuerit in rẽ iudicatam tamẽ põt retractari ꝓpter instrumẽta nouiter reperta.ibi.nu.17.
Sentẽtia lata ꝯtra notorium an valeat.ibi.nu.20.22.23.

3 Sẽtẽtia ab obseruatione iudicij est interlocutoria ꝛ nõ est ferẽda in scriptis.in.c.examinata.nu.22.de iudi.fo.40.

☞ Consetus. Adde nũqd snia absolutoria sit interlocutoria an diffinitiua.vide gl.si.ꝛ ibi do.Car.ꝛ alios i ver.si.ꝯro.i cle.si.de ap.ꝛ vide Bar.i.l.titia.i ṽ.ꝯro an snia absolutoria ab obseruatiõe sit diffinitiua ꝛc.ff.de accu.gl.i.d.cle.si.tꝫ ꝙ snia lata sup istãtia cause ꝑ iudicẽ ap.sit iterlocutoria q: nõ diffinit cã ꝑ quo gl.i cle.j.de seq.pos.ꝛ Iru.Rap.in.d.cle.si.dicit hoc verũ quo ad ꝑncipale negotiũ secus ꝙ ad instãtiã.nã cũ ipsaꝫ diffiniat poterit illo respectu esse diffinitiua.et sic refert sibi scripsisse.Jo.an.allegat no.i spe.de offi.iudi.§.deseruit.ver.qd si opponẽs.vbi si reus absoluiꝛ ab obseruatiõe iudicij ꝓpt ineptã actionẽ ꝙ dꝫ iterlocutoria ꝛ h vltimũ tꝫ Jo.de imo.post alios i.c.examinata.de iudi.Pe.de anch.in.d.c.si.decidit ꝭm no.ꝑ bar.i.d.l.titia.ꝛ dicit ꝙ si iudex appellationis ꝓnũtiat sup instãtia.s.ꝙ appellãs appellare nõ poterit q: absorbet nõ soliũ instãtiã:sꝫ etiã cãm principalẽ accedit ad naturã diffinitiue nõ interlocutorie.vide Ro.ꝛ Alex.de imo.i rub.de re iud.ꝛ bal.i.l.si.C.si aduer.rẽ iudi.ꝛ l aut.h sacramẽtũ.C.de iu.cal.ꝛ qd no.Ja.but.ꝛ bal.in.l.ꝓperãdũ.§.ꝛ si qdẽ.C.de iudi.ꝛ Bal.i aut.q semel.C.quo ꝛ qñ iud.ꝛ ꝯtra Bar.in.d.l.titia.vide cle.si.de app.ꝛ qd ibi no.ꝛ in.c.auditis.de re sti.in inte.ꝛ qd sit interlocutoria tꝫ Bal.in.l.si.C.si tu.vel cur.ꝛ Bal.in aut.q semel in.iij.col.vbi dicit ꝙ hꝫ vim diffinitiue qñ ꝑ eã imponiꝛ ꝑpetuũ silẽtium vt in casu illius aut.alias autẽ est interlocutoria vt vult ipse.in.d.aut.in vlti.col.ver.ibi ab obseruatione iudicij.

7 Sententia lata per falsas literas non debet executioni mandari.in.c.super eo.nu.1.de crimi.fal.fo.117.
Sententia lata per falsas literas nunꝙ poterit mandari executioni sine temporis prefinitione.ibi.nu.4.
Sententia lata cum falso procuratore nunꝙ mãdatur executioni.ibi.
Sententia lata ex falsis probationibus potest intra certa tempora retractari:de quibus remissiue.ibi.
Sententia lata a iudice minus instructo est ipso iure nulla.in.c.duduꝫ.el.j.nu.5.de elec.fo.140.

Sententia presumitur

5 Snia p̄sumit lata in id qđ acta sonāt.in.c.aduersario.n.11.de exce.fo.19.
Sententia presumitur lata ex meliori causa.ibidem.
7 Sentētia separationis si est nulla an filij ex scđo matrimonio geniti sint legitimi.in.c.p venerabilem.nu.36.q fi.sint legi.fo.42.
5 Sētentia quomodo dicatur cōtra ius litigatoris vel ɔtra ius scriptū.in.c.cum speciali.nu.9.de appel.fo.130.
Sētentia lata cōtra ius scriptū est ipso iure nulla sꝫ qñ ius est clarum secus si dubium.ibidem.nu.10.
2 Snia lata sine citatione nō tenet.in.c.auditis.nu.5.de procu.fo.143.
Snia interlocutoria pōt ferri parte nō citata qñ nullum est allatura p̄iudicium parti.ibidem.nu.6.
5 Snia l matrimonialib⁹ nūq̄ trāsit ī rē iudi.ꝛ pōt qñcūq̄ reuocari qñ cōstat de errore vl ordie iur̄ nō seruato.i.c.lator.nu.1.2.5.9.d re iudi.f.54.
Snia etiā in casu in quo nūq̄ trāsit in rē iudicatā semꝑ presumit iusta donec ɔtrarium doceat sed p̄sumit iusta post decem dies.ibi.nu.3.et.11.
Sentētia peccati nutritiua nūq̄ trāsit in rem iudicatam.ibidem.nu.9.
6 Snia in spiritualib⁹ nō trāsit in rē iudicatā respectu illius p quo est lata sꝫ respectu illius ꝯ quē est lata sic.in.c.nisi essent.nu.8.de prebē.fo.31.
Sentētia licet iniusta dat iniustam causam detinēdi illi pro quo est lata dummodo habeat bonam fidem.ibidem.
2 Sentētia lata p metum an sit nulla.in.c.fi.nu.17.qđ metus cau.fo.150.
4 Snia postq̄ trāsiuit ī rē iudi.si ɔstat de ei⁹ iniqtate p cōfessionē partis pro qua lata fuit pōt reuocari.in.c.cū ɔtingat.nu.14.de iureiur.fo.157.
5 Sentētia ꝛ alia acta facta p iudicē notorie excōicatū sunt ipso iure nulla.in.c.ad probandum.nu.1.de re iudi.fo.80.
Snia vitiata nō vitiat pcess⁹ nisi vitiū snie ɔcernat totū pcessū.ibi.n.6.
Sentētia lata p publicū excōicatū est ipso iure nulla.ibi.nu.20.fo.83.
2 Snia nulla ex taciturnitate nō cēset approbata sec⁹ si est aliqua lꝫ lata p̄ter vel citra formā iuris.in.c.sup q̄stionū.§.verū.nu.3.de offi.dele.f.91.
4 Sentētia transit in rē iudicatā qñ vitiū snie est p partes remissibile:secus si nō.in.c.iurauit.nu.5.de proba.fo.10.
Sententia non transit in rem iudicatā vbicūq̄ veritate nō detecta imminet peccatum.ibidem.nu.6.
2 Sentētia nō presumit iniusta ex eo q̄ sit lata ɔtra probationes in actis factas.Anto.in.c.in presentia.nu.2.et nu.16.de renū.fo.25.
Snia appellationis lata sup nouiter deductis q̄ǒ feratur.ibi.nu.6.
Sētentia lata ex falsis actis:an ꝛ qñ sit nulla puta ex falsa relatione ad acta.ibidem.nu.7.
Snia lata partim ex vera ptim ex falsa causa sustinet ex vera.ibi.nu.8.
Snia appellationis dꝫ esse confirmatoria vel infirmatoria.ibi.nu.9.
5 Sentētia lata per papā nō seruato iuris ordine an teneat.in.c.in causis.nu.1.de re iudi.fo.72.
Snia p̄ncipis vl pcess⁹ su⁹ nō p̄sumit hr̄e maculā vl rugā.ibi.n.3.f.74.
Sententia principis siue interlocutoria siue diffinitiua an habeat vim legis vt possit earum exemplo iudicari.ibidem.nu.2.et.4.
Snia p̄cipis lata pte absente lꝫ citata nō facit ius inter alios.ibi.n.6.
Sētentia principis lata cū cause cognitione lꝫ ordine iuris nō seruato partibus tamen presentibus facit ius inter alios.ibi.nu.6.
5 Snie q̄ nō trāseūt in rem iudi.recipiūt tñ quasdā limitationes vt regulentur in aliquibus vt alie snie vt late.in.c.lator.nu.19.de re iudi.fo.54.
5 Snia q̄ nō solet trāsire in rē iudi.transit tñ quo ad instātiā qr post decē dies opus est nouo pcessu nisi audiat per viam restitutionis.ibi.nu.12.
5 Sentētia declarat nō aūt inducit.in.c.fi.nu.31.de prescrip.fo.46.
Snia presumit iusta presumptione iuris et de iure in qua presumitur inesse naturalis obligatio.ibidem.nu.32.
5 Snia ostēdit sup q̄ re erat ɔtētio.in.c.significauerūt.nu.6.de exce.fo.16.
Sentētia cōtinens plures articulos potest in effectu dici habere vim pluriū sententiarum.ibidem.nu.8.
Sentētia absolutoria potest ferri pro reo cōtumace nō autem ad iudicatoria.ibidem.nu.16.fo.17.
Sentētia lata in fauorem actoris excōicati nō potest mādari executioni nisi post absolutionem.ibidem.nu.18.
5 Sentētia est stricti iuris.in.c.auditis.nu.2.de prescrip.fo.33.
Sentētia lata cōtra subditum an noceat superiori.ibidem.nu.19.
3 Sentētia iniusta si fuit pro aliquo lata an retineatur cum bona ɔscientia.in.c.nouit ille.nu.20.de iudi.fo.33.
Sentētia nutriēs peccatū nō trāsit in rē iudicatā.ibidem.nu.21.
5 Sentētia inter alios lata nō nocet tertio etiā q̄ ipse sciuerit cām agi ꝛ non cōtradixit.in.c.sup.nu.6.16.17.de re iudi.fo.67.
Snia lata pro tertio q appellauit p interesse suo an ꝓsit illi q in primo iudicio fuit victus ꝛ similiter appellauit vel ecōuerso.ibidem.nu.9.ꝛ.11.
Snia lata ɔtra subditū quale preiudiciū inferat superiori sup iure sup quo fuit lata snia cōtra subditū si ipse superior ignorauit causam ɔtra subditū agitari ꝛ trāsactū sit tēpus appellādi vel etiā si sciuerit ꝛ tacuerit vel minus legitime interpositā.ibidem.nu.16.fo.68.
Snia lata ɔtra subditū an p̄iudicet dn̄o q a tali snia appellauit ꝛ postmodū appellationē deseruit.ibidem.nu.20.
Snia lata ꝯ subditū an p̄iudicet dn̄o q fuit vocat⁹ ꝛ si ɔparuit.ibi.n.21.
5 Sentētia lata pretextu falsae probationis an sit nulla.in.c.cū venerabilis.nu.41.de excep.fo.11.

Sententia lata per probationes falsas infra q̄ntum tempus ꝛ qualiter possit retractari.ibidem.nu.42.
Sententia an possit dici nulla rōne incertitudinis.ibi.nu.48.fo.12.
Sententia generalis in iudicijs vniuersalib⁹ vel generalibus tolerat: in particularibus secus.ibidem.nu.49.et.50.
Snia hoc mō lata ꝓnūtio ꝓut talis iudex ī tali cā ꝓnūtiabit nō vꝫ.ibi.
Sententia lata hoc mō pronūtiamus per oia vt in ɔcilio in actis reddito continetur an valeat.ibidem.nu.50.
Snia interlocutoria valet etiā sine scriptis dūmodo notarius eā reducat in scriptis:diffinitiua vero dꝫ fieri in scriptis.ibidem.nu.51.
Snia lata hoc mō ɔdēno te ad petita vel ad id qđ debes vꝫ.ibi.nu.52.
Sententia lata vt.§.p̄xime.ex quib⁹ actis debeat certificari.ibi.
5 Snia ɔtinēs manifestā iniquitatē an sit nulla lꝫ causa sit cōmissa pape appellatione remota.in.c.inter ceteras.nu.1.et.7.de re iudi.fo.56.
Sententia recipit interpretationem ex actis.ibidem.nu.8.
Sententia in qua est error expressus an ꝛ qñ sit nulla.ibi.
Snia referēs se ad acta ꝛ ī actis aliꝰ appeat an sit nulla.ibi.nu.11.f.58.
Sentētia dubia continens cām falsam an ꝛ qñ sit nulla.ibidem.nu.9.
Sententia que euidēter cōstat latam fuisse ex iniusta causa que tñ non est expressa est nulla.ibidem.nu.10.
Sententia redditur nulla propter notorietatem iniustitie.ibidem.
5 Snia si fuit lata pro me in qua victus nō fuit ɔdemnatus in expēsis et ipse appellauerit nō possum ego appellare rōne expēsarū sed super appellatione partis possum petere refectionē snie quoad expēsas.in.c.interposita.§.ille uero.nu.5.de appella.fo.138.
2 Sententia lata p̄textu falsi instrumēti pōt etiā p quadriēniū retractari.in.c.cū ex literis.nu.31.de resti.in integ.fo.159.
5 Snia excōicatiōis sub ɔditione lata suspēdit si ante aduētū ɔditionis fuerit ab ipsa appellatū.in.c.p̄terea.el.ij.nu.1.ꝛ.3.de appel.fo.108.
Sententia excommunicationis an possit ferri sub ɔditione sed an pro delictis futuris.ibi.nu.2.
Snia excōicatiōis ɔditional vꝫ ꝛ tꝫ lꝫ ei⁹ effect⁹ suspēdat.ibi.n.5.f.109.
Sententia excōicationis ɔditionalis adueniēte ɔditione nō retrotrahitur si ab ea fuerit appellatum.ibi.nu.6.
Sententia siue interlocutoria siue diffinitiua:an ꝛ quo casu possit ferri sub conditione.ibi.nu.10.
Sentētia excōicationis potius sapit naturam interlocutorie q̄ diffinitiue.ibi.nu.14.
6 Sententia lata ex falsis probationibus an valeat.remissiue.in.c.cū nostris.nu.11.de ɔces.preben.fo.58.
2 Snia nulla ex cōsensu partium accepta valet in vim pacti.in.c.de causis.nu.8.de offi.dele.fo.74.
2 Sentētia an possit ferri in notorijs parte nō citata.in.c.quāto.nu.7.de transla.epi.fo.6.
2 Sentētie late super etate a qua nō fuit appellatum statur.Anto.in rubri.nu.1.de eta.ꝛ quali.fo.42.
5 Sententia lata ɔtra absentē per falsas allegationes presentie nō valet.in.c.si duobus.nu.10.de appel.fo.92.
1 Snia lata ɔtra ius de quo aliqua rōne pōt probabiliter dubitari valet.in.c.cum in causam.nu.3.de elec.fo.147.
1 Snia lata ɔtra nō ɔfessum an ꝛ qñ valeat.in.c.ecclesia sancte marie.nu.8.de cōsti.fo.31.et in repeti.nu.11.et.12.fo.34.
6 Sentētia per quā adiudicatur possessio alicui an sit diffinitiua vel interlocutoria.in.c.cum venisset.nu.6.et.22.de insti.fo.53.
6 Sententia ferenda ɔtra vel pro monacho est ferenda in persona monasterij non monachi.in.c.nudum.nu.2.de ɔuer.ɔiug.fo.171.
5 Sentētia nō requiritur in notorijs sed quedā executio ꝛ in eis non seruatur iuris ordo.in.c.peruenit.el.j.nu.7.de appel.fo.96.

7 **Separatio** propter frigiditatem vel impotētiā coeūdi an statim vel post aliquod tp̄s ꝛ ex quib⁹ ꝓbationibus fiat.in.c.j.nu.5.de frigi.ꝛ malefi.fo.34.
7 Separatio tori ob adulterium cōmissum nō debet fieri qñ ꝛ vxor ꝛ maritus fuerūt pariter adulterati.in.c.fi.nu.1.de adul.ꝛ stu.fo.105.
7 Separatio facta per ecclesiam deceptam falsis probationibus:an teneat.in.c.j.nu.7.de frigi.ꝛ malefi.fo.34.
7 Separatio tori permittitur propter crimen sodomiticū vel manualem pollutionem.in.c.maritus.nu.3.de adul.ꝛ stu.fo.104.

6 **Sepultura** dꝫ carere q decedit cū peccato mortali nisi in puncto mortis appareat aliqua ɔtritio.in.c.cum ad monasterium.nu.14.ꝛ.15.de sta.mona.fo.188.
6 Sepultura nō potest eligi in loco priuato ꝛ electio aliter facta est spernenda.in.c.fraternitatem.nu.2.de sepul.fo.134.
Sepultū si sit corpus defuncti in loco nō suo pōt vēdicari ab ecclia vbi de iure debebat sepeliri cū oībus oblationibus ibi factis.ibi.nu.3.
6 Sepeliēs parochianū alienū tenet restituere corpus cū oībus oblationibus q̄ rōne ipsius obuenerūt.in.c.ex parte nu.1.de sepul.fo.135.
7 Sepeliens vsurarium vel excōicatum manifestum incurrit excōicationem.in.c.cum ꝛ plantare.nu.1.de priuile.fo.137.
2 Sepeliri nō potest clericus cum vestibus sui ordinis nec laicus cū vestibus preciosis.in.c.ij.nu.4.de auto.ꝛ vsu.pal.fo.8.

Simoniacus an et qñ possit phiberi celebrari.ibidem.nu.5.

2 Simoniace promotus quo punitur. Anto.in.c.post translationem.numero.20.de renun.fo.31.

Simoniacus a quo potest dispensare.ibidem.nu.21.

Simoniace receptus ignorãter an teneat dimittere dignitatẽ p simoniam receptam statim q scivit.ibidem.nu.23.fo.31.

7 Simoniam cõmittit eps vel eius ministri accipiendo aliquid tẽporale pro conferendis ordinibus.in.c.j.nu.1.2.de simo.fo.69.

Simonia cõmittitur si quis accipiat p spiritualibus aliquid tẽporale etiam sponte datum.ibidem.nu.4.

Simonia an habeat locum in curia romana.ibidem.nu.5.

6 Simonia cõmittitur nõ solũ in spiritualib9 sed etiã annexis spiritualitati.in.c.quesitum.nu.3.de rerum permu.fo.90.

7 Dans pecuniam pape ex pacto pro beneficio obtinendo non est tutus apud deum licet simus in casu in quo ipse papa non cõmittat simoniã.in.c.j.nu.8.9.de simo.fo.69.

1 Simonia utrum indicatur si aliquis renũtiat literis ad bñficia et recepit annuam pensionem.in.c.ad audientiam.nu.6.de rescrip.fo.78.

7 Simoniacus efficit infamia iuris nõ ipso facto sed p sententiam.in.c.ex diligenti.nu.6.de simo.fo.72.

7 Simoniacus notorie punit tanq̃ si foret vel cõfessus vel cõvictus.in.c.de hoc.nu.3.de simo.fo.70.

7 Simoniacus nõ solũ deponit sz debet agere penitẽtiã de peccato commisso.in.c.de regularibus.nu.1.de simo.fo.74.

Simoniacus in bñficio sciẽter nõ dispẽsatur p episcopũ.ibidem.nu.2.

7 Simonia nõ cõmittit si post ordines receptos aliqd datur ordinatori stante de hoc cõsuetudine nõ tñ debet precedere aliqua taxatio vel cautio de dando sed libere debẽt ista cõferri an autẽ post ordinationẽ possit cogi dare.in.c.ad apostolicam.nu.1.2.4.de simo.fo.81.

7 Simonia non impedit monachatum adeo q nõ posset sine dãnatione redire ad seculum sed bene impedit q nõ habet locum in illo monasterio.in.c.qm.nu.6.de simo.fo.81.

Simoniace receptũ per extorsionẽ restituit duplicatũ si vo recipiat ex cõmuni concordia:secus:qz restituit tãtundẽ.in.c.audivim9.nu.1.eo.ti.

Simonia cõmittit nõ solũ in spũalibus meris sed etiã in annexis spiritualitati.ibidem.nu.2.

7 Simonia cõmittitur si accipitur aliquid tpale pro cõferẽdis vestibus calice et similibus.in.c.ad nostrã.nu.1.de simo.fo.73.

Simoniã an cõmittat sacerdos locãdo opas suas i aliq̃ ecclia.ibi.n.2.

Simoniã cõmittit etiã ille q dat pecunias vel recipit ad hoc ut alicui serviat tanq̃ vicarius.ibidem.

Simonia nõ committitur ex hoc q aliquid donetur sponte nulla exactione subsequente.ibidem.nu.3.

Simoniace ordinatus qui nõ sit simoniacus recte petit dispẽsationẽ et ante dispẽsationem non recte promovetur ad altiores ordines.in.c.de simoniace.nu.1.2.3.eo.titu.

Simoniacus a quo dispensat sive sit simoniacus in ordine sive in beneficio sive sciat sive ignoret et an dispensetur ad illud beneficium aut ad aliud sive ipse renũtiet sive non.ibidem.nu.4.fo.24.

Simoniace ordinatus sciẽter suspẽditur ab oibus ordinibus:secus si eo ignorãte fuit cõmissa simonia.ibidem.nu.5.6.

7 Simonia mẽtalis cõmittit qñ aliqs sacerdos vadit ad officiũ animo lucrandi aliquid q̃ remittit sola penitẽtia circa aliquã restitutionẽ.in c.suam nobis.nu.3.de simo.fo.75.

Simonia an cõmittatur si aliquid recipitur pro mortuoz exequiis vel benedictionib9 nubentium stante de hoc consuetudine.ibidem.nu.4.

7 Simoniacus põt accusari p q̃ticũq; criminosos et als inhabiles puta per meretricem vel servũ ppriũ.in.c.tanta.nu.1.de simo.fo.69.

Simoniacus in ordine etiam occultus est vitandus et sine peccato non audiuntur divina ob eo.ibidem.nu.4.

Simoniacus in ordine est suspensus et quo ad se et quo ad alios et nõ dispensatur nisi per solum papam.ibidem.nu.5.

Simoniacus in bñficio an et qñ sit suspẽsus et quo ad se et quo ad alios et non dispensatur nisi per solum papam.ibidem.nu.5.

Simoniacus in bñficio an et qñ sit suspensus et quo ad se et quo ad alios et iste potest per epm dispẽsari.ibidem.

2 Simonia an cõmittat p illũ q renũtiat bñficio cũ alo lz tacito ut illud cõferatur certe persone.in.c.ex parte.el.j.nu.4.de offi.dele.fo.77.

Simoniã mẽtalem committit canonicus q principaliter vadit ad officiũ propter distributiones quotidianas.ibidem.

Multa sunt prohibita qz simoniaca et multa sunt simoniaca qz prohibita.ibidem.nu.5.

Simonia cadit i bñficiis nõ d iure divino sz ex phibitiõe ecclastica.ibi.

7 Simonia nõ cõmittit si qs dat pecuniã ne vexet in iure iam q̃sito sz in querẽdo sic.in.c.mattheus.nu.4.de simo.fo.74.

Et vide in.c.seq.nu.4.6.eo.titu.

Simoniacus est qui petit pecuniam ut absolvat excõmunicatũ.in.c.ad aures.nu.1.4.eo.tit.

Simonia an committatur si quis dat pecuniam alicui ne molestet vel vexet ipsum.ibidem.nu.6.

7 In simonia cõsideranda attẽditur multũ an talis cõsueverit cõmittere simoniã adeo qd in his q soliti sunt cõmittere omne parvũ munus psumitur simoniacũ.in.c.et si q̃stiones.nu.6.de simo.fo.73.

2 Simonia an sit de iure divino.in.c.cũ pridẽ.nu.10.de pactis.fo.133.

4 Simonia cõmittit i iure patronat9.i.c.veniẽs ad nos.nu.1.de test.f.45.

6 Simoniaci dicunt pprie illi q corrũpũt corrupti vero vocãtur giezitici.in.c.extirpãde.in repetitio.6.nu.53.de preben.fo.45.

Simonia est species heresis.ibidem.

Simonia nõ cõmittit si pecunia accepta vendit a papa administratio tẽporaliũ alicui9 loci pij sz ille q emit nõ est tut9 quo ad deũ.ibi.nu.55.

7 Diffinitio simonie ibi in rub.nu.2.de simo.fo.68.

7 Simoniacus ignorãter ad bñficiũ receptus si eo renũtiato iterũ ad illud canonice admittat nihil ex prima receptione vẽdicabit.in.c.ex insinuatione.nu.1.de simo.fo.75.

Simonia ignoranter cõmissa quare punitur.ibidem.nu.5.

7 Simonia pp̃ter immunitatẽ criminis dicitur heresis nõ adit q sit heresis.in.c.quoties.nu.1.de simo.fo.69.

Et vide in.c.seq.eo.titu.

7 Simoniac9 an sit ipo facto suspẽsus sive sit simoniacus in bñficio sive i ordine cõferẽdo sive i ordine recipiẽdo.l.c.p tuas.el.ij.n.5.de simo.f.79.

Simoniacus sciẽter in ordine recipiẽdo est suspẽsus ab oi ordine etiã licite recepto:et p cõsequẽs ab administratione beneficioz.ibi.

Simoniacus ignorãter tñ deponit a simoniace receptis et ab aliis nõ legitime receptis vel recipiendis.ibidem.nu.6.

Simoniace cõferẽs ordines est ppetuo et ipo facto ab ordinib9 suspẽsus nec ab eo licite recipiunt sacramenta nisi in casu necessitatis.ibi.nu.7.

Simoniacus in beneficio notorius est suspẽsus ipso iure si vero occultus est suspensus.ibidem.nu.8.

Simoniacus in quib9 reb9 cõmittat.in.c.nõ satis.nu.1.de simo.fo.19.

Quicqd dat ut qs recipiat in aliquã religionẽ simoniacũ est.ibi.nu.2.

Simonia cõmittit sive detur aliquid qñ beneficiũ confertur sive datur postea in progressu temporis.ibidem.nu.3.

Simoniã incurrũt recipientes dantes et mediatores.ibi.nu.4.

Simonia nõ committitur eo q bñficiati recipiũt bñficia reservata eis annua pensione dantes residuũ fructuũ alteri.ibi.nu.7.

Simonia nõ cõmittit si institutus in beneficio solvit certã pẽsionẽ alicui cardinali q̃ pensio fuit imposita beneficio vacanti solvenda per instituendum.ibi.nu.7.fo.20.

3 Simonia est species heresis.in.c.cum venissent.nu.7.de iudi.fo.30.

7 Simonia cõmittit ex sola cõvẽtione dũmodo una partium adimpleverit licet altera non adhuc.in.c.veniens.nu.2.de simo.fo.73.

Simonia cõmittit nõ solũ si datur prelato sz etiã si datur suis familiaribus.ibi.nu.3.Et vide in.c.seq.in.ij.no.

Simonia non vitiat monachatum.ibi.nu.4.

7 Convictus de simonia vel infamatus si se non purgaverit est deponendus.in.c.de hoc.nu.1.de simo.fo.70.

Simonia non punitur per solam famam.ibi.nu.4.

Simoniacus in ordine debet deponi ab ordine male accepto qz eo retẽto non posset agere penitentiam.ibi.nu.7.

1 Simoniacus dicitur etiã ille q emittit preces p sua pmotione.in.c.per inquisitionem.nu.5.de elec.fo.146.

2 Simoniacũ aliquid esse et sapere simoniã differunt.in.c.constitus.nu.3.de transac.fo.135.

7 Simonia respectu alioz crimũ obtinet pncipatũ.l rub.n.1.d simo.f.68.

Simonia qd sit unde dicit quot modis ztrahit quis admittat ad accusandum vel testificandum.remissive.ibi.

7 Simonia an et qñ cõmittat in ordine vel beneficio et an per eã fiat depositio sive privatio beneficij.in.c.inquisitionis.nu.7.de accu.fo.62.

2 Simonia cõmittitur nõ solũ in spiritualib9 sed etiam in cõnexis ipsis spiritualib9.in.c.preterea.el.j.nu.1.de transac.fo.137.

7 Simonia cõmittit si quis dat vel recipit pecuniã pro administratione rerum spiritualium.in.c.consulere.nu.1.et.2.de simo.fo.80.

Simonia conventionalis est detestabilior mentali.ibi.nu.5.

7 Simonia an requirat charitativã monitionẽ.i.c.lz heli.n.4.d simo.f.27.

Simonia nõ semp equiparatur crimini lese maiestatis.ibi.nu.11.

7 Simonia an sit aliquid pro ingressu religionis accipere.in.c.cũ sit pro prium.nu.5.de condi.appo.fo.18.

3 Simonia inducitur ex perceptione alicuius tpalis pro spirituali.in.c.olim.el.j.nu.5.de resti.spo.fo.179.

7 Simoniacus nõ tenetur restituere quicqd consecutus est re simoniace acquisita.in.c.mandato.nu.6.de simo.fo.82.

7 Simonia nõ cõmittit in vẽditione tẽporaliũ puta officioz etc.nisi habeant aliquã connexitatẽ spiritualiũ.in.c.qm.nu.2.ne prel.vi.su.fo.83.

7 Simoniacus põt per quẽlibet christianũ accusari per aliũ vero nõ.in c.si oñs.nu.1.2.4.de simo.fo.69.

7 Simoniace electus nõ dicit ille si eo phibente pecunia fuit data an autem tenet beneficium dimittere.in.c.sicut tuis.nu.1.et.7.de simo.fo.78.

Simoniã cõmittit etiã ille q p alio pmovẽdo pecuniã solvit.ibi.nu.4.

7 Simoniã committit ille qui pretio vel favore celat peccatorem vel ante penitentiam reconciliat.in.c.nemo.nu.1.de simo.fo.71.

1 Soluẽs omni anno certũ quid vtrũ p hoc inciderit in obligationẽ aliquam.in.c.querelam.nu.14.de elec.fo.144.
4 Soluens vni sponte qd alteri est debitum nõ liberat.in.c.ea te.nu.1.de iureiurã.fo.144.
1 **Sonus** cãpane an sufficiat ad vocãdos hoies de vniuersitate.in.c.in causis.nu.5.de elec.fo.150.
7 **Soror** an obligat ex spõsalib⁹ cõtractis p fratrẽ ex sola penitẽtia nisi expresse vel tacite p aliqua signa ɔsentiret.in c.i.nu.2.de ma.contrac.con.inter.eccle.fo.37.
7 **Sorte** dirimi quãdo sit prohibitũ etiã inter laicos.in.c.fi.nu.6.de sortileg.fo.120.
7 **Sortilegium** est crimẽ ecclesiasticũ nõ tñ mere adeo ꝙ est locus preuẽtioni inter ecclesiasticum ꝛ secularem.in.c.i.nu.1.3.de sortileg.fo.119.
Sortilegiũ quõ puniat tam ẜm canones ꝙ ẜm leges.ibidem.nu.2.
Sortilegiũ nisi contineat heresim manifestam nõ punit per inquisitorem heresis.ibidem.nu.4.
Sortilegium qñ sapiat heresim vel non.ibidem.
Sortilegi sunt infames nõ aũt intelligas de illis q ludũt ad ludũ fortune qñ illi ẽt se ɔmittãt sorti nec d illꝰ q sorte dirimũt aliquã rẽ.ibi.n.5.
7 Sortilegijs nõ dꝫ qs vti etiã sub spe cõsequẽdi salutẽ.in.c.ex literarũ.nu.1.de aposta.fo.94.
7 Sortilegium si cõmiserit presbyter suspenditur ad tps ab administratione altaris aliqñ tñ priuat officio ꝛ beneficio.in.c.ex tuarũ tenore.numero.1.et.4.de sortile.fo.120.
Sortilegiũ cõmittit etiaꝫ qñ quis vult inuenire furtum etiam factum alicui ecclesie.ibidem.nu.2.
7 **Spado** carẽs vno testiculo ɔhere põt secus est si caret ambobus.in.c.qd sedẽ.nu.5.de frigi.ꝛ male.fo.34.
6 **Spes ad** aliquã rẽ nõ est sufficiẽs ad agẽdũ ad ipsam.in.c.cum sup questionũ.nu.6.de ɔces.preben.fo.60.
7 Species vna ꝙ in aliã trãsinitteᵗ solus deus põt facere.in.c.ex tuarum tenore.nu.8.de sortile.fo.120.
1 Spẽs vbicũꝙ ponit aliquid vltra genus suũ nõ cõprehẽdit sub illo genere.in.c.bone memorie.el.i.nu.2.de postu.prela.fo.107.
2 Species an deroget generi.in.c.ex pte.el.i.nu.6.ꝛ.7.de offi.dele.fo.77.
7 Spãlis puisio solet plꝰ timeri ꝙ gñalis.i.c.vnico.n.2.de sagitta.f.104.
3 Specialia nõ cõprehẽdũtur sub dispositione generali sed requirit ꝙ specialiter exprimãtur.in.c.at si clerici.nu.24.de iud.fo.14.
3 Spiritualia nõ estimãtur sed interesse ex eis recipit estimationem.in c.i.nu.21.de eo qui mit.in pos.fo.213.
2 Spiritualia an facilius cõtrahũtur ꝙ dissoluãtur.Ant.de but.in.c.inter corporalia.nu.13.de transla.prela.fo.17.
3 Spiritualia nõ presumũtur nisi allegẽtur ꝛ pbẽtur.in.c.ɔquerẽte.nu.16.de resti.spo.fo.173.
1 Spũalia nõ ɔcedũtur sub ãnuo cẽsu.i.c.dudũ.el.ij.nu.37.de elec.fo.172.
7 Spũalia qbꝰ modis capiãtur in iure.in.c.ɔsulere.nu.3.de simo.fo.80.
4 Spũalia nõ pñt occupari lꝫ vacãtia.in.c.cũ causam.nu.3.de pba.fo.33.
3 **Spoliator** si postea spolietur nõ euitabit cõdẽnationem qꝛ ab initio fuit in culpa.i.c.olim.el.ij.nu.3.de resti.spo.fo.189.
7 Spoliatus iudicialiter nõ potest agere possessorio.in.c.si cõstiterit.nu.7.de accusa.fo.55.
3 Spoliationem petẽs habet probare possessionem.in.c.ex parte.nu.4.de resti.spo.fo.183.
3 Spoliatus a possessione sup suã negligẽtiã nõ gaudet priuilegio canonis reitegrãda.nisi sit eccl̃ia mior vł abñs.i.c.ij.n.19.vt lit.nõ ɔte.f.110.
3 Spoliatus beneficio an restituat lꝫ opponat ꝙ renũtiauit.in.c.ij.nu.1.8.de resti.spo.fo.165.ꝛ seq.
Spoliatus ante oĩa ɔtẽtionẽ restituit qñ excipit sup petitorio: secus si excipitur directe cõtra possessorium.ibidem.nu.5
Spoliatus si postea renũtiet rei spoliate an sibi preiudicet agẽdo possessorio recuperande.ibidem.nu.9.
3 Spoliatus agẽs possessorio recuperãde nõ tenet respondere suis spoliatoribus nisi ipsi opponãt qõnem spoliationis.ꝛ idẽ si egerit interdicto vnde vi.in.c.fi.nu.1.de ordi.cog.fo.150.
Spoliatꝰ añꝙ restituat hꝫ priuilegiũ ɔ spoliatorẽ nõ ɔ aliũ cõparentẽ pro interesse suo et durat tale priuilegiũ donec restituat.ibi.nu.3.et.4.
Spoliatus ante omnia debet restitui nõ solum in re principali sed etiã in fructibus ꝛ expensis.ibidem.nu.4.
Spoliato prefigit terminꝰ intra quẽ pbet de sua spoliatiõe.ibi.nu.6.
Spoliatus põt ɔueniri super ppꝛietate nisi excipiat.ibidem.nu.7.
Spoliatus agẽs possessorio ꝛ recõuentus possessorio poterit spoliationem intẽtatam per viam actiõis pbare p viã exceptionis ꝛ recõuentionis poterit pariter excipere de sua spoliatione.ibidem.nu.8.et.9.
Spoliatus ɔuẽtus an possit recõueniri de spoliatione.ibi.nu.10.et.11.
Spoliatus si est excõicatꝰ an sit restituẽdus.in.d.c.fi.nu.12.eo.ti.fo.151.
Spoliatio põt intẽtari etiã tpe feriato.ibidem.nu.13.
Spoliatus si i agẽdo succubuerit nõ poterit amplius excipere de spoliatione secus econtra.ibidem.nu.15.16.

Spoliatꝰ ɔ quẽ fuit actũ p certis rebus succũbens in exceptione poterit iterũ excipere si agat cõtra eum pro alijs rebus diuersis.ibi.nu.17.
3 Spoliatꝰ hꝫ remediũ recuperãde aduersꝰ illũ q sciẽter recepit rẽ a spoliatore ẽt si scia postea interuenerit ꝛ ẽt si p mille manꝰ ierit ꝛ h seruat in vtroꝙ foro secꝰ si ignorãter successit i vitiũ qꝛ tũc tenet ɔditiõe.c.reitegrãda.põt tñ si vult iste spoliatꝰ agere ɔ spoliatorẽ ꝛ nõ ɔ detinẽtẽ rẽ ꝛ vna actio nõ tollit p aliam.in.c.sepe.nu.1.12.13.15.21.de resti.spo.fo.191.
Spoliatus agit ɔtra spoliatorem etiã nõ possidẽtem vel etiam ꝙ dolo nõ desierit possidere quia semel fuit in culpa spoliãdo.ibi.nu.10.et.21.
Spoliator spoliatus hꝫ remediũ possessoriũ ɔ spoliãtẽ sed nõ ɔ tertiũ qui sciẽter rem illam accepit a secũdo spoliatore.ibi.nu.16.fo.192.
Spoliatus põt agere tam cõtra spoliãtem ꝙ ɔtra tertium possidentẽ nec electione sibi preiudicat.ibidem.nu.21.
3 Spoliatus si egerit petitorio põt postea trãsire ad possessoriũ.in.c.pastoralis.nu.20.de cau.pos.ꝛ proprie.fo.159.
1 Spoliatus an possit agere ad fructus perceptos ꝛ qui percipi potuerũt a tempore spoliatiõis vsꝙ ad tempus lit.cõtest.ibi.nu.27.fo.160.
3 Spoliatus põt agere ɔtra possessorem q non spoliauit officio iudicis.in.c.cum ad sedem.nu.24.de resti.spo.fo.187.
2 Spoliatꝰ põt sup re spoliata cõpromittere.in.c.ij.nu.5.de arbi.fo.167.
3 Spoliatus sua naturali possessione a tertio habet remediũ retinẽde: secus ab habẽte ciuilẽ.in.c.olim.el.i.nu.9.de resti.spo.fo.179.
Spoliatus tũc demum hꝫ interdictũ recuperãde si probat se deiectum et possessionem habuisse.ibidem.nu.14.fo.80.
3 Spoliatus nõ obtinet i possessorio recuperãde si ante spoliationẽ pbatur spõte ecclesiã abiurasse.in.c.accepta.nu.1.4.de resti.spo.fo.167.
Spoliatus restituit absꝙ hoc ꝙ pbet titulũ rei spoliate.ibi.nu.2.
3 Spoliatꝰ si fuerit criminaliter accusatꝰ a spoliãte an poterit excipe ꝙ accusans ipm spoliauit.in.c.accedẽs.el.ij.nu.3.vt lite nõ ɔtest.fo.111.
Spoliatus nõ tenet respõdere sup petitorio nisi prius ɔsequtur rem principalem ꝛ accessoriam puta fructus ꝛ expẽsas.ibidem.nu.5.
2 Spoliatus anteꝙ restituat nõ dꝫ replicare de proprietate.Anto.in.c.ɔstitutus.nu.13.de fi.presby.fo.53.
3 Spoliatus agẽs possessorio ꝛ petitorio ꝛ pbat spoliationem sed nõ dominium cadit a petitorio ꝛ obtinet i possessorio.in.c.cum ecclesia.nu.1.de cau.pos.ꝛ proprie.fo.153.
Spoliatus nõ restituit añ oĩa nisi intẽtauerit simpliciter possessorium et per modum ɔuentionis.ibidem.nu.15.et.17.
Spoliatus possessione qnã habebat vi clam vel precario nõ restituitur aduersus verum dñm.ibidem.nu.26.fo.154.
3 Spoliatus etiã a iudice iuris ordine nõ seruato añ oĩa restituit: secus si fecerit iuris ordĩe seruato.i.c.ɔquerẽte.nu.1.6.et.7.de resti.spo.fo.172.
Spoliatus in beneficialibus probata possessione nõ tenet sue possessionis titulum iustificare.ibi.nu.4.
Spoliatus hñficio an agat ɔ spoliãtẽ vel ɔ possidentẽ.ibi.nu.13.fo.173.
3 Spoliatꝰ si agat ad restõnẽ nõ audit reꝰ opponẽs petitoriũ nisi spoliatus ɔsentiat sꝫ an iudex possit huic ɔsensui ɔdicere.i.c.i.nu.1.2.3.de restispo.fo.164.
Spoliatus añ oĩa restituit ẽt ɔ ecclesiã.ibi.nu.4.
3 Spoliatꝰ i hñficialibꝰ ad hoc vt obtineat in possessorio recuperãde an hẽat aliqꝫ mõ docere de suo tit.ꝛ quõ.i.c.i.lr̃is.nu.12.de rest.spo.fo.169.
6 Spoliatus nõ est restituẽdus qñ erat in possessione ɔtra ius.in.c.significauit.nu.4.de cẽsi.fo.202.
1 Spoliatus dicitur verus dñs rei nõ ille qui fuit deiectꝰ.in.c.ex parte.nu.5.de rescrip.fo.52.
3 Spoliatus quibꝰ casibus ante omnia nõ est restituẽdus.in.c.i.nu.13.vt lite nõ contesta.fo.107.
5 Spoliatus nõ põt cũ effectu ad iudiciũ vocari nisi primo restituat.in c.nouit ille qui.nu.9.de appel.fo.112.
2 Spoliatus dꝫ restitui nihil audito ɔtra eũ ante restitutionẽ.in.c.venerabili.nu.3.de offi.deleg.fo.100.
Spoliato restituto tãto tempore nil potest obijci ɔtra ipsum sup illa re quãto ipse stetit spoliatus.ibi.nu.7.
1 Spoliatus de facto nõ perdit titulum beneficij sed possessionem tantũ in.c.in nostra.nu.10.de rescrip.fo.81.
2 Spoliatus põt intẽtare possessoriũ recuperãde licet renũtiauerit secus petitoriũ.Anto.in.c.ij.nu.5.de renũ.fo.22.
7 Spoliatus si ɔueniat a spoliãte sup petitorio põt opponere exceptionem spoliationis ante litẽ ɔtest.nõ autem post.in.c.cũ ex iniũcto.nu.3.de no.ope.nuntia.fo.135.
3 Spoliatus primo auditur si opponit ɔtra actorem: si vero agit secus.in.c.ij.nu.1.de ordi.cog.fo.144.
Spoliatus repellit actorẽ etiã agẽtem sup alia re ꝛ nõ tenetur ei respõdere nisi re prius restituta.ibi.nu.3.4.
Spoliatꝰ agit vł excipit ɔ spoliãtẽ lꝫ nõ possideat rẽ spoliatã.ibi.n.5.
Spoliatus qñ statim probata spoliatione restituat ꝛ aduersariũ expellat.ibi.nu.7.18.
Spoliationis qd an piudicet q̃stioni mote p aduersarium idistincte tã in ciuili ꝙ in criminali causa.ibi.nu.17.fo.145.
3 Spoliatus recuperat fructꝰ etiã q percipi potuissent ꝛ eidẽ dãna resarciuntur ꝛ de iniuria satisfit.in.c.grauis.nu.1.et.2.de resti.spo.fo.176.

Spoliatus

1 **Spurij** an dicantur coniuncte persone.in.c.nōnulli.§.sunt et alij.nu.11.de rescrip.fo.76.
7 Spurius non potest sine dispensatione ad sacros ordines promoueri que autē sit ratio quare spurij non promouent.remissiue.in.c.accedēs.nu.2.de purga.cano.fo.149.
1 Spurius non potest promoueri ad sacros ordines ꝛ quare.in.c.venerabilem.nu.12.de elec.fo.155.
7 Spurij proprie qui dicant ꝛ isti nihilo succedunt parentibus.in.c.tanta.nu.13.qui fil.sint legi.fo.39.
4 Spurius nō excludit substitutū.in.c.in psentia.nu.19.de pba.fo.15.
7 Spurij etiam illegitimi licet a parētibus nō possint heredes institui possunt tñ ab extraneis q: nō sunt phibiti nisi parētes.in.c.cum haberet.nu.13.de eo qui du.in ma.fo.24.
7 **Sponte** qñ dicat aliquid fieri:remissiue.in.c.ad abolēdam.nu.6.de here.fo.90.
6 **Sportule** quid sint.in.c.cum ab omni.nu.9.de vita ꝛ honestate cleri.fo.5.
Sportulas accipere non possunt iudex ordinarius ecclesiastic⁹ nec delegatus sicut laici ordinarij.ibi.
3 Sportule an pstant in foro eccliastico.in.c.j.nu.9.de plus peti.fo.151.
2 **Stallus** in choro ꝛ loc⁹ in caplo censent partes bñficij canonicalis.in.c.cū inter.nu.2.de renū.fo.10.
6 **Statim** celeriter ꝛ similia relinquūtur arbitrio iudicis.in.c.potuit.nu.12.de locato.fo.22.
3 **Statutum** q̄ filia femina nō succedat non habet vires in bonis extra territorium statuentis.in.c.postulasti.nu.11.de foro cōpe.fo.81.
Statutum q̄ delinquens in subditum extra territorium ita puniatur in territorio statuti non valet.ibi.nu.15.
Statutum vel consuetudo q̄ delinquens perdat bona patrimonialia clericorum.ibi.nu.16.
3 Statutum q̄ domus delinquētis destruat an pcedat si domus delinquētis sit cū alio cōis.in.c.in literis.nu.34.de resti.spo.fo.171.
6 Statutum vel cōsuetudo an tollatur per vnicā cōtrauentionem.in.c.pro illorum.nu.5.de preben.fo.32.
2 Statuta dubia nō possunt statuētes sed principes declarare.in.c.cum olim.nu.1.de arbi.fo.174.
2 Statuta ꝛ alie dispositiones sunt reducende ad cōcordiā etiā per subauditos intellectus.in.c.gratum.nu.2.de offi.dele.fo.82.
7 Statutū epi ꝯ canones nō valet.in.c.sup specula.nu.1.de priui.fo.145.
Statutū q̄ destruat domus delinquētis qd operabit si delinquēs habet partem inferiorē ꝛ alius partē superiorem.ibi.nu.2.
1 Statutū q̄ stātib⁹ masculis filia excludat ꝛ q̄ extēdat ad pterita an habeat locū si hereditas sit diuisa int fratrē ꝛ sororē.i.c.fi.nu.10.de ꝯsti.f.42.
7 Statutū dicēs q̄ scholares seu alij debeant tractari tanq̄ ciues p hoc videt q̄ sint creati ciues.in.c.ex parte.nu.2.de spon.fo.4.
6 Satuta ꝛ cetere ꝯstitutiones ꝛ priuilegia interpretant ſm cōsuetudinem loci vbi sunt.in.c.certificari.nu.2.de sepul.fo.136.
3 Statutum q̄ de ꝯtractu soluat gabella habet locū licet alibi sit destinata solutio.in.c.fi.nu.30.de fo.cōpe.fo.25.
Statutum q̄ subditus vbicūq̄ deliquerit ligetur tali pena an valeat.ibidem.nu.40.
7 Statuta ꝛ oia alia fauorabilia ecclesijs nō tollunt minori spatio.xl.annorū.in.c.accedentibus.nu.5.de priuil.fo.141.
6 Statutū q̄ offendens aliquē in domo an verificet in porticu.in.c.j.nume.4.de deci.fo.143.
3 Statutū q̄ l dāno dato stet iuramēto dñi possessiōis de q̄ dño itelligit an possessiōis vel pprietatis.in.c.fi.ꝛ.§.nu.55.vt lite nō cōte.fo.122.
Statuta intelligunt improprie qñ nō pñt intelligi pprie.ibi.
5 Statutū tollēs defensionē tam circa psonā q̄ circa res an valeat.in.c.dilecti filij.nu.13.de excep.fo.14.
Statutū q̄ bānitus possit impune offendi valet.ibi.nu.15.
1 Statutū epi vel capituli annullans electionē in qua nō fuerunt vocati absentes est nullū.in.c.q: pp̄ter.nu.12.de elec.fo.163.
Statutū inferioris nō pōt in aliquo immutare statutum supioris.ibi.
7 Statutū pōt fieri q̄ non liceat ignorantiā statutoꝝ allegare ꝛ qñ.in.c.ad falsariorum.nu.2.7.de cri.fal.fo.119.
4 Statutum pape vel concilij dicit ius humanum nō diuinum.in.c.licet ex quadam.nu.4.de testi.fo.80.
5 Statutū inducēs prescriptionē debiti non tollit naturalē obligationem.in rubri.nu.5.de prescrip.fo.20.
Statuta que post certū tp̄s nō admittunt creditorē ad agēdum an valeant quin saltem posset agi in foro ecclesiastico.ibi.nu.6.ꝛ.8.
7 Statutū alteri preiudicatiuū est strictissime intelligēdum etiā si sit appositū iuramētum.in.c.in nostra.nu.3.de iniur.fo.153.
Statutū an possit fieri preiudicatiuum iuriū que respiciūt oēs de vniuersitate vt singulos.ibi.nu.5.
Statutū si transiuit in vim ꝯctus an sit amplius reuocabile etiā circa subditos.ibidem.nu.6.
3 Statutū qđ contra instrumētū publicum nō admittatur exceptio vel cōtra sniam vl ꝯtra instrm ꝛ ꝯfessionatū poterit opponi instrm nō publicū vel non ꝯfessionatū vel nō esse latā sniam sed an posset opponi instrumētū esse simulatū.in.c.itē cū qs.nu.6.ꝛ.7.de resti.spo.fo.172.
Statutū excludēs omnem exceptionē nō tollit officiū iudicis:secus si tollat omnē defensionem.ibi.nu.8.
Statutū tollēs oēm defensionem nō tollit quin post solutionem quis possit repetere.ibidem.
7 Statutū est intelligendum ita vt minus ledat q̄ sit possibile tertio in iure cōmuni.in.c.ex parte.el.ij.nu.2.3.4.de verb.sig.fo.189.
Statuta debēt intelligi q̄ aliquid addant iuri cōi.ibi.nu.3.
Statuta sunt strictissime intelligenda ne quis dānum indebite patiatur.ibidem.nu.4.
Statuta si reddunt dubia statuētes non pñt illa interpretari qi functi sunt ipsoꝝ officio sed recurrit aut ad ppl'm vel ad iudicē.ibi.nu.7.
1 Statuētes an ꝛ qñ possunt a statuto a supiore confirmato discedere et redire ad ius cōmune.in.c.cū accessissent.nu.2.de cōsti.fo.25.
Statutū si concernit fauorem publicū non pōt illi renuntiari.ibi.
Statutū tollit si per statuētes vel coꝝ successores fiat aliqs actus contrarius ipsi statuto etiā q̄ sit vnus actus.ibi.nu.3.
3 Statutum qñdo trāsiuit in vim ꝯtractus nō potest amplius reuocari.in.c.nouit ille.nu.25.de iud.fo.34.
7 Statuta condere est quid quod potest delegari.in.c.grauem.nu.1.de sen.excom.fo.120.
Statuentes contra libertatē ecclesiasticā sunt ipso iure priuati feudis ecclesiasticis.ibi.nu.4.
7 Statuta facientia mētionē de cōuictis nun verificant in deficientes se purgari lz illi reputent vt cōuicti.in.c.infinuatū.nu.6.de simo.fo.71.
Statuta nō recipiūt interpretatos vel fictos intellectus.ibi.
Statuta recipiūt interpretationē a iure cōi nisi ius pcedat per improprietatem vel fictionem.ibi.
Statuta an ꝛ qñ ꝛ qualem recipiāt interpretationem.ibi.
4 Statutū q̄ fama pbet intelligit de fama q̄ trahit originē a qbusdam indicijs q̄ mouerūt populū.in.c.veniēs ad nos.nu.9.de testi.fo.46.
3 Statutū q̄ ꝯtumax habeatur p confesso simplr de iure cōi.in.c.veritatis.nu.29.de du.ꝛ contu.fo.207.
4 Statutū q̄ succedat naturalis nō vz.in.c.in psītia.nu.22.de pba.fo.15.
1 Statutū si iudex nō terminauerit cām infra certum tp̄s puniat nō habet locum si hoc non fuerit petitum a parte.s.vt citu terminet.in.c.q: nonnulli.nu.16.de rescrip.fo.91.
6 Statutū puniēs facientes tractatus hz locum licet tractatus ille non peruenerit ad effectum.in.c.tua nup.nu.6.de his q̄ fi.a pla.fo.69.
6 Statutū q̄ femina nō possit testari vel alios ꝯtract⁹ facere sine cōsensu duorū proximorū non hz locum qñ femina disponit ad pias causas.in.c.relatum.el.j.nu.5.de testa.fo.120.
Statutū laicorū impediēs liberā dispositionē p anima non valet.ibi.
Statutum q̄ bona non possint alienari in forenses vel in nō subditos non vendicat sibi locum dum alienātur in ecclesiam.ibi.
Statutū q̄ nisi testamētū insinuet infra sex mēses sit nullum q̄ nō habet locum qñ vel clericus vel ecclesia instituunt.ibi.nu.6.
1 Statutū factū a capitulo ꝯtinēs priuatā vtilitatē tollit antiquā cōsuetudinē continentē fauorē ecclesie.in.c.cū.M.nu.2.de consti.fo.26.
1 Statutū laicorū etiā peccatū mortale nō nutriens nullomodo in nullo foro debet seruari contra clericos.in.c.ecclesia sancte marie.nu.1.et nu.24.de constitu.fo.20.
Statuta laicorum respectu ecclesiarum solus papa potest cōfirmare:ꝛ non alius prelatus.ibi.nu.5.
Statutum presumens contractum esse vsurarium ex certis coniecturis non valet.ibi.nu.18.fo.31.
Statutum laicorum comprehendit clericos in fauorabilibus:secus in preiudicialibus.ibi.nu.25.fo.32.
Statutum q̄ stantibus masculis filia femina nō succedat an ꝛ quando excludat monialem.ibidem.
Statutū dicens q̄ primogenitus succedat patri an excludat secundo genitum qui est clericus.ibi.
Statutum q̄ stantibus masculis femine non succedant comprehēdit clericos masculos.ibidem.
Statutū laicoꝝ inducēs merū fauorē clericis valet.ibi.nu.26.
1 Statutum dictās q̄ verba debēt intelligi nullo extrinsecus intellecto intelligitur q̄ verba debent intelligi ex pprio significatu nō ſm cōem vsum loquēdi:secus si dicat q̄ debēt intelligi prout iacent.nam tūc intelligit ſm cōem vsum loquēdi.in proe.Greg.nu.10.in fi.ꝛ.12.fo.4.
5 Statuta iniqua qñ fiunt potest vnusquisq̄ contradicere vel appellare siue pretendat interesse siue non.in.c.cōsuluit.nu.5.de appel.fo.104.
6 Statutum quod vir certam partē dotis lucretur vxore decedente sine liberis non habet locum in sponsa mortua.in.c.ex publico.nume.7.de conuer.coniug.fo.167.
1 Statutum largissimū interpretat ad hoc vt euitet correctio iuris cōmunis.in.c.cum dilectus.nu.6.de consue.fo.99.
Statuti verba dubia debēt interpretari vt minus ledant ius cōmune q̄ sit possibile.ibi.nu.21.fo.94.

mentaliter.in proe.Grego.nu.15.fo.4.
Statutū prohibens acq̄sitionem non prohibet acquisita retinere.in.c. iudei.nu.2.de inde.⁊ sara.fo.86.
6 Statutū vel ↄstitutio ab inferiore ab imperatore siue contineat dānū siue fauorem ecclesie non censetur approbata nisi expresse approbetur. in.c.is qui.nu.20.de solu.fo.103.
7 Statutum noue pene inductiuū nō extēdit ad subditos extra territorium delinquētes.in.c.j.nu.8.de rapto.fo.106.
Statuens nō potest incidere in penas statuti q̄ ipse fecit.ibi.nu.12.
6 Statutū nō valet disponēs quod ciuitas non sit obligata dare ecclesie illud quod cōsueta erat dare puta oblationes ⁊ similia.in.c. abolende. nu.8.de sepul.fo.139.
6 Statutū loquens de honestate regulariter nō ligat contrafaciētes.in c.j.nu.7.de vi.⁊ hone.cleri.fo.3.
6 Statuentes cōtra ecclesiasticā libertatē sunt ipso facto excōicati.in.c. cum laicis.nu.2.de reb.eccle.alie.fo.77.
Statutū laicorū licet non sit contra libertatem ecclesie adhuc nō ligat clericos.ibi.nu.3.
3 Statutum q̄ ne q̄s presumat intelligitur nomine pprio secus alieno. in.c.ij.nu.6.de iud.fo.8.
4 Statutum q̄ pena applicet heredibus offensi habet locum in pfesso offenso ⁊ applicabit vel filio si erit heres vel monasterio si erit heres. in.c.in presentia.nu.47.de proba.fo.18.
7 Statutū faciēs mentionē de cōmittente delictum nō cōprehendit prestantem opem.in.c.si culpa.nu.2.de iniur.fo.153.
6 Statutū vel ↄstitutio cōtinēs id q̄d ↄtinet ius cōe excludit illos casus quos excludit ius cōe.in.c.cū dilect⁹.nu.5.de cleri.nō resi.fo.22.
Statutum preter vel cōtra ius cōe nunq̄ verificat in casu ficto als aliquando sic.ibi.⁊ in.c.seq.in.ij.no.
6 Statutum iuramēto firmatum an possit per statuentes tolli ⁊ an incidant in periurium.in.c.dilecto.nu.10.17.⁊.19.de preben.fo.34.
Statuta alicuius collegij licet sint confirmata a supiore nihilominus possunt collegiati contrauenire.ibi.
7 Statuta cōtra libertatem ecclesiasticam q̄n dicant.in.c. nouerit.nu.2. de sen.excom.fo.179.
4 Statuto stante q̄ mulier non possit cōtrahere sine consensu duorum propinquorum non poterunt isti consentire ad eorum cōmodū.in.c. sicut nostris.nu.5.de iureiu.fo.154.
6 Statutum an plus operatur aliq̄si q̄ consuetudo.in.c.ex parte astensis nu.9.de concef.preben.fo.61.
7 Statuta recipiunt interpretationem a iure cōi.in.c.mulieres. nu.13.de senten.excom.fo.166.
Statutum puniēs delictū intelligit de delicto cōsummato. ibi.nu.14.
2 Statuta laicorū mere fauorabilia cōprehendunt etiā clericos.in.c.cōstitutus.nu.4.de resti.in integ.fo.162.
Statutum laicorum q̄ stantibus masculis ⁊c. non excludit masculos clericos.ibidem.
7 Statutum vel cōsuetudo q̄ pro omni delicto imponat pena pecuniaria non valet.in.c.licet.nu.5.de penis.fo.154.
7 Statutū q̄ agnati excludāt feminas h3 locum si agnatus sit clericus. in.c.j.nu.8.de no.ope.nun.fo.135.
6 Statutū loquēs de quibusdā religiosis nō extendit ad alios nisi extensio fiat p superiorē.in.c.quod quibusdā.nu.2.de fideiusso.fo.99.
5 Statutū q̄ si q̄s nō petierit debitū infra tm̄ tp̄s q̄ cadit a iure suo vel vlteri⁹ nō audiat an valeat.in.c.si.nu.9.13.18.⁊ seq.de pscrip.fo.44.
Statutū dicēs q̄ in tali casu nulla currat prescriptio nō excludit prescriptionē longissimi tpis.ibi.nu.35.fo.47.
7 Statutum an valeat super dotiū restitutione.in.c. de prudentia.nu.6. de dona.inter vi.⁊ vxo.fo.48.
3 Statutū imponēs penā iudici non terminanti causas infra tantū tp̄s debuit itelligi si pars hoc petijt.in.c.finē.nu.34.de dolo ⁊ ↄtu.fo. 202.
2 Statutū q̄d trāsiit in 3ctum an pōt reuocari nisi ex magna cā.Anto. in.c.dilectus.nu.7.de temp.ordi.fo.39.
6 Statuta laicorum quātūcūq̄ generalia nō ligāt clericos exēplū q̄ instrāguarētigiata statim exequētur nam laicus contra clericū non poterit huiusmodi executionē obtinere.in.c.tua.nu.9.de decimis.fo.150.
6 Statutū vel cōstitutio disponēs id q̄d ius cōe an tollat sublato iure cōmuni.in.c.fi.nu.4.de obserua.ieiu.fo.219.
4 Statutū allegās nō tenet illud pducere nec extrauagātē publice notā sed ↄsuetudinē d3 pbare.in.c.pastoralis.nu.2.de fide instru.fo.105.
4 Statutū q̄ valeat testiū cū duob⁹ testib⁹ v3.in.c.ij.nu.9.de pba.fo.3.
3 Statutum q̄ declinans iurisditionē potestatis puniat nō comprehendit clericos.in.c.si diligenti.nu.34.de foro cōpe.fo.76.
7 Statutū epi p q̄d ↄuicat vsurari⁹ p vnū teste v̄l p plures de auditu v̄l p ei⁹ ↄfessionē extraiudicialē nō v3.in.c.cū in dioceſi.nu.7.de vsur.fo.115.
5 Statuta loquētia in pignore nō habent locum in hypotheca in factis odiosis.in.c.cū aliquibus.nu.6.de re iudi.fo.53.
2 Statutū tollēs exceptionem debet intelligi nisi pars vellet incōtinēti probare.in.c.super eo.nu.7.de offi.deleg.fo.20.
7 Statutum quo cauetur vt excōmunicatus soluat certum quid singulis mēsib⁹ q̄b⁹ steterit excōicat⁹ valeat.in.c.ad aures.nu.5.de simo.fo.74.
7 Statutū exigēs penā pecuniariā pro homicidio est irrationabile.in.c. referente.nu.2.de delic.pue.fo.122.
2 Statutū puniēs ↄuictū tali pena nō cōprehendit illū qui reputat conuict⁹ ex hoc q̄ nō se purgauit.in.c.inter.nu.6.de priuil.fo.102.
Statutū puniēs delictū intelligit de delicto pfecto.ibidem.
6 Statutū q̄ pōt esse fauorabile ⁊ odiosū respectu fauoris extēdit respectu vero odij restringit.in.c.j.nu.10.de locato.fo.86.
Statutū etiā penale ↄcernēs executionē actus porrigit vires suas etiā ad actus preteritos.in.c.cū tu.nu.3.7.de vsur.fo.112.
2 Statuta legati durāt et legatiōe finita.i.c.fi.nu.1.⁊.2.de off.leg.fo.109. Et vide Abb.in.c.irrefragabili.§.j.in glo.pe.de offi.ordi.
Statuta facta ab habentibus iurisditionē ad tempus durāt etiam finito tempore.ibi.nu.2.
Statuta legati epi marchionis ⁊ similiū sunt ius pretoriū ⁊ nō ius ciuile ⁊ actiones ex eis descendentes sunt annales.ibi.nu.8.
Statuta facta a populo sunt ius ciuile.ibi.
Statuta facta a prioribus aliquando sunt ius ciuile et aliquando ius pretorium.ibidem.
5 Statuta laicorum contra ius canonicū nō valent in terris ecclesie intellige circa ↄcernētia aīas ⁊ fauorē ecclesiasticum q2 talia statuta in nullo loco mundi valerēt.in.c.si duob⁹.nu.7.de appel.fo.92.
7 Statutū q̄ donec restituat dos mulieri solu.matri.teneat heres mariti certū q̄d dare vt possit inde se alere valet eo casu q̄ tenet heres ipsam alere donec restituerit dotē:als sec⁹.in.c.salubriter.nu.5.de vsur.fo.115.
1 Statutū intelligit factū a pplo si interrogatur populus an sit faciēda aliqua res ⁊ acqescat.in.c.ofius eps.nu.1.de elec.fo.118.
6 Statutū disponens illud idē q̄ ius cōe an sit statutum. in rubri.nu.4. de reg.fo.155.
5 Statutum loquēs de actu iterato verificat in geminatione actus.in.c. tua nobis.nu.5.de appel.fo.134.
6 Statutū ↄtinēs id q̄d ius cōe excipiēs plures casus nō p hoc includit alios casus a iure exceptos.in.c.ad audiētiā.nu.2.de cler.nō resi.fo.22.
5 Statuta q̄ntūcūq̄ odiosa sunt interpretāda vt aliq̄d operent vltra ius cōmune.in.c.pastoralis.nu.2.de appel.fo.120.
Statutū tollens appellationem a snia intelligit a diffinitiua tm̄ q2 appellatione snie venit diffinitiua si vero tollit appel.simpliciter. tūc intelligitur ab omni snia.ibi.nu.6.
2 Statuta laicorū ↄtra leges imperatoris valent sed statuta clericorum cōtra canones nō valent.Ant.de but.in.c.j.nu.3.de trāsla.prela.fo.17.
5 Statutum faciens mētionem de appellatione nō comprehēdit appellationē extraiudicialē in odiosis:secus in fauorabilibus.in.c. cū sit romana.nu.5.de appel.fo.90.
7 Statutū q̄ntūcūq̄ generale restringit ad habiles ⁊ subditos rōne potestatis statuentis.in.c.a nobis.nu.4.de sen.excō.fo.169.
Statutū laicorum imponēs penā prorogāti iurisditionē potestatis non extenditur ad clericos.ibidem.
Statutum q̄ nō possint vendi immobilia in nō subditos nō extendit ad clericos nō subditos.ibi.nu.5.
Statutum certi loci apponēs certā penā an afficit nō subditos delinquentes in loco data scientia statuti.ibi.nu.6.
Statutum an liget non subditos delinquētes in loco statuti ⁊ ignorātes statutum.ibi.nu.9.
Statutum vel snia an habeat vires vltra tempus disponētis statuentis vel iudicātis.ibi.nu.12.
Statutum factum a capitulo sede vacāte durat etiā citato epō nisi expresse reuocet.ibidem.
6 Statutū q̄ mulier non contrahat sine ↄsensu propinquorum si nolunt cōsentire nō moti ex iusta causa poterit iudex prestare cōsensum.in.c.tue fraternitatis.nu.3.de cle.nō resi.fo.21.
1 Statutum recipit interpretationē a iure cōmuni ⁊ si est ecclesiasticum recipit interpretationē a iure canonico si est laicorum a iure ciuili.in.c.ex literis.nu.5.de constitu.fo.39.
6 Statutum penale extendit etiā ad additionē factam predicto statuto. in.c.de multa.nu.18.de preben.fo.36.
¶ Corre. Ego adduco Lapū quē refert ⁊ sequit do.Cardi.in cle. statutū in.iij.col.in ver.tertio oppo.vbi dixit q̄ si alicui statuto sit aliqua additio idē iuris intelligit repetitū in additione q̄d erat in statuto quo ad penā ⁊ quo ad alia.quod sing.est notā.fm.d.Cardi.ibi:⁊ est ratio q2 id quod venit per modum addendi fit pars illius cui additur.l.sed si manente.ff.de pca.ibidem dicitur in iurisditione prorogata q2 habet naturam prime:vt no.de offic.delega.c.P.⁊.S. Ego als in notabilibus meis in litera.A.super verbo additio:dixi q̄ hoc videbatur valde durum ⁊ rigorosum:⁊ allegabam glos.in.d.cle.quoniam.§.fi. in versi.sanctioni.vbi sanctio illa est penalis ⁊ papa facit additionem illi sanctioni.⁊ tamen glo.ibi dicit q̄ illa additio nō erit sanctio:quasi velit quod cum sanctio sit penalis additio nō erit penalis adeo q̄ pena apposita in sanctione non videt habere locum in additione. per no.ij.distin.in summa.erit autem in additione locus pene arbitrarie ex quo certa nō statuitur.de offic.delega.c.de causis.l.j.§.ait pretor.ff.de iure delibe.l.j. §.expilatores.

§.expilatores.ff.de effrac.τ expila.nã pena nõ dз excedere ꝑprium casum §.pene.de peni.di.i.τ odiosa restringi debẽt.nõ ampliari.ff.de reg.iur.li.vi.c.odia.l.cũ qdã.ff.de libe.τ posthu.cũ si.Addo ꝙ sing.dixit Joã.an.in.c.dispẽdia.de rescri.li.vi.ꝙ ex idẽtitate rõnis dз extẽdi ꝯstitutio sз nõ pena cõstitutionis:refert τ sequit.d.Abb.in.c.i.de loca.nu.13.Itẽ pena nõ dз imponi nisi a iure exprimat.gl.τ ibi Abb.in.c.si.de iurepa.nu.8.gl.xv.q.viij.in sum.tex.in.l.at si qs.§.idẽ labeo.in v̄.cũ in cũ pena statuta nõ sit.ff.de reli.τ sump.fu.opti.facit tex.i auf.de nõ eli.scdo nub.in ꝑn.ver.nõ est.l.tale qd dicens.τ dixit.d.Abb.in.d.c.si.ꝙ pena nõ dз extẽdi ꝑ idẽtitatẽ rõnis.p.d.§.pene.facit qđ no. Jo.an.in regula odia.τ in regula in penis.de reg.iur.li.vi.cũ ergo in additione facta ad statutũ nulla mẽtio fit de pena.ergo nõ dз imponi.Iponit ergo pena extraordinaria p.d.c.de causis.cum si.tñ pro ꝯcordia putani sic posse dici qđ aut statuens apponit aliqđ verbũ in additione qđ esset repetitiuũ oĩm ꝑcedentiũ τ existẽtiũ in statuto.τ tunc pena vr̃ repetita τ etiã alia.τ ita ꝑcedat gl.τ cõis opi.scribẽtiũ.i.d.c.de multa.τ opi.Lap.τ Car.i.d.cle.statutũ.aut nõ apponit aliqđ v̄bũ repetitiuũ.τ tũc secus.τ ꝑcedat opi.gl.τ doc.in.d.cle.qm̃.§.si.in v̄.sanctioni.τ credo hãc ꝯcordiã iuri τ equitati ꝯsonã esse.τ videt eã sentire doc.i.c.de multa.τ de v̄bo addere:vide Alb.de rosa.in suo dictionario.in v̄.addere:cũ ꝯcor.de qb'.vt ibi peñ.

6 Satuta disponentia circa iuramentum sunt ipso iure nulla.in.c.tua.nu.8.de deci.fo.150.

1 Statutũ laicoꝝ cõuincẽs vsurarios ex certis cõiecturis nõ valet.in.c.que in ecclesiarum.nu.10.de cõstitu.fo.24.

1 Statuta ꝯdere est iurisditiõis.l.c.cũ ꝯsuetudinis.nu.6.de ꝯsue.fo.101.

4 Statutũ allegãs nõ tenet edere totum volumẽ statutoꝝ τ qd in instrumento.in.c.ꝯtingit.nu.2.de fide instru.fo.101.

3 Statuta requirẽtia solẽnitates in cõtractu nõ habent locũ in ꝯtractu ad pias causas celebrato sз an in gestis per clericos.in.c.quod clericis nu.16.23.26.29.de fo.cõpe.fo.68.τ seq.
Statuta loquẽtia de instrũs guarẽtigiatis executioni mãdãdis habẽt locũ in vtroqз foro τ i ꝑsonis ecclesiasticis.in.d.c.qđ clericis.nu.18.e.tit.
Statutũ ꝓhibẽs quosdã cõtractus ligat etiam clericos cum laico cõtrahentes.ibi.nu.28.τ.30.fo.69.
Statutũ loquẽs de reb' nõ extẽditur ad res clericorum nec forensium ibidem.nu.33.τ.34.
Statutũ laicoꝝ in mõ ꝑcedẽdi in causis nõ ligat iudicẽ ecclesiasticum etiam quasi laicus litigat corã eo.nu.32.τ.35.
Statutũ qđ nõ ligat ecclesiã minime in ei' fauorẽ ligabit.ibi.nu.38.
Statutũ qđ emanauit ante clericatũ ligat clericos qñ ius agendi causatur ex facto clerici.ibi.nu.13.τ.39.
Statutũ qđ stantibus masculis femina nõ succedat an habeat locum in femina ingressa monasteriũ.ibi.nu.40.
Statutũ qđ ingrediẽs religionẽ nõ succedat nõ valet.ibi.
Statutũ ꝙ stantibus masculis vsqз ad talẽ gradũ femina nõ succedat habet locũ etiã si vltra illũ gradũ reperiat mascul' cleric'.ibi.nu.42.
Statutũ laicũ in fauorẽ ecclesiarũ an valeat.ibidem.
Statutũ ꝙ nõ petẽs debitũ ꝑ tãtũ tp̃s nõ possit ampli' petere quomodo intelligatur τ an liget clericos τ quid de statuto presumente simulationem cõtractus.ibi.nu.43.τ.44.fo.69.τ seq.

6 Statutoꝝ trãsgressor τ ea nõ obseruãs ex contẽptu peccat mortaliter.in rub.nu.12.de obser.iei.fo.218.

7 Statutũ ꝙ quicũqз duxerit hosem ligatũ lucrat tñ:non valet nisi ille sit hostis ciuitatis statuẽtis.in.c.j.nu.1.de fur.fo.109.

5 Statutũ ꝙ declinãs iurisditionẽ secularẽ tãq̃ clericus dз infra tñ tp̃s docere de suo clericatu nõ vз.in.c.cũ sit romana.nu.11.de app.fo.90.

7 Statuariã penã an incurrat ille qui mitius punit ex aliquo delicto.in c.referente.nu.4.de delic.pue.fo.122.

5 Statutũ loquẽs de muliere vt nõ possit ꝯhere nõ extẽdit qn possit ꝯhere τ sic hereditatẽ adire.in.c.qua fronte.nu.4.de app.fo.101.

6 Statutũ puniẽs delictũ cõmissum infra decẽ annos an cõprehendat q est in decimo anno.in.c.j.nu.4.de cle.ꝯiug.fo.14.

6 Statutũ vel ꝯstitutio ligãs clericũ ad quotidie celebrandũ non valet.in.c.cõsuluisti.nu.1.de cele.mis.fo.209.

7 Reuocato statuto nõ cẽset reuocat' effect' iã causat' ꝑ statutũ nec approbat' actus ꝯ antiquũ statutũ.in.c.nõ dз.nu.14.de ꝯsan.τ affi.fo.34.

1 Statutũ factũ a nõ habente ꝑtãtẽ est ipso iure nullũ.in.c.q̃ in ecclesiarum.nu.1.τ nu.10.de consti.fo.23.
Statuta laicoꝝ nõ possunt disponere aliqd sup reb' ecclesie:lз aliquo respectu ipse res spectent ad laicos.ibi.nu.2.

6 **Sterilitas** nõ ꝯsiderat ex hoc ꝙ nõ fuerit recollectũ semẽ sз si aliter fuit sterilitas i nõ recolligẽdo fruct' consuetos.in.c.ꝑpter.nu.12.de locato.fo.87.
Sterilitas magna vel parua qñ dicatur.ibidem.

5 **Stilus** curie romane est seruãdus data ꝯtrarietate canonum in.c.illud aũt.nu.1.de preskrip.fo.26.

1 Stilus romane curie facit ius.in.c.bone memorie.el.j.nu.12.de postu.prela.fo.112.

1 Stilus curie si nõ est seruatus in literis litere sunt surreptitie.in.c.sacrosan.nu.1.de elec.fo.174.

7 Stilus curie si omittatur in literis litere reddunt suspecte.in.c.ad hec nu.2.de sen.excõ.fo.177.

1 Stilus curie facit ius τ põt allegari in decisionib' causarũ.in.c.ex literis.nu.6.de constitu.fo.39.

2 Stilus curie nõ est tradẽdus semp in exẽplũ qñ aliqd dispẽsatiue operatur ꝑter iuris regulas.Ant.in.c.vnico.nu.5.de seru.non or.sa.fo.41.

5 Stil' curie si nõ seruat i litis reddunt false.i.c.ij.nu.5.de pscri.fo.22.

3 **Stipulatio** alteri facta etiã de iure canonico nõ valet.in c.si.nu.16.de cõfes.fo.227.

7 Stipulatio pene nedũ inter ipsos contrahentes nõ valet:sз etiã inter ipsorum parentes.in.c.gẽma.nu.3.9.de sponsa.fo.11.

1 Stipulari alteri nemo potest et an hoc procedat de iure cano.in proe.Grego.nu.25.

2 Stipulari alteri an possint vicini presbyteri τ ꝑlati habẽtes iurisditionẽ.in.c.pastoralis.§.preterea.nu.5.de offi.ordi.fo.118.

2 Stipulari an quis possit alteri de iure canonico.in.c.constitutis.nu.7.de procu.fo.145.

6 Stipulari alteri possunt notarij τ omnes magistratus.in.c.dudũ.nu.11.de comuer.coniug.fo.172.

2 Stipulari alteri qs põt de iure canonico qñ verba stipulationis sunt cõcepta in ꝑsonã stipulatoris.in.c.dilecti filij.nu.16.de arbi.fo.170.

7 **Studia** literaria an possint cõstitui in omni loco.in.c.quito.nu.3.de magi.fo.84.

3 Studere vel ꝯsulere an sit licitũ dieb' festis.l.c.j.nu.4.de ferijs.fo.137.
☞ Conse.Vide Azo.in sum.de fer.τ Ray.de forli.in ꝑe.ffoꝝ.Nico.de neapo.in ꝑn.aut.Alb.de rosa.τ Rapha.fulgo.in.l.ij.C.de fe.do.Car.Pe.bispa.Pau.de lea.d.Ant.do.Arch.de ꝯse.dist.iij.c.ieiunia.Ang.in.l.pe.ff.de fe.post Guil.de cu.ibi Pe.de anch.in.l.ij.C.de fe.in suis repor tatis vbi refert Jo.an.post Pe.in.d.c.j.Jo.de imo.in rub.τ in eo.titu.Bea.Tho.ij.ij.q.cxxij.ar.iiij.τ.q.xlij.arti.si.Ja.alua.in ꝑludijs feu.do.meũ Barb.pleni' in rub.de fe.τ cõis ꝯclusio doctorũ est ꝙ licitũ sit studere τ legere dũmodo cesset lucri spes:τ dũmodo vacet debitis horis diuinis τ officijs eũdo ad ecclesiã τ talib' dieb' necessitate suadẽte ꝑto doctores posse cõsulere pro expediẽdis forẽsib' sm do.Ant.in.d.c.j.putat tñ do.meus in.d.rub.ꝙ de tali lucro talib' dieb' acqsito deberet cõsulẽs aliquã portionẽ facere parochie sue τ si sua parochia abundet deberet largiri pauperib' illi' parochie.si paupere nõ sunt in illa parochia tenet exhibere parochie vicine vel paupib' illi' parochie.ar.c.lз.de fer.vnũ tñ dicit Jo.de imo.in.d.c.j.ꝙ si scholari nõ sufficit videre lectiões sibi lectas in hebdomada ꝙ tũc necessitas est ꝙ illas videat dieb' dñicis.qđ mihi plз.qз res non patit dilationẽ:qз hoim memoria labilis est:vt dicit gl.in.l.peregre.ff.de acq.pos.τ in.c.cũ adeo.de rescr.τ.c.porrecta.de ꝯfir.vti.vel inuti.τ in.c.illud.de cle.excõ.minι.facit.l.ij.ibi oim habere memoriã τc.C.de vete.iur.enu.τ.c.ꝑterea.xxiij.distin.

1 Studiũ si hodie erigeret in aliqua ciuitate haberet oĩa ꝑuilegia autoritate habita licet in alijs studijs nõ seruentur.in.c.cum olim.nu.8.de consue.fo.98.

3 Studere licitum est diebus feriatis in honorẽ dei.in.c.licet tam.nu.2.de ferijs.fo.138.

7 **Stuprans** virginẽ tenet eã dotare τ in vxorez ducere vel si nõ vult vxorẽ ducere dз dotare siue spõte siue non hoc perpetrauerit.in.c.j.nu.1.τ.2.de adul.τ stu.fo.104.

7 Stuprũ per vim cõmissum quõ punit tam sm leges q̃ sm canones.in c.peruenit.nu.5.de adul.τ stu.fo.104.

7. Stuprans virginẽ si nõ vult ipsam in vxorem corporaliter punit vltra dotem.in.c.ꝑuenit.nu.1.τ.3.de adul.τ stu.fo.104.

7 **Subarrhatio** est despõsatio facta mutuo cõsensu interueniẽte ꝑ immissionẽ annuli.in.c.tue nobis.nu.7.de despon.impu.fo.16.

2 **Subdelegatus** potest punire impedientem suam iurisditionem.in.c.ex literis.nume.1.de offi.deleg.fo.94.

2 Subdelegatus a delegato principis nõ censetur delegatus principis:τ ideo non potest iterum subdelegare.in.c.super questionum.§.si vero.nu.2.de offi.deleg.fo.91.

2 Subdelegatus delegati pape non põt recusari sine legitima causa.in d.c.super questionum.§.si.nu.2.fo.92.
Subdelegatus si recusetur an iurisditio reuertatur ad delegãtem.ibidem.nu.3.

5 Subdelegatus vtrũ possit causas subdelegare.in.c.cũ bertoldus.nume.19.de re iudi.fo.70.

2 Subdelegatus postq̃ cepit in causa cognoscere nõ põt per delegantẽ amplius remoueri.in.c.venerabili.nu.1.de offi.deleg.fo.100.

2 Subdelegatus an possit cognoscere an sua sit iurisditio.in.c.cũ te consulente.nu.4.de offi.deleg.fo.81.

7 **Subdiaconus** matrimoniũ cõtrahere nõ põt.in.c.ex literarũ.nu.1.q cle.vel vo.fo.21.

7 Subdiaconatus est sacer ordo.in.c.1.nu.6.q cle.vel vo.fo.21.

2 Subdiaconatus est sacer ordo τ impedit τ dirimit matrimoniũ.Ant.in.c.si.nu.1.de biga.fo.64.

Sufficiētia alicuius beneficij pbaē ex nobilitate scientia ꝛ dignitate.in.c.cū adeo.nu.5.de rescri.fo.59.

1 **Subditi** nō tenenē obedire supiori schismatico.in.c.q̄ꝺ dili gentia.nu.5.de elec.fo.120.

7 Subditus si accusat superiorē an possit superior opponere de crimine in.c.nulli eporum.nu.7.de accu.fo.52.

3 Subditoꝝ iterest ñ mutare dñz.i.c.exposuit nobis.nu.17.de dila.f.137.

5 Subditi nō tenenē parere supiori ꝯ legē dei.l.c.fi.nu.2.de p̄scri.fo.44.

3 Subdit⁹ nō ð᷑ aliqn esse alicui iudici rōne delicti vel ꝯctus sꝫ ratione domicilij ꝛ originis sic.in.c.ꝑposuisti.nu.2.de foro cōpe.fo.87.

3 Subdit⁹ vtrū possit ad sui volūtatē eximere se a iurisditione sui superioris vt euitet onera.in.c.ꝑposuisti.nu.7.de foro cōpe.fo.87.

7 Subditi nō debēt fidelitatē dño excōicato q̄ absoluuntur ab eius debito si monitus nō paruerit eccl̄ie ꝛ ipso iure tales subditi sunt liberati.in.c.grauē.nu.1.6.8.de penis.fo.157.

3 Subditi nō obediētes superiori videnē ip̄m spoliare quasi possessione iurisditionis.in.c.olim inter.nu.15.de resti.spo.fo.190.

5 Subditoꝝ interest non mutare dñm ideo p̄nt se opponere ne mutent dñm.in.c.cum super.nu.17.de re iudi.fo.68.

2 Subditus an possit ꝯueniri in causa subiectionis non certiorato dño.in.c.ij.nu.16.de restitu.in integ.fo.156.

7 Subditi dicūē largo mō familiares.in.c.si vere.nu.6.de sen.exc.f.174.

3 Subditus quis proprie non dicit̄ rōne rei ꝯctus vel delicti.in.c.1.nu.5.de foro compe.fo.48.

5 Subditoꝝ iterest nō mutare dñm.in.c.ad audiētiā.nu.13.de p̄scri.fo.31.

7 Subdit⁹ delinquēs extra territoriū statuentis an ligetur pena statuti sui.in.c.a nobis.nu.11.de sen.excom.fo.169.

3 Subditi quo casu p̄nt priuare dñm suis iuribus.in.c. verum.nu.30.de foro compe.fo.64.

5 Subditorum interest habere bonum prelatum.in.c.de priore.nu.1.de appellationibus.fo.105.

3 Subdit⁹ an teneaē corrigerē suū supiorē.i.c.nouit ille.nu.28.ð iud.f.35.

5 Subditi an sint molestādi siue conueniēdi ab his q̄ pretēdunt habere interesse.in.c.auditis.nu.19.de p̄scrip.fo.34.
Subditorum interest non mutare dñm ꝛ dñorum interest non mutare subditos.ibi.nu.20.fo.35.
Subditis sciētibus vel ignorantibus an p̄iudicet dñs transigendo vel aliter cōponendo de feudo.ibi.nu.21.
Subditus nō pōt prescribere ne p̄stet obediētiā superiori sꝫ iura superioris bene pōt prescribere.ibi.nu.22.

5 Subditi nullo tēpore prescribūt obediētiā dño.in.c.cū nō liceat.nu.1.ꝛ.13.de prescrip.fo.29.

7 Subditus qui certo casu pōt dispēsari p dñm nō intelligiē de casu qui obuenit anq̄ esset subditus nisi de hoc expresse caueaē.in.c.cū illorum.nu.3.4.de sen.excō.fo.174.

8 Subdit⁹ siue sit monach⁹ vel quicūq̄ si accusaē pōt superior cōparere pro suo interesse ꝛ imo etiā tertius in fauorē reipu. pōt admitti ad defensionē accusati absentis.in.c.illa ꝑpositorū.nu.4.de accu.fo.52.

☞ Corsetus. Quo ad primū dictū adduco qd voluit Jo.and.in fi.in.c.licet causam.quem refert ꝛ sequiē ibi Abb.nu.13.ver.vlt.no.de pba.ꝛ qd voluit Inno.in.c.dilecti.de appel.ꝛ glo.in.c.auctoritate martini.de cōces.preben.lib.vi.ꝛ Bartol.in.l.1.§.fi.ff.de iniur.vbi disputat an competat actio dño pro iniuria illata subdito seu vasallo.alleg. Innoc.in.d.c.dilecti.facit quod voluit Bald.in rub.de can.pos.ꝛ ꝑprie.ꝛ in.c.i.de resti.spo.ꝛ in.l.i.in.xxxij.q.ff.de rerum diui.ꝛ in.c.i.ꝛ in.§.ij.de leg.contra.ꝛ in l.imperialem.§.preterea.de probi.feu.alie.per Fed.Host.in.c.auditis.de prescri.Inn.in.c.fi.de maio.ꝛ obe.do.meum in.c.cū deputati.de iud.p illū tex.vide tex.ꝛ ibi do.Domi.in.c.ad apostolice.de re iudi.lib.vi.

7 Subditi habēt p̄sumptionē pro eis q̄ quicquid faciant pro dño faciant coacti.in.c.quod latenter.nu.2.de regu.iur.fo.190.

5 Subditus ab alio iniuste detētus potest a dño repeti.in.c.dilectis.nume.4.de appel.fo.123.

5 Subditus teneē obedire supiori lꝫ ipse ob hāc appellauerit friuole.in c.cū parati.nu.17.de appel.fo.100.

7 Subditus si accusauerit suum prelatum superiorem de crimine nō potest taliter accusatus vel denuntiatus incohoare aliquod negotium cū subdito per quod impediatur principalis negotij p̄secutio.in.c. olim.nu.1.de accusa.fo.66.

3 Subditus non tenetur respondere dño super causa priuilegiata.in.c.ceterum.nu.4.de iudi.fo.19.

6 Subiectus respectu veniēdi ad aliquē actū presumiē quis qn̄ pluries vocatus venit.in.c.dilectus.nu.8.de capel.mona.fo.188.

7 Subiectus alteri nō pōt in legitimatione filij alicui se subijcere.in.c.p venerabilē.nu.11.ꝛ.23.qui fil.sint legi.fo.42.

2 **Subijciens** se gratie misericordie aut volūtati alterius quid operetur ista submissio. Anto.in.c. veniens.nu.5.de renun.fo.33.

5 **Subscribere** debet quis se manu propria si scit scribere.alias secus.in.c.cum inter.nume.18.de re iudica.fo.62.

6 **Subsidium** charitatiuū an ꝛ quo casu possint cogi subditi ad soluendum epo.in.c.cum apostolus.nu.5.de cēsi.fo.200.
Subsidium charitatiuum nō pōt peti ab inferiore p̄lato q̄ sit eps nisi consuetudo aliud obseruet.ibi.nu.6.

6 **Substantia** actus si ꝯsistit in pluribus requiruntē oīa illa plura ꝛ non sufficit si vnum interueniat.alias actus ruit.in.c.non vt apponeres.nu.3.de baptis.fo.215.

7 De substantia diciē id sine quo actus subsistere nō potest.in.c. tua nos nu.10.de sponsa.fo.10.

7 Substantia qd sit.in.c.fi.nu.4.de cōdi.appo.fo.20.

2 Quid dicatur de substantia alicuius.in.c. inter corporalia.nume.11.de transla.epi.fo.4.

6 **Substitutio** cōpendiosa facta p verbū cōmune post pubertatē trahiē ad fideicōmissariā.in.c.raynutius.nu.6.de testa.fo.124.
Substitutio cōpendiosa pōt fieri sine illis verbis qn̄cunq̄ ꝛc.sꝫ potest fieri si absq̄ liberis decederet.ibi.
Substitutionis sp̄es quot sint ꝛ earū exempla.ibi.nu.14.
Substitutio cōpēdiosa facta a milite an post tp̄s pubertatis q̄ ad bona filij matre existēte i medio trahaē ad fideicōmissariā.ibi.nu.16.f.132.
Substitutio cōpendiosa facta a pagano per verba directa filio impuberi infra tpa pubertatis vꝫ iure directo post vero vt fideicōmissaria lꝫ legiste teneant q̄ extinguaē.ibi.nu.17.ꝛ.21.
Substitutio compendiosa facta a pagano per verba cōia infra tp̄s pubertatis est directa post vero est obliqua.ibi.nu.18.ꝛ.20.
Substitutio cōpendiosa facta a pagano per verba obliqua omni tempore est fideicōmissaria.ibi.nu.19.

1 Substitutio facta filio si decederet sine filijs ab eo legitime ꝓcreatis expirat si filius ingrediatur monasterium.in repe.c.ecclesia sancte marie.nu.35.de consti.fo.36.

6 Substitutio facta de patre ꝛ filio nō cēseē facta ordine successiuo sed vt equaliter ꝛ eodē tpe eueniāt.in.c.raynutius.nu.5.de testa.fo.124.

☞ Corsetus doctor excellētissimus. Utrum per ista verba instituo titiū heredem.ꝛ si sine liberis decesserit substituo ei sempronium.liberi titij videanē vocati ex testamēto adeo q̄ filij sint in dispositione ꝛ nō in cōditione ꝛ argumentabor primo ad partē affirmatiuā.deinde ad partē negatiuam.tertio subnectā veram ꝛ magis cōmunē opinionem.

¶ Primo q̄ dicti liberi veniant ex dispositione testatoris: arguo sic. verba enuntiatiua ꝛ conditionaliter p̄lata dispositionem inducūt ita probatur in.l.ij.ff.de colla.bono.

¶ Scḋo pbaē p.l.vnū ex familia.§.fi.ff.de leg.ij. vbi verba enūtiatiua relata ad heredē ipsius expresse nō importāt fideicōmissum. tn̄ sufficit q̄ importēt cōiecturatiue.ita ergo in ꝑposito v̄ba fideicōmissarie substitutionis relata ad heredē q̄uis expresse nō sonēt in fideicōmissum liberis esse restituendū.tn̄ q̄ videnē fauore eorū verba p̄lata debent tacite intelligi esse vocati per fideicommissum.

¶ Tertio pro hac parte videē casus apertus in.l.lucius.ff.de here.institu.vbi est expressum q̄ testator grauās fratrē restituere hereditatem sub conditione si decesserit sine liberis a ꝯrio sensu.s. liberis existētib⁹ censeē illos pertulisse substituto.s.vt liberi iure fideicō.veniāt ad hereditatem ipsius fratris testatoris:nō aūt vt ab intestato succedant eorū patri ꝛ probatur aperte in.d.l.luci⁹.cuius verba hec sunt.nam prudēs consilium testātis animaduertit.non enim fratrē solum heredem pretulit substitutio:sed etiam eius liberos.

¶ Quarto pbatur q̄ illa v̄ba si sine liberis decesserit substituo ꝛc.habent a cōtrario sensu ablatiuos absolutos in se.l.a testatore.ff. de condi.ꝛ demon.sꝫ ablatiui absoluti p̄lati ab eo q̄ hꝫ potestatē grauādi inducūt fideicōmissum.l.fideicōmissum.§.cū esset.ff.de leg.iij.ergo ꝛc.

¶ Quinto pbaē p.l.ex facto.ff.ad trebel.vbi si mater filium instituat ꝛ grauat de restituēdo hereditatē titio sub cōditione si ipse filius sine liberis decesserit ꝛ filius postea in insulā deporteē ꝛ liberos suscipiat: si queraē an excludaē fideicōmissarius p tales liberos distinguiē ibi.aut isti liberi fuerūt cōcepti ante deportationē ꝛ excludiē fideicōmissarius aut post deportationē.ꝛ tūc secus:ergo sequiē q̄ tales liberi vocantur ex testamēto p fideicōmis.ad hereditatē dicte eorū matris testātis:nō aūt vocanē solū ad hereditatē aditā a patre:qm̄ si vocarenē solū ab intestato ad dictā hereditatē acquisitā patri:iurisꝯsultus ibi nō fecisset illam distinctionē imo precise respondisset negatiue.s. q̄ liberi ipsius deportati non excluderent fideicōmissum:q̄ illo iure deportatus non poterat habere heredem ex testamento nec ab intestato.l.deportati.C.de bonis dā.l.deportatorum.C.de pe.

¶ Sexto de hac questione videtur casus non cauillando literam in.l.filiusfami.§.cum qs.ff.de leg.i.vbi formaliter diciē q̄ si qs sit rogatus per fideicōmissum restituere si sine liberis decederet quod si superuixerint liberi patris cōditio videtur defecisse.ꝛ sic fideicōmissarius excluderetur:nec queritur an sint heredes patris.ex quo infertur q̄ liberi extātes veniūt iure fideicōmissi.quoniā si venirent vt heredes patris ab intestato nō possint hereditatē paternam repudiare scꝫ quatenus hereditas paterna cōtinet bona dicti testatoris grauātis:vt in.l.i.ꝛ.ij.C.de acq.

de acquir. here. cuius tamen contrariū aperte dicit ille textus.

¶ Septimo pbat per l. cum acutissimi. C. de fideicō. & in l. cū auus. ff. de condi. & demon. in quibus dicit ꝙ qñ auus instituit filium & grauat eum de restituendo per fideicōmissum tertio post mortē ipsius filij intelligitur grauasse sub tacita ꝯditiōe si decesserit filius sine liberis: vñ si liberi extāt venidt ad hereditatē exclusō substituto ex presumpta voluntate testatoris defuncti: que est vt nolit in sua hereditate extraneos suis descendentibus preferre. Intelligit ergo ꝙ isti liberi veniant per fideicōmissum: si enim venirent iure institutionis ab intestato tūc non excluderēt substitutū ex tacita mēte testatoris: sꝫ ex tacita volūtate patris q̄ est si ab intestato decedit ꝙ videant velle ad eius hereditatē venire proximiores l. cōficiūtur. & l. si quis cū nullū. ff. de iure codi. Sicut ergo in casu d. l. acutissimi. hoc operat illa subintellecta conditio si decesserit sine liberis illud idem operatur in casu nostro expressa. ar. l. cū quid. ff. si cer. pe. & l. triticū. ff. de verb. oblig.

¶ Octauo facit optimus text. in l. pater nubenti. ff. de do. colla. vbi videtur casus expressus ꝙ pro fideicōmissarijs sumitur argumētū a contrario sensu: & sic a contrario sensu ꝯditionis resultat dispositio legati seu fideicōmissi. Ita ergo in ꝓposito si cū liberis decedat inducit fideicōmissum restituēdū liberis ex tacita mēte testātis. facit etiā tex. in l. j. C. de ꝯdi. inser. vbi illa ꝯditio si sine liberis decedat deficit ꝓpter nepotem ad quē hereditas testatoris fuit deuoluta & hoc non nisi ex tacita volūtate testātis volētis nepotē ad hereditatē suā venire. & hāc opi. tenuit Bal. in l. j. in lectura antiqua. C. de ꝯdi. inser. & idē tenuit ibi Sali. post Old. & Lud. roma. in l. si cū dotē. in prin. ff. solu. matri.

¶ Nono hoc idem ꝓbare videt p no. p Bar. in l. gallus. in prin. ff. de libe. & posthu. & in l. si qn cum. §. j. ff. de vulg. & pup. & in l. coheredi. §. si. per illū tex. co. ti. vbi cōludit ꝙ per hec verba ꝯditionaliter ꝓlata. si filius meus me viuo moriat nepotē instituo vt̄ esse fili⁹ institut⁹. ita dicamus in ꝓposito nr̄o ꝙ filij intelligunt vocati ex tacita volūtate testatoris.

¶ Decimo predicta ꝯclusio pbat per l. etiā. §. liberis. ff. de bo. libe. vbi tex. dicit nō male videri testm̄ liberū si scripserit. si filius meus me viuo moriat patronus heres esto ergo videt ibi a ꝯtrio sensu cōditionis induci institutionē. & sic vt filius institutus cēseatur vt vers heres sit si testante viuo non moriatur. al's esset secus si diceremus testamētum fuisse nullū ex quo fili⁹ repiret se pteritū: vt in l. j. ff. de iniust. rup. & irri. test.

¶ Undecimo pbat p no. p Bar. in l. si filius. ff. ad tertu. et in pluribus cōcilijs per eū redditis. & Bal. & Sali. in l. fi. C. de libe. prete. vbi cōcludunt ꝙ statuto disponēte ꝙ stantibus masculis femine nō succedāt ꝙ licet verba ablatiui casus inducāt cōditionē: vt in l. a testatore. ff. de cōdi. & demō. & in l. in ratione. la. ij. §. tam & si. ff. ad l. fal. & in l. sticho libertas. ff. de sta. lib. & in l. vnica. C. qñ nō peten. par. masculi tñ intelligunt p illud statutum vocata. qm̄ exclusio feminarum est cōclusio masculoꝝ vt tradit in dictis locis. & p Bal. in l. ij. C. de in ius voc. Sic etiā in terminis nostris si sine filijs decesserit. per que verba tam pmo q̄ vltimo loco substituti videntur lege exclusi: & pdicti filij vident tacite vocati si supersunt ex quo ipsos predilexisse videt. parū enim prodest substitutos excludi ab hereditate instituentis per superexistentiā filiorum nisi filij superextantes alicui ex institutis ad hereditatē vocarent: facit qd no. in c. si post mortē. §. liberi. ff. de contra tabu.

¶ Duodecimo pbatur ꝙ lꝫ al's testator quomodocūq; in testamento loquat: & aliud velit: vel quid omiserit volūtatem & ipsius iudicium ex cōiecturis interpretamur. & precipue in substitutionib⁹: vt in l. cū ꝓponebat. iuncta gl. ff. de leg. ij. & per ea que tradunt p Bar. & in l. si seruus pluriū. §. fi. ff. de leg. j. vñ lex verbū directū ex cōiecturata mēte testatoris facit obligari. l. scęuola. l. ex facto. in pri. ff. ad trebel. & l. filiusfa. §. vt qo. ff. de leg. j. Licet ergo testator vbis nō expresserit ipsos filios ad hereditatem eos vocādo. sed solū dicēdo si sine filijs decesserit tñ ex coniecturata mēte ipsius testatoris censentur vocati. facit etiā qd not. p Jaco. but. & Bal. in l. scęuola. & in l. gallus. §. quidā recte. ff. de libe. et posthu. & in l. si alij. ff. de vsu. lega. nā talis ꝯiecturata volūtas testatoris regulat cōditiones vt de sui natura suspendentes & nō suspēdentes eccl. vt in l. vter ex fratribus. ff. de condi. insti. & ibi per glo. Bar. & Bal. tradit glo. in l. in executione. §. fi. ff. de verb. ob. & in l. cū auus. ff. de cōdi. et demon. & in l. cum acutissimi. C. de fideicom. cum similibus.

¶ Tertiodecimo pro predicta cōclusione videt casus in l. generaliter. §. cū aūt. C. de insti. & substi. sub cōdi. fac. ibi dū text. dicit nō esse verisile patrem si de nepotibus cogitauerit talē fecisse substitutionē humanitatis intuitu hoc latius & pinguius interpretandū esse credimus &c. et ibi nulla liberoꝝ coꝝ ꝯditione facta & ibi intellige euanescere substitutionē ex quo ipsi filij intelligūtur a testatore vocati: vt in l. si titio. §. iulianus. ff. de leg. ij. & plene p Bar. in l. j. ff. de vulg. & pup. Si ergo in terminis illius. §. vbi verba predicta nō sunt apposita scilicet si sine liberis decesserit: tñ intelliguntur a testatore p fideicōmissum vocati forti⁹ hoc est in terminis nostris in quibus talia verba fuerunt expressa a testatore q̄ expressa magis debēt operari. vt in l. cōmunis. §. cū ita. ff. de verb. oblig. & verba sic latius patent. ar. l. nō aliter. ff. de leg. iij. ad qd accedat id quod dixi in septimo argumento.

¶ Decimoquarto facit casus singularis ſm Barto. ibi: in l. titia seio. §. seia libertis. ff. de leg. ij. vbi testator rogauit vt ille qui vltimus ex heredib⁹ decederet restitueret fundum ꝙ in illo fundo videt tacite substituisse oēs heredes ita in casu nostro vt̄ substituisse filios.

¶ Quintodecimo facit qd no. Ange. in dicta. l. j. C. de ꝯdi. inser. vbi dicit quod ista verba si sine liberis decesserit adiecta grauato semper videntur excludere substitutum quia gratia liberorum videntur adiecta secus si apponerentur in personam tertij: quia tunc nullo modo vocātur ad hereditatē testātis. vt in l. q filium. §. Sabinus. ff. ad trebel.

¶ Sextodecimo facit ꝙ in dubijs opinionibus equiorē & humaniorē sequi debemus. l. prime in vbo. sed in re dubia benigniorē interpretationem sequi non minus iustius est q̄ tutius. ff. de his que in testa. delen. facit. l. benignius. ff. de legibus. & l. ea que. §. in re dubia. ff. de regu. iur. c. fina. de transact. cum si. sed opinio que inuitat istos filios venire per fideicommissum est equior q̄ contraria. ergo illa est sequenda et quod sit equior ita tenet domi. Jo. de imo. in d. l. lucius. ff. de here. instit. optime faciat quod habetur & no. in c. ij. in verbo humanius. de cogna. spi. vbi doc. post Hostiē. dicunt quod vbi doctores in aliquo articulo sunt varij sequenda est opinio humanior rationabilior et equior: hanc opinionem secutus est Pau. de cast. in consi. cccxxiij. incip. dubitatio vertitur dicti quondam Francisci. vbi refert Bald. in d. l. j. C. de conditionib⁹ inser. in reportatis antiqs tenere contra glo. d. l. lucius. & ibi dicit quod ista sententia semper videtur fuisse fundata rationibus. et subdit quod glos. dicte. l. lucius. loquitur ex capite suo. et quod nihil allegat vnde succedit doctrina tradita per Bal. in l. respublica. C. ex quibus cau. maio. quod quando glo. nihil allegat non debet ei credi. argu. l. illam. ff. de colla. & in aut. de trien. & semis. §. consideremus. vbi erubescimus quoties sine lege loquimur. nā omnia que dicimus aut lege aut ratione aut autoritate pbare debem⁹. ix. distinctione. c. ego solis. xxvi. distin. c. deinde. hanc sententiam videtur approbasse Barto. in l. liberorum. in prima questione. ff. de verbo. signifi. vbi allegans d. l. lucius. dixit quod quando testator substituit filium si decessit sine liberis videtur voluisse prouidere filijs filij: & sic non est verum quod dixit glos. d. l. lucius. quod illi filij videantur vocati ab intestato. & idē consuluit Ludo. ro. in consilio. xxxiiij. incip. visa municipali constitutione: et fundat se per tex. in d. l. lucius. & allegat ad hoc casum: in d. l. filiusfami. §. cum quin. ff. de lega. j. & tex. in l. ex facto. §. si a contrario sensu. ff. ad treb. vel dici potest quod isti liberi saltem dicantur substituti tacite saltē restitutione tacita legali. & ad hoc adduco Benedi. de plūb. in repe. l. si cū dotem. ff. soluto matri. vbi cōcludit liberos seu nepotes in conditione positos admittendos saltē legis dispositione propter coniecturatam mētem testatoris sicut al's dicitur in d. l. cum auus. & in d. l. generaliter. §. cum autem. cū potestate etiā reuocandi alienata. argu. l. femine. C. de secun. nup. vt ibi latius per eum. qui hunc passum plene disputauit pro hoc etiam facit ꝙ in fortiori casu consuluit Bal. in consil. suo incipien. Petrus instituit Paulū filiū suum & suos heredes post mortē vxoris cui reliquit vsumfructū. & si Paulus decesserit sine liberis substituit alios & casus euenit quod testatore mortuo decessit vxor & Paulus cū filijs quod certe filij Pauli potuerunt istā hereditatē tenere & illam ex fideicōmisso venire & qd vigore dictorū verborū si sine liberis decesserit quod non tenebant dicti filij Pauli adire hereditatē ipsius Pauli & quod ipsi filij dicti Pauli positi in conditione non tenebant creditoribus Pauli et ꝙ potuerunt illam defendere vigore fideicōmissi ex dicta substitutione resultantis per d. l. filiusfamilias. §. cum quis. et d. l. ex facto. §. si. per Jaco. de are. & Oldr. in d. l. j. C. de condi. inser. et in d. l. lucius. & in dicta l. titia cum testamento. §. si ea conditione. ff. de legatis. ij. & in l. gallus. §. j. ff. de libe. et posthu. hanc partē tenuit do. Fran. de albergotis Areti. per d. l. lucius. etiam idem domi. Franc. in l. ij. §. si duo. ff. de colla. bono. & in l. peto. in principio. ff. de lega. ij. et ſm hanc partem consuluerunt nonnulli docto. perusini senenses & bonoñ. quos refert dominus Marianus sozinus in quodam suo consilio incipien. predicta consultatio continet materiam subtilem et difficilem. & refert Oldra. in consilio. xxi. cuius consilium de verbo ad verbum refert Jo. and. in addi. Specu. in titulo de testamen. §. j. in fine. licet nullā mētionem faciat de Old. videtur enim velle Joan. and. tales vocari ex tacita voluntate non expressa. & dicit eam sentire Barto. in dicta. l. lucius. et Bald. in l. j. C. de condi. inser. in antiqua lectura q̄uis Oldra. non ita clare loquatur ita ipsum intelligit Roma. in dicta. l. si cum dotē. facit quod voluit Barto. post Cyn. in l. ex tribus. C. de inofficio. testa. hanc opinionem etiam tenuit Raphael cuma. in d. l. filiusfa. §. cum quis. qd videantur filij substituti lꝫ positi sint in conditione per tex. ad hoc notabilem. in l. inter socerū. §. cum inter. ff. de pact. dota. et sic dicit quod licet filij non velint vel nō possint esse heredes patris tamē possint venire ex fideicōmisso a testatore vel tacite relicto: accedat etiam ad hoc consilium Petri de ancha. in ordine. lxxi. incipien. cōtra Philippum faciunt scripta per Barto. & Bal. in d. l. lucius. post glos. et hec quo ad partem affirmatiuam. Sed pro parte negatiua arguitur sic. et primo que sunt in ꝯditione nō sunt in dispositione. vnde cōditionalia dispositionē non inducunt: vt in l. cum in testamento. §. hec verba. et in l. ex facto etiā agitato. ff. de heredibus institue. & in l. si quis ita heres instituatur si legitimus. & in l. lucius. la. ij. & ibi gl. fina. ff. e. & in l. si quis sub conditione. ff. si quis omis. causa testa. & in l. vel singulis. et in l. q duos.

et in.l.si pater filio impuberi.ff.de vulga.⁊ pupil.⁊ insti.eo.tit.§.vel singu.⁊ in.l.qui duos.ff.de rebus dub.⁊ presertim.in.l.si quis ita instituatur heres si legitimus.cũ glo.probatur per illa verba si legitimus hereditatem meã vẽdicare voluerit titius heres esto.nõ videtur legitimus heres vocatus ex testamẽto:sed ab intestato qꝛ fuit noĩatus in vim cõditiõis ⁊ nõ in vim dispositiõis.⁊ ad hoc bñ facit etiã.d.l.ex facto etiã agitato.

¶ Secũdo pdicta cõclusio videtur pbari p tex.in.l.ex facto.§.si qs rogatus.ff.ad trebel.vbi filij naturales quos cõstat esse insuccessibiles.vt in l.j.C.de natu.libe.⁊ in aut.quibus modis natu.effi.legi.⁊ in.l.si spurius ⁊ in.l.hac parte.ff.vñ cog.faciunt deficere fideicõmissum.

¶ Tertio videtur pbari per tex.in.l.generaliter.in princi.in v̈bo cui enim ferẽdus est intellectus ibi dũ dicit liberos eius omni pene fructu paterno defraudari.C.de insti.⁊ substi.sub condi.fac.vbi tex.ille videtur probare ꝙ filij a contrario sensu conditionis vocarentur ad fructum paternum hoc est ad hereditatẽ patris ex ipsius patris iudicio nõ aũt ex tacito fideicommisso ex verbis testatoris inducto.

¶ Quarto videtur probari per.l.potest.iuncta.l.sequẽti.ff.de vulga.⁊ pupil.vbi si testator habens plures filios impuberes institutos disposuerit in testamẽto ꝙ si oẽs decedant vltimo supstite ꝙ tali vltimo postea decedenti substituit titiũ certe p illã dispositionẽ si oẽs decedãt vltimo superstite non videtur vltimum superstitem substituere ceteris precedentibus sed ab intestato tantum videtur vocatus.⁊ dicit Bald.ibi quod ibi videtur esse casus expressus per glo.in.d.l.lucius.la secunda.ff.de heredi.institu.qui istam opinionem expresse firmat.⁊ illam ibi sequitur Jaco.de are.Cy.⁊ Ray.de forli.Barto.Ange.de peru.⁊ Joan.de imo.⁊ Jo.and.in additio.Specu.in titu.de testamen.§.j.versic.huic questioni accedit bimembris questio Petri de ceruotis.⁊ per cõsequẽs male ⁊ pessime allegauit Jacobus de are.Joannem andre.tenuisse cõtrarium.⁊ hanc opinionem tenet Bertoldus in.l.cẽturio.ff.de vulg.et pupil.⁊ in.l.si cum dotem.in principio.ff.solu.matri.⁊ in.l.si sic.ff.de lega.iij.⁊ sequitur Bal.in.l.quod scitis.circa principium.C.de bo.que libe.⁊ in.l.cunctos populos.C.de sum.trinita.in.xv.colũ.in verb.venio ad secundum scilicet ad successionem ab intestato.⁊ Joan.de imo.in.l.filiusfamilias.§.cum quis.ff.de leg.j.⁊ idem ibi tenet Pau.de cast.⁊ dicunt prefati doctores hanc esse magis communem.⁊ idẽ consuluit Pet.de ancha.in consi.cxxxvi.incip.principaliter.ponderãda est forma substitutionis multiplex.prima de filio sine filijs.vbi tenet hanc partem et allegat glo.singu.in.d.l.lucius.quam dicit tenere Cy.⁊ Barto.⁊ Bal.ibi ⁊ Joannes andre.in dicta addi.in tit.de testamen.§.j.in penultima col.⁊ hanc sententiam firmauit idem Pet.de anchara.in alio consilio cxix.incip.pro clariori decisione dubij de quo supra in themate vbi allegat glo.in dicta.l.lucius.et dicit quod per talia verba si sine filijs decesserit videtur potius testator respectũ legitimarũ hereditatũ inter nepotes conseruasse ꝙ̃ omnes inuicem onerasse per fideicommissum: vt in.d.l.potest.et.d.l.vel singulis.ff.de vulga.et pupilla.nec de talibus filijs conditionaliter nominatis inducitur fideicõmissum.d.l.lucius.⁊ ibi per Bart.⁊ Bal.facit clementina vnica.de proba.c.si papa.de priuil.lib.vi.vbi verba narratiua non dispositiue posita non inducunt dispositionẽ.⁊ adduco Pet.de anchar.in consilio suo.ccccxxvi.incipien.quod supra consultum.⁊ conclusum est per domi.excellentissimos legũ docto.vbi dicit quod legis puidẽtia circa tacitã coniecturam nepotũ descendentium a filio grauato nõ includit ipsos descẽdentes p modũ substitutionis ipsorum directo vel per obliquũ:sed videtur de ipsis habita mentione sub cõditione vt si filius decesserit sine filijs vel liberis ⁊ per cõsequens iure fideicõmissi nõ veniũt:⁊ allegat not.in.d.l.lucius.sed loqtur ibi de tacita ⁊ nõ expressa.⁊ idẽ tenet Pet.de anchar.in.c.si pater.de testa.lib.vj.⁊ in.c.licet.de voto.⁊ in.c.in presentia.in versi.proba.x.quero ⁊c.⁊ ibi dicit ꝙ ita cõsuluit Ray.de forliuio.

¶ Quinto probatur per glo.in.l.ex facto.§.ex facto.ff.ad trebel.ibi in verbo defecisset.ibi dum glo.dicit nec si habent.et ita illam glo.ad hoc ponderant ⁊ sequuntur Joan.de imol.Paul.de castro ⁊ Ludo.ro.ibi dicit alias disputãdo idem tenuisse ⁊ probatur ſm eum.⁊ etiã ſm Jmo.in.d.l.lucius.ista conclusio per dictum.§.ex facto.quia ibi si liberi viderentur vocati per fideicommissum ex testamento sequeretur quod superueniens deportatio in persona filij instituti non noceret.ff.de interdic.⁊ relega.l.ij.⁊ tamen nocet deportatio quoniã dicta hereditas trãsfertur in fiscum.si omnes intelligerentur substituti non remaneret hereditas apud fiscum simpliciter sed cum onere restituendi filijs p fideicommissum.l.marcellus.§.fin.l.recusare.§.fisco.ff.ad trebellia.et patet in.d.§.ex facto.in fi.⁊ vide glo.similẽ in glo.d.l.lucius.in.l.si qs ita heres instituatur.ff.de heredi.insti.⁊ Barto.cum illa glo.pertransiuit in rubri.C.de succes.edic.

¶ Sexto hoc sentit glo.que cõsueuit allegari pro singulari in dicta.l.lucius.la secunda.in glo.fi.quam sequuntur communiter doc.ibi et sic domi.Maria.⁊ alij consulentes male allegauerunt eam in cõtrariam partem.nam Cy.⁊ Ray.Bart.Francis.tigri.Nico.de neap.Bal.Ange.Raph.Cuma.⁊ etiã Jmo.in.d.l.lucius.⁊ Jo.an.in addi.Specu.in tit.de testa.§.j.ver.huic questioni accedat bimembris questio.⁊ Barto.in.d.l.centurio.in ver.quero vlterius quid si testator dixit si filius decesserit sine filijs tenuerũt hãc partem.⁊ ibi etiã refert ita tenuisse Richar.malumbre.hoc idem voluit Oldra.consilio.ciiij.incipiẽte thema tale est:dominus canonicus ⁊c.ad fin.consi.lij.⁊ consi.xxi.in fi.incipiente thema tale est.Testator habebat fratrem vnum.Jdem Bald.in dicta.l.potest.per illum textum.⁊ in.l.sequenti.ff.de vulga.⁊ pupilla.et in l.cum acutissimi.C.de fideicommis.in vltima colũna.⁊ in.l.si emancipati.in.viij.colũna.C.de colla.⁊ in.l.cunctos populos in.xv.colũna.C.de summa trinitate.et in.l.hereditas ad statum.ff.de heredibus institu.Paulus de castro in.l.ab eo.C.de fideicom.Benedi.capra.consilio secundo.Jo.de ana.consilio.lxviij.in fine.Jmol.Rapha.Cuma.Paul.de castro in lectura Bononieñ.in dicta.l.filiusfamilias.§.cum quis.p illum textum.ff.de lega.primo.et ibi dicit Rapha.cuma.quod ista est communis opinio.hic Rapha.Fulgo.in.l.generaliter.§.cum autem.C.de insti.⁊ substit.sub conditione fac.⁊ ibi in plerisqȝ lecturis.⁊ refert quod ita consuluit Pet.de ancha.Barto.Salice.Petr.de nouaria.et dominus Franciscus zabarellus cardinalis.⁊ dicit Angel.in dicta.l.lucius.quod ita in facto fuit iudicatum.et ſm istam partem infinitis vicibus consuluit dominus meus in legibus.domi.Alexandr.de imo.consilio incip.in so.prestanti consilio celeberrimi legum doctoris domini Angeli aretini.vbi vna cum domino Angelo consuluit pro hac parte ⁊ idem voluit in lectura.in.l.j.C.de pactis.⁊ dicta.l.ex facto.§.ex facto.ff.ad trebellianum.et consilio.cviij.incip.viso themate.in primo volumine consiliorum.et in consilio.cix.et in consilio.clxxxij.in.ij.volumine:et in consilio.cxcv.incipiente viso ⁊c.in.ij.volumine et in consilio xiij.in quarto volumine.hanc partem tenuit dominus meus in canonibus domini Barb.in repetitio.l.cum acutissimi.C.de fideicommis.vbi dicit hanc esse communem opinionem licet ipse ⁊ male consuluerit contrarium.⁊ adduco Pau.de castro consilio.xxxij.incipiẽte dubium facit.vbi consuluit ſm communem opinionem.et in consilio.lxxvi.incipiente viso dicto puncto ⁊ dubijs.in.iij.columna.⁊ adduco etiam ad hoc Ange.perusi.in.l.legatis.C.de lega.vbi dicit quod si heres grauatur de restituendo hereditatem si decesserit sine filijs non videntur filij substituti quod capiunt hereditatem vt heredes patris inuentã in hereditate paterna vt decidit glo.in dicta.l.lucius.tamẽ dicit aliquos cõsuluisse contrarium quod filij intelligentur substituti et si ita esset pater eorum grauatus hereditatem hanc alienare non posset tanꝙ̃ subiacentem restitutioni quod est absurdum ſm eum ⁊ dicit se ita tenuisse in dicta.l.lucius.sequens communem opinionem:tamen in dicta.l.legatis.dicit quod propter opiniones doctorum adhuc lis erat sub iudice.Sed in dicta.l.lucius.dicit quod fuit iudicatum ſm communẽ opinionem.⁊ adduco eundem Ange.perusi.in consilio suo.lvij.incipiente ad declarationem presentis dubij premittẽdum est.in secunda colũna quem moderni non allegauerũt.quod si testator dicat si seius mihi heres non erit titius heres esto.si seius non reperitur alius instituitur et allegant not.in.d.l.lucius.vbi p verba conditionaliter apposita de heredibus vel filijs nõ videtur relinqui filijs vel heredibus quibus nihil nominatim relinquitur:vt scribit Bart.in dicta.l.centurio.et in dicta l.si sic.de legatis.iij.⁊ in.d.l.lucius.et probatur ſm eum in dicta.l.si qs heres.eodem titulo.⁊ vide eundem Ange.consilio.viij.incipiente do.And.⁊ adduco Roma.consilio.ccccxxx.incipiente in casu consultationis presentis ⁊c.in verbo quo ad tertium dubitationis vel cõsultationis articulũ.vbi sentit ꝙ ista verba si omnes filij mei decesserint absqȝ filijs masculis faciunt conditionem et non dispositionem ab eo ꝙ filij exheredati faciunt deficere cõditionem per.l.filiusfami.§.cum quis.ff.de leg.j.ſm intellectũ quem sentit gl.in.l.ex facto.§.fi.ff.ad treb.⁊ idem sentit consi.cxlvij.incip.visis themate ac supra consultis.

¶ Septimo ſm aliquos probatur hec cõclusio in.l.j.C.de pac.vbi habetur quod ille qui erat grauatus de restituendo partem hereditatis sibi assignatam in testamento sub cõditione si decesserit sine liberis faciat pactum tempore quo non habet liberos de restituenda indistincte minori parte ꝙ̃ fuerit grauatus etiam si cum liberto decesserit ⁊ cõtingat eum postea habere filios tempore mortis propter quod deficiebat conditio fideicõmissi non propter hoc minus seruabitur pactum et sic debebit restitui pars de qua fuit conuentum.nõ obstat ꝙ extent liberi ex rogato de restituendo quod non contingeret si ipsi liberi intelligerẽtur substituti:qꝛ tunc in preiudicium eorꝝ pactum non tenuisset per ea que habentur in.l.fi.§.sin autem.in fi.⁊ in aut.res que.C.communia de lega.nec ad dictam.l.j.obstat respõsio data per Ro.in.d.l.si cum dotem.dicentem quod vbi grauatus alienauit per illud pactum nõ vltra legitimam intelligitur alienasse.cum enim essent duo fratres legitima bonorum patris non erat nisi triens iuxta aut.nouissima.C.de inoffi.testamẽ.⁊ per consequens medietas triẽtis que est sextans et portio legitime alienãtis fuit alienata in qua non intelligebatur esse grauatus p fideicõmissum.l.qm̃ in prioribus.C.de inoffi.testa.⁊.l.coheredi.§.cum filie.ff.de vulg.⁊ pupil.⁊ cũ hac responsione dicit se magnum doctorem rome hunc passum disputãtem cõclusisse:sed ita responsio sua nihil valet qꝛ illo iure nõ triens sed quadrans erat legitima illorum duorũ fratrum.l.cum queritur.C.de inoffi.testa.⁊ per consequẽs si ille alienauerit sextantem totius hereditatis ⁊ sic duas vncias sequitur ꝙ alienat legitimam suã que erat vna vncia cum dimidia tm̃.et sic ibi videtur casus pro hac parte coniuncto tex.in.d.l.cum queritur.

Octano

¶ Octano pbatur in.l.iubemus.in verbo idem in retinenda.C.ad trebelli.iūcto princi.l.i.ibi em̄ imperator posuit casum q si testator grauat filiū institutum de restituēdo alteri filio testatoris sub ɔditione si ipse grauatus decesserit sine liberis pōt grauatus de restituēdo detrahere quartā absq eo q fructus quos perceperit in ea cōputent postea subdit imperator: in verbo idē esse si testator rogauerit filiū de restituēdo nepotib⁹.s.vt fructus nō computētur in trebellianicā qi cū in pcedēti versi.faciat mentionē de filio grauato restituere filijs iure fideicōmissi videtur q eodē iure ipse non vocaretur ex illis verbis si sine filijs decesserit positis circa filij institutionē prout colligit ex pma parte illi⁹ legis:⁊ ita inducit ad propositum Rapha.Fulgo.in dicta.l.iubemus.

¶ Nono probat per.l.posthumorū.ver.ne ergo.ff.de inin.rupto et irri.testa.⁊ in.d.l.gallus.§.in omnibus.ff.de libe.⁊ posthu.vbi caius et scenola referentes substitutionē nepotis factam sub illis verbis si filius meus me viuo moriat dicūt necessariā fore filij institutionem ne irritet testamentum.ergo filius a cōtrario sensu non intelligitur institutus.

¶ Decimo probatur in.d.l.gallus.§.idem credendū.§.etiam.in verb.ita sane.ff.de libe.⁊ posthu.vbi est expssum q ex istis vbis si nepos me⁹ me viuo moriat pronepos ex eo qui post mortē meā mihi nascat nō videtur institutus nepos a ɔtrio sensu si me viuo nō decesserit.et per ɔns si talis nepos agnoscat auo inter primū suitatis gradū rumpit testamentū.ergo idē videt dicendū in casu nro vt lz testator dixerit si sine filijs decesserit nō indicant a cōtrario sensu filij p substitutionē vocati.

¶ Undecimo pdicta ɔclusio videt pbari per tex.in.l.si qs cum.§.fi.ff.de vulg.⁊ pupil.vbi testator dixit si me viuo filius meus decedat:⁊ per ɔns nō sit heres talis heres esto q huiusmodi testamentū p existentiā filij est nullū.ergo sequit q a ɔtrio sensu filius nō reperiret esse preteritū.

¶ Duodecimo hec ɔclusio videt pbari per tex.in.l.ex facto etiā agitatum.ff.de here.insti.vbi est expssum q ex illis verbis si mihi seius heres nō erit sempronius heres esto: a ɔtrario sensu nō videtur heres institutus.sic ergo licet testator dixerit si sine filijs decesserit nō propterea a contrario sensu filij ex illis verbis intelligantur esse substituti.

¶ Decimotertio hec cōclusio pbari videtur q institutio heredis debet pprie ⁊ non per cōiecturas intelligi ⁊ sumi: vt est tex. not.in.l.i.ff.si tab.testa.nul.exta.sed qd patet a ɔtrario sensu nō expresse sed per coniecturas sumit.vt no.glo.sing.in.c.cupiētes.§.qd si per viginti.de elec.lib.vi.⁊ est bonus tex.in.l.apud antiquos.C.de fur.c.cum apostolica.de his que fiūt a prela.in verbo indirecte.⁊ ibi do. Abb.colligit q sensus cōtrarius est subauditus ⁊ interpretatus nō autē expressus: vnde dicit tex.q nomē heredis dz palā exprimi ⁊ articulata voce: vt in.l.iubem⁹.C.de testa.⁊ in.l.heredes palam.ff.eo.vñ dicimus q substitutio est positio eius q est cōsequēs ad institutionē: vt in.l.hereditas ad statū.ff.de here.insti.nec obstat.l.cū testamēto.§.hec verba.eo.tit.vbi dr q positio substitutionis reciproce eo q est ɔsequens ad institutionē videt inducere positionē institutionis tanq necessariū antecedēs: qr respōdet q dū testator dixit lucius ⁊ titius inuicem substituti heredes sunto: talia verba cōprehendebāt institutionē ⁊ substitutionē: sed in casu nro ex illis verbis si sine liberis decesserit ipsi filij nō vident expresse substituti.

¶ Decimoquarto qr effectus ɔditionis ille solū videt esse vt ipsius cōditionis inspiciatur simplex ⁊ nudū implementū vel defectus quo ad includendū vel excludendū put iacet ⁊ nō aliud: vt in.l.i.C.de cōdi.inser.pterea in ɔditiōibus inspicit merū factū.l.meuius.⁊.l.qui heredi.ff.de cōditio.⁊ demōstra.ideo videtur sufficere q cū liberis decesserit.

¶ Decimoqnto facit casus omissus a testatore remanet in dispositiōe iuris cōmunis.l.cōmodissime.ff.de libe.⁊ posthu.l.extraneus.ff.de cōdi.ob cau.l.si cū dotē.in prin.ff.solu.matri.c.susceptū.de rescrip.lib.vi.sed sic est q verba testatoris sunt ɔcepta in vnū casum.s.liberis nō extantib⁹.ergo in casu filiorū existentiū sumus extra puisionē testatoris.

¶ Decimosexto facit qd dicit Ang.in.d.l.lucius.vbi in casu qstionis nostre decidit filios non venire iure substitutionis sed ab intestato: nā vbicunq pater vel alius aliquē primo loco instituit ⁊ substituat idem vulgariter vel per fideicōmissum si decesserit sine liberis q nunq liberi ⁊ descendentes ipsius heredes instituendi sunt substituti.et ideo ad hereditatem testantis nullo modo sunt vocandi: sed bene ueniantur ex persona ipsorū liberorū ab intestato si inueniāt se proximiores.facit qd habet in.l.si quis filio exheredato.ff.de inist.rupt.⁊ irri.testa.in prin.

¶ Decimoseptimo hec ɔclusio videt pbari ex ratione quam assignat Bart.in.d.l.lucius.stante pdicta institutione si sine filijs:q est q ppter talia verba testator magis videat puidere filijs institutis vel nepotib⁹ vt possint de hereditate facere quid velint q puidere pronepotibus ⁊ alijs in vlteriori gradu existētibus: maxime si tunc temporis nati non erant in quos tunc nulla cedebat affectio.vt in.l.q filiabus.ff.de leg.i.

¶ Decimooctauo vt dixit superius de hoc est glo.in.d.l.lucius.⁊ in.l.ex facto.§.ex facto.super verbo defecisse.ff.ad trebel.⁊ cōsulendo ⁊ iudicando nō debemus recedere ab opi.glo.vt voluit Bal.in.c.i.de na.succes.feu.⁊ in.l.precibus.C.de impu.⁊ Bar.in ɔsi.incip.testator in suo testamēto. Pau.de ca.ɔsi.lix.incip.ad pmū videt dictas sorores.circa fi.⁊ Jo.de imol.in.l.cēturio.ff.de vulga.⁊ pupil.cū ergo in casu nro opinio sit corroborata autoritate glos.ergo ab ea non debemus recedere.

¶ Decimonono pro questione nostra potest allegari tex.in.l.cū ppones.la.§.C.de pac.vbi fideicōmissum fratribus reciproce relictū a fratribus potest pacto eorū remitti.⁊ clarū est q in tali fideicōmisso intelligat illa ɔditio nisi liberi nascerent.vt in.d.l.cū auus.⁊ in.d.l.generaliter.§.cū autē.⁊ in.d.l.acutissimi.⁊ tamē remitti potest.ergo sequit q illi liberi tacite subintellecti a iure nō sunt vocati ex dispositione testātis.vel vt sentit ibi Bal.post glo.q illi duo fratres erāt rogati adinuicem vt restituerēt post mortem si sine liberis:⁊ sic cōditio erat expressa.

¶ Et pro hac cōclusiōe videt tex.in indiuiduo in.l.de fideicōmisso.C.de trāsac.vbi pater instituit filios suos heredes ⁊ eos adinuicē substituit vt si sine liberis decederēt hereditas deuolueret ad superstitem.et tamē ibi dr q tale reciprocū fideicōmissum potuit pacto seu facto fratrum remitti.ergo ius nō fuit quesitū ipsis filijs nascituris.ergo videt q talis substitutio fuerit potius facta in fauorē ipsorū filiorū.⁊ per cōsequēs pbant ista duo iura decisionē glo.in.d.l.lucius. Et hec sunt argumēta adducta pro parte negatiua.nō obst.arg.in cōtrariū adducta pro parte affirmatiua.⁊ primo.d.l.penul.ff.de colla.dotis.nā responde put rndet Bart.⁊ alij doct.in.l.ex hac scriptura.ff.de dona.in v.pono.de.l.titia.cū sequen.⁊ per canonistas.in.c.fi.de succes.ab intesta.vcz q verba enuntiatiua cōditionaliter plata ppter aliud nō inducūt dispositionē.l.ex facto.i.ff.de heredi.insti.l.si qs sub cōditione.ff.si qs omis.cau.testa.preterq in aliquo antecedēti vel ɔsequenti q sit necessarium ad implendū illud qd in cōditione est deductū.ita loquit tex.in.l.pe.et tex.in.l.deniq.§.interdum.ff.de pecu.leg.⁊ in.l.proculus.in princ.ff.de vsufruc.nā in casu.d.l.pe.pater in testamēto cauit si filia fratribus conferret dotē ⁊ quedā alia que ipse testator sibi nubenti tradiderat p certa parte ad hereditatē vocaret: dr ibi q si filia ab hereditate abstineat nō potest a fratribus cōpelli ad dotē ⁊ alia bona ɔferēda qn pater voluit illā alterutrū habere.s.vel partē hereditatis ⁊ dotem cū certis bonis fratribus ɔferre vel dotē ⁊ dicta bona habere precipua ⁊ huiusmodi est ratio qr cū pater dixit si filia dotē ⁊c.quā sibi nubenti tradidit cū fratribus cōferret p parte herede aliquo instituto: sequit de necessitate q pater voluit dominiū pdictorū bonorū trāsferri in filiā qr als nō potuisset dicta bona ɔferre vt disposuit testator qr collatio est rei proprie in cōe latio.l.i.in pn.ff.de colla.bono.l.si soror.⁊.l.illā.ad fi.C.de colla.et no.docto.in.l.si emācipati.eo.ti.post glos.in rubri.ff.de colla.bono.non ergo mirū est si filia abstinente a patris hereditate dos pcipua cū alijs bonis pdictis residet apud eā stāte etiā q abstinēs ab hereditate nūq cōferre tenetur.l.ex causa.C.fami.hercis.l.fi.ff.de colla.do.⁊ hec fuit ratio decisionis posite in.d.l.penul.sed in casu nro nō est necessariū filios dicti heredis instituti intelligi vocatos ex testamēto ad hoc vt verificaretur vel nō verificaret substitutio vltimo facta in testamēto dicti testatoris primi: sed solū dz attēdi existētia vel non existētia liberorū ad hoc vt intelligat an vltima substitutio locū habeat.nec obst.scdo.d.l.vnum ex familia.§.fi.ff.de leg.ij.qr ibi persona q intelligit vocata ad fideicōmissum nō fuit vocata per modū ɔditionis q dispositionē nō inducit vt sepius.s.ostensum est.⁊ ita etiā rndet ad.d.l.titia seio.§.seia libertis.ff.de leg.ij. Ad tertiū rnde q nō ob.d.l.luci⁹.qr bm Jo.de imol.ibi pōt intelligi q ptulit eo respectu qr voluit substitutū venire nō solū si frater institut⁹ adiuit sz voluit q veniret si decessisset institut⁹ cū liberis qui nō adiuerit vel repudiauerit hereditatē: nō aūt ex eo qr dicat inuitasse liberos ex testō ex quo eos apposuit in ɔditiōe.nō aūt in dispositione.vel clari⁹ q ptulit substituto liberos: qr herede primo instituto repudiāte nō admittat substitut⁹: sz liberi ab intestato.arg.l.vel singulis.ff.de vulg.⁊ pup.⁊.l.si qs ita heres instituat si legitim⁹.ff.de here.insti.⁊ qd no.gl.in.d.l.luci⁹.vel q p illa vba ɔditionalia videt testator ptulisse liberos substituto bm mō qr existētia liberorū excludit substitut⁹.

¶ Quarto nō ob.q dicebat p.d.l.fideicōmissa.§.cū esset.qr rnderi posset multipliciter.nā illud esset verū q ablatiui absoluti inducūt dispositionē qn vba executiua iportat a p ablatiuū referebant in cū qui vult agere ex illa dispositiōe.ita loquit tex.in.d.§.cū eēt.als sec⁹.ita pulchre dicit Bal.in rub.C.de insti.⁊ substi.sub cōdi.fac.ad fi.alle.qd legi.⁊ no.in.l.rōne.ij.§.tametsi.cū gl.sup vbo nō est.ff.ad.l.fal. ¶ Quinto nō ob.d.l.ex facto.qr imo ibi est tex.p opi.gl.in.d.l.luci⁹.vt.s.idugit.nec obst.inductio facta in ɔtriū q imo ibi fit distictio an illi filij ɔcepti sint ante deportationē vel post: qr qn sūt ɔcepti post deportationē nō faciūt deficere ɔditiōes substitutiōis fideicōmissarie eo qr cēsent nati ex filio granato q ex alio hoīe: qr ppt deportationē iā ceperit fingit esse nou⁹ hō.hāc rōne reddit ibi iuriscōsultus.ppterea ibi fit distinctio an ɔcepti sint ān deportationē vel post: qr qn sunt cōcepti ān deportationē erant successibiles patri: sec⁹ si post.vt est tex.in.l.i.ff.de bo.dā.⁊ qn sunt successibiles pri excludūt substitutū als nō.vt i.d.§.ex facto.⁊ plene no.p doct.in.l.filiussa.§.cū qs.ff.de lega.i. ¶ Sexto nō obst.d.l.si liussa.§.cū qs: qr put ibi dicit glo.⁊ Bar.filij faciebāt deficere fideicōmissum sicut defectus cuiuslibet ɔditionis adiecte.⁊ id attēdit an sit heres vel non.

¶ Septimo nō ob.d.l.cū acutissimi qr ibi nō dr q videant nepotes vocatis p fideicōmissum ex testō.nec ita pōt itelligi p supradicta.⁊ voluit dicere imperator q si extraneus fideicōmissarius intelligeret vocatus esse qn filius institutus ⁊ grauatus onere fideicōmissi decederet cum liberis nō esset possibile nepotes effici heredes aui per mediā personā: sed si fideicōmissarius nō intelligatur vocatus in casu quo filius dece-

dat cum liberis poterunt nepotes effici heredes aui succedendo patri suo ab intestato vel ex testo ipsi⁹ patris: et heredes heredis primi testatoris heredes esse dicunt.l.fi.C.de here.insti.l.j.ff.de castren.pecu. et psu mit.l.filiū relinqre nepoti ex testamēto vel ab intestato.l.ex scripto.ff. vn liberi.l.isti qdā.ad fi.ff.qd me.cau.et d.l.cū acutissimi.alleg. Ray.in suo ɔsi.ꝫ gl.in.d.l.luci⁹.et tn̄ nō obstāte illa lege ɔcludit ꝫriū in suo ɔsi. vt refert Pe.de ancha.in.c.in pñtia.de pba.ibi tamē nō refert rñsionē quā dabat Ray.ad illā.l.sz remittit se ad rñsionem datā in illo cōsilio. ¶ Octauo nō obst.l.pater nubēti.et d.l.j.C.de ɔdi.inser. qr ad hoc iam videt rñsum in.xiij.arg.formato p parte negatiua. ¶ Non obst.not.p Bar.in.d.l.gallus.in prin.qr cōis snīa glos.et doc.est in ꝫriū. videlz qp p illa verba si filius me viuo moriat nepotē instituo nō videt institut⁹.vt no.glo.Bal.Ange.et Joā.de imo.in.l.humanitatis.in.iij. col.in vsi.iij. oppo.et videt qp pterito ec.C.de impu.et alijs substitu.et in.l.heres institutus.eo.ti.et late Bald.in repe.l.in suis.ff.de liberis et posthu.in.xiij. col.vsi.sed qd si nō facit.et in.l.coheredi.§.si.ff.de vulga. et pupil.substi. vbi refert hāc partē tenere Dy.et Andr.de pisis.et idē sequit ibi Ang. et Rapha.cuma.in repeti.l.si filius qui in potestate.in scda oppo.ff.de liberis et posthu.et mouet ibi per plura.et maxime per.d.l.gallus.§.idē credendū.vsi.nam et si in filibus.et per.d.l.si qs cū.§.ei.ff.de vulg. et pupilla.vbi videt casus nō violādo lrām.in.l.si mater.§.i.eo.tit. et per.d.l. ex facto.et per no.per glo.in.d.l.si qs ita heres instituatur. si legitimus vel aliter respon.fm doc.qp per talē pteritionē filij testamentū nō redditur hoc casu nullū:qr filius videt vocatus ab intestato et sic nulla fit sibi iniuria lz nō instituat:vt probatur in.d.l.si qs ita heres instituatur si legitimus.cū glo.cōiter approbata. ¶ Demū nō ob.d.l.etiā.§.libertus.qr soluit istud ꝫrium per solutionē datā in pcedenti ɔtrario: maxime in scda solu.qr dato qp repererit se pteritū per talē pteritionem filij testm̄ non reddit nullū:qr filius videt vocatus ab intestato.et sic nulla fit sibi iniuria licet nō instituat:vt pbat in.d.l.si qs ita heres instituat. ¶ Undecimo nō obst.per Bar.in.l.si filius.ff.ad tertul.cum similibus. qr imo tales dicūtur a statuto vocati et ablatiui faciunt dispositionē et eā inducūt vt frater succedat et sorori pferat qr eius fauore mero est introductū hoc statutū vt in.l.seruo legato.§.si testatoi.ff.de leg.i.et in.l. fideicōmissa.§.interdū.ff.de lega.iij.et facit.l.fideicōmissaria.§.cū esset eo.tit.et sic excludit soror a fratre tanq̄ habēte potētius ius ex dispositione statuti:hāc snīam tradidit Bar.in.l.j.§.si.ff.de bono.posses.contratabu. in vbo nā ad ppositū videndū est quo iure frater excludat sororē ec.vel ablatiui absoluti hoc casu faciūt dispositionē ex natura personae cui adijciunt vt voluit Bar.in.l.a testatore.ff.de ɔditio.et demon. Preterea si aliter dicerē statutū nihil operaret:qd esse nō debet argu. l.si qn.ff.de leg.j.et.c.si papa.de priuile.in.vi.vel respōde vt dixi in quarta respōsione ad quartū motiuū ɔtrariū adductū. ¶ Duodecimo non obst.illud qd dicit qp ex ɔiecturata mēte testatoris censent aduocati qr ptz rñsio per ea q̄ dixi in rñsione data ad.vij. motiuū in cōtrariū factū per.d.l.cū acutissimi.et ad motiuū formatū p parte negatiua in ordine. ¶ Decimotertio et eodē mō respōde.ad.xiij.ɔtrarium de.l.gnāliter.§. cū aūt.C.de insti.et substi.sub cōdi.fact. ¶ Decimoquarto nō obst.d.l. titia seio.§.seie libertis.ff.de lega.ij.qr dupliciter pōt rñderi qr ibi oēs heredes vident tacite substituti fm gl.ibi non ex vigore illoꝝ verborū qui vltimus decesserit:sed qr pcepit fundū nō alienari.vel et secūda put dicit ibi Dy.qp illa substitutio intelligat ex vigore illoꝝ vboꝝ qui vltimus decesserit:et fm istā snīam pbatur in tex.ibi scda tn̄ adiecerit:put ibi dicit Bar.sec⁹ in casu nr̄o qr per illa vba si sine liberis decesserit nō vident vocati a testatore:put voluit glo.et cōiter doct.in.d.l.lucius vel clarius fm Jo.de imo.et alios in.d.l.lucius qd.d.§.seia libertis. loquitur qn̄ talia vba fuerūt dispositiue plata:qr ex illis psumit testatorē fecisse tacitā substitutionē vt no.ibi p gl.et Bal.q̄ rō cessat in casu nostro. ¶ Decimoqnto nō ob.qd dicit Ange.in.d.l.j.C.de cōdi.inser. qp talia verba gr̄a liberoꝝ vident adiecta:qr rñdeo fm Jo.de imo.in.d.l.luci⁹. qr satis dicunt ɔtinere fauorē liberorū lz non dicantur vocati ex testamēto:qr poterit institutus relinquere hereditatē sibi delatā ipsis liberis si volet.et satis etiā erit verisimile qp nollet ppter naturale votū parentū.l.scripto.ff.vn libe.et ideo nō sequit qp per hoc debeat mutari ex testamēto ex quo positi fuerūt solum in ɔditione et non in dispositione. ¶ Decimosexto nō obst.qp in dubijs opinionib⁹ equiorē et humaniorem seq debemus et qp opinio ɔtraria sit equior fm Jo. de imo.in.d.l.lucius.qr licet Jo.de imo.dicat qp sit equior:tn̄ dicit tutius tenere opinionem glo.et cōem p qua refert Ange.dicentē ita fuisse iudicatū et subdit ibi Jo.de imo.qp in ɔsulendo et iudicādo in dubio nō est recedendū ab opinione gl.et cōi p id qd voluit Jac.bu.in.l.j.C.q pro sua iurisdi.et Jo. and.in.c.j.et in.c.ne innitaris.de cōsti. Itē dicit Jo.de imo.ibi in fi.iiij. col.qp hec opi.cōis videt habere fortiores rōnes de iure:vez qp dicti liberi nō possint venire ex testō ex quo solū fuerūt appositi in cōditiōe p ea q̄ superius dicta sunt. Preterea illud qp sustinet fortiorib⁹ rōnibus est tenēdū.de hoc est tex.in.c.capellanus.de ferijs.in vbo posterior sententia meliori et subtiliori nitit rōne nō obst.opi.cōtraria equa: qr tunc preferri dz qn̄ alia pars nō hz meliores et subtiliores rōnes. Item cōis opi.est approbāda:et sequēda vt voluit docto.post Jo.and.c.j. de cōstitu tio. Judiciū plurimoꝝ est firmius.c.prudētiam.cū similibus.de officio de leg.nec obst.aliqua cōsilia in cōtrariū facta licet Pet.de anch.semel cōsuluerit in ꝫriū tn̄ ɔsuluit fm gl.in.d.l.lucius.tex.et in lectura tenuit pro cōmuni opinione qp lz semel errauerit tn̄ postea correxit errorē suū cōsulēdo pro cōi opinione pluribus viribus:et videt magis deliberate elegisse eam.arg.l.diui fratres.ff.de iurepatro.vel pōt saluari:qr in cōsilio in cōtrario loquit in alijs terminis:et idem dicendū de Pau.de ca. Lu.rom.qui in hoc variarūt tamē in pluribus locis adheserūt cōmuni opinioni:vt.s̄.ostēsum est. Nec obst.si dicat qd glo.d.l.lucius.loquit ex capite suo:prout dicit Pau.de ca.in preallegato suo cōsilio:qr salua eius pace:nam glo.allegat et approbat hoc per similia per.§.vel singulis.institu.de vulg.et pupil.et per.l.conficiunt.ff.de iure codicil.in prin.et per.l.si pater filio impuberi.ff.de vulg.et pupi.et in.l.si quis ita heres.ff. de hered.insti.per q̄ iura pbat qp verba cōditionaliter apposita nō inducūt dispositionē.nā dictū glo.dz intelligi fm.l.quā allegat vt voluit Bar.in.l.nō solū.§.liberationis verba.ff.de libe.leg.et Roma.cōsi.ex. inci.allegationes doctoris. nec ob.qd voluit Bar.in.d.l.libellorū.qr lz voluerit puidere filijs fratris instituti vt pbat in.d.l.lucius.fm eū.tn̄ debemus intelligere vt ipse nō sit ꝫrius:qd nō ppter hoc liberi inuitātur ex testō sed cōditionaliter et nō dispositiue:nec obst.ɔsiliū Ro.inci. visa municipali cōstitutione inquātū fundat se sup tex.in.d.l.lucius.et per.d.l.filiusfa.§.cum quis.qr responsum est ad illa iura:qd voluit dñs Bñdict⁹ de plūb.in.d.l.si cū dotē.qr iā p pdicta sublatū est suum motiuum contrariū:qr ppter cōem opinionē ex dispositione legis resultat intellect⁹ qp filij veniāt ab intestato. Itē stādū est interpretationi doct. cōiter hoc tenētiū p id qd voluit Hosti.in.d.c.ingrēdū.ff.de pecu.cleri.et pbat in tex.in.c.i.de decimis. nec obst.d.l.ij.§.si duo.ff.de colla.bono. qr fm Joā.de imol.in.d.l.lucius emancipatus.ibi artabatur ad conferēdum illi qui erat in potestate si nolebat venire secum ad successionē ideo nimirū si emācipatus nō cōfert remanet eius portio penes existētem in potestate qui in totū succedebat de iure ciuili fm illa tēpora lz pretor admiserit emācipatū secū vt ibi colligitur in.l.i.ff.de ɔiun. cum eman.libe.nec obst.d.l.peto.ff.de lega.iij.qr institutus fuit ibi rogatus vt esset cōtentus certa re tn̄:vn̄ si alius nō erat institutus videt idē dixisse fauore veniētiū ab intestato vt debeat residuum illis restituere sic dispositiue ibi fuit locut⁹:ideo nimirū si veniētes ab intestato possunt petere sibi hereditatē restitui:sed in casu nr̄o testator fuit locutus cōditionaliter de liberis:ideo non videt posse venire ex testamēto:nec obst. vltimo.l.inter socerū.§.cū inter.ff.de pac.dota.quē tex.allegat Raph. cuma.in.d.l.filiusfa.§.cū qs.ff.de lega.j.q: fm Bar.in.d.l.si cum dotē.in iiij.col.ibi dos retinebat per maritū p filijs eius vt heredibus matris eorū et non qp vir ille lucraret ex dispositione pacti:et per hoc Bart.ibi inducit.d.l.lucius.cū glo.sua.et dicit qp ista opi.sibi placet:et sic ille tex. potius facit pro glo.d.l.lucius.q̄ contra.

¶ Conclusio vera itaq ex predictis elicitur qp liberi sunt positi in cōditione et non dispositione:et qd non veniant ex testamento:nec videantur vocati a testatore vt eius heredes sed veniāt tanq̄ heredes patris ex quo deficit conditio fideicōmis.propter existentiam filiorum ita als consului et obtinui.

4 Substitutio expirat per religiōis ingressum nisi substitutus sit locus pius.in.c.in presentia.nu.36.de pba.fo.17.
Substitutio non euanescit si institutus non ingredit monasterium sed ipsum instituit.ibi.nu.41.
Substitutio nō euanescit si substitutus sit tn̄ clericus.ibi.nu.43.
Substitutio nō euanescit si institutus efficit monachus sed monachatus non tenet.ibi.nu.44.
Substitutus non excludit per monachationem factā in fraudē et fraus probat per cōminationes.ibi.nu.45.et.46.
Substitutus excluditur si institutus sub cōditione decesserit sine filijs ex suo corpore natis ingrediat monasterium.ibi.nu.42.fo.18.

6 **Subtilitates** iuris in spūalibus nō curant.in.c.constitutus.nu.26.de religio.do.fo.186.

3 Subtilitas etiā de iure canonico cōmendat in doctore.in.c.capellan⁹. nu.5.de ferijs.fo.139.

3 Subtilitas iuris qn̄ consideratur a canonibus.in.c.in literis.nu.6.de restitu.spolia.fo.169.

6 **Successor** in dignitate potest prescribere nō obstāte vitio sui pdecessoris secus est in herede.in.c.cura pastoralis.nu.5.de iurepatro.fo.193.

6 Successor nō tenet ex delicto pdecessoris nisi pdecessor sit in eodē delicto.in.c.aduersus.nu.10.15.16.17.22.de immu.eccle.fo.23.

7 Successor in beneficio vel in alia re temporali an teneatur stare colono durante tempore quo habuit a predecessore.in.c.querelā.numero.5.ne prela.vi.su.fo.83.

6 Successor non tenetur ad debita contracta per predecessorem nisi probentur versa in vtilitatem ecclesie.in.c.quod quibusdam.numero.7.de fideiusso.fo.99.

6 Successor in dignitate potest reuocare male alienata per predecessorē suum cōtra quem non posset opponi defectus dominij.in.c.epi.nu.1.de rebus eccle.alie.fo.74.

3 Successor in dignitate an teneatur ad ea que gessit predecessor dignitatis.in

mestica sunt plura successiue facta dz pro talibus furca suspedi qd singulariter not. p limitatione .d.§.furta domestica. facie tex.in arg.in.§.criminis.xxv.dist.z qd voluit Bar.in.l.si cui.§.iisdem.ff.de accu. Abb.in.c.j.de cle.percus.facie etiã qd voluit Cy.in.l.interpositas.C.de trãsactio.quã refert z sequit Pe.de ancha.in.c.freques.de resti.spo.lib.vi. vbi idẽ indicat si est qd amissiõis magni lucri sicut si esset qd de oibus bonis vel maiori parte bonorũ.idẽ si esset qd de meliori re quã qs haberet in bonis:vt est tex.sing.in.l.summa cũ rõne.ff.de peculio.

7 Suspensus a iure poterit iteruz ab homine suspendi.in.c. accusatum.nu.5.de simo.fo.69.

7 Suspensus ab officio censet etiã suspensus a iurisditione.in.c.fi.nu.7.de cle.excõ.fo.127.

7 Suspẽsus ad tẽpus lapso tpe põt eitra aliquã absolutionẽ suũ officiũ exercere.in.c.ex tuarũ tenore.nu.3.de sortile.fo.120.

5 Suspẽsus nõ põt allegari iudex qñ crimẽ est notoriũ z p ipso est determinata pena a iure secus si esset arbitraria vel esset notoriũ act⁹ trãseũtis.in.c.pposuit.nu.2.z.10.de appel.fo.101.

3 Suspensi z interdicti nõ prohibẽtur esse in iudicio.in.c. intelleximus.nu.14.de iudi.fo.23.

6 Suspensus ab officio tñ non potest zferre bñficia.in.c. qt diuersitatẽ.nu.12.de conces.prebẽ.fo.57.

2 Suspẽsus a bñficijs lz non possit eligi põt tamẽ postulari. Anto.in.c.ad abolendam.nu.5.de fil.presby.fo.56.

7 Suspẽsus potest ferre testimoniũ nisi sit suspẽsus p graui delicto quo casu virtute delicti in quo psenerat repellit a testimonio.in.c.olim.nu.5.de accusa.fo.67.

5 Suspẽsi possunt intelligere z agere nec sunt priuati cõione hominum quod est suspensio minor secus si maior.in.c. apostolice.nu.2.3.4.5.8.de excep.fo.14.

Suspensus an possit habere nomine proprio pro iuribus sui beneficij. ibidem.nu.4.5.z.6.

Suspẽsi a bñficio non debẽt habere redditus bñficij modicã tñ sustentationẽ habere debẽt si nõ habent vnde viuant.ibi.nu.5.z.7.

Suspensus ab officio potest aliquo casu censeri etiã suspẽsus a beneficio.remissiue.ibi.nu.9.

2 Suspẽsus a collatione alicuius ordinis põt zferre minores sed nõ maiores.Ant.in.c.vel non est.nu.5.de tẽpo.ordi.fo.39.

1 Suspensi an z qñ possunt eligere eligi tamen indistincte non possunt. in.c.cum inter.R.nu.6.de elec.fo.133.

7 Suspensus ab officio an sit etiam suspensus a beneficio.in.c. per tuas.el.ij.nu.5.de simo.fo.79.

1 Suspensi psumẽdo eligere nõ priuant potestate eligẽdi lz male faciãt. in.c.cum inter.R.nu.15.de elec.fo.134.

7 Suspensus ab officio z bñficio simpliciter an dicat suspẽsus in perpetuum vel qũo.in.c.quã sit graue.nu.3.de exces.prela.fo.131.

2 Suspensus nõ est ille qui nõ est declaratus suspẽsus sed tñ mandatur teneri pro suspẽso.Anto.in.c.j.nu.4.de cle.pere.fo.64.

1 Suspẽsus a qb⁹ itelligit suspẽsus.in.c.cũ dilect⁹.nu.12.de zsue.f.100.

1 Suspensus a bñficijs pter malã electionem intelligit ab illis q̃ hz in ecclesia cõtra quã deliquit.in.c.per inqsitionẽ.nu.8.de elec.fo.146.

Suspẽsus ad bñficia habẽda pter malã electionẽ intelligit q nõ possit habere in illa ecclesia cõtra quam deliquit. ibi.

7 Suspẽsi z excõicati nõ sunt absoluẽdi nisi primo prestito iuramento de parẽdo mãdatis ecclesie.in.c.sup eo.nu.1.de sen.excõ.fo.180.

Et vide in.c.seq.in.fi.no.z per totum.eo.tit.

7 Suspẽsus z excõicatus a iure poterit iterũ suspẽdi et excõicari ab homine.in.c.ex tue.nu.8.de simo.fo.73.

3 Suspẽsus semel ex noua culpa põt iterũ suspẽdi z resultãt effectus de quibus.in.c.veritatis.nu.4.de dolo z ztu.fo.206.

6 Suspẽsus maiori suspẽsione inducit irregularitatẽ q̃ clericis impedit celebrationes secus in minori.in.c.pterea.nu.3.de iurepatro.fo.190.

2 Suspensus ipso iure si celebrat incurrit irregularitatẽ:secus si non est ipso iure suspẽsus.Ant.in.c.qd trãslationẽ.nu.2.de tẽpo. ordi.fo.37.

2 Suspensus perseuerans in suspensione an sit ipso iure priuatus beneficio.Anto.in.c.cũ bone.nu.3.z.4.de eta.z quali.fo.45.

Suspensio ad quid afficiat suspẽsum.ibi.nu.6.z.7.

5 Suspenso pter crimen puidet vt deposito si vo pter contumaciam prouidet vt excõicato.in.c.pastoralis.§.verũ.nu.16.de ap.fo.122.

Suspensus a beneficio in vno loco an possit extra illud territoriũ obtinere beneficium.ibi.nu.21.

5 Suspẽsio anteq̃ ferat reqrit monitionẽ qñ qs suspẽdit ob cõtumaciã secus si pter delictũ.in.c.reprehẽsibilis.nu.3.z.4.de appel.fo.103.

7 Suspensio qd sit z quotuplex sit z qs sit eius effectus maxime circa irregularitatẽ incurrendã.in.c.fi.nu.4.de cle.excõ.fo.127.

1 Suspẽsio a bñficijs q̃s effect⁹ pariat.l.c.cũ vitoniẽ.nu.10.de elec.f.145.

6 Suspẽsio quã icurrũt plati vl alij ipo fcto vl excõicatio canonis an z q̃ casu possit p inferiorẽ a papa tolli.in.c. si quorũdã.nu.5. de solu.fo.100.

Suspensus ab administratione temporaliũ z spiritualiũ si celebrat nõ incurrit irregularitatem.ibi.nu.8.

6 Suspẽsio iuris z suspẽsio hois inducũt diuersos effectus.in.c. sicut ad extirpanda.nu.4.de coha.cle.z mulie.fo.11.

7 **Suspectus** de dilapidatione an deponatur tam ab administratione temporalium q̃ corporaliũ.in.c. licet heli.nu.18.de simo.fo.77.

Suspectus de dilapidatione debet remoueri licet velit dare fideiussores de conseruando ecclesiam indemnẽ.ibi.nu.20.

2 Suspectus de dilapidatione an remoueatur ab administratione.in.c. venerabilis.nu.8.de offi.deleg.fo.100.

9 Suspectus de falso põt detineri z capi donec cõstet de veritate.in.c.super eo.nu.3.de cri.fal.fo.117.

7 Suspectus de heresi habet pro cõuicto si post annũ adhuc est in sua cõtumacia.in.c.excõicamus.el.j.nu.7.z nu.11.de here.fo.92.

6 Suspectus de fuga nõ põt capi ille qui cum eo cõtrahebat: inceperat male vti substãtia sua.in.c.propter.nu.9.de locato.fo.87.

5 Suspitio iudicis si non alleget procedit iudiciũ corã eo factum.in.c.ad audientiam.nu.9.de app.fo.106.

4 Suspitio tollit per iuramentũ q qs nõ fecerit malitiose z nõ suspitio subornationis.in.c.presentium.nu.2.de testi.fo.62.

5 Suspitio iudicis nõ allegat per viã appellatiõis sed per viã recusationis.in.c.cũ speciali.nu.6.de ap.fo.129.

5 Suspitio iudicis z eius cã si nõ potest sine magno scãdalo allegari fiat iuramẽto partis allegãtis ipm suspectũ attenta prius qualitate psone que hz hoc iurare.in.c.ij.requiris.nu.16.de ap.fo.111.

6 Suspitio sinistra aliq̃ incõtinẽtie nõ psumit inter cõsanguineos dũmõ sint bone fame z cõditiõis.in.c.a nobis.nu.1.de coha.cle.z mulie.fo.13.

5 Suspitio iudicis non potest allegari qñ est vtriq partí in pari gradu coniunctus.in.c.postremo.nu.5.de ap.fo.106.

Suspitionis cã si fuit allegata corã iudice que corã arbitro non potest probari non potest alia allegari.ibi.nu.7.

De litera.T.

4 **Tabelliones** creare qui possunt. in.c.cum p.nu.6.de fi.instru.fo.111.

6 Tabellio q̃ debet iurare in principio sui officij.in.c.sicut te.nu.19.ne cle.vel mona.fo.240.

Tabellio etiam periurus nisi cõmiserit falsum potest cõficere instrumẽta si rogetur a partibus.ibi.nu.16.

Tabellio cõficiens instrumentũ super cõtractu illicito debet puniri z officio priuari.ibi.nu.20.

Tabellio qui ita reputat z non est an possit cõficere instrumẽta z si cõficit an valeant.ibi.nu.21.

Tabellio z omnis in suo territorio dz scire pertinẽtia ad suũ officium z si cõmittit per ignorantiã aliquem errorẽ tenẽtur.ibi.nu.22.

6 Tabellio effectus clericus vel religiosus non perdit ipso facto officiũ tabellionatus.in.c.sicut te.nu.2.ne cle.vel mona.fo.239.

6 **Tacens** habetur pro consentiente vbi agitur de obligatiõe persone qñ interuenit aliqs actus de sui natura hoc requirens.in.c.cũ virum.nu.3.de regu.fo.160.

7 Tacens censet zsentire in maleficio nisi expsse dissenserit.in.c.dilectus filius.el.ij.nu.9.de simo.fo.76.

5 Tacens in his que tenetur contradicere z nõ contradicit habet pro consentiente.in.c.consuluit.nu.5.de appel.fo.104.

5 Tacens non habet pro consentiente qñ si expresse vellet consentire nõ posset.in.c.j.nu.19.de re iudi.fo.49.

6 Tacens censet consentire qñ est vocatus ad zsiliũ z nil dicit z punitur vna cũ zsulẽtibus malũ.in.c.aduersus.nu.20.de immu.eccle.fo.230.

6 Tacens in actu odioso non presumit consentire. in.c. cura pastoralis.nu.4.de iurepatro.fo.193.

4 Tacens an presumat cõsentire vel cõtradicere.in.c.nonne bene. nu.1.de presump.fo.116.

6 Tacẽtes habent pro consentientibus qñ sunt vocati ad hoc vt consentiant vel cõtradicant.in.c.vestra.nu.6.de locato.fo.87.

1 Tacẽs quo casu habet p zsentiẽte.in.c.in genesi.nu.9.de elec.fo.180.

2 Tacẽs in reb⁹ onerosis habet p ztradicẽte nisi faciat aliquẽ actũ per quem videat approbasse illud.in.c.nõ iniuste.nu.7.de pen.fo.146.

6 Tacens in casibus in qbus tenet loqui habetur pro consentiẽte.in.c.j.nu.13.de his que fi.a ma.par.capi.fo.71.

1 Tacentes habẽtur pro cõsentiẽtibus in corũ preiudiciũ.in.c.gratum.nu.6.de postu.prela.fo.110.

6 Tacens non habet pro zsentiente in re multũ onerosa.in.c. peruenit.nu.10.de emp.z vendi.fo.84.

1 Tacens non presumitur cõsentire in re onerosa z preiudiciali.in.c.cum in a.nu.6.de elec.fo.171.

3 Tacẽs z nõ zdicẽs an videat zsentire.in.c.ceterũ.nu.10.de iudi.fo.19.

1 Tacens habetur pro consentiẽte in re meritoria z concupiscibili.in.c. quia propter.nu.13.de elec.fo.163.

6 Tacens habet pro zsentiente vel cõtradicẽte quatenus tendit in eius preiudiciũ si tacuit in his in qbus de necessitate officij tenebat loqui. in.c.ij.nu.9.de his que fi.a prela.fo.66.

1 Tacens in aliquo negotio vtrum postea possit contra illud negotium aliquem defectum obijcere.in.c.nihil.nu.6.de elec.fo.167.

Taciturnitas

Terminus ad iter arripiēdum vel ad se presentandum quō et qualiter detur tam a iure quam a iudice vel ab ipso appellāte siue appellatio fuerit iudicialis siue extraiudicialis.ibi.nu.7.
Termino ad prosequendam appellationem quō satisfiat.ibi.nu.8.
Terminus ad accipiendū iter quī appellatur in curia nō dz dari.ibi.
5 Termin⁹ datus ad cām expediēdā de consensu partiū est cēsendus peremptorius nec pars audit petēs terminū ad probandū nec ab hoc appellabit nisi fuerit inexcogitato impedimēto vel de cōsensu vtriusque partis sed quid si de cōsensu vnius partis.in.c.sup.nu.16.et.18.de ap.fo.96.
Terminus datus ad causam expediendam per superiorē potest cōsensu partium prorogari.ibi.nu.17.
5 Termino pendente vel dilatione iudicis ad vnū actū non debet iudex procedere ad alium actum maxime sine citatiōe.in.c. cum causa.nu.12.de re iudica.fo.65.
3 Terminus breuis si est datus in causa ardua potest legitime appellari.in.c.exposuit nobis.nu.7.de dila.fo.136.
5 Terminus nō currit propter impedimentū proueniens ex facto principis.in.c.ex insinuatione.nu.3.de appel.fo.117.
7 Terminus an et quī debeat dari per iudicem parti vel accusatori intra quē habeat accusare alis termino elapso nō audietur vlterius.in.c.inter.nu.4.de purga.cano.fo.148.
1 Terminus prefixus capitulo ad eligendū an possit restringi.in.c. cū nobis.nu.9.de elec.fo.136.
3 Terminus perēptorius datus citatis si est nimis breuis licite appellatur nisi hoc sit factū ex aliqua necessitate.in.c.j.nu.1.et.12.de dila.fo.131.
Terminus quī dicitur nimis breuis statur arbitrio iudicis.ibi.nu.7.
Termini iuris qui solent dari ex aliqua causa ex quibus casibus moderantur a iudicibus.ibi.
Terminus probatorius dicitur peremptorius.ibi.nu.16.
5 Termin⁹ deliberatori⁹ nō datur reo si per citationē potuit liberare quia inducie deliberatorie nō cōceduntur nisi semel.i.c.ij.nu.1.2.3.de dila.fo.132.
Terminus datus a iudice an possit ab eo postea elōgari vel abbreuiari.ibi.nu.15.
5 Terminus ad appellationē prosequēdam pōt dari a iudice a quo et est in arbitrio suo dare vel non et si dat vel nō dat non grauat partes.in.c.ad hec.el.ij.nu.2.de appel.fo.103.
7 Terminus prefigi pōt per iudicē ecclesiasticū infra quē incidēs quod spiritualis terminetur.in.c.lator.nu.4.8.qui fi.sint legi.fo.38.
Terminus ad appellationem prosequendam restringi potest ex causa spirituali.ibi.
Terminus duorum mensium datur ad finiendam incidentem questionem.ibi.nu.8.
1 Terminus datus ad absoluendū aliquem an possit preteriri et sic ante terminum absolui.in.c.ab excōicato.nu.17.de rescrip.fo.88.
1 Termin⁹ si assignatur ad acceptandū bñficiū an post terminū possit assignari.in.c.capłm sancte.nu.8.de rescrip.fo.78.
5 Terminus datus ad prosequēdā appellationē que per iudicē fuit admissa vel a parte recepta obtinet vim peremptorij adeo vt etiā in appellatū vel appellantē absentem procedatur ac si esset perēptorie citatus.in.c.sepe contingit.nu.1.6.et.9.de appel.fo.112.
Terminus datus a iudice ad appellationē prosequendam habet vim peremptorij neutro prosequēte appellationem qua deserta poterit iudex procedere etiam sine citatione.ibi.nu.13.
Terminus hominis succedit loco termini iuris nō autem cōputatur in termino iuris.ibi.nu.18.
Terminus anni datus a iure ad prosequendā appellationē nō est peremptorius etiam quod appellatio approbetur a parte.ibi.nu.21.
5 Termini iuris nō possunt per iudicē breuiari nisi in certis casibus de quibus in.c.cum sit romana.nu.10.de appel.fo.90.
5 Terminus est dandus seu moderandus secundum locorum constantiam et personarum qualitatem.in.c.ad hec.nu.6.de appel.fo.100.
4 Terminus idem pōt prefigi ad duos actus eodem tempore cōcurrentes.in.c.licet.nu.3.de proba.fo.22.
6 Terminus hominis succedit loco termini iuris.in.c.ex parte abbatis.nu.17.et nu.15.in fi.de conces.preben.fo.61.
7 Termin⁹ vbi et quī est prefixus in aliquo cōtractu an teneatur quis expectare et quid operetur lapsus huius termini.in.c.sicut.nu.11.de spōsa.fo.9.
5 Terminus prefixus ad aliquid faciēdum nō precludit viā quin lapso termino id possit fieri quod si nō esset factū immineret periculū anime.in c.exceptionem.nu.4.de excep.fo.17.
7 Termino prefixo volentib⁹ agere cōtra discedentē an eo elapso possit quis agere et similiter de volēte matrimonium cōtrahere an post terminū audiatur accusator.in.c.fi.nu.11.qui matri.accu.pos.fo.45.
Termini prefixio a iure vel iudice in iudicio vel extra quid operetur.ibi.
2 Termini exclusiui probationum ita currunt cōtra ecclesiam sicut cōtra priuatum.in.c.auditis.nu.6.de resti.in integ.fo.157.
2 Terminus quī est datus ad aliquid faciendū tam parti quam iudici si in termino nil fit an expiret ille actus.in.c.de causis.nu.6.de offi.dele.fo.74.
2 Terminus datus appellanti quos effectus pariat.Anto.in.c.veniēs.nu.15.de renun.fo.33.

6 Terminus datus successori in officio ad satisfaciendū id quod fecit predecessor an detur etiā predecessori.in.c.aduersus.nu.23.de immu.eccl.fo.230.
4 2 **Tertius** an cōpellatur edere.in.c.j.nu.22.de proba.fo.3.
Tertius iudex siue arbiter datur aut ex officio aut partium consensu.in.c.fi.nu.3.de offi.deleg.fo.104.
4 Tertius nō eligitur si duo arbitratores discordant.in.c.quintauallis.nu.46.de iureiurā.fo.151.
5 Tertius appellat in criminalibus finito condēnato.in.c. cū sit romana.nu.6.de appel.fo.90.
5 Tertius appellās a sñia inter alios acta pro suo interesse dz causaz grauaminis exprimere per rōnes.de quib⁹ in.c.cū sup.nu.5.de iudi.fo.67.
Tertius quī appellat pro interesse suo a sñia inter alios lata quō pronūciabit iudex appellationis circa istam sñiam.ibi.nu.8.
Tertius pōt appellare a sñia lata in causa capitali contra aliū et si obtinet prodest condēnato.ibi.nu.12.
Tertius regulariter nō appellat a sñia inter alios lata nisi ostēdat de aliquo suo particulari interesse vel affectione de quib⁹.ibi.nu.13.
Tertius an possit appellare a qualibet sñia etiam a tertia.in.d.c.cum super.nu.25.et.26.de re iudi.fo.68.
Tertius licet nō appellauerit a sñia inter alios lata tñ pōt appellationem per victum interpositam prosequi licet ille victus transegerit vel aliter composuerit.ibi.nu.27.
Tertius qui cōparet pro suo interesse ad quem effectum potest se intromittere ad causam per alium intentatam et quos actus et que adminicula potest facere.ibi.nu.28.
Tertius cōparens pro iure suo tam in primo quam in secūdo iudicio an teneatur libellum offerre et litem cōtestari et similia facere.ibi.nu.30.
Tertius pōt impedire executionem sentētie etiam respectu simplicis possessionis quam habet.ibi.nu.31.fo.69.
4 Tertius comparens pro suo interesse potest prosequi appellationē ab alio interpositam et potest impedire ne sententia lata mandetur executioni in suum preiudicium.in.c.veniens.nu.1.de testi.fo.72.
Tertius cōparens pro suo interesse an admittatur ad impediendam executionem.ibi.nu.6.
Terti⁹ cōparēs pōt prosequi ius suū corā iudice delegato.ibi.nu.9.
Tertius cōparens debet summarie probare de interesse suo tur et non sufficit iuramentum.ibi.nu.9.
In summaria probatiōe tertij cōparētis pro interesse suo non admittitur reprobatio testium nec circa dicta eorum nec circa personas.ibi.nu.10.
Infra quantum tempus tertius comparēs admittatur ad probandū interesse suum.ibi.nu.11.
2 Tertius ratione sui interesse potest appellare.in.c.super eo.nume.3.de offi.deleg.fo.79.
4 Tertius cōparens pro interesse suo admittitur ad iudiciū sed nō ad petēdum vt testes publicentur.in.c.cōstitutus.nu.1.de testi.fo.62.
2 Tertius cōparens pro suo interesse potest iudicē recusare si hz legitimā causam recusandi.in.c.cum super.nu.2.de offi.deleg.fo.27.
2 Tertius pōt appellare ab actu etiā extraiudiciali quī sentit se pregrauari.in.c.dilecti.nu.2.de maio.et obe.fo.125.
5 **Testamentum** querelans et succūbens perdit quod acquisiturus erat ex illo testamento et fisco applicatur.in.c.quis.nu.16.de re iudi.fo.83.
1 Testm̄ laici in quo cleric⁹ instituitur nō seruatis solēnitatib⁹ legis vel statuti secularis nō valet.in repe.c.eccłia sctē marie.nu.45.de cōsti.fo.38.
6 Testm̄ factū coram presbytero parochiali et duob⁹ testibus valet non obstante consuetudine in contrariū.in.c.cū esses.nu.1.de testa.fo.115.
Testamentum de iure canonico valet etiā quod testes non sint rogati et quod non sint masculi.ibi.nu.3.
Testm̄ an hodie valeat sine solēnitatibus iuris ciuilis.ibi.nu.4.
Testamētum etiā ad nō pias causas valet de iure canonico cum duobus testibus et presbytero parochiali alias secus nisi loco presbyteri parochialis adhibeantur duo alij testes.ibi.nu.7.
6 Testm̄ factū ad pias causas valet factū etiā per vba enūciatiua et propter aliud plata.in.c.cū dilectus.nu.1.et.7.de succes.ab intest.fo.131.
4 Testamentum an et quī faciat fidem sine publicatione.in.c.fin.nu.10.de fide instrumen.fo.114.
6 Testamētum clericorum nō infirmatur preteritione filiorum vel parentum licet eis debeatur certa portio.in.c.quia nos.nu.4.de testa.fo.115.
6 Testm̄ impugnans propter non adhibitas solēnitates iuris ciuilis est excōicatus.in repe.c.cum esses.nu.7.de testa.fo.117.
6 Testamentum factum nutu tenet de benignitate canonica.in.c.cum tibi.nu.3.et.5.de testa.fo.121.
Testm̄ collatū in alterius volūtatem quia censetur factū ad pias causas et ideo ille in cuius voluntatem est collatum debet illam hereditate in pios vsus distribuere.ibi.nu.4.
6 Testamentum non comprehendit in se omnem vltimam voluntatem puta codicillos nec donationem causa mortis que sapit naturam vltime voluntatis.in rubri.nu.1.de testa.fo.110.
Testamenti factio censetur gratiose concessa hominibus quia disponūt de rebus in tēpus quo non erunt dñi.i.post mortem.ibi.nu.2.

Testari

Facta publicatione an presumatur facta parte citata.ibi.nu.6.fo.76.
Testium publicatio de qua in.c.albericus.de testi.qualiter faciēda est.ibidem.numero.8.
Testes in casibus in quibus cogendi sunt censura ecclesiastica cōpelluntur per iudicē ecclesiasticum:per iudicē vero secularem imponitur mulcta.in.c.dilector.nu.1.de testi.cogen.fo.94.
Testes an ⁊ qn̄ sint cogendi tam in causa ciuili q̄ l criminali tam de iure ciuili q̄ canonico.ibi.nu.2.et nu.sequen.
Testes semel examinati an possint se corrigere:an ⁊ quo casu possint repeti.in.c.per tuas.nu.1.de testi.fo.81.
Testes qualr̄ iurabunt si capitula sunt ꝓducta p partes.ibi.nu.3.f.83.
Testes dicētes talis dn̄s illius fundi non redduntur suspecti si fuit ille dn̄s:q: subintelligitur dictio quondam.Anto.in.c.ꝓposuit.nu.5.de fil.presby.fo.53.
Testimoniū de auditu ꝓprio valet vbi res est pceptibilis sensu audit⁹:secus de auditu alieno.in.c.l3 ex quadā.nu.1.de testi.fo.80.
Testimoniū de auditu admittitur sup ꝯsanguinitate ꝓbāda.ibi.nu.2.
Ad probādum id quod excedit centum annos sufficit testimonium de auditu.ibi.nu.3.
Testis non potest iurare per procuratorem.ibi.nu.6.
In testimonio auditus sufficit q plures audierint a duobus licet illi duo audierint ab vno.ibi.nu.8.fo.81.
In testimonio auditus sup probāda affinitate vel consanguinitate an sufficiat q vnus audiuit ab vno ⁊ alter ab altero.ibi.nu.9.
Testes ꝓbādo singulariter actus misse probant missam.ibi.nu.11.
Testes recipiuntur lite non cōtest.qn̄ procedit per viā inquisitionis.in c.cum olim.nu.9.de testi.fo.66.
Testis si nō debuit examinari ꝓpter suspicionem tn̄ examinatus facit indicium:in.c.ex literis.nu.2.de transac.fo.136.
Testis descriptus in aliquo instrumēto an ꝓiudicet sibi respectu ꝯtentorum in eo.ibi.nu.6.
Testes ꝓducti in quarta ꝓductione ꝯcessa sine solēnitate ꝓbāt si non fuit ꝯdictū vel appellatū.in.c.in causis.nu.3.de testi.fo.49.
Testiū receptio facta post ꝯclusionē valet si pars nō opponit.ibi.nu.4.
Testis vnus facit semiplenā probationē.in.c.iuramētum.§.sane.nu.11.de iureiuran.fo.169.
Testis vnus in qb⁹ casibus nō facit semiplenā ꝓbationē.ibi.nu.12.
Testiū dicta ⁊ sententia inter alias personas faciunt semiplenā probationem.ibidem.nu.14.fo.170.
Testes deponentes verisimiliora ⁊ ꝯcordātes iuri cōi preferūtur alijs.in.c.auditis.nu.15.de rescriptis.fo.34.
Testes deponentes indefinite super capitulis necessario nō ꝯcludunt ⁊ ideo non probant.ibi.nu.16.
Testis qn̄ valeat corrigere dictū suū incōtinenti ⁊ qn̄ incōtinenti potest primo dicto addere.in.c.preterea.nu.12.de testibus cogen.fo.93.
Testis falsus ledit deū iudicē ⁊ partē.in.c.i.nu.1.de cri.fal.fo.117.
Testis cōmittēs falsum potest puniri extraordinarie p iudicem durante cā super qua cōmisit falsum:cā vero finita nō potest puniri nisi ordinarie formādo ꝯtra eū ꝓcessum ⁊ ista pena ordinaria non tollit ex eo q fuit extraordinarie punitus.ibi.nu.5.
Testis q deposuit falsū pōt ⁊ ciuiliter ⁊ criminaliter ꝯdēnari nec vna tollit aliā ciuiliter ad interesse ptis in quo dānificauit criminaliter vel in ꝯfiscationē bonoꝝ vel vltimo supplicio vel ad penā talionis si p suū testimoniū pars fuit corporaliter punita.ibi.nu.6.
Testis qui deposuit falsum punitur pena falsi licet eius testimoniū nō habuerit effectum:⁊ hoc verū qn̄ deposuit vt testis:secus si deposuisset non in forma testimonij.ibi.nu.7.
Testis falsum deponēs potest puniri per ordinariū:per delegatū vero nō nisi fuerit delegatus a principe.ibidem.nu.9.
Testis si recipit pecuniam vt nō dicat testimonium punitur pena falsi idē si capit pecuniā vt dicat verū.⁊ hoc ideo quia d3 gratis dicere qđ audiuit vel scit.ibidem.nu.11.
Testes debēt iurare ante ⁊ nō post.i.c.ceterū.nu.5.de iura.calū.fo.127.
Testiū depositionis actus refertur ad tēpus iuramēti.in.c.ij.nu.4.de testibus.fo.35.
Que requiruntur ad hoc vt testes dicantur idonei.ibi.nu.6.
Testis iurans de non testificando cōtra aliquē non ligatur de iuramēto.in.c.intimauit.nu.1.de testi.fo.53.
Testes an possint ꝓduci post publicationē p restōnē l itegrū.ibi.nu.2.
Testes ijdem nō sunt in eadē cā sup eodē articulo examinādi nisi attestationes sint deperdite.in.c.ꝯstitutus.nu.2.de testi.fo.62.
Depositio attestationū facta penes ptē excludit illā quominus possit alios testes ꝓducere si attestationes nō sint sigillate.ibi.nu.3.
Testis in causa criminali admittitur post publicatas attestationes qn̄ scilicet ad processum ex officio:secus si ad instantiam partis.in.c.qualiter ⁊ qn̄.nu.17.de accusa.fo.65.
Testes debēt suppleri vnus p aliū q forte plus percepit nisi sint in euidenti ꝯtrietate.in.c.cum marthe.nu.2.et de celebra.mis.fo.210.
Testes q dicunt omnes ita fecisse nō reddūtur falsi licet aliqui nō fecerint.in proe.Grego.ibi rex pacificus.nu.9.fo.10.

Consetus.Et sic dictio vniuersalis restringit p glo.⁊ doc.in.c.canonū statuta.de constitu.⁊ in.c.si quis oēm.i.q.vij.⁊ in.c.si qs voluntate.in v.semper.l.dist.⁊ in.d.c.sacrosancta.⁊ in.d.c.nunq̄.⁊ in.c.q vult.xxxvi.distin.⁊ glo.in.c.si vero.de sentē.excom.el.i.⁊ gl.in.l.inter oēs.ff.qui satisda.cog.⁊ ibi Ang.perusinus post alios q si testis interrogatus de causa sciētie super forma dixit q audiuit dici ab oīb⁹ hoībus ciuitatis nō incurrit periuriū neq3 incidit in falsum:q: d3 subaudiri loquētibus de materia.ꝯcordat vt vsufruc.accre.l.i.§.fi.⁊ vide Bar.in.l.i.§.nuntiatio.ff.de no.ope.nun.⁊ ibi per Ja.de are.⁊ eodē modo si instrumētum dicit q abbas de consensu omnium fratrum sic fecit non reddit falsum licet quidā fuerint absentes si oēs p̄sentes ꝯsenserint ſm Guil.de cu.in hoc tn̄ Ange.in.d.l.inter omnes tenet ꝯtrarium per.l.ff.de alb.scri.Spec.in ti.de syndi.moder.ibi tenēt ꝯtra ang.q: in.d.l.ij.hoc ibi non probat.et hanc partem cōtra Ang.tenent Pe.de ancha.Fulgo.Pau.de cast.Cy.Guil.⁊ Bar.in.d.§.nuntiatio.⁊ vide Bal.in.l.i.in.iij.q.C.de testa.⁊ in.l.i.C.com.de leg.⁊ hec opi.mihi placet per tex.iuncta glo.in.d.c.si vero preallegato.⁊ in.d.c.canonū.optime facit gl.in.l.exactore.C.de suscepto.preposi.et arca.lib.x.dum tex.dicit omnium.⁊ glo.dicit q sufficit cōsensus maioris partis.⁊ ibi Ang.dicit illam glo.facere ad.q.plures sunt electi fideicōmissarij in testamēto in quo opponitur q illud quod fuerit factum per oēs obtineat firmitatem certe valebit si fuit factum per maiorem partem sicut si per omnes per.l.quod maior.ff.ad munici.Itē facit ad.q.cōpromissum fuit in plures vt illud qđ iudicatum fuerit per ipsos valeat et debeat obseruari.Certe illud quod fuerit iudicatū obseruabit si per maiorē partem fuerit iudicatum ſm Ang.ibi.⁊ adde tex.no.iūcta gl.⁊ theorica Bar.in.l.quicūq3.C.de omni agro deser.lib.xi.in verbo consensu omnium.⁊ glo.ibi dicit sufficere consensum maioris partis.⁊ ibi dicit Bar.illā esse vtilem ad.q.statuti dicentis q factū per maiores studij nō valeat reprobari.qđ verū est si sit factum p maiorem partem vt ibi facit glos.singularis ſm Nico.de neapo.ibi in.l.vbi absunt.ff.de tuto.⁊ cu.da.ab his.⁊ hec vltima dicta limitabo tibi multipliciter in verbo vniuersitas.
Testes domestici vel alr̄ suspecti admittunt propter difficultatē probandi.in.c.fi.nu.9.quod metus cau.fo.153.
Testis dictū anteq̄ aliquid fieret si illud non apparet factū nō redd falsum.in.c.quod dicitur.nu.2.de verbo.signi.fo.181.
Testis varius quo casu repellitur.in.c.cū ecclesia.nu.27.de cau.pos.et proprie.fo.154.
Testis asserens negatiuam est suspectus de falso ⁊ potest dici periurus siue expresse siue implicite deponat super ea.ibi.nu.29.
Testis regulariter d3 examinari in secreto.fallit in aliquo casu.in.c.quia propter.nu.14.de elec.fo.164.
Testes videntes virū ⁊ mulierē in latebris inuicem se osculantes probant fornicationem.in.c.preterea.nu.2.de testi.fo.59.
Testimonium de auditu proprio cum alijs adminiculis probat copulam carnalem.ibidem.nu.4.
Testis vnus cum alijs adminiculis est sufficiens probatio in factis antiquis.ibidem.nu.8.
Depositiones de auditu cū fama et alijs adminiculis probant ad oēs effectus etiam ad separationem matrimonij.ibi.nu.5.
Testes examinātur ꝯ cōtumacē ⁊ fertur diffinitiua ⁊ qn̄.in.c.veritatis.nu.1.22.et.26.de do.⁊ contu.fo.206.
Testes quādo examinātur vel recipiūtur lite nō contesta.cōtra absentem.ibi.nu.19.22.et.26.
Testiū dictis stat q ꝓbāt aliquē esse legitimū l3 fama viciule ⁊ tractat⁹ parentum habet ꝯtrariū.in.c.per tuas.nu.1.qui filij sint legi.fo.40.
Testiū probatio preualet fame vicinie.ibi.nu.2.fo.42.
Testis cōtra quē excipitur de crimine nō potest ꝯtra excipiētem de simili crimine replicare.in.c.dilecti filij.nu.16.de excep.fo.14.
Testis eoipso q nō vult ferre testimoniū in cā ciuili p̄sumit ꝯ ipm secus in causa criminali.in.c.i.nu.5.de testibus cogen.fo.90.
Testis subtrahēs se a testimonio presumitur suspectus ⁊ cōtra ipsum potest iudex inquirere.ibidem.nu.6.
In causis criminalibus nō mittit ad examinandos testes sed debent personaliter comparere etiam si sint egregie persone.ibidem.nu.7.
Testis nolēs cōparere potest suspendi deponi ⁊ excōmunicari:⁊ iudex potest incipere ab excōicatione.in.c.ij.nu.1.eo.titu.
Testis in actu qui pōt videri ⁊ audiri:debet deponere vidi ⁊ audiui.in c.per inquisitionem.nu.6.de elec.fo.146.
Testis dicens aliquid ꝯ se qua pena venit puniendus.ibi.nu.18.
Testis potest esse vilis persona in aliquibus.in.c.cum tua.nume.7.de sponsa.fo.10.
Testes pn̄t recipi qn̄ periculum est in fuga lit.contesta.⁊ parte non citata.in.c.cum non ab homine.nu.30.de iudi.fo.28.
Testes qui de consanguinitate deponunt debent incipere a stipite vel a parentibus vel a fratribus.in.c.tua nos.nu.1.et.3.de consanguinitate ⁊ affinitate.fo.33.
Testiū dicta sup consanguinitate an valeant si a parētibus vel a fratribus non incipiant.ibi.nu.3.
Testis pauper nō solet admitti ad testimonium ferēdum.in.c.quanto.numero.2.

numero.2.de vsur.fo.116.

1 Testes qui dicunt aliquē quotidie possedisse 7c.non sunt falsi licet aliquibus diebus non possideant vel aliquo interuallo.in proemio Grego.in ver.rex pacificus.nu.3.fo.9.

4 Testis est etiā super causa examinādus confito de malitia subtractoris.in.c.peruenit.el.j.nu.2.de testi.cog.fo.91.

Testis ēt in criāli est cogēdus propter malitiā subtractoris.ibi.nu.3.

Testis reddens causam scientie quia fuit p̄sens probat.in.c.peruenit.el.ij.nu.1.eo.ti.fo.92.

Testes in causis spiritualibus sunt cogendi.in.c.ceterum.nu.1.eodem titulo.fo.eodem.

7 Testis enormiter peccans non presumitur verum dicere etiam cum iuramento.in.c.j.nu.2.de purga.cano.fo.146.

2 Testes vtriusq; partis 3rij an 7 qñ sint reducendi ad cōcordiam presumendo actū geminatū.in.c.cū cōtingat.nu.7.de offi.deleg.fo.99.

Testes etiā contrarij si fuerint admissi post publicatas attestationes parte p̄ñte 7 non appellāte valet talis admissio.ibi.nu.10.

4 Testes inducti ad probandum valorem rei qualiter deponāt in causa scientie.in.c.cum causam.el.ij.nu.3.de testi.fo.77.

4 Testis productus a parte sine citatione iudicis non presumitur suspectus.in.c.cōstitutis.el.j.nu.1.de testi.fo.79.

7 Testis tenetur dicere id qḋ als iurauit nō dicere.in.c.qualiter et quando.nu.7.de accu.fo.59.

1 Testis loquēs repentine presumitur mendax si vero loquitur morose presumitur dubius in proemio Grego.nu.2.fo.2.

7 Testes an sint cōpellendi ad testificandū quando excipit̄ cōtra aliquē de crimine.in.c.super his.nu.20.de accu.fo.59.

1 Testes singulares regulariter nō p̄bant.in.c.bone memorie.el.j.nu.7.de elec.fo.141.

Testes irregulares dicūtur illi qui discordant in facto.ibidem.

6 Testis pōt induci ad aliqd dicēdū corā testibus ne postmodū habeat materiā variādi in iudicio.in.c.dilectus.nu.7.de capel.mon.fo.188.

4 Testis de auditu fama 7 credulitate inducit presumptionem.in.c.cum causam.el.j.nu.2.de testi.fo.69.

Test[illegible] generalis r̄ñio sup generali articulo fame q solet in fine poni [illegible]d oēs articulos intellige sup qbus testificatus ē.ibi.nu.4.

Testis vnusquisq; de p se dʒ examinari sʒ duo alij p̄nt adhiberi qñ examinātur dūmodo illi alij nō habeāt examinari sup illa cā.ibi.nu.5.

Testimoniū an 7 quo casu sine causa sciētie valeat.ibi.nu.6.

Que sit sufficiens causa in teste 7 sensus visus est generalis ad omnes sensus.ibi.nu.7.fo.70.

Testis an teneatur r̄ndere de suo crimine vel qḋ sit talis qḋ non possit esse testis.ibi.nu.13.

Testis an ad hoc vt valeat eius dictū requiritur vt habeat notos cōtrahentes.ibi.nu.16.

Testes sunt interrogandi de tempore 7 loco ad videndum si cōcordāt vel discordant.ibi.nu.17.fo.71.

Testē impediēs si impedimētum cessare nō pōt an pdat cām vel an testis habeat̄ pro producto.ibi.in.c.cum causam.nu.18.eo.titu.

Testis secundo inductus si dixerit contrarium eius quod primo dixit an probet.ibi.nu.21.

Testis dicens aliud quam quod scripserit notarius nūquid ipsi sit credendum an notario.ibi.nu.23.fo.72.

1 Testis si fuit toleratus tñ contra eum potest obijci exceptio criminis.in.c.nihil.nu.15.de elec.fo.167.

2 Testes an examinantur ante litem contestatam in causa possessorij.in c.consultationibus.nu.9.de offi.deleg.fo.76.

7 Testis qui repellitur ob aliquod crimen sibi exceptum an possit agere actione iniuriarum.in.c.si culpa.nu.5.de iniur.fo.151.

3 Testes examinati lite nō cōtesta.reddūt sniam nullam.in.c.exhibita.nu.3.11.14.de iudi.fo.43.

4 Testis tūc videtur recipi qñ admittit̄ ad iuramētum.in.c.significante.nume.2.de testi.fo.75.

Testes coram quo iudice examinentur ad perpetuam rei memoriam.ibidem.nu.10.

5 Testes possunt examinari post cōclusionem in causa 7 ante sententiam super articulis non directo contrarijs ad innocentiam in causis rei criminalis.in.c.suborta.nu.12.de re iudi.fo.75.

7 Testes examinati in inquisitione generali an faciant fidem in speciali.in.c.ad petitionem.nu.2.de accusa.fo.61.

3 Testes non recipiūtur ante litis contestationem nec sententia fertur.in rubri.nu.1.vt lit.non contest.fo.106.

Testes super exceptionibus dilatorijs recipiuntur ante li.cōtest.ibi.

7 Testis an possit scribere dictum suum.in.c.a nobis.nuñ.3.qui matri.accu.pos.fo.44.

4 Testes lit.non contest.possunt recipi fauore libertatis.in.c.cum olim.nu.7.de testi.fo.66.

1 Testes minus idonei admittunt̄ qñ ex natura negotij non pōt haberi alia p̄batio.in.c.cum dilecti.nu.12.de elec.fo.153.

Testis non iudicatur idoneus qñ ex suo dicto potest ascribi sibi laus vel vituperium.ibidem.

4 Testiū receptiones:depositiones 7 cōfessiones vbiq; possunt fieri dūmodo fiant de mandato iudicis.in.c.qm̄.nu.31.de proba.fo.30.

3 Testiū fides minuit̄ qñ variant vacillāt vel negatiuā volunt probare.in.c.cum ecclesia.nu.9.de causa pos.7 pro.fo.153.

7 Testes si repertiūtur 3trarij super aliquo maleficio statur illis qui deponūt pro reo licet alij sint magis idonei.in.c.cum.P.manconella.nu.12.de accusa.fo.54.

Testes deponentes verisimiliora preferunt̄ alijs lʒ sint pauciores.ibi.

Testis sponte veniens ad ferendum testimoniū in criminali presumit̄ inimicus.ibidem.

Testis q p̄hibuit testimonium 3tra aliquem in causa criminali nō p̄hibetur perhibere contra eundem in alia causa.ibidem.nu.14.

5 Testiū receptio an sit articulus iurisditionalis an vero nudum ministerium.in.c.cum causam.nu.10.de appella.fo.131.

4 Testis vnus deponēs super facto facit indicium sed nō super iudicio.in.c.super eo.el.ij.nu.6.de testi.fo.55.

Testis probat vbi agitur ad impediendū peccatum 7 de iure tertij nil minuitur.ibidem.nu.7.

7 Testes criminosi et ēt infames an admittant̄ in crimine simonie sicut in heresi.in.c.per tuas.el.j.nu.2.3.6.9.11.12.et.13.de simo.fo.78.

Testes als inhabiles si in aliquo casu admittant̄ nō faciūt plenam p̄bationem nisi addant̄ alia adminicula.ibi.nu.4.et.5.

Testes criminosi si admittunt̄ ad aliquā probationem nō cōprehendētur periuri nisi de eis fiat specialis mentio.ibi.nu.12.

7 Testis dictū nō valet si in actu perceptibili sensu corporeo deponit de credulitate.in.c.inquisitionis.§.quesiuisti.nu.3.de accusa.fo.63.

Testis si p̄mo dixerit se scire postea dicit se credere censetur recedere a priori dicto.ibidem.

4 Testibus duobus affirmantibus tūc magis creditur quā mille negātibus qñ negatiua nō est coartata.in.c.cū in tua.nu.2.de testi.fo.79.

Nunquid admittat̄ testis deponens ita ego depono prout in alia depositione dixi.ibidem.nu.3.

Si testes examinati in summario iudicio sint mortui an eoꝝ dictum debeat valere.ibidem.nu.4.

Testes centum deponūt p̄ matrimonio duo cōtra q p̄ferant̄.ibi.nu.5.

Testes producere licitū est in causa matrimoniali publicatis attestationibus.ibidem.nu.6.

Quomodo probet testis qui secūdo productus dicit contrarium eius quod primo dixerat.ibidem.nu.9.

3 Testes regulariter non examinātur lite non 3test.7 procedit tam in cā laicoꝝ quam clericoꝝ.in.c.si.nu.1.et.12.vt lit.non contest.fo.109.

Et quo casu recipiuntur lite non contesta.ibidem.nu.3.

Testes in qb⁹ casib⁹ nō examinant̄ lite non cōtestata.ibi.nu.6.7.et.20.

Testes in criālibus nūquam admittūtur lite nō contestata.ibi.nu.5.

Testis dictum an possit pro parte recipi 7 pro parte nō.ibidem.nu.11.

Testis aduena quo casu cōpellit̄ reddere testimonium.ibi.nu.16.

Testes an possint examinari 7 iurare tempore feriato etiam solēni qñ periculum est in mora.ibidem.nu.22.

4 Testis iurati dicto stādū est 7 p̄ualet dictū iurati dicto nō iurati nisi p̄ dicto iurati sint presumptiones.in.c.literas.nu.2.de presum.fo.121.

3 Testis condemnatus de falso directe an efficiat̄ infamis.in.c.ij.nu.8.et.45.de ordi.cog.fo.143.

Testis cuius dicto non statur propter aliquod crimen non punitur de illo crimine.ibi.nu.28.

Testis defendēs se ab obiecto crimine 7 cōuictus potest puniri extraordinarie:quia gessit se pro habili cum non esset.ibi.nu.32.

Testes qñ iurant dʒ citari pars etiam in criminalibus.ibi.nu.34.

2 Testes si sint p̄ducti ab vtraq; parte attendetur quis melius probauerit habito respectu ad dignitatem 7 opinionem 7 numerum testium.in c.super hoc.nu.14.de renun.fo.13.

Testes super articulis directo contrarijs non admittūtur post publicatas primas attestationes.ibidem.nu.21.

Testis an arcet̄ dicere cām facti relati p̄ ip̄m 7 ab alio gesti.ibi.nu.25.

Testis non deponens de causa scientie nō probat.ibidem.nu.27.

Testes qui habent probare aliquid fuisse sponte factū 7 non coacte an teneātur 7 quam causam scientie reddere.ibi.nu.28.et.29.

Testes ad p̄bādum contraria si fuerint per partes adducti an possint simul examinari vel qui prius.ibi.nu.33.et.34.fo.14.et nu.52.fo.16.

4 Testis an aliter possit astringi ad veritatem dicendam ꝙ per iuramentum.in.c.tuis questionibus.nu.7.de testi.fo.74.

3 Testiū productioni renuntians non videtur renūtiasse productioni instrumentoꝝ.in.c.pastoralis.nu.8.de cau.pos.7 proprie.fo.158.

4 Testes licet vnus post alium viderint virum super mulierem probant adulterium.in.c.preterea.nu.1.de testi.fo.59.

Correctus. Adde ꝙ in adulterio probationes sunt impossibiles ideo iura recipiūt p̄bationes verisimiles.visus solus cum sola 7 nudus cū nuda.vt in.c.literis.de presumptio.7 si ista probatio fieri non potest recurritur ad aliam probationem.s.proprij auditus cum fama:id est ꝙ testes audirent eos cōmiscentes iuxta cortinam in obscuritate noctis

⁊ audiebant voces eorum sibi notas: anhelitus iocundos: venerea oscula: verba apta ad rem ipsam indicantia libidinis exitum: quibus si fama adminiculetur sufficit ad omnem effectum ⁊ habetur pro plena probatione. vt est tex. ⁊ ibi Abb. in d. c. preterea. de testi. vbi plene de hoc ⁊ per Bar. in l. ij. ff. de fur. ⁊ in l. capite quinto. ff. de adulte. ⁊ Abb. in d. c. literis. ⁊ Bal. in d. c. preterea. dixit quod actus copule carnalis licet non percipiatur per visum: tamen per accidentia: id est coniecturas ⁊ presumptiones: que accidentia magnam partem conferunt ad cognoscendum quod quid est. allegat philosophum secundo metaphysice quem retulit Bal. in l. non nudis. C. de proba. ⁊ inquantum dictum est quod ille qui fuit retro cortinam vel tenuem parietem habens voces contrahentium notas potest deponere super coitu seu verbis probatio a tertio. vt est gl. no. in l. in summa. §. idem labeo. ff. de aqua plu. arcen. ⁊ in d. c. preterea. ⁊ iiij. q. ix. testes. alias c. nihilominus. per Cy. ⁊ doc. in l. testium. C. de testibus. ⁊ per canonistas. in c. ij. de consue. licet Ange. aliter senserit in l. si non speciali. C. de testa. Adde idem secundum Hosti. in d. c. preterea. in loco obscuro sicut de cortina ⁊ pariete. ⁊ ibi do. meus in recollectis dicit se consuluisse in contingentia facti secundum Hos. doctrinam testes erant in domo obscura ⁊ testator erat infirmus vox testatoris erat nota testibus fuit dubitatum quid iuris: dicam infra in verbo testis: facit pro primo dicto quod habetur in c. tua. ⁊ in c. si. de cohabi. cleri. ⁊ mulie. in defloratione tamen seu adulterio monialium non requiritur tam grauis probatio: vt plene no. Lap. sua allega. ix. Preterea adde quod licet opus carnale de facili videri non potest etiam si agitantes videantur: vt no. in c. tertio loco. de presum. conuincuntur tamen adulteri ex solitudine ⁊ nuditate ⁊ loco ⁊ sexuum diuersitate: vt in c. literis. de presump. ⁊ no. in c. preterea. de testi. nam loca secreta suspectis personis interdicuntur. lxxxi. distin. clericus. xxxv. q. vj. c. ab isto die. ⁊ si post trinam admonitionem inueniantur confabulari excommunicantur. no. in c. si quisquam. de coha. cleri. ⁊ mulier. qui enim male agit odit lucem. c. consuluit. de offi. deleg. ⁊ ideo qualitas loci presumptionem corroborat. Post. ⁊ doc. in d. c. literis. concludunt quod vbicunque est talis materia quod non poterit haberi extremum certitudinis in teste sed sola presumptio credulitatis tunc probat testis deponens de credulitate licet non exprimat de visu: vt in d. c. preterea. ⁊ sic vbi actus est immediate impercepibilis sensu testis sufficit testem reddere causam perfectam et circumstantias proximas actum concludentes: dummodo adiiciat se credere ita esse: ita no. doc. in d. c. literis. ⁊ ibi Abb. nu. 1. ⁊ in d. c. tertio loco. nu. 4. et ad probandum adulterium: vide do. Abb. in consi. glij. in vlti. col. in fi.

7 Testis ad hoc vt sibi credatur debet esse iuratus etiam si esset cardinalis vel aliquis sancte vite. in c. cum olim. nu. 5. de priui. fo. 139.

Testis deponens sine iuramento facit aliquam presumptionem. ibi. nu. 6.

Testes qui habent probare tenorem instrumenti perditi an habeant probare omnem eius solennitatem. ibidem. nu. 8.

7 Testes deponentes de iudicio intellectus an debeant iurare. in c. significasti. el. ij. nu. 3. de homici. fo. 100.

5 Testes post dicta testificata non possunt examinari super directo contrariis. in c. exceptionem. nu. 12. de excep. fo. 18.

2 Testis maior factus an possit testificari de illis que vidit in minori etate constitutus. Anto. in c. ex parte. nu. 8. de corpo. vitia. fo. 61.

6 Testium depositiones non valent si tela iudicij non precessit. in c. vnico. nu. 4. vt eccle. bene. sine di. con. fo. 73.

8 Testes quorum vnus dicit quod possessio fuit tradita martino et alter dicit petro reducuntur ad concordiam. s. quod fuit tradita vni post alterum successiue. in c. translato. nu. 2. de consti. fo. 19.

3 Testis vnus est sufficiens indicium ad torturam. in c. at si clerici. numero. 14. de iudi. fo. 12.

Testes omni exceptione maioris dicuntur illi contra quos nulla potest obijci exceptio. ibidem. nu. 32.

7 Testis medio iuramento tenetur dicere illud quod fuit sibi dictum ab amico suo in secreto etiam si fuerit sacerdos dummodo hoc sciret tanquam deus: puta in confessione quo casu etiam adiectus in testem non debet reuelare. in c. omnis vtriusque. nu. 25. de peni. ⁊ remis. fo. 162.

3 Testes qui examinantur ordinarie vel ad perpetuam memoriam an requiratur personalis citatio partis vel ad domum. in c. causam. num. 7. de do. ⁊ contu. fo. 197.

4 Quis quod didicerit post publicationem que proponit probat per iuramentum. in c. presentium. nu. 5. de testi. fo. 62.

Testes producens an possit eos reprobare vel dicta ipsorum. ibi. nu. 6.

Testes approbans in vna causa potest illos in alia reprobare. ibi. nu. 8. fo. 61.

7 Testis vnius deponentis de veritate dictum valet. in c. j. nu. 4. de consangui. ⁊ affi. fo. 31.

Testes debent esse iurati in causa matrimoniali. ibidem. nu. 5.

Testes debent esse omni exceptione maiores ⁊ presertim in matrimoniali causa. ibidem.

Testes qui dicantur omni exceptione maiores. ibi.

Testes in matrimoniali causa produci possunt etiam post publicationem. ibidem. nu. 12.

7 Testis exoratus per partem vt ferat testimonium non potest tanquam suspectus accusari. in c. si dominus. nu. 3. de simo. fo. 69.

Testes an ⁊ qui possunt compelli testificari in criminalibus. ibi. nu. 5.

5 Testes falsos producens licet condemnetur de falso non sequitur quod ipsi testes sint falsi. in c. quoniam. nu. 25. de re iudi. fo. 83.

5 Testium dicta possunt reprobari per illum qui ipsos produxit: quia censetur personas ipsorum approbare ⁊ non dicta. in c. cum. nu. 2. de re iudi. fo. 63.

Testium variatio vel vacillatio debet in actis describi tempore depositionis ⁊ non postea ad effectum. ibi. nu. 9.

2 Testis potest ⁊ debet testificari de re quam iurauit prius nemini dicere. in c. sacerdos. nu. 7. de offi. ordi. fo. 11.

7 Testis qui non vult nomen suum publicari nec iurat in presentia partis an probet. in c. super eo. nu. 7. de consangui. ⁊ affi. fo. 32.

Testis vnius dictum integri maiorem fidem facit quam fama. ibidem.

Testes duo in quacunque causa sufficiunt. ibidem.

2 Testis vnus si dicit aliquem fuisse per quinque menses alter per sex quomodo soluentur. in c. inter corporalia. nu. 35. de transla. episco. fo. 5.

1 Testis dicens se audiuisse legere aliquod instrumentum non per hoc dicitur intellexisse. in c. auditis. nu. 2. de elec. fo. 149.

7 Testis deponens per verbum credo non facit plenam fidem. in c. inquisitioni. nu. 2. de sen. excom. fo. 177.

4 Testes quando sunt contrarij statur dignioribus. in c. imputari. nu. 3. de fide instru. fo. 110.

4 Testificata qui vidit si non plene examinauit non prohibetur a quarta productione. in c. vltra tertiam. nu. 1. de testi. fo. 28.

Qui intellexit a testibus productis id quod testes deposuerunt non prohibetur a productione aliorum testium nisi fuerit presens quando testes deposuerunt. ibidem. nu. 2.

2 Testimonium femine non est ita validum sicut virorum. in c. forus est. nu. 3. de verbo. sig. fo. 182.

4 Testimonium de credulitate valet in actibus propinquis rei probande ex his que non possunt per sensum directe probari. in c. literis. nu. 1. de presump. fo. 120.

7 Testimonium de auditu non valet. in c. tua nos. nu. 4. de consan. ⁊ affi. fo. 33.

4 Testimonium senis an preferatur testimonio iuuenis. in c. quoties. nu. 2. in. iij. no. de testi. fo. 28.

4 Testimonium non vitiatur licet testes non recordentur de die mense ⁊ anno quibus fuit actus gestus. in c. cum ioannes. nu. 4. de fide instru. fo. 107.

Testes qui contradicunt instrumento pro concordia presumitur pluralitas actuum nisi partes confesse fuerint vnitatem. ibi. nu. 6.

Testium dicta obscura non releuantur per confessionem vel articulum a parte formatum sed per confessionem aduerse partis bene releuantur. ibidem. numero. 7.

Testes duo de illis qui non sunt scripti in testamento omni exceptione maiores probant contra instrumentum. ibi. nu. 13. fo. 108.

Testes descripti in instrumento si per directum vel indirectum deponunt contra instrumentum an faciant illud vacillare. ibi. nu. 14.

Testes interrogati de tempore si varie respondent vel inducti ad probandum tempus dicant se non recordari non valet eorum testimonium. ibidem. nu. 15. fo. 109.

7 Testificari an possit pubes de his que vidit in pupillari etate. in c. si. nu. 4. de senten. excom. fo. 181.

4 Testificata discere qui discutitur super processu cause matrimonialis excludit alias probationes. in c. constitutis. el. ij. nu. 1. de testi. fo. 80.

An idem testis possit sepius induci super vna causa. ibi. nu. 2.

Publicatio sola etiam ante dicta testificata excludit probationem testium. ibidem. nu. 3.

2 Testimonium credulitatis admittitur in his in quibus non potest haberi certa ⁊ determinata notitia. Anto. in c. j. nu. 1. de seru. in ordi. fact. fo. 40.

Testis dicens se scire quia credit an probet. ibi. nu. 2. fo. 40.

4 Testimonium vnius in quibus causis sufficit. in c. licet. el. j. nu. 5. de testibus. fo. 56.

6 **Theologia** et ius canonicum fraternizant ⁊ sunt magis priuilegiata quam ius ciuile. in c. super specula. nu. 7. ne cle. vel mona. fo. 242.

7 Theologus vel canonista quis eorum preferendus sit in eporum electionibus. in c. j. nu. 9. de consan. ⁊ affi. fo. 31.

6 **Timor** mortis quo casu inualidet actum factum mortis timore. in c. sicut nobis. nu. 5. de regu. fo. 162.

5 **Titubans** an prescribat tanquam sit in bona fide. in c. si diligenti. nu. 32. de prescrip. fo. 40.

5 Titubans an prescribat. in c. si. nu. 39. de prescrip. fo. 46.

1 **Titulum** sue possessionis nemo cogitur allegare nisi habeat presumptionem contra se. in c. constitutus. nu. 4. de elec. fo. 169.

2 Titulus presumitur ad antiquam possessionem. Anto. de butri. in c. quanto. nu. 3. de transla. prela. fo. 19.

2 Titulus presumitur ex antiqua possessione. Anto. in c. constitutus. nu. 9. de filijs presby. fo. 53.

2 Titulum licet quis talis non cogatur ostendere tamen fallit quando quis habet presumptionem iuris contra se. Anto. in c. cum te. nu. 6. de etate ⁊ qualitate. fo. 43.

1 Titulus etiam iniustus dat causam prescribendi. in c. cum dilectus. nu. 12. de consue. fo. 99.

Titulus non requiritur ad inducendam consuetudinem sed solus visus. ibidem. nu. 22.

tudo in contrarium valet tamen administratio.ibidem.nu.6.fo.139.

5 Tutores plures omnes exercent eorum officium insolidũ ne vtilitas pupilli impediatur:secus est in pluribus iudicibus delegatis.in.c.cũ sicut.nu.7.de eo qui mit.in pos.fo.214.

2 Tutor qui cepit facere inuentarium ⁊ nõ adhuc perfecit potest agere. Anto.in.c.ex literarum.nu.5.de tempo.ordi.fo.37.

2 Tutores ⁊ curatores vel eorum actores vnius populi vel administrationis:an possit vnus vel debeant omnes insimul administrare vel aliquẽ actum expedire.vide etiam de pluribus procuratoribus.in.c.prudentiam.nu.14.de offi.deleg.fo.83.

2 Tutor prelatus ⁊ similes non possunt cõpromittere soli super rebus q̃ alienari nõ possunt per ipsos sine requisitis solẽnitatibus.in.c.cum tẽpore.nu.3.de arbi.fo.170.

7 Tutor vel curator ante litem contestatam nõ cõstituũt procuratorem: postea vero sic.in.c.veniens.nu.11.de accusa.fo.57.

6 Tutor põt offerre pupillũ monasterio.l.c.si qs aũt.nu.8.de regu.f.156.

7 Tutor põt remoueri in generali suspicione etiam nõ habita qualitate nec forma suspicionis.in.c.accepimus.nu.8.de purga.cano.fo.151.

6 Tutores possunt constituere dotẽ pupillis etiam viuo patre qui sit furiosus.in.c.raynutius.nu.7.de testa.fo.124.

5 **Tutela** quotuplex sit ⁊ eius exempla.in.c.ex parte.ij°.nu.4. de appel.fo.125.

¶ De litera.V.

3 **Vagabundus** quis dicatur ⁊ vbi possit puniri.l.c.si. numero.13. de foro competen.fo.90.

Et vide in.c.quoniam frequenter.§.porro.nu.9.vt lit.non contest.fo.116.

☞ Corsetus.Adde Jo.cal.post Hosti.⁊ ibi etiã per Jo.de ana.in.c.j.in.j. col.de rapto.vbi dicunt ꝙ vagabundi pñt puniri vbi reperiũtur non attento ꝙ ibi deliquerint vel nõ.iuxta no.in.c.si.de foro cõpe.⁊ allegãt glo.⁊ doc.in.d.l.heres absens.⁊ Bar.in.d.l.iiij.ad si.ff.de dam.infec.et Specu.in ti.de cõpe.iudi.§.j.in vẽ.qd si.⁊ versi.sequẽti ꝙ ille dr vagabundus q per mũdũ vagat̃ nõ habens certã habitationẽ.ita dicit sentire Jnno.in.c.si.de eo qui mit.in pos.cau.rei seruã.facit etiã quod not. in cle.causam.de elec.⁊ vide Bal.post Thomã de formaglinis.Ang.et Sali.in.d.l.heres absens.et do.Car.in.d.c.j.de rap.Adde etiã ꝙ si beneficiatus est vagabũdus ⁊ tãdiu absit vt dubitetur an viuat ⁊ an mortuus sit beneficiũ eius poterit alteri cõferri.gl.est singularis ⁊ alibi nõ reperta.in.c.nõ oportet.scđo.de consecra.dist.vlti.quã magnifaciũt ibi scribentes.⁊ in.c.ex tua.de cleri.nõ resi.⁊ vide celebrẽ tex.in.l.quod nisi. §.ex puincia.ff.de ope.libe.vbi libertus non tenetur insequi patronũ vagabũdum ad prestãdũ operas.⁊ ibi Nico.de neap.inducit ad vasallũ qui tenet̃ seruire dño:sed si incipit vagari per mundũ non tenet̃.⁊ vide qđ voluit idẽ Nico.de neapo.in.l.itẽ illa.ff.de cõsti.pecu.vbi dixit ꝙ debitor non tenet̃ inuenire creditorẽ vagabundũ ⁊ soluere ei debitũ licet alias secus.facit qđ no.Abb.post alios doctores in.c.significãte.de pigno.et adduco glo.in.c.cũ tu.de vsur.quã glo.magnifecit dñs meus.d. And.barba.ibiq3 l3 vsurarius teneat̃ prestare vsuras illi a quo extorsit illud est verũ si nouit vbi habitat:secus si ignorat̃ vbi sit creditor:puta qr vagaret̃ per mundũ:quia tunc nõ tenetur inquirẽdo vagari.⁊ adduco gl.in.c.vnaqueq3.xxiij.q.si.q̃ dicit ꝙ vxor nõ tenetur sequi virũ vagabundũ:quã glo.fecit singularẽ Jo.de imo.in rubri.ff.sol.ma.l3 p errorẽ allegauerit gl.i.c.ebron.ea.cau.⁊.q.ego allego aliã in.c.de illis.d sponsa. et in.c.si qs necessitate ineuitabili.xxxiij.q.ij.⁊ in.c.j.de coniug.lepro.et in.c.j.q matri.accusa.nõ pos.limitarem oẽs has gl.nisi scienter mulier duxisset in virũ aliquẽ histrionez q solet vagari quo casu tenebit̃ sequi virũ.ita dixit gl.in.d.c.vnaqueq3.⁊ in.d.c.si qs.⁊ vide qđ voluit Bar.in l.meuia.§.vxorem.ff.de an.lega.⁊ scriben.in dicta rubri.⁊ Jo.de imo.in d.l.si cũ dotẽ.§.si maritus.ff.sol.ma.⁊ adduco Spe.in ti.de loca.§.nunc aliqua.vẽ.clxiiij.vbi dicit ꝙ si emphyteota cepit vagari per mũdum ⁊ ignoratur vbi sit ⁊ an viuus vel mortuus sit nullis relictis filijs aut nepotibus dimisit tñ pcuratorez vt solueret pensionẽ ecclesie.mõ ecclesia noluit accipere censum a pcuratore propter dubiũ mortis.procurator autẽ vult stare in possessione donec certificatus sit de morte:dubitatur vtrũ eccl'ia possit sibi rẽ vẽdicare ⁊ cõcludit ꝙ d3 puari ẽphyteosi.adde Bal.in aut.qui rẽ.in si.C.de sa.san.eccle.⁊ ibi p Rapha.fulg.et per do. And.barba.in repeti.rubri.C.q admit.in.xvi.col.⁊ in.c.cũ tu.de vsur. ⁊ p do.Jas.may.mediolañ.in repetitiõe.l.si.in vẽ.xxxiiij.q̃ro.in.xxxvij. col.C.de iure ẽphy.hunc passum per viã dubij publice Bononie disputaui ⁊ argumẽtatus sum ad partes subnectens verã cõclusionẽ ⁊ incipit illud dubiũ vtrũ emphyteota vadens vagando p mundũ ⁊c.ad qđ dubiũ me remitto.vbi vltra alios hunc articulum bene enucleaui,

7 **Valor** rei an attendat̃ tpe emptionis ⁊ vẽditionis an tpe absolutionis pretij.in.c.in ciuitate.nu.3.de vsur.fo.112.

1 **Variatio** nõ admittit̃ in electione post publicationẽ scrutinij.secus in postulatione dũmodo nõ sit presentata.in.c.bone memorie.el.ij.nu.11.1.10.23.de postu.prela.fo.114.

Variatio admittitur anteꝙ ius sit alteri quesitum.ibidem.

2 Variatio an admittat̃ si quis dixerit se nõ posse ad ordines pmoueri salua conscientia.Anto.in.c.queris.nu.9.de eta.⁊ quali.fo.44.

1 Variatio an admittatur in electionib° factis de aliquibus officialib°. in.c.postulationem.nu.5.de postu.prela.fo.116.

4 Variare quis dicat̃ ⁊ qs vacillare.in.c.pterea.nu.13.de testi.cogẽ.fo.95.

6 **Vasallus** ecclesie tenet̃ reddere fidelitatem ⁊ ecclesie ⁊ eius prelato.in.c.j.nu.3.de feudis.fo.92.

Vasallus ⁊ emphyteota ⁊ similes nõ pñt feudo vel emphyteosi renunciare vt se liberent a seruitio sine expressa licentia dñor.ibidem.nu.4.

Vasallus alienans feudũ an ipso facto tale feudũ reuertat̃ ad dñm etiã ꝙ acquisiuerit pro se ⁊ filijs.in.c.ex parte.nu.4.5.6.et.7.eo.ti.fo.96.

Vasallus põt alienare feudum quod habet in perpetuum:sed non feudum temporale.ibidem.nu.6.

Vasallus perdit illã partẽ feudi quã alienauit l3 maiorẽ.ibidem.nu.7.

7 Vasallus si litigat cum dño ⁊ factũ est notoriũ põt ipse dñs esse iudex. secus si factũ non est notoriũ.in.c.grauẽ.nu.6.de sentẽ.excõi.fo.180.

4 Vasallus pluriũ quis põt esse.in.c.ea te.nu.4.de iureiu.fo.144.

4 Vasallus an sicut tenetur adiuuare dñm in necessitatibus ita ⁊ dñs vasallum.in.c.breui.nu.6.de iureiur.fo.140.

☞ Corsetus doc.excellẽtissi.Adde ꝙ vasallus tenet̃ iuuare dñm l3 dñs vasallũ nõ iuuerit ⁊ est rõ:qr vasallus tenet̃ p iuramẽtũ sed dñs nõ tenet̃ vasallo nisi per vrbanitatẽ tantũ vt in.l.creditores.⁊ in.l.ancille.C. de pig.no.doc.in.d.c.breui.de iureiur.ego adduco ho.tex.in 3ctũ.in.c.j. in ver.dñs vero.de forma fideli.⁊ ibi Bal.dicit qđ ille.§.seu versi.est notabilissimus ⁊ sanctũ ius cõtinet.nã ibi aperte phat̃ qđ in qbuscũq3 vasallus fidelis d3 esse dño eiusdẽ d3 dñs fidẽ vasallo alioquin dñs iudicabit̃ malefidus.Jtẽ vasallus cum põt diffidare:qr d3 pdere pprietatẽ feudi.⁊ hoc est mirũ sm eum.nã tale est quale si diceremus qđ proprietas cõsolidet̃ vsufructui:⁊ subdit ibi Bal.Notent valde hunc.§.dñi qr terribilis est faciat etiã singulare dictũ Jnn.in.c.mandatũ.de rescrip. qđ ille q venit cõ scriptũ non d3 vti eo.Referũt Bal.⁊ Sali.in.l.cũ ppo nas.C.de pac.faciat etiã.l.quero.§.inter locatorẽ.ff.loca.⁊ gl.in.l.si non fuerit.ff.de iureiuran.⁊ qđ voluit Bal.in aut.dos data.C.de dona.ante nup.⁊ bonus tex.in.c.esto subiectus.xcv.di.ibi cur te habeã in principẽ cũ me nõ habeas in senatorem.nõ ob.iuramẽtũ:qr d3 intelligi ciuiliter ⁊ sm naturã 3ctus sup quo apponit̃.l.si.C.de nõ nume.pecu.Jtẽ videt̃ prestitũ in dubio sm sanctiões ciuiles ⁊ canonicas.c.ad nostrã.el.ij.de iureiur.Jtẽ videt̃ prestitũ subintelligẽdo ⁊ dñs idẽ faciat quod velit a vasallo fieri.vnde si dñs nõ seruat ea q̃ tenet̃ prestare vasallo crederem vasallũ nõ teneri virtute iuramẽti ad pstandũ ei qđ de iure cautum est arg.optimũ eorum q̃ no.Bar.in.l.cũ pater.§.libertis.ff.de leg.ij.et Abb. in.c.quẽadmodũ.de iureiur.Bal.in.c.sicut.el.ij.eo.tit.⁊ Pe.de ancha. in.c.intelleximᵘ.in.viij.seu.ix.oppo.de adul.Hoc tñ cogitabis:qr hoc puto verũ quicqd dixerint doc.in.d.c.breui.nã iuramentũ h3 in se nõnullas tacitas cõditiones.vt no.glo.in.d.c.quemadmodum.

3 Vasallus potest alteri infeudare.in.c.ex transmissa.nu.4.de foro competen.fo.62.

6 Vasalli si pstant obediẽtiam alteri dño non preiudicant vero dño.in.c. cum dilectus.nu.7.de religio.domi.fo.187.

6 Vasallus si cõmittit feloniam aduersus dñm an heres dñi aget contra vasallum ad priuationem feudi ⁊ idem si alienauit irrequisito dño.in.c. si.nume.8.de do.fo.108.

3 Vasallus recognoscẽdo non dñm in dñm an faciat aliqđ preiudicium dño.in.c.verũ.nu.30.de fo.compe.fo.64.

5 Vasallus an possit prescribere libertatem ⁊ directuz dñium aduersus feudi dñm.in.c.ad audientiam.nu.17.de prescrip.fo.32.

3 Vasallus an teneatur dño excõicato respõdere ⁊ obedire.in.c.veritatis.nume.39.de do.⁊ cõtu.fo.208.

2 Vasallus an possit aduocare sine procuratore contra dñm.in.c.cum sacerdotis.nu.3.de postu.fo.139.

5 Vasallus h3 vtile dñium rei feudalis directuz vero est apud dñm.in.c. si diligenti.nu.3.de prescrip.fo.38.

6 Vasallus alienans irreqsito dño adiecta clausula saluo iure dñi adhuc perdit feudũ.secus si adiecisset hec verba qđ aliter vel alio modo alienare non intendit.in.c.ij.nu.10.de feudis.fo.92.

☞ Corsetus.Ego dicerẽ qđ ista verba saluo iure modificãt ⁊ restringũt precedentia.vt est gl.reputata singularis.in.l.itẽ labeo.in verbo pure. ff.famil.hercis.⁊ Ang.cõsi.xxvi.⁊ vide bonum tex.in.l.si debitor.in.§.si venditionẽ.ff.quibus modis pig.vel hypo.sol.quẽ tex.ad hoc allegat Ro.consi.clxxxix.incipien.Circũscripta actor serie.in.iij.col.⁊ voluit Jo.de imo.in.l.inde x posteq3.ff.de re iudi.⁊ Pau.de cast.consi.clx.incipien.circa illud qđ pmo querit̃ in pmo quesito ⁊ in vlti.col.vbi concludit qđ per istã dictionẽ declaratur animus protestantis vel ipsius reseruãtis qđ voluerit modificare ⁊ limitare dispositionẽ precedentem ⁊ volunt doc.in.c.potuit.de loca.de emphyteota qui alienat rem emphyteoticã saluo iure dñij qđ nõ cadat a iure suo ⁊ voluit do.Alex.de imo. in consi.lxxxij.incipien.viso themate.in.iij.col.cõsi.nõ ob.illud qđ prestatio sit cõtraria facto qr in casu nostro dr potius declaratio ⁊ limitatio precedentiũ ad euitandũ penam ⁊ verba debẽt aliquid operari.l.si qñ.ff.de inofficioso testamẽto.c.si papa.de priuile.lib.vj.et.l.si quando. ff.de lega.j.⁊ illud quod dicitur in emphyteosi habebit etiam locum

in feudo

7 Verbũ vẽditio positũ cũ cõmemoratione pretij nõ cõprehendit alias species alienationis: alias secus.in.c.fi.nu.4.de accu.fo.67.

3 Verbũ inquiras non inducit nouum modum procedendi qñ causa committitur inter partes.in.c.exhibita.nu.2.de iudi.fo.43.

7 Verbum debet an importet necessitatem vel honestatem.in.c.j.nu.7.de despon.impu.fo.12.

7 Verbũ cõstat prolatũ ab aliquo presupponit habere notitiã illorum que necessario antecedũt.in.c.sacro.nu.13.de senten.excõ.fo.179.

6 Verbũ vnum aliqñ sumit diuersimode ad euitãdas absurditates.in.c.cum dilectus.nu.18.de succes.ab intest.fo.132.

5 Per verbum hortamur cõmittitur aliquãdo iurisditio.in.c.quia indicante.nu.1.de prescrip.fo.27.
Verbũ rogo ponit pro precipio sm subiectam materiam.ibidem.

3 Verbũ debet denotat regulariter necessitatem licet aliqñ honestatẽ.in.c.j.nu.7.de dolo et contu.fo.194.

3 Verbum potest libet debet et similia quid importent.in.c.j.nume.18.de seque.pos.et fruc.fo.221.

4 Verbum oportet denotat necessitatem.in.c.iuramẽtum.§.sane.nu.4.de iureiuran.fo.168.

3 Verbum nolo et non volo an denotent precise contẽptum et resistentiã.in.c.finem.nu.4.de do.et contu.fo.199.

7 Verbũ debet de sui natura importat necessitatem.sed aliquãdo importat honestatem.in.c.si vir.nu.3.de adul.et stup.fo.104.

2 Verbũ cõfirmare sumitur aliquãdo pro obseruare et approbare.in.c.j.nu.5.de treug.et pa.fo.131.

1 Verbũ qđ põt se habere ad preteritũ et ad futurum exponit prout melius cõuenit materie subiecte.in.c.ad hec sumus.nu.5.de rescrip.fo.51.

6 Verbũ offerre nõ exposcit aliquã exactionem sed spontaneam oblationem.in.c.peruenit.nu.3.de deci.fo.145.

6 Verbum positum in dispositione odiosa habẽs plura significata interpretatur in significato strictiori:si autẽ est positũ in dispositione fauorabili interpretatur in latiori.in.c.ad audientiam.nu.1.de deci.fo.146.

7 Verbũ volumus importat ius nouũ.in.c.fi.nu.4.q fil.sint leg.fo.43.

1 Verbũ in lege vel statuto importãs preteritũ et futurũ intelligit de futuro.in.c.qñ.nu.3.de consti.fo.41.

3 Verbũ statuimus relatũ ab habẽte potẽtem legis cõdende inducit ius nouum secus verbũ mãdamus.in.c.venerabilis.nu.6.de iudi.fo.44.

7 Verbũ sufficit qd significet.in.c.cũ locũ.nu.3.de spon.fo.6.

7 Verbum moderare sonat in diminutionẽ nõ in augmẽtum.in.c.deus qui.nu.4.de peni.et remis.fo.159.

5 Verbũ cõcedo non semper importat translationem dominij.in.c.cum venerabilis.nu.8.de excep.fo.9.

5 Verbum sufficit de natura sui importat vt nil aliud requiratur.in.c.j.nu.6.de excep.fo.2.

6 Verbum relinquo adiectũ vniuersitati bonorum importat heredis institutionem etiã respectu illius persone que dz titulo institutionis inhonorari.in.c.raynutius.nu.3.de testa.fo.124.

☞ Corsetus. Addit quod verbũ relinquo adiectũ certe rei denotat legatum ac fideicõmissum:vt plene no.ff.de here.insti.l.his verbis.et.l.cogi.§.generaliter.ff.ad treb.et plene per Bal.l.l.fi.C.fa.her.et per Jo.an.in.d.c.raynutius.tñ si testator voluit illud verbũ rei adiectũ institutionem importare infallenter illã importabit qm verba quecũque legatũ importãtia põt testator disponere quod institutionẽ importẽt.casum singularẽ habemus in.l.qm indignũ.C.de testa.ibi verbis inflexis:et ibi.dñ dicit sz quibuslibet cõfecta sententijs vel quolibet loquẽdi genere formata institutio valet si mõ per eũ liquebit voluntatis intẽtio postq̃ hoc potuit presumẽdũ est quod ita voluit ne alias dicẽdo testamentũ rumpi contingat cũ nõ presumat quod viã eligere ad sua iudicia subuertẽda:vt in.l.iij.ff.de testa.mili.itẽ verbũ relinquo verificat in donatiõe inter viuos:ita dicit Bñdi.de plumbi.in.l.hoc sermone.ff.si lib.inge.esse di.et vide glo.in cle.fi.de iurepa.in verbo relicti q̃ dicit quod verbũ relinquo adaptatur etiã ad actũ inter viuos.et adduco do.meũ Barba.in.c.vtvnusquisque.de pe.cle.vbi dicit quod semel consultus per magnificos officiales ecclesie sancti Petronij cui Eugeni9 papa concessit bullã quod de relictis ad pias cãs soluat certũ qd quod cõprehẽdat donatio inter viuos rñdit allegãs Bñdi.in.d.l.hoc sermone.et ita hoc anno allegaui et obtinui pro ecclesia sctl Petronij in donatione facta inter viuos per nobilẽ virum Bartholomeũ de garganelis cuidã capelle sctl Petri:et vide do.meum plene in c.requisiti.in.iij.col.de testa.proprie tñ si debitũ relinquo verificat in actu vltime volũtatis.tex.est in.l.j.C.de pecu.ei9 q lib.meruit cõiũcta ibi gl.volunt Rico.de neapo.in.l.his verbis.in prin.ff.de here.insti.allegãs aliã glo.in aut.quod locũ.C.si mul.scdo nup.et idẽ Rico.de nea.in aut.de here.et fal.in.§.quedã oia.in verbo relicti.vbi gl.dicit quod si testator dicit relinquo adaptat ad institutionẽ propter vniuersitatẽ bonorum cui adiungit vnde verbũ relinquo aptũ natũ est cõprehendere institutionem heredũ quod no.propter modernã consuetudinẽ testãtiũ in testõ suo dicẽtiũ relinquo omnia bona mea titio nec dicũt heredẽ instituo.facit.d.l.cogi.§.gñalr.et dictũ Spec.in ti.de testa.in.§.j.v.si quod dicat relinquo oia bona titio ipse vero Rico.de nea.in.d.§.et qdã intelligit predicta vera alio nõ instituto quod habet loco fideicõmissarij vniuersalis.et dicit esse glo.sing.fm Dy.in.d.l.his verbis.refert Guil.de cu.esse casum per illa gl.in.l.j.C.si ex fun.ff.de here.insti.vide ibi Bal.et Jo.de imo.in.l.precib9.C.de impu.et Bart.in.l.centurio.ff.de vul.et pup.et doc.in.d.c.raynaldus.vbi apte locuti sunt de hoc verbo relinquo.et vide Alexã.de imo.in cõsi.cxxvj.in.viij.col.in primo volu.et in cõsi.lxx.in scdo volu.et in consi.cviij.in quarto volu.vide do.meũ Bar.in.c.cõquestus.de fo.cõpe.et in.d.c.vt vnusquisque.et dixit Ang.quod verbũ relinquo in testamento importat institutionem si nullus alius sit in eo institutus vel si debuerit institui ille cui adijcit verbũ relinquo.sz in codicillis importat semper fideicõ.ita dixit Ang.de perusio in cõsi.clij.in.iij.col.sed hoc verbũ relinquo adiectũ parti quote significat institutionẽ vel substitutionẽ.secus si certe singulari fm eundẽ Ang.consi.cxxviij.circa prin.et in cõsi.cl.in pe.col.et an sit cõe vel obliquũ vide eundem Ang.cõsi.cxlviij.in penul.col.et dicitur quod est obliquũ in cõsil.cix.in.ij.col.et relicti nõie venit legatũ.de insti.fm eundẽ Ang.consi.cxvij.in.ij.col.et adde Jo.cal.in ti.de testi.consi.xxvj.vbi dixit quod verbũ relinquo competit etiam constitutioni heredis.

3 Verbum debet nõ importat necessitatem quãdo resultaret iniquitas.in.c.intelleximus.nu.5.de iudi.fo.23.

2 Verbũ relaxes qd denotet.in.c.graue.nu.10.de offi.ordi.fo.123.

6 Verbum lego adiectum vniuersitati bonorum importat heredis institutionem.in.c.raynaldus.nu.5.de testa.fo.127.

6 Verbum placet importat arbitrium boni viri.in.c.cum venissent.nume.5.de institu.fo.53.

2 Verbum solus episcopus ordinat non excludit clericos suos et potest suspendere licet non possit deponere.in.c.inter corporalia.nume.30.de transla.episco.fo.5.

7 Verbum non videtur mihi importat quãtum verbum non est quod nota pro testibus.in.c.decetero.nu.2.de homici.fo.99.

3 Verbũ oportet aliquando importat necessitatẽ et aliquando honestatem.in.c.j.nu.3.de libel.obla.fo.93.

5 Verborum propria significatio restringitur fm naturam subiecte materie.in.c.tua nobis.nu.6.de appella.fo.134.

7 **Verba** nõ considerantur quando habetur intentio proferentis verba intelligenda sunt fm mentem proferẽtis.in c.intelligentia.nu.1.de verbo.signi.fo.182.
Et vide tex.eo.titu.in.c.preterea.ibidem.

7 Verba futuri temporis inducunt actum fieri per sententiam et nõ ipso iure.in.c.in quibusdam.nu.7.de pena.fo.157.

6 Verba ratũ et firmũ qd importẽt.i.c.raynaldus.nu.17.de testa.fo.127.

1 Verba generalia debent verificari in qualibet specie contenta sub genere in materia non odiosa.in rubri.nu.3.de consuetu.fo.91.

6 Verba preteriti temporis inducunt actũ fieri ipso iure.in.c.nouit.nu.8.de his que fi.a prela.fo.67.

6 Verba enũtiatiua propter aliũ prolata nõ inducũt dispositionẽ nisi ad pias cãs et in testamẽto militis.i.c.cũ dilect9.nu.14.de succes.ab intest.fo.132.
Verba enuntiatiua emanata in vltima voluntate qñ inducunt dispositionem.ibidem.nu.19.

3 Verba improprijãt ad validitatẽ libelli.i.c.pisanis.nu.7.de re.spo.f.192.
Verba ista nouerit se suspensum seu excommunicatũ etc.intelliguntur ipso iure.in.c.si quorundam.nu.7.de solutio.fo.104.

5 Verba alicuius dispositionis sunt ampliãda vel restringenda fm mẽtem ipsius que mens est cõsideranda ex ratione expressa vel que cõiectari potest.in.c.secũdo requiris.nu.2.de appella.fo.110.

7 Verba imperatiua intelliguntur cum effectu.in.c.cum infirmitas.numero.2.de peniten.et remis.fo.162.
Verba futuri temporis non importãt actum fieri ipso iure sed per sententiam.ibidem.nu.5.

7 Verba de presenti cũ impubere nõ matrimonium sed sponsalia de futuro faciũt.in.c.ex literis.nu.3.de desponsa.impu.fo.15.

7 Verba dubia prolata in matrimonio ad decipiendũ mulierem si postmodum eam cognoscit carnaliter iudicatur pro matrimonio in foro iudiciali:secus in penitentiali.in.c.tua nos.nu.1.de sponsa.fo.10.
Verba prolata in tertia persona si contrahens loquitur de seipso non vitiant contractum.ibidẽ.nu.2.

1 Verba prolata a peritis an intelligantur fm cõmunẽ vsum loquendi an ex proprio significato vocabuli.in proemio Grego.nu.11.fo.4.

7 Verba et vocabula recipiunt interpretationem fm subiectã materiam.in.c.cum olim.nu.2.de verbo.signi.fo.186.

6 Verba futuri tẽporis vel presentis an et qñ importent actũ fieri ipso iure.in.c.clericis.nu.14.ne cle.vel mona.fo.238.

7 Verba volo volueris important liberã voluntatẽ freno tamẽ rationis submissam.in.c.abbate.nu.15.de verbo.signi.fo.187.

2 Verba dum tamen:etc.quid operentur.in.c.fina.numero.9.de transla.episco.fo.6.

6 Verba generalia prolata ad cõplacẽtiã alicuius nõ inducũt obligationem seu dispositionẽ.in.c.cum venissent.nu.5.de institu.fo.53.

6 Verba imperatiui modi aliquando important consilium et aliquando necessitatem fm subiectam materiam.in.c.magne.nu.4.de voto et voti redemp.fo.177.

7 Verba moneas et inducas non dant potestatem precise compellendi.in c.ex tue.nu.3.de simo.fo.73.

in.c.si.nu.11.de re iudi.fo.85.

4 Vicariorum quidam sunt perpetui & quidam temporales. in.c.g. perpetuus.nu.1.de fide instru.fo.109.

Vicarius an possit agere sine mandato pro iuribus ecclesie vel pro iuribus spectantibus ad suam vicariam. ibi.nu.2.

6 Vicarius episcopi potest ad libitum removeri. in.c. cum non ignores. nu.7.de preben.fo.28.

6 Vicarius episcopi non dicitur acquirere aliquam dignitatem ex eo: qr efficitur vicarius: & ideo nõ perdit beneficiũ curatũ si qd habebat quia potest de facili removeri.in.c.de multa.nu.23.de preben. fo.38.

2 Vicarius episcopi habet ordinariam et non delegatam iurisditionẽ.in c.quoniam.nu.11.de offi.deleg. fo.79.

6 Vicarius perdit officiũ suũ mortuo epo.in.c.j.nu.5. ne sede vac. fo.64.

6 Vicarius epi ex officio suo potest instituere illum qui fuit presentatus sed cõferre beneficia nõ põt.in.c.ex frequentibus.nu.7.de insti. fo.52.

6 Vicarij alij sunt perpetui alij temporales qui constituũtur ad serviendum pro alio in aliqua ecclesia curata: & quare sic dicantur.in.c.extirpãde.in repeti.§.qui vero.nu.9.de preben. fo.40.

3 Vicarius episcopi an habeat iurisditionem ordinariam.in.c. si quis cõtra.nu.30.de fo.compe.fo.56.

Vicarius ppetuus in aliqua ecclesia vbi servit p alio nõ dz habere oẽs fructus sz tm cõgruẽtẽ portionẽ.in.c.extirpãde.§.q vo.de preb. fo.40.

2 Vicarius põt allegari suspectus rõne suspiciõis que est in psona illius cuius vices gerit.in.c.insinuãte.nu.2.&.3.de offi.deleg.fo.88.

6 Vicarius põt cõstitui p epm regulr vt oia iura possit recipe noie ipsius vicarij q negligẽte põt vicari⁹ exercere.i.c.cũ venerabil.n.5.6 cẽ.i.205.

2 Vicarius non censetur revocatus ipso facto per dationem secũdi. in.c. volentes.nu.3.de offi.leg.fo.108.

Vicarius episcopi habet ordinariam iurisditionem. ibi.

6 Vicarius perpetuus non privat officio si moriat rector qui ipm posuit & alter succedat.in.c.extirpãde.in repe.§.qui vero.nu.14.de pb.fo.40.

Vicarius perpetuus an rector dicatur habere ius cure in ecclesia parochiali.ibi.nume.15.

7 Vicarius generalis episcopi hz iurisditionem ordinariam sive sint ad tempus sive in perpetuũ.in.c.quoniã.nu.3.ne prela.vi.su.fo.83.

3 Vicarius episcopi an habeat iurisditionem ordinariã. in repeti.c.si qs contra clericũ.nu.35.de fo.compe. fo.56.

2 Vicarius perpetuus an possit institui in ecclesia patronata sine consensu patroni.in.c.ad hec.nu.2.de offi.vi.fo.71.

Vicarius perpetuus an possit institui sine licentia epi.ibi.nu.3.

Vicarius an possit dare vicariã. Anto.in.c.clericos.nu. 2.eo.ti.fo.eo.

Vicarij iurisditio an cesset mortuo illo qui fecit ipsum vicariũ. Anto. in.c.tua nobis.nu.4.eo.ti. fo.eo.

Vicarius pape quam iurisditionem habeat.ibi.nu.5. fo.70.

Vicarius plures quis habere nõ põt. Anto.in.c.si.nu.2.eo.ti.fo.eo.

2 Vicarius episcopi debet esse clericus & non laicus.in.c. quoniam. nu.3. de offi.ordi.fo.17.

2 **Vices** suas si quis cõmiserit alicui cẽset cõmisisse totũ negotiũ qd habebat.in.c.venerabili.nu.11.de offi.deleg.fo.101.

1 Vicegerens obtinet locum illius cuius vicẽ gerit et quicquid rescribit sibi est mãdandũ executioni per illũ cuius vicẽ gerit etiã qd sit creatus post cõmissionẽ datã vicẽ gerenti.in.c.eã te.nu.14.de rescrip.fo.49.

2 Vicerector si fuerit iniuriatus cẽsetur iniuriatus ille cuius vices suas sostinet quod intellige si fuerit iniuriatus respectu officij. in.c.cũ olim. nu.1.de offi. delega.fo.98.

2 Vicerector est honorãdus sicut rector.i.c.sane qr.nu.2.de offi.dele.f.77.

6 Vicini qui tenentur ad refectionem alicuius putei an possint renũtiare vsui dicti putei ad hoc vt non teneantur: remissive. in.c.j. nume.5. de eccle.edifi.fo.219.

4 Vicini factũ quis presumitur scire vnde testis deponẽs de facto vicini & in cã sciẽtie dixit: qr vicinus pbat.in.c.quosdã.nu.1.de psum. fo.116.

☞ Corse. Adde tex. & qd ibi no.in.l.si vicinis.C.de nup. Bal.in.l.conventiculã.C.de epi.& cle.& in.l.j.C.de collu.detegẽ. & in.c.j.§. tres de pace tenen.& Moder.in.d.l.j.si cer.pet.& vide Abb.in.c.cũ dilectus.in prin.de purga.cano.facit simile qd habet in.c.cũ olim. de cõsue. & in.l.iiij.§. si tã vicinũ.ff.de dã.infec.& in.l.divus.ff.de tuto.& cura.da. ab his. et.l. p locis.in ar.C.de anno.& tribu.lib.x.facit lex a divo pio.§. in venditione.ff. de re iudi.vbi an aliquis possideat bona immobilia recurrit ad locum vbi habitat: & qd voluit ibi Bar.& qd ipse voluit in.l.decẽ.de ver.ob.&.l. in illa.ff.eo.per totũ. Et limita fm Pe.de anch.vbi quis pbaret absentiam vel infirmitatẽ: qr tũc excusaret si ignoraret facta in vicino loco.c. cum in tua qui matri.accu.pos. Bar.in.l.is põt.ff.de acqui.heredi.facit l.plane.ff.de execu.tuto.&.l.si.ff.de decre.ab ordi.fa. qd intellige qñ infirmitas est gravis.ar.l.j.§.perinde si levis.&.l. ob que vitia.ff. de edil. edi. &.l.quesitũ.ff.de re iudi.et.c.si tpa.xviij.dist.& de vicenis vide Bald.in.l. si.C.de his quib.vt indig.et glo.in.c.felicis.de pe.lib.vi. & pulchre dixit Bal.in.d.l.si tertius.in addi. Statuto cavet qd offendens aliquẽ iuxta domũ suã per pedes puniatur tanta pena: an tale statutũ habeat locũ si aliqs offendit aliquẽ iuxta domũ suã a parte posteriori ipsius domus. & arguit qd sic per.c.statutũ.§.j.de rescrip.lib.vj. tñ Jnñ determinat: qr tale statutum est penale: ideo dz restringi de offensa facta in anteriori parte domus.ar.l.cũ in diversis.ff.de relig.& sump.fun.nec ob.d.c. statutũ.§.j.qr nõ loquit in penalibus.et limita hoc nisi cõis modus loquẽdi aliter se haberet capiẽdo vicinũ.ar.l.cũ delanionis.§.asinã molendinariam.ff.de fund.instru.fm Bar.in.d.l.si tertius. Sed cũ voces alie sint alte alie sint basse: de qbus intelligitur: dic de cõibus fm Bart. ibi arg. l.j.§.ripa.ff.de fluminibus.& quid de habitãtibus in domo cõducta an dicantur vicini: dic q sic rõne personarũ sed nõ rõne domo⁊: sed Bart. in.d.l.si tertius. Sed quid si testis dixit scio qr cõsanguineus: dixit Bartolus in.d.l.j.ff.si cer.peta.q valet p quo facit.d.l.si vicinis. Sufficit enĩ q testis deponat presumptive vel verisimiliter.l.oẽs.§.lucius.ff. de his q in frau.cred.adde Bal.in.l.testium.ad si. in verbo quero.C. de testi. vbi dixit qd probatur etas si testis dicat scio qr cõsanguineus: fm Nico. de matare. ibi: qr ex qualitate persone presumitur scientia de necessitate iuris: vt in.l.de tutela.C.de in integ.resti.mi.

4 Vicini qui dicantur in.c.quosdam.nu.2.de presump. fo.117.

1 Victus nõ cõdẽnatur in expẽsis si primo habuit sniaz pro se: qr habuit iudicem ei propitiũ pp̃ter varias opi.& postea illa snia fuit per aliũ iudicem retractata.in.c.j.nu.16.de consti.fo.17.

6 Victualia exponens ad vendẽdum cogit pro iusto pretio vendere. in.c. j.nu.4.&.6.de emp.& vendi.fo.82.

7 Victualia portantes ad saracenos qua pena puniãtur tam fm leges q̃ scdm canones.in.c.ita quorũdam.nu.1.de iude.& sara.fo.86.

3 **Vidua** dicitur miserabilis persona.in.c.ceterum.nume.16. de iudi.fo.20.

6 Vidua dr miserabilis persona.in repe.c.cum esses.nu.33.de testa.f.119.

6 Vidua facta monialis non consecratur vt alie virgines.in.c.vidua.nume.3.de regu.fo.157.

3 Vidua an recognoscat ecclesiasticum iudicem nisi in defectum iudicis. in.c.ex tenore.nu.1.&.2.de fo.compe. fo.72.

Vidua quibus modis sumatur.ibi.nu.9.

1 Vidua in statutis et alijs dispositionibus sumitur proprie pro illa que caret marito.in.c.ne pro defectu.nu.2.de elec.fo.161.

2 Vidua pauper an sit sub ptectione iudicis secularis secus si est dives in.c.significantibus.nu.2.&.5.de offi.deleg. fo.101.

2 **Villa** quando vigore statuti tenetur ẽmendare dãnum datum cius territorio debet huiusmodi dãnum probari. in.c. si. nu.5.quod metus cau.fo.153.

1 Villa vel castrum recognoscẽs superiorem potest statuere super rebus suis non tamen imponere penam nisi hoc fieret ex pacto.in.c.que in ecclesiarum.nu.5.de consti.fo.23.

6 **Vinum** simplex si commisceatur cum vino consecrato nõ efficitur sacrum.in.c.quod in dubijs. nume.3. de consec. ecclesie vel alta. fo.207.

6 Vinũ nõ bibẽs non põt pmoveri ad sacerdotiũ etiã si polliceat se sumpturum sacramentum.in.c.ex parte.nu.1.de celebra.mis.fo.210.

7 Vinculum fortius superveniens tollit votũ primũ. in.c. meminimus. nu.2.qui cle.vel vouen.fo.21.

7 **Violentia** sed non oĩs impedit matrimoniũ cõtractũ.in.c. de muliere.nu.2.de sponsa.fo.4.

2 Violentia si pbatur per testes res amisse probant per iuramentũ dãnũ passi taxatione iudicis premissa.in.c.si.nu.1.quod metus cau. fo.153.

Violentia vel delictum debet probari per testes vel per violenta indicia.ibi.nu.2.&.5.

7 Violentia & coactio etiã si a parentibus inferatur invalidat matrimonium.in.c.veniens.el.j.nu.5.de sponsa.fo.6.

6 Violentia vtrũ sit permissa illi qui nõ admittitur ad ius qd habet in re licet violẽtum adeo q nõ admissus possit per vim intrare & ostia rũpere tam in pphanis q̃ in spiritualibus rebus et tam in corporalibus q̃ in incorporalibus.in.c.j.nu.5.de immu.ec.& cemi. fo.222.

6 Violentia di casus fortuitus.in.c.sacris.nu.2.de sepul.fo.139.

7 **Virginitatis** probatio quid operet et qño pbatur. in.c. si.nu.4.&.10.de frigi.& male. fo.36.

4 Virginitas qualiter pbetur.in.c.proposuisti.nu.2.de proba. fo.7.

7 Virginitatis pbatio necessaria nõ est ad separandum matrimonium. in.c.si.nu.10.de frigi.& male.fo.36.

7 Virginitas presumitur nisi aliud probetur.in.c.j.nume.5.de adulte. et stu. fo.104.

7 **Viri** assertioni an stet si dicat puellã impuberem cognovisse.in.c. continebat.nu.7.de desponsa impu. fo.13.

7 Vir non põt dimittere vxorẽ etiã pp̃ter impedimẽtũ parẽtele notoriũ absq iudicio ecclesie.in.c.porro.nu.1.2.&.9.de divor.fo.45.

1 **Visitatio** quã faciũt prelati dz fieri expẽsis subditorũ q visitantur.in.c.vt preterite.nu.4.de elec. fo.168

1 Visitatores diocesum an habeant potestatem privandi clericos beneficijs.in.c.dilectus filius.nu.5.de rescrip.fo.72.

1 Visitans diocesim habet iurisditionẽ etiã cõtra clericos seculares si cõmissio est generalis.in.c.dilectus filius.nu.2.de rescrip. fo.71.

3 Vis publica et privata que sit & quomodo puniatur. in.c.ij. numero.9. de ordi.cog.fo.143.

nemine discrepāte illoꝝ ad quos spectat ⁊ dicit esse casum in.d.§.si qui dē alias fi.⁊ refert Ang.i.d.l.maiorē.⁊ infert id qd̄ superius dixi de rectore qd̄ intellige procedere de iure cōmuni secus si aliter disponeret ꝑ statuta vt hic bonon.nam vocatus ab vniuersitate scholariū ad videndū statuta reperit statutum disponēs ꝙ sufficit maior pars vniuersitatis.⁊ adde ad hoc roma.in singularibus suis not.673.

¶Limitarē scd̄o ꝙ nō valet qd̄ fit a maiori parte vbi tractaret̄ de reuocatione libertatis in seruitutem.tex est singularis ſm Ange.ibi et Ray.de forliuio prius in.l.si qs.§.quoties.ff.qui ⁊ a qui.manu.libe.nō fi.tu vide Ro.in repe.rub.de arbi.in.xiiij.col.in fi.vbi allegauit illum tex.ꝑ singulari.ego adduco glo.⁊ qd̄ volūt ibi scribētes.in.c.cū olim.de testi.vbi de hoc vide ea que habentur in.c.cum omnes.de constitu.

¶Limitarem tertio non habere locum vbi maior pars vellet aliquid statuere cōtra illud quod iam semel oēs ordinassent.ita elegāter dixit Inn.in.c.humilis.de ma.⁊ obe.refert ⁊ sequit̄ Ro.in rep.rub.ff.de arb.in.xv.col.⁊ facit pro ratione iudicio meo.c.oīs res.de reg.iur.l.nihil tā naturale.ff.co.l.stichum aut pamphilum.§.naturalis.ff.de solu.

¶Limitarē quarto nisi alij vellēt statuere cōtra ius vt dixit idē Inn.in.c.cum oēs.de consti.refert ⁊ sequitur Roma.in.d.repe.in.xv.col.remittit se ad Bal.referētem hec duo proxime dicta in.l.fi.C.de auto.prestā.⁊ de hac materia per eundem Bal.in.l.i.ff.de offi.proconsul.

¶Limitarem quinto ⁊ dicerē regulā ꝓcedere vbi maior pars in collegio fuerit secus si maior pars ratificauerit extra collegiū illud ꝙ minor dixit.iste est tex.singularis in.c.in causis.de elect.quē ad hoc allegauit Bal.in.l.ꝑ fundū.ff.de ser.rust.ꝑd.refert Ro.in.d.sua repe.in.xv.col.

¶Limitarem sexto ꝙ in delictis illud qd̄ fit a ma.par.nō cense͂t factū ab omnibus.imo maior pars venit puniēda dūtaxat.minor vero pars que cōtradixit non inuoluitur peccato alioꝝ nec pena peccati:vt satis colligitur in.c.gratū.de postul.prelat.⁊ vide ad hoc Inno.in.c.i.de his que fiunt a maio.par.ca.vbi no.dixit hoc ꝓcedere quā minor pars expresse ꝯdicit secus si tacet.nā tūc inuoluit̄ pctō ⁊ pena peccati vna expresse cōsentiētibus qd̄ dictū singulariter no.⁊ pōt esse ratio q2 ex quo quis vocat̄ ad vniuersitatē d3 aut cōsentire aut cōtradicere:vnde cum teneat̄ loqui seu cōsulere affirmatiue vel negatiue tacēdo habet̄ ꝓ consentiente in suū ꝑiudicium.argu.c.i.⁊ ibi Abb.de postu.prela.⁊ in.c.ij.de cōfessis.in.vi.⁊ melius in.l.de etate.§.qui tacuit.ff.de interro.acti.et intellige predicta ꝓcedere qn̄ pena apponenda ꝯcernit singulos.tunc em̄ pauciores cōtradicētes nō puniūtur sed dubiū est qn̄ ex delicto venit pena imponēda cōcernens ipsam vniuersitatē.vt puta maior pars vniuersitat3 alicuius ciuitatis cōmisit rebellionē ꝯtra principē.minor vero pars in cōsilio cōtradicit nihilominus maior pars rebellauit cōtra ciuitatē.nūquid debeat puniri tota ciuitas cū nō possit tn̄ sine discrimine minoris partis q̄ non cōsensit de qua qōne vide per Inn.in.c.grauē.de sen.excō.⁊ plenius per Bar.in.l.aut facta.ff.de pe.per doc.in c.dilectus.ij.de simo.⁊ aliquid per Bar.in trac.de tyranno.vnum tamē tene mēti ꝙ nō dr̄ vniuersitas seu ciuitas aliquid facere nisi illud collegialiter factū fuerit vnde si maior pars huius ciuitatis faceret aliquem insultū vel rebellionem nō d3 dici ꝙ ciuitas fecerit ex quo nō fuit illud collegialiter deliberatu3.ita dixit glo.no.⁊ bene.in.l.sicut.ff.qd̄ cu.vni.no.sequit̄ Bar.in.d.l.aut facta.facit qd̄ no.glo.in.c.i.de reb.ec.nō alie.⁊ Abb.in.c.gratū.in.ij.col.de postu.prela.Ego adduco Jo.and.Pet.de anch.⁊ do.Anto.in.c.petistis.de priui.vbi querūt vtrum si non omnes sed aliqui hospitalarij violāt interdictū in fauorē oīm latū an habeat locum qd̄ ibi dicitur dicunt ꝙ nō:sed quādo maiores de ordine violāt vel illi qui presunt loco.argu.no.in.c.consulti.de procu.

¶Limitarē septimo ꝑdictā regulā nisi vniuersitas scholarium disponeret aliū qui nō esset de vniuersitate reddere vocē q2 tūc si vnus tantū in vniuersitate ꝯtradiceret ne ille admitteret̄ redderet actū nullū hoc est dictū singulare cōpostellani quē refert ⁊ sequit̄ Jo.an.in.c.scriptū.de elec.in nouel.refert Ro.no.xlvj.incip.q2 heri fecistis consiliarios ⁊c.facit ad predicta qd̄ voluit Domi.in.c.presentiū.in verbo cōuētū.in.x.col.de testi.lib.vi.⁊ quō intelligat̄ maior pars:an respectu numeri:an respectu dignitatis vide Bar.in.l.si vni.ff.de re iud.Jo.an.An.Jo.de imo.⁊ Abb.in.c.q2 ꝓpter.de electio.⁊ Abb.in.c.prudentiā.de offi.dele.⁊ ad regulā adde Ang.in.l.exactores.C.de suscepto.prepo.⁊ arca.lib.x.dū tex.dicit oīm ⁊ glo.dicit ꝙ sufficit cōsensus maioris partis per.d.l.qd̄ maior qd̄ scd̄m eum facit ad qōnem plures sunt electi fideicōmissarij in testamēto i quo apponitur ꝙ illud qd̄ fuerit factū ꝑ oēs obtineat firmitatem certe valebit si fuerit factum ꝑ maiorem partem sicut si per omnes.Itē facit ad qōnem cōpromissum fuit in plures vt illud qd̄ iudicatū fuerit ꝑ illa valeat ⁊ debeat obseruari certe illud qd̄ fuerit iudicatum obseruabitur ⁊ d3 obseruari si ꝑ maiorem partē fuerit iudicatū ſm Ange.⁊ ibi ego adduco glo.in.c.pe.de re iudi.lib.vi.que hoc dicit.

1 Uniuersitas vel collegiū quomodo citetur.in.c.bone memorie.el.j.nu.19.de elec.fo.142.

Uniuersitas vel simile nō pōt excōicari sed suspendi.ibidem.nu.20.

7 Uniuersitas collegiū siue capitulum non pōt delinquere siue omittendo siue cōmittendo siue mandato siue ratum habendo.item an possint puniri.in.c.dilectus filius.el.ij.nu.10.de simo.fo.76.

Uniuersitas est quedam persona ficta ⁊ representata.ibidem.nu.11.

Uniuersitas nō excōicat̄ q2 excōicatio requirit verū corp9 ⁊ aīa3.ibi.n.12.

Uniuersitas qn̄ dicatur tota delinquere.ibidem.nu.13.

Uniuersitas si fuit punita an postea poterunt puniri illi de vniuersitate.ibidem.nu.14.

1 Uniuersitat3 partes quot debeāt adesse ad hoc vt act9 valeāt ⁊ sufficiūt due ⁊ ex istis duab9 d3 maior ps ꝯsentire.in.c.cū oēs.nu.11.de ꝯsti.f.22.

Pars cōtēpta pōt reuocare gesta facta ꝑ aliā ptē l3 maiorē.ibi.nu.12.

Utrū requirat̄ cōsensus maioris partis vniuersitatis ad faciēdum aliquē actū an sufficit consensus maioris partis ꝑntiū in ꝯsilio.ibi.nu.13.

1 Uniuersitas si cōmittit rebellionē an omnes homines illius vniuersitatis puniētur.in.c.gratum.nu.7.de postu.prela.fo.110.

Uniuersitas tunc peccat qn̄ factū est delictū collegialiter.ibidem.

Uniuersitas ⁊ collegium potest remanere ⁊ cōseruari in vno solo si alij sunt mortui vel priuati.ibidem.nu.9.et.11.fo.104.

6 Unus de vniuersitate potest opponere vt is qui non est de vniuersitate nō immisceat se in actibus vniuersitatis.in.c.ex parte astensis.nu.9.de concess.preben.fo.61.

3 Uniuersitas si conuenitur non est necesse exprimere omnia propria.in c.ij.nu.49.de ordi.cog.fo.147.

1 Uniuersitatē vnā faciūt doctores ⁊ scholares in causis ꝯcernētibus totum studiū nec alij sine alijs possunt.in.c.ex literis.nu.1.de consti.fo.38.

Uniuersitas potest legem imponere singulis de vniuersitate.ibi.nu.7.

1 Uniuersitas capitulū vel collegiū illud quod habet in mādatis an sit obseruandum per singulares personas ⁊ an cōtraueniens puniatur.in c.eam te.nu.12.de rescrip.fo.48.

2 Uniuersitas tunc dicitur cōmittere maleficiū qn̄ facit cōicato consilio alias secus.in.c.irrefragabili.nu.2.de offi.ordi.fo.119.

1 Uniuersitas si nō est soluēdo debent singuli de vniuersitate contribuere ⁊ an debeat fieri collecta per librā in capita.in.c.cum dilecta.nu.14.de rescrip.fo.68.

6 Uniuersitas vbicūq3 est obligata nec habet vnde satisfaciat pōt singulis de vniuersitate imponi collecta vt habeat vnde soluat.in.c.fi.nu.6.et.7.de his que fi.a ma.par.cap.fo.72.

6 Uniuersitas vel collegium qn̄ constituit syndicum vel procuratorem quo casu debent describi nomina omniu3 de vniuersitate.in.c.quanto.nu.7.de his que fi.a prela.fo.67.

6 **Unus** potest agere vices plurium personarum ⁊ alio iure tractatur qn̄ representat vnam ⁊ alio qn̄ representat aliam in.c.postulastis.nu.4.de conces.preben.fo.63.

4 Unus fingitur vice duoꝝ vel plurium nisi impediatur impotentia facti vel iuris vel propter suspicionem affectionis.in.c.ex literis.nu.12.de proba.fo.12.

1 **Uocati** ad consilium ⁊ non venientes transferunt potestatem omnē in illos q venerunt licet numero pauciores.in c.in causis.nu.9.de elec.fo.150.

1 Uocatus ad aliquā rem quis nō presumitur nisi probetur.in.c.qd̄ sicut.§.super eo.nu.8.de elec.fo.148.

1 Illi q non erant vocandi nō possunt agere de contemptu si nō fuerunt vocati.in.c.illa quotidiana.nu.7.de elec.fo.159.

1 Uocati nolentes comparere faciunt se alienos ab illo actu nec computantur in numero interuenientium.in.c.cum nobis.nu.3.de elec.fo.131.

1 Uocatus ⁊ nō expectatus vtrum agat ad interesse.in.c.cum inter vniuersas.nu.13.de elec.fo.135.

Uocatus ad aliquem actum ⁊ propter contemptum non veniens an sit vlterius vocandus.in.c.cum inter vniuersas.nu.10.de elec.fo.135.

7 **Uoluntas** siue affectio delinquendi sine effectu punit̄.in.c.contracto.nu.4.de cogna.spiri.fo.28.

7 Uoluntas siue affectus machinationis in morte coniugis effectu non subsequēter an noceat ⁊ quid operetur.in.c.fi.nu.6.de eo qui du.in matrimonium.fo.24.

6 Uoluntas non finitur morte ⁊ quis presumitur perdurare in illa voluntate in qua moritur.in.c.fi.nu.6.de precarijs.fo.78.

6 Uoluntati libere vel proprie alicuius vbi aliquid committitur intelligitur de voluntate non regulata aliqua ratione hinc est ꝙ non posset peti reductio ad arbitrium boni viri.in.c.j.num.4.de his q̄ fiunt a ma.par.cap.fo.70.

7 Uoluntas coacta voluntas est sed non in matrimonio ⁊ alijs quibusdam.in.c.cum locum.nu.2.de sponsa.fo.6.

6 Uoluntas in delictis non solum punitur sed exitus delicti.in.c.j.nu.2.de custo.eucharistie.fo.216.

7 Uoluntas coacta non habet locū in matrimonijs.in.c.de muliere.nume.2.de sponsa.fo.4.

6 Uoluntas coacta voluntas est ⁊ qn̄.in.c.maiores.§.item queritur.nu.3.et.4.de bap.fo.214.

☞Adde ad limitationem eius quod dicitur quod coacta voluntas:voluntas est.l.si mulier.§.penulti.ff.quod metus cau.quia illud est verum in vi seu coactione conditionali.secus si est precisa per dictū capitulu3 sacris cum ibi notatis.⁊ per dictum capl'm maiores.§.item queritur.Secundo limito ibi habere locum quando coacta voluntas est in actu in quo non requiritur absoluta et libera voluntas vt in matrimonio

vbi requiritur

Votum quod non potest impleri ob aliquod impedimētum an cessante huiusmodi impedimēto debeat impleri. in. c. quidam. nu. 3. de cōuer. coniug. fo. 166.

Votum emissum tēpore inhabili non obligat tempore habili. in. c. placet. nu. 4. de conuer. coniug. fo. 169.

Voces dande in collegio vel capitulo possunt alteri cōmitti. in. c. licet vndiq;. nu. 3. de offi. deleg. fo. 96.

Voces duas habēs vnam iure proprio aliam tanq̄ procurator non potest vnam vni dare ⁊ aliā alteri ⁊ si secus fecerit non tenet. in. c. constitutus. el. ij. nu. 8. de appel. fo. 115.

Vox vnius ex collegiatis potest esse potētior vel pōderosior rōne maioris scientie vel dignitatis vel tēporis receptionis. in. c. ij. nu. 2. de his que fiunt a ma. par. cap. fo. 71.

Voces dandas in collegio quādo quis hȝ nomine ꝓprio ⁊ consocij nō potest illas diuidere vcȝ dando ipsas pro ⁊ cōtra. in. c. q̄uis. nu. 2. de offi. deleg. fo. 75.

Vsucapio ita currit ꝯtra ecclesiā sicut currit ꝯtra priuatū. in. c. j. nu. 11. de resti. in integ. fo. 154.

Vsucapio est quedam alienatio. in. c. de quarta. nu. 4. de prescrip. fo. 23.

Vsucapio mobiliū an sit triēnalis ꝯtra ecclesiā sicut contra priuatum. remissiue. in. c. de quarta. nu. 17. de prescrip. fo. 24.

Vsucapio quid sit ⁊ an compraehēdat praescriptionem vel ecōtra. in rub. nu. 2. de prescrip. fo. 20.

Vsucapionem inchoatam non interrumpit interruptio vel ꝓtestatio extraiudicialis secus si nō est inchoata vel nisi inchoauerit sine titulo. in. c. si. nu. 9. ⁊ 12. de prescrip. fo. 22.

Vsucapio triēnalis non hȝ locum in rebus mobilibus romane ecclesie an autem idem sit in inferioribus ecclesijs. remissiue. in. c. cum dilecta. nu. 12. de confir. vti. vel inuti. fo. 141.

Vsuraria causa si vertit in foro seculari tractabit seruato ordine iudiciario lȝ in foro canonico tractaret simpl'r. in. c. ecclia sancte marie. nu. 20. de consti. fo. 32. ⁊ in repe. nu. 25. fo. 36.

Vsuraria questio an ⁊ quo casu possit compromitti. in. c. contingit. nu. 2. de arbi. fo. 175.

Vsure possunt remitti vsurario sponte. ibi.

Vsura est prohibita etiam si quis eam exercuerit pro aliquo pio opere faciendo. in. c. super eo. nu. 1. de vsur. fo. 111.

Ille qui recipit pecunias sub vsuris an ⁊ quo casu peccet dicatur committere vsuras. ibidem. nu. 4.

Vsuram an cōmittat deponens pecunias apud mercatorem pro lucro acquirendo cū pacto q̄ capitale sit saluū. in. c. per vestras. nu. 8. de dona. inter virum ⁊ vxo. fo. 49.

Vsuram nō cōmittit ille qui necessitatur accipere pecunias sub vsuris in. c. cū in ecclesia. nu. 6. de simo. fo. 70.

Vsuras soluere quando quis simpliciter iurauit que remedia cōpetāt in. c. j. nu. 6. de iureiur. fo. 127.

Vsuras soluere iuranti que remedia competant. ibi. nu. 8.

Vsure quādo sunt solute que remedia competant ⁊ qui iurauit nō repetere ⁊ nullam questionem mouere. ibi. nu. 9.

Vsure possunt repeti coram iudice seculari vel ecclesiastico ad libitum. in. c. post miserabilem. nu. 2. de vsur. fo. 114.

Vsura tunc cognoscitur in foro ecclesiastico quando dubitatur an sit vsura vel non. ibi.

Vsuram exercere cum hostibus est prohibitum. ibi. nu. 5.

Vsura est prohibita de iure diuino. ibi.

Vsura an sit si pro dote promissa numerāda certo tp̄e dentur tot solidi pro centenario singulis mensibus. in. c. salubriter. nu. 3. de vsur. fo. 115.

Vsuras iurās soluere pōt vel petere absolutionē a iuramēto vel prius soluere ⁊ postea repetere. in. c. ad aures. nu. 9. quod metus cau. fo. 151.

Vsura qua ratione prohibeatur. in. c. quāto. nu. 2. de vsur. fo. 116.

Vsura non est si quid accedit sorti loco interesse. in. c. j. nume. 6. de vsur. folio. 110.

Vsura non est si mutuaui cētum que non potuisti restituere et ideo necessitatus accepi centum sub vsuris si exigam a te non solum sortē sed vsuram quam alteri solui. ibi.

Vsuras soluēs pōt illas repetere. in. c. is qui. nu. 15. de solutio. fo. 103.

Vsure petūtur vt interesse hodie in actionibus bonefidei post moram quatenus interest. in. c. cū venerabilis. nu. 16. de excep. fo. 10.

Vsure an sint prohibite de iure ciuili. ibi.

Vsure nō debēt nec possunt exerceri nō solū per singularē personā sed etiā per vniuersitatē. in. c. cōquestus. nu. 2. de vsur. fo. 113.

Vsura nō cōmittitur si aliquis ponit pecunias in bancho ⁊ inde accipit aliquod lucrū honestū vel si mutuatarius nō restituit in termino et aliquid petitur ab eo ratione interesse. ibi. nu. 6.

Vsure ⁊ cōcubinatus sunt prohibite hodie etiā de iure ciuili. in. c. cum venissent. nu. 26. ver. ⁊ per hanc. de insti. fo. 54.

Vsura quare est potius crimen ecclesiasticū q̄ furtū ⁊ rapina. in. c. clerici. nu. 3. de excess. prela. fo. 129.

Vsure nō solū corā iudice ecclesiastico sed etiā coram seculari possunt repeti. in. c. ad nostrā. el. ij. nu. 1. de iureiur. fo. 142.

In processu cōtra vsurariū admittunt in testes debitores qui soluerūt vsuras non tamen ad faciendā plenā fidem. ibi. nu. 13. fo. 143.

Vsure diffinitio duplex. in rub. nu. 1. de vsur. fo. 110.

Vsura cōmittit in his in quibus cōsistit mutuū in alijs vero nō. ibi. nu. 2.

Vsura quare potius cōmittitur in rebus que cōsistunt in pondere numero ⁊ mensura vel quare potius in mutuo q̄ in alijs puta in locatione ⁊ similibus. ibi.

Vsura nō cōmittitur q̄n quis ponit pecuniā ad hācū alicuius ⁊ exinde recipit aliquod lucrum. ibi. nu. 3.

Vsura cōmittitur licet sorti non accedant res consistentes in pondere numero vel mēsura sed reddatur vltra sortē aliqua species puta equus vel quid simile. ibi. nu. 4.

Vsuram cōmittunt doctores qui alliciūt scholares ad intrādū secum propter pecuniam qui alias non essent intraturi. ibi.

Vsura quare est prohibita in vtroq; testamento. ibi. nu. 5.

Circa vsurariā prauitatē ecclesia hȝ iurisditionē in laicos. ibi. nu. 6.

Vsura a quocūq; cōmittatur cognoscitur per iudicē ecclesiasticū. in. c. quoniam. nu. 1. de vsur. fo. 111.

Vsurā cōmittit ille qui vtitur re alterius per quē vsum recipit aliquā cōmoditatem estimabilem. in. c. j. nu. 2. de deposito. fo. 80.

Vsura in quibus casibus nō cōmittitur accipiendo vltra sortem. in. c. conquestus. nu. 8. de vsur. fo. 113.

Vsura non est si quis dederit alicui certā pecunie quātitatē cum pacto vt ipse ⁊ sui heredes reddant certā quātitatē singulis annis. in. c. ciuitate. nu. 7. de vsur. fo. 62.

Vsura non est si quis occurrat sue reipu. que dat sibi tantū omni anno ⁊ nō potest ille talis sortem principalē repetere. ibi. nu. 8.

Vsuras soluēs vsurario tenetur ecclesie denūtiare etiā q̄ cōtrariū iurauerit. in. c. veniens. nu. 7. de reg. fo. 162.

Vsure presumūtur remisse si creditor lōgo tēpore nō petijt. in. c. in causa. nu. 9. de cau. pos. ⁊ prop. fo. 164.

Vsurarius est qui mutuat ea mēte vt inde aliquod lucrum habeat. in. c. consuluit. nu. 1. 2. 3. de vsur. fo. 113.

Vsurarius est ille cui debitor libere aliquid vltra sortē dedit si ipse habebat mētē depraua tā vcȝ q̄ nō fuisset alr̄ mutuatur⁹ nisi sperasset aliquid cōsequi ⁊ tenetur restituere in vtroq; foro. ibi. nu. 3. 5. 6.

Vsurarius debet restituere vsuras licet creditores remiserint q̄n ipse habebat mentem corruptā omnino nolle ipsas restituere. ibidem.

Vsura committitur etiam si quid modicum vltra sortē recipiatur. ibidem numero. 4.

Vsurari⁹ est ille qui ꝓrogat terminū debitori aliquo accepto. ibi. nu. 7.

Vsurarij debēt ⁊ coguntur pecuniā ꝓpter vsurā extortā restituere illis q̄bus extorserūt vel ei⁹ heredib⁹ q̄bus deficiētib⁹ pauperib⁹ ⁊ si huiusmodi pecunia nō reperit debēt vēdere possessiones emptas ex feneraticia pecunia qui vero nullum habet modū restituendi excusatur. in. c. cum tu. nu. 1. ⁊ 2. de vsur. fo. 111.

Vsurarij incurrunt penas quibus subijcitur ipso iure. ibi. nu. 5.

Vsurarius an debeat restituere pecunias extortas expēnsis suis forte q̄r illi quib⁹ dȝ restituere sunt in alio loco q̄ sit vsurarius. ibi. nu. 9. fo. 112.

Vsurarius si cesserit bonis nō habet ratio deducto ne egeat in foro penitentiali. secus in foro contentioso. ibi. nu. 10.

Vsurarius debet restituere pecunias extortas etiā si remaneat pauper adeo q̄ non possit viuere.

Vsurariorū bona nō sunt tacite hypothecata illis a quibus fuerūt pecunie extorte. in. d. c. cū tu. nu. 12. de vsur. fo. 112.

Vsurariorū bona in aliū translata titulo oneroso non sunt debita illis quibus fuit pecunia extorta. secus si fuit translata titulo lucratiuo. ibi.

Vsurarius liberatur a restōne si illi q̄bus extorserat pure ⁊ simpliciter ⁊ sine dolo remiserint. ibi. nu. 15.

Vsurariorum bona nō sunt tacite obligata creditoribus vsurarijs ⁊ ideo si venerūt in alios quocunq; titulo singulari non subiacent restōni nisi sint empta ex pecunia vsuraria ⁊ q̄n. l. c. tua nos. nu. 3. 7. ⁊ 8. d vsur. fo. 113.

Vsurarius est etiā ille q̄ recipit aliq̄d vltra sortē lȝ suscipiat in se periculum. in. c. nauiganti. nu. 1. de vsur. fo. 116.

Vsura cōmittitur etiā in modico q̄ vltra sortē recipiat. ibi. nu. 2.

Vsura vnde dicatur. ibi. nu. 5.

Vsura quo ad formā cōtractus nō cōmittit nisi in cōtractu mutui sed quo ad intentionem deprauatā committitur in alijs contractibus. ibidem. numero. 6. ⁊. 8.

Vsurarius an sit censendus ille qui relicta quadam mercantia in qua erat verisimiliter lucraturus decē mutuauit ad preces ipsius alicui illā pecuniam ad mercantiam preparatam cum hoc quod id quod ipse in ea poterat lucrari talis mutuatarius det ratione interesse et lucri cessantis. ibidem. nu. 13.

Vsura cōmittitur si recipitur aliquid vltra sortem etiam si consistat in facto puta q̄ tu doces me aliquam artem vel vadas pro me perusium ⁊ similia. ibidem. nu. 16.

Vsurarius an teneatur restituere non solum vsuras sed etiā quicquid ex vsuris lucratus est. ibi. nu. 21. fo. 117.

Vsurarij manifesti dicunt etiā illi qui licet nō possint cōuinci testibus

cōuincuntur

Vxor que prestitit consensum marito intranti religionem sine ipsa fecerit sive non votum continentie an compellatur intrare monasterium et an possit petere restitutionem mariti. ibi. nu. 3.

6 Vxor dans licentiam marito ut ingrediatur monasterium an censeatur ipsa vovisse castitatem. in. c. j. nu. 4. de conuer. coniu. fo. 165.

7 Vxor que supposuit sibi partum alienum an et quo casu teneatur illud revelare marito. in. c. officij. nu. 5. de peni. et remis. fo. 159.

Vxor que supponit sibi partum alienum qui successit suo marito an teneatur in foro conscientie restituere illis qui alias successuri erant ab intestato. ibi. nu. 7.

7 Vxori agenti ad restitutionem coniugis obstat exceptio adulterij notorij vel per evidentiam rei vel per confessionem partis non autem per testes probati. in. c. intelleximus. nu. 3. 4. de adul. et stu. fo. 105.

3 Vxor militis vel comitis non debet ab eis vocari domina. in. c. ex parte. B. nu. 15. de fo. compe. fo. 83.

7 Vxor petens restitutionem mariti repellitur si notorie fornicata est et maritus continuit. in. c. significasti. nu. 1. 5. 7. 10. de divor. fo. 45.

7 Vxore prima vivente si quis secundam hoc ignorantem in uxorem duxit mortua prima licite remanet cum secunda novo interveniente consensu. in. c. veniens. nu. 1. et 2. de eo qui du. in ma. fo. 24.

6 Vxor an perdat relictum sibi factum si caste vivat transeundo ad secunda vota et an sit castitas cum propria uxore. in. c. quod a te. nu. 3. de cle. coniug. fo. 14.

Et vide in. c. ut clericorum. nu. 5. de vita et hone. cle. fo. 7.

☞ Corsetus. Adde si relinquatur mulieri usufru. si vitam viduam servat et ipsa nupserit cum clerico in sacris ita quod matrimonium non teneat perdit usumfru. in aut. de rest. et ea que parit. §. nunquid. quia non debet esse melioris conditionis ea que fornicatur quam ea que nubit infra tempus luctus. arg. c. cum qui. de preben. lib. vi. no. Card. in. c. si. de pig. adde quod in simili voluit Bal. in. l. deo nobis. §. hoc etiam. C. de epi. et cle. in. v. col. Quidam reliquit uxorem usufructuariam bonorum suorum: donec caste et hone. vixe. et vitam viduam serva. modo ista domina obtulit se cuidam monasterio et assumpsit velum religionis queritur utrum vidualiter dicatur vivere. ubi determinatur quod sic: quia licet que monasterio velantur non dicantur vidue: quia sponsus earum est christus sed magis dicantur domini mortue: et per consequens finitum est relictum tamen contrarium est verum: quia per hoc plenius impletur mens testatoris. C. de indi. vid. col. aut. cui relictum. circa princi. nec habetur pro mortua quantum ad succedendum: ut in. d. l. deo nobis. §. hoc etiam. Item vidua dicitur quo ad mundum quecunque permanet in separatione primi viri: ut. xxxiiij. dist. c. vidua. et ibi per Archi.

6 Vxor que viro intrante monasterium vovit continentiam potest compelli etiam ipsa intrare si incontinenter vivet secus si turpiter vivat. in c. ad apostolicam. nu. 3. de conuer. coniug. fo. 169.

3 Vxor potest petere cautionem a marito si timet eius sevitiam etiam si culpa sua maritus sevit sed cautione non obstante poterit ipsam maritus leviter castigare. in. c. ex transmissa. nu. 1. 2. et 3. de resti. spo. fo. 173.

7 Vxor a viro propter adulterium separata perdit dotem. in. c. plerunque. nu. 1. 9. de dona. inter vi. et uxo. fo. 48.

Vxor si recedit a marito propter adulterium vel aliam causam an perdat dotem et an excusetur si maritus eam propria autoritate expellit. ibi. nume. 4.

Vxori dotem repetenti obstat exceptio adulterij. ibi.

Vxor adultera reconciliata viro non perdit dotem. ibi. nu. 5.

Vxor propter adulterium separata perdit donationem propter nuptias et quid de parapheralibus. ibi. nu. 8.

7 Vxore prima vivente qui cum alia contraxerit quam tamen non cognovit prima mortua potest contrahere cum secunda. in. c. si. nu. 1. et 2. de eo qui du. in ma. fo. 24.

7 Vxorem si quis credat vivere que mortua est si cum alia contrahit quo ad deum non tenet secundum matrimonium. in. c. cum in apostolica. nu. 6. de sponsa. fo. 8.

Vxor de morte viri non certificata non potest contrahere quis ignoret quid sit de marito qui longo tempore abfuit. in. c. in presentia. nume. 1. eo. titu.

7 Vxor potest agere contra virum et petere alimenta. in. c. ex literis. nume. 4. de divor. fo. 46.

7 Vxor quomodo debeat certificari de morte mariti et que in hoc solemnitas sit servanda. in. c. in presentia. nu. 5. de sponsa. fo. 8.

3 Vxor an teneatur stare cum marito excommunicato et an petatur ab eo. in. c. si. nu. 12. de or. cog. fo. 150.

7 Vxor si non habet unde vivat an alimentari debeat ab heredibus mariti donec dos restituatur. in. c. de prudentia. nu. 6. de dona. inter vi. et uxo. fo. 42.

1 Vxoratus si facit se promoveri ad sacros ordines: licet illos recipiat vere tamen non habebit illorum executionem si vult cum uxore permanere. in. c. licet de vitanda. nu. 4. de elec. fo. 119.

6 Vxor que vivente marito alteri nupsit non potest eo mortuo illi cui nupserat copulari. in. c. j. nu. 3. de conces. preben. fo. 54.

3 Vxor tenetur marito servire citra copulam secundum conditionem ipsius uxoris inspiciendo an sit nobilis an non. in. c. literas. numero. 27. de restitu. spolia. fo. 182.

Vxor quo casu potest cogi a marito ut operetur et lucretur in domo. ibi. numero. 28.

Vxor potest cogi redire ad domum viri idest realiter capi etiam quod opposuerit de consanguinitate. ibi. nu. 29.

7 Vxor aliqua potest esse in foro fori que tamen non erit uxor in foro conscientie. in. c. ex literis. nu. 6. de sponsa. fo. 4.

7 Vxor pauper que accusat matrimonium de consanguinitate an debeat habere expensas a marito. in. c. ex parte. nu. 10. de accu. fo. 54.

7 Vxore prima vivente maritus fidem dedit alteri de ea in uxorem ducenda et eam non cognovit mortua prima contraxit cum alia et stante secundo matrimonio cognovit illam cui fidem dederat an mortua secunda possit eam ducere. in. c. si. nu. 5. de eo qui du. in ma. fo. 23.

7 Vxor sicut dimitti potest a viro propter fornicationem ita et ipsa ex eadem causa virum dimittere potest. in. c. discretionem. nume. 5. de eo qui cog. consan. fo. 30.

6 Vxor presumitur acquisivisse ex bonis mariti nisi extra dotem habeat multa bona. in. c. j. nu. 3. et 7. de pecu. cle. fo. 108.

7 Vxor que a principio contraxit cum paupere vel vergente ad inopiam vel substantia ita male utente an possit postea dotis restitutionem petere. in. c. per vestras. nu. 15. de do. inter vi. et uxo. fo. 50.

2 Vxor accusat maritum de adulterio civiliter ad tori separationem et ut lucretur donationem propter nuptias. in. c. tue. numero. 7. de procura. fo. 142.

7 Vxor morte viri a lege ipsius solvitur. in. c. super illa. nume. 3. de secun. nup. fo. 51.

7 Vxores plures simul habere non licet successive autem sic. in. c. gaudemus. nu. 13. de divor. fo. 47.

7 Vxor accusata de adulterio an replicabit adulterium mariti si de eo egit penitentiam. in. c. si. nu. 8. de adul. et stu. fo. 106.

7 Vxore prima vivente si quis contrahit cum secunda hoc ignorante prima mortua ad sui petitionem non separabitur a secunda. in. c. j. nu. 1. et 3. de eo qui du. in ma. fo. 22.

Vxore vivente si quis alteri fidem dedit ea mortua illam non potest in uxorem ducere et an impediat et dirimat matrimonium. ibi. nu. 3.

6 Vxor cui testator reliquit usumfructum bonorum suorum si caste vixerit per transitum ad secunda vota mortuo testante non perdit relictum sibi factum. in. c. ut clericorum. nu. 5. de vita et ho. cle. fo. 7.

☞ Corsetus. Et ideo cautela est secundum eum adijcere: si caste vixerit et vitam vidualem servaverit: per id quod no. in. l. j. C. de secun. nup. Idem voluit Abb. in. c. quod a te. de cleri. coniu. et in cle. ex eo. de sen. exc. hoc voluit Bar. in l. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad treb. et pro opi. ipsorum videtur valde no. et alibi non ita expressus. in. c. nicena. xxxj. dist. ibi castitatem dicens esse cum propria coniuge concubitum. de hac questione vide plene domi. Alexan. de imol. in dicto. §. cum proponeretur. in. iiij. colum. in versi. no. quod mulier dicitur pudice et caste vivere ubi plene disputat hunc passum: et opinionem Barto. tenuerunt Ray. et Oldr. vide ibi per eum tamen iudicio meo opi. Barto. Abb. et sequacium videtur verior per. d. c. nicena. et ideo cauti advocati et tabelliones debent certiorare testatorem ut addat vitam vidualem servaverit pro evitandis opi. doc. quod intellige nisi de voluntate testatoris vel de communi usu loquendi aliud appareat. Item verba in dubio debent intelligi civiliter. l. si cui. ff. de servi. sed alia opinio videtur equior: quia non est verisimile quod testator ita voluerit: facit pro opinione Barto. tex. in auten. de non eligendo secundo nuben. §. cum igitur. et opinionem Barto. secutus est Richar. malumbre. Iaco. de are. et Ray. de for. vide Pet. de ancharano et Innocen. in dicto. c. quod a te. ubi tenuit contra Barto. et idem Ange. in. §. cum proponeretur. et in dicto. §. cum igitur. et in disputatione sua incipiente testator fundum reliquit mulieri: unde concluderem in practica etiam sequendam opi. Barto. Quicquid dixerit Ange. Bal. et sequaces per. d. §. nicenum. et per. d. §. cum igitur. quibus tex. cavillatio fieri non potest: et hoc favore matrimonij cum omnes pene legales essent per transitum ad secunda vota apostolo dicente nubat in domino mulier soluta a lege primi viri. c. pe. et ult. de secun. nup. adde Ang. are. insti. de iusti. et iur. in. §. iuris precepta. ubi de hoc. Et adde si usufructuariam uxorem testator reliquit quamdiu caste vixerit in primo anno vivit caste. secundo non. tertio redit ad castitatem ingrediendo forte religionem an reassumat legatum videtur quod sic: quia iste dictiones donec quo ad et quamdiu sunt suspensive et habent temporis revolutionem et intercapedinem et non inducunt conditionem perpetuo exstituram: ut in. l. titius. ff. de excu. tu. hoc voluit Io. de imo. in cle. illa. in prin. de vi. et ho. cle. ubi dixit quod dictio quamdiu est alicuius actus conditio extinctiva sed resuscitativa quo ad essentiam et effectum rei: facit tex. in. c. petistis. de privi. in verbo quamdiu. Contrarium determinat ibi Pet. de ancha. per no. in. l. si sorore. C. de his quibus ut indig. et in. l. fideicommissum. C. de fideicom. et vide no. in. l. si. C. de indi. vid. tollen. dixi. in verbo uxor.

7 Vxor repeti potest coram ecclesiastico iudice etiam si non agatur de validitate matrimonij. in. c. non est. nu. 3. et. 6. de spon. fo. 5.

4 Vxor an sit idonea testis pro marito vel econtra et an compellatur testificari contra maritum. in. c. in literis. nu. 7. de testi. fo. 57.

¶ Finis Indicis alphabetici: seu Repertorij materiarum notatu dignarum super lecturis Panormitani.

Differentie Legum ⁊ Canonum

domini Gualuani Bononiẽsis: viri diuini ac humani iuris cõsultissimi: quas diligens lector nõ minus necessarias ꝙ̃ vtiles comprobabit.

SEcũdũ canones ante sententiã põt appellari. ſm leges nõ. nisi in certis casibus. de ap.sup eo. Et vt plus liqueat dic ꝙ ſm canones potest appellari ante sentẽtiã a grauamine etiam si nõ est expressum in iure. vbi pcedit sine clausula appellatione remota. sʒ ſm leges solũ vbi est expressum. Et sic intellige.c.nõ solẽt. ij. q.vi.⁊ vide de ap.pastoralis.super verbo expresso. Judex appellationis ſm leges nõ potest causam delegare secus ſm canones.de offi. deleg.super questionum.§.intentionis.in glo.in fi.c.de offi.or.pastoralis. ⁊ eo.ti.c. vt litigantes.li.vi. Judex coram eo facit lit.cõtestari. vt per se ferat sententiam.medium tantum cõmittit ſm leges ſm canones omnia committit et principium tantum et finem tantum.vt in eo.c.super questionum.in glo. illud oportet.

¶ Secundum leges committit examinationem consiliarijs. ſm canones cuicunqꝫ vult.vt in.c.pastoralis supradicto.

¶ Secundum leges testis repellitur a testimonio si est damnatus de aliquo scilicet crimine.ſm canones repellitur: siue sit dãnatus per sententiam siue alias prohibeatur.de testi.super eo.in glo.

¶ Secundum leges actio est proponẽda: ſm canones non. de iudi. dilecti.⁊ dic vt ibi in glo.sic patet.

¶ Secundum leges locum habet rigor legis.vt in. l.si quis in tantum. C.vnde vi. ſm canones nõ: nisi in rebus ecclesiarũ.de do.⁊ ꝯtu.c.j. in gl.

¶ Secundum leges missus in possessionem propter contumaciam statim est verus possessor. ſm canones mittitur in possessionem causa rei seruande.vt de do.⁊ contu.c.j.in glo.

¶ Scdm leges filius retinet tñ vnã falcidiã. ſm canones retinet duas: scʒ debitã iure nature ⁊ trebellianicã.de test.raynutius.in gl. retinebũt.

¶ Secundum leges testamentũ non valet nisi habeat subscriptionem septem testium. ſm canones sufficit si corã presbytero et alijs testibus duobus aut tribus fiat.vt de testa.c.cum esses.

¶ Secundum leges si testator legauerit rem alienã heres cogitur soluere: ſm canones secus.de testa. filius in glo.ij.

¶ Secundum leges non tenetur heres de delicto defuncti nisi inquantum ad ipsam peruenit de ipso delicto. ſm canones tenetur licet nil ad ipsum peruenit etiam ꝙ̃uis lis non fuerit contesta.de sepul.c.fi.

¶ Scdm leges q nõ hñt ꝯtinuã causam ad pscribẽdũ requirũt duplicatã tps. ſm cano.secus.vt de cau.pos.⁊ propri.cũ ecclesia.in gl.circa pn.

¶ Secundũ leges presumitur ꝙ mulier mecum habitãs sit mea vxor: secus ſm canones.de presump.c.illud in glo.sed queritur.

¶ Secundũ leges iudex datus vt cognoscat de proprietate non potest cognoscere de possessorio.C.si a non cõpe.in. l.si proprietate. ſm canones cognoscit etiam de illa.de causa pos.pastoralis.in glo.ij.et antepe. de sequestratione.c.ij. Et intellige vt no.ibidem per Ber. vel dic si hoc non placet ꝙ priuatorum consensus possunt constituere quẽ alias aliquem iudicem qui presit iurisditioni. ſm canones non: nisi de consensu sui episcopi.de fo.compe.c.significasti.

¶ Secundum leges qui offert se liti condemnatur ac si possideret ſm canones non.vt lit.pen.c.ecclesia.j.in glo.fi.

¶ Secundum leges in causa appellationis noui testes super eisdẽ capitulis recipi possunt: ſm canones non.de testi. fraternitatem.in glos. penul.⁊.e.ti.in cle.de testibus.

¶ Secundum leges non admittitur quis ad possessionem nisi ex toto renuntiauerit iudicio proprietatis. ſm canones secus.de testi.significauerunt.⁊ de causa pos.pastoralis.

¶ Secundum leges bonum est aliquid facere ad ostensionem virium, secus ſm canones.de tornea.c.j.

¶ Secundum leges nõ possunt cõmitti q̃ sunt meri imperij. secus ſm cano.de offi.or.ꝙ se.de ap.in gl.pe.de rapto.in archiepatu.in glo.fi.

¶ Scdm leges possessor malefidei spatio triũ vel quatuor annor: pscribit: secus ſm canones.de prescri.vigilãti.in.j.gl.de re iud. possessor.li.vi.

¶ Secundum leges instantia iudicij perit lapsu triennij.secus ſm canones.de iudi.c.penul.

¶ Secundum leges ad imperatorem non potest appellari omisso medio. ſm canones secus.de ap.si duobus in glo.

¶ Scdm leges differẽtia est iter economũ pcuratorẽ ⁊ syndicũ. ſm canones oẽs hi cõprehẽdunt sub pcuratore.de procu.petitioni. in gl.iij.

¶ Secundum leges concipitur sententia in personam procuratoris: quandoqꝫ in personam domini vel contra eum qui producit. secus ſm canones.de proba.licet in glo.pe.de elec.querelam.in glo.iiij.

¶ Secundum leges patre volente tenetur filia recipere maritum nisi ei dare pater voluerit turpem moribus suis indignum.secus ſm canones: qr ſm eos eam cõpellere non potest.de despon.impu.c.j.in glo.j.

¶ Secundum leges mulier admittitur in testimonium in causa criminali: ſm canones non.de verb.sig.c.forus.in glo.hec intellige.

¶ Secundum leges arrhe dãtur pro sponsalibus perficiendis: ſm canones non.de spon.gemme.in glo.fi.

¶ Secundum leges testes inuiti sunt cogendi. ſm canones nõ: nisi sit timore partis aduerse.vt si se odio gratia vel timore subtraxerit. de testi.cogen.c.super eo.in fi.⁊.c.pe.

¶ Secundum leges si vnus primo percussit ⁊ vulnerauerit ⁊ alter occiderit primus non tenetur nisi de percussione ⁊ vulnere secũdus tenetur de occisione: secus ſm canones.de homi.significasti.ij.in glo.tandem.

¶ Secundum leges lata interlocutoria super exceptione poterit appellari. ſm cano.poterit appellationi deferri vsqꝫ ad euentum negotij principalis.de appel.in.c.fi.in glo.peremp.in clemen.

¶ Secundum leges in ordinarium non potest compromitti: secus ſm canones.de arbi.cum tempore.ij.q.vi.§.quod de arbi.in glo.fi.

¶ Secundum leges cum agitur de computatione graduum in linea equali: quoto gradu quis distat a stipite toto duplicato distãt inter se: ⁊ sibi attinent: ſm canones simpliciter et non duplicato vt in arbore cõsanguinitatis.ver. nunc videndum est.

¶ Secundum leges in linea equali quot sunt persone dempto stipite tot sunt gradus. ſm canones vo quoto gradu remotior distat a cõi stipite toto distant inter se vt in eadem arbore. ver. nunc videndum est.

¶ Secundum leges affinitas cõtrahitur ex legitimis nuptijs. sm canones ex omni coitu. vt in arbore consanguinitatis. in prin. et idem est de consanguinitate. de proba. c. per tuas.

¶ Secundum leges non potest fieri denominatio siue denuntiatio nisi super quibusdã criminibus. vt no. in glo. iiij. c. vt nostrum ti. vt ecclesiastica beneficia. sm cano. super omnibus criminibus. ij. q. i. si peccauerit. de iudi. nouit. iiij. q. iiij. §. aliquando. Est et lex de testi. c. si. super verbo accusatore. vel sic appellãs frustratorie punit in duabus libris argenti in ciuilibus. sm canones: in expẽsis. ij. q. vi. omnimodo in glo. j. et C. quorũ app. non reci. l. ab executore. et extra eo. reprehensibilis.

¶ Secũdũ leges nõ vz citatio nisi assignet termin⁹. ff. de v. ob. l. ita stipulans. sm Pe. de bella pertica. sm canones sec⁹. de ap. cũ parati. in fi.

¶ Secundũ leges nõ omnia crimina sunt publica. sed que publicã infamiã irrogant sicut adulteria homicidia et similia. sm canones omne crimen censetur publicum. de collusione detegenda. c. j. in glo. pe. ij. q. ij. in. l. omnibus. de iudi. nouit.

¶ Secundum leges mulier si infra tẽpus luctus nupserit incurrit infamiam: sm canones non. de secun. nup. c. fi.

¶ Secundum leges causa religionis debent coniugia dissolui. sm canones non.

¶ Secũdum canones nõ possunt parentes denegare spurijs alimenta: secus sm leges. vt qui fil. sint legi. per venerabilem. in fi. et de eo qui dux. in ma. cum haberet in glo.

¶ Secundum leges infamis potest esse procurator: sm canones non. de iura. calum. imperator. in glo.

¶ Secundum leges vsure permittuntur. sm canones nõ. de vsur. c. iij.

¶ Secundum leges raptor cum rapta matrimonium contrahere non potest: sm canones contrahere potest. de rap. c. vlti. here. cum sm leges glo. lib. vi.

¶ Stuprans virginem relegatur et verberatur: si tamen per vim hoc facit capite punitur sm leges. sm canones recipiet in vxorem eam: aut verberetur: et postea detrudetur excommunicatus in monasterium. de adulte. c. ij.

¶ Secũdum leges concubinatus est licitus: sm cano. nõ. xxij. q. iiij. nemo. in gl. fi. ne ap. c. de priori.

¶ Secundũ leges delegatus ab ordinario non põt sententiã executioni demandare. secus sm cano. de fo. compe. si quis in gl. pe.

¶ Secundũ leges iurisditio nõ perpetuatur nisi per litis ↄtestationẽ: sm canones per solam citationem. de offi. deleg. gratum. et c. relatum.

¶ Secũdũ leges arbiter qui cognouit de causis suspiciõis illa pbata etiã cognoscit de cã principali: sec⁹ sm canones. de offi. dele. suspiciõis.

¶ Secundum leges mulier auditur contra alienationem rei dotalis etiam iuratam: sm canones non. de iureiu. contingat. in glo. fi.

¶ Scdm leges filius nõ conqueritur de patre in causa criminali vel ciuili nisi castrensi peculio: sm can. conqueritur ne vtraq. ij. q. vij. queritur.

¶ Secundũ leges ludere causa cõuiuij possumus: sm canones non. de exces. prela. cũ inter. in glo. iiij. et xliiij. di. comessationes. et c. non debet.

¶ Secundum leges inducie dilatorie. xxx. dierum dari debẽt. iij. q. iij. offeratur. sm canones est arbitrariũ. de procu. dilectus. in gl. fi.

¶ Secũdum leges delegatus habet sportulas scilicet duos aureos in principio et duos in fine: sm canones nihil datur. de rescrip. statutum. li. vj. de vi. et ho. cle. cum ab omni.

¶ Secundum leges femina non potest arbitrari: sm canones potest. hoc verum si est consuetudo. de arbi. c. dilec. etc.

¶ Secũdũ leges epalis dignitas tantũ liberat a patria potestate. sm canones tunc etiã subdiaconatus liberat. de eta. et quali. iudiciorũ. qui filij sint legi. per venerabilem. circa prin. de sen. excõ. cum voluntate.

¶ Secũdũ leges heres filius nõ ante impubes hereditate pris priuat⁹ reseruatur sibi legitima portio. sz canones nõ reseruatur. de testa. si hẽdes.

¶ Secundum leges mulier nõ potest esse procuratrix: sm canones potest. de confir. vti. vel inuti. cum dilecta. in glo. sic agitur.

¶ Scdm leges si tres sunt arbitri et tertius legitime requisitus si curauit interesse alij nõ pñt diffinire. sm canones sec⁹. de arbi. c. fi. lib. vi.

¶ Secundũ leges pena mortis vel sanguinis infligitur: sm can. non. de rap. c. archiepiscopatu. et ibi textũ inuenies sez morte moriantur. de fur. c. j. et de homici. c. j. Expone moriantur. i. excõicentur. nec ob. ver. de latronibus. qr mors alia spũalis vt in criminosis: alia ciuilis: vt cõtra seculares. alia affectualis. alia naturalis. alia eternalis. p archi. iiij. q. vij. placuit. Sed quid sit mors et quomodo infligitur mors. Est enim mors alia acerba. alia matura. alia immatura. vide. c. presenti. de preben. secũdum archidia. et per Joan. and. in nouel. li. vj. et de peni. dist. ij. valida. per archi.

¶ Scdm canones absens ex iusta cã auditur et retractatur qcqd ↄ eũ factũ est. sm leges vero distinguendũ est an ex cã necessaria et pbabili simul: an ex cã necessaria tantũ: aut pbabili tãtũ. vide. ij. q. vj. biduũ in glo. etc.

¶ Secundum leges extinguitur pronuntiatum per appellationem. sm canones suspenditur.

¶ Secundum leges posteriores reuocant primas leges non sic in diuinis. de cõse. di. iiij. celebritatẽ. in gl. in legibus. sed nõ est proprie differentia quo ad canones imo idem. de consti. c. j. li. vj.

¶ Secundũ leges nõ est infamis q mortale peccatum cõmittit. sm canones sic. in pal. c. celebritatẽ. et h intellige vt not. i. c. oẽs. et c. illi q. vi. q. ij.

¶ Secundũ leges si quis cõuincatur q occulte deposuit libellũ famosum decapitatur: et sm canones verberibus subijcitur. vj. q. j. in sum.

¶ Secundum leges impubes non iurat: quia non potest deierare. iij. q. iiij. testes. sm canones potest. de delic. pu. c. j.

¶ Secundum canones lõga et longissima prescriptio nõ differunt: sed bene sm leges. de deci. dudum. in gl. aperte. xvi. q. iiij. in sum. et sane intellige per. c. j. de prescrip. li. vj. et quod no. de consue. c. fi.

¶ Secundum canones quis obligatur ex nudo pacto. xij. q. ij. quicũq suffragio. de pa. c. j. secus sm leges.

¶ Secundum canones quis alteri stipulatur. secus sm leges. j. qõ. vij. quoties. vide contrariam gl. ibidem.

¶ Secundũ canones periurium furtum et similia solo animo cõmittuntur. sm leges non. xxxij. q. ij. qui viderit.

¶ Secundum leges bona hereticorũ deuoluuntur ad heredes: secus sm canones. de here. vergentis. in gl. pen.

¶ Secũdũ leges existẽtes in potestate patris nõ obligãtur aliquo voto: sec⁹ sm canones. xxxij. q. ij. mulier. Et de votis scripture ibi h scripsi.

¶ Secũdũ leges nõ tenetur qs denũtiare: sm canones sic. no. ar. ij. q. vij. quapropter. super glo. hic hz quod no. j. q. viij. ex his. de accu. ex parte.

¶ Secundum leg. adultera licite occiditur per maritum. secus sm canones. nam sic amittit dotem vir. no. glo. xxxiij. q. ij. inter.

¶ Secũdum leges qui preest collegio compellitur agere vel iurare de calumnia. sm canones non. de iura. cal. imperator. super gl. j. et adde de testi. presentium. li. vj.

¶ Secundum leges iudex incidenter potest cognoscere de causa maiori quam competit sue iurisditioni. secus sm canones quo ad causas spirituales. de ordi. cog. c. pe. in glo. fi.

¶ Secundum le. exceptio adulterij nõ prodest vxori cum accusatur ad penam ciuilem. secus sm canones si agatur in foro ecclesiastico ad separationem tori. de ordi. cog. c. ij. in glo. penul. adde quod not. de pcu. tue.

¶ Secundum leges mulier in paucis casibus admittitur ad accusandum. in multis vero ad testimonium. secundum canones est aliud. no. q. iij. in sum.

¶ Secundum leges venditor precise non tenetur dare rem venditam sed sufficit q det interesse: secus sm canones: quia precise. sm Host. de fi. instru. cum Joannes. in glo. j.

¶ Maxima media et minima capitis diminutio aliter accipiũtur sm leges et aliter sm canones. de accu. qualiter. ff. de pig. c. fi.

¶ Secundum leges interlocutoria que precipit aliquid dari vel restitui: vel non dari vel non restitui reuocari non potest: alie interlocutorie possunt reuocari ex causa. de ap. cum cessante.

¶ Secundum le. spurij non repellitur a dignitatibus. secus sm can. de fi. pres. c. ij. in gl. antepe. li. vi. vel verbum secularibus additum dignitatibus tollit differentiam vnde potest aliam recipere. per no. per me. de ap. pastoralis. super glo.

¶ Matrimoniũ nõ est inter seruos sed ↄtuberniũ sm leges secus sm canones. de cõiugio ser. c. j. de iudice dele. alias differentias etiã recipere potes de his que no. de offi. dele. super questionum. §. porro. in glo.

¶ Secundum leges nunq̃ proceditur super crimen contra absentem lit. non contest. nisi contra apparitorem. secus sm canones. no. de do. et contu. veritatis in gl. hic enim patet.

¶ Secundum le. arbitrarium est tempus in personalibus actionibus: nec est necesse interuenire post decretum primum vel ante lit. contesta. sm canones aliter si tenes opinionem Inno. de qua vt lit. non contest. quoniam. in fine.

¶ Scdm leges ois periurus nõ est infamis. sm canones sic. de testi. testamentũ. et c. ꝗto. in gl. fi. vj. q. j. quicunq. Ad hoc q prescriptio longi temporis locum habeat requiritur et sufficit bona fides tradentis et accipientis sm canones cum bona fide semper requiritur longissima temporis prescrip. de prescrip. si diligenti. in glo. illud. de re iudi. abbate. in gl. iij. li. vj. Et potest etiam recipi alia sm canones. ex gl. predicta. de libello alternatiuo quod non approbo. alij recipiunt etiam aliam de petitione generali ex superueniente causa vt. c. c.

¶ Secundum leges laicus in criminali potest laicum iudicem substituere: secus sm canones. sm opinionem Guili. de foro compe. si diligenti. iuxta fi. j. glo.

¶ Secundum leges in prescriptione habere conscientiam dubiam de bona fide dicitur habere bonam fidem. secus sm cano. de prescrip. si diligenti. in gl. vl. in fi. sm Host. super ipsa glo.

¶ Secundum leges iudex si differt causam fingens se dubitare vbi dubitandum non est infamis est. et in. xxx. libris auri punitur sed sm canones aliter punitur. de re iudica. c. j. lib. vj. et no. de appella. intimasti. super glo.

¶ Secundum leges clericus potest rem et patriam cum armis defendere sm canones non. de homi. suscepimus. gl. j. et c. significasti. iuxta fi. gl. et c. petitio. Et ista differentia plus est in personis q̃ in rebus.

¶ Secundum leg. punitur qui dat causam abortioni etiam si non erat fetus viuificatus. sm canones secus. de homi. sicut. ij. in glo. j.

Scdm le. ad

¶ Secundum leg. ad superiorem precise deuoluitur prouisio ecclesie cum patronus laicus presentat indignum: secundum cano. non ita precise. de offi. or. c. cum pbas. in fi. glo. ij.

¶ Secundum leg. legatus principis cum mittitur ad prouinciã debet viuere de rebus fisci vel imperatoris. secundum cano. legati pape aliter recipiuntur. de offi. or. inter. in glo. fi.

¶ Secundum leg. ordo non liberat a criminali fortuna. secus secundũ cano. lxxiiij. di. si seruus sciente. in glo. quidem.

¶ Secũdũ leges in debilitato solum consideratur mẽbri impedimentum in vsu: non defectus vel augmentum: secus secundum cano. de cor. viti. c. ij. super glo. fi.

¶ Secundum canõ. maritus accusans vxorem etiam de iure suo se inscribit. de procu. tue. secus secundum leges hoc no. Bar. hic. ij. q. viij. in publico. et per Host. de accu. super his. super glo. ij. Et potest vna differentia haberi per ibi nota. super glo. ij. hoc generale. et alia. eo. ti. ad petitionẽ. in prin. magne additionis. et alia in. c. qualiter. ij. de accu. ibidem est de capitis diminutione.

¶ Secundum leg. in libello accusatorio ponuntur nomina imperatoris et consulum: et secundum cano. loco illorum ponuntur nomina pape et episcopi. ij. q. viij. libellorum. et ibi no. in glo. j. per archi.

¶ Secundum leg. proponens plures actiones in libello si sunt diuerse tunc certas de iure suo eligere debet: secus secundum canonẽ. secundum quos plures admittũtur. de elect. querelã super glo. ij. Differentia sumitur per no. de adul. c. pe. super glo. pe. Et de vsu. cum tu. in glo. licet. Alia per no. de sortile. c. j. Item alia per no. de male. c. ij. in glos. j. Alia per no. de exces. prela. clerici in glo. fi. Alia per no. vij. q. xi. sacrilegium. c. quisquis. et de pen. felicis in nouel. li. vj. Alia per no. de iudi. c. fi. in nouel. Alia de penis. c. de sententia. Alia de sententia excõmunicationis. c. iiij. super gl. nunquid. Alia per no. xvj. q. iij. placuit in gl. iij. Alia per no. de sen. excom. si vero turpiter. Alia per no. de spon. in presentia super glo. ij. alia per no. de resti. in integ. c. ij. super gl. et sic videtur. Alia de here. c. extraneus. §. credentes. super verbo accedat. alia de pig. c. ij. in glo. ij. alia de dona. c. fi. et per no. iij. q. vi. alia de iurepa. nobis super glo. nõ videntur. alia per no. de despon. impu. puberes. super glo. ij. ad finẽ. et c. seq. super glo. iij. alia de diuor. c. j. et de dona. inter vi. et vxo. c. penul. super glo. pen.

¶ Has differentias inter leges et canones menti commendes. et licet plures alie possunt referri tamen his ego Gualuanus cõtẽtus propter multos qui vno collirio omnium oculos volunt curare semper pro solutione dicẽtes. Aliud est de iure cano. aliud de iure ciuili. vel aliud est de iure antiquo. et aliud de nouo. vt no. xxix. di. c. fi. in glo. pen. vel aliud in vltimis voluntatibus. vt no. de conces. preben. c. j. in glo. communis. lib. vj. qui saltem recurrere possunt ad Specula. de disputatio. et alleg. §. post hoc. per to. et maxime doc. vtriusq̃ iuris verius nullus: de quibus mirabilem modum illusionis audiui quomodo per sophisticas rationes simplices et nouos scholares subtilitatibus legalibus innitentes arguere omisso canonis textu pollicitantur et nouo genere mercuria. iiij. et valeant videri rabbi. ibi allegare satagunt tantummodo canones vbi sunt periti in iure ciuili et econuerso. Et vt sic scholares ipsi quos a veritatis via auertunt et ad fabulas cõuertunt semper sunt addiscentes et nunq̃ ad veritatem scientie peruenientes: vt. xxvj. q. v. nec mirum: vbi hoc pacto in opinionibus in quibus possunt et debeãt imitari canones sunt legiste: vt no. qui fil. sint legi. per venerabilem. ver. rationibus. Et qui innituntur equitati regularis discipline legis rigori subijciuntur. de calum. c. j. de re indi. abba. iuxta fi. li. vj. Obsecro igitur et summe deprecor dei et proximi dilectione primiq̃ parentis amore: vt ista legentes horum que vera sunt participes existãt presentis opusculi collectionem diligant. de pe. dist. ij. charitas. ver. proximos. et anteq̃ intelligant non comprehendant. xj. q. iij. eorum saltem: inuidiaq̃ diaboli vitium est. xxiiij. q. iiij. quam magnũ. Nec dicant qd habita vna contraria gl. habeatur et alia ac ipsius glo. solu. Quia hoc inueniunt in multis proculdubio falsum fore: recipiant ergo gratanter opusculum quod iustitie et libramini rationis subiectum. vij. q. j. §. cum ergo. ver. formari. de senten. et re indi. in cle. pastoralis. ver. verum. Et satis fit q̃ in paucis per laborem amicis consulitur. ff. de admi. tut. tutores. §. qui sunt. in fi. et. C. de neg. gest. tutori. de homi. super rubro. in vlt. opi. in nouel. per hos autem et in alio laboris scientia in hoc seculo acquiratur: vt regnum celeste tribuatur: quod nobis prestare dignetur ipse omnipotens deus. Quoniam ex ipso sunt omnia ipsi honor et gloria in secula seculorum amen.

¶ Finis differentiarum inter leges et canones domini Gualuani Bononiensis.

¶ Lugduni ex officina Sebastiani Gryphij Germani.

Index quaternionum.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t. Quorum t ternus: reliqui quaterni.